

طریقت مولویه مشایخ محمد بن یحیی سولای اهل کمال و مقصدای
ارباب دانش و افضل مولانا سید محمد و هی بن سید
حسن اشقری القنوی حضرت نریک حافظ
دیوانه یازدینی شرح لطیف و نالفا
طریقتدر

هامشده دخی سودی مر حومك كذاك دیوان مذکور اوزز بیت
یازمش اولدینی شرح متبف كاملا درج قلمشده و
جلد ثانی

مطبعة عامرة ده طبع اولمشدر
سنة ۱۲۸۸

Süleymaniye U Kütüphanesi
Hasan Hüsnü Pa.
Y.
Eski say. 731

(الا ای طوطی کویای اسرار * مبدا خالیت شکر ز منتقار) الاحرف استغاث و با حرف تنبیه طوطیک کویایه اضافتی یسایه دز و کویایک اسرار اسم فاعلک مقصود له اضافتیدر زیر کویا صفت مشبهه در مبدا فعل نهی غالب خالیت تا خطاب معنا جهتدن منتقار مفیددر ز منتقار تغذیرنده منتقار قوش بور نند دیرر اسم آلت وزنی اوزر یته نفر دندر که معانی برنستنی بچاقله و یا غیره نسته ایله او بقدر * محصول بیت * خواجه نفس شریفته و باقلنه خطاب وند الیوب بیورر ای اسرار عشق جانانی سوبلیجی طوطی منتقار کدن شکر خالی اولسون یعنی دهانک شکر دن خالی اولسون طوطی دن نفسی مراد اولجه منتقار دن دهان مراد اولور اما قبل مراد اولجه تشبیه طریقله فلک اوجی مراد اولور و شکر دن ایکی صورته بله بونلر دن صادر اولان الفاظ درر بار و معانی کوهر دار در سابقا بیان اولندی ایدی که یوکافده تشبیه ضرورت وزن ایچوندر اما سینه مسمله ایله اوقسه تشبیه مقتضای لغت اولور ضرورت وزن ایچون اولر (سرت سبر و دلک خوش باد جاوید * که خوش نقش نمودی از خط یار) سرت سبر بونلر ده بود عادر که طراوت و صفادن کلبدر خصوص طوطی به نسبت زیاده مناسبدر اگر چه طوطی آل و اق دخی اولور اما اکثری بشلدر بوند خطاب نفسیه اولجه معنا واضحدر اما قلم مراد اولجه سری سبر اولمندن مقصود فاتیوب فاسدا و لامندن کلبدر یعنی فاتیوب و فتنکلمدن دیکدر و نفسیه نسبت دلدن مراد معام اما قله نسبت ایچی صاغ اولوب چورک اولما مقندن عبارتدر که حرف تعلیل دعادر تشبیه با حرف وحدت و با حرف تنبیه در نمودی با حرف خط یار دن نقش کوسترک اتی تصویر الیکدن تعبیردر کلامه و کتابله * محصول بیت * ای طوطی سبر اولسون یعنی طراوت و صفا اوزره اولسون دانایینی کوکاک دانای صافی و خالص اولسون زیرا خط یار دن کوزل نقش کوسترک یعنی خط یاری خوب تصویر ابلدک

بسم الله الرحمن الرحيم

حرف الزاء

(الا ای طوطی کویای اسرار * مبدا خالیت شکر ز منتقار) آگاه اول ای اسرار سوبلیجی طوطی سنک منتقار کدن شکر خالی اولسون (مفردات) (الا آگاه اول (ای) حرف ندا (طوطی) م (کویای اسرار) اسرار سوبلیجی (مبدا) اولسون (خالی) م (تا) ضمیر خطاب (شکر) م (منتقار) قوش بورنی (معنای اشارتی) ای مظهر علوم لدنیة ربانی و منبع حکمت صمدانی اولوب اسان غیب ایله و تأییدات علام القیوب ایله طوطی شیرین زبان کی اسرار توحیدی و حکمت لدنیة رب مجیدی سوبلیجی حافظ آگاه اول سنک اسانکدن شکر کی لذت کلمات لذت قدسیة روحانیة اسک اولسون وای شیخ حیات بخشیم سنک دخی فیض جان فزاک اسک اولسون دیکدر

سرت سبر و دلک خوش باد جاوید * که خوش نقش نمودی از خط یار ایدی سنک باشک سبر اولسون و کوکاک خوش اولسون زیرا یارک خطندن بر لطیف نقش کوسترک (مفردات) (سبر) باش (تا) ضمیر (سبر) بشل (دات) کوکاک (خوش) م (باد) اولسون (جاوید) ایدی و دایم (که) زیرا (خوش) م (نقش) م (نمودی) کوسترک (از) م (خط) بازی و تازه گلش صقال (یار) م (معنای اشارتی) ایدی سنک باشک دولت و سعادتله و سبر عزت و سیادتله و کوکاک فیوضات و تجلیات انوار الهیه ایله ثابت اولسون زیرا محبوب حقیقک اسرار لدنیة سندن و اوح معنویه سنده مظهر اولان تجلیات صفات خفیه سندن بزه بر خوش نقش کوسترک و زی نیجه اسرار خدا دن آگاه ابلدک دیکدر

سخن

سخن سربسته کفتی باحر یغان * خدار ازین معمار پردر بردار (سخن مقدم مقول قول کفتی در سربسته سخنند حالدر باحر یغان کفتی به متعلق خدارا احرف تخصیص معمارم مکندر عی یعنی دن یعنی تفهیل با بندن مصدری تعبیه کلور کیر الیک معنایه پس معمار کیر الیک مکان دیکدر اما بولک کی برلده رمز و ایما ایله سوبلکدر * محصول بیت * ای طوطی سوزی یارانه سربسته یعنی معقد و معلق سوبلکد الله ایچون بو معمار دن پردن بی قادر یعنی تعقید و اغلاق ترک ایله که هر کس کلامک اکسون (روی مازن از ساغر کلابی * که خواب آلوده ایم ای بخت بیدار) بروی ما با حرف صله و اضافت لامه درزن فعل امر مفرد مخاطب اور دیکدر زیندن کلابی با حرف وحدت و یا تنکیر کلابدن مراد یاده در که حرف تعلیل خواب آلود او بقو بولاشنی دیکدر یعنی خوابناک او بقول معنایه بخت بیدار اضافتی یرانه در بخت بیدار اواق مدو حدر که صاحبی حضور و رفاهیت اوزره اولور * محصول بیت * خواجه خطب سابقدن عدول ایوب طالعنه خطاب ایوب بیورر ای بخت بیدار یعنی ای طالع یعنی بونلر مزه ساغدن کلاب یاده سبب زرا خواب آلوده ایزناشد که بیدارانی میسر اولوب دیده ظاهرله جان دیداری مشاهده ایده وز بومعلو مدر که برکتک او بقو سنی اوچورق استسل یوز بشته صو سیرل کوزی آجلی ایچون طالعندن یاده استدعا ایدر (چهره بود این که ز ددر پردر مطرب * که می رقصد باهم مست وهشیار) که می رقصد باهم مست وهشیار (چهره بود بونده رعدن مراد مقادیر در پردر اصلنده در پردر سازایدی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی که حرف یرسان می حرف استمرار رقصد فعل مضارع جمع غالب رقص ایدرلر دیکدر ربونک کیلر معمول دورل یعنی عربی القافضی اسلوب بحر اوزره تصرف ایلمکه مثلا طاب لفظنی طلیدن ایدوب اندن فعل ماضی که طلبیدر و مضارع که طلبدر و غیر یلرینی استعمال الیک معمول طریقله در پس رقصد دخی بویه در رقصدندن و قس ابائی علیه * محصول بیت * خواجه اهل نغمه

بزم یوز عزمه ساغدن بر کلاب اور زرا خوابه بولاشمشز ای بختی اویانق (مفردات) (با) للایا بسه (روی) یوز (ما) یز (زن) اور (از) من (ساغر) قدح (کلاب) کل صوفی (با) وحدتیة (که) زرا (آلوده) بولاشش (ایم) ضمیر بر دیک (ای) م (بخت) دولت (بیدار) اویانق (معنای اشارتی) ای بختی بیدار اولان شیخ آگاهم بزم اویومش بختمز و محبوب فلین او یانوب و آگاه اولسی ایچون شراب عشق الهی ساغری اولان قلبک کلاب کی اولان شراب وحدت روحانی فیض اقدسی آب رحمتدن بزم قلبن یوز بشته بر ذره افاضه ایله زیرا ز خواب آلوده بزم سبب انقباه محتاج دیکدر

چهره بود این که ز ددر پردر مطرب * که می رقصد باهم مست وهشیار نه عجب مقام ایدی بو که مطرب پردر چالیدی که مست وهشیار بری بر بله رقص ایدرلر (مفردات) (چسه) نه (ره) بول (بود) ایدی (این) بو (زد) اوردی (در) فی (پردر) م (مطرب) م (می رقصد) رقص ایدرلر (باهم) بری بر بله (مست) م (هشیار) عاقل (معنای اشارتی) منم ازل و خلاق لمزل نه عجب مقام ایدی بو که بر پردر ده چالیدی و رنغمه اراده سنی اظهار ایلدیک بو ذرات عالم وجوده کلوب مست وهشیار بلکه احجار و اشجار ذات ایچون خدادن حیات حقیقی و حیات حقانیه ایله آگاه و خبردار اولوب بری بر بله رقص و ذکر و تسبیح ایله حرکت اختیار ایلدیلر و هر یر استعداد نه کوره بهره دار اولدیلر دیکدر

ازین افیون که ساقی درمی افتاد * حرفان را نه سرمائده دستار بو آفیوندن که ساقی شرابه راقدی حرفلرک نه باشی و نه دستاری قالور (مفردات) (ازین افیون) و آفیوندن (ساقی) م (درمی) شرابه (افتاد) راقدی (حرفانرا) مضاجلرک (نه سرمائده) نه باشی قالور (نه دستار) نه صاریغنی قالور (معنای اشارتی) لکن موجوداندن اکرم مخلوقات اولان انسان ایچنده کرم و عنایبله کندونک عشق و محبتنه و اسرار معرفته مظهر قلد یعنی عشاقه و عارفان مشتاقه اول ساقی حقیقی اولان حضرت الله احسان ایلدیک شراب عشق ذایه سنده بحالات و رکیفات

واصول اولد یعنی چون اکثری بومقامدن پردر ساز اولور بیورر که نه مقام ایدی بو که پردر سازده چالیدی مطرب یعنی نه نغمه ایدی که مطرب پردر ساز ایله ساز ایلدی که الیک شوفندن و لذتندن مست وهشیار رقص ایدرلر حاصلی نه عجب نغمه در که ابقی و سر خوش الیک تأثیرندن رقاصاتی ایدر (ازین افیون که ساقی درمی افکند * حرفان را نه سرمائده دستار) که حرف رابط صفت حرفان را اادات تخصیص * محصول بیت * بو آفیوندن که ساقی شرابه راقدی یعنی بوقوت که ساقی و یردیک شرابه واردر بونی اوش ایدن بارانک نه باشی قالور و نه دلبدی یعنی بو یادک سورت کیفتندن باشی و دلبدی نه یرده باتور یلر

(سخن سربسته کفتی باحر یغان * خدار ازین معمار پردر بردار) سخن مقدم مقول قول کفتی در سربسته سخنند حالدر باحر یغان کفتی به متعلق خدارا احرف تخصیص معمارم مکندر عی یعنی دن یعنی تفهیل با بندن مصدری تعبیه کلور کیر الیک معنایه پس معمار کیر الیک مکان دیکدر اما بولک کی برلده رمز و ایما ایله سوبلکدر * محصول بیت * ای طوطی سوزی یارانه سربسته یعنی معقد و معلق سوبلکد الله ایچون بو معمار دن پردن بی قادر یعنی تعقید و اغلاق ترک ایله که هر کس کلامک اکسون (روی مازن از ساغر کلابی * که خواب آلوده ایم ای بخت بیدار) بروی ما با حرف صله و اضافت لامه درزن فعل امر مفرد مخاطب اور دیکدر زیندن کلابی با حرف وحدت و یا تنکیر کلابدن مراد یاده در که حرف تعلیل خواب آلود او بقو بولاشنی دیکدر یعنی خوابناک او بقول معنایه بخت بیدار اضافتی یرانه در بخت بیدار اواق مدو حدر که صاحبی حضور و رفاهیت اوزره اولور * محصول بیت * خواجه خطب سابقدن عدول ایوب طالعنه خطاب ایوب بیورر ای بخت بیدار یعنی ای طالع یعنی بونلر مزه ساغدن کلاب یاده سبب زرا خواب آلوده ایزناشد که بیدارانی میسر اولوب دیده ظاهرله جان دیداری مشاهده ایده وز بومعلو مدر که برکتک او بقو سنی اوچورق استسل یوز بشته صو سیرل کوزی آجلی ایچون طالعندن یاده استدعا ایدر (چهره بود این که ز ددر پردر مطرب * که می رقصد باهم مست وهشیار) که می رقصد باهم مست وهشیار (چهره بود بونده رعدن مراد مقادیر در پردر اصلنده در پردر سازایدی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی که حرف یرسان می حرف استمرار رقصد فعل مضارع جمع غالب رقص ایدرلر دیکدر ربونک کیلر معمول دورل یعنی عربی القافضی اسلوب بحر اوزره تصرف ایلمکه مثلا طاب لفظنی طلیدن ایدوب اندن فعل ماضی که طلبیدر و مضارع که طلبدر و غیر یلرینی استعمال الیک معمول طریقله در پس رقصد دخی بویه در رقصدندن و قس ابائی علیه * محصول بیت * خواجه اهل نغمه

(سکندر را نمی بخشند آبی * زور و زور میسر نیست این کار) - سکندر را اذات مفعول آید یا حرف وحدت آید مراد آب حیاط * محصول بیت * سکندر آب حیات ایشان را یعنی حضرت خضر نبی و اسکندر ظلمه آب حیات طلبه کرد و با او اسکندر پادشاه روی زمین ایدی و خضر را از آمدن برافرا ایدی پس خضره میسر اولدی و اسکندر ره اولدی خواجه بوسیدن پیور که زور و زله میسر دکلدر بوابش یعنی آب حیات قوت سلطنته میسر اولد بلکه عطیه خدا در وصول جا نماند بویه در که آدم وارد کرد اموال و اقبال بدل ایدر بنده میسر اولد و آدم وارد کرد هیچ نماند به مالک

دکل ایکن میسر اولور (خرده هر چند نقد کاشانست * چه سنجیدیش عشق کیمیا کار) بونده نقد کاشان مراد خلاصه و کزیده کاشاندر یعنی هر کس که قهری و مسلکی ایکن چه سنجیده است و هر کس که سنجیده فعل مضارع و فرد غائب طارنا در دیکدر یعنی نه وزن کتور حاصلی نه مقداری وار دیکدر کیمیا کار کار کاف عجمه اذات فاعل درجی معنایه کاه اولور که بونک کیلردن الی حذف ایدوب کردلر بونده و مثابه کیمیا کردلر سحر و جفا کردی (محصول بیت) عقل اگر چه خلاصه و کزیده عالمدر یعنی

عقل معاش اگر چه کاشانک ناقدیدر کیمیاچی عشق قنده نه وزن ایملر (مفردات) (خرده عقل (هر چند) هر قدر (نقد) ناقد معنایه صراف دیکدر (کاشانست) موجو دات (است) در (چه) نه (سنجد) طارتر (پیش) اولک (عشق) م (کیمیا کار) کیمیاچی (معنای اشارتی) عقل معاش کر چه کاشانک صراف و نظم عالم ایچون امور دنیا ک مدبریدر لکن اول موهبه الهی و کیمیا ربانی و وجود اقلینک سلطانی اولان عشقک ظهوری قنده نه طارتر و نه فادر اولور که عشق غالب مطلقدر دیکدر

بیا و حال اهل درد بشنو * بلفظ اندک و معنی * بسیار کل و اهل درد ک حالنی استماع الیه آلفظله و جوق معنی الیه (مفردات) (یا کل (حال) م (اهل درد) م (بشنو) ایش (یا) لملایسه (لفظ) م (اندک) از (معنی) م (بسیار) جوق (معنای اشارتی) ای طالب حق کل اهل درد ک حالات عشقی و تابع حکمت اولان قلبدن ظهور ایلن علوم لدیه ربانیه استماع الیه که قلیل المبانی و کثیر العالیه اندر و جامع الکلمدر بلکه متشابهاته ملکی بر اقلیدر و علماء ظاهر ک فهمندن بعید در دیکدر

بت چینی عدوی دین و دلهاست * خداوند دل و دینم نکه دار * چینی اولان محبوب دین و دلدر عدو سیدر ای خداوند دل و دینمی حفظ الیه (مفردات) (بت) صنم و محبوب (چینی) چینی ملکته منسوب (عدو) دشمن (دین) م (دلها) کوکلر (است) در (خداوند) ای مالک الملک (دل) کوکل (دین) م (میم) ضمیر (نکه) حفظ (دار) طوط (معنای اشارتی) کر چه عشق خدا ک حالات سینه سینه و مرآت علیه سینه نهایت یوقدر لکن (اعدی عدو ک نفسک الی بین جنیک) حدیث شریفی سر نیجه (وانفس هی الصنم الاکبر) خبری خواصه بونکدوسبله مبتلا اولد یغیر نفس ظالم دینک و منابع علم و عشق اولان کوکلرک

دشمنیدر * رسم بارد کر * بجز از خدمت رندان نکم کار دکر * اگر بکا عمر اولورسه و میخانه به بر کره ابریشور رسم عاشق خدمتدن غیری ایش ایلیم (مفردات) (کر) اگر (بود) اوله (عمر) م (یا) لملایسه (میخانه) م (رسم) ایش (بارد کر) بر کره (یا) لملایسه (جز) غیر (از) من (خدمت) م (نکتم) ایلیم (کار) ایش (دکر) دخی (معنای اشارتی) اگر عمر او اوب جلساء الله اولان مردان خدا ک مجلس آب حیاط شارب به بر کره دخی ابریشور رسم اول عاشق ک سبب سعادت دارین اولان خدمتدن غیری برایش دخی ایلیم دیکدر

رسم بارد کر * بجز از خدمت رندان نکم کار دکر * اگر بود عمر نقدیری عمر مدروا و حرف عطف میخانه با حرف صله بجز با حرف زائد * محصول بیت * اگر عمر اولورسه و بر کره دخی میخانه به ایشم رندل خدمتدن غیری برایش دخی ایلیم یعنی همان ایشم رندل خدمتی او ایلون مصراع اولک معنایه اگر بکا عمر اولورسه که کبرو میخانه به ابریشم دین حق ادایه ابریشم

(بستوران مکر اسرار مستی * حسد بت جان مپرس از نقش دیوار) - بستوران با حرف صله مستوران برهیز ککاران معنایه در مکرک مقدم مفعول غیر صریحیدر و اسرار مستی مفعول قولدر و اضافت لامیه و یا حرف مصدر حدیث جان اضافتی لامیه در مپرس فعل نهی

مفرد میخا طب صور مه دیکدر نقش دیوار اضافتی لامیه در * محصول بیت * برهیز کار عابد و زاهد ره عشق مستلکی اسرارنی سو یله یعنی انلره اسرار عشق سو یلشمه جان سوزنی دیوار نقشندن صور مه یعنی انلره عشق اسرارنی سو یلشمه دیوارده باز بلان اشکال حیوا تادن جاندن سوال ایلکدر یعنی بیچاندن جان خبرین صور مقدر (بمن رایت منصور شاهمی * علم شد حافظ اندر نظم اشعار) بمن با حرف سبب بمن یانک صنی و میمک سکونیه مبارکات معنایه در وضا قتل لامیه و بیانیه و لامیه در شاهمی یا حرف نسبت علم شد یعنی مشهور اولدی نظم اشعار اضافتی مصدرک مفعوله اضافتی فیدر * محصول بیت * شاه ابو اسحقه منسوب رایت منصورک بر کله حافظ نظم اشعار ده علم اولدی یعنی ابو اسحقه انتساب ایلکله قوت شاعره سی انک یمینله زیاده او اوب مشهور عالم اولدی مصراع اولک معنایه منصور شاهه منسوب اولان سنجاغک یمینله دین و مصراع ثانیک معنایه سنجاغ اولدی حافظ نظم اشعار ده دین مضمون بیت و اصل اولما مثله (خداوندی بجای بند کان کرد * خدا وند از آفاش نکه دار) خداوندی یا حرف مصدر افتد بک

دیکدر بجای با حرف صله و بجای مقمدرن تحسین لفظ ایچون * محصول بیت * ابو اسحاق بنده ل بنده اقد بک ایلدی به - خنی اقد بیسی قولر به لا بق اولان ایشی ایشلیدی یا الله آنی آفا تندن وعا هاتندن حفظ الیه یعنی بلالردن صقله * وله ایضا * (کر بود عمر و میخانه

رسم بارد کر * بجز از خدمت رندان نکم کار دکر * اگر بود عمر نقدیری عمر مدروا و حرف عطف میخانه با حرف صله بجز با حرف زائد * محصول بیت * اگر عمر اولورسه و بر کره دخی میخانه به ایشم رندل خدمتدن غیری برایش دخی ایلیم یعنی همان ایشم رندل خدمتی او ایلون مصراع اولک معنایه اگر بکا عمر اولورسه که کبرو میخانه به ابریشم دین حق ادایه ابریشم

رسم بارد کر * بجز از خدمت رندان نکم کار دکر * اگر بود عمر نقدیری عمر مدروا و حرف عطف میخانه با حرف صله بجز با حرف زائد * محصول بیت * اگر عمر اولورسه و بر کره دخی میخانه به ایشم رندل خدمتدن غیری برایش دخی ایلیم یعنی همان ایشم رندل خدمتی او ایلون مصراع اولک معنایه اگر بکا عمر اولورسه که کبرو میخانه به ابریشم دین حق ادایه ابریشم

دشمنیدر ای قلب القلوب والابصار اولان ریم و خداوند بوخانه تجلیک اولان قلبی و دینی اول عدونک شردن سن حفظ الیه دیکدر

بستوران مکر اسرار مستی * حدیث جان مپرس از نقش دیوار * مستورله مثلک سرلری سوبله دیوار نقشندن جان سوزنی صورمه (مفردات) (یا) لملایسه (مستوران) محجوبلر (مکر) سوبله (اسرار) م (مستی) مستلک (حدیث) سوز و خبر (جان) م (مپرس) صورمه (از) من (نقش دیوار) م (معنای اشارتی) ای شراب عشق الهی الیه مت اولان عاشق صافق اسیر نفس اولوب برده غفلت الیه محجوب اولان عوام ناسه و اهل دنیا به اسرار عشقی و احوال مستی سوبله زیرا جاتنده عشق اولیا ن رفتن دیواردر دیوار نقشندن جان خبرین صورمه و سوبله دیکدر

بمن رایت منصور شاهمی * علم شد حافظ اندر نظم اشعار * منصور شاهه منسوب اولان سنجاغک بر کتله اشعار نظمده حافظ مشهور اولدی (مفردات) (یا) لملایسه (بمن) رکت (رایت) سنجق (منصور شاه) وقتک پادشاهی (یا) نسبه (علم) بونده مشهور معنایه در (شد) اودای (حافظ) م (اندر) فی (نظم) م (اشعار) م (معنای اشارتی) منصور و معصوم و صاحب لوا الحمد اولان سلطان انبیا به ظاهر او معنی اقفا و تبعیت بر کتله لسان غیب الیه نظم اشعار صورته اسرار طریقتی و رموزات حقیقتی بیانده حافظ مشهور اولدی دیکدر

خداوندی بجای بند کان کرد * خدا وند از آفاش نکه دار * بنده حقیقه اقد بک ایلدی ای خداوند سن ای آفا تندن حفظ الیه (مفردات) (خداوندی) اقد بک (یا) لملایسه (جای) مقیم (بند کان) قولر (کرد) ایلدی (خداوند) ای مالک الملک اولان ریم (ز) من (آفات) م (ش) ضمیر (نکه) حفظ (دار) طوط (معنای اشارتی) اول معصوم اولان سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم خدایه واصل اوله جوق راه مستقیم بر بندر بنده آبان و بیان و بیان بیور معنایه اقد بک ایلدی ای خدا وندم سن انک شرعینی الی يوم القيامة آفا تندن حفظ الیه و روز محشرده بر شفع الیه دیکدر

کر بود عمر میخانه رسم بارد کر * بجز از خدمت رندان نکم کار دکر * اگر بکا عمر اولورسه و میخانه به بر کره ابریشور رسم عاشق خدمتدن غیری ایش ایلیم (مفردات) (کر) اگر (بود) اوله (عمر) م (یا) لملایسه (میخانه) م (رسم) ایش (بارد کر) بر کره (یا) لملایسه (جز) غیر (از) من (خدمت) م (نکتم) ایلیم (کار) ایش (دکر) دخی (معنای اشارتی) اگر عمر او اوب جلساء الله اولان مردان خدا ک مجلس آب حیاط شارب به بر کره دخی ابریشور رسم اول عاشق ک سبب سعادت دارین اولان خدمتدن غیری برایش دخی ایلیم دیکدر

رسم بارد کر * بجز از خدمت رندان نکم کار دکر * اگر بود عمر نقدیری عمر مدروا و حرف عطف میخانه با حرف صله بجز با حرف زائد * محصول بیت * اگر عمر اولورسه و بر کره دخی میخانه به ایشم رندل خدمتدن غیری برایش دخی ایلیم یعنی همان ایشم رندل خدمتی او ایلون مصراع اولک معنایه اگر بکا عمر اولورسه که کبرو میخانه به ابریشم دین حق ادایه ابریشم

(خرم آن روز که بادیده کریان بروم * نازم آب در میکده بیکار دکر)
 خرم شاد معنائش در که حرف رابط صفت کریان صفت مشبه در
 اغلقان معنائش تا حرف تعلیل زخم فعل مضارع مشکلم و خنده اررام دیکه در آب مفعول زخم دره اضافتی و در که میکده به لامیه ل در
 محصول بیت * شاد و خرم اول کوزله وارم تا که میخانه قیوسه صوبه بر کره دخی یعنی سابقه سپید بکم کبی

۶

دور و سی و مجاهده ابله کبر و اول صحبت قدیمی و لذات روحانیه لری اله کنورم دیکدر
 عافیت میطلبد خاطر م ار بگذارند * غمز شوخ و آن طره طرار دکر

شاد اول کونکه دیده کریانه کیدم تا که بر کره دخی میخانه قیوسه آب اورم (مفردات)
 (خرم) شاد (آن) اول (روز) کون (با) للابسه (دیده) کوز (کریان) غلیجی
 (روم) کیدم (تا) حتی (زخم) اورم (آب) صود (در) قیوسه (میکده) میخانه (بیکار)
 بر کره (دکر) دخی (معنای اشارتی) شاد و مسرور و معاندت و اول کونکه رفت قلب
 ابله و دیده کریانه اول شراب عشق الهی بخشایدی عارف بالله و عاشق الی الله اولان
 محبوب خدایک باب احسان لریته کیدم تا که بر کره دخی سعادت ابدی بونی ایچون
 قبولی ایشکنه بوز سوروب کوزم باش روان ایشکنه کرملر بنه مظهر اولم دیکدر

معرفت نیست درین قوم خدایا سبی * نازم کوه خود را بخیریدار دکر

بوقومده معرفت بوقدر ای خدا بر سبب ابله تا کند و کوهی غیری مشتری به ایاتم
 (مفردات) معرفت (م) نیست (بوق) در (این) بو (قوم) م (خدایا)
 ای خدا (سبی) سبی کن تقدیرنده بر سبب ابله دیکدر (تا) حتی (برم) ایاتم
 (کوه خود را) کند و کوهی (با) للابسه (خریدار) مشتری (دکر) غیری
 (معنای اشارتی) بوضوئ پرست اولان مشایخ و عوام عباد و زهادده معرفه الله بوقدر
 ای هادی اولان خدای بیچوم قیاب عزت کده مستور اولان عارف و عاشق صادق
 قولر بیکه وصلته بر سبب و زده راستمداد خلق ابله تا که جوهر روحی اول اهل
 صورت غیری اولان خریدار جوهر نوری و صرف حقیقیرله ایاتم و تسلیم ایلیم دیکدر

بارا گرفت و حق صحبت دیرین نشاخت * حاشا لله که روم من ز بی یارد دکر

بارا گرفت و صحبت قدیم حقی اکلد بیه حاشا لله که بن غیر بار اودندن کیدم
 گنزم (مفردات) (یار) م (ا گرفت) کتد بیه (حق صحبت) م (دیرین)
 قدیم (نشاخت) اکلد بیه (حاشا لله) م (روم) کیدم (من) بن (ز) من
 (بی) ارد (یار) م (دکر) غیر (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی اگر بی عالم
 ارواحده لذت خطایب مستطایله و عرض اتوار جلالیه مشرف و حق صحبت
 اوزریم ثابت قیلد در نصکره بوعالم بشر بنده حساب بشریت سبیل اول لذات
 روحانیه زدن حالا کتد بیه حاشا لله که سعت رجندن قطع امید ابله حضرت
 الاهدن والاهی اولان شاهان حقیقیر دن غیری یاره تابع اولم و غیری یار طلب
 ایدم ایتمز دیکدر

کر مساعد شودم دانه چرخ کبود * هم بدست آورمش باز بیکار دکر

اگر چرخ کبودک دانه سی بکا مساعد اوله بنه اتی ردور ابله کبر و اله کنورم
 (مفردات) (کر) اگر (مساعد) مهلت و موافقت (شود) اوله (ام) بکا
 (دانه چرخ) م (کبود) کول (بدست) اله (آورم) کنورم (ش) بنهر (باز)
 کبر و (با) للابسه (برکار) دور (دکر) بنه (معنای اشارتی) دوار دانه چرخ
 کبود اولان حضرت الله اگر عون و هدایله بکا مساعده و بر رسته بنه راه حقه

دور

افاده ایدر * محصول بیت * اگر بکا کول فلک دانه سی مساعده و معاون اولور سه بنه جانانی بر زمانه اله کنورم یعنی شمدی
 دورده اله کنور من سم بر دورده دخی اله کنورم و یا بر مکر و جبه ابله بنه اتی اله کنورم دیکدر

(عافیت میطلبد خاطر م ار بگذارند * غمز شوخ و آن طره طرار دکر)
 ثانی به هر هوند غمز شوخ اضافتی بیانیسه و لامیه ل در طره طرار بیانیسه طرا لغت شده بان کیچی معنائش در
 محصول بیت * خاطر م پر هیز کزاق استراکریا نالک اول غمز شوخ و طره طرار ی فورل سه یعنی انحرمانع
 اولان سه زاهد و عابد اولورم ز را انحر عشق جان بنه چکوب پر هیز کار لغه مانع اولورل بنده ایسه صبره بحال یوق
 البته میل ایدرم (راز سر بنه) ما
 بین که بدستان گفتند * هر زمان
 باد فونی بر سر بازار دکر (راز سر بنه)
 اضافتی بیانیسه در سر بنه آخندق
 راز یعنی مخفی مایه اضافت لامیه در که
 حرف بیان به ستان یا حرف مصاحبت
 داستان قصه و حکایت در بوند مراد
 آشکاره در کتد ک فاعلی محذ و قدر
 یعنی سازند و کویند و دیکدر * محصول
 بیت * بزم کبر لی راز مری سیر ابله که
 قصه و حکایت طریقه دیدلر هر زمان
 دف و نیله بر غیر بازار ده یعنی سازنده
 و کویند ل هر زمان بر بازار اوچنده
 بزم صافقی سر مری آشکاره ایلوب
 فاش ایلدیلر حاسلی راز عشق کبر و
 قانز تنه که بیور مشل * ع کبر و قانز
 عشق ایثی البته جام سوینور (هر دم
 اذ درد بنالم که فلک هر ساعت * کندم
 قصد دل ریش با زارد کر) که حرف
 تعلیل مابعدی مصراع ثانی به هر هوند
 کندم کند فاعل مضارع میم مفعولی
 ضمیر منصوب متصل معنائش دره معنا
 جهت ن میم ریشه مقید در دل ریشم
 تقدیرنده باز با حرف مصاحبت و با سبب
 آراز اسمد رانجده معنائش * محصول
 بیت * هر نفس و هر ساعت در د
 و بلا دن ای کرم زیر فلک هر ساعت
 بنم دل ریشه قصد ایلر بر در لوازار ابله
 یعنی دل مجروح و حتی هر دم بروجله
 اینجیدر (باز کومیم نه درین واقعه
 حافظ تنهاست * غرقه کشتند درین
 بادیه بسیار دکر) درین واقعه یعنی
 در واقعه عشق نه معنائش جهت تنهاست
 مقید در نه تنهاست تقدیرنده درین بادیه
 یعنی در بادیه عشق بادیه صحرا معنائش در
 * محصول بیت * خواجه بوینک مضمونی

دور و سی و مجاهده ابله کبر و اول صحبت قدیمی و لذات روحانیه لری اله کنورم دیکدر
 عافیت میطلبد خاطر م ار بگذارند * غمز شوخ و آن طره طرار دکر

خاطر م عافیت طلب ایلر اگر فورل سه اول محبوبك شوخ غمز سی دخی اول طرار
 طره سی (مفردات) (عافیت) سلامت (میطلبد) طلب ایلر (خاطر م) م (ار)
 اگر (بگذارند) فورل سه (غمز) نظر (شوخ) ظالم و لابی (آن) اول (طره)
 اول صیاح (طرار) یان کیچی (دکر) دخی (معنای اشارتی) خاطر بریشام
 وقاب روشنم فراغت ماسوی الله ابله دائم نیجی ربانیده سلامت حال و استغراق بال
 طلب ایلر اسکر فورل سه یعنی اول محبوبك صفات متضاده زدن مانعیت
 وقابضیت صفا نلری بنی کندی حاله ترک ایلر سه لکن حقیقته مطی و مانع
 و قنای و قابض کند و سیدر دیکدر

راز سر بنه مابین که بدستان گفتند * هر زمان باد فونی بر سر بازار دکر

بزم مستور راز مری کور که قصه ابله دیدلر هر زمان دف و نی ابله غیری بازار باشند
 (مفردات) (راز) سر (سر بنه) باشی باغلو یعنی مستور (ما) بز (بین) کور
 (با) للابسه (دستان) قصه و حکایت یعنی آشکاره (هر زمان) م (با) مع (دف)
 م (نی) م (بر سر بازار) بازار باشند (دکر) غیر (معنای اشارتی) مسک کبی
 ذاتی غماز اولان سلطان عشق کور که انک خلالت و جذبات سنیه لری بزم مستور
 راز مری هر زمان دف و نی ابله آشکاره اولان امر کبی اهنگ غیری عوام ناس
 ارا سنده و بازار باشند آشکاره اظهار ایلر بودنی آثار نیجلیات صفات خدادند دیکدر

هر دم اذ درد بنالم که فلک هر ساعت * کندم قصد دل ریش با زارد کر

هر نفس در ددن ناله ایلرم زیر افلاک هر ساعت غیری جفا ابله بنم مجروح کولک قصد ایلر
 (مفردات) (هر دم) هر نفس (از) من (درد) م (بنالم) ناله و فریاد ایلرم (که)
 زرا (فلک) م (هر ساعت) م (کند) ایلر (قصد) م (دل ریش) یار دل کولک
 (با) للابسه (آزار) جفا (دکر) غیر (معنای اشارتی) بحمد الله هر دم درد
 عشقه بلا اختیار ناله و فریاد ایلرم ز را دوار فلک اولان حق سبحانه و تعالی
 هر ساعت نظر عنایتله بنم دل مجروح جفا صون بنده عین وفا اولان درد و الم
 عشق استیلا سیله قلیو قلیا ماسوی الاهدن انقطاع کلیه ابله (مونوا قبل ان نوتوا)
 سرینه مظهر غمز قصد ایلر دیکدر

باز کومیم نه درین واقعه حافظ تنهاست * غرقه کشتند درین بادیه بسیار دکر

کبر و دریم بو واقعه ده بالکز حافظ دکلدر حافظدن غیری یو بادیه ده جوق کیمه
 غرق اولدیلر (مفردات) (باز) کبر و (کومیم) دریم (نه) دکل (درین) بونده
 (واقعه) م (حافظ) م (تنها) بالکز (است) در (غرقه) م (کشتند) اولدیلر
 (درین) بونده (بادیه) صحرا (بسیار) جوق (دکر) غیر (معنای اشارتی)
 یو مایه شادی و سبب سعادت سرمدی اولان درد و بلا ی عشقه صبر
 یعنی در بادیه عشق بادیه صحرا معنائش در

بیت سابقك مضمتندن اضراب ایدوب پورر که بنه کتد بیه تلی و زوب در مکه بو واقعه عشقه حافظ بالکز دکلدر یعنی عشق
 درد و بلا سینه بالکز حافظ کرفشار دکلدر بلکه بو بادیه عشقه جوق غیری کسه ل غرق اولیلر در یعنی دریای عشقه و بادیه شوقه
 حافظ کبی جوق کسه ل غرق اولیلر در پس امندی حافظ بونکله منسلیدر

وله ايضا (يوسف كم كشته باز آيد بكنعان غم مخور * كلبه احزان شود روزی گلستان غم مخور) يوسف كم كشته اضافتی بیانیه در كلبه احزان اضافتی لایه شود فعل مضارع اولور دیکدر روزی با حرف وحدت * محصول بیت * کم اولان يوسف بنه كنهانه كاور غم بیه خانه احزانده بر کون گلستان اولور غم بیه خواجه بوغزی بر کسه نك رسته بی کم ایلد بکنه تسلیه ایچون دیکدر (ای دل غمید، حالت به شود دل بد مکن * وین سرشوریده باز آید بسامان غم مخور) دل غمیده اضافتی بیانیه در حالت تاغمیری خطاب به يك دل مكنك مقول اول ویده مقول ثانیهی وین اصلی واین در همه وصاله ساقط اولش سرشوریده بیانیه بسامان با حرف صله سامان صلاح و آرام دیکدر * محصول بیت * ای غم کورمش کوكل حالك يك اولور خاطرك پرامن ایلد یعنی خاطرك بيمصور ایلد و بوسر شوریده نه آرام و صلاحه كاور غم بیه حاصل حالك ایلدكه دوز صبر ایلد دیکدر بعضی نسخه ده این دل غمیده حالش به شود ضمیر غایبه ویدمبسنده وی سرشوریده باز آید بسامان دوشمدر ایکی نسخه نكده وجهی وارد معنای مشروح بیته مقابسه ایلد معلوم اولور حاصلی احوال دنیا بر حال اوزره ثابت اولوب انقلاب اوزره اولد یقین یاندر (کر بهار عمر باشد باز رخت چمن * چتر كل بر سر کشتی ای مرغ شبنون غم مخور) بهار عمر بیانیه در یعنی حیات تحت چمنده بویه در چتر کله بویه در مرغ شبنونده بویه در که مراد بلبلدر چتر پادشاهلر سفر اوزره اولد قده اوسته طوطی فلری بر درلو سا یاندر که دیوشلر کله کل غنجه سی شکنده اولور اما آچلد قده کل طبق شکنده اولور * محصول بیت * اگر عمر بهاری اولور سه یعنی الله تعالی حیات و پرده به چمن تخنده چتر کلی باشکه چکر سین ای بلبل غم بیه همان صاغلق ایسته که مرادك الله ویر (هان مشونومید چون واقف نه اوز سر غیب * باشاندر پرده باز بهای پنهان غم مخور) همان اسماء افعالندندر آگاه اول دیکدر نومید ناامید معنایه در

و تحمل بایسته کندومه و سار ارباب عشقه تسلیم کسیر و درمکه بو واقعه ده بالکز حافظ دکلدر بومار و اژدرله پراولان صحرای عشقه چوق کیمسه زرد و بلای عشقه غرق اولشلردر دیکدر * وله ايضا *

يوسف كم كشته باز آيد بكنعان غم مخور * كلبه احزان شود روزی گلستان غم مخور *

ناپیدا اولش يوسف عليه السلام کبرو كنهانه كاور غم بیه كلبه احزان بر کون گلستان اولور غم بیه (مفردات) (يوسف عليه السلام) م (کم) یاوی و غائب (کشته) اولش (باز) کبرو (آید) کله (با) املابه (کنعان) یعقوب عليه السلام شهری (غم) م (مخور) به (کلبه) حیره (احزان) حزین (شود) اوله (روزی) بر کون (گلستان) م (غم مخور) غم بیه (معنای اشارتی) ای دل غمیده * هجرانم حساب بشرتك عروضه بصیرت قلبدن غائب اولان ولد قاب و نور یقین کبرو كنهان کی اقلیم وجوده كاور غم بیه همان حضرت الله حسن ظن الیه سعی ایدوب رحمت واسعه سندن قطع امید ایلد و بولکله احزان اولان کوكل فیوضات الهی و اسرار نامتاهی شکوفه و انار ایلد گلستان اولور غم بیه دیکدر

چون این دل غمیده حالش به شود دل بد مکن * وین سرشوریده باز آید بسامان غم مخور *

بو غم کورمش کوكل حالی ایو اولور بيمصور اولد و بو بریشان سر کبرو عقله كاور غم بیه (مفردات) (این) بو (دل) کوكل (غمیده) غم کورمش (حال) م (ش) ضمیر (به) ایو (شود) اولور (دل) کوكل (بد مکن) پریشان ایلد (وین) دخی بو (سرشوریده) دیوانه باش (باز) کسیرو (آید) كاور (بسامان) عقله (غم مخور) غم بیه (معنای اشارتی) عون خدا ایلد فیض و تجلی ظهور ایتد که بو غم کورمش کوكل حالی ایو اولور بيمصور و المساك اولد و بو بریشان باش کبرو عقله كاور غم بیه دیکدر

کر بهار عمر باشد باز رخت چمن * چتر كل بر سر کشتی ای مرغ شبنون غم مخور *

اگر عمر بهاری اولد کبرو چمن تخنده کل جادر باشك اوزره چکر سن ای کجه اوقویچی مرغ غم بیه (مفردات) (کر) اگر (بهار) م (عمر) م (باشد) اوله (باز) کبرو (در) فی (تخت) م (چمن) باغمچه (چتر) جادر (کل) م (بر) علی (سر) باش (کشتی) چکر سن (ای مرغ) ای قوش (شب خوان) کجه اوقویچی (غم مخور) م (معنای اشارتی) اگر توفیق ربانی و فیض و عنایت سبحانی ابریشوب وقت بهارده سیروات زمینه نشو و نما حاصل اولد یعنی کبی عشق و معرفه الله ایلد عمر بهارنده بو عزیز و غریب روح انسانی مقام علیه و وطن اصلیه سته کون بکون ترقی بوله کبرو باغ وحدت تحت سلطان حقیقی اولان روضه قلبه محبوب حقیقینک اتوار ذاتیه سنی باشك اوزره چکر سن و اتوار ذات الهیه به مستغرق اولور سن ای عشق و درد الیه احیاء لبالی ایدوب درگاه حقه تضرع و نیازیدن عاشق غم بیه دیکدر

هان مشونومید چون واقف نه بر سر غیب * باشاندر پرده باز بهای پنهان غم مخور *

باز بهای پنهان اضافتی بیانیه در بازی با حرف مصدر و هسا ادات جمع در کزلی او یونلر دیکدر * محصول بیت * آگاه اول ناامید اولد چونکه الله کزلی سرنندن واقف دکلین زیر پرده غیبده کزلی او یونلر اولور غم بیه یعنی مایوس اولد که خدا نك کزلی اطاف و احسانی و از در

(دور کر دون کر دوزوژی بر مرا دمانکشت * دایم یکسان نباشد حال دوران غم مخور) دور کون لامبه در روزی با حرف وحدت مرادما لامبه نكشت ایکی معنای مضمتدر ریشه قصر ایلد نكشیدر یکسان لغتده دوز دیکدر بونده مراد برابردر دوران زمان معنا سته در * محصول بیت * فلکک

دوری برابری کون بزم مراد من جبه

اولد بیه ویا دوعسد بیه حال دوران برابر دکلدر غم بیه یعنی حال برقرار اوزره دکلدر رالبته بزم مراد مزجه بر کون دور ایلدر حاصلی دور کردون انقلاب اوزره در کاهی چنان و کاهی چندین (در بیابان کر زشوق کبه خواهی زد قدم * سرزنشها کر کند خار مغیلان غم مخور) شوق کبه مصدرک مفعولنه

افضا فیدر سرزنش اسم مصدر در

تو بیخ معنا سنده باشه فاقش دیکدر خار مغیلان اضافتی بیانیه در * محصول بیت * اگر کبه شوق قدن بیابانه قدم اوردی ایسترسک یعنی بادیه کبه به قدم قوی استرسک اگر مغیلان دیکدی سرزنش ایلدر سه یعنی قد مکه تارسه غم بیه یعنی مطلوبکه وصولده نقد زجت چکر سک غم بیه حاصلی مقصود الله کبرم امید یله هر نه دکاو الم چکر سک فایر مه (ای دل ارسیل فنا بنیاد هستی بر کند * چون ترا نوخست کشتیان ز طوفان غم مخور) سیل فنا اضافتی بیانیه در بنیاد هستی ده بویه در و رکند مکدم مفعول صریحیدر چون ادات تعلیل ترارا ادات تخصیص ویا ادات مفعول سنک ویا سکا دیکدر نو حست مقدم خبر کشتیان کیچی دیکدر زرا کشتی کی ویا ادات فاعلدر بی معنایه * محصول بیت *

ای کوکل اگر فتاسیلی وجودک تمنای قوباره چونکه سنک کیچک نوح علیه السلام طوفاندر

فتم بیه (مفردات) (ای دل) ای کوکل (ار) اگر (سیل) م (نک) م (بنیاد) نمل (هستی) وجود (بر) زائد (کند) قوباره (چون) م (زا) سنکچون (نوح) علیه السلام (است) در (کشتیان) کیچی (ز) من (طوفان) م (غم مخور) غم بیه (معنای اشارتی) ای کوکل اگر فتاسیلی وجودک تمنای یعقوب خراب ایتد که عمرات موندن و دهشت قیامتدن خوف ایلد ز رانوح علیه السلام کیسنده اولان هلاک طوفاندر امین اولد یعنی کبی حضرت حبیب الله صلی الله علیه وسلم کیچسی اولان شریعت محمدیه کیسنده ثابت قدم اولد قجه شافع و شفیع اولان حبیب الله دخی سنک شفیع کدر غم بیه دیکدر

چون ترا نوخست کشتیان ز طوفان غم مخور *

ای کوکل اگر فتاسیلی وجودک تمنای قوباره چونکه سنک کیچک نوح علیه السلام طوفاندر فتم بیه (مفردات) (ای دل) ای کوکل (ار) اگر (سیل) م (نک) م (بنیاد) نمل (هستی) وجود (بر) زائد (کند) قوباره (چون) م (زا) سنکچون (نوح) علیه السلام (است) در (کشتیان) کیچی (ز) من (طوفان) م (غم مخور) غم بیه (معنای اشارتی) ای کوکل اگر فتاسیلی وجودک تمنای یعقوب خراب ایتد که عمرات موندن و دهشت قیامتدن خوف ایلد ز رانوح علیه السلام کیسنده اولان هلاک طوفاندر امین اولد یعنی کبی حضرت حبیب الله صلی الله علیه وسلم کیچسی اولان شریعت محمدیه کیسنده ثابت قدم اولد قجه شافع و شفیع اولان حبیب الله دخی سنک شفیع کدر غم بیه دیکدر

چدبالک از موج بحر ترا که باشد نوح کشتیان

(سینه کوشه) آتشکده پارس بکش * دیده کو آب رخ دجله * بغداد (دیر) کو خطاب عام شعله * آتشکده پارس لامیه لرد
بکش کافی برینک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب سویندر دیمکدر لفظ مشترک آتشکده سویندر مک معاشقه مستعده اندر آب رخ
دجله * بغداد بیا نید ولایه در * محصول بیت * خواجه خطاب عام طریقه بیورر سینه مه دی پارس آتشکده سنک شعله
و آتشی سویندر یعنی آگاهان اول که بونگ فتنه الک وجودی بخواسون دیده مه دی بغداد دجله سنک بوزی صون ایلت یعنی
دریا اول که دجله بغداد سکانست قطر دکلو

۱۲

بله اولسون حاصلی ابکی مصراعک مضمونی
غلبه دن کتایتدر مصراع اولک معاشقه
سینه به دی پارس اقلیمی آتش خانه سی
شعله سین چک بوت دیل و ابکی مصراعده
بیه مضمونی مخاطبه توجیه ایدوب سینه که دی
و چشمه که دی دین عندی سویشلار
(سعی نازده درین راه بجای نرسی *
مزد اگر میطای طاعت اسناد ببر)
درین راه یعنی راه عشقه بجای باحرف
و جدت مزدیمک ضمی وزلک سکونله
اجر تدر کر اگر معاشقه طاعت استاد اضافتی
مصدرک مفعولته اضافتی درو بیک مفعولی
* محصول بیت * طریق عشقه سعی
ایلتماشکن بر رویه یعنی بر مرتبه یا بر سرین
یعنی شاق طریق عشقه بیا نوب باقله بجه
وصال جائه ابرشن حاصلی مزدو کر
استرسک اسناد طاعت ایات یعنی اسنادک
خدمه مده قائم اولوب امر بیه مطیع اول
دیمکدر روزمر کم نفسی وعده دیدار بده
* وانکه تابلجده فارغ و آزاد بیدر روزمرک
اضافتی فی معاشقه در و میع اضافتی
لامید در نفسی یاسی حرفی وحدت وعده
دیدار اضافتی مصدرک مفعولته اضافتی
بده باحرف نا کیده دالک کسری و سکون
هائله فعل امر مخاطب و بر دیمکدر و او
حرف عطف آنکه انکاهن مخففه انکاه
مر کبدر آن لفظیه کاهدن که وقت
معاشقه در اندنصرکه معاشقه مستعده
هم معاشقه تدر بیه مقیددر بیه تقدیرنده
ضمیر منصوب متصل معاشقه در تا انتهای
غایت ایچوندر الی کی صریحه بله باحرف
صله لخدمه قهر فارغ و آزاد بونده عطف
تفسیری طریقه واقع اولمش حال دریم
متکلمدن بونده دنیا قیودندن فارغ آزاد
دیمکدر * محصول بیت * اولوم کونی
برساعت بکاو وعده دیدار و بر یعنی فوتم
کونی بکار کورنک وعده سنی و بر حاصلی اولدوم کون سکار کورنیم دی اندنصرکه بیه مقیددر بیه جمیع قیوددن یعنی جمیع عشق
الم و بلاسندن فارغ و خالی ایلت حاصلی کولده هیچ غصه و غم قائل یعنی سنک بویه وعده دیدارک بیه سرور و سببدر

من (خاطر) م (ش) ضمیر (الدیشه) فکر (بیداد) ظم (بیر) ایلت (معنای اشارتی)
اول حیات ابدی بخش ایدیمی مرشد کامل دیدیکه اگر یواستغراق انوار تجلیات
ربانیه بی استرسک نهادمده اولان قوت قدسیه ایل و نیر * ریاضات و مجاهدات ایل
سنی قتل ایدوب اوصاف بشریه دن تجرید ایدرم باری آنک خاطرندن قتل ایتمیسی
ظلمک فکری سن چیتار که عاشقک حیاتی قتله در معشوق بولنه جان فدا ایتمکده در
سینه کوشه * آتشکده پارس بکش * دیده کو آب رخ دجله * بغداد بیدر
سینه که دی پارس آتشکده سنک شعله سنی سویندر سون چشمه که دی بغداد
دجله سنک آب روینی ایلتسون (مفردات) (سینه) (کو) (دی) (شعله) م
(آتشکده) مجوسلرک کایساده طاسی ایچون یاقد قلمی آتش اوجا غی (پارس)
م (بکش) سویندر سون (دیده) (کوز) (کو) (دی) (آبرخ) (بوز صونی) (دجله)
بغداد ده بر عظیم ابرما قدر (بیر) ایلتسون و کیدرسون (معنای اشارتی) اول طلیب
الهی اولان مرشد پیوردیکه قتل نفسک و (موتوا قبل ان تموتوا) نک سبب عظما سی
بودر که سینه که سوله نفس کافر نک طابیدی میته بیاتی آتشک اوجا غی سویندر سون
وشهوات نفسانیه زی کایا ترک ایلتسون و کوزیکه سوله کیجه و کوندر درگاه حقه
نضرع و نیاز ایل دو کدبکی کوز یا شلرینی بغدادک دجله ایرما غنه غاب ایلتونک
جمیع مرادک حصولی کره و سوز بسیار ایلده در دیمکدر

سعی نازده درین راه بجای نرسی * مزد اگر میطای طاعت استاد ببر
سعی ایلتمش ایکن عشق بولنده برره ابرشن سن اگر اجرت طلب ایدرسک استادک
امر نه اطاعت اله (مفردات) (سعی) م (نازده) ایلتمش (درین راه) بولنده
(بجای) بر برره (نرسی) ابرشن سن (مزد) اجرت (اگر میطای) طلب ایدریسک
(طاعت) م (استاد) م (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای عاشق اگر جانندن و وجود دن
کچیموب بونموال او زره سعی ایلتایسک عشق بولنده بر مقام ابرشن سن و قطع مراتب
ایده مز سن استعید بالله (وان لیس للانسان الا ما سی) اگر اجرت مقصوده وصلت
ایسترسک وارث پیغمبری اولان مرشد کامله اطاعت و بیت ایلده دیمکدر
روزمر کم نفسی وعده دیدار بده * وانکه تابلجده فارغ و داشاد ببر
مرک و وفات کونی بکار نفس دیدار وعده سنی ویر واندنصرکه بیه قهر دیک فارغ
و داشاد ایلت (مفردات) (روزمرک) اولوم کونی (ام) بکا (وعده) م (دیدار)
جال کوسترمک (بده) ویر (وانکه) اندنصرکه (ام) بیه (تابلجده) قهر دیک (فارغ)
آزاده (داشاد) مسرور (بیر) ایلت (معنای اشارتی) یارب سندن دنیا و آخرت
مقصودم جلال باکالک مشاهده انکدر ای اطفی و رحیم اولان الهیم سن محضا
کر مکدن وقایع و موم کونی بکا حسن خانه و بنفس دیدارک وعده سنی ویر کریم ایل
و اندنصرکه بیه قهر غصه دن فارغ و مشا هده انوار جلالک مسرور و داشاد
اوار یغ حالد ایلت و مشتاق اولدیم لقا که واصل ایل (بجاده سیدنا محمد صلی الله علیه وسلم)

باز دهنش روح زیاده ایدیمی رنکته سوله عالم اسرار دن خوش خبر لور نامه
کتور (مفردات) (رنکته) اسرار (روح فرا) روح زیاده ایدیمی (از) من
(دهن) اغر (بار) م (یکوی) سوله (نامه) م (همزل) وحدت ایچوندر (خوش) م
(خبر) م (از) من (عالم اسرار) م (بیر) کتور (معنای اشارتی) ای صبا
عجبوب حقیقینک فیض اقدس بلا واسطه سندن و اسرار غیبیه سندن قوت
روحانیت بخش ایدیمی رنکته بیان ایلده و عالم اسرار دن خوش خبر لور نامه سفید
کتور و سینه مز قیغ و صدر مزی شرح ایلده دیمکدر

بمذازن

کونی بکار کورنک وعده سنی و بر حاصلی اولدوم کون سکار کورنیم دی اندنصرکه بیه مقیددر بیه جمیع قیوددن یعنی جمیع عشق
الم و بلاسندن فارغ و خالی ایلت حاصلی کولده هیچ غصه و غم قائل یعنی سنک بویه وعده دیدارک بیه سرور و سببدر

۱۳

بوند نصکره بنم صاری یوزم دوست قیوسنن خاکیه پیله در اوکه شراب کتور
و بوجا غی غمدن آزاد ایلت (مفردات) (بمذازن) بوندنصرکه (چهره) بوز
(زرد) صاری (من) بن (زاو) م (خاک) طبراق (در) قیو (سوست) م (باده) شراب
(آذر) کتور (این) بو (جان) م (از) من (غم) م (آزاد) م (بیر) ایلت (معنای اشارتی)
بوش هده و افقه الهه و صاندنصرکه بنم خوف و خجالتله صرار مش یوزیمی
دوسنک قیوسی طبراقه سوریم و ذوق و سرور ایلده جام ویرم که ردر او فوره جق
برم قائم سندر ای ساقی کوثر وحدت سندی شراب عشق اوکه کتور و بوجا
عزیمی غمدن آزاد اوله رق حضور باری به و مقام عالی به کونور و یوزر دیمکدر

حافظ ندیشه کن از نازکی خاطر بار * پرو زدر کهش این ناله و فریاد ببر
ای حافظ ایلک خاطر نک ناز کدکندن فکر ایلده یوری الک در کاهندن بونله و فادی
ایات (مفردات) (حافظ) م (اندیشه) فکر (کن) اله (از) من (نازکی)
نارکاک (خاطر) م (بار) م (رو) م (کیت) (از) من (درگاه) حضور (ش)
ضمیر (این) بو (ناله و فریاد) م (بیر) ایلت (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه
رجت وانه سندن امیدک خوش در لکن حضرت الهک قهر و علا سندن دخی
فکر ایلده که شدید الاخذدر یوری الک در کاهندن بونله و فریادی ایلت و ترک ایلده کرچه
حانه صبر اولز امانسایم و تقاضی اوزره کل اسان ایلوب صبر یاک ولی دیمکدر

ای صبا کههی از خاک در بار بار * بربانده دل و مزده داد از ببر
ای صبا بارک قیوسی طبراقه بر رانجه کتور کولک غصه سنی ایات دلداریزده سین
کتور (مفردات) (ای صبا) م (رنکته) رانجه (با) وحدتیه (از) م (خاک) طبراق
(در) قیو (بار) م (بیر) کتور (بیر) ایلت (اندوه) غصه (دل) کولک (مزده)
م (دارار) مجبوب (بیر) کتور (معنای اشارتی) ای فیض اهی و فتحات
ربانی حضرت الهک عون و عنایتله مجبوب حقیقینک دوستلر نک ریح رحمان
اولان فتحات قلبیه لیدن و تجلیات ربانیه لیدن ره رانجه و بر اثر فیض کتور
و بری فیض و استیاددن خلاص انکله مشاهده انوار جلال الله زده سن کتور دیمکدر
رنکته روح فرا از دهن بار بکوی * نامه خوش خبر از عالم اسرار ببار
بارک دهانش روح زیاده ایدیمی رنکته سوله عالم اسرار دن خوش خبر لور نامه
کتور (مفردات) (رنکته) اسرار (روح فرا) روح زیاده ایدیمی (از) من
(دهن) اغر (بار) م (یکوی) سوله (نامه) م (همزل) وحدت ایچوندر (خوش) م
(خبر) م (از) من (عالم اسرار) م (بیر) کتور (معنای اشارتی) ای صبا
عجبوب حقیقینک فیض اقدس بلا واسطه سندن و اسرار غیبیه سندن قوت
روحانیت بخش ایدیمی رنکته بیان ایلده و عالم اسرار دن خوش خبر لور نامه سفید
کتور و سینه مز قیغ و صدر مزی شرح ایلده دیمکدر

باز دهنش روح زیاده ایدیمی رنکته سوله عالم اسرار دن خوش خبر لور نامه
کتور (مفردات) (رنکته) اسرار (روح فرا) روح زیاده ایدیمی (از) من
(دهن) اغر (بار) م (یکوی) سوله (نامه) م (همزل) وحدت ایچوندر (خوش) م
(خبر) م (از) من (عالم اسرار) م (بیر) کتور (معنای اشارتی) ای صبا
عجبوب حقیقینک فیض اقدس بلا واسطه سندن و اسرار غیبیه سندن قوت
روحانیت بخش ایدیمی رنکته بیان ایلده و عالم اسرار دن خوش خبر لور نامه سفید
کتور و سینه مز قیغ و صدر مزی شرح ایلده دیمکدر

بمذازن

کونی بکار کورنک وعده سنی و بر حاصلی اولدوم کون سکار کورنیم دی اندنصرکه بیه مقیددر بیه جمیع قیوددن یعنی جمیع عشق
الم و بلاسندن فارغ و خالی ایلت حاصلی کولده هیچ غصه و غم قائل یعنی سنک بویه وعده دیدارک بیه سرور و سببدر

(حافظ اندیشه کن از نازکی خاطر بار *
پرو زدر کهش این ناله و فریاد ببر) حافظ
شدی نازکی خاطر بار اضافتی لامیه لرد
* محصول بیت * ای حافظ یارک خاطر نک
ناز کدکندن فکر ایلده یعنی یارک طبعی
نازک اولدیفنی ملاحظه الهامدی چونکه
خاطری ناز کدر وار و در کاهندن بونله
و فریادی کتور یعنی قیوسنن ناله و فریاد
ایله زجت چکره سون دیمکدر (وله ایضا)
(ای صبا کههی از خاک در بار بار * بربانده
دل و مزده داد از ببر) کههی باحرف وحدت
و یسارک مفعول صریحی و از خاک غیر
صریحی خاک ره بار لامیه لرد اندوه دل
لامیه و او حرف عطف مزده داد لامیه
و یسارک مفعولی * محصول بیت * ای صبا
بارک بولی طبراقه بر رخس قرق و کتور
زیرا بارک آیینی با صدخی بر مک و صبر
اولورامدی ای صبا کو کل غصه سنی
کیدر و دلداریزده سین کتور یعنی
دلداریزده سین کتور کولک
غمدن قور تیلور (رنکته) روح فرا از دهن
بار بکوی * نامه خوش خبر از عالم اسرار ببار
رنکته روح فرا بیایه رو حقا وصف
رنکته روح فرا بیایندن که مخمفدر افزایندن
روح آرتیمی یعنی جانه جان قنار معاشقه
دهن بار لامیه نکته بکوی مفعول
صریحی و از دهن غیر صریحی نامه خوش
خبر بیایه عالم اسرار ده بویه در نامه
یسارک مفعول صریحی و از عالم غیر صریحی
* محصول بیت * ای صبار و روح آرتیمی
رنکته سوله دهن باردن یعنی نقل کلام
یار ایلده که روح ذوق و عفا ویر
ای صبا عالم اسرار دن بر خوش
خبر نامه کتور که مسرور اوله لم

(کردی از رهگذر دوست بگوری رقیب * بهر آسایش این دبد * خونبار پیسار) کردی با حرف وحدت کرد ببارک مقبول
صربچی با قیسی غبر صربچی رهگذر رهگذار کچدی یعنی اوغراق دوشه اضاف لایه در هر آسایش این لایه بدر دیده خونبار
بیایه خونبار وصف ترکیبدر باریدن قن یاغدر یعنی : سینه آسایش سم مصدر در آسایدندن دکلش منته راحت اولق
دیمکرد * محصول پیت * ای صبار فیک کور لکته درستک کچیدن روز بوقا یاغدر یعنی دبد دن اووری کتور یعنی اوغراق یعنی
بودن رغار کتور که کوز مزه توبالدم

❖ کردی زره گذر دوست بگوری رفیق ۵ بهر آسایش این دبدبه خونبار ❖

✽ خامی و ساد، دلی شبور، جا بازان نیست ✽ - عمری از بر آن دایره رسیار ✽

چهارم: طریقی که از ادب و نسیم تو می‌شود • ششم: از فحاشات نفس ما بسیار

چرخه فای تو که خالده آن نار عزیز * بی غیاری که بدید آبد از غبار - ار *

(نقصان)

(خامی و سادہ دلی شیوہ جانبازان نیست)*
خبری از برآن دلبہ عیار پیار) خامی
و سادہ دلی بالری و صدر بہ لرزہ شیوہ بوندہ
صنعت و پیشہ معنائند در جانبازان اف
و نونہ جمع اولدی ذوی العقولہ صفت
اولدینچون تقدیری عاشقان جانبازاندر
جانباز وصف ترکیبدر باز بندن جان
اویٹایچی یعنی جان فدا ایدیمی معنائند
خبری یا حرف وحدت بر آن اضافتی
لامیہ در دلبہ عیار بیابہ خبر یارک مفہول
صریحی و ماہدی غیر صریحی
• محصول بیت • جالباق و سادہ دلک
جانباز عاشقہ صغر صنعتی دکل ای صباہ اول
دلبہ عیارک یابندن بر خبر کتور یعنی
جاملردن و سادہ دلردن بڑ خبر مفید دکل
زیرا بڑ جانباز از زامدی بڑ اول دلبہ عیاردن
خبر مفیددر پس بڑ خبری اتدن کتور
(نامہ طرکم از لطف نسیم توشام)*

بار عزیزی یا نبی غباری بی جوامد
حرف رابط صفت پدیدای عجمه
• محصولیت • ای صیامتک و فاک
پیدا اولان اضطرار و السزکتور

(روز کا بست کہ دل چہرہ مہصود ندیدہ ساقیان فدح آہنہ کردار بار) روز کاری یا فدح و حدت چہرہ مہصود اضافتی
بیانہ در دل مبتدا و ندیدہ چہرہ و مہصود ندیدہ مفعولی فدح آہنہ کردار بہ نیمہ کد و روضہ نشانیہ آید آرد دل بست کرد
کنور بجی یعنی فعل کنور بجی زہرا کرد کاف عربیت فقہہ اسم در فل معائنہ اما معانی عام ترکیبہ نقل اولتوب عمل معائنہ
مستعمل را اکثر و کلا اولور کہ تشبہ معائنہ استعمال اولور ہونہ کی کہی آہنہ کردار آہنہ مثال دیدہ کدر آن فدح بیارک مفعولی
محصول بیت • حواہ صباہ خطایدن

نقصیدن بر ضرر ظاهر اول است و برین کشور و کره کاه بزی سالها و غانا درگاه خدای
 بچونه یتور دیمکدر

روز و کار در کہ کوکل مقصود یوزنی کورمدی ای ساقی اول آیتہ کی اطیف قدسی کتور
(فراغت) (روزگار) زمار (با) وحدتہ (است) در (دل) کہ کل (چہرہ) یوز
(مقصود) (نہد) 'ورمدی' (ساقی) ای ساقی (آز) اول (سح) م (آیتہ) (یار) کتور
(منی اشارتی) زماندر کہ قبض و استنار واقع اولوب کوکل مقصودی اولان
انوار تجلیات الہی یوزنی کورمدی ای ساقی شراب عشق خدا اولان می شد حیات
بخشم اور آیتہ تجلیا کی صاؤ، ولار قلبہ آثار تجلیدن راہ نشود مکر

شکر آگاه من ذوق معشرته سین ای بلبل قفس اسیر به کزار مرده سنی کتور
(فردات) (شکر) (آراک) (کاکه) (تو) (من) (در) (فی) (عشرت) (ذوق) (با) (خطابه) (ای)
(مرغ چن) (ای) (بلبل) (با) (اللابیه) (اسیران) (م) (قفس) (م) (زنده) (ام) (کزار) (م) (پیار) (کتور)
(معنی اشارتی) (ای) (بلبل) (باغ) (معرفة الله) (اولان) شیخ اکاشکار ایدر مکه من آشنای
حق او اوب ذوق روحانته وقوت قدسینله بزه رهبر و دستگیر من بو وجود بشیر به
قفسنده اسیر اولان بیچاره که ممکن کزار معرفة الله زنده سنی کتور ویردستگیر
او اوب اندست محبوه تنور دنگه در

چار دعا می آید اولی دوستی است بدین صبردن اول شعر - رغبت بر یکی شرب بن بدن
بر عشوہ کنور (معدرات) (کاد) دماغ (جان) م (نخ) آبی (شد) وادی (از) م
(صبر) (کرد) ایلم (نی) نفی (دوست) م (عشوہ) دلو (س) (آز) ول (لب)
دود فی (شیرین) طاعتی (سکر بار) شکر یاغد بر یکی (مندی اشارتی) اول محبوب
حقیقت اوار جانی مشہد قبض و استدار بدینہ نیچہ زمانہ وقوع ایلم یافتن دماغ
جام تلخ و اللہ اوادی بابہ ول شکر یاغد بر یکی ولدت روحانیت بخش ایلم یکی فیض
و تجلی بلا واسطہ الہی بدن بر عشوہ و بر ذوق داکشای روحانیت کنور و دیکدر

حافظت دانی نهد کرانی شربله رنگین ایله واندنصرکه نی مست و خراب بازار طرفندن
کتور (مفرادات) (دانی) خرقة (حافظ) م (بجده) نیه (ارزد) دکر (بجی) شربله
(ش) صمیر (رنگین) رنگه منسوب (کن) ایله (وآنکه) اندنصرکه (ش) صمیر (مست)
م (خراب) (زسمراز) بازار طرفندن (بیار) کتور (منهای اشرف) جانده انوار معرفت
و قبه مساعده و انبیت حضرت اولدقجه حافظک بو کیمنه خرقة وجودی نه ایسه
یار ایا بیبر سن اول خرقة وجودی وقاب بر جودی آثار و انوار شراب عشقه
رنگین ایله واندنصرکه حافظی مست و خراب بازار طرفندن کتور ناکه سلطان

دماغی زهر اوندی حاصلی صبرلمی جا نمہ کجندی امدی شرک بر ریجی اول طناو دوداغندن جانک بر عنوہ کتور کہ جامت
دماغی آدن قندکی شیرین اولایهتی جاناک شیرین لبیدن بر شرہ کتور کہ جانمہ لذت و پروہ (عاق) حافظہ بچہ ارزد بایش رنگین کن
وانکمش مست خراب از سر بازار پیار) ارزد فعل مضارع فردغا یدر ارزد بدندن بهایہ دیکت مناسبہ بایش با حرف مع شین
ضمیر دافعہ راجعہ مست خراب اضافتی بیانیہ وحالدر شیدن سر بازار لامبہ * محصورل بیت * حافظ حررقہ سی نہ ۲

(اندیشه از محیط فانیست هر کرا بر نقطه دهان تو باشد مدار عر) محیط فانی بیاید در نقطه دهان تو بیاید و لامیه در مدار عر لامیه مجازا محصول بیت فنا محیطندن یعنی دریای محیط فندان اندیشه و غم حصه سی بود هر کس که مدار عری سنک دهانک نقطه سی اوزره اوله یعنی عری سنک دهانک محبتله دور ایلده بر کارک براباضی ثابت اولان بره نقطه و دانه سنه محیط در رجا ناک دهانک نقطه به تشبیه ایش (از دیده کر سرشک چو باران چکدر واست) کاندر غمت چو برق بشد روز کار عر * سرشک

لغته بنمور جستی سنه یعنی خرده یغان بنمور در بر صکره کوزیاشده استعمال ایلد بلر مجازا چکدر جیم عجمی و کاف عری سنک فتحه ناله فعل مضارع مفرد غایب طاملمر دیمکدر روا جان معنا سنه در کاندر که حرف تعلیل برق سنشک روز کار زمان معنا سنه در اگر چه سرشک و برق قرینه سیله یاد ایهامندن خالی دکلدر عمره اضافت بیانیه در محصول بیت کوزمندن اگر کوزیاشی بنمور کی طاملمر سه جازدر یعنی اغلغه بنمور کی باش دو کسم جازدر زبرا سنک غمکده عمر زمانی سنشک کی سرعته کندی حاصلی عمر سنک غمکده بل کی تیر یکدیگی ایچون کوزمندن اغلغه باش دو کسم وجهی وار (بی عمر زنده ام من و این بس عجب مدار روز فرا که نهد در شمار عر) روز فراق لامیه در ورا ادات مقول که اسم در کیم معناسنه شمار عر مصدرک مفعول اضافت در محصول بیت بن عمر سز دیریم و بومعانی زیاده عجب طومنه یعنی عمر سز زنده اولد بنمندن قتی متعجب اوله زبرا فراق کونی عمر حسابنه کیم قور یعنی روز فراقی عمر دن کیم صبار واتی عمره کیم فتنار استفهام انکاری طریقله (ازهر طرف زخیل حوادث کینه که هست * زان رو عنان کشیده دواند سوار عر) خیال حواظ بیانیه در کین و صو که کاهدن مخفف در ظرف مکان بوصوری دیمکدر و با حرف وحدت زان ادات تعلیل رو بونک کی برلده وجه و سبب معناسنه در عنان اوپان دیز کین عنان کشیده دیز کین چکرک دیمکدر باب معناسنه دواند فعل مضارع بلدر معناسنه سوار عمر بیانیه محصول بیت هر طرفندن حوادث روز کار عر کندن بر بوصوری وار یعنی هر جا نبده بلیات زمان عسکری حاضر ثوب طور اول جهند در که دیز کین چکرک بلدر عر آنلوسی یعنی قور قرق سکر در حاصلی هلاک اولدن و اولدن قور قواله کچر بعضی نموده کشیده برینه کسته دوشمش کاف عجمیک ضعی وسین اولک فتحه قریش و اوزلش معناسنه عنان کسته دیز کینی قریش بلدر عر آنلوسی دیمکدر یعنی نیز سکر در حاصلی عمرک سرعت مرو و کذراتندن کنایه سز و بونمخته اگر چه قلیل الوقوع عیدر اولکندن انسیدر نامل تدیر

(معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک نجلی * انوار جالک شله سندن لاله زار عر اولان روضه * قاب بهجت و نصارت اله شاد و خر مدر کبر و کل و کر مکه رفع حجاب ایدوب انوار جالک کشف و اطهار ایله که سنک کل جالک رؤیت سز بهار عمر و رونق جالم دو کلوب حالم خراب اولشدر دیمکدر

اندیشه از محیط فنا نیست هر کرا بر نقطه دهان تو باشد مدار عر فنا محیطندن خوف بود هر کیم که عرک مداری سنک نقطه به مشابه دهانک اوزره اوله (مفردات) (اندیشه) فکر و خوف (از) من (محیط) بحر محیط (فنا) م (نیست) یوق (هر کرا) هر کیمک (بر) علی (نقطه) م (دهان) اغر (نو) سن (باشد) اوله (مدار عر) عمر دوری (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی فنا بحر محیط کی کشد و بی احاطه نمندن و وجود موهمه نک موت اله فانی اولسندن هیچ خوف بود شول کیمه به که سنک در دعشقه که کفر زینله اسرار توحید که و خطابات و فو ضا ته لذت کلیات قدسیه که واصل او اوب عر بی براه سعاده صرف ایلده دیمکدر

خو از دیده کر سرشک چو باران چکدر واست * کاندر غمت چو برق بشد روز کار عر اگر کوزمندن باش باران کی طاملمر رواد که سنک غمکده عمر روز کاری برق کی کندی (مفردات) (از) من (دیده) کوز (کر) اگر (سرشک) باش (چو باران) بنمور کی (چکدر) طاملمر (رواست) لاغدر (که) زبرا (اندز) فی (غم) م (تا) صغیر (چو) مثل (رق) م (شد) کندی (روز کار) زمان (عر) م (معنای اشارتی) ای محبوب اگر سنک درد عشقه و آرزوی وصلت انوار ذات بیچونک شوقیه بنمور کی کوزم باشی روان اولده رواد زبرا سنک غمکه عمر زمانی برق کی کندی و کندی هنوز نامل مر ام اولدم دیمکدر

خو بی عمر زنده ام من و این بس عجب مدار * روز فراقی را که نهد در شمار عر بن عمر سز دیری م و بونی زیاده عجب طومنه فراق کونی کیم عمر عدد نه قور (مفردات) (بی عمر) عمر سز (زنده ام) دیریم (من) بن (این) بو (عجب) م (مدار) طومنه (روز فراقی را) ابرلق کونی (که) کیم (نهد) قور (در) فی (شمار) عدد (عر) م (معنای اشارتی) باعث خلقت اولان معرفه لاهیه واصل اولدم و سربایه عمری هوالله و حجاب ایله کچوردم کانه بن عمر سز دیریم و حقه باران بر عمر سز و بونی عجب طومنه کوز را ابرلق کونی کیم عمر حسابنه صا بروایم فراقی یعنی غفلت و حجاب و اذواق روحانیت سز کین عمری قتی عاشق عر صا بر صا بایزد دیمکدر

خو از هر طرف زخیل حوادث کین که هست * زان رو عنان کسته دواند سوار عر هر طرفندن حوادث عسکندن بر کینکاه وارد اول سپیدن عنانی قریش بلدر عر سوار بسی (مفردات) (از) من (هر طرف) م (ز) من (خیل) عسکر (حوادث) م (کینکاه) بوصوری (با) وحدتیه (است) در (زان رو) اول بوزدن (عنان) بولار (کسته) قریش (دواند) بلدر بر (سوار) آنلی (عر) م (معنای اشارتی) نیجه دوز

روحانیت

خو کاشانده عمر کدن اثر و تیجه بو قالور حاصلی عمرک یاد کاری قلکدن تولد ابابن و لدر که سنی قیامتدک آکدر و باقی احوال عمرک هبا مشور در

(این یکدوم که دولت دیدار ممکنست * در باب کار ما که نه پیداست کار عر) در باب تذاریک و غنایه دیمکدر کار ما لامیه و در باب مقبولی که حرف تعلیل نه پیداست ظاهر دکل دیمکدر یعنی معلوم دکل کار عر لامیه در * محصول بیت * بوی ربانکی نفس که دولت دیدار ممکنست وصاله قابلیت وار بزم ایشتری تذاریک و غنایه ایله که عمرک ایشی معلوم دکل یعنی عمر کسه نک فرمائنده دکل یارین نیجه اولور اللهیدن

روحانیت و وصلت جناب حضرت بولسونکسه تعلق ماسوی سیله حوادث ایام عسکندن سنک هلاک که قصد ایدر بر صور پند و کبر اوده چوق عد و لورادر انلرک خیالاتی و افکاری و وسای سبندن بولاری قریش حیوان کی عمر سوار بسی بلدر بر یعنی هوای نفس و حوادث دهر عمری بوش بره سر عتله کچور دیمکدر

این یکدوم که دولت دیدار ممکنست * در باب کار ما که نه پیداست کار عر بوی ربانکی کون که دیدار دولتی ممکنست بزم ایشتری اکل زبرا عمرک ایشی ظاهر دکلدر (مفردات) (این) بو (یکدوم) ربانکی (دم) نفس (دولت) م (دیدار) رؤیت جمال (ممکنست) م (در باب) اکل (کار ما) بزم ایشتری (نه پیداست) ظاهر دکلدر (کار) ایش (عر) م (معنای اشارتی) (الدنيا ساعة فاجعلها طاعة) سر نیجه بوجوه رافقه اولان برابکی نفس مقداری سر یمنه الزوال عر ایشتری بصیرت قلب ایله جمال الهی مشاهده و رؤیت الله ممکنست عاشق صانع بزم ماخلق ایشتری اولان ایشتری اکل و معرفه الله تذاریک ایلدر برابقا سز عمرک ایشی آخر نیجه منبر اوله جنی ظاهر و معلوم دکلدر عر اعتماد بود دیمکدر

خو تا که می صبح و شکر خواب بامداد * بیدار کردهن که کدشت اختار عر خانه دک صباح شرابی و صباحک لذیذ خوانی اوپان آگاه اولکده عمرک اختاری و کجلیکی یکدی (مفردات) (نامی) خانه دک (می صبح) صباح شرابی (شکر خواب) طانلو و غر (بامداد) صباح (بیدار) اوپانق (کرد) اول (هان) آگاه اول (که کدشت) کچدی (اختار) کزیده (عر) م (معنای اشارتی) ای کو کل خانه دک صبا حدن اخشامه دک دنیا بختنگ و غفلت شرابک سر خوشانی و اخشامدن صباح دک طانلو اوپوایله سربایه سعادت اولان عمری ضایع ایت بو خواب غفلتدن اوپان آگاه اول که عبادات و طاعات و عشتق و محبت تحصیل اوانه جق عمرک کزیده سی و کجلیک زمانی یکدی رجوعی ممکن دکلدر دیمکدر

خو دی در گذار بود و نظر سوی مانکرد * بیچاره دل که هیچ ندید از گذار عر دون عمر کچمکه ایدی و بزم طرفنه نظر ایدی بیچاره کوکل که عمرک کچمه سندن هیچ اثر کور مدی (مفردات) (دی) دون (در گذار) کچمکه (بود) ایدی (نظر) م (سوی ما) بزم طرفنه (نکرد) ایدی (بیچاره) م (دل) کوکل (هیچ) فطما (ندید) کور مدی (از گذار) کچمه سندن (عر) م (معنای اشارتی) دون و نیجه تحصیل معرفه الله اوله جق عر دن ایام ماضیه ل کچمکه ایدی و کچن عمرک بردخی رجوعی ممکن دکل ایدی معلوم ایدی مقتضای خواب غفلتی کور که نفسک هوا سنک غلبه سی ایله بیچاره کوکل عمرک کچمکندن غافل او اوب انوار تجلیات الهیدن و فیوضات نامشاهیدن هیچ بر اثر کور مدی دیمکدر

خو حافظ سخن بکوی که بر صفحه جهان * این نقش ماند از فلک باد کار عر ای حافظ سوز سوله ز راجهان صفحه سی اوزره بونش قاله سنک قلکدن عمرک

عالم کاشانده عمر کدن اثر و تیجه بو قالور حاصلی عمرک یاد کاری قلکدن تولد ابابن و لدر که سنی قیامتدک آکدر و باقی احوال عمرک هبا مشور در

دل و یادکاری (مفردات) (حافظ) م (سخر) سوز (بکوی) - و یله (که) ز را (ر) علی
(صفحه) جانب و اطراف (جهان) م (ان) بر (نقش) م (ماند) قاله (از) م (ف) م (ت)
ضمیر (با) کار (نبر) و آکدر بجی (ع) م (معنای اشارتی) ای حافظ هر نه قدر معرفه الاهدن
وفیوضات و تجلیاتدن تحصیلت یوق ایسه باری سوزی محبت ایله معرفه الاهدن
سویله ز را بوعرو و بحیات کتد کده صفحه جهان اوزره و اطراف عالمه یونقش
و یوم معارف سنک فلکدن سنی خبر ایله آکدر معغه عمر کلدی براترو برادکار قاله دیبکدر

وله ایضا

عیدست و آخر کل و باران در انتظار * ساقی بروی شاه بین ماه و می یار

برام و کل آخری و باران انتظارده درای ساقی ما نوبی شاهک بوزنده کور و شرابی کتور
(مفردات) (عیدست) بیرامدر (آخر کل) م (باران) م (در انتظار) کوزنده (ساقی) م (یا)
اللا یسه (روی) بوز (شاه) م (بین) کور (ماه) م (مراد یکی آی (ی) شراب (یار)
کتور (معنای اشارتی) صوم سوابی طونان کشی به عبد وصال و آخر الامر محبوبک
احسانی محققدر اول سیدین باران طریقت و طالبان حقیقت بی اشتباه جمال باری
مشاهده به انتظارده در لرعید فطرده ماه نو کوراد کده افطار و عیش و نوش
اولند یعنی کی ای ساقی شراب عشق الهی اولان مرشد انوار جمال شه حقیقی
مشاهده و وقتبه جانب حقندن همنه بزه دخی شراب عشقی کتور و احسان
ایله کالی اوصاف بشریتدن خلاص و ذوق روحا نبت بوله لم دیبکدر

دل بر گرفته بودم از ایام کل ولی * کاری بکر دهمت زندان روزه دار

کل زمانندن فراغت اغتشدم لکن صائم زندانک همتی برایش ایلدی (مفردات)
(دل) کوکل (بر) یوقاری (گرفته) طوغش (بودم) ایدم (از) م (ایام)
کونلر (کل) م (ولی) لکن (کاری) برایش (بکرد) ایلدی (همت) م (زندان)
ملا میر (روزه دار) اورج طریقی (معنای اشارتی) هوای نفسک و اوصاف بشریتک
غلبه می سببیه فیوضات الهیه دن واذواق روحانیه دن مأیوس و فارغ اواشدم
لکن بمحمد الله رجاء نیازم قبول اولوب صوم سوابی طویقی و قلبی انبساط حق ایله
اطمینان بولیجی مر دان خداک همتی بکار و مهین اولغه بی دولت عشقه و حالات
و جذبات رجائیه به واصل ایلدی دیبکدر

دل در جهان میند و مستی سؤال کن * از فیض جام و قسه جشید کا کار

جهانه کوکل باغله و مست لکله سؤال ایله جامک فیضندن و مراد سورجی جشیدک
قصه سندن (مفردات) (دل) کوکل (در) فی (جهان) م (مبند) باغله (یا)
اللا یسه (مستی) مستاک (سؤال) م (کن) ایله (از) م (فیض) م (جام)
قدح (قصه) م (جشید) پادشاه (کامکار) مراد سورجی (معنای اشارتی)
استعین بالله (ادعوی استعین لکم) آیت کریمه سی سر بنجه طریق اجابت دعا
بودر که صدق و اخلاص ایله جانب حقه متوجه اولوب جهانه کوکل باغله و قلبدن

تعلقات

رویی شاه بین ماه و می یار (بروی شاه
بیتک مقبول غیر صریح و ماهر صریحی
و اول حروف عاطفه در * محصول بیت *
بیرامدر و کلک آخری و باران منتظر باده
امدی ای ساقی ماه عیدی شاهک بوزیله
کور یعنی هلال عیده نظر ایلیک کده نصکره
شاهک بوزینه نظر ایله که عادتدر که
هر آیک هلالی کور دکلدنه برانسه به
نظر ایدر بس خواجه ساقی به تنبیه
ایدر که هلاله نظر دصکره شاهک مبارک
جائانه نظر ایله که ماه عید فرخنده و فرخ
اوله مصرع ثانیک معناسنی ای ساقی
آبی شاهک بوزنده کور دینلر مذکور
تقریردن غفلت ایلتنر (دل بر گرفته بودم
از ایام کل ولی * کاری بکر دهمت زندان
روزه دار) کاری با حرف وحدت همت
زندان روزه دار لامیه و بیایه * محصول
بیت * کوکلی ایام کلدن قادر مشیدم
اما یعنی رمضان آینده کل زمانی کچمشیدی
بس کل ایله باده ایله که زمان قابوب
کلدن امیدی قطع ایلدم ایدی امارندان
روزه دارک همتی برایش ایشلدیکه کلک
صوی بیرامه قالدی که برایکی مجلس
کل ایله ایلمک نمکندر (دل در جهان
میندوز مستی سؤال کن * از فیض جام
و قسه جشید کا کار) زمستی با حرف
وحدت * محصول بیت * کوکلی جهانه
بغله و بر مستدن سؤال ایله یعنی کوکلی
مال و منال و اسباب دنیا به بند ایله
و بر مغرور دنیا دن سؤال ایله جام جم
فیضندن و جشید کا کاردن یعنی اهل
دنیا دن پرسش ایله که جشید اولقدر خیل
و حشمه نیجه اولدی و حالندر حاصلی
دنیا قابیلر مال و منصبه اعتماد جا زدکل
دیبکدر مصرع اولک معناسنی جهانه کوکل
بغله و مستلکده سؤال ایله دیان نسخره
مخالف باز دیندن غیری معناسیده بوقدر

(جز نقد جان بدست ندارم شراب کو * کان نیز بر کر شمه ساقی کنم نثار) نقد جان بیسانیه کان که حرف تعلیل کر شمه
ساقی لامیه * محصول بیت * المده جان نقدندن غیری نسته یوقدر قتی شراب که آئیده ساقیک ناز و شیوه سنه نثار ایلیه بم
خوش دولتست خرم و خوش خسروی

تعلقات ماسوابی اخراج ایدوب عشق و محبت و تضرع و ابتهاال ایله سؤال ایله
و انیحق صاقی قلبه فیض الهیک سنوچندن و فعال لایرید اولان پادشاه حقیقیک
فضل و احسانندن طلب ایله دیبکدر

جز نقد جان بدست ندارم شراب کو * کان نیز بر کر شمه ساقی کنم نثار

جان نقدندن غیری المده نسته یوقدر شراب قتی که آتی دخی ساقیک کر شمه نازنه
نثار ایلم (مفردات) (جز) غیر (نقد جان) م (بدست) المده (ندارم) طونم
(شراب) م (کو) قتی (آن) اول (نیز) دخی (کر شمه) جلوه (ساقی) م (کنم)
ایلم (نثار) م (معنای اشارتی) اول فیض و فضل الهیک و شراب عشق و معرفه
اللهک حصولی ایچون فدا ایله جک المده بر جان نقدندن غیری برانسه یوقدر آتی دخی
شراب عشق الهیک ساقیسی اولان مرشد کاهله نثار ایدرم اما شراب قتی دیبکدر

خوش دولتست خرم و خوش خسروی کریم * بارب ز چشم زخم زمانه نگاه دار

اطیف خرم بردولتدر و خوش کریم بر پادشاهدر باری سن آتی زمانه نک ضررلی
کو زندن حفظ ایله (مفردات) (خوش) اطیف (دوات) م (یا) وحدتیه
(است) در (خرم) شاد (خوش) م (خمسرو) پادشاه (یا) وحدتیه (است) در
(کریم) م (بارب) م (ز) م (چشم) کوز (زخم) ضرر (زمانه) م (نگاه)
حفظ (دار) طوت (معنای اشارتی) اول ساقیک بخش و کرم ایلدی بی شراب عشق
سرور ایلدی بخش ایلدی بر اطیف دولندر و اول ساقی اولان مرشد کاملک کندوسی
دخی بر کریم پادشاه حقیقتدر باری سن آتی زمانه نک ضررلی چشمندن حفظ ایله دیبکدر

می خور بشعر بنده که زبیدی دکر دهد * جام مرصع تو بدین در شاهوار

بنده نک شعر یله شراب ایچ زرا بر غیری زبنت و پرست مرصع جامک بودر شاهوارله
(مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (یا) لملایسه (شعر) م (بنده) قول
(که) زرا (زیب) زبنت (یا) وحدتیه (دکر) م غیری (دهد) و پر (جا)
قدح (مرصع) مزین (تو) سن (بدین) بو (در) انجیو (شاهوار) تازه
و نازک (معنای اشارتی) ای مرشد حیات بخش سنک علوم لدنیه کدن روپوش لغله
بو بنده کل لسانندن شعر صورتنده اولان معارف الهیه شرابی نوش و استماع
ایله زرا سنک اسرار و معارف ایله مزین اولان قلبک قدحنه بودر شاهوار کی اولان
شعار اطیفه دخی بر غیری درلو زبنت و پر دیبکدر

ز انجیا که پرده پوشی خلق کریم تست * بر قلب ما بخش که نقد بست کم عیار

اول بردنکه سنک کریم خالقک پرده پوش انکیدر بزم فلیزه زحم ایله که کم عیار بر نقددر
(مفردات) (ز انجیا که) اول بردنکه (پرده پوش) پرده اورنجی (یا) مصدر به
(خلق کریم) کوزل خوی (تست) سنکدر (پر) علی (قلب) م (ما) بز
(بخش) احسان ایله (نقد بست) بر نقددر (کم عیار) عیاری آلقی (معنای
اشارتی) ای شاه حقیقت سنک عالی مقامک و خلق کریمک مقتضای پرده پوشاق

۶

۶

* محصول بیت * اولقامدنکه سنک خلق کریمک پرده پوش لغیدر یعنی سنک خلق کریمک
اکسک بر نقددر خواجه پادشاهدن مرحت استماع ایدر که تیجده سی صله و جا زودر

(گرفت شد سحرورچه نقصان صبح هست * از می شود روزه کشا طالبان یار) سحرور شول بیکدر که رمضان کجبه زنده بنور اول می بیکه تسحر دیرل شوند لفظ مشترک در فعل مضارع امر غائب پیشده بونده امر غائب اولی مناسب در روزه کشا وصف ترکیب در کشایدنن اورج آجیجی معنانه یعنی افطار آیدجی بیکدر طالبان یار اسم فاعل مفعول اضافتیدر *محصول بیت *
 کر سحرور فوت اولوب زمانی کجوب

کندبسه نقصان و رزمی زیر صبح وار
 پس بویه اولجه یارک طالبری باده دن
 روزه کشا او لسنلر یعنی باده ایجه جک
 زماند راندی باده ایله افطار ایلسونلر بونده
 شوند یازوب معنانه میدان اورج آجیجی
 اولورل دین معنای ایوجه آچه ما مش
 و مصراع نالینک معنای شربدن
 ایدر ز اورج آجیجی یار طالبری دین
 معنای غایله رماز آجش (رسم کدروز
 حشر عسان بر عثان روند * تسبیح شیخ
 و خرقة رند شراب خوار) عثان بر عثان
 دیز کین دیز کینه برابر دیکدر تسبیح شیخ
 لامه خرقة رند شراب خوار لامه و بیانه
 * محصول بیت * فور فر مکسه حشر
 کونده دیز کین دیز کینه برابر کیده
 شخک تسبیح رند باده نوشک خرقة سی
 یعنی شخک ربانله چوردی تسبیح و رندک
 خلوص طوبیله و توبه واستغفارله کیدیکی
 خرقة و فور فر میران آخرتد برابر کیده
 (حافظ چورفت روزه وکل نیر مبرود *
 ناچار بیخوش که از دست رفت کار)
 ناچار بالضروره دیکدر که حرف تعابیل
 از دست رفت کار ایش الدن کندی یعنی
 باده و شاق زمانی کجوب فرصت فوت
 اولور زرباده مک زمانی کل زمانیدر الک
 ایسه آخر بدر * محصول بیت * ای حافظ
 چونکه روزه کندی کل ده کیده یور
 ناچار شراب ایچ که فرصت الدن کندی
 ایچی زمانی کندی کل زمانی کجمله
 پس بقیه کلی باده ایله کچور (وله ایضا)
 (صبا ز منزل جانان گذر در یغ مدار *
 وزو به عاشق مسکین خسر در یغ مدار)
 صبا نادی در یغ مدار امر که دیکدر
 * محصول بیت * ای صبا جانان منزل لندن
 گذری امر که یعنی انده اوغرا منی
 در یغ طومه و اول منزل جانان عاشق
 مسکینه خسر در یغ طومه یعنی عاشقه
 اندن خبر کنور می اسر که حاصلی سر کوی جانان عاشق مسکینه رخسبر کنور

اگر سحرور فوت اولدبسه نه نقصان صبح واردر شربدن اورج آجیجی اولورل
 یارک طالبری (مفردات) (کر) (کر) (فوت) م (شد) اولدبسه (سحرور)
 وقت سحرده صوم ایچون اکل طعام سنتی ایشلک (چه) نه (نقصان) م (صبح)
 صباح ایچیلن شراب (هست) واردر (ازی) شربدن (شوند) اوورل
 (روزه کشا) اورج آجیجی (طالبان) م (یار) م (معنای اشارتی) اگر چه راه عشق
 و جذباته نوافل دن اولان اعمال ظاهر فوت اوورسه عاشقه نه نقصاندر که
 (جذبه من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) کی نشئت شراب عشق الهی
 واردر بوسیدن صوم سوا بی طوتان عاشقک افطاری دخی شراب کوز
 عشق الهیدر دیکدر

* رسم کدروز حشر عثان در عثان رود * تسبیح شیخ و خرقة رند شراب خوار *
 فور فر مکسه قیامت کونی دیز کینی برابر کیده شخک تسبیح و شراب ایچیجی
 رندک خرقة سی (مفردات) (رسم که) فور فر مکسه (روز حشر) قیامت کونی
 (عنان) اوایان (عنان در عثان) آت باشی برابر دیکدر (رود) کیدر (تسبیح شیخ)
 م (خرقة) م (رند) فاسق و ملاهی (شراب خوار) شراب ایچیجی (معنای اشارتی)
 فور فر مکسه قیامت کونده مدعی اولان شیخ صورت پرستک تسبیح و اعمال صوری سی
 شراب عشق الهی بی نوش ایدن عاشق خرابانک خرقة کهنه پریشایله برابر
 اوله یعنی بی اعتبار اوله زیرا اعمال صوری به ک عشق حقیقی الهیه برابر اولسی
 محالدر دیکدر

* حافظ چورفت روزه وکل نیر می رود * ناچار باده نوش که از دست رفت کار *
 ای حافظ چونکه صوم کندی وکل دخی کیدر بالضرور شراب ایچ زیرا ایش الدن
 کندی (مفردات) (حافظ) م (چو) چونکه (رفت) کندی (روزه) اورج
 (کل) م (نیز) دخی (رود) کیدر (ناچار) چاره سز (باده) شراب (نوش)
 ایچ (ان) من (دست) ال (رفت) کندی (کار) ایش (معنای اشارتی)
 ای حافظ چونکه صوم و صلاة و تسبیح و نهلیل و نوافل و طاعات وقتی کندی و اوکل
 کی اطیف الله اولان تحصیل مرادات وقتی دخی سریرا کیدر همان نقد وقتی
 محافظه ایلیوب عشق و معرفه الله تحصیلی اوزره سعی ایله زبر سرمایه عمر بوش
 ره الدن کندی نادم اولور سن دیکدر

* صبا ز منزل جانان گذر در یغ مدار * وزو به عاشق مسکین خسر در یغ مدار *
 ای صبا جانان منزل لندن کجکی در یغ طومه و اول جانان عاشق مسکینه خبری در یغ
 طومه (مفردات) (صبا) ای باده صبا (ز) من (منزل جانان) م (گذر)

(بشکر آنکه شکفتی بکام دل ای کل * نسیم وصل ز مرغ سحر در یغ مدار) بشکر با حرف سبب آه اضافت لامیه در شکفتی فعل
 ماضی مفرد محاسبه آجلدک دیکدر بونده لازمدر متعدده کاور بکام دل با حروف صله دن برنوعدر که ترکیده آندن جد دیکله
 تعبیر اولور مثلا بکام دل کوکل مرادنیجه دیکدر اضافت لامیه در نسیم وصل بیانه مرغ سحر اکثری بلله اطلاق ایدرل بونده
 مراد بلبلدر اضافت لامیه در * محصول
 بیت * اول حالک شکری و شکرانه سیچونکه
 کوکل مرادنیجه آجلدک ای کل وصل
 نسیمی بلبلدن در یغ طومه خواجه
 جانانه کثایت طریقیله بیورر آنک
 شکرانه سیچونکه الله سنی کل کی باک و اطیف
 یارندی عاشق مسکیندن وصلکی در یغ
 طومه خواجه جانانندن استعطاف بیورر
 (کنون که چشمه قدست لعل نوشینت *
 سخن بکوی وز طوطی شکر در یغ مدار)
 که حرف بیان چشمه قدس باده لعل نوشینده
 بویه در سخن بکوی مکم م مفعول
 صریحی و ز طوطی مدارک غیر صریحی و شکر
 صریحی و در یغ مفعول ناییسی * محصول
 بیت * شدیکه سنک طنلو دوداغک قند
 و شکر چشمه سیدر یعنی شکر کی اندیز در
 امدی سوز سوبله و طوطی دن شکری
 در یغ طومه خواجه طوطیله کندی دن
 کثایت امدی و شکرله جانانندن حاصلی
 شمدی که نهایت حسنک و کمال اطافتک
 زمانیدر بدن وصلکی در یغ طومه زبرا
 بزهر و جهله مستحق زکات و صدقه بز
 (حریف عشق تو بودم چوماه و بودی *
 کنون که ماه تمامی نظر در یغ مدار)
 حریف لغتده هم پیشه یعنی صنعتش
 و اصطلاحا حده باده مصاحبی اما بونده
 ملازم و مصاحب مراددر حاصلی لایق
 و شایسته دیکدر عشقه اضافت اسم
 فاعلک مفعولته اضافتیدر و توبه لامیه
 چوادات تعلیلدر چونکه معنایسه ماه
 نویسییه بودی یا صبر خطاب و بود
 حکایت حال ماضی معنانه که حرف بیان
 ماه تمام بیانه در و صبر خطاب نظر مدارک
 مفعول اولی و در یغ ناییسی * محصول
 بیت * سنک عشقه ملازم و مداوم ایدم
 ماه نو ایکن یعنی کوچک کده بن سکایتلا
 و پایسته ایدم حاصلی نازجه اوغلا نیچ
 ایکن سنی سوردم پس شمدیکه ماه تمامسن یعنی جوان کاملسن بدن نظر بکی در یغ طومه حاصلی نظرک بدن کسمه یعنی
 بیکت اولدم شمدنصرکه سکا سولیم دیمه

کجک (در یغ) منع (مدار) طومه (وزو) دخی ایدن (با) لایله (عاشق) م (مسکین)
 م (خبر) م (در یغ) منع (مدار) طومه (معنای اشارتی) ای ریخ رجائی دماغ
 عشاقه ایصال آیدجی وسیله حق اولان مرشد کر مجسم محبوب حقیقی جانانندن
 عرش الله اولان قلوب عاشقانه فیض الهی ایشدر می در یغ طومه و اول محبوبک
 اسرار و معارف لدینه سندن عاشق مسکینه خبری در یغ طومه دیکدر

* بشکر آن که شکفتی بکام دل ای کل * نسیم وصل ز مرغ سحر در یغ مدار *

اول شکرانه که کوکل مرادیه آجلدک ای کل وصلت رایحه سنی مرغ سحر اولان
 بلبلدن در یغ طومه (مفردات) (با) لایله (شکر) م (آن که) اول که (شکفتی)
 آجلدک (بکام دل) کوکل مرادیه (ای کل) م (نسیم) رایحه طویه (وصل)
 م (ز) من (مرغ سحر) بلبل (در یغ مدار) منع طومه (معنای اشارتی)
 ای کل کی محبوب خدا اولان پیرم نور معرفه الله ایله مرادک اوزره خاندن نجلی اولان
 قاب شریفک افتتاح و انفساحی نعمت عظمای شکر حقیقون بلبل کی شب
 تابهر درگاه حقه صدهزار تضرع و مناجات ایله و فریاد و فغان ایله امیدوار
 اولان عاشقندن وصلت رایحه سنی در یغ طومه دیکدر

* کنون که چشمه قدست لعل نوشینت * سخن بکوی وز طوطی شکر در یغ مدار *

شمدی که سنک لذیذک قند چشمه سیدر سوز سوبله و طوطی دن شکری در یغ طومه
 (مفردات) (کنون) شمدی (چشمه) م (قند) سوز لعل شکر (است) در
 (لعل) دوداق (نوشین) باله منسوب (تا) خطایه (سخن) سوز (بکوی) سوبله
 (ز) من (طوطی) م (شکر) م (در یغ مدار) م (معنای اشارتی) ای خلیفه الله
 اولان پیرم نایدات حقه سنک بتابع حکمت اولان قلیکدن کندی و ک اوزرینه
 حکمت و اسرار معرفت جریان ایدن اسانک و لذیذک لذت روحانیه قند مکرر
 چشمه سیدر اکسیر حقیقت اولان نفس عیبی وارک ایله بز عاشق سارک دخی فیوضات
 الهیه واصل اولامن ایچون کلمات قدسیده کدن و معارف لدینه کدن فیض
 افاضه ایله و طوطی دن شکری در یغ ایتمه دیکدر

* حریف عشق تو بودم چوماه و بودی * کنون که ماه تمامی نظر در یغ مدار *

سنک عشقک مصاحبی ایدم چونکه ماه نوایدک شمدی که ماه تمام سین نظری در یغ
 طومه (مفردات) (حریف) مصاحب (عشق) م (نو) سن (بودم) ایدم
 (چو) چونکه (ماه نو) بیکی آی (بودی) ایدک (کنون) شمدی (ماه تمامی)
 ماه تمام سین (نظر) م (در یغ مدار) حیف و منع طومه (معنای اشارتی)
 بحمد الله اولیه الله محبت حضرت الله محبت اولدیفندن سنک عشقک مصاحبی
 و اسیری ایدم حالو که سن استعذ بالله (اليوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم
 نعمتی) آیت کریمه سی سر نیجه مقتدابه انس و جن اولان حضرت فخر کاشات
 صلی الله تعالی علیه و سلمک سیرت معادتی اوزره اول ظهور کرده ماه نو کی ایدک شمدی

ایکن سنی سوردم پس شمدیکه ماه تمامسن یعنی جوان کاملسن بدن نظر بکی در یغ طومه حاصلی نظرک بدن کسمه یعنی
 بیکت اولدم شمدنصرکه سکا سولیم دیمه

(جهان و هر چه در و هست سهل و مختصر است * ز اهل معرفت این مختصر در بیع مدار * سهل و مختصر قلند کنایه بند * محصول بیت * جهان و هر نسبه که جهاننده وار در شی * قبلدر یعنی کم اعتبار در پس اهل معرفتدن بو مختصری در بیع طومعه یعنی بوشی * قبلی اهل معرفه بذل ایل * مکارم نوبآفاق میبرد شاعر * از و وظیفه زاد سفر در بیع مدار * مکارم مکرمت جعبدر ایکی میک فنی وراثت ضمیمه مصدر در کرم معناسنه ایلک دیمکدر آفاق بونده اطراف معناسنه در و وظیفه زاد سفر لامیلدر در * محصول بیت * شاعر سنک

۲۴

بدرنام اولوب رحمة اللین سن کر مکه زدن نظر عنایتی در بیع طومعه دیمکدر

جهان و هر چه در و هست سهل و مختصر است * ز اهل معرفت این مختصر در بیع مدار

جهان و هر چه در و هست سهل و مختصر در اهل معرفتدن بو مختصری در بیع طومعه (مفردات) (جهان) م (و هر چه) هر نه (درو) اند (هست) وارد (سهل) آسان (مختصر) قبلی (است) در (ز) من (اهل معرفت) م (این) بو (مختصر) م (در بیع مدار) منع طومعه (معنای اشارتی) جهان و جهان ایچنده تحصیل اولنده حق معرفه الله وارد نظر اهل الله نسبت آسان و برامی قلب و مختصر در طالب معرفتدن بو مختصری در بیع طومعه دیمکدر

مکارم نوبآفاق میبرد شاعر * از و وظیفه زاد سفر در بیع مدار

شاعر سنک اخلاق حیدری اطراف عالمه ایلور اندن سفر آریغی وظیفه سنی در بیع طومعه (مفردات) (مکارم) اخلاق حیده (نو) سن (با) للعابسه (آفاق) عالم (میبرد) ایلور (شاعر) م (ازو) آندن (وظیفه) م (زاد) ازین (سفر) م (در بیع مدار) م (معنای اشارتی) ای متصف بصفت الله اولان پیروشن ضمیر سنک موروث محمدی اولان خلق عظیمک آثاری رؤف و رحیم لکک مکارم بی بوطالب احسانک نظم و شعرا ایل اطراف عالمه شایع ایلدر اندن سفر معنوبک ازین اولان غذای روحانی و وظیفه سنی در بیع طومعه دیمکدر

چو ذکر خیر طلب میکنی سخن اینست * که درهای سخن سیم و زرد در بیع مدار

چونکه ذکر خیر طلب ایلرسن سوز بودر که سوز بهاسنده سیم و زردی در بیع طومعه (مفردات) (چو ذکر خیر) م (طلب) م (میکنی) ایلرسن (سخن) سوز (اینست) بودر (در) فی (بهای سخن) سوز بهاسی (سیم) کومش (زر) آتون (در بیع مدار) م (معنای اشارتی) چونکه ایکی جهاننده خیر ایل ذکر اولمغنی و منصب انبیا اولان احسان ایل اشتهاهی طلب ایلرسن سوز بودر که معارف الهیه کلامک بهاسنده خالص آتون و کومش کبی همت علیکی در بیع طومعه دیمکدر

غبار غم برود حال به شود مافظ * تو آب دیده ازین رهگذر در بیع مدار

غم غباری کیدر و حالک ابو اولور ای حافظ سن کوز باشی بوطریق غشفدن در بیع طومعه (مفردات) (غبار) (غبار) غم (م) برود (کیدر) حال (م) به (ابو) شود اولور (حافظ) م (نو) سن (آبدیده) کوز باشی (ازین رهگذر) بو کیدر بوندن (در بیع مدار) م (معنای اشارتی) خانه نیلی اولان قلبدن غم غبار ماسوای کیدر و پاک و محلا ایدوب انوار نجلیات الهیه مستعد قیلار و حالک زیاده خوش اولور ای حافظ سن کوز باشی بوطریق غشفدن در بیع طومعه که کثرت بکا جالب رحمت خدا در دیمکدر

وله ایضا

روی غمی و مرا کو که ز جان دل بر کبر * پیش شمع آتش پروانه بجان کودر کبر

بوزی

جانه نایر ایله حاصلی جانی باندردی مصراع نانی مصراع اول تنور شکیدر حاصلی روی جانی آتش شمه و کندی جانی جان پروانه به نظیر ایدر مصراع اولک معناسنی بوزیکی کوستر و بکادیکه جاندن کوکلی قالدردن برحق معنای و بر مشرو مصراع ثانیک معناسنی شمع فتنه پروانه نک آتشی جانکه طوتدی یعنی پروانه نیچه شمه بنار سه بندی انجیلین یا نفعه راضیم سن همان جالکی کوستر دین مضمون بیته ذره قدر واصل اولما مش

(دراب تشنه مابین و مدار آب در بیع * بر سر کشته خویش آیی و ز خاکش بر کبر) در بوند حرف صله دراب تشنه ما اضافتی بیانیه و لایحه در بین فعل امر مفرد مخاطب پیشزدن کور دیمکدر آب مدارک مفعول اولی و در بیع مفعول ثانیه بر حرف استعلا سر کشته خویش اضافتی لامیلدر

۲۵

بوزی کوستر و بکا دیکه جاندن امید کس شمع فتنه پروانه نک آتشی جانکه طوتدی (مفردات) (روی) بوز (بنای) کوستر (مرا) بکا (کو) دی (ز) من (جان) م (دل) کوکل (بر) بوقاری (کیر) طوت (پیش شمع) شمع فتنه (آتش) م (پروانه) م (بجان) جانکه (کو) دی (در کبر) طوت (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی محض کر مکه بکا جالک شمع کوستر و بکا جاندن امید کس دی بندی جانه منت بیلوب پروانه کبی جبالک عشقک آتشی جانی یا قوب راه عشقه که محو و فنا اولمی دولته نازل اوله بی دیمکدر

بر لب تشنه مابین و مدار آب در بیع * بر سر کشته خویش آیی و ز خاکش بر کبر

بزم تشنه لیم نظر ایله و آیی در بیع طومعه کند و مقتولک باشی اوزره کل و آیی خاکدن دفع ایله (مفردات) (بر) زاند (اب) دوداق (آتش) صوسر (ما) بر (بین) کور (مدار) طومعه (آب) صر (در بیع) منع (بر) علی (سر) باش (کشته) مقتول (خویش) کندی (آی) کل (زناک) طیراقدن (ش) ضمیر (بر) بوقاری (کیر) طوت (معنای اشارتی) بزم کر بلای آتش عشقک صحرانده صوسر مقتول اولمش جائزه عنایت نظریله نظر ایله و آب کوثر معرفت لیدی زدن در بیع ایته لطف و عنایت که کند و مقتولک باشی اوزره کل و آیی قیود نفسانیه وجود خاکیه دن خلاص ایلوب مقام عالی به رفع ایله دیمکدر

ترک درویش مکن کر نبود سیم و زرش * در غمت سیم شمار اشک و رخ رازر کبر

درویشی ترک ایلله اگر آنک سیم و زری اولیه سنک نمکده کوزم باشی سیم صای و رخی آتون طوت (مفردات) (ترک درویش) م (مکن) ایلله (کر) اگر (نبود) اولیه (سیم) کومش (زر) آتون (ش) ضمیر (در) فی (غم) م (تا) ضمیر (سیم) م (شمار) صای (اشک) کوز باشی (رخ) یکانی (ام) ضمیر (را) ادات مفعول (زر) آتون (کیر) طوت (معنای اشارتی) ای لطیف بعباده اولان رحیم و عاجز و محتاج قولکک آتون و کومش کبی خالص عملی یوق دیو وادی هیرانده قرمه و ترک ایلله ینه سنک توفیقکله و غم عشقه که جربان ایدن کوزم باشی سیم صای و تقصیراتم خجالتیله اولان حیرت و جهمی آتون طوت دیمکدر

چنک بنواز و بساز از نبود عود و مسوز * آتشم عشق و دلم عود و تنم بجر کبر

چنکه دوزن و ر و جال اگر عود اولیه باقه عشقمی آتش و کوکلی عود تنی بجر طوت (مفردات) (چنک) آلت ساز (بنواز) اوخسه (بساز) دوز (او) اگر (نبود) اولیه (عود) خوشبوی رشیر (مسوز) باقه (آتشم عشق) م (دلم) کوکلم (عود) م (تنم) م (بجر) بخوردن اناق (کیر) طوت (معنای اشارتی) ای مقلب القلوب و الابصار اولان اللهم بحمد الله سنک درد عشقه که چنک کبی نیلی بوکلس بیچاره که اصف ایلله معالیه یوروب حالی احسن حاله تبدیل ایتکه جبالک نورنی مشاهده مستعد و ارزنی قبل اگر عود کبی داننده راحه طیبه سی اولیه

نوی

۷

بجر در که عود ایچنده بقارل یعنی عود ساز یوغیه عود سوزوار در لوازمیله که آتش و بجر در

کشدی مقتولک باشی اوزره کل و آیی مخاطب آیدندن و او حرف عطفدر * محصول بیت * بزم اب تشنه مزی کور و آیی در بیع طومعه یعنی عشق آتشی حرار تشدن تشنه اب اولدیفمر نظر ایله و وصالک آینی زدن در بیع ایلله و کندی مقتولک باشی اوزره کل و آیی خاکدن دفع ایلله یعنی طیرا قدن قالدردن حاصلی چونکه قتل ایلدک خاکدن قالدردن راب آورده بامسون (ترک درویش مکن کر نبود سیم و زرش * در غمت سیم شمار اشک و رخ رازر کبر) ترک درویش مصدرک مفعولنه اضافتی اشک شمارک مفعول اولی و سیم مفعول ثانیه اصلی اشکدر رخس قرینه سبله رخس را کیرک مفعول اولی و زرم مفعول ثانیه * محصول بیت * درویشی ترک ایلله سیم و زری یوق ایسه یعنی فقیر اولد یعنی چون سنک نمکده اشک سیم صای و رخی ز طوت یعنی کوزی باشی لیم صای و صاری بکرینی آتون قیاس طوت هر نه ایسه بیچاره کدر اکالات مناسبدر درویشدن خواهجه نک مرادی کندیدر (چنک بنواز و بساز از نبود عود و مسوز * آتشم عشق و دلم عود و تنم بجر کبر) چنک بنواز مقدم مفعول و بساز و مسوز و دلم و تنم بجر کبر قلی سازری چالنده نواخت و نوازله تعیر ایدر لکنه نای چالنی زدله مثلا نای زن دیول بحسب لغت نای اور جیدر اما مراد چالیدر حاصلی بونک کیلر اصطلاح واستعماله راجعدر عود بونده سازدن بر نوعی مراد درجه بک ایتکه کدر یعنی قایمزد دیمکدر * محصول بیت * چنکه دوزن و ر و جال اگر عود یوغیه قایمزد یعنی ضرر و برمن عشقم آتشدن و یور که عود در که آتی آتسه بقارل و تنم

(در سماع آی وز سر خرقه بپنداز و رقص * ورنه در گوشه رو خرقه ما بر سر گیر) سماعدن بونده مراد سابقا بیان اولنان سماعدر
والا برقص امری مستدرک اولور مکرکه عطف تفسیری اعتبار اولنه ورنه والا دیکدر یعنی خرقه بی بر طرف ایدوب رقص و سماعه
کارشک در بونده حرف صله در * محصول بیت * سماعه کل و خرقه بی باشکدن چیقاروب بپانه آت و رقص ایله یعنی اهل عشق

﴿ ۲۶ ﴾

سن آتی آتش حسرتله باقه بنه محض اکرم واحسانکله عشقی آتش و کوکلی عود
و تنی بجز عدا یلوب اطف عیم بی علتکدن نری مهجور ایله بالله یار جان

﴿ در سماع آی وز سر خرقه بپنداز و رقص * ورنه در گوشه رو خرقه ما بر سر گیر ﴾

سماعه کل و باشکدن خرقه بی آت و رقص ایله بوخسه بر گوشه به کیت و رزم خرقه مزی
باشک اوزره طوت (مفردات) (در) فی (سماع) م (آی) کل (ز) من (سر)
باش (خرقه) م (پنداز) آت (رقص) رقص ایله (ورنه) بوخسه (در گوشه)
بر گوشه ده (رو) کیت (خرقه) م (ما) بز (برسر) باش اوزره (کیر) طوت
(معنای اشارتی) ای سالک سندی مجرده عود کبی وجودی آتش عشقه احراق
ایدوب بونک کبی احسانه مظهر اولد بنگه تشکر اسرور ایله و رقص ایله پرده
پنداری رفع ایدوب سماع اهل الله به کل و ذوق روحانیت تحصیل ایله بوخسه
خلوت در انجمنده رزم کبی ملامت خرقه سنی باشک اوزره طوت و کندوی حيله
نفسانیه دن حفظ و اخلاص ایله دیکدر

﴿ صوف رکش زر و یاده صافی درکش * سیم در باز و بزر سیمیری در بر گیر ﴾

اوزرکدن صوفی چیقار و صافی باده چک سیم خرج ایله وزر ایله بر سیمیری سینه ده
طوت (مفردات) (صوف) بوکدن عیا (رکش) چیقار (ز) بر اوزرکدن
(باده) شراب (صافی) م (درکش) چک (سیم) کوکوش (در باز)
اوینده (بز) اتو نه (سیمیر) کوکوش سینه لی (یا) وحدتیه (در بر) سینه ده
(کیر) طوت (معنای اشارتی) باعث ریا و اشتها اوله جق صلحا کسوه سنی
اکتکدن چقار و صورت بر ستلکی ترک ایله و شراب عشق الهیه بی نوش ایتمکله منظر
حق و محل تجلیات فیاض مطلق اولان قلبی تعلقات ماسودن پاک و صافی ایله و مال
وجاه و جانکی صرف ایدوب سینه طور سیتاکده اتوار تجلیات الهیه طوت و تحصیل
مشاهده جمال الله ایله دیکدر

﴿ دوست کوبار شو و خلق جهان دشمن باش * بخت کوپشت شو و روی زمین لشکر گیر ﴾

دی دوست بار اولسون و خلق جهان دشمن اولسون دی بخت معین اولسون
و بیروزی لشکر طوئسون (مفردات) (دوست) م (کوبار شو) دی بار اولسون
(خلق جهان) م (دشمن باش) دشمن اولسون (بخت) دوات (کوپشت شو)
دی معین اولسون (روی) یوز (زمین) بر (لشکر) م (کیر) طوت (معنای
اشارتی) عثمان حق سبحانه و تعالی بدن طلب ایله که جمیع حاله سکابار و ظهیر اولسون
انس و جن و شیطان استرجه جله خلق عالم سکا دشمن اولسون وینه لطیف و رحیم
اولان خدادن طلب ایله که عون باریله بختک سکامعین اولسون استرجه جله بیروزی
لشکر اعدا ایله طوئسونکه بونده (لشکرین ان الله معنا) سری ظاهر در

﴿ میل رفتن مکن ای دوست دمی باماباش * راب جوی طرب جوی و بکف ساغر گیر ﴾

ای دوست کتمک میل ایله بر نفس بزمه اول اوق کازنده سرور ایسته و اسکده

﴿ قدح ﴾

دیکدر لب جوی اضافتی فی معنائه واب بونده کار معنائه در طرب جوی مقدم مفعولدر زیرا جوی فعل امر مفرد مخاطبدر
ایسته دیکدر جو پیدندن مشتق و او حرف عطف * محصول بیت * ای دوست کتمک میل ایله بر نفس بزمه اول اوق کازنده
شک ایسته یعنی شاد بانی ایله والکه ساغر طوت یعنی الکه جام آلوب باده ایج حاصلی ارمق کنارنده طرب و شکر ایله و باده خوش اول

(رفته کیر از برم و ز آتش و آب دل و چشم * کونه ام زرد و لبم خشک و کنارم ترکیر) کیر بونک کبی بر زده قیاس ایله دیکدر بر بان

﴿ ۲۷ ﴾

قدح طوت (مفردات) (میل) م (رفتن) کتمک (مکن) ایله (ای دوست)
م (دمی) بر نفس (باما) بزمه (باش) اول (بر) علی (لب جوی) ارمق کناری
(طرب) سرور (ججوی) استه (بکف) الله (ساغر) قدح (کیر) طوت
(معنای اشارتی) طاب و منا جانکده خدای بیچونه اضرع و نیاز ایله دیکه ای لا
محبوب الا الله اولان محبوب حقیقی بر آن نظر مدن غائب اولوب بر نفس مقداری
عمره بزم عاون و انصر نمزده اول بزم بتابع حکمت اولان قلبزده اتوار معرفتک
ظهور ایله بزی سرور ایله و بد قدر تکله بزم شراب عشق قدح صوفی بزی مست
مدام اوله رق ذات بیچونکه واصل ایله دیکدر

﴿ رفته کیر از برم و ز آتش و آب دل و چشم * کونه ام زرد و لبم خشک و کنارم ترکیر ﴾

کند یکی بنم قعدن کفش طوت کوکل و کون آتش و آبدن بکزی صاری و لیلی
قوری و کنار می باش طوت (مفردات) (رفته) کفش (کیر) طوت (از)
من (بر) عند معنائه (ام) بنم (ز) من (آتش) م (آب) صو (دل) کوکل
(چشم) کوز (کونه ام) رنگمی (زرد) صا ری (ابم) دو داغی (خشک)
قوری (کنارم) قوجاغی (ز) باش (کیر) طوت (معنای اشارتی) ای محبوب
کند یکی و اتوار ذاتکی نظر مدن غائب و بینی حجاب بشر شله محبوب قلند قدح
سنگ درد و اشتناقله و الم افترافکله کوزم باشندن و کوکل آتشدن بکزی صاری
و لیلی قوری و کنار می کوز یا شیشه سیل روان طوتکه هر یوز دن بریشان الخال
اولقاع محققدر دیکدر

﴿ حافظ آراسته کن بزم و بکو و اعظرا * که بین مجلسم و ترک سر منبر گیر ﴾

ای حافظ مجلسکی مزین ایله ووا اعظه دی که بنم مجلسی کور و منبر هوسنی ترک ایله
(مفردات) (حافظ) م (آراسته) بزمش (کن) ایله (بزم) مجلس (بکو)
سویه (واعظرا) واعظه (بین) کور (مجلسم) بنم مجلسی (ترک) م (سر)
هوس (منبر) کرسی (کیر) طوت (معنای اشارتی) ای حافظ شیوه عشق ایله و اسرار
معرفته مجلس عشق مزین ایله و صورت پرست اولوب اسرار عشقدن بی خبر
اولان واعظه دیکه ای قاصر نظر بزم بهشت معرفه الله اولان مجلسی کور
پرده و غین تعبیر اولنان تبلیغ احکام صوری و (حسنات الارسیات المقربین) سری
محلی اولان منبر و کرسی هوسنی ترک ایله دیکدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ دیگر ز شاخ سرو سهی بلبل صبور * کلبک زد که چشم بداز روی کل بدور ﴾

دخی طوفری بتن سرو بو داغندن صبور بابل آواز آورد بکه برامن کوز کلاک
پوزندن دور اولسون (مفردات) (دیگری) غیری و دخی (ز) من (شاخ) بوداق
(سرو) م (سهی) طوغری (بلبل) م (صبور) صبراید بچی (کلبک) آواز
(زد) آوردی (چشم بد) کتوت نظر (از روی کل) کلاک بوزندن (با) لالا بسنه

معنا سنه در یعنی پهلو معنی اضافه

لامیه و او حرف عطف کونه بکزی و بشره
معنائه در * محصول بیت * خواجه جانانده
خطاب ایدوب پیورر کندک بامسدن
کیش قیاس ایله و دل و چشمک آتش
و آبدن لف و نشر مرتب طریقله بکرم
صاری و دود داغ قوری و بایتم اغنقدن
باش اولش قیاس ایله حاصلی سن کیش
و باشنه و حاللر کلاش فرض ایله پس
سنگ فرقتکدن اولم نم ای بر مقدار زحمت
چکم (حفظ آراسته کن بزم و بکو و اعظرا
* که بین مجلسم و ترک سر منبر گیر *
حافظ شادی بزم مجلس و او حرف عطف
واعظ بکو نک مفعولی که حرف رابط
مقول قول ترک سره اضافه معنائه
مفعولاته اضافتیدر و سرک منبر لامیه
منبرم کسر یله امم آلتدر منبر بر دن
یعنی ضرب یا بدن مصدری بکزی و
رفع معنائه پس منبر آت رفع دیکدر
* محصول بیت * ای حافظ مجلسک

من بن ایله و سوبله و اعظه که مجلسی
کور و منبر و سنی ترک ایله یعنی عشاق
مجلسی کورسک بردخی منبره چیقوب خلغه
حکم و حکومت ایلمزک حاصلی عشاق
مجلسه حاضر اولان غیر مجلسی اونودر
(وله ایضا) (دیگر ز شاخ سرو سهی
بلبل صبور * کلبک زد که چشم بداز
روی کل بدور) دیگر کنه شاخ سرو سهی
اضافته لامیه و بیانیته لدر سهی
طوغری دیکدر بلبل صبور بیانیته
کلبک اولو آراز که حرف بیان بدور
باحرف زائد * محصول بیت * ینه سرو
سهی بودا غنقدن صبور بلبل کلبک
آوردی که براماز کوز کلاک رو بدن ابراغ
اولسون یعنی عاشق دعا ایدر که جانانک
روشدن برامن کوز ابراغ اولسون
حاصلی برامن کوز دیکسون دیکری بونده

دخی معنائه اخذ بیلین دخی فارسیده میشدی ایش

(ای کل بشکر آنکه تویی پادشاه حسن * بابلان عاشق شیدا مکن غرور) کادن مراد جاناندر و بلبلان عشاق بلبلان عاشق شیدا
اضافه ای بیایه زرد * محصول بیت * ای کل اول شکرانه ایچونکه سن پادشاه حسن سن یعنی الله تعالی سنی کوزل خلق
ایلدیکی شکرانه سیچون عاشق شیدا اولان بلبلره غرور ایله یعنی عشاقه غرور اولوب

مستغنی اوله (از دست غیبت توشکایت
نمیکنم * ثابت غیبتی ندهد لذتی حضور)
دست غیبت توافضاقلری لامیه زرد
تادات توقیدر مادام کبی غیبتی باحرف
تکبر لذتیده باحرف وحدت و یانکبر
حضور مقابل غیبت * محصول بیت *
سک غینک و مفارقتک لندن شکایت
انلم زبرا مادامکه غیبت اولمید حضور
وقرب لذت ویرمن زبرا اشیااضدادیله
متیندر بس شهد وصال لذتی نیش
فراق ایله معلومدر (زاهد اگر بحور
وقصور ست امید وار * مارا شرا بخانه
قصورست و بار حور) حور بونده حوراک
جهید رجاء و زنی اوزرینه جنتک
حور بلری مراددر قصور قصرک جهیدر
کوشک معاشه مارا زره شرا بخانه میخانه
قصور بونده ابهام طریقیله مذکوردر
نامل تم بریار حور بونده صیغه جمع
مقدمه فامنده واقعدر نه که سابقه فصل
مذکور و مسطور در شرا بخانه میدا
وقصور خبری و بار مبتدا و حور خبری
* محصول بیت * زاهد اگر جنتک حوری
قرزیننه و کوشکل بنه امید وارا ایسه
پزه میخانه قصور و بار حور در یعنی نیسه
جنت و منافاتی الک اولسون ونفسه
وحاضر بونلریم (می خور بیاتک چنک
و بخور غصه ور کسی * کسود ترا که
یاده بخور کو هو الغفور) بیاتک باحرف
مصاحبت چنکه اضافت لامیه در
واو حرف عطف وراضانده و اگر ایدی
تحقیف قلندی کسی باحرف وحدت
ور کسی مصرع ثانی به مره و ندر
هو الغفور اصلنده هو الله الغفور ایدی
ضرورت وزن ایچون تحقیف قلندی
* محصول بیت * چنک آواز یله باده ایچ
واکر رکبه سکا دیرسه که باده ایچمه که
شرعانه سیدر بویه دینه سن دی الله

ای کل اول شکرانه به که حسن پادشاهی سنین دیوانه عاشق بابلاره غرور ایله
(مفردات) (ای کل) م (بشکر آنکه) الک شکر بنه که (تویی) سنین (پادشاه)
م (حسن) م (با) لایله (بابلان) م (عاشق) م (شیدا) دیوانه (مکن)
ایله (غره) استغنا (معنای اشارتی) ای تصرف قلوب خلق جهان اولان
محبوب خدا حق تعالی سنی پادشاه حسن و حقیقت قیلد یعنی نعمت عظمتک
شکرانه سته بوبل کبی عاشق دیوانه و سحر خبر مرید صادقلره استغنا ایدوب نظر
عنایتکدن دور و فیض واحسانکدن معجزه ایله دیکدر

از دست غیبت توشکایت نمیکنم * ثابت غیبتی ندهد لذتی حضور *
سک غیبت و فرقتک لندن شکایت الیزم مادام که رغبت اولمید حضور و وصال
بر لذت ویرمن (مفردات) (از) من (دست) ال (غیبت) غائب اولوق (تو) سن (شکایت)
م (نمیکنم) الیزم (تا) مادام (نیست) یوق (غیبت) م (با) وحدتیه (نهد)
ویرمن (لذتی) بر لذت (حضور) وصال (معنای اشارتی) ای غیب و حضر
مرتب سنده اولان مرشد اکهم بعد صوری قرب درونه مانع اولمید بندن سک غیب
و فرقت صوریله لندن شکایت الیزم مادام رغبت و فرقت اولمید وصالک لذتی
ظاهر اولز که (الاشیاء تنکشف باعندا دها) و (الحصول بعد الطلب الذ) در
خصوصا که بسر بعد اسر و تجلی بعد الاستاردر

زاهد اگر حور و قصوره امید وایسه زره میخانه قصوردر و بار حوریدر (مفردات)
(زاهد) م (اگر) م (با) لایله (حور) حوری جنت (قصور) قصورک
جسی کوشکدر (امید) م (وار) ادات نسبه (مارا) پزه (شرا بخانه) میخانه
(قصورست) کوشکدر (بار حور) م (معنای اشارتی) درد و بلای عشقندن
حذر ایدوب دنیا و آخرتده حظوظ نفسانیه طلب ایلین زاهد ظاهر برست قاصرست
اولمید بندن (و فیها ماتنهیه الانفس و تالذ الاعین) اولان جنتک حوری و قصورنه
امیدوار اولوب لذت مشاهده جلال الاهدن بی بهره اولمید بحمد الله بزدرد
وبلای عشق خدایه صبر و تحمل ایله زره شراب عشق الهی لذتی و مشاهده انوار جمال
الله لذتی صدهزار حور و قصور جناندن زیاده اشهی واحلا در دیکدر

می خور بیاتک چنک و بخور غصه ور کسی * کسود ترا که باده بخور کو هو الغفور

ای کل بشکر آنکه تویی پادشاه حسن * بابلان عاشق شیدا مکن غرور و بلبلان عشاق بلبلان عاشق شیدا
اضافه ای بیایه زرد * محصول بیت * ای کل اول شکرانه ایچونکه سن پادشاه حسن سن یعنی الله تعالی سنی کوزل خلق
ایلدیکی شکرانه سیچون عاشق شیدا اولان بلبلره غرور ایله یعنی عشاقه غرور اولوب
مستغنی اوله (از دست غیبت توشکایت
نمیکنم * ثابت غیبتی ندهد لذتی حضور)
دست غیبت توافضاقلری لامیه زرد
تادات توقیدر مادام کبی غیبتی باحرف
تکبر لذتیده باحرف وحدت و یانکبر
حضور مقابل غیبت * محصول بیت *
سک غینک و مفارقتک لندن شکایت
انلم زبرا مادامکه غیبت اولمید حضور
وقرب لذت ویرمن زبرا اشیااضدادیله
متیندر بس شهد وصال لذتی نیش
فراق ایله معلومدر (زاهد اگر بحور
وقصور ست امید وار * مارا شرا بخانه
قصورست و بار حور) حور بونده حوراک
جهید رجاء و زنی اوزرینه جنتک
حور بلری مراددر قصور قصرک جهیدر
کوشک معاشه مارا زره شرا بخانه میخانه
قصور بونده ابهام طریقیله مذکوردر
نامل تم بریار حور بونده صیغه جمع
مقدمه فامنده واقعدر نه که سابقه فصل
مذکور و مسطور در شرا بخانه میدا
وقصور خبری و بار مبتدا و حور خبری
* محصول بیت * زاهد اگر جنتک حوری
قرزیننه و کوشکل بنه امید وارا ایسه
پزه میخانه قصور و بار حور در یعنی نیسه
جنت و منافاتی الک اولسون ونفسه
وحاضر بونلریم (می خور بیاتک چنک
و بخور غصه ور کسی * کسود ترا که
یاده بخور کو هو الغفور) بیاتک باحرف
مصاحبت چنکه اضافت لامیه در
واو حرف عطف وراضانده و اگر ایدی
تحقیف قلندی کسی باحرف وحدت
ور کسی مصرع ثانی به مره و ندر
هو الغفور اصلنده هو الله الغفور ایدی
ضرورت وزن ایچون تحقیف قلندی
* محصول بیت * چنک آواز یله باده ایچ
واکر رکبه سکا دیرسه که باده ایچمه که
شرعانه سیدر بویه دینه سن دی الله
غفور و غفاردر بس غفور و غفار اولد یعنی چون ایچرم زبرا غفران مقابل عصیان و انجبه غفران اولزنته که
نوابی نیت نبیده بیورر بیت * سک شفاعتک امید ایچونکه چنر ابرمکن * کنه کار بر اولدر که بو قدرانده کنه * محصول بیت *
حضرت حبیب اگر مه بیورر سک شفاعتک امید ایچونکه چنر ابرمکن چنر ابرمکن چنر ابرمکن چنر ابرمکن چنر ابرمکن چنر ابرمکن چنر ابرمکن
انده کنه اولمید زبرا کنه سزه شفاعت احتیاج دکل

چنک آواز یله شراب ایچ و غصه به واکر رکبه سکا دیه که شراب ایچمه دیکه
الله تعالی غفوردر (مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (با) لایله (بامک)
آواز (چنک) م (مخور) یه (غصه) غم (ور) واکر (کسی) برکبه (کسود)
دیه (زا) سکا (باده بخور) شراب ایچمه (کو) دی (هو الغفور) الله غفوردر
(معنای اشارتی) سک کبی ضروری اثری ظاهر اولان شراب عشق الهی بی
نوش ایله و اسرار عشقک بلاختیر ظهورنه غمیه و لایله اومندن خوف ایدوب
و منکرک سوزنی پردایدوب یولکدن قلعه واکر برکبه سکا دیه که شراب عشق
ایچمه و مجذوب الهی اولوب لذت روحانیستی ترک یله (اذا خاطبهم الجاهلون
قالوا سلاما) آیت کریمه سی سرنجه سن اکادیکه الله تعالی غفوردر

کرد بکران بهش و طرب خرمند و شاد * مارا غم نکار بودمابه سرور *
اگر غیر یلر بهش و طرب یله خرم شاد ایسه لریزه محبوک غمی سرور سرمایه سیدر
(مفردات) (کر) اگر (دیکران) غیر یلر (بهش) معشیت ایله (طرب) سرورله
(خرم و شاد) سرور (مارا) یزه (غم) م (نکار) محبوب (بود) در (مابه) سرمایه
(سرور) م (معنای اشارتی) و به دیکه درد و بلای عشق خدا بی اختیار
ایله و راه عشقه جان فدا ایلین عشاقک غمیر یلر اگر لذت معشیت
دنیا ایله و نیل مرادات و حظام دنیاک سرور یله خرم و شاد ایسه لریزه مابه
شادی ایدی اولان محبوبک در دوغی سرور سرمایه سیدر و یزه درد و غم
عشق خدادولتی کافیدر

حافظ شکایت از غم هجران چه میکنی * در هجر و وصل باشد و در طلب است نور *
ای حافظ فراق غمندن نه شکایت ایلر سن وصال فراقده اولور و نور طلبنده در
(مفردات) (حافظ) م (شکایت) م (از) من (غم) م (هجران) فراق (چه میکنی)
نه ایلر سن (در) فی (هجر) فراق (وصل) وصال (باشد) اوور (در) فی (طلعت) م
(است) در (نور) م (معنای اشارتی) ای حافظ درد و غم فراقدن و انقباض و استتار
ایله اولان اشتیاقدن نه شکایت ایلر شککه لذت وصال فراقده در و بر تو نوار
جلال الله بوظلمات بشمریده حاصلدر آب حیات طلبنده اولدینی کی

شب قدر ست و طی شد نامه هجر * سلام فیه حتی مطالع الفجر *
قدر کیجه سیدر و فراق نامه سی طی اولدی صباح طلوع ایدمجه انده سلام واردر
(مفردات) (شب قدر) قدر کیجه سی (ست) در (طی شد) درولی اولدی (نامه)
م (هجر) فراق (سلام) سلام و سعادت (فیه) انده (حتی مطالع الفجر) جبر طلوع
ایدمجه سک (معنای اشارتی) بحمد الله بتون کیجه لری عشق و محبت ایله و درگاه
حقده تضرع و نیاز و لذت مناجات ایله احیاء لیلای ایتک برکاته مشاهده انوار
جلال الله و شونات وصال الله ظهور و اینکاه شب قدر در و فراق نامه سی طی اولمید

(کرد بکران بهش و طرب خرمند و شاد * مارا غم نکار بودمابه سرور *
طرب باحرف سبب * محصول بیت *
اگر اغیار بهش و طرب یله شادان و فرحان
ایسه اما بزه نکارک غمی سرمایه سرور
و حوردر (حافظ شکایت از غم هجران
چه میکنی * در هجر و وصل باشد
و در طلب است نور) هجره ها ک قبحله و حیک
سکون یله مصدردر هجر بهجدر یعنی
نصر یاندن هجرده وصل اولور بیورر یعنی
اولدر که هجرانک آخری وصالدر نه که
و صالتک آخری هجراندر ایام و زمان بونک
اوزرینه مجبوبر طلبنده نور بیورر یعنی
اولدر که نورایت ضیایسیدر و آبک ضیائی
کیجه قراک و افنده ظاهر در
* محصول بیت * ای حافظ غم هجراندر
نه شکایت ایلر سن بیلر بسن که هجر اولمجه
وصل اولانمیدی هجر جانان عین وصال
جاناندر حاصلی هجرانده وصال ایدی
وارنه که قراک و افنده ایدین اولور (وله ایضا)
(شب قدر ست و طی شد نامه هجر *
سلام فیه حتی مطالع الفجر) طی شد
دورلدی و دیو شردی نامه هجر بیایه
سلام میدا فیه خبری سلام علیکم
قیلند ندر حتی بونده الی معاشه در
فارسیده تالیه تعبیر ایلر نه که مکرر ذکر
اولمیدر مطالع بونده مصدر مجیدر
طلوع معاشه بخر صباح معاشه در
* محصول بیت * بو کیجه قدر کیجه سیدر
و هجران مکتوبی دورلدی و بولکدی
یعنی هجران کندی بس بو شب قدرده
صبح طلوع و ظهور ایدمجه سلامت
و سعادت واردر یعنی وصال جانان واردر
خواجه قدر کیجه سی جانانسه واصل
اولش ایش که بو غزل نظم کنور ش

(دلادر عاشق ثابت قدم باش که در این ره نباشد کار بی اجر) که حرف تعلیل * محصول بیت * ای کوکل عاشقده ثابت قدم

۳۰

اول یعنی طریق عشقه دائم و قائم اول زرا
بو طریق عشقه اجر تیزایش اواز
یعنی عشق جانانده ثابت اولان وصل جانان

اجرت و من دین بو اورد (من از دین
نخواهم کرد توبه * و او آذیننی با الهجر
والحجر) با الهجر با مع معناسنه در آذیت
الف ممدوده اله فصل ماضیدر آذی
یو بی دن یعنی افعال باشند اذی وجفا
معناسنه تون حرف وقایع و با صبر منصوب
منصل حجر حاء مهمله نك فحیه منع
معناسنه در * محصول بیت * نرندلکدن
توبه ایلم کرک بی هجرله و حجر اله انجدر سگده

بعضی بنی منع ایدوب هجران و فراقه
دوشر سگده زندگنی ترک ایدوب توبه
ایلم (دلم رفت و ندیدم زوی دلدار *
فغان از این تطاول آه ازین زجر) تطاول
ظلم و زجر معسر * محصول بیت *
کوکام جائه کنده و یوز بنی کور مدم
آه یوز ظلم و ندیدن و آه یوز زجر و ندیدن
(را آیی صبح روشن دل خدارا * که بس

تاریکی می بینم شب هجر) برالغده بوقاری
چق دیگدر اماطالع معناسنه استعمال
ایدرل صبح روشن دل پسانه و وصف
ترکیبدر خدارا اادات تخصیص که حرف
تعلیل تاریک فراققدر شب هجر لامیه مجازا
* محصول بیت * الله ایچون ای صبح
روشن دل طالع ایله زرا قستی فراقاق
کودرم هجران کیجه سنی عاشقک هجران
کیجه سی اوزون و فراقاق اولد بیچون
صبحدن طلوع نمئی ایدر (وفاخواهی
جفاکش باش حافظ * فان الريح والحسran

فی النجر) ریح قائده و خسran زبان نجر
بونده مصدر در تجارت کبی علم باشند
* محصول بیت * ای حافظ وفا استرک
جفاکش اول زرا تحقیق قائده زبانه
تجارتده در یعنی تاجر زبان ایدر سه قائده
ایدر حاصلی زحمله رحمت بله در پس
جغایه صبر و فانی مبتاز مسر

چو وفاخواهی جفاکش باش حافظ * فان الريح والحسran فی النجر
وفا استرایک جفا چکیجی اول ای حافظ زرا تحقیق قائده زبان تجارتده در (مفردات)

وفا

۳۱

(وله ایضا)

(نصیحتی گفت بشنو و بهانه مکر * هر آنچه
ناصح مشفق بگویدت بپذیر) نصیحتی
گفت یا حرف وحدت و تاضیر خطاب
سکار بر پند ایلم دیگدر نصیحت بیت
ثابتک مضمونی اواسه کرک مشفق مهربان
معناسنه در یعنی محبتی ناصح مشفق
بیانده در * محصول بیت * سکار نصیحت
ایلمه در کاه و بهانه طومعه یعنی
نصیحتی د کلکده بهانه کتورمه

هر اول نسنه بی کده مهربان ناصح
سکاسو بلر قبول ایله واهمال ایله
پس آمدی بنم بند می قبول ایله که
بن ناصح مشفق پند بو بندر (زو وصل
روی جوانان نمئی بر کبر * که در کیکه
عمر ست مکر عالم پیر وصل روی جوانان
اضافه نئی لا میده زردر تمنع تفصل
باشدن مصدر در قائده لثمک معناسنه
و یا حرف وحدت و یا کبر ایچون در بر کبر
قادر یعنی اخذ ایله که حرف تعلیل کیکه
بو صوری عمره اضافه لا میده در مجازا
مکر عالم پیر لامیه و بیانده در مکر بونده
حیله معناسنه در * محصول بیت *

محبوب بلرونی وصالندن بر قائده قادر
یعنی بر قائده آل حاصلی دایر وصالندن
مثلا ذول زرا عالم پیر مکر عمره بوضو
کاهنده در یعنی چرخ غدار و عام مکار
عمریکه بوضو قوروب سنی هلاک ایلمکه
قصد ایدرنته که هر کون و هر ساعت
نیجه سنی هلاک ایلمور پس آمدی اولمردن
اول جوانلردن تمنع اول (نعم
هر دو جهان پیش عاشقان بیجی * که آن
متاع قلیست و این بهای کثیر) بیجی
یا حرف مقابله و یا حرف وحدت که حرف تعلیل
* محصول بیت * ایکی جهانک نعمتی
عاشقار قنده بر آریه چه در زرا اول
نعمت از اجاتی متاعد رو بر آریه چو فی
بهادر یعنی عاشقار جائه ناک آریه چه
محبتی ایکی عالمک نعمته د کثیر زرا

ایکی عالمک نعمتی عاشقار قنده ایکی ار به در زرا ایکی عالم متاع قلیست و این بهای کثیر
بها در (مفردات) (نعم) (هر دو) هرایکی (جهان) (پیش) اول (عاشقان) (دو جو)
ایکی ار به به (که زرا) (آن) اول (متاع) (فلیل) (آز) (است) (در) (این) (و) (بهای کثیر)
م (معنای اشارتی) (و هما حرامان علی اهل الله) حدیث شریفی شریجه عاقل و عارف
باللهک همت عالیرین کور که ایکی جهانک نعمتی اول عاشقار قنده ایکی ار به کبی
اعتبار سز در زرا ایکی عالمک ششهای نفس اولان متاعی فی نظیر و بی نهاده اولان

(معاشری خوش ورودی بسا زینخواهم * که درد خویش بگویم بناله * ز) * ماشر بونده مصاحب معاشانه در و یا حرف وحدت رود ساز کرشی یعنی چک وقانون و قیو ز قبلی و با حروحدت اما بونده سزگندی مراد در ذکر جزو آورده کل ط غبه بسا ز با مع معاشانه در سازدن مراد دوزندر که حرف نه لیل بناله * با حرف مصاحب و اضافت لامیه هم ساز لکبری و یوغرب آداری کریشنه دیرله زرا نیجه آواری قبله اما اصلنده

﴿ ۳۲ ﴾

اذ واق مشاهده انوار جمال الله نسبت قلیل و بی قدر در و ایکی ار په دخی اکا
چونق بهادر بلکه ماسوا * مجدر و اوقدن بر ذره در

ماشری خوش ورودی بسا زینخواهم * که درد خویش بگویم بناله * ز * می
بر خوش مصاحب و دوزنی تمام بر آت استرم که هم و زرناله سله کنیدی دردی ادم
(مفردات) (معاشر) مصاحب (یا) وحدت (خوش) (رود) سزگ قبلی و نلی (یا)
و حدتیه (بسا ز) دوزن الله یعنی دوزنی تمام بر آت طرب (میخواهم) سترم
(درد) (خویش) کنیدی (بگویم) دیم (بناله) الله ایله (یا) فایه تل (زیر) نیجه تل معنی
نسخه ده (که درد عشق بگویم - نغمه هم وزر) (یا) باشد در (معنای اشارتی) (راحوال درویدن
خبر دار و قلبی مقلب القلوب اولان حضرت الله ذات الیمین و ذات الشمال قبضه
قدر تنده منظم و دوزنی بر خوش شفق رحیم مصاحب و بحرك عشق استرم که
کمر او و آشکاره کنیدی درد عشقی اکانه و فر بادله سوا هم و استعداد ایله

بر آن سرم که نو شیمی و کته نکتم * اگر موافق ندی من شد غیر
اول هوس اوزدهم که شراب ایچیم و کته ایلم اگر تقدیر خدا بنم تدبیرمه موافق اوله
(مفردات) (ر) علی (آن) اول (سر) سرد او هوس (میم) ضمیر (خوشم) ایچیم
(می) شراب (کنه) (نکتم) ایلم (اگر موافق) (سیر) (من) بن (شود) اوله
(تقدیر) (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر رست سنک زعم فاسد که با کته
عبدالبد بکک و مسک کبی ستری منکل اولان شراب عشق الهیکل فتنه و حادتی ظاهر
ایتم و کته ایلم دیوهوس اوزدهم اگر تقدیر الهی بنم تدبیرمه موافق اوله

نوبه به مانع او اسور * محصول بیت *
تو به قصدیله یوز کره قدحی المندن قدوم
یعنی تو به ایلم ایچون باده قدحی
المندن نیجه کره تو دم اما ساقینک
ناز و شویه سی بنه ایچر مکده تقصیر ایلم یعنی
بنه بکا قدحی آندر و ب ایچر ربه سی
کر شمه سنه تحمل ایله میوب بنه بانه نوش
اولورم (می دو ساله و محبوب چارده ساله
* همین بسست مرا صحبت صغیر و کیر)
می دو ساله ایکی ییلاق شراب چادره
ساله اون درت باشند صحبت صغیر اضافتی
لایه در * محصول بیت * ایکی ییلاق شراب
واون درت باشند محبوب و بکایت کوچک
و بیک مصاحبی یعنی اکا بر رینه محبوب
چارده ساله بی انخدا ایلدم و اصغر
برینه می دو ساله بی حاصلی بونلر بکایار
مصاحب بتر خاطری بونلرله اکرم

نوبه به قصدیله یوز کره قدحی المندن قدوم لکن ساقینک کر شمه سی تقصیر ایلم (مفردات)
(یا) لملایه (عزم) قصد (توبه) (نم ادم) قدوم (قدح) (ر) من (ف) ل
(سدا بر) (بوز کر) (ولی) لکن (کر شمه) ناز و غمره (ساقی) (نیکه) (باز) (تقصیر) (معنای اشارتی)
بوساطان دشنگ درد و بلا سنه تحمل صعب و مشکل اولد یعنی
اجلدن نیجه کره عشقیدن فراغت و تو به قصدیله اسباب عشق و حالات عشق المندن
قومق و ترک ایتمک استدم لکن ساقی کوثر عشق الهی اولان مرشد کر بخشش
همتی و نظر عنایتی زمام اختیار المندن الوب جذب رجان ایله بنی مست و لا امان
قلندر مشرب ایلم شد

نوبه می دو ساله و محبوب چادره ساله * همین بسست مرا صحبت صغیر و کیر
ایکی ییلاق شراب واون درت باشند محبوب صغیر و کیرک صحبتی همان بکا بو کدیر
(مفردات) (می) شراب (دو) ایکی (سال) (یل) (ها) مقدار معاشانه (محبوب) (م)
(چادره) (اون درت) (ساله) مثله (همین) بو (بسست) کافیر (مرا) بکا (صحبت) (م)
(صغیر) (کوچک) (کیر) بیک (معنای اشارتی) عظمای ازلی خدا و میراث انبیا پیشوا
(نار فی القلوب بحرق ماسوی محبوب) اولان شراب عشق و محبت جانغرا

﴿ و محیر ﴾

(چو قسمت ازلی بحضور ما کردند * کراندی نه بوفی رضاست خورده مکیر) قسمت ازلی بیانیه بحضور ما لامیه خورده مکیر خورده طونه
یعنی طعن ایله * محصول بیت * چونکه قسمت ازلی بی زیم حضور من سزایلدر یعنی اول قسمت ایلد کبری وقت چونکه بر حاضر دکل ایلد
اگر بر مقدار رضایه موافق دکل ایسه طعن ایله کانه که حاضر اولیق مقتضایه جه قسمت ایلدر دی اما حاضر اولما غله بر مقدار
مقتضایه موافق قسمت ایلد بلر سه دخل و طعن ایله حاصلی قضایه رضایه دیکدر (چو لاله در قدح در یز ساقی می شک *
که نقش خال نکارم نمی رود ز ضمیر)
می شک شراب مسکندر که حرف قلیل
نقش حال نکارم اضافتی لامیه در
نمی رود کیتسون ویا کتبه ضمیر دن
مرا د خاطر در * محصول بیت * ای ساقی
لاله کبی قدحیه شراب مسکت دکل
تا که نسکار مک خالی نقشی خاطر مدن
کتبه شک ذکر لاله نک داغی ایچو ندر
و نقش خال جان ایچو ندر چو لاله
تشبیهی ایکی بره صرف اولیق قابیلدر
قدحیه می شک تا مل تدبر مصراع اولک
معنا سنی ای ساقی لاله کبی بنم قدحیه
مشکو شراب دکل دن مشکدن مر دای
بله شد در (نکفتت که حذر کن
ز زلف او ای دل * که یکشند در بن حلقه
بادد زنجیر) نکفتت فصل فی ما ضی
استفهام انکاری معاشانه دیم می ن سکا
یعنی دیدم دیکدر که حرف تعلیل
در زنجیر در حرف صله زنجیر دیکدر
* محصول بیت * ای کوکل بن سکا دیم می
که انک زانندن حذر ایله زرا بو حلقه زلف
جانانده بادی زنجیره چکرل یعنی
بونده باد چاکسوار زنجیره چکرل سن
خود بر آخر آیتی دیوانه سن بو حلقه ده
بادی زنجیره چکرل دیکدن مراد بودر
که زلف مجعد زنجیر شکننده اولور
باد ایسه زلفه اوغر مقلد خالی دکل پس
کانه که حلقه زلفه بند او اور (بیار ساغر
یا قوت فیض و درخو شاب * حسود
کو کرم آصفی بین و بیر) ساغر یا قوت
فیض اضافتی بیانه در یا قوت فیضی
یعنی فایده لی و او حرف عطف در خوشاب
یا قوت * طوفندر تقدیری ساغر در
خوشاب فیضدر یعنی در خوشاب فایده لی
ساغر کتور دیکدر کرم آصفی اضافتی
بیانه در آصفه یعنی و زیر اعظمه
منسوب کرم کرم بینک مقدم مغولدر
و بیر بیته معطوف * محصول بیت * خواجه
خطاب عام طریقه یه پورر یا قوت فیضی
و در خوشاب فیضی ساغری کتور حسوده دی و ز بر اعظمک کر می کور و اول یعنی بکا ایلد بکی رعایتی کور و هلاک اول حسد کدن

﴿ ۳۳ ﴾

و محبوب القلوب اولان وارث انبیا و دستگیر طایبان فی نوا المرشد الزوف الرحیم
الموصوف بصفات سید الانبیا محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم صغیر و کیرک صحبتی همان بکا بو کدیر
بویکی مایه سعادتك صحبتی همان بکا بو کدیر اگر بزی اراده من قورلر سه
چو قسمت ازلی بحضور ما کردند * کراندی نه بوفی رضاست خورده مکیر
چونکه ازل قسمتی بر حاضر اولقسزین ایلدیر اگر بر آزجق رضایه موافق دکل سه
خورده طو تمه (مفردات) (چو) چونکه (قسمت ازلی) (م) (بمحضور ما) بر حاضر
اولقسزین (کردند) ایلدیر (کر) اگر (اندی) بر آزجق (نه بوفی رضاست)
رضایه موافق دکل سه (خورده) اوفق و کوچک (مکیر) طو تمه یعنی طعن و تعیب ایتمه
(معنای اشارتی) چونکه ازل قسمتی سخن قسمتاده یز بو وجود و بو اراده ایله حاضر
اولقسزین تعیین ایلد برای سالک بو معامله و بو عطا بر آزجق سنک رضایه مراد که
موافق دکل سه ده صافین خورده طو تمه و حکمت خدا به اعتراض ایله که قضاء
اللهه رضا و تسلیم لازمدر

چو لاله در قدح در یز ساقی می شک * که نقش خال نکارم نمی رود ز ضمیر
ای ساقی لاله کبی بنم قدحیه مسک بوی شرابی دکل که محبو بک خالی نقشی خاطر مدن کتبه
(مفردات) (چو) مثل (لاله) (م) (در) فی (قدح) (م) (میم) ضمیر (ر) (ز) دکل (ساقی)
ای ساقی (می) شراب (مشک) (م) (نقش) (م) (خال) بکا (نکارم) محبوب (می) رود
کتبه (زنجیر) خاطر مدن (معنای اشارتی) همان سالکه لایق بودر که داغ خلیفه الله
فی الارض اولان ساقی شراب وحدت و مرشد عالی همدن طاب فیض الهیده
او اب نصیر و نیاز ایله دبه که شراب عشق مسک بوی بنم قدح قلبه دولور بیح رجان
تعبیر اولسان فیوضات و تفصیلات خدا ایله کوکری بر نور ایله که محبوب خفیفینک
ذات یچونک انوار تجلیات نقشی خاطر مدن بر آن کتبه

نکفتت که حذر کن ز زلف او ای دل * که می کشند در بن حلقه بادد زنجیر
سکا دیم می که ای کوکل انک زلفندن حذر ایله که بو حلقه ده بادی زنجیره
چکرل (مفردات) (نکفتت) سکا دیم می (حذر کن) قاج (ز) من (زلف) (م) (او)
ضمیر (ای دل) ای کوکل (می کشند) چکرل (در بن حلقه) بو حلقه ده (باد)
یل (در) فی (زنجیر) (م) (معنای اشارتی) ای کوکل سکا دیم می که او و مصروف
بصفات الله اولان خلیفه الله قلبی حفظ ایله و مخالفتدن حذر ایله که اول وارث
پیغمبران اولان خلفا بو حلقه عشا قدح نیجه باد کبی سریع الطبع و منفرق القلوب
اولشاری زنجیر عشا قدح معقد صدق ملک مقتدر جانبته نظر و همیت ایله
بلا اختیار چکرل

بیار ساغر یا قوت فیض در خوشاب * حسود کو کرم آصفی بین و بیر
لطافنده نازه اینچو به بکرر یا قوت فیضلو ساغری کتور حسوده دی و ز بر بکا
ابتدایی کر می کور سون وحسد ندن اولسون (مفردات) (بیار) کتور (ساغر)

﴿ ۳۴ ﴾ ﴿ ۳۵ ﴾

و در خوشاب فیضی ساغری کتور حسوده دی و ز بر اعظمک کر می کور و اول یعنی بکا ایلد بکی رعایتی کور و هلاک اول حسد کدن

(دل رنیده مارا که پیش میبرد * خبر دهد ز بختون جسته از زنجیر) دل ز منیده ما اضافی بیانی و لامیه در رنیده اورکش را ادات تخصیص که اندر کیم معنای پیش اول معنای در جسته جیم عربی که قبلیه صیغارش معنای اما یونده فاجش و صیغارش معنای در * محصول بیت * بزم

﴿ ۳۴ ﴾

طولو قدح (باقوت) فرمزی جوهر (قبض) خبر شایع وصو جوق اولی (در) اینجو (خوشاب) روتاز (حسود) م (کو) سوله (کرم) م (آصف) وزیر سلمان علیه السلام (بین) کور (بیر) اول (معنای اشارتی) ای خلیفه خداو پیر دلکش حضرت الله و رسول الله عقیقه اطافده نازه اینجو به بکرز ورنک ورنقه یا قوت احره بکرز قلیزی شراب عشق الهیه ابله و معرفه الله ابله محلی و مزین و مشعش و محلی ایتمک اینچون بر ساعر سرشار کتور و بر فیض مالا مال بخش ابله که اهل الله و طالبین حق اولان عشاقه حسود اولان مکرین و منافقین طالبین صادقین مر دان خدایک بخش و احسانی کور سون و حسد ندن اولسون و مر دا لسون

﴿ دل رنیده مارا که پیش میبرد * خبر دهد ز بختون جسته از زنجیر ﴾

بزم اورکش کوکرت او کتی کیم طونار خسته بختون زنجیر دن خبر و بکر (مفردات) (دل) کوکل (رنیده) اورکش (مارا) بزم (که) کیم (یش) اولک (میکرد) طونار (خبر) م (دهید) و بر بکر (با) المالبسه (بختون) م (خسته) م (زنجیر) م (معنای اشارتی) ای معاشر عشاق بزم تعلقات کوکرت ابله محبوب او اوب حقدن فراریدن کوکرتی اول خلیفه الله فی الارض اولان انبیا و اولادین غیری راه حقه کیم ارشاد و اهدا ایتمک قادر اوله بیلور و کیم او کته کچه بیلور در عشق الهیه ابله خسته و بختون اولش عشاقه بشارت و خبر و بر بکر که کردن جان عشاق زنجیر عشق طاقوب بلا اخبار جذبات رجائیه ابله محبوب حقیقی واصل قلیجی ایتمک انلرد و انلر جانب حقدن بزم احسان و برهانلر

﴿ چه جای گفته خواجه و شعر سنانست * که شعر حافظ مایه ز نظم خوب ظهیر ﴾

نه خوا جونک سوزی و سلاک شعری بریدر بزم حافظ مایه شعری ظهیرک خوب نظمندن یکدر (مفردات) (چه) نه (جای) بر (گفته) سو یلفش (خواجو) بر شاعر اسمیر (شعر) م (سلمان) شاعر اسمیر (است) در (شعر) م (حافظ) م (ما) بز (به) یکدر (ز) من (نظم) م (خوب) م (ظهیر) شاعر اسمیر (معنای اشارتی) حافظ عنایت ربانیه ابله شعر صورت ندن لبان غیب ابله امر ارطری اهل الهی بیان ابلدی بو مقام خواجه نک سوزی و سلاک شعری بری دکدر بزم حافظ مایه شعری فیوضات ربانیه ابله معارف و اسرار الله بیان ابلدی بکیم چون ظهیرک فصاحتله بیان ابلدی بکیم خوب نظمندن و سائر شعر انک جانم کلاملردن یکدر

﴿ حدیث توبه درین بزمکه مکو حافظ * که ساقیان کان ابرو بت زیند بتر ﴾

بو مجلس رنده توبه سوزی سوله ای حافظ کان ابرو ساقیان سنی تیر ابله اوردر (مفردات) (حدیث) سوز (توبه) م (درین) بونده (بزمکه) مجلس ری (مکو) سوله (حافظ) م (ساقیان) م (کان ابرو) بای فاشلو (تا) صبر (زیند) اوردر (بتر) اوق ابله (معنای اشارتی) ای حافظ حق سبحانه و تعالی کریمه سنی معین اسرار غیب هویت ابلدی کد نصرکه اگر قدرتی بلیوب حضور اهل الهیه بن بودولت عشق اعتم توبه اولسون دیو فراغت واکراه سوزی سوله و شکر ندن ثابت قدم اول بوخسه

﴿ شراب ﴾

(وله ایضا) (دلچندم بر زنی خون ز دیده شرم دار آخر * توبه ای دیده خوانی کن مراد دل بر آخر) چندم مین معنا جستن خون مینددر نیز دخی دیکدر خوانی یا حرف تنکیر مراد

﴿ ۳۵ ﴾

شراب عشق ساقی اولان اول الله سنی طرد و در تیر ابله ابدی مجروح ایدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ دلچندم بر زنی خون ز دیده شرم دار آخر * توبه ای دیده خوانی کن مراد دل بر آخر ﴾

ای کوکل نیجه بر بنم قائمی دو کرسین آخر کوزدن اوتان سندخی ای کوز بر مقدار او بو آخر کوکل مرادی حاصل ابله (مفردات) (دلا) ای کوکل (چند) نیجه (ام) بنم (برزی) دو کرسین (خون) فان (ز) من (دیده) کوز (شرم) حیا (دار) طوت (آخر) م (توبه) سندخی (ای دیده) ای کوز (خوانی) بر اوقو (کن) ابله (مراد) م (دل) کوکل (بر) یوقازی (آن) کتور (آخر) م (معنای اشارتی) ای آتش عشقه جکر سوزان اولوب اضطرار ابله جکر قائمی کوزدن دو کیمچی کوکلم نیجه به دک بلبل کبی مقام نلوشده بحج بیت ابله اظهار اسرار ایدوب پروانه کبی مقام تنکین و عرفانه و پروانک یا قوب بنه سراسر ایتز سین دیده حق اولان اهل بصیرت لردن اوتان آخر سندخی ای چشم (نحسبهم اغاظا و هم رفود) آیه کریمه سی سر نیجه خواب معنوی اولان جمیع ماسوی الهه دن کوز و موب او بو که آخر کوکل مرادی حاصل ابله و کتدوی مقام عرفانه واصل ابله

﴿ منم یارب که جانان راز ساعدی بوسه می چیم * دعای صبحدم دیدی که چون آمد بکار آخر ﴾

بنیم یارب که محبوبک ساعدندن بوسه دیوشیر بر صبح وقتک دعاسنی کوردکی که آخر نیجه ایشده برادی (مفردات) (منم یارب) بنیم یارب (جانان را) محبوبک (ز) من (ساعد) بیک (بوسه) م (می چیم) دیوشیر برم (دعا) م (صبحدم) صبح وقتی (دیدی) کوردکی (چون) نیجه (آمد) کلدی (بکار) ایشده (آخر) م (معنای اشارتی) یارب کوردکی ای کوکل اول محبوب حقیقی قدرت باهره سندن و کرم و احسانندن اولان جذبه رحمان و تجلیات اسرار لدنیه و عرفان و لذت مشاهده انوار جمال جانی دیوشیروب خانه قلبه جمع ابلین بنیم محض عطاه الله در نیز شب و دعای صبحدمی کوردکی که آخر نیجه ایشده برادی و نه گونه سبب احسان اولدی

﴿ مراد دینی و عقوبت من بخشد روزی بخش * بکوشم قول چنک اول بدستم زلف بار آخر ﴾

رزاق عالم بکا دنیا و آخرت مرادی احسان ابلدی اول قولانغه چنک سوزنی آخر الیمه یارب زلفی و پردی (مفردات) (مراد) م (دینی و عقوبت) م (من) بکا (بخشد) احسان ابلدی (روزی بخش) رزق و بر بختی (بکوشم) قولانغه (قول) م (چنک) ناقور (اول) م (بدستم) الیمه (زلف) م (بار) م (آخر) م (معنای اشارتی) محمد الله نیاز شب و دعای صبحری بر کانه استعذ بالله (وفی السماء رزقکم) آیه کریمه سنی سر نیجه رزاق عالم بکا دنیا و عقوبت مراد اولان انوار ذاتیه مشاهده جمال بی نشان رزق معنوی روحانیه سنی احسان ابلدی که باعث احسان اولان اول انسان کامله و عارف بالله اولان مرشد عزیز الوجوده یارب ایدوب آنک نفس عیسا وارله کلمات قدسیلر بنی قولانغه و آخر محبوب حقیقیک انوار تجلیات صفایه و ذاتیه سنی

نیز دخی دیکدر خوانی یا حرف تنکیر مراد دل لامیه * محصول بیت * ای کوکل نیجه بر قائمی دو کرسین کوزدن ابله اوتان سندخی ای دیده خواب ابله کوکل مرادی فان اغلند بغیون و کوز عتاب ایدر او بو مایوب کوکلی یدار طوتد بغیون حاصلی کوکل ابله کوزک حالری بری برته موقوفه هر یاری که دل راخته در کوز فراغنده در کوز فراغنده اولجه کوکل راخته اولور (منم یارب که جانان را) ز ساعد بوسه می چیم * دعای صبحدم دیدی که چون آمد بکار آخر (یار ب) بونده ایکی معنایه متحملدر یعنی بالله و عیبا معنایه که حرف بیان جانان را ادات تخصیص بوسه می چیمک مفعول صریحی و از ساعد شیر صریحی می چیم فعل مضارع متکلم وحده دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن کوردکی دیکدر که حرف بیان چون بونده کیف معنایه در آمد بکار ایشده کلدی یعنی یارادی * محصول بیت * بنیم یارب که جانانک بلکندن بوسه دیوشیر مراد استغراب ایدر جانانک ساعدنی بوس ابلدی بکمی یعنی بو بر عظیم ایشدر که اولن صبح وقتک دعاسنی کوردکی که ایشده کلوب یارادی یعنی فائده و پردی زیرا صبحدم دعا انباش امش که جانانک ساعدنی بوس ابله (مراد دینی و عقوبت) من بخشد روزی بخش * بکوشم قول چنک اول بدستم زلف بار آخر (روزی بخش و صف تر کیسدر رزق بغشلیجی یعنی رزاق معنایه بونده آخر مقابل اولور * محصول بیت * دنیا و آخرت مراد دینی بکالله تعالی بغشلدی اول قولانغه چنک آواز دینی بغشلدی و آخر الله زلف یاری پردی حاصلی بکا مراد نلق و پردگی

(چوباد از خرمن دونان ربودن خوشه ناچند * ز همت نوشه بردار و خود نخمی بکار آخر) خوشه بونده باشق معنانه در و با حرف وحدت و با تکر تو شنه آرزق و با حرف وحدت بردار قادر یعنی تحصیل ابله و با حرف عطف خود بونده کنندی معنانه در نخمی

۳۶

دیده جائه و بردی

چوباد از خرمن دونان ربودن خوشه ناچند * ز همت نوشه بردار و خود نخمی بکار آخر
باد کی نیجه به دك ديلك خرمندن برخوشه فایق همتدن برتوشه حاصل ابله
و آخر كندك برنخ الك (مفردات) (چو) مثل (باد) بل (از) من (خرمن) م
(دونان) (آچقلر) (خوشه) (بشاق) (ناچند) نیجه به دك (ز) من (همت) م
(نوشه) (آزق) (بر) (یوقاری) (دار) (طوت) (خود) (كندك) (نخمی) (برنخ)
(بكار) الك (آخر) م (معنای اشارتی) ای سالك دون همت (الدنيا جيفة
وطالبها كلاب) حديث شریفی سرنجه نیجه به دك كلاب موتی اولان ادانی اهل
دنیا دن بادك خرمندن خوشه فایقی کی جلب زخارف دنیا طعمنده اولوب
اوقات عزیزی بوش بره صرف ایدرسن (عالم الهه من الامان) دیوب جدوسی
ايله اول رزق معنوی اولان انوار الهیه دن آخر رازیق حاصل ایلکه كشدو که
عالی همت ابله

نکارستان چین دایم نخواهد شد سربايت ايلك * بولك كلك مشك امير * نقشی می نكار آخر
بیاورم نكارستان چین سنك سربايت اوليسردر ايلك * مسك امير قلم اوجيله آخر
برنقش ايله (مفردات) (نكارستان) نقش مكاني (چين) معروف شهر در (دایم)
بیاورم (نخواهد) استمر (شد) اولق یعنی اولسه كرك (سرای) پادشاهلرك
ودولت لورك اوی (تا) ضمير (ليك) لكن (با) للملابسه (نوك) اوج (كلك) قلم
(مشك امير) مسك قارشدر بریچی (نقش) م (با) وحدتیه (می نكار) نقشی ايله
(آخر) م (معنای اشارتی) ای نقوش جنت خلدی بردانه به فروخت ایدن
خليفة الله زاده فرنداشم بیاورمكه بوتقوش زینت فانیه سیله انسان حقدن غافل
ومشاهده انوار جمال الله من محبوب و عاقل قلیچی قطاسع طریق دنیا در شاه
حقیقك سربايت دكادر لکن قدر عالی و عده الله اگر میت و باعث خلقی تفكر
ایدوب راه عشقه كوچك بتدیکی مقداری سعی و مجاهده ده اولوب كوز باشیله
وچكر آتشیه اوح سینه كده محبوبك عشق و محبتی نقشی نقشی ایلوب (الابدكر الله
نظم من القلوب) سینه مظهر اوله سن

دلادر ملك شخیری کرا زادوه نكریزی دم صبحت بشارتها بیارد زان دیار آخر
ای کوکل شخیرك ملكنده اگر غصه دن فاجیه سن صباح نقشی سكا آخر اول
دیاردن بشارتلك كنور (مفردات) (دلا) ای کوکل (در) فی (ملك) م (شخیر)
کیجه قالیچی (یا) مصدر به (كر) اگر (ازادوه) غدن و غصه دن (نكریزی)
فاجیه سن (دم) نفس (صبح) م (بشارتها) مژده دل (زان دیار) اول محبوبك
دیاردن (آخر) م (معنای اشارتی) ای کوکل سلطان عشقك بولده ریاضات
ومجاهدات ايله کیجه سی قائم كوندوزی صاعك ملكنده اگر غم و غصه دن و درد
وبلاى عشق من فاجیوب صبر و تحمل ایلر ایلک (الصبر مفتاح الفرج) سرنجه

فیض

اولفی اختیار ایدر سك صباح نقشی سكا دیار جانان دن مشغله كنور البته حاصلی کیجه ل قاقوب جانانه خلوص طوبیله
نوجه ایدر سك صباح وقتنده سكا کوی جانان دن خیرل خبرلر کلور البته

۳۷

فیض سمری و نقحات ربانی اول جانب عزت الهیه دیاردن سكا بشارتلك واسرار
لدنیه الهیه دن اشارتلك وكشف و كرامتلك كنور که حسابیه کلز دیمكدر

بیتی چون ماه زانوردمی چون لعل لیش آورد * نوکوی نایم حافظ زساقی شرم دار آخر
ماه کی بر محبوب دیز اوردی اصل کی شرابی اوسکه كنوردی سن نایم در سن
ای حافظ آخر ستا قیدن اوتان (مفردات) (بیتی) بر محبوب (چون ماه) ای کی
(زانو) (دیز) (زاد) (اوردی) (می) (شراب) (چتون) مثل (لعل) م (یش) (اوک)
(آورد) (كنوردی) (تو) سن (کوی) در سن (نایم) م (حافظ) م (ز) من
(ساقی) م (شرم) حیا (دار) (طوت) (آخر) م (معنای اشارتی) چون که اول
منور عالم اولان محبوب حقیقی (نحن اقرب الیه من جبل الورد) آیت کریمه سی سرنجه
پروزدن یقیندر حق بولنه جان فدا ایدن عاشقار ایچون ضیقه الله تعیر اولان شراب
عشقی کرمندن اوکزه كنور و بزه عرض ایلدی سن نیجه به دك نفس نافر جامه
اوبوب اول شرابه نایب کی اعراض ایدوب عربکی غفلت ابله کچور سن آخر اول
ساقیدن اوتان وحضرت الله من حیا ابله

وله ایضا

ساقیامایه شایب بیار * یکد وساغر شراب ناب بیار
ای ساقی کنجلك سمرمایه سنی كنور برابکی قدح صافی شراب كنور (مفردات)
(ساقیا) ای ساقی (مایه) سمرمایه (شایب) کنجلك (بیار) كنور (یکدو) برابکی
(ساغر) قدح (شراب) م (ناب) صافی (بیار) كنور (معنای اشارتی) ای پر
روشن ضمیر وای ساقی شراب عشق علیم و قدر اول قلبه و زوجه حیات ایدی
بخش ایدی مایه سعادت اولان شراب عشق كنور منظر رجایان اولان آینه
قلبی مجلا ایلک ایچون استعداد مزجه برابکی قدح صافی شراب كنور

داروی درد عشق یعنی می * کوست در مان شیخ و شاب بیار
عشق دردینك درمانی یعنی شراب که اودر پر و جوانك درمانی كنور (مفردات)
(دارو) علاج (درد عشق) م (می) شراب (اوست) اودر (درمان) م
(شیخ) م (شاب) کچ (بیار) كنور (معنای اشارتی) درد عشق الهیه
ووصلت انوار جمال شهنشاهینك درمانی و سببی كرك یز و كرك جوان ایچون الحق
شراب عشق در كنور

آفتابست و ماه باده و جام * در میان مه آفتاب بیار
آفتاب و ماهدر باده و جام ماه ایچنده آفتابی كنور (مفردات) (آفتاب) کونش
(است) در (ماه) آبی (باده) شراب (جام) قدح (در) فی (میان) اوره
(مه) آبی (آفتاب) م (بیار) كنور (معنای اشارتی) شراب آفتاب کیدر
قدح آبی کی لذت شراب عشق خدایی و انوار قدسیه شعله جمال الهیه بی
آینه سی صافی اولان قلب قد حده بولق ممکندر سعی و غیرت ابله اول دوانی
خانه قلبه كنور

فی

۱۰

(بیتی چون ماه زانوردمی چون لعل لیش آورد * نوکوی نایم حافظ زساقی شرم دار آخر)
در آخر (بیتی) با حرف وحدت زانورد
دیز چو کدی بی با حرف وحدت نایب
اسم فاعلدر تو به کار معنانه * محصول
یت * ماه کی بر محبوب دیز چو کدی
ولعل کی بر باده او کنسه كنور دی
ای حافظ سن نایم در سن یعنی شرابدن
تو به کار م شمد نکر و ایچیم در سن
ساقیدن بخت ابله بوسوزی سوبله
حاصلی ماه کی بر باده ایچون نیجه
صبر ایدرسن (وله ایضا) ساقیامایه شایب
بیار * یکد وساغر شراب ناب بیار) ماه
اصله دیرلر شایبه اضافت لامیه در بکتلاک
دیمکدر * محصول یت * ای ساقی
بکتلاک سمرمایه سن كنور یعنی برابکی
ساغر شراب صافی كنور را سمرمایه
جوانیدر یعنی پر نوش ایدرسن جوان
اولور (داروی درد عشق یعنی می *
کوست در مان شیخ و شاب بیار)
شاب با بک تشدیدله بکتدر ضرورت وزن
ایچون تخفیف قلندی * محصول یت *
عشق دردینك درمانی یعنی شراب که
اول شراب بیرک و یکدک در مانیدر كنور
حاصلی شراب كنور (آفتابست
وماه باده و جام * در میان مه آفتاب بیار)
باده بی افتابه و جامی ماهه تشبیه ایلر
* محصول یت * آفتاب و ماهدر باده و جام
ماه کی جام ایچنده آفتاب کی باده كنور

میکنند عقل سرکشی تمام کردنش رازی طناب بیار

عقل تمام سرکشاک ایلر انک بوینه میدان طناب کتور (مفردات) (میکنند) ایلر (عقل) م (سرکش) باش جکیچی واطاعنسر (یا) مصدریه (تمام) م (کردن) بیون (ش) صبر (را) ادات مفعول (ز) من (می) شراب (طناب) جادریایی (بیار) کتور (معنای اشارتی) لکن عقل معاش عاقبتی مهوریت اولان وجود ظاهر نیک خراب اولسنی وسماعت ابدیه بولسنی استنبوب قاصر همت لکدن معیشت فانیه به راضی وقایع اولغله شراب عشقی نوش ایتمک سرکشاک ایلر لکن سن کندو که همت عالی ایدوب آنک کی عقلی ربط و قید ایتمک ایچون دوجهانده سنی حافظ اولان حیل متین قرآنیه بی و سلسله عشق الهیه بی اله کتور و ب انار همسک کلی ایتمک سعادتی ابدیه بولغله غیرت ابدیه سن

بزن این آتش مرا آبی یعنی آن آتش چو آب بیار

بوهم آتشمه رب آب اور یعنی اول آب کی آتشی کتور (مفردات) (بزن) اور (این) (بو) آتش (م) (مرا) (نم) (آبی) بر صر (آن) اول (آتش) م (چو آب) صو کی (بیار) کتور (معنای اشارتی) ای ساقی کوثر الهی اولان پیرم بوهم عقل معاشم و نفس بدکارم آتشی اوزره شراب عشق الهی صوبندن رب آب اور و علوم لدنیه کدن و از فیض خدا کدن بر بنده بخش اید یعنی صو کی قلبی با کلاچی و آتش کی محبوبی غیر بی احرار ایدیمی نظر و همسک شرابی کتور و بزم اوزر بزم حاضر ایل

کل اگر رفت کو بشادی رو باده ناب چون کلاب بیار

کل اگر کندبیه دی شاد لغله کنسون کلاب کی اولان صافی شراب کتور (مفردات) (کل) م (اگر رفت) کندبیه (کو) سوله (بشادی رو) سرور ایلر کنسون (باده ناب) صافی شرابی (چسون کلاب) کل صو کی (بیار) کتور (معنای اشارتی) اگر اهل همت اولان محبوبان خدا بوعالیدن کندبیرایسه شاد لغله کتور نر که انلر وارث و خلیفه لی الی یوم القیامه باقیلردر ای خلیفه وقت اولان شجیم سن بزه ختام مسک اولوب دماغ جانی ماطر قلیچی شراب عشق خدای کتور احسان ایل

غلغل بلبل ارغماند چه غم قلقل شبشه شراب بیار

بلبلک غلغل قائلدبیه نه غم شراب شبشه سنک قلقلنی کتور (مفردات) (غلغل) ناله و فریاد (بلبل) م (ار) اگر (ارغماند) قائلدبیه (چه) نه (غم) م (قلقل) بوغازی طارظرفک صو کی (شبشه) م (شراب) م (بیار) کتور (معنای اشارتی) ای کوکل عیسا رسوم و صوریلرک وراثتی تقلید اولوب کلا ملرنده تاثیر وار شاد واهداری قائلدبیه نه غم و ارثان حقیقت محمدیه اولان علماء آگاه و عارفان بالله الی یوم القیامه باقیلردر انلرک بنایح حکمت و شراب عشق و محبت اولان صافی قلبلردن ظهور ایلین علوم لدنیه لی اله کتور و انلردن استعانت اوزره اول

غم

(میکنند عقل سرکشی تمام کردنش را زمی طناب بیار) * محصول بیت * عقل تمام سرکشاک ایلر بوین بغلغه باده دن طناب کتور (بزن این آتش مرا آبی) * یعنی آن آتش چو آب بیار * محصول بیت * ساقی به خطاب ایدوب پور بزم بوا آتشمه صو سب یعنی اول صو کی اریکن آتشی کتور (کل اگر رفت کو بشادی رو) * باده ناب چون کلاب بیار * محصول بیت * کل اگر کندبیه ای ساقی سن دی وار شاد لکله کیت یعنی شاد و خندان واردی و بزه کلاب کی باده ناب کتور یعنی صافی شراب کتور (غلغل بلبل ارغماند چه غم) * قلقل شبشه شراب بیار * محصول بیت * اگر بلبلک غلغلی قائلدبیه نه غم شراب شبشه سنک قلقلنی کتور یعنی صوت بلبل بوزبیه قلقل صراخی بی بزه کتور

غم دوران مخور که رفت بیاد نغمه بر ربط ورباب بیار

دوران غمی بیه که باده کندی دیو ربط ورباب نغمه سنی کتور (مفردات) (غم) م (دوران) زمان (مخور) بیه (رفت) کندی (بیاد) بیه (نغمه) م (ربط ورباب) ساز آلتلری (بیار) کتور (معنای اشارتی) عمر و زمان هبایه کندی دیو غمی بیه انک فکر بیه نقد و قنکی ضایع ایتمک که عاشق صادق ماضی و مستقبل فکری حجاب و نقصاندر همان بر معدن اسرار الله مرشد آگاه فیض بخش اله کتور و انک ارشاد و نکات قدسیه جانقز او دلکش سندن سنخنی آگاه اوله سن و دایم حتی مراقب اوله سن

وصل او جز بخواب نتوان دید دارویی کوست اصل خواب بیار

انک وصلنی خوابک غبریده کورمک ممکن دکدر اول دارویی که اصلی خوابدر کتور (مفردات) (وصل) م (او) صبر (جز) غبر (با) ظرفیه (خواب) دوش (نتوان) ممکن دکل (دید) کورمک (دارو) صلاح (اوست) اودر (اصل) م (خواب) دوش (بیار) کتور (معنای اشارتی) حق تعالی ک وصلنی اصحاب کشف کی جیع ماسوی الاهدن کوز یوموب قلبک جیع حالده آگاه اولوب جانب حق مراقب اولغلی خواب معنوی سنک غبریده کورمک ممکن دکدر که سنکدخی دایم ذات الیمین و ذات الشمال مقلک حضرت الله اوله استعین بالله (و نطلبهم ذات الیمین و ذات الشمال) آیت کریمه سی سر بنجه خواب معنویه اولان اولیا اللهک عشق و محبت و اوازم بشریت طرقلرینه مقاب القلوب انجق حق تعالی لیدر ای سالک سنخنی اصل خوابک صلاحی اولان جیع ماسوی الاهدن کوز یوموب بر مرشد اله کتور که بودولته نائل اوله سن

کرچه مستم سه چار جام دگر نابکلی شوم خراب بیار

اگرچه مستم اوج درت قدح دخی نابالکلیه خراب اولم کتور (مفردات) (کرچه) م (مستم) م (سه) اوج (چار) دزت (جام) قدح (دگر) دخی (نابالکلیه) (با) الالبسه (کلی) م (شوم) اولم (خراب) م (بیار) کتور (معنای اشارتی) متصرف القلوب اولان پیروشن ضمیره نیاز ایلر استمداد ایدوب و حضرت الاهدن تضرع و نیاز ایلر مناجاتکده دیه سنکه ای بنم لطیف و رحیم اولان ربم اگرچه سنک توفیق و هدایتکله محبت و طاعتک منیم لکن کر مکدن فیض و عطای زیاد ایدوب اولیا قوتلر بکه احسان ایلدیگات افراط محبت اولان عشق و معرفتی دخی احسان ایلر کتور که نابالکلیه خراب اولم و فانی فی الله باقی بالله مرتبه سن بولام

یک دور طل کران بحافظ ده کرکنا هست و کر ثواب بیار

حافظ برابکی رطل کران و برا کرکنا و اگر ثوابدر کتور (مفردات) (یک) بر (دو) ابکی (رطل) بطمان (کران) مراد بولک قدح (بحافظ) حافظه (ده) و بر (کرکنا) م (است) در (ثواب) م (بیار) کتور (معنای اشارتی) یارب سنک عتقه که و نجات اتوار ذاتکده مستغرق و محو و فانی کلی اولق ایچون برفیض عظیم و بر لطف عظیم و بر که روز حشره قدر آیلوب سنک غبرلری بلیم و سندن بر آن جدا اولیم اگر کرکنا و اگر ثواب

غم دوران مخور که رفت بیاد نغمه بر ربط ورباب بیار (ربط ورباب بیار) ربط ابکی بانک فقه (بیه) قیو زرباب اقلقدر * محصول بیت * دوران غمی بیه که باده واردی دیو یعنی فنا اولدی قیو زله رباب نغمه سنی کتور غبریه افسانه در (وصل او جز بخواب نتوان دید) دارویی کوست اصل خواب (بیار) * محصول لبیت * وصل جائانی دو شدن غبریده کورمک اولزامدی برادر که اویقو ناک اصلیدر کتور یعنی شراب او بودر قسمیدر زرا شرابک بر صفتی مرقددر رفود دن اویو دیچی مناسبه پس بکاشرباب کتور که ایچوب مست اولوب اویقو به و اراجم باشد که جائانی دوشنده کورم (کرچه مستم سه چار جام دگر) نابکلی شوم خراب بیار * محصول بیت * کرچه مستم اوج درت قدح دخی و بر نابکلیا خراب اوله ی (یک دور طل کران بحافظ ده) کرکنا هست و کر ثواب بیار * محصول بیت * برابکی اغرر طل حافظه و بر یعنی یارب بطمان شراب آور قدحی حافظه و برا کرکنا و اگر ثواب همان کتور بری حاصلی جیع ایتمک آخرنده بیارله مخاطب اولان غرلک اولنده مذکور سیاقیدر

کتور احسان ایلله خلق عالم نه دیرلر سه دیسونلر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ سروبالا بلند خوش رفتار * دایر نازنین کل رخسار ﴾

ای رفتاری خوش وقامت بلند سروای کل یکاقلی نازنین دلبر (مفردات) (سرو) م (بالا) بوی (بلند) بوکک (خوش) م (رفار) یوروچی (دلبر) م (نازنین) نازل (کل) م (رخسار) یکاقلی (معنای اشارتی) ای کال تبعیله ظاهرا و باطنا اثر رسول علیه السلامه اقتضا ایدیمی و دائم سروکلی استقامت و بر حال اوزره ثابت قدم اولغسله قدی بلند اولیچی وای روز و شب عبادات و طاعات سنبله وجهه عندالله اولان نازنین محبوب خدا شیخم مدد

﴿ دل مابرد * بیاری * از برای خدانکاهش دار ﴾

بزم کوکلی عیاری ایلله ایلتشن الله ایچون آتی حفظ طوت (مفردات) (دل ما) بزم کوکلی (برده) ایلتشن (بیاری) باللابسه (عیار) نشاطله صیغرا بن آت وارسلان (یا) مصدریه (از) من (برای) تعلیل (خدا) م (نکاه) حفظ (ش) ضمیر (دار) طوت (معنای اشارتی) چونکه بزم وحشی ورمیده کوکلی ارسلانق ایلله و نشاط و محبت ایلله اخذ ایلش سن ای مرشد شیخم حضرت الله عشفنه سن آتی نفس و شیطا ندن حفظ ایلسوب نظر و همت علیه کله راه مستقیمه از شاد و اهدا ایلله سن

﴿ تابیدیم دوجشم جادویت * دردل من نمائد صبر وقرار ﴾

ناکه سنک ایکی جادو چشمکی کور دم بنم کو کلدده صبر وقرار قالدی (مفردات) (نا) حتی (یدیم) کور دم (دو) ایکی (جشم) کوز (جادو) مختار (نا) ضمیر (در) فی (دل) کوکل (من) بن (نمائد) قالدی (صبر وقرار) م (معنای اشارتی) بحمدالله حتی سنک باذن الله مؤثر روحه غذا و جانه حیات بخش ایدیمی نظر اکسیرانه کوهمنله اولان نفس غیبا و اراک تأثیراتی کوردم سنده محض اعطاء الله اولان نور حق و قوت قدسیه بی کور بچک بنم کو کلدده صبر وقرار قالدی

﴿ سنبل زلف اگر رافشانی * نبود مشک رادکر مقدار ﴾

سنبل کی زلفکی اگر سلکه و طاغیده سن مشک ردخی مقدار و اعتباری اولار (مفردات) (سنبل) م (زلف) م (ر) زلف (رافشانی) سلکه و طاغیده سن (نبود) اولار (مشک را) مشک (دکر) دخی (مقدار) قدر و اعتبار (معنای اشارتی) حق تعالی سز اول قدر قوت قدسیه احسان ایلشکه تجلی خدا ایلله خانه قلب منقحه که طهور الین فیوضات الهی و فتحات ربانی و اسرار لذیبه دن اگر کشف و اظهار ایلشک دماغ جانی اوبله معطر و متلذذ ایدر که دبانک مسک و عنبری و سایر مشتهای نفسانیه سی دکل بلکه جشک (مانشیه الانفس و لذایعین) اولان نعمت لردن اعتباری اسقاط ایدردی

﴿ بی وفایی مکن دکر پشه * بوفا کوش ای بت عیار ﴾

(وله ایضا) سروبالا بلند خوش رفتار * دایر نازنین کل رخسار * تقدیری ای سرووای دلبر در حرف ندا حذف اولندی * محصول بیت * ای رفتاری کوزل قامتی بلند سرووای کل رخسارلی نازل دلبر (دل مابرد * بیاری * از برای خدانکاهش دار) * محصول بیت * بزم کوکلی عیاریله المش و ایلتشن سن الله ایچون آتی حفظ و صیانت ایلله (تابیدیم دوجشم جادویت * دردل من نمائد صبر وقرار) تا ابتدای غایت ایچوندر * محصول بیت * اولو قشدن بری که ایکی جادو و کوز کوزدم بنم کو کلدده صبر وقرار قالدی (سنبل زلف اگر رافشانی * نبود مشک رادکر مقدار) * محصول بیت * سنبل زلفی اگر سلکرسک دخی مشکه مقدار قالدی یعنی مشکه مقداری اولار (بی وفایی مکن دکر پشه * بوفا کوش ای بت عیار) * محصول بیت * وفاسزلنی دخی صنعت ایلله وفایه سعی ایلله ای بت عیار

غیری وفاسزلنی صنعت ایلله وفایه چاش ای عیار محبوب (مفردات) (بی) نفی (وفا) م (با) مصدریه (مکن) ایلله (دکر) دخی (پشه) صنعت (با) لللابسه (وفا) م (کوش) چاش (بت) محبوب (عیار) شوخ (معنای اشارتی) ای صاحب کرامت و معدن علم و معرفت اولان شیخم و مرشدیم بوند نصکره کرم و عنایت ایلوب بزم حال بر بشانمزه اغراض عین ایلله بی وفایی ایلله (احسن کما احسن الله الیک) سرنبجه ای محبوب خدا اولان شیر معنوی سندخی بز احسان و وفا پیوره سن

﴿ کاه کاهم بیوسه بنواز * تا که کردی زغر بر خوردار ﴾

کاه کاه بنی ربوسه ایلله اوخسه تا که عمردن بر خوردار اوله سن (مفردات) (کاه کاه) وقت وقت (ام) بنی (با) لللابسه (بوسه) او بکک (همزه) وحدتیه (بنواز) اوخسه (تا) حتی (کردی) اوله سن (ز) من (عمر) م (برخور) میوه ییچی (دار) طوت یعنی قائده یاب اول (معنای اشارتی) ای بنم پر شقیم کر مکله بو طفل شیرخوار اولان طالب بی توشه کی پستان معنوی اولان قلب پر شرف و وضات الهی و معارف ربانیه کدن کاه کاه تحمل و هاضمه من مقداری غذا لندر و حسن تربیه کده غذای روحانیت ایلله نشو و نما بخش و احسان ایلله که (هل جزاء الا احسان الا احسان) آیت کریمه سی سرنبجه تا که سندخی عمر کرامتیه کدن بر خوردار اوله سن و تمنع بسیار بوله سن

﴿ حافظ مستند که حیرانست * بنده تست بی زرد یشار ﴾

درمند حافظ که حیراندر زرد یشار سز سنک قولکدر (مفردات) (حافظ) م (مستند) اکل و در دلو (حیران) م (است) در (بنده) قول (و) سن (است) در (بی زرد) التونمز (بی دینار) افجه سز (معنای اشارتی) ای سلطان حقیقت اولان مرشد کرم بخشیم بودرا احسانکه کلان دردمند و مستند پر علت حافظ که بوراه طلبه سمرماه سز لکندن و نهی دست لکندن حیراندر لکن سز موصوف بصفات الله اولوب کرم واحسانی بی علت اولان رؤف و رحیم پر روشن ضمیرک سعت اخلاقه نظرا بو حافظ زرد دینار سز سنک قولکدر

﴿ حرف الزانی ﴾

﴿ منم که ندیده بدیدار دوست کردم باز * چه شکر کو بت ای کار ساز بنده نواز ﴾

بنم که دوستک جالنی مشاهده ایلدم سکا نه شکر سو یلیم ای بنده سته احسان ایدیمی کار ساز (مفردات) (منم که) بنم که (دیده) کور (با) لللابسه (دیدار) جال (دوست) م (کردم) ایلدم (باز) آچی (چه) نه (شکر) م (کویم) دیم (کار ساز) ایش دوزیمچی (بنده نواز) قول اوخشا ییچی (معنای اشارتی) (لجاده تورث المشاهده) سرنبجه بحمدالله توفیق ربانیه ایلله اولان سعی و مجاهده لربیبیله و تضرع و نیاز صهری ایلله انبساط و تجلیات ظهور ایلوب دیده بصیرتی اتوار جمال الالهک مشاهده سنه آچدم ای (لا یضیع اجر المحسنین) اولان ریم سنک بولک کی نعمت جلالت شکرنی ادا دن عاجزم و قاصریم که (ما شکرناک حق شکرک یا شکور) بیور لمشد ر

(کاه کاه هم بیوسه بنواز * تا که کردی زغر بر خوردار) * محصول بیت * کاه کاه بنی ربوسه ایلله رعایت ایلله تا که عمردن بر خوردار اوله سن (حافظ مستند که حیرانست * بنده تست بی زرد و دینار) مستند ایلکی معنای در یعنی مرشدین و یا قهر دن ایکلمش * محصول بیت * مستند حافظ که حیراندر سنک قولکدر ایچنه سز و التونمز یعنی طوطا و مرغبه سکا قول اولشدر بو ایکی غزل با نمزده اولان دوا و بنده بولندی اما شارح لریری برینده تقلیده یاز مشر بزه اثره تقلیده یازدق (وله ایضا) بی حرف الزانی (منم که دیده بدیده اردوست کردم باز * چه شکر کویت ای کار ساز بنده نواز) دیدار بونده یوزدر کردم باز آچدم دیمکدر کار ساز و بنده نواز وصف تر کییدر سازیدن و نوازیدن ایش دوزیمچی و بنده اوخشا ییچی دیمکدر * محصول بیت * بنم که کوزیمی دوستک روینه آچدم یعنی دوستک روینی کوردم سکا نه شکر سو یلیم ای قولی اوخشا ییچی ایشین دوزیمچی الله یعنی قولی تدارک ایدوب مصلحتی دوزیمچی

(نیاز مند بلا کورخ ازغبار مشوی * که کپیای مرا دست خاك کوی نیاز) نیاز احتیاج و مند ادات نسبت احتیاجی دیمکدر
بلا به اضافت لامیه در و و کونک مفعولی ورخ مشویک مفعول صریحی و ازغبار غیر صریحی و مجموعی مفعول قول تقدیری
ازغبار کوی نیاز در که حرف تعلیل

از غبار کوی نیاز در که حرف تعلیل
کیسای مرا دنیا نیست خلك كوی
نیاز لایه و بنایه در مجازا * محصول
یت * بلا فخر و محتاجه سوله بوزی
کوی نیاز غبار ندن و منه یعنی هر بلایه
صبرایه و شکایت الیله بر اکیسای مراد
نیاز محله سنك خاکیدر حاصلی نیازی
یعنی عرض حاجتی الدن قومه ز برا
نیاز مندی هر کس رطابت ابدی یعنی
تواضع مراد کیسا سیدر که تواضع
مرادین بولور حاصلی تواضع و تضرع
مراده وصوله سیدر (يك دو فطره که
ایثار کردی ای دیده * بسا که برخ
دولت کنی کرشمه و ناز) يك با حرف
سبب برای صله معناسه در رخ دولت
بنایه * محصول یت * ای دیده برای
فطره سببایه که ایثار اندك دولت
یوزینه جوق کرشمه و ناز ابلر سن
یعنی روی وصال جانانی کوروب
شاد و خندان اولور سن حاصلی تضرع
و نیازله اغلق وصول دوات و سعادته سیدر
(طهارت از نه بخون جگر کند عاشق *
بقول مفتی * عشقش در ست نیست نماز)
بقول مفتی * عشقش اضافتری لایله در
و بنایه لدر و شین ضمیر عاشقه راجه در
* محصول یت * اگر خون جگر له طهارت
ایله سه یعنی فان اغلوب خونه فرق
اولمز سه عشق مقبسی قولایله انك
نماز و نیازی صحیح دكلدر حاصلی عاشقك
کوزی کر بان و جگری بر بان اولمز سه
اهل عشقك فتنه مقبول و مطبوع
دكلدر (زمشكلات طریقت عنان متاب
ای دل * که مر دراه نیند بشدار نشیب
و فراز) عنان متابك مفعول صریحی
و زمشكلات غیر صریحی که حرف تعلیل
مر دراه لایه نیند بشد فعل انقی استقبال
فکر ایله یعنی قایم مز نشیب انیش فراز

(من از نسیم سخن چینه طرف رستم * چو سرو راست درین باغ نیست محرم راز) نسیم سخن چین بیابانه سخن چین وصف ترکیدند
غناز معنای سه طرف فائده سرو راست

عقلده اولان حالات عجبیه زدن و دردو بلاردن ای کو کل یوز چورمه و اعراض
ایله تحمل ایله زیربول اوی ایشندن و اووقندن و نفع و ضرردن فکر ایله هر دم ذوق
روحانیت طلبنده در

محصول بیت * عشق طریقتی مکتلا نشدن عتباتك دوند رسته ای کو کل
ای اندیشدن و بوقشدن فایزمن یعنی عاشق طریق عشقه زجت و مشقتدن اندیشه الیز

(غرض کرشمه حسنیت ورنه حاجت

۴۴

(که) زیرا (من) بن (نیم) دکلم (غز) (معنای اشارتی) حقیقت محمدیه و انوار ذات احدیه و اصل فلیحی عشق و محبت درین نجه فراغت ایدم که آتش عشق الهیه نک حرارتی سیبیه درون باغ غلبه اذواق رو حایه دن واسرارالدیه دن نه کرورم که سگانه دیم اسان ایله تعبیری ممکن دکلم (من) یقین لم یعرف حکایت و حالات عشق کوزم باشند و ملک وجودم خراب ایدم درونم آتشیدن صور و معام ایدن که بن غاز دکلم و بواوردن ذوقیه لذت عشقیدن خبر اولان عوامه تفهیم و تعبیر قادر دکلم

غرض کرشمه حسنیت ورنه حاجت نیست جلال دولت محمود را برفا ایا

غرض حسنیت کرشمه سنی بیاندرو خسته حاجت یوقدر سلطان محمود دولت جلالی ایا زلفه (مفردات) (غرض) مقصود (کرشمه) ناز و شوه و غزه ایتک (حسن) م (است) در (ورنه) یوخده (حاجت) م (نیت) یوق (جمال) م (دولت) م (محمود را) سلطان محمود (با) لایله (زلف) م (ایاز) سلطان محمود که غلام محبوی و هم وزیر (معنای اشارتی) یوعاشق و عشقی و آثار عشق مدح و بیان غرض اول جیل و لطیف بعباده اولان محبوب حقیقت حسن وجه الیک ناز و استغنائی و عاشقانه اسرارالدیه دن اولان لطف و احسان بیاندرو خسته سلطان محمود دولت جلالی وزیر اولان ایا زلف و ذاتک حسن وجه الیه حاجتی اولدیم کبی محبوب ازینک حسن وجه الی عاشقک حسن وجه الیه حاجتی یوقدر غنی عن العالمین در

غزل سرانی ناهید صرغه نبرد دران مقام که حافظ بر آورد آواز

ناهیدک غزل سرانی بر زبانه ایلندی اول مقامه که حافظ آواز کتوره (مفردات) (غزل سرانی) غزل ایله نغمه ایدم (با) مصدریه (ناهید) زهره بلدی (صرغه) زیاده (همزه) وحدتیه (نبرد) یلقدی (دران مقام) اول مقامه (حافظ) م (ر) یوقاری (آورد) کتوره (آواز) صدا (معنای اشارتی) سازنده فاک اولان زهره ک غزل ایله نغمه سی و معنای خبردار اولیان اهل صورتک نغمه غزل و دفتر اشعارده اولان فصاحت و بلاغته سوبلد کبری جائز و واردات الهیه سز کلامی بر زیاده لک ایلندی و مقبول اولدی اول مقامه که انوار محمدیه به مظهر یسله حافظ اسان غیب ایله غزل صورتده بیان ایدم کبی معارف الهیه فتنه که (کلام) اهل الله چند من جنود الله بیور لشکر

وله ایضا

هزارشکر که دیدم بکام خویش باز ز روی صدق و صفا بوزدن کوکله مصاحب

هزارشکر که کبروسنی کندی مرادله کوردم صدق و صفا بوزدن کوکله مصاحب اولشدر (مفردات) (هزار) بیک (شکر) م (دیدم) کوردم (بکام خویش) کندی مرادله (ت) سنی (باز) کبرو (ز) من (روی) یوز (صدق) م (صفا) م (کشته) اولش (بادلم) کوکله (دماساز) مصاحب (معنای اشارتی) بیک شکر اواسونکه سنک اتوار جلالی بصیرت قلب ایله کندی مرادم اوزره کوردم

و مشاهده

(روند کان طریقت ره بلا سپرد * حریف راه نیند بشد از نشیب و فراز) روند کان الف و نوله جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولد بیچون رونده سیاح معناسنه در طریقه اضافت لایمه در مجازا سپرد سنک صنی و کسر یله لفظ مشترک را صبر لقی و چکنک پینده بونده چکنکدن یورمک مراد در حریف بونده مطلق شخص معناسنه در راهه اضافت لایمه در * محصول بیت * طریقت

۴۵

و مشاهده ایلدم صدق و اخلاص و صفوت قلب سیبیه اول محبوب دایم کوکله مصاحب و انیس و جلیس اولشدر

روند کان طریقت ره بلا سپرد * حریف راه نیند بشد از نشیب و فراز

طریقت سالکری بلا طریقه کیدر بوله کیدن کیمه ایشدن و یوقشدن فکر ایلر (مفردات) (روند کان) کید بیلر (طریقت) م (ره) بول (بلا) م (سپرد) بصر (حریف) از (راه) بول (نیند بشد) فکر ایلر (از) من (نشیب) انیس (فراز) یوقش (معنای اشارتی) عالی همتله مشاهده جلال الله طالبی سالکان راه حقیقت اول قدمه صدهزار بلال اختیار ایدر یودهشت آباد اولان راه عشق ایلری نفع و ضرر و هلاک جسم و جان فکر ایلر

غم حبيب نهان به زجست و جوی رقیب * که نیست سینه ارباب کینه محرم راز

حبیب غمی رقیب جست و جویندن نهانی بکدر زرا کینه صاحب رتک سینه سی محرم راز دکلم (مفردات) (غم حبيب) م (نهان) کبر او (به) بکدر (ز) من (جست و جوی) طلب (رقیب) م (که) زرا (نیست) دکل (سینه) کوکس (ارباب) صاحب رتک (کینه) م (محرم) م (راز) سر (معنای اشارتی) عاشق صا دقلمر فتنه محبوبک کبر لوجه در دوغنی و بلا و المی چکنک بارد طبیعت اولان رقیب و کلاب اهل دنیا ک کندر و یی محبت ایله طلبیدن بکدر زرا ارباب غرض اولوب غل و غش و کین و کدورت صاحب رتک قلوب قاسیه لری و سینه فاسده لری محرم اسرار الله دکلم

بدین سیاس که مجلس منورست بدوست * کرت چو شمع جفا بی رسد بسوز و بساز

بوشکرانه یه که مجلس دوستله منور در اکر سکا رجفا ایشد شمع کبی بان و دوزل و صبر ایله (مفردات) (بدین) بو (سیاس) شکرانه (مجلس) م (منور) م (است) در (بدوست) دوستله (کر) اکر (ت) سکا (چو شمع) شمع کبی (جفا) م (با) وحدتیه (رسد) ایشد (بسوز) بان (و بساز) دوزل (معنای اشارتی) ای عاشق یوقعت اجل و بی قیاسک شکرانه سنه که مجلس عشرت اولان سینه بی کینه نور ایمانله و انوار جلال الله ایله منوردر (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ حدیث شریفی سیرتیه اکر سکا رجفاور بلا ایشد اول بلای عشق آتشله شمع کبی بان و صبر و تحمل ایله دوزل و مظهر احسان خدا اولغه سعی و غیرتده دایم اول

بنیم بوسه دعای بخیر ز اهل دل * که کید دشمن از جان و جسم دارد باز

بارم بوسه ایله اراهل دلدن ردعا آل که دشمنک مکرنی سنک جان و جسمکدن کبرو طونه و منع ایلله (مفردات) (بارم) (بوسه) م (دعا) م (با) وحدتیه (بخیر) صا تون آل (ز) من (اهل دل) کوکل اهل (با) وحدتیه (که) زرا (کید) مکر (دشمن) م (نا) ضمیر (از) من (جاء) م (جسم) م (دارد) طونه (باز) کبرو (معنای اشارتی) ای عاشق رنیده طاعتکده احسان و صدق و اخلاصه

نی

۱۲

سالکری و سیاح لری بلا بولینه کیدر یعنی بلاد ن قاجر زرا یول اری بولک انیشدن و یوقشدن قایرمن یعنی انیش و یوقش خاطرینه کاز (غم حبيب نهان به زجست و جوی رقیب * که نیست سینه ارباب کینه محرم راز) سینه ارباب کینه لایمه در محرم راز مصدرک مقوله اضافتی قیلند در * محصول بیت * حبیب غمی رقیب جست و جوی رقیب نهان اولوب بکدر یعنی رقیب ارباب بولستندن و بولستندن حاصلی اطلاقدن زرا ارباب کینه نک سینه سی محرم راز دکلم یعنی سر جانا نه لایق دکل (بدین سیاس که مجلس منورست بدوست * کرت چو شمع جفا بی رسد بسوز و بساز) بدین با حرف سبب که حرف بیان بدوست با حرف مصاحبت جفا بی یا حرف وحدت و یاتیکر بساز قانع اول دیکدر * محصول بیت * بوشکرانه یه که مجلس دوستله منور ورو شندر اکر سکا شمع کبی رجفا ایشد سیه بان و قانع اول حاصلی دوست ایچون با تمقدن قاجمق کرک بلکه الیک ایچون یا نغمه راضی اولق کرک (بنیم بوسه دعای بخیر ز اهل دل * که کید دشمن از جان و جسم دارد باز) دعای با حرف وحدت بخیر با حرف ناکد و خرفعل امر مفرد مخاطبدر صا تون آل معانسه اهل دل اضافت لایمه در و با حرف وحدت که حرف تعلیل کید دشمنت مصدرک مقوله اضافتیدر و لایمه دار دیاز کبر و طونار یعنی منع ایدر * محصول بیت * بارم بوسه ایله اراهل دلدن ردعا آل یعنی بر عاشق صادق رعایت ایدوب بر خبر دعا سن آل ناکه اول دعا دشمنک کیدر بی جان و جسمکدن منع ایلله حاصلی سنی عذاب و بلاد ن حفظ و صیانت ایلله

(ملاتی که بروی من آمداز غم تو *
توان که شرح دهم آصفا بسال دراز)
محصول بیت * بر ملات که بنم بوزمه
کندی سنک غمگدن یعنی سنک غم
وغصه کدن بکا کلان بلال و ملالرای
آصف یعنی ای رز برا عظم اوزون یلده
آنی شرح ایلک اولور انیجق برایکی کونده
شرح و بیان ایلک اولوز (فکند زمزمه)
عشق در عراق و حجاز نوای بانک غزاهای
حافظ شیراز (زمزمه آواز) یعنی
چا و عشقه اضافت بیایه در عراق
و حجاز ایهام طریقله مذکور در یعنی
عراقیدن مر ادعراق عجمدر که
اصفهان و نوا حبسیدر و حجاز دن مکه
و نوا حبسیدر و مقاماتده عراق اصول
از بعه تک ایکیجیدر و حجاز مایه
و بوسلک آواز یدر نواده ایهام طریقله
واقع اولشد در صیت و صدا معنا سنه
ونعمه اصفها تک فرعی اولان نوا که
حبسینه فر عینه مشترک در نوای
بانک غزاهای اضافتلی لامیه در حجاز
محصول بیت * عشق آوازی عراق
و حجاز صالیدی حافظ شیراز غزلرینک
بانکی نوای یعنی آوازی سنک صبت
و صداسی حاصلی عالده غزلری شهرت
بولدی (وله ایضا) (خوش آنشی که
درانی بصدد کرشمه و ناز * کنی تواناز
بشوخی و من کشم بنیاز) شی یا حرف
و حدت که حرف رابط صفت در ادات نا کد
محصول بیت * خوش اول کچه که بوز
ناز و شبوه ایله کله سن شوخقله و حشرقله
ناز و شبوه ایله سن وین ناز و شبوه کی
چکم پس اول کچه زباده خوش کچه در

و مردان خدایه تسلیم اولقله اهل دللردن بردا و برهت المغه سعی ایله که ظاهرا و باطنا
دشمنک مکرری جان و جسمکدن منع ایدلر و سنی شقتله حفظ و تربیه ایدلر
ملاتی که بروی من آمداز غم تو * زاشک پرس حکایت که من نیم غم
شول بر ملات که سنک غمگدن بنم بوزمه کندی حکایتی کوزم یا شندن صور زربان
غماز دکلم (مفردات) (ملات) حزن (بروی من) بنم بوزمه (آمد) کندی
(از غم تو) سنک غمگدن (ز) من (اشک) کوز باشی (پرس) صور (حکایت)
م (من) بن (نیم غماز) عماز دکلم (معنای اشارتی) شول بر حزن و منکسر لک که
سنک غم غمگدن بنم بوزمه ظاهر اولدی انک حکایه و اسرار قی کوزم یا شندن
صور که درونده نهان اولان درد و غم عشقه کوزم باشی و آه بر درد و دل زرد دلالت
ایلر بن غمز و بیسانه قادر دکلم
چه فتنه بود که مشاطه قضا انکیخت * که کرد ترکس مست سیه بسمه ناز
نه فتنه اوله که قضا مشاطه سی قوباردی که ناز و صوره سیه سنک مست کوز یکی سیاه
ایلدی (مفردات) (چسه) نه (فته) م (بود) اوله (مشاطه) بوز باز بجی
(قضا) م (انکیخت) قوباردی (کرد) ایلدی (ترکس) کوزه تشبیهدر (مست)
م (نا) صبر (سیه) م (با) للابسه (سرمه) م (ناز) م (معنای اشارتی)
نه عظیم فتنه و نه شکل امر در که فعال لایرید اولان خدانک دست قضا سنک ایجادیکه
سنک انوار الهیه ایله مست و مستغرق چشم بصیرتکی مستور ایلیوب سرمه ناز ایله
مستغنی عن العالمین ایلشد
فکند زمزمه عشق در حجاز و عراق * نوای بانک غزاهای حافظ شیراز
حجاز و عراقه عشق صداسنی براقدی حافظ شیرازینک غزلرینک بانکی صداسی
(مفردات) (فکند) براقدی (زمزمه) آواز (عشق) م (در) قی (حجاز) م (عراق)
م (نوا) نغمه (بانک) اوز و آواز (غزلها) غزلر (حافظ شیراز) م (معنای اشارتی)
حافظ شیرازینک مفتاح لسان غیب ایله و وار دات الهیه ایله خزینه رجساندن غزل
صورتنده بیان ایلدی اسرار لدنیه ربانی بانک و صداسی حجاز و عراقه و اطراف
عالمه عشق و معرفه الهیه صداسنی و تحصیلک طریق و وجدانی براقدی و اظهار
و عیان و بیان ایلدی متعالیه برکات روحانیت اولیانه قدس الله ارواحهم آمین
وله ایضا
خوش شست شی که در آبی بصدد کرشمه و ناز * کنی تواناز بشوخی و من شوم بنیاز
خوش در اول بر کچه که بوز کرشمه و ناز ایله کله سن سن شوخقله ناز ایله سن
وین نیازه اولهم (مفردات) (خوش) م (است) در (شی) بر کچه (در آبی) کله سن
(با) للابسه (صد) بوز (کرشمه) چاوه (ناز) م (کنی) ایدلر سن (تو) سن (ناز) م (با)
لللابسه (شوخ) مطبوع و اسبیق فانلر (با) مصدر به (من) بن (شوم) اولام (با) ظرفیه
(نیاز) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی نوز باده خوش و لطیف در اول بر شرب تعریس

(چو غنچه سردرونش بکانهان ماند * دل مرا که نسیم صباست محرم راز) سردرونش لامیه لرد (شبن ضمیر دله راجعدر اعتبار قبل
الذکر طریقله * محصول بیت * غنچه کی سردرونی فتنه کبرلی قالور بنم کوکک که نسیم صبا محرم راز یدر بونده ایکی اعتبار وار
برسی اولدر که غنچه تک سردرونی مخفی قالدینی کی بنم دلمک سری مخفی قالور زرا غنچه تک درونی فاتات یدر اقلر ایچنده در بریده
اولدر که غنچه تک سردرونی مخفی قالدینی کی بنم دلمکده قالور زرا ایکیسته بده نسیم صبا محرم راز در پس ایکیسته کده رازنی کشف ایدر
زرا صبا تک شانتندر غنچه بی فتح ایلک
۴۷
پس سردرونی مکشوف اولور (امید
قد تو میداشتم زبخت بلند * نسیم زلف تو
میخواستم زعر دراز) * محصول بیت *
سنک قدک امیدینی طوناردم بخت بلنددن
یعنی طالع بلند دن سنک قامتکه وصول
او مار دم سنک زلفک نسیمی دیلر دم
عمر درازدن یعنی جوق یاشامقدن مرادم
سنک زلفک نسیمه مالک اوراق ایدی عمره
در ازانک سلام اولدی یعنی کی زلفه ده
مناسبدر (چد فتنه بود که مشاطه قضا
انکیخت * که کرد ترکس شوخ سیه
بسمه ناز) مشاطه قضا بیایه ترکس
شوخته بوله در سرمه نازده بوله در
محصول بیت * نه فتنه ایلیکه قضا
بر کجیسی پیدا ایلدی یعنی وجوده
کوردیکه اول جانانک چشم شوخی یعنی
مطبوع کوزینی ناز سرمه سیه سیاه ایلدی
یعنی قره کوزی برادی (چه حلقها که زدم
بر در دل از سر سوز * بیوی روز وصال
تو در شبان دراز) چه بونده و بالغه معناسنی
افاده ایدر تنه که سابقا بیان اولندی که
حرف بیان و بارابط صفت در دل لامیه در
بحجاز سرجهت معناسنه در سوز اسمدر
یاغنی و حرارت معناسنه اضافت بیایه در
بیوی روز وصال تو یا حرف مصاحبت
اضافه لامیه لرد در شان الف و نوله جی
خلاف قیاسدر درازه اضافت بیایه در
محصول بیت * نه حلقه که کوکک
قیوسنه اوردم صدق و سوز جهندن یعنی
جان و کوککدن نیجه ارباب قلبه ملازمت
و مداومت ایدلر اوزون کچه لده سنک
وصالک کوئی امیدیه حاصلی اوزون
کچه لده نیجه همت صاحبی اهل دله
توجه ایدلر سکاو صلت بولی امیدیه یعنی
صدق توجهله او یومادم سنک وصالک
امیدیه (مراچه فکر ز جور و وجفای
جور کدن و رقیبک جفاسندن زرا عشق

و اول بر شرب معراج که بوز چلوه و نازله کله سن یعنی بلا حجاب انوار تجلیات ذاتکی اظهار
بیور و بجان و دلی مستغرق قلبه سن و سن محضا کر مکدن لطف واحسانه نظر عنایت
و فیض اسرار معرفت ایدلر وین (اللهم زدنی بالذوام) ایله نیازه اولام
چو غنچه سرفهفته کجانهان ماند * دل مرا که نسیم صباست محرم راز
غنچه کی کبرلو و مستور سرفنده نهان قالور بنم کوکک که محرم رازی نسیم
صبا در (مفردات) (چسو) مثل (غنچه) م (سر) م (نهفته) کبرلو
(کجا) فتنه (نهان) م (ماند) قاله (دل مرا) بنم کوکک (نسیم
صبا) صبا (است) در (محرم) م (راز) م (معنای اشارتی) غنچه کی مستور
اولان حالات عشق و اسرار معرفت قلب وقت تجلیده فتنه نهان قالور که (فلما
تجلی ربه للجبیل جعله دکا و خر موسی صعقا) معلومدر و خصوصا که بنم کوکک
محرم رازی فیوضات ربانی و نقیضات سبحانیدر
امید قد تو میداشتم زبخت بلند * نسیم زلف تو میخواستم زعر دراز
باند بختمدن سنک قدی امید طوتم اوزون عمرمدن سنک زلفک رایحه سنی استدم
(مفردات) (امید) م (قد) بوی (تو) سن (می داشتم) طوتم (ز) م
(بخت) طالع (بلند) بوی (نسیم) رایحه (زلف) م (تو) سن (میخواستم)
استدم (ز) م (عمر) م (دراز) اوزون (معنای اشارتی) بجمده الله یارب سنک
توقیق و عنایتکله بخت بلند مک یارقیه سنک راه عشقه کده جان فدا ایتکله سنک
تجلی ذاتک و اسرار فیوضاتک امیدینی طوتم و انیجق بونلری طلب ایدلر و مدت
عمرده سنک نفحات انسک و رواج مسکبه قرب معنویک و فیض اقدسک استدم
چه فتنه بود که مشاطه قضا انکیخت * که کرد ترکس شوخت سیه بسمه ناز
نه فتنه اوله که قضا مشاطه سی قوباردی که سنک شوخ جشمک ناز سرمه سیه سیاه
ایلدی بوییت آنفا مفردات و اشارتله یازلشد
چه حلقها که زدم بر در دل از سر سوز * بیوی روز وصال تو در شبان دراز
نه حلقه که کوکک قیوسی اوزنه اوردم یاغنی اوزون کچه لده سنک
وصالک روزی امیدیه (مفردات) (چه) نه (حلقها) حلقه ل (زدم) اوردم
(بر) علی (در) قیو (دل) کوکک (از) م (سر) اوج (سوز) یاغنی (با)
لللابسه (بوی) امید (روز) کون (وصال) م (تو) سن (شبان) کچه ل
(دراز) اوزون (معنای اشارتی) ای محبوب سنک و صلتک کوئنه ایتک
امیدیه اوزون کچه لده صدق و حرارت عشقه ایمان و عرفان نورینک محلی اولان
قلبک افتتاح و اتساعی ایچون کوکک قیوسنک حلقه لینی اول قدر اوردم و تجلی
خانه خدای اغیاردن حفظ ایچون اول قدر مراقب و محافظ اوادم که سنک راه
عشقده چکان و کلن در دویلائی بی پایان دروئی خندان ایدوب جائه عزت و منت اولشد
مراچه فکر ز جور و وجفای رقیب * اسیر عشق ندارد غم از بلای دراز
رقب * اسیر عشق ندارد غم از بلای دراز) * محصول بیت * بکانه اندیشه و فیغی سنک
اسیری اولان اوزون بلاردن غم نیز یعنی عاشق جانان جایتندن نقدر که بلاکله غم چکمر

سنگ جور کردن و رقیب جفا شدن بکانه فکر و نه غم اسیر عشق اولان کیمسه بلای
 درازدن غم طومر (مفردات) (مرا) بکا (چسه) نه (فکر) م (ز) من (جور)
 م (تو) سن (جفا) م (رقیب) م (اسیر عشق) م (ندارد) طومر (غم) م
 (از) من (بلا) م (دراز) اوزون (معنای اشارتی) ای محبوب سنگ راه عشقه
 سرمایه سعادت اولان بلا جور کردن و نفس و شیطان و اهل هوا و عوام اولان
 رقیب باعث اطف و عطا اولان اذا و جفا شدن بکانه فکر و نه غم اسیر عشق اولان
 کیمسه (اشد البلاء علی الاتیاء) الخ حدیث شریفه مفسلی اولوب بلای
 درازدن غم طومر

صبا بمقدم کل روح روح می بخشد * هزار رحمت حق بادرچین غماز *

باد صبا کلک قدومیه روحه راحت بفشار بونجیلین غماز اوزره حق تعالی حضرت ناریک
 یک رحمتی اولسور (مفردات) (صبا) باد صبا (مقدم کل) کلک قدومیه (روح)
 م (روح) راحت (می بخشد) بفشار (هزار) یک (رحمت حق) م (باد)
 اولسون (بر) علی (چین) و نجیلین (غماز) م (معنای اشارتی) راه عشقه
 جان فدا ایدیمی وارثان انبیا و وسائل حق اولان پیران رهنا بلا کش اولان قلوب
 عاشقینه الوار تجلیات خداک قدومیه روحه راحت بفشار بونجیلین غماز و مرشد
 دمساز اوزره خداک یک رحمتی اولسون

غبار خاطر ما چشم خصم کور کند * تورخ بخاکه ای حافظ و بسوز و بساز *

بزم خاطر بزم غباری دشمنک کوزنی کور ایلرسن بوزک خاکه قوی ای حافظ و بان
 و دوزل یعنی صبر ایل (مفردات) (غبار) توز (خاطر) م (ما) بز (چشم) کوز
 (خصم) م (کور) م (کند) ایلر (تو) سن (رخ) یکانی (بخاک) طیراغ (نه)
 قوی (حافظ) م (بسوز) بان (بساز) دوزل (معنای اشارتی) بزم و بزم امثالز
 متصرف القلوب اولان مردان خداک آینه قلبه غبار و خاند تجلی اولان دل
 پرشوقه کدر کنوروب اجتماع دشمنک قبی کوزنی کور و رحمت حقین مهجور
 ایلر ای حافظ سن حیات جاودان بخش ایدیمی مردان خدایی بولدقده صد هزار
 دل و حقارتله خاک پایله بوز سور و آتش عشقه بان و جفا و صبر ایل

وله ایضا *

راه میکده عشاق راست درنگ و تاز * بدان طریق که حجاج رابراه حجاز *

عشاق میخانه بولنده طوغریجه تک و تازده و سعیده درل اول طریق اوزره که حجاج
 بولنده حاجیلر کدر (مفردات) (با) ظرفیه (راه) بول (میکده) میخانه (عشاق)
 م (راست) طوغریجه (در) فی (تک) حله (تاز) یک (با) لایله (طریق)
 م (حجاج) م (را) ادات مفعول (با) ظرفیه (راه) بول (حجاج) م (معنای
 اشارتی) صادق عاشق میخانه شراب عشق الهی اولان انبیا و اولیای بولنده
 استقامت وجهی اوزره سعی و غیرت و قطع مراتب اوزرینه درل اول اسلوب اوزره

درل *

(صبا بمقدم کل روح روح می بخشد * هزار رحمت حق بادرچین غماز *
 با حرف سبب و اضافت مصدرک فاعله
 درو روح روح مصدرک مفعوله روح راک
 فاعله راحت معنای در * محصول
 بیت * صبا کلک کلمه سی سبیل روحه
 راحت باغشار الالهک بوز یک رحمتی
 اولسون بونجیلین غماز یعنی صبا که جانان
 جانیدن راحه کل کنور (غبار خاطر
 ما چشم خصم کور کند * تورخ بخاک
 نه ای حافظ و بسوز و بساز) غبار خاطر
 ما اضافت قاری لامیه زدر بونک کبی پرده
 غبار دن مراد ببحضور اقی و کدر درخ
 نهک مفعول صریحی و بخاک غیر صریحی
 * محصول بیت * بزم خاطر بزم غباری
 خصم کوزنی کور ایلر ای حافظ سن
 بوزک بزم قویان و صبر ایل و صبره فاعل اول
 (وله ایضا) (راه میکده) عشاق راست
 درنگ و تاز * همان نیاز که حجاج رابراه
 حجاز * محصول بیت * میخانه بولنده
 عشاق در بولنده و بلوب بپروده اول
 نیاز که حجاج کدر حجاز بولنده یعنی حجاج
 حج بولنده نیجه که تضرع و زاری بولنده
 کیدر رسد میخانه بولنده عشاق انجیلین
 نیاز و تضرع بولر و بوز مصرع اولده
 راست لفظی مستدل کلمه ظن ایدوب
 معنای عشاق میخانه بولنده طوغریجه
 ک و تازده در یعنی سعی و اهتمام ایدردین
 بیت معنای مستند اهتمام ایلیمش

(تم زنجیر تو چشم از جهان فرومید وخت * امید دولت وصال تودادجام یاز) چشم فرومید وخت صریحی و از جهان
 غیر صریحی فروادات تا کیددر میدوخت فعل ماضی مفر د غایب دردی یعنی بومدی * محصول بیت * سنگ فراق کندن تم جهاندن
 کوزی بومدی ایدی سنگ و صلاک امید به یکجان وردی یعنی امید و صلاک تازه حیات وردی یعنی بی احیایلدی (بهیج در زوم
 بغدادین ز حضرت دوست * چو کعبه یاقم آیم زیت پرستی یاز) * محصول بیت * هیچ برقبویه کتم بوند نصکره دوستک حضورندن
 بلی چونکه بن کعبه بی بولدم بت پرستکدن رجوع ایدرم کبرو کلورم دیکدر مرادی رجوع ایدرم دیکدر (شی چنین بسهر که
 ز بخت میخوام * کبا تو شرح سرانجام
 خود کم آغاز) شی با حرف وحدت که
 حرف بیان شرح سرانجام خود
 اضافت قاری مصدرک مفعوله و لامیه در
 آغاز ابتدا و اول * محصول بیت * سحر
 وقتنده طبا اعدن بونجیلین بر کعبه
 استرم که سکا کندی باشدن بکک
 شرحی ایدم یعنی بر کعبه ایسترم که
 سرانجام شرحه باشم اند حاصلی
 احوالی مفصل بیان ایلیم (ز شوق
 مجلس آن ماه خر کههی حافظ * کرت
 چوشع بسوزند پای دار و بساز) خر که
 خاک کسری و فحشیه فرا او که عرب
 صحرائین و بعضی ترکین ایچنده او طور
 با حرف نسبت حافظ منادی پای دار
 ثابت قدم اول دیکدر بساز قانع
 و صابر اول دیکدر * محصول بیت *
 ای حافظ اول ماه خر کهستک مجلسی
 شو قدن اگر سنی شمع کبی بافرسه ثابت
 قدم اولوب قانع و صابر اول یعنی هیچ
 شکایت ایل (وله ایضا) (عروس کل دگر
 آمد بزم کلشن باز * بکسات بلبل خوش
 کور آورد آواز) باز کری تا کید ایدر
 بر آورد فعل امر غایب قادر سن دیکدر
 یعنی آواز قادر سن * محصول بیت *
 کل عروسی به بزم کلشنه کلدی قنده در
 بلبل خوش کو یعنی کوزل ایلایچی بلبل
 قنده در آواز قادر سن یعنی شوق ایل
 نعمات ایلسون (دلای هجر مکن ناله
 زانکه در عالم * غمت و شادی و خار و گل
 و نشیب و فراز * محصول بیت * ای کوکل
 هجراندن ناله و فریاد ایل ز را عالسده
 غم شادله و گل دیکله و انیش بوقوشله در
 یعنی اشیا اضداد ایله متباینه پس هجران
 و وصال متلازمانه اضداد متلازمان
 اولدینی کبی (دو تاشدم چو کان ازغم
 و غم کویم * هنوز ترک کان ابروان تیرانداز)

درل که حجاج مسلیک راه مجازده کعبه * مقصودل به وصول ایچون کعبه و کوندز
 سعی و استقامتله قطع منازل ایدر کلری کبی

تم زنجیر تو چشم از جهان فرومید وخت * امید دولت وصال تودادجام یاز *

بتم تم سنگ فراق کندن جهاندن کوز بومدی سنگ و صلاک دولتک امید کبرو بکا
 جان وردی (مفردات) (تم) بتم (ز) من (هجر) م (تو) سن (چشم)
 کوز (از) من (جهان) م (فرو) اشاغی (مید وخت) دیکدی (امید) م
 (دوات) م (وصول) م (تو) سن (داد) و وردی (جان) م (ام) بکا (یاز)
 کبرو (معنای اشارتی) ای محبوب محمد الله بتم تم و جانم بتل الی الله قصد ایل و سنگ
 هجرک خوفله جهاندن کوز بومدی بلکه کلی ماسوایی قبلدن اخراج ایلدی و سنگ
 و صلاک دولتک امید کبرو بکار و روح انسانی بخش ایلدی

بیمچدر زوم بعد ازین ز حضرت دوست * چه کعبه یاقم آیم زیت پرستی یاز *

بوند نصکره دوستک حضورندن برقبویه کترم چونکه کعبه بی بولدم بت پرستکدن
 فراغت ایلدم (مفردات) (بیمچ) قطعاً (در) قبو (زوم) کترم (بعد ازین)
 بوند نصکره (ز) من (حضرت دوست) م (چو) چونکه (کعبه) م (یاقم)
 بولدم (آیم) کلورم (ز) من (بت پرستی) به طایفه بولقدن (یاز) کبرو (معنای
 اشارتی) بوند نصکره حضرت دوستک حضورندن هیچ برقبویه دخی کترم
 چونکه کعبه مقصودی بولدم بت پرستکدن و محبوب حقیقیک غیری به تعلق و میل
 و محبت ایلکدن فراغت ایلدم (نعمت بالله من الخور بعد الذکور) ای من النقصان
 بعد از یاد

چو شی چنین بسهر که ز بخت میخوام * که با تو شرح سرانجام خود کنم آغاز *

سحر وقتنده بختمدن بونجیلین بر کعبه استرم که سکا کندی سرانجامک شرحی
 سولیم (مفردات) (شی) بر کعبه (چین) بونجیلین (بسهر که) سحر وقتنده
 (ز بخت) بختمدن (میخوام) استرم (باتو) سکا (شرح) م (سرانجام)
 آخر کار (خود) کندی (کنم) ایلیم (آغاز) شروع (معنای اشارتی) ای محبوب
 بختمدن شد و دولتی و بونجیلین بر کعبه بی شب تاب سحر استرم که اول معراج معنوی
 کعبه سنده سکا کندی عشق و در دل سرانجامی سولیم و جناب عزتکدن تجلی
 دائمی طلب ایلیم و انیسیت معنویه ک نیاز ایلیم

ز شوق مجلس آن ماه خر کههی حافظ * کرت چوشع بلای سده بسوز و بساز *

شول بر خر کههی ماهک مجلسی شو قدن ای حافظ اگر سکا بر بلا ابرشته شمع کبی بان
 و صبر ایل (مفردات) (ز) من (شوق) م (مجلس) م (آن) اول (ماه) آی
 (خر که) مزین جادر و اوتاقی (حافظ) م (کر) اگر (ترا) سکا (چوشع) شمع
 کبی (بلای) بر بلا (رسد) ابرشته (بسوز) بان (بساز) دوزل و صبر ایل (معنای
 شری) (انا جلیس من ذکر فی و انیس من آنسی) کلمه قسه سی اولان محبوب ما

نی *

۱۳ *

* محصول بیت * یای کبی ایکی قات اولدم غم حال بو که هنوز تیرانداز کان ابرولک ترکی سولیم یعنی بولری ترک ایلدم دیم حاصلی
 نه دکلو زجت چکیم جوانر محبت و عشقی ترک ایلیم (زطره تورپرت نی) دلم شد فاش * غریب نیست ز شک آری او بود غماز *
 پریشانی یا حرف مصدرله اضافت لامیه فاش آشکاره * محصول بیت * سنگ طرک پریشانغدر کوکاک پریشانغی آشکاره اولدی بلی
 مشکدن غریب دکلدر اگر غم ز اولورسه یعنی مشک البته کندینی باوردر پس سنگ طرک پریشانغی بونجیلین بتم کوکاک پریشانغی
 فاش ایلر (نه این زمان من شوریده دل نهادم روی * بر آستان تو کاندازد بوز و نیاز * محصول بیت * بن شوریده دل همان بوزمانده ؟

علت اولد شدن سنك عاشقك در كاهكده هر دم نضرع و ابتهاج ايله نيازده درل

فرخنده باد خلعت حسنت که در ازل پیریده اند بر قدس روت قبای ناز

حسن خلعتی سکا مبارک اولسون زیرا ازاده ناز قفنانی سنك سرو قد که بجه شلردر (مفردات) (فرخنده) مبارک (باد) اولسون (خلعت) م (حسن) م (تا) خطایه (که) (زیر) (در) (فی) (ازل) م (پیریده اند) کسشلردر (بر) علی (قد) بوی (سرو) م (تا) خطایه (قبا) قفان (ناز) م (معنای اشارتی) (لا محبوب الا الله) سرجه پرتو انوار آفتاب جمال لازالیسی حسنددن جیسع کاشناتک حسنی بر ذره اولان صانع قدیم فی نیاز واحد و صمد بی نیازیم (العظمة ازاری والکبریا ردائی فن ناز عنی فیهم قذفته فی النار) حدیث قدسیک سرجه خلعت عظمت و کبریا ازلی و قبای ناز واستغنی لم یزل انجیق سنك ذات بیچونکه مخصوصدر که جیسع خلق عالم سنك در کاه عزتکده اطف و احسانکه محتاج فقرالدر

اگر که عنبر سر زلف تو آرزوست چون عود کو بر آتش سوزان بسوزوساز

اول کیسه به که سنك عنبر کبی سر زلفک آرزو سی واردر اکادی آتش سوزان اوزره عود کبی بانسون و دزاسون (مفردات) (اگر که) اول کیسه به که (عنبر) م (سر) اوج (زلف) م (تو) سن (آرزو) م (است) در (چون) ثل (عود) م (کو) سوله (بر) علی (آتش سوزان) باقیچی آتش (بسوز) بانسون (ساز) دوزاسون (معنای اشارتی) شول عالی همت اولان عاشق صادق که سنك عنبردن اطف غیب هوشیده مکنون ذات بیچونکه قائم صفات جلیله رک تجلیستی مشاهد و انوار قدسیه که استغراق آرزو سی واردر کاه دکه عشق الهیه نک آتش سوزانی اوزره عود کبی بانسون و وجود حجابی محو و افنا بانسون تا که قانی فی الله اولغله باقی بالله دولتیله دوزاسون و نائل مرام اولسون و حیات ابدی بانسون

از طعنه رقیب نکرده عیار من چون زرا کر بر دمر ادر دهان کاز

رقیب طعنه سنندن بنم عیارم دونز و مغر اولن التون کبی اگر بنی مراضک اغزینه ایلندر (مفردات) (از) من (طعنه) م (رقیب) م (نکرده) دونز (عیار) م (من) بن (چون) ثل (زر) تون (اگر) م (رند) ایلندر (مرا) بنی (در) فی (دهان) اغز (کاز) قراض (معنای اشارتی) بوس وجودی کیمیای حقیقت اولان انوار تجلیات الهیه به استغراق ایله صفات بشریه صفات الهیه محو و فنا اولیق ایله خالص الوب کبی صافی اولد قد نصکره رقیب اولان اهل هوانک و نفس و شیطانک طعن سنندن بنم عیارم و محبت درونم مغر اولن زرخا لصی مراض اغزند باره باره که عیار نه نقصان کدیمی کبی

پره انداز شمع بود سوزدل ولی فی عارض چو شمع تو حار با بود کداز

پروانه نک کو کلنک بانسی شمع ندر اکر سنك شمع کبی عارض کسر جان ارم واردر (مفردات) (پروانه) م (را) ادات منقول (از) من (شمع) م (بود) در (سوزدل)

کوکل

کوکل بانقلنی (ولی) لکن (بی) نفی (عارض) یکا ق (چو) مثل (شمع) م (تو) سن (جانرا) جانیه (بود) واردر (کداز) ارمک (معنای اشارتی) آنا ر عشق و محبتی کور که آتش افتراق آتش احتراق دن اشد اولد یقندن ظاهر ابروانه نک کو کلی شمع دن یناراما بنم کوکلم بر نفس سنك جلالک نور ینک افتراق و احتیاجا بنندن ینارو مرتبه هلا کده واقع اولور

دل کر طواف کعبه کویت و قوف یافت از شوق آن حرم ندارد سر حجاز

کوکل که سنك کویت کعبه سنك طوافدن و قوف بوادی اول حریمک شوقندن حجاز هوسنی طومنز (مفردات) (دل) کوکل (از) من (طواف) م (کعبه) م (کوی) محله (تا) خطایه (وقوف) وقفه به طور مق (یافت) بولدی (از) من (شوق) م (آن) اول (حرم) اولک ایچ حولیسی (ندارد) غومنز (سر) هوس (حجاز) م (معنای اشارتی) بحمد الله محض توفیق و عنایتکله کوکل سنك کعبه جلالک کویتک طوافدن و روز و شب درگاه عزتک ملازمتدن انوار جلالک مشاهده سیه و قوف بولدی و کلی ماسودن منقطع اولوب کوکل سنك تجلی انوار ذاتیه که مستغرق و انکله اطمینان و سکونت بوادی انکیچون اول حرم قدسک انسیبتی شوقندن ولدت مشاهده جمال الهی حجاز ماسوا هوسنی طومنز ولدت جمال الهی بولان ماسوی اللهه نظر ایلر

هر دم بخون دیده چه حاصل وضو چون نیست بی طاق ابروی تو زمر اجواز

هر نفس خون دیده ایله ابد ست المی نه فائده چونکه سنك ابروک محرابنیز بنم نماز مه جواز یوقدر (مفردات) (هر دم) هر نفس (با) للملابسه (خون) فان (دیده) کوز (چه حاصل) نه فائده (وضو) م (چو) چونکه (نیست) یوق (بی) نفی (طاق) محراب (ابروی) قاش (تو) سن (نماز) م (مرا) بنم (جواز) م (معنای اشارتی) هر نفس کوز کدن قانی باش دو کوب طهارت ظاهری طلب اتمده و اعمال ظاهره لایسلیده نه فائده حاصلدر استعین بالله (قد افلح المؤمنون الذین هم فی صلاتهم خاشعون) آیت جلیله سی سرجه چونکه خضوع و خشوع سوزوسنک انوار جلالک مشاهده سیه اولان حضور قلبن بنم نماز دائمی مه جواز و تاملیت یوقدر که (لا صلا تم الا بالحضور)

صوفی که بی تو زمی توبه کرده بود دوش بشکست عهد چون در میخانه دید باز

صوفی که دون کعبه سنسنر یسدن توبه ایتش ایدی عهدنی قیردی چونکه میخانه قبوسنی آچق کوردی (مفردات) (صوفی) م (بی) نفی (تو) سن (زمی) شرابدن (توبه) م (کرده) ایتش (بود) ایدی (دوش) دون کعبه (بشکست) قیردی (عهد) م (چون) چونکه (در) قیو (میخانه) م (دید) کوردی (باز) آچق (معنای اشارتی) ظلت بشریه ایله محبوب اولان صوفی بی توفیق اعمال ظاهره به مغرور اولوب خانه قلبدن افکار ماسوانی ازاله ایدیچی شراب عشق الهیه دن توبه ایتش ایدی

کوکل

کوکل

اند بر قدس روت قبای ناز فرخنده خنک قحیله مبارکدر قوتلی مناسنه خلعت حسن بیانیه که حرف تعلیل در ازل مصرع نانی به مرهون قدس روت و قبای ناز بیانیه لدر * محصول بیت * مبارک اولسون سکا حسن خلعتی زیرا ازاده سنك سرو قد که ناز خلعتی بجه شلردر سنك نازک و حسنک از لیدر امدی سن بنظیر سن (اگر که) بوی عنبر زلف تو آرزوست * چون عود کو بر آتش سوزان بسوز و ساز * ارا کاوانک دیمکدر بوی عنبر زلف تو لایمیه و بیانیه و لایمیه در چون ادات تشبیه عوددن مر ادیا قد قلمری عود در که اعلا سی قاریدر کو خطاب عامدر بر حرف صله آتش سوزان بیانیه * محصول بیت * اول کیسه به و با اول کیسه نک که سنك عنبر کبی زلفک آرزو سی وار یعنی سنك زلفک آرزو ایدر سن اکادی عود کبی آتش سوزانه یان و صابر وقایع اول یعنی جاتانه وصول آرزو ایلین جفا به مخمل اولیق کرکلا از طعنه رقیب نکرده عیار من * چون زرا کر بر دمر ادر دهان کاز * عیار بونده مراد حالد کاز مندی یعنی مقص * محصول بیت * رقیب طعنه سنندن بنم عیارم دونز و مغر اولن التون کبی اغزینه ایلندر (مفردات) (از) من (طعنه) م (رقیب) م (نکرده) دونز (عیار) م (من) بن (چون) ثل (زر) تون (اگر) م (رند) ایلندر (مرا) بنی (در) فی (دهان) اغز (کاز) قراض (معنای اشارتی) بوس وجودی کیمیای حقیقت اولان انوار تجلیات الهیه به استغراق ایله صفات بشریه صفات الهیه محو و فنا اولیق ایله خالص الوب کبی صافی اولد قد نصکره رقیب اولان اهل هوانک و نفس و شیطانک طعن سنندن بنم عیارم و محبت درونم مغر اولن زرخا لصی مراض اغزند باره باره که عیار نه نقصان کدیمی کبی پره انداز شمع بود سوزدل ولی فی عارض چو شمع تو حار با بود کداز پروانه نک کو کلنک بانسی شمع ندر اکر سنك شمع کبی عارض کسر جان ارم واردر (مفردات) (پروانه) م (را) ادات منقول (از) من (شمع) م (بود) در (سوزدل) یعنی پروانه شمعک وصالندن ینار سه بنم نورک سنك شمع جلالک فراقندن یناروار یز

(دل کر طواف کعبه کویت و قوف یافت از شوق آن حرم ندارد سر حجاز) * محصول بیت * کوکل که کعبه کویتک طوافدن و قوف بولدی یعنی کعبه کویتک طواف ایلدی اول حریمک شوقندن حجاز آرزوسنی طومنز یعنی سنك کعبه کویتک طواف ایلان حجاز آرزوسنی ایلر و قوف بونده ایهام طریقیله مذکوردر (هر دم بخون دیده چه حاصل وضو چون نیست بی طاق ابروی تو زمر اجواز) طاق ابروی تو بیانیه و لایمیه در * محصول بیت * هر دم و هر ساعت کوز فانیله وضو نه حاصل یعنی نه فائده چونکه سنك ابروک کر بنسز بنم نماز مه جواز یوقدر یعنی بنم نمازک مقبول اولسی سنك محراب ابروک اولغله در اکا اولیان عبادات مقبول دکل (صوفی که بی تو زمی کرده بود دوش بشکست عهد چون در میخانه دید باز) * محصول بیت * صوفی که سنسنر یعنی سنك فراقده میدن توبه ایتش ایدی دون کعبه عهد توبه بی سدی چونکه میخانه قبوسنی آچق کوردی یعنی در میخانه بی کشاد کر یچک اختیاری قالیوب باده نوس اولدی

(چون باده مست بر سر خمر رفت کف زنان * حافظ که دوش از آب ساغر شنید راز) مست باده به قید اولجبه قتال معاشه در بر سر خمر باده به قید اولجبه قایدوب طاشه سندن عبارت در حافظه قید اولجبه باده به ملازمتدن کایت او اور کف زنانه .

۵۴

وفنا که توفیق ربانی ایل فیض الهی ابر بشوب خانه عشق و نیلی اولان قلبی مفتوح و منفتح
اولجیق عهدنی نقض ایدوب توبه سندن رجوع ایتکله انوار عشق الهیه به
مستغرق اولوب صلات دائمه بی بولشدر

چون باده مست بر سر خمر رفت کف زنان * حافظ که دوش از آب ساغر شنید راز
مست شراب کی ال اوره رق کوپ باشنه کیری حافظ که دون کجبه ساقینک ایلدن
راز ایشندی (مفردات) (چون) مثل (باده) شراب (مست) م (بر) علی
(سر) باش (خم) کوپ (رفت) کیتدی (کف زنان) ال اورجی (حافظه) (دوش)
دون کجبه (از) من (اب) دوداق (ساقی) م (شنید) ایشندی (راز) سر
(معنای اشارتی) بحمد الله حافظ اول وقتکه جانلری متعبر و سرگردان قیلجی
شراب معنوی اولان لذت (الست بر یکم) خطابی ایشندی و حالا فیض بلا واسطه
الهی ایلد جمع جانی نیجه اسرار لدنیه ل استماع ایشدی قیایوب کوپندن طشره
دوکلان شراب کی در یای عشق درونی جوش ایدوب مست و مستغرق و کال
سرور ایلد ال اوره رق عالم کونه ظهور ایدوب اسرار عشق بیسان و عیان ایلدی
وله ایضا

بر نیامد از تمنای لب کام هنوز * برامید جام اعلت دردی آشام هنوز
سنگ لبک تمناسدن هنوز بنم مرادم حاصل اولدی سنگ اعل کی لبک جای امیدی
اوزره هنوز طورقی نوش ایدجی (مفردات) (بر نیامد) حاصل اولدی (از)
من (تمنای) م (اب) دوداق (نا) خطایه (کام) مراد (میم) ضمیر (هنوز)
شمدی (بر) علی (امید) م (جام) قدح (اعل) م (دردی) شرابک طورقیسی
(آشام) ایچرم (هنوز) شمدی (معنای اشارتی) یارب روز و شب سندن تمنی ورجا
ایلدیکم لذت خطایکدن و فیض بلا واسطه کدن هنوز بنم مرادم حاصل اولدی
اول غیب هویتده اولان فیض اقد سک وجام وحدت امید ی اوزره هنوز
صد هزار درد و بلا ی عشق نوش ایدجی م واتواع جفاری چکیجی م

روز اول رفتد بنم درسزافین تو * تاجه خواهد شد درین سودا سرانجام هنوز
اول کون بنم دینم سنگ ایکی زلفک اوچنه کیتدی عجب بوسوداده هنوز بنم سرانجام
نه اولسه کرک (مفردات) (روز) کون (اول) م (رفت) کیتدی (دینم) م (در)
فی (سر) سودا و محبت (زافین) ایکی زلف (تو) سن (نا) حتی (چه) نه
(خواهد) استر (شد) اولقی (در) فی (این) بو (سودا) م (سرانجام) عاقبت
امر (میم) ضمیر (هنوز) شمدی (معنای اشارتی) روزالستده بحمد الله بنم دینم
و اعتقاد سنگ صفات متضاده حکمی و تجلیسی سودا سنده کیتدی عجب بوسوداده
هنوز بنم سرانجام نه اولسه کرک که مرتبه ولایتده ماء و نیت بو قدر و عجب
و غرور بری دکلد ر

ساقیا کجبه جرحه ده زان آب آتش کون که من * در میان پختنک عشق اوخام هنوز

ای

بر جرحه و بر زرا اول جانانک عشق پختنک از اسنده دخی خام یعنی باده آتش کون ویر که خامغمیری کیدروب بری پخته ایلد

۵۵

ای ساقی اول آتش رنگلو آبدن بر جرحه ویر زرا بن الک عشق پختنک اور تاسنده
هنوز خام (مفردات) (ساقیا) ای ساقی (یک) بر (جرحه) م (ده) ویر (زان آب)
اول صودن (آتش کون) آتش رنگلو (که) زرا (من) بن (در) فی (میان)
اورته (پختنک) بشکینلر (عشق) م (او) ضمیر (خام) م (هنوز) شمدی
(معنای اشارتی) ای ساقی شراب لدنی احسان ایدجی ریم ماسوایی قلبدن
آتش کی احراق ایدجی شراب عشق کدن بر جرحه شراب و بر زرا بن سنگ عشق کک
پخته زی ایچند هنوز خام که مرتبه حصه نازل اولدم عصمت الله من زوال
الایمان بجای حبیب محمد صلی الله علیه وسلم

از خطا کفتم شی رلف ترا مشک ختن * مبرند هر لحظه تیغی مو بر اندام هنوز
خطادن بر کجبه سنگ زلفکه مشک ختن دیدم نده اولان موی هنوز هر لحظه بنم
اندامه تیغ اور (مفردات) (از) من (خطا) م (کفتم) دیم (شی) بر کجبه
(زلف) م (ترا) سنگ (مشک ختن) م (مبرند) اور (هر لحظه) م (تیغی) بر قلیج
(مو) قیل (بر) علی (اندام) وجود (میم) ضمیر (هنوز) شمدی (معنای اشارتی)
ای ذات و صفاتی شبیه و نظیردن مزه اولان ریم بر کجبه سنگ عشق سرور بنک
غلبه سله سنگ عباره ایلد امیری ممکن اولیان نیلی صفاتی تفهیم لای نام آثاری
کندیک غمازی اولمقلده مشک ختنه تشبیه ایلدم اول خطادن ایچون سنگ خوف
عظمت کدن هنوز هر لحظه وجوددم اولان قویلم اور پروب تیغ کی اندامه اوروب
قطع ایتده در

نام من رفقت روزی راب جانان بهسو * اهل دل را بوی جان می آید از نام هنوز
بر کون بنم نام سهو ایلد جانانک لی اوزره کیتشد اهل دل به بنم نامدن هنوز جان
رایحه سی کاور (مفردات) (نام من) بنم اسم (رفقت) کیتشد (روزی) بر کون
(بر) علی (اب) دوداق (جانان) محبوب (بهسو) آکسین (اهل دل) اهل
قلوبه (بوی جان) جان فوقوسی (می آید) کاور (از نام) بنم نامدن (هنوز) شمدی
(معنای اشارتی) اول لطیف باده اولان حضرت اللهک بو عبد ضعیفه بر کون
بر نفس نظر عنایتک و رضای محبتک آثاری کور که (نزل الرحه عند ذکر الصالحین)
سر نیجه اهل قلوبه بنم نامی محبت ایلد ذکر ایتک ایلد هنوز دعا غجانلرینه لذت روحانیت
و رایحه عشق و محبت حاصل او اور

بر تو روی ترادر خلوت دید آفتاب * می رود هر دم چو سایه بر درو بام هنوز
آفتاب سنگ بورک بر توینی خلوتدم کوردی سایه کی هر نفس بنم در و بام اوزره
کیتد ر (مفردات) (بر تو) عکس (روی) بور (ترا) سنگ (در) فی (خلوت)
م (میم) ضمیر (دید) کوردی (آفتاب) کونش (می رود) کیدر (هر دم) هر نفس (چو)
مثل (سایه) کولکه (بر) علی (در) قیو (بام) طام (میم) ضمیر (هنوز) شمدی
(معنای اشارتی) بحمد الله یارب سنگ نیلی انوار ذات بیچونک عکسی لوح دل و جانده

(از خطا کفتم شی موی ترا مشک ختن *
مبرند هر لحظه تیغی مو بر اندام هنوز)
تیغی با حرف تکبیر مبرندک فاعلی مو و مفعولی
تیغدر * محصول بیت * بر کجبه خطادن
سنگ مویکه مشک ختن دیدم شمدی دخی
اندامه اولان قیل کافلیج اور یعنی جانانک
مویسه سن تعقیر ایلد ک دیو اعضاده
اولان مو بکا تعذیب طریق بقله تیغ اور
(نام من رفقت روزی راب جانان بهسو *
اهل دل را بوی جان می آید از نام هنوز)
* محصول بیت * بنم آدم بر کون جانان
ایندن سهو و خطا ایلد صادر اولشدر
شمدی دخی اهل دل به بنم نامدن جان فوقوسی
کاور یعنی اولوقد بنم نامدن جان فوقوسی
کاور حاصلی اب جانانک صادر اولد ایچون
بوی جان کاور نامدن (بر تو روی ترادر خلوت
دید آفتاب * می رود چون سایه هر دم
بر درو بام هنوز) * محصول بیت * آفتاب
سنگ روی بر توینی بنم خلوتدم کوردی
سایه کی هر دم قائمده و طامده بورر هنوز
یعنی قائدن و طامدن کیتد حاصلی روی
بر تویشه ملازمت ایدر

(در ازل دادست مارا ساقی امل لبث * جرعه جامی که من مدهوش آن جام هنوز) ساقی امل لبث اضافی بیانیه در جرعه جامی لامیه و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت مدهوش لایق آن جامه اضافی لامیه در * محصول بیت * از لایه ساقی امل لبث بزجرعه جام و بر مشد که اول جام دخی مدهوش حاصلی کیفیت از لایه دیک سرور (ای که گفتی جان بد تا باشد آرام دل * جان بغمهایش سپردم نیست آرام هنوز) محصول بیت * ای اول

ظهورنی آفتاب کبی عالم علم و معرفت افاضه اید بچی مرد کامل و عارف بالله دخی مشاهد ایلوب هر نفس سایه کبی بنم در و بام اوز ره کبدر و دایم بکا مقارنت ایدر

در ازل دادست مارا ساقی امل لبث * جرعه جامی که من مدهوش آن جام هنوز * بز از لایه و بر مشد سنک اب املک ساقی بر جام جرعه سنی که بن هنوز اول جامک مدهوشیم (مفردات) (در) (فی) (ازل) (م) (دادست) و بر مشد (مارا) (بز) (ساقی) (م) (امل) (م) (لب) (دوداق) (ت) (ضمیر) (جرعه) (م) (جام) (قدح) (با) وحدتیه (من) (بن) (مدهوش) (لا یقل) (آن جام) (اول قدح) (مهم) (ضمیر) (هنوز) شمدی (معنای اشارتی) باب سنک صفات قدیمه کدن ساقی شراب لدنی اولان فیاضیت صفات بز از لایه سنک جام عشقه کدن بر جرعه و بر مشد بر محمد الله بن هنوز اول جامک مدهوشیم که (لا یحبوب الله) سرینه مظهر اولوب سنک غیر یلری ادراک ایل

ای کیمسه که دیک که جان و بر تاسکا آرام دل اوله جانمی الک غمیرینه تسلیم ایلد م هنوز آرام یوقدر (مفردات) (ای که) (ای کیمسه که) (کفتی) (دیک) (جان) (م) (بد) و بر (تا) (حتی) (باشد) (اوله) (ترا) (سکا) (آرام دل) (کوکل) (راحتی) (جان) (م) (با) (للا بسد) (غمها) (غمیر) (ش) (ضمیر) (سپردم) (تسلیم) (ایلد) (نیت) (یوق) (ارام) (راحتی) (هنوز) شمدی (معنای اشارتی) (ای ناصح) (خبر) خواهسن بیوردک که اول درد و غمی مایه شادی اولان محبوب حقیقینک عشق بولنده جان و بر تاسکا سکا باعث وصلت اولوب الم ایچنده لذت و قهر ایچنده لطفه نائل اولغله راحت قلب بولنده بن محمد الله جانمی الک غمیرینه اول قدر تسلیم و فدا ایلد مکه هنوز درد عشق ایچره بر نفس راحتیم یوقدر

در قلم آورد حافظ نکته امل لبث * آب حیوان مبرود هر دم ز افلام هنوز * حافظ سنک امل لبث مرقی قلعه کیتوردی هنوز قلمردن هر نفس آب حیات روان اولور (مفردات) (در) (فی) (قلم) (م) (آورد) (کیتوردی) (حافظ) (م) (نکته) (سر) (امل لب) (قرمزی) (دوداق) (ت) (ضمیر) (آب حیوان) (م) (مبرود) (کیدر) (هر دم) هر نفس (ز) (من) (افلام) (قلمردن) (هنوز) شمدی (معنای اشارتی) (جان فدا) ایچکلک آثارنی کور که محمد الله حافظ مظهر فیض الهی اولوب تشکرا دیر که ای محبوب حقیقی سنک فیض بلا واسطه اسرارنی حافظ قلم ایلد باز دی و بیان ایلدی کلام جبه فیض خدا ایلد اولدیغدن هنوز دایم قلمردن قلوب عاشقینه حیات ولذت روحانیت بخش ایدر آب حیات روان اولور

وله ایضا

حال خونین دلان که کوید باز * وز فلک خون خنم که جوید باز

خونین

اضافه بیانیه در خنم نشین وصف ترکیبدر نشیندن کوید اوطور بچی دیمکدرز راهلاطون ریاضت چکمک ایچون کندویه کوپ شکله بر جره پیدایش ایش که دایم انده اوطور و طور ایش پس خواهه شرابی خنم نشیند که افلاطون تشبیه ایش * محصول بیت * افلاطون کبی خنم نشین شرابدن غیر سر حکمتی بز کیم سو یلر یعنی شراب بر حکیم و ککه بز سر حکمت سو یلر

خونین دلان حالی کیمو کیمو دیر و فلکدن چک قانی کیمو کیمو استر (مفردات) (حال) (م) (خونین) (دلان) (قانی) (کوکلر) (که) (کیم) (کوید) (دیر) (باز) (کیمو) (وز) (فلک) (م) (خون) (قان) (چم) (پادشاه) (که) (کیم) (جوید) (استر) (باز) (کیمو) (معنای اشارتی) درد عشقه انواع درد و بلایه گرفتار اولان عاشق سرگردانک اضطراب واضطراب قلبی احوالی کیمو یلور و کیمو سو یلر (من لم یذق لم یعرف) (اوج) فلک جا هله قدم بصان غافل و محجوب اولان عالم غافل و جاهل منسک ظاهر برستردن چم پادشاه کبی عالیجه اولان ارواح قدسیه صاحب رینک شراب عشق الهیه نک لذتندن (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ اسرارینه گرفتار و متلذذ اولد قلمری احوالی کیمو کیمو طلب ایلر و کیمو سؤال ایلر که هر یرمیو شجرندن طلب اولنور

هر که چون لاله کاسه کردان شد * زین جفاریخ بخون بشوید باز * هر کیمکه لاله کبی کاسه دوندی بچی اولدی بوجفادن کیمو یورنی قاله یور (مفردات) (هر که) (م) (چون) (لاله) (م) (کاسه) (کردان) (کاسه) (دوندی) (بچی) (شد) (اولدی) (رین) (جفا) (بوجفادن) (بخون) (قاله) (بشوید) (یور) (باز) (کیمو) (معنای اشارتی) هر کیمکه لاله کبی آتش عشقه داغ درونی المندن دایم بلا الله ممتزج شراب عشق خدا بی نوش ایلدی بوجفا صورتنده اولان لذات روحانیه سندن غلبه و جسد ایلد صفحه و جهی اوزره لایق قطع قانی باشلر روان ایلدی

بسکه در پرده چنک کفت سخن * بیرش موی تا موید باز

چنک پرده ده چوق سوز سوزلدی انک صاچنی کس تا کیمو نوحه ایلد (مفردات) (بس) (چوق) (در) (فی) (برده) (م) (چنک) (معروف) (برساز) (در) (کفت) (سوزلدی) (سخن) (سوز) (کس) (موی) (قیل) (نا) (حتی) (نه) (نی) (موید) (مویندن) (اغلق) (باز) (کیمو) (معنای اشارتی) (العاشق) (اوسکت) (هلاک) (والعارف) (لونطق) (هلاک) کلامی سرینجه عاشق پرده عشقه جذبات خدا و حالات بی بقالیه چوق سوز سوزلدی و کشف اسرار ایلدی (من عرف الله کل اسانه) سرندن بی بهره اولسون و صاحب مقام اولغله ثابتقدم اولسون دیر ایلک مجاهده ایلد آنا وجود بشریه سن قطع و محو ایلد ناکه پروانه کبی سوخته جان اولوب کندن آواز کلیه و نوحه ایلد کشف استار ایلدوب محل سیاست اولدیه

بکشاید دلم جو غنچه اگر * ساغری جوکل یوید باز

کوکل غنچه کبی اچیلور اسکر شراب قد حنی کل کبی کیمو ققوله (مفردات) (بکشاید) (اچیلور) (دلم) (کوکل) (جو غنچه) (غنچه) (کبی) (اگر) (م) (ساغر) (قدح) (می) (شراب) (جو) (کل) (م) (یوید) (ققوله) (باز) (کیمو) (معنای اشارتی) بن حاشنک کوکل معرفه الله ایلد و مشاهده انوار جلال الله ایلد غنچه کبی شول وقت اچیلور که اگر فیاض مطلق اولان حضرت الله جانندن بر نفعه سبحانی و بر نیل فیض رحمانی رایحه سنی کرم حقه دماغ جان ایشه یوخسه خود بخودانه ممکن دکدر

فی

۱۵

(هر که چون لاله کاسه کردان بود * زین جفاریخ بخون بشوید باز) بوییت مطلق عقیقه باز لمسق کرک ایدی لکن شارح لر زینینه تابع اولوب بونده یازدق کاسه کردان وصف ترکیبدر کرد ایندن قدح دوندی بچی دیمکدر یعنی پاده نوش زین جفاریخ مصیبت خون خنم جفا سیدر بشوید بونده فعل امر مفرد غایبدر یوسن دیمکدر * محصول بیت * هر کیمکه لاله کبی کاسه کردان ایدی یعنی پاده نوش ایدی خون خنم مصیبتی جفا سندن یوزینی قاله یوسن یعنی آجیوب مانم چکسون (بس که در پرده چنک کفت سخن * بیرش موی تا موید باز) بس چوق دیمکدر که حرف بیان پرده ایهام طریقیله مذکوردر پرده ساز و پرده راز معنایه بیرش شین ضمیر چنکه راجعه موی بونده تار معنایه در عادتدر که بعض کسه لر مصیبت صاچلرین کسر ل تاحرف تعلیل نموید فعل ننی مستقبل مویندن اغلق معنایه باز بونده دخی معنایه در * محصول بیت * چنک پرده ده چوق سوز سوزلدی بکندن یعنی چوق سوز سوزلدی صاچنی یعنی قیلنی کس نادخی اغلبوب ایلکلیه ز بر چنک قیلنی او ایچنی ایلکلیه (بکشاید دلم جو غنچه اگر * ساغر لاله کون یوید باز) محصول بیت * بنم کوکل غنچه کبی اچیلور اگر ساغر لاله کون قوقلرسه یعنی پاده ایچره دیمکدر

کردنیت الحرام ختم حافظ * کرتواندبسیروید باز) کردنیت الحرام ختم اضافتقری لامیه و بیانیه در حافظ مصراع ثانی به
مرهون مبتدأ وجه له شرطیه خبری ختم نسبت نیت الحرام خوب واقعدر * محصول نیت * کوپ نیت الحرامی
(اطر افند. حافظ اگر قافدا ولور سه

﴿ کردیت الحرام ختم حافظ ﴾ کر تواند سر بیود باز ﴿

کوب بیت الحرامك اطرافه حافظ اكر قادر اوله کبرو باشـ یله بلر (مقررات)
(کرد) اطراف (بیت الحرام) م (ختم) کوب (حافظ) م (کر) اکر (تواند) قادر
اوله (بسر) باشله (ببوید) بلر (باز) کبرو (معنای اشارتی) انوار نبلی ذات الهیه
مستغرق قلبی و قلب بیت الحرامی شراب عشق الهیهك و در پای علوم لدنیه سنك
و فر تندن ختم می کبی جوش و خروش ابديجی مرشد کمالك صحتی برکاتله مشرف
اولقله، حافظ اکر قادر اوله کبرو باشی اوزره و یوزی اوزره سورینور

﴿ وله ايضا ﴾

﴿خبر و در کاسه زر آب طرب نه کانداز﴾ بیشتر زانکه شود کاسه سرخال انداز ﴿﴾

فائق والتون کاسہ بی شراب ایلہ طولدر اندن اولرک کہ باش کاسہ سی خالک اتجی اولہ
(مفردات) (خیز) فائق (در) فی (کاسہ زرد) التون کاسہ (آب طربناک) سرورلی
صوبی شراب (انداز) آت (پیشتر) اولرک (رانکہ) آندن کہ (شود) اولہ
(کاسہ سر) باش کاسہ سی (خالک انداز) طبراق اتجی یعنی چورو بہ (معنی
اشارتی) ای طالب اسرار حق (الدنیا ساعہ فاجعلها طاعۃ) سرنجہ وقتکی ضایع
ایتوب برقمم اقدم عمرنا مساعدده اقرب طرق اولان عشق و محبت بواندہ شراب
عشق الہی بی نوش ایتکہ سعی ایلہ اندن زیادہ اول کہ موت کلوب کاسہ
سرچور یوب ایچندہ اولان طبراقلرہ دوکلہ

❖ عاقبت منزل ماوادی، خاوشانست ❖ حالباغله در کبداء الا لئانداز ❖

عاقبت بزم مغرلز خاموشلر اوادیسیدر حالیا افلاک قبه سنه غافلہ آت (مفردات)
(عاقبت) م (غزل) م (ما) بز (وادی) در، (خاموشان) ساکنلر (است)
در (حالیا) م (غفلہ) غوغا وغلبہ (در) فی (کنبد) قبه (افلاک) م (انداز)
آت (معنای اشارتی) عاقبت (کل نفس ذائقة الموت) حکمنجہ مغرلز وادی
خاموشانکہ حفرہ قبردر (الوقت سیف قاطع) حکمنجہ حال حیاتی غنیمت بیلوب
هر نفسکده حضرت الہک ذکر و توحیدی الہ قلبا و قالبا جوش و خروشی و درد
عشقہ آہ و زاری و تضرع و بکا، افعانی قبه افلاک و کوش املاکہ ایرشدر کہ
محل مر حبت اولہ سن

❖ چشم آلوده نظر از رخ جانان دور است ❖ رخ او نظر از آینه نالک انداز ❖

آلوده نظر اولان چشم جانانك رخسار قدر آنك جهانك پاك آينه دن نظر ايله
(مقر دات) (چشم) كوز (آلوده) بولا شق (نظر) م (از) من (رخ) بكاق
(جانان) محبوب (دور است) ابراقدر (بر) على (رخ) م (او) ضمير (نظر)
م (از) من (آينه) م (پاك) م (انداز) آت (معنای اشارتی) تعلقات كوتيه
و محبت ماسوی الله ايله ناپاك و ملوث اولمش قلب و بصیرت قلب نجسلی خدا دن
و مشاهده انوار جمال الله دن سید در (والطیبات لطیفین) سر نجه جمال الهی مشاهده

(مراد)

مراد قلب اوله یعنی جانان یوزینه قلب صافیدن نظرایله حاصلی آرزوی نفسله باقه دیمک اوله

(یسر سبز قوای سر و که چون خاک شوم * ناز از سر بسته و سایه برین خاک انداز) یسر سبزه تو با حریف تخصیص
و اضافت بیانیة ولا میة در سر سبز تازه الگدن و ناز کلکدن کنایت در * محصول بیت * ای سر و شک
اطیف و عزیز باشک ایچون که چون خاک اولم یعنی اولوب طبراق اولم ناز و غرو روز کبری باشدن قدور بخاک مایه
صال یعنی قبرمه اوغره بو بیت دهره

﴿ ۵۹ ﴾

مراد ابد رسك آينه قلبي رنگار ما سوادن باك ايتمكاه نظر ايله كه جمال الله نظر
باك ايله مشاهد در

بِسْمِ رَبِّكَ تَوَاضَعُ رَوْحَكَ وَاعْرِضْكَ عَلَيْهِمْ
سَنَكُنْ بِشَأْنِكَ حَافِيَةً

سنک بشل باشک حقېچون ای سروکه چون خاک اولم نازی رکابله وسایه برین خاک انداز
بوخاک اوزره آت (مقر دات) (با) قسمیه (سبز) یشل (نو) سن (ای سروکه)
م (چون) چونکه (خاک شوم) طپراق اولم (ناز) م (اوسر) باشدن (بنه)
قو (سایه) کولیکه (برین خاک) بو طپراق اوزره (انداز) آت (معنائی اشارتی)
ای انوار محمدیه ایله معلم اولمش وارث محمدی اولان شیخم راه حقدہ استقامت سبیله
سندہ اولان نور محمدی حقېچوق حالا یا با آشول وقتکه خاک اولم کرم و عنایتکه
استغنا ایله نظر عنایتک منع پیور میوب سایه مر جنت بوخاک اوزره براغد سن
تا که جمال الله واصل اولم

دل مارا که زمار سر زلف تو بخت * از لب خود بشفا خانه تریا کنداز *

بزم کوکلیزی کہ سنک سرزافک مارڈن انجمنشدر کندی لبکدن تریاک شفاخانہ سنہ
آت (مفردات) (دل ماراکہ) بزم کوکلیزی کہ (ز) من (مار) بیلان (زلف)
م (نو) سن (بخست) صوفدی (از) من (اب) دوداق (خود) کندی (با)
لہلابسہ (شفاخانہ) م (تریاک) م (انداز) آت (معنای اشارتی) بزم کوکلیزی سنک
صفات قہر یہ لک مارنک المندن ورجۃ للعالمین اولان ذات کرم بخشکین بعدیتندن
انجمنش و مضطرب اولشد ر شفقت لخلق اللہی مقتضی رؤف رحیم اولان
خلق عظیم کز آتاری کندی لسان دربرار کز تریاک شفاخانہ سنندن جتوداللہ اولان
کلمات قدسیہ وعلوم لدنیہ لک الیہ زی ارشاد وبصیرت قلب الیہ رؤیہ اللہ دولتہ نائل
قیلوب کوکلیزی شاد و آباد الیہ سن

❖ ملك این مزرعه دانی که ثبانی نکند ❖ آتشی از دگر جام بر املاك انداز ❖

پیلورسن کہہ ہو مرنے والی بری باتیں جیسا کہ جسکے نندن املاک
 اوزرہ برائش آت (مفرحات) (ملک) م (این) ہو (مرنے والی) ایکٹاک (دانی)
 پیلورسن (ثباتی) برقرار (نکند) (اینز) آتش) م (یا) وحشیہ (ان) من
 (جگر جام) قدح درونی (بر) علی (املاک) م (انداز) آت (معنی اشنی) اول
 شیخ شفیق بیوردیکہ (الدنیا مرنے والی آخرت) حدیثی مریجہ پیلورسن کہ انجی
 معرفۃ اللہ تحصیلی ایمجون خلق اولیٰ انسان و پورن رے آخرت اولان دنیا ملکینک
 اصلا ثباتی و بقای اولیٰ (العشق نار فی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سرنجہ
 سولہای قلبہ صادقندن ماسوی اللہ اوزرہ برائش عشق اور کہ خانہ قلب
 ماسوی اللہدن خالی اولوب نیلی اوار جلال اللہ مستعد اولہ

﴿ غسل در اشك زدم كاهل طريقت كو بند ياك شراول ويس ديد بر آن ياك اندازم ﴾

کوز یا شی ایچہ۔ غسل اہلدم زیرا اهل طریقہ دید بزرگہ اول پاک اول اندنصکرہ۔

دیده بران پاك انداز) زدم اوردیم یعنی ایلبدم کا هل که حرف تعلیل * بمحصول یت * کند ی کوزم باشند غسل ایلبدم یعنی اولقدر اغلد مکه کوزم باشند غوطه اید وب غسل ایلبدم زیرا اهل طریقت بنی ماشغلدر بر لر یعنی نصیحت طریقیه سوار بر اول پاك اول اند نصیره کوزی اول پاك صال یعنی طبع وسوسه سندن کو کلکی پاك ایله اند نصیره روی پاك چا نانه نظر صال

(یارب آن زاهد خود بین که بجز عیب ندید * دود آهیش در آینه ادراک انداز) زاهد خود بین بیایه در خود بین وصف ترکیبند
پندیدن کند و بی کوری بی معناسه در که حرف رابط صفت بجز یا حرف وحدت و یا تکبر شین ضمیمه زاهد را جدر
معنا جهندن شین ادراکه معید در آینه ادراکش تقدیرنده اضافت بیایه در * محصول بیت * یا الله اول خود بین زاهد که عیبند
غیری کورمدی یعنی همان عیب نظر ایدر

﴿ ٦٠ ﴾

اول پا که نظر ایل (مفردات) (غسل) م (در) (ف) (اشک) (کوز یا سی) (زدم)
اوردم (که) (زبرا) (اهل طریقت) م (کوبند) در (پاک) م (شو) اول (بس) صکره
(دیده) (کوز) (بر) (علی) (آن) اول (پاک) م (انداز) آت (معنای اشارتی) بمعنای الله
کوز یا شبله و جگر آتشله نجلی خانه سی اولان قلی غبار ماسوی اللهدن بو دم
و پاک ایدم زیر اهل طریقت اتفاقله دیر که اول پاک اول اندنصره اول پاک محبوبک
جانه نظر ایل که کوزده بر قیل دخی بنده رویته مانعدر

﴿ یارب آن زاهد خود بین که بجز عیب ندید * دود آهیش در آینه ادراک انداز ﴾

یارب اول خود بین زاهد که عیب غیری بی کورمدی انک ادراکی آینه سنه برآه
توفیقی آت (مفردات) (آن) اول (زاهد) م (خود بین) اوزن کور بی (بجز عیب)
عیب غیری بی (ندید) کورمدی (دود) تون (آه) م (یا) وحدتیه (ش) ضمیر
(در) (فی) (آینه) م (ادراک) علم (انداز) آت (معنای اشارتی) اول بی ذوق و بی
مغر اولان عبادات ظاهر به سیله عجب وغرور ایدن زاهد خود بین که کشدی زعمجه
جگری یا نایق عاشق کوزی یا شنی وحالات پسندیده ربی عیب غیری کورمدی
و بلدی یارب سن انک ادراکی آینه سنه و قلب قاسیه سنه عاشقانه آه جگر کاھی
نو تنندن و درون عاشقی احراق ایدن عشق و حالاتندن بر حالت و بر که انصافه کله
و انکاری براغه

﴿ چون کل از نکته او جامه قبا کن حافظ * وان قبادر ره آن قامت چالاک انداز ﴾

انک راجحه شدن قفنانکی کل کی یرت ای حافظ و اول قبا بی اول قامت موزونک بولنه
آت (مفردات) (چون کل) کل کی (از) من (نکته) خوش قفو (او) ضمیر (جامه)
طون (قبا) اوکی آحق قفنان (آن) اول (قبا) م (در) (فی) (ره) بول (آن) اول (قامت)
م (چالاک) چاک (انداز) آت (معنای اشارتی) ای حافظ اول محبوب حقیقتیک
روایح مسکبه فیوضات و فحائله و عشق و حالاتیه دماغ جانکی معطر قاق ایچون
جامه وجود کی کل کی یرت قبا ایل که برده وجود بشریه کی ترک برله کشف
جذاب ایل بو وجود راه حقه به آهندن قو بدرو اول قبا کی برقی و خراب وجودی
اول سریع الحساب اولان ذات واجب الوجودک عشق بولنه فدایله

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ دلمر بوده * لولوشیست شورانکبر * دروغ وعده و قتال وضع ورنک آمیز ﴾

کو کلم غوغا قو بار بیجی بر او بر شک ر بوده سیدر دروغ وعده او و قتال و ضلعو
وحله اید بیجی (مفردات) (دلمر) کو کلم (ر بوده) قایلش (اولی) قراخیلر کوزلیدر
بغماجی او اور (وش) ادات تشبیه (یا) وحدتیه (است) در (شورانکبر) غوغا قو بار بیجی
(دروغ) بلان (وعده) قول و قرار (قتال وضع) م (رنک آمیز) رنک قارشدیر بیجی
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتیکه کال استغنا سندن احوال و اسرار عشق
ورای عقله اولوب عاشقک وجودی اقلینی یغالیوب موت اختیار ی ایل محو و فنا

﴿ اینکله ﴾

بلان وعده کی قتال قائلش حبله و مکر پیدا اید بیجی یعنی حبله باز و مکار لولی وشه کو کلم گرفتار در
طائفه سنک بدلیر به آشفته و فریفته در که بلان وعده کی قتال قائلش حبله و مکر پیدا اید بیجی یعنی حبله باز و مکار لولی وشه کو کلم گرفتار در

﴿ ٦١ ﴾

اینکله کال احسانی اولان باقی بالله مرتبه سنه واصل قلیسی عقلی مخیر و سرگردان
قید بیجی ایچون حافظ حیرتله و غلبه عشقه دیر که کو کلم غوغا قو بار بیجی و بغماجی
ود روغ وعده لو و قتال و ضلعو و حبله اید بیجی بر محبوب بدیع الجمالک افتاده
و آشفته و ر بوده سیدر

﴿ فدای یرهن چاک ماه رو بار باد * هزار جامه تقوی و خرقه پرهیز ﴾

ما رو برلک چاک پیراهنه فدا اولسون هزار تقوی جامه سی و پرهیز خرقه سی
(مفردات) (فدا) م (یرهن) کو ملک (چاک) یرتی (ماه رو بار) آییوز اولر
(هزار) بیک (جامه) لباس (تقوی) م (خرقه) م (پرهیز) م (معنای اشارتی)
لکن انوار تجلیات احدیته بعد الاستغراق و التخییر اثر رسول الله تبعیته دعوت ایچون
آشکاره مأمور اولمش کمالان و مکملان و وارثان حقیقت محمدیان و محبوبان
ماه رو بارلر که خلایق محجوبانک حجابلری پیراهنی چاک ایدوب انوار تجلیاته و اسرار
حقیقته واصل قلیجی ذات عالیله فدا اولسون مرایذک صد هزار صورت تقوی
جامه سی و رهبانیت ایل بر علت اولان پرهیز خرقه سی

﴿ فرشته عشق نداند که چیست قصه مخوان * بخور جامه و کلابی بخاک آدم ریز ﴾

فرشته بتلر که عشق نه در قصه او قومه جام ایسته و حضرت آدمک خاکه بر کلاب دوک
(مفردات) (فرشته) ملک (عشق) م (نداند) بتلر (چیست) نه در (قصه مخوان)
قصه او قومه و لاف ایته (بخور) ایسته (جام) قدح (کلاب) کل صوبی (یا)
وحدتیه (یا) للالبسه (خاک) طیراق (آدم) م (ریز) درک (معنای اشارتی) دارث
محمدی اولان هر دان خدایک بعد تکمیل الامور الدنیة تکالیف شرعیه مک نتیجه سی
و ملائکه اوزره انساک باعث فضیلتی اولان محن و بلا یونکا لیف شاقه ایل مقام
قاب قوسینه ترقی اعطای اید بیجی عشق و محبت الهی و اسرار معرفت نامتناهی دولته
ارشاده واصل قیلد قلمی حالات عشق و در دمنده انساک درد و بلا ایل جلد بیجی
شراب بلا دن قرح و لاده چشیده اید بیجی ذوق روحانی ملک بتلر که بو عشق
و بولدت عشق نه در کرچه فی الجملة انلرک دخی محبتی واردر اما سایه پرورلر
محبتی بی درد اولد بندن قدری بو قدر و زقیسی دخی بو قدر انرا انسان عاشقک
دردله اولان عشق ذوقله یلور دیولاف ایسته سن ای عاشق درد و بلا ایل اولان
عشق جامنی ایسته و او جو زیل کر به ایل زره راه عشق و خلیفه الله یولی تعالیم
بیرون پدر بزرگوار من خلیفه الله اولان آدم صنی الله افندیمرک (خیر طینه آدم
پیدی) الخ حدیث قدسیسی سر نبجه بلای عشقه بو غور بلن و محزن اسرار الله اولان
وجود مسعود اوزره دوک و آدن استمداد ایل و انک وانه کیتکه مسیحی ایل

﴿ فقیر و خسته بدر کاهت آمدم ریحی * که جز ولای توام نیست هیچ دست آویز ﴾

سنک در کاهکه فقیر و خسته کادم بر ریح ایل که سنک محبتکدن غیری سکا ارمه فاسم
بو قدر (مفردات) (فقیر و خسته) م (یا) ظریفه (در کاه) اشک (ت) ضمیر

﴿ فی ﴾

﴿ ١٦ ﴾

بو قدر یعنی محبتکدن غیری سکا لایق ارمه فاسم بو قدر ریس بنم فقره ریح ایل

(فدای یرهن چاک ماه رو بار باد)

* هزار جامه تقوی و خرقه پرهیز *
خدایک پیرهنه اضافتی مصدرک
مفعولیه اضافتیدر و پیرهنه
چاکه بیایه و چاک ماه رو به لامیدر
ماهر و وصف ترکیبی اقسامند در آی یوزلی
دیمکدر جامه تقوی و خرقه پرهیز

اضافتری بیایه لر در * محصول بیت *
آی یوزلی دلبرلرک چاک پیرهنرینه فدا
اولسون بیک تقوی جامه سی و بیک
پرهیز خرقه سی یعنی جز انلرک مستانه
ایکین چاک ایلد کلری کو ملککد به یک
زاهد و عابد کید کلری جبه و دستار
و خرقه فدا اولسون حاصلی ماه روزه
بیک زاهد و عابد فدا اولسون (بشکر آن که

بحسن از ملک بپردی کوی * بخور جام
و کلابی بخاک آدم ریز * بشکر که با حرف
سبب که حرف بیان بحسن با حرف مضاجبت
کوی بپردی کوی مفعول صریحی و ساری غیر
صریحی کوی ایلنکدن مراد غلبه در
بخور جام قدح ایسته یعنی باده ایسته کلابی
با حرف وحدت کلابدن مراد باده در
استاره طریقه ایکی سید صفا فندن
حاصل اولد بیجیون بخاک آدم با حرف
صله و اضافت لامیدر ریز فعل امر مفرد

مخاطب * محصول بیت * اول شکرانه سبیله که
کوزلکله ملکه غلبه ایدلرک جام باده ایسته
و آدمک طیراغه دوک که ذکر بندن سنک کی
کوزل اوغلی حاصل اولد بیجیون (فقیر
و خسته بدر کاهت آمدم ریحی * که جز ولای
توام نیست هیچ دست آویز) ریحی ده
با حرف وحدت و یا تکبر تقدیری ریحی
کن در که حرف تعلیل و لا و لک فحبله محبت
دیر دست آویز تهی دست و ارمی ایچون
ایلدیلن ارمه فاسم دیرلر * محصول بیت *
در کاهکه فقیر و خسته کادم بکارجم

ایله زیر اسنک محبتکدن غیری ارمه فاسم

(آدم) کلام (رحمی) بر جماله (جز) غیر (ولا) محبت (نو) سن (ام) ضمیر متکلم (هیچ) قطعا (دست آویز) ارمغان (معنای اشارتی) یارب کرم واحسانکه جد اواسونکه سنک درد عشق سبيله فقه و محتاج وخسته و بیچاره که اولد یغم حالده یه سنک درگاه که کلام بود و شکون قول که بر نظر رحمت ایله نظر ایله که سنک محبت کن و درد و غم کن غیری بر ارمغانم بوقدر

غلام آن کلام که آتش انگیزد * نه آب سرد زند در سخن بر آتش تیر *

اول کلام غلامیکه آتش و باره اول کلام غلامی دگم که سوزده آتش تیر اوزره آب سرد اوره (مفردات) (غلام) م (آن) اول (کلمات) م (ام) ضمیر (آتش) م (انگیزد) قو باره (نه) نفی (آب سرد) صوغوق صو (زند) اوره (در) فی (سخن) سوز (بر) علی (آتش) م (تیر) کسکین (معنای اشارتی) اول کلام قوسیه نك و فیوضات و تجلیات حضرت غلامیم و مشتاقیم که خانه قلبدن محبوب غیری بی احراق ایدیمی آتش عشق ظهوره کنوره اول رب المنون اولان حوادث ایاك و باعث غفلت اولان قبل و قالك غلامی و مشتاقی دگم که قلبدن اولان حرارت عشق ازاله ایدوب قلبی صوغوده و حقدن خافله

بیا که هاتف میخانه دوش بامن گفت * که در مقام رضا باش و از قضا مکریز *

کل که میخانه نك هاتفی دون کیجه بکا دیدی که رضا مقامنده اول و قضا دن قاجه (مفردات) (بیا که) کل که (هاتف) صوت و صیاح ایدیمی (میخانه) م (دوش) دون کیجه (گفت) دیدی (در) فی (مقام رضا) م (باش) اول (از) من (قضا) م (مکریز) قاجه (معنای اشارتی) کل ای عاشق جگر سوز سندی مشرب صافی یواکه بر شراب عشق الهیه نك و فیض و تجلیات مظهری و ردای الی الله اولان وارث محمدی دون کیجه بکا دیدی که اگر حضرت الهیه قرینت و وصات و نیل کرم حضرت استغریسک حکم خدایه هر وجهه رضا مقامنده اول و قضا سندن قاجه

مباش غره بازوی خود که مندر جست * هزار تعبیه در حکم پادشاه انگیز *

کندی بازو که مغرور اوله زیر اماندر جدر یک مکر پادشاه قو باریمی خدانك حکمنده (مفردات) (مباش) اوله (غره) مغرور (با) للملاسه (بازو) قول (خود) کندی (مندرج) منطوی و دور باش (است) در (هزار) یک (تعبیه) مکر و حله (در) فی (حکم) م (پادشاه انگیز) پادشاه قو باریمی (معنای اشارتی) کندی کده اسباب کبر اولان علم و عبادت و کرامت و قوت که مغرور اوله (والله خیر الماکرین) آیت کریمه سی سرینجه پادشاهلری تختدن عزل ایدیمی العیاذ بالله صاحب کرامت اولان نیجه اولیاء الهی مرتبه سندن بلکه ایمانندن سلخ ایدیمی عظمت کبریا کند و به خاص اولان حضرت الهیه حکم و قضا سندن و عقلاری عاجز قلبی حکمت بی منتهاست صد هزار مکر و وسعت مندرج و منطوبدر استغنی بالله (ولایا من مکر الله الالقوم الکافرون) اما ذنا الله من مکره بحرمه حبیه صلی الله علیه وسلم

پناه بر کفتم پسند تا سحر که حشر * بمی زدل بیرم هول روز رستا خیز *

پناه بی

حشر سحر کهنده شراب سبيله کوکدن قیامت کوکله کونکله فور قو کلیه زیرا مست اولده خوف اولن

پناه بی کفتم اوزره باغله نایقامت سحری وقتده شراله قیامت کونکسنک خوفی و هیتی کوکدن کسم و کیدرم (مفردات) (پناه) قدح (بر) علی (کفتم) م (بند) باغله (تا) حتی (سحر که) سحر و قتی (حشر) قیامت (بمی) شرابه (زدل) کوکدن (بیرم) کسم (هول) خوف و دهشت (روز رستا خیز) قیامت کونی (معنای اشارتی) استغنی بالله (ثبت الله الذین آمنوا بالقول الثابت فی الحیاه الدنیا و فی الآخرة) سرینجه ای کرم و رحیم و معطی بالاعلت اولان ربم کرم واحسان بیوردینک لباس تقوی من اوزره قلبن پناه سنده شراب عشق و محبتکی و اعتقاد جازم ایله حاصل انوار یقین و ایمان عطیه کی دنیاده و آخرتده سن ثابت ایله و دنیاده انواع محن ایله دغیری فتنه دن و موقوفده معتقد اعز دن سؤال وقتده جوابی ناخبردن سن بزی امین ایله و سنک شراب عشق عصمه یله روز قیامتک دهشت و خوفی و احوال سندن سن بزی محفوظ و معصوم ایله یاربم (ربنا لاتزع قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رجاء انک انت الوهاب)

میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست * تو خود حجاب خودی حافظ از میان رخیز *

عاشق و معشوق اور تاسنده هیچ حائل بوقدر سن کندی کندیکه حجاب سن ای حافظ اور تادن قالی (مفردات) (میان) اوزره (عاشق) م (معشوق) م (حائل) پرده (نیت) یوق (نو) سن (خود) کندی (حجاب) م (خودی) کندی که (حافظ) م (از میان) اور تادن (برخیز) قالی (معنای اشارتی) (بجهم و یحیونه) آیت کریمه سی سرینجه حقدن عیان و کرم واحساننه مظهر اولقندن آسان برشی بوقدر لکن ای حافظ سن کندی کندیکه جبین ریاضات و مجاهدات ایله وجود بشریه کی اور تادن قالدیر محو و فنا ایله که باقی بالله اولوب جمیع احوال دن و خوفلر دن امین اوله سن

وله ایضا *

بیا و کشتی مادر شط شراب انداز * غریو و اوله در جان شیخ و شاب انداز *

کل و بزم کشتی مزی شراب شطنه آت و پیرو جوانک چانه غریو و اوله آت (مفردات) (بیا) کل (کشتی) کمی (ما) بز (در) فی (شط) بر نهرک اسکیدر (شراب) م (انداز) آت (غریو) فریاد و فغان (اوله) کذلک (در) فی (جان) م (شیخ) پر (شاب) کنج (انداز) آت (معنای اشارتی) ای وارث محمدی اولان مرشد رؤف و رحیم کریمکن کل بزم همت و حسن نظر بیوروب سفینه شریعتده استقامتله بزی شط و دریای عشق خدایه غریق و درد عشق ایله حریق ایله تا که روح و عقل و نفسه طهارت کلی حاصل اولوب ماسوی الاهدن قطع علاقه ایله معرفه الهیه واصل اولوب تضرع و ابتغال و فریاد و فغان ایله روز و شب حضرت الهیه طلبده ثابت اوله لم

مرا بکشتی باده در افکن ای ساقی * که گفته اند نکوی کن و در آب انداز *

بنی شراب کیسینه براق ای ساقی زیرا دیشلدر ایلک ایله و صویه آت (مفردات)

(میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست) * تو خود حجاب خودی حافظ از میان رخیز * (میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست) * محصل بیت * عاشق و معشوق آرا سنده هیچ حائل بوقدر سن ای حافظ کند و که حجب سن ارادن قالی یعنی ای حافظ سنک و ارانک سکا حجاب و پرده اولشدر پس و ارانک رفع ایله که چنانکی بی حجاب سیر ایله سن (وله ایضا) (بیا و کشتی) مادر شط شراب انداز * غریو و اوله در جان شیخ و شاب انداز * کشتیدن مراد قدح در شط شراب اضافتی بیانیته در غریو یونده فریاد و فغان معانسه در اوله فتنه و آشوب شیخ قوچه و شاب بیکت * محصل بیت * کل و بزم کشتی کی قدحی شراب ابر ماغنه آت فریاد و فغان و فتنه و آشوب پیرک و جوانک چانه صال یعنی پیرو جوان کوروب چانه آتش حسرت دوشوب فریاد و فغان ابلسون (مرا بکشتی) باده در افکن ای ساقی * که گفته اند نکوی کن و در آب انداز * محصل بیت * بنی شراب کیسینه براق ای ساقی زیرا دیشلدر ایلک ایله و صویه آت

(مرا) بنی (با) للابسة (کشتی) کی (باده) شراب (درا فکن) براق (ای ساقی) م (که) زیر (ا) گفته اند) دیمشدر (نکو بنی) ابلاک (کن) ابلا (در آب) صوبه (انداز) آن (معنای اشارتی) ای بیر شقیم وای ساقی شراب معرفه الله اولان مرشد م (احسن کما احسن الله الیک) سر نجه بنی عشق و شوقله انوار ذات خدایه مستغرق ابلا که (هل جزاء الاحسان الا الاحسان) (والله لا یضیع اجر المحسنین) بیور لمشدر

زکوی میکده بر کشته ام زراه خطا * مرا دکر زکرم باره صواب انداز *

میخانه محله سندن خطا بولسد ن دوئمشم بنی کر مکدن تکرار صواب بولسد آن (مفردات) (ز) من (کوی) محله (میکده) م (بر کشته ام) دوئمشم (زراه خطا) خطا بولسد ن (مرا) بنی (دکر) تکرار وینه (زکرم) کر مکدن (باره صواب) طوغری بوله (انداز) آن (معنای اشارتی) ای پیرم بحسب البشریه خطا ایدوب عشق و محبت بولی اولان راه مستقیم هوای نفسانیه بولنه کیندم کر مکدن بنی تکرار راه صوابه اهدا وارشد ایدوب عشقه واصل الی الله الیه

بیار از آن می کلرنگ مشکبو جامی * شرار رشک و حسد در دل کلاب انداز *

اول مسک رایحه لو وکل رنگو شرابدن بر جام کتور کلابک کوکله رشک و حسد شراری آن (مفردات) (بیار) کتور (از آن می) اول شرابدن (کلرنگ) م (مشکو) مسک فوقولی (جامی) بر قدح (شرار) آتش پاره سی (رشک) کوکلو (حسد) م (در) فی (دل) کوکل (کلاب) کل صوبی (انداز) آن (معنای اشارتی) اول (انی لاجد ریح الرحمن من قبل الین) رایحه او (صبغة الله و من احسن من الله صبغة) کل رنگو شراب عشق الهی دن بر جام شراب کتور مذهب اولان صرفیان و زاهدانک کوکله رشک و حسد شراری آن

اگرچه مست خرابم توبیر اطفی کن * نظر برین دل سر کشته خراب انداز *

اگرچه مست خرابم سندنخی راطف ابلا بو خراب اولم سر کشته کوکله نظر ابلا (مفردات) (اگرچه مست خرابم) م (توبیر) سندنخی (اطفی) راطف (کن) ابلا (نظر) م (برین دل) بو کوکل اوزره (سر کشته) مخیر (خراب) م (انداز) آن (معنای اشارتی) اگرچه عون خدا ابلا شراب عشق الهیه نک مست و خرابیم وزم ازل محبو بنک اطفک مظهری بی ای خلیفه الله اولان شیخم سندنخی راطف ابلا که بو خراب اولم سر کشته کوکله فیض الهی و انوار تجلی ذات رحانی نفس بنفس زیاده اوله

بنیم شب اکر ت آفتاب می باید * ز روی دختر کلچهره رز نقاب انداز *

نیم شبده اگر سکا آفتاب کر کسه رزک کل بوز او دختر بنک بوزدن نقابی رفع ابلا (مفردات) (با) للابسة (نیم شب) نصف اللیل (اکرت) اگر سکا (آفتاب) کوکلو (می باید) کر کسه (ز) من (روی) بوز (دختر) فنز (کلچهره) کل بوز او

(رز) اوزم چبوغی (نقاب) برده (انداز) آن (معنای اشارتی) استعید بالله (قم اللیل الا قلیلا) فصحه او انقص منه قلیلا اوز دعلیه (آیه کریمه سی سر نجه نصف لیلده دخی زیاده ده شوق لقاء الله الیه احیاء الیلین بومرید صادق کی اگر آفتاب معنوی اولان حضرت اللهک اوار تجلی ذنبه سنده و انوار آفتاب جلال با کاله مستغرق قیاق مراد ایدرسک بر قدم اقدم نفس عیسی وارک ابلا همت بیوروب عشق و محبت بولنده اولان برده لی بصیرت قلم اوصکندن رفع ایدوب قلم کوکزی کشاد ابلا

مهل که روز وفاتم بخاک بسپارند * مرا بمیکده بر در خم شراب انداز *

قومه که وفات کوکزی بنی خا که دفن ابلا بنی میخانه به ابلا شراب کوکله آن (مفردات) (مهل) قومه (روز وفات) موت کوکزی (ام) بنی (بخاک) طبراهه (بسپارند) اصمیر ل (مرا) بنی (بمیکده) میخانه به (بر) ابلا (در) فی (خم) کوکزی (شراب) م (انداز) آن (معنای اشارتی) ای متصرف عالم اولان شیخم وفاتم وقتده بکا حسن نظر و مدد و عنایت ابلا بولنده کیندک بیچاره بنی ترک ابلا که عقل معاش و نفس و شیطان بنی وجود بشر به خاکنه و هو او مشتهیات نفسانیه جانینه میل قلبی صرف آئینه لرو بنی جمال حق مشاهده سندن دور آئینه رهمان عقل معا شمس مساوب اولوب حضرت اللهک انوار عشقه مستغرق و شراب عشق خدا ابلا مست و لایعقل اواد بغم حالده بنی لقاء الله واصل ابلیه سن (یسرنا الله استغراق انوار جلاله عند لقاءه بالموت و اعانتا علی منکرات الموت و سکراته و حفظنا من غمراه بمشاهده انوار جلاله آمین بجاه حبیه صلی الله علیه و سلم)

زجور چرخ چو حافظ بجان رسیدلت * بسوی دیو محن ناولک شهاب انداز *

فلاک چورندن ای حافظ چونکه سنک کوکله جانه ابرشدی مختلر شیطانی جانینه شهاب ناولک آن (مفردات) (ز) من (جور) م (چرخ) فلاک (چو) چونکه (حافظ) م (بجان) جانه (رسید) ابرشدی (دلت) کوکله (بسوی دیو) شیطان جانینه (محن) مختلر (ناولک) اوق (شهاب) بادیرم آتشی شمله سی (انداز) آن (معنای اشارتی) لاراحه فی الدنیا سر نجه علاقه دنبانک و لوازم وجود بشریه نک جور و جفا سندن ای حافظ چونکه نور ایمانه و فیوضات رحانه انواع بحاب حاصل اولد یغندن قلب زیاده مضطرب اولوب جان چشقی مرتبه سنده ابرشدی عشق و طاعتله دار خلوده اثابت و ماسوادن قطع علاقه ابلا دار ضرور دن تجناتی ایدوب نور ایمانک قلبده ظهور ایتسیله کدورات ماسوادن و دنیا مختلرندن خلاص اولوب نور ایمانه افاء الله واصل اوله سن

حرف السین

ای صبا کر بکذری بر ساحل رودارس * بوسه زن برخاک آن وادی و مشکین کن نفس *

ای صبا اگر ارس نهر نک کنارینه کذر اید سن اول وادینک خاکنی اوپ و نفسکی مشکین ابلا (مفردات) (ای صبا) م (کر) اگر (بکذری) اوغراسک (بر) علی (ساحل) کنار (رود) جای (ارس) ارض رومه قریب بر نهر در (بوسه) م (زن) اور (بر) علی (خاک) طبراق (آن) اول (وادی) دره (مشکین) مسکه منسوب (کن) ابلا (نفس) م

مرا بمیکده بر در خم شراب انداز * مهل فعل نهی مفرد مخاطب هلدندن قومه یعنی مانع اول دیمکدر که حرف بیان روز وفاتم لامیه در بخاک با حرف صله بسپارند فعل مضارع جمع غائب اصمیر ل یعنی تسلیم ایدل بر فعل امر مفرد مخاطب ابلا دیمکدر در حرف صله خم شراب لامیه * محصول بیت * ای ساقی قومده که بنی وفاتم کوکله خا که یعنی مقبره به دفن ایدلر لیکه بنی میخانه به ابلا و شراب کوکله براق حاصلی بنم قبرم شراب کوکله بنی انده دفن ابلا (زجور چرخ چو حافظ بجان رسیدلت * بسوی دیو محن ناولک شهاب انداز) چو حافظ ابلی و جهده مختلر بریسی حافظه تشبیه مراد اوله بریده چو ادات تعلیل اولوب حافظ منادی اوله بجان ده با حرف صله رسیدلت کوکله جانه ابرشدی یعنی کوکله مضطرب اولدی روزمره لندندر دیو محن بیانیه دیو شیطان محن میسک کسر به و حاک قحیله محنت جعیدر ناولک شهاب بیانیه * محصول بیت * ای حافظ جور چرخدن چونکه دلت جانه ابرشدی یعنی جانندن اوصافی حاصلی کال اضطرابه دوشدی محنت دیو لی جانینه ناولک شهاب آن یعنی آ آتشار چک و ناله حزین ابلا زرا آو ناله ابلا دلده اولان آلام و محن زائل اولور (وله ابضا) فی حرف السین (ای صبا کر بکذری بر ساحل رودارس * بوسه زن برخاک آن وادی و مشکین کن نفس) ساحل صو کثاری رود دره ارس اصمیران ابرمانی وادی دره * محصول بیت * ای صبا اگر ارس نهر نک کنارینه کذر اید سن اول وادینک خاکنی اوپ و نفسکی مشکین ابلا (مفردات) (ای صبا) م (کر) اگر (بکذری) اوغراسک (بر) علی (ساحل) کنار (رود) جای (ارس) ارض رومه قریب بر نهر در (بوسه) م (زن) اور (بر) علی (خاک) طبراق (آن) اول (وادی) دره (مشکین) مسکه منسوب (کن) ابلا (نفس) م

(منزل سلی که بادش هردم از ماضد سلام * بر صدای ساربانان بینی و بانگ جرس) منزل سلی مبتدا و مصراع ثانی خبری مبتدایه راجع بر ضمیر تقدیریه که حرف رابط دما ساربان دوهی الف و نونه جمع اولدی ذوی العقولدن اولدیغیچون تقدیری ساربانانش بینی سلی لیلی کی بر مشوقه نك اسمیدر * محصول بیت * منزل سلی که بزدن اکا بوز سلام اولسون ساربانلر صداسندن و جرس آوازندن طوطلو کوررسن حاصلی صباه مقام سلمای تعیین ایدر یعنی منزلی بونشانلر ایلر بواورسن (محل جانان بیوس انکه یزازی

۶۶

(معنای اشارتی) ای راه حقه و سیله ویشوا اولان کرم الشیم پیرم اگر دریای حقیقتدن قلبه و قلبکدن اسنک اوزره یشایح حکمت و فیوضات جربانی ظهور ایدر سدیعی وقت تجلیده وادی این اولان درگاه حقه بزم ایچون توجه بوروب و نفسکی مشکین ایلر که کر مکدن نفحات ربانیه بینی و فیوضات الهیه بینی بزم قلیم و دماغ جائزه دخی ایشدر

منزل سلی که بادش هردم از ماضد سلام * بر صدای ساربانان بینی و بانگ جرس سلی نك منزلی که هردم بزدن اکا بوز سلام اولسون ساربانلر صداسیله و جرس آوازیه بر کوررسن (مفردات) (منزل) م (سلی) عربده بر محبوبه نك اسمیدر (باد) اولسون (ش) ضمیر (هردم) م (ازما) بزدن (صد) بوز (سلام) م (بر) طلو (صدا) م (ساربانان) دوه جیلر (بینی) کوررسن (بانگ) آواز (جرس) چاک (معنای اشارتی) علی طریق التخیل اول محبوب حقیقک جانب قدسیه سنی کور هردم بزدن اکا بوز سلام اولسون ارواح قدسیدلر صداسیله جرس آوازی شکلده الهام ربانی و فیوضات بلا واسطه رحمانی ایلر طلو بطلو اولمش کوررسن اول وقت بویچاره لری یاد ایلر سن

محل جانان بیوس انکه یزازی عرضده * کز فراقت سوختم ای مهربان فریادرس جانانک محلی اوب اندن صکره زار یلقه عرض ایلر که سنک فراقکدن یاندم ای مهربان فریاده ایش (مفردات) (محل) محفد (جانان) م (بیوس) اوب (انکه) اندن صکره (یزازی) زار یلقه (عرضده) م (ده) و (ز) من (فراق) م (ت) ضمیر (سوختم) یاندم (ای مهربان) ای محبتلو (فریاد) م (رس) ایش (معنای اشارتی) اول محبوبک حضور معنوی سنده صد هزار تضرع و اشتغال ایلر بوز نك برلر سوروب و مردان خدا لردن استمداد ایدوب اندن صکره بزم احوالمزی زاری ایلر عرض ایلر که سنک آتش فراقکدن و حجاب بشریه ل نازندن یاندم ای رحیم و کرم اولان رب وصالکه ایر کورمکله بزم فریاد منزه بش

من که قول ناخمان را خوانده می قول رباب * کوشمالی دیدم از هجران که اینم بندبش بن که ناخمان قولی رباب قولی او قوردم بر قولا ق بوروسی کوردم هجرانده که بوبکا بندبتر (مفردات) (من که) م (قول) م (ناخمان) م (را) ادات مفعول (خوانده می) او قوردمش ایدم (قول) م (رباب) کانیجه (کوشمالی) قولا ق بوروسی (دیدم) کوردم (از هجران) م (اینم) بوبکا (بند) نصیحت (بس) بزم (معنای اشارتی) لحن قوللرندن راجحه حب دنیا اشغام اولنان علماء ظاهر لردن بن جوق نصیحتلر ایشمش ایدم ارباب غرض اولد قلری ایچون اندن متأسر اولوب نفسم اصلاح اولدی اما که ریاضات و مجاهدات ایلر رباب کبی عمل و عبادت بولنده بلی بولمش عارف بالله لک قولی و نصیحتی بکاتاً بربادوب الم هجرانده بکا قولا ق بوروسی و خواب غفلتدن اندهامه سبب اولد بختدن بوشد بکا کفایت ایدر دیو عاشقلر و عارفلر بولنی اختیار ایلدم

عشرت شبگیر کن فی ترس کاندلر راه عشق * شبروان را آشنایه است بامیر عسس

صباحه

حرف تعلیل شهر عشق بیایه شبرو کیجه کزن کسه الف و نونه جمع اوادی ذوی العقوله صفت اولدیغیچون آشنایی ذه یا حرف قصدر و هادات جمعدر میر عسس اصناف لامیه در عسس باشی دیمکدر * محصول بیت * کیجه عشرتن ایلر داروغه و شخنه قورقو سنسر زرا عشق شهرنده کیجه بویچاری نك آشناقلری وار عسس باشیله عسلردن مراد سکان کوی جاناندر و میر عسسدن جانانک آشنایه سنی بالین و خاگرانی پستز بدین مخصوص سکدن حاصلی ما نك کیجه لره آشنایه سنی زیارت ایلین عشاقک سک مخصوصه آشناقلری ۶۷

اولمغین کیجه کلوب کمنکه مانع اولر عشرت شبگیردن مراد کیجه لره آشنایی زیارت ایدوب بیوس ایلکدر مصراع اولک معنایی کیجه او یاقلخی عشرتن قیل دین و صباحه دك خو فسز عشرت ایلر دین شبگیردن مرادی بتلر ایش

۶۷

(عشق بازی کار بازی نیست ای دل

سرباز * ورنه کوی عشق نتوان زد بچو کان هوس) بعض نسخه ده عشق بازی برینه پادشاهی واقع او ایش مرادینه بر در کار بازی لامیه در بازی اویون معنا سنده در کوی عشق بیایه چو کان هوسده بویله در * محصول بیت * عاشق اویون ایشی دکلدر یعنی جزوی مصلحت دکلدر

ای کو کل باش اویونات یعنی میدان عشقه باشند کچ بوخسه عشق طوبینی هوس چو کانیله چنک اولر یعنی عاشقلر آرزوی طبعله و هوای نفسله اولر بلکه عاشقک طبعی صافی و ککو کلی پاک کرک (دل رغبت میبارد جان بچشم مست یار * کر چه هشیاران ندادند اختیار خود بکس) * محصول بیت * کو کل رغبتله و اختیارله جانی چشم مست یاره تسلیم ایدر یعنی کو کل چشم مست یاره اختیار یله عاشق او اور

ا کر چه هشیارلر یعنی عاقلر کندر اختیار لربنی کیسه ویرمد یلر اما کو کل عاشق اولمق سبیلله طوعا و رغبتله وردی (طوطیان در شکر ستان کامرانی میکشد * وز تحسرد ست بر سر میرتد مسکین مکس) سبک برره قوند قده ایکی ایله باشی او خشاد بختدن دست بر سر میرتد بر ور دینی انکیچوندر مسکین مکسده ابهام وارز برامکس مسک رنکنده در * محصول بیت * طوطیلر شکر ستانده کامر ائلق ایدرلر و مسکین مکس تحسردن ایکی الی باشنده اورز یعنی عالمک حالی بویله در کیم اغیار اوللر ذوق و صفاد و فقر الم و بلاد او اور

صباحه دکن خوفسز عشرت ایلر زرا عشق بولنده شبرولک میر عسس ایلر آشناقلری واردر (مفردات) (عشرت) م (شبگیر) کیجه طوبینی (کن) ایلر (بیوس) قورقوسز (که) زرا (اندر) فی (راد) بول (عشق) م (شبروانرا) کیجه کید بچیلر ایچون (آشنایه) آتش القلر (است) واردر (با) لایله (میر) بک (عسس) کیجه کزن صوباشی و شخنه (معنای اشارتی) ای طاب صادق سندخی ریا و ستمه دن و از دحام عوامدن قورقوسز عبادات و مجاهدات و عشق و محبت ایلر لذت مناجات تحصیل ایچون صباحه دکن احیایالی ایلر زرا عشق بولنده اهل لیل اوللر لذت مناجات ایلر حضرت الله آشناقلری و انسیبت و تنویه لری واردر

عشق بازی کار بازی نیست ای دل سرباز * ورنه کوی عشق نتوان زد بچو کان هوس

عشق بازی اویون ایشی دکل ای دل سرفدا ایلر بوخسه هوس چو کانیله عشق طوبینی اورمق ممکن دکلدر (مفردات) (عشق بازی) م (کار بازی) اویون ایشی (نیست) دکل (ای دل) ای کوکل (سر) باش (یاز) اویته (ورنه) بوخسه (کوی) طوب (عشق) م (نتوان) ممکن دکل (زد) اورمق (با) لایله (چوکان) م (هوس) م (معنای اشارتی) اگر سندخی حضرت الله آشنا اولمق و لذت مناجات بویله در ایشک بو عشق الهی بولی اویون و حیلر ایلر اولور ایش دکلدر اول قدمده جانی و باشی فدا ایلک شرطدر بوخسه هوا و هوس ایلر و نفس آرزوسنه تابع اولمقله میدان مردان خدا دن عشق الهی طوبینی قایمق ممکن دکلدر

دل رغبت می سپارد جان بچشم مست یار * کر چه هشیاران ندادند اختیار خود بکس

کو کل یارک مست جشمه جانی رغبت ایلر تسلیم ایلر کر چه عاقلر کندر بک اختیار لربنی کیسه ویرمد یلر (مفردات) (دل) کوکل (با) لایله (رغبت) م (می سپارد) تسلیم ایلر (جان) م (با) م (چشم) کوز (مست) م (یار) م (کر چه) م (هشیاران) عاقلر (ندادند) ویرمد یلر (اختیار) م (خود) کندر (بکس) کیسه (معنای اشارتی) انس و جمال الله مشتاق اولان عاشقک کوکل رغبت و رضا ایلر جانی حضرت اللهک مستغنی عن العالمین اولان ذات بیچونته فدا ایلر کر چه عاقلر اذواق روحانیه دن بی بهره اولد قلرندن کندو زمام اختیار لربنی بر بر طریقه تسلیم ایچوب قتل نفس ایلر و موت اختیاری ایلر (اقلونی اقلونی باثقه) ان فی قتل حیاة فی حیاة) سر نیجه حیات ابدی ذوقنه ایشدر

طوطیان در شکر ستان کامرانی میکشد * وز تحسرد ست بر سر میرتد مسکین مکس

طوطیلر شکر ستانده مراد سور بچیلک ایلرلر و حسرتندن الی باشی اوزره اورر مسکین مکس (مفردات) (طوطیان) م (در شکر ستان) شکر لکده (کامرانی) مراد سور بچیلک (میکشد) ایلرلر (وز تحسرد) حسرتندر (دست) ال (بر سر) باشی اوزره (میرتد) اورر (مسکین مکس) فاره سکک (معنای اشارتی) عارف بالله او اوب جنت عرفانه داخل اولمقله لذت مشاهدت جمال الله مستغرق اولان واصلر لذت روحانیت

شکر ستا شده طوطی صبی انست حق اله دائم مراد سور مجیلاک ابلر
اما جان فدا ایچوب بومر به بجان زاهدان صورت پرستار تحسرو ندا ملزندن
مسکین سکل کی باشلرین دوکسلر کر کدر

نام حافظ کر بر آید بر زبان کلک دوست * از جناب حضرت شاهم بدست این ملتمس

حافظ نامی اگر دوستک قلک دل اوزره کله حضرت شاهک جنابندن بکا بومر مقصود
بتر (مفردات) (نام) آد (حافظ کر) م (بر آید) کله (ر) علی (زبان) دل (کلک) قل
(دوست) م (از) من (جناب) طرف (حضرت شاه) م (ام) بکا (بست) بتر (این) بو
(ملتمس) مقصود (معنای اشارتی) حافظ نامی اگر حضرت اللهک قل قدر تله عارف
بالله اولان سمدالک دفترند یاز بلورسه و دوستاری عدادند عدایدر سه شاه حقیقت
اولان حضرت اللهک جناب عزتندن بکا بومر مقصود بتر

وله ایضا

جانا ترا که گفت که احوال ما میرس * بیکانه کرد و قصه هیچ آشامیرس

ای جان سکا کیم دیدی که بزم احوالمری صورمه بیکانه اول و هیچ آشناتک قصه سندن
صورمه (مفردات) (جانا) ای جان (زا) سکا (که) کیم (گفت) سوبلدی
(احوال ما) بزم احوالمری (میرس) صورمه (بیکانه) یاد (کرد) اول (قصه)
م (هیچ) قطعاً (آشنا) م (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای ذات بیخونی بلمکدن
منزه اولان ارحم الراحمین ریم سکا کیم دیه یاور که بزم احوالمری سؤل ایلله بیکانه اول
و آشناتک قصه سندن دخی هیچ سؤل ایلله سن بر فاعل مختار سن که سنک حکمتکدن
سؤل ایلله کله کیمه قادر دکلدر که (لا بیثل عما یفعل) در

ز انجا که اطف شامل و خلق کریم نیت * جرمی نکرده عفو کن و ماجری میرس

اولردن که سنک شامل اطفک و خلق کریمکدر بر جرم ایلامش کی عفو الیه و ماجرای
سؤل ایلله (مفردات) (ز انجا که) اولردن که (اطف) م (شامل) عام (خلق کریم)
م (ت) ضمیر (است) در (جرمی) بر جرم (نکرده) ایلامش (عفو) م (کن) ایلله (ماجرای)
کچن احوال (میرس) صورمه (معنای اشارتی) یارب سن اول غنی عن العالمین
و اطفیف بعباده سن که سنک اطفک و کرم و احسانک ذرات عالمه شاملدر
سنک دریای رحمتکه نسبت جمیع عباد کلک جرمی ایلامش کی عدم منزلت سنده
در ای بنم آندان و آندان ارحم اولان ریم محضاً کر مکله سن بزم جرمیزی عفو الیه
و ماجرا مزدن سؤل و حساب الیه

خواهی که روشنت شود احوال سوز عشق * از شمع پرس قصه زیاد صبا میرس

استرک سوز عشق احوال سکاروشن اوله قصه بی شمدن صور باد صبا
صورمه (مفردات) (خواهی) استرک (روشن) م (ت) ضمیر (شود) اوله
(احوال) م (سوز) باقلاق (عشق) م (از) من (شمع) م (پرس) صور (قصه)
م (ز) من (باد صبا) م (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای سالک فرداش

استرک

بیت دیلمسین که سکا واضح اوله عشق بانغی
احوالی یعنی عشقک درد والی شمدن صور قصه سوزی باد صبا
اول پلور باد صبا که اطراف عالمه اسوب صا و در اول نه یاور زبردی چکین پلور چکین نه یاور

استرک قلبدن ماسوی الهی احراق و جالب رجت خلایق ایدیچی آنش عشقک
سوزشی احوال سکاروشن اوله بوقصه بی شمع کی بانوب محو وجود ایلین عاشق
صادقندن سؤل ایلله باد صبا کی هر جانی اهل هوادر صورمه

هیچ آکهی ز عالم درویش نبود * آنکس که با تو گفت که درویش رامیرس

درویش لک عالمندن انک هیچ آکا هللی اولمدی اول کیمسه که سکا دیدیکه درویشی
صورمه (مفردات) (هیچ) قطعاً (آکهی) بلیجیلاک (ز) من (عالم) م (درویش) م
(با) مصدریه (ش) ضمیر (بود) اولمدی (آنکس) اول کیمسه (باتی) سکا (گفت)
دیدی (درویش را) م (میرس) صورمه (معنای اشارتی) اول آنش عشقه محو
وجود ایلوب بر کره یارب دیمکله جانب حقندن کندوبه نیجه کره لیک جوانی کل
درویشلاک و عاشق قلبدن خبردار اولمدی اول براهل هوا که کندیده آثار عشق
اولان شفت خلق الله اولدیفندن سنی دخی اضلال ایچون سکا درویشی صورمه دیه

از دایق پوش صومعه نقد و قاجوی * یعنی زلفاسان سخن کیمیا میرس

صومعه لک دایق پوشندن و قاجوی استمه یعنی مفلسلردن کیمیا سوزنی صورمه
(مفردات) (از) من (دایق پوش) یعنی ثوب کیمیا (صومعه) م (نقد) م
(وفا) م (بحوی) استمه (ز) من (مفلسان) م (سخن) سوز (کیمیا) م (میرس)
صورمه (معنای اشارتی) نیکه و خائفاه کی مشهور اولان عبادتخانه زده تغیر
الشکل لاجل الاکل عدل عبال کیمیا مرانی صوفیلردن حضرت الله الیه اولان
مهمده وفای طلب ایتمه یعنی دین مفلسی اولان صورت پرست و ارباب غرض
صوفیلردن کیمیا بی حقیقت اولان عشق و معرفه الله سوزنی صورمه

ما قصه سکندر و دارا نخوانده ایم * از ما بجز حکایت مهر و وفا میرس

زاسکندر و دارا قصه سنی اوقومش زدن مهر و وفا حکایتندن غیری صورمه
(مفردات) (ما) بزم (قصه) م (سکندر و دارا) ایکی پادشاهلردن (نخوانده ایم)
اوقومش (از ما) بزم (با) لایله (جز) غیر (حکایت) م (مهر و وفا)
عاشق و معشوقه (میرس) صورمه (معنای اشارتی) صحبت مؤثره و طبیعت
سارقه در دیو محمد الله ز سلطنت دنیا صاحب لربیک قصه رینی و توارخ تاریخی
اوقومدی و محبت دنیا اولوب مال جهنده اولان اهل غزالک احوالی لسانمه و قلیله
کنورمه لک لکن عاشق کرک مجاز طرفندن و کرک حقیقت طرفندن عاقبت بزی
حق طرفنه رهبر اولدیفنی ایچون زدن عاشق و معشوق حکایتندن غیری صورمه

درد دفتر طبیب خرداب عشق نیست * ای دل بدر دگر و نام دوا میرس

عقل معاش طبیعتک گنبد عشق بابی بوقدر ای کوکل درده خوی الیه و دوانامی
صورمه (مفردات) (درد) فی (دفتر) کتاب (غیب) م (خرد) عقل
(باب عشق) م (بست) بوق (ای دل) ای کوکل (با) لایله (درد) م
(خو کن) نفاق الیه و خو یلن (نام) آد (دوا) م (میرس) صورمه (معنای

(هیچ آکهی ز عالم درویش نبود)

آن کس که با تو گفت که درویش رامیرس
آکهی ده با حرف مصدر خبر داراق
دیمکدر درویشش باسیده بویه در
شین ضمیر آنکسه راجعه در اضمار قبل الذکر
طریقله * محصول بیت * درویشلاک
عالمندن هیچ خبر دارانی بوقی ایش
اول کسه که سکا درویشلاک احوالی
صورمه دیدی حاصلی مکافرا احواله
مقید اوله و انلرک سرنندن آگاه اوله دین
درویشلاک نه معنادر دیو بیلر ایش (زدایق
پوش صومعه نقد طلب مجوی * یعنی
زلفاسان سخن کیمیا میرس) * محصول
بیت * صومعه دایق پوشندن نقد طلب
ایتمه یعنی عشق جانان طاسی دکلدر
یعنی مفلسلردن کیمیا سوزنی دایله حاصلی
صومعه دایق پوشندن عشق جانان استمه
مفلسلردن کیمیا سوزنی ایستک کیمیا یعنی
انلراهل رابدر انلردن عشق و محبت
جانان کلز (ما قصه سکندر و دارا
نخوانده ایم * از ما بجز حکایت مهر و وفا
میرس) * محصول بیت * زاسکندر و دارا
قصه سنی اوقومش زدن مهر و وفا
حکایتندن غیری صورمه مهر و وفا
طریقله مذکور در برسی محبت و وفادر
برسیده مهر و وفادانستندر که مشهور
داستاندر حاصلی بزدن عشق و محبت
داستانندن غیری سن صورمه که زانکله
مقید دکلز (درد دفتر طبیب خرداب عشق
نیست * ای دل بدر دگر و نام دوا
میرس) * محصول بیت * عقل طبیعی
دفترند عشق بابی بوقدر یعنی عذله
درد عشقه درمان اولمز پس ای کوکل
دردله خوی الیه یعنی درد الیه امتزاج الیه
و دوا آدینی صورمه حاصلی در دجائله
ماوس اول و مکده دن درمان ایتمه زرا
عشق درمان اولر انک چاره سی صبر و یاسفر

نی

۱۸

اشارتی (وجود و دنیا تدبیرنده اولان عقل معاش طیبیک کتابنده عشق الهی بخشیدن بر باب یوسفدر ای کو کل سن اهل عشق کتانی و در الهی اهلک احوالی اوقو و اهل تصوف کتانی الدن براقه و مایه شادی اولان درد خدا الیه تخلق الدوب دوانامی صورمه

حافظ رسیده موسم کل معرفت مکوی * در باب نقد عرو و چون و چرا پرس
ای حافظ کل زمانی ارشدی معرفت سو بلیه حاضر عزیزی اکل و چون و چرا دان صورمه (مفردات) (حافظ) م (رسید) ارشدی (موسم) زمان (کل) م (معرفت) م (مکوی) سوبله (در باب) اکل (نقد) حاضر (ع) م (ز) من (چون) نینه (چرا) نیچون (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای عاشق حافظ اقله معشوقه و صلت زمانی قریب اولدی فصاحت و بلاغله معارف سوبلیکی ترک ایله حاضر عرک قدرتی اکل و جانکی انوار تجلیات ذات حق مستغفری الیه و معرفه الله الیه کل لسان اولوب احوال ماسودان صورمه

﴿ وله ایضا ﴾

دارم از زلف سیاهش کله چندان که میرس * که چنان زوشده ام بی سرو سامان که میرس
آنک سیاه زلفندن اول قدر شکایت طوتم که صورمه که اندن انجیلین باشنر و عقلسنر اولشم که صورمه (مفردات) (دارم) طوتم (از) من (زلف سیاه) م (ش) ضمیر (کله) شکایت (چندان) اول قدر (میرس) صورمه (چنان) انجیلین (زو) آندن (شده ام) اولشم (بی سرو) باشنر (وسامان) عقلسنر (میرس) صورمه (معنای اشارتی) استعین بالله (زین للناس حب الشهوات) الخ آیت جليلة سی سر بنجه حق سبحانه و تعالی حاضر نرینک مبتلا قادیغی شهورات نفسانی و من بنات کونیة ظلالیه اندن اول قدر شکایت طوتم که صورمه زیرا اول صو کسنر وفاده سز شهوراتن و اتباع هوانن عمر کران مایه بی هیایه و یردیی ایچون انجیلین عقلسنر و رونقسنر اولشم که صورمه وصفی ممکن دکلدر

کس باید وفاترک دل و دین مکناد * که چنان من ازین کرده پشیمان که میرس
وفا امیدیه کیسه دل و دین ترک ایلسون زیرا بوفلندن بن انجیلین پشیمان که صورمه (مفردات) (کس) کیسه (باید وفا) وفا امیدیه (ترک) م (دل) کوکل (دین) م (مکناد) ایلسون (که) زیرا (چنان) انجیلین (من) بن (ازین کرده) بوفلندن (پشیمان) م (میرس) صورمه (معنای اشارتی) بوفلندن دنیا دن وزینت مهلکاتندن وفا و منفعت امیدیه مائل اولان کیسه بوش پره دینی و خانه نیجلی اولان کولانی ترک ایلسون زیرا بوفلندن بن انجیلین پشیمان که صورمه

یکی جرعه که آزار کسش در پی نیست * زحمتی میکشم از مردم نادان که میرس
بر جرعه سبیلله که آنک صو کسنده کیسه به آزار بوقدر نادان مردمندن بر زحمت چکر م که صورمه (مفردات) (با) سبیلله (یکی) بر (جرعه) م (آزار) انجیلین

﴿ کس ﴾

(کس) م (ش) ضمیر (در) فی (پی) صو ک (نیست) بوق (زحمت) م (یا) و حیدیه (میکشم) چکر م (از مردم نادان) جاهل آدمندن (میرس) صورمه (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق ربانیه شراب عشق الهیندن بر جرعه نوش ایتمک سبیلله کندی حاله مشغول اولوب کیسه به ضرر و زیانم بوق ایکن دنیانک و فاسز لغتی کور که اهل دنیا کلابلرندن و عوام کالهوام اولان نادانلرندن اول قدر زحمت و مشقت چکر م که صورمه

زاهد از ما بسلامت بگذر کین می ایل * دل و دین می ردا ز دست بدان سان که میرس
ای زاهد بزدن سلامتله کج زیرا بوق فرمزی شراب دل و دینی الدن انجیلین ابنتور که صورمه (مفردات) (زاهد) م (ازما) بزدن (بسلامت) سلامتله (بگذر) کج (که) زیرا (این) بوق (می) شراب (لعل) فرمزی طاش (دل و دین) م (می) بزد ابنتور (از دست) الدن (بدان سان) انجیلین (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای ظاهری قهر ایدیی زاهد بزعاشق ملائیکه یانندن عرضک و وفارک بوقلندن کج زیرا بوملوم اولان عشق شرابی (حسنات الابار) سنات المقر بین (حکمتجه سنگ مشوش کو کلبکی و ضعیف دینیکی الدن انجیلین کیده رر که صورمه

کوشه کبری و سلامت هوسم بوده لی * شیوه میکشد آن ترکس فنان که میرس
عزات و سلامت بنم هوسم ایدی لکن اول ترکس فنان بر شیوه ایلر که صورمه (مفردات) (کوشه کبر) کوشه طونجی (یا) مصدریه (سلامت) م (هوسم) بنم مجسم (بود) وار ایدی (ولی) لکن (شیوه) ناز (هنر) و حیدیه (میکشد) ایدر (آن) اول (ترکس فنان) فتنه لوالاکوز (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای زاهد سنک کبی ربانیه فاسده ایله خاقندن عزات و ملامتدن سلامت اولغه هوسم وار ایدی لکن نظری کیسی اولان پیر عشق بر نظر ایله اول حیلله و مکرر نفسانیه لردن بی اوله بر پاک و صافی ایلر که صورمه

گفت و کوهاست درین راه که جان بکد از د * هر کسی عریده این که مین آنکه میرس
گفت و کرل وارد بویوده که جانی اریدر هر بر کیسه بوکا بقمه اتی صورمه غوغا سنده در (مفردات) (گفت و کوهاست) سوبلیه جک سوزل (درین راه) بویوده (جان) م (کدازد) اریدر (هر کسی) هر بر کیسه (عریده) غوغا (این که مین) بوکا بقمه (آنکه میرس) اتی صورمه (معنای اشارتی) بورا عشقه عقل معاشک ادراک ایلدی و جانلری اریدیی چوق کلات قدسیه حکمت آمیز و وارد لکن عوام علانک منکر حالات اهل الله اولد قلرندن و ینایع حکمتدن جریان ایدن علم لدیندن بی خبر اولد قلرندن خلقی بوکا باقه و اتی صورمه دیو غوغایه دوشمه لری ایچون کتم اولمشدر

گفتم از کوی فلک صورت حال پرسم * گفت آن میکشم اندر بنم چوکان که میرس
دیدم طوب کبی مد و رفلکدن بر صورت حال صورم دیدی چوکانک خنده

(زاهد از ما بسلامت بگذر کین می ایل * دل و دین می ردا ز دست بدان سان که میرس * بدان سان انجیلین دیکدر * محصول بیت
ای زاهد بزدن سلامتله کج زیرا بوق فرمزی شراب دل و دینی الدن انجیلین ابنتور که صورمه یعنی شراب آدمده دل و دین قوماز زیرا مست لایه عقل اولان نه دل پلورنه دین (کوشه کبری و سلامت هوسم بوده لی * شیوه میکشد آن ترکس فنان که میرس) کوشه کبری ده

یا حرف مصدر کوشه کبرک یعنی بریو جقه اوطوروب منزوی اولمقدر * محصول بیت * کوشه کبرک و سلامت هوسم ایدی یعنی بریو جقه اوطوروب السلامة فی او حده قولیه عامل اولوب اوطورق آرز و ایدر دم اما جانانک اول ترکس فنانی بر شیوه ایدر که هیچ صورمه یعنی آدمی کندی حاله قوما زالبته کند و به میل ابتدا برر (گفت و کوهاست درین راه که جان بکد از د * هر کسی عریده این که مین آنکه میرس) درین راه یعنی راه عشقه عریده اعتدله سر خوش صواشته دیر اما بونده مطلق غوغا مراد در این که مین آن که میرس روز مره ننددر کورمه و صورمه دیکر برده استعمال ایدر لاین و آن بونده الفاظ کنایه دندر * محصول بیت * بو طریق عشقه قل و قاللر وارد که جان اریدر و هر آن بوغوغاده در بونی کورمه و اتی صورمه یعنی نه زیدک ایلدی عریده بی کور و نه عروک ایلدی عریده بی صور حاصلی ترکیده کورونه ابنت دیکر برده استعمال ایدر لاین مصرع ناینگ معنای هر کسه بر چکنده بونی کورمه اتی صورمه دین و هر بر کسه بوکا باقه اتی صورمه دین و اصطلاحلرندن نوجهله آگاه دکلر ایش (گفتم از کوی فلک صورت حال پرسم * گفت آن میکشم اندر بنم چوکان که میرس * محصول بیت * دیدم که فلک طوبندن صورت حال صورایم یعنی قصد ایلد که کوی فلکدن حالتی صورام دیدیکه اتی چکر م خم چوکاندن که هیچ صورمه یعنی چوکان قدر نه رحالم وارد که صورمه حاصلی قضا و قدر امرنده زبون و معلوم

انی چکریم که صورمه (مقرات) (کتم) دیدم (از) من (کوی) طرف (فلان) م
(صورت) م (حال) م (با) وحدتیه (برسم) صورم (گفت) دیدی (آن) انی
(میکشم) چکریم (اندر) فی (ختم) یوکلم (چوکان) م (میرس) م (معنای اشارتی)
دیدم دایم درگاه حقه طوب کی یوز سوروب مناجات ایلین عارف عالیجاهدن
بو احوال عشق واسر ارلد نیه فی سوال ایدیم اول دخی بلا سوا ال پیور دیکه
فیاض مطلق هر بر شخصه بر کونه نیجیسی واقع اولدیفنن خداک قدرت چرکانه
وصولجان حکمند اوله سر کر دایم که صورمه

کفکش زلف بخون که شکستی کف * حافظ این قصه درازست بقرآن که میرس *
اول ذاته دیدم زلفی کیک هلا کیون پریشان ایلدک دیدی حافظ بوقسمه درازدر قرآن
عظیم حقیقون که صورمه (مقرات) (کتم) دیدم (ش) ضمیر (زلف) م
(بخون که) کیک فائنه (شکستی) فردک (کف) دیدی (حافظ) م (این) بو
(قصه) م (درازست) اوزدر (با) قسمیه (قرآن) م (میرس) صورمه
معنای اشارتی (اول عارف بالله دیدم بو صفات قهر وجلال کیک هلا کیون
(ظهوره) کنوردک حالو که رحت خدا به نهایت بوقدر دیدک حافظ بوقسمه
لدنیه قصدسی خضر ایله موسی عایهما السلام قصه سی کی درازدر وکتی
لازمدر قرآن عظیم حقیقون که صورمه

وله ایضا *
در عشق کشیده ام که میرس * زهر هجری چشیده ام که میرس *
بر عشق دردی چکشم که صورمه رفرق دردی طائشم که صورمه (مقرات)
(در عشق) م (با) وحدتیه (کشیده ام) چکشم (میرس) صورمه (زهر) م
(هجر) فراق (با) وحدتیه (چشیده ام) طائشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی)
یوز کونه صحتدن خیر برعلت وبرددر عشق اختیار یقینم وچکشم که صورمه
ماه شادی اولور و هجرو برفاق زهرنی طائشم که صورمه

کشته ام در جهان و آخر کار * دایم رکن دایم که میرس *
جهانده طولنشتم و عاقبه الامر بر دایم اختیار اینشم که صورمه (مقرات)
(کشته ام) طولنشتم (در) فی (جهان) م (آخر کار) عاقبه الامر (دایم)
(با) وحدتیه (برکنیده ام) اختیار اینشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی)
محبوب حقیقی به وصلت و فرغت قلب تحصیل ایچون سیاح عالم اولوب جهانه
نیجه می شد کامل قیوسون طولاشدم عاقبه الامر چو بنده باینده تلامی سر نیجه
شریک و نظری بوقدر دایم اختیار ایلد مکه صورمه وصفی ممکن دکلر

انچنان در هوای خاکد رش * سخنانی شنیده ام که میرس *
آک خاکد رشک محبتده آجیلین راز سوز اینشم که صورمه (مقرات)
(انچنان) آنچیلین (در) فی (هوا) محبت (خاک) طبراق (در) قیوسون (ش) ضمیر (سخنان)

(کفکش زلف بکین که شکستی کف * حافظ این قصه درازست بقرآن که میرس *
کفکش ده شین ضمیر جانانه راجعدر
یعنی آدن کثایتد رزلف شکستی نک
مفعول صریحی و بکین ضمیر صریحی و با
حرف سبب که بهاضافتی لامیددر بقرآن ده
با حرف قسم که حرف بیان * محصول
بیت * جانانه دید مکه زلفی کیک کینی
ایچون صدک یعنی برخم و شکن ایلدک
دیدک ای حافظ بوقسمه درازدر قرآن
حقیقون که صورمه یعنی مقصود سن سن
نهایتی قصه فی تطویل ایلام (وله ایضا)
(در عشق کشیده ام که میرس * زهر
هجری چشیده ام که میرس) عشق
وهجری باری وحدت ایچوندر * محصول
بیت * بر عشق دردی چکشم که
صورمه و بر هجران زهرنی طائشم که
صورمه (کشته ام در جهان و آخر کار *
دایم رکن دایم که میرس * محصول
بیت * جهانه طولانوب کز مشم
و آخر الامر بر دایم اختیار ایلد مکه
صورمه یعنی زبایدلر (انچنان در هوای
خاکد رش * میرود آب دیده ام که میرس *
محصول بیت * قیوسون طبراق
هوا سنده آنچیلین کیدر آب دیده ام که
صورمه یعنی خاکد رش آرزو سنده
کوزم یاشی شویله آثار که صورمه

سوزل (با) وحدتیه (شنیده ام) اینشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی) اول
محبوبک خاکد رشک محبتده در دوشه خاک ایلد بکسان اولمش و جان فدا قلش مردان
خندال دن (کلام اهل الله چند من چرد الله) تلامی سر نیجه در درو نمه میرس
اولور بر از سوزل اینشم که صورمه

سوی من اب چه میگری که میگوی * اب املی کرده ام که میرس *
بنم جانیه لکی نه ابصر سن که دیمه دیو بر قرمز اب ابصر مشم که صورمه
(مقرات) (سوی) جانب (من) ن (اب) دوداق (چه) نه (میگری) ابصر سن
(میگوی) دید (اب لعل) م (با) وحدتیه (کریده ام) ابصر مشم (میرس) صورمه
(معنای اشارتی) اسرار عشق فاش ایلد دیو بکالکی نه ابصر سن راجحه سی کتدینک
غری اولان بر فیض ربانی و بر نیجی * سخنانی مشکافی درو نمه ظهور ایلدک صورمه

فی نودر کلمه کدای * خیش * رنجها فی کشیده ام که میرس *
سنسز کندی و لدانم حجره سنده بر از زحمت چکشم که صورمه (مقرات)
(بی و) سنسز (در) فی (کلمه) حجه (کدای) فقیرک (خویش) کندی (رنجها)
زحمت (با) وحدتیه (کشیده ام) چکشم (میرس) صورمه (معنای اشارتی) ای محبوب
سنسز خرابلق عشق و محنت لازمدر دیو کندی فقیرانم حجره سنده (الفقر قبض
من اثار) حدیث شریفی سر نیجه وافر زحمت باضات و محاهد اثار چکشم که صورمه

همچو حافظ غرب در ره عشق * بقایم رسیده ام که میرس *
غرب حافظ کی عشق بولنده بر مقامه ایشتم که صورمه (مقرات) (همچو)
مثل (حافظ) م (غرب) م (در) فی (ره) بول (عشق) م (بقایم) بر مقامه (رسیده ام)
ایشتم (میرس) صورمه (معنای اشارتی) (طوبی القربا) حدیث شریفی سر نیجه
جهان فایده وطن طومش غرب حافظ کی بر مقامه ایشتم که صورمه

وله ایضا *
دلار فقی سفر بخت نیکخواهد پس * نسیم روضه شراز یک راحت پس *
ای کو کل سکا سفر رفیق نیکخواه بختک بر شراز نسیم سکا نسیمی سکا یک راه بر
(مقرات) (دلا) ای کو کل (رفیق سفر) م (بخت) طالع و دولت (نیکخواه) ایلدک
طاب ابدیجی (نا) ضمیر (بس) بتر نسیم سحر بلی (روضه) باغچه (شراز) حافظک
شهری (یک) رسول (راه) بول (نا) ضمیر (بس) بتر (معنای اشارتی) ای کو کل
بحمد الله سکاره حقه رفیق سفر بخت نیکخواه و ندیمه ام و آخرت و تحصیل عشق
و محبت ایدجی عقل معاد بتر وطن اصلی اولان روضه عالم غیبدن دماغ جان رواج
مسکه دض الهی بشدر بجی توفیق و عنایت ربانی نسیمی یک راه بر

دکر زمزل جانان سفر مکن درویش * که سیر معنوی و کج خانقاهت پس *
ای درویش جانان منز لندن آرتق سفر ایلد زرا سکا سیر معنوی و کج خانقاهت بر

(من بکوش خود اذدهانش دوش * سخنانی شنیده ام که میرس) محصول بیت * بن کندی قول غله افزندن

دو کججه سوزل اینشم که صورمه
یعنی بجایب مصاحبه ایشتم که صورمه
(سوی من اب چه میگری که میگوی *
اب املی کرده ام که میرس) ابی با حرف
وحدت * محصول بیت * بنم جانیه
دو داغکی نه ابصر سن که سولده
یعنی طنه و فاش ایلد بن سنه دیمه امارب
لعل ابصر مشم که صورمه یعنی بودند
غیری ننه دیم (فی نودر کلمه کدای *
خویش * رنجها فی کشیده ام که میرس)
کدای با حرف مصدریه رنجها فی
بای وحدت نوعیه در * محصول بیت *
سنسز کندی کدایم حجره سنده
بر درویش زحمت چکشم که صورمه
یعنی محکم زحمت چکشم (همچو
حافظ غرب در ره عشق * بقایم
رسیده ام که میرس) * محصول بیت *
عشق بولنده حافظ غرب کی بر مقامه
ایشتم که صورمه یعنی سار عشا قدن
ایلری کتشم (وله ایضا) (دلار فقی
سفر بخت نیک خواه پس * نسیم
روضه شراز یک راحت پس) رفیق
سفر اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
بخت نیک خواه بیاتیه در نسیم روضه
شراز لایمه ل در یک راه ده بویه
محصول بیت * ای کو کل سکا سفر
بولدایم طالع نیکخواه یعنی درست طالع
بتر یک راه ده نسیم روضه شراز بتر
حاصلی سفره کتیه اوده اوطور دیکدر
(دکر زمزل جانان سفر مکن درویش *
که سیر معنوی و کج خانقاهت پس)
سیر معنوی مراد سیر جاناندر
محصول بیت * دخی جانان منز لندن
سفر ایلد ای درویش زرا سکا
سیر معنوی و خانقاهت بوجنی بتر یعنی
خانقاهت بوجنی اختیار ایدوب
جانان سیری سکا بتر سفره کتیه لازم دکل

رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم حضرت قرآنی انیس و بیان ایله سنی غیایات
مجن وهوان وضلات وغوان خلاص وراه مستقیمه اهدا الی انعامی سکا بتر

وله ایضا

کاهذاری زکستان جهان مارابس * زین چن سایه آن سروروان مارابس

جهان کستاندن بزه کاهذاری بوجندن اول سروروانک سایه سی بزه بتر (مقرات)
(کاهذار) کل یکافلی (با) وحدتیه (ز) من (کستان) م (جهان) م (مارا)
بزه (بس) بتر (ز) من (این) بو (چن) باغ ویاغچه (سایه) کولکه (آن)
اول (سرور) م (روان) بور ویاغی (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی)
بزی کندونک معرفتی ایچون خلق ایچی واحد لاشربکله اولان محبوب حقیق
عشق و محبتی بوجهان کستانده بزه بتر ویاغ عالمه ظل الله فی العالم اولان مرشد
کاملک سایه همت وعتابتی بزه بتر

من وهر صحتی اهل ربا دورم باد * از کرانان جهان رطل کران مارابس

بن واهل رباتک مصاحبکی بندن دور اواسون جهاتک تقبلرندن بزه رطل کران بتر
(مقرات) (من) بن (هم صحتی) مصاحبک (اهل ربا) م (دور) اراق (یم)
ضمیر (باد) اواسون (از) من (کرانان) تقبلر (جهان) م (رطل کران)
بطمان بوند یوک قدح دیکدر (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) ارباب غرض
اولان عوام ناسک واهل غفلتک مصاحبکی بندن دور اولسون جهاتک طبعه ثقات
وقلبه غفلت کنور بیچی خلقتدن ریاضات و مجاهدات و اعمال شاقه ایله حاصل اولان
شراب عشق الهی فی نوش ایتک بزه بتر

قصر فردوس پاداش عملی بخشند * ما که زدیم و کذا دیر مغان مارابس

فردوس قصرنی عمل جزاسیله بغشلر بکه اوند و کذا دیر مغان بزه بتر (مقرات)
(قصر) کوشک (فردوس) جنت (با) للملا یسه (پاداش) اجر و جزا (عمل)
م (می بخشند) بغشلر (ما که) بزه (رندیم) عاشق (کدا) دینجی (دیر مغان)
کارلرک کایسامی (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) ادخلوا الجنة بکرمی
واقعه وها بقدر اعمالکم (حدیث قدسی سرینجه جنتک قصر ودر جانی جزا
اعمال ایچون دون همت اولان ایلره ورلر بحمدالله بزه مشتهیات نفسی ترک ایلر
انجی ماهده جلال الهی طلبده اولان قلندران حقیقت و فقری الهمز اتوار جلال الله
مستغرق اولان اهل لاهک خانه اسراری و حرم قدسیه و انسیرلی بزه بتر

بنشین رباب جوی و کذر عمر بین * این اشارت زجهان کذران مارابس

ارماق کنارده اوطور و عمرک مروری کور کچی وفاتی جهاندن بواشارت بزه بتر
(مقرات) (بنشین) اوطور (باب جوی) ارماق کنارده (کذر عمر) عمرک کچمی
(سین) کور (ان) و (اشارت) م (ز) من (جهان کذران) کچی جهان

مارا

(وله ایضا)

(کاهذاری زکستان جهان مارابس * زین چن سایه آن سروروان مارابس)
زین چن یعنی چن دنیادن * محصول
بیت * جهان کستاندن برکاهذاری بزه بتر
بوجن دنیادن اول سروروانک سایه سی
بزه بتر یعنی جاناتک سایه لطفی بزه بتر
کاهذار و سرورواندن جانان مراد در
(من) وهر صحتی اهل ربا دورم باد *
از کرانان جهان رطل کران مارابس)
* محصول بیت * بن اهل ربا ایله همصبت
اولی بندن اراق اولسون جهسان
تقبلرندن رطل کران بزه بتر یعنی هیچ
بر کراندن حظ ایلر از رطل کراندن
(قصر فردوس پاداش عملی بخشند *
ما که زدیم و کذا دیر مغان مارابس)
* محصول بیت * جنت قصرینی عمل
جزاسیله ویرلر یعنی عیله مقابل ویرلر
بزه رند و کذا دیر مغان بزه بتر یعنی بزم
جنت استحقاق فریو قدر زیرا اکالایق
عملر بوقدر بس بزم حاله لایق و عملر
موافق دیر مغاندر (بنشین رباب جوی
و کذر عمر بین * کین اشارت زجهان
کذران مارابس) * محصول بیت *
ارماق کنارده اوطور و عمرک کچمی سنی کور
یعنی صوبک الله سندن عمرک کچمی سنی
قیاس ایله زبرا بواشارت کچی جهاندن
بزه بتر یعنی صوبک کچوب کتسه سندن
جهاتک کچوب کتسه سی اشارتی بزه بتر

(نقد بازار جهان بنکر و آزار جهسان * کر شمارانه بس این سود و زیان مارابس) * محصول بیت * جهان بازارنک نقدی یعنی حالی
و حاضرنی کور و جهاتک آرزنی یعنی بلاستی و مشتقنی سیر ایله کر سزه بوسود و زیان بترسه بزه بتر یعنی جهان بازارنک نقدی فالدسی
و آزار و مشتقنی زیانی اگر سزه بترسه

(مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) و آب کی سریر الزوال اولان عمرده عالی
همت اولوب بو علم و حکمت متبعی و ارمغی دریا به جریان ایله متصل اولمش برمر شد
حضورنده اوطور و عمر نازنین نه کونه ذوق روحانیه کچر و کورونه کونه قرین حق
حاصل اولور کور کچی وفاتی جهاندن بواشارت بزه بتر

نقد بازار جهان بنکر و آزار جهسان * کر شمارانه بس این سود و زیان مارابس

جهان بازارنک نقدی و جهاتک آزارنی کور اگر بوسود و زیان سزه نصیحت بترسه
بزه بتر (مقرات) (نقد) حاصل (بازار جهسان) م (بنکر) کور (آزار) زجت (جهان)
م (کر) اگر (شمارا) سزه (بس) بترسه (این) بو (سود) فالدی (زیان)
م (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) و تحصیل معارف الهی و قرب رحانی
ایچون خلق اولسان دنیاده عمری ما خلقی لهنه صرف ایتوب نعمت دنیایه
نازل اولق ایچون بوش بره چکیلان زنجیری کور و انصاف ایله اگر بوسود دنیایچون
زیانه اوغرا می سنده نصیحت بترسه بزه بتر

بار باماست چه حاجت که زیادت طلبیم * دولت صحبت آن مونس جان مارابس

بار بزمه درنه حاجتکه زیاده طلب ایدلم اول جان مونسک صحبتی دولتی بزه بتر
(مقرات) (بار) م (باماست) بزمه در (چه) نه (حاجت) م (زیادت) م
(طلبیم) طلب ایدلم (دولت) م (صحبت) م (آن) اول (مونس جان) م
(مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) اذاعتد ظن عبدی بی و انامعه اذا ذکرنی
پیوران محبوب حقیقی بحمدالله بزمه درنه حاجتکه بوندن زیاده دولت و سعادت اولیانی
طلب ایدلم اول جان مونسک ذکر و صحبتی دولتی بزه بتر

ازدر خواش خدایا بیهشتم مفرست * که سرکوی تراز کون و مکان مارابس

ای خدا کند و قو کدن بنی جنته کوندرمه که کون و مکاندن سنک سرکوی بزه بتر
(مقرات) (از) من (در) قیو (خویش) کندی (خدایا) ای خدا
(بیهشتم) بنی جنته (مفرست) کوندرمه (که) ذرا (سرکوی تو) سنک محله کباشی
(از) من (کون و مکان) م (مارا) بزه (بس) بتر (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین و اکرم
الا کرمین اولان اللهم ورم سنک مقصد اعلا من اولان درد عشته کدن و محبت
و استغراق اتوار ذاتکدن بزی جدا ایدوب (اکثر اهل الجنة به) حدیث شریفی سرینجه
بزی سنک مشاهده جلالک آرزو منی قیوب مشتهیات نفس اولان جنتی طلب ایلین
ایله لردن ایلر سکد کون و مکاندن سنک سرکوی یعنی آرزوی
نعمت جلالک بزه بتر

حافظ از مشرب قسمت کاه بی انصافیت * طبع چون آب و غزالهای روان مارابس

ای حافظ قسمت مشربیدن شکایت انصاف از قدر آب کی لطیف طبع و سلیس و روان
غزالر بزه بتر (مقرات) (حافظ) م (از) من (مشرب قسمت) م (کاه) شکایت
(بی انصافیت) انصاف از قدر (طبع) م (چون آب) صوکی (غزالها) غزالر

نی

۲۰

بزه بتر یعنی بوا یکی قضیه ایله سرمتصح
اولم سکر ز اولور (بار باماست چه
حاجت که زیادت طلبیم * دولت صحبت
آن مونس جان مارابس) * محصول بیت *
بار بزمه درنه حاجت که زیاده صفایه طالب
اولم ز راز را اول مونس چاک صحبتی
دولتی بزه بتر (ازدر خویش خدایا بیهشتم
مفرست * که سرکوی تراز کون و مکان
مارابس) خدا رارا ادات تخصیص که
حرف تعلیل * محصول بیت * جانا نه
خطاب ایدوب پیور که الله ایچون کندنی
فایکدن بنی جنته کوندرمه ذرا سنک
سرکوی کون و مکاندن بزه بتر یعنی
کون و مکاندن سنک سرکوی کله
اکتفا ایدر حاصلی سرکوی بزه بتر
مصراع اولده خداراده رابر بنه یانازوب
خدا یاد بیلر اکثر نسخه ده مخالف
بازدقندر غیری و برد کلری معساده
مدخولدر نامل تدیر (حافظ از مشرب
قسمت کاه بی انصافیت * طبع چون
آب و غزالهای روان مارابس) حافظ
منادی مشرب بونده شرب معساده در
شنتک کسریله حظ و نصیب معساده
اگر چه اصلنده صوده استعمال ایلر
مثلا شرب من الساء دیولر اما خواجه نک
مرادی مطلقا حظ و نصیب مشرب
قسمت یعنی حظ قسمت ازلی دیکدن
* محصول بیت * ای حافظ حظ و نصیب
قسمت از لیدن شکایت انصاف از قدر
یعنی قضا و قدر دفترنده مثبت اولان
نصیبیدن شکایت انصاف دکل ذرا
صوکی باک و لطیف طبع و موزون و سلیس
غزالر بزه بتر یعنی دنیا خطامنه مالک دکل
ایسک نوله لیکن لطیف و باک طبعه
و شیرین و مقبول غزالره مالک حاصلی
بوا یکی نعمت که بزه و برسدی شکرینی
قیلوب شکایت ایلک معقول دکلدر

(روان) آقچی (مارا) بزه (بس) بزه (معنای اشارتی) (رضیانه الجبار فینا) لنا علم ولا عدا مال) کلامی سرنبه ای حافظ شراب عشق و محبت و اسرار علوم و معرفت طلب اید بچی و ابکی جهان بهامی و فیتی اولیان مشرب صافیدن قسام ازل سنگیون قسمت احسان اید یکندن شکایت انصاف سر اقدر علم و حکمت پیکارندن علوم لدنیه بی آب صافی کی آقید بچی لطیف طبع و سلیس غزلر صورت شده معارف الهی دلی بیان اید بچی لسان غیب بزه بزه

حرف الشین

اگر رفیق شفیق درست بمان باش * حریف حجره و کرمابه و گلستان باش *

اگر رفیق شفیق ایست درست عهد و اول حجره و جام و گلستان مصاحبی اول (مفردات) (اگر) م (رفیق) م (شفیق) م (درست) م (بمان) م (عهد) م (باش) اول (حریف) م (صاحب) م (حجره) م (کرمابه) م (جام) م (گلستان) م (باش) اول (معنای اشارتی) ای سالک اگر حضرت الله محبت کنده و طلب و صلوات کنده صادق ایست (اوفوا بالعهود) آیت جلیله سی سرنبه (الست برکم) کوننده ابتدا بکام عهد و بیانی درست ایوب (قلان) کنتم نجون الله فاتبعونی یحییکم الله الخ آیت کریمه سی سرنبه کرک حجره شرب نموده و کرک عشق و محبت و کرک اسرار معرفتده حاصلی جمیع حالاتده حضرت الله و حضرت رسول الله اطاعت و کمال تبعیت اوزره اولکه (کل الطرق مسدوده الا من اقتنی اثر رسول الله) بیورلشدر

شکج زلف پریشان بدست بادیده * مگو که خاطر عشاق کو پریشان باش *

پریشان زلف بوکلنی بادله و یرمه دیمه که عشاق خاطر دی پریشان اولسون (مفردات) (شکج) بوکلن (زلف پریشان) م (با) م (لا اله الا الله) (دست) ال (باد) بل (مده) و یرمه (مگو که) دیمه که (خاطر عشاق) م (کو) دی (پریشان) م (باش) اولسون (معنای اشارتی) حق تعالی که صفات متقابل بریک تجلیات و ظهور و نه جیب حال کنده مطیع و متقاد اول هیچ بر حال کنده نفس و هوا که تابع اوله و طریق حقدن چیده استقامت سرک ایوب دیمه که عشاق خاطر پریشان اولسون و سندن اینجسون

کرت هواست که باخضر همنشین باشی * نهان ز چشم سکندر چو آب حیوان باش *

اگر منک محبت واریسه که خضر ایله مصاحب اوله من آب حیات کی اسکندر کوزندن نهان اول (مفردات) (کرت) اگر منک (هواست) محبت واریسه (باخضر) خضر ایله (همنشین) مصاحب (باشی) اوله من (نهان) کیر او (ز) من (چشم) کوز (سکندر) م (چو) مثل (آب حیوان) م (باش) اول (معنای اشارتی) ای سالک صراط مستقیم اگر منک حضرت خضر و سائر علوم لدنیه اهل البیته مصاحب اوله غافه محبت واریسه آب حیات اسکندر کوزندن نهان اولد بچی کی خلوت در انجمن اوزره ملازم اولوب خلق نظرندن

(وله ایضا) فی حرف الشین
اگر رفیق شفیق درست بمان باش *
حریف حجره و کرمابه و گلستان باش)
رفیق شفیق بیایه و باخبر خطاب درست
بمان وصف ترکیبی اقسامشدر حریف
حجره اسم فاعل مفعول اضاعه
کرمابه جامه و ابلیحیه دیر * محصول
بیت * اگر شغفتی و محبتی یار ایست
درست بمان اول یعنی عهدی درست
اوله لادن اول حاصلی قول و قرار
درست اولسون حجره و جام و گلستان
مصاحبی اول یعنی هر روزه زیاده اولدیمکدر
(شکج زلف پریشان بدست بادیده *
مگو که خاطر عشاق کو پریشان باش)
شکج و شکن بوکلن * محصول بیت
زلف پریشان بوکلنی بادیده و یرمه یعنی
زلفی که و یرمه دیمه که عشاق خاطر
دی پریشان اولسون یعنی شکج زلفی
بادیده و یرمه که عشاق خاطر رنده
پریشان اولدیمکدر (کرت هواست که
باخضر همنشین باشی * نهان ز چشم
سکندر چو آب حیوان باش) * محصول
بیت * اگر محبت واریسه که حضرت
خضر بیده مصاحب و همنشین اوله من
آب حیوان کی سکندر کیندن نهان
اول یعنی اهل دینان محبت ایله و همان
طایفه ایله اختلاط ایله حاصلی سلاطین
و امرا و سائر اغنیان استغنا اوزره اولی
کرک که ملا ز منک جا نان
خبر متسه مقصور و مخصوص اوله

نهان اولکه کائن و بان اوله من

زبور عشق نوازی نه کار هر مر غیبت * یا نوکل این بلبل غزل خوان باش *

عشق نوازی زبوری هر مر غیبت دکلر کل و بوغرل خوان بلبل تازه کلی
اول (مفردات) (زبور) کتاب (عشق نوازی) عشق اوخشا بقیاق (نه کار
هر مر غیبت) هر خوشک ایشی دکلر (یا) کل (نوکل) تازه کل (این) بو
(بلبل) م (غزل خوان) غزل اوقو بچی (باش) اول (معنای اشارتی) عشق
و محبت الهی کتایی اوقوب صادق و خاص عشق تحصیل ایست هر عاشق کاری
دکلر کل ای عاشق امور کی حضرت الله تغو بض ایوب کندن غیری مقصودی
اولیان بلبل غزل خوان کی طاعانی و ذکر و فکر کی خالصا لوجه الله ایوب
دنیوی و اخروی اغراض نفسانیه لادن قلبی صافی اولان عاشق صادق لادن اول

طریق خدمت و آیین بندگی کردن * خدایا که رها کن یا سلطان باش *

خدمت طریق و قولی ایست عادت الهی ایچون که بزه تفویض ایله و سن سلطان
اول (مفردات) (طریق خدمت) م (آیین) عادت (بندگی) قولی (کردن)
ایست (خدایا) الله ایچون (رها کن) ترک ایله (یا) بزه (سلطان) م (باش)
اول (معنای اشارتی) حضرت الله خدمت و عبادت و ارکان عبودیت و طاعت
ایست که ایچون بزه ترک ایله و بزه عاشق صادق قلری کشدی حاله قوی ای ارباب
غرضدن اولان کیمسه سن عالم سلطان اول و بزه مانع اوله که (الطریق الی الله
بعدد انفس الخلائق) بیورلشدر

دکر بصید حرم تیغ بر مکش زنهار * و زانچ بادل ما کرده پشیمان باش *

زنهار حرم صیدنه تیغ چکمه و اول نسنه دن که بزم کوکزه ایلش سن پشیمان اول
(مفردات) (دکر) بزم (با) لاله بده (صید) آو (حرم) م (تیغ) قلیج
(بر مکش) چکمه (زنهار) قطعه (وزانچه) دخی اول نسنه دن (بادل ما)
بزم کوکزه (کرده) ایلش سن (پشیمان) نادم (باش) اول (معنای اشارتی)
ای ارباب غرض اولان زاهد خشک صافن زنهار حرم قدس الهی نک محرمی
خاصان حقه و عاشقان محقه تیغ زبانت چکوب طعن و انکار ایله نمرگاه خدا اولان
قلبرین مجروح ایله که دین و ایمانه حشرت اولوب عاقبت رسوای اولور سین و اول
نسنه دنکه بزم کوکزه ایلش سن ایدن دخی پشیمان اولوب رجوع ایله

توشع انجمنیک زبان و یک دل باش * خیال و کوشش پروانه بین و خندان باش *

سن مجلس شمعین بردلو و بر کوکلو اول پروانه نک خیال و سه بی کور و خندان
اول (مفردات) (توشع) سن (شمع) چیر (انجمن) دیرنک (با) خطابه
(یک زبان) بردلو (یک دل) بر کوکلو (باش) اول (خیال) فکر (کوشش)
سعی (پروانه) م (بین) کور (خندان) کواچی (باش) اول (معنای اشارتی)
ای (ولقد کرمتا) آیتله مکرم اولان انسان یلکه سن نور ایمانله مجلس عشاق

(زبور عشق نوازی نه کار هر مر غیبت * یا نوکل این بلبل غزل خوان باش)
اوخشا قدر بو عبارتی ساز چالده استعمال ایدرلر ربط نواز و چنگ نواز کی بونده اوقو مق معانسه نصین اولمشدر
یا حرف مصدر در نوکل این لامیددر
بلبل غزل خوان بیایه در * محصول بیت *
عشق نوازی زبوری هر مر غیبت دکلر کل و بوغرل خوان بلبل تازه کلی
اول (مفردات) (زبور) کتاب (عشق نوازی) عشق اوخشا بقیاق (نه کار
هر مر غیبت) هر خوشک ایشی دکلر (یا) کل (نوکل) تازه کل (این) بو
(بلبل) م (غزل خوان) غزل اوقو بچی (باش) اول (معنای اشارتی) عشق
و محبت الهی کتایی اوقوب صادق و خاص عشق تحصیل ایست هر عاشق کاری
دکلر کل ای عاشق امور کی حضرت الله تغو بض ایوب کندن غیری مقصودی
اولیان بلبل غزل خوان کی طاعانی و ذکر و فکر کی خالصا لوجه الله ایوب
دنیوی و اخروی اغراض نفسانیه لادن قلبی صافی اولان عاشق صادق لادن اول

یا حرف مصدر در نوکل این لامیددر
بلبل غزل خوان بیایه در * محصول بیت *
عشق نوازی زبوری هر مر غیبت دکلر کل و بوغرل خوان بلبل تازه کلی
اول (مفردات) (زبور) کتاب (عشق نوازی) عشق اوخشا بقیاق (نه کار
هر مر غیبت) هر خوشک ایشی دکلر (یا) کل (نوکل) تازه کل (این) بو
(بلبل) م (غزل خوان) غزل اوقو بچی (باش) اول (معنای اشارتی) عشق
و محبت الهی کتایی اوقوب صادق و خاص عشق تحصیل ایست هر عاشق کاری
دکلر کل ای عاشق امور کی حضرت الله تغو بض ایوب کندن غیری مقصودی
اولیان بلبل غزل خوان کی طاعانی و ذکر و فکر کی خالصا لوجه الله ایوب
دنیوی و اخروی اغراض نفسانیه لادن قلبی صافی اولان عاشق صادق لادن اول
طریق خدمت و آیین بندگی کردن * خدایا که رها کن یا سلطان باش *
خدمت طریق و قولی ایست عادت الهی ایچون که بزه تفویض ایله و سن سلطان
اول (مفردات) (طریق خدمت) م (آیین) عادت (بندگی) قولی (کردن)
ایست (خدایا) الله ایچون (رها کن) ترک ایله (یا) بزه (سلطان) م (باش)
اول (معنای اشارتی) حضرت الله خدمت و عبادت و ارکان عبودیت و طاعت
ایست که ایچون بزه ترک ایله و بزه عاشق صادق قلری کشدی حاله قوی ای ارباب
غرضدن اولان کیمسه سن عالم سلطان اول و بزه مانع اوله که (الطریق الی الله
بعدد انفس الخلائق) بیورلشدر
دکر بصید حرم تیغ بر مکش زنهار * و زانچ بادل ما کرده پشیمان باش *
زنهار حرم صیدنه تیغ چکمه و اول نسنه دن که بزم کوکزه ایلش سن پشیمان اول
(مفردات) (دکر) بزم (با) لاله بده (صید) آو (حرم) م (تیغ) قلیج
(بر مکش) چکمه (زنهار) قطعه (وزانچه) دخی اول نسنه دن (بادل ما)
بزم کوکزه (کرده) ایلش سن (پشیمان) نادم (باش) اول (معنای اشارتی)
ای ارباب غرض اولان زاهد خشک صافن زنهار حرم قدس الهی نک محرمی
خاصان حقه و عاشقان محقه تیغ زبانت چکوب طعن و انکار ایله نمرگاه خدا اولان
قلبرین مجروح ایله که دین و ایمانه حشرت اولوب عاقبت رسوای اولور سین و اول
نسنه دنکه بزم کوکزه ایلش سن ایدن دخی پشیمان اولوب رجوع ایله
توشع انجمنیک زبان و یک دل باش * خیال و کوشش پروانه بین و خندان باش *
سن مجلس شمعین بردلو و بر کوکلو اول پروانه نک خیال و سه بی کور و خندان
اول (مفردات) (توشع) سن (شمع) چیر (انجمن) دیرنک (با) خطابه
(یک زبان) بردلو (یک دل) بر کوکلو (باش) اول (خیال) فکر (کوشش)
سعی (پروانه) م (بین) کور (خندان) کواچی (باش) اول (معنای اشارتی)
ای (ولقد کرمتا) آیتله مکرم اولان انسان یلکه سن نور ایمانله مجلس عشاق
نسبت معلوم

شعبه حسن طعن وانکاری براغوب يك زبان يك دل اولفله صدق و اخلاص
تحصيل ايله وعشاقك پروانه كې وجودنی آتش عشقه ياقوب رضا الله بولنده
سعی و همتی كورسندخی انك كې اولوب خندان اول

كې كال دلبری و حسن در نظر بازیت * بشیوه نظر از نادران دوران باش *

دلبرك و حسن كالی نظر بازلقه در نظر شیوه سیه زمانك نادر زدن اول (مفردات)
(كال) م (دلبر) م (یا) مصدریه (حسن) م (در) فی (نظر بازیت)
نظر اچقلقه در (یا) لاملايه (شیوه) ناز (نظر) م (نادران) م (دوران)
زمان (باش) اول (معنای اشارتی) ای صورت پرست اولوب كندوی قویوب
غیره ناظر اولان زاهد عند الله محبوبك و حسن حالك كالی سعی ايله بصیرت
قلب تحصيل ایتكلكده در كندو كه همت عالی ایدوب اولوا البصاردن اولفله
زمانك نادر زدن اول و قبل الوجود اولان عارف بالله زدن اول

خوش حافظ و از جور یار ناله مکن * ترا كه گفت كه در روی خوب حیران باش *

ساکت اول ای حافظ و جور یار دن ناله ايله سكا كیم دیدیكه خوب بوزه حیران
اول (مفردات) (خوش) ساکت (حافظ) م (از) من (جور) م (یار) م
(ناله) فریاد (مکن) ايله (ترا) سكا (كه) كیم (گفت) دیدی (در روی خوب)
كوزل بوزه (حیران) م (باش) اول (معنای اشارتی) ای حافظ چونكه عشق
و محبت و تحصيل معرفت بولنه دوشدك بارك جوریدن و راه عشقك درد و بلالیدن
ناله ايله سكا كیم دیدیكه جلال الله مشتاق و حیران اول زرا بلايه نهی و تحمل
خاصه محبت الله سندر

وله ایضا *

ای همه شكل تو مطبوع و همه جای تو خوش * دلم از عشوه یاقوت شکر خای تو خوش *

ای محبوب سنك جله شكك مقبول و سنك جله بك لطیفدر سنك شکر جنبی
لبكك عشوه سندن كوكل خوشدر (مفردات) (ای) محبوب (همه) جله
(شكل) م (نو) سن (مطبوع) مقبول (همه) دوكلی (جای) محل (نو) سن
(خوش) لطیف (دلم) كوكل (از) من (عشوه) ناز (یاقوت) فرمزی
جوهر (شکر خای) شکر جنبی (نو) سن (خوش) م (معنای اشارتی)
ای محبوب حقیقی اولان رب سنك مقتضای حكمتك اوزره ظهور ایلین تجلیات
صفاتك اطقا و قهرا بسطا و قبضا جله سی خوشدر و دوكلی سنك تجلیك محلی
دخی خوشدر خصوصكه سنك (الست ربكم) خطا بكك لذت روحانی
شیوه سندن كوكل خوشدر

همچو كلبرك طری هست وجود تو لطیف * همچو سرچن خلد سربای تو خوش *

نازه كل پیراخی كې سنك وجودك لطیفدر جنت باغك سروی كې سنك جبع
اندامك خوشدر (مفردات) (همچو) مثل (كلبرك) كل پیراخی (طری) نازه

هست *

(كال دلبری و حسن در نظر بازیت * بشیوه نظر از نادران دوران باش)
دلبری یا حرف مصدر نظر بازیده بوبله در

* محصول بیت * حسن و دلبرك

كالی نظر بازلقه در یعنی محبوب
دوستاقده در حاضری دلبرك عشاقی چوق
اولفله در پس امدی صنعت نظرده
دوران نادر زدن اول یعنی منظور عشاق
اولفله بی نظیر عالم اول (خوش حافظ
واز جور یار ناله مکن * ترا كه گفت كه در

روی خوب حیران باش) محصول بیت *

ای حافظ ايسم اول و جور یار دن ناله ايله
سكا كیم دیدیكه روی خوبه حیران
اول یعنی سكا كیم دیدیكه كوزل سو
پس كنه سندر كسه نك دككدر (وله ایضا)
(ای همه شكل تو مطبوع و همه جای
تو خوش * دلم از عشوه یاقوت شکر خای
تو خوش) ای حرف ندامادی محذوف
ای جانان دیمكدر عشوه كوكل الدامق
یاقوت شکر خای تو بیاتیه و لامیه در

یاقوت شکر خاندن مراد دلبر و یار و یادهای
شکر خا وصف ز کیندر خیاسندن
شکر جنبی اگر چه چكنك دهانك
شانند ندر اما قرب جوار اعتبار به لبه

استاد ایدرلر مجازا * محصول بیت *

ای جانان سنك جبع شكك مطبوع و هر بك
كوزلدر كوكل سنك شکر جنبی عشوه
كر لبكدن خوشدر (همچو كلبرك طری
هست وجود تو لطیف * همچو سرچن
خلد سربای تو خوش) * محصول بیت *

نازه كل پیراخی كې سنك وجودك لطیفدر

جنت چنی سروی كې باشدن اباغه دك هر بك
خوشدر حاصلی هر بك خوب و لطیفدر

(شیوه و ناز تو شیرین خط و خال تو ملخ * چشم و ابروی تو باقد و بالای تو خوش) * محصول بیت * سنك شیوه و نازك شیرین و خط
و خالك مقبول چشم و ابرو كز باقد و قامك خوش (هم گلستان خیال ز نور نقش و نگار * هم مشام دلم از زلف سنسای تو خوش) گلستان
خیال اضافتری بیاتیه و لامیه در خیاله

(هست) در (وجود) م (تو) سن (لطیف) م (همچو) مثل (سرو) م
(چن) باغ (خلد) جنت (سربای) باشدن اباغه (تو) سن (خوش) م
(معنای اشارتی) سنك ذات بیجو نكدن ظهور ایلین نفحات و فیوضات نازه
كل كې دماغ جانق معطر قلبی برامر لطیفدر جنت باغك سروی كې اولان
سنك راه مستقیم سرا پا امنیتر و خوشدر

شیوه و شكل تو شیرین خط و خال تو ملخ * چشم و ابروی تو باقد و بالای تو خوش *

سنك شیوه و شكك شیرین سنك خط و خالك ملجدر سنك چشم و ابرو
زیباسنك قد و بالاك خوشدر (مفردات) (شیوه) ناز (شكل) م (تو)
سن (شیرین) طالتو (خط) اینجه صفا (خال) بك (تو) سن (ملخ)
كوزل (چشم) كوز (ابرو) فاش (تو) سن (زیبا) باقشقلو (قد) بوی (بالا)
یوكسك (تو) سن (خوش) م (معنای اشارتی) سنك مستغنی عن العالمین (وكل يوم
هو فی شأن) اولفلهك صفات ذاتیه لك و ذات بیجو لك جله سی خوشدر سنك نظر
هنايك لطیفدر سنك بی نظیر اولان علو شانك ده خوشدر

هم گلستان خیال ز نور نقش و نگار * هم مشام دلم از زلف سنسای تو خوش *

هم خیال گلستانی سندن بر نقش و نگار در هم كوكل دماغی سنك سن رابحه لوزلقكدن
خوشدر (مفردات) (هم) دخی (گلستان) م (حیات) م (میم) صمیر (زلف) سندن (بر)
طلو (نقش) م (نگار) محبوب (هم) م (مشام) دماغ (دلم) كوكل (از) من (زلف)
م (سمن سایی) بیاض كل از بیجی (تو) سن (خوش) م (معنای اشارتی) باعث حیات ابدی
و گلستان معرفه الله اولان صمیر م و فو ادم سنك فیض و تجلیكدن بر نقش و نگار
و بر معارف و اسرار درهم كوكل دماغی سنك ربیع رحان تعیر اولان رابحه
انوار تجلی صفا نكدن خوش و معطر در

پیش چشم تو بمرم كه بدان بیماری * میكند درد مرا از رخ زیبای تو خوش *

سنك چشمك او كنده اوله یزیر اول بیمارلقه سنك زیبار خكدن بنم دردی خوش ایلر
(مفردات) (پیش) اوكل (چشم) كوز (تو) سن (بیمیر) اولیم (كه) زرا
(بدان بیماری) اول خسته لك ايله (میكند) ایدر (درد مرا) بنم در دیمه (از) من
(رخ) بكاف (زیبا) لطیف (تو) سن (خوش) م (معنای اشارتی) بارب اتیه اولوا لریكه
احسان ایلدیكك نظر عنایتكده بن قولكه دخی بر نظر ايله كه سنك نظر عنایتك او كنده
بویشریدن منسلخ اولوب (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر اولیم و دایم سنك
جلا لك عشقك بیماری اولیم زرا اول بیمار لقه سنك لطیف جلا لك مشاهد سندن
بنم دردی خوش ایلر و اطمنان قلبم دخی انككه حاصل اولور

دردره عشق كه از سبل بلا نیست كذار * میكتم خاطر خود را بختای تو خوش *

عشق بولنده كه بلا سیلندن كذر یوقدر كندی خاطر می سنك تمنا و آرزوك
ایله خوش ایلرم (مفردات) (در) فی (ره) یسول (عشق) م (از) من (سبل) م (بلا) م

(نیست) یوق (گذار) بچید و خلاص (میکنم) ایدرم (خاطر خود را) کنندی
خاطرمی (بنمای تو) سنک آرزو که (خوش) کم (معنای اشارتی) یارب سنک
عشق بوانده بلا سیلندن بچید و سلامت یوقدر که (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ
بحمد الله اثر نبیده اولوب درد عشق اختیار ایتمکله سنک جالک آرزوسی نعمت
عظما سنده مظهر اولمقلغم ایله کنندی خاطرمی تسلی و خوش ایلر مکه درد و اشتیاق
الهی باعث و صلت شه نشا هیدر

طلب صحرایان طلب کر چه زهر سو خطر یست * می رود حافظ بی دل بتولای او خوش کیدر
(مفردات) (در) فی (بیابان) صحرا (طلب) م (کر چه) م (زهر سو) هرجا بدین
(خطر یست) بر خطر وارد (می رود) کیدر (حافظ) م (بی دل) عاشق (بتولای تو)
سنک محبتکله (خوش) م (معنای اشارتی) مار و اژدر له پراولان سینسه صحرای
عشقه اگر چه عاشق بیچاره به هرجا بدین یک در لو بلا و خطر و وارد لکن سنک
عشق و محبتک لذتیدن عاشق حافظک بلای بی پایادن درونی خندان و خوش اولشدر

﴿وله ايضا﴾

فکر بلبل همه آنست که کل شد یارش * کل در اندیشه که چون عشوه کند در کارش *

بلبل فکری دوکلی اولدر که کل اکایا اولدی کل فکده کاک ایشنده نیجه عشوه ایده
 (مفردات) (فکر بلبل) م (همه) جمله (آنست) اولدر (کل) م (شد) اوادی (یار) م
 (ش) ضمیر (کل) م (در اندیشه) فکده (چون) نیجه (عشوه) ناز (کند) ایده
 (در کارش) انک ایشنده (معنای اشارتی) عاشق صادق فکری و مرادی دائم
 معشوقه قرینت ووصلندر اما نسخ عزائم ابدیچی محبوب حقیقک مرادی اول عاشق
 بیچاره نك کارنده نیجه ناز و استغنا ایتمکله عاشق تضرع و نیاز و درد سوزنی اندازه به
 دوشور مکرر عاشقه کر کدر که مرادی ترک ابدوب محبوبک مراده تابع اولمدر

در دل بای همه آن نیست که عاشق بکشد * خواجه آنست که باشد غم خدمتکارش *
 در باقی دوکلی اول دکلدر که عاشق اولدوره افندی اولد رکه اکا خدمتکار نیک
 غمی اوله (مفردات) (دل بای) کو کل قابیجلیق یعنی محسوس بلق (همه) جله
 (آن نیست) اولد دکلدر (عاشق) م (بکشد) اولدوره (خواجه) افندی (آنست)
 اولدر (باشد) اوله (غم خدمتکار) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) محبوب حقیقک
 اول دکلدر که دائم عاشقی اولد وره و اغلده اول بر محبوب در که (روؤف رحیم) در
 (لا یضیع اجر المحسنین) در انکیون (قلوب الاحرار بین التجلی والاسنتار) در افندی
 اولدر که کند وده خدمتکار نیک غمی اوله بنم افندیم الله بر افندی در که
 (وما من دابة فی الاض الا علی الله رزقها) آیت کریمه سی سر سجه عبالی مشابه سنده
 اولان خلقک بر و کوک طو لسی کناهی دخی اوله نواب رحیم اولان الله جله سنی
 صفو و مغفرت و ستا رب ایله ستر ایلوب صوری و معنوی بر نفس رزقری قطع ایاز و انوعز

(جای آنت که خون موج زند در دل لعل * زین تغابن که خرف میسکند بازارش) تغابن بازارد زبان ابلکه دبر خرف صغی
 جنبه دبر * محصول یت * محبلدر که لعل یورکنده فان موج اوره یعنی یوری خون اوله غیر تمدن بو تغابن که صغی بازار یت
 کساد و بر یعنی بازار یت شکست و بر یتدن مراد تمبلدر یعنی محبلدر که اهل فضاک جگری فان درباسی او اوب موج اوره بو تغابن که
 جهلا رغبت و اعتبار او اوب اهل جاه

(لامحوب الا الله) درو (ارحم الراحمين) در

✽ جای آنست که خون موج زند در دل اهل ✽ زین نغابین که خرف میشکند بازارش ✽

انک بزیدر که اعلک کو کلندہ فان موج اوردہ بوزیاند نہکہ خرف انک بازار فی صبر
(مفردات) (جای آنست که) انک بزیدر کہ (خون) فان (موج) م (زند) اورہ (در)
فی (دل) کوکل (لعل) م (زین نقاب) بوزیاندن (بازار) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی)
لایق اولان بود کہ لعل کبی عند اللہ فضلی وقدری واکرمیتی اولان عارفان
وعاشقانک کوکلندہ دائم خوف وخشیت عظمت وجلال الہیدن جگرفانی موج اوردہ
ومضطرب البال اولہ بونقص وزیاند نہکہ خرف کبی فی اعتبار اولان دنیا وتعلقات
ما سواکندونک حق بلہ اولان بازارنی قبرہ وبوزہ وحقہن غافل ایلہ

﴿بلبل از فیض کل آموخت سخن و رنه نبود﴾ این همه قول و غزل تعیبه در نه تبارش ﴿﴾

بلبل سوزی کلاک فیضندن او کردی بو خسه بوجه له قول وغزل اناک منقارنده
نعیه ومهیا دکل ایدی (مفردات) (بلبل) (م) (از) (من) (فیض کل) (م) (آموخت)
او کردی (سخن) (سوز) (ورنه) (بوخسه) (نبود) (دکل ایدی) (این همه) (بوجه له
(قول) (م) (غزل) (م) (نعیه) (قرشمش) (مهیا) (اولش) (در) (فی) (منقار) (فروش) (پورتی
(ش) (ضمیر) (معنای اشارتی) عاشق ک انابتی ورجوعی دائم حضرت الله اولوب
کند ولسا نندن ظهور ایدن علم وحکمت و اسرار معرفت چله سنی فیض وفضل
خدادان بیه وکندو دن بیه بوخسه بودوکللی قول وغزل صورتنده جریان ایدن
حکمت کندو ذاتنده مهیا وها ضرر دکل ایدی

✽ آن سفر کرده که صد قافله دل شهره اوست ✽ هر کجا هست خدا با بسلامت دارش ✽

اول سفر ایلمشکه یوز کوکل قافله سی اکا بولد اشددر هر قنده او اورسه ای خدا آتی
سلامتده طوط (مفردات) (آن) اول (سفر) م (کرده) ایلمش (صد) یوز (قافله)
م (دل) کوکل (همراهی) اکا بولد اشددر (هر یک) هر قنده (هست) او اورسه
(خدایا) ای خدا (با) لعلابه (سلامت) م (دار) طوط (ش) غمجه (معنای اشارتی)
(فرواالی الله واثبوا الی ربکم) آیت کریمه ای سر بجه اول عاشق بیچاره ک مغیر کوکلی
که سنک دوستلر کدن بر نیجه ارباب قابولک همتی کندویه بولد اش و اولیاء الله دن استمداد
ایده رک سنک جانب عزیزکده سفر و قرب و وصاتکده قصد ایلددر (المصوم من عصمه الله)
سر بجه ناز هر قنخی حاده و مر تیده او اورسه ای خدا سن آتی سلامتده طوط

تو ای که بر کوچه معشوقه* ما میگذری * بر دریا بش که سرمی شکنند دیوارش *

ای کیسه که بزم معشوقه من کز قاعنه او غراسن حذر اوزره اولکه انک دیواری
باش قیرر (مفردات) (ای) (حرف ندا) (بر) علی (کوچه) محله جگر (معشوقه) م
(ما) بز (میکدزی) او غراسک (بر حذر باش) حذر اوزره اول (سر) باش
(می شکند) قیرر وصیر (دیوار) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) ای راه عشقه
سالک اولان کیسه اگر حضرت الله قریب و وصلت طلب ایلر ايسک شریعت
و طریقت و حقیقت بولارنده استقامت اوزره اولوب آداب شرعیدن برادی تزلزل

زیرا ادبیز اولان حضرت الهک لطفندن محروم در همان ادبیز لکدن حذر اوزره
اولکه راه عشق ضاره و مضره و فته مضله کی عقیباتری سنی هلاک ایلسون
صحبته عافیت کر چه خوش افتادای دل * جانب عشق عزیزست فرومگذارش *

عافیت صحبتی اگر چه سکا خوش دوشدی ای ککو کل عشق جاننی
عن بزدراقی ترک ایلله (مفردات) صحبت (م) عافیت (م) (کر چه) (م) (خوش)
(م) (افساد) (دو شدی) (ای دل) (ای ککو کل) (جانب) (م) (عشق) (م)
(عزیز) (م) (است) (در) (فرو) (اشاغی) (مگذار) ترک ایلله (ش) ضمیر (معنای)
اشا رقی) درد و بلا سز مجر دزد و صلاح صوری ایلله عافیت و سلامت صحبتی
اگر چه بوطریق اخبار سکا خوش دوشدی ای ککو کل لکن طریق شطار اولوب اقرب
طرق اولان جانب عشق عزیز او جدو در (جذبیه من جذبات الرحمن
نوازی عمل الثقلین) حدیث شریفی سر نبجه بلکه عبادت ملائکه دن افضلدر
سن اتی ترک ایلله

اگر از وسوسه نفس و هوا دور شوی * بی شکی راه بری در حرم دیدارش *

اگر نفس و هوا ک وسوسه سندن دور اوله سن هیچ شکسز انک دیداری حرمه
یول ایلنور سن (مفردات) (اگر) (م) (از) (من) (وسوسه) (م) (نفس هوا) (م)
(دور) (بعید) (شوی) (اوله سن) (بی شکی) (شکسز) (راه) (یول) (بری) (ایلنور سن)
(در) (فی) (حرم) (م) (دیدار) (جمال) (ش) ضمیر (معنای اشا رقی) اگر درد
و بلا ایلله پر خون اولان راه عشق اختیار ایدوب نفس و هوا ک وسوسه سندن و حفظوندن
دور اوله سن هیچ شکسز حرم قدس الهیه یول بولوب مشاهده جمال الله ایلله
مشر ف اولور سنون

صوفی سرخوش ازین دست که کج کرد کلاه * بدو جام دگر آشفته شود دستارش *

سرخوش صوفی که کلاهنی بونک کیدن اگری ایلدی ایکی جام ایلله دخی انک دلبندی
پیشان اولور (مفردات) (صوفی) (م) (سرخوش) (م) (ازین دست) (بونک کیدن)
(کج) (اگری) (کرد) (ایلدی) (کلاه) (م) (بدو جام) (ایکی قدح ایلله) (دگر) (دخی) (آشفته)
پیشان (شود) اولور (دستار) (صارق) (ش) ضمیر (معنای اشا رقی) نفس هوا سله
و شراب غفلت ایلله سرخوش صوفی بونک کی مایه سعادست سمرمدی اولان درد و بلا
عشقندن یوز چوپروب اظهار غرور و استکبار ایلدی اگر بوحالت انکار و غفلتده ایکن
توفیق ربانی بنشوب شراب عشق الهیه دن بر ایکی قدح نوش ایدوب ذوق
روحانیت بولمقله دلبندی پیشان و صورتی خراب اولوب دولت عشقه
نا ایلور

دل حافظ که بدیدار تو خوش کرده بود * ناز پرورد وصالست مجو آزارش *

حافظ کلبی که سنک دیدار که معناد اولمندی وصال ناز ایلله سلطنتدر اکا جفاسته
(مفردات) (دل) (کوکلی) (حافظ) (م) (بدیدار تو) (سنک دیدار که) (خو کر) (خوی اید بچی)

(شده بود) اولمش ایدی (ناز پرورد) ناز ایلله سلطنت (وصال) (م) (است) (در) (مجو) (ایسته
(آزار) جفا (ش) ضمیر (معنای اشا رقی) یارب حافظک کوکلی سنک جمالک نورینک
مشاهده سله معناد اولمندی (ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا) الخ آیت کریمه سی
سر نبجه سن رحمت و کره کلاه وصال ناز ایلله بسلد کد نصرکه اکا فرقت جفاستی کو سترمه
عصمتا الله تعالی من الحور بعد الکور

وله ایضا *

باز آئی و دل تنک مرا مونس جان باش * وین سوخته را محرم اسرار نهان باش *

کیر وکل و بنم تنک قلبه جان مونس اول و یوباشک نهان اسرار نه محرم اول (مفردات)
(باز) (کیر) (آی) (کل) (دل) (کوکلی) (تنک) (طار) (مرا) (بنم) (مونس) (م)
(جان) (م) (باش) (اول) (وین) (دخی) (سو خسته را) (یائشه) (محرم اسرار) (م)
(نهان) (کیرلو) (باش) (اول) (معنای اشا رقی) ای پیر دلنیرم عالم استغراقدن کیرلو
صحوه کل و بنم حوا دث ایام ایلله تنک اولمش قلبه انوار فیض خدا ایلله وسعت
کتوروب بکجان مونس اول و یوباشک عشقه یائشه کیرلو اسرار نه محرم اول
وعون و عنایت ایلله

زان باده که در میکه عشق فروشد * مارادوسه ساغر بده و کو رمضان باش *

اول شرابنده عشق میخانه سنده صتارل بزه ایکی اوج قدح ویر ویدی رمضان اولسون
(مفردات) (زان باده) (اول شرابندن) (در) (فی) (میکه) (میخانه) (عشق) (م) (فروشد)
صتارل (مارا) (بزه) (دوسه) (ایکی اوج) (ساغر) (قدح) (بده) (ویر) (کو) (سویه)
(رمضان) (م) (باش) (اولسون) (معنای اشا رقی) اول اولیاء الله ایچون مهیا
اولان حضرت الهک اسرار توجیدی شرابندن که عشق میخانه لدنی سنده صتارل
بزه ایکی اوج قدح احسان ایدوب صوم سوانی طو تفته عید وصاله ایر شمر ایچون توجه
قلب ایلله همت پیوره سز

در خرقه چو آتش زدی ای عارف سالک * جهدی کن و سر حلقه رندان جهان باش *

ای سالک عارف چونکه خرقه ی باقدک بر جهدا ایلله جهان رندلر تنک سر حلقه سی
اول (مفردات) (در) (فی) (خرقه) (م) (چو) (چونکه) (آتش) (م) (زدی)
اور دک (ای عارف سالک) (م) (جهدی کن) (رسی ایلله) (سر) (باش) (خرقه) (م)
(رندان) (قلند ران) (جهان) (م) (باش) (اول) (معنای اشا رقی) ای راه عشقندن
خبردار اولان سالک عارف چونکه خرقه وجودی آتش عشقه باقدک و محو و فنا ایلدک
بر جهدا ایلله که وجود بشریه دن کلی خلاص اولمش جهان رندلر تنک
و آزاده لر تنک سر حلقه سی اوله سن

آن یار که گفتا بتوام دل نکرانست * کو میروم اینک بسلامت نکران باش *

اول یار که دیدی سکا کوکلم منتظر دردی شدی کیدرم سلامتله ناظر و منتظر اولسون
(مفردات) (آن) (یار) (م) (گفتا) (دید) (بتو) (سکا) (ام) (بنم) (دل)

(وله ایضا)

(باز آئی و دل تنک مرا مونس جان باش * وین سوخته را محرم اسرار نهان باش)
* محصول بیت * ای جانان کیر وکل و بنم
دل تنکمه مونس جان اول و یوباشک
کیرنی اسرار نه محرم اول (زان باده که
در میکه عشق فروشد * مارادوسه
ساغر بده و کو رمضان باش) * محصول
بیت * اول باده دنکه آتی عشق میخانه سنده
صتارل بزه ایکی اوج قدح ویر ویدی
رمضان اولسون دی یعنی رمضان سنده
اولور سده ویر ضرر ایلر (در خرقه چو آتش
زدی ای عارف سالک * جهدی کن
و سر حلقه رندان جهان باش * در حرف
صله * محصول بیت * ای عارف سالک
چونکه خرقه به آتش اور دک یعنی خرقه کی
باقدک جهدا ایلله جهان رندلر تنک
سر حلقه سی اوله سن یعنی باشی و ربی
اوله سن حاصلی متعین رندلر دن اوله سن
(آن یار که گفتا بتوام دل نکرانست *
کو میروم اینک بسلامت نکران باش)
* محصول بیت * اول یار که دیدی
کو کلم سکا ناظر و متعلقدر سن اکا دی
ایسته شدی ایریشرم سلامتله ناظر
و منتظر اول یعنی کوزت شدی کاویم

کوکلم (نکرانست) یا فچیدر (کو) سویله (مخروم) کیدرم (ایشک) اشته جک
(با) للایسه (سلامت) م (نکران) ناظر و منظر (باش) اولسون (معنای اشارتی)
(فاذکرونی اذکرکم) آیت کریمه سی شرنجه اول محبوب حقیقی بیور دیکه ای بنده
صادق سن بنی طاب وذاکر اولد فچه بندخی جیع زمانده سکا ناظر وسنی ذاکرم
ای خلیفه الله اولان پیرم اشته شمدی بعون الله حضرت الهی ذکر و فکر ابله عشق
و محبة الله بولنه کیدرم سلامته اقاء الله واصل ونظر عنایت الله نائل اولمز
ایچون بزه همت بیوره سر

خون شد دلم از حسرت آن لعل روان بخش ای درج محبت بهمان مهر و نشان باش
 کوکلم خون اولدی اول روان بخش اینک حسرتندن ای محبت درجی همان اول مهر
 و نشان الیه اول (مفردات) (خون) فان (شد) اولدی (دلم) کوکلم (از) من
 (حسرت) م (آن) اول (لعل) لب (روان بخش) جان و بریحی (ای) م (درج)
 کوچک صندق که قیلتی نسله قورلر جواهر کنی (محبت) م (بهمان) همان اول
 (مهر) م (نشان) م (باش) اول (مشتای اشارتی) فیض و نقاشیه قلوب
 عاشقانه تازه جان و حیات ابدی بخش ابدی محبوب حقیقتک حسرتندن کوکلم
 خون اولدی ای درج جوهر محبت و معدن علم و معرفت اولان پیرم اول اسرار دینی
 عوامدن سزده اساتک اوزره مهر اور و همان اول مهر و نشان اول لکن کر مکه طالبین
 صا دقیندن کتم و در بیغ پیورمه سز

چو نابدلش از غصه غباری نشیند * ای سبل سرشك از عقب نامه روان باش
 نالک قلبی اوزره غصه دن رغبار او تورمه ای کوزم باشی سبلی نامه نك اردندن
 روان اول (فقرات) (نا) حتی (ردلش) انك قلبی اوزره (از) من (غصه) م
 (غباری) بر توز (تشبند) او تورمه (ای سبل) م (سرشك) کوز باشی (از)
 من (عقب نامه) نامه اردندن (روان) آقجی (باش) اول (معنای اشارتی)
 نا که اول محبوب حقیقینک اعراضندن بر حجاب غباری حاصل اولیسه ای سیله
 بکرن کوزم باشی نامه وجودی طاعنه صرف ابتدا کد نصرکه حق تعالینک رحمت
 واحساننی جلب ایتک ایچون دائما حق یولته آقجی اولکه کوز باشیله و قلب آتشیله
 جیم مرادات حصولیذیر اولمشدر

حافظ که هوس میکندش جام جهان بین * کو در نظر آصف جشید مکان باش *
حافظ که بگندوسته جام جهان بینی هوس ایلر اکلدی جشید مکان آصفک نظرند.
اولسون (مفردات) (حافظ م) (هوس) محبت (میکند) ایلر (ش) ضمیر (جام)
قدح (جهان بین) جهان کو سترنجی (کو) سوبله (در) فی (نظر) م (آصف)
سلیمان علیه السلام وزیری (جشید) پادشاه (مکان) م (باش) اول (معنای
اشارتی) ای حافظ هر کی که اسرار جهانی و اسرار ملکوتی کو سترنجی آینه قلبک
بجلا و مصفا اولسته محبت ایلر سه اکا سوبله پادشاه حقیقت فقامنده خلیفه الله فی الارض

(خون شد دلم از حسرت آن لعل زوان
بخش * ای درج محبت بهمان مهر و نشان
باش) * محصول بیت * یور کم فان اولدی
اول جان بغشلی ایلام حسرتندن یعنی
اول لعل لب جان بخش جانان حسرتندن
پس ای محبت در جی همان اول مهر
و نشانله اول یعنی جفا ایچون مهر جانانی
ترک ایله خواجه غیبتدن خطابه التفات
پیور دی (تار داش از غصه قیاری
نیشیند * ای سیل سرشک از عقب نامه
زوان باش) دلش ضیری * * * * *
راجمدر * محصول بیت * تاجا نانک
کو کله غم و غصه دین برتوز او طور مبه
یعنی خاطرینه غبار قومیه ای کوز یاشی
سلی نامه نک آردنجه روان اول یعنی
جانانه تسلی ویر ایشده خواجه ده شدی
کلوردیو (حافظ که هوس میکندش جام
جهانین * کودر نظر آصف جشید
مکان باش) * محصول بیت * حافظ که
جام جهانین هوس ایلر یعنی مرادی جام
جهان نماد رسندی حافظه جام جهانین
ایسترسک جشید مکان باد شا هک
وزیر اعظمی نظر نده اول یعنی جام جهانین
انک ائنده دراکا ملازم اول که سکا بصر اوله
میکندش شین ضمیر تکمیل وزن و نحسین
لفظ و نا کید معنا ایچون کلشدز

اولان شیخ کاملک و قطب زمانک نظر عنایتده اولسون

﴿وله ايضا﴾

﴿ بدور لاله قدح کبروی ریامی باش * پیوی کل نفسی همد صبا می باش ﴾

لاہدورندہ قدح طوط و ریاضت اول کل امیدیلہ برنفس صباہ ہمدم اول (مفردات)
(با) ظرفیہ (دور) زمان (لالہ) م (قدح) م (کیر) طوط (بی ریا) ریاضت
(می باش) اول (با) للہ لایہ (ہوی) قوقو (کل) م (نفی) برنفس (ہمدم)
مصاحب (صبا) م (می باش) اول (معنای اشارتی) ای طالب حق اولان قرداش
عمر مساعده و رمش ایکن جدوسعی ایدوب صدق و اخلاصہ و جکر یا ثقلیلہ
اقرب طرق الی اللہ اولان عشق طلب اللہ و خلعتی نظر کردن اسقاط ایدوب
ریاضت اول محبوب حقیقی یہ وصلت امیدیلہ برنفس مقداری عمر دہ فیض
و تجلیات الہیہ و مرشد عالی جاہ مصاحب اول

کرت هواست که چون جم بسرغیب رسی * بیاوهمدم جام جهان نمایی باش
اگر سنک آرزوک وار ایسه که جم کبی غیب سرنه ایرشه سن کل وجام جهان نمایه
همدم اول (مقر دات) (کر) (اگر) (ت) ضمیر (هوا) آرزو (است) در
(چون جم) جم پادشاه کبی (با) للملابسه (سرغیب) م (رسی) ایرشه سن (بیا)
کل (همدم) م (جام) قدح (جهان نما) جهان کوستر بجی (می باش) اول
(معنای اشارنی) ای سالک اگر سنک شاهان حقیقت اولان عارف بالله لکبی
سرغیبه واسرار ادنیه به ایرشمکه آرزوک و محبتک وار ایسه کل وجام جهان نما
ومعدن علوم ربانی و مخزن اسرار خدا اولان ارباب قلوبه مصاحب اول وانلر کبی
ریاضات و مجاهدات له تحصیل عشق و معرفه الله الیه

✽ نکو بیت کہ ہمہ سالہ می پرستی کن ✽ سہ ماہ می خور و نہ ماہ پارسا می باش ✽

سکادیم مکہ بیلک چلہ سیندہ می پرستک ایلہ اوج آی شراب ایچ و طقوز آی پارسا
اول (مقدرات) (نکویم) دیمزم (ترا) سکا (ہمد) چلہ (سالہ) ییل (می پرستی)
شرابہ طسا بخلق (کن) ایلہ (سہ ماہ) اوج آی (می خور) شراب ایچ (نہ ماہ)
طقوز آی (پارسا) زاهد (می باش) اول (معنای اشارتی) (لا رہبانیت فی الدین)
خبیری سر نبجہ نصارائک رہبانلری ایند کلمی کبی خاصہ ریاضت اولان کشف
قادر تحصیل ایچون فرائض الہی ادایہ طافت قالیہ جق حیثیتہ وجودی
ضعیف ولاغر قیلان ریاضت مذمومہ ایلہ ریاضات ابت دیمزم سکا ای سالک و تون
سندر رہبانلر کبی اعضا کی قور و دنجہ عشق فحصول ایدہ جکم دیو ریاضتدن برآن
منفک اولہ دیمزم اوج آی عشق و معرفت تحصیل ایچون ریاضت ایلہ و طقوز آی
زاهدلر کبی عبادت ایلہ یعنی ریاضتی ناہی و ترقی اوزرہ ایلہ لکن (واعبد ربک حتی
بأن تک البقین) آیت کریمہ سی سر نبجہ فرائض الہی و سنت رسول الہی برآن ترک ایلہ

﴿چویرسالک عشقت بمنی حواله کند﴾ بنوش و منظر رحمت خدای باش ﴿﴾

(وله ایضا)

(بدو ر لاله قدح کړو بی ریا میاش)
 یوی کل نفسی همدم صبا میاش) * محصول
 بیت * لاله دورنده قدح طوت یعنی
 باده نوش اول وریایی ترك اید و بی
 ریا اول کل امید یله بر ساعت صبا به
 همدم اول زیراکه صفا وطراوت ورن
 صبادر امدی اکا یار و همدم اول که کلاه
 واصل اوله سن بونده یو ابهام طریق له
 ذکر او لنس امید و قوقو پینده (کرث
 هوا ست که چون جم بسر غیب رسی *
 بیا و همدم جام جهات تما میاش)
 * محصول بیت * اگر سنک آرزو ل و اریسه
 که جم کبی سر غیبه اریشه سن کل
 و جام جهات غایه مصاحب اول جام
 جهات قلب عاشقدر یعنی قلب عاشقه
 مقارن و مصاحب اول حاصلی قلب
 عاشقه مالک اول یعنی عاشق اول (نکویت
 که همد سال می پرستی کن * سه ماه می
 خور ونه ماه پارسا میاش) * محصول
 بیت * بن سکا دیمز که تمام ییل باده
 نوشانی و می پرستاک ایل بن در مکه
 اوج آی باده ایچ و طقوز آی عابد و زاهد
 اول که اوج آی پور دینی بهار آبلر بدر
 (چو پیر سالک عشقت بی حواله کند *
 بنوش و منتظر رحمت خدا میاش)
 پیر سالک عشقت اضای فتلری بیانیه
 و لایمه زردر بی با حریف صله منتظر رحمت
 خدا اضای فتلری اسم فاعلک مصدر یند
 و مصدرک فاعلنه اضای فتلدر میاش
 فعل امر مفرد مخاطبدر * محصول بیت *
 چونکه پیر سالک عشقی سنی باده به حواله
 ایلنه یعنی سکا ایچ دیه ایچ والله تعالیک
 رجسته منتظر اول یعنی مرشد عشق
 هر نه امر اندر سه سوزین طوقی کرک

چونکه مر شد سنی شریه حواله اید و نوش ایل و خدا نك رجته منتظر اول
(مفردات) (چو) چونکه (پیر) شیخ (سالك عشق) م (ترا) سنی (بی)
شرایه (حواله) آیین (کند) اید (نوش) ایچ (منتظر) م (رجت خدا)
م (میباش) اول (معنای اشارتی) شول وقتکه پیر آگاه اولان سالك راه عشق
سنی همت ایل عشق و معرفه الله واصل قیلد قده راه عشقه امه تقامت وجهی
اوزده ثابت قدم اولقله سعی ایلوب آداب شرعیدن و احکام دینیه دن برینی
ترك ایتیرك عشق و طاعت سنی ایله لکن بن عشق و معرفت و کرامت واصل
اولدم دیو مغرور اولمه

چو غنچه کرچه فرو بستکیت کار جهان * تو همجو باد بهاری کره کشامی باش
اگرچه جهانک ایشی غنچه کی اشاغی باغلقده در سن باد بهاری کی کره کشا
اول (مفردات) (چو غنچه) غنچه کی (کرچه) م (فرو) اشاغی (بستکیت)
باغلقده (کار جهان) م (نو) سن (همجو) مثل (باد) بل (بهاری) بهاره
منسوب (کره کشا) دوک اچیی (می باش) اول (معنای اشارتی) جهانک
واهل جهانک ایشی عجب و غرور سبیله کرچه غنچه کی اشاغی باغلق یعنی عشق
و طاعت یولده مغرور اولقله تزل و استدر اجد و اولوب رجعت قیوسنی کندو
اوزرنه باغلقدر ای عاشق صادق سن باد بهاری کی اقراض نفسانیه دن باک
اولوب شفقت خلق الله ابدوب کوکالری غدن اچیی و مرادل حاصل ایدیی اول

و فاجوی زکس و رسخن می شوی * بهرزه طالب سیرغ و کییامی باش
کیسه دن وفا ایسته و اگر سوز قبول ایتزسک عبت یره سیرغ و کییای طالب اول
(مفردات) (وفا) م (مجوی) ایسته (زکس) کیسه دن (ور) واکر (سرخن)
سوز (می شوی) دکلز سک (بهرزه) عبت یره (طالب) م (سیرغ) م (کییای)
م (می باش) اول (معنای اشارتی) ای عاشق هر نه ایستز سک حضرت اللهدن
و متصف بصفات الله اولان اهل الهدن ایسته بوخسه موقی اولان اهل دنیا
کلا بلزندن وفا ایسته و امید ایتز اگر سوز قبول ایتزسک و اربوش یره و عبت یره معدوم
الوجود اولان سیرغی و بی اصل اولان کییایی طالب اول

مريد طاعت یکان نکان مشو حافظ * ولی معاشر رندان آشنای باش
یکانه لك طاعتی مريد اوله ای حافظ لکن رندل جاعته آشنا اول (مفردات)
(مريد) طلب ایدیی (طاعت) م (یکانه) بادل (مشو) اوله (حافظ)
م (ولی) لکن (معاشر) جاعت (رندان) عیارل (آشنا) م (می باش) اول
(معنای اشارتی) ای حافظ حقیدن قلبی غافل اولان عابد و زاهد ترك ذوق
و حضور سز و خضوع و خشوع سز بی مغز اولان طاعتلری طالب اوله لکن
ظاهری خراب باطنی معبود چکری بانق عاشقانه و علاقه دنیای ترك ایدوب قلبی
ماسوی الهدن خالی و خالص اولان او باقلره آشنا اولکه صحبت مؤثر در

باغبان کر پنج روزی صحبت کل بایدش * برجفای خار هجران صبر بلبل بایدش
باغبانه برش کون اگر کل صحبتی کر کسه هجران خارنك جفاسی اوزره اکا بلبل
صبری کر کدر (مفردات) (باغبان) م (کر) اگر (پنج) بش (روز) کون
(یا) وحدتیه (صحبت) م (کل) م (باید) کرک (ش) ضمیر (بر) علی (جفا)
م (خار) دیکن (هجران) م (صبر) م (بلبل) م (باید) کرک (ش) ضمیر
(معنای اشارتی) بولعی نفم و شرابی سراب و سریع الزوال اولان باغ دنیایه
عاریت باغبان کی تحصیل عرفان ایچون کلن انسانه اگر کلدن لطیف اولان محبوب
حقیقیه قربت و وصالت کرک اید هجران خارنك جفاسی و مبتلا اولدیغی دنیانك
بلایه اوزره اکا عاشق بلبل کی صبر کر کدر

ای دل اندر بند زلفش از پریشانی مثال * مرغ ز برک چون بدم افتد تحمل بایدش
ای کوکل انك زانی بندیده پریشاناقدن ناله ایله زیرك قوش چون دامه دوشه اکا
تحمل کر کدر (مفردات) (ای دل) ای کوکل (اندر) فی (بند) باغ (زلف)
م (ش) ضمیر (از) من (پریشان) م (یا) مصدریه (مثال) ناله ایله (مرغ)
قوش (زیرك) عاقل (چون) چونکه (بدم) طوزاغسه (افتد) دوشه (تحمل)
م (باید) کرک (ش) ضمیر (معنای اشارتی) ای کوکل حق سبحانه و تعالیک
مقتضیات تجلیات صفات متقابله لی اولان قضا و بلا و مصائب ظهور ایتد کده
انك پریشاناقدن ناله ایله زیر مرغ اوج اعتلای علین اولان مؤمن عاقل چونکه
دام قضایه دوشه اکا تحمل کر کدر که (من لم یرض بقضائی ولم یصبر علی بلاقی
فلیطالب ربا سوائی) و عیدنده داخل اولیه

باچنین زلف و رخس باد نظر بازی حرام * هر که روی باسین و جعد سنبل بایدش
محبوب بونجیلین زلف و رخ ایله ایکن عاشق حرام اواسون هر کیم اکا باسینک بوزی
و سنبلک قور جقی کرک اوله (مفردات) (باچنین) بونجیلین (زلف) م (رخ)
بکاق (ش) ضمیر (بادا) اولسون (نظر بازی) عاشق (حرام) م (هر که) م
(روی) یوز (باسین) بیاض چیچک (جعد) قور جقی (سنبل) زلف (باید)
کرک (ش) اکا (معنای اشارتی) اول باقی لایزال اولان محبوب حقیقی بوقدر انوار
تجلیات صفات و انوار تجلیات ذات ایله کسندوده کمال حسن و ملاحه و جمال
بی مثل و بی نهایت وار ایکن اول کیسه به حضرت الله عاشق حرام اولسونکه
سریع الزوال و ظل و خیال اولان و کندوی عندالله خور و دنی قیلان مصنوعانك
حسن بی قیاسه نظر و محبت ایتکله حقدن غافل و عسای قاب سبیله جمال الهدن
محروم و طاعل اوله (نوع ذیالقه من شرور انفسنا و من سببنا اعمانا و عصما الله
من محبة ماسواه بحرمة حبیه محمد صلی الله علیه وسلم)

رند عالم سوزا باصلحت بینی چه کار * کار ملکست آنکه تدبیر و نامل بایدش

(باغبان کر پنج روزی صحبت کل بایدش * برجفای خار هجران صبر بلبل بایدش)
صحبت کل مصدرک مفعولنه اضافه فیدر
بر حرف صله جفای خار هجران لایه
و بیانیه در صبر بلبل مصدرک فاعله در
محصول بیت * باغبانه اگر بش کون
مقداری کل صحبتی کرک اید اید یعنی کله
مصاحب اولقی مرادی اید خار هجران
جفاسته اکا بلبل صبری کرک یعنی بلبل کی
بر یله قرب کلک ایدلنه صبر و تحمل
کرک مراد تمثیلدر یعنی هر عاشق که
وصال جانان ایله مشرف اولقی ایستز
نیجه زمان فراق جفاسته صابر اولقی کرک
(ای دل اندر بند زلفش از پریشانی مثال * مرغ ز برک چون بدم افتد تحمل بایدش)
مرغ ز برک چون بدم افتد تحمل بایدش
محصول بیت * ای کوکل جانانک زانی
بندیده پریشا تلقدن ایکلمه زیر مرغ
زیرك چونکه دوزاغه دوشه اکا تحمل کرک
ایندی سنده مرغ زیرك ایست تحمل ایله
چالوب فریاد و ناله ایله (باچنین زلف
و رخس بادا نظر بازی حرام * هر که روی
باسین و جعد سنبل بایدش) * محصول
بیت * بونجیلین زلف و رخله اکا نظر بازی
حرام اواسون هر کیم اکا باسینک بوزی
و جعد سنبل کرک اید یعنی جانانک روی
و ارا بکن باسینه و زانی و ارا بکن جعد سنبله
طالب اولنه نظر بازی و محبوب دوستاق
حرام اواسون دیکدر (رند عالم سوزا
باصلحت بینی چه کار * کار ملکست
آن که تدبیر و نامل بایدش) رند عالم سوز
بیانیه در عالم سوز وصف کرکیدر
ترك ماسوا دن کما بتدیر * محصول
بیت * تارک عالم اولان رندک باصلحت یکنکله
نه ایشی و اریغی رند عالم سوزک مصالح دنیا
ایل نه ایشی و اریغی و اریغی ایشیدر اول که
تدبیر و نامل ایستز یعنی تدبیر و نامله محتاج
اولان پادشاهلق ایشدر کدالقی ایشی دکلدر

(میان جعفر آباد و مصلی * غیر آمیز می آید شماش) جعفر آباد سابقاً بونک معناییده ذکر اولشدر تکراره احتیاج بود قدر شیرازده
بر سرانگاهدر شهر خلقی آمده تفرجه واردر مصلی بر نمازگاهدر که خواجه حضرت تلمیذیک تربه شیریناری اندر در غیر آمیز و صف ترکییدن
آمیزیدن غیر قرشدر بجای دیگر معلومدر که بر نشسته فی قرشدر سدر قوقوسی زیاده چغار شمال شینک قحیله قطب شمالی ناحیه سندن

﴿ ۹۲ ﴾

خراب اولفدن ابراق اولسون واکا تحسین اولسونکه انک لذت روحانیت ایله جاری
اولان علوم آب حیات فی خضر عمرنی بلکه حیات ابدی بخش اید بچیدر

﴿ میان جعفر آباد و مصلی * غیر آمیز می آید شماش ﴾

جعفر آبادله نازگاه اور تاسنده انک شملی غیر راجحه لوکاور (مفردات) (مبار) (اوره
(جعفر آباد) رکنا باد کبی رفهردر (مصلی) م (عبیر آمیز) عنبر راجحه سله فاریشق
(می آید) کاور (شمال) (ش) ضمیر (معنای اشارتی) زرجه فیری کبی خالص
و عشق معر فسه الله ایله معور و آباد اولمش قلب ایله محل معراج مؤمن اولان روح پاک
اور تاسنده داتماسک و عنبردن لطیف عالم غیب هویتدن نفحات الهی روزکاری
اسوب دماغ جانی معطر اید بچیدر

﴿ بشیران آی و فیض روح قدسی * بخواه از مر دم صاحب کاش ﴾

شیراز کل و روح قدسه منسوب اولان فیضی انک صاحب کال آدلرندن ایسته
(مفردات) (با) ظرفیه (شیراز) بر شهر (آی) کل (فیض) م (روح قدس
جبر ایل علیه السلام یاخو دحقیقت محمدیه در که (خلق الله علی صورته) اولان
اول موجوددر انک کنه و حقیقتی انجیق الله تعالی پیلور (با) نسبیه (بخواه) ایسته (از)
من (مردم) آدم (صاحب کال) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) ای سالک وطن اصلی
اولان روحانیت جاننده کل و روح قدسه منسوب اولان فیضی و غذای جبریل اولان
نور حق و غذای روحی صاحب کال اولان ارواح قدسیه صاحبیلرندن طلب ایله
وهر مویه بی کند و شیریندن ایسته

﴿ صبا زان اولی شنگول سرمست * چه داری آکھی چونست حالش ﴾

ای صبا اول عالی جناب شیرین محبوبدن نه آکا هلق طوتار سن انک حالی نیجه در
(مفردات) (صبا) م (زان) اندن (اول) محبوب (شنگول) شیرین (سرمست)
عالی و مستغنی (چه) نه (داری) طوتار سن (آکھی) خبردارلق (چونست) نیجه در
(حالش) انک حالی (معنای اشارتی) ای دماغ جانده غذای روحانیت بنشدر بجی
پیر و مری شد روشن ضمیر اول مستغنی و جناب عالی شیرین و بی نظیر محبوبک معرفت
انوار قدسیه سندن نه گونا آگاهلک وارد و بزم حقمرده اراده و بخششی نیجه در که
(کل بوم هو فی شان)

﴿ می آمد شکر مصری بشیران * که شیرینان ندادند انفعالش ﴾

مصر شکر شیرازه فتن کلدی که شیرینارا کا انفعال و برمدیلر (مفردات) (می)
فتن (آمد) کلدی (شکر مصری) م (با) ظرفیه (شیران) م (شیرینان) طاتلور (ندادند)
و برمدیلر (انفعال) خجالت (ش) ضمیر (معنای اشارتی) اول لذت روحانیت نسبت
لذت نفسانی چنان ظهوره که که لذت روحانیت صاحبیلری آکا خجالت و یرمیه البته
و برادر که لذت نفسانی فانی و لذت روحانی باقیدر

﴿ مکن بیدار از بن خواب خدا را * که دارم خلوت خوش با خیالش ﴾

الله ایچون بنی بو خوابدن پیدار ایله که انک خیالیله بر خوش خلوت طوتارم

﴿ مفردات ﴾

﴿ ۹۳ ﴾

(مفردات) (مکن) ایله (بیدار) اویانق (از بن خواب) بو اویقودن (ام) بنی
(خدارا) الله ایچون (که) ذیرا (دارم) طوتارم (خلوت) م (خوش) م (با) للملابسه
(خیالش) م (معنای اشارتی) ای پیرم اول لذت روحانیت و انوار ذات خدا به
استراقبت مقامنده اصحاب کهفک (و محسبهم ایفاظا و هم رفود) سری تجلیاتلرینه
مظهریت بولوب ماسوی الهدن کوز و مدقدنصکره الله ایچون بنی بو خوابدن بیدار
ایلیوب صحوه کتور مه ذیرا اول مقامده اول محبوب حقیقینک خیال و وصالیه خوش
خلوت طوتارم

﴿ کر آن شیرین پسر خونت برزد * دلچون شیر مادر کن حلالش ﴾

اول شیرین پسر کر فاک دو که ای کوکل اکا انک سودی کبی حلال ایله (مفردات)
(کر) اگر (آن) اول (شیرین) طاتلور (پسر) ولد (خون) قان (ت) ضمیر (برزد)
دو که (دلا) ای کوکل (چون) مثل (شیر) سود (مادر) آنه (کن) ایله (حلال)
م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) (الایمان بین التثبیه والتثبیه) سر نیجه پیا پی تجلیات
و نفحات نچدد یات بخش اید بجی محبوب حقیق عشق و محبت و لذت روحانیت بولنده
اگر فانیکی دو کر سه ای کوکل اکا انک سودی کبی حلال ایله یعنی هر در لو درد
و بلاسنه تحمل و تلذذایلیه سن

﴿ چرا حافظ چومی ترسیدی از هجر * نکردی شکر ایام وصالش ﴾

ای حافظ چونکه فراقدن خوف ایدر سن نیچون انک ایام وصالنک شکر فی الیز سن
(مفردات) (چرا) نیچون (حافظ) م (چو) چونکه (می ترسیدی) قور فرسن
(از) من (هجر) م (نکردی) ایلدک (شکر) م (ایام) کونلر (وصال) م (ش) ضمیر
(معنای اشارتی) ای حافظ چه و نکه فراق و حجاب بدن خوف ایدر سن نیچون ایام
وصالنک شکر فی ادا ایلدک کر چه نارفرت نارحرقدن اشد در اما نعمته شکر
نمیتی زیاده ایدر و کفران نعمت نعمتی الدن جبقارر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ببرد از من قرار و طاق و هوش * بتی سنگین دل و سیمین بنا کوش ﴾

بدن قرار و طاق و عقلی ایلندی سیمین بنا کوش و طاش کوکلو و محبوب (مفردات)
(برد) ایلندی (از من) بدن (قرار) م (طاق) م (هوش) عقل (بتی) بر محبوب
(سنگین دل) طاش کوکلو (سیمین) کومشه منسوب (بنا کوش) قولاق توزی
(معنای اشارتی) مستغنی و منور عالم بر محبوب بی نظیر بدن صبر و قرار و طاق و عقلی
جوانک عشق سبیلله بدن کیدردی و بتی مست و مستغرق ایلدی

﴿ نکار چاپکی شکی پری و ش * ظریفی مهوش و تری قباوش ﴾

اول محبوب کوزل و چاپک و شیرین و پری کیدر ماهوش و ظریف قباوش بر محبوبدر
(مفردات) (نکار) محبوب (چاپک) م (با) وحدتیبه (شک) شیرین و مطبوع (با)
وحدتیبه (پری و ش) پری کبی (ظریف) م (با) وحدتیبه (مهوش) آی کبی (ترک)

﴿ فی ﴾

﴿ ۹۴ ﴾

(کران شیرین پسر خونم برزد * دلچون
شیر مادر کن حلالش) * محصول بیت *
اگر اول شیرین پسر فانی دو کر سه ای
کوکل انک شودی کبی اکا فانیکی
حلال ایله (چرا حافظ چومی ترسیدی
از هجر * نکردی شکر ایام وصالش)
* محصول بیت * ای حافظ چونکه
هجرانندن قور فردک نیچون ایام وصالک
شکر بنی ایلزدک و یا ایلدک یعنی وصال
جانانه نیچون شکر ایلدک (وله ایضا)
(برد از من قرار و طاق و هوش * بت
سنگین دل سیمین بنا کوش) سنگین و سیمین
یاری نسبت و نون نأ کیدر ایچوندر
بنا کوش قولاق توزی * محصول بیت *
بدن قرار و طاق و هوشی ایلندی طاش
بور کلی کومش بنا کوشلی بت یعنی
بوصفتی بدلبه بدن قرار و صبری آلدی
(نکاری چاپکی شکی پری و ش * ظریفی
مهوش و تری قباوش) * محصول بیت *
پری کبی بر شیرین و مطبوع و بر چاپک نکار
برمه کبی بر ظریف بر ترک قباوش آلدی
بدن طاق و هوشی حاصلی بو اوصافه
منصف بر جانان بنی بسدن آلدی

خیالیله یعنی خیال جاناله خوابده تنهام بنی بو خوابدن اوبارمه

محبوب (یا) وحدتیه (قبایوش) قفتان کجی (معنای اشارتی) اول محبوب بر سر
الحساب و بر طبق و بر غایت عن النظر که (لا تدر که الابصار) در و بر عالم و فائض
النور و بخش یک حجابك و راسته بر محبوب که مثلی و نظری بود قدر

زباب آتش سودای عشقش * بسان دیک دانه می زنم جوش *

انك عشق سودای آتشك حرارت شدن چولك کبی دانه جوش اوردم و قیازم
(مفردات) (ز) من (تاب) حرارت (آتش) م (سودا) م (عشق) م (ش) ضمیر
(بسان) نل (دیک) چولك (دانه) م (میرتم) اوردم (جوش) م (معنای اشارتی)
بحمد الله اول محبوبك آتش عشقك قلده اولان حرارت شدن کال اتباع واقفیه
اثر رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم اثری چولك کبی دانه جوش اوردم
و قیازم که (و کان النبی صلی الله علیه وسلم بصلی و فی قلبه از یک کار زالمرجل) یعنی
قلب شریفی چولك کبی غنایان ایدردی

چو پیراهن شوم آسوده خاطر * کرش همچون فبا کیم در آغوش *

پیراهن کبی آسوده خاطر او اوردیم اگر آتی قفتان کبی در آغوش ایدم (مفردات)
(چو) مثل (پیراهن) کولك (شوم) اولم (آسوده) فارغ (خاطر) قلب (کر)
اگر (اش) آتی (همچون فبا) قفتان کبی (کیم) طونارم (در) فی (آغوش)
قوجاق (معنای اشارتی) استعین بالله (الابد کر الله تطمئن القلوب) آیت کریمه سی
سرنجه بدن محبوبی پیراهن بلا هائل مس ایندیک کبی اول محبوب حقیقینك قاب
فیض بلا واسطه سته و افس و نیجلی بلا حجابنه مظهر اولد قده آسوده خاطر و مطمئن
القلب اولورم (قد شفها جابا) آیت جلاله سی سرنجه اگر حضرت الهلک عشق و فیضی
قفتان تی احاطه ایدر کبی قلبی احاطه ایدر سه

نمی رنجیم ز جور او که بی خار * نیاید کل کسی بی نیش هم نوش *

انك جورندن انجمنم ز رخا سر کل و نیش سر عسل بر کیمه بولم (مفردات) (نمی رنجیم)
انجمنم (ز) من (جور) م (او) ضمیر (که) زرا (بی خار) دیکنسر (نیاید) بوله من
(کل) م (کسی) بر کیمه (بی نیش) زبور دیکنسر (هم) دخی (نوش) بال (معنای
اشارتی) (عظیم الولاء مع عظیم البلاء) موجب عشق و باعث سعادت
سرمدی اولان فیض و انس خدای استین کیمه راه عشقه ظهور ایدن اشد بلایه
تحمل کرک او لدیف شدن پیور که اول محبوبك جور و جفا شدن انجمنم شیوه
وصلت اولد یعنی اجل شدن بلکه تلذذ ایدرم که جهاند کل بخار و عسل
بی نیش بولنق ممکن دکلدر

اگر بوسیده گردد استخوانم * نگرده مهرش از جام فراموش *

اگر استخوانم چور و دمش اوله انك محبتی جاعه شدن فراموش اولم (مفردات) (اگر)
م (بوسیده) چور و دمش (گردد) اوله (استخوانم) کیمک (نگردد) اولم (مهرش)
انك محبتی (از جام) جاعه شدن (فراموش) م (معنای اشارتی) اول محبوبك عشق

(زباب آتش سودای عشقش * بسان دیک دانه می زنم جوش * مصراع اولک
اضافه لری لامیه لدر مجازا بسان دیک ده
بویه در بسان ادات تشبیه در دیک کاف
بجمله چو ملکدر * محصول بیت *
جانانك عشق سودای آتشی حرارت شدن
چولك کبی جوش اوردم دانه یعنی دانه آتش
سودای عشقش یا نوب یا قلده یم
(چو پیراهن شوم آسوده خاطر * کرش
همچون فبا کیم در آغوش * محصول
بیت * پیراهن کبی آسوده خاطر اولورم
اگر جانانی قفتان کبی قوجعه آکورسم
یعنی قوجا رسم (نمی رنجیم ز جور او که بی
خار * نیاید کل کسی بی نیش هم نوش)
* محصول بیت * جانانك جورندن
انجمنم ز رخا سر کیمه کل دیکنسر
و نوشی یعنی عسل نیش زبور سز بولم
حاصلی اشیا اضداد بیه میندر مصراع
* کیم و مارو کل خار و غم و شادی بهمند
(اگر بوسیده گردد استخوانم * نگرده
مهرش از جام فراموش) بوسیده
چور و دمش * محصول * اگر استخوانم
چور و سه ده جانانك مهری جاعه شدن
فراموش اولم یعنی جاعه شدن چمن

و محبتی دل و جانده اول قدر قرار ابلد یکه وجودم و ککلم چور و دمش اوله دخی
انك محبتی جاعه شدن کیم و فراموش اولم

دل و دینم ببردست و ببردست * برودوشش برودوشش برودوشش *

دل و دینی ایلتمشدر انك سینه سی و او موزی انك سینه سی و او موزی
(مفردات) (دل) کوکل (دین) م (میم) ضمیر (ببردست) ایلتمشدر
(ببردست) صنعت تکرار (بر) سینه (دوش) او موز (ش) ضمیر (برودوشش
برودوشش) تکرار (معنای اشارتی) اول محبوبك عشق و محبتی و لذت انس
و مساجاتی دل و جاعه شدن نجه کینونکه اتوار ذات بیجو نشه مستغرق و متحیر
و سر کر دان ایتیمکه دل و دین سودا سنی شدن ایلتمشدر انك اتوار ذاتیه سی
و علوشانی و عظمت جلالیه سی

دوای تودوای تست حافظ * لب نوشش لب نوشش لب نوشش *

سنگ در مانك سنگ در مانكدر ای حافظ انك بال دوداخی انك لذیذ لی انك لذیذ لی
(مفردات) (دوا) درمان (تو) سن (دوا) م (تو) سن (است) در (حافظ) م
(اب) دوداخی (نوش) بال (ش) ضمیر (معنای اشارتی) ای حافظ
اول محبوبك کلمات قدسیه سی و فیض اقدسی و فتحیات انسیه سی سنگ
در مانكدر سنگ در مانكدر

وله ایضا *

دلزم زبیده شد و غافل من درویش * که آن شکاری سر کشته راجه آمد پیش *

کوکلم اور کش اولدی بن درویش غافل که اول سر کشته شکارنك او کنه نه کلدی
(مفردات) (دلزم) کوکلم (زبیده) اور کش (شد) اولدی (غافل) م (من) بن
(درویش) م (آن شکاری) اول شکاره منسوب صید (سر کشته را) منجیر (چه)
نه (آمد) کلدی (پیش) او کنه (معنای اشارتی) ساعد شاه قرار گاهی اولان
مرغ دل حضرت الهلک ذکر و انس جانفرا شدن وحشی اولوب ماسوی الله وادی
هلاکنه و وجود بشریه قیسنه میل ایلوب بزی حقن محبوب ایلدی بن درویش
غافل که اول جال حق مشاهده ده منجیر شاه شکاری اتوار تجلیات اولان کوکلمه
عجبانه حال عارض اولدی و صیب حجاب نه اولدی

چو بید بر سر ایمان خویش می لرزم * که دل بدست کان ابرو بیست کافر کیش *

کند و ایمان باشی اوزره سکوت کبی دترم زرا کوکلم کافر مذهلو برکان ابرونك
انده در (مفردات) (چو بید) سکوت کبی (برسر) باشی اوزره (ایمان) م
(خویش) کندی (می لرزم) دترم (که) زرا (دل) کوکل (با) لایلاسه
(دست) ال (کان) یای (ابرو) فاش (یا) وحدتیه (است) در (کافر) م (کیش)
مذهب (معنای اشارتی) (الایمان گله ذوق و شوق) خبری سرنجه قلده اولان
ذوق ایمان و نور ایقانك زوال خو فشدن سکوت کبی دترم و عیدم عصمتدن

(دل و دینم دل دینم ببردست * برودوشش
برودوشش برودوشش * محصول بیت * بنم
دل و دینی دل و دینی ایلتمشدر جانانك
سینه سینه او موزی سینه سینه او موزی خواجه
بو بینه صنعت تکرار رعایت ایلتمشدر
(دوای تودوای تست حافظ * لب نوشش
لب نوشش لب نوشش * محصول بیت *
ای حافظ سنگ در مانك سنگ در مانكدر
جانانك لب نوشی لب نوشی لب نوشی
بو بینه ده تکرار رعایت ایلتمشدر (وله ایضا)
(دلزم زبیده شد و غافل من درویش *
که آن شکاری سر کشته راجه آمد پیش *
من درویش اضافتی بیانیه یای بطیله
او حرف حال شکاری آوانان حیوانات
بونده کندی دلی مراد در حرف نسبت
شکاره منسوب دیکدر صید اولان
طیوره ده شکاری دیرل سر کشته به
اضافت بیانیه * محصول بیت *
کوکلم اور کندی حال بو که بن درویش
غافل که اول سر کشته شکارنك او کنه
نه کلدی یعنی اسکانه واقع اولدی
و باشند نه حال کلدی مصراع نائینك
معنا سنی که اول آوجی حیرانه نه کلدی
دین شکارنك معناسنی بیاز ایش
(چو بید بر سر ایمان خویش می لرزم *
که دل بدست کان ابرو بیست کافر کیش
* محصول بیت * سکوت کبی کندی
ایمانم اوزرینه دترم زرا کوکلم
برکان ابرو کافر کیشك انده در
یعنی بر ظالم بد کیشك انده در

(خیال حوصله بخر میزنم هیئات * جهاست در سراین قطره محال اندیش * خیال حوصله بخر لامیه زرد خو صله قوش قور سخی در میزنم فعل مضارع متکلم وحده پزید نندن بشوررم دیمکدر ایلمکدن تعبیر در قطره محال اندیش بیانیه در * محصول بیت * دریا حوصله سی خیالی بشوررم یعنی هیچ نسنه دن بولانوب متغیر اوله یم دیزم هیئات اسماء افعال دانات استبعاد در

۹۶

یعنی بنم کبی تنک حوصله بخر خیالی بشوررم بعد در نلرو اردر بو محال فکری قطره نک باشند یعنی عجب سود الزوار باشند که کندی دریا به او بکندر حوصله ده (بنام آن مژه شوخ عافیت کش را * که موج میرندش آب نوش بر سریش) بنام قربان اوله یم دیمکدر مژه شوخ عافیت کش اضنا فیتی بیانیه در شوخ بونک کبی رلر ده حشری مناسبه در عافیت کش وصف ترکیبدر کشید نندن کاف عربیک ضمیمه دیک معنائسه عافیت اولدر یچی یعنی عافیتی ازاله ایدیچی حاصلی زهد و تقوا و پر هیز کارلنی فصح ایدیچی که حرف رابط صفت موج میرندک مقدم مقول ایدر شین صمیر معنی جهندن نیشه مقید در تقدیری بر سریشش در * محصول بیت * اول عافیت کش مژه شوخه قربانه اوله یم انک نیشی او جند آب حیات موج اورر یعنی نیشندن آب حیات آوار کیمه که دوقته و یاد که حیات ابدی بواور دیمکدر (زآستین طیبیان هزار خون بچکد * کرم بخر به دستی نم بر دل ریش) کرم صمیر معنی جهندن ریشه مقید در تقدیری بر دل ریشم دیمکدر دسیده با حرف تنکدر در * محصول بیت * طیلر بکنکدن یک فان طلمر یعنی یک قطره فان طلمر اگر بخر به طریقله دل ریشم ال قویه لر یعنی بنم دل ریشم نبضه ال اورسه لر دلک کال چرا حشندن تعبیر در یعنی در عشق دن خواجه خونین دل اولد بغن بیان ایدر (بکوی میکده کریان و سرفکنده روم * چرا که شرم همی آیدم ز حاصل خویش) سرفکنده کنایه سدر جفا و شرمیدن زیرا او تنان کسه باشن او کته دوشور یعنی اباضی آرقسینه بقار مصراع ثانی بو معنای بیان ایدر * محصول بیت * کوی میخانه به کریان و سرفکنده کیدرم زیرا که بکجا ب کلور کند ی حاصلدن یعنی پیر معان حضور ینه اونانی اونانی کیدرم زیرا اکا لایق برخد منم بو قدر

ایچون خورف ایدرم زیرا کولکم بر مقاب القلوب و محول الاحوال اولان ستار و حکیمک بد قدر تشده در

خیال حوصله بخر میزنم هیئات * جهاست در سراین قطره محال اندیش * بخر حوصله سنک فکری بشوررم هیئات بو محال فکر ایدیچی قطره نک باشند نلرو اردر (مفردات) (خیال) م (حوصله) قور صق (بخر) در یا (میزنم) بشوررم (هیئات) بعید اولدی (جهاست) نلر وار در (در سر) باشند (این) بو (قطره) م (محال اندیش) محال فکر ایدیچی (معنای اشارتی) بو قدر تغیر حال و تلونات احوال ایله و هنوز قلبک حضرت الممک ذکر و انسله اطمینانی و سکونتی دخی بوقی ابکن صاحب تمکین اولوب در ابدل اولان عارف بالله لک قریت و حالات سنه لرندن دعوی و خیال بی معنی بزه کوره امر بعیددر بو محال اندیش قطره مثابه سنه اولان درویشک باشند نلر وار که سابقه سی و عاقبتی معلوم دکلدر

بنام آن مژه شوخ عافیت کش را * که موج میرندش آب نوش بر سریش

اول عافیت کش شوخ مژه قربان اوله یم که انک نیشک اوزره آب نوش موج اورر (مفردات) (بنام) قربان اوله یم (آن) اول (مژه) کبریک (شوخی) مطبوع (عافیت کش) عافیت قتل ایدیچی (را) ادات مقول (که) زیرا (موج) طالعده (میرند) اورر (ش) صمیر (آب نوش) بال شریقی (بر) علی (سر) یاش (نیش) نیشتر (معنای اشارتی) (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ و (موتوا قبل ان تموتوا) حدیث شریفی سر نجه عافیت دنیایی و لذات شهوانیه لر دو ستارندن سبب و ازاله ایلوب اطفانی قهرنده کبر الیچی اولان محبوب حقیقیک حکمند و حکمته قربان اوله یم که انک قهر و بلاستدن صدهزار لطف و ولار و کرم لایحصال و نیجه لذت روحانیه لر حاصلدر و محقق و ثابتدر

زآستین طیبیان هزار خون بچکد * کرم بخر به دستی نهند بر دل ریش

طیلرک بکنکدن یک قطره فان طلمر اگر بخر به ایله بنم یاره لو کولکم اوزره برال قویه لر (مفردات) (ز) من (آستین) یک (طیبیان) م (هزار) یک (خون) فان (بچکد) طلمر (کر) اگر (ام) بنم (بخر به) بخر به ایله (دستی) برال (نهند) قویه لر (بر) علی (دل ریش) یاره او کولکم (معنای اشارتی) بحمد الله توفیقی ربانیه ایله اول قدر درد و بلای عشقه گرفتارمکه شفقت خلاق الله صاحبی وارث محمدی اولان طیبیان الهی اگر کرملرندن بخر به ایله بنم یاره لو کولکله ال قویوب مطلع اوله لر حاله کال مرحمت و شفقتلرندن کولکله لر آستیندن یک قطره فان طلمر و جکر لی خون اولور

بکوی میکده کریان و سرفکنده روم * چرا که شرم همی آیدم ز حاصل خویش

میخانه محله سنه کریان و سرفکنده کیدرم نیچون زیرا بکا کند و حاصلدن داتما شرم کلور (مفردات) (با) للملابسه (کوی) محله (میکده) میخانه (کریان) اغلیچی (سرفکنده) یاشی دوشمش (روم) کیدرم (چرا) نیچون (که) زیرا

شرم

۹۷

(شرم) حبسا (همی) دائم (آید) کلور (ام) بکا (ز) من (حاصل) م (خویش) کندی (معنای اشارتی) (وابتغوا الیه الوسيله) آیت کریمه سی سر نجه اول طیبیان الهی لک و میخانه شراب عشق و معرفت لدنیه لر که حضور شریفانه استمداد ایدر لک کر بان و نالان صدهزار خجالتله سرفکنده حیران کیدرم نیچون زیرا بکا بونفس شوم لادن اولان کشدو کسب یدمدن و حاصلدن داتما شرم و حقدن حیا کلور

نه عمر خضر بماندنه ملک اسکندر * نزاع بر سر دنیای دون مکن درویش

نه خضر ک عمری نه اسکندر لک ملکی قالور ای درویش دنی دنیا هوسی اوزره نزاع ایله (مفردات) (نه) فنی (عمر) م (خضر) م (بماند) قالور (نه) فنی (ملک اسکندر) م (نزاع) م (بر) علی (سر) سودا و هوس (دنیای دون) م (مکن) ایله (درویش) م (معنای اشارتی) (حب الدنیا راس کل خطیفة) حدیث شریفی سر نجه سنی حقدن غافل و محجوب ایلین شرابی سراب و نعی نعم سریمه الزوال اولان فانی دنیا به الدائم ز رانه خضر ک عمری قالور و نه اسکندر لک ملکی قالور ای درویش بودنی دنیانک محبتی اوزره خلقله نزاع ایله و کیسه نک قلبی انجمه

توبنده کله از پادشه مکن ای دل * که شرط عشق باشد شکایت از کم و بیش

سن بنده سن ای کولک پادشاهدن شکایت ایله زیرا قلیل و کثیردن شکایت عشق شرطی دکلدر (مفردات) (تو) سن (بنده) قول سن (کله) شکایت (از) من (پادشه) م (مکن) ایله (ای دل) ای کولک (که) زیرا (شرط عشق) م (نباشد) اولن (شکایت) م (از) من (کم) اکسک (بیش) زیاده (معنای اشارتی) (القناعة کثر لا یغنی) خبری سر نجه اگر حضرت اللهه قریت بوله یم و مقبول درگاه اوله یم دیرسک قوت لایمونه قناعت ایله و بر نفس ذکر حقدن غافل اوله سن قولای ایچون خلق اولمش بر بنده سن ای کولک پادشاهدن هر نه کلور سه راضی اول شکایت ایله زیرا آزه و چوغه و واره و یوغه شکایت عشق شرطی دکلدر و صدق علامتی دکلدر

بآن کر زسد دست هر کدا حافظ * خزینه بکف آور ز کج فارون بیش

هر کدانک الی اول کره بشم ای حافظ کج فاروندن زیاده بر خزینه اله کتور (مفردات) (بآن کر) اول قوشاغه (زسد) ایشم (دست) ال (هر کدا) هر فقیر (حافظ) م (خزینه) بر خزینه (بکف) اله (آور) کتور (ز) من (کج) خزینه (فارون) م (بیش) زیاده (معنای اشارتی) اول کال تقدسده اولان علی الاعلان قریت و وصلته هر بر کدانک الی ایشم و هر کسه میسر اولر ای حافظ همان سن سعی ایلوب کج فاروندن زیاده و عند الله مقبول بر خزینه اسرار الله اولان قلبی و دل آگاهی اله کتور که منظر حق قلبدر

نی

۲۵

(نه عمر خضر بماندنه ملک اسکندر * نزاع بر سر دنیای دون مکن درویش)

درویش منادی * محصول بیت * نه عمر

خضر قالور نه ملک و سلطنت اسکندر پس

دنیای دون اوزرینه نزاع ایله ای درویش

درویش ذکر قافیه ضرور تیچوند

والا مراد مطلقا طالب دنیا در یعنی

عمر و مال و ملک باقی قالسد قد نصکره

دنیای دون اوزرینه بو قدر حرص و تهاک

زیاده غفلتد ن ناشیدر (توبنده کله

اژدو ستان مکن یارا * که شرط عشق

نباشد شکایت از کم و بیش) * محصول

بیت * سن قول سن دو ستارندن شکایت

ایله ای یار ز را شرط عشق دکلدر

اسکندر و آرتقدن شکایت ایلمک یعنی

عافل اولان کیمسه امور دنیا ایچون

بمحضور اولوب صبر ایلمک کرک زیرا

شکایت احقر ایشیدر که ضرری وار

فائده سی یوقدر (بآن کر زسد دست

هر کدا حافظ * خزینه بکف آور ز کج

فارون بیش) کر قوشاغه و به دیرل

* محصول بیت * ای حافظ جانانک بلنه

هر کدانک الی ایشم پس ایدم بر خزینه

الک کتور فارون مانندن زیاده یعنی

جانان بلنی قوشاغه مال فارون کرل ز را

جانان عاجنا بدر دکه نشه یتزل ایلر

دوش بامن گفت پنهان کار دانی تیر هوش * کز شما پوشیده نتوان داشت راز می فروش

کسکین عقلو بر کار دانی دون کیچه بکا پنهان دیدی که می فروشک سرنی سزیدن مستور طوموق اولن (مفردات) (دوش) دون کیچه (بامن) بکا (گفت) دیدی (پنهان) م (کار دانی) م (یا) وحدتیه (تیر) کسکین (هوش) عقل (کز شما) که سزیدن (پوشیده) مستور (نتوان) ممکن دکل (داشت) طوموق (راز) سرنی (می فروش) شراب صانیجی (معنای اشارتی) عقل معاد صابجی اولوا ابصار اولان مردان خدادن بر طاقه بکا دون کیچه کبر اوجه دیدیکه سز که معا شرعاً قدس شراب عشق الهیک پابعثک سرنی سزیدن مستور طوموق روا دکلدر

گفت آسان کبر بر خود کارها کز روی طبع * سخت میگرد جهان بر مر دمان سخت کوش

ایندی کندک اوزره ایشاری آسان طوتکه طبع یوزندن محکم سعی ایدیجی کیمیندل اوزره جهان محکم طور (مفردات) (گفت) دیدی (آسان) م (کبر) بطوت (بر خود) کندو اوزریکه (کارها) ایشار (از روی طبع) طبع یوزندن (سخت) قتی وشیدتلو (میگرد) طور (جهان) م (بر مردمان) آدملا اوزره (سخت) کوش (قتی) و محکم سعی ایدیجی (معنای اشارتی) اول پیری فروش دیدیکه دینز سهله سمعادر دینز ده رهبا نلرک ایدیجی کبی یاس نتیجه وریجی ریاضات شاقه یوقدر عبادت افصاد فی العمل اوزره اولکه (من شدد شدد علیه) حدیث شریفی سرنجه مالک ملک جهان اولان حکیم مطلق سعیده شدت ایدن کیسه اوزره شدت طور عطای خدایه بها یوقدر

وانکهم دردا دجای کز فروغش بره لک * زهره در رقص آمد و بر بط زنان می گفت نوش

اند نصکره بکا بر جام و بر دیکه اک ضایاستدن فلاک اوزره زهره رقصه کلدی و قبوز چاله رق دیدیکه نوش ایل (مفردات) (وانکهم) اند نصکره بکا (در داد) و بر دی (جای) بر قدح (از) من (فروغ) ضیا (ش) ضمیر (بر) صلی (فلاک) م (زهره) م (در) فی (رقص) م (آمد) کلدی (بربط) قبوز (زنان) اور یجی (می گفت) دیدی (نوش) ایج (معنای اشارتی) اول فیض بخش اولان پیر می فروشک کلات قدسیه جافرا لینی سم قبول ایل استماع نصکره جام عشق الهیدن بر قدح بخش ایلدیکه قلم و روح نور خفه مستغرق اولدی وانک ضایاستدن علویات اولان ارواح قدسیه رقص و سرور کلوب کال سرور لندن بو شراب بر نور وحدتی نوش ایل دیدیلر

دوش بامن گفت پنهان کار دانی تیر هوش * کز شما پوشیده نتوان داشت راز می فروش

کسکین عقلو بر کار دانی دون کیچه بکا پنهان دیدی که می فروشک سرنی سزیدن مستور طوموق اولن (مفردات) (دوش) دون کیچه (بامن) بکا (گفت) دیدی (پنهان) م (کار دانی) م (یا) وحدتیه (تیر) کسکین (هوش) عقل (کز شما) که سزیدن (پوشیده) مستور (نتوان) ممکن دکل (داشت) طوموق (راز) سرنی (می فروش) شراب صانیجی (معنای اشارتی) عقل معاد صابجی اولوا ابصار اولان مردان خدادن بر طاقه بکا دون کیچه کبر اوجه دیدیکه سز که معا شرعاً قدس شراب عشق الهیک پابعثک سرنی سزیدن مستور طوموق روا دکلدر

(وز بهر دنیا) دنیادن ایچون (غم) م (مخور) بیه (کتم) دیدم (ترا) سکا (چون در) اینجو کبی (حدیث) سوز (یا) وحدتیه (کر) اگر (خوانی) قادر ایسک (دار) طوت (کوش) قولاق (معنای اشارتی) ای پسر سعادتمند بو پیردانا نلرک بندنی استماع ایل همان دائم قلبی حضرت الهیک ذکر و انسته مشغول ایل و بر آن حقیدن غافل اوله و توکل نام اوزره اولوب هیچ بر وجهله دنیا ایچون غم بیه ایشته سکا اینجو کبی صافی و مقبول بر سوز سو بدم و بر نصیحت ایلدم اگر قادر ایسک و مظهر توفیق ایسک قولاق طوت و قبول ایل

بادل خونین اب خندان یاور همچو جام * فی کرت زنجی رسد آبی چو چنک اندر خروش

جام کبی خون دل ایل بر خندان اب کتور اوله دکل که اگر سکا بر زخم ابریشه چنک کبی خروشه کله سن (مفردات) (با) للملا یسه (دل) کوکل (خونین) قانی (لی) بر دوداق (خندان) کولایجی (یاور) کتور (همچو جام) قدح کبی (نی) دکل (کر) اگر (ترا) سکا (زنجی) بر زخم (رسد) ابریشه (آبی) کاه بن (چو) مثل (چنک) نفیر (اندر) فی (خروش) فریاد (معنای اشارتی) خالق عظیم صاحبی حضرت فخر کائنات علیه افضل التحیات حضرت تارنیک اوصاف شرفه سی وسیرت اطینده سی اوزره اولوب صدر نشتر حدیثی و قلب پر نور منقشه سی آرزوی لقای جلال الله و اشقیای وصلت ذات الله ایل خونین و غنا نلرک و اب خندان یسارم و وجه اتوری بشاش اولدیجی کبی و صافی قاب اولان رجال الله ل کبی شدنی متصف بصفات الرسول اول اوله بد اخلاق اوله که سکا بر زخم و خلقدن بر جفا کلد که غضب اوزره فریاد و خروش ایل

نانکر دی آشنا زین برده رمزی نشوی * کوش نامحرم نباشد جای یقام سروس

مادام که آشنا اولیه سن بو برده دن بر رمزی ایشتر سن نامحرم قولاغی ملیک خبری بری اولن (مفردات) (تا) مادام (نکر دی) اولیه سن (آشنا) م (زین برده) بو برده دن (رمزی) بر اشارت (نشوی) ایشتر سن (کوش) قولاق (نامحرم) م (نباشد) اولن (جای) محل (پیغام) خبر (سروس) ملک (معنای اشارتی) ای سالک سن که اخلاق حسنه و اعمال صالحه ایل انبیا و اولیا به تبعیت کامله ایل انلره آشنا و صدق و اخلاصه مقبول قلوب روشناری اولد قیچه بو برده غفلتندن و حجاب بشریتدن خلاص اولوب اسرار اولیا اللهیدن و اسرار دیندن بر رمزی ایشته من سن و بر ایجه استشمام ایلده من سن زین نامحرم کوشی ملک ملهجه نلرک و رموزات اولیا الهیک خبری بری دکلدر

دوش بامن گفت پنهان کار دانی تیر هوش * کز شما پوشیده نتوان داشت راز می فروش

کسکین عقلو بر کار دانی دون کیچه بکا پنهان دیدی که می فروشک سرنی سزیدن مستور طوموق اولن (مفردات) (دوش) دون کیچه (بامن) بکا (گفت) دیدی (پنهان) م (کار دانی) م (یا) وحدتیه (تیر) کسکین (هوش) عقل (کز شما) که سزیدن (پوشیده) مستور (نتوان) ممکن دکل (داشت) طوموق (راز) سرنی (می فروش) شراب صانیجی (معنای اشارتی) عقل معاد صابجی اولوا ابصار اولان مردان خدادن بر طاقه بکا دون کیچه کبر اوجه دیدیکه سز که معا شرعاً قدس شراب عشق الهیک پابعثک سرنی سزیدن مستور طوموق روا دکلدر

(بادل خونین اب خندان یاور همچو جام * فی کرت زنجی رسد آبی چو چنک اندر خروش) * محصول بیت * قانی بور کله یعنی دل پر خوله کوز لب کنور جام کبی یعنی قدح ایجی پر خوندن امالی خنداندر یعنی خنوده دن لباری یوملار حاصلی تقدیر که درونک زجت و مشقت چکر سه پرونک خندان و شادان کرک که هیچ بر کیمسه حالکی اکلیدز برا طریق عاشق صادق بودر نا کر قیام سرور اوله ل اوله ککر کر که سکا بر زخم ابریشه چنک کبی خروشه کله سن یعنی صابرا و اب اولور اولن نشنه دن ناله و افغان ایلدیکه کرک چنک کبی حاصلی جور و جفایه تحصیل ایدوب شکی اولماق مر غوبدر (نانکر دی کوش آشنا زین برده رمزی نشوی * کوش نامحرم نباشد جای یقام سروس) * محصول بیت * مادام که آشنا اولیه سن بو برده دن یعنی برده عشقندن بر رمزی ایشته من سن یعنی عاشق شکست عشقی کشف ایلن زین نامحرم قولاغی فرشته خبر نه محل اولن یعنی عاشق لبراز عشق محرم عشقه سوبلر نامحرم سوبلر (زین برده) در حرم عشق نتوان زددم از گفت و شنید * زانکه آنجا جله اعضا چشم باید بود کوش * محصول بیت * عشق حرمینده قبل وقاید دم اورمق اولن یعنی دیمه دن و ایشته دن سوز بو ملک اولن یعنی آند بن کوردن و ایشتم دینلر زین حرم عشقه جمع اعضا کوزله قولاق اولق کرک یعنی همان ناظر و سامع کرک نمبر و سمیع کرک حاصلی دعوی گفت و شنیدی ترک ایل کرک

برای ساط نکتہ دانان خود فروشی شرط نیست * باسخن دانسته کوی مر دعا قبل یاخوش (بساط اغتسده دوشکته
 دیر اما بونده مجلس می ادر ذکر محل وارده حال طریقله نکتہ دان و صف ترکیب ر نکتہ بیلجی معانی سده شرط
 بونک کبی مقاماده جواز معانی سده درسخن دانسته کونک مقدم مفعولیدر دانسته نک هاسی حرف ترتیدر * محصول بیت *

اول محله (جمله اعضا) م (چشم) کوز (باید بود) اولی کرک (کوش) قولاق
 (معنای اشارتی) عشق حریتمه و دانه سنده ذوقی و وجدانی اولان مشکلات
 عشق و رموزات و محالات اهل الاهدن و علوم ظاهره ده اولان قبل و قالدن دم
 اورمق و سونک ممکن دکلدر اول سیدن که اول مقامده جمله اعضا چشم و کوش
 اولی کرک کدر که مقام حیرتدر

در بساط نکتہ دانان خود فروشی شرط نیست * باسخن دانسته کوی مر دعا قبل یاخوش *
 نکتہ دانلر مجلسده خود فروشی معقول دکلدر یا سوزی معقول سوله ای عاقل
 کیمسه یا سکوت ابله (مفردات) (در) فی (بساط) مجلس (نکتہ دانان) اسرار یا بلجیلر
 (خود فروشی) کندی صاتیجی (یا) مصدریه (شرط) لازم (نیست) دکلدر
 (سخن) سوز (دانسته) بتاش (کو) سوله (ای مر دعا قل) کم (خوش) سکوت ابله
 (معنای اشارتی) اسرار الله و معرفت و علوم لدنیسه به آشنا اولان اهل اللهک
 مجلسنده و اولوا الابصار لر حضورنده اعی القلوب اولان علماء ظاهر ذوقونک
 خود فروشی ابله قبل و قالمی و دعوی علومای محضاً جنوندرعا قل کاری
 دکلدر خرائک ابله اسب تازی میدانه چیمق کیدر مر دعا قله لایق اولان اهل الله
 مجلسنده یا معقول سوز یا سکوتدر یا خود بیلد بکنی اونوقتدر

ساقی می ده که رندیهای حافظ فهم کرد * آصف صاحب قران جرم بخش و عیب پوش *
 ای ساقی شراب ویر که حافظک رندلکاری فهم ایلدی عیب ستر ایدجی جرم
 عفو ایدجی صاحب قرانک وزیر آصف (مفردات) (ساقیا) م (می ده)
 شراب ویر (که) زرا (رندیها) عیار اقلر (حافظ) م (فهم) م (کرد) ایلدی
 (آصف) سلیمان علیه السلام وزیرنک اسمیدر (صاحب قران) پادشاه (جرم بخش)
 جرمی عفوایدجی (عیب پوش) عیب ستر ایدجی (معنای اشارتی) ای ساقی
 شراب عشق الهی اولان پیر شراب ویر زرا حافظک عیار لقلرینی فهم ایلدی
 ستار العیوب غفار الذنوب اولان حضرت اللهک خلیفه سی قلب زمان و آصف
 دورانک شمه نصکره مک کبی اولان عشق ستری ممکن دکلدر

در عهد پادشاه خطا بخش جرم پوش * حافظ قرا به کش شد و مفتی بیاله نوش *
 جرم ستر ایدجی خطا عفو ایدجی پادشاه زمانده حافظ قرا به کش و مفتی بیاله
 نوش اولدی (مفردات) (در) فی (عهد) زمان (پادشاه) م (خطا بخش)
 خطا یاغشیلجی (جرم پوش) کناه ستر ایدجی (حافظ) م (قرا به)
 بیوک دستی (قرا به کش) شراب شیشه سنی چکیجی (شد) اولدی (مفتی) م (بیاله
 نوش) قدح ایدجی (معنای اشارتی) چونکه هر بروقنده اسماء الله ن
 بر اسمک تجلیسی و آناری ظهوری غلبه ایلددر یعنی ستار العیوب غفار الذنوب
 پادشاه حقیقی حضرت اللهک باسط و محسن اسم شریف لرینک تجلیسی زمانده

نکتہ دانلر و ذکیلر مجلسنده
 کند بینی او کوب صانع جاز دکلدر
 پس ای مر دعا قبل یا سوزی یا سوب
 سوله و یا باسم اول طمعه یعنی رسوزی
 حقیقیله یا اورسک سوله والا ساکت
 اول (ساقی می ده) که رندیهای حافظ
 فهم کرد * آصف صاحب قران جرم
 بخش عیب پوش (آصف صاحب قران
 اضافتی لامید در باقیسی بیانیه محصول
 بیت * ای ساقی یاده ویر که حافظک
 رندلکاری و یاده نوشانی فهم ایلدی
 یعنی اکلدی عیب اورنجی جرم
 یاغشیلجی صاحب قران اولان پادشاهک
 و زیری یعنی یاده نوشانی فاش
 اولد قد نصکره یاده بی آشکاره و بی
 پروا کورصا حیرانندن بونده مرادشاه
 شجاعا عذر و آصفدن قوام الدین در که
 خواجه نک مر بیلدیر (وله ایضا)
 (در عهد پادشاه خطا بخش جرم پوش
 * حافظ قرا به کش شد و مفتی بیاله نوش *
 خطا بخش و جرم پوش و صف ترکیبدر
 بخشیدن و پوشیدن قرا به کش
 وصف ترکیبدر کشیدن قرا به صراحی
 و یا ق بر داق و شراب قباغی حاصلی
 ظروف خیره قرا به دیر حافظ مبتدا قرا به
 کش خبری و مفتی مبتدا و بیاله نوش
 خبری پادشاه هندن مرادشاه شجاعا
 که بر عیاش و یاده نوش پادشاه ایدی
 نه که سابقاً تفصیلی کیمشدر * محصول
 بیت * کناه اور توجی خطا یاغشیلجی
 پادشاهک زمانده حافظ قرا به کش
 و سوب و کش اولدی و مفتی بیاله نوش مراد
 پادشاهک شرب خیره اجازت و عیوب
 زمانده یاده نوشله کیمسه دخل و تعرض
 ایلوب هر کیشی کندی ذوقنده
 اولد یغن بیاند ر حاصلی خواجه
 نک کلامی ادا غایتدر حقیقی دکل

(صوفی ز کج صومعه بابای خم نشست * نادید محاسب که سبومیکشد بدوش) بابای خم اکثر نخنده با واقع اولش و بعضنده در بای خم
 دوشش علی کل حال مرادف ظرفیتدر تا ابتدای غایت ایچوندر زمانده مثلاً کبی عربده محاسب دیک مفعولیدر برافطر را تقدیر یله که
 حرف بیان سبوی کشد مقدم مفعولیدر بدوش با حرف مصاحبت و یا ظرفیت * محصول بیت * صوفی صومعه بو جفتدن کوپ
 دیننده او طور دی یعنی صومعه بو جفتدن
 قاقوب بختانه نشین اولدی زرا مقبیلر
 و حافظلر و مدر سر یاده نوش او ایچق
 صوفی بطریق اولی اولور زرا صوفیلر
 اولدن نهانجه ایدر دی شمدی که
 پادشاه و اعیان ناس آشکاره ایدر اولدیلر
 انلره نه قوسون و کوملدرک کرک زرا
 خنجانه به وارمغه حسرت چکرل دی
 شمدی که و قدر فرصت بولایلر
 ذوقلرندن رقص ایدرک کیدرلر پس
 صوفی بختانه وارد بخی محاسب اموزنده
 شراب دستی سن کتوردکنی کورایدنیریدر
 زرا اولدن محاسب دره سندن و قچی سندن
 خوف ایدوب نهانی ایدر دی پس
 محاسبی بویه کوزل بی پروا آشکاره ایدر
 اولدی (احوال شیخ وقاضی و شرب
 الیهود شان * کردم سؤال صیدم از پیر
 میفروش) شرب الیهود جهودلر ایچیشی
 دیمکدر انلرک ایچیشی اولدر که چوق
 ایچوب مست اولرلر و مهمسا امکن
 ایچکیلرینی ستر ایدرلر مست اولرجه
 ایچمکدری انکچوندر که یزم دیننده
 خیرک آزی و چوغی حرام اولدینگی کبی
 انلرک و سارادیانک عتدنده سگری حرامدن
 کندی دکل اما بزده بالکر خیرک دکل بلکه
 هر نسته نک سگری حرامدر انلرکه اوله در
 * محصول بیت * ایددی شیخک وقاضیک
 احوالی و انلرک شرب الیهود بی صباح
 وقتنده می فروشدن سؤال ایلدم بیت
 آتی به مرهوندر (کفتانه کفتیست سخن
 کر چه محرمی * در کش زبان و پرده
 نکه داروی بنوش) کفتنی سوبلیجک
 و سوبلیجک دیمکدر سخن مفعولی پرده
 نکه دارک مقدم مفعولیدر * محصول
 بیت * پیر میفروش دیدی کر چه محرمین
 اما شیخک وقاضیک شرب الیهود بی
 سکا سوبلیجک سوز دکلدر پس دیکل چک

حافظ و معاشر عشاق و فقی و هوای نفسندن هنوز خلاص اولیان علماء ظاهر اولان
 اطفال و اوشاق هر برلری عشق و معرفت و عبادات و طاعتلرین اظهار و آشکاره
 ایلایلر یله بری برلرینه تعاون علی التقوی او زره اولایلر یله عالم رونق و عشق
 و طاعت شیوع بولمشدر

صوفی ز کج صومعه بابای خم نشست * نادید محاسب که سبومیکشد بدوش *

صوفی صومعه بو جافتدن فراغت ایدوب کوپ دیننده او طور دی تا کوردی محاسبی که اموزیله
 دستی چکر (مفردات) (صوفی) م (ز) من (کج) بوجاقی (صومعه) عبادتخانه
 (بابای خم) کوپ ابغنه (نشست) او طور دی (نا) حتی (دید) کوردی (محاسب)
 والی مملکت (سبومیکشد) چکر (بدوش) اموزیله (معنای اشارتی)
 عشق و طاعت اهل آشکاره اولوب بری برلرینه تعاون و اظهار اوزره اولدیلرندن راه
 حق ظاهر اولوب ذوق ایمان و ذوق طاعت طاعتیان صوفی خشک و زاهد ظاهر برست
 عجب و ریاضومعه سن ترک ایدوب لذت روحانیت بولاق ایچون منبع عشق و معرفت
 اولان خراباتی عشاقه مصاحب اولدیلر محاسبی دخی کوردیکه اهل عشق اموزنه
 المش و عوام دخی اهل الله خدمت و اهل الاهدن استمداد ایلد کلرینی کور بچک
 صوفی انصافه کلشدر

احوال شیخ وقاضی و شرب الیهود شان * کردم سؤال صیدم از پیری فروش *

شیخ وقاضیک احوالی و انلرک خدسانه شربینی صباح وقتی می فروش اولان
 پیردن سؤال ایلدم (مفردات) (احوال شیخ وقاضی) م (شرب الیهود) نهانی
 آزار شراب ایچمک (شان) انلر (کردم) ایلدم (سؤال) م (صیدم) صباح وقتی
 (از) من (پیر) شیخ (می فروش) شراب صاتیجی (معنای اشارتی) تغییر شکل لاجل
 الاکل ایلان شیخ شیطانک وقاضیان فی انصار اولان قاضی رشوت خوارک و بونلرک
 می دان خدا اولان عاشقلمی کورد کده بزندی درویشز و عاشقزدیود عوی
 و آرزو چوق بزندی شراب عشق الهیه نک ذوقندن آکلر دیو و جد و حال مردان
 خدا صورتنده مقتضای اظهار هوای نفسانیه لجه تعلق کلبی و ذل الیهودی کوسرن
 مدعیلر حالندن صباح وقتی فیض الهی و شراب حقیقی نوش ایدجی پیر آگاه روشن
 ضمیردن سؤال ایلدم

کفتانه کفتیست سخن کر چه محرمی * در کش زبان و پرده نکه داروی بنوش *

مرشد دیدی که بوسؤال ایلد بک سولنه چک سوز دکلدر کر چه محرمین
 خاموش اول و سری صافله و شراب ایچ (مفردات) (کفتا) دیدی (نه) انی
 (کفتیست) سولنه چک (سخن) سوز (کر چه) م (محرمی) محرمین (در کش)
 چک (زبان) دل (پرده) م (نکه دار) حفظ ابله (می نوش) شراب ایچ (معنای اشارتی)
 اول پیر شفیق جوابنده دیدی که اول مر ایلر و حرام خوردن دینار بی دنیایه دکلدری
 ایچون روز محشر ده خنز بر صورتنده حشر اولسه لر کر کدر دینار بی جیفه دنیایه

طنمه و مرقا و یاده ایچ انلرک کبی که یکرک اوله سن انلره شرب الیهودی خدسانه شرب ایلله نفس بر ایدنلر بو خصوصده خساست ایلشدر

(ساقی بهار می رسد و وجهی غمناک * فکری بکن که خون دل آمد زغم بچوش) وجه میدان مراد بهای میدز * محصول ینت *
ای ساقی بهار را بر بشور و حال بو که باد بهای ساقی فالدی یعنی شراب الاجاق نسته بوق فکرایله و بار فکرایله که خون دل غندن جوشه کلدی
یعنی افلاسدن هلاک اولدق بر تدارک ایله

یعنی افلاسدن هلاک اولدوق بر تدارک الیه
 باده پیدا الیه فصل بهار ضائع بزه کنسون
 (عشقست و مفلسی و جوانی و نوبهار *
 عذرم پذیر و جرم بذیل کرم بیوش)
 ذیل کرم بیایه * محصول بیت * خواجه
 ساقی به اعتذار ابدوب بیورر عشقندر
 یعنی عاشقم و مغسل کدکدر یعنی مفلس و فقیرم
 و جوانلقدر یعنی یکدم و یکی بهار در
 پس بوحالاری کوروب عذرم قبول الیه
 و جرم و کنا همی کرم اتکیله ستر الیه
 یعنی بو قدر احوال ایچنده بندن التماس
 باده واقع او اور سدهیت ساقده واقع
 اولدینی کبی دینجیلکمی و جرار لقمی
 معذور طوتوب عفو الیه دیکدر (تاجند
 همچو شمع زبان آوری کنی * پروانه مراد
 رسیدای محب خوش) زبان آور وصف
 ترکیبدر لقمه دبل کتور بچی دیکدر
 اما اصطلاحده فصحا و بلغا و شعرا ده
 مستحذر یا حرف مصدر شمع نبت
 زبان آور لک زیاده برنده در زبر نشابه
 طریقله شمعده یانان آتسه زبان دیرلر
 پس شمع زبان آور او اور پروانه مراد
 بیایه در سابقا تحقیق اولدیکه پروانه
 بونک کبی برلده خط همایون معناسته در
 * محصول بیت * خواجه تجرید طریقله
 کندسی به خطاب ابدوب بیورر نیجه دیک
 شمع کبی دیالاک ایدرسن یعنی افلاس
 و فقردن شکایت ایدرسن مراد پروانه سی
 ارشادی ای محب اپسم اولدخی افلاسدن
 شکایت الیه مراد بیتدن حسن طلبدر
 (ای پادشاه صورت و معنی که مثل تو * نادیده
 هیچ دیده و انشبدن هیچ کوش) پادشاهدن
 مراد مطاعده مذکور اولان شاه
 شجاعدر که ظاهری و باطنی علم و معرفته
 آراسته و پیراسته بر پادشاه امش که
 حرف رابط صفت مثل تولا به و مصراع
 نائی * مره و ندر * محصول بیت *

(چندان بمان که خرقه ازرق کند قبول * بخت جوانت از فلک پیرزنده بوش) خرقه ازرق بیابنه و کشند فو لک مقدم مقعولی و بخت جوان فاضلی فلک پیرزنده بوش بیابنه در زنده بوش و وصف ترکبیدر پوشیدنن اسکی کیچی معنانه زویرازنده زای عجمینک قحی و کسر یله مالی اسکی لباسده استعمال ایدر * محصول بیت * اولقدر دنیا دهاتی فال که سنک طالع جوانک پیرزنده بوش فلک کدن کوک خرقه سنی قبول ایلیده یعنی فلک فانی اوله وانک کوک رنگ خرقه سنی

﴿ ۱۰۳ ﴾

باقی قاله و سبک بخت جوانک آنی کیه
حاصلی قیامت دك باقی قال دیمکدر
خواجه شاه شجاعه غلو طریقیه
دعا بدر (وله ایضا) (سحر زهاتف
غیم رسید مرده بکوش * که دور شاه
شجاعست می دایز بنوش) شجاع افتد
بها دره دیرلر دایز دگری انکچو ندر یعنی
باده بی بی پروا ایچ * محصول بیت *
سحر و قنده هاتف غیدن قولانغه مشتاق
ایر شد بکه شاه شجاع دور یدر باد بی
بهادر یعنی بی پروا ایچ زیرا کیندی
عباس و باده نوش اولمله میخوارلر
نسنه دیمزدی حاصلی خلقه شراب
ایچمه که اذن و پروب کیمدی انجمن دی
(شد آنکه اهل نظر در کتبه می رفتند *
هزار گونه سخن در دهان و اب خاموش)
* محصول بیت * اول حال کند بکه
اهل نظر عاشق کتاره کیدوب عشق
جانانی سوبلشرلر دی آغزلنده بیک
دورلو سوز وایلری خاموش ایدی
یعنی کتاره واروب اسرار عشق قورقه
قورقه سوبلشرلر دی (بیانک چنک
بگویم آن حکایتها * که از نهفتن
آن دیک سینته میرد جوش) که حرف
رابط صفت دیک سینته بیانیه در دیک
چو لاک میرد حکایت حال ماضی در میرد
جوش قینار دی دیمکدر * محصول
بیت * چنک آوازله سوبلشه لم اول
حکایتلری که آنی کیر لمکدن سینته
چو ملکی قینار دی یعنی اول حکایتله
صافلوب کیر لمکدن زجت چکر دك
حاصلی عشق قصه لینی شمدی آشکاره
سوبلشه لم که عادل پادشاه زماندز که
کیمسه عشاقه جورایلر مکر چشم جانان که
حرفنی اذات تهلل طونان ماول طبعمش

(شراب خانگی * ترس محسوب خورده * بروی

بار نوشیم و بانك نوشانوش) شراب خانگی
بیانیه یا حرف نسبت خانه به منسوب
شراب یعنی خانه ده صقیلوب حاصل اولش
شراب بای نانی حرف تنکیر ترس محسوب
لامیه و خوردن مفعولی و مجموعی
شراب خانگی صفتی و شراب خانگی
بنو شیم مفعول صریحی و بروی بار غیر
صریحی و بانك نوشانوش مفعول قدر و به
محصول بیت * محسوب قور قوسن یش
شراب خانگی بروی بار ایله ایچه لم
و بانك نوشانوشه یعنی بارك روینی سیر
ایدوب ایچه لم ایچه لم دیگله بی پروا شراب
خانگی بی نوش ایله لم مصراع اولی
شراب خانگی از ترس محسوب خورده
یازوب معناسنی اوه منسوب شرابی
محسوب قور قوسندن ایچمشیدك دین
و یوزمانه دکن محسوب خوفندن خانه ده
حاصل اولش شراب ایچمشدن دین هم
ترکییده خطا ایشله وهم معناده نامل تدیر
مصراع ثانیه معناسنی یار یوزینه
ایچه لم متصل ایچمك آواز یله دین اصابت
اللمش (زکوی میکده دوشش بدوش
میردند * امام خواجه که سجاده میکشید
بدوش) دوش دون کیچه وشین ضمیر
امام خواجه به راجعه اضممار قبل الذکر
طریقیه بدوش یا حرف مصاحب
و یا حرف ظرف که رابط صفت میکشد
حکایت حال ما ضی چکر دی دیگدر
بدوش اواجی بدوش کیدر بلا تفاوت
محصول بیت * میخانه محله سندن دون
کیچه اوموزده ایلنورل دی و یا اوموزله
ایلتورل دی امام خواجه حضرت تری بی که
سجاده بی اوموزده طاشردی
و یا سجاده بی اوموزله چکر دی یعنی زهاد
و عبادت سیماسنده سجاده بی اوموزینه اوب
کرن امام افندی یاده نوش اولش و جازدر که
اولکی دوش اوموز معناسنه اوله پس معنی
اوموزدن اوموزه ایلدرل دی دیمک اولور

۱۰۴

(مفردات) (با) للملاسه (بانك) آواز (چنك) آلت لهو (بکویم) سوبار ز
(آن) اول (حکایتها) حکایتلری (که) زیرا (ز) من (نهفتن) کیرمك (دبک)
چولمك (سینه) کوکس (میرد) آوردی (جوش) م (معنای اشارتی) اول
پادشاهک زماننده اسرار دین و حالات عشق رب العالمین حکایتلری عوام کالته و آمدن
احتراس آشکاره سوبار ز و حلقه عشاقده اذکار و اوراد من و حالات عشق الهیه من
ایضا غافلین و دفع وساوس شیاطین ایچون جهرایله اظهار ایلر زرا زمان اول کی
هر موضعه جهرایله ذکر الله اولوب ستر و اخفا ایلدکندن خلق بهائم کی مالا یعنی به
و غفلت قلبه گرفتار اولد قلری ایچون غیره سینه چولکی قینادی

شراب خانگی * ترس محسوب خورده * بروی بار نوشیم و بانك نوشانوش

محسوب خوفنی یش و چکش خانه ده اولان شراب شمدی بارك یوزی شو قد
نوشانوش آواز یله نوش ایله ام (مفردات) (شراب) م (خانگی) خانه به منسوب
(ترس) خوف (محسوب) م (خورده) یش (بروی بار) بارك یوزی شو قد
(نوشیم) ایچه لم (بانك) آواز (نوشانوش) مدام ایچمك (معنای اشارتی)
بو دوردن اول اهل غفلت اولان عوام علمانك و اهل شرع دبو دعوی مجرد ایله
شاهراه شریعت محمدیه اولان عشق و محبت الهیدنک سبب قویسی ذکر الله من
(ولذکر الله اکبر) آیت کریمه سیه موصوف اولان اقرب الطرق الی الله من حضرت
الله محبوی ذاکر قوللری بی ذکر الله من منع ایدیمی قطاع طریق اولان نادانلرک
خوفندن مترحال ایدوب لذت شراب عشق الهیه بی خانه قلیده کیر لردك شمدی
بمحمد الله ظمیر دین اولان شاه شجاع الدینک دورنده استعید بالله (فاذکر والله
قیاما و قعودا) الخ آیت کریمه سی مرتبه مفسرین عظامک بیانی و جوی اوزره
بار حقیقی حضرت الله جلالتك عشقنه نوشانوش آواز یله (دوموا علی ذکر الله
فی کل حال قیاما و قعودا حرکه و سکونا سر اوعلانیة لیلانهارا براوجرا) نعره من
اوره رق شراب عشق الهیه بی آشکاره نوش ایله رز

زکوی میکده دوشش بدوش می رند * امام خواجه که سجاده می کشید بدوش

میخانه محله سندن دون کیچه اتی اوموزده اوروب ایلنورل امام خواجه که صلاح
اوموزده سجاده کتورردی (مفردات) (ز) من (میکده) میخانه (دوش)
دون کیچه (ش) ضمیر (بدوش) اوموز ایله (می رند) ایلنورل (امام خواجه)
م (سجاده) م (می کشید) چکدی (بدوش) اوموزده (معنای اشارتی) منکر
عشق اولان امام خواجه که صلاح صورت سندن اوموزده سجاده کتوررکن شراب
عشق الهیه آشکاره اولق سبیل اول شاه شجاع الدینک جذبه رجانیة سندن
متأثر و یسهوش و لذت عشقندن خبردار اولوب شیشه عاری کسرا تمکله
دون کیچه میخانه محله سندن شراب قد حنی اوموزینه اوروب ایلنورل
و حالات عشق اظهار ایلدیلر

دلا

(دلالات خیرت کنم بره نجات * مکن بسق مباحات وزهد هم فروش) دلالات خیرت مصدرک مفعولنه اضافتیدر تا ضمیر خطاب
مباحات مفاخرت معناسنه در * محصول بیت * ای کوکل نجات یولنه سکا خبری دلالات ایله بیخود طریق نجاتده سنی خیره دلالات ایله هم
دلالت خیر بیور دینی مصراع ثانیه مضمونیدر یعنی فسقه فخر ایله زهدده صاعه یعنی نه فسقه اظهار ایله و نه زهدی
(محل نور تجلیست رأی انور شاه * چوقرب

۱۰۵

دلالات خیرت کنم بره نجات * مکن بسق مباحات وزهد هم فروش

ای کوکل نجات یولنه سکا خبر دلالات ایله هم فسقه تفاخر ایتده وزهد دخی صاعه
(مفردات) (دلا) ای کوکل (دلالات خیر) م (نا) ضمیر (کنم) ایله هم (با)
للملاسه (راه) یول (نجات) م (مکن) بیکه (بسق) فسقه (مباحات) تفاخر
(زهده) م (هم) دخی (مفروش) صاعه (معنای اشارتی) ای کوکل اگر عالی
حمت اولوب عشق و معرفت اعلی اوله هم دیرایک و برده و حجابدن خلاص
اوله هم دیرایک نجات یولی اولان خیره سکا دلالات ایله هم صافن فسقه تفاخر ایتده
زهده دخی صاعه وزهد ایله مغرور اوله

محل نور تجلیست رأی انور شاه * چوقرب و طلبی در صفای نیت کوش

شاهک انور رأی تجلی نور نیک محابد ر چونکه آنک قربنی طلب ایلرسین صفای نیت
چانش (مفردات) (محل نور) م (تجلی) م (است) در (رأی انور شاه) م
(چو) چونکه (قرب) م (او) ضمیر (طلبی) طاب ایلرسین (صفای) م (نیت)
م (کوش) چالش (معنای اشارتی) اول وسیله قرب حقیق اولان شاه حقیقک
رأی مصیب انوری تجلی الهی نور نیک محابد ر چونکه آنک قربنی طلب ایلرسین
وانک یوزندن قبح باب استرسین اسکا هر وجه له تابع او اوب تخلص
نیتده سعی ایله سین

بجز نای جلالش مساز ورد ضمیر * که هست کوش داش محرم پیام سروش

آنک جلالی ناستندن غیری ورد ضمیر ایله زرا آنک کوش دلی سروشک پیامنه
محرمدر (مفردات) (با) للملاسه (جز) غیر (نای) م (جلال) م (ش) ضمیر
(مساز) دوزمه (ورد) م (ضمیر) قلب (هست) در (کوش دل) کوکل
قولاغی (ش) ضمیر (محرم) م (پیام) خبر (سروش) ملک (معنای اشارتی)
اول شاهه توجه تام ایله جمع خاطر ایدوب آنک جلال و جلالی و دینک
و فکر نیک غیری بی قلبکدن اخراج ایلدسن زرا آنک کوش دلی ملک ملهمک الهامنه
و جانب حقندن تأییداته اولان خبر له محرمدر

رموز مصلحت ملک خسروان داند * کدای گوشه نشینی توحافظه بخروش

ملک مصلحتک رمز زنی پادشاهلری یلورل سن گوشه نشین کداسین ای حافظه بخروش
ایله (مفردات) (رموز) اسرار (مصلحت) م (ملک) م (خسروان)
پادشاهلر (داند) یلورل (کذا) فقیر (گوشه نشین) گوشه ده اوطور بیجی
(با) خطایسه (و) سن (حافظه) م (الف) نایسه (بخروش)
اضطراب و فغان ایله (معنای اشارتی) ای حافظه کر چه یعون الله
بو قدر اسرار طریقت بیان ایلدک لکن حقیقت ملککتنک اسراری مصلحتی
پادشاه حقیق اولان غار فان بالله لریلورل سن بر خراباقی کوشه نشین کدا

نی

۲۷

اوزرینه که خلق و ملکک اوزرینه انور مولی در اما ای حافظ سن کدای کوشه نشین سن چوقرامه یعنی ملککچون بحضور
او اوب سوز صا و ایله زرا سنک کینک وظیفه سی دکل

(وله ايضا) (شراب تلخ میخواهم که مرا دافکن بود زورش * مگر بکدم بر آسایم ز دنیا و شر و شورش * شراب تلخ بیا نه که حرف بیان مرا دافکن وصف ترکیبی از بیجی دیمکدر بهادر در کشتی زور درن

﴿ ۱۰۶ ﴾

مرا دافکن وصف ترکیبی از بیجی دیمکدر بهادر در کشتی زور درن

﴿ ۱۰۶ ﴾

مرا دافکن وصف ترکیبی از بیجی دیمکدر بهادر در کشتی زور درن

اوله که معنای * محصول بیت * ابی شراب استر که سورت کفیتی از بیجی اوله یعنی ابی بیقه اوله که بر دم آسایش ایدوب راحت اولام دنیا و شر و غوغا شدن یعنی کتدمدن بکوب دنیا و دندن خبردار اولام (بیاورمی که نتوان شد ز مکر آسمان این * بلع زهره چنکی و مرغی سلحشور) زهره یلدر زنه سازنده فلک دیر و سازنده اکا منسوب بر آبی تصور بر زهره چنکی بفرشکنده بزار و مرغی میک کسریله و رای مشدده نك کسریله ارباب حرب اکا منسوب بر یعنی اهل سلاح تصور بر زهره قلیجی الله بر سلحشور شکننده بزار * محصول بیت * باده کنور که آسمان مگردن امین اولم چنکی و مرغی سلحشور اولم زهره چنکی و مرغی سلحشور او بونی سبیل یعنی زهره نك را قاصد غافل و مرغی سلحشور غافل مگر فلکدن غافل اولم جائز دکلدر ایددی باده کنور که انکله اکتوب بولردن کلیا غافل او بولردن آگاه اولبه لم ز را او بونه باقی آدمی مغرور ایدر (سمط دهر دون پروردار د شهد آسایش * مذاق حرص و آزای دل بشوی ز تلخ واز شورش) سمط دهر دون پرور اضافزاری لامیه و بیانیته در مجاز اشهد آسایشده بیانیته در آسایش اسم مصدر در آسایشندن دیکلش معنایه مذاق حرص بیانیته از حرصک عطف تفسیر بر تلخ آبی شور طو زلی شین ضمیر دهر راجع در * محصول بیت * دهر دون پرورک سمطی شهد آسایش طو غمزد یعنی شهد آسایشی یوقد یعنی دنیا ک حضور یوقد ایددی حرص و آزمذانی ای کوکل آجیستندن و طو زلیستندن یوقد آجیستندن و طو زلیستندن کج

﴿ حرص ﴾

(کنند صید بهرامی بیفکن جام جم بردار * که من پیروم این صحرانه بهرامت و نه کورش) کنند صید بهرامی اضافزاری لامیه و بیانیته در بهرامی باقی حرف نسبت در بودن مراد بهرام کوردر که بیان خارنه کوردر بر پادشاه ایدیکه کور صیدی ایله مقید ایدی عاقبت بر کور او کجه قاجدی و بو آردینه دوشدی کور به غار به کیددی بوده آردنجه کیددی اندنصره نام و نشانی ناپدا اولدی کجه سیله مدی نیجه اولدی حاصلی نه مغراری بولیدر و نه کندی حتی سلطدارله جوقه دارینی اناسی انکجده هلاک ایلدیکه او غلی نیجه ایلدیکه دیو بونک تفصیلی توار یخده و شاهانه ل ده مذکور و مسطور در پس بونده کوردر مراد اول مغاره در که اکا قهر اولدی نهایی قولاکی ایام ایدر حاصلی داما کور اولدنیجون اکا اضاف ایدوب بهرام کوردر * محصول بیت * بهرام کوه منسوب اولان صید کنندی براق یعنی صید دنیا یی کسب اموال و انقانی ترک ایله و جام جم قالد یعنی باده ایج ز بر این بو صحرای دنیایی طی ایلدم نه بهرام وار نه کوری یعنی کنیده کوریده ناپدا در حاصلی عالمه خلود و بقا یوقد پس نقد و قنکی ذوق و صفایه بکور (نظر کردن بدرویشان متانی برزی نیت * سلیمان باچان حشمت نظر هابود باورش) متانی اسم فاعلدر مفاعله بایندن مانع معنایه بزرگی به اضافتی اسم فاعل مفعول اضافیدر * محصول بیت * درویشاره و فقرایه نظر ایلک او اولفه و اکا رلقه متانی دکل یعنی دولت و سعادت مانع دکل زیرا حضرت سلیمان پیغمبر انجیلین حشمت و عظمتله قرنیجه کبی برحقیر مخلوقه نظر ایددی یعنی قرنیجه نظری و ارادی (بیانادری صافیت را راز دهر بنجام بشرط آنکه تنی بکج طبعان دل کورش) کج طبع و دل کور وصف ترکیبدر * محصول بیت * خراب عام طریقله پیورر کل تاسکا صافی باده دراز دهری کو ستریم اما اول شرطله که کوکلی کور طبعی ستره کو ستریمه سن یعنی سکا دیکم اسراری نااهله و کج طبعله دیمه سن (شراب لعل مینوشم من از جام زمرد کون * که زاهد افی و قست مبه زم بدین کورش) جام زمرد کوندن بشل صرجه مراد در کون لون معنایه در که حرف تعلیل افی انکرک

﴿ حرص و طبع دهننی یو ﴾

﴿ کنند صید بهرامی بیفکن جام جم بردار * که من پیروم این صحرانه بهرامت و نه کورش ﴾

بهرامه منسوب اولان صید کنندی براق جام جم طوت ز بر این بو صحرای اولدم نه بهرام و نه آک قبری واردر (مفردات) (کنند) م (صید) آو (بهرام) بر پادشاه (با) نسبه (بیفکن) براق (جام) قدح (جم) بر پادشاه (قادر) (که) زیرا (من) بن (پیروم) اولدم (این) بو (صحرای) م (نه) نفی (بهرام) م (است) در (نه) نفی (کور) قبری بیان اشکی دیمکدر آنکچون بهرام کوردر دیکه دایم بیان اشکی کید ایلد ایددی (ش) ضمیر (معنای اشارتی) ای سلك سندی بهرام کبی غمراز نیکی دایم کنده ایلد شک صید ایدن کبی جیفه دنیا به عیبیره صرف ایلد جم پادشاه کبی صافی قلب ایلد دایم شراب عشق و معرفه الهی نوش ایلد که بن بو صحرای دنیا یی چوق کوردم که نه بهرام قالدی و نه اشکی قالدی و نه قبری قالدی جله سی فانی اولدی

﴿ نظر کردن بدرویشان متانی برزی نیت * سلیمان باچان حشمت نظر هابود باورش ﴾

درویشان نظر ایلک او اولفه متانی دکلدر آنجیلین عظمتله سلیمان موره نظری و ارادی (مفردات) (نظر) م (کردن) ایلک (با) لعلایه (درویشان) م (متانی) متانی (بزرگی) اولوق (نیت) دکل (سلیمان) م عایده السلام (باچان) آنجیلین (حشمت) عظمت (نظر) نظر (بود) دارادی (باورش) قرنیجه سنه (معنای اشارتی) لکن بولادنیایک علاقه سندن کلی منقطع اولوق خود بخود دانه ممکن اولوب پیور راه داک همته محتاج اولد یقندن استمداد دیر که ای عالیه اولان پیرم نظر رحمت ایلد نظر ایلک او اولفه متانی دکلدر سلیمان عایده السلام آنجیلین عظمتله موره ضعیفه نیجه نظر لر و رعایت ایلد سوب نیجه مکالمه ایلد رسندی بزر نظر رحمتله نظر پیور سن

﴿ بیانادری صافیت راز دهر بنجام بشرط آنکه تنی بکج طبعان دل کورش ﴾

کل تاسکا صافی شراب دهرک رازنی کو ستریم اول شرطله که تنی کور دل کج طبعله کو ستریمه سن (مفردات) (بیا) کل (تا) حتی (در) فی (می) شراب (معنای) م (است) در (راز) سر (دهر) دنیا (بنجام) کو ستریم (با) لعلایه (شرط) م (آنکه) اولکه (تنی) کو ستریمه سن (بکج طبعان) اگر طبع اولره (دل کور) قلی کورله (معنای اشارتی) پیور دیکه کل سکاشراب صافی اولان عشق خداداد و آب حیات معرفه الهیه بو معما ولان دنیا نك اسراری کو ستریم لکن اول شرطله که (لا نظر ح الدرق افواه الکلاب) سر نیجه آتی حقندن غافل و قبی کور و طبیعتی لری اگر اهل دنیای کلابرینه کو ستریمه سن و کشف اسرار و نیجه سن

﴿ شراب لعل می نوشم من از جام زمرد کون * که زاهد افی و قست مبه زم بدین کورش ﴾

بن زمرد رنگو جامسندن قیومری شرابی نوش ایلدم زیرا زاهد افی و قست مبه زم بدین کورش

بیانی و قفه اضافت لامیه در سابقا بیان ایلد ایدی پلان زمردی کور نیجه کور او اولد پس خواجه نك کلای اکتبانددر * محصول بیت * بن زمرد کون جامدن قرمزی شراب ایچرم زیرا زاهد وقت انکرک کیدر که بولدیغنی صوفوب کز پس زمرد رنگ جامدن باده ایچوب اتی کور ایدرم نه که افی زمرددن کور او اولد

یونک ایلہ کور ایلرم (مفردات) (شراب) م (اعل) قیرمزی (می نوشم) ایچرم
(من) بن (از) من (جام) قدح (زمرد) یشل جوهر (کون) رنگ (زاهد) م
(افعی) یلان (وقت) م (است) در (می سازم) دوزرم (بدین) یونکله (کور)
اعی (ش) ضمیر (معنای اشارتی) بن اوصاف محمدیه و اخلاق پیغمبریه ایلہ
موصوف جام زمر دگون اولان قلب صفا فیدن حالاتی و ملاحتی ظاهر اولان
شراب عشقی نوش ایلرم وخر ایلر و ملا مثل اظهار ایلر مکه افعی کبی بد اخلاقه
خاقی لدغ ایدیمی و حالات عشقی انکار و سخریه ایدیمی زاهد صورتن پرستک
یونکله قلی کوزنی کور ایلرم (فانخذتموهم سخریا حتی انسو کم ذکری) آیت کریمه سی
تحتده ادخال ایلرم

﴿ کان ابروی جانان نمی پیچد سراز حافظه ﴾ ولکن خنده می آید بدین بازوی بی زورش
جانانک کان ابروی حافظدن باش چورمز و لکن جاتانه خنده کاور خافظک
یو قوت سرازوسته (مفردات) (کان) بای (ابرو) قاش (جانان) م (نمی پیچد)
چورمز (سر) باش (از) من (حافظ) م (ولیکن) م (خنده) کولک (می آید) کاور
(بدین) یونکله (بازو) قول (بی زور) قوتسز (ش) ضمیر (معنای اشارتی) اول
فیاض بلا علت اولان محبوب حقیقی اظفا واحسانا آکا و مستعد اولان عبادی
اوزره فیض و نفحات لا یقطع افاضه و انزال بیور پیچدر فیاضده مثل یوقدر لکن
حافظده استعداد و قوت روحانیت اولوب یشه طلبیدن فارغ اولد بقی اجلدن
اکادخی فیض خدا اکک دکدر

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ صوفی کلی بچین و مرقع بخار بخش ﴾ وین زهد تلخ را می خوشکوار بخش

ای صوفی بر کل در و مرقعی خار به غشله و بو آجی زهدی هضم اولیمی شرابه بغشله
(مفردات) (صوفی) م (کل) م (با) وحدیه (بچین) در (مرقع) یامدی خرقه (با)
للملابسه (خار) دیکن (بخش) بغشله (وین) بو (زهد) م (تلخ) آجی (را) م
(می خوشکوار) خوش سکریمی شرابه (بخش) بغشله (معنای اشارتی) ای دماغ
جانی ریج رجاندن و فوق روحا نیندن بی بهره اولان صوفی سعی و غیرتله بر کل
و بر محبوب حقیقی اله کتور یومرقع ریخرقه سنی نفسنک کر به کور دیکی ملامت
وخر ابائلیق خارنه تید یل ایلہ و بو خام و آجی زهد خشک ناپسندی مقبول در کاه
حضرت الله اولان شراب عشق خدایه و محبت صادقینی بهایه تبدیل ایلہ

﴿ طامات و شطخ در ره آهنگ چنگ نه ﴾ تسبیح و طلیسان می و میکسار بخش

طاماتی و شطخی چنگ آهنگی یولنه قوت تسبیحی و طلیسانی شراب و شراب خواره بغشله
(مفردات) (طامات) رسوم و قوا عد (شطخ) کلمات و اصطلاحات صوفیه (در)
فی (ره) بول (آهنگ) قصد (چنگ) آلت لهو (نه) قوت (تسبیح) م (طلیسان) م (می)
شرابه (میکسار) شراب ایچیمی به (بخش) بغشله (معنای اشارتی) صوفیلاک

﴿ رسومی ﴾

رسومی و صوفیلرک عبارات و اصطلاحات لرینی و تسبیح و طلیسان لرینی حاصلی جمیع
تزیینات منظر خلقی ترک ایدوب راه عشقه عرض و رغبت و وفار کی قویوب منفور
خاق اولغه سعی ایده سن و بوجله صورتی معنایه و عشق شرابنه و شراب
خور لافه تبدیل ایده سن

﴿ زهد کران که شاهد وساقی نمجزند ﴾ در حلقه چن بنسیم بهار بخش

آغرو بی اعتبار زهدی که محبوب وساقی صانون المزل چمن حلقه سنده باد بهاره
بغشله (مفردات) (زهد) م (کران) آغر (شاهد) محبوب (ساقی) م
(نمجزند) صانون المزل (در) فی (حلقه) م (چمن) باغ (با) للملابسه (نسیم)
سحر بی (بهار) م (بخش) بغشله (معنای اشارتی) آتش عشقه صفات نفسانیه
بانوب محو و قوا اولد قیچ حیل خفه نفس الله معشوش اولان زهد صورتی پرعلک
عند الله و عند اهل الله اعتباری و قدری یوقدر و قبول دخی انزل ککندو که عال
همت ایلک ریاض جنت و باغ وحدت اولان حلقه اهل الهده بوزهد ثقیلی
حیات جاودان و روحانیت بخش ایدیمی نسیم بهار اولان نفحات الهی و فیوضات
ربانیه به تبدیل ایلہ

﴿ راهم شراب اهل زدای میر عاشقان ﴾ خون مرا بچاه زخندان بار بخش

ای عاشق قارک امیری قمری شراب بنم یولی اوردی بنم قانی یارک زخندان چاهنه
بغشله (مفردات) (راهم) یولی (شراب اهل) م (زد) اوردی (میر) بک
(عاشقان) م (خون مرا) بنم قانی (با) للملابسه (چاه) قویو (زخندان)
چکه (یار) م (بخش) بغشله (معنای اشارتی) ای عاشق قارک سلطانی اولان
پیر محمد الله صیغه الله ایلہ محلی اولش شراب عشق الهی زهد و ربانیت و هوا
یولرندن بنم یولی اوردی سن کرم و همکنه بنم خونه شیده اولان اوصاف
بشرب می علوم لدنیة مکشونه به و عشق و معرفت مجزونه به تبدیل ایلہ

﴿ بارب بوقت کل کنه بنده عفر کن ﴾ وین ماجرا بسرواب جو بار بخش

باربی کل وقتنده بنده نیک کنهانی عفو ایلہ و بوماجرایی ابرماق کنارنک سرونه
بغشله (مفردات) (بارب) م (با) ظرفنده (وقت) م (کل) م (کنه) م
(بنده) قول (عفو) م (کن) ایلہ (وین) بو (ماجرا) احوال (با) للملابسه
(سرو) م (لب) کنار (جو بسار) ابرماق (بخش) بغشله (معنای اشارتی)
بارب یولکده صادق اولان عارف بالله قولر که فیض و تجلی و انکشاف اتوار جلاک
وقتنده بو بنده بر قصوری دخی عفو ایلہ و بوعلمه سلطان عشق سبیله هتک استار
اسرار عشق ایلمانی دل و بی صبر عاشقک ماجرا سنی در بای حقیقک ابرماقی کنارنک
سرو آزاده سی عارف بالله قولر یکد بغشله

﴿ ای آنکه ره بشرب مقصود برده ﴾ زین بحر قطره بنم خاکسار بخش

ای شول کیمسه که مقصود شربنه واصل اولمشن بو بچردن بن حقه بر قطره بغشله

﴿ نی ﴾

﴿ ۲۸ ﴾

(زهد کران که شاهد وساقی نمی خرنند)
در حلقه چن بنسیم بهار بخش (زهد کران)
آغر زهد که اکاد که زاهد قادر
اولیه * محصول بیت * آخر زهد که
شاهد وساقی آئی المزل یعنی قبول ایلر
حاصلی یالرنده معبر کل چن حلقه سنده
یعنی مجلسنده بهار نسیمه بغشله حاصلی
شاهد وساقی قبول ایلدیمی کنهانی
باد بهاره و بر یعنی اندن کچ و آئی ترک ایلہ
(راهم شراب لعل زدای میر عاشقان *
خون مرا بچاه زخندان بار بخش)
* محصول بیت * بنم یولی قمری شراب
اوردی ای عاشق قارک بکی بنم قانی یارک
چاه زخندان بغشله یعنی آنک حرمیچون
شراب اهلدن قانی طلب ایلده (بارب
بوقت کل کنه بنده عفر کن * وین ماجری
بسرولب جو بار بخش) * محصول بیت *
یا الله کل زمانده بنده نیک کنهانی عفو ایلہ
یعنی کل وقتنده ایچیدیکم باد نیک کنهانی
عفو ایلہ و بوماجرایی ابرماق کنارنک سرونه
بغشله یعنی آنک حرمیچون و واخده ایلہ
(ای آن که ره بشرب مقصود برده *
زین بحر قطره بنم خاکسار بخش)
* محصول بیت * ای شول کیمسه که مقصود
مقصود یول ایلش سن بو بچردن یعنی مقصود
بچرندن بن خاکساره بر قطره بغشله
حاصلی مقصوده وصوله سبب اول

(مفردات) (ای آنکه) ای اول کیسه که (ره) یول (با) للابلاسة (مشرب)
م (مقصود) م (برده) ابلتشن (زین بحر) یو بحر دن (قسطره) م (همزه)
وحدتیه (بن خاکسار) بن خاکه منسوب حقیر (بخش) بغشه (معنای اشارتی)
ای دریای حقیقت قرینت کامله ایله مشرب مقصوده واصل و مشاهدۀ انوار تجلی
ذات الهیسه به نائل اولان محبوب خدا یونعم عظمایک شکر نه یو بحر دن بن حقیر
خاکساره برقطره بغشه

﴿ شکرانه را که چشم تو روی بتان ندید * مارا بهفو واطف خداوند کار بخش ﴾

شول شکرانه به که سنک چشمک خوبلرک یوزنی کورمدی بزی مالک الملائک اولان الله
تعالینک عفو واطفته بغشه (مفردات) (شکرانه را) شکرانه ایچون (چشم) کوز
(نو) سن (روی) یوز (بتان) محبوبلر (ندید) کورمدی (مارا) بزی (با)
للابلاسة (عفو) م (لطف) م (خداوندکار) ایشک مالکی (بخش) بغشه
(معنای اشارتی) دخی شول نعمتک شکرانه سنه که حفظ و عصمت خدا ایله سنک
چشمک ماسوی اللهدن اولان محبوب صورلر یوزنی کورمدی (وهمای حرامان
علی اهل الله) دیوب ماسوی الله نظر ایلدی بزی الله نه لیک عفو واطفته بغشه
و وزن نظر احسان در یغ یوزره

﴿ ساقی چو خواجه نوش کندهاده صبوحی * کوجام زر بحافظ شبزنده دار بخش ﴾

ای ساقی چونکه خواجه باده صبوحی نوش ایده سوله جام زری احیای لیل ایدن
حافظه بغشلسون (مفردات) (ساقی) م (چو) چونکه (خواجه) پادشاه
وعزیز وقت (نوش کند) ایجه (باده) شراب (صبوح) صباح وقتی ایچیلن شراب
(کو) سوله (جام زر) اتون قدح (بحافظ) م (شب) م (زنده دار) دیری طوبیجی
(بخش) بغشلسون (معنای اشارتی) ای ساقی چونکه شاه حقیقت اولان خواجه
جهان و قطب زمان شراب وحدت لایزالیدن نوش ایدوب فیض و تجلی خدا
ایله مست و مستغرق اوله بزم ایچون نیاز ایله که کندی قلب صافیه بخش اولان
فیض خدادان بواجای لیل ایدن حافظه بر فیض بغشلسون
﴿ وله ایضا ﴾

﴿ کار آب و پای پید و طبع شعر و باری خوش ﴾

﴿ معاشر دهری شیرین و ساقی کلامداری خوش ﴾

آب کناری و سکوت اغابی دبی و شعر طبعی و بر خوش یار مصاحب شیرین بردار
و کلامدار لطیف بر ساقی (مفردات) (کنار) م (آب) صو (پای پید) سکوت
ایاغی (طبع شعر) م (باری) بریار (خوش) م (معاشر) مصاحب (دهر) م
(با) وحدتیه (ساقی) م (کلامدار) کلامداری (با) وحدتیه (خوش) م
(معنای اشارتی) صحبت علما و ساقی عرفا و کلمات مفارقی جا غزا و یار صادق و وفا
و مصاحب کرم الطبع بردلر شیرین ادا و رفح بخش اطیف و شبنی ساقی دلکشا

﴿ الا ﴾

﴿ الا ای طالع دولت که قدر وقت میدانی ﴾

﴿ کوار ابادت این عشرت که داری روزکاری خوش ﴾

آگاه اول ای دولت طالعی که وقت قدرنی یله سن یو عشرت سکا هضم اولیجی
اولسون که بر لطیف روز کار طو تالمن (مفردات) (الا) آگاه اول (طالع) م
(دولت) م (میدانی) یله سن (کوارا) هضم اولیجی (باد) اولسون (ت) سکا
(این) یو (عشرت) م (داری) طو ترسن (روز کاری) بر زمان (خوش) م
(معنای اشارتی) آگاه اول ای دولت طالعی کندو به یار اولان کیسه که (الوقت
سبب قاطع) در بونک کی مبارک وقت قدرنی بیل فرصتی فوت ایله بواسباب
عشرت آتی و وصلت انوار جمال سبحانی و یو باعث قوه قدسیه روحانی سکا مبارک
اولسون که محض توفیق خدا ایله بر خوش وقت طو ترسن

﴿ هر آنکس را که بر خاطر ز عشق دلبری یار بست ﴾

﴿ سپندی کو بر آتش نه که داری کار و باری خوش ﴾

هر اول کیسه که که خاطری اوزره بر دلبرک عشقتدن بر یوک وارد اکادی یوزر لک
باق که لطیف کار و یار طو ترسن (مفردات) (هر آنکس را که) م (بر) علی (خاطر)
م (ز) من (عشق) م (دلبر) م (با) وحدتیه (باری) بر یوک (است)
وارد (سپندی) بر یوزر لک (کو) سوله (بر آتش) آتش اوزره (نه) قو
(داری) طو ترسن (کار و باری) برایش کوج (خوش) م (معنای اشارتی)
هر کیلک که خاطری اوزره محبوب حقیقی اولان الله درد و غمتدن بر یوک و آتش
عشقتدن برداغ وارد که دی چشم بد ایر شمعک ایچون یوزر لک باقسون یعنی
کندیکن و غیرینک سو نظرندن ایچون نه یوزر لکسون زرا یو عشق و محبت علی اقرب
الطرق الی الله اولفته جیع علامک و کارلک اطبی و زیاده احسیندر

﴿ عروس طبع را ز بور ز فکر بکری بندم ﴾

﴿ بود کز نقش ایام بدست افتد نکاری خوش ﴾

طبع عروسه بکر فکر دن ترین ایلم اوله که ایام نقشندن بنم الهیه بر خوش نکار
دوشه (مفردات) (عروس) کلین (طبع) م (را) ایچون (زبور) زینت (ز)
من (فکر) م (بکر) م (می بندم) باغایلم (بود که) اوله که (از) من (نقش)
م (ایام) کونلر (مهم) ضمیر (بدست) اله (افتد) دوشه (نکاری) بر محبوب
(خوش) م (معنای اشارتی) بعون الله ریاضات و مجاهدات طبع عروسنی و منظر
رحمان و مخزن اسرار یزدان اولان قلبی تخلیه بعد التخلیه (اول الفکره آخر
العمل) حدیث شریفی سر نبجه توجه الی الله و انس مع الله فکر بکر یله مزین ایلم
(المجاهده ثورث المشاهده) سر نبجه اوله که ایلمک نقش و شرفندن اول بی نظیر اولان
محبوب حقیقیکن و صلیتی و رؤیت جلالی ایله دوشه

(الا ای دولت طالع که قدر وقت

میدانی * کوارا بادت این عشرت که

داری روز کاری خوش) الا حرف

نثیه دولت طالع بیانیسه که حرف رابط

صفت قدر وقت مصدک معنای اضافه اضافتی

قیلندندر * محصول بیت * آگاه اول

ای دولت طالع که وقت قدرنی بیاورسن

یعنی بوالتی نمشک بروقت ایچنده

اجتماعک قدرنی بیلور سکا سکیجی اولسون

یعنی هضم اولسون یو عشرت که خوش

و کوزل روز کارک یه حنی بوالتی شیک

جمعیهله خوش و کوزل صفالک وارد

(هر آن کس را که بر خاطر عشق دلبری

یار بست * سپندی کو بر آتش نه که

داری کار و باری خوش) دلبری یا حرف

وحدت باری یا حرف تنکیر سپندی یوزر لک

یا حرف وحدت و یاتنکیر یوزر لک بدکری

اوده الله تعالی بر خاصه قومشدر که

هر کیسه به که آنک توتوبله توتوبی برسدلر

اکا یارمن کوزد کز کو خضاب عام که

حرف تعلیل کار و باری ایش کوج دیمکدر

بار ایجاع قیلندندر و یا حرف وحدت

و یاتنکیر * محصول بیت * هر اول

کیسه تک که کو کلنده بر دلبر عشقتدن

یوک واری یعنی هر کیسه که بر جانا نه مبتلادر

اکادی که سنک حالک حسد و رشک

ایده بک حالدر ایددی برامن کوزد کمک

ایچون کندوکی سپند اله توتوزدر که

ابو کار و بارک وار سپندی آتش اوزرینه

قومقندن مراد کندینی انکله توتوز

درمکدر (عروس طبع را ز بور ز فکر بکر

می بندم * بود کز نقش ایام بدست افتد

نکاری خوش) عروس طبع بیانیسه

فکر بکرده بویه در نقش ایامه بویه

* محصول بیت * طبع عروسه فکر بکردن

زینت بغلرم یعنی طبعمدن بکر معنای پیدا

ایدرم اوله که صورت ایام وز ماندن الله

بر خوش نکارد و شه حاصلی خاطرمدن

بکر معانی اظهار ایلم اوله که بر نکار

کوروب بکامیل ایله

(شب صحبت غنیمت دان و داد خوشدلی بستان * که مهنای دلفروزست و طرف جویاری خوش) شب صحبت لامیه داد خوشدلی
بیانیه خوشدلی وصف ترکیبی و با حرف مصدر بستان فعل امر مفرد مخاطب ستانیدن آل دیمکدر که حرف تعلیل مهنای آ
آیدنلغی و با حرف وحدت و با تکیه دلفروز وصف ترکیبی در افزودن کول بالکندر بجای معنایه یعنی کولکه شوق و بر بچی دیمکدر

﴿ ۱۱۲ ﴾

﴿ شب صحبت غنیمت دان و داد خوشدلی بستان *
که مهنای دل افروزست و طرف لاله زاری خوش ﴾

مصاحبت کیچه سنی غنیمت پیل و خوش دلک ذوقنی آل که کولک شعله لندر بجی
براهناید و راطیف لاله زاردر (مفردات) (شعب) (کیچه) (صحب) (م) (غنیمت)
م (دان) پیل (داد) ذوق (خوشدلی) اطیف کولک (بستان) آل
(مهنای) م (یا) وحدتیه (دل افروز) کولک شعله لندر بجی (است) در
(طرف) کشار (لانه زار) لاله مکانی (یا) وحدتیه (خوش) م (معنای
اشارتی) وصات و فیض و تجلی انوار حضرت ظهوری کیچه سنی غنیمت پیل
و حضرت الهدهد ابی چهانده خوشدلیک و حیات قلب ذوق و وجدانی طلب الیه
بولغه سعی الیه که استعین بالله (الله نور السموات والارض) آیت کریمه سی سرچینه
حضرت الله ظاهر و باطنی نور قلبی بر آفتاب حقیقت درو بوشب دیناده معرفه الله
دخی بر رو صفت جشدر

﴿ بنامبر دنگارم راهی در کاسه چشمست * که مستی میدهد با عقل و می آرد بخاری خوش ﴾

نکار مک چشمی کاسه سنده بر شراب وارد در تحسین که عقله مستک و بر راطیف
نخار کتور (مفردات) (بنامبر) (تحسین و آفرین) (نکارم را) (محبوب) (می)
بر شراب (در) (فی) (کاسه) (م) (چشم) (که ز) (است) (وار) (مستی) (مستک) (میدهد)
و بر (با عقل) عقله (می آرد) کتور (نخاری) بر اندک محبط (خوش) م
(معنای اشارتی) اول آفتاب حقیقت اولان محبوب حقیقت غیب هویت عاقل
و عارف قولر بنده اولان نظر عینا یدد بر شراب وحدت و بر حالت و بر جند
و بر معرفت وارد که عمل بالاغراض اولوب محض کراما و رجه من عند الله
اولد یعنی اجلدن عقلی مست و مستغرق اولوب قلبه اطمینان و جمع وجوده
رذوق و وجدان و بر که تعبیری ممکن دگدر

﴿ بغفلت عمر شد حافظ بابا میخانه * که شنگولان خوش داشت بیا موزند کاری خوش ﴾

عمر غفلتله کندی ای حافظ بزمه میخانه به کل که خوش اولی شنگولر سکا راطیف
ایش او کرده (مفردات) (بابا) (بزمه) (بابا) (مصاحبه) (میخانه) (م) (شنگولان) (شاهد) (طوبع)
(حافظ) م (بابا) کل (بابا) (بزمه) (بابا) (مصاحبه) (میخانه) (م) (شنگولان) (شاهد) (طوبع)
(خوشباش) خوش اولی (ت) سکا (بیا موزند) او کرده (کاری) (بابا) (خوش) م
(معنای اشارتی) ای حافظ عمر غفلتله کندی میخانه شراب عملدن اولان واران
پیغمبری مشایخ عظام حاضر نه کل زیرا انلر ملحه کی مر داری پاک اید بجی
و قیجاری حسن اید بجی بر الای محبوب خدای در که سکا معرفه الله بولن او کرده دوب سنی
واصل الی الله ایدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ جمع خونی و اطافت عذار چومش * لیکنش مهر و وفا بست خدا ایددش ﴾

﴿ رسومی ﴾

شنگولر او کرده برایش دین عجب کولای ایش (وله ایضا) (جمع خونی و اطافت عذار چومش * لیکنش مهر و وفا بست خدا ایددش)
* محصول بیت * جا انک مه کی عذاری لطف و کونک مجه بدر اما مهر و وفا سی یوقدر بالله اکاه مهر و وفا و بر یعنی انی وفادار الیه

﴿ ۱۱۳ ﴾

انک ماه کی عذاری خوبلک و اطافت مجه بدر لکن انک مهر و وفا سی یوقدر
ای خدا اکاه مهر و وفا (مفردات) (جمع) (م) (خونی) (کونک) (لطف) (است)
در (عذار) بکاف (چو) مثل (مه) آی (ش) ضمیر (ایکن) م (ش) ضمیر (مهر) (صحب)
(وفا) م (نیت) یوقدر (خدایا) ای خدا (بده) و بر (ش) ضمیر (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقت ذات بیخونی انوار قدسیه سی جمع خوبلک و حسن و جلال
و اطافت و احسانک مجه بدر ایکن غنی عن العالمین بر صمد و بی نیازدر که مخلوقان
برینک ذائنه و علمه احتیاجی یوقدر احسانی بی عوضدر یارب (النجی) ظهیری (انک)
حدیث شریفی سر نبجه سندن سنی و سنک احسانکی طلب ایدر

﴿ دلبرم شاهد طفلیست و یازی روزی * بکشد زارم و در شرع نباشد کنهش ﴾

دلبرم طفل محبوبدر بر لب الیه بر کون بینی آه و زاری قتل ایدر و شرعه اکاگاه
اولز (مفردات) (دلبرم) (م) (شاهد) (محبوب) (طفل) (م) (است) (در) (یازی) (بر لب الیه)
(روزی) بر کون (بکشد) قتل ایدر (زار) اکلیچی و فریاد و فغان اید بجی (ام) (بی)
(در شرع) م (نباشد) اولز (کنه) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) بنم دلبرم
تشابه الیه نیز به بنده بی نقش و با جندین صورت مشبهین و موحد بنی مخیر قلیچی
(کل بوم هوفی شأن) آیت کریمه سنج بر صغیر عجب الیه بو عاشق و محتاج احسانی
بر کون فریاد و فغان و نالان و کران (موت و اقبل ان مموتو) سرینه مظهر ایدر و کندی
الیه قتل ایتمکله بنی لطف الیه فرحناک ایدر امیدنده بر زیر اشعه خدای تعالی و جواب
و ایجا بدن مزهدر

﴿ من همان به که ازونیک نکه دارم دل * که بدونیک ندیدست و ندارد کنهش ﴾

همان اولیک که بن کولکی اندن ابو حفظ ایدم زرا کتو ابو کورم شدروانی حفظ طومر
(مفردات) (من) (بن) (همان) (اول) (به) (یک) (ازو) (اندن) (نکه) (حفظ) (دارم) (لحوت)
(دل) (کول) (که) (زرا) (بد) (کوتو) (نیک) (ابو) (ندیدست) (کورم شدروانی) (ندارد)
طومر (نکه) (حفظ) (ش) ضمیر (معنای اشارتی) همان بو عبد عاجز حسن و لایق
اولان بودر که اول محبوب حقیقت قهرندن خوف و رجت واسعه سندن امید الیه
منظر رحان اولان قلبی سوا اعتقاددن و عجب و غرور و الحاددن عون بار الیه ابوچه
حفظ ایدمکه (ان الله لا یبظر الی صورکم بل ینظر الی قلوبکم) حدیث شریفی
سر نبجه حسن و قبح صورته نظر اینتر و انکله مؤخذ ایتمه همان خانه تجلی
اولان طهارتی لازمدر

﴿ چارده ساله بنی چابک و شیرین دارم * که بجان حلقه بکوشست مه چاردهش ﴾

اون درت سنه لک بر سر بر و شیرین محسوم واردر که ماه چارده جان الیه انک حلقه
بکوشیدر (مفردات) (چارده سال) (اون دوت پیل) (ها) (مقدار افاده ایدر) (بنی)
بر محبوب (چابک) (شیرین) (م) (دارم) (طو تر) (با) (لمصاحبه) (جان) (م)
(حلقه بکوشست) قولای حلقه ایدر (مه چارده) (اون دوت کیچه لک آی)

﴿ فی ﴾

﴿ ۲۹ ﴾

دلبرم شاهد طفلیست و یازی روزی * بکشد زارم و در شرع نباشد کنهش *
محصول بیت * دلبرم طفل محبوبدر
حال بو که او بونه بر کون بینی زار و ذلیل
اولدر و شرعه کنهش اولز زرا
طفندر مرثیه تکلیفه دکل (من همان
به که ازونیک نکه دارم دل * که بدونیک
ندیدست و ندارد کنهش) * محصول
بیت * بن اول بکدر که کولکی اندن محکم
صافلی طونام یعنی کولکی اکا نسلیم ایلم
زرا ابو یو بر امر کورم شدروانی و کولکی رعایت
ایدوب صقل حاصلی طفندر هیچ نسه نک
قدربنی بلز مصراع اولده نیک محکم
معنایه در (چارده ساله بنی چابک شیرین
دارم * که بجان حلقه بکوشست مه چار
دهش) بنی با حرف وحدت چابک شیرین
اضافتی بیسانیه در حلقه بکوش قولای
حلقه ایدر قولدن کایتدر زرا انلر بنده لری
هب حلقه بکوش اولور مه چارده بیانیه
شین ضمیر بنه راجعدر * محصول بیت *
اون درت یا شنده چابک شیرین بر بتم یعنی
بر محبوب واردر که جان الیه مه بدر حلقه
بکوشیدر یعنی عبد زر خریده سیدر

(ش) ضمیر (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق خدا ایله اون درت سته مقداری بر سر بر
الحساب و اطیاف با باد محبوب رحیم عشق و محبتی بولنده معبدیم اول اون درت سته
دور قمر ده جان الی حلقه بکوشید که عشق الهی بر کن عمر دگر در هباد
بوی شیراز هم چون شکرش می آید * کرچه خون میچکد از شوه چشم سیهش *

انک شکر کبی لبند سود رایحه سی کاور اگر چه انک سیاه چشمک شیوه سندن
فان طامل (مفردات) (بوی شیر) سود رایحه سی (از) من (ب) دوداق (همچون)
مثل (شکر) م (می آید) کاور (کرچه) م (خون) قار (میچکد) طامل (از) من (شوه)
ناز (چشم) کوز (سیاه) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) بحمد الله حضرت فخر
کاشات علیه افضل التحیات افتد برك ليله * معراجده طرف حقندن احسانه نوش
ایله بکی شیر معنوی نیک و فیض بلا واسطه زب قوی نیک رایحه مسکینه سی شکر کبی لذت
روحانیتله دماغ جائمه کاور و اول لذته مستغرق قدر اگر چه اول محبوبک ناز و استغنا
ایله نظر عنایت غیبیه سی سبیل اول لذته ربان و سیراب اولدیغمدن شوقله
کو زمدن فان طامل

در پی آن کل نور سته دل مایار * خود بکاشد که ندیدیم درین چند کهمش *
اول تازه بتمش کاک اردند زرم کوکلر عجب خود فده * کبندی که بوقدر زمانه
آنی کور مدک (مفردات) (در) فی (بی) ارد (آن) اول (کل) م (نور سته) تازه بتمش
(دل) م (زرم کوکلر) یارب (عجب) خود (کندی) (بکا) فده (شد) کیدی (ندیدیم)
کور مدک (درین چند که) بوقدر زمانه (ش) ضمیر (معنای اشارتی) اول بیدری
تجدیدی ظهور ایلان نجات الهی و رواج فیوضات نامتناهی کل نور سته آردندن
زرم مخبر و سر گردان کوکلر عجب فده * کبندی که بوقدر زمانه رانی کور مدک بی دل
اولد بغمز حالد انک انوار تجلیاته مخبر فالدق

باردار من از قلب بد بنسان شکند * ببرد زود بجا نداری * خود باد شمش *
بنم دلداریا رم اگر عشاق قلبی بویله قیر بادشاه تیر آنی کند و جاندار افته ایلنور
(مفردات) (یار) م (دلداری) کوکلر طویلی (من) بن (ار) اگر (قلب) م (بنسان)
بونیچلین (شکند) قیر (برد) ایلنور (زود) تیر (با) للملایه (جاندار) جان
طویلی (خود) کندی (پادشاه) م (ش) ضمیر (معنای اشارتی) اول بنم حافظ
و عاصم و مقاب القلوب الهائیه اولان یارم اگر درد عشقه و الم شوقله قلب مجروحی
بویله محزون و منکسر قیلورسه (انا عند المنکسر قلوبهم) حدیث شریفی سر نیجه
محض کرم ربانیدر زرا اول بر رحیم و اطیاف بادشاه حق بقدر که سعت رحمتدن آنی
کنند و جاندار افته ایلنور و کسر ایتدیگی قلبیه کندی جیره ایدروینه کندی خرابی
کندی تعمیر ایدر

جان بشکرانه کم صرف کر آن در بنیم * صدق دیده حافظ شود آرا مکهمش *
جانی شکرانه به صرف ایلرم اگر اول در بنیم حافظ کوزی صدق الی آرامگاه اوله

(بوی شیر از لب همچون شکرش می آید)
* کرچه خون میچکد از شوه چشم سیهش *
محصول بیت * مذکور شاهد
طفلك شکر کبی لبند سود قو قوسی
کاور کرچه شوه چشم سیهش سیاهندن فان طامل
یعنی کرچه کوچکد اما اولاجکدر
بویت شاهد طفلك نصکره یازلمق
کرک ایدی اما شراحه تابع اولوب بونده
یازدق (در پی آن کل نور سته دل مایار
* خود بکاشد که ندیدیم درین چند کهمش)
چند که نیجه وقت دیمکدر * محصول
بیت * اول بکی بتمش کاک آرد نیجه زرم
کوکلر عجب فده کندی که نیجه و قدر که
آنی کور مدک حاصلی کوکلر ناپیدا در
بلمرز فده و اردی (باردار من از قلب
بد بنسان شکند * ببرد زود بجا نداری *
خود باد شمش) قلبدن بونده مراد
قلب عسکر در که اورته سیدر حاصلی
مقصود الابد جاندار و سلاحدار یعنی
بکلر که پادشاهلرک سلطه داری * محصول
بیت * بنم باردارم یعنی کوکلر آلیچی
یارم اگر قلب عسکری بونک کبی صیررسه
یعنی بوحث و شدت اوز رسته قیلورسه
تیر نیجه جک باد شاه آنی جلاد لغته
و سلطه دار لغته ایلنور (جان بشکرانه کم
صرف کر آن دانه در * صدق دیده *
حافظ بود آرا مکهمش) * محصول بیت *
جانی شکرانه ایله صرف ایدرم اگر اول
ایچیو دانه می حافظک صدق دیده سی
آرامگاهی اوله یعنی حافظک دیده سنده
آرام و قرار ایدرسه جانی شکرانه ایله
بدل ایدرم دیده ده قرار و آرام ایلکدن
مراد کو زندن کتمکدر

(مفردات) (جان) م (بشکرانه) م (آنیم) ایلرم (صرف) م (کر) اگر (آن) اول
(در بنیم) عظیم انجور (صدق) م (دیده) کوز (حافظ) م (شود) اوله (آرامگاه)
قراریری (ش) ضمیر (معنای اشارتی) جانی شکرانه فدا ایلرم اگر اول عظیم الشان اولان
محبوب حقیقیک مشاهده جمال باکال بی نظیری حافظک بصر بصیرتنده دائم و ثابت اوله

وله ایضا

ما آنموده ایم درین شهر بخت خویش * بیرون کشید باید ازین ورطه رخت خویش *
بزوشهرده کند و طالعمری صنمشز و ورطه دن کندی اسبابی طشره چکمک کرک
(مفردات) (ما) بز (آزموده ایم) صنمشز (درین شهر) بوشهرده (بخت) طالع (خویش)
کند و (بیرون) طشره (کشید) چکمک (باید) کرک (ازین ورطه) بوهلا کدن
(رخت) متاع (خویش) کندی (معنای اشارتی) بز بودیر لکل طافیه دیمیچی
کشی بی نامراد ایدیمی دنیا شهرنده کندی طالعمری چوق نیجه ایتدک و محبتک
آخری خسران ایدیمک یلسدک بوجمل هلا کدن اسبابی طشره چکمک و بو
(دار من لادارله) اولان بخت سرا بی ترک ایتدک کرک

از بس که دست میگزیم و آه میکشیم * آتش زدم چو کل بق لخت خویش *
زاده دن که المی ابصرم و آه چکرم کند و باره تله کل کبی آتش اوردم (مفردات)
(از بس که) زیاده دنکه (دست) ال (میگزیم) ابصرم (میکشیم) چکرم
(آتش) م (زدم) اوردم (چو کل) کل کبی (بق) تله (لخت) باره باره
(خویش) کندی (معنای اشارتی) (حب الدنیا راس کل خطیه) حدیث شریفی
سر نیجه اگر بواخرندن غافل قلیچی دنی دنیا به بویله محبت اوزره کیدر ایسک عاقبت
حسرت و ندامتدن المی ابصرم و آه چکرم و بخت دنیا ایله باره اولمش تخی کندی
الله کل کبی آنشه اورمش اولورم

دوشم ز بلبل چه خوش آمد که می سرود * کل کوش پهن کرده ز شاخ درخت خویش *
دون کیجه بلبلدن بکا نه خوش کلدیکه نغمه ایلردی کل کندی درختی بودا غندن
قولا غنی پهن ایلش ایدی (مفردات) (دوش) دون کیجه (ام) بکا (ز) من
(بلبل) م (با) وحدتیه (چه خوش) نه خوش (آمد) کلدی (می سرود)
نغمه ایلردی (کل) م (کوش) قولا ق (پهن) بعضی (کرده) ایلش (ز) من
(شاخ) بوداق (درخت) آغاج (خویش) کندی (معنای اشارتی) دون کیجه
اول پیر دانا نك وعظ و نصیحتی بکا نه خوش کلدیکه جانب حقندن خبر بیان ایلردی
و هر بر محبوب القلوب اولان سعادتلو جوانلر دخی هر بر زری استعداده کوره کندی
مقامندن استماع ایله متصح و معتظ اولور زدی نصیحت بودر

ای دل صبور باش که آن یار نندخو * بسیار نندخوی نشیند ز بخت خویش *
ای کوکلر صبور اول که اول غصبلو با جوق غضبناک او طور کندی بختندن (مفردات)
(ای دل) ای کوکلر (صبور) مبالغه ایله ضرابیچی (باش) اول (آن) اول (یار) م

(وله ایضا) (ما آنموده ایم درین شهر بخت خویش * بیرون کشید باید ازین ورطه رخت خویش)
زیرامضارعه مقارنته که مکرر بیان اولمشدن ورطه افته هلاک معنایه در اما اکثر مهالکده استعمال ایدر زنته که بونده بویله در رخت
اسباب معنایه در کندی شهرینی یعنی شیرازی ورطه به تشبیه ایلدی اما نیسی و مراد اتی انده حاصل اولدیغی جهندن کویا که مهالک
مراد ایدر * محصول بیت * بزوشهرده کندی طالعمری صنمشز و مراد اتمز بونده حاصل اولیغین بیلشز بس و ورطه دن
اسبابی طشره چکمک کرک از حاصلی

بوشهری ترک ایدوب کتک کرک از
(از بس که دست میگزیم و آه میکشیم)
آتش زدم چو کل بق لخت خویش
لخت باره تکراری ناکید افظی قیلنددر
تن لخت اضافتی بیایددر * محصول بیت *
الم چوق ابصر مقندن و آه چکمکدن
کل کبی کندی باره تله آتش اوردم
حاصلی زیاده اضطراب و المدن کنایتدر
(دوشم ز بلبل چه خوش آمد که میسرود)
* کل پهن کرده کوش ز شاخ درخت
خویش (دوشم میم معنی جهندن آمده
مقید در ضمیر منصوب متصل معنایه
بکا خوش کلدی دیمکدر ز بلبل با حرف
وحدت که حرف بیان میسرود حکایت
حال ماضی ایلردی دیمکدر ایلردی
بیت ثانیدر کل پهن کرده جلله خالیه
در مقدر کلدن تقدیری کل را میسروددر
کل پهن کرده محکم دیمکدن کنایتدر
کلی قوافیه تشبیه ایلشردر و پهن کرده
عبارتی کله زیاده مناسبتدر * محصول بیت *
دون کیجه بلبلدن بکا خوش کلدیکه
ایلردی کل کندی درختدن قولایغی
صی ادوب محکم دیمکد بکی حالده
(کای دل توشاد باش که آن یار نندخو)
بسیار نندخوی نشیند ز بخت خویش
* کای که حرف بیان دل منادی باش فعل
امر مفرد مخاطب اولدیمکدر که حرف تعلیل
یار نندخو بیانه در نندخو وصف ترکیبی
یاوز خوبلی دیمکدر آن یار نندخو مصراع
ثانی به مرهوندر * محصول بیت * ایل
دیر که ای کوکلر سن شاد اولدیکه نندخو
یار چوق نندخو یعنی به حضور و مضطرب
او طور کندی بختندن یعنی نندخوی
کیمینه جمیع زمانه المدن خالی دکل زرا
یاوز نندندن هر سته دن من ترا واسه کرک

(کوش من وحلقه کبوسوی یار * روی من وخالک در مفروش) * محصول بیت * بنم قولانم وبارک حلقه کبوسوی یعنی حلقه کبوسوی قولانم اولسونکه بنده حلقه بکوشی اولم بنم رویم و میفروشک خالک دری یعنی بنم رویم میفروشک خالک دری اولسون و یاخالک درنده اولسون دیمکدر (زندى) حافظه

چاش (مفردات) (کرچه) م (وصال) م (ش) ضمیر (نه) ننی (با) للابلا به (کوشش) سعى (دهند) ویرل (این قدر) بوقدر (ای دل) ای کوکل (توانی) قادرسن (یکوش) چالش (معنای اشارتی) کرچه ریاضات و مجاهدات سعى دخی موجب وصلت و مجبر قربیت دکدر اما استعذ بالله (والذین جاهدوا فینا انهد بنهم سبنا) آیت کریمه سى سر نجه ای کوکل بوقدر واردر که (والله لا ینخلف الیماد) اقتضا سنج حضرت الهک راه مستقیمه کوجک بتدیکی مقداری سعى ایله واکاه قاب اول که (تجلی حق ناکاه آید * اما بر دل آگاه آید)

کوش من وحلقه کبوسوی یار * روی من وخالک دری مفروش

بنم قولانم بارک زانی حلقه سله در بنم بوزم می فروشک قبوسى طبر اغیله در (مفردات) (کوش من) بنم قولانم (و) بمعنی مع (حلقه) م (کبوسو) زلف (یار) م (روی من) بنم بوزم (و) مع (خالک) طبراق (در) قبو (می فروش) شراب صابجی (معنای اشارتی) استعذ بالله (واحد ربك حتى بأتیک البقین) سر نجه توفیق خدا الیه عزم اولدقجه احکام شرعیله و اوامر عالیله الهیله سماع قبول الیه استماع ایدوب مظهر تجلیات صفات الله اوافه سحی ایدرم و انبیا و اولیایک اثر سعادت بر نه افتقا الیه اول شراب عشق الهی بخش ایدیمی رجت مهسد انلرک قبوسى طبراقه دائم بوزم سورب انلردن استمداد ایلرم

داوردین شاه شجاع آنکه کرد * روح قدس حلقه امرش یکوش

دین حاکی شاه شجاعدر اولکه ایلدی حضرت جبرائیل الیک امری حلقه سنى قولانم (مفردات) (داور) حاکم (دین) م (شاه) م (شجاع) م (آنکه) اول که (کرد) ایلدی (روح قدس) جبرائیل (حلقه) م (امر) م (ش) ضمیر (یکوش) قولانم (معنای اشارتی) مقتدایه اولان اولیاء الله بن و استمداد اوله جقدن ری دین حاکی شیخ شجاع الدین در اول بر منصرف القاو بدر که جبرائیل حضرتی دخی اکا اطاعت ایلر شکر المنعم علی المنعم علیه واجدر

ای ملک العرش مرادش بده * وز خطر چشم بدش دار کوش

ای عرشک مالکی الیک مرادنی ویر و آتی برامن کوزلک ضرر زدن حفظ الیه (مفردات) (ای ملک العرش) م (مراد) م (ش) ضمیر (بده) ویر (وز خطر چشم بد) برامن کوز ضرر زدن (ش) انی (دار) طوط (کوش) حفظ (معنای اشارتی) ای عرشک صاحبی زیم سن الیک ایکی جهاندی مرادنی احسان الیه ویر واتی کم نظر ضرر زدن حفظ الیه

زندى حافظه کنا هست صعب * با کرم پادشه عیب پوش

حافظک زندلیکی بر عظیم کناه دکدر عیب پوش پادشاهت کریمه نسبت (مفردات) (زندى) عیازلق (حافظ) م (نه) ننی (کناهی) بر کناه (است) در (صعب) کوج و عظیم (با) مع (کرم) م (پادشه) م (عیب پوش) عیب اور تیجی

(معنای اشارتی) یارب شک دریای رحمتکه و بی نهیایه اولان کریمه نسبت حافظک زندلیکی و جرم و خطای بر عظیم و بر صعب کناه دکدر ای ستار العیوب اولان پادشاهم محضا کریمکه سن آتی عفو و مغفرت الیه

وله ایضا

یارب آن نوکل خندان که سپردی بمنش * می سپارم بتو از چشم حسود چشم * یارب اول خندان تازه کلی که آتی بکاتسلیم ایلدک چن حسودک چشمندن آتی سکا تسلیم ایدرم (مفردات) (یارب) م (آن نوکل) اول تازه کل (خندان) کویجی (سپردی) اصبر لک (بن) بکا (ش) آتی (می سپارم) اصبر لک (بتو) سکا (از) من (چشم) کوز (حسود) م (چن) باغ (ش) آتی (معنای اشارتی) یارب اول علم و معرفت و اسرار حقیقت و ذاتکه نسبت و اول کل خندان کبی قلبه مسرت و بریحی حالات و انکشافات که بکاتسلیم و احسان ایلدک کرم و عنایتکه باغ و جدک حسودی اولان سلطان لعینک و نفس خینک بد نظر زدن و وسوسه و اغوال الیه افساد زدن حفظ ایتمکک ایچون ججع حالده اموری سکا تسلیم و تقویض ایلدم

کرچه از کوی وفا کشت بصد مر حله دور * دور باد آفت دورقرا زجان و تنش

کرچه وفا محله سندن یوز قوناق ابراق اولدی دورقرا آفتی آنک جان و تنندن دور اولسون (مفردات) (کرچه) م (از) من (کوی) محله (وفا) م (کشت) اولدی (بصد مر حله) یوز قوناق (دور) ابراق (دور) بعید (باد) اولسون (آفت) م (دورقرا) زمان و مرور ایلم (از) من (جان) م (تن) م (ش) آنک (معنای اشارتی) استعذ بالله (لاغو بنهم انجین الاعبادک منهم المخلصین) آیت کریمه سى سر نجه کرچه اول حسود کافر اهل و فالر محله سندن و اهل ذکر و اهل قلوب عدندن یوز مر حله ابراقدر اما بنده اول محض عاشقک دورقرا آفتی جان و تنندن دور اولسون ز برامصومیلری مقطوع دکدر

کر بسر منزل سلی رسی ای باد صبا * چشم دارم که سلامی برسانی زمنش

ای باد صبا اگر سلی نک سر منزلت ایریشه سن امید طووزم که بشدن اکا بر سلام ایرشد بره سن (مفردات) (کر) اگر (با) للعلا یسه (سر منزل) قوناق باشی (سلی) اسم محبوه (رسی) ایریشه سن (ای باد صبا) م (چشم) امید (دارم) طووزم (سلام) م (با) وحدتیه (برسانی) ایرشد بره سن (زمن) بشدن (ش) اکا (معنای اشارتی) ای دست کبر عاجزان وای خلیفه الله فی الارض اولان غوث اعظم زمان وای عاشقان و طارفانی بلاز یغ و لازال درگاه حقه رسان اولان پر روشن ضمیر و وسیله راه یزدان اول محبوب حقیق اولان حضرت الهک درگاه علیه سته معراجکده و کمال قریت و انسینله مشاهده انوار جمال الله سرتا جکده سر منزل مقام قاب قوسینه ایریشه سن سندن امید و نیاز ایدرم که بشدن اکا بر سلام الیه سلامت

(یارب آن نوکل خندان که سپردی بمنش * می سپارم بتو از چشم حسود چشم) (چشم) سپردی فعل ماضی مفرد مخاطب اصبر لک و تسلیم ایلدک دیمکدر بمنش شین نوکل را جعدری می سپارم فعل حال نفس متکلم و حده اصبر لک و تسلیم ایدرم دیمکدر اولیکسی سپردن و نانیسی سپاریدن مصدر زدن مشتدر چشم حسود چن اضافتری بیانیه و لامیه و یا عکسجه در * محصول بیت * یارب اول تازه خندان کل که آتی بکاتسلیم ایلدک آتی سکا اصبر لک چنک حسود چشمندن و یا حسود چنک چشمندن چن حسود دن مراد کل اوراق روشدردین روشن سولمشد (کرچه از کوی وفا کشت بصد مر حله دور * دور باد آفت دورقرا زجان و تنش) * محصول بیت * کرچه نوکل خندان کوی وفادن یوز قوناق ابراق اولدی یعنی یزدن کلا مضارع اولدی ابراق اولسون دورقرا آفتی آنک جان و تنندن (کر بسر منزل سلی رسی ای باد صبا * چشم دارم که سلامی برسانی زمنش) چشم بونده امید معنا سنه در که حرف بیان سلامی یا حرف وحدت برسانی فعل مضارع مفرد مخاطب رسانیدن ایرشد بره سن دیمکدر الف و تون ادات تعدیه در * محصول بیت * اگر سلمانک قوناقی باشه ایرشه سن ای باد صبا امیدم وار که بشدن اکا بر سلام ایرشدره سن

(باید ناله کشایی کنی از آن زلف سیاه
 * جای دلهای عزیزست بهم برهنش)
 * محصول بیت * صباه خطاب ادوب
 پیورر اول جانانک زلف سیاهندن ناله
 کشائی ادله ایله یعنی زلفی آچه یفک
 چینه، آئی وادله آج زیراعزیز دلر
 مقامیدر پس بری برینه اوروب قرش
 ورش ایله مزنش ضمیری زلفه و دلهایه
 راجع اوراق میکنند (کو دلم حق وفا
 برخط و خالت دارد * محترم دار در آن
 طره * عنبر شکنش) * محصول بیت *
 صباه پیورر ای صبا جانانه دی سنک خط
 و خالک اوزرنده کو کلت حق وفاسی واردر
 یعنی کو کلمه دائر انزلک ادعیه سنه و نیکخواه افغانه
 مفید در ایمنی و کلی محترم طوط
 اول عنبر صبا چچی طره ده یعنی عنبرک
 رونق و صفاسنی کیسدرن طره ده دلی
 عزیز و حرمتی طوط (در مقامی که یاد
 لب او می نوشند * سفله آن مست که باشد
 خبر از خویشتنش) * محصول بیت *
 بر مقامده که الکی بادی باشد باده ایچر
 اول مست الحقد که کندیدن خبر دار
 اوله یعنی بر باده نوشه انک ای عشقنه
 باده نوش ایله ایچن کیسدر اگر کندودن
 خبردار او اورسد یعنی لایعقل اوراق کرک
 (عرض و مال اذدر میخانه نشاید
 اندوخت * هر که این آب خورد رخت
 بدر بادکش) * محصول بیت * عرض
 و مالی میخانه فیوسندن قرانق اولز یعنی
 میخانه ده عرض و مال کسب اولز زرا
 هر کیسه که بوضوئی ایچر رختی دریاه
 صال یعنی بوضوئی ایچن عرض و مالدن
 بکر فکن فعل امر مخاطبدر بونده خطاب
 مقام غیبتن واقمدر رختی دریاه
 صالیدن دیکچریده صال دیمش نوارنگاب
 قافیه ضرورتنددر مقتضای کلام بویه
 اولق ایدی هر که این آب خورد
 رخت بدربا میکنند زیرا فکند
 مشترک در فعل مضارع امر غائب پند

انجاء ابرشمنه رهنه و رشفاعت پیورر سن

باید ناله کشایی کنی از آن زلف سیاه * جای دلهای عزیزست بهم برهنش *
 اول سیاه زلفدن ادله ناله کشایی ایله که عزیر دلرک ریدرانی پریشان ایله (مفردات)
 (با) لاله (ادب) م (ناله کشی) ناله و راجحه مسک آچچیلق (کن) ایله
 (از آن) اندن (زلف سیاه) م (جای) بر (دلهای) کوکالر (عزیز) م (سست)
 در (بهم) بری برینه (مزین) اورمه (ش) آئی (معنای اشارتی) اول فیوضات
 صفات غیبیه الهییدن (ادبی ریفی فاحش نادیده) حدیث شریفی سر بنجه بری
 نادیب ایله مستعد قیاب بر ناله کشائی و بر تفصیلات حضرت خالق بخش و احسان
 ایله زرا درگاه حق عزیز و مؤدب کوکالر ریدرانی ادب اطف ربانیه دن محرومدر

کو دلم حق وفا بر خط و خالت دارد * محترم دار در آن طره * عنبر شکنش *
 سوله کوکلم سنک خط و خالک اوزره وفا حقی طوتر کوکلی اول عنبر شکن طره ده
 محترم طوط (مفردات) (کو) سوله (دلم) کوکلم (حق وفا) م (بر) علی
 (خط) م (خال) بک (ت) ضمیر (دارد) طوتر (محترم) م (دار) طوط
 (در) فی (آن) اول (طره) اولک صاج وزاف (عنبر شکن) عنبر صا چچی
 (ش) ضمیر (معنای اشارتی) بمعنای الله و توفیق کوکلم تجلیات ذات و صفات الهیه
 مقتضای سنجه آداب شرعیه و تکالیف دینیه اوزره عهده وفا داراق حقی طوتر سن
 بزم ایچون نیاز ایله که (اللهم بامقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک) سر بنجه یارب سن
 انک کوکلی محضاً کرم و لطف عیم عنبر شکنکله حفظکده و عصمتکده محترم و راه
 مستقیم که ثابت قدم ایله دیو پیورر سن

در مقامی که بیاداب اومی نوشد * سفله آن مست که باشد خبر از خویشتنش *
 شول مقامده که آلت لای شوقته شراب ایچر سفله در اول مست که کندوستندن انک
 خبری اوله (مفردات) (در) فی (مقام) م (بیاداب او) الکی ای ذکرته
 (می نوشند) شراب ایچر (سفله) ایچق (آن مست) م (باشد) ارله (خبر) م
 (از) من (خویشتن) کندی (ش) انک (معنای اشارتی) شول بر مقام
 ساوکه که حضرت الهیک عطاسی اولان اذت ایمان ولذت اسرار حضرت قرآن
 شوقله شراب وحدت صرف نوش ایدرل اول مقامده اسفل وارذلددر اول مست
 که دنیا و عقبانه در بلکه کندی نغندن انک خبری اوله لایق اولان فانی فی الله اولقدر

عرض و مال اذدر میخانه نشاید اندوخت * هر که این آب خورد رخت بدر بادکش *
 میخانه فیوسندن عرض و مال تحصیل ایلت ممکن دکلدر هر کیسه بوآنی ایچه آت
 رختی دریاه براق (مفردات) (عرض و مال) م (از) من (در) فیو (میخانه)
 م (نشاید) کرکز (اندوخت) فزانی (هر که) هر کیسه (این آب) بوضوئی
 (خورد) ایچه (رخت) مزاع (بدریا) ذکره (فکن) براق (ش) ضمیر (معنای
 اشارتی) بومقام توحیده وفانی فی الله اولان مشایخ عظام فیوسندن مال و جاه

و عرض

و عرض و وجاهت تحصیل ایلت ممکن دکلدر هر کیسه شراب وحدتی نوش ایله
 (وینسون النعم اذاراوه) سر بنجه برلذت روحانیه مستغرق اولور که دنیا و آخرت
 نمیی بلکه کندی وجود لطیفی محو و متلاشی اوادب (لا اله الا الله) سر نه واصل
 وجیع رختی دریای وحدته فانی و بی حاصل اولشدر

هر که ترسد ز ملال انده عشقش نه حلال * سرما و قد مش یاب ماودهنش *
 هر کیسه ملالندن خوی ایدر عشق غصه سی اکا حلال دکلدر بزم باشن
 انک قدیمه یل یازم لیز انک دهانیه (مفردات) (هر که) م (ترسد) قورقه
 (ز) من (ملال) م (انده) غصه (عشق) م (ش) اکا (نه) انی
 (حلال) م (سرما) بزم باشن (و) مع معنای سسته (قدم) م (یا)
 تردید (لبما) بزم دودا غز (و) مع (دهن) اغز (ش) ضمیر (معنای
 اشارتی) هر کیسه پور سوم عادی لری و اوصاف بشریه لری دریای توحید ده
 غرق و محو و ناب اولسی ملالندن خوی ایله اکامیه سعادت ابدی اولان درد و غم
 عشق الهی حلال و لایق دکلدر لکن زاراده عزیزی او محبوب حقیقیک اراده منده
 محو ایلدک کرک بزی ذل و حقارتله ایاضی التده خاک ایله بکسان ایلسون کر که دوات
 وصالیه عزیز و شرف قنک ایلسون

شعر حافظ همه بیت الغزل معرفت * آفرین بنفس داکش و اطف سخنش *
 حافظک شعری جمله معرفت غزلی بتیدر تحسین انک دلکش نغشته و سوزنک
 اطافته (مفردات) (شعر حافظ) م (همه) جه (بیت) م (غزل) م (معرفت) م (است)
 در (آفرین) تحسین (بر) علی (نفس) م (داکش) کوکل چکیچی (اطف) م (سخن)
 سوز (ش) ضمیر (معنای اشارتی) حافظک شعری جمله وار دات الهیه ایله معرفه الله
 بیان ایدیچی غزل بتیدر تحسین انک مقبول نغشته و کلانک اطافته که حیات جاوداتی
 بخش ایدر بیدر

وله ایضا

جو رشکست صبا زلف عنبر افشانش * بهر شکسته که پیوست تازه شد جانش *
 چونکه صبا انک عنبر افشان زلفی شکست ابلدی هر شکسته به که انک بوی ایشدی
 انک جانی تازه اولدی (مفردات) (جو) چونکه (رشکست) فبردی و طافندی
 (صبا) م (زلف) م (عنبر افشان) عنبر صا چچی (ش) انک (بهر شکست) هر قمرله
 (پیوست) اولشدی (تازه) م (شد) اولدی (جان) م (ش) انک (معنای اشارتی)
 وقتا که فضل و کرم ربانی اول محبوب حقیقیک صفات جیل و اطف عمیمی تجلیش رش
 و افاضه ایلد که (انا عند المنکسر قلوبهم لاجلی) خبری سر بنجه هر فنی آکا
 و منکسر لاجل الله اولان قلوب صاد قینه اندن بر فیض و بر نفعه الهی ایشد
 حیات ابدیه واصل اولور

بکاست همفنی تا که شرح غصه دهیم * دل چه میکند از روز کار هجرانش *
 بکاست همفنی تا که شرح غصه دهیم * دل چه میکند از روز کار هجرانش *
 بکاست همفنی تا که شرح غصه دهیم * دل چه میکند از روز کار هجرانش *

و فی

۳۱

(هر که ترسد ز ملال انده عشقش نه حلال * سرما و قد مش یاب ماودهنش) * محصول بیت * هر کیسه که ملالندن خور عشق غصه سی
 اکا حلال اولسون یعنی حرام اولسون دیکدر ایدی بزم باشن و انک قدیمی کر که بی قدمی آتیه الوب
 پامال ایلسون و کر که باشنه برابر ادوب رعایت و تعظیم ایلسون بر محضور اولوب ملول اولمز حاصلی عزت و لذت با نغزده برابر در
 (شعر حافظ همه بیت الغزل معرفت * آفرین بنفس داکش و اطف سخنش) بیت الغزل و بیت القصیده شول بتیدر که غزلدن و قصیده دن
 مقصود در معرفه اضافت بیایه در

دلکش و وصف ترکیبدر کو کل چکیچی
 دیکدر لطف سخن اضافتی مصدر رک
 فاعله در شین ضمیر حافظه راجعدر
 * محصول بیت * حافظک شعری هب
 بیت الغزل معرفتدر یعنی هر بیت بیت
 الغزل اولغه لا بقدر زرا چهما اشعار
 و ایاتی لطیفدر آفرین کوکل آییچی نغشته
 و اطف کلامده خواجه تجرید طریقه
 کند یانه تحسین ایدر بیت نغزلک
 معناسنی بتیلین عزیز ز زاده عندیات
 سوبلشرا اعتبار اولسون (وله ایضا)
 (جو رشکست صبا زلف عنبر افشانش
 * بهر شکسته که پیوست تازه شد
 جانش * شکست فعل ماضی مفرد غائب
 صدی یعنی ایدی و بوسکدی
 شکسته بونده خسته معنایسته در *
 محصول بیت * چونکه صبا جانانک
 عنبر نثار ایدیچی یعنی صا چچی زلفی
 ایدی و بوسکدی هر خسته به که
 واصل اولدی جانی تازه اولدی
 اول خسته نک یعنی جانانک زلفه واصل
 اولوب اندن مستفیض اولد بقدرن
 هر پیما که اتصال بولدی اندن تازه جان
 کسب اولدی مصراع اولک معناسنی
 چونکه صبا انک عنبر افشان زلفی
 پریشان ابلدی دبین پریشان سوبلش
 بکاست همفنی تا که شرح غصه دهیم *
 کدل چه میکند از روز کار هجرانش)
 بکاست مقام استفهامده واقع اولمش
 فنده در دیکدر مقدم خبر همفنی
 مؤخر مبتدا حرف تعابیل که حرف
 بیان شرح غصه یعنی بیان احوال غصه
 دهیم فعل مضارع نفس متکلم وحده
 و بزم دیکدر که حرف بیان شرح غصه در
 روز کار بونک کی برلده ایام معناسنه در
 * محصول بیت * فنده در بر همفنی
 تا که اکا چکد بکم غصه بی شرح ایدم که کوکل جانانک فراقی ایامده نه چکر یعنی فنی بر باره و فنی که جانانک فراقی زمانده
 چکد بکم آلام و محنی بیان ایدم

(برید صبح وفات نامه که برید دست * زخون دیده ما بود مهر عنوانش) برید صبح بیانیه وفات نامه ترکیب مزجی و با حرف وحدت و همزه حرف نوسل که حرف رابط صفت عنوان نامه ظهر زنده باز یلاندر که رجعت اکا کیم بومکوی فلانه ایصال ایده دیورنارزاکا عنوان درل * محصول بیت * بروفا مکتوبی که

۱۲۲

برید صبح دوسته ایلندی انک مهر عنوانی
بزم خون دیده خردن ایلدی (زمانه از ورق
کل مثال زوی تو ساخت * ولی ز شرم
تودر غنچه کرد پنهانش) * محصول بیت *
زمانه کل پیرا غنچدن سنک روبک مثالی
یادی اما سندن اوتاند بغنچدن غنچه
ایچنیده ای پنهان ایلدی زیر اول پنهان
ایلدی کی مثال سندن اولان تاب طراوتی
ویرمدی (تو خفته و نشد عشق را کرانه
پدید * تبارک الله ازین ره که نیست
پایانش) بعضی نسخده خفته پرست خسته
دوشیدر * محصول بیت * خطاب عام
طریقله بیوررسن خفته سن یعنی غافل
و فارغ بال سن حال بو که عشق غایبی
آشکاره د کل حاصلی طریق عشق
بابی بو قدر الله میز هدر بو بولدن
که پایانی و نهایی بو قدر یعنی پایانی
اولامق الله لا یغدر مطلقا ما طریق
عشق پایانی اولامق اخر اضافی
بس بونک پایانی اولامقدن الله میز هدر
منه سنده خفته زده اولان همزه وحدت
ایچوندر دین فرستدن خبردار دکل ایش
(بجبال کعبه مکر هدر ره روان خواهد *
که جان زنده دلان سوخت در بیابانش)
کعبه دن مراد کوی جاناندر ره روان
عشا قدر که حرف تعلیل زنده دلان
حراد صادق اولان عاشق قدر * محصول
بیت * بجبال کوی جانان مکر عاشق
عذر بینی دلیل ز بر صادق اولان
عاشق لک جانی انک بیابانده بادی
یعنی کوی جانان زاده ملازمت و مداومت
ایلد بلزما وصال میسر اولدی بس
بوز جانان مکر پنه جبال کوی
جانان اعتذار ایلده که جانان وصالی میسر
اولد بغنچ سندن و بیورنر که جانان
جرم سندن ذوق و صفایه مشغولدر
وسرک کاوب کندی بکر دن آگاه دکلدر

قدرد در بر مصاحب تا که غصه شرحتی ویرم که کوکل انک فراقی زماندن نه چکر
(مفردات) (یکاست) (فیده در) (ممنوعی) (بر مصاحب) (تا که) (حتی که) (شرح م)
(غصه) غم و الم (دهم) (ورم) (کد دل) (کوکل) (چه میکشد) (نه چکر) (از) (من) (روزگار)
زمان (هجران) م (ش) انک (معنای اشارتی) قتی بر سینه سی فراقدن شرحه شرحه
اولش بریار که تا که درد و اشتیاق شرحتی اکا سویلیم و کوکل اولد محبوبک فراقی
زماندن نه کونه درد و بلال چکر خبر ویرم

برید صبح وفات نامه که برید دست * زخون دیده ما بود مهر عنوانش
صبح پیکر بروفا نامه سنی که دوسته ایلندی انک عنوانک مهری بزم کوزن قانندن
ایلدی (مفردات) (برید) (یک) (صبح) م (وفات نامه) م (رد) ایلدی (بیت و دست) (م) (زخون)
دیده ما بزم کوزن قانندن (بود) ایلدی (مهر) م (عنوان) ابتدا (ش) انک (معنای
اشارتی) بحمد الله غیب ملک که رسول صبح روز آخر در عهد استده بزم وفات
نامه سنی دوسته ایلدی اول نامه نک ابتدا مهری بزم کوزن قانندن ایلدی که عهده
وفا کوزدن قانی باش و درد و شوق اله جکر دن آتش صاحب قله حاصل اولشدر

چون زمانه از ورق کل مثال زوی تو ساخت * ولی ز شرم تودر غنچه کرد پنهانش
زمانه کل وورقندن سنک بوزک مثالی دوزدی اما سنک شرم مکن ای غنچه ده پنهان
ایلدی (مفردات) (زمانه) م (از) م (ورق کل) م (مثال) م (زوی) (تو) سن
(ساخت) دوزدی (ولی) (لکن) (ز) م (شرم) (حیا) (تو) سن (در) فی (غنچه) م (کرد)
ایلدی (پنهان) (کیرل) (ش) ای (معنای اشارتی) اول عاشق صادق کال شوقندن
سنک بجبال بی مثالی ورق وورد اخر تشبیه ایش ایلدی لکن صحوه کاوب سنک نظیر
و شبیه اولدی یعنی فکر صحیح ایلد که جانان دن ذات بیچونک تنزیه و تقدیس ایلوب
ای غنچه مثال اولان قلبنده پنهان ایلدی

چون تو خفته و نشد عشق را کرانه پدید * تبارک الله ازین ره که نیست پایانش
من او بومش سن و عشق کناری ظهرا وادی تحسین بویوله که نهایی بوقدر
(مفردات) (تو) سن (خفته) او بومش سن (نشد) اولدی (عشق را) عشق
(کرانه) کنار (پدید) ظاهر (تبارک الله) الله مبارک ایلسون (ازین) بوندن (ره)
یول (نیست) یوق (پایان) نهایی (ش) انک (معنای اشارتی) ای سالک
بوی نهایی در کعبه سن او بومش سن ویرمیه به راضی اولوب قطع منازلدن
کیرو قالش سن بوخسه بودر بای عشق کناری و نهایی ظاهر اولدی و کعبه
نهایی بینه ایزدی مبارک ایلسون بویولدن بر مقامه اکلیوب کیدنه که انک
نهایی بوقدر

بجبال کعبه مکر هدر ره روان خواهد * که جان زنده دلان سوخت در بیابانش
کعبه یولده کیدنرک هدرنی مکر کعبه نک جالی دلیل که زنده دلرک جانی انک
بیابانده باندی (مفردات) (بجبال کعبه) م (مکر) (اوله که) (عذر) م (ره روان)
چون زمانه از ورق کل مثال زوی تو ساخت * ولی ز شرم تودر غنچه کرد پنهانش

بویوله

۱۲۳

بویله کید بیلر (خواهد) دلیل (که) زیرا (جان) م (زنده دلان) کوکلری حیات بولدر
(سوخت) باندی (در) قی (پایان) چول (ش) انک (معنای اشارتی) کعبه بجبال الله
وصلت بولنده هر برنفسده بیچاره عاشق نیکه یک کره جان قدا ایشلدر اوله که
اول راه دهشت آبادک سالکریک عذر خواهی و شفاعتی دیلیمی پنه اول محبوب
حقیقینک رحمتی و لطف جیبلی اوله زیرا حیات قلب صاحبیریک جانی کعبه
بجبال الله چولر زنده نیکه مدیت آج و صوسن چکر لری یا غمش و محل مرحت اولشدر

چون بدن شکسته بیت الحزن کمی آرد * نشان بوسف دل از چه زنجانش
بویله الحزن شکسته سنه کیم کنور کوکل بوسفک نشانی انک زنجانی چاهندن
(مفردات) (بدن) بو (شکسته) قبر لمش (بیت الحزن) (بغوب علیه السلام)
حجره سنی (کا) کیم (می آرد) کنور (نشان) م (بوسف) علیه السلام (دل)
کوکل (از) م (چه) قو بو (زنجان) (ش) انک (معنای اشارتی) عجب
بویله الحزن غالده آرزوی مشاهده بجبال الله قلبی منکسر و گرفتار درد و بلای
عشق اولان عاشق بیچاره کوکل محبوبی جیل بی نظیر کیمجلی انوار ذاتیه بیچونی
نشانی ویزه وصلتی مرده سنی کیم کنور ویزه رحم و امدادی نه بوزدن اولور

چون بکیم آن سر زلف و بدست خواجه دهم * که دادمن بستاندن مکر و دستانش
اول زلفک اوجنی طونام و خواجه نک الینه ورم که انک مکر و دستاندن نیم دادمی آله
(مفردات) (بکیم) (طونام) (آن) اول (سر زلف) زلفک اوجنی (بدست) آله (خواجه)
م (دهم) ویرم (دادمن) نیم امداد (بستاند) آله (ز) م (مکر) م (دستان) خله
(ش) انک (معنای اشارتی) مکر بوظات بشریه ایلد محجوب و مانع وصلت محبوب اولان
مشوش و پریشان قلبک زمانمی طونام اول مر شد حیات بخشک الله تسلیم ایدمکه
کرمندن بی اول محبوب حقیقینک مکر صورتده ابتلا سندن صفات مقابله یی بینده
اولان تلونات و تغییرات حالات الارندن خلاص ایتکله بکامداد و عون و عثایله بی
راه رشاده کیمانه ارشاد ایلده

چون سحر بطرق چن می شنیدم از بلبل * نوای حافظ خوش لهجه خوش الحان
سحر وقتی چن طرفنده بلبلدن ایشتم الحانی خوش سوزی خوش حافظک نو اسنی
(مفردات) (سحر) م (با) طرفیه (طرف) م (چن) باغ (می شنیدم) ایشتم (از) م
(بلبل) م (نوا) نغمه (حافظ) م (خوش) م (لهجه) دن و سوز (خوش) م (الحان)
صوت (ش) انک (معنای اشارتی) بحمد الله وقت سحر ده روضه نو حیدک
عاشق لرنن حافظک لسان غیله و لطیف آواز ایلد اسرار تو حیددن بیان ایلدی
کلمات قدسیه لری استماع ایلوب مقبول خدا اولد یقینه علامت بیلیم

چون له ایضا
چون من خرام زغم یار خرابانی * خویش * میر ندغزه اونا و لغم ردل ریش
بن خرام کندی خرابانی یارمک غنندن انک غم سنی مجروح کوکل او زده غم اوقنی اورر
غم اورر یعنی بی دامن غمک طودن یعنی خراب

بویله شکسته بیت الحزن که می آرد * نشان بوسف دل از چه زنجانش
نشان بوسف دل از چه زنجانش
شکسته بیت الحزن لایمیه بیت الحزن غم
وغصه چکن بره درل که بونده اسندر
کیم معنای می آرد مصرع ثانی به
هر هو ندر نشان بوسف دل لایمیه
و بیانیه در چه زنجان لایمیه شین ضمیر
جانانه راجعدر * محصول بیت * بویله
الحزن شکسته سنه جانانک چه زنجانندن
بوسف دل نشانی کیم کنور یعنی بکچه
زنجانندن کوکل خبرن کیم کنور
دیگدر (بکیم آن سر زلف و بدست
خواجه دهم * که دادمن بستاندن مکر
ود ستانش) خواجه دن مراد
وزیر اعظمدر که حرف تعلیل دستان جله
* محصول بیت * جانانک سر زلفی طویرم
و خواجه نک الینه ویرم تا که نیم دادم آله
مکر و دستاندن یعنی بکایلدی مکر
و جله ایچون انصاف ایلده (سحر بطرف
چن میشنیدم از بلبل * نوای حافظ
خوش لهجه خوش الحان) لهجه لفظ
عزیزدر لسان معنای الحان بونده لغات
معنای در شین ضمیر خواجه به راجعدر
* محصول بیت * سحر چن جانانده
بلبلدن ایشیدرم خوش لهجه و خوش
الحان حافظک نوای نغمه سنی یعنی ایسات
و اشعارینی یعنی حافظک اشعاری زیاده
لطیف اولدیغیچون بلبل انکله ترنم ایدر
(وله ایضا) (من خرام زغم یار خرابانی)
خویش * میر ندغزه اونا و لغم ردل ریش
غم یار خرابانی لایمیه و بیانیه در خرابات
میخانه با حرف نسبت خوبه اضافتی
لایمیه غمزه اولایمیه ناوک غم بیانیه
دل ریش ده بویله در * محصول بیت *
خرابانه منسوب کندی یارمک غنندن
خرام زیر انک غم سنی دل مجروح ناوک
غم اورر یعنی بی دامن غمک طودن یعنی خراب

(مفردات) (من) بن (خرام) م (ز) من (غم) م (بان) م (خرابی) م (خویش) کندنی (میرند) اور (غزه) کبریک (ناوک) اوق (غم) م (بر) علی (دل) کوکل (ریش) یاره (معنای اشارتی) بن عشقه صورت ملکئی خراب ایدیی عاشقانه محبت ایلان یارمک درد و غمشدن خرام که انک توفیق و نظر عنایتی مجروح کوکل اوزره و مایه سعادت اولان درد و غمی اوق کبی اوروب ثابت و قرار ایلک ایله بنی عین کفر اولان بیلکدن خلاص ایلوب اسقاط اضافله مقام توحید و اصل و مرتبه خرابا تیلکه نائل ایلشدر

کر چلیپای سر زلف زهم بکشاید بس مسلمان که شود فتنه آن کافر کیش اگر خواجه بکر سر زلفی بر ایشان اید چوق مسلمان که اول کافر و فاعل و مفتون اولور (مفردات) (کر) اگر (چلیپا) خاج ویت (سر) اوج (زلف) م (زهم) بر بدن (بکشاید) آید (بس) چوق (مسلمان) م (شود) اولور (فتنه) مفتون (آن) اول (کافر) م (کیش) فعل و مذهب (معنای اشارتی) استعید بالله (ولو شاء الله لهدی الناس جیعا) آیت کریمه سنجه اگر اول موجود بالحق اولان هادی لم یزلک مقتضای تجلیات صفایه سنجه اراده علیه سی کشاد اولوب تعلق ایله چوق مسلمان اول فعال لما یرید اولان کاتم امیراد و ستر اتوار یارک درد و غمیله و عشق جا لیلله مفتون او اوب دولت فقر نامه و سلطنت خرابی مقبول رب علامه نائل او اور دی لکن بفعل الله مایشا

باتو پیوسته و از غیر تو بریدم دل آشنای توندار دسر یکانه و خویش

سکا واصل اولدم و کوکلی سندن غیر بدن قطع ایلدم سنک آشنای اجنبی و خصم هم منی طومر (مفردات) (باتو) سکا (پیوستم) متصل اولدم (از) من (غیر) م (نو) سن (بریدم) کسدم (دل) کوکلی (آشنا) م (تو) سن (ندارد) طومر (سر) سودا (یکانه) یاد (خویش) خصم (معنای اشارتی) ای و هاب بلاعت اولان دیم بحمد الله سنک اتوار ذاتکه واصل اولدم و سندن غیر بدن منقطع اولدم زرا سنک ذکرک ایله قلبی مطمئن و لذت عشقه و درد غمکه ایس اولان آشنایک (کل ما خلا الله باطل) دیوب اجنبی و اقربا دن و محبت جیج ماسوادن منقطع اولشدر

بمعنای نظری کن که من دلشدر را نزدی مدد اطف تو کاری در پیش

عنایتله و نظریله زرا بن عاشقک سنک لطفک مدد نسز برایشی ایلرو کتز (مفردات) (با) للملا یسه (عنایت) م (نظر) م (یا) وحدتیه (کن) ایله (که) زرا (من) بن (دلشدر را) کوکلی کمتشک (نزد) کتز (بی) فی (مدد) امداد (اصف) م (تو) سن (کاری) برایش (در پیش) ایلرویه (معنای اشارتی) یارب محضا کر مکدن جمیع حالده و جمیع مقامده بزی نظر رحت و عنایتکله عصمه قیلوب جمیع غوا ثل نفسانیه دن امین ایله زرا بو عنان اختیار و وزمام قلبی النسدن کمتش عاجز و بیچاره نک سنک توفیق و عنایتک امداد نسز برایشی ایلرو کتز

مرادی

(کر چلیپای سر زلف زهم بکشاید بس مسلمان که شود فتنه آن کافر کیش) چلیپا کافر لک کو تور دیک و طایفه بنی خواجه دیرل سر زلفه اضافت بیسانه در کافر کیش وصف ترکیب در کافر مذهبی دیمکدر * محصول بیت * اگر سر زلفن چلیپا سنی بری بدن جانان اچار سه چوق مسلمان اول کافر کیش فتنه سی یعنی مفتون اولور یعنی چلیپای سر زلفی کورن بی اختیار اکا مائل اولور (باتو) پیوستم و از غیر تو بریدم دل * آشنای توندار دسر یکانه و خویش * آشنای صله خویش بونده خصم معنای در * محصول بیت * سکا واصل اولدم و سنک غیر کدن کوکلی کسدم یعنی سکا واصل اوله غیر بدن علاقه فی قطع ایلدم زرا سنک آشنایک خصم و یکانه بکل یعنی سنکله آشنا اولان غیر یله آشنایک هوسنی طومر آشنایک همان سکا محصور در انجیق (بمعنای نظری کن که من دلشدر را * نزدی مدد اطف تو کاری از پیش) دلشدر عاشق کتاید * محصول بیت * عنایتله بکا نظر ایله زرا بن عاشقک هیچ برایشی سنک لطفک مدد نسز او کندن کتز یعنی سنک لطفک مدد ایلیمجه برایشی ایلرو کتز دیمکدر راحا صلی محصول مراد سنک عنایتله نظر کرده در

(آخر ای پادشاه ملک ملاحمت چه شود * کرب لعل تور ریزد نمکی بر دل ریش) آخر بونده تزیین لفظ و تکمیل وزن ایچون کلتشدر اگر چه نوعانیه و نا کید افاده سنسدن خالی دکلدر * محصول بیت * ای ملاحمت ملکنتک پادشاهی نه اولور یعنی نه لازم کاور اگر سنک لب لعلک یعنی قرمز دوداغک مجروح

مرادی حاصل اولر

آخر ای پادشاه ملک ملاحمت چه شود * کرب لعل تور ریزد نمکی بر دل ریش

آخر ای ملاحمت ملکنتک پادشاهی نه اولور اگر سنک قرمز لبی یارلی کوکل اوزره برنگ دوکه (مفردات) (آخر ای پادشاه) م (ملک ملاحمت) م (چه شود) نه اولور (کر) اگر (لب) دوداق (لعل) م (تو) سن (ریزد) دوکه (رذل) کوکل اوزره (ریش) یاره او (معنای اشارتی) آخر ای حسن و ملاحمت و اطاف و کرم بی نهایت ملکنتک پادشاهی کریم رحیم ربم اگر بوجد بیچاره و مبتلای آب دریای رحت سابقه و اسعه کله تلویثات بشریه و نفسانیه لردن پاک ایلوب در دغشه کله مجروح اولش یاره لی کوکله فیض بلا واسطه لک نمکئی دوکوب دولت و صلت انوار ذاتکه صالح و لایق و مظهر ایلک دریای رحت کندن نه اکسیلور

خرمن صبر من سوخته دل داد بیاد چشم مست تو که بکشاید کین از بس و پیش

بن سوخته دلک صبری خرمنی باده و بر دی سنک مست چشمک که آردمدن او کدن بوسو اچدی (مفردات) (خرمن صبر) م (من) بن (سوخته) یا تمش (دل) کوکل (داد) و بر دی (بیاد) یله (چشم) کوز (مست) م (بکشاید) اچدی (کین) بوسو (از بس) آردمدن (و پیش) او کدن (معنای اشارتی) بحمد الله سنک آتش عشقک قلبه تأثیر ایلوب بن کوکلی یا تمشک صبری خرمنی باده و بر دی و تعلقات ماسوادن بنی قطع ایلدی سنک مست و مستغرق قلبی نظر عنایتک که آردمدن و او کدن بنی احاطه ایلدی و بکا نصرت ایلدی

مر همی بر دل حافظ نه از آن حقه نوش که جگر خون شد از آن غزه چون نشتر و پیش

اول نوش حقه سندن حافظک کوکلی اوزره بر مرهم قوز را اول نشتر و پیش کبی اولان غزه دن جگر خون اولدی (مفردات) (مرهم) م (یا) وحدتیه (بر) علی (دل) کوکل (حافظ) م (نه) قوز (ازین) اندن (حقه) م (نوش) بان (که) زرا (جگر) م (خون) قان (شد) اولدی (از آن غزه) اول کر پکدن (چون) مثل (نشر) م (نیش) دیکن (معنای اشارتی) یارب اول ذات شریف کده مجزون و محصور صفات جیلاک و لطف عمیک ایله اولان تجلیات ذاتکدن حافظک دل مجروحنه اول اذات روحانیه دن بر مرهم قوکه سنک قهر و جلالت نشتری و نیشی خوفدن جگری خون اولشدر که دام سنک عون و نصرتکله محتاجدر

وله ایضا

چو جام لعل تو نوشم بجا بماند هوش چو چشم مست تو بینم مرا که دارد کوش

چونکه سنک اعلک جامی نوش ایدم قنده هوش قاور چونکه سنک مست چشمک کورم بنی کیم حفظ ایلر (مفردات) (چو) چونکه (جام) قدح (لعل) م (تو) سن (نوشم) ایچم (کجا) قنده (بماند) قاور (هوش) عقل (چو) م (چشم) کوز (مست) م (تو) سن (بینم) کورم (مرا) بکا (که) کیم (دارد) طونار

نی

۳۲

اما کردن و کنیده تر کیم اولسه دیمکدر استخاج معنایه پس کوش بونده حفظ معنایه در دین کوشک استعمالی بکل اش

(منم غلام توورزانکه ازم آزادی * مرا بکوزه فروش شرابخانه فروش) ورزآنکه واکر شویله که دیمکدر آزادی بونده مستغنی
معناستد یعنی شویله که بدن مستغنی ویر ارسک کوزه برداق عربچه کوزدیرل هاسز کوزه فروش شرابخانه لامیه در کوزه فروش

﴿ ۱۲۶ ﴾

(کوش) قولاق (معنای اشارتی) بارب سنک عشقک شرابی نوش ابلسم عقل
قنده قالور وسنک نیلی ذاتک کوروب وشوق لقاک ایله مست و مستغرق اولم اول وقت
بن مست خرابی ضراء مضره دن وقتنه مضله دن کیم حفظ ایلر انجیق
حافظ وناصرم سنسن

﴿ منم غلام توورزانکه ازم آزادی * مرا بکوزه فروش شرابخانه فروش ﴾

بن سنک غلامکم واکراندن که بدن فارغ ایسک بنی میخانه ک کوزه فروشته صات
(مفردات) (منم غلام تو) بن سنک غلامکم (ور) واکر (زانکه) اندنکه (ازمن)
بندن (آزادی) فارغ ایسک (مرا) بنی (بکوزه فروش) باردق صایبچی به
(شرابخانه) م (فروش) صات (معنای اشارتی) بن سنک عبدیچاره کم اگر بحسب
البشریه قصورمدن ایچون بنی فیض بلا واسطه که ونجلی ذاتکه لایق کورمز سنک بنه
کر مکه بنی میخانه عشقکه مالکان صهبای عشقک اولان اولیاء اللهدن برمرشد
کامله مصاحب واکا تسلیم پیور غله کر مکدن بویچاره قولکه پراستعداد و برعون
وعنایت بخش ایدسن

﴿ بیوی آنکه میخانه کوزه یابم * روم سبوی خرابایان کشم بردوش ﴾

اول امیدایله که میخانه ده برکوزه بولم کیدم میخانه بنی اولنک دستنی اوموزله طاشیم
(مفردات) (بیوی آنکه) اول امیدایله که (با) ظرفیه (میخانه) م (کوزه)
برباردق (یابم) بولم (روم) کیدم (سبوی) دستی (خرابایان) م (کشم)
چکم (بردوش) اوموزم اوزره (معنای اشارتی) اول امیدایله که شراب لدنیتک
میخانه سی اولان مرشدک صحیحی برکاندن کوزه قلمده شراب وحددن رلذت بولم
ودائم خراباتی اولان مردان خدایک سبوی متلرینی اوموزله چکم و خدملرینی جان
ودل ایله کوروب انلرک نظر و متلرله مراد و مقصوده ارم

﴿ زشوق لعل توسقای کوی میخواران * بدیده آب زند آستان باده فروش ﴾

سنک لیک شوقدن شراب نوش ایدمچلرک محله سنک سقاسی باده فروشک آستانن کوز
یا شیله صولر (مفردات) (ز) من (شوق) م (لعل) م (تو) سن (سقا) م
(کوی) محله (میخواران) شراب ایچمچیلر (بدیده) کوزایله (آب) صولر (زند)
اورر (آستان) ایسک (باده فروش) شراب صایبچی (معنای اشارتی) بارب
سنک فیض ذاتکه اولان شراب عشقک شوقندن عاشقارک سقاسی اذت
رو حایت عشق الهیدن برنش و برچاشنی ذوق و تحصیل ایتمک ایچون مرشد
عالی جاه کرم بخشک آستاننده کوز یا شیلر دو کوب خلوص قلب ایله
خدملرینه سعی ایلر

﴿ مرا مگوی که خاموش باش و دم در کش * که در چن نتوان گفت مرغ را که خوش ﴾

بکادیمه که ساکت اول و سوبله زبر اچنده مرغ خاموش اول دیمک ممکن دکادر
(مفردات) (مرا) بکا (مگوی) دیمه (خاموش باش) ساکت اول (دم در کش)

﴿ سوبله ﴾

﴿ ۱۲۷ ﴾

سوبله (که) زیرا (در) فی (چن) باغ (نتوان) ممکن دکل (گفت) دیمک
(مرغ را) قوشه (خوش) ساکت اول (معنای اشارتی) ای زاهد خشک سلطان
عشقک وجذبه رجایک قلب هاسم اوزره غلبه سی وقتنده کال شوقدن بنی اختیار
اولان فریاد و فغانی کوروب تصنع ظنیه طعن اوزره بکاساکت اول و سوبله دیمه زیرا
باغ و یستاده حضرت اللهک ذاکر اولان مرغنه خاموش اول دیمک اولن عاشقک دخی
غلبه عشقه اولان فریادی وجوش و خروشی عین ذکر اللهدر ذکر اللهدن منع ایدن
کیمه دن ظلم کیمه اولن

﴿ اگر نشان تو جویم کجاست صبر و قرار * اگر حدیث تو گویم کراست طاقت و هوش ﴾

اگر سنک نشانکی طلب ایدم صبر و قرار قنده در اگر سنک سوزی سوبیم کیمه طاقت
و هوش واردر (مفردات) (اگر نشان) م (تو) سن (جویم) طلب ایدم
(کجاست) قنده در (صبر و قرار) م (حدیث) کلام (تو) سن (گویم) سوبیم
(کراست) کیمک ایچون واردر (طاقت) م (هوش) عقل (معنای اشارتی) پیچه جوش
و خروش و فریاد و فغان ایتمک اگر سنک بی نشان اولان ذات بیچونک مشاهده سن طلب
ابلسم حیرت زیاده اولوب صبر و قرارم قالمز و اگر سنک فیض اقدسک و تفجیات ذات
مقدسک و اسرار لدیه حضرتک سوبلم کیمک طاقتی و هوشی قالور

﴿ شراب پخته بجانهای دل فسرده دهند * که باده آتش تیرست و پختن در جوش ﴾

پخته شرابی افسه ده دل کسمه لره ورلر زیر باده آتش تیردر و پخته ل جوشده در
(مفردات) (شراب) م (پخته) بشمش (با) لعلایله (جانهسا) جانلر
(دل فسرده) طوکش کولر (دهند) ورلر (باده) شراب (آتش) م (تیر) کسکین
(است) در (پختن) بشکینلر (در جوش) قیامده درلر (معنای اشارتی) هوای
نفسانیه دن وصفات ردیلر دن سوزلش و پخته و صاف اولمش شرابی دل فسرده
ودر دعهقه منفیض اولمش جانلره ورلر زیرا شراب عشق الهی بر آتش تیردر که
آتش ریاضات ایله پخته اولان جانلرک قلبرینی جوش و خروشه کثورر

﴿ مرا چو خلعت سلطان عشق می دادند * ندا زدند که حافظ بیوش و باش خوش ﴾

بکا چونکه عشق سلطاننک خلعتی و پردیلر ندا ایلدیلر که حافظ بیوش و باش خوش اول
(مفردات) (مرا) بکا (چو) چونکه (خلعت) م (سلطان عشق) م (می دادند)
و پردیلر (ندا) م (زدند) آوردیلر (حافظ) م (بیوش) م (باش) اول
(خوش) ساکت (معنای اشارتی) بجمد الله بکا ازاده عشق سلطاننک خلعتی
اولان معرفه الهی و پردیلر و تنبیه ایلدیلر که ای حافظ بوخلعتی کی و (من عرف الله
کل اسانه) سر بجه خاموش اول

﴿ حرف الصاد ﴾

﴿ نیست کس را ز کند سر زلف تو خلاص * میکشی عاشق مسکین و نترسی ز قصاص ﴾

سنک سر زلفک کند ندن کیمه به خلاص یوقدر مسکین عاشقی اولدر رسن

(اگر نشان تو جویم کجاست صبر و قرار * اگر حدیث تو گویم کراست طاقت و هوش)

* محصول بیت * اگر سنک نشانک

ایسترم صبر و قرار قنده در یعنی نشانک

ارامغه صبر و قرار کرک و اگر سنک سوزک

سوبلسم کیمک طاقت و هوشی وار

یعنی سنک سوزک سوبلسمه عقل و طاقت

کرک (شراب پخته بجانهای دل فسرده

دهند * که باده آتش تیرست

و پختن در جوش * محصول بیت *

پخته شرابی کولکی دوکشم کیمه لره

و رسونلر زیر باده آتش تیر در پخته ل

ایسه جوشده در یعنی پخته ل شرابه ذوق

و شوق ایلکد محتاج دکلملر را انلر شراب

عشقله جوش و خروشه در

اماد لفسرده ل بونلرک عکسجه در

(مرا چو خلعت سلطان عشق می دادند *

ندا زدند که حافظ بیوش و باش خوش)

* محصول بیت * بکا که عشق پادشاهنک

خلعتی و پردیلر ندا ایلدیلر یعنی ندا

ایلدیلر که حافظ بی و ابلسم اول کیمه به

سربکی اچده یعنی سکا و بریلن عطایابی

کیمه به افشایله (وله ایضا) فی حرف الصاد

(نیست کس را ز کند سر زلف تو خلاص *

میکشی عاشق مسکین و نترسی ز قصاص)

* محصول بیت * کیمه به سنک سر

زلفکندن کیمه فورنلر عاشق مسکینی

هلاک ایلدر سن حال بو که قصاص دن

قورقر سنک یعنی عشاقی را بکان اولدر رسن

(عاشق سوخته دل تابه بیابان فنا * نرود در حرم جان نشود خاص الخالص) مصراع اول ثانی به مر هوندز * محصول بیت * سوخته دل عاشق مادامکه فنا بیابان و ارمیده یعنی عشق جانانه فانی * مطلق اولیه جان حرم نه خاص الخالص اولر جانان مر ادجا نادر یعنی جانان حرم نه مقبول اولر دیکدر (ناولک غزه تودست ببرد از رستم * چاچی ابروی تو برده کرواز وقاص)

۱۲۸

وقصاصدن خوف ایترسن (مفردات) (نیست) یوق (کس را) کیسه به (ز) من (کنند) م (سر) سودا (زلف) م (خلاص) م (میکنی) قتل ایدر سن (عاشق مسکین) م (نترسی) خوف ایترسن (زقصاص) م (معنای اشارتی) ای فاعل مختار اولان ریم کرک صالح و کرک طالع سنک صفات علیه لکدن بر صفاک سوداسی قیددن ن خلاص ممکن دکلدر که عوامک محبتی راز قبت و منعمیکدن ایچوندن خواصک محبتی ناصربت و منعمیکدن ایچوندن اخص الخواصک محبتی عظمت و جلالکدن ایچوندن سنک دخی احسانک هر کسک استعدادنه و طایفه کوره اولد یغندن عاشق صادق اولتری (موتوا قبل ان تموتوا) سر نه مظهر تله کندنی بدقدر تکه عاشق قتل ایدوب بلاقصاص ذات بیچونک دیت بخش اینکله فرح جانی نوش ایتدر رسین

عاشق سوخته دل تابه بیابان فنا * نرود در حرم جان نشود خاص الخالص

کوکلی بامش عاشق ناکه فنا بیابان کتیه جان حرم نه خاص الخالص اولر (مفردات) (عاشق) م (سوخته دل) کوکلی بامش (تا) بمعنی مادام (با) ظرفیه (بیابان) صحرا (فنا) م (زود) کتیه (در) فی (حرم جان) م (نشود) اولر (خاص الخالص) م (معنای اشارتی) آتش عشق و اشتیاقه سوخته دل اولان عاشق مادامکه فانی فی الله مر نه سینه واروب کلی وجودنی محو ایتدیکه باقی بالله اولوب حرم قدس جاته و عالم لاهوت محرم اولان خاص الخالص اولر

ناولک غزه تودست ببرد از رستم * چاچی ابروی تو برده کرواز وقاص

سنک غزه اوقی رستمین ال ایلتدی سنک چاچ شهر نه منسوب اولان ابروک سعد وقاصدن رهن المشر (مفردات) (ناولک) اوق (غزه) کر پک (تو) سن (دست) ال (برد) ایلتدی (از) من (رستم) مشهور بهلوان (چاچی) بر شهردر که بانی غایت خوب اولور (ابرو) فاش (تو) سن (برده) ایلتش (کرو) رهن (از) من (وقاص) سعد ابن ابی وقاص (معنای اشارتی) یارب سنک صفات جلالک تأثیری و قوی هزار رستم کبی بهلوانلری عاجز و زبون ایتدی و سنک غیب هویتک و علم ازلیک سعد وقاصک تیریک تأثیری کبی نیجه نیجه عارف بالله اولان مردان خدایک جگرنی خون و بیانی بوکشد

جان نهادم بمان شمع صفت از سر صدق * کردم ایشارتن خویش زروی اخلاص

صدق اوچندن شمع کبی جامی اور تابه قودم اخلاص بوزندن کند و تنی ایشار ایلدم (مفردات) (جان) م (نهادم) قودم (بمان) اور نه به (شمع صفت) شمع کبی (از) من (سر) اوج (صدق) م (کردم) ایلدم (ایشار) م (نن) م (خویش) کندنی (ز) من (روی) بوز (اخلاص) م (معنای اشارتی) اول ام الکتابه اولان علم الله تسلیم و عظمت و اجلال الهیک سطوتی خوف و خشیتدن صدقه جامی شمع کبی اور تابه قویوب ایلدم و اخلاص قلبه کندنی تنی دخیره عشقه ایشار و فدا ایلدم

بها

صدق جهندن یعنی صدقه یعنی شمع کبی ایلدم اخلاص جهندن بویت نسخه زده بو یله بو لندی اما مقتضای عقل بوایدیکه جان نهاده های ترتبه اولیدی و تن یرنه بت اولوب محصول معنی بو یله اولیدیکه شمع کبی جامی اور نه به قویوب صدقه کندنی بته ایشار ایلدم اخلاص بوزندن و العلم عند الله

۱۲۹

بهاو اداری و اخلاص چو پروانه زشوق * تانسوزی تونیابی زغم عشق خلاص

عاشق و اخلاصه پروانه کبی شوقدن مادامکه بایمیه سن عشق غندن خلاص بولرسن (مفردات) (با) للملابسه (هواداری) عاشق (اخلاص) م (جو) مثل (پروانه) م (ز) من (شوق) م (تا) مادام (نسوزی) بایمیه سن (تو) سن (نیابی) بولرسن (ز) من (غم عشق خلاص) م (معنای اشارتی) ای عاشق بوراه عشقه و صراط مستقیمه عاشق صادق قلبی اله و اخلاص قلبه پروانه کبی وصلت شوق جمال الیهدن جان و تنی مادامکه آتش عشقه باقوب محو و فنا ایتدیکه عشق غندن خلاص بولرسن و وصلت کامله به ابره من سن

آتش در دل دیوانه ما افکندی * کرچه بودیم همیشه بهوایت رفاص

بزم دیوانه کوکله بر آتش بر اقدک اگر چه سنک محبتکله دائم رقص ایدیبی ایدک (مفردات) (آتش) بر آتش (در) فی (دل) کوکله (دیوانه) م (ما) بز (افکندی) بر اقدک (کر چه) م (بودیم) ایدک (همیشه) دائم (با) للملابسه (هوا) محبت (ت) خطایه (رفا ص) رقص ایدیبی (معنای اشارتی) ای محول الاحوال و قلب القلوب اولان رجائیم سنک رخت واسعه کدن ایدیم کیم اگر چه سنک محبتکله دائم دور ورقص و حرکات و سکنات ایدیبی ایدک اما بزم دیوانه کوکله آتش محبتدن بر آتش بر اقدیک ایچون سنک اطف و احسانک و رخت واسعه که مظهر اولمره سکا حسن ظن غالب اولشدر و وعد کرک حکمجه کر مکله بز رختکله مظهر ایلوب حبیب محمد المصطفی عشقه بزری نا امید ایلله و مقبول در کاه اله یارب

کیبای غم عشق توتن خاکی * ما زرخا ص کن دار چند بود همچو رصاص

سنک عشقک غمک کیبای بزم خاکی تمیزی خالص التون ایدر اگر قدر رصاص کبی فی قدر اوله (مفردات) (کیبای) م (غم عشق) م (تو) سن (تو) م (خاکی) طبرغه منسوب (ما) بز (ز) التون (خالص) م (کنسد) ایدر (ار) اگر (چند) نقدر (بود) اوله (همچو) مثل (رصاص) قلائی (معنای اشارتی) سکا حسن ظن و امید من بودر که سنک درد و غم عشقک کیبای محضا رختکله بزم مزخرفات تعلقات ماسوا ایلله و غشوش قلیبری و خاکی تمیزی هر نه قدر رصاص کبی فی قدر ایدسه تجلی انوار ذاتک مستغرق قلبه خالص التون کبی صافی و نورانی ایدرسن

قیمت در کرامتیه چه داند عوام * حافظا کوهر یکدانه مده جز بخواص

در کرامتیه ک قیمتی عوام نه بیلور ای حافظ یکدانه کوهری خواصدن غیری به و بره (مفردات) (قیمت) م (در) انجو (کرامتیه) آغز بهالو (چه) نه (داند) بیلور (عوام) م (حافظا) الف ندایه (کوهر) م (یکدانه) فی نظیر (مده) و بره (جز) غیر (با) للملابسه (خواص) م (معنای اشارتی) ابکی جهان بهاسی اولیان تجلی انوار ذات الهی در کرامتیه سنک قیمتی

فی

۲۳

بهاو اداری و اخلاص چو پروانه

زشوق * تانسوزی تونیابی زغم عشق خلاص (هوادار وصف ترکیبدر و باحرف مصاحبت و باحرف مصدر محبتله دیکدر تا حرف توفیت مادام معنایه * محصول بیت * محبت و اخلاصه پروانه کبی شوق جهندن مادامکه بایمیه سن غم عشقندن خلاص بولرسن (آتش در دل پروانه ما افکندی * کر چه بودیم همیشه بهوایت رفاص) آتش باحرف وحدت دل پروانه ما اضافت لری بیانه و لامیه در * محصول بیت *

بزم پروانه کبی کوکله بر آتش بر اقدک اگر چه دائما سنک محبتکله رفاص ایدک یعنی اگر چه خدمتکده پروانه کبی جست و چاک ایدک اما بزری اسرکیوب بورکزه آتش بر اقدک (کیبای غم عشق توتن خاکی * ما زرخا ص کن دار چند بود همچو رصاص) کیبای غم عشق تو اضافت لری بیانه و لامیه در تن خاکی * ما بیانه و لامیه در و مصراع ثانی به مر هون کندک مقدم مفعول اولی و زرخا ص مفعول ثانسی رصاص راک فحیله قلی ککه ترکیبه قلائی دیرر * محصول بیت * سنک عشقک غمی کیبای بزم خاکی منسوب تمیزی خالص التون ایدر هر قدر رصاص ایدسه یعنی هیچ بر اعتبارده دکل ایکن اکبر کبی معتبر و مقبول ایدر (قیمت در کرامتیه چه داند عوام * حافظا کوهر یکدانه مده جز بخواص) کرامتیه آغز بهالی دیکدر * محصول بیت * آغز بهالی درک قیمتی نه بیلور عوام ای حافظ کوهر یکدانه بی یعنی در قیمتی و بره خواصدن غیره یعنی جوهر معرفت و کلاک و اریسه آتی نااهله صرف ایلله اهله صرف ایلله علی کل حال نااهلندن بهان ایلله اهلندن دکل

(وله ايضا) (ازرقیت دلم نیافت خلاص * مثل القاص لا یحب القاص) قاص صادق تشدید به اسم فاعل در قص یقص دن یعنی نصربا نك مضاعفندن قصه خوان معانیه القاص مبتدا لا یحب القاص خبری و بوجه اسمیه محلا مجرور مضاف الیه بدر مثلك مثل نيك و ناك قبحه را به تقدیری مثلست القاص لا یحب القاص ضرورت وزن ایچون صادق تخفیف فیلشدر * محصول بیت * سنك رقیبكدن كوكم خلاص بولدی مثلدركه قصه خوان قصه

﴿ ۱۳۰ ﴾

ولذتی عوام کالهوام اولان اهل دنیار نه یاورل ای حافظ اول کوهرا نظیری راه حقه جانی فدالبدن خواصدن و عاشق بلا کشدن غیری به وره

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ ازرقیت دلم نیافت خلاص * مثل القاص لا یحب القاص ﴾

سنك رقیبكدن بنم كوكم خلاص بولدی بزم حالمز قصه خوان قصه خوانی سومن مثلدركه (مفردات) (از) من (رقیب) م (ت) خطابه (دلم) كوكم (نیافت) بولدی (خلاص) م (مثل) م (القاص) قصه و حکایه سولیمی (لا یحب) سومن (القاص) م (معنای اشارتی) یارب راه عشق اوزره ابتلا قودیفك نفس اماره و شیطان و عوام انسلدن اولان رقیبكدن خانه نجلی اولان كوكم خلاص بولدی قصه خوان قصه خوانی سومدی کبی وعدو اولدیغی کبی بونار دخی اهل قلوبك عدوسی اولوب دالم خانه قلبك خزانة سعی ایدیلر در عصمت الله من شرورهم بجاه حیدر محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ محتسب خم شکست و بنده سرش * سن بالن والجروح قصاص ﴾

محتسب کو بی قیدی و بنده الك باشنی قیدم زیرا حضرت قرآنده سن مقابله سن و جرح و حه قصاص وارد در (مفردات) (محتسب) صوابی (خم) کوپ (شکست) قیدی (بنده) قول (سرش) انك باشنی (سن) دیش (با) مقابله (سن) م (الجروح) یاره در (قصاص) م (معنای اشارتی) احوال درویدن فی خبر اولان عوام بی اختیار اولان عشاقك خم شراب عشق الهی اولان قلبنی سنك طعن الیه منکر ایلدی و بن بنده دخی شان لسانیه اسرار عشق اظهار و بیان اینکله انك سرانکار اولان غافل قلبنی مجروح و سربنی دواننی سرگردان ایلدم زیرا (والسن بالن والجروح قصاص) آیت کریمه سننده منکرین احوال الله اولانری بخت فاطمه لاله مبهوت و قلب پر کیندل بینی مجروح اینکله اشارت یورلشدر

﴿ همچو عیسیت جام می که دمام * مرده رازنده می کند بخواص ﴾

شراب قدسی عیسی کبیر که دالم اولشی خواصه دیری ایلر (مفردات) (همچو) مثل (عیسی) علیه السلام (است) در (جام می) شراب قدسی (دمام) دالم (مرده را) اولشی (زنده) دیری (می کند) ایلر (با) للملابسه (خواص) خاصیتلر (معنای اشارتی) عشق و معرفت قلبی حیات بولان اهل اللهك قلوب برانوار قدسه لری توجهی نفس عیسی علیه السلام کبی مرده دللری دالم خواص ادعیه ایلر و افسانه اهراردنی ایلر احیا ایلر

﴿ مطرب من رهی زن که بخرخ * مشتری زهره وش شود رقاص ﴾

ای بنم مطربم بر پرد چانکه چرخده مشتری یلدزی زهره یلدزی کبی رقص ایدیمی اوله (مفردات) (مطرب) م (من) بن (رهی) بر پرد (زن) اور (بخرخ) فلکده (مشتری) بریلدز (زهره) بریلدز (وش) مثل (شود) اوله (رقاص)

﴿ رقص ﴾

﴿ ۱۳۱ ﴾

رقص ایدیمی (معنای اشارتی) ای بنم قلبه سرور و حیات و یریمی مطرب دل اولان پیرم حیات نفسانیه رفیع اولملاق ایچون پرده ساز قابی بردخی تحریک و کشف ایلر که اوج اعلاده صاحب مقام اولان سالک مشتری کبی برمرتیه به الدانوب قلبیه همان زهره کبی دالم عشق و شوقله رقص ایدیمی و درگاه بی نهایت ده دالم ترقی طلب ایدیمی اوله

﴿ حافظ از دل ز محصف رخ دوست * خواند الحمد و سوره اخلاص ﴾

حافظ دوستك یوزی محصفندن قلبدن فاتحه و اخلاص سوره سنی اوقودی (مفردات) (حافظ) م (از دل) قلبدن (ز) من (محصف) م (رخ) بکاف (دوست) م (خواند) اوقودی (الحمد) فاتحه (سوره اخلاص) م (معنای اشارتی) بحمد الله حافظ برمرتیه ده توقف و قناعت ایتوب سعی بلغله پایه پایه عتق آسمان معنوی به ترقی بولوب محصف جمال اللهدن قلبدن مشاهد و یقین ایلر سوره فاتحه ده اولان (ایلك نهد و ابالك نستعین) سرنی و سوره اخلاصده اولان اسرار توحید نكته سنی اوقویوب محو وجود اینکله متخیر و سرگردان و راه طلبه نالان و کریان اولشدر

﴿ حرف الضاد ﴾

﴿ حسن و جمال تو جهان جله گرفت طول و عرض * شمس فلک خجل شده از رخ خوب ماه ارض ﴾

سنك حسنك و جمالك طولا و عرضا جله جهانی طودی ارض ماهنك خوب رخندن فلکك شمس خجل اولشدر (مفردات) (حسن و جمال) م (تو) سن (جهان جله) م (گرفت) طودی (طول) اوزن (عرض) ابن (شمس فلک) م (خجل) م (شده) اولش (از) من (رخ) یکاف (خوب) م (ماه) آی (ارض) بیر (معنای اشارتی) ای انوار حسن و جمال منور السموات والارض اولان محبوب حقیقی سنك نور جمالک طالی محیط اولشدر شول آدم خای که قلبنده سنك ذات بیچونك نورنی طوته اول کیمسه حضرت آدم صلی الله کبی عند الله عالی قدر اولدیفندن مسجود ملانك او اوب شمس فلک دخی کندیدن خجل و کندویه محکوم اولشدر یا خود حسن و جمال و نورنی مثال محمدی مراد در

﴿ دیدن حسن و خوبیت بر همه خلق واجبست * رؤیت روت بلکه بر جله ملائکست فرض ﴾

سنك حسن و خوبلغی کورمك جمیع خلق اوزره واجبدر بلکه سنك یوزك کورمك جله ملائکه اوزره فرضدر (مفردات) (دیدن) کورمك (حسن) م (خوب) م (یا) مصدریه (ت) خطابه (ر) علی (عمه) جمیع (خلق) م (واجب) م (است) در (رؤیت) کورمك (روت) سنك یوزك (بلکه) م (بر) علی (جمله) م (ملائك) م (است) در (فرض) م (معنای اشارتی) یارسول الله

(حافظ از دل ز محصف رخ دوست * خواند الحمد و سوره اخلاص) * محصول بیت * حافظ کوکلدن دوستك یوزی محصفندن فاتحه ایلر سوره اخلاص اوقودی حاصلی دوستك روبنی محصفه

تشبیه ایلشد ردادن اوقومقدن مرادی صد قله اوقومقدر (وله ايضا) فی حرف الضاد (حسن و جمال تو جهان جله گرفت طول و عرض * شمس فلک خجل شده از رخ خوب ماه ارض) طول اوزونلق عرض ابنی لك یعنی یصلق خجل خلك قحی و جیک کسریله صفت مشبهه در اوتانیجی معناسنه * محصول بیت *

سنك حسن و جمالك جهانی جله طودی اینده و اوز و ینده حاصلی تمام عالمی نصر فته آلدی شمس فلک خجل اولش یر یوزی آینك خوب رخندن یعنی جانان ککه یوزنك ماهیدر خورشید فلک آنك خوب رخندن اوتامش (دیدن حسن و خوبیت بر همه خلق واجبست * رؤیت روت بلکه بر جله ملائکست فرض) * محصول بیت * سنك حسن و خوبلغی کورمك جمیع خلق اوزره واجبدر بلکه روبنی کورمك جله ملائکه اوزره ینده فرضدر بولام اول معنای دلالت ایلر که به ضیاء دیدلر بر پادشاه یکی تخت سلطنته جلوس ایلر جمیع قلمرونده و مملکتده اولان خلق اتی کورمك کرک اما ملائکه رؤیتی مبالغه طریقیله مذکوردر

و یا حبیب الله سنك نور جالك وخلق عظیم اولان کرم خصالك کوروب اکاجان
ودل ايله تعیت ایتك جیع خلق اوزره واجیدر بلاکه جالك نورنی کوروب اکاجانه
تغذی ایتك جله ملائکه اوزره فرزند

﴿ از رخ تست مقبس خور ز چهارم آسمان *
همچو زمین هفتین مانده بزربار قرض ﴾

آسمان رابع آفتابی سنك رخکدن نور البیدر آفتاب بدیجی برکی قرض بوی
التهه فالشدر (مفردات) (از) من (رخ) بکاف (نو) سن (است) در
(مقبس) نور البیجی (خور) کونش (ز) من (چهارم) دردنجی (آسمان)
م (همچو) مثل (زمین) بیر (هفتین) بدیجی (مانده) فالش (با) لملابسه
(زیر) اشغای (بار) یوک (قرض) اودنج (معنای اشارتی) (اولا ک اولاک لا
خلقت الا فلاک) حدیث شریفی سر نیجه یا حبیب الله جیع عالم سنك ذات شریفك
نورندن خلق اولمشدر خصوصاً آسمان رابعه نك آفتابی سنك جالکده لمان
ایدن نور نیونکدن نور البیدر انکیچون سبع سموات وانه اولان شمس وقر
ارضین سبع کبی سنك رجه العالمین اولان نعمت وجودك منت یوکی التهه فالشدر
ومحکو مک اولمشدر

﴿ جان که فدای او نشد مرده جاودان بماند *
تن که اسیر او نشد لایق اوست قطع و برض ﴾

چانکه اکا فدا اولدی ابدی اولمش قالدی تن که اکا اسیر اولدی کسک واکسک
انک لایقیدر (مفردات) (جان که) م (فدا) م (او) ضیر (نشد) اولدی
(مرده جاودان) ابدی اولمش (بماند) قالدی (تن که) م (اسیر) م (او)
ضیر (نشد) اولدی (لایق) م (او) ضیر (است) در (قطع) کسک (برض)
اکسک (معنای اشارتی) یا حبیب الله برچانکه سنك حق رسالتك تصدیق
وشریعت مطهره کی قبول و امر شریفکه انقیاد ایتیه ابدی کفر و ضلالتده و عذاب
ومحنتده فالشدر برتن که (جر مستغفره) کبی سندن فرار ایلله وسکا اسیر اولیه
قل واذی انک لایقیدر

﴿ بوسه بخاک پای اودست بکاهد ترا *
قصه شوق حافظا بادر ساندش بعرض ﴾

انک خاک پاینی او بک سکا فنده میسر اولور شوق قصه سنی ای حافظ باد اکا عرضه
ا برشدیره (مفردات) (بوسه) م (بخاک پای او) انک اباضی طیرا غنه (دست)
ال (بخاک) فنده (دهد) ویره (ترا) سکا (قصه) م (شوق) م (حافظ) م (باد)
بل (رسالت) ا برشدیره (ش) ضیر (با) لملابسه (عرض) م (معنای اشارتی)
محضاً نور الهی اولان ذات شریفی وصفنده خلق عالم عاجز اولان حضرت
حبیب الله کاکبانی او بوپ رومالیده خلق سکا فنده میسر اولور مکرعون خدا ابله

ملائکه ملهمه روحانیه سنك اول حبیب الله شوق و محبتك قصه سنی ای حافظ باد کبی
سر بعا ا برشدیره بوخسه آنک علوشانده خود بخود اینه وصلت مشکدر

﴿ وله ابضا ﴾

﴿ بیا که می شوم بوی جان از آن عارض *
که باقم دل خود را نشان از آن عارض ﴾

کل که اول عارضدن جان رایحه سنی استشام ایدرم که کندی کوکلم ایچون اول
عارضدن نشان بولدم (مفردات) (بیا که) کل که (می شوم) ایشیدرم (بوی)
رایحه (جان) م (از آن) اندن (عارض) بکاف (که) زیر (یاقم) بولدم
(دل خود را) کندو کوکلم ایچون (نشان) م (از آن عارض) اول بکافدن
(معنای اشارتی) اول عارض جان پرور حبیب الله اثار نبوت محمدیه نك لمان
ورخشان اولمشدن دماغ جانی معطر قلبیجی رایحه روحانیت رحایه استشام ایدرم
زیرا کندی کوکلم حیاتی ایچون اول انوار عارض محمدیه دن نشان احسان بولدم

﴿ معانی که زحوری بشرح میگویند *
ز حسن و لطف پیرسی بیان از آن عارض ﴾

شول بر معانیلر بکه شرحه حور بدن ایدرل حسن و لطفدن بیانی اول عارضدن
صوره سن (مفردات) (معانی) م (همزه) وحدتیه (ز) من (حوری) م (با)
لملابسه (شرح) م (میگویند) سوبلرل (ز) من (حسن) م (لطف) م
(پیرسی) صوره سن (بیان) م (از آن) اندن (عارض) م (معنای اشارتی)
(اکثر اهل الجنة) حدیث شریفی سر نیجه عکس انوار محمدی اولان جنت
وحور بلربینی شرح ووصف ابله مانشتهیه الانفسه قانع اولان احقر بیان ایدرل
ای عالی همت اولان کیمیه سن اول خلقا وخلقاً موصوف اولان حسن و لطف حقیقیدن
بیانی اصل جیع انوار اولوب عین نور الهی اولان انوار عارض حبیب الله صلی الله
تعالی علیه وسلم دن صوره سن

﴿ بکل بمانده قدسرو از آن قامت *
خیل بمانده کل کلستان از آن عارض ﴾

اول قامتدن سروک قدی بالچقده فالشدر کلستانک کلی اول عارضدن خجیل فالشدر
(مفردات) (با) لملابسه (کل) بالچق (بمانده) فالشدر (قدسرو) م (از آن)
اندن (قامت) م (خیل) م (بمانده) فالشدر (کل کلستان) م (از آن) اندن (عارض) م
(معنای اشارتی) (فاستقم کما امرت) آیت کریمه سی سر نیجه حضرت فخر کائنات
عایه افضل العبات افندیمرک استقامتی و نتیجه استقامت اولان کمال قربیتی عندنده
جیع اهل استقامت کل وجودری پرده سنده مقبر و سرکردان فالشدر و کلستان
غیده حد زنجیه مقام محبوبیتده اولان مردان خدال دخی مقام قاب قوسینده
اسرار معراجیه زبنی و حبیه محبوبک خلوت خاصده بلا کیف ولا قیاس اتصال
معنو بلربینی و بلا واسطه فیض و مکالمه زبنی و انوار عارض جان پرور ربی مشاهده
ایاد کبرنده خجیل و حیران فالشدر در

﴿ بشرم مانده تن یاسین از آن اندام *
مخون نشسته دل ارغوان از آن عارض ﴾

(وله ابضا)

(بیا که می شوم بوی جان از آن عارض *
که باقم دل خود را نشان از آن عارض)
* محصول بیت * کل که جان قوفوسنی
ایشیدرم اول عارضدن زرا کندی
دلک نشانی بولدم اول عارضدن (معانی)
که زحوری بشرح میگویند *
ز حسن و لطف پیرسی بیان از آن عارض)
معانی جمع معنی و با حرف وحدت و بتکبردر
که حرف رابط صفت پیرسی فعل
مضارع مختلط صورده سن دیکدر
بیان پیرسینک مفعول صریحی و از آن
غیر صریحی * محصول بیت * شول
معانی که جنت حور بدن ایدرل حسن و لطفدن
بیانی اول عارضدن صورده سن حاصلی عارض جان آنک
ماهیتنی بیان ایدرل پس اندن صور
(بکل بمانده قدسرو از آن قامت *
خیل بمانده کل کلستان از آن عارض)
* محصول بیت * سرونازک قدی جانان
قامتدن بالچقده فالشدر یعنی زبونی
و مغلوبی اولمش کل کلستانده جانانک
عارضدن خجیل و شرمنده فالش یعنی
اوتند یغندن قرار مش کلستان لمان
سکونی وسینک کسرله اوقفتی کرک که
موزون اوله بشرم مانده تن یاسین
از آن اندام * بخون نشسته دل ارغوان از آن
عارض) * محصول بیت * تن یاسین اندام
جانان شرمه فالش حاصلی شرمنده
فالش ارغوان یور کیده فانه نشسته در
اول عارضدن یعنی خونه مستقر قدر اول
عارض غیر نشدن

قوللغه قبول ایدوب بنده خاصرندن ایلرسه الله حقیقون بنده مبارک لکله آنک بنده لکنه خط و پررم و درگاه عزتشدن بر نفس جدا اولم بنده کندینک نظر عنا بنده حضور معنوه سندن بر آن ابرام

﴿ خال سیاه او بر آن عارض سم رنگ بین راست بمشک مالد آن رخ ماه یک نقطه ﴾

آنک سیاه بکنی اول سم رنگی عارض اوزره کورطوغریسی ایک یکانی اوزره برمشک نقطه سی کیدر (مفردات) (خال) یک (سیاه) م (او) ضمیر (بر آن عارض) اول یکاق اوزره (سم رنگ) کومش رنگلو (راست) (طوغری) (یا) لاملا بسده (مشک) م (ماند) بکزر (آن) اول (بر) علی (رخ) یکاق (ماه) آی (یک) بر (نقطه) م (معنای اشارتی) اول شاه حقیقیک عارفک سم رنگی بجلا و مصفا قلبی اوزره بجلی ذاتیة بحیه سی لطافتده و دماغ جانلری معطر قلعه افنده ماهتاب اوزره مسک نقطه سی کیدر

زلف کشاده کرده خوی چون پشیم در آمدی شدرخ کل چوارغوان مشک و کلاب شد سقط

و فتا که زلفی اجلاش و درلش باغچه به کلدک حیا سندن کلک رخى ارغوان اولدی مسک و کلاب سقط اولدی (مفردات) (زلف) م (کشاده) اجلاش (کرده خوی) دراش (جون) چونکه (بجمن) باغچه به (در آمدی) کلدک (شد) اولدی (رخ) یکاق (کل) م (جو) مل (ارغوان) قرمزى چچک (مشک) م (کلاب) م (شد) اولدی (سقط) م (معنای اشارتی) بارب سن کشف حجاب بشریه و انوار تجلی ذاتیة افاصه اله روضه قلب عارفده ظهور ایلدک حیا سندن عارفک رنگی ارغوان اولدی اهل کرامت و ارباب علم و حکمتلر دخی جسه اعتراف عجز ایلله سجده به خور و ابتد بلر

﴿ آب حیات حافظا کشته خجل ز نظم تو کس بهوای عشق او شعر نکفت ازین نخط ﴾

ای حافظ آب حیات سنک نظم کن خجل اولمندر آنک عشقی هوسیه کیسه بواسلوبدن شعر دممشدر (مفردات) (آب حیات) م (حافظا) م (کشته) اولش (خجل) م (ز) من (نظم) م (تو) سن (کس) کیسه (یا) لاملا بسده (هوا) محبت (عشق) م (او) ضمیر (شعر) م (نکفت) سو یادی (ازین نخط) بواسلوبدن (معنای اشارتی) ای حافظ سنک حیات چاودان بخش اید بجی واردات ایلله بیان ایلد یکک معارف الهیه بی نظم و بیانکدن آب حیات خضر خجل اولمندر که حق سبحانه و تعالیک درد عشقی و ارزوی مشاهده جالی هوسیه کیسه بواسلوبدن شعر سو یلمشدر

﴿ حرف الظساء ﴾

﴿ ز چشم بدرخ خوب ترا خدا حافظ که کرد جله نکوی بجای ما حافظ ﴾

برامز کوزدن سنک خوب بوزی خدا حفظ اید بجی اولسون که بوجه ایلکی زما ایلدی ای حافظ (مفردات) (ز) من (چشم) کوز (بد) قبیح (رخ) یکاق (خوب) م

(ترا) سنک (خدا) م (حافظ) حفظ اید بجی (که) زیرا (کرد) ایلدی (جله) م (نکوی) ایلک (یا) لاملا بسده (جای) زاندا (ما) بز (حافظ) م (معنای اشارتی) غیر بلرک و کدر یکک کندیکه اولان سو نظر زدن سنک خوب بوزی و منظر رحان صافی قلبی خدای تعالی آفات دهر دن و هجران المندن حفظ اید بجی اولسون که بوجه صوری و معنوی بزه احسان و عصمت انجیق حضرت الله کدر ای حافظ

﴿ یا که نوبت صحت و دوستی و وفا که باتو نیست مرا جنک و ما جراح حافظ ﴾

کلکه صلح و دوستی و وفا نوبتدیر که بنم سنکله جنک و خصومت بوقدر ای حافظ (مفردات) (یا که) کلکه (نوبت) م (صلح) م (است) در دوستی م (وفا) م (باتو) سنکله (نیست) بوق (مرا) بنم (جنک) م (ما جراح) خصومت (حافظ) م (معنای اشارتی) ای حافظ کلکه بوحیات صوری خدا ایلله صلح و تحصیل قربت و دوستی و عهد السنه و فاقو بنیدر بنم سنکله هوای نفس ایچون جنک و خصومتله جوهر عری هیایه ضایع اید چک زمان دکاتر

﴿ اگر چه خون دلت خورد لعل من بستان بجان من زایم بوسه خون بها حافظ ﴾

اگر چه بنم ایم سنک خون دلت ایچدیسه بنم بقام حقیقون لعل من خون بها بوسه آل ای حافظ (مفردات) (اگر چه) م (خون) فان (دل) کوکل (ت) ضمیر (خورد) ایچدیسه (لعل) لب (من) بن (بستان) آل (بجان من) بنم بقام حقیقون (ز) من (ایم) دوداغم (بوسه) م (خون بها) فان بهاسی (حافظ) م (معنای اشارتی) (خلقتم الابد) شنده بیوریلان روح مقدس نفس بدکاهه علی طریق التجرید خطاب ایدر که ای عاقبت اندیش اولوب حیات فانیه به مغرور بته کندیک هلاکتی قصد اید بجی هوا دارنقسم اگر بنم غذای موم اولان علوم و حکمتک و انوار حضر تک بیای نیله بندن ظهوری سنک خون دلت ایچون موت اختیار به که سبب اولد بسده بنم بقام حقیقون سندی انصاف ایدوب اسرار تو حیدر ده اتحاد من ایچون بنم غدا ی رو حانیدم ذوقندن خون بهاسا بر ذوق آغله سعی ایدرسن

﴿ تواز کجا و امید وصال اوز کجا بدامش نرسد دست هر کدا حافظ ﴾

سن قندن و آلم وصالی ایددی قندن ای حافظ هر کدا نک الی آنک دامنه ایشمز (مفردات) (تو) سن (از کجا) قندن (امید) م (وصال) م (او) ضمیر (ز کجا) قندن (بدامش) آنک انکته (نرسد) ایشمز (دست) ان (هر کدا) هر فقیر (حافظ) م (معنای اشارتی) ای حافظ حق تعالی کمال تقدسده سن بوره زن نغله کال تدننده سن وصلت الی الله ایددی قنده حاصل اولور قربت حقه هر بر کدا نک الی ایشمز (ترك نفسك ثم تصل الى الله) دینلشدر

﴿ زلف و خال شان دل میند دیکر بار اگر بجستی ازین بند و این بلا حافظ ﴾

خو بلرک زلف و خالنه کیر و کر کل بغله اگر بوینددن و بو بلادن قورتلد که ای حافظ

(یا که نوبت صحت و دوستی و وفا که باتو نیست مرا جنک و ما جراح حافظ) * محصول بیت * تجرید طریقیه بیورر کل که صلح و دوستی و وفا نوبتدیر زیرا سنکله بنم جنک و ما جراح بوقدر ای حافظ پس ایددی کل صلح ایدوب خوشحال اولم (اگر چه خون دلت خورد لعل من بستان بجای اوزایم بوسه خون بها حافظ) * بستان مصراع ثانی به مره وندر * محصول بیت * اگر چه بنم لعل کی دوداغم سنک بور کل فانی ایچدی ایددی آنک یرشه یعنی اندن بدل لبدن بوسه آل فان بهاسی ای حافظ یعنی لبدن دیت بر بوسه آل (تواز کجا و امید وصال اوز کجا بدامش نرسد دست هر کدا حافظ) * محصول بیت * سن قندنین و جاناتک وصالی امید بن ایلک قندن یعنی وصال جانان امید یله سنک نه مشاسنک وار ای حافظ هر کدا نک الی آنک دامانه ایشمز یعنی دلبرعالیچاندر که آنک دامانه دسترس بولاق زیاده صعددر هر کدا به میر اولن (زلف خال بتان دل میند دیکر بار اگر بجستی ازین بند و این بلا حافظ) * محصول بیت * بدخی بتلری یعنی دلبر زلف و خالنه کوکل باغله یعنی دلبرلر سومه اگر بویند و بلادن صجرا سنک یعنی قوریلور سک ای حافظ یعنی اگر بوبتلادن خلاص بولور سک بدخی دلبرلر کوکل و یرمه ای حافظ

(مفردات) (با) للملايه (زلف) م (خال) بك (شان) محبوب (دل) كوكل (مبتد) باغله (دبكر) غبري (بار) كره (اكر) م (بجستی) قور تاند كسه (ازین بند) بوناغدن (واين بلا) بولادن (حافظ) م (معناي اشاري) ای حافظ راه حقه كندی نفسك دخی حجاب اولجه محبت ماسوی بطریق الا ولی حجابدر خصوصاً مشتهای نفس اولان محبوب بجازيلك ذات وصفاتريله مجتهدن اكر سعی و مجاهده ايله قور تاند كسه بر كره دخی كوكل باغله كه سالكه تجرید و تفرید امر لازمدر و انلر مهلكه در

یا بخوان غزل غزل و نازه و ترونو * كه شمر تست فرح بخش و غم زدا حافظ *

كل يكي و نازه و كوزل و غزل او قور زراسنك شمر فرح و بر يجي و غم ازاله ايديجيدر ای حافظ (مفردات) (بيا) كل (بخوان) او قور (غزل) م (يا) وحدتيه (غزل) كوزل (نازه) م (تر) يسه نازه (نو) يكي (كه) زرا (شمر) م (نو) سن (است) در (فرح بخش) فرح و بر يجي (غم زدا) غم ازاله ايديجي زدودندن باضدن آجق معناسه امر در (معناي اشاري) ای حافظ يده التجير بدو التبدیل يتايح حكمتدن لسان غيبه غزل صورتده اسرار عشق كل يكي و نازه و لطيف بياله او قور زراسنك حيات قلب ايله والهام حق ايله اولان جانلو كلامك جان و دله فرح و بر يجي و قلبدن غمي و غبار ماسواي ازاله ايديجيدر

تودلق شبعده پوشيده * روزاهد * تودرد درد نوشيده * يا حافظ *

سن شبعده و ربادلقني كيش سن بوري اي زاهد سن درد عشقك طور تبسي نوش اياش سن كل ای حافظ (مفردات) (نو) سن (دلق) عده لوخرقه (شعبده) فاره كوز او بوني و حقه بازلق (پوشيده) كيش سن (برو) كيت (زاهد) م (نو) سن (درد) شرا بك طور تبسي (درد) م (نوشيده) ايجمش سن (بيا) كل (حافظ) م (معناي اشاري) ای لذت عشقندن بی خبر اولان صورت پرست زاهد سنك بی جان اولان كلامك رونق و ذوق اولوب بلكه ملاقات و غفات ابراث ايلد بكنك سبي زراسن غرض فاسد ايله حيله و ربا و تصنع خرقة سن كيش سن ای حقه باز كيت كيت بزدن ابراق اول ای حافظ صادق سن درد و محن و بلاي عشق شرابن نوش اياش سن سكاصد مر حبا بری كل كه زم بار من انجق اهل بلالدر

بوقت صبح چورندان بتال ازل و جان * بكار من يكن آدم يكي دعا حافظ *

صبح وقتي عاشقار كبي جان و دلدن ناله ايله اول وقت بنم ايشمه بردعا ايله ای حافظ (معناي اشاري) (بوقت صبح) م (چو) مثل (رندان) عاشقار (بتال) ناله ايله (از) من (دل) كوكل (جان) م (بكار من) بنم ايشمه (بكن) ايله (آن دم) اول وقت (يكي) بر (دعا) م (حافظ) م (معناي اشاري) ای حافظ درگاه حقه انجق محن و بلا و محو و فنا مقبول اوليجق هر بار وقت سحر زده بلاكش اولان عاشق صادق كي چار و دلدن دل سوزان ايله ناله و افغان و نصبر و نياز ايله و اول وقت كنديكه

سعادت *

سعادت دارين ايله دعا ايله كه اول وقت دعا مستجابدر

حرف العین *

قسم محبت جاه و جلال شاه شجاع * كه نيت باكم از بهر مال و جاه و نزع *

آدم شاه شجاعك عزت و جلالك عظمتك در كه مال و منصبدن اوتوري كيمسه ايله بنم نزع بوقدر (مفردات) (قسم) آد (با) للملايه (حشمت) عظمت (جاه) منصب (جلال) عزت (شاه شجاع) م (نيت) بوق (باكم) بنم كيمسه ايله (از بهر مال) مالدن ايجون (جاه) م (نزع) م (معناي اشاري) عارف بالله اولان شاه شجاع الديك ايكي جهانده كندی ايله جاه و جلال بولديقي فيض خدا ايله قاب و اسع عرش اللهه داخل اولان نور محمدية نك عظمتك قسم ايدر كه اول نور محمدی بر كانه مال و جاهدن ايجون بر كيمسه ايله بنم نزع بوقدر

باشقان نظري كن بشكران نعمت * كه من غلام مضيم توبادشه مطاع *

بوعت شكره عاشقاره بر نظري ايله كه بن مطاع غلام سن پادشاه مطاعسن (مفردات) (باشقان) م (نظري) بر نظر (كن) ايله (با) م (شكر) م (ابن) بو (نعمت) م (من) بن (غلام مطيع) م (نو) سن (پادشاه) م (مطاع) اطاعت اولمش (معناي اشاري) ای اولو الامر ظاهر و باطن اولان شاه حقيقت و متصرف قلوب عاشقان اولان پير طريقت بوعطای حقه سنده اولان نعمت معنويارك شكری حقيچون بوعاشقان عاجزانه بر همت و بر نظر عنایت ايله كه كالميت بين يدي الغسال بن سكام مطيع و سندی وارث محمدی اواديفك ايجون اطاعت لايقسن

بفيض جرعه جام توشه ايمول * نكي كنيم دابري نكي دهم صدا *

سنك جامك جرعه سي فيضك توشه بز لکن جرأت و اقسام ايترز و ياش ايترز (مفردات) (با) للملايه (فيض) م (جرعه) م (جام) م (نو) سن (توشه ايم) صوصرز (ولی) لکن (نكي كنيم) ايترز (دابري) پهلوانلق (نكي دهم) و بر مرز (صدا) ياش ايتريسي (معناي اشاري) سنك مرأت جمال حق و منظر فياض مطلق اولان صافي قلبك جامك شراب لد تبسي جرعه سنك توشه سي ز لکن سرك رافت و شفقته احسا نكه محتاج مظهر فيض خدا اولان قلب ناز نيكزه غباركلك ايجون جرأت و اقسام ايترز و ياش ايترز

شراب خانكیم بس می مغنه يار * حرف باده رسيدای رفیق توبه و داع *

خانه ده حاصل اولمش شراب يتر مغلر شرابن كنور ياده حرفي ايرشدي ای توبه رفیق و داع (مفردات) (شراب) م (خانكي) اوه منسوب (م) بك (بس) يتر (مغنه) مغلره منسوب شرابي (يار) كنور (حريف) مصاحب (باده) شراب (رسيد) ايرشدي (ای رفیق توبه) م (وداع) م (معناي اشاري) خود بخودانه كندی سعی و مجاهده ايله برق خاطف كبي ثباته مرخانه قلبه كچه چوق شوق و حالت حاصل اولور لکن همت و زينت مر شد ايله حاصل اولان عشق و محبت شرابي قدح قلبد ثابت و كاشف

(وله ابش) في حرف العين (قسم محبت جاه و جلال شاه شجاع * كه نيت باكم از بهر مال و جاه نزع) قسم آنددر بين معناسه كه حرف بيان * محصول * بيت

بين شاه شجاعك جاه و جلال عظمتك در كه كيمسه ايله مال و منصب ايجون نزع بوقدر يعني شاه شجاعك عظمت و جلاله بين ايدر كه كيمسه ايله مال و جاه ايجون نزع بوقدر (باشقان نظري كن بشكران نعمت * كه من غلام مضيم توبادشه مطاع) اسم و ولددر اطاع يطيع دن يعني افعال بايندن * محصول بيت * عاشقاره نظري ايله بوعت شكره شكرانه سي سبيله كن سن سكا اطاعت ايديجي قوام و سن بنم اطاعت اولمش پادشاهسن يعني بن سنك مطيع قولكم و سن بنم مطاع افندي سن ديك اولور (فيض جرعه جام توشه ايم ولي * نكي كنيم دابري نكي دهم صدا) * محصول بيت * سنك جرعه جامك فيضك توشه ز اما بهر دراق ايترز و صدا عده و بر مرز يعني كستا خلق ايدوب جرائق ايترز اكر سن كندی اطفك كن احسان ايدر سن فبهار نعمت حاصلی جرأت ايدوب ياش ايترز (شراب خانكیم بس می مغنه يار * حرف باده رسيدای رفیق توبه و داع) شراب خانكي اوده صيقلان شرابه ديرل بس بوته بتر معناسه در می مغنه دن مراد ميخانه جي شرابدر ميار فعل نهی مفرد مخاطبدر كنورمه ديمكدر اكثر نسخه ده يار و بهضنده بده واقع اولمش اما بهضنده ميار و بهضنده ميه دوشمش فعل نهی شكلنده پس فعل نهی ترجيح ايلدك حرف باده دن جانان مراد در رفیق توبه اضافتي بسايه و بالا ميه در و داع اسندر توديع معناسه سلام تسليم و سكلام تكليم معناسه اولديني كبي * محصول بيت * شراب خانكي بكايتر ميخانه شرابي بك كنور ميه ميه مصاحبي ايرشدي ای توبه بولداشي بزه شدنكري توديع ايله يعني بوند نصكره بزدن آبرل زرا توبه ايله باده نوشاق مانعه الجمعدر

استاد در بزم بوشراي احسان اليه چونكه شيخ مرينك شراي انديه الهه سي ايرشدي رفيق توبه اولان خامان و محجوبان طر بقاره و دواع اواسون

خدا را بيم شست و شوي خرقه كنيد * كه من نجي شتوم بوي خيران اوضاع

الله ايچون بيم خرقه مي شر الله بويوب آريديكن زيرا بواضادن خبر رايحه سي ايستغفر (مفردات) (خدا را) الله ايچون (بي) شر الله (م) بيم (شست و شوي) ييقامق (خرقه) م (كنيد) ايديكن (كه) زيرا (من) بن (نمي شتوم) ايستغفر (بوي خبر) خبر رايحه سي (از بن اوضاع) بوعلا دن (معناي اشارتي) اي پيران طر بقت و عارفان حقيقت حضرت الله عشقه بيم روحي انوار تجلي خدايه مستغرق قلقله بوخر قد وجود مي شراب عشق الهيه اليه اوصاف بشريه تلويا شدن بويوب باك ايلكن كه بور يا و ستمه اله آلوده اولمش طاعانه اوصاف بشريه يته

بين كه رقص كنان مرود بالله چنك * كسي كه رخصه نفر مودي استماع سماع

كور كه چنك ناله سيله رقص ايده لك كيدر شول بر كيمه كه سماع استماعه اجازت بيور مدي ايدي (مفردات) (بين) كور (رقص كنان) رقص ايديجي (ميرود) كيدر (بناله چنك) چنك ناله سيله (كسي) بر كيمه (رخصه) م (نفر مودي) بيور مدي ايدي (استماع سماع) م (معناي اشارتي) ثمره سزا اولان طاعات بي ذوق ايديجي زاهد خشك مغلوب نفس و هوا اولاق سيله حالات عشق مرادن خدا دن واذاق روحا نيادن بي خبر اولديندن اهل الاهك غلبه حالات عشقه بحر لك عشق الهی اولان سماع عربي استماعه اذن و رخصه و بر من ايكن شمعدي نفسي ميت و روحی حی ايديجي مرشد كا ملك ارشادي سبيله ذوق روحانيت بولوب كنسد سي چنك ناله سيله رقص و سماع ابلر اولدي

هز نمي خرد ايام و غير از بنم نيست * بكاروم تجارت بدن كساد متاع

اهل زمانه هز صانوان المزونيم بوندن غير نشتم بوقدر بو كاسد متاعله قنده تجارت كيدم (مفردات) (هز) معرفت (نمي خرد) صانوان المز (ايام) اهل زمان (غير از بنم) بوندن غيري (نيست) بوق (بجا) قنده (روم) كيدم (با) لسلابه (تجارت) م (بدن) بونكاه (كساد) بكمز (متاع) م (معناي اشارتي) في زمانا جهل و عمی و حب دنيا و صورت برست اهل هوا غالب و وافر اولاق سبيله بوزمانه زمان جهالت شبه اولقله علم و معرفت و كال اهله اعتبار و رغبت بوقدر بحمد الله بخدي بوندن غيري نشتم بوقدر بو كمز متاعله قنده تجارت كيدم مكر حضرت الله كيدم الله دن غسيري كيدم جك برم قالمشدر رنه كيم (فروا الى الله) بيور لشد ر بيم بومساعك مشريسي ايچق حضرت الله در

بياري كه چو خورشيد مشعل افروزد * رسد بكمه درویش نیز فیض شمع

شرای كنور كه آفتاب كبي مشعل شعله لندره درویشك جره سته دخی شمع فیض ابرشه

(خدا را بيم شست و شوي خرقه كنيد * كه من نجي شتوم بوي خيران اوضاع)

خدا را اادات تخصیص بيم ميم معنی چهندن خرقه ده مقید در كه حرف تعلیل * محصول بیت * الله ايچون بيم خرقه مي باده الله بويوب آريديكن زيرا بن بواضاد زهد و پر هردن خبر فوقه سني ايشده م يعني زهد و تقوا ده خبر اكلام (بين) كه رقص كنان ميرود بالله چنك * كسي كه رخصه نفر مودي استماع سماع (تحقیق) الف فافیه سنده بكمشدر

* محصول بیت * خطاب عام طر بقیله بيور رنه كه دایي اكثر بولنه در نظر الله كه چنك ناله سيله رقص ايدر لك كيدر شول كيمه كه سماع استماع ايلكه رخصه بيور مدي يعني سزا و تقوه ديكلكه اجازت و بر من كيمه كيدي چنك چفته آواز بيله رقص ايدر لك كيدر (هز نمي خرد ايام غير از بنم نيست * بكاروم تجارت بدن كساد متاع)

* محصول بیت * ايام هز صانوان الماز بيم ايسه بوندن غسيري نشتم بوقدر يعني اهل هز هم سز دكام پس تجارت قنده كيدم بو كاسد متاعله يعني هيچ زيورده هز قيمت بوقدر كه انده واروب هز فروش اولام (بيارمي كيه چو خورشيد مشعل افروزد * رسد بكمه درویش نیز فیض شمع) * محصول بیت * باده كتور كه چون خورشيد مشعل بالكلندره يعني عاله طلوع ابدوب ضبا ويره درویشك جره سته ده نور فیض ابرشور يعني خدا كه نفس حقیقت در تمام عاله نور عفو و غفراني ضالجه درویش باده نوشك كلبه سته ده صال يعني لك باده نوشاك كناهينده عفو ابلر

(صراحي و حربي خوشم زدنيساي * كه غير از بن همه اسباب تفرقت و صداع) صراحي و حربي ياري حرف وحدت خوش حرفه صفدر بس بونده يتر معنائه در كه حرف تعلیل تفرقه مصدر در تفعل يادن پريش نلق معنائه * محصول بیت * بر صراحي باده و بر خوش مصاحب دنيا دن بكايت زيرا بوندن غسيري هب پريش نلق و ياش اغريسي سيباردر حاصلی بوناردن غير ينك زباني وار فاندسي بوقدر (زهد حافظ و طمات اولمول شدم * بسازرود و غزل خوان كه ميروم بسماع)

(مفردات) (بيار) كتور (مي) شراب (چو خورشيد) كوش كبي (مشعل) م (افروزد) شعله لندره (رسد) ابريشه (با) لسلابه (كلبه) جره (درويش) م (نيز) دخی (فیض شمع) م (معناي اشارتي) اي فيض الهی بخش ايديجي پير روشن ضمير كرمكدن بزه شراب عشق الهيه دن بر شراب كتور مشعل قلوب عاشقاني انوار خدا اليه شعله لندره و بودرويش در ليشتك حجره قلب ناشد يته دخی شمع انوار فیض داخل اولوب منتفع و منشرح بالثور الالهی اوله

صراحي و حربي خوشم زدنيساي * كه غير از بن همه اسباب تفرقت و صداع

بر صراحي و بر خوش مصاحب دنيا دن بكايت زيرا بوندن غسيري جبهسي پريش نلق اسبابي و ياش اغريسي در (مفردات) (صراحي) شراب قدسي (حريف) مصاحب (با) وحديه (خوش) م (ميم) بكار (من) دنيا (نس) بزه (كه) زيرا (از بن) بوندن (همه) جله (اسباب) م (تفرقه) م (است) در (صداع) ياش اغريسي (معناي اشارتي) باعث خلقت انس و جن اولان معرفه الله و تجليات انوار ذات خدايه باعث شراب عشق و محبه محل و مستعد بر قلب صافي و بر معين و مشفق مرشد فيض بخشك مصاحبي دنيا و آخرت دولتي چهندن بكايت زيرا بوندن غسيري جبهسي اسباب تفرقه و سبب بعديت و ياش اغريسي در

زهد زاهد و طمات اولمول شدم * بسازرود و غزل خوان بدن سرود سماع

زاهدك زهدندن و طماتدن ملول اولدم آلت طر بي حاضر اليه و غزل او قوو بو سروده سماع اله (مفردات) (ز) من (زهد زاهد) م (طمات) عنديات (او) ضمير (ملول) م (شدم) اولدم (بساز) دوز (رود) سازك كريشي (غزل) م (خوان) او قو (بدن) بو (سرود) ابري و غني (سماع) م (معناي اشارتي) ظاهر پرست و درد عشق دن خبر زاهد خشك زهد عرض ايتمندن و افعال و اقوال عندي و حالات ساخته لند ملاكل اولدم و بكر دم اي آلت عشق محرك و قلوب عاشقاني تهيج و شوق و عشقه تحريك ايديجي پير روشن ضمير بزه جعبت قولله اسرار انديه دن خبر و بر و مجلس سماع عربي دخی ايچق بومعارف الهيه و اسرار لنديه پاياله تمام اليه كه بزه ترقی و انشراح بو يوزدند

جبین و چهره حافظ خدا اجدامكنا * زكبار كه كبراي شاه شجاع

حافظك آنتي و بوزني خدا جدا ايلون شاه شجاعك كبرايي بارگاهك خاككندن (مفردات) (جبن) آكن (چهره) بوز (حافظ) م (خدا اجدام) م (مكنا) ايلون (ز) من (خاك) طبراق (باركه) اجازت يري (كبريا) عظمت (شاه شجاع) م (معناي اشارتي) حافظك ظاهري و باطني دردك درماني اولان شاه شجاع الدينك و وارث محمدی اولان خلفيه خدای معينك زغر عنايته حفظ و جانيندن و علوشني اولان حضور فرح بخش و جانفزا سندن خدا جدا ايلسون

اما باده اليه ادب بكا انفس شفقدر (زمسجدم بخرابات مفرستد عشق * حريف باده زسیدی رفيق توبه و دواع) * محصول بیت * عشق بني مسجددن مبخانه به كوئدر باده مصاحبي ايرشدي اي توبه ريفتي بني توديع اليه يعني عشق توبه قبول ايلر پس توبه بزي توديع الملك كرك چونكه عشق كلدی بو ينك مضموني و فافيه سي بيت سا بقك مضموني و فافيه سي كيدر (وله ايضا)

(بامدادان که ز خلوت که کاخ ابداع * شمع خاور فکند بر همه اطراف شعاع) بامدادان و بامداد ابرته دیکدر یعنی سحر و قحی که حرف رابط صفت خلوت که کاخ ابداع اضافتری بیایه در کاخ کوشک و سمرای معنای در ابداع افعال یا بندن مصدر در ایجاد واحداث معنایست بوند فلک مراد در شمع خاور لامیه در خاور مشرق شمع خاور در مراد کونشدر شعاع کونش بر توی * محصول بیت * سحر و قحی که ایجاد کوشکی خلوت نگاهندن یعنی سپهر خلوت نگاهندن حاصلی فلک کونشدر شمع خاور عالم اطرافه شعاع و ضیا صاله یعنی آفتاب عالمه بر توی صاله

۱۴۲

عالی روشن ابایه بومطلع بیت آتی به مرهوندر غفلت اولمیه (بر کشد آینه از جیب افق چرخ دران * روی کیتی بناید بهزاران انواع) آینه دن مراد کونشدر جیب افق بیایه چرخ بر کشد قاعلی و دران مصراع ثانی به مرهوندر روی کیتی لایه و بناید مکمل معنای بهزاران بناید متاع * محصول بیت * شمع خاور بویه ابیجیه فلک افق بقاشندن آینه بی چکر و اول آینه ده روی کیتی بی یک دور او کوسر بویک مضبوطی بیت سابق مضبوطه موافقه از جیب ترقیه (در زوایای طریقه بناید جشید فلک * ارغنون ساز کند زهره با هنک سماع) بویک ما قبله ایکی بیته مترتبد زوایا زاویه نک جشیدر بوجله دیکدر طریقه جشید فلک اضافتری بیایه در طریقه شلک اویدر جشید و جمل خواجه نک روشی اوزره حضرت سلیمان پیغمبر در اما بونده فلک اضافت ابایی یعنی فلک جشیدی ارغنون بر بولک ساز در معین بر خانه ده قوریلوب طور در پس غیر سازر کبی مجلس بجاس کردی رملر بلکه همان قوریلوبی برده چال نور زرا جواهر نرکا هی کبی بر بولک آندر نه برده قوریلور ایسه آید چال نور حاصلی کور لمکه موقوفدر اکبره مخصوص ساز اوایدیچون جشیده اسناد ابایی ساز بونده دوزن معنایست در ارغنون کشد مفعول اولی و ساز مفعول ثانیهی وزهره فاعلی با هنک کشد متعلق مفعول غیر صریحیدر بونده آهنگ ساز یا بنجه آواز ابیکدر زهره و جله اولور سه اولسون آهنگه سماع اضافتی بیایه در * محصول بیت * فلک جشیدر طریقه سماع

چکر و اول آینه ده روی کیتی بی یک دور او کوسر بویک مضبوطی بیت سابق مضبوطه موافقه از جیب ترقیه (در زوایای طریقه بناید جشید فلک * ارغنون ساز کند زهره با هنک سماع) بویک ما قبله ایکی بیته مترتبد زوایا زاویه نک جشیدر بوجله دیکدر طریقه جشید فلک اضافتری بیایه در طریقه شلک اویدر جشید و جمل خواجه نک روشی اوزره حضرت سلیمان پیغمبر در اما بونده فلک اضافت ابایی یعنی فلک جشیدی ارغنون بر بولک ساز در معین بر خانه ده قوریلوب طور در پس غیر سازر کبی مجلس بجاس کردی رملر بلکه همان قوریلوبی برده چال نور زرا جواهر نرکا هی کبی بر بولک آندر نه برده قوریلور ایسه آید چال نور حاصلی کور لمکه موقوفدر اکبره مخصوص ساز اوایدیچون جشیده اسناد ابایی ساز بونده دوزن معنایست در ارغنون کشد مفعول اولی و ساز مفعول ثانیهی وزهره فاعلی با هنک کشد متعلق مفعول غیر صریحیدر بونده آهنگ ساز یا بنجه آواز ابیکدر زهره و جله اولور سه اولسون آهنگه سماع اضافتی بیایه در * محصول بیت * فلک جشیدر طریقه سماع

فلک جشیدر طریقه سماع * ارغنون ساز کند زهره با هنک سماع (مفردات) (در) (فی) (زوا) جمع زاویه بوجاق دیکدر (طریقه) (سروروای جشید) اسم پادشاه (فلک) (ارغنون) بر آتاهو (ساز) دوزن (کند) ایده (زهره) سازنده فلک (با) (لایه) (آهنگ) قصد (سماع) (معنای اشارتی) (القلب مضغه) اذا صلیت صلح الجسد کله و اذ قدت فسد الجسد کله (خبری سرچیه قلب پادشاهنک ارض الله واسعه سنی کوشه زنده زهره ولد قلب انوار نیلیا نک ظهوری سبیل سماع قصد یله اسرار لیه لری اظهار ایه ترغ و تفسی ایده

چنک غلغله آید که بجاشد منکر * جام در قهقهه آید که بجاشد متاع چنک غلغله به کله که منکر عشق قنده کنیدی جام قهقهه به کله که شاع عشق قنده کنیدی (مفردات) (چنک) (بر معروف سازدر) (در) (فی) (غلغله) غوغا و غلبه (آید) کله (بک) قنده (شد) کنیدی (منکر) (جام) (قدح) (در) (فی) (قهقهه) بکجه کولک (آید) کله (بک) قنده (شد) کنیدی (متاع) منع اییدی (معنای اشارتی) تیجه عشق الهی اولان اسرار انبیه و خوارق عاده جیب و براهین قطعیه لری ظهور ایچیک درد عشقه بلی بولکش عاشق صادق

چنک غلغله آید که بجاشد منکر * جام در قهقهه آید که بجاشد متاع چنک غلغله به کله که منکر عشق قنده کنیدی جام قهقهه به کله که شاع عشق قنده کنیدی (مفردات) (چنک) (بر معروف سازدر) (در) (فی) (غلغله) غوغا و غلبه (آید) کله (بک) قنده (شد) کنیدی (منکر) (جام) (قدح) (در) (فی) (قهقهه) بکجه کولک (آید) کله (بک) قنده (شد) کنیدی (متاع) منع اییدی (معنای اشارتی) تیجه عشق الهی اولان اسرار انبیه و خوارق عاده جیب و براهین قطعیه لری ظهور ایچیک درد عشقه بلی بولکش عاشق صادق

کمال

(وضع دوران بنکر ساغر عشرت بر کبر * که بهر حالتی اینست بهین اوضاع) وضع دوران مصدرک مفعولیه اضفیدر ساغر عشرت بیایه بر کبر افنده فالدر دیکدر اما بولک کبی بر زده المی و طویق معنایست در که حرف تعلیل حالتی با حرف تکبیر بهین اوضاع اضافتی بیایه در بای بطایه * محصول بیت * خطاب عام طریقه بیور دورانک وضعی کورب ساغر عشرتی ایله آلز را هر حالته بیکر اوضاع بود یعنی رنک و باده نوشاق اوضاعی جمیع اوضاعک ابوری و بیکر کیدر (طره) شاهد دنی همه بندست و فرب * عارفان بر سر این رشته نجو بند نزاع (طره) شاهد دنی لایه و بیایه در طره بی دنیا بندلندن بر بند اعتبار ایلد بیکچون بونده طره دن رشته تعبیر ابایی نجو بند بونده نکند معنایست در * محصول بیت * دنیا مجبوتک طره سنی و کاکلی هب قید و مکر وحیله در پس عارف برورشته و قید او زبینه و بوبند و حیسله اوزره نزاع وجدال ایلزل یعنی دنیا نک مکر وحیله سن وفای و سریع الزوال اولدیقنی یلن عارفلر دنیا به طاب اولوب اوستده نزاع وجدال ایلزل (عمر خسرو طلب ارفع جهان میطلبی * که وجودیست عطاش بخش و کریمی نفاع) خسرو دن مراد پادشاه در نفع جهان مصدرک مفعولیه اضافتیدر که حرف تعلیل وجودی و کریمی باری وحدت انجودر * محصول بیت * اگر دنیا نفع وفاد سن استرسک پادشاهک عمری اوزره نفعی ایسته زرا پادشاه بر عطاش بخش وجودی و وفاد ابرشدر بجی کریمدر حاصلی بر عال پادشاهدر پس هر کسک اوزرینه خبر دعاسی لاز مدر (مظهر اطف ازل روشنی چشم امل * جامع علم و عمل جان جهان شاه شجاع) مظهر اطف ازل تقدیری مظهر اطف ازل خدا در اضافتری لامیه و بیایه در روشنی چشم امل لامیه و بیایه در امل امید معنایست در شاه شجاع ما قبله او اولان القابک عطف بیایه در * محصول بیت * خسرو بیور یعنی اطف ازل خدا مظهریدر و امید کوز نک آید نفعی اکا هر نه امید که با غلغله حصول بولور و امید صاحبک کوزی روشن اولور علم و عمل جمع ایچیدر جهانک جانیدر یعنی عالم خلقتک رو حیدر که وجودی انکه قائم ربو اقباله ملقب و بواوصافله موصوف شاه شجاعدر که خواجه نک مظهر اطف ازل (حافظا بند) صفت بر در او باش مقیم * که جهاند ار مطیعست و شهنشاه مطاع) که حرف تعلیل جهاند اوصاف کریمدر جهان طویقی معنایست مطیع اضافتی بیایه یعنی خدا نک امرینه مطیعدر * محصول بیت * ای حافظ بنده کبی شاه شجاع قبوسند مقیم اول یعنی در دولته ملازم اولز بر خدایک امر و نهنیه مطیع جهاند ار در و بوسیله خلق مالک مطاعی بر پادشاهدر حاصلی اول الهک امرینه مطیع و خلق انک امرینه مطیعدر

۱۴۳

کمال سرورندن (و جادلهم بالی هی احسن) آیت کریمه سی سرچیه غوغا و غلبه به کله که منکر عشق قنده کنیدی معرفه الله ایله قلبی صافی اولان عارف دخی قهقهه به کله که شاع عشق قنده کنیدی کلون بزم عشرت تیجه سنی کور مکمل انصاف ایلون

وضع دوران بنکر ساغر عشرت بر کبر * که بهر حالتی اینست بهین اوضاع دورانک وضع و اسلوبی کور و عشرت ساغرنی طوت زرا هر بر حالته اوضاعک ابوسی بودر (مفردات) (وضع) اسلوب (دوران) زمان (بنکر) باقی (ساغر) قدح (عشرت) م (بر کبر) طوت (که) زرا (بهر حالتی) هر بر حالته (اینست) بودر (بهین) ابوسی (اوضاع) عارف (معنای اشارتی) ای اعمال ظاهره بی مغزیه مغرور اولان منکر انصافی ایدوب بوی بیا اولان دورانک اطوار سر یقه الزواله بر نظر ایله همان اله فرصت و ارا بکن اوصاف قلب اولان عشق و محبت الهی تحصیل سنی ایله زرا دنیا و آخرت هر بر حالته باعث قریت اولان اعمالک مقبول و غرض نفسانیدن عاریسی انجی بودر

طره شاهد دنی همه بندست و فرب * عارفان بر سر این رشته نجو بند نزاع دنیا مجبوتک طره سنی جله بند و فربدر عارف برورشته نزاع ایستزل (مفردات) (طره) اولک صایح (شاهد) محبوب (دنیا) م (همه) جله (بندست) باغدر (فرب) الدامق (عارفان) م (بر سر این رشته) بوابلکک باشی اوزره (نجو بند) ایستزل (نزاع) م (معنای اشارتی) (زین للناس حب الشهوات) الخ آیت کریمه سی سرچیه محبوب کبی کور بن دنیا مجبوز سنک زبنی جله سنی راه عشقه سد و بنددر و غرور و بوش بره الدامق در آنکچون عارف بالله اولانرا دنیا و اولیایر مسلککنه ساولک ایدوب بوی دنی دنیایی طلب ایلدیر و دنیا ایچون اجنای دنیا ایله نزاع دخی ایلدیر

عمر خسرو طلب ارفع جهان میطلبی * که وجودیست عطاش بخش و کریمی نفاع پادشاه عمرنی طلب ایله اگر جهاند نفعی طلب ایدرسک زرا عطاش بخش بر وجود و زیاده نفع او بر کیمدر (مفردات) (عمر) م (خسرو) پادشاه (طلب) م (ار) اگر (نفع) م (جهان) م (میطلبی) ایسترسک (که) زرا (وجودیست) بر وجوددر (عطاش بخش) عطا و بر بجی (کریمی) بر کیمدر (نفاع) م (معنای اشارتی) پادشاه حقیقت اولان وارث محمدی و عارف اسرار احمدی شیخ کمال فیض بخشک عمرک زیاده اولسنی طلب ایله اگر کنیدی که وجهان خلقته نفع طلب ایدر ایستک زرا (بهم برزقون و بهم بطرون) حدیث شریفی سرچیه اول شیخ عارف عطاش بخش بر وجود و زیاده نفع او بر کیم و بر رحمت مهادندر

مظهر اطف ازل روشنی چشم امل * جامع علم و عمل جان جهان شاه شجاع اطف ازلک مظهری چشم مالک روشنی علم و عملک جامعی جهاندک جانی شاه شجاع (مفردات) (مظهر اطف ازل) م (روشنی) ضیا (چشم) کوز

(وله ايضا) (دروغای عشق تو مشهور خوبانم چو شمع * شب نشین کوی سربازان ورنه نام چو شمع) * محصول بیت * سنک عشق و فاسد شمع کبی محو بارک مشهوری یعنی سنک حقه و فایده که شمع کبی سربازان ورنه نام چو شمع * سنک عشق یعنی شمع ابکی صفت وارشب نشین و سرباز اولی زربا شایردن ایکدن مراضله کسلکده در پس بنده هم شب نشین و هم سربازم که راه عشق جا نماند باش ویرم (روز و شب خوابم نمی آید بچشم غم پرست * بس که در پیاری هجر تو کرانم چو شمع) چشم غم پرست بیایه غم پرست

﴿ ۱۴۴ ﴾

(امل) امید (جامع علم و عمل) م (جان جهان) م (شاه شجاع) م (معنای اشارتی) (قبل من قبل فی الازل و رد من رد فی الازل) خبری سرنجبه کرچه جیب اهل الله محبوب از یلدر باخصوص شاه شجاع مظهر نطف ازادر و طایفک چشم امیدنک روشنی و علم و عمل و عکال جاسی و مرده دلاری احیا الیکده جهان اهلک جاندر معنا الله برکات روحانیه بجایه حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ دروغای عشق تو مشهور خوبانم چو شمع * شب نشین کوی سربازان ورنه نام چو شمع ﴾ سنک شمع و فاسد شمع خوبان مشهوری شمع کبی سربازان ورنه نام چو شمع * سنک شمع نشینی ام شمع کبی (مفردات) (در) فی (وفای عشق) م (نو) سن (مشهور خوبانم) م (چو شمع) شمع کبی (شب نشین) کبیجه او طور یجبار (کوی) محله (سربازان) باش او یسایجبار (رندان) لا بالی قلندر (م) ضمیر (چو شمع) م (معنای اشارتی) محمد الله یارب محضاً که مظهر انوار ذاتک اولوب سنک عشق و فاسد شمع محبوب خدای عتدند شمع کبی مشهور اولدم راه حقه باش و جان فدا ایدوب لا بالی اولان عاشقان و عارفان ربانیک مضافه شمع کافور شاهان کبی احیای لیالی ایدر اولدم

﴿ هیچ شب خوابم نمی آید بچشم غم پرست * بس که در پیاری هجر تو کرانم چو شمع ﴾ بنم غم پرست چشمه هیچ شب خواب کلز که سنک فراقک خسته لکندن شمع کبی کرانم (مفردات) (هیچ شب) بر کبیجه (خوابم) بکا و یقو (نمی آید) کلز (بچشم غم پرست) بنم غم طایفگی کوز به (بس) تر (در) فی (پیاری) خسته لک (هجر) م (نو) سن (کرانم) اغلیجی م (چو شمع) م (معنای اشارتی) توفیق خدایه محمد الله سرمایہ سعادت ابدی اولان غم درونی اظهار ایدجی کوز به هیچ بر کبیجه او یقو کلز و نقه ثبات و راحت و بر جی نوم کوز به کور نم همان سنک آرزو و فراقک خسته لکندن شب تاب شمع کبی کران اولی دولت و نه تی بکا کافدر

﴿ رشته عمرم بمقراض غمت بیرده اند * همچنان در آتش عشق تو خندانم چو شمع ﴾ عمر رشته سی سنک غم مراضله کسلشدر هنوز سنک عشق آتشده شمع کبی خندانم (مفردات) (رشته) ایپاک (عمر) م (میم) ضمیر (با) للملاسه (مقراض) م (غم) م (نا) ضمیر (بیرده) کسلش (اند) در (همچنان) شویله و هنوز (در) فی (آتش عشق) م (نو) سن (خندان) کک و لیجی (میم) ضمیر (چو شمع) م (معنای اشارتی) منتهی و معین اولان عمرم رشته سی سنک مایه شادی و خوشی اولان غمک مراضله کسلشدر محمد الله جون عمرم سنک غم عشقکه کچم شدر هنوز سنک بلای بی پایان اولان عشق آتشده شمع کبی درونی خندانم و مسرورم

﴿ در شب هجران مرا پروانه وصلی فرست * ورنه بی روبریت جهانی را بسوزانم چو شمع ﴾

﴿ فراق ﴾

﴿ ۱۴۵ ﴾

فراق کبیجه سنده بکار وصل پروانه سنی کوندرو خسه سنک یوز کسز شمع کبی جهان خلقی باند برم (مفردات) (در) فی (شب) کبیجه (هجران) م (مرا) بکا (پروانه) م (وصل) م (با) و جدیه (فرست) کک و ندر (ورنه) بو خسه (بی روبریت) سنک یوز کسز (جهانی را) جهان خلقی (بسوزانم) باند برم (چو شمع) م (معنای اشارتی) یارب سنک خانه تجلیک اولان قلب سوزانم بحسب البشر به قبض و حجاب عارض اولقله شب هجران اولدقه بکاباعت وصلت اولان انوار تجلی ذاتک پروانه سنی کوندرو خسه سنک تجلی جمال کسز الم حسرتله آه درونم شمع کبی جهان خلقی باند بر

﴿ کرکت اشک کلکونم نبودی کرم رو * کی شدی روشن بکیتی راز بنه نام چو شمع ﴾ اگر اشک کلکونم طوری آتی سر عتله یورویجی اولمیدی بنم کیر لو سرم شمع کبی عالمه قجن روشن اولوردی (مفردات) (کر) م (کیت) بلیسی و قو و غی سیاه اولان طوری آت (اشک) کوز باشی (کلکون) کل کبی احمر (میم) ضمیر (نبودی) اولمیدی (کرم رو) حرارتله کیدجی (کی) قجن (شدی) اولوردی (روشن) م (بکیتی) عالمه (راز) سر (پنهان) کیر لو (میم) ضمیر (چو شمع) م (معنای اشارتی) بنم درد درونک غمازی اولان کوز یک قانی باشی طوری آت کبی سر عتله بری بری آرد نجه لایق قطع روان اولمیدی بنم کیر لو سرم عالم خلقه قجن ظاهر اولوردی اولردی

﴿ در میان آب و آتش همچنان سر کرم نست * این دل زار و زار و اشک بارانم چو شمع ﴾ آب و آتش ایچنده آتجیلن سنک حرارتی عاشق کدر بو بنم اشک باغدر یجی نالان وضعیف کوز کلر شمع کبی (مفردات) (در) فی (میان) اوره (آب) صو (آتش) م (همچنان) آتجیلن (سر کرم) حرارتی عاشق (تو) سن (است) در (این) بو (دل) کوز کل (زار) نالان (زار) وضعیف (اشک) کوز باشی (باران) باغدر یجی (ام) ضمیر (چو شمع) م (معنای اشارتی) کوز باشی و درون آتشی شاهد عادلرله شمع کبی بو بنم جکر م قانندن حاصل هر بر قطره سی عتدالله بر جوهر بی مثل کبی ذی قدر کوز باشی باغدر یجی نالان وضعیف و نالان کوز کلر سنک آتجیلن حرارتی یانق و آتشته طاشق کدر که تعبیری ممکن دکلد

﴿ کوه صبرم نرم شد چون موم در دست غمت * تاد آب و آتش عشق کدازانم چو شمع ﴾ صبرم طافی سنک غمک آتشد موم کبی نرم اولدی تا که سنک عشق آب و آتشد شمع کبی ار یجیم (مفردات) (کوه) طاع (صبر) م (م) بنم (نرم) بومشقی (شد) اولدی (چون) مثل (موم) م (در) فی (دست) ال (غم) م (ت) ضمیر (تا) حتی (در) فی (آب) صو (آتش) م (عشق) م (ت) سنک (کدازانم) ار یجیم (چو شمع) م (معنای اشارتی) صبرم طافی سنک مایه سعادت اولان درد غمک آتشد موم کبی ار یجوب نرم اولدی حتی سنک عشق آب و آتشد

﴿ تی ﴾

﴿ ۲۷ ﴾

(کرکت اشک کلکونم نبودی کرم رو * کی شدی روشن بکیتی راز بنه نام چو شمع) کیت اسم تصغیر صور تنده قزل طوری آتیه درلر بلیسی و قو و غی سیاه اوله بادیه ده کیت درلر اما بونده آت مراد در کیت اشک کلکون اضافتری بیایه لدر کرم رو نیز یور یجی وصف تر کیدر رو بندن * محصول بیت * اشک کلکونم کیتی نیز رو یعنی محکم یور یجی اولسه حاصلی کوز مدن قانی باش محکم آقیددی جهانده کک و ندر رازم قجن روشن و واضح اولوردی شمع کبی یعنی عشق شمع کبی آشکاره اولردی دی دیکدر (در میان آب و آتش همچنان سر کرم نست * این دل زار و زار و اشک بارانم چو شمع) سر کرم کله سی قرغن عاشق معانده در زار ذلیل زار آرق اشک باران الف و نوله قافیه ضرور تیچون کلشدر والا اشک بار متعدی در اشک باغدر یجی معانسه وصف تر کیدر * محصول بیت * بو شمع کبی اشک باغدر یجی زار و زار کوز کلر سنک قرغن عاشق کدر آب و آتش ایچنده ایکن یعنی اگر چه کوز کلر کوز باشیله عشق آتشی ایچنده در اما بنه سنک کله سی قرغن عاشق کدر حاصلی آب و آتش محبت و حرار تنه مانع اولدی (کوه صبرم نرم شد چون موم در دست غمت * تاد آب و آتش عشق کدازانم چو شمع) کدازان الف و نون بونده وصفیت معناسنی افاده ایدر یعنی کدازان صفت مشبهه در * محصول بیت * بنم صبرم طافی بال موی کبی نرم اولدی یعنی یومشادی سنک غمک آتشد اولو قندن بری که آب و آتش آتشد شمع کبی ار یجیم

وصل نمکی و پروانه سنی ارسال ایله یوز خسه سنک درد کندن جهانی شمع کبی باند برم

(با) ظرفیه (جان) م (دل) کو کل (صد) بوز (داغ) م (معنای اشارتی)
بوجوبك مطلوبی اولان فراغت و نبرد و محو وجود امری زیاده صعب و آسانه زیاده
مشکل امر اولدیغیچون عارف بالله اولان ظاهر و باطن دیده لری کشاده ایکن خبرنده درل
و عاشقان صادقان دخی یوامری تحصیل ایچون روز و شب آتش عشقه و صد هزار
مجاهدات ایله جان و دلا رینه بوز داغ قو مشلدر

زبان کشیده چو تیغی بسرزنش سوسن * دهان کشاده شقایق چو مردم ایفاغ *

سوسن طعنه ایله بر تیغ کبی زبان چکش چوق سویلر کیمسه کبی شقایق آغزنی آجش
(مفردات) (زبان) دل (کشیده) چکش (جو) مثل (تیغ) قلیچ (با) وحدتیه
(با) للملا بسه (سرزنش) طعن (سوسن) م (دهان) اغز (کشاده) آجش
(شقایق) بر چچک (جو) مثل (مردم) آدم (ایفاغ) جوق سویلر کیمسه
(معنای اشارتی) ذوق روحانیتی اولیوب جانسز کلامه منقیه و منشوق فصاحت
و بلاغت اظهار ایلان اهل لسان بفرافت و نبرد کلی نمکبدر دیومردان خدایه
طعن ایله زبان دراز ایشلدر و زاهد ظاهر پرست و تغییر شکل لاجل الاکل ایلان صوفی
اعی القلب اولان ترس بر آدم کبی دوه قیغی کبی جوق سوزیله اول بیچاره دخی
اغز اجوب طعن ایشلدر

کاهی جو باده پرستان صراحی اندر دست * کاهی جوساقی مستان بکف گرفته ایفاغ *

کاهی باده پرستان کبی صراحی اندر دست کاهی مستان ساقیسی کبی ال ایله ایفاغ طوتمش
(مفردات) (کاهی) م (جو) مثل (باده پرستان) شرابه طایبعی (صراحی) قدح
(اندر دست) اندر (کاهی) م (جو) مثل (ساقی) م (مستان) م (بکف) اندر (گرفته)
طوتمش (ایفاغ) م (معنای اشارتی) ای طالب صادق وای مرید موافق سن همان
کاهی انواع محن و بلا لری اختیار ایش عاشق کبی آلت عشقی و اسباب شوق
و محبتی الدن قومه و کاهی مستان الهیتک ساقیسی اولان وارثان
پیغمبر لک اثره اقتنا و طریقتیه اقتدا ایله مقدمه دتری یولی طوتمش اولکه
اول صراط مستقیمه شرفیاب اولسن

نشاط و عیش و جوائی چو کل غنیمت دان * که حافظ نبود بر رسول غیر بلاغ *

نشاط و عیش و جوائی کل کبی غنیمت یسل ای حافظ رسول اوزره بلا غدن
غیری اولن (مفردات) (نشاط) م (عیش) م (جوائی) م (جو)
مثل (کل) م (غنیمت) م (دان) یل (حافظ) ای حافظ (نبود) اولن (بر) علی
(رسول) م (غیر) م (بلاغ) اولدر م (معنای اشارتی) ای حافظ سن دام
عشق و تجلیات الهیه ایله نشاطی و معرفه الله ایله انسی و فتوت و شفقت خلق الهی
غنیمت یل و احوال خلقه نظر ایله مضطرب الحال اوله که رسول اوزره تبلیغ احکامدن
غیری اولن توفیق و هدایت انجیق خدا نکدر

وله ابضا *

طالع *

طالع اگر مدد دهد دامنش آورم بکف * کر بکشم زهی طرب و بر بکشد زهی شرف *

طالع اگر معاونت ابدانک دامنش آله کتورم اگر محبوبک دامنش چکم عجب سرور و اگر بک
قتل ابد عجب شرف (مفردات) (طالع) بخت (مدد) یاردم (دهد) و بره (دامن)
الک (ش) ضمیر (آورم) کتورم (بکف) آله (کر) اگر (بکشم) چکم (زهی)
عجب (طرب) سرور (ور) و اگر (بکشد) قتل ابد (زهی) عجب (شرف)
عزت (معنای اشارتی) اگر بخت و دولت و توفیق و هدایت بکام معاونت ایدرسه اول
محبوب حقیقینک وصلت و قرینتی آله کتورم اگر محبوبک راه عشقند دامن وصلت
و معرفت اوزره اولم سرور و سعادت دارن بنم ایچو ندر و اگر کندی بدیله بنی قتل
و محو و فنا ایدرسه (ان فی قتل حیات فی حیات) دولته نازل اولغله یته فرح و عز
و شرف ابدی بنم ایچو ندر که راه عشقند ناامیدک یوقدر

طرف کرم زکس نیست این دل پر امیدم * کر چه سخن همی برد قصه من بهر طرف *

بو بنم امید کولم کیمسه دن کرم امیدنی باغلدی کر چه سوزم بنم قصه می هر طرفه
ایلتور (مفردات) (طرف) چشم و امید (کرم) م (زکس) کیمسه دن (نیست)
باغلدی (این) بو (دل) کو کل (پر) طلوا (امید) م (من) بن (کر چه) م
(سخن) سوز (همی) دامن (برد) ایلتور (قصه) حال (من) بن (بهر طرف)
م (معنای اشارتی) بحمد الله عون باریله و قوت روحانیت اهل الله برکاتیه بنم
حضرت الهه حسن ظن اوزره اولان امید کولم حضرت الهه بنم بر کیمسه دن
بر کرم امیدنی باغلدی کر چه بتایع حکمت اولان قلمدن لسانم اوزره باعث رغبت
اولور بوقدر معارف الهی کلامی ظهور ایتکله بنم احوال بسندیده می
هر طرفه فاش ایلدی

چند نیاز پرورم مهر بتان سنک دل * یاد پدر نمی کنند این پسران ناخلف *

سنکدل محبوبلرک محبتی نیجه پنازه بسلم بو ناخلف پسرل پدری یاد ایلر (مفردات)
(چند) نیجه (بناز) نازله (پرورم) بسلمیم (مهر) محبت (بتان) محبوبلر
(سنکدل) طاش کولکاو (یاد) ذکر (پدر) م (نمی کنند) ایلر (این) بو
(پسران) اوغلار (ناخلف) خبرسز (معنای اشارتی) خصوصاً بوقبلری
(کالحجابه اواشد قسوة) اولان ایشای زماندن و کندیلرینه خبری اولمسان اهل
دنیا دن نیجه کرم امیدنی ایدلم و نیجه انلری دوست ظنیه انلر محبت ایدلم ایشای
زمان و اهل دنیا برالای خبرسز اولاد لر در که حضرت آدم علیه السلام اتامرک
حضرت الله عشق و محبتله کمال معرفت و کمال لذت و وصلت و انسیت تحصیل ایچون
لذت دنیای فانیه ندر جنت خلده لذت نفسلرینی دخی بردانه به فروخت ایدوب
باعث کمال قرینت و سبب ترقی لذت روحانیت اولان انواع محن و بلا یایی اختیار
ایدوب اوجوزسته پدر لک کره ایلد کلامی احوالی و اسرار یی یاد و فکر ایلر و پدر لری
بولنه کتوب کندیلر همت عالی ایلر

طی *

۳۸ *

فی حرف الفاء (طالع) طالع اگر مدد دهد دامنش آورم بکف * کر بکشم زهی طرب و بر بکشد زهی شرف *
محصول بیت * طالع اگر مدد و پرده جانک دامنش آله کتورم اگر چکرسم
دامنی کوزل طرب و اگر جانان بنی قتل ایدرسه ایو شرف یعنی دامن وصالی الهیه
کیرر مسه زهی ذوق و شوق و الاوصال میسر اولیوب بنی قتل ایدرسه زهی
عز و شرف (طرف کرم زکس نیست این دل پر امیدم * کر چه سخن همی
برد قصه من بهر طرف) طرف کرم بیانیه
فائده کرم دیکدر سخن مبتدا برد
خبری قصه برد مقول صریحی و بهر
طرف غیر صریحی * محصول بیت *
بنم پر امید کولم یعنی جوق امیدنی
کوکلم کیمسه دن کرم فائده سنی بقادی
اکر چه سوزم یعنی شرم قصه می
هر جائیه ایلتور یعنی کلام احوالی
هر جائیه انهسا و اعلام ایدر اما هیچ
کیمسه دن بکار نفع حاصل اولماز (چند نیاز
پرورم مهر بتان سنک دل * یاد پدر نمی
کنند این پسران ناخلف) سنک دل
طاش بورکلی دیکدر وصف ترکیبی
اقسامندندر خلف خاتک و لامک فحده لیه
ایو اوغله درل اما لامک سکو نیله
یارامز اوغله درلر پس ناخلف ادات
سلبله رامنز اوغل معناسنه در * محصول
بیت * طاش بوز کلی محبوبلرک محبتی
نیجه به دک ناز و نعمتله بسلمیم بابا لری
هیچ اکزلر بو ناخلف اوغلر یعنی بز بوزلرک
محبتی نازله پرورش ایلد بکمزک قدرینی
بیلد کلمند ندر بزی امدد قلمی

(ازخم ابروی توام هیچ کشایشی نشد * و که درین خیال کج عمر عز ز شد تلف) ازخم ابروی توام اضای فکری لامیه زدرم
معنی جهندن کشایشه مفید در کشایشیم تقدیرنده یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر در و و اوک فحیه اسماء افعالدن ادات آتایندر که
حرف بیان * محصول بیت * سنک ابروک بوکندن بکامیج بر فتح باب اولدی یعنی بنمجامه میل ایلدی حیف که بواکری خیالده
عمر عز زیم تلف اولدی یعنی حیف که بکا میل ایلک امیدند عمر عز زیم تلف اولدی حال بوکه بکا هیچ برافنده سی اولدی
(ابروی دوست کی شود دستکش
من ضیف * کس نزدست ازین کان
تیر مراد بر همدف) دستکش وصف
ترکیدر کشیدن ال چکیجی معناسنه
یعنی بد کجی تنکیم اعمالک الدن بدر
چنیه کش دیور اکا برک بدکنییدن
کیمسه نزدستک اصلی زده است درهای
رسمیه ضرورت و زین ایچون خذف
اولشدر کاندن مراد ابروی چاناندر
تیر مراد بیایه در هدف اوق نشانی
* محصول بیت * دو سنک ابرو سی
بن ضیفک چن دستکش اولور یعنی
بکا چن میل ایدر استفهام اندکاری
طریقیه حاصلی بکامان اولور زرا کیمسه
بوکندن تیر مرادی هدفه اور مشدر
یعنی کیمسه ابروی جانان کاندن مراد آلوب
بهره مند اولما مشدر (من بخمال زاهدی
کوشه نشین و طرفه آنک * منجه زهر
طرف میرندم بچنک ودف) طرفه آنک
مصراع ثانی به مر هوند طرفه عجب
دیگر * محصول بیت * بن زاهدک
خیالده کوشه نشینم و عجب اول که
هر طرفدن بر منجه بنی چنک ودفله اور
یعنی بن زاهدک قصدیه کوشه نشین
اولوب عزات ایلدکه منجه بنی کندی
حاله قو عز زرا باده نوش اولد یعنی
بیلور پس اگر چکدن زاهد اولیه جف
بیلور انکچون بنی قنجر ایدوب چنک
ودفله اوردر (بخبرند زاهدان نقش
بخوان ولا نقل * مدت ریاست مختب
بادیه ولا تخف) بونده نقشدن مراد
مغنیلر بنده مشهور اولان نقشدر که
سابقا بیان اولمشدر لا نقل فعل نهی
مفرد مخاطب معنای اغویسی سونیه
دیگر اما بونده مراد قولدر که مغنیلر
بنده معمول به در یعنی نقش اوقوقول
اوقومه دیگر زرا نقش شریعتیه نسبت
انقدر قولدن زرا قولده تنی تنی تنه و زنگات اولر ایلدی زاهد بخبرجاهل اولد یعنیون نقش و قول فرق ایلر ایلدی نقش اوقو که
قولدن لذیدر دیگر لا تخف فعل نهی مفرد مخاطبدر قورقه دیگر * محصول بیت * مفتیه خطاب ایدوب بیور زاهدلر بخبر
جاهلدر پس ای معنی نقش اوقو قول اوقومه مختبده مدت ریادری ساقی باده ویر قورقه حاصلی مختب مدت اولجه
باده ایچمه دن قورقه زرا سنکه برحالی اولور و ایچدی بکه نشه دیم

ازخم ابروی توام هیچ کشایشی نشد * و که درین خیال کج عمر عز ز شد تلف
سنک ابروک بوکندن بکامیج بر آجفاق اولدی واه که بواکری خیالده عمر عز زیم تلف
اولدی (مفردات) (از) (من) (خم) (بوکلم) (ابرو) (قاش) (تو) (سن) (ام) (بکا
(هیچ) (قطعا) (کشایش) (آجفاق) (یا) (وحدتیه) (نشد) (اولدی) (وه) (حیف
(درین) (بونده) (خیال) (م) (کج) (اکری) (عمر عز زیم) (م) (شد) (اولدی) (تلف)
(م) (معنای اشارتی) (ای محبوب سنک اتوار لا عوتیه که واسرار هوتک مشاهد سی
امید یله همت عالی ایدوب راه عشقه بکده نیجه محن و بلالر اختیار ایلدم لکن سنک
جانب قدسکدن برانکشاف حاصل اولدی واه که شیوه ان زانی دن خبردار اولوب
بواکری خیالده عمر عز زیم بر تلاف اولدی برنجلی دخی ظهور ایلدی

ازخم ابروی دوست کی شود دستکش من ضیف * کس نزدست ازین کان تیر مراد بر همدف
دوستک ابروسی چن بن ضیفک دست کشی اولور کیمسه بوکندن مراد تیری تشنه
اورما مشدر (مفردات) (ابرو) (قاش) (دوست) (م) (کی شود) (چن) (اولور) (دست
کش) (ال چکیجی) (من ضیف) (م) (کس) (کیمسه) (نزدست) (اورما مشدر
(ازین کان) (بوایندن) (تیر) (اوق) (مراد) (م) (بر) (علی) (هدف) (نشان) (معنای
اشارتی) (بوکال) (ندسته) (اولان) (بند) (ضعیف) (وانتوان) (اول کال) (تقدسده) (اولان) (ذات
بیچونه چن ال ارشمک ممکندر محو و تلاشی کلی اولد فحیه خام طعمدر که کیمسه
بونشده ده اوصاف بشریله اولد فحیه بوکندن و بونجیلن فکر دن مرادی
تیری نشان اولور اورما مشدر و قادر اولما مشدر که کندی حقیقت ذات هویتیه
کیمسه واصل اولما مشدر

من بخمال زاهدی کوشه نشین و طرفه آنک * منجه زهر طرف میرندم بچنک ودف
بن زاهدک فکر یله کوشه نشینم و عجب اولدکه بر منجه هر طرفدن چنک ودفله بنم
بولی اوردر (مفردات) (من) (بن) (یا) (لاملاسه) (خیال) (م) (زاهد) (م) (با)
مصدریه (کوشه نشین) خلوتده او طور بیجی (طرفه) عجب (آنک) اولدکه (منجه)
کافر باور بی (ز) (من) (هر طرف) (م) (میرند) (اوردر) (م) (بنی) (بچنک) (ساز
ایله (دف) (م) (معنای اشارتی) (بن زهد و تقوی ایله مراده ایرمک فکر یله نیجه
مدت کوشه وحدت و عزات اختیار ایلدم لکن امر عجب بود که اول تجلیات
بی نهایت صاحب اولان محبوب فسخ عزای ایله هر طرفدن آشکاره بولی اوروب بنی
وادی حیرت سرگردان ایلشدر

بی خبرند زاهدان نقش بخوان ولا نقل * مدت ریاست مختب باده بد ولا تخف
زاهدلر بی خبردر نقش اوقو و دیمه مختب ریاستدر شراب ویر و خوق ایله
(مفردات) (بی خبرند) (خبر سزدر) (زاهدان) (م) (نقش) (م) (بخوان) (اوقو
(ولا نقل) (دیمه) (مدت) (م) (ریاست) (در) (مختب) (وال) (باده) (شراب
(بد) (ویر) (لا تخف) (قورقه) (معنای اشارتی) (علای ظاهر و زاهدان مشاهیر
اسرار عشقندن بی خبردر افلر مجرم اولان نکات قدسیه اهل الهی رموزات اوزره

اوقو

جهان و کار جهان جله هیچ در هیجست * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق
توفیق خدا (جهان و کار جهان جله هیچ در هیجست * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق)
بر عیار تله معیاردر * محصول بیت * جهان و جهالک البی یعنی دنیا به متاعی مصلحت هیچله هیچدر و یا هیچدر حاصلی
اعتباری یوق دیگر بیک کره بن و نکته بی تحقیق ایلشم یعنی جهان و کار جهان امر بی اعتبار اولد یعنی بیک کره تجربه
و امتحان ایلشم هیچدر

(صوفی شهر بین که چون لقمه شبهه میخورد * باردمش دراز بادان حیوان خوش علف) باردم قومستون حیوان اصلی اوزرینه
بانک فحیه اوقور ناکه موزون اوله علف حیوانلر بدر دکلری نشه در برلر خوش علف حیوانه صفتدر یعنی اضافت بیایه در زاهدی
حیوانه تشبیه ایدوب شبهه لی لقمه معنی علفه تشبیه ایلش باردم ایاتی تحقیر ایچوندر یعنی ابری سر اور دکلری حیوانلر * محصول بیت *
شهرک صوفیسی کور که شبهه لی لقمه بر قوسقونی دراز اولسون بو خوش علف حیوانک یعنی حیوانلری زیاده اولسون حاصلی شبهه لقمه
بیکسندن خالی اولسون (حافظا اگر قدم
زنی در ره خاندان عشق * بدر قه رعت
شو دهمت شهنه نجف) قدم زنی قدم
اورر سک یعنی قدم قور سک خاندان
اهل بیت و اواسی دیگر عشقه اضافت
بیایه در بدر قه بونده قولاغوز معناسنه در
شود بونده قورل مزار علیه امر غائب
معناسنه اولمق ممکن در همت شهنه
نجف لامیه در شهنه صوباشی به درلر
نجف کوفه شهریک یا تنده و حضرت
امام علیک تره سی اولدی یعنی بیکسیدر
کرم الله وجهه شهنه نجفدن مراد حضرت
امام کسیدر مولانا جامی حضرت ناری
امامک منقبتده شهنه نجف بیورد یعنی چون
رو افش اکا بعض ایدر حال بوکه
خواجه انلر دن اول بیور مشدر
اما کانتنه دیمز لر رب قصه در
* محصول بیت * ای حافظ عشق خاندانی
بولنه اگر قدم قور سک یعنی عاشق اولور سک
سکا بول قولاغوزی اولور و یا اولسون
حضرت امام علیک همتی زبر اسله
عشاقی اکامتهی اولور حاصلی بیوریشقدم
عاشقا بدر پس عاشق صادق اولده همتی
ایریشور ذاتده قوم دیمکدر (وله ایضا)
فی حرف القاف (مقام امنومی بیغش
ور فبق شفیق * کرت مدام میسر شود زهی توفیق
توفیق) امن بونده مصدر در امین
معناسنه غش بونده چرک معناسنه در صافی
مقابلی اصلنده شین مشدر در رفیق
شفیق رفیق ولدش شفیق رحیم دیگر
یعنی اسر کیجی معناسنه اضای فکری
بیایه در توفیق الله تعالی قولک مرادی
کندی مراد بونده اوقو بد رفقه درلر
و بعضا در بیلر اطاعت قوت و قدرت ویرمه
درلر * محصول بیت * امین مقام وصافی
باده که دردی اولیه و مشفق بولدش
اکر سکا دایم میسر اولور سه زهی

اوقو و ظاهری اوزره قوه ایدر کنی اظهار ایلله مختب وسار حوام طریقت
ریا و اخلاق ذمه نك مستی و مغاوبدر انلر کالانعام بل هم اضل در درس شراب عشق
خدایی اهل اولان طالبیه ویر اول بهایلردن خوف ایلله

صوفی شهر بین که چون لقمه شبهه میخورد * باردمش دراز بادان حیوان خوش علف
شهرک صوفیسی کور که نیجه شبهه لقمه سنی بر اول علی خوش حیوانک قوسقونی
اوزون اولسون (مفردات) (صوفی) (م) (شهر) (م) (بین) (کور) (چون) (نیجه) (لقمه) (م
(شبهه) (م) (میخورد) (پر) (باردم) (قوسقون) (دراز) (اوزون) (باد) (اولسون) (آن)
اول (حیوان) (م) (خوش) (م) (علف) (اوت) (معنای اشارتی) (بین الناس
صوفیک و متفیک دعواسن ایدن احقاری کور که شبهه ایلدکه لایا سندن بر هیز
واجتنابی اولیه اول دخی علفدن خوشلر ب اکل و شیر بله دایم نفسنی بیایجی
برخلافهم بلکه بر خربنده در که اول حیوانک معسدی بیوسون و قوسقونی اوزون
اولسون حرامدن و شبهه ایلدکه اولد فحیه آن اوراد و اذکارندن و انواع عبادتدن
اکافانه اولوب اسرار عشقندن خبردار اولسی ممکن دکلدر

حافظا اگر قسم زنی در ره خاندان عشق * بدر قه رعت شود همت شهنه نجف
ای حافظا اگر عشق خاندانی بولنه قدم اورمسن نجف حاکمک همتی سنک یوانکه
قولاغز اولور (مفردات) (حافظه) (م) (اگر) (م) (قدم) (ایاق) (زنی) (اورمسن
(دره) (بولنه) (خاندان) (اوصاحی) (عشق) (م) (بدر قه) (قولاغز) (ره) (بول
(نا) (ضمیر) (شود) (اولور) (همت) (م) (شهنه) (حاکم) (نجف) (شهر) (مراد
حضرت علی کرم الله وجهه در که مرتبدری آیدر درلر (معنای اشارتی)
ای حافظا اگر خاندان اسرار عشق الهی و سر رشته سلسله راه عشق و معرفت
نامشاهی اولان ذات محترمک بولنه صدق و اخلاصه قدم باصوب آنک اثره کیدر
ایک مرتبدری نجف و برو حقایق اطراف طالده مر بی و معدن اسرار معراج مجدی
اولان حضرت علی رضی الله عنک روح مقدسی سکا معین و رهبر اولسی محقق یله سن

وله ایضا

مقام امنومی غش و رفیق شفیق * کرت مدام میسر شود زهی توفیق
مقام امن و صافی شراب و شفق رفیق اگر سکا دایم میسر اوله عجب توفیقدر (مفردات)
(مقام امن) (م) (شرب) (بی غش) (طور تیسز) (رفیق شفیق) (م) (کر) (اگر) (ترا)
سکا (مدام) (م) (میسر) (م) (شود) (وله) (زهی) (عجب) (توفیق) (م) (معنای اشارتی)
ای س لک ملوک که ضرردن امین اولد حق بر مقام و شراب عشق الهی و معاون علی البر
و التقوی اولور رفیق شفیق اگر دایم سکا میسر اولور سه بر عجب توفیق الهیدر
واماره سعاد در هر قوله میسر دکلدر

جهان و کار جهان جله هیچ در هیجست * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق
جهان و جهالک البی جله هیچ ایچنده هیچدر بیک کره بن و نکته بی تحقیق ایلشم

توفیق خدا (جهان و کار جهان جله هیچ در هیجست * هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق)
بر عیار تله معیاردر * محصول بیت * جهان و جهالک البی یعنی دنیا به متاعی مصلحت هیچله هیچدر و یا هیچدر حاصلی
اعتباری یوق دیگر بیک کره بن و نکته بی تحقیق ایلشم یعنی جهان و کار جهان امر بی اعتبار اولد یعنی بیک کره تجربه
و امتحان ایلشم هیچدر

(بأمنی زو و فرصت شمر غنیمت وقت * که در کینه که عمرند قاطعان طریق) مأمن اسم مکندر امین اوله جق بر با حرف صله و یا حرف وحدت و روالک فتحه فعل امر مخاطب رویدندن وار دیگر که حرف تعلیل کینه اسم مکندر بوصوری معانسته قاطعان

۱۵۲

طریق بول کیجیلر در * محصول بیت *
بر امین اوله جق بر و وار و و قسک غنیمتی
فرست پسل ز بر اول کیجیلری عمر
بوصو کا هنده در یعنی عمر معرض فاده در
و محل زوالده در در کاجانان ایسه مأمن
خاصدر پس اکا التجا ابله که حیات
جاودان بوله سن یعنی ابدی حیات بوله سن
(در یغ و دردد که تا این زمان ندانستم *
که کیبای سعادت رفیق بود رفیق)
* محصول بیت * در یغ و دردد و جیف که
بوزمانه دل بیلدم که سعادت کیبای بوداش
ایمش بوداش و قلغه نهمر چکر (پا که
توبه زائل نکار و خنده * جام * تصور یست
که عقلش نمیکند تصدیق) اکثر نسخه ده
تصور برینه حکایت د و شمشدر
اما تصدیقه نسبت تصور شامسدر خنده
جامدن مراد باده ابله بر اولسیدر
* محصول بیت * کل که لعل نکار و خنده
جامدن توبه ابله بر تصور در که عقل آتی
تصدیق ایلز یعنی بویکی نسنه دن
توبه ابله کی عقل قبول ایلز ز بر ازیاده
صعب و مشکادر (ملا حتی که ترا در
چهنخداست * بکنه آن نرسد صد هزار
فکر عبق) ملاحتی با حرف وحدت که
حرف رابط صفت چه ز نخدان پیانیه
کنه بر نسنه نک نهایی عبق دریک
اکثری صوده مستعسدر * محصول بیت *
بر ملاحت و اطافت که منک اککل
چتور رنده در آک غایتنه و نهایی بته
بویک در یک فکر ابر شمر یعنی
ملاحتی حددن بیرون در دیگر

(مفردات) (جهان و کار جهان) م (جمله) م (هیچ) بوق (در) فی (هیچ) م (است)
در (هزار بار) بک کر (من) بن (این) بو (نکته) اسرار (کرده) م (ایلم) (تحقیق)
م (معنای اشارتی) (کل مافی الکون و هم او خیال) حکمجه بوفانی جهان و کار
جهان جمله سی عدم منزله سنده در (الدین النصیحه) حدیث شریفی سر نبی دنیایه
یک کر بن بو نکته بی تحقیق و بیان ابلد م اما هدایت اولد بقیه نصک
فائده سی بو قدر

(بأمنی زو و فرصت شمر غنیمت وقت * که در کینه که عمرند قاطعان طریق)
بر امنیت محله کت و وقت غنیمتی فرصت صای زرا عمر کینه کا هنده بول کیجیلر واردر
(مفردات) (با) للابسه (مأمن) مکان امنیت (با) وحدتیه (رو) کت (فرصت) م
(شمر) صای (غنیمت وقت) م (که) زرا (در) فی (کینه) که بوصو محلی (عمر) م (اند)
ادات جمع (قاطعان طریق) بول کیجیلر (معنای اشارتی) ابکی جهانده ظاهر اویا طنا
شر اعدادن امین اوله جق شر بهت محمد به صلی الله علیه و سلم و صراط مستقیم مأمنه
کت و وقت غنیمتی فرصت صای که (الوقت سیف قاطع) دینشدر بویا و بیلچاره
انسانک مدت حیانتیه نفس و شیطان کی بولی کیجی کیر لود و شملر واردر استه بدباله
من شیطانه قد هکنا آه من طغانه

(در یغ و دردد که تا این زمان ندانستم * که کیبای سعادت رفیق بود رفیق)
حیف و دردد که بوزمانه دکن بیلدم که سعادت کیبای رفیق ابدی رفیق ابدی (فردات)
(در یغ) حیف (دردد) م (تا) حتی (این) بو (زمان) م (ندانستم) بیلدم (کیبای) م (سعادت) م
(رفیق) م (بود) ابدی (رفیق) م (معنای اشارتی) حیف و دردد که بوزمانه عشقه
خود بخود انه کتکده بر نتیجه حاصل اولد یغن بواکه قد ریلدم (کل الطرق مسدوده
الا من اقنی اثر ال رسول صلی الله تعالی علیه و سلم) سر نبی کیبای سعادت بر وارث
پیغمبری به اقتدا و رفیق بولاق ابدی

(بیا که توبه زائل نکار و خنده * جام * تصور یست که عقلش نمی کند تصدیق)
کل که نکارک ابدن و جهامک خنده سندن توبه به تصور در که عقل آتی تصدیق ایلز
(مفردات) (بیا که) کل که (توبه) م (زائل نکار) محبوبک دوداغندن (خنده جام)
قد حک کو لمسی (تصور یست) بر فکر در (عقل) م (اش) آتی (نمیکند) ایلز (تصدیق)
م (معنای اشارتی) کل ای قال و حاله اثر پیغمبرده استقامت اوزره ثابت اولان سالک
صادق بیلکه کلات قدسیه الهیه دن و فیوضات ربانیه دن و عشق و محبت ایله خانه
قلب صافده ظهور ایلان انوار محمدیه دن توبه به تصور باطلدر که عقل معاد آتی
تصدیق و قبول ایلز زرا انسانک کالی انجیق بونکله در

(ملاحتی که ترادر چه ز نخداست * بکنه آن نرسد صد هزار فکر عبق)
شول بر ملاحت که سنک ز نخدا انک قیوسنده در یوز بیک دقیق و عبق فکر آنک کنه
و حقیقته ابر شمر (مفردات) (ملاحتی) بر کرزلک (ترا) سکیچون (در) فی (چه)

فوقو

۱۵۳

(چه) فیو (ز نخدان) چکد (است) در (با) للابسه (کنه) حقیقت (آن) اول (نرسد)
ابر شمر (فکر) م (عق) دریک (معنای اشارتی) یارب سنک فی نظیری و شیبه اولان
جسال با کمالک ردای عظمت و کبریا که مستور اولان غیب الغیبده در اول ذات
بیجو نکل کنه و حقیقته (لا یعلم الله الا الله لا فی الدینا ولا فی الآخرة) سر نبی
تعمق و فکر دقیق صحیح و مبسر دکلدر

(بکجاست اهل دلی تا کند دلالت خبر * که ما بدوست نبردیم بهیچ طریق)
بر اهل دل قنده در که خبر دلالت اید زرا بهیچ بر طریقله دوسته بول ایلتمک (مفردات)
(بکجاست) قنده در (اهل دلی) بر اهل قلب (تا) حتی (کنند) اید (دلالت خبر) م
(که) زرا (با) للابسه (دوست) م (نبردیم) بیلتمک (ره) بول (بهیچ) م (طریق)
م (معنای اشارتی) بر رؤف و رحیم وارث محمدی و بر پر شفیق روشن ضمیر معنوی
قنده در که بری عقائد و اعماله خطر و نقصان کلک سزین خبر محض اولان انوار ذات
خدا بیه مظهر بته دلالت اید زرا بز خود بخودانه بر طریقله دوسته بول ایلتمک
و معرفه للهدایر شمدک

(اگر چه موی کی اینجه بیلکه بنم کی کیمه ابر شمر بود دقیق خیالک فکرندن
خاطر م خوشدر (مفردات) (اگر چه) م (موی) قبل (میان) بیل (تا) ضمیر (با)
لللابسه (چون) مثل (من) بن (نرسد) ابر شمر (خوش) م (است) در (خاطر م)
م (از) من (فکر) م (این) بو (خیال) م (دقیق) م (معنای اشارتی) اگر چه یارب
سنک قیلدن اینجه و قیلدن کسکین راه معرفتک و انکشاف حقیقتک نهایی بنه
بنم کی اوصاف بشریتک مقلوبی و کلی محو و فنا اولان نفس هوانک مغنوی کیمه
ابر شمر لکن بود قیق خیالک فکرندن و بوامر صبرک ملاحظه و نوجهنسندن لذت
روحانیت بولمقله خاطر م خوشدر زاد الله توجیه قلسو بنا الی الله بجماء حبیه
صلی الله تعالی علیه و سلم

(اگر برنک عقیقت اشک من چه عجب * که مهر خاتم چشم منست همچو عقیق)
اگر بنم کوزم باشی عبقی رنکنده ایسه نه عجب زرا بنم چشم خاتمک مهری
عقیق کیدر (مفردات) (اگر) م (برنک عقیقت) فرمزی عقیقتک رنکنده در
(اشک من) بنم کوزم باشی (چه) نه (عجب) م (که) زرا (مهر) م (خاتم) م
(چشم) کوز (من) بن (است) در (همچو) مثل (عقیق) م (معنای اشارتی)
اگر بولدت روحانیت ابراث ایدن فکر دقیقک خو شلفسندن و حجاب بشریتک
ما نعتیدن بنم کوزمک فانلوا باشی عبقی رنکنده ایسه عجب دکلدر زرا بنم مشاهده
آر زوسنده اولان چشم خاتمک مهری غیر شدن و رسول علیه الصلاة والسلامه
اقتداء عقیق کی جرنده اولشدر

(بخنده کت که حافظ غلام طبع نوام * بین که تاجیه حدم همی کند تحمق)
بخنده کت که حافظ غلام طبع نوام * بین که تاجیه حدم همی کند تحمق

فی

۲۹

(بکجاست اهل دلی تا کند دلالت خبر *
که ما بدوست نبردیم بهیچ طریق)
* محصول بیت * قنده در بر اهل دل تا که
بزی خبره قول غوزلیسه زرا بهیچ
بر طریقله دوسته بول ایلتمک یعنی
بز بهیچ رو جهله وصال مبسر اولدی
الحاصل دوسته وصول بولغه اهل دلدن
همت استرم دیمکدر (اگر چه موی
میانت بچون منی نرسد * خوشست
خاطر م از فکر این خیال دقیق) * محصول
بیت * اگر چه سنک قبل کی اینجه بیلک
بنم کی به ابر شمر بهیچ لایق دکلدر
بولک برله خاطر م خوشدر بویا و بیلچاره
فکر بیه یعنی اگر چه الیم میا نکه ابر شمر
اما آک اینجه فکر بیه خاطر م خوشدر
(اگر برنک عقیقت اشک من چه عجب *
که مهر خاتم چشم منست همچو عقیق)
* محصول بیت * اگر عقیق رنکنده ایسه
بنم کوزم باشی عجب دکل یعنی کوزم باشی
قول قان ایسه عجب دکلدر زرا بنم کوزم
خاتمک مهری عبقی کیدر یعنی کوزم
قبول فاندرا آدن فانی باش کلسه
عجب دکل (بخنده کت که حافظ غلام
طبع نوام * بین که تاجیه حدم همی کند
تحمق) تحمق بر کیمه بی حاقه نسبت
ایلکله دیرل * محصول بیت * جانا
کواوب دیدی که ای حافظ سنک طبعک
قولیم خواجه پیور که کور که بنی نه حده
تحمق ابلر یعنی بویله دیمه سی استهزاه
طر یقیله در صکر چکدن دکل

(وله ايضا) (زبان خامه ندارد سر بیان فراق * وگرنه شرح دهم باتو داستان فراق) (زبان خامه بیانی در شریان فراق لامیه لرز)

۱۵۴

خنده ایله دیدی که ای حافظ سنک طبعک غلامیم کور که بی تانه مرتبه تحمیق
ایله (مفردات) (بخنده) (کوله رک) (گفت) دیدی (حافظ) م (غلام) م (طبع) م (نو)
سن (ام) بن (بین) (کور) (تا) حتی (بچه حد) نه مرتبه (م) (بی) (شی)
دام (کند) ایله (تحمیق) م (معنای اشارتی) اول محبوب دیدی که ای حافظ سن
فانی فی الله اولد قیجی باقی بالله اولوب سندن قول و فعلاهرنه که صادر اولور سه جله سی
بنم اراده مله در کور که بو عقل معاشک مقام فناده نه مرتبه ده جاتی و جهالتی
اولدین بیان ایله استعید بالله (ان الملوك اذا دعوا لافریقه افسدوها) آیت کریمه سی
سر نبجه کور که سلطان عشقک ظهوری وقتند عقل معاشک نه مرتبه ده جاده
دوشمن حیوان کی حکمی و تدبیری و تصرفی فاسد اولشدر

وله ایضا

زبان خامه ندارد سر بیان فراق * وگرنه شرح دهم باتو داستان فراق
قلک دلی فراق بیسانک هوسنی طومر بوخده سکا فراق داستانک شرحی و پردم
(مفردات) (زبان) (دل) (خامه) (قل) (ندارد) (طومر) (سر) (هوس) (بیان) م (فراق)
م (وگرنه) بوخده (شرح) م (دوم) (پررم) (باتو) (سکا) (داستان) م (فراق) م
(معنای اشارتی) (الله) ای اعوذ بک من الحوریمه (کور) خبری سر نبجه از قام معرفک
ظهور بنده باعث اولان وجود عارفک و حالات عشقه متغری اولان عاشقک زبانی
بعد البسط والانتکشاف مشکلات و صعوبات عالم قبض و احتجابی یانه قادر کاسدر
بوخده آتش احتراقیدن اشد اولان آلام افتراق داستانک شرحی سکا خبر و پردم
رفیق خیل خیالیم و هم رکاب شکب * رفیق آتش هجران و هم قران فراق
خیال عسکرینک رفیق و صبرک هم رکابی هجران آتشده قریب و هم فراقه مصاحبه
(مفردات) (رفیق) م (خیل) (عسکر) (خیال) م (ایم) (خبر) (هم) (دخی) (رکاب)
اوزنکی (شکب) (صبر) (رفیق) م (آتش هجران) م (هم) م (قران) (مصاحب) (فراق)
م (معنای اشارتی) بو قبض حالتده خیالات ماسوی عسکر بنه رفیق و هم محبوبک
جالی مشاهده سی المربنه ضروری صبر و یز و اشد بلا اولان هجران آتشده قریب و هم
افتراق غم مصاحبه نبجه شرح و بیانه قادر اولانم

دریغ مدت عمرم که بر امید وصال * بسر رسید و نیامد بسر زمان فراق
حیف عمر زمانده که وصال امید اوزره باشه ایشدی و فراق زمانی باشه کلدی
(مفردات) (دریغ) (حیف) (مدت) (زمان) (عمر) م (هم) (بر) (علی) (امید) م (وصال) م
(بسر) (باشه) (رسید) (ایشدی) (نیامد) (کلدی) (بسر) (باشه) (زمان) (فراق) م
م (معنای اشارتی) حیف وای واه عمر زمانده که محبوبه و صلت امید اوزره
باشه ایشدی لکن (فی یوم کان مقداره القسطن) ایام فراق باشه کلدی
ونها بت بولدی

سری

(سری که بر سر کردون بفخر میسودم * بر استان که نهادم بر استان فراق) (سری یا حرف وحدت که حرف رابط صفت بفخر یا حرف
مصاحبت میسودم حکایت حال ماضی متکلم وحده سورتردم دیکدر بر استان یا حرف قسم راستان راستک چه بدر طوغر پاره مناسه
که حرف بیان بر استان بر حرف استعلا آستان قبولیشکی * محصول بیت * برایش که فخریله فلکه سورتردم راستک حقیقون یعنی
صادق عاشق که حقیقون که اول باشی آستان فراقه قودم یعنی فراق خدمته تعیین ایلدم (چه کونه بازکنم بال در هوای وصال *
که ریخت مرغ دلم پردر آشیان فراق)
۱۵۵

* محصول بیت * وصال هوا سنده
نه وجهله قناد اچام که کوکام مرغی
آشیان فراقده قنادن دوکدی یعنی مرغ
دلده فراق نوی توس قومدی پس
هوای وصالده نه دور او پرواز ایلده
حاصلی فراق مرغ دلی شوبله زیون
ایلدی که حرکت بحال قومدی (چه کونه
دعوی وصال کنم بجان که شدست *
دلم وکیل قضا و تتم ضمان فراق)

که حرف تعلیل شدست مصراع ثانی به
مر هوای اصلی شده است در هوای رستی
ضرورت وزن ایچون حذف اولشدر
وکیل بونده فعل مقبول معنای در
قضا به اضافت لامیه در قضا بونده حکم
از لیدن عبارت در قدر کبی ضمان فراق
لامیه در ضمان بونده متضمن معنای دو
یا خود ضمان ضامن معنای در * محصول
بیت * نه کونه سنک وصالک دعوا ستی
ایدم جانله که کوکام قضا سنک و کبلی
یعنی قضا اوزر بنه حواله اولشدر و تتم
فراق متضمن اولشدر حاصلی بنم کوکام
و تتم قضا و قدر امر نه در بنم ایلمده
و اختیارده دکل پس دعوائی وصال
بنم حدم دکل (زسوز شوق دلم شد کباب
و دور از بار * مدام خون جگر میخورم
زخوان فراق) * محصول بیت * شوق
سوزندن یورکم کباب اوادی حال بوکه
یازدن ابراق یعنی یازک فرا قنده دانم
جگر قانی ایچرم فراق سفره سندن حاصل
کلام فراق سفره سنده نوالم خون جگر در
(کئون چه چاره که در بحر غم بگردانی
فتاد زورق صبرم زبایدان فراق)

* محصول بیت * وصالک دعوا ستی
ایدم جانله که کوکام قضا سنک و کبلی
یعنی قضا اوزر بنه حواله اولشدر و تتم
فراق متضمن اولشدر حاصلی بنم کوکام
و تتم قضا و قدر امر نه در بنم ایلمده
و اختیارده دکل پس دعوائی وصال
بنم حدم دکل (زسوز شوق دلم شد کباب
و دور از بار * مدام خون جگر میخورم
زخوان فراق) * محصول بیت * شوق
سوزندن یورکم کباب اوادی حال بوکه
یازدن ابراق یعنی یازک فرا قنده دانم
جگر قانی ایچرم فراق سفره سندن حاصل
کلام فراق سفره سنده نوالم خون جگر در
(کئون چه چاره که در بحر غم بگردانی
فتاد زورق صبرم زبایدان فراق)

زخوان فراق * مدام خون جگر میخورم
زخوان فراق) * محصول بیت * شوق
سوزندن یورکم کباب اوادی حال بوکه
یازدن ابراق یعنی یازک فرا قنده دانم
جگر قانی ایچرم فراق سفره سندن حاصل
کلام فراق سفره سنده نوالم خون جگر در
(کئون چه چاره که در بحر غم بگردانی
فتاد زورق صبرم زبایدان فراق)

* فتاد زورق صبرم زبایدان فراق
بگردانی مصراع ثانی به مر هوای یا حرف
وحدت زورق کشتی جنسک بر نو عبدر
صبره اضافت بیانه در بادیان کی بلکنی
فراقه اضافت بیانه در * محصول بیت *
شمدی نه چاره که غم دگر کنده بر کردابه دوشدی صبرم زورق فراق بادیانندن یعنی فراق واشتباقی سیله غم دوشدم دیکدر
حاصلی غم و غصه ایله صبر بر پرده جمع اولن

شمدی نه چاره که غم دگر کنده بر کردابه دوشدی صبرم زورق فراق بادیانندن یعنی فراق واشتباقی سیله غم دوشدم دیکدر
حاصلی غم و غصه ایله صبر بر پرده جمع اولن

(یا) وحدتیہ (فناد) دوشدی (زورق) بیوک فایق (صبر) م (میم) بنم (ز)
من (بادبان) بلکن (فراق) م (معنای اشرفی) نیجه مراد محبوب اختیار اولسونکه
(لاراد اقصائه ولا مانع حکمه) در شمدی نه چاره که حکم خدا اوازم بشریه
اولان فراق بلکنشدن صبرم و تحمل زور فنی غم والم دریا سنده کرداب قضایه دوشوردی
(من ام برض بقضائی ولم یصبر علی بلائی فلیطلب ریاسوائی) حدیث قدسی سرنجه
صبر و رضاء فضا امر لازمدر

بسی نماد که کشتی عمر غرقه شود * زوج شوق تودر بحری کران فراق (کران

چوق قائمدی که عمر کبسی غرق اوله سنک شوقك موجندن فراقك کنار سز دریا سنده
(مفردات) (بسی) چوق (نماد) قائمدی (کشتی) کبی (عمر) م (غرقه) م (شود)
اوله (ز) من (موج) طالع (شوق) م (تو) سن (در) فی (بحر) م (بیکران)
کنار سز (فراق) م (معنای اشارتی) لکن واهب العطايا ولطیف به ساد اولان
ورجان ورحیم اولان الله مدن نیازم بودر که بزی بوفراقله قومیبوب گندی لفسای
مجنده ثباته بر قدم اقدم بزی انوار ذات بیخونه مستغرق و مشاهده جالیه
مسرور و شرفیاب ایله زبر اچوق قائمدی که سنک شوقك موجندن فراقك کنار سز
دریا سنده عمر کبسی غرق اوله و عمر آخره ابره

فلاک چودید سمر را اسیر چنبر عشق * بیست کردن صبرم بر یسمان فراق *

فلاک چونکه بنم باشمی عشق چنبره اسیر کوزدی فراق ایله صبرم یوننی باغادی
(مفردات) (فلاک) م (چو) چونکه (دید) کوردی (سرم را) بنم باشمی
(اسیر) م (چنبر) م (عشق) م (بیست) باغادی (کردن) بیون (صبر) م
(م) بنم (با) لاملا بسده (رسمان) اب (فراق) م (معنای اشارتی) فلاک واهل
فلاک و فنا که بنم باشمی چنبر عشقه اسیر و مبتلای درد و محن و بلای محبت و شوق جال
علیم و قدیر کوردی (بک علینا السماء) سرنجه حال پریشانتر زجا فراقدن خلاص
ایدمی جبل متین شرع مین الیه ثبات واستقامت از بچون و بلا زین قربت و وصال
الی الله مرایچون صبرم یوننی باغادی و بنم ایچون استغفار و دعا ایله هر بروری درگاه
حقد نه نیازمند اولوب اغلادی

فراق و هجر که آورد در جهان یارب * که روی هجر سیه باد و خاتمان فراق *

فراق و هجری عجیب جهان کیم کنوردی که هجرک یوزی و فراقک خاتمانی سیاه اولسون
(مفردات) (فراق) م (هجر) آریلق (که) کیم (آورد) کنوردی (در)
فی (جهان) م (یارب) عجب (روی هجر) آریلق یوزی (سیه) م (باد) اولسون
(خاتمان) اوبارقی (فراق) م (معنای اشارتی) فراق دردنی و آریلق بلا سنی عجب
جهانه کیم کنوردی حال بو که اکرم مخلوق اولان انسان من نور الله الی الله در مکر که
عدو مین سلطان لعین کنوردی و سبب هجر و افتراق اولدی رجان رحیم اولان ربمدن
دیلمر که بزی کشندن جدا اولقدن حفظ ایلسون و باعث هجر اولان عدو ک مرادی

حاصل

حاصل اولامغله سعی باطل و یوزی قاره اولسون و عبد بیچاره سنی مولا سندن
آرمق مرادی اولد بیچون اوی دینی بیقلسون استغذ بالله من شیطان
قد هلكنا آه من طفیانه

بای شوق کران ره بر سر شدی حافظ * بدست هجر ندادی کسی عنان فراق *

اگر ببول شوق آباغله نهایت بولیدی ای حافظ بر کیمه فراقک عنانی هجرک الینه
ورمز دی (مفردات) (با) لاملا بسده (بای) اباق (شوق) م (کر) اگر (این ره)
بول (بسر) باشه (شدی) اولیدی (حافظ) م (بدست هجر) هجر الینه
(ندادی) و رمز دی (کسی) بر کیمه (عنان) اویان (فراق) م (معنای اشارتی)
ای حافظ ذکر و فکر و ریاضات و مجاهدات سببیه کندیکه ظهور ایلیان شوق و محبت
و کرامت و معرفت و مغرور اولد که (المعصوم من عصمه الله) در اگر بولقاء الله و صلات
بولی شوق ایغله نهایت بولیدی و بی عنایات خدا بجر دشوق و کرامت و معرفت
باش چقیدی بر کیمه فراقک اویانی هجرک الینه و رمز دی و بر کیمه خسرانده فالزدی
بلم و بر صیصایی ملاحظه ایدوب حق تعالیدن توفیق و ادب طلبیه و خوف و خشیت
دائما بخوبی بت اوزره نیازده اوله سن

وله ایضا *

کسی مباد چو من خسته مبتلای فراق * که عمر من همه بگذشت در بلای فراق *

من خسته کبی بر کیمه فراقه مبتلا اولسون زیر اینم عمرم جله فراق بلا سنده کچدی
(مفردات) (کسی) بر کیمه (مباد) اولسون (چو من) بنم کبی (خسته) م
(مبتلای فراق) م (که) ذرا (عمر) م (من) بن (همه) جله (بگذشت)
کچدی (در) فی (بلای فراق) م (معنای اشارتی) هضم نفسله محو شده اعتراف
حاله نیازمند اواب دیر که بن خسته و بیچاره کبی بر کیمه فراقه مبتلا اولسون زیر اینم
عمرم جله حفظ نفسله فراق بلا سنده کچدی

اگر بدست من افتد فراق را بکشم * زهر دودیده دهم باز خونهای فراق *

اگر بنم ایجه دوشه فراقی دپایم و قتل ایدم کیرو هرایکی کوزمدن فراقک خونهای سنی
و برم (مفردات) (اگر) م (بدست من) بنم ایجه (افتد) دوشه (فراق را) م (بکشم) قتل
ایدم (زهر دودیده) هرایکی کوزمدن (دهم) و برم (باز) کیرو (خونهای) قان بهاسی
(فراق) م (معنای اشارتی) اگر توفیق ربانی معین اولوب بنم ایچدن کلورسه بوقض
و فراق کند مدن محو و ازاله ایدوب دائما توجسه و مشا هده او اورم و اول
فراقک عوضنه کمال فرح و سرور ایله ایکی کوزمدن کیرو و یا شلر دو کرم و درگاه حقد
صد هزار تضرع و ابتهال ایله ثنا و نیازده اولورم

غریب و عاشق و بی دل فقیر و سرگردان * کشیده محنت ایام و داغهای فراق *

غریب و عاشق و بی دل فقیر و حیرانم ایام محنتی و فراق داغی چکشم (مفردات)
(غریب و عاشق) م (بی دل) قلبی النده دکل (فقیر) م (سرگردان) حیران

۴۰

۴۱

(بای شوق کران ره بر سر شدی حافظ

* بدست هجر ندادی کسی عنان فراق)

بای شوق بیایه بر سر شدی بر سر شدن نهایت

وارمقدر یعنی دو کیمک معناسنه نجه

کلسانده بیور * بیت * درن امید

بر سر شد در بزم عمرم * که آنچه در دست

از درم فراز آید * شدی حکایت حال

ماضی اولیدی دیکدر بر سر اولیدی یعنی

نهایت بولیدی دست هجر و عنان فراق

بیایه زدر * محصول بیت * ای حافظ

اگر ببول شوق ایغله نهایت بولسه

و بولک نهایت شوق ایغله وارلسه

هیچ کیمه هجران الینه فراق عنانی

و رمز دی یعنی راه عشق اگر شوق

و صدق محبتله و خلوص طوینله قطع

اولیدی هیچ رعاشق فراقله معبور

اولردی زیر ابواشیاک مقتضاسی

و صولدر فراق دکلدر حاصلی وصاله

مستحق اولمغه شوق دل و صدق باطن

و خلوص درون کرک (وله ایضا)

(کسی مباد چو من خسته مبتلای فراق

* که عمر من همه بگذشت در بلای فراق)

* محصول بیت * بن خسته کبی بر کیمه

مبتلای فراق اولسون زیر اینم عمرم

جیعا بلای فراقده کچدی (اگر بدست

من افتد فراق را بکشم * بآب دودیده دهم

باز خونهای فراق) * محصول بیت *

اگر بنم ایجه فراق دوشه بر سر اولدرم

و کوزم باشله بنه قان بهاسنی و برم

(غریب و عاشق و بی دل فقیر و سرگردان *

کشیده محنت ایام و داغهای فراق)

* محصول بیت * غریب و عاشق و بی دل فقیر

و سر گردانم ایام محنتی چکشم و فراق

داغی بی حاصلی بو صفیلم بنم حاملدر

(کشیده) چکمش (مخت) م (ایام) کونلر (داغها) داغله (فراق) م (معنای اشارتی) نیازمده دیرم که بوعبد بچاره کونده غریب وسکا عاشق و بی دل وسنک محتاجک و حکیمه خبر انکدر و ایام مختی و فراق داغله بی چکمش اسیر و دردمند کدر

بکاروم چه کنم حال دل کرا کوم * که دادمن بستاند دهد سزای فراق

قندم کیدم نیجه ایدم کوکک حاشی کچه دیم که بدم دادمی آله فراقه لایقنی ویره (مفردات) (فراق) قندم (روم) کیدم (چه کنم) نیجه ایدم (جال دل) کوکک جالنی (کرا) کیه (کوم) دیم (داد من) بدم جقمی (بستاند) آله (دهد) ویره (سزا) لایق (فراق) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنک قوی قویوب قندم کیده م وسنک توفیق و عطا بکنم نیجه ایدم (لا یعلم الغیب الا الله) سر نیجه تصویر ممکن اولمان کوکک جالنی کیه دیم که بکالطف و احسان ایلوب بدم دادمی آله و فراق لایقنی ویره و بدین فراقی ازاله ایلیم وینی وصال و مشاهدت چانه ابر کوره

فراق را بغراق نومیتلا سازم * چنانکه خون بچکام ز دیده های فراق

فراقی سنک فراقه عیتلا ایدم آتجیلن که فراقک کوزلندن قان طاملدم (مفردات) (فراق) م (را) اداة مقعول (با) للملاسه (فراق) م (میتلا) م (سازم) دوزم (چنانکه) آتجیلن که (خون) قان (بچکام) طاملدم (ز) من (دیده) کوز (ها) اداة جمع (فراق) م (معنای اشارتی) یارب سنک توفیق و عطا بکنم فراقی فراقه میتلا ایدم و کندم بدن کلی ازاله ایدم آتجیلن که اهل فراقک کوزلندن قان طاملدم مکه بدم جال و وصاله حسرت چکه ر و غبطه ایدم

من از کجا و فراق از کجا و غم از کجا * مگر زادمه امادر از برای فراق

بن قندن و فراق قندن و غم قندن و ارایسه مادرم بی فراقدن ایچون طوغوردی (مفردات) (من) بن (از کجا) قندن (فراق) م (از کجا) م (غم) م (از کجا) م (مگر) و ارایسه (زاد) طوغوردی (مرا) بنی (مادر) انا (از) من (برای) لام علت معنای (فراق) م (معنای اشارتی) معطی و مانع و ضار و نافع ایچو خدای تعالی اولیچنی حقیقت جاله نظر اولتیه (قل کل من عند الله) سر نیجه بن قندن فراق قندن غم قندن و ارایسه تقدیر ازلی بی فراقدن ایچون ظهوره کتورمش اوله و مراد الله بویه اوله

بداغ عشق چو حافظ ازین جهت شب و روز * چو بلبلان سحر می زخم نوای فراق

عشق داغله حافظ کی بوسیدن کچه و کوندن سحر بلبلانی کی فراق نواسنی اورورم (مفردات) (با) للملاسه (داغ) م (عشق) م (چو) مثل (حافظ) م (ازین جهت) بو طرفندن (شب) کچه (روز) کوندن (چو) مثل (بلبلان) م (سحر) م (می زخم) اورورم (نوا) نفیقه و فریاد و فغان (فراق) م (معنای اشارتی) ای حافظ آتش عشق الهی نک داغله کلی ظهورات مقتضای تقدیر ازلی و اداة

خدای

(بکاروم چه کنم حال دل کرا کوم * که دادمن بستاند دهد سزای فراق) و ارایم نیجه ایدم کوکک حاشی کچه دیم که بدم دادمی آله فراقه لایقنی ویره (مفردات) (فراق) قندم (روم) کیدم (چه کنم) نیجه ایدم (جال دل) کوکک جالنی (کرا) کیه (کوم) دیم (داد من) بدم جقمی (بستاند) آله (دهد) ویره (سزا) لایق (فراق) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنک قوی قویوب قندم کیده م وسنک توفیق و عطا بکنم نیجه ایدم (لا یعلم الغیب الا الله) سر نیجه تصویر ممکن اولمان کوکک جالنی کیه دیم که بکالطف و احسان ایلوب بدم دادمی آله و فراق لایقنی ویره و بدین فراقی ازاله ایلیم وینی وصال و مشاهدت چانه ابر کوره

فراق را بغراق نومیتلا سازم * چنانکه خون بچکام ز دیده های فراق

من از کجا و فراق از کجا و غم از کجا * مگر زادمه امادر از برای فراق

بداغ عشق چو حافظ ازین جهت شب و روز * چو بلبلان سحر می زخم نوای فراق

(وله ایضا) فی حرف الکافی (ای دل ریش مرا بر آب تو حق نمک * حق نمک دار که من میروم الله معک) ای حرف ندا منادی محذوف ای جانان دیمکدر دل ریش مرا اضا فزاری بیانی و لامیه در حق نمک لامیه نمک دار حفظ الیه حق مقدم و مقولیدر نمک دار که الله معک دعا در الله سنگله اولسون دیمکدر * محصول بیت * ای جانان بنم بجر و جگر و زنده طوز حق وار یعنی لبک دل بجر و جگر و زنده طوز سمش پش حق نمکی حفظ الیه که بن کیدرم سنی الله اصبر لدم

(نوی آن کوهر پاکیزه که در عالم قدس * ذکر خبر تو بود حاصل تسبیح ملک) ذکرک خبره اصفاتی مصدرک مفعول و لند اضا فزیدر و قویه اضا فت لامیه در حاصل تسبیح ملک لامیه لر در * محصول بیت * سنسن اول پاک چو هر که قدس عالنده سنک ذکر خبر کدر ملک تسبیحک حاصلی یعنی تسبیحی دائما خبر دعا در حاصلی خبر دعا که مشغول لر در (در خاص منت ار هست شکی تجربه کن * کس عیار ز رخا ص نشاند چو محک) خلوص من اضا فتی مصدرک قاعله اضا فزیدر و تابه اضا فت لامیه در شکی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر شک بشک دن یعنی نصر بایسک مضا عفندن خلاف بقیدر عیار عینک کسریله بونده صحت معنایه تضمین اولمشدر عیار زر خالص لامیه و یانه در محک عینک کسریله و حاکم فقی و کافک تشدید یله اسم آنددر حک محک دن شک بشک کی نصر بایسک دن مضا عفندر التوله کوشی تجربه ایدم جک بر قاره چه طاشدر * محصول بیت * اگر بنم خلوصده یعنی سکا خالص دوست اولدیمده شک وارانیه تجربه ایلیم زیرا خالص التونک صحنی محک کی کیه بیلز ایدمی بی محک تجربه به اور کور که محب خالص مییم دکنی بی حاصلی صحت محبت و عشق تجربه به به موقوفدر (گفته بودی که شوم مست و دودوست بدم * وعده از حد بشد و مانده دودیدیم و نه یک) * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیورر سن دیشد که بن مست اوله بی وسکا ایسی اویش ویریم خواجه بیورر وعده جد دن آشدی زنه ایکی کوردک نه بر حاصلی خلف وعده ایدم که ایدمی دیدیکی ادا ایلیم زرا دیشدر * اگریم اذا وعده وفا واذ خالیف جفا *

خدای لم یزل اولق سبیلله کنیدی اراده منی محو ایدوب روز شب درگاه حقه سحر بلبلاری کی درد درونله فریاد و فغان ایدوب الم افترا قندن و قبض و احتیاجدن امین اولق ایچون تضرع و نیازله (اللهم ثبت قلبی علی دینک) دمنی اوررز

حرف الکاف

ای دل ریش مرا آب تو حق نمک * حق نمک دار که من میروم الله معک

ای پیرم بنم بجر و جگر و زنده طوز حق وار یعنی لبک دل بجر و جگر و زنده طوز سمش پش حق نمکی حفظ الیه که بن کیدرم سنی الله اصبر لدم

نوی آن کوهر پاکیزه که در عالم قدس * ذکر خبر تو بود حاصل تسبیح ملک

سن اول پاکیزه ذات من که عالم قدسده ملکک تسبیحی سنک ذکر خبرک حاصلیدر (مفردات) (نوی) سنسن (آن) اول (کوهر پاکیزه) م (در) فی (عالم قدس) م (ذکر خبر) م (تو) سنک (بود) در (حاصل تسبیح ملک) م (معنای اشارتی) استعید بالله (الذین یحماون العرش ومن حوله یسبحون بحمدهم ویؤمنون به ویستغفرون للذین آمنوا) آیت کریمه سی سر نیجه سن اول مظهر فیض الهی و کامل الایمان بر کوهر پاکیزه و رذات محترم من که عالم قدسده اولان ملکک تسبیحی سنک ذکر خبرک و ثناء و دعاء چیدمکدر

در خلوص منت ار هست شکی تجربه کن * کس عیار زر خاص نشاند چو محک

بنم خلوصده اگر سنک بر شک وارانیه تجربه ایلیم صافی التونک عیاری کیه محک کی آکلز (مفردات) (در) فی (خلوص) م (من) بن (ترا) سکا (ار هست) اگر وارانیه (شکی) بر شک (تجربه) م (کن) ایلیم (کس) کیه (عیار) م (زر) اتون (خاص) م (نشاند) آکلز (چو) مثل (محک) م (معنای اشارتی) ای جوایس القلوب اولان معیار حقیقت سنک حقه اولان خلوصده اگر سنک بر شک وارانیه تجربه ایلیم زرا صافی التونک عیاری کیه محک کی آکلز هر دان خیدانک غیر بلری تمیز ایلز

گفته بودی که شوم مست و دودوست بدم * وعده از حد بشد و مانده دودیدیم و نه یک

دیش ایدم که مست اوله م سکا ایکی بوسه ویرم وعده جددن تجاوز ایلدی و بز نه ایکی ونه بر کوردک (مفردات) (گفته) دیش (بودی) ایدم (شوم) اوله م (مست) م (دو) ایکی (بوسه) م (بدم) ویرم (وعده) م (از حد) جددن

(بکشایسته خندان وشکر ریزی کن * خلق را از دهن خویش میدانیشك) پسته خندان بیانیه شکر بر وصف ترکیب شکر دو کیچی دیکدر و با حرف مصدر * محصول بیت * پسته خندان کی دها نکلن شکر کی طانی سوله خلقی کنیدی دها نکلن شکه دو شرمه یعنی خلقک کیچی دها نکی وار و کیچی یوق دبدی ابدی تکلم ایل واریخی وجود بواسون معا اوله که دهانک خرده سی

۱۶۰

(بشد) کنیدی (ما) بز (نه) نفی (دو دیدیم) ابکی کوردک (نه یک) نه بر (معنای اشارتی) ای شیخ فیوضات الهیه ایل انوار بجلی ظهوری وقتشه سکا فیض الهی و براز لذت روحانی بخش ایدم دیو وعد کریم انشایدک (الکریم اذا وعد وفا) سر نیجه وعده حددن تجاوز ایلدی بآزادن و چوقدن بر ظهورات کورمدهک تاخیر بخیزن بوقدر که (الوقت سیف قاطع) دینلشدر

بکشایسته خندان وشکر ریزی کن * خلق را از دهن خویش میدانیشك خنده اید بجی دهانک آج وشکر ریزنک ایلد خانی کنیدی دهانکدن شکه آتمه (مفردات) (بکشایسته) آج (پسته) فسق (خندان) کولچی (شکر ریز) شکر دو کیچی (با) مصدریه (کن) ایلد (خلق را) خلقی (از) من (دهن) آغز (خویش) کنیدی (میدان) آتمه (با) لایلاسه (شک) م (معنای اشارتی) ای وارث محمدی اولان پیرم بسام اولان پسته کی لطیف ولذت دهانکی آج علوم ربانیه دن واسرا ر لدنیه دن شکر گفتار ایلد بزه عقل بدیدی وه صمه منک نحملی مقداری بیان ایلد کنیدی هاضمه و کندی عقل و ادراک مقداری سولوب خلقی شکه و حیره دوشورمه

چرخ برهم زخم از غبر مرادم کرد * من نه آتم که زبونی کشم از چرخ فلک چرخ بیقرارم اگر مرادم عکسسته دونه بن اول دکلم که چرخ فلکدن زبوناق چکم (مفردات) (چرخ) فلک (برهم زخم) بری برشته اوردم (ار) اگر (غبر مرادم) م (کرد) دونه (من) بن (نه آتم) اول دکلم (زبون) مغلوب (با) مصدریه (کشم) چکم (از) من (چرخ فلک) م (معنای اشارتی) ای پیرم توفیق ربانیه ایلد وسرک هنرکز بر کاتبه جوفلکه انفسی و آفاق تعلق ماسوی اگر بنی حقندن غافل ایدوب مرادم اولان توجه الی اللهیه مانع اولورسه جله سنی خراب و محو و نایاب ایلرم بمحمد الله بن اول دکلم که فلک ایچنده بی ثبات وفانی اولان تعلقات ماسوادن و متاع دنیادن زبوناق چکم والدائم

چون بر حافظ خویشش نکذاری باری * ای رقیب از راولک دو قدم دور ترک چونکه آنی کنیدی حافظی قننه او غرائز سن باری ای رقیب آتک قنندن برایی قدم ابراق جعفر اول (مفردات) (چون) م (بر) عند (حافظ) م (خویش) کنیدی (ش) ضمیر (نکذاری) او غرائز سین (باری) م (ای رقیب) م (از) من (بر) عند (او) ضمیر (بک دو) برایی (قدم) م (دور) ابراق (ز) زیاده (کافی) اداة تصغیر (معنای اشارتی) ای رقیب اولان ایلین سندخی اول محو بی کنیدی حافظندن جدا ایتک مراد ایدرسین سبک باطلدر باری برایی قدم ابراق اولوب حضور یزیه مانع اولیه سن زرا عبد هر نه قدر پر قصور اولورسه دخی عبد مولاسندن و مولا عبدندن کچم که (سبقت رجعتی غضبی) پیورلشدر

وله ایضا

اگر شراب خوری جرعه فشان برخاک * ازان کناه که نفی رسد بغیر چه باک

اگر

صاحب زرا اول کناهنده که غیره بر فاده ایشه قورق یوقدر یعنی بر کناهنده که مستحققره ابلک ایشه امیدوار که الله آنی عفو ایلد

۱۶۱

اگر شراب ایچرسک خاک اوزره بر جرعه صاج اول کناهندن که غیره بر نفی ایشه نه قورقو (مفردات) (شراب) م (خوری) ایچرسک (جرعه) م (همزه) وحدتیه (فشان) صاج (برخاک) طبراق اوزره (ازان کناه) اول کناهندن (نفی) م (با) وحدتیه (رسد) ایشه (با) لایلاسه (غیر) م (چه باک) نه خوف (معنای اشارتی) اگر خانه بجلی اولان قلبکده نشسته شراب عشق الهی و جذبه روحانی ظهور ایدرسد ظاهر وجود کده دخی حالات عشقندن و اسرار معرفتندن بعضی اظهار ایلد که چه بین العرفا کشف اسرار کناهندن لکن غیرک اقتداسی و نفی نیتله کناه و ضرر یوقدر که (ان الحسنات ینهین البیئات) پیورلشدر

برو بهر چه توداری بخور درینغ مخور * که بی درینغ زند روز کار تیغ هلاک

یوری هر نه به که مالکسن بی وحیف بیمه زرا زمانه هلاک تیغی در یغسز اور (مفردات) (برو) کیت (بهر چه) هر نه (تو) سن (داری) طوتارسن (بخور) بی (درینغ) حیف و ناسف (مخور) بیمه (که) زرا (بی درینغ) رجسز (زند) اور (روز کار) زمان (تیغ) قلیج (هلاک) م (معنای اشارتی) پوری ای سالک غذای روحانیه دن (وفی السه لوز قکم) آیت کریمه سیله مشار الیه اولان اصل غذای انسانی انوار الهیه دن هر نه مالک اولورسک تغذی و تناول ایلد (و یا کاون کا ناکل الانعام) آیت جلیله سیله مذموم اولان غذای تندن برهیز واجتناب ایلوب انوار ذات الهیه به بر قدم اقدم مستغرق اولغنه سعی ایلد بو خسه رجسز زماندن فجاۃ تیغ هلاکی رسن و نادم اولور سن

بخاک پای توای سرو ناز پرور من * که روز واقعه باو امکیم از سر خاک

سک خاک کیمک حقیقون ای بنم نازله بسلمش سرورم که موت کونی بنم قبرمدن ایاغکی کبرو طومعه (مفردات) (با) قسمیه (خاک) طبراق (پای) ایاق (تو) سن (سرو ناز) پرور من (ای بنم نازله بسلمش سرورم) روز واقعه (بسنی) موت کونی (پای) ایاق (وا) کبرو (مکبر) طومعه (م) بنم (از سر خاک) طبراق بر باشندن و قبرمدن (معنای اشارتی) جو نکه باعث انکشاف اولان برهیز ارشاد پیر سن ممکن اولد یقندن استمداد ایدر که ای پیر سنک راه مستقیمه نازله مرئی اولان خاک قدم راسخک حقیقون بنم موت اختیارم کونی (قلوب الاحرار قبور الاسرار) سر نیجه پرنار و مشتاق دیدار قلبدن قدم راسخ اولان همتی درینغ طومعه

چه دوزخی چه بهشتی چه آدمی چه ملک * بمذهب همه کفر طریقت استامساک

جهنم لاک نه جنتلک نه آدمی نه ملک نه چه سنک مذهبده بخل و خست طریقتده کفر در (مفردات) (چه) نه (دوزخی) جهنم منسوب (چه) نه (بهشتی) جنته منسوب (آدمی) آدمه منسوب (چه) نه (ملک) م (بمذهب همه) جله سنک مذهبده بخل و امساک طریق اهل اللهیه کفران نعمتدر (معنای اشارتی) اهل کفر لک و اهل ایمانک بنی آدمک و مللک جله سنک عند نه (البخل لایدخل الجنة) خبری سر نیجه بخل و خست طریق

نی

۴۱

(برو بهر چه توداری بخور درینغ مخور * که بی درینغ زند روز کار تیغ هلاک) بهر چه با حرف صله * محصول بیت * وار هر سنه بی که طوتارسن درینغ بیمه یعنی هر نه به مالک ایلک بی وحیف و ناسف بیمه زرا روز کاری درینغ و بی پروا ساک هلاک قلیجی اورر یعنی ماملک کی صاغاف کبردی دوشمنه قلسون (بخاک پای توای سرو ناز پرور من * که روز واقعه باو امکیم از سر خاک)

بخاک با حرف قسم ناز پرور نازله بسلمش روز واقعه موت کونی وای بوند به معنای در یعنی کبرو مکبر فعل نهی مفرد بخاطب و امکیم کبرو طومعه دیکدر رمیم معنی جنتدن خاک که مفیددر از سر خاکم تقدیرنده * محصول بیت * ای جانان ایاغک طبراقی حقیقون که واقعه کونی مقبرمدن ایاغکی کبرو طومعه یعنی ای بنم نازونم ایلد بسلمش جانانم اولدو کم کونی قبرم اوجنه کل بولک کی پرزده خاکسندن مراد زبه در مصراع نالینک معناسنی که اجل کونده

ایاق چکمرم طبراق باشندن دین معنی یعنی خلافت چکمش (چه دوزخی چه بهشتی چه آدمی چه ملک * بمذهب همه کفر طریقت استامساک) مصراع اولده یار نسبت ایچودر بمذهبده کی با حرف ظرف امساک افعال باندن مصدر درخت معناسنه * محصول بیت * جهنم اهل نه و جنت اهل نه و آدم او غلا فی نه و فرشته نه قوسنک مذهبده اهل طریقته نسبت امساک کفر در یعنی خست و امساک جیع طوائف قشده مذموم و می دود در

(مهندس فلکی راه دیرش جہتی * چنان نیست کہ نہ نیست ز بر دام مغالک) مهندس است آنست فاعل در ہندش یعنی دھرج یافتن علم ہندسہ اہلی دیکدر علم ہندسہ بر علم کہ مقادیر اشیائی تعین ایدر فلکی دہ با حرف نسبت مهندس فلکین مراد صانع از لیدر دیردن ہندہ دنیا مراد درش جہتی با حرف نسبت الی جہتہ منسوب دیر دیکدر دام دوزا قدر مغالک میک فکی وضیلہ لغندر چوقور دیکدر دام مغالک کدن مراد فلکدر * محصول بیت * فلکہ منسوب مهندس یعنی صانع ازل الی جہتہ منسوب دیرک بولی آنجلین بفلدیکہ

۱۶۲

حقہ کفر کی زیادہ قیجدر

مهندس فلکی راه دیرش جہتی * چنان نیست کہ نہ نیست ز بر دام مغالک

فلکہ منسوب اولان مهندس جہات ستہ بہ منسوب اولان دیرک بولی آنجلین باغلدی کہ فیر دوزاخی التہ بول بوقدر (مفردات) (مهندس) م (فلک) م (با) نسبہ (راہ) بول (دیر) کلبس (شش جہت) (الی طرف) (با) نسبہ (چنان) آنجلین (بیت) باغلدی (رہ) بول (نیت) بوق (زیر) الت (دام) دوزاخی (مغالک) چوقور (معنای اشارتی) اول خالق الافلاک و عالم السر والحقایق اولان حق تعالی اول بخل و غافلک جہات ستہ بہ منسوب اولان دیر وجودی بولی ظاہر او باطن آنجلین باغلدی کہ یرالتہ کرتار اولہ جہتی حقہ قبری تفرکہ و امساک ایدلہ کی اموال و اشیائے کندن زائل اولہ جہتی تذکرہ کندی بہ بول بوقدر و راہ ہدایت مسدود اولشد

فریب دختر زطر فہ میر ندرہ عقل * مباد تا قیامت خراب طارم ناک

باغ تنکی قزیک الدامسی عقل بولی عجب اورر آصہ چارداغی قیامتہ دکن خراب اولسون (مفردات) (فریب) (الدامق) (دختر) (قرز) (باغ تنکی) (طرقہ) (عجب) (زند) اورر (رہ) بول (عقل) م (مباد) اولسون (تایقیت) قیامتہ دکن (خراب) م (طارم) چار طاق (ناک) آصہ جبوغی (معنای اشارتی) کشی بی مال دنیا الہ مغرور ایدوب آخرتدن غافل قیلان بوقدال مر تبیر اولان عقل معاشدر بوقدال معاش بلاستدن خلاص اولقلقہ چارہ انجی شراب عشق نوش ایدلہ بوقدال شراب عشق الہی فریب الہ عقل معاش بولی عجب اورر کہ عشق کد کدہ عقل چامورہ دوشن خرا لا بفہم کی اولورباری تعالیدن دبارم کہ اول شراب عشق بخش ایدلہی مشایخ عظام قیامتہ دکن اسک اولسون

برہا میکدہ حافظ خوش از جہان رفتی * دعای اہل دلت بادہونس دل پاک

مجانہ بولندہ ای حافظ جہاندن لطیف کیتدک اہل دلت دعاسی سنک پاک قلبکہ مونس اولسون (مفردات) (با) ظرفیہ (راہ) بول (میکدہ) (مجانہ) (حافظ) م (خوش) م (از) من (جہان) م (رفتی) کیتدک (دعا) م (اہل) م (دل) (قلب) (باد) اولسون (مونس) م (دل) کوکل (پاک) م (معنای اشارتی) ای حافظ عشق و معرفت الہی و میخانہ علم لدنی بولندہ آداب شرع شریف اوزرہ اثر رسول اللہ تعالیت الہ جہاندن لطیف روش الہ کیتدک همان اہل قلوبک دعاسی سنک پاک قلبکہ مونس و معین اولسون کہ لقاء اللہ واصل اولجہ بہ قدر استقامت اوزرہ ثابت قدم اولہ سن

وہلہ ایضا

ہزار دشنم ار میکند قصد ہلاک * کرم دوستی از دشمنان ندارم پاک

بک دشمن اگر ہم ہلاکہ قصد ایدرلہ اسہ اگر سن بکادوست ایسک دشمنلردن خوف ایلزم (مفردات) (ہزار) بک (دشنم) م (مہم) ہم (ار) اگر (میکند) ایلزم (قصد) م (ہلاک) م (کر) اگر (مہم) بک (تو) سن (دوستی) دوست ایسک (از) من (دشمنان) م

ندارم

جہتدن ہلاکہ مقیددر ہلاکہ تقدیرندہ دوستی باخیر خطاب * محصول بیت * بک دشمن اگر ہم ہلاکہ قصد ایدرلہ یعنی ہلاکہ ایسک نہت ایدرلہ اگر سن دوستم ایسک دشمنلردن پاک تو تم یعنی قایم و ایتم * اگر بارم بختہ یار اولورلہ نہ غم عالم قواغیار اولورلہ

(مر امید وصال تو زندہ میدارد * و کر نہ صدر ہم از ہجرتست بیم ہلاک) امید وصال ثولامہ لرد * محصول بیت * بی سنک وصالک امیدوی دیری طوتار والا بوز کرہ سنک ہجرت کدن ہلاک قور قوسی واردد یعنی ہلاک اولی قور قوسی وار (نفس نفس اگر آباد نشنوم بوبیت * زمان کم از غم چو کل کر بیان جاک) نفس نفس و زمان زمان بکامل بدیدہ صفت تکرار دیرلہ بوندہ نفسدن مراد ساعدت * محصول بیت * ساعت بساعت بادن اگر سنک بویک ایشتم زمان زمان یعنی ہر زمان کل کی بقای چاک ایدرلہ (رود بخواب دو چشم از خیال تو ہیات * بود صبور دل

۱۶۳

(ندارم) طوتارم (باک) خوف (معنای اشارتی) یار باشنک راہ و صلتکدہ نفس و شیطان و صد ہزار دشمنان اگر ہم ہلاکہ قصد ایدرلہ اسہ اگر سن بکادوست اولوب بی ہون و نصرتلہ صحتہ قبلر سک دشمنلردن بر دراو خوف ایلزم

مر امید وصال تو زندہ میدارد * و کر نہ ہر دم از ہجرتست بیم ہلاک

سنک وصالک امیدوی دیری طوتار بوحسہ سنک ہجرت کدن ہر دم بک ہلاک خوفی واردد (مفردات) (مر) بی (امید وصال) م (تو) سن (زندہ) دیری (میدارد) طوتار (و کر نہ) بوحسہ (ہر دم) ہر نفس (م) بک (از) من (ہجرت) م (است) در (بیم) خوف (ہلاک) م (معنای اشارتی) یار باشنک و صلتک امیدوی ہم قلبہ جبات و بر بوحسہ سنک ہجرت و احتیاج بکدن ہر دم بک ہلاک خوفی واردد زیرا موصو میندن ماعد ازدن خوف عاقبت زائل دکلدر

نفس نفس اگر از یاد نشنوم بوبیت * زمان زمان کم از غم چو کل کر بیان چاک

نفس نفس اگر بادن سنک رایجہی ایشتم زمان زمان غدن کل کی باقی چاک ایدرلہ (مفردات) (نفس نفس) م (اگر) م (از یاد) بیلدن (نشوم) یعنی استنعام ایتم (بویت) سنک رایجہی (زمان زمان) م (کم) ایدرلہ (از) من (غم) م (چو) مثل (کل) م (کر بیان) یاقہ (چاک) یزق (معنای اشارتی) یار باشنک نفس نفس اگر فضل و توفیق بادن دماغ جانم فیض و تجلیک راویح مسکبہ سیلہ معطر اولہ زمان زمان غدن کل کی کر بیان چاک ایدرلہ

رود بخواب دو چشم از خیال تو ہیات * بود صبور دل اندر فراق تو حاشاک

سنک خیال کدن ابکی کوزم اوپوری ہیات کوکل سنک فراق کدن صبور اوپوری حاشا اولز (مفردات) (رود) کیدری (بخواب) اوپوری (دو چشم) ابکی کوزم (از) من (خیال) م (تو) سن (ہیات) یعنی اوپوری (بود) اوپوری (صبور) م (دل) کوکل (اندر فراق) آبر بلقدہ (تو) سن (حاشاک) یعنی اولز (معنای اشارتی) یار باشنک دیدارک آرزو شدن و درد عشق کدن ابکی کوزم اوپوری اوپوری و سنک فراق آشتہ بیچارہ کوکل صبور اوپوری اولز

اگر تو زخم زنی بہ کہ دیکری مرہم * و کر تو زہر دہی بہ کہ دیکری تریاک

اگر سن زخم اورہ سن بک کہ رغیر بی مرہم اورہ و اگر سن زہر و برہ سن بک کہ رغیر بی تریاک و برہ (مفردات) (اگر) م (تو) سن (زخم) م (زنی) اورہ سن (بہ) بک (دیکری) رغیر بی (مرہم) م (تو) سن (زہر) م (دہی) و برہ سن (بہ) بک (دیکری) رغیر بی (تریاک) م (معنای اشارتی) یار باشنک مایہ شادی اولان درد و غمک چکرک سنک رغیر یلرک دوا و احساندن بکدر و سنک قہر و جلالتہ تحمل ایتمک غیرک لطف و کر میندن بکدر

بضرب سیفک قنلی حیاتنا بد * لان روحی قد طاب ان یکون فداک

سنک سیفک ضربیلہ ہم قنلہ حیات ایدرلہ زنی ہم روحی تحقیق لطیف اولدی کہ

اندر فراق تو حاشاک) رود بخواب بود صبور استفہام انکار بلدر حاشاک و حاشاک ایکسی بر معنایہ درادات استناردر تنزیہ معنایہ * محصول بیت * سنک خیال کدن ابکی کوزم اوپوری و ارری ہیات یعنی وارمن سنک فراق کدہ کوکل صبور اوپوری حاشاک یعنی اولز (اگر تو زخم زنی بہ کہ دیکری مرہم * و کر تو زہر دہی بہ کہ دیکری تریاک) * محصول بیت * ای جانان اگر سن بک زخم اورر سن بکدر کہ رغیر بی مرہم و برہ و اگر زہر و برہ رسک بکدر کہ رغیر بی تریاک حاصلی سنک جفاک غیرتک و فاقہ شدن بکدر (بضرب سیفک قنلی حیاتنا بد * لان روحی قد طاب ان یکون فداک) بضرب با حرف استناعت قنہ متعلق ضربک سیفہ اضافتی مصدر رک فا علنہ اضافتی رو کافہ اضافتی لامیدہ در قنلی تقدیر امر فروع مبتدا حیاتنا لفظ امر فروع خبری لکن مبتدا الہ خبر بیلندہ مطابقت شرط ایکن بوندہ فوت اولش زیر قیاس حیات و با حیات ابی پس بویقی خواجہ بہ اسناد دہ و ہن وار ایدازمان استقبال ایچون ظر قدر اما استمالی نفیہ مخصوص صدر پس اثباتہ استعمالی خلاف و مصدر حاصلی بویقی دواوین خواجہ دہ بولدی اما شارحلر ذکر ایلد کلری ایچون زرا براد ایلدک بجز مرہم حل اولسون لیکن ترکی اولی ابی خواجہ بہ سوغظن کلون ایچون لان لام حرف تعلیل حیات ایدہ علتدر ان حرف قدر حروف مشبہہ بالفعلدن روحی تقدیر منصوب اسمدر مضای اولشددر بای متکلمہ قد بوندہ حرف تحقیق طاب فعل ماضی ان حرف مصدر یکون تاویل مصدر دہ ان صیلہ در بہ ا طاب تک فاعلی و اسمی نختندہ مستتر و جہ راجع ضمیر در فداک تقدیر منصوب خبریدر کافہ اضافتی مصدر ک مقعولہ اضافتدر * محصول بیت * فلجک ضربیلہ بی اولدرمک ایدی دیر بکمز باخود ضرب شمشیر کلہ بی فلک ایدی حیاتم زدر زراروحم سکا فدا اولی کوکدر یاخود کو کچک اولدی بوبیت مقول خواجہ ایسہ عفا اللہ عنہ اماظم بودر کہ افزا در

سکافدا اوله (مفردات) (یا) لملایسه (ضرب) م (سيف) قلیج (ك) خطایه
(قتل) م (یا) یاه منکلم (حیات) م (نا) ضحیر (ابدا) م (لان) زیر
(روحی) بنم روح (قد) تحقیق (طباب) طبیب اولدی (ان یكون) اولقلغه
(فسدك) سکا فدا (معنای اشارتی) یاربنا سنك راه عشقه کده سیف ریاضات
و مجاهداته بنم (موتوا قبل ان تموتوا) سریته مظهر اولقلغم بنم ایچون باعث
حیات ابدیدر زیر بنم وطن اصلین طلب ایدیم غریب روح تحقیق سنك بولکده
فدا اولقلغه لطیف و مقبول وفر حناك اولدی

عنان میج که کریم بنی بشمشیرم سپرکنم سرو دست ندارم از فتراک

عنان چو برمه زیر اکر بنی قلیج ایله اوره سن باشمی سپر ایدرم وسنك فترا ککدن
ال چکریم (مفردات) (عنان) کم دیز کینی (میج) چو برمه (که) زیر (کر)
اگر (میرنی) اوره سن (بشمیر) قلیج ایله (م) بنی (سپر) قلغان (کنم) ایدرم
(سر) باش (دست) ال (ندارم) طوغم (از) من (فتراک) تری باغی (معنای
اشارتی) یاربنا محض کرم وسعه رحمت ایله نظر عنایتک بویچاره لک اوزردن اکسک
ایلله و توفیق و هدایتک بزدن مجبور ایلله زیر هروجه قضا که راضی و بلا که صابر
اگر بنی شمشیر قضا ایلله اوره سن فرح و رضام ایلله باشمی سپر ایدرم وسنك درگاه عزتکدن
وامید و صلتکدن بران و بر نفس جدا و منقطع اولزم

نراچان که نوی هر نظر کجایند بقدر پیش خود هر کسی کند ادراک

سنی آجیلین که سنسن هر نظر قنده کورر هر یکسه کندبک کوروشی قدر ادراک ایلر
(مفردات) (ترا) سنی (چنان) آجیلین (تویی) سنسن (هر نظر) م (کجا) قنده (بند)
کورر (یا) لملایسه (قدر) مقدار (پیش) کوروش (خود) کندب (هر کسی)
هر یکسه (کشد) ایلر (ادراک) بکک (معنای اشارتی) یاربنا سنك ذات وصفات
شریفه لک کشته و حقیقتی هر نظر قنده کورر نه کشته ذاتکه ادراک و معرفت اربشور
ونه عقل و فکر غور صفا که اربشور لیکن هر یکسه نک کرک انبیا و کرک اولیا
رویتی و معرفتی کندبک ادراکی مقدار بجه در

بچشم خلق عز آن زمان شود حافظ که در تونهد روی مسکنت بر خاک

خلق کورنده حافظ اول زمان عز و اولور که سنك قبول اوزره مسکنت یوزنی خاک
اوزره قویه (مفردات) (یا) ظرفیه (چشم) کوز (خلق) م (عزیز) م (آن) اول
(زمان) م (شود) اولور (حافظ) م (بر) علی (در) قاپو (تو) سن (روی)
بوز (مسکنت) تواضع (بر) علی (خاک) طبراق (معنای اشارتی) (ولله العز
ول سوله و لئو منین) کلام شریفی سه نجه دنیا و آخرت خلقتک کورنده حافظ اول
زمان عز و اولور که سنك قاپو کده و درگاه عزتکده دائما تضرع و ابتها لله مسکنت
و تواضع و محویت یوزنی خاک اوزره قویه و یوزنی بره سوره

حرف اللام

حرف اللام

اگر بکوی تو باشد مر اجمال وصول رسد بدوات وصل نو کار من باصول

اگر سنك محله که بکاو وصول بحال اوله سنك و صلاک دولته بنم ایشم اصوله اربشور
(مفردات) (اگر) م (بکوی تو) سنك محله که (باشد) اوله (مرا) بکا (بحال
وصول) م (رسد) اربشور (یا) لملایسه (دوات) م (وصل) م (تو) سن
(کارمن) بنم ایشم (باصول) تمامه (معنای اشارتی) یاربنا سنك تو فیک
و عنایتکله اکر بنم ایچون تعلقات بشریه دن نجرید و تفرید و عالم روحا بنه
و غیب هویته وصوله بحال و قدرت اوله سنك و صلاک دولته بنم کارم
اصول و حقیقه اربشور

قرار برده زمن آن دوسنل رعنا فراغ برده زمن آن دوزکس مکبول

اول ایکی رعنا زلف بندن قراری ایلتمشدر اول ایکی سرمه لشم چشم بندن فراغی
ایلتشدر (مفردات) (قرار) م (برده) ایلتمش (زمن) بندن (آن) اول (دو)
ایکی (سنبل) یعنی زلف (رعنا) کوزل (فراغ) م (برده) ایلتمش (زمن)
بندن (آن) اول (دو) ایکی (زکس) یعنی چشم (مکبول) سرمه لشم
(معنای اشارتی) یاربنا سنك ذات بچونکده قائم مشلاطف و قهر کبی صفت رعنا
مقابله لک و انوار ذاتیه و اسرار لدنیه معنی لک بنی صبر و متحیر و سرگردان
ایدوب خانه قلبی بغایه و برمشدر

چو دل ز جوهر مهر توصیفی دارد بود زک حوادث هر آینه مصقول

چون کوکل سنك محبتک جوهر بندن بر صیقل طونه حوادث باسندن البته مصقول
اولور (مفردات) (چو) چونکه (دل) کوکل (ز) من (جوهر) م (مهر)
محبت (نو) سن (صیقل) م (یا) وحدتیه (دارد) طونه (بود) اولور (ز)
من (زک) ایس پاس (حوادث) م (هر آینه) البته (مصقول) صیقل لشم
(معنای اشارتی) و قسا که سنك عشق و محبتک جوهر بندن آینه قلب
مصیقل و محلی اوله حوادث ماسوی باسندن البته مصقول اولوب انوار جمال الهی
مشاهده به محل و مستعد او اولور

من شکسته بد حال زندگی بایم در آن نفس که بفتح غمت شوم مقبول

بن بد حال شکسته حیات بواورم اول نفسده که سنك غمک تیغله مقبول اولم (مفردات)
(من) بن (شکسته) قیر لشم (ید) کوتو (حال) م (زندگی) دیر پاک (بایم)
بواورم (در) فی (آن) اول (نفس) م (یا) لملایسه (تیغ) قلیج (غم) م (ت)
ضمیر (شوم) اولام (مقبول) م (معنای اشارتی) بن شکسته دل و پریشان حال
شول و قنده حیات ایدی بواورم که سنك مایه شادی اولان غم عشقک تیغله مقبول
اولم یعنی روحی و نفسم میت اولقله محو و فنا اولم

چه جرم کرده ام ای جان و دل بحضرت تو که طاعت من بی دل نمی شود مقبول

ای جان و دل سنك حضور کده نه کناه ایشم که بن عاشقک طاعتی مقبول اولم

حرف نون

حرف نون

اگر بکوی تو باشد مر اجمال وصول رسد بدوات وصل نو کار من باصول

رسد بدوات وصل نو کار من باصول
محصول بیت اگر سنك محله که بکا
وصوله بحال اولور سه سنك و صلاک
دولته بنم ایشم اصوله و قانونه اربشور
یعنی ایشم مقنن اولور (قرار برده زمن
آن دوسنل رعنا فراغ برده زمن آن
دوزکس مکبول) محصول بیت بندن
اول ایکی سنبل رعنا قراری ایلتمش
فر اغیده بندن ایلتمش اول ایکی مکمل
زکس یعنی لشم ایکی کوز (چو دل

ز جوهر مهر توصیفی دارد بود زک
حوادث هر آینه مصقول) مهر محبت
صیقلی یا حرف تنکیر زک پاس حوادث
حادثه ک جعیدر و مصیبتن کنا بندر
مصقول اسم مفعولدر صیقل لشم دیمکدر
محصول بیت چونکه کوکلم سنك
محبتک جوهر بندن صیقل طونار البته
حوادث باسندن مصقول اولور یعنی
سنك محبتک ن صفا کسب ایلان کوکل
زک و کدر حوادث روز کار دن
پاک و صافی اولور حاصلی جفای روز کاردن
قوریلوب پاک اولور کبر و منفعل خاطر اولم
(من شکسته بد حال زندگی بایم در آن
نفس که بفتح غمت شوم مقبول) من
شکسته بد حال بیایه لک رزید کیده
یا حرف مصدر در دیر پاک دیمکدر
محصول بیت بن بد حال شکسته حیات
بواورم یعنی تازه دیر پاک کسب ایدرم
اول نفسده یعنی اول ماده و اول ساعتده
که سنك غمک قلیجیه مقبول اولم
حاصلی سنك غمکدن اولک حیات ایدی
کسب ایلکدر (چه جرم کرده ام ای جان
و دل بحضرت تو که طاعت من بی دل
نمی شود مقبول) محصول بیت نه کناه
ایشم ای جان و دل سنك حضور کده
و یا خود سنك حضور که بن بی دلک
طاعتی سنك قنکده مقبول اولم

(مفردات) (چه) نه (جرم) م (کرده ام) ایلم (ای جان) م (دل) کوکل
(محضرت تو) سنک حضور کده (طاعت) م (من) بن (بی دل) ماشق
(نمی شود) اولن (مقبول) م (معنای اشارتی) ای جان و دله حیات ابدی بخش
ایدیجی سنک حضور کده نه کتاه ایلم که بن عاشقک طاعتی مقبول اولوب نتیجه
طاعت اولان لذت روحانیت و محویت بشریت بنده حاصل اولن وسکالایق عبادت
بولنر (ما عبدناک حق عبادتک بامعبود)

﴿ چوردر تو من بی نوای بی زور و زور ﴾ بهیج باب ندارم ره خروج و دخول

چونکه سنک قبول اوزره بن زرسر و زور سز بی نوایج بروجهله خروج و دخول
بولی طوعنم (مفردات) (چو) م (بر) علی (در) قیو (نو) سن (من)
بن (بی نوای) رزق سز (بی زور) آلتون سز (بی زور) قونسز (بهیج باب) م (ندارم)
طوعنم (ره) بول (خروج و دخول) م (معنای اشارتی) چونکه سنک باب رجنگ
ملازمی بن فقیر و محتاج و قوت روحانیت بنده بیچاره سنک عون و نصرت کنسز حرم
قدسکه هیچ بروجهله خروج و دخول بولنی طوعنم

﴿ بکاروم چکنم چون زیم چه چاره کنم ﴾ که کشته ام زغم و جور روزگار ملول

قنده کیدم نیلیم نیجه دیر یانه چاره ایدم که روزگارک غم و جوریدن ملول اولشم
(مفردات) (تجنا) قنده (روم) کیدم (چکنم) نیلیم (چون) نیجه (زیم)
دیر یانه (چه) چاره م (کنم) ایدم (کشته ام) اولشم (ز) من (غم و جور) م
(روزگار) زمان (ملول) م (معنای اشارتی) ای مثل و نظیری اولسان ریم سنک
درگاه عزتک قویوب قنده کیدم نیلیم نیجه دیر یانه چاره ایدم که روزگارک غم و جوریدن
ملول اولشم فراغت قلب ایله معرفه الهه واصل اولوب انسیت کامله بولشم که
تعلق ماسوی البته موجب غم والمدر

﴿ خرابتر زدل من غم نوجای نیافت ﴾ که ساخت در دل تنگم قرار گاه نزول

سنک غمک بنم قلمیدن خراب رک بر بولدی که بنم تنگ قلمیدن نزول قرارگاهنی دوزدی
(مفردات) (خراب) م (نی) ادات تفضیل (ز) من (دل) کوکل (من) بن (غم) م
(نو) سن (جای) محل (نیافت) بولدی (ساخت) دوزدی (در) فی (دل) کوکل
(تنک) طار (م) ضمیر (قرارگاه) قرار مکانی (نزول) م (معنای اشارتی) سنک
معورری ویران ایدیجی عشقک غمی بنم قلمیدن زیاد خراب بر بولدی آنکیچون
بنم قلبه نازل اولوب انده قرار ایلدی

﴿ بدرد عشق بساز و خوش شو حافظ ﴾ رموز عشق مکن فاش پیش اهل عقول

عشق در دیله بکین و خاموش اول ای حافظ اهل عقول قنده عشق رمزل بی فاش ایله
(مفردات) (با) لملایسه (درد عشق) م (بساز) دوزل (خوش) ساکت (شو)
اول (حافظ) م (رموز) اسرار (عشق) م (مکن) ایله (فاش) اظهار (پیش) اولک
(اهل) م (عقول) م (معنای اشارتی) ای حافظ حضرت الهک عشق در دیله

﴿ مشغول ﴾

(چوردر تو من بی نوای بی زور و زور) بهیج باب ندارم ره خروج و دخول
توانونک قهی و ضعیفه بایلیق و ازق و نعمت
معنا سنه کلو ر خروج چیتق و دخول
کیرمک معنای صفت نضا دقتیلنددر
باب ایهام طریقله مذکوردر بری وجه
و بریسی قیو معنای صفت در محصول بیت
چونکه سنک قیو کده بن زور و زور سز
بنوایم یعنی فقیر و حقیرم هیچ بروجهله
دخول و خروج بول طوعنم یعنی بولم
بو قدر بو بیت بیت آتی به می هوند
(بکاروم چه کنم چون شوم چه چاره کنم)
که کشته ام زغم و جور روزگار ملول
محصول بیت * قنده کیده م نیجه
ایده م نه ایلیم م نه چاره قیله م کده
روزگارک جویری غمیدن ملول اولشم
(خرابتر زدل من غم نوجای نیافت) که
ساخت در دل تنگم قرارگاه (نزول)
قرارگاه نزول لایمه خو غمق قرارگاهی
دیکدر * محصول بیت * سنک غمک
بنم کوکلدن خرابرق بر بولدی که
دل تنگمه قوتیق قرارگاهی پیدا ایلدی
یعنی قوتوب قرار ایدم جک بر ایلدی
جانان بنم کوکلی (بدرد عشق بساز
و خوش شو حافظ) رموز عشق مکن فاش
پیش اهل عقول (بساز قانع اول
دیکدر * محصول بیت * عشق در دیله
قانع اول وایسم اول ای حافظ عشقک
رموزینی و سربنی فاش ایله اهل عقول
قنده یعنی اهل ظاهر قنده اسرار
عشق کشف ایله که رسوای اولیه سن

(وله ایضا) (بهیج کل شدم از توبه شراب خجل) که کس حباد ز کردار ناصواب خجل (کردار کاف نریستک قعیله وصف

مشغول اول واسرار عشق بیاندن خاموش اول عقل معاش اهل اولان عوام ناس
عندنده اسرار عشق اظهار ایله (لا طرح الدر علی افواه الکلاب)

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ بهیج کل شدم از توبه شراب خجل ﴾ که کس حباد ز کردار ناصواب خجل

کل زماننده شراب توبه سندن خجل اولدم کیسه طوغری اولیان عادن خجل
اولسون (مفردات) (با) لملایسه (عهد) زمان (کل) م (شدم) اولدم
(از) من (توبه) م (شراب) م (خجل) م (کس) کیسه (مباد) اولسون (ز) من
(کردار) عمل (ناصواب) طوغری دکل (خجل) م (معنای اشارتی) کشف
و کرامت و ظهور اسرار معرفت زماننده عشق و طاعتدن فراغت سبب خجلا در
کیسه کشف و کرامته ایدم دیو و فرور اولوب طاعات و عباداتی زکایمکه
ضالانه دوشوب خجل اولسون

﴿ صلاح من همه دهم رست و من زین بحث ﴾ نیم ز شاهد و ساقی بهیج باب خجل

بنم صلاح من همه دهم رست و من زین بحثن شاهد و ساقیدن هیچ بروجهله
خجل دیکلم (مفردات) (صلاح) م (من) بن (همه) چله (دام) دوزاق (ره) بول
(است) در (من) بن (زین بحث) بو بحثدن (نیم) دیکلم (ز) من (شاهد) محبوب
(ساقی) م (بهیج باب) هیچ بروجهله (خجل) م (معنای اشارتی) اذواق روحانیت سز
و معناسز اولان صورت صلاح من جله سی راه حقه دام زوردر بو حالته عجب
و ریاضوفندن ایچون راه ملامت اختیار ایدوب صورت خفله و مقام حقه اولدیفندن
بحمد الله محبوب حقیقک و ساقی کوثر عشق اولان پر کامل عندنده بروجهله خجل
دیکلم که راه ملامت راه سلامندر

﴿ ز خون که رفت شب دوش از سراج چشم ﴾ شدیم در نظر شبروان خواب خجل

دون کیجه چشم سراج سندن خوندنکه کیددی خواب شبر و انسک نظرندن
خجل اولدی (مفردات) (ز) من (خون) فان (رفت) کیددی (شب)
کیجه (دوش) دون (از) من (سراج) صرجه (چشم) کوز (شدم) م
اولس ق (در) فی (نظر) م (شبروان) کیجه کیددیجی (خواب) او یغو
(خجل) م (معنای اشارتی) عشق و شوق غلبه سندن دون کیجه نوم زائل اولوب
کوزلم سراج سندن قانلی باش دوکله اظهار حال ایلدی بکین ایچون قیاب عزنده
مستور الحال اولان مردان خدال نظرند خجل اولدی

﴿ توخو بروی ز آفتاب و شکر خدا ﴾ که نیستم ز تو در روی آفتاب خجل

سن آفتابدن زیاد خوروی سن و خدایه شکر اولسون که سندن آفتابک بوزنده
خجل دیکلم (مفردات) (تو) سن (خوروی تری) زیاد کوزل بوزاوسن (ز) من
(آفتاب) کونش (شکر خدا) م (نیستم) دیکلم (تو) سندن (در) فی (روی)
بوز (آفتاب) م (خجل) م (معنای اشارتی) ای پیر روشن ضمیر صوری و معنوی سن

ترکیدر آریدن کرد ایشدر فعل معنای
کردن ماخوذ معنای فعلی وجوده
کتور بیدر صکره عمل معنای استعمال
ایلدیر نامل محصول بیت * کل دورنده
شرابه توبه دن خجل اولدمکه کیسه
ناصواب عملدن خجل اولسون خجل
صفت مشبهه در اوتانغان معنای
اما اکثر اسم فاعل معنای استعمال ایدر
(صلاح من همه دهم رست و من زین
بحث) نیم ز شاهد و ساقی بهیج باب خجل
بحث نای مثله ایله در تالیه طالع معنای
بحث دکلر غفلت اولیده بحثدن بونده
مراد دعوا در * محصول بیت * بنم صلاح
و تقوام طریق عشقه بول دوزاغیدر
حال بو که بن بو بحثدن یعنی بحث راه
عشقندن شاهد و ساقیدن هیچ بروجهله
خجل و شرمنده دکل (ز خون که رفت
شب دوش از سراج چشم) شدیم در
نظر شبروان خواب خجل (سراج
سرانک تصغیردر که سربانک مخفقد
نظر شبروان خواب لایمه و پسانیه در
شبر و وصف ترکیدر کیجه کیددیجی
الف و نون ادات جمع در * محصول بیت *
دون کیجه کوزم سراجیفندن افان فاندن
او یغو شبرول شک نظرند شرمنده
و خجل اولدی یعنی چرق فان اغاقدن
کوزمه او یغو کلدیجی جهندن او یغودن
اوتورم او یغو به شبرولک ایشاقی اکثر
او یغو کیجه ایلد بکیندر (توخو بروی تری
ز آفتاب و شکر خدا) که نیستم
ز تو در روی آفتاب خجل (خوروی
وصف ترکیدر کوزل بوزلی معنای
و ترادات تفضیل و یا ضمیر خطاب
محصول بیت * سن آفتابدن کوزل
بوزلی رکن خدایه شکر که سندن آفتاب
بوزنده خجل و شرمنده دکل یعنی اگر کونشله
سن برابر اولسک ایدن کوزل کور بخور سن
پس سنک جهنکدن آفتاب بوزنده اوتانم

(بود که یار نرسد کنه ز خلق کریم * که از سوال ملولم و از جواب خجل) خاق خانک ضحیه خوی معنی است در که حرف تعلیل

﴿ ۱۶۸ ﴾

* محصول بیت * اوله که یار خلق کریمند

آفتابیدن زیاده خوروی سن واکرم عند الله سن (لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم) آیت کریمه سی بوکا شاهد در محمد الله سنک اثر که افتدا و ایپاعده اولد فجه سندن آفتابك بوزنده خجل دکلم

﴿ بود که یار نرسد کنه ز خلق کریم * که از سوال ملولم و از جواب خجل ﴾

اوله که یار خلق کریمند کنه سی صوریه زیر سوالدن ملول و جوابدن خجل (مفردات) (بود که) اوله که (یار) م (نرسد) صوریه (کنه) م (ز) من (خاق کریم) م (که) زیر (از) من (سوال) م (ملولم) م (از) من (جواب) م (خجل) م (معنای اشارتی) اوله که حق سبحانه و تعالی رحیم و کریم و لطیف بمعباده اولان صفات جلیله لری حرمتیه (یوم تلی السرار) ده حضور معنوی سنده لطفیه معامله بیوروب سروعلایه مرده اولان کنه همزی عفوایلوب سوال و حساب ایلیسه بو خسته محمد بیت بالتمه ده قصور بیشمار من دن ایچون سوالدن ملول و جوابدن خجل

﴿ رخ از جناب توجایی دکر نتافتهام * نیم یاری توفیق ازین جناب خجل ﴾

سنک جنابکدن برغیری بزه توجه انجشم توفیق الهی معا و نبله بو جنادن خجل دکلم (مفردات) (رخ) یکافی (از) من (جناب) او چوره سی (نو) سندن (جایی دکر) بر غیری بزه (نتافته ام) بو کمشم (نیم) دکلم (با) لعلابسه (یاری) یاردم (توفیق) م (ازین جناب) بو اوچوره سندن (خجل) م (معنای اشارتی) یاریم سنک جناب عزتکدن اعراض ایدوب برغیری بزه بته سنک توفیق و عدا تنکله توجه ابتناشم بحمد الله توفیق الهی معا و نبله بو جناب سندن خجل دکلم

﴿ چرا برب جام زهر خنده زند * اگر نه ازل لعل نوشد شراب خجل ﴾

نیچون جامک ای التده زهر خنده اورر اگر شراب سنک قرمزی لبکدن خجل اولدیه (مفردات) (چرا) نیچون (برب جام) دوداق التده (جام) م (زهر) م (خنده) م کولک (زند) اورر (اگر) م (نه) فنی (ازلب) دوداقدن (لعل) قرمزی جوهر (تو) سن (شد) اولدی (شراب) م (خجل) م (معنای اشارتی) فین فیض الهی عاشق بیچاره نک ضعف قلبیه فیضان ابتد کده نیجلی رب العالمینه عدم تحملندن کالرجل غلیبان ایدوب حیرت واضطرار بدن ضروری بر خنده عارض او اورر که اول عاشق دیوانه لری کنیدی بی ضبطه قادر اولد بقتدن و شراب صفتک نشسته و حالات ضروری سندن جناب حقدن خطاب عزتک ظهوری خونی و حیا سیه بو جهندن خجالات حاصل اولور

﴿ رواست ترکس مست ارفکنده سردر پیش * که شد ز شیوه آن چشم پر عتاب خجل ﴾

روا در مست ترکس اسکر چشمی او کنه بر اقدیه زیر اول زیاده عتابلو چشمک شیوه سندن خجل اولدی (مفردات) (رواست) لایقدر (ترکس) م (مست) م (ار) اگر (فکنده) براغه (سیر) باش (در پیش) او کنه (که) زیر (ز) من

﴿ شیوه ﴾

کنشاهری تفتیش ایدوب صوریه زیر سوالدن ملول و جوابدن خجل از حاصلی سوالیده جائزه عذاب جوابیده (رخ از جناب توجایی دکر نتافتهام * نیم یاری توفیق ازین جناب خجل) * محصول بیت * بوزی سنک آستانکدن برغر در یعنی بر زماندر که غیری جائزه دوندن عظم الله تعالی ک توفیق بولدا شعله بو جنابدن خجل دکلم یعنی شرمنده دکلم زیرا وفاسزاقی الیلمد (چرا برب جام زهر خنده زند * اگر نه ازل لعل نوشد شراب خجل) زهر خنده بیایه در غضب محله کولکه درل یعنی بعض کیمه غضب وقتنده کوز اول کولکه زهر خند و زهر خنده درل و غضبه باغفه زهر چشم درل * محصول بیت * مصراع اول مصراع ثانی به مره وندر بیورر که نیچون قدح دوداقی التده زهر خنده اورر سن یعنی نیچون غضب کولیشنی کولرسن اگر سنک لب لعلکدن شراب خجل و شرمنده اولدیه باده ایل طلوقد حک کنارده قدح تازه طولد قدح بر مقدار کو پروب خرده خرده حسابار پیدا ایدر او حالته زهر خنده درل (رواست ترکس مست ارفکنده سردر پیش * که شد ز شیوه آن چشم پر عتاب خجل) روا جواز معنای سنده در مقدم خبر ترکس مست مؤخر مبتدا و اضافتی بیایه در که حرف تعلیل پر عتاب عتابی و عتابی چوقی دیکدر خشم و غضبه باغفه عتاب دیش * محصول بیت * روا در اگر ترکس مست باش او کنه دوشمره تنه که مستلرک دایدر زیر اول جانانک پر عتاب چشمک شیوه سندن خجل و شرمنده در خجالتدن باش او کنه براغور خجل اولان کیمه

(نقاب ظلمت از آن بست آب خضر که کشت * ز طبع حافظ و این شر همچو آب خجل * نقاب ظلمت بیایه در از آن ادات تعلیل که حرف بیان کشت مصراع ثانی به مره وندر نقاب بستک مفعول بهی و آب خضر فاعلی * محصول بیت * آب حیات قراکاتی نقابنی انکیچون باغلدی یعنی انکیچون ظلمات ایچنه کبردی که خجل اولدی حافظک طبعندن و صوکی پاک شعرندن حاصلی آب حیات بو معنای الدن ظلمته پنهان اولدی که خجالتی کیمه کورم و نوزد بو (از آن نهفت رخ خویش در نقاب صدف * که شد ز لایوی نظم در خوشاب خجل) * از آن ادات تعلیل نهفت نونک و هانک ضمه لایله فعل ماضی مفرد غائب کبرالدی دیکدر رخ خویش مفعول صریحی و اضافتی لایمه در نقاب صدف ظرف صدف و اضافتی بیایه در که حرف بیان لایوی نظم بیایه و لایمه در خوشا بده بیایه و نهفتک فاعلیدر * محصول بیت * انکیچون ککندی روبنی صدف نقابنده و یا نقابنده کبرالدی که بنم نظم ایچو سندن در خوشاب خجل اولدی حاصل کلام و مفهوم مرام ایچو بنم لایوی کی نظمندن خجل اولد بقتدن صدف نقابنده کبرالندی (وله ایضا) (ای رخت چون خلد و لعلت سلسیل * سلسیل کرده جان و دل سلسیل * سلسیل جنت پیکارلندن بر بسنک آدیدر * محصول بیت * ای جانان رخت جنت و اعل بسک سلسیلر سلسیل سکادلی و جاننی سلسیل وفدا ایلندر (سیر پوشان خطت بر کرد لب * همچو مورانه کرد سلسیل * سیر پوش وصف ترکیبدر پوشیدن بشل کیچی الف و نون ادات جهدر خطه اضافتی بیایه و خطک تابه لایمه در * محصول بیت * ای جانان لبک اطرافنده خطک سیر پوشاری سلسیل اطرافنده قرنیجه کیدر سیر پوشاری جمع ایلدی موران اعتباریه در و الاخط و لب بر ماهیتر جمعیت اقتضای پس ایلدی خطک هر قبلی بر موره تشبیه ایدوب جمع ایلش قائل

﴿ ۱۶۹ ﴾

(شبه) ناز (آن) اول (چشم) کوز (بر) زیاده (عتاب) م (خجل) م (معنای اشارتی) (الانسان عین العالم) کلامی سر نیجه عین کبی عزیز و شریف اولان عارف بالله و عاشق الی الله ولان سرمست اگر خوف و خیاستدن نظر بر قدم و هوش دردم دائم تو چه و مرا قبه اوزره باشی او کنه را قسه روا در زیر اول قهر و جلال صاحبی خدا نک حضور معنوی سنده نظر استغنا سندن خجل اولدی و فقیر و سرگردان اولدی

﴿ نقاب ظلمت از آن بست آب خضر که کشت * ز طبع حافظ و این شر همچو آب خجل ﴾

آب حیات اول سیدن ظلمته پنهان اولدی زیر حافظک طبعندن و بو آب کبی لطیف شعرندن خجل اولدی (مفردات) (نقاب) پرده (ظلمت) م (از آن) اول سیدن (بست) باغلدی (آب خضر) آب حیات (که) زیر (اوا دی) م (من) (طبع) م (ان) بو (شر) م (همچو آب) صوکی (خجل) م (معنای اشارتی) حیات سید فایه بخش ایدیمی آب خضر اول سیدن ظلمته پنهان اولدیکه حافظک محل فیض الهی اولان طبعندن و بو شر صور تنده حیات ابدی بخش ایدیمی علوم لدیه لطفه سندن خجل اولدی

﴿ از آن نهفته رخ خویش در جناب صدف * که شد ز لایوی نظم در خوشاب خجل ﴾

اول سیدن کندو بوزنی صرف پرده سنده سترایتمه رز بر اول نازک انجو بنم اولو به بکرر نظمندن خجل اولدی (مفردات) (از آن) اول سیدن (نهفته) کبرالتمش (رخ) یکافی (خویش) کنده (در) فی (جناب) پرده (صدف) م (که) زیر (شد) اولدی (ز) من (لایوی) انجو (نظم) م (م) بنم (در) انجو (خوشاب) لطیف (خجل) م (معنای اشارتی) معنای بیت سابق کیدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ای رخت چون خلد و لعلت سلسیل * سلسیل کرده جان و دل سلسیل ﴾

ای محبوب سنک رخت جنت و لبک سلسیل کیدر سلسیل سکاجان و دلنی سلسیل ایلندر (مفردات) (ای رخت) ای محبوب سنک بکافت (چون) مثل (خلد) جنت (لعل) دوداق (سلسیل) جنت پیکاری (سلسیل) م (ت) ضمیر (کرده) ایلش (جان) م (دل) کک و کل (سلسیل) فدا (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک جمالک جنت عرفان عاجله در و کلامک قلب عارفده جریان بدن بنا بج سلسیل حکمتدر انکیچون جنت پیکاری سنک عارف قولر بکه جان و دلنی فدا ایلندر

﴿ سیر پوشان خطت در کرد لب * همچو مورانه کرد سلسیل ﴾

سنک خطک سیر پوشاری لبک چوره سنده سلسیلک اطرافنده اولان مورل کیدر (مفردات) (سیر پوشان) بشل کیچیلر (خط) نازه چقان صقال (ت) ضمیر (در) فی (کرد) طرف (لب) دوداق (همچو) مثل (موران) سیاه قرنیجه (اند) ادات خبر (کرد) طرف (سلسیل) طانی صو (معنای اشارتی) یاریم سنک

﴿ فنی ﴾

﴿ ۴۳ ﴾

﴿ فنی ﴾

خلعت ایمانله و خلعت عرفانله لباس اندر دینک کیمسه لسنک کلام قدیمک حکمی اوزره مورلک سلسیل اطرافنه جمع اولدقلری کی عله جمع اولشلردر و امر که امثالده سعی اوزره درل و سندن توفیق طلبی اوزره درل

بازب این آتش که در جان منست * سرد کن زان سان که کردی برخیل

بازب بو آتش که بنم جانمده در سرد ایله انک کیمکه ابراهیم علیه السلام اوزره ایلدک (مفردات) (بازب) م (این) بو (آتش) م (در) فی (جان) م (من) بن (است) در (سرد) صغوق (کن) ایله (زان سان) آتک کی (کردی) ایلدک (ر) م (خلیل) م (معنی اشارتی) بازب بو آتش هوا و شهوت که عمل و عبادتله سنک جناب عزتکه وصلت طلبیده اولان جانک یولنی اور بچیدر (یا نار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم) آیت جللاک سر بنجه خللاک اوزره آتشی برد و سلام ابتدیک کی بزاجز و بچاره قوللرک اوزره دخی هوا و شهوت آتشی برد و سلام ایدوب بزنی شهوت آتشنه با تمقدن امین ایله سن بحرمه جمیع الانبیاء والمرسلین صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین

من نمی یارم مجال ای دوستان * زانکه دارد اوجالی بس جیل

بن مجله قادر دکل ای دوستلر زرا اوزیاده جیل برجال طوتر (مفردات) (من) بن (نمی یارم) قادر دکل (مجال) قدرت (ای دوستان) م (زان که) اول سپیدن که (دارد) طوتر (او) ضمیر (جالی) برجال (بس) زیاده (جیل) م (معنی اشارتی) استعین بالله (فلان بجلی ر به الجبل جعله دکا و خر موسی صغ) آیت کریمه سی سر بنجه کرچه جناب حقه و صلت و مشاهده طلبیده زلکن ای دوستلر بن عاجز مسکینه عون و همت ایلدک که بن بجلی رب العالمینده محمله قادر دکل زرا حق تعالی بی نظیر برجال صاحبی جیلدر که عالیدن مستغیدر

پای مالتکت و منزل بس بعید * دست ما کوتاه و خرما برنخیل

بزم ابغمرلکد ز منزل زیاده اوزا قدر بزم الیز قصه درو خرما اغاجی اوزره در (مفردات) (پای) ایاق (ما) بز (لنک) طو بال (است) در (منزل) م (بس) زیاده (بعید) م (دست ما) بزم الیز (کوتاه) قصه (خرما) م (بر) علی (نخیل) خرما اغاجی (معنی اشارتی) بزکال تدنیده عاجز و بچاره لرز که نفس و شیطان و هوا و شهوت و تعلقات ماسوی ایله مبتلا اولغله راه حقد بزم ابغمرلک و زناد مز تشکر اول کال تقدیده اولان محبوب حقیقی لم یزل یتمش بیک جعلاک و راستده علی الاعلی بر پادشاه حقیقیدر که جناب قدسیه سنه و حضور معنویه سنه بول و وصول زیاده بعید در انک لذت روحانیه سنیه و فیض بلا واسطه سنیه و مشاهده جلال باکالی تحصیل و وصول دخی زیاده صعبدر و بزم اکا استعداد مز بوقدن و الیز قصه در مکر قادر بیچون اولان حضرت الهلک عون و عنایتی و لطف رهرا بیتی بزه بار و معین اولوب الیز طوبه بزنی مقصودیمزه واصل ایله متنا الله بمشاهده جلاله فی الدنیا و الآخرة بجاه حنیفه محمد صلی الله تعالی علیه و سلم

(بازب این آتش که در جان منست * سرد کن زان سان که کردی برخیل) محصول بیت * یا الله بو آتش که بنم جانمده در بونی سرد ایله شویله که خلیل پیغمبره سرد ایدوب بکلسنان ایلدک (من نمی یارم مجال ای دوستان * زانکه اودارد مجال بس جیل) محصول بیت * بن مجال بولام ای دوستلر یعنی بنده مجال فالیدی زرا جانانک جالی زیاده جیلدر یعنی بوزی حاصلی روی زیبای قتی کوزلدر (پای مالتکت و منزل چون بهشت * دست ما کوتاه و خرما برنخیل) چون بهشت دیدیکی ابراقدن کنایتدر نخیل و اینه خرما اغاجنک اوزونیدر * محصول بیت * بزم ابغمرلکد ز منزل و واراجق منزل جنت کی ابراقدر و الیز قصه و خرما یعنی اغاجی اوزون و اوزرنده کی عیسه الیز ایشمن حاصلی منزل جانان بعد و کندی عا یجناب نه ابغمرلکد ابرشه یلورونه الیز خرماسته

نارک چشم تودر هر کوشه * همچو من افتاده دارد صد قیل

سنک چشمک اوقی هر بر کوشه ده بن افتاده کی یوز مقول طوتر (مفردات) (نارک) اوق (چشم) کوز (نو) سن (در) فی (هر کوشه) م (همزه) وحدتیه (همچو من) بن کی (افتاده) دوشمش (دارد) طوتر (صد) یوز (قیل) مقول (معنی اشارتی) یازیم سنک نظر عنایتک کندیلرک اوزرینه واقع اولاش و سنک و سنک و مشاهده چالک آرزو سنده جاننی فدای ایدوب (قتلونی اقتلونی یا ثغاة) ان فی قتلی حیات فی حیات) دمن اوردر هر بر کوشه ده بنم کی بنجه یوز دوشکون مقوللرک وارددر جمله مرز حیات ابدی بخش ایدوب مشاهده چالک مستعد و مظهر ایله سن

حافظ از سر بنجه عشق نکار * همچو مور افتاده شد در پای پیل

حافظ محبوبک عشقی سر بنجه سندن فیاک ابائی الته دوشمش مور کی اولدی (مفردات) (حافظ) م (از) من (سر بنجه) م (عشق) م (نکار) محبوب (همچو) مثل (مور) فر بنجه (افتاده) دوشمش (شد) اولدی (در) فی (پای) ایاق (پیل) فیل (معنی اشارتی) حافظ اول محبوب حقیقیک عشقی از سلاتنک سر بنجه سندن و دردد و بلاسی المندن کلی محو وجود ایدوب فیاک ابائی الته دوشمش قر بنجه کی فانی و مقول اولمشدر

شاه عالم را بقا و عز و ناز * باد هر چیزی که خواهد زین قیل

شاه عالم بقا و عز و ناز اولسون و هر بنده که بوقیلدن ایستر (مفردات) (شاه عالم را) م (بقا و عز) م (ناز) م (یاد) اولسون (هر چیزی که) هر بنده که (خواهد) ایستر (زین) بوندن (قیل) بولک (معنی اشارتی) باقی و عز و زوغنی اولان شاه عالم و سلطان منصرف و مسلم (کل شیء هالک الا وجهه) در کل من علیها فان و یبقی وجهه ربک (آیت کریمه لری سر بنجه هر بنده نک محو و فنا اولسی مراد علیه سی اولمشدر انکی چون عاشق کند و مرادنی محو ایدوب معشوقک مرادنه تابع اولوق امر لازم و فرض لابد در

وله ایضا

رهروان را عشق یس باشد دلیل * آب چشم اندر رهش کردم سیل

سالک ره عشق الهی دلیل یتر کوزم باشنی انک بولنده سبیل ایلدم (مفردات) (رهروان را) بول کید بچیلره (عشق) م (بس) یتر (باشند) اوله (دلیل) م (آب چشم) کوز باشنی (اندر رهش) انک بولنده (کردم) ایلدم (سبیل) م (معنی اشارتی) حضرت الهلک عشقی بولنده سالک اوللره بنده عشق الهی دلیل بتر اول عشق حقیقی بی تحصیل ایچون کوزم باشنی انک بولنده سبیل و افراغ ایلدم

موج اشک مای آرد در حساب * آنکه کشتی راند بر خون قیل

بزم کوزم باشنک موجنی قین حساب کتورر اولکه مقولک فانی اوزره کی سوردی (مفردات) (موج) م (اشک) کوز باشنی (ما) بز (کی) قین (آرد) کتورر

(نارک چشم تودر هر کوشه

* همچو من افتاده دارد صد قیل)

* محصول بیت * سنک چشمک ناوی

هر کوشه ده بنم کی یوز مقول طوتر یعنی یوز بنم کی مقول و ارددریمکد ر افتاده من لفظنه مقید اولوق چار و دارد مقید اولوق دخی چار و در یعنی بن افتاده کی و یا بنم کی افتاده طوتر یعنی افتاده سی وار (حافظ از سر بنجه عشق نکار * همچو مور افتاده شد در پای پیل) * محصول بیت * حافظ نکارک یعنی جانانک عشقی سر بنجه سندن فیل اباغنه دوشمش قر بنجه کی اولدی یعنی زیاده زیون و مغلوب اولدی (شاه عالم را بقا و عز و ناز * باد و هر چیزی که خواهد زین قیل) * محصول بیت * شاه عالمک بقا و عز و ناز اولسون و هر بنده کی که بوجه دن دیلر یعنی عالمه هر بنده کی که ایستر الله تعالی اکا میسر ایلسون دیمکد ر (وله ایضا) (رهروان را عشق یس باشد دلیل * آب چشم اندر رهش کردم سیل) *

رهر و وصف ترکیبدر رویدن بوله کیدیچی الف و تون ادا ت جمدور ادا ت مقول عشق مابعدیه مقدم خبر و دلیل مؤخر مبتدا آب چشم مبتدا کردم سبیل خبر * محصول بیت * سالک عاشق قلره عشق دلیل یتر یعنی سر منزل وصاله و ارغفه عشق قول و بزم کوزم باشنی انک بولنده سبیل ایلدم (موج اشک مای آرد در حساب * آنکه کشتی راند بر خون قیل) * قیل مقول معنایه در یعنی فعل فاعل معنایه اوند یعنی کی * محصول بیت * بزم کوز باشنی موجنی قین حساب کتورر یعنی بزم اشک چشمه زنده التفات ایدر اول کیمسه که مقولک فانی اوزره کی سوردی یعنی اولقدر فانی آفتدیکه اوستند و کی بورومک ممکن اولدی بولنده قافیه ضرور ایچون قیل ایراد اباش والا قیل محلی ایدی که جمع قیلدر مکر جنس قیل مراد اوله

(اختیاری نیست بدنامی * من ضلنی فی العشق من یهدی السبیل) اختیاری یا حرف نسبت ضلنی اصلی ضلنی عن الرشاد در زیر اضل عن حرفیه تعدیه ایدن افعالند ضرب باندن مضاعف در فی طریق العشق مضاعف محذوف در ضل به متعلق در من محلا مرفوع ضل نك فاعلی و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی و نون حرف و فایه یهدی فعل مضارع فاعل ضمیری تحتده مستتر منه راجع در السبیل لفظا منصوب مفعول یهدی ضرورت وزن و فایه ایچون ساکن اوقوتور * محصول بیت * بنم بدنامم اختیاری دکلر بلکه طریق عشقه بنی طوغری یولد ن آذرین بکا طوغری یول کوستدر یعنی بنی فرقه دوشردی وصلته ایصاله قاد راولان (آتش روی شان

۱۷۴

(در) فی (حساب) م (آنکه) اولکه (کشتی) کی (راند) سوردی (برخود) فان اوزره (قتل) مقول (معنای اشارتی) در شهواردن وجواهری شماردن عزیز و مقبول اولان بزم رقت قلب ایله ظهور ایلان کوز بزم باشنک موجنی چین حساب کتور و قدرنی یلور شول اعلای قلب اولان عوام الناس که (موتوا قبل ان تموتوا) سربنک مظهری اولان مردان خدا نك و سیف ریاضته مقبول اولان شهدائک فانی اوزره کی سوردی و بغیر حق قتله قصد ایلدی

اختیاری نیست بدنامی * من ضلنی فی العشق من یهدی السبیل

بنم بدنامم اختیاری دکلر عشقه بنی اضلال ایلدی سبیل اهدا ایلان (مفردات) (اختیار) م (یا) وحدتیه (نیست) یوق (بدنام) م (من) بن (ضن) اذردی (فی) بنی (فی العشق) عشقه (من) شول کیمسه (یهدی) هدایت ایلدی (السبیل) یوله (معنای اشارتی) ای لذت عشق و نعمت عظما اولان کریمه عشاقندن بی خبر اولان ناخفته کیمسه سنک زعمکجه بنم احوال عشق اظهارله بدنامم اختیاری دکلر بلکه بنی هوای نفس بولردن چقاروب کندوک عشقی سودا سی بولنده هدایت ایلان حضرت الهک حکم و قضاسیدر (کرتومی پسندی تغییر کن قضا را)

آتش عشق یشان برخود مزین * یا بر آتش خوش گذر کن چون خلیل

محبوبلرک عشق آتشی کندو که اورمه یا خلیل الرحمن کی آتش اوزره خوش گذر ایله (مفردات) (آتش عشق) م (شان) محبوبلر (بر) علی (خود) کندی (من) اورمه (یا) تردید ایچوند (بر) علی (آتش) م (خوش) م (گذر) بکند (کن) ایله (چون) مثل (خلیل) ابراهیم علیه السلام (معنای اشارتی) ای کیمسه مجازا و حقیقه استعداد و تحملاک یوق ایسه کندوی محبوبلرک آتش عشقه دوشورمه یا خود آتش عشقی اختیار ایدرسک حضرت ابراهیم علیه السلام کی آتش شهوتدن گذر ایله

یا بنه برخود که مقصد کم کنی * یا بنه یا اندر بن ره بی دایل

بامقرر بلکه مقصدی بتوررسن یا دلبسز بو یوله ایاق باصمه (مفردات) (یا) تردیدیه (بنه) قو (برخود) کندک اوزره (مقصد) م (کم) ضایع (کنی) ایدرسین (یا) م (منه) قومه (یا) ایاق (اندرین ره) بو یوله (بی) نئی (دایل) م (معنای اشارتی) بامقرر یلکه بو عقبات و راهزن بی شمار اولان راه عشقه خود بخودانه و یا لکن کیدر ایسک مقصودی بتوررسن و ضلالت و الحاده دوشور سین یا خود بلا زین و لا خطر مقصوده ایره یم دیر سک مر شد کما مسز بوراه عشقه سلوک ایله

یار سوم پیلانان یاد کبر * یا می و هند وستان با یاد پیل

یا فیلجیلرک عادنر بنی حفظ ایله یا فیل طلیله هندوستانه کتبه (مفردات) (یا) تردیدیه

رسوم

معناست پیلانی یا حرف مصدر یاد کبر از برای یعنی خاطر یکاه آل هندوستان اصلی بهندوستان ایدی ضرورت وزن ایچون بای صله حذف اولندی * محصول بیت * یا فیلجیلرک عادنر بنی و فائولر بنی حفظ ایله و یا فیل ذکر یله هندوستانه کتبه یعنی هر شبنک شرائط و لوازمی مقدم تدارک ایله آند نصکره اول شیشه مباشر اول دیمکدر بیت اول کستادن تضمین اولنشد

(بی می و مطرب بفرد و سم مخوان * راحت فی الزاح لافی السبیل) راحت سنجی فی الزاح اصلنده فی شرب الزاح ایدی ضرورت وزن ایچون مضاعف ترک اولندی سلسیلده مضاعف محذوف در * محصول بیت * می و مطرب بسز بنی فرد و س اعلایه دعوت ایلله زیر بنم راحت و حضورم شرب

۱۷۳

باده در شرب سلسیلده دکلر یعنی نقد باه بی دیارم نسبه سلسیل ایستم دیمکدر (یا) کش بر چهره نیل عاشقی * یا فر و رجانه تقوی بنیل (نیل چویت معنایه در ایکی مصراعده یله * محصول بیت * یا عاشق نیلنی یعنی علامتی چهره که چکمه حاصلی یا عاشق اوله یا خود تقوی لباسنی نیله یا توبر یعنی عاشق اوله و یا اولور سک ملامتی و رسوایی قبول ایلله حاصلی یا عاشق اوله و یا شار و دار تقوایی رسوایی رنکله بو یا یعنی مقتضا می اوزره اول (حافظا کر معنی داری پیار * ورنه دعوی نیست غیر از قبل و قال * معنی یا حرف وحدت * محصول بیت * ای حافظ اگر بر معناک و اراپسه کتور و الادعواک قال و قیلدن غیری دکلر یعنی معنای دعوی همان قال و قیلدر یعنی قوری آورد و ساردر در (وله ابضا) (خوش خبر بادی ای نسیم شمال * که بامیرد زمان وصال) خوش خبر و صف تر کیسیدر ابو خیرلی معنایه بادی بو نده ایهام طریقیله واقعدر یعنی فعل امر مخاطبدر اوله سن

معنایه ویل معنایه بادی خطابه نسیم شمال بیانبه در شینک فحیه مشهور در لدوس دید کلری بیلاک اسمیدر صحاح فتنه ضبط ایش اما اقت سمامیده قح و کسر ایله مضبوطدر پس کسر شله غلطدر دبین غلط سولاش که با ذ فعل اولد یعنی تقدیر جه حرف تعلیل اولور اما اسم اولد یعنی تقدیر برجه حرف بیان اولور تأمل تدبر زمان وصال لامیه در * محصول بیت * خوش خبری اوله سن و یا خوش خبری یل سن ای شمال نسیمی زیرا بزه زمان وصال ابریشور و یا که بزه زمان وصال ابریشور یعنی باد که خبری بو مصراعک مضبوطدر

یا مکش بر چهره نیل عاشقی * یا فر و رجانه تقوی بنیل

با یوزک اوزره عاشق نیل چکمه یا تقوی جامه سنی نیل ایرما غنه با تور (مفردات) (یا) تردیدیه (مکش) چکمه (بر) علی (چهره) یوز (نیل) چویت (عاشق) م (یا) مصدریه (یا) م (فرو) اشاغی (بر) بات (جامه) طون (تقوی) م (یا) لاملاسه (نیل) مصراع یا معنی (معنای اشارتی) یا یوزی چویت لیوب عاشق ملامتی و رسوایی بو ش پر چکمه یا تقوی لباسنی و صورت اعلاله اولانر با وسعه لری نیل ایرما غنه با تور و علامت اختیار ایلکله منقور خلق اول

حافظا کر معنی داری پیار * ورنه دعوی نیست غیر از قبل و قال

ای حافظا اگر بر معنی طور سک کتور بو خسه دعوی قال و قیلدن غیری دکلر (مفردات) (حافظا) ای حافظ (کر) اگر (معنی) م (یا) وحدتیه (داری) طوترسک (یار) کتور (ورنه) بو خسه (دعوی) م (نیست) دکل (غیر) م (از) بن (خیل و قال) م (معنای اشارتی) ای حافظ المعنی هو الله در اگر حضرت اللهدن برعل لدی و برقریت انسی و بر معنی حقیقی طوترسک کتور بنه اذن خدا ایله اظهار ایله بو خسه دعوی مجرد ما لایعنی اولان قیل و قیلدن غیری دکلدر و بی فائده در

وله ابضا

خوش خبر بادی ای نسیم شمال * که بامیرد زمان وصال

خوش خبر او باد سن ای نسیم شمال که بزه وصال زمانی ابریشور (مفردات) (خوش خبر) م (بادی) یلسن (ای نسیم) ای لطیف ییل (شمال) م (که) زیرا

نی

۱۱

(یا رب الجمی جاک الله) مر جبار جبار تعالی (برید یک مناسنه در جی حاک کسری و مییک قحله قوری مناسنه در جی قورنوب حفظ اولان نسنه جانک مکان و منزلی اغیاردن محفوظ و مصون اولد یغیون عربلاردن جی الیه تمیز ایدرل پس عربک عادتیدر که محبوبه سنک حرمنی قوری به تشبیه ایدرل دیوب و کلاستانک بویتنی ایلدیکی دعوا به شاهد کنورن * بیت * ما من من ذکر الجمی بمسبحی * لوسعت ورق الجمی صاحت معی * ایکی پنده بیلده واقع اولان جانبی اکلایمش جالک جی فعل ماضی ضرب باندن و کافی ضمیر منصوب متصل و افطه الله فاعلی الله سنی حفظ ایلسون دیمکدر مر جبار کله سنک تحقیق نحو کتابلرند مذکور در تعالی فعل امر مفرد مخاطبدر

تعالی باندن اصلی تعالی ایدی نای اولی اجتماع تا بین اولد یغیون حذف اولدی و باعلامت جزم ایچون کل دیمکدر تکرارنا کیدافظی قیلنددر * محصول بیت * ای جانک پیکی الله سنی حفظ ایلسون مر جبار جبار کله کل (مالسلی) و من بیدی سلم * این جبر اتنا و کیف الحال * ما اسم استفهام لسللی لام حرف صله و سلی برخاتونک اسمیدر ایلی کبی و او حرف عطف من معطوفدر سلمایه بیدی سلم با حرف ظرف ذی سلم بر مکان معینک اسمیدر نشه که قصیده برده نک اولند و اقدر سلم سینگ و لامک قصه لیل بریده بر دیکلی افاجک اسمیدر این ظرف فدر ظرف و مکانیه دن فنده در دیمکدر مقدم خبر جبران مؤخر مبتدا جبران چارک جمیدر قو کثیر دیمکدر اصلی جوران ایدی و او یایه قلب اولنددی مبران کبی ناضیر مجرور متصل متکلم مع غیر بدن کنایتدر و کیف و او حرف عطف کیف اسم بهیم غیر متمکدر اکثر احوال دن سؤالده واقع اولور بوندی کبی مقدم خبر در و الحال مؤخر مبتدا * محصول بیت * بریده سؤال ایدوب پیورر سلمایک حالی در و ذی سلم اولانک حالی ندر و قو کثیر یز فنده در و حالری نیجه در (عرصه) یز مکاه خالی ماند * از حریفان ورطل مالا مال (عرصه) یز مکاه بیانه در عرصه افنده سرای اورنه سنه دیرلر اما بونده مجلس بری مر ادر رطل رانک فتحی و کسر یله یارم بطمان اما بونده مر ادر بولقد حدر بلکه نصف بطمان باده آورقد حدر مالا مال طو بطلو دیمکدر * محصول بیت * مجلس عرصه سی یعنی میدانی خالی قالدی باده نوش یاراندن و مالا مال قد حدردن یعنی طو بطلو قد حدردن (عفت الدار بعد

(بما) بزه (میرسد) ابریشور (زمان) م (وصال) م (معنای اشارتی) ای بین العباد بزه عین فضل آللهی اولان قطب اعظم و مجمع البحرین که ظاهری و باطنی جامع اولان شیخ اکرم وارث محمدی صلی الله تعالی علیه وسلم طرفدن قلوب طالبینه انوارا الهمی بخش ایدیمی نفقه رحانیه و فیض ربانیه بزه خوش خبر و بریمی بر نسیم معنوی سنکه بزه سندن وصلت الی الله خبری و مزه دهسی زمانی ابریشور

یا رب الجمی جاک الله * مر جبار مر جبار تعالی * ای قورینک پیکی الله سنی حفظ ایلسون مر جبار مر جبار کله کل (مفردات) (یا) حرف ندا (برید) یک یعنی رسول (جی) قورو (جاک الله) الله سنی حفظ ایلسون (مر جبار) خوش کلدک (مر جبار) م (تعالی) کل (تعالی) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقینک حرم قدسیه سنک رسول اولان نفقه رحانی و فیض آللهی قلوب طالبینده حضرت الله سنی ثابت ایلسون و زوالدن حفظ ایلسون مر جبار مر جبار تعالی تعالی خوش کلدک خوش کلدک کل کل

مالسلی و من بیدی سلم * این جبر اتنا و کیف الحال * سلی نک و ذی سلم اولانک حالی ندر یز قو کثیر یز فنده در و انترک حالی نیجه در (مفردات) (مالسلی) سلی نک حالی نه در (و من بیدی سلم) ذی سلم اولانک حالی نه در (این) فنده (جبر اتنا) یز قو کثیر یز (و کیف الحال) حال نیجه در (معنای اشارتی) استعید بالله (کل نفس ذائقة الموت) آیت کریمه سی سر نیجه نفس زکیه طیبه محبوبه حبیب الله و کندی به تبعیت نام ایله یقین اولان چار یار کز بن و اهل بیت رسول الله و اصحاب کزین و من تبعهم باحسان الی یوم الدین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین حضراتنک انفس طیبه لری احوالی ندر (الارواح جنود مجننه) حدیث شریفی سر نیجه عالم ارواحده یز قو کثیر یز اولوب بوعالم اشباحه کلوب و کیدن بوقدر مؤمنین متقین احوالی نیجه در فکر ایله

عرصه یز مکاه خالی ماند * از حریفان ورطل مالا مال * یز مکاه عرصه سی خالی قالدی مصاحبلردن و طوفند حدرن (مفردات) (عرصه) میدان (یز مکاه) عشرت مجلسی (خالی) بوش (ماند) قالدی (از) من (حریفان) مصاحبلر (رطل) قدح (مالا مال) طلو (معنای اشارتی) ابنای دنیا اولان زلفان نکثر و تغلب ایلوب طوطیان معنوی اولان عاشقان و عارفان منسیر و محتنی اولغله دین غریب اولوب اهل دین اولان مصاحبلردن و عشق و محبت و عبادات و طاعتلردن ظهرا کائن عالم دنیا خالی قالدی

عفت الدار بعد عاقبه * فاستاوا حالها عن الاطلال * دار خراب اولدی معرور اولد قد نصرکه دارک حالتی خرابلردن سؤال ایلکر (مفردات) (عفت) هلاک و خراب اولدی (دار) بیت (بعد) نصرکه (عاقبت) سلامت و معرور (فاستالوا) سؤال ایلکر (حالها) دارک حالتی (عن الاطلال) جمع

عن الاطلال (عفت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبدر عفا بغفودن یعنی نصر بانک ناقص و او بستدن مصدری عفا کلوز بر نسته نحو اولوق دار ثابت معنوی اولد یغیون مؤنث صیغه سنی ابراد ایلش عاقبت بر کیمسه دن الله تعالی بلایلی دفع ایلکه دیرلر اما بونده معروراق مراد در حالها ضمیری داره راجعدر اطلال طایک جمع قلیدر یورت بر نسته دیرلر * محصول بیت * دار یعنی او معرور افند نصرکه نحو و مندرس اولدی پس حالتی یورت بوندن سؤال ایلک یعنی معرور اولدی یورت بوندن صورت

(سایه افکنده حالیا شب هجر * ناچه بازند شبروان خیال) شب هجر بیانیه در ناچجا معناسنه در بازند فعل مضارع جمع غایبدر بازیدندن اوینارلر دیمکدر شبروان خیال بیانیه در شبرو وصف ترکیبدر رویدندن کیمه کیدیچی معناسنه الف و نون ادات جعدر شبروی و شبروانی اکثری اغیری معنارنده استعمال ایدرلر نته که کال خجندی پیورر * بیت * نشان شبروان دارد سر زلف پریشان * دلیل روشنت اینک چراغی زیر دامانش * اما بونده مطلقا کیمه یور وینار مراد در تأمل * محصول بیت * حالیا هجران کیمه سی سایه صالیدی یعنی ظاهر اولدی عجا بو هجران کیمه سنده خیال جانان شبرولی نه او یون اوینارلر یعنی بو هجران ظهورنده خیال جانان عجا نه او یون اوینارلر یعنی هجراندن نه نتیجه ظاهر و باهر اولور (قصه العشق لافضام لها * قصت ههنا لسان مقال) قصه العشق لامیه در مجازا لا حرف نفی حکم جنسدر لافضام فتح اوزره منی اسمیدر لاک بونده لافضامدن مراد انقطاعدرا اما صالنده او فاعلقد و روجهله که بری بوندن اریلیه مثلاً بعض کسه باره باره اولور اما باره لری بری بوندن منک اولمز اما قصم قافله او فاعلقد باره لری بری بوندن اریلق طریقهله لافضامده معقلقد ز قصت فعل ماضی منی لافعول صیغه مؤنث غایبه کسدی دیمکدر ههنا اسم اشارتدر مکان قریب ایچون لسان لامک کسر یله تذکیر و تأنیث بیسته مشرکدر تذکیر اعتبار ایلان جعنی السنه طو تار سینک کسر یله و تأنیث اعتبار ایلان جعنی السن طو تار سینک ضمیمه اما بر قومک اغتسدن کنایت او ایسه البته مؤنث مستعاده بونده قصت فعله قائم مقام فاعلی اولوق واقع اولاش پس مؤنث اعتبار او انفسی لازمدر مقله اضافتی بیانیه در * محصول بیت * عشق قصده سنه انقطاع بوقدر یعنی نهایت و بی پایان قصه در که دو کیمک بطر پس بوند لسان مقال کسدی یعنی دل ایله بیان او نور قصه دکلدر زیرا قصه عشق حالیدر قال دکلدر (تک ماسوی کس نمی نکرد * آمازین کبریا و جلال) کبریا و جلال (کبریا و کبریا کبریا و جلال) کبریا و کبریا کبریا و جلال عظمه معناسنه در * محصول بیت * یز جانا بمن کیمسه جابنه نظر ایلر آه بو کبریا و جلال و جلالدن (فی کال الجمال نلت منی * صرف الله سنک عین کال) عین کال (جبال بونده حسندر یعنی کوزلنک و کال تمام معناسنه در کال جبال اضافتی بیانیه در نلت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب منی للفاعل نال باندن

جمع طلال که خراب اولاش بنانک اثر بدر (معنای اشارتی) دین و ایمان اوی علم شریعت و معرفت و طاعت ایله معرور اولد قد نصرکه شمدی چهل وضلالت ایله خراب اولدی اگر ایضا نمزسه کز کندیده ایمان اثری اولان خرابا تیلردن و اهل فسادن سؤال ایلکر

سایه افکنده حالیا شب هجر * ناچه بازند شبروان خیال * فراق کیمه سی شمدی ظاهر اولدی خیال شبرولی عجب نه ظهوره کتورر (مفردات) (سایه) کولکه (افکنده) براقیدی (حالیا) شمدی (شب) کیمه (هجر) م (نا) عجا (چه) نه (بازند) اوینارلر (شب روان) کیمه کیدیجیلر (خیال) م (معنای اشارتی) (الدین باغریا وسیع و درغریا) حدیث شریفی سر نیجه بدعت وضلالت و جهل و غیایب و ظلم و خیانت نکثر و استیلا ایتمکله شمدی حقدن بدمتد سبب اولان قسوت قلب و غربت دین ظاهر اولدی بو او هام و خیالات و لعب و لهو و اولان دنیایی فانیسه به معرور اولغله جهل وضلالت ظلمتده قالان اهل دنیا کلا بلری بوند نصرکه عجب نه لعب ظهوره کتورر بیلنر (عصمنا الله من شرور انفسنا و سیئات اعمالنا)

قصه العشق لافضام لها * قصت ههنا لسان مقال * عشق قصه سنه انقطاع بوقدر لسان مقال بونده مقطوع اولدی (مفردات) (قصه) م (عشق) م (لافضام) انقطاع بوق (لها) انکیچون (قصت) قطع اولدی (ههنا) بومقامده (لسان) م (مقال) م (معنای اشارتی) اگر جهل وضلالت و او هام خیالدن خلاص اولیم در سنک همان عشق الهمی تحصیلده سعی ایله کسه (العشق ناز فی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) عشقه و قصه عشقه نهایت بوقدر لکن بو عشق ذوقباندن لسان مقال ایله تعبیری ممکن اولیان بر توفیق آلهیدر

تک ماسوی کس نمی نکرد * آمازین کبریا و جلال * یز محبوبز کیمسه نک جانبته نظر ایلر آه بو کبریا و جلال و جلالدن (مفردات) (تک) محبوب (ما) یز (سوی) جانب (کس) کیمه (نمی نکرد) باقر (آه) م (ازین) بوندن (کبریا) اولوق (جاء) م (جلال) م (معنای اشارتی) عشق اولوانی و بی نهایت اولسی مشرقند کرره در اما یز محبوبز بر عظمت و جلال صاحبیدر که کیمسه نک جانبته التفات ایلر آه اول عظمت و کبریا و جلال صاحبیدن که کندی به وصلت و قربیت زیاده صعب و مشکدر

فی کال الجمال نلت منی * صرف الله سنک عین کال * حسن کال لنده آرزو لریکه ابر شدک الله تعالی سندن کال عینی دفع ایلسون (مفردات) (فی کال الجمال) جبال کالنده (نلت) سن نائل اولدک (منی) جمع منیه کده آرزو و مراد معناسنه در (صرف الله) الله تعالی

یعنی علم باندن مصدری نیل کلوز نوک قحله ابر شک معناسنه منی مییک ضمی و نوک قحله منیه نک جمیدر آرزو معناسنه یعنی کوکل ذیلکی نسنه صرف فعل ماضی الله لفظا مر فوع فاعلی بولک کبی بر زده صرف دوندر مکه دیرلر مثلاً صرف عتاهه دیرلر دیز کننی دوندر دی دیمکدر برده اما بونده صرف دفع معناسنه در سنک جار مع الجور صرفت مفعول به غیر صر یجیدر عین کال مفعول صر یجیدر و اضافت لامیه * محصول بیت * جانا نه خطاب ادوب پیورر ای جانان کال کوزلکده آرزو لریکه ابر شدک یعنی حسن؟

۲ کالده مراد آنکه واصل اولدك الله تعالى سندن كالك كوزنی دفع ایلسون یعنی سکاوز کوز دكسون کوز دكکده عین کال استعمالر ینک اصلی بودر که هذبل قبيله سنده کمال آدلو بر عرب وار ایش هر نسته به که امر سیکله ویا آرزوی نفسا بيله نظرایاسه البته اول نظر ایندیکی شینه کوزی دكوب هلاک اولور ایش صکره تشبیه واستعاره طریقه بيله هریاوز کوز عین کال دیدیلر بحسب لغت کالک کوزی دیکدر فاحفظ پس مصراع ثانی

۱۷۶

دفع ایلسون (عک) سندن (عین کال) کال عینی (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک حسن وجمالک کالنده و تقاضیدن مژدهدر (بفعل الله مایشاه و بحکم مارید) سرنبجه جنج مرادک ارادهک وجهی اوزره در الله تعالی سنک عاشقنر کردن کاله طوقسان بد نظرری دفع ایلسون

حافظا عشق و صابری تاجند * ناله عاشقان خوششت بنال

ای حافظ عشق و صابرک نیجه بهدک عاشقنرک ناله سی خوشدر ناله ایله (مفردات) (حافظا) م (عشق) م (صابر) م (یا) مصدر به (تاجند) نیجه بهدک (ناله) م (عاشقان) م (خوش) م (است) در (بنال) ناله ایله (معنای اشارتی) ای حافظ عشقه صابرک منافقنر همان درگاه عینده تضرع و نیاز و ناله و فریاد ایله که عاشقنرک ناله سی معشوق عندنده زیاده خوشدر

وله ایضا

ای رده دم رانو بدین شکل و شمائل * پروای کست نیست جهانی تو مائل

ای کوکلی بوشکل و شمائل ایله ایلنش کیسه جهان خاقی سکامائل سکا کیسه نک فکری یوقدر (مفردات) (ای رده) ای ایلنش (دلرا) کوکلی (تو) سن (بدین) بو (شکل) صورت (شمائل) صفات (پروا) فکر (کس) کیسه (ت) سکا (یست) یوق (جهانی) جهانه منسوب (تو) سکا (مائل) م (معنای اشارتی) ای ذات و صفات بیچونی ادراک عقولک و راستنده اولوب نرم عقل و کوکلی عاجز و منجیر قلبی محبوب جمیع جهان خاقی سکامائلدر سن کال استغاده عالدن مستغینن

چو که آه کشم از دل و که تیروی جان * پیش توجه کویم که چهامیکشم از دل

ای جان کاه دادن آه و کاه سنک تیری چکریم سنک حضور کده نه دیم که دلدن نلر چکریم (مفردات) (کاه) کاه (آه) م (کشم) چکریم (از دل) کوکلدن (که) کاه (تیر) اوق (تو) سن (ای جان) م (پیش تو) سنک اوکده (چه کویم) نه دیم (جهان) نلر (میکشم) چکریم (از دل) کوکلدن (معنای اشارتی) یاربم سن کال استغاده و کال تقدسه بذات بیچون ایکن بنه سنک توفیقکله بیچاره کوکل سنک عشقه که گرفتار اولوب بوظلالت بشر بهده سنک انوار ذانکه وصلت زیاده امر مشکل اولدیغی ایچون سنک عشق و شوقکله کاه کوکل الدن آه چکریم کاه تیر محبتک جائه الم واضطرار بندن آه چکریم سن عالم السر و الخفیات سن سنک حضور کده نه دیم که کوکل الدن نلر چکریم

وصف اب لعل توجه کویم برقیان * نیکو نبود معنی رنگین برجاهل

سنک اب لعلک وصفی رفیقا نه دیم جاهل فتنه رنگین معنی ابوالولز (مفردات) (وصف) م (لب) دوداق (لعل) م (تو) سن (چه کویم) نه دیم (یا) لاله لایسه (برقیان) م (نیکو) ابو (نبود) اواز (معنی) م (رنگین) لطیف و دقیق (برجاهل) جاهل فتنه (معنای اشارتی) یاربم سنک قلبه فیض و احسان

ایله بکاک

فکده نه دیم که دلدن نلر چکریم دلدن نلر چکریم دیدیکده

ایکی اعتبار وار برسی دیک اوچندن نلر چکریم برسیده دیک ایچندن نلر چکریم نامل تدبر بو بیت طرز آصفیجه واقع اولمش (وصف اب لعل توجه کویم برقیان * نیکو نبود معنی رنگین برجاهل) وصف اب لعل تو وصفک ابه اضافتی مصدرک معقولنه اضافتدر و لک لاله یسانیه و تویه لایمه در معنی رنگین یسانیه برجاهل لایمه * محصول بیت * سنک لعل لک وصفی رفیقا نه دیم یعنی رفیقنر سونک جائز دکل زیرا جاهل فتنه معنی رنگین سونک ابودکل حاصلی سنک لک ذکر ایکن رفیقنر فتنه معقول دکل

۱۷۷

ایله بیک ذوقی اولان عشقکدن واسرار لدینه کدن اعی القلوب اولان عوام ناسه نه دیم (لا تطرح الدر فی افواه الکلاب) سرنبجه جاهل فتنه اسرار معنوی بی بیان ابودکلدر و لسانله تیری دخی ممکن دکلدر

هر روز چو حسنت زدیگر روز فروزست * مه را نتوان کرد بروی تو مقابل

چونکه هر کون سنک حسنک غیری کوندن زیاده در ماهی سنک یوز که مقابل ایکن ممکن دکلدر (مفردات) (هر روز) هر کون (چو) چونکه (حسن) م (تو) سن (ز) من (دیگر) غیری (روز) کوندن (فزون) زیاده (است) در (مدرنا) قری (توان) ممکن دکل (کرد) ایکن (یا) لاله لایسه (روی) یوز (تو) سن (مقابل) م (معنای اشارتی) یاربم (الله نور السموات والارض) آیت کریم سرنبجه سموات وارضده بلکه دو جهانه صنایع بدیهه جدیدل ایجاد و اظهار ابتکله عالم حسن و نور بخش ایدیمچسین و حسنک کال قدر نکدن کون بکون تزیید اوزره در لیکن سنک انوار قدیم بی نظیری حادث اولان شمس و قمرک نورنه مقابل و مشابه خلقی ممکن دکلدر

دل پردی و جان میدهمت غم چه فرستی * چون نیک غنیم چه حاجت بمحصل

کوکل الدک و سکا جان و پررم غمی نه کوندردک چونکه زیاده غمنا کر محصله نه حاجت (مفردات) (دل) کوکل (پردی) ایکن (جان) م (میدهم) و پررم (ت) سکا (غم) م (چه) نه (فرستی) کوندردک (چون) چونکه (نیک) زیاده (غنیم) غلوز (چه) نه (حاجت) م (بمحصل) م (معنای اشارتی) محمدالله کوکلی جانب عزتکله جذب ایکنک و جانمی سنک بولکه صرف ایدرم دل و جانم بولکه صرف ابتکله مسرور ایکن و مایه شادی اولان غمکله دخی غمناک ایکن تکرار غم محصلنی ارساله نه حاجتکله قبض بعد الانبساط غم و غمدر

حافظ چوتو یادر حرم عشق نهادی * دردامن اودست زن و از همه بکسل

ای حافظ چونکه سن عشق حرمته قدم قودک انک دامنه ال اول جیه سندن کسل (مفردات) (حافظ) م (چو) چونکه (تو) سن (یا) آتانی (در) فی (حرم) م (عشق) م (نهادی) قودک (در) فی (دامن) انک (او) ضمیر (دست زن) ال اور (و از همه) دخی جلهدن (بکسل) کسل (معنای اشارتی) استغیبالله (قل الله ثم ذرهم) آیت کریمه سی سرنبجه ای حافظ چونکه حرم عشق خدایه محرم اولدک واسرار عشقنر خبردار اولدک همان دولت عشق الدن قومه که عشق آاهی باعث سعادت دار بندر و جمیع ماسو اللهدن منقطع اولکه ماسوایه محبت سبب خسران و ضلالتدر

وله ایضا

بهر چشم توای لب خسته خصال * بر من خط توای آیت همایون فال

سنک چشمکله سهری حقچون ای خلقلری مبارک کوزل محبوب سنک خطکله رمزی ای مبارک فالی آیت

نی

۴۵

(هر روز چو حسنت زدیگر روز فروزست * مه را نتوان کرد بروی تو مقابل) * محصول بیت * چونکه سنک حسنک کوندن کونه زیاده در ماهی سنک رو بیکه مقابل ایکن اولز (دل پردی و جان میدهمت غم) * محصول بیت * چون نیک غنیم چه حاجت بمحصل * محصول بیت * کوکلی ایکنک و سکا جان و پررم غمی نه کوندردک چونکه زیاده غمنا کر محصله نه حاجت * محصول بیت * محصله غم مجازا بمحصل اطلاق ایکنی بمحصل اسم فاعلدر تعبیل با بندن برسنه بی تحصیل ایدیمچی معنایه محاصل دیوب مقاعله بایندن طونانراهل تحصیل دکلر ایش (حافظ چوتو یادر حرم عشق نهادی * دردامن اودست زن و از همه بکسل) در حرم عشق در حرف صله و اضافت یسانیه در او ضمیری جائه راجعدر یکسمل فعل امر مفرد مخاطب اوزل دیکدر مایونده مراد کسل دیکدر * محصول بیت * ای حافظ چونکه سن ایکنک عشق حرمته قودک ایکنی جانانک اتکنه ال اور واندن غیری جیه سندن کسل حاصلی عشقکله جائه تخصیص ایله (وله ایضا) (بهر چشم توای لب خسته خصال * بر من خط توای آیت همایون فال) بو غمناک ایتانی و مصرععلری اولرنده واقع اولان بار قسم ایچوندر ویتار هب بری برینه می هونددر لبعت لغته قوقله در اما بونده محبوب می ادددر خسته مبارک معنایه در خصال خصلتک جمیعدر ابو خو یلر دیکدر هما بونده مبارک دیکدر * محصول بیت * سنک چشمکله سهری حقچون ای خلقلری مبارک کوزل محبوب سنک خطکله رمزی ای مبارک فالی آیت

حقیقون ای مبارک فالو آیت (مفردات) (با) قسمیه (سحر) م (چشم) کوز (نو) سن (لعبت) کوکل مفتون ابدیجی محبوب (خجسته) مبارک (خصلت) م (با) قسمیه (رمز) اسرار (خط) یازی (نو) سن (آیت) م (همایون) مبارک (فال) م (معنای اشارتی) سنک معجز اولان نظر عنایتک حقیقون ای (انک) اعلی خلق عظیم) ایله موصوف مبارک خصلالی محبوب خدا سنک قولاً وفعلاً ظهور ایلان اسرار لدنیه رک حقیقون ای مبارک فالو آیت خدا صلی الله علیه وسلم

﴿ بنوش اعلی نوای آب زندگانی من * برنگ و بوی نوای نوبهار حسن و جمال ﴾

سنک لذیذ لبک حقیقون ای بنم آب حیاتم سنک رنگ و بویک حقیقون ای حسن و جمال نوبهاری (مفردات) (با) قسمیه (نوش) لذت و عسل (لعل) برقرمزی قیتلو طاشدر (آب زندگانی) دیرلک صوبی (من) بن (با) قسمیه (رنگ) م (بوی) کوزل قوقو (نو) سن (نو) بیک (بهار) م (حسن و جمال) م (معنای اشارتی) غذای روحانی بخش ابدیجی سنک کلمات قدسیه لذیذ رک حقیقون ای بنم حیات ابدیه مک باعشی سنک شمائل شریفک و رابحه طیبه مسکینه حقیقون ای املیت ایله حسن و جمال نوبهاری صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ بگرد راه تو یعنی که سایبان امید * بخاک پای تو یعنی که رشک آب زلال ﴾

سنک بوللک غباری حقیقون یعنی که اول امید سایبانیدر سنک خاک بابک حقیقون یعنی که اول آب زلالک رشکیدر (مفردات) (با) قسمیه (کرد) غبار (راه) بول (نو) سن (یعنی که) م (سایبان) کولکه لک (امید) م (با) قسمیه (خاک) طبراق (پای) ایاق (نو) سن (یعنی که) م (رشک) کونی (آب زلال) صافی صو (معنای اشارتی) سنک اثر سعادته که افتخار و اتباع ایدن علاه ورثه انبیا سارک حقیقون یعنی که انلر شفا و ناله سایبان امیدلر در سنک خاک بابک حقیقون که سنک علم شریعتک و اسرار طریقتک و انوار حقیقتک طلبنده جان بدل ایدوب خاک پای اولش مؤمنین مخلصین امتلرک حقیقون یعنی که انلرک علم و اخلاص لر بنده آب زلال رشک ابلشدر

﴿ بجلوهای تو چون شیشه های رفتن کبک * بغمرهای تو چون عشوهای چشم غزال ﴾

کبک رفشارنده اولان شیشه کی جلوه رک حقیقون غزالک چشمنده اولان عشوهر کی غمره رک حقیقون (مفردات) (با) قسمیه (جلوها) جلوه لر (نو) سن (چون) مثل (شوها) نازل (رفتن) کتمک (کبک) ککک (با) قسمیه (غمرها) کوز قیمال (نو) سن (چون) مثل (عشوها) نازل (چشم) کوز (غزال) جبران (معنای اشارتی) مقام قاب قوسینده مشاهده جلال الله ایله اولان انواع تجلیات الهی رک حقیقون کبک خرام معنوی اولان عارف بالله رک رفشاری بونک کبیدر سنک (مازاغ البصر و ماظنی) ایله موصوف غمره رک حقیقون نکه نازنین خدا اولان غزال مغزولرک چشمی دخی بونک کبیدر صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ بطیب ﴾

﴿ بطیب خلق تو و نفحه شمامه صبح * بوی زلف تو و نکهت نسیم شمال ﴾

سنک لطیف خلقک و صبح شمامه سنک لطیف رایحه سی حقیقون سنک زلفکک رایحه سی و نسیم شمائلک رایحه سی حقیقون (مفردات) (با) قسمیه (طیب) م (خلق) م (نو) سن (نفحه) رایحه (شمامه) ققو لئه جق شی (صبح) م (با) قسمیه (بوی) رایحه (زلف) م (نو) سن (نکهت) رایحه (نسیم) مشهوریل (شمال) قطب جا بنشدن اسنیل (معنای اشارتی) سنده اولان اخلاق الهیه نک اطینی و شمامه صبح ازلدن روح مطهره که ظهور ایلان نفحه رحانیه حقیقون و سنده اولان اوصاف جلیله الهیه نک آثار و رایحه سی و وقت لی مع الالهده بلا واسطه ظهور ایلان نسیم فیض و تجلیات الهیه رایحه سی حقیقون صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ بآن عقیق که مار است مهر خاتم چشم * بآن کهر که شمار است در درج مقال ﴾

اول عقیق حقیقون که بزم کوزمزن حاتمک مهریدر اول کهر حقیقون که سزک مقال کزدر جنک دریدر (مفردات) (با) قسمیه (آن) اول (عقیق) م (مارا) بزم ایچون (است) در (مهر) م (خاتم) م (چشم) کوز (با) قسمیه (آن) اول (کهر) م (شمارا) سزک ایچون (است) در (در) انجو (درج) حقه (مقال) م (معنای اشارتی) اول عقیق و در یضای الله تعبیر اولان نور محمدی و حقیقت احدی حقیقون که بزم موعبه الهی اولان بصیرت قلبن خاتمک مهری و نقشیدر و اول مغزل کندو به نسبت پوست اولوب این و آن کندودن وجود پذیر و اسانه تعبیر اولان و عبارته صغیر همان آن ایله تعبیر اولتور برابطه ربانی و حقیقت انسانیدر اول کوه فرد حقیقون که سزک (و علنا و من لدنا علنا) مقال کزک در جنک دریدر صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ بآن صحیفه عارض که کشت کلشن عقل * بآن حدیقه ینش که شد مقام خیال ﴾

اول عارضک صحیفه سی حقیقون که عقل کلشنی اولدی اول چشم حدیقه سی حقیقون که خیال مقیمی اولدی (مفردات) (با) قسمیه (آن) اول (صحیفه) م (عارض) یکاق (کشت) اولدی (کلشن) م (عقل) م (با) قسمیه (آن) اول (حدیقه) باغچه (ینش) کور مکات (شد) اولدی (مقام) م (خیال) م (معنای اشارتی) اول نورالکهی کندوده ظاهر اولان جمال محمدی حقیقون که عقل معاداهلک قابله نور و کولکله سرور و ربیجی بر کلشن غیدر و اول جمیع مؤمنین و مومنانک دنیا و آخرت رویتی مطلوبی و شفا عتی مقصودی اولوب کوز بیک کی عزیز و مقبول ذات محمدی حقیقون که خیالی جملله کوز لده ثابت اولشدر صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ که در رضای تو حافظ کراتفات کنی * بعمر بازمانده چه جای مال و مثال ﴾

که سنک رضا که اولان حافظه التفات ابدیه سن عمره کیر و قالز نه مان و مثال بریدر (مفردات) (در) فی (رضا) م (نو) سن (حافظ) م (کر) م (التفات) م

(بطیب خلق تو و نفحه شمامه صبح * بوی زلف تو و نکهت نسیم شمال * محصول

بیت * سنک خلقک مقبول قوقوسی و صباح شمامه سی نفحه سی حقیقون و سنک زلفک قوقوسی و نسیم شمال نکهتی حقیقون (بان عقیق که مار است مهر خاتم چشم * بان کهر که شمار است در درج مقال) عقیقن مراد قانلی باشد و یاب جاناندرو کهردن مراد دند انلر بدر یعنی دیشلری * محصول

بیت * اول عقیق حقیقون که بزم چشم خاتمک مهریدر اول کهر حقیقون که سزک در درج مقال کزدر (بآن صحیفه عارض که کشت کلشن عقل * بآن حدیقه ینش که شد مقام خیال) صحیفه عارض باینه در حدیقه ینش ده بویله در * محصول بیت * اول صحیفه عارض حقیقون که عقل کلشنی اولدی اول ینش باغچه سی حقیقون که خیال مقیمی اولدی یعنی چشم (که در رضای تو حافظ کراتفات کنی * بعمر بازمانده چه جای مال و مثال) که قهله

مقسم بی بر بایچون در رضای نولامیده در بعمر بازمانده اصطلاح لر نه جانیه باشد قالز دیکجک برده درلر * محصول بیت * که سنک رضا که حافظه اکر التفات ایدر سنک عمره قالز دکل که مال و مثاله یعنی جان و باشد قالز قنده قالز بکه مال و مثاله معلوم اوله که یا بنمزه اون بر عدد دیوان و از ایدی و بوا یکی غزل هیچ برینده بولمیدی

(بنوش اعلی نوای آب زندگانی من * برنگ و بوی نوای نوبهار حسن و جمال) * محصول بیت * سنک طائلی لبک حقیقون ای بنم آب حیاتم سنک رنگ و بویک حقیقون ای حسن و جمال نوبهاری (بگرد راه تو یعنی که سایبان امید * بخاک پای تو یعنی که رشک آب زلال) * محصول بیت * سنک بوللک غباری حقیقون یعنی که اول امید سایبانیدر سنک خاک بابک حقیقون یعنی که اول آب زلالک رشکیدر (مفردات) (با) قسمیه (کرد) غبار (راه) بول (نو) سن (یعنی که) م (سایبان) کولکه لک (امید) م (با) قسمیه (خاک) طبراق (پای) ایاق (نو) سن (یعنی که) م (رشک) کونی (آب زلال) صافی صو (معنای اشارتی) سنک اثر سعادته که افتخار و اتباع ایدن علاه ورثه انبیا سارک حقیقون یعنی که انلر شفا و ناله سایبان امیدلر در سنک خاک بابک حقیقون که سنک علم شریعتک و اسرار طریقتک و انوار حقیقتک طلبنده جان بدل ایدوب خاک پای اولش مؤمنین مخلصین امتلرک حقیقون یعنی که انلرک علم و اخلاص لر بنده آب زلال رشک ابلشدر

﴿ بجلوهای تو چون شیشه های رفتن کبک * بغمرهای تو چون عشوهای چشم غزال ﴾ کبک رفشارنده اولان شیشه کی جلوه رک حقیقون غزالک چشمنده اولان عشوهر کی غمره رک حقیقون (مفردات) (با) قسمیه (جلوها) جلوه لر (نو) سن (چون) مثل (شوها) نازل (رفتن) کتمک (کبک) ککک (با) قسمیه (غمرها) کوز قیمال (نو) سن (چون) مثل (عشوها) نازل (چشم) کوز (غزال) جبران (معنای اشارتی) مقام قاب قوسینده مشاهده جلال الله ایله اولان انواع تجلیات الهی رک حقیقون کبک خرام معنوی اولان عارف بالله رک رفشاری بونک کبیدر سنک (مازاغ البصر و ماظنی) ایله موصوف غمره رک حقیقون نکه نازنین خدا اولان غزال مغزولرک چشمی دخی بونک کبیدر صلی الله تعالی علیه وسلم

(وله ايضا) دارای جهان نصرت دین خسرو کامل * یحیی بن مظفر ملک عامل عادل) دارا حاکم جهانیه اضافت لامیه ذر نصرت دین مصدرک
مفعولته اضافت مصدر بونده مبالغه طریقه مذکور در رجل عدل کی نصرت الدین ملک بحیانک اقیدر خسرو کامل بیانیه در یحیی عطف
بیاندر ماقبله این لفظنک همزه سی بین العین اولد یعنی چون ترک اولندی ملک عالم عادل بحیانک صفتلر بدرار ما بعدله مقدم خبر یحیی
مؤخر مبتدا اولفته جائز * محصول بیت * جهانتک حاکم عادلرودینک ناصری و پادشاه کاملدر مظفر اوغلی بحیانک ملک عالم عادلر
(ای در که اسلام پناه بوکشاده * بروی جهان روزنه جان و در دل) ای حرف ندا و نهادی محذوف تقدیری ای پادشاه دیکدر در که اسلام
پناه وصف ترکیدر پناهیدن نون تویه

اضافتی لامیه مصراع اول مصراع ثانی به
مرهوندر روزنه جان بیانیه و در دل ده
بویله در * محصول بیت * ای پادشاه
حالمناه سنک اهل اسلام صفتدره جنی
و یاصفندر یحیی در کاهک اهل جهانتک
یوزینه یعنی اوستننه جان باجه سنی
یعنی بخیره سنی و کوکل قیوسی فتح انش
یعنی جانلر بنه جان قاتوب و کوکلر بنه
صفنا و بر مشدر حاصلی پادشاه عالمناه
خلاق جهانتک عدالت و رافت کوسر دینکی
بیان ایدر (تعظیم تو بر جان و خرد
واجب و لازم * و انعام تو بر کون و مکان
فائض و شامل) تعظیم تو مصدرک
مفعولته اضافت مصدر و انعام تو مصدرک
فائضه فائض فیض و بر یحیی اسم فاعلدر
اما بونده محیط معانیه در * محصول بیت *
سکا تعظیم ایلک جان و عقلک اوزر نه لازم
و واجبدر یعنی عادل پادشاه عالم اولدینک
ایچون هر ذی روح و صاحب عقله سکا
تعظیم و تجلیل ایلک اهل و لازم مدر
و علی الخصوص کد سنک انعام و احسانک
جیع عالی شامل و محیطدر (روزازل
از کاک تویک قطره سیاهی * بروی مه
افتاد که شد حل مسائل * روزازل
بیانیه کلک کاکلک ایکیسینده عجم کاف
عربی او فورایکن اولکسنی مک و رطونارلر
اما روملر اولکسنی کاف عجمی طونارلر
تویه اضافت لامیه در سیاهیدن بونده
قاره مرکب مراد در یا حرف نسبت حل
بونده مبالغه معنایه در رجل عدل کی
یا خود فاعل معنایه اوله مجاز او بار سبب
لفظنی تقدیر ایده و ز سبب حل تقدیرنه
مسائله اضافت مصدرک مفعولته اضافتی
قیلندر * محصول بیت * مصراع اول
مصراع ثانی به مرهوندر خواجده بیورر که
روز ازله سنک فلکدر بر قطره سیاه مرکب ماهک روینه دوشد بکه اول اجلدن حل مسائل اولدی یعنی حل مسائله سبب اولدی
و با اول قطره مسائلی حل ایدیمی اولدی اسناد مجازی طریقه بواکلام آتی کوسر که ممدوحی اولان پادشاه کاتب اوله جاصلی مقصودی
ماهک روینه اولان لکه در

(کنی) ابده سن (با) ظرفیه (عمر) م (بان) کبرو (نماید) قالز (چه) نه (جای)
محل (مال) م (مثال) مانال (معنای اشارتی) خصال ممدوحه محمدی مذکور در
حقیقونکه یارجه عالمین و یاسند المؤمنین بوسنک رضاک بولنده نایتقدم اولان حافظه
اگر کوز اوچله بر نظر عنایت و برالغای ایده سن ایکی جهان سعادتیه ایروب عمری
و واری سنک بولکه خدا ایدرم معنا الله نظر عنایت و شفاعة و رویه جلاله صلی الله
تعالی علیه و علی آله و صحبه و سلم

وله ايضا

دارای جهان نصرت دین خسرو کامل * یحیی بن مظفر ملک عامل عادل و عادلر
جهانتک حاکمی و دینک ناصری کامل خسرو مظفر اوغلو یحیی که عالم و عادلر
(مفردات) (دارا) حاکم (جهان) م (نصرت) ناصری (دین) م (خسرو) پادشاه
(کامل) م (یحیی) م (ابن) اوغل (مظفر) مظفر بولنش (ملک) م (عالم) م (عادل)
م (معنای اشارتی) ای جهانتک حاکمی و نصرت و دینک ناصری پادشاه حقیقی
و وارث محمدی قطب زمان و مرشد خلق جهان یحیی بن مظفر عالم و عادل بر طبیب الهیدر

ای در که اسلام پناه تو کشاده * بروی جهان روزنه جان و در دل

ای پادشاه سنک اسلامی حفظ ایدیمی در کاهک آچمشدر جهانتک یوزینه جان بخیره سنی
و کوکل قیوسی (مفردات) (ای) حرف ندا (در که) م (اسلام) م (پناه)
صفنا جق بر (تو) سن (کشاده) آچمش (بر) علی (روی) یوز (جهان) م
(روزنه) بخیره (جان) م (در) قیو (دل) کوکل (معنای اشارتی) ای پادشاه
حقیقت سنک اسلامی و اهل اسلامی حفظ ایدیمی در کاهک و نظر و همتک جهانتک بقا
و حیانتیه و رونق و نباتیه و عارف بالله اولانلرک بصیرت قلوبلر بنه فتح باب و انکشاف
حاصل اولوب اسرار الهیه لره مطلع اوللر بنه سبب عظمت اولمشدر

تعظیم تو بر جان و خرد واجب و لازم * انعام تو بر کون و مکان فائض و شامل

جان و عقل اوزر سنک تعظیمک واجب و لازمدر سنک انعامک کون و مکان اوزر فائض
و شاملدر (مفردات) (تعظیم) م (تو) سن (بر) علی (جان) م (خرد) عقل
(واجب) م (لازم) م (انعام) م (تو) سن (بر) علی (کون و مکان)
م (فائض) دو کولیمی (شامل) جمله به ایریشیدر (معنای اشارتی) (شکر انعم
علی النعم علیه واجب) سرنبجه عقل و جان اوزر سنک تعظیمک واجب و لازم مدر
زیرا سنک انعام و احسانک بخیر اولان موجوداتک جیعسنه فائض و شاملدر و وجود
مسعودک جمله مکنونک وجود و نباتیه باعثدر

روزازل از کاک تویک قطره سیاهی * بروی مه افتاد که شد حل مسائل

روز ازله فلکدر بر قطره مرکب ماهک یوزی اوزر دوشدی که مسائل حل ایدیمی
اولدی (مفردات) (روز) کوندر (ازل) م (ز) من (کاک) قلم (تو) سن (ک)
بر (قطره) م (سیاهی) مرکب (بر) علی (روی) یوز (مه) آبی (افتاد)

دوشدی

مرکب ماهک روینه دوشد بکه اول اجلدن حل مسائل اولدی یعنی حل مسائله سبب اولدی
و با اول قطره مسائلی حل ایدیمی اولدی اسناد مجازی طریقه بواکلام آتی کوسر که ممدوحی اولان پادشاه کاتب اوله جاصلی مقصودی
ماهک روینه اولان لکه در

(خورشید چو آن خال سیه دید بدل گفت * ای کاج که من بودی آن هندوی مقل) خال سیه بیور دینی قطره به کوره در ما ک
یوزنده بیلان لکه به دکادر بدل با حرف صله و با حرف ظرف ای حرف نداشتا دی محذوف یا ماه اوله بای بدل حرف ظرف اولنجه
و بدل اوله حرف صله اولنجه و لکل وجهه کاج کافی عریله کاشکی معنایه کاشده درلر شنبه بعضی محله بودی حکایت
حال ماضیدر آن هندوی مقلدن مراد مذکور قطره اوله و یا قطره سبیله ماه اوله حکایت حال اضافت بیانیه در و مقل مقبول
معنایه مستعملدر * محصول بیت * خورشید چونکه اول حال سیاهی کوردی کوکلنه دیدی و یا کوکلنه دیدی یعنی کندی
کندیله سو باشوب دیدیکه نه اولیدی
بن اولیدم اول مقبول هند و حاصلی
ماهک یوزینه اول قطره شافت قلندن
ایندیکچون خورشید ماهه رشک ایدوب
دیدیکه نه اولیدی اول قطره بنم یوزینه
دوشیدی که ماه بر بنه سعادتی بنده
بن اولیدم حاصلی پادشاهک کال عظمت
ورفتدن کنش بندیدی اولفته
نخسر چکر (شاه افلاک) زرم تو در رقص
و سماعت * دست طرب از دامن این
زمن مه مکمل (دست طرب بیانیه
زمن مه آوازه دیرلر مکمل فعل نهی
مفرد مخاطر کابلندن کاف عجمینک
کسرله و ضمیله قیر مق معنایه در
* محصول بیت * ای پادشاه فلک سنک
بزمک شو قلندن رقص و سماعده در
شکالک الی یوزمنه مک اتکندن دانا کسمه
مراد دعا ر یعنی ورسم و آیتک هر کز
مقطع اولسون یعنی عیش و عشرتک
و بزمک صبت و صدایی عمد اولسون
زیرا دور فلک سکا مساعد و مفوافتدر
(می نوش و جهان بخش که از زلف
کندت * شد کردن بدخواه گرفتار
سلاسل) می نوش و جهان بخش
امر مختلط صغیه لیدر شراب ایچ
و جهان بعشله یعنی پادشاهان بعشله
معنایه در حاصلی مستحقله جهان
سلاسلین بدل ایله که حرف تعلیل
زلف کندت بیانیه و لامیه در سلاسل
سلاسلک جعبدر زنجیرلر دیکدر
* محصول بیت * پادشاه خطاب ایدوب
بیورر که ای پادشاه باده یچ و پادشاهلر
بعشله زیرا کندت زلفکدن بدخواهک یعنی
دشمنک بونی سلاسله گرفتار اولدی
یعنی میلائی حبس بدن و قیدق اولدی
(دور فلکی بکسر بر منبج عداست *
خوش باش که ظالم نبرد راه بمیزل)

دوشدی (شد) اولدی (حل مسائل) م (معنای اشارتی) (اول ما خلق الله الفلم)
احسن شریقی سرنبجه ارقام وجود مکنونک ظهور بنده باعث سنک کندی به کال تبعیلته
ذایع اولدینک فلک ایله تعبیر اولان روح محمدیه دن روز ازله سنک ماه نایان کی روح منور بکه
بر قطره نور الهیه ذاتیه منعکس اولدی اول سیددن جیع علوم ظاهر و باطن سکا انکشاف
اولوب شمدی جمله مسائل مشکله سندن حل اولمشدر

خورشید چو آن خال سیه دید بدل گفت * ای کاش که من بودی آن هندوی مقل

آفتاب چونکه اول سیاه خال کوردی کوکلنه دیدی ای کاشکی اوسباه بکده بن اولیدم
(مفردات) (خورشید) کونش (چون) چونکه (آن) اول (خال) ک (سد) م
(دید) کوردی (بدل) کوکلنه (گفت) دیدی (ای کاش که) ای نه اولیدی
(من) بن (بودی) اولیدم (آن) اول (هندو) سیاه بکده (مقل) م (معنای
اشارتی) ای مظهر انوار ذات نشت الهی اولان پادشاه حقیقت آفتاب کی خالق عالم
ضی بخش ایدیمی سائر مشایخ و عرفا سنده خال ایله تعبیر اولان اتوار ذات الهیه
بالشاه بده کوردی و کندویه علی طریق القبطه دیدی ای کاشکه اول سعادتلر
مظهر نور الهی اولان بنده هندوی مقل بن اولیدم

شاه افلاک از زرم تو در رقص و سماعت * دست طرب از دامن این زمنه مکمل

ای پادشاه فلک سنک بزمکدن رقص و سماعت در بوزمنه مک دامنشدن شوق الی
اوزمه و کسمه (مفردات) (شاه) ای پادشاه (فلک) م (از) من (زرم) مجلس
(نو) سن (در) فی (رقص) م (سماعت) م (است) در (دست) ال (طرب)
سرور (از) من (دامن) ک (ن) و (زمنه) آراز (مکمل) اوزمه و کسمه (معنای
اشارتی) ای پادشاه معنوی فلک بوعالمه حق تعالی ایله جلیس و انیس اولمده بن
رکاتندن دور و رقص و انشطا مدهدر بواخر زمانک دیرنکی و جعانی ایچیدن سنک
فیض و تجلی الهی ایله اولان شوق و سرورک لی و جیع بخوقات اوزره نظر شفقت
و همتک کسلون

می نوش و جهان بخش که از زلف کندت * شد کردن بدخواه گرفتار سلاسل

شراب ایچ جهان باغشله زرا سندن کندت کی زلفکدن دشمنک کردنی زنجیرله گرفتار
اولدی (مفردات) (می) شراب (وش) ایچ (جهار) دنیا (بخش) باغشله (که)
زرا (ان) من (زلف) م (کندت) م (ن) غمیر (شد) اولدی (کردن) چون (بدخواه)
کتبولک دیلیمی (گرفتار) طوقسقی (سلاسل) زنجیر (معنای اشارتی) ای پادشاه
اذوق روحانیت اوزره شراب عشق خدایی نوش ایله و اهل جهانه طهارا و باطنا
احسان اوزره ثابت اولکه (من یارز وایا فعد یارزنی و من یارزنی فعد یارزنی) حدیث
شریقی سرنبجه سنک الله تعالی به تخفوا باخلاق الله اوزره انسابکدن دشمنک کردنی
سلاسل و اغلا لره گرفتار اولدی

دور فلکی بکسر بر منبج عداست * خوش باش که ظالم نبرد راه بمیزل

نی

دور فلکی اضافت بیانیه در یا حرف نسبت بکسر دانه یعنی بر او غور دن و بر کردن منبج طاوخی بول عدله اضافت بیانیه در * محصول
بیت * فلکک دوری بر کردن و کلبا عداست طریقی اوزر بنه در یعنی عداشته فلکک سکا معاوندر کلبا بیدی خوش اول و حضور ایله که
ظالم ظلی سبیله بولی معنایه ایلتمز یعنی ظلمدن مراد بنه ابر شمر بوا یکی بیت اول معنای کوسر که پادشاه زمانک مطاعننده صدوری
محبوس اوله زرا از سنه خالیسه ده وراث سلطنت بری برینی قسمل ایلرندی بلکه حبس ایلرندی و یا کوز بنه میل چکردی

(حافظ جو در شاه جهان مقسم رزقست * از بهر معیشت مکن اندیشه باطل) بعض نسخه ده چودر بر ریشه قلم واقع در اما نده به
 بواول کادی و لکل وجهه * محصول بیت * ای حافظ چونکه پادشاه عالم قوی می مقسم رزق در ایمنی معیشت ایچون اندیشه
 باطل ایله یعنی بن نه بیرم و نه ایچرم و نه ایله کیچورم دیواندیشه باطل ایله زیرا پادشاه سنی دائما کوروب قار و مقدر در خواجه حسن
 طاب صنعتی رعایت ایلمدی (وله ایضا) (شمت روح و داد و شمت برق وصال * بیا که بوی ترامیرم ای نسیم شمال) شمت
 فعل ماضی متکلم و جده در علم یابندن و نصر یابندن لغت در قوقولدم دیکدر روح و داد یابنده در و شمت نک مفعول صریحی
 روح را نک قحیله راحت و حضور

۱۸۲

فلکه منسوب اولان دور بالکلیه عدل طریق اوزره در خوش اولکه ظالم منزله
 بول ایلتیز (مفردات) (دور فلک) م (یا) نسیم (یکسره) را وغور دن (ر)
 علی (منهج) طریق (عدل) م (است) در (خوش) م (باش) اول (ظالم)
 م (نبرد) ایلتیز (راه) بول (یا) لاملا یسه (منزل) م (معنای اشارتی) بوزمانده
 اولان ظهورات جمله عدل طریق اوزره در سن همان خوش اولکه ظالم منزل باشد
 جبقار عز اساتک ضرری کشدو به کفایت ایدر

حافظ فلک شاه جهان مقسم رزقست * از بهر معیشت مکن اندیشه باطل

ای حافظ شاه جهان قلی مقسم رزق در معیشتن ایچون باطل فکر ایله (مفردات)
 (حافظ) م (قلم) م (شاه جهان) م (مقسم) محل قسمت (رزق) م (است) در (از)
 م (بهر) تهلیلیه (معیشت) م (مکن) ایله (اندیشه) فکر (باطل) م (معنای اشارتی)
 ای حافظ خلیفه الله اولان پادشاه حقیقت وجود قلی مقسم رزق م ویدر انلردن
 بکا غذای روحانی ابر شمدی دیو باطل فکر ایله وسوسه ظن ایله استعبد بالله (انک
 لاتهدی من احیت ولیکن الله یهدی من یشاء) آیت کریمه سن تکر ایله که انلر و پوش
 بد قدرت الهیه لردن و مسائل قرینت حضرت لردن همان متصرف حقیقی هو اللهدر

وله ایضا

شمت روح و داد و شمت برق وصال * بیا که بوی ترامیرم ای نسیم شمال
 بن محبت روحنی قوقولدم و وصال برقی کور دم کل که سنک رایحه که جان ویریم
 ای شمال ییل (مفردات) (شمت) قوقولدم (روح) رایحه (وداد) محبت (شمت)
 نظر ایلمدم (برق) م (وصال) م (بیا که) کل که (بوی) رایحه (ترا) سنک
 ایچون (میرم) اولهیم (نسیم شمال) قطب طرفندن اسن ییل (معنای اشارتی)
 بحمد الله محضا عطای خدا ایله دماغ جاننده محبت الله رایحه سی حاصل اولدی
 و وصال الی الله برقی بصیرت قلب ایله مشاهده ایلمدم کل ای توفیق الهی و نقیحه
 رحنی که سنک رایحه که جان ویریم

احادی بحال الخیب فیه وازل * که نیست صبر جلم ز شتیاق جال

ای حبیبك دودلری ایلری سورن کیمسه توفیق ایله وقون که جالک اشتیافتدن بکا
 صبر جیل یوقدر (مفردات) (۱) هنر حرف ندادر (حادی) دودلی ایلری سورن
 دودلی (یا) لاملا یسه (جال) جمع جل دودل (حبیب) م (قف) طور (انز)
 قون (که) زیرا (نیست) بوق (صبر) م (جیل) کوزل (میم) ضمیر (ز) من
 (اشتیاق) م (جال) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان حضرت الهیک
 درگاه عالیله سده سوات وارضیک تحمل ایتمکله خوف ایلمد کیری تکالیف شافده
 شرعیده و راه عشق و معرفت الهیک سنکین بار بیه تحمل ایلمدی جال معنوی
 اولان اهل الاهی علی طریق الترق سائق اولیجی توفیق الهی ربانی و فیض و تجلی
 رجائی توفیق ایله ویزم اوزرینه نازل اولکه جل لالهک اشتیافتدن بکا صبر جیل یوقدر

شکایت

و جیل خبری و لکل وجهه اشتیاق جال اضافتی بوده مصدرک مفعولک اضافتدر * محصول بیت * ای جانانک دودلر بی تفتی و ترنم
 ایله سورن دودلی توفیق ایله وقون یعنی ایلری کتمه ز برابرکا صبرا بودکادر جال جانان اشتیافتدن یعنی بورمه طاق قالدی ایلمدی قون که
 برپاره استراحت ایلمدم منته صراع اولده جال و مصراع نایده جال تجنیس خطدر دین علم بدیعی بچ بدیع پلورمش تجنیس خط
 خودنقطه ده اختلافه دیرلر جر کتمه اختلافه تجنیس ناص دیرلر بوشرحده صناع بدیعی برلورنده تمام اجرا ایلمد مکن ایلمدی
 لیکن شرح زیاده مطول اولوب ناظره سامت وملات و برر پس رکی اولی و آخری اولمقین ترک اولوب مختصر قلدی و الا فواعده و ضیه بی
 و قوافی بیله محلی بخلده ذکر ایلمک اشارتیه موصول ایلمدی حتی بوخوفدن ایات استشمادی ذکر ایلمدک

(شکایت شب هجران فرو گذاری دل * بشکر آنکه برافکنده پرده روز وصال) فرو گذار یونده ترك ایله دیکدر بشکر با حرف سبب
 * محصول بیت * هجران کیچه سنک شکایتی ترک ایله ای کوکل یعنی هجران دن شکایت ایله اول شکر سببیه که روز وصال پرده سنی
 برافدی یعنی پرده فراق آردندن ظهور یابندی دیکدر (چو یار بر سر صلحت و عذر میخواید * وان گذشت ز جور رقیب در همه حال)
 * محصول بیت * چونکه یار صلح هواسنده
 و هو داسنده در و عذر دیلر هر حاله رقیب
 جورندن کیچه ممکندر یعنی یار بزه مانل
 اولدقد انصره رقیب جورینه نه اعتبار
 (بیا که پرده کار زهفتکانه * چشم * کشیده
 ایم بخر بر کار کا خیال) بعض نسخه ده
 هفتخانه دوشمش و بهضنده هفتکاری
 دوشمش ایکن مألر در پرده کار زهفتکانه
 اضافتلی بیایه در کار بزو صف ترکیدر
 ر بزدندن کل دو کیچی دیکدر هفتکانه
 یدی قات دیکدر یکانه عصر دیرلر فرد
 معنایسته کلر بزردور لومش قاشدر
 اما بونده فان اغاقدن کتایندر چشمه
 اضافت لامیه و یا یابند در مصراع اول
 مصراع ثانی به مرهوندر بخر بر با حرف
 صله کشیده متعلق خبر برافتنده اصلاح
 و تقویم معنایسته در بخر بر الکتاب
 اصلاحه و تقویم معنایسته در اما بونده
 تزیین مراد در کار کا و کارخانه بره یه در
 سابقا بیان اولمشد کار کا خیال بیایددر
 * محصول بیت * جانانته خطاب ایدوب
 بیورر کل که کوزمک یدی قات کلر بز
 پرده سنی خیال کارخانه سنک تزیینسه
 چکمش یعنی کار کا خیالی مزین فنیاق
 ایچون چکمشر کار کا خیال چشم
 واددر بونده چشم مراد در حاصلی کل که
 چشم کارخانه سنی یدی قات پرده کارخانه
 مزین ایلمدک ته که سلاطین واعیان
 ناس جلوس ایله جک خانه لری انواع
 اقمشه ایله تخریر و تزیین ایدرلر پرده
 هفتکانه چشم بیور دیکر اشارتدر کوزده
 مخلوق اولان یدی پرده به ته که ناقافیه
 سنده مقدما تقصیلی بچمشدر بویتک
 شمر خنده * بیت * (جل دختر زو چشم
 ماست مکر * که در نقاب زجایی و پرده
 عتیست * جموع بیتک معنایسته کل که
 کوزک هفتکاری کلر بز پرده سنده

۱۸۳

شکایت شب هجران فرو گذاری دل * بشکر آنکه برافکنده پرده روز وصال

فراق کیچه سنک شکایتی ترک ایله ای کوکل اول شکرانه به که وصال کوئی ظاهر
 اولدی (مفردات) (شکایت) م (شب) کیچه (هجران) م (فرو) اشاخی
 (گذار) قو (دل) کوکل (یا) لاملا یسه (شکر) م (آن) اول (برافکنده)
 برافدی (پرده) م (روز) کوندز (وصال) م (معنای اشارتی) بودیا کیچه سنک
 ظلت و حجاب بشریه سندن اولان الم هجران دن شکایتی ترک ایله همان سعی و مجاهده
 ایله قرینت و انسبت الهیه تحصیل ایله ای کوکل و عذکریم الهیه ایله اول شکرانه به
 که وصال کوئی ظاهر بانص القرآنی اولمشد

چو یار بر سر صلحت و عذری خواعد * توان گذشت ز جور رقیب در همه حال

چونکه یار صلح هوسی اوزره در و عذر دیلر جمیع حاله رقیب جورندن کیچه
 ممکندر (مفردات) (چو) م (یار) م (بر) علی (سر) محبت (صلح) م (است)
 در (عذر) م (خواستاد) دیرلر (توان) مکن (گذشت) کیچه (ز) من (جور)
 م (رقیب) م (درهه) جمله (حال) م (معنای اشارتی) استعبد بالله (رضی الله
 عنهم و رضوا عنه) آیت کریمه سی سر نیجه خیر الناصحین اولان حضرت الله دائم
 قولرینک کندی رضایسنده اولمغه کندی دخی انلردن راضی اولمقینی دیرلر و انلره
 نیجه اجر جزیل و بر چکنی بیان ایدر جمیع حاله نفس و شیطان رضایسندن کیچه
 ممکن لیکن رضاء الله بولندن چیققی مکن دکادر

بیا که پرده کار زهفت کانه * کشیده ایم بخر بر کار کا خیال

کل که چشم هفت کانه سنک کلر بز پرده سنی خیال کار کا هنک تخریر به جکشر
 (مفردات) (بیا) کل (پرده) م (کلر بز) کل دو کیچی یعنی فان اغلیجی (هفت)
 یدی (کانه) یعنی نوع (چشم) کوز (کشیده ایم) چکمشر (یا) لاملا یسه
 (تخریر) بازق و آزاد اینک (کار کا) دکان (خیال) م (معنای اشارتی) ای
 محبوب کل بز جالک نورنی کوسر که چشم یدی نوع طبقه سنک فان اغلیجی ایله
 پرده سنی سنک جالک مشاهده سی خیالی دکانک آزاد وسلامت اولمی ایچون چکوب
 قدومه و عرض جالک منتظر و مقرب اولمشددر

بجز خیال دهان تو نیست در دل تنک * که کس مباد چومن در بی خیال محال

تنک کوکاده سنک دهانک خیالک غیری یوقدر که کیمه بنم کبی محال خیل طلبنده
 اولسون (مفردات) (یا) لاملا یسه (جز) غیر (خیال) م (دهان) آغز (تو)
 سن (نیست) بوق (در دل) کوکاده (تنک) طیار (کس) کیمه (مباد)
 اولسون (چو) مثل (من) بن (در بی خیال) خیال ارقه سنده (محال) م
 (معنای اشارتی) بحمد الله بنم مشتاق و مضطرب کوکاده سنک کلامک و فیض
 و تجلیک خیالک غیری یوقدر لیکن قبل الاستعداد فیض و تجلی امر محالدر کیمه

چکمشدر تخریرله خیال کار کا هن دین و مصراع اولک معنایسته کل که چشم هفتکانه سنک کلر بز پرده سنی دین غریب تخریرلر
 بیورمشار (بجز خیال دهان تو نیست در دل تنک * که کس مباد چومن در بی خیال محال) دهان خیال تولا میه لدر * محصول بیت *
 سنک دهانک خیالک غیری بنم دل تنکده هیچ نسنه یوقدر که کیمه بنم کبی خیال محال آردنجه اولسون

(ملال مصلحتی میفایم ازجانان * که کس بچید نماید زجان خویش ملال) ملال مصلحتی لامیه درو باحرف وحدت که حرف تعلیل * محصول بیت * بر مصلحت ایچون جانان ملال کو سترم زیرا کیمه کندی جانان قصد ایل ملال کو سترم بر تقدیر چه مصراع ثانی جواب سؤال مقدر در یعنی بر مصلحت ایچون ملال کو سترم جانان زیرا کیمه جانان قصد ایل ملال کو سترم جانان مراد به جانان و جانان ملال کو سترم مراد توریه در که رقا عتقه مطلع اولسون دو مصراع اولک معنائی جانان مصلحتی منسوب ملال کو سترم دین بای نسبی اراد ایلکله خلی ملال و برش (قتیل عشق توشد سافظ عرب ولی * بخاک ما کذری کن که خون مات حلال) قتل عشق اضافتی

﴿ ۱۸۴ ﴾

بنی مستعد کی خیال محالک طالبده اولسون

﴿ ملال مصلحتی میفایم ازجانان * که کس بچید نماید زجان خویش ملال ﴾

جانان مصلحتی منسوب ملال کو سترم زیرا کیمه کندی جانان قصد ایل ملال کو سترم (مفردات) (ملال مصلحت) م (با) نسبی (می نمایم) کو سترم (از) من (جانان) م (که) زیرا (کس) کیمه (بچید) قصد ایل (نماید) کو سترم (ز) من (جان خویش) کندی جانان (ملال) م (معنای اشارتی) اگر چه شوق و محبتله قلم سرور در امامت و تحفظ مصلحتن ایچون ظاهر جانان ملات و رش در واک کو سترم زیرا کیمه کندی جانان عز و سترم بدن ملات کو سترم

﴿ قتل عشق توشد سافظ عرب ولی * بخاک ما کذری کن که خون مات حلال ﴾

غریب حافظ سنک عشقک مقول اولدی لکن رزم قبرم بر مرور ایل که سکا رزم قاتل حلال اولسون (مفردات) (قتیل) یعنی مقول (عشق) م (تو) سن (شد) اولدی (حافظ غریب) م (ولی) لکن (با) لامیه (خاک) طریق (ما) بز (کذری) بر کیمه (کن) به (خون ما) رزم قاتل (ت) سکا (حلال) م (معنای اشارتی) غریب حافظ سنک عشقک بوانده موت اختیاری ایل مقول سیف ریاضات و مجاهدات اولدی لکن سن کر مکدن رزم خانی اولان جل وجودمزه بر جلی ایلوب علاقه وجود بشر به بدن بی خلاص ایلکله ذلک نوزده بی محو و مستغرق ایل که رزم قاتل حلال اولسون

﴿ و الله ابضا ﴾

﴿ هر نکته کنه در صف آر شمان * هر کو شنید گفتا لله در قائل ﴾

اول شمان صاحبی محبوبک وصفنده هر نکته که سولدم هر شول کیمه که ایشندی قائل که خبر علی الله ایچو ندر دیدی (مفردات) (هر) جمله (نکته) اسرار (همزه) وحدتیه (نظم) دیده (در) فی (وصف) م (آن) اول (شمان) کوزل اخلاق (هر که) هر کیمه که (و) خبر (شنید) ایشندی (گفتا) دیدی (الله) ایچون (در) سود (در قائل) خبر علی (معنای اشارتی) اقوال شریعتن و احوال طریقتن و اسرار حقیقتن اول رحان و رحیم و لطیف و باده اولان محبوب حقیقک وصفنده هر کونه اسرار که سولدم واردات الهیه ایل سولاندیکی ایچون هر کیمه که ایشندی الله در القائل دیدی

﴿ اگتم که کی بخشی رجال تاویم * گفت آرزومار که نیودخان در مانه مانل ﴾

دیدم که بنم ضعیف جائه فخر ایدرسن محبت دیدی اول زمار که جا اورتاده جانل اولیه (مفردات) (اگتم) دیدم (کی) فخر (بخشی) احسان ایدرسن (بر) علی (جان) م (تاویم) سدرتسزم (میم) بنم (گفت) دیدی (آن) اول (زمار) م (بود) ولیه (جان) (در بیان) اورتاده (حائل) مانع

﴿ معنای ﴾

ستعبار ایدرسن یعنی حالت اخلاقی اوصافده هر نکته که سولدمه بنشین مدح و تحسین ایلدی یعنی و شمانه لایق و مناسب اوصافده دو تحسین ایدوب دیدم که وندن ایدرسن اول زمار که جا اورتاده (بخشی) فخر (بخشی) احسان ایدرسن (بر) علی (جان) م (تاویم) سدرتسزم (میم) بنم (گفت) دیدی (آن) اول (زمار) م (بود) ولیه (جان) (در بیان) اورتاده (حائل) مانع (ای دل حجاب جانان دانست در میانه * خود از میان چور فتنی دیگر نمالد حائل)

(تحصیل عشق و زندگی آسان نمود اول * جانم بسوخت آخر در کسب این فضائل) زندگی ده باحرف مصدر عشق و زندگی فضائل دیدی ما شاعر گفته بویکی صفت به معنی اولدینچون * محصول بیت * عشق و زندگی تحصیل اول آسان کوردی اما آخر بفضائل کسبده جانم باندی یعنی تحصیل کوج ایش آسان کوردینکته اعتبار بوعیش (حلاج بر سر دار این نکته خوش سراید * از شافعی میرسد امثال این مسائل) این مسائل پیورده یعنی جائزدر که مسبوق ایساک مضبوطه اشارت اوله و جائزدر که کندی دانسته مر کوز اولان رموزه

﴿ ۱۸۵ ﴾

(معنای اشارتی) محبوبه دیدم که نه وقت روح ضعیفه فیض و نجلی ایدرسن محبوب دیدی اول زمانکه راه عشقه وجود کی و جانکی محو و افتایدسن زیر جاتندن کیمین جانانه واصل اوله من

﴿ تحصیل عشق و زندگی آسان نمود اول * جانم بسوخت آخر در کسب این فضائل ﴾

عشق و زندگی تحصیل اول آسان کوردی بوفضائل کسبده آخر جانم باندی (مفردات) (تحصیل) م (عشق) م (زند) عیار (یا) مصدریه (آسان) م (نمود) کوردی (اول) م (جان) م (میم) بنم (بسوخت) باندی (آخر) م (در) فی (کسب) م (این) بو (فضائل) م (معنای اشارتی) عشق الهی و نفسی مآلوفانندن کیمین رند و خراباتیلک تحصیل قبل السلوک آسان کوردی لکن بعد السلوک بومایه سعادت کسب بولنده نیجه مدت ریاضات و مجاهدات ایش ایکن آرد های هفت سر اولان نفس بد خوا هک الذن آخر جانم باندی و راه عشق بر عقبات اولدینندن زیاده صعب و مشکل اولدینی ظاهر اولدی

﴿ حلاج بر سر دار این نکته خوش سراید * از شافعی میرسد امثال این مسائل ﴾

حلاج داراغاجی اوزره بونکته بی خوش سولدی بو مسائلک اشانی شافعیین صور مکز (مفردات) (حلاج منصور) م (بر) علی (سر) باش (دار) داراغاجی (این) بو (نکته) اسرار (خوش) م (سراید) ایلر (از) من (شافعی) م (میرسد) صور مکز (امثال) م (این) بو (مسائل) م (معنای اشارتی) غایت وصاله و نهایت عشق و حالاته وجود نی و جاننی فدا ایلکله واصل اولان حلاج داراغاجی اوزره اسرار عشقن بوسری سولدی که کندی مذهب صاحبی امام شافعی و سارانه مجتهد بن کرچه ظاهر شریعت اجتهاد و مشکلاتن کشف ایلدیلر لکن احوال طریقتن و اسرار حقیقتن بیائله مآور اولد قلردن در دعشقندن و اسرار معرفت طرفندن بیان ایلدیلر بوا سرار طریقت مسائلنی ائلردن سؤال ایلکزه و اهلندن سؤال ایلکزه

﴿ دل داده ام بیاری شوخی کشی نکاری * مرضیه السجایا محمود الحسانا ﴾

بر باره کوکل ویرمشم که بر شوخ نازک بر نکار در عادتتری مرضیه خصائلری محمود در (مفردات) (دل) کوکل (داده ام) ویرمشم (با) لامیه (بار) م (با) وحدتیه (شوخی) مقبول (کش) کوزل (نکار) محبوب (با) روحیتیه (مرضیه) مقبول (سجایا) جمع سجیه در عادت معنائیه (محموده) مدوح (خصائل) خوبلر (معنای اشارتی) بحمد الله قلبک ما خلق الهی اولان بر یار حقیقی به کوکل ویرمشم که لطیف کوزل و محبوب بی نظیر در جاری اولان عادات و افعا لری مقبول و معال بال حکمه و المصلحه در و اخلاق و اوصاف لری بین العباد محمود در

﴿ در عین کوشه کبری بودم تو چشم هست * اکنون شدم چو مستان را بروی تو مانل ﴾

﴿ کوشه کبرلک عینده سنک مست چشمک کی ایدم شمدی مستلر کی سنک ابرو که مانل ﴾

﴿ ۴۷ ﴾

﴿ فنی ﴾

چشم مستک کی عین کوشه کبرلکده ایدم شمدی سنک ابرولک کی مستلر مانل ایدم یعنی سنک ابرولک مستلر کوشه چشمه نیجه مانل ایسه بنده مست عاشقانه انجیلین مانل اولدم حاصلی مزوی و کوشه نشین ایکن شمدیکی حاله مستلر مانل اولدم سنک ابرولک کی

اولدم (مفردات) (در) (فی) (عین) (کوز) (کوشه کبر) اهل عزت (بودم) ایدم (جو) مثل (چشم) (کوز) (مست) (م) (ت) ضمیر (اکتون) شمدی (شدم) اولدم (جو) مثل (مستان) (م) (بر) علی (ابو) قاش (نو) سن (مائل) (م) معنای اشارتی (ای هادی اولان محبوبم بر مدت ریاضات و مجاهدات اهل عزت اولان مردان خدارک نظرند سنک غنی عن العالمین صفاتکاه موصوفیه مست و مستغنی عن الخلق ایدم شدم مستان صغرافی الهی لکمی سنک شراب عشقکی نوش ایدوب دانا جمال بی نظیرک نورک مشاهده سنه مائل و مشتاق اولدم

از آب دیده صدره طوفان نوح دیدم * از لوح سینه نقش هرگز نکشت زائل

کوز باشندن یوز کره نوح طوفانی کور دم سنه او خندن هرگز سنک نقش زائل اولدی (مفردات) (از) (من) (آب دیده) (کوز) (سینه) (صدره) (یوز کره) (طوفان نوح) (م) (دیدم) (کوردم) (از) (من) (لوح) (نخنه) (سینه) (کوکس) (نقش) (م) (ت) (ضمیر) (هرگز) (قطعا) (نکشت) (اولدی) (زائل) (م) (معنای اشارتی) (استغنی بالله) (حتی) (اذاجاه امرنا و افارکتور) (آیت کریمه سی سرینجه ای محبوب سنک عشقک آتشک تنور قلبه اشتعالیه قائم و جکر قائم غلبان ایدوب سنک محبت و شوقدن خونابه تبدیل اولوب سیل اشکم دیده لمدن روان ایدم راول قدر کزله کابلدم که کوزم باشندن کان یوز کره نوح علیه السلام طوفانی کوردم لکن سینه لوحندن و قلب آتشندن هرگز و بر آن سنک نقش و خیالک وارزوی جالک زائل اولدی

دردا که در بخود بارم نداد دلب * چندانکه از جواب انکیختم و سائل

حیف که دلب کندی قته بکا اجازت و برمدی اول قدر که جوابدن وسیله ل پیدا ایدم (مفردات) (دردا که) (حیف که) (در) (فی) (ر) (عند) (خود) (کندی) (بار) (اجازت) (میم) (بکا) (نداد) (و برمدی) (دلب) (م) (چندانکه) (اول قدر که) (از) (من) (جواب) (م) (انکیختم) (قوردم) (وسائل) (واسطه) (معنای اشارتی) (بقدر جکر قائم دیده لمدن آب روان اولمش ایکن حیف که اول بار حقیقی رؤیت جالته و وصلت ذات بیخونته بکا اجازت و برمدی) (و ابغوا الیه الوسيله) (آیت کریمه سرینجه اول قدر جوابدن و مشایخ کرامدن وسیله ل پیدا ایدم سنه مرادم حاصل اولیجی کسند و اراده می بخو ایدوب بارک اراده سنه تابع اولدم

ای دوست دست حافظ تعویذ چشم زخمت * یارب که ینم ارادر کردنت جائل

ای دوست حافظک الی ضرری چشمک جائلیدر عجب که آتی سنک بویکنده جائل کوررمیم (مفردات) (ای دوست) (م) (دست) (ال) (حافظ) (م) (تعویذ) (جائل) (چشم) (کوز) (زخم) (ضرر) (است) (در) (یارب) (عجب) (ینم) (کوررمیم) (از) (آتی) (در) (فی) (کردن) (بیون) (ت) (سنک) (جائل) (م) (معنای اشارتی) (ید الله فوقی ایدیم) (آیت کریمه سی سرینجه ما دام دست حافظ دست معنوی حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم مایه ده ثابت اولد قیچ حافظ متصف بصفات اللهدر

و آند

(از آب دیده صدره طوفان نوح دیدم * از لوح سینه نقش هرگز نکشت زائل) و زلوح سینه نقش هرگز نکشت زائل (و زلوح سینه و او حرف حال و اضافت بیانیه در * محصول بیت * کوزم باشندن یوز کره طوفان نوحی کوردم یعنی کوزم باشی طوفانی یوز کره غرق اولدم حال بوکه اوح سینه دن سنک نقش هرگز زائل اولدی یعنی اوح سینه ده نقش شویله مستحکم اولم شد که در یارله زائل اولم (دردا که در بخود بارم نداد دلب * چندانکه از جواب انکیختم و سائل) بار بونده اجازت و بول معانسه در جواب جانبک جمیدر اطراف معانسه انکیختم قوردم فعل ما ضی متکلم و حده در معنای لازمی پیدا ایدم دیکدر وسائل وسیله ک جمیدر واسطه معانسه * محصول بیت * دردا که دلب بکا کندی قته اجازت و برمدی اول قدر که اطرافدن وسیله پیدا ایدم یعنی اول قدر که دیکجیلر دوشردم زدن طرفه التفات اینون دیو اصل مفید اولدی دیکدر (ای دوست دست حافظ تعویذ چشم زخمت * یارب که ینم ارادر کردنت جائل) تعویذ لفته صغیره مقدر اما جائل متارنده مستعملدر چشم زخم عین کال معانسه در یعنی کوزدک تعویذ چشمه اضافی مصدرک مقوله اضافیدر و زخمه اضافت بیانیه یارب یا الله و عجب معانسه در ینم اگر فعل تمییزی به الله معانسه در اما اگر استفهام معناسنی متضمن ایه عجب معانسه در * محصول بیت * ای دوست حافظک الی ضرری چشمک جائلیدر عجب که آتی سنک بویکنده جائل کوررمیم (مفردات) (ای دوست) (م) (دست) (ال) (حافظ) (م) (تعویذ) (جائل) (چشم) (کوز) (زخم) (ضرر) (است) (در) (یارب) (عجب) (ینم) (کوررمیم) (از) (آتی) (در) (فی) (کردن) (بیون) (ت) (سنک) (جائل) (م) (معنای اشارتی) (ید الله فوقی ایدیم) (آیت کریمه سی سرینجه ما دام دست حافظ دست معنوی حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم مایه ده ثابت اولد قیچ حافظ متصف بصفات اللهدر کورمی حاصلی قولی جانان کردند جائل کورمکه تمی ایدر

و آند اولان قدرت قدرت الهی در والی کو تو نظرک ضررک دفعنه تعویذ در بویه ایکن ما و نیت اولدیغیون عجب سنک وصلت ذلک میسر اولوب جمال باکالکی کوررمیم دیو دانا خوف و رجاء تا بنم

حرف المیم

اگر رخبر دازدستم که بادلار بنشینم * زجام وصل می نوشم زیباغ عیش کل چینم

اگر المدن کلوز سه دلد ار ابله او طورم وصل جاشندن شراب ایچم عیش باغندن کل دیرم (مفردات) (اگر رخبر د) (قالقرسه) (ازدستم) (المدن) (بازلدار) (محبوبه) (بنشینم) (او تورم) (ز) (من) (جام) (قدح) (وصل) (م) (می) (شراب) (نوشم) (ایچم) (ز) (من) (باغ) (م) (عیش) (کسر عین ابله) (میش) (فتح عین ابله) (سرور) (کل) (م) (چینم) (دیرم) (معنای اشارتی) (اگر توفیق رانی ابله بوعبد ضعیفه میسر اولور سه اول محبوب حقیقک قرب و انسینیه حضور معنوی یسند ثابت قدم اولم و وصلت جاشندن شراب عشق لایزالی نوش ایدم و سرور باغندن فیض و تجلی الهی کانی دیرم و فیض بلا واسطه دواته ایرم

شراب تلخ صوفی سوز بنیادم بخواد بر د * ابله رلب نه ای ساقی و بستان جان شیرینم

صوفی با قیچی آبی شراب بنم بنیادی خراب ایدسه کرک لک ابله اوزره قوای ساقی و جان شیرینی آل (مفردات) (شراب) (م) (تلخ) (آبی) (صوفی سوز) (صوفی) (با قیچی) (بنیادم) (غلی) (بخواد) (استر) (رد) (ایلاق) (ابم) (طوداغی) (یارب) (طوداق) (اوزره) (نه) (قو) (ای ساقی) (م) (بستان) (آل) (جان) (م) (شیرینم) (طانتلو) (میم) (بنم) (معنای اشارتی) (صوفی) (ظاهر پرستک) (ماسوا سنی) (اخراق) (ایدیجی) (آتش) (عشق الهی) (سینم) (بنم) (جان) (دلی) (خراب) (ایلدی) (ای ساقی) (شراب) (معنوی) (اولان) (الله) (دل) (و جاکمی) (فیض) (و تجلی) (بلا واسطه) (که مظهر ایلک ابله معنوی ابله اند نصکره جان شیرینی آل

مکر دیوانه خواهم شد که از عشق تو شب تاروز * سخن بامام میگویم بری در خواب میبینم

مکر دیوانه اولیسم که سنک عشقکدن کجک کو ندره دکن ماهه سوز سوبلرم دوشده بری کوررم (مفردات) (مکر دیوانه) (م) (خواهم) (استرم) (شد) (اولم) (ز) (من) (عشق) (م) (تو) (سن) (شب) (کجک) (تا) (دک) (روز) (کوندز) (سخن) (سوز) (بامام) (آیه) (میگویم) (سوبلرم) (بری) (محبوب) (در خواب) (او بقود) (می بینم) (کوررم) (معنای اشارتی) (چون) (عشقله) (مکر دیوانه) (و رسوای اولسم) (کر کدر) (که سنک) (عشقک غلبه سندن) (کجک) (لصباحه) (دک) (حدم) (دکل) (ایکن) (آفتاب) (معنوی) (نور) (قدسیه) (سنک) (مظهری) (اولان) (ماهتاب) (و ایاء الله) (سوز سوبلرم) (وانلر کله سوبلشم) (استرم) (و محبوبی) (دوشده) (کوررم) (دعواسن) (ایدرم)

بست شکر بستان داد و چشمت می بخوران * منم کز غایت حرمان نه با آتم نه با ینم

منک لک مستلره شکر و سنک چشمک میخورم شراب و یدی بنم کز یاده بحر و مقلندن نه آنکله ینم نه بونکله یم (مفردات) (لب) (دوداق) (ت) (ضمیر) (شکر) (م) (یا) (للا بیه)

(وله ایضا) فی حرف المیم

(اگر رخبر دازدستم که بادلار بنشینم * زجام بخت می نوشم زیباغ وصل کل چینم) جام بخت بیانیه در باغ وصله بویه در * محصول بیت * اگر المدن کلوز سه دلد ار ابله او طورم جام طالعندن می ایچم باغ وصلدن کل دیو شریم یعنی بکادوات ال و یروب مراده ایرم (شراب تلخ صوفی سوز بنیادم بخواد بر د * ابله رلب نه ای ساقی و بستان جان شیرینم) شراب تلخ صوفی سوز اضافی فکری بیانیه لدر صوفی سوز وصف ترکیب سوز بندن صوفی باندیجی آبی شراب ابله رلب میضمیر معنا جشدن لب ثانی به مقیددر نه تونک کسری و های اصلیه ابله فعل امر مفرد مخاطب قودیکدر جان شیرینم بیانیه و لامیه در * محصول بیت * صوفی باندیجی شراب تلخ یعنی آبی شراب بنیادم ابله میسر در یعنی وجودم خراب ایدم سر ایدم ای ساقی لیک ابله اوزرینه قو و جان شیرینی آل یعنی قبض ابله یعنی شرابک خرابی اولمقدن سنک خرابک اولمق اول در مصراع ثانیک معناسنی دوداغم دوداغم قودین همان دوداقدن سوبلش (مکر دیوانه خواهم شد که از عشق تو شب تاروز * سخن بامام میگویم بری در خواب میبینم) * محصول بیت * مکر دیوانه اولیسم که سنک عشقکدن کجک صباحه دک ماهله سوبلشم و بریبری دوشده کوررم زیرا بویکی حال دیوانه لک شایندر یعنی بندن غیری معهود ایشلر صا در اولور که بخون اوله جغمه دلالت ابله (بست شکر بستان داد و چشمت می بخوران * منم کز غایت حرمان نه با آتم نه با ینم) حرمان حاک کسری و راک سکونله مصدر در محروم اولمق معانسه * محصول بیت * لک مستلره شکر و یدی و چشمک

باده نوشلره باده بنم که غایت محروم مقلندن نه مستلره یم و نه میخورلره یم یاخو د نه شکرله یم و نه میله یعنی بکا سندن اصلا و قطعا بر فایده حاصل اولم

(مستان) م (داد) وردی (چشم) کوز (ت) سنک (می) شراب (با) للالبسه
(میخوران) شراب ایچیلیر (منم که) بن اول کیسه م که (غایت) م (حرمان)
محر و مانی (نه با آنم) نه انکله م (نه بالینم) نه بونکله م (معنای اشارتی) ای محبوب
آنا ر جنوم کور که سنک انوار ذات بیجو نکلک مستقر قلوبنه فیض و کلامک
وتجلی: جلالک لذت روحانیت بخش ایلدی ونظر عنايتک عاشقین صداد قینه
شراب عشقک لذتی بخش ایلدی بن اول بیچاره م که زیاده سبب حرمان اولان
نقصانمن نه منتهی حالیه م نه مبتدی حالیه م بوابیکدن بری حال دکل ایکن
بنده دعواده م (هذا جنون العاشقین)

شب رحلت هم از پستروم ناقصر حورالعین اگر در وقت جان دادن تو باشی شمع بالینم

رحلت کیجه سی هم دوشکدن جنت کوشکندک کیدرم اگر جان و یرمک وقتنده شمع
بالینم سن اوله سن (مفردات) (شب) کیجه (رحلت) کوج (هم) دخی (ز) بن (پسترو)
دوشن (روم) کیدرم (تا) دک (قصر) کوشک (حورالعین) م (اگر) م (در) فی
(وقت) م (جان دادن) جان و یرمک (نو) سنن (باشی) اوله سنن (شمع) م
(بالین) باصدق (م) بنم (معنای اشارتی) بقایه رحلت کیجه سی سکران مومنده
و حالت نزعده یوسف علیه السلامک جلال مشاهده ایدن نسوان لذت جلاله
استغراقلندن قطع دل یرک اجیلقرینی بلدکری کی بن دخی سکران موت اجیلقرینی
بلیوب بلا حساب و لا سوال دوشکدن حورالعینک ساکن اولدقلری جنت کوشکندک
کیدرم ای بلا علت عطار احسان ایدیمی ریم اگر سن جلالک عرض ایدوب نجلی
جسالتک مشاهده سی نورینه بنی مستغرق قیلا رایدک وعون وعنايت ایدر ایسک
ولطف واحسان ایدر ایسک

چوهر خاکی که باد آورد فیضی ردا از انعامت ز حال بنده باد آور که خدمتکار دیر بنم

چون هر رخاک که یاد کنوردی سنک انعامکدن برفیض ایلندی بنده نک حالندن یاد ایله که
قدیم خدمتکارم (مفردات) (چو) چو نکه (هر خاکی) هر برطیرانی (یاد) ذکر
(آورد) کنوردی (فیضی) بر احسان (رد) ایلندی (ز) من (انعام) احسان
(ت) ضمیم (ز) من (حال) م (بنده) قول (یاد) ذکر (آورد) کنوردی (خدمتکار) م
(دیر بن) قدیم (مب) بن (معنای اشارتی) ای بنم رحیم و کریم ریم (فن) عمل مثقال ذره
خبرایره (آیت کریمه سی سرنجه چون بر بنده خاکی که سنی ذکر ایلدی سنک نهم
لایحوا کدن بر نعمته نائل اولدی (فاذ کونی اذ کریم) آیت کریمه سنده اولان
وعد کریمک سرنجه بر قولک سنی منعم و محسن و رحیم و کریمک ایله ذکر ایلدی سن
دخی بلایم محضا کر مکدن بنده نک حالندن ذکر ایلوب کندونک سندن دیلدیکی
وجه اوزره مرادنی احسان ایله که نیجه زماندر سنی تو حید ایدوب درگاه عزتکده
تضرع و نیاز ایله بو بن اکوب سنک احسانکه امید اوزره مترقب اولمشدر

نه هر کونفش نطمی زد کلامش دلپذیر آمد *

نذر و طرفه من کبرم که چالا کست شاهینم *

هر کیجه او بر نظم نقشی اوردی انک کلامی مقبول کلدی عجب اطیف سو کلون بن
طو تریم که بنم شاهینم چابکدر (مفردات) (نه) فی (هر که) هر کیجه (او) ضمیم
(نقش) م (نظم) م (با) وجسدیه (زد) اوردی (کلام) م (ش) انک
(دلپذیر) کوکل قبول ایدیمی (آمد) کلدی (نذر و) سو کلون قوشی و دراج
(طرفه) عجب (من) بن (کبرم) طو تریم (چالا کست) چابکدر (شاهینم) م
(معنای اشارتی) هر کیجه کبدی سنده اهل الله انتساب وصفوت قلبه روحانیت
اولیه رقی بحر دظاھر الفاظ فصاحت و بلاغت اوزره نظم شعر ایلدیه انک جانم کلامی
اهل قلوب عندنده مقبول کلدی ما بنم روح شاهینی اوج اعلادن و جانب قدس الهیدن
معانی لطیفه و عجیه و علوم لدنیه غریبه اخذیله واسان غیلله بیان ایتدیکم ایچون بین
العرفاء مقبول اولمشدر

اگر باور نمی داری رواج صورتی کز چین پرس *

که مانی نسخه میخواهد ز نوک کک مشکینم *

اگر بوسوزده اعتقاد ایتر ایسک بوری چین نقاشندن سوال ایله که مانی بنم مشکین قلمک
اوجندن نسخه استر (مفردات) (باور) اعتقاد (می داری) طو تریم ایسک (رو) بوری
(ز) من (صورتی) صورتی (چین) مملکت (پرس) سوال ایله (مانی) بر اسناد نقاش
(نسخه) م (میخواهد) استر (ز) من (نوک) اوج (کک) قلم (مشکینم) بنم مشکین قلم
(معنای اشارتی) اگر بوسوزی تصدیق ایتر سنک کیت وار کشف و کرامتله و ذوق
روحانیتله معارف الهیه دن و علوم ربانیه دن اولان صور معنویلیری باذن خدا ارشاد
خلق ایچون اظهار ایدیمی عارف بالله لردن سوال ایله که بنم مشکین قلمک اوجندن
کتب ایله بیان اولان معارف الهیلمی استاد کامل اولان مشایخ عظام دخی استنساخ
ایدب ذوق روحانیت و عشق و معرفت کسب ایلشدر

صبح الخیر زد بلبل بجایی سابقا بر خیز *

که غوغا میکند در سر خروش چنک دوشینم *

بلبل صبح الخیر اوردی ای ساقی قنده سن قالی که دون کیجه که چنک خروشی بنم
باشنده غوغا ایلر (مفردات) (صبح الخیر) م (زد) اوردی (بلبل) م (بجایی) قنده سن
(ساقیا) الف ندایه (بر خیز) قالی (غوغا) م (میکند) ایدر (در سر) باشنده (خروش)
فریاد (چنک) سز (دوشین) دون کیجه (م) بنم (معنای اشارتی) بحمد الله مستجاب
الدعوه بر عاشق صادق بنم صباحت و بجا هنم و ابدی سعادت ایچون خیر دعا ایلدی
ای شراب عشق الهی بخش ایدیمی یزروشن ضمیم قنده سن سندی قالی یزه هنم
وعون ونصرت ایله که عالم ارواحده (الست بریکم) خطابنک لذتی و صدای سعادت
بنم باشنده اولان قوه خیالیدن فعله کک ایچون اضطراب و غوغا ایلر لکن خود

(نه هر کونفش نطمی زد کلامش
دلپذیر آمد * نذر و طرفه من کبرم که چالا
کست شاهینم) نقش نظم بیانیه و یا حرف
و حدت و یا تسکیر در دلپذیر و وصف
ترکیب در پذیریدن کوکل قبول ایدیه چک
نسنه نذر و طرفه بیانیه چالا کست
و چاک یعنی چوک دیمکدر * محصول بیت *
اولیه دکلدر هر اول کیجه که نظم
نقشی اوردی کلامی دلپذیر کلدی
یعنی هر ناظمک کلامی دلپذیر دکل غریب
سو کلنی بن طو تریم که شاهینم چالا کست
و چابکدر حاصلی هر شاعرک شری
مقبول اولر مقبول شعر بنمدر که طبیعت
شاهینم کی بوکر کدر (اگر باور نمی داری
رواج صورتی کز چین پرس * که مانی نسخه می
خواهد ز نوک کک مشکینم) باور داشتن
اینانقدر که حرف بیان مانی بر مشهور
نقاشک اسبدر نوک کک قلمی و ضمیمه
هر سننه نک سبوری اوجی کک مشکین
بیانیه در * محصول بیت * اگر اینانم ایسک
وارچینک نقاشندن سوال ایله که مانی *
نقاس نسخه استر بنم مشک رنک قلمدن
یعنی قلم اوجندن صادر اولان نقاش
کلامدن یعنی بنم اشعارم نسخه سنی استر که
ارژنک ادلی کتا بنده سائر استخرا ج
ایلدیکی نقوشله کتب ایلله (صبح الخیر
زد بلبل بجایی سابقا بر خیز * که غوغا
میکند در سر خروش چنک دوشینم)
* محصول بیت * بلبل صبح الخیر اوردی
یعنی سحر نفعمه سنی ایلدی قنده سن
ای ساقی قالی زردادون کیجه کی چنک
خروش و ناله سنی باشنده غوغا ایلر یعنی
هنوز آوازی بنمدر اوتر

بخودانه ظهوری امر عسیر در و اعانه پیره محتاج در

روز عشق و سرمستی ز من بشنوه از حافظ * که با جام و قدح هر شب ندیم ماه و پروینم *

عشق و سرمستک رموزی بدن ایش حافظدن ایشته زیرا جام و قدح له هر کجه ماه و پروینک مصاحبی ام (مفردات) (رموز) اسرار (عشق) م (سرمست) م (یا) مصدریه (زمن) بدن (بشو) ایش (نه) ننی (ز) من (حافظ) م (که) زیرا (یا) مع (جام) بوش قدح (قدح) شراب ایچیلن کوجک اسکره جک (هر شب) هر کجه (ندیم) مصاحب (ماه) آی (پروین) اولکر (م) بن (معنای اشارتی) عشق و اتوار ذات حقه استغراقک و شراب عشقه سرمستک رموز و اسرارنی حافظک مظهر فیض الهی و خانه تجلی ربانی اولان روح رفیق و قلب نوشانوش صبو حبسی طرفندن ایش و صورت قابی و قال چهندن ایشته زیرا ماسوی الاهدن خالی و عشق و معرقله مالی روح و قلبه هر کجه حضرت فخر کائنات علیه افضل التحیات و کالجوم اولان اصحاب رسول الله و وارثان حبیب الله لک مصاحبی ام

وفا داری و حق کوئی نه کار هر کسی باشد * غلام آصف دوران جلال الحق والدینم *

وفادارلق و حق کوئی هر کجه نیک ایشی دکلدر جلال الحق والدین اولان زمانه من و وزیرک غلامیم (مفردات) (وفاداری) و فاطو و تجلیاتی (حق کوئی) حق سولجیچیک (نه) ننی (کار) ایش (هر کس) م (یا) وحدیه (باشد) اوله (غلام) م (آصف) وزیر سلیمان علیه السلام (دوران) زمان (جلال) اولو (حق و دین) م (میم) بن (معنای اشارتی) عهد حقه و عهد اولیاء الله و وفادارلق و کاهو علیه حق سولجیچیک هر کجه نیک کاری دکلدر لکن بعون الله بزه و فقر که حال زمانه من ده خلیفه الله فی الارض و غوث اعظم سلطان العارفين و برهان العاشقین پسر سلطان علماء محمد بهاء الدین حضرت مولانا محمد جلال الحق والدینک غلامیم و فیض و احسانتک مظهریم

وله ایضا *

بگذار تا بشارع میخانه بگذرم * کز بهر جرعه همه محتاج این دریم *

قوتا میخانه نیک طریق واسعه کیده لم زیرا بر جرعه دن ایچون جله بوقیوه محتاج (مفردات) (بگذار) قوتا (تا) جتی (یا) للملابسه (شارع) شاهراه (میخانه) م (بگذرم) کیدیم (که) زیرا (از) من (بهر) تعلیل (جرعه) م (همین) وحدیه (همه) جله (محتاج) م (این) بو (در) قیو (ایم) از (معنای اشارتی) ای صوفی خشک قویری حاله که تا اولیاء اللهک و مشایخ عظامک اختیار ایلد کاری عشق و محبت شاهراهه کیده لم زیرا (الا لا ایمان لمن لا محبة له) حدیث شریفی سر نیجه بر زره محبة الله تحصیل ایچون جله من بو مشایخ عظامک قبول نسه محتاج که وسیله سز و می شد سز حصول

زیاده *

(رموز عشق و سرمستی ز من بشنوه از حافظ * که با جام و قدح هر شب ندیم ماه و پروینم) که حرف تعلیل ندیم مصاحب پروین اولکر یلد زی * محصول بیت * تجرید طریقله بیورر عشق و سرمستک رموز بنی بدن ایش حافظدن ایشته زیرا جام و قدح حله هر کجه ماه و پروین مصاحبی یعنی صبا حله دك اوقویو ترك ایدوب بر روز عشق و سرمستکی از برلین بنم حافظ دکل پس بنم معلومدر انک دکل (وفاداری و حق کوئی نه کار هر کسی باشد) غلام آصف دوران جلال الحق والدینم (وفادار و وصف ترکیبدر داریدن دن و فاطو تجلی یعنی اهل وفا و با جرف مصدر حق کویده و وصف ترکیبدر حق سولجیچی * محصول بیت * وفادارلق و حق سوز سولجیک هر کسک ایشی دکلدر بو خصوصه جلال الدین نام آصف دورانتک قوی بی یعنی وفادار اقلده و حق کو یلقده و ز را عظمک بنده می بی زیرا وفادار و حق کویدر (وله ایضا) (بگذار تا بشارع میخانه بگذرم) کز بهر جرعه همه محتاج این دریم) بگذار با حرف تا کید کذا ر فعل امر مفرد مخاطب قو دیکدر یعنی ترک ایلد عریجه دع درلر تا حرف تعلیل بشارع با حرف صله شارع طریق عظیم میخانه به اضافت لامیه در کز کافی حرف تعلیل جرعه با حرف وحدت و همزه حرف توسل * محصول بیت * خطاب عام طریقله بیورر قوتا میخانه طریقله اوغرایلم بشارع باسی حرف صله اولجه معنی بویله اولور اما از معنای سله اولجه معنی قو که میخانه بولندن کچه لم زیرا بر جرعه ایچون همز بوقیونک محتاجی بظواهر اقو ذکر کچمدی که بوقیونک دیبه اما میخانه ذکر ی قرینه سله بو قیود بمش زیرا میخانه به قبول لازمدر

زیاده مشکدر

روز نخست چون دم رندی زدیم و عشق * شرط آن بود که جزه این شیوه نسبریم *

اول کونده چونکه رندک و عشق دمنی اوردق لایق اول اولور که شیوه بولندن غیری به کتبه لم (مفردات) (روز نخست) اول کون (چون) م (دم) نفس (رند) عیار ولا ابالی (یا) مصدر به (زدیم) اوردق (عشق) م (شرط) م (آن) اول (بود که) اولور که (جز) غیر (ره) یول (این) بو (شیوه) ناز (نسبریم) اصبر لیلیم (معنای اشارتی) (الست بریکم) کونده ظلوم وجهو لافله لا ابالیک ایدوب عشق و محبت اوزره عهده و فادمنی اوردق و حضرت الله ایلد عهده و بیمان ایلدک شرط انصاف و لایق اولدر که بوناز و نیازله عشق و محبت بولندن غیری به کتبه لم و عهده و فادمنی سعی ایلد لم

جایی که تخت و مستندم میروید * کر غم خوریم خوش نبود به کچی خوریم *

بر بر که جمک تختی و مستندی باده و قنیه کیدر اگر غم بر ایشک خوش اولمزیک که شراب ایچلم (مفردات) (جایی که) بر بر که (تخت) م (مستند) م (چم) (بر باد شاه) (میروید) کیدر (بیاد) ییله (کر) م (غم) م (خوریم) ییه وز (خوش) م (نبود) اولمز (به) یک (بی) شراب (خوریم) ایچلم (معنای اشارتی) سنک مغرور او اب انک سبیلله حقندن غافل اولدیقک فانی دنیا پروفا سز رد که جم کچی نیجه بادشاهلرک تختی و طبایع کون و ندیکی مالی و املاکی و اتباع و انصاری جمله سی باده کیدر و فنا بولور اگر بوعی نعم و شرابی سراب اولان فانی دنیا ایچون غم بر ایشک خوش دکل و عاقل کای دکلدر همان شراب محبت نوش ایشک سعی ایلد

تاو کد ست در کر او توان زدن * در خون دل نشسته چو یاقوت احمریم *

تا اوله که انک کر شه ال اورمق ممکن اوله یاقوت احمر کچی خون ده غرق اولمشز (مفردات) (تا) حتی (بو که) اوله که بود که دن محققدر (دست) ل (در) فی (کر) قوشاق (او) ضمیر (توان) ممکن (زدن) اورمق (در) فی (خون دل) ککو کل فانی (نشسته) او نور مش (چو) مثل (یاقوت احمر) م (ایم) از (معنای اشارتی) بمحمد الله بزاوول معاشرز که عشق و محبتله وصلت الی الله میسر اولتی ایچون کونک فانی یاقوت احمر کچی خونا بیدوب چشمزدن روان و محن و بلا یایه رضاو تحمل بار کران ایشز در

واعظ ممکن نصیحت شورید کان کما * با خاک کوی دوست بفر دوس نکریم *

ای واعظ عشقه دیوانه اولشله نصیحت ایلد ز بر ایز دوستک محله سی خاکله فردوسه التفات ایتمیز (مفردات) (واعظ) م (مکن) ایلد (نصیحت) م (شورید کان) عشقه دیوانه اولشله (که) زیرا (ما) بز (با) مع (خاک) طبعی (کوی) محله (دوست) م (یا) للملابسه (فردوس) جنت (نکریم) باقرز (معنای اشارتی) ای واعظ بی خبری مغز اولان اعمال ظاهره مشتهای نفس اولان جنته دخوله

(روز نخست چون دم رندی زدیم و عشق * شرط آن بود که جزه این شیوه نسبریم) نسبریم فعل فنی استقبال منکلم مع الفیدر * محصول بیت * روز ازلده چونکه رندک و عاشقانی نفسی اوردق یعنی رندکی و عاشقانی قبول ایلدک پس بوقیونک شرطی اولدر که بوقیونک بولندن غیری بویله کتبه لم یعنی طریق

عشق و رندی به سلوک ایلد و ز (جایی که) تخت و مستندم میروید * کر غم خوریم خوش نبود به کچی خوریم * جایی جابدن مراد عالم فانیدر یا حرف وحدت که حرف بیان تخت و مستند عطف تفسیر در جم سلیمان پیغمبر بیاد با حرف صله اولجه باده وار مقصدن مراد فسادر اما حرف مصاحبت اولجه مراد جلد ر یعنی کتور ملک اما بونده مراد اولکیدر * محصول بیت * بر رده که سلیمان علیه السلام پیغمبرک تختی ییله واره یعنی فانیه واره اول رده اگر غم یرسک خوش دکل اول بکدر که باده ایچو وز حاصلی غم نمکدن باده ایچمک بکدر (تا بو که دست در کر او توان زدن) تا حرف تعلیل بو بوددن مخففدر که حرف بیان کر قوشاق با قوی احمر لکله توصیف ایلدی زیرا فائده و جکرده تریه اولان قرمز یاقوتدر غیرنک غیر طریق ایلد تریه او اور * محصول بیت * تا اوله که جانانک قوشاقه ال اورمق اوله یعنی ممکن اوله فان ایچنده او نور مشز یاقوت احمر کچی یعنی وصلت امید یله محنت و مشقت اختیار ایشز (واعظ ممکن نصیحت شورید کان کما) با خاک کوی دوست بفر دوس نکریم) واعظ معنا دی نصیحت اسمر نصیحت نصیحه دن یعنی قبح با بشدن او کت معنای سله فارسیجه پند درلر اما بونده مصدر معنای سله در ممکن واسطه سله پس شورید کانه اضافتی مصدرک مفعولته اضافتی قیلند ندر که حریف تعلیل ما مصراع ثانی به میروندر با بونده مع معنای سله در تقدیری با وجود خاک کوی اوست بفر دوس ده با حرف صل نکر مع متعلق باده اکا متعلقدر ایکی مفعول غیر صریح آوردن کر فعل فنی استقبال منکلم مع غیره * محصول بیت * ای واعظ شورید ره نصیحت ایلد ز بر ایز شورید ره دوستک خاک کویله جنته باقرز یعنی بونک کچی باله و وجود یله اکا نسبه طریق باقرز

(چون صوفیان بحالت رقصند مقصداً* مانبر* هم بشعبه دستى برآوریم) حالت رقص یابند و نون و دال است کلمه سنک اذات جعبدر هم بوند. نیز لفظى نا کید ایدر یعنی بر سبيله اکتفا جزا زد پس ضرورت وزن ایچون کیشدر بشعبه با حرف صله و یا حرف تعیلل شعبه مصدر در ذخرج یا خندن حقه با زلفه و حبله با زلفه دیراز دستیده یا حرف تنکیر در همان دست دیمکدر بر اذات استعلا آوریم فعل مضارع متکلم مع غیره در یا خود فعل امر متکلم مع غیره فالدر بر رزوقا الدالم دیمکدر* محصولیت* چونکه صوفیابر حالت رقصده مقصدالدر یعنی رقصالدرن ابلر در و رفاصلر انلره

پرو لك ايلرز زدنش بدهد و يا شعبده ايله
ال فالدرز و بال فالسدر لم يعنى بزده
تك طور ميوب اليرى بر حيله ايله مشغول
ايد. لم ال فالدر مقدن مراد بر كار
ميا شرتند رحاصلى اليرى عبادوز هاده
ايكن مناهى به مباشر وليحق بزكه كوت
رندانده اوله وز بطريق اولى مباشر اوورز
بعض نسخده بحالت ورقصنده واقع
اولمش و او عطفه ايله بس بونسخه يى
قبول ايلك غريب حالىدر مصراع
ثاينك معنا سنى بزدي حق بازلغدر قصه
مباشرت ايد. لم دين عجب معنا و بر مكه
مباشرت ايلش (از جرعه توك خاك زهين قدر
لدل بافت * بيجار * ماكه پيش نواز خاك
كترىم * محصول يلت * سنك جرعه كدن
برك طيراغى اهل قدر ينى بولدى يعنى سن
خاكه جرعه جا مكي سيمكه جوهر ميه
سنى بولدى اما بيجار بزكه سنك فتيكه
خاك كدن كترى يعنى بزجرعه جامك ميسر
اولمكه بزده جوهر ميه سنه لاحق اوله وز
حاصلى فتيكه طيراغچه قدر مز بوقدر
(زان پيشتر كه عمر كر انمايه بگذرد * بگذار
تاعقب روى تو بگذرىم) كر انمايه آخر
بهالى * محصول يلت * اندن اول كه اعر
بهالى عمر كرى يعنى اعر بهالى عمر كچمردن اول
مانع اوله قو ناسك رويك فر شوستنده
كچلوم يعنى بوزى سيرايد روك فر شو كدن
كچلم (حافظ چوره بكنكره كاخ وصل
نيست * باخاك آستانه * ان در بىر بزم)
كنكره قور قوقاق * تلا حصارك و كو برنك
و منارنك قور قو لغى كچي كه عربجه
اكاشرفه دبرلشيك ضمى و رانك سكونيله
كاخ كوشك و سرايدر كنكره * كاخ
وصل اضافتلى پسانيه در خاك آستانه
ان در لاييه ارد بىر بزم كچلم ديمكدر
روزمره راندن * محصول يلت * اى حافظ

چون صوفیان بحالت ورقصند مقتدا * مانیر هم بشعبده دستی برآوریم

چونکه صوفیا حالت ورقصده مقتدا در بزخی هم حقه بازاغله رقصه مباشرت
 ابدلم (مفردات) (چون) م (صوفیان) م (یا) ظرفیه (حالت) م (رقص) م (اند)
 (اداء جمع) (مقتدا) م (ما) (یزنیز) دخی (یا) للعلا بسه (شعبده)
 حقه بازاغ (دستی) برال (بر) یوقارو (آوریم) (مقتدا) (معنی اشارتی) چونکه
 اسیر نفس اولوب تغییر الشكل لاجل الاکل ایلان صوفیان مدعیان ریا و سمعه ایله
 صوفیان محفل حالات سنیه لری ورقص ذوقیه لری اظهاری ایتکله بی تمیز
 اولان عوام کانه اولمره مقتدا اولشدر ای عاشق عشاق بزخی تسترا حقه بازاغله
 رقصه مباشرت ابدلم که اگر یاناعه اگری پا بوج مناسبدر

﴿ از جرعه تو خاک زمین قدر لعل یافت ﴾ بیچاره ما که پیش نواز خاک کتیم
سنگ جرعه کدن برک خای اهل قدرتی بولدی بیچاره بزرگه سنگ فتنده خاکدن اکثر
(مفردات) (از) من (جرعه) م همزه اضافت ایچو ندر (تو) سن (خاک)
طریق (زمین) بر (قدر) م (اهل) م (یافت) بولدی (بیچاره) م (ماکه)
بزرگه (پیش تو) سنگ او ککنده (از) من (خاک) م (کتیم) زیاده اکسز
(معنای اشارتی) ای محبوب سنگ شراب عشق لایزالک جرعه سندن خای اولان
وجود انسان اهل وجود هر کبی بر قدر عالی بولدی که شاهان جهان خاکیا پلرینه
یوزورمکه منیده درل انکیچون بر بیچاره دل دخی نفسی ووجودی برک ابدوب سنگ
حضور معنومده ذل وحقارته خاکدن کتر اولمش

زبان بیشتر که عمر کرانمایه بگذرد * بگذار تا مقابل روی تو بگذریم *

اندن او کدین رک که اگر به او عمر کچه قوتانک بوزک مقابلنده کچهلم (مفردات)
(زان) اندن (بیشتر) او کدین رک (عمر) م (کرانمایه) آخر بهالو (بگذرد)
کچه (بگذار) قو (تا) حتی (مقابل) م (روی) بوز (تو) سن (بگذریم)
کچهلم (معنای اشارتی) ای رحیم و لطیف و کریم اولان محبوب بزه تقدیر و احسان
ایلدی بک عالم کندوبه فیت اولیان آخر بهالو عمر جوهری کچوب تو کفرندن اول
ینه محضا لطف و کر مکن بزی عصمتده قیلوب دانما جالات نوری مشاهده اینکله
حضور معنوی بکده اخلاص وجهی اوزره ثابتقدم ایلبوب ینه بوحال اوزره بزی
لقا که واصل الیه سن

ای حافظ چونکہ وصل قصرتک کنکرہ سنہ یول یوقدر بو قونک آستانہ سنک خا کیلہ

﴿ عمری ﴾

چونکہ وصل قصر ۛك كثره سنه يول بوقدر يعنى چونكه وصل جانانه بحال بوقدر بوقونك ايشيكي طراغيله كچنم يعنى وصل جاتان ممكن دكل ايسه ملازمت خاك درجانات ممكندر مصراع نانينك مضاسنى بوآستانه ۛك خاكي ايله عري ياشه ايلتلم دين معناني ياشه ايلتسه ممش واول قيوآستانه سى طراغنه باش ايلتله لوم دين رزقي معنا ويرمكه لاحقه سابق ومقتدا اولش

(وله ايضا) (البيان للاحباب ان يترجوا * والله قضى العهد ان يندموا * همزة حرف استفهام انكارى اى ان فعل جده مطلقا لم يجازمه اليه ساقط او شذرا اصله انى ائبى منهموز القاع مثل اللام مصدرى اناكول كسرهمزة اليه حينئذ معناه يعنى وقت اولمادى الاحباب لام حرف صلة ما قبله دى فعلة متعلقة واحباب حبيك جوى يعنى دوستلر ان حرف مصدر يترجوا منصوب يدان حرفه علامت نصب سقوط تون جعفر نأويل مفردة ان اليه محلا مرفوع فاعل فعل جده مطلقا وحرف عطف انما قضى معطوف قدر الاحباب العهد لفظا منصوب مقول صريح يد ناقضين لك عهدى بوز مجازية كدران يندموا اعرافى ان يترجوا اكيد ر شدم بيشيانانى معناستدر (محصول بيت) دوستلر بزه ترحمك وقتى اولمدي يعنى وقت اولدى دى عهدى نقض ايدلره بيشيان اولوق وقتى اولمدي يعنى اولدى به تنك اعرانده ١٩٣٠ بى بان فعل مضارع ديد كد نصكره ان يترجوا جله سى محلا مرفوع فاعل يد

﴿ وَلَهُ اِيْضًا ﴾

﴿الم يَأْنِ لِلَّذِينَ احْبَبُوا أَنْ يَنْزِعُوا * وَلِنُاقِضِينَ إِلَهُدَّ أَنْ يَنْتَهُوا﴾

وقت اولدمی دوستره که ترجم ابیلر و ناقض عهد اوللر، وقت اولدمی که بشیان اوللر (مفردات) (الم بیان) وقت اولدمی انی یأیندن قرب وقت معنائنه همزه استغفهام ایچوندر (الاحباب) دوستلر ایچون (ان ترجموا) ترجم ایتمک لری (للقاضین) بوز بیلر ایچون (عهد) قول و قرار (ان بشدوا) بشیان و ایتمک لری (معنای اشارتی) راه عشقه، روز شب آج و صومرز و کجکلر او یقوسز و صد هزار محن و بلا یاه نهمل الیه محل مرحمت اولدم عجب قرینت حقه اولان دوستلر، زم حال یریشمنزه ترجم لری وقتی اولدمی و یوم السنده حضرت الله الیه اولان عهدنی نقض ایدیمیلر، وقت اولدمی که بشیان اوللر و توبه و استغفار ایدلر

﴿الم بأنهم انبأ من بات بعدهم﴾ وفي صدره نار الاسبى تنضمم ﴿

انلر، شول کیمه نك خبری کلدی کی که انلرد نصکره کیمه لدی حال بو که ائک سینته سنده
 -أسف آتشی یا کلاور (مقدات) (الم یا نهیم) انلره کلدیمی (انبیاء عن) شول
 کیمه نك خبری (بات) کیمه لدی (بهدهم) انلرد نصکره (واو) حالیه (فی)
 ظرفیه (صدر) کو کس (ه) صبر (ار) آتش (اسی) غصه و تاسه (تضرع)
 آنشک یا کللملری و علو لئلری (معنای اشارتی) عجب احباب عالیجنابره
 کندیلرند نصکره سینته سنده عشق و محبت و افتراق احبابک غصه وأسفی آتشی
 شعله لن و کیمدلر صباحه دکن آرز و و اشتیاقه آفر یا دایم کیمه نك حالی خبری
 انلره کلدیمی که رهنم و روشفت اندلر

﴿ فَبَالِيتَ قَوْمٍ يَعْلَمُونَ بِمَا جُرَى ﴾ * عَلَى مَرْجٍ مِنْهُمْ فَيَقْنُوا وَرَحُوا ﴿

نولیدی بنم قوم یکن احوالی یله لردی انلردن رجا ایدیجی اوزره که مبالغه ایله
اکرام ایدوب رجم ایدلردی (مفردات) (فیالبت) ای نولیدی (قرمی) بنم قوم
(یعلون) یله لردی (یما) شول شینی که (جری) یکجیدی (علی مریم) رجا
ایدیجی اوزره (منهم) انلردن (فیصغوا) مبالغه ایله اکرام ایدل (وبرحوا) رجم
ایدل (معنای اشارتی) اول صاحب همت و اهل شفقّت و مروت اولان قوم

تقدیرا منصوب ﴿٤٩﴾ اسمی مضاف در بای متکلمه ﴿٥٠﴾ یعنی بعلون جمله فعلیه خبریدرایت تک باده با حرف صله ما اسم موصول جار مع الجور بعلون به متعلق در جری فعل ماضی تحتشده مایه راجع ضمیر فاعلی جمله سی جمله فعلیه مایک صله سی و مصرع ثانی به مرهوند علی مرتج علی حرف جر مرتج اسم فاعل در افتعال یابندن اصلی مرتجی در اعلال سبیلله مرتج اولشدر وزنی مقعر در تقدیرا مجرور در علی الیه جار مجرور به جاریه متعلق در جری متعلقه جمله فعلیه اسم موصول صله در منهم جار مجرور به مرتج کله سنه متعلق در فتحوا ان مفدره الیه منصوب جواب لیت تقدیری فان محفوا اصلی یحفون ابدی حتی محفون اسماء جار الله ده حقاوت مهر بانی دیمش و نصاب صبیانه حتی مهر بان دیمش فعل فاعل مناسبه در لیکن صحاحده یو معنایه وارد اولماش اما ضروب امثالده مارب لاحقاوت واقعه در مهر بانلی

معناست و برخوا بخواه معطوفان برخوا تقدیرند. بواکی فعله. واقع و او سیر قومه راجعه در * محصول بیت * ای بارنولیدی
طافهم به لاری اندر راجی اولانک اوزر نه جاری اولانی یعنی سرگذشتی تا که راجی به محبت ایدوب اسیر که لاری یعنی قوم کندیلردن
راجی و کندیلره محتاج اولانک اوزرندن نه بکندید کن بیل لاری محبت ایدوب اسیر کر لاری مر بچیدن مراد خواهه کشید ر بجز اراک
ماسنی که موصول واکه استفهام واکه حرف مصدر طوبی بخواهی فعل مضارع مفرد در حقان اشقی و اینجمله * معناست دین عیب
اینجه مظالمه مالک ایش (ای موسم التیروز و اخضررت الی * فالقوانی القید لاتنرم) ای فعل ماضی مفرد مذکر غائب اقی یا بیدن
یعنی ضرب بیا بزن ناقص بانی معجزه افاده کلدی دیکدر موسم افقا مرفوع فاعله در آتی که نیرو واقظ مجرور مضاف الیه در موسم
مرب نوروز در و او حرف عطف اخضررت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه افعاله * ۱۹۴ * بیا بزن اجرت کی بشردی دیکدر ز را

نولیدی حق ته اینک بیلدر مسیله بزم اوزر بزمه نفس وهری یوزندن جاری اولان
احولی و بلا و مصائبی بیل لاری و کال شقه قتلردن کندیلردن رجا یدیمی کیمه
اوزره مبالغه ابله اکرام و ترجمه اید لاری

ای موسم التیروز و اخضررت الی * فالقوانی القید لاتنرم *
نوروز زمانی کلدی و تپلر سبز اولدی نه اولدی آتقی ایدیمی نازه و لطیف زنانه که
ترنم ایتمز (مفردات) (ای) کلدی (موسم التیروز) نوروز زمانی (واخضررت)
بثلاثدی (الری) جمع ربوه که بوکسک بر دیکدر (ذا) نه اولدی (القوانی) جمع
غایبه که قتی ایدیمی زنانه (الغید) نازه وتر (لاتنرم) آواز و قتی التیروز (معنای
اشارتی) بحمد الله نفس وهوی ترک ابله و کثرت ذکر الله ابله فایم باغی تازه لندی
ویشلندی فوضات خدایه استمداد زمانی کلدی اول معارف و اسرار الهی بیان
ایدیمی عارف و لطیف نفس اوزره غایب ابله اولدی که اسرار و معرف بیان التیروز

حکی الدمع عنی ما الجوانح اضمرت * فیا عجباً من صامت یتکلم *
کوزم باشی حکایت و فاش ایلدی شول نسته بی که جو نیم ستر ایلدی ای نه بچیدر که
بر صامت سوز سوزیلر (مفردات) (حکی) حکایت ایلدی (الدمع) کوز باشی
(عنی) بندن (ما) شول نسته بی که (جوانح) جمع جانحه که کوکس طرفه متصل
ایکولدر (اضمرت) ستر ایلدی (فیا عجباً) ای نه بچیدر (من صامت) رسا کندن
(یتکلم) سوز سوزیلر (معنای اشارتی) (حدثنی قلبی) کلام کبار سر بجه حق سبحانه
و تعالی حضرت نرنگ مینه بی کینه ده و دیهه قلوب جوانیم کندیسی ستر ایلدی
معارف و اسرار لدنیه لری مرآت بحال اولان قلم بکا خبر و بر د کد نصرکه کوزم
باشی دخی حکایت و اظهار ایلدی بوز امر عجیدر که قلب عارف صمت ابله
بلا حرف و لا صوت سوز سوزیلر و اسرار الهی بیان ایلر

شهور بها الاوطار تقضی من الصبا * وفی شاننا عیش الی بیع محرم *
بویلر بر آیدر که بویلدره عشق و نازه لکدن حاجت قضا اولور و حالو که بزم
حقمرده بهارک عیشی حرام قیلنشدر (مفردات) (شهور) آیلر (بها) اول
آیلدر (الاوطار) جمع وطر که حاجت معناستدر (تقضی) قضا اولور (من الصبا)
عشق و نازه لکدن (وفی شاننا) بزم حقمرده (عیش) دیرک و حیات (ال بیع)
بهار (محرم) حرام قیلنشدر (معنای اشارتی) کچه آنا و اخبار که
مقتضا سجه شهو و مبار که زده عشق و محبت و اخلاص قلب ابله طلب اولان
دنیا و آخرت حاجت لری و مراد لری قضا اولور و حاصل اولور لکن (وهما حرامان
علی اهل الله) حدیث شریفی سر بجه بزم حقمرده دنیاک و آخرت که بهاری معیشتی
و دیر لکی حرام قیلنشدر

بنی عما جودوا علینا بجرعة * و لا فضل اسباب بها یتوسم *
ای بزم عجمز اوغلاری بزمه بجرعه احسان ایلر که حالو که فضل ایچون اسباب

ضرب بیا بندن دمع کوز باشی لفظا مرفوع فاعله در حکاک عنی جار مع مجرور حکاکه متعلق در ماسم موصول بحال صوب * وارد که *
مفعول بهیدر حکاک یعنی صله سله الجوانح جمع جانحه در که سته جانبدن ایکی یکدزنه که ضلوع جمع ضلوعه که او کورغه یکیکی جانبدن
ایکی یکدگر جوانح لفظا مرفوع مبتدا اضمرت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه افعال بیا بندن فاعلی ضمیر تحتیه مستزهی جار مجرور جمل
قلبه اعرایدن محلامر فوع خبر مبتدا اخبار بر نسته بی کبر لکه دیرل اصلیده اضمرت ایدی اسم موصوله راجع اولان ضمیر منصوب حذف
اولش مبتدا ابله خبر جله اسمیه اعرایدن محلی بوق صله سیدر اسم موصول صله سله بیان اولندی فیا فاصحه و یا حرف
لدا عجب انکره غیر مقصوده یا رجلا خذ بیدی کی مبالغه طریقه بچیدر ندا ایدر یعنی ای عجب کل کور بوعرب قصه بی من حرف تبیین

اخضرر بیلدر در لاری راتک عقی و یا ک
فقیله ربوه ک جمعیدر و ربوه حرکات
ثلاث جازدر دبه معانه که فارسیده
توده دیرل تقدیرا مرفوع اخضررت
فاعله در فاطمه جواب شرط محذوف
وما نسیم استفهام تقدیری اذا ای موسم
التیروز و اخضررت الی فوالقوانی لام
حرف جر حاصل به معاق تقدیری فاحصل
القوانی غوانی غایبه ک جمعیدر غایبه شول
خاتونه دیرل که زوجیه مستغنیه اوله
اقراردن بیا ایزدن غیریه باقیه و شول
خاتونه ده دیرل که کال حسن و جالده ن
اسباب حنه احتیاجی اولیه القید غیک
کسر یله غیدانک جعی بیض بیضاء ک
جعی اولدیمی کی یوشق کوده لی
خاتونلر دیکدر لاتنرم فعل نفی استقبال
مفرد مؤنث غایبه ضمیر فاعلی غوانی به
راجیدر جواب استفهام واقع اولش
شیدن کبر و کلن ابیت آخرده حرف روی
واقع اولان میک مافیلدی صدمه تمام شاع
اولقی کرک که بر او متولد اوله که اکا علم
فایده ده حرف اطلاق دیرلر نه که قصیده
برده ده میک مافیلدی کی کسر نه
اشباعدن بر یا تولد اولور * محصول بیت *
موسم نیروز یعنی بهار کلدی و طاغلو و دیرل
چار و چمن اولوب بشردی پس بویه اولی
نارک اندام کوزل قزل و کلنله نه اولدی که
ترنم و قتی التیروز یعنی اول بهار خوش و خروش
و قتی و ترنم موسمیدر پس تازه قزل و کلنلر
نیچون قتی و ترنم التیروز دیکدر لفظ غید اصلده
فقیله در بوند سکون یا ابله اوقور
ضرورت وزن ایچون دین و غوانی جمع
غایده در که اریچی صورت معناستدر و منه
سنده اخضررت افعال بیا بندن مفرد مؤنث
غایبه در دین کلام عربی عجب متبع اعشال
(حکی الدمع عنی ما الجوانح اضمرت * فیا عجباً
من صامت یتکلم) حکی فعل ماضی مفرد مذکر
غائب افظ مشرک در حکایتله مشاهبت بندن

صامت التیروز ابله کوشه دیرلر ناطق دوما ابله قویه دیکلری کی بوند تشبیه طریقه کوزم بیلدر کتایدر اگر چه صامت بر معنای ساکنه
یتکلم تفعل بیا بندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب جملده فعلیه مبتدای محذوفه خبردن تقدیری هو یتکلم در و بوجه اسمیه اعرایدن محلا مجرور
صفتیدر صامت * محصول بیت * کوزم باشی حکایت ایلدی یعنی اظهار و ابراز ایلدی اول نسیه بی که بهاولرم اخبار و اخبار ایلدی یعنی
دروغ اختفایلیکی اشک اظهار ایلدی یعنی عشق و محبتی کوزم باشی اظهار ایلدی حاصلی کر به محبت دروغمی ابراز ایلدی پس ای عجب
کل صامت متکلمی سیر ابله یعنی صامت تکلمه کلدی کی کور که اول صامت کوزم باشی در تکلم ذکر قافیه ضرور بچیدر و الا صامت مقابل
ناطقدر جوانح جمع جانح دیلر اصابت الی مشلر مصراع ثانی که معنای ای نه بچیدر که جانسز و لردین روح کلامه و اصل اولامش
(شهور بها الاوطار تقضی من الصبا * ۱۹۵ * وفی شاننا عیش الی بیع محرم) بویت بیت سابقه مافیلده اولی مناسب ایلدی لکن
بهض ابتر شارح لک نسخه سته تابع اولوب

وارد که اول اسبابه علامتسور (مفردات) (بنی عذ) ای بزم عجمز اوغلاری
(جودوا) احسان ایلر (علینا) بزم اوزر بزمه (بجرعة) بجرعه ابله
(و لا فضل) حالو که فضل و کرم ایچون (اسباب) سیدر وارد (بها) اول اسبابه
(یتوسم) علامتسور (معنای اشارتی) ای بزم بزمک ایمان و اسلام قنداشی بزم
عمرک فضل و کرم صاحبی اولان پیران طریقت اوغلاری بزمه شراب عشق الهی
لا یزالیدن بجرعه احسان ایلر ز بر فضاک و عند الله قدر عالی اولمقلک علامتی
جود و کرمدر تا که بزدخی اول بجرعه سبله راه اهل اللهده * بیهتم اوله لم

ایا من علا کل السلاطین سطوة * ترجم جزاک الله فالخیر مغنم *
ای سلاطینک جمعیسی اوزره قهر و قوت یونندن عالی اولان کیمه ترجم ابله الله تعالی
سکا خبر جزا و یرسون ایدمی خیر غنیمتدر (مفردات) (ایا من علا) ای عالی اولان کیمه
(کل السلاطین) جمیع سلاطینله (سطوة) قهر و قوت یونندن (ترجم) ترجم ابله
(جزاک الله) الله تعالی سکا خبر جزا و یرسون (فالخیر) ز بر اخیر (مغنم) غنیمتدر
(معنای اشارتی) ای حضرت اللهه قریت و معرفت ابله جمیع سلاطین دنیا اوزره
قهر و قوت قدسیه یونندن عالی اولان سلطان حقیقت و بر طریقت بزمی سره پاره
ترجم ابله الله تعالی سکا خبر جزا و یرسون معلوم کدر که خبر قرآن عین غنیمتدر

لکل من الخلان ذخر و منیة * و المحافظ المسکین فقر و مغرم *
دوستلردن هر بر یسی ایچون آرز و حصول مراد وارد و حالو که محافظ مسکین
ایچون فقر و زیان وارد (مفردات) (لکل) هر بر یسی ایچون (من الخلان)
دوستلردن (ذخر) آرز (و منیة) مقصود وارد (و المحافظ المسکین) مسکین
حافظ ایچون (فقر) م (و مغرم) بضم المیم بر نسته به مبتدا اولق و بفتح المیم اداسی
لازم اولان دین (معنای اشارتی) حافظ هر وجه ابله محل مرحت و محل احساندر که
دوستلرک هر بر یسی ایچون ذخر آخرت و حصول مراد وارد اما محافظ مسکین
ایچون فقر و احتیاج و اداسی لازم اولان دین و محن و درد و بلا یای مشقه ابتلا
وارد که وجوه له محل مرحت اولمشدر

وله ایضا *
بعزم توبه سحر کفتم استخاره کنم * بهار توبه شکن میرسد چه چاره کنم *
سحر وقتی توبه قصده استخاره ایلیم دیدم توبه شکن بهار اریشور نه چاره ایدم
(مفردات) (با) لالابسه (عزم) قصد (توبه) م (سحر) م (تقم) دیدم
(استخار) م (کنم) ایدم (بهار توبه شکن) توبه قریبی بهار (میرسد) اریشور
(چه) نه (چاره) م (کنم) ایدم (معنای اشارتی) ش علی رضی الله عنه (م عرف الله
قال یسبح العزائم) کلامی سر بجه اسرار و احوال عشق اظهار و بیان ایلیم دیو
سحر وقتی توبه قصده استخاره ایلیم دیدم توبه شکن اولان بهار جذبات رجانبه
اریشور غالب اولوب اراده می محر ایلر نه چاره ایدم

بها یتوسم) بی عیبی نادیدنی حرف ندا مقدر در اصلنده بن ایدی اینک جعی اضافه تون ساقط اولش عه اضافتی و عک ناخبر نه لایه درای
عجمز اوغلاری عرب دیلنده اکثری بوجارت جار یدر جودوا فعل امر جمع مذکر مخاطب جاد یچوددن یعنی نصر باینک اجوف و او بندن
سخا و کرم ابلک دیکدر ز را جود جیک خفیه جوهر دلکه دیرل مرفدی ج کاور قل کی علینا جار مجرور بله جود و ابله متعلقدر بجرعه بوده
جود و ابله متعلقدر و او رابطه حال لافضل جار مجرور یله حاصلیه متعلق مقدم خبر فضل نقض نقصدر ارتفاق دیکدر اسباب مؤخر مبتدا سیک
ججیدر سبب شول نسته در که انکله ریشه اولشه جار مجرور یله بتوسم به متعلق بتوسم فعل بیا بندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب مبنی للمفعول
وسم دن مشق نشانلور دیکدر رجله فعلیه اعرایدن محلامر فوع صفتیدر اسباب * محصول بیت * ای عجمز اوغلاری بجرعه ابله بزم جوهر دلک

ایک یعنی بزجرعه احسان ایلک حال بو که فضل و کرمک آسانی وارد که صاحبی انکه نشانلور یعنی اصحاب فضل و کرمک علامتی جوڈ و بخششدر بس بزجرعه احسان ایلک که فضل و کرمک نشانلش اوله سر (ایمان علاکل السلاطین سطوة * ترجم جزالک الله فائز معتم) (احرف ندان اسم * وصول منادی علاقل ماضی مفرد مذکر غائب ناقص و اوی بوند غلبه ایلدی دیکدر کل معقول صریحی مضافدر سلاطینه که جمع سلاطیندر سطوة قهر و غضب معانسه غیر در علاقی یعنی نصی غیر لغه در ترجم فعل امر مفرد مذکر خطاب اسر که دیکدر جزالک الله جمعه دعا یه حشر و مجیدر فالخیر فاحرف تعلیل الخیر لفظ امر فوع مبدا معنی غایت معانسه * مصدر معنی لفظ امر فوع خبری * محصول بیت * ای شول کیسه که جمع سلاطینه غلبه ایلدی قهر و بطش جهندن بری اسر که الله تعالی سکا خبر جزالو ریزه را خبر خشنیدر یعنی بزجرعه اسر که خبر در خبره فرستی غایت بیتک کرک (اکل من الخلان * ۱۹۶ * ذکر و منیه * و لحاظ المسکین فقر

و غیرم) من الخلان حصلیه متعلق مقدم خبر خلان خلیک جمیدر دوستلر معانسه ذکر ذال میجه تک صبی و خا و میجه تک سکونیه مؤخر مبتدا آرزو معانسه در و او حرف عطف منیه تک صبی و تونک سکونیه آرزو و هر اد معانسه در و او لفظ اعرابی من الخلان کیدر المسکین صفت حافظ فقر مؤخر مبتدا و او حرف عطف معتم میک و را ک فحی و غیک سکونیه اذانی لازم اولان فسنده دین و دبت کی بوند دین مراد در * محصول بیت * دوستلردن هر برینک آرنی و یکینه جکی و اراما حافظ مسکین فقر الیه دینی وار یعنی هب دوستلر کامران و کامکار اما مسکین حافظ ناکام و نامرادر خواجه تک بو بیتی حسن طلب معانسی متعیندر (وله ایضا) بعزم توبه * هر کفتم استخاره کتم * بهار توبه شکن میرسد چه چاره کتم * بعزم باحرف صله و باحرف مصاحبت عزم قصد و نیت معانسه در توبه به اضافت مصدرک مفعوله اضافتدر توبه رجوع معانسه در * هر دن مضاف محذوف قدر تقدیری وقت سحر دیکدر استخاره استعمال بایندن مصدر در اجوف بایی خیردن لغته خبر طلب ایلکدر اما اصطلاحده دوشه با تقدیر کتم مقدم * مفعولیدر بهار توبه شکن بیانیه توبه شکن و صفت ترکیبدر میرسد فعل حال ایشورد دیکدر * محصول بیت * توبه قصدنه و یا توبه قصدله سحر و قنده دیدم که استخاره ایدم لیکن توبه قیری بهار کلیورنه چاره ایده به حاصلی سحر توبه ایلک ایچون اختامدن استخاره به قصد ایلدیم یعنی عزم توبه و استخاره به قید اولش نهاتی استخاره به عزم اختامدن و توبه به عزم سحر دن مفعولدر (سخن درست بگویم نمی توانم دیدم که می خوردن حرفان و من نظاره کتم) نمی توانم دیدم مصراع ثانی به هر و ندر محصول بیت * سوزی کرچک سوزلرم که کورمه که قادر دکم که حرف باده ایچولون

لا به دورنده بنم دماغه علاج ایلکدر طری بزیم اورتا سندن کناره ایدم (مفردات) (با) للملابسه (دور) زمان (لا به) (دماغ) م (علاج) م (کنید) ایلکدر (کر) اگر (از میانه بزیم) مجلس اورتا سندن (طرب) سرور (کناره) م (کنیم) ایدم (معنای اشارتی) اگر مجلس اهل الاهده و مجمع عاشقین الی الاهده محبوب حقیقتک فیض و تجلیسی ظهوری زمانده اگر ماسوی الیهدن تکلم ایدوب و ماسوی الیلهک شغلی و ذکر الیه اظهار سرور ایدرسم بنی جتونه حل ایدوب جنون مرصنه بر علاج ایلکدر و اظفر و همت الیه قلبیدن مرض قلب اولان نقش ماسوایی ازاله ایلکدر

بخت کل بشانم بقی جوساطانی * زنبیل و سمنش ساز طوق و یاره کتم * بر محبوبی کل تخت بر سلطان کی اوتوردم سنبیل و سمنش اکا طوق و بیلازک زینتی ایدم (مفردات) (با) للملابسه (تخت) م (کل) م (بشانم) اوتوردم (بخی) بر محبوبی (چو) مثل (سلطان) م (با) و حدیثه (ز) من (سنبیل) م (سمن) یا سمن (س) اکا (ساز) زینت (طوق) بوغازق (یاره) بیلازک (کتم) ایدم (معنای اشارتی) تحلیه بعد التحلیه اولش کل کی اظیف اولان قلب تختده قلبه افتتاح و انفتاح و بریحی نور ایمانی و انوار عشق و محبت رحانی بر سلطان کی اوتوردم و قلبده ثابت الیم (القلب مضغه اذا صلت صلی الجسد کله و اذا قسدت قسدت الجسد کله) حدیث شریفی سر نیجه سر نیجه دم جوارح اعضایی دخی سنبیل و زینحان کی آداب شریعه طوقه سی و یاره سی الیه عز بن و محلی قیلم که آداب شرعی محافظ اولیان اسرار الله محرم و ایشدر

کدای میکه ام لیک وقت مستی بین * که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کتم * میخانه کد اسم لیک مستاک وقتی کور که فلک ناز و ستاره به حکم ایدرم (مفردات) (کدا) فقیر (میکنه) میخانه (ام) ضمیر (لیک) لکن (وقت) م (مست) م (با) مصدر به (بین) کور (ناز) م (بر) علی (فلک) م (حکم) م (بر) علی (ستاره) بل ز (کتم) ایدرم (معنای اشارتی) دینک تکمیلی و عشق و معرفه الله تکمیلی

ایراقدن سیرانچی اولام حاصلی باده نوش شره قارشمه قادر دکم (بدور لاه دماغ مرعلاج کنید * کرا از میانه بزیم طرب کناره * ایچون کتم) * محصول بیت * لاه دورنده یعنی فصل بهارده اگر زم طرب اورت سندن کناره ایدرسم یعنی باده نوش شره قارشمه دماغه علاج ایلک که غزل اولش اولور یعنی جنونم حکم ایدوب دماغه علاج ایلک ز را زیندر قنده بو فصلده ایچمین دیواته در نه که خواجه بیورر بیت * بصوت بلبل و قری اگر نوشی می * علاج کی کتم کا خرا و اوالکی (بخت کل بشانم بقی جوساطانی * زنبیل و سمنش ساز طوق و یاره کتم) تخت کلدن مراد کلساند رینی باحرف وحدت سلطانده باحرف تنکیر بوند سازدن مراد استیلا بشتدر یاره بیلازک معانسه در * محصول بیت * تخت کلسانده بادشاه کی بر محبوب اجلاس و اقعاد ایدوب یعنی دیکوب سنبیلن طوق و سمنش بیلازک ساز و بید ایدرم یعنی انواع شکوفه الیه اتی مزین ایدرم

(زروی دوست مرا چون کل مراد شکفت * حواله سردوشن بسنک خاره کتم) زروی دوست اضافتی لامیه در کل مراد بیانیته در حواله سردوشن حواله سر مصدرک مفعوله اضافتدر و دشمنه اضافت لامیه در * محصول بیت * چونکه بنم مرادم کلی دوستک رویندن آجلدی یعنی جانندن مرادم اولور دی دشمنک باشی طاشه حواله ایدرم یعنی قننی طاش برک ایدیه باشی اکا و رسون دیرم یعنی جانان بندن یکا اولیجی دشمن هر نه ایدیه یا ورسه ایلسون (کدای میکنه) ام لیک وقت مستی بین * که باز بر فلک و حکم بر ستاره کتم * محصول بیت * میخانه کداسی می لیکن مستاک وقتنده کور که فلک ناز و ستاره به حکم ایدرم یعنی مر تبم ادنی اما بندن اعلا ایشلر صادر اولور حاصلی فلک ناز و ستاره به حکم استغنا دن کنایتدر (مرا که نیست ره و رسم لقمه پر هیزی * چرا مذمت رند شرابخواره کتم) مرابنم دیکدر که حرف بیان لقمه پر هیزی وصف ترکیبدر یعنی حرام لقمه دن پر هیز جیلاک یا حرف مصدر مذمت رند مصدرک مفعوله اضافتدر و رند شرابخواره به بیانیه شرابخواره وصف ترکیبدر * محصول بیت * بنم که لقمه پر هیزک راه و رسمی اولیه یعنی حرامدن اجتناب اولیه نیچون رند باده نوشی مذمت ایدم یعنی بنده که حسن عمل اولیه نیچون فسقه بی ذم و قدح ایدرم دیکدر (چو غنچه باب خندان بیاد مجلس شاه * پیاله کیرم و از شوق جامه پاره کتم) بیاد باحرف صله و یا حرف مصاحبت بیاد مجلس شاه اصنافی لامیه زرد * محصول بیت * غنچه کبی خندان ایلله شاهک مجلس یادینه و یا یادیه پیاله طوتارم یعنی باده ایچرم و شوقدن جامه می پاره پاره ایدرم حاصلی غنچه ده ایکی صفت و ارخندانلق و جامه پاره پاره لک پس بنده شاهک مجلسی یادینه بویله اولشق استرم (اگر زلعل لب بار بوسه رسدم * جوان شوم ز سر و زندی دوباره کتم) * محصول بیت * اگر یارک لعل کبی قرمزی دودا غنندن

ایچون کرچه شراب عشق الهیه تک ساقیسی اولان مشایخ عظامک سعادتنی قبولنده صد هزار دل و حقارتله بر کدایم لکن انلرک همتیه جذبه رحانه ابر بشوب انوار الهیه به مستغرق اولدیم وقتی کور که فلک او زره ناز و ستاره به حکم ایدرم واصلی وادنا به حکم ایدیمی برعالی قدر اولورم

زروی دوست مرا چون کل مراد شکفت * حواله سردوشن بسنک خاره کتم * دوستک بوزندن چونکه بنم مرادم کلی آجیله دشمنک باشی سنک خاره به حواله ایدرم (مفردات) (ز) من (روی) بوز (دوست) م (مرا) بنم (چون) چونکه (کل) م (مراد) م (شکفت) آجلدی (حواله) م (سر) باش (دشمن) م (با) للملابسه (سنک خاره) قننی طاش (کتم) ایدرم (معنای اشارتی) شول وقتکه دوستک بوزندن بزهر عصمت و بر نظر عنایت اولغله مرادم کلی آجیله و حصول پذیر اوله دشمن اولان نفس و شیطان هر نه به قادر اولورسه ایشسون سغیری هبادر کده (المعصوم من عصمه الله)

مرا که نیست ره و رسم لقمه پر هیزی * چرا مذمت رند شراب خواره کتم * بکا لقمه پر هیزک راه و رسمی یوقدر شراب نوش ایدیمی رندی نیچون مذمت ایدم (مفردات) (مرا) بکا (نیست) یوق (ره) یوق (رسم) عادت (لقمه) م (پر هیز) م (با) مصدر به (چرا) نیچون (مذمت) م (رند) فاسق (شراب خواره) شراب ایچیمی (کتم) ایدم (معنای اشارتی) (لاره بانیته فی الدین) خبری سر نیجه بکا بوراه عشق و محبتدر ریاضات و لقمه پر هیزک بولی و عادت یوقدر که آفتاب عصمتده ظلمت بشریت حجاب اولمزبان نیچون مظهر عشق الهی اولان خرابا نیسلری مذمت ایدم که لایق دکلدر

چو غنچه باب خندان بیاد مجلس شاه * پیاله کیرم و از شوق جامه پاره کتم * غنچه کبی خندان لبله شاهک مجلسی باده شراب نوش ایدرم و شوقدن جامه می برنارم (مفردات) (چو) مثل (غنچه) م (باب خندان) کولیجی دوداقی الیه (با) للملابسه (باد) ذکر (مجلس شاه) م (پیاله) قدح (کیرم) طوزم (از) من (شوق) م (جامه) لباس (یاره) م (کتم) ایدرم (معنای اشارتی) جناب شاه حقیقه وصلت الیه جلساء الله دن اولمق امیدیه غنچه کبی خندان لبله یعنی فرح و سرورله و اخلاص قلبله عشق و محبت بونده سعی ایدرم و کمال شوقدن جامه وجودی پاره پاره افنا و دل شادانمی فراقدن شرحه شرحه ایدرم

اگر زلعل لب بار بوسه رسدم * جوان شوم ز سر و زندی دوباره کتم * اگر یارک لعل لب بار بوسه ایشدن جوان اولورم و ایکی کره دیرک ایلرم (مفردات) (اگر) م (ز) من (اغل) قرمزی (لب) دوداقی (بار) م (بوسه) م (عمره) وحدیثه (رسد) ایشد (ام) بکا (جوان) یکت (شوم) اولورم (زسر) باشدن (زندگی) دیرک (دوباره) ایکی کره (کتم) ایلرم

بکار بوسه ایشورسه باشند جوان اولوب و دیرلکی ایکی کره ایش اولورم حاصلی بوسه سندن تان حیات بولورم

(زیاده خوردن پنهان ملول شد حافظ * بیا که بر بطونی رازش آشکاره کنم) بر بط ایکی بانک قند سبزه قیوه دیر * محصول بیت *

۱۹۸

(معنای اشارتی) اگر اول محبوب حقیقت جانب قدسیه شدن بکار بر فض و نیلی و بر ذوق روحانی ابریشم تکراری یکی باشند جوان اوورم (رینا احیانا اثنتین) دمی اوورم ایکی کره حیات بولش اولورم

زیاده خوردن پنهان ملول شد حافظ * بیا که بر بطونی رازش آشکاره کنم *

حافظ معنی شراب ایچمکن ملول اولدی بر بطونی آواز یله انک رازی آشکاره ایدم (مفردات) (ز) من (باده) شراب (خوردن) ایچمکن (پنهان) کیراو (ملول) م (شدد) اولدی (حافظ) م (با) للملابسه (بانک) آواز (بربط) آت ساز (نی) م (راز) سر (ش) آنک (آشکاره) م (کنم) ایدم (معنای اشارتی) مسک کی سستری ممکن اولیان عشقی ریا خوفدن ایچون زاهد خشکر کی اخفا ایچکله اوج علاوه تر قیدن کبر و قالدینی ایچون حافظ ملول اولدی شمدی روحی سی و نفسی میت اولغله کنددی به دوامر پیدمده باعث ترقی و انکشاف اولان بر بطونی آواز یله اسرار عشقی آشکاره ایدم و فریاد و فغانه رسوای عالم اولم که راه عشقه صادقی و محل مرحت اولد بغم ظاهر اوله

وله ایضا *

بیا که بر افشانیم می در ساغر اندازیم * فلک راسف بشکافیم و طری نودر اندازیم *

کل تامل صاجدم و ساغری شرابه بر ایدوب نوش ایدم فلک سفنی یقهلم و بر یکی تمل براقلم (مفردات) (بیا) کل (تا) حتی (کل) م (بر افشانیم) صاجدم (می) شراب (در) فی (ساغر) قندح (اندازیم) آنهلم (فلک را) سناک (سقف) طنم (بشکافیم) یارلم (طرح) تمل (یا) وحدتیه (نو) یکی (در اندازیم) آنهلم (معنای اشارتی) کل ای عاشق صادقی اسرار و معارف کالربنی صا چه لم و قلب قد حنه شراب عشق خدایی طواد یروب ذوق روحانیت اظهار ایدم فلک سفنی یقهلم که تعلقات ما سوا دن قلبی پاک ایدوب بر یکی تمل براغه لم و قلبی عشق آلهیه ایدم معور و اتوار تجلیات الهه مسرور ایدم لم

اگر غم اشکر انکیرد که خون عاشقان ریزد * من وساقی بهم تازیم و بنیادش بر اندازیم *

اگر غم اشکر اندازد ایدم که عاشق ک فانی دو که بن ساقی ایدم بیه سعی ایدم و آنک بنیادی خراب ایدم (مفردات) (اگر غم اشکر) م (انکیرد) قو باره (خون) فان (عاشقان) م (ریزد) دو که (من) ن (ساقی) م (بهیم) بیه (تازیم) بیه لم (بنیاد) تمل (ش) آنک (بر اندازیم) آنهلم (معنای اشارتی) اگر تعلقات ما سوا دن حاصل اولان غم و الم تکر ایدوب عاشق لری هلاک معنوی به دشو رمک خوفی اولد قند بر مجاهده ایدم و شیخ همبته تعاون ایدوب سعی ایدم لم ماسوایی احراق ایدیمی آتش عشقه اول غمک و کدورت ما سوا نک بنیادی خراب ایدم که (تجوع ترقی تجرد تصل الی) مائی حاصل اوله

شراب ارغوانی را کلاب اندر قدح ریزیم * نسیم عطر گردان را شکر در جگر اندازیم *

قرمزی *

کبرنی باده ایچمکن حافظ ملول اولدی قیون و نای آواز یله رازی آشکاره ایدم یعنی آنی ساز مجلسه کنور و ب رازی افشا ایدم رم و با مجلسه ساز کنور و ب شرب باده سنی آشکاره ایدم (وله ایضا) (بیا) کل بر افشانیم می در ساغر اندازیم * فلک راسف بشکافیم و طری نودر اندازیم * (اندازیم) سقف طوان ترکیجه ارا ستی دیر لطر ح بونده تمل معنای در * محصول بیت * کل تامل صاجدم و قد حنه شراب براغه لم یعنی قد حنه باده قویه لم فلکک طوانی یارلم یعنی فلکی شق ایدم و یکیدن فلکک تمل براغه لم ناهر کس فلککدن مرادین الله قابل اوله بولکات نهایت مستانه لکدن خبر و پرر (اگر غم اشکر انکیرد که خون عاشقان ریزد) من وساقی بهم تازیم و بنیادش بر اندازیم * انکیرد فعل مضارع مفرد غایب در قو بر دیکدر تازیم فعل مضارع منکام مع غیره چهارز یعنی سکر دیر تازیدن مشتق که سکر تکرار * محصول بیت * اگر غم اشکر قو پرر سه که عاشق فانی دو که یعنی عاشق فانی دو که ایچون اگر غم آقن صلا رسدن ساقی ایدم سکر در یزو بنیادن بقار یز یعنی ساقی که باده بهما در برایی قدح باده سبزه غم اشکر یعنی تملدن خراب ایدرز (شراب ارغوانی را کلاب اندر قدح ریزیم * نسیم عطر گردان را شکر در جگر اندازیم) شراب ارغوانی پانیه یا حرف نسبت را حرف تخصص عطر گردان وصف ترکیبدر کر دایدندن کوزل فوقو کر در بیچی معنای عطر تخصصی ضرورت وزن ایچون در و الا بجر مقایسه ایدی * محصول بیت * شراب ارغوانی کلاب قدحنه کلاب دو کر ز یعنی شرابی معطر و خوشبو ایدرز نسیم عطر گردانک مجرینه شکر دو کر ز یعنی عودینی شکر آلوده ایدرز خوشبوی تراولسون حاصلی عودینی ملبس ایدرز هپ بواشلی ساقیه ایلرز

چو در دستت زودی خوش بگو مطرب سرودی خوش * که دست افشان غزل خوانیم و پاکو بان سراندازیم (رود بونده ساز قیلد زودی ذکر ایدوب ساز مراد ایدرز کر جزو وارده کل معنای سرودا پردو یا حرف وحدت که حرف تعلیل دست افشان وصف ترکیدن رال قرصی معنای غزل خوانی تمل مقدم معقولیدر

۱۹۹

فرمزی شرابک قد حنه کلاب دو که لم عطر دوند ریچی نسیمی مجرینه شکر آنهلم (مفردات) (شراب) م (ارغوان) بر فرمزی چیچکدر (یا) نسیمه (را) ادات معقول (کلاب) م (اندر) فی (قدح) م (ریزم) دو که لم (نسیم) صبا یلی (عطر) کوزل رایجه (کردن) دوند ریچی (را) م (شکر) م (در) فی (بجر) بخوردان (اندازیم) آنهلم (معنای اشارتی) عشق و درد ایدم بر خون اولش قدح قلبه ریح رحمان و فیض یزدان دو که لم آتش عشقه یا نوب قوت روحانیتله غیر یلره فیض بخش ایدیمی بجر قلبه لذت روحانیت شکرنی آنهلم

چو در دستت که زودی خوش بگو مطرب سرودی خوش * که دست افشان غزل خوانیم و پاکو بان سراندازیم *

چونکه الکده را غیف ساز وار در ای مطرب کا مناسب بر خوش ترنم ایدم که ال سلک رک غزل اوقویه لم و اباق اورارق قالدلم (مفردات) (چو) م (در دست) سنک الکده (رودی) بر ساز (خوش) م (بگو) سوبله (مطرب) م (سرودی) بر نغمه (خوش) م (دست افشان) ال سلکچی (غزل خوان) غزل اوقویه بچی (پاکو بان) اباق اورچی (سر) باش (اندازیم) آنهلم (معنای اشارتی) ای متصف بصفه ات الله و مقرب القلوب و محرک العشق اولان پیر روشن ضمیر چونکه سنک الکده آلات عشق و قوت قدسیه لطیفه وار در حاله مناسب محرک عشقیدن بر خوش اسرار آهی بیان ایدم که آنک شوقیه ال سلک رک و غزل اوقویه لم و اباق اورارق رقص و سماع ایدم و جذبه رجانه مست شراب عشق الهی یوانه کیدم

صبا خاک وجود مابدان عالی جناب اندازیم * بودکان شاه خوبا را نظر در منظر اندازیم *

ای صبا بزم وجود مزک خا کنی اول عالی درگاه آت اوله که اول خوبا را شامک یوزینه بر نظر ایدم (مفردات) (صبا) م (خاک) طبراق (وجود) م (ما) یزدان اول (عالی جناب) عالی درگاه (انداز) آت (بود که) اوله که (آن) اول (شاه) م (خوبان) محبوبا را (اداة معقول) نظر (م) در (فی) منظر محل نظر (اندازیم) آنهلم (معنای اشارتی) ای فیض و فضل آهی بزم قلبا و قالبا توجه و اقبالری اول درگاه عالی جانبته ایل اوله که اول شاه حقیقت اولان حضرت اللهک جلال پاکانک انوار لا هو تیه سنی مشاهده ایدم

یکی از عقل می لافد یکی طامات می بافد * بیا کین داور بهار آبییش داور اندازیم *

بری عقلمدن لاف اورری اصطلاحات مشایخ سوبلر کل بودعوالری حاکم که عرض ایدم (مفردات) (یکی) بری (از) من (عقل) م (می لافد) لاف اورری (یکی) بری (طامات) رسوم و اصطلاحات مشایخ (می بافد) اوررو نسیم ایلر (بیا) کل (این) بو (داور بهار) خصوص منبری و دعوالری (یا) للملابسه (پیش) اولک (داور) حاکم عرض ایدم که کوره لم نه دیر

(بهشت عدن اگر خواهی بیابا میخانه که از پای تخت روزی بحوض کوثر اندازم * عدن عینک قحی و دالک سکونیه اقامت معنانه در جنت عدن اقامت دیکدر حوض کوثر بیابنه کوثر اوچق ایرمانی * محصول بیت * اگر بهشت عدن استرک زمله میخانه به کل تا که کوپ دیدن سنی رکون کوثر حوضه

(اندازم) آنه لم (معنای اشارتی) ای سالک صادق بووصلت و مشاهده بولده بومدی اولان اهل صورتلردن بزه برافده بوقدر که علماء ظاهر عقل و کیاستدن لاف اورر مخصوصه باطله را اصطلاحات مشایخدن سوبلر بونلرجه قطاع طر بقادر کل بودعوای بجز درک حقیقتک انکشافی ماکم مطلق اولان حضرت اللهمن طلب ایدلم بوخسه خدا نك توفیق و عنا یتنمنز انلر کی راه ضلالده قالورسن

بهشت عدن اگر خواهی بیابا میخانه که از پای تخت روزی بحوض کوثر اندازم

اگر عدن جنتی استرک زمله میخانه به کل که رکون سنی کوپ دیدن کوثر حوضه آتلم (مفردات) (بهشت) جنت (عدن) م (اگر خواهی) ایسترایسک (بیا) کل (بابا) زمله (میخانه) م (ان) من (بای خم) کوپ دبی (ت) سنی (روزی) رکون (بحوض کوثر) م (اندازم) آتلم (معنای اشارتی) اگر جنت معرفه اللهه دخول ایسترایسک (فادخلی فی عبادی و ادخلی جنتی) آیت کریمه سنی سرنجه زمله عشق و محبت الهی بخش ایدیمی و صورتبری خراب ایدیمی درگاه اولیاء اللهه و حضور مشایخه کل که اول خم شراب عشق الهی اولان شیخ و اضلاک صبحتی برکاندن رکون سنی کوثر عشق حوضه واصل قبله و آتلم

سخن دانی و خوش خوانی نمی ورزند در شیراز یا حافظ که ناخود را بلکی دیگر اندازم

سخن دانلغه و خوش خوانلغه شیرازده چالشمل کل ای حافظ که کندیمی رغبری ملکه آتلم (مفردات) (سخن دان) سوز بیلچی (خوش خوان) کوزل اوفو بچی (نمی ورزند) چالشمل (در) فی (شیراز) حافظک بملکتی (بیا) کل (حافظ) م (تا) جنتی (خود را) کندیمی (بلکی دیگر) رغبری ملکه (اندازم) آتلم (معنای اشارتی) کلام اهل الهی و سخن عشق و معرفه الهی بیلوب عل ایدمیچا که و خوش بیانله خلتی ارشاد و اهدا ایدمیچا که شیرازده سنی ایلزل جله ظاهر برست اولوب معنی و حقیقت طلب ایلزل کل ای حافظ (اطلب العلم) او بالصین) خبری سرنجه دینزده تساون علی البر و التقوی ایچون کندیمی رغبری ملکه آتلم و بر مرشد کامل بوللم

وله ابضا

بارها گفته ام و بار دگر میگویم که من دلشده این ره نه بخود می بوم

نیکه کره دیشم و کبر و دیرم که بن عاشق بو بوله کندی اختیار مله یلزم (مفردات) (بارها) نیکه کره (گفته ام) دیشم (بار دگر) رغبری کره (میگویم) دیرم (من) بن (دلشده) کو کلی کیش (این) بو (ره) بول (نه) نی (بخود) کند (می بوم) یلزم (معنای اشارتی) استعذ بالله (انک لاتهدی من احیت ولیکن الله یهدی من یشاه) آیت کریمه سنی سرنجه بوراه حقه استفسات اوزره کنتک محض حضرت اللهک صون و توفیق در بالک کسب عیدانله دکلدن کورمز مین نیکه کره دیشم و بنه

کبرو

اتالم یعنی جنته اتصال ایده لم حاصلی میخانه بهشت دنیادر الدیاجنه الکافر حسبنه (منخدانی و خوشخوانی نمور زنده در شیراز * باحافظ که ناخود را بک دیگر اندازم * سخندان و خوشخوان و صف ترکیلر در و یا حرف مصدر سوز بیلچیک و خوشخوانی دیکدر زیرا خواهی غایتله خوشخوان ایش نمور زنده قل نی مستقبل جمع غایبدر قرائلر یعنی بوا یکی نشسته سنی ایلزل زیرا شیراز باغی و باغچه می چوق شهر در پس آدمی ذوق نفسانیه به دوشوب روحانی جانبته التفات ایلزل که حرف بیان و تاحرف تعلیل خود را اندازم مک مقدم مفعولیدر * محصول بیت * منخدانلغه و خوشخوانلغه شیرازده سنی و کوشش ایلزل کل امدی ای حافظ که کندیمی رغبری ملکه اتالم یعنی کندی ولایتده قمار شیراز سدا اولدی ترک دیار ایدلم اوله که بر مشتری به دوشه وز (وله ابضا) (بارها) گفته ام و بار دگر میگویم که من دلشده این ره نه بخود می بوم * بار بونده کره معنانه در ها ادات جعد ربار دگر بر کره دخی دیکدر که رابط مفعول قول و دلشده وصف ترکیبی اقسامندندر عاشقدن کتابدن نه مناجهتدن مبیوعه مقدر در نمیویم نقد یرنده پس فعل نی مستقبل او او روییدنن یلک و یو یرم معنانه می ادبور یکدر * محصول بیت * کرائله سوبلشم بر کره دخی سوبلر مکدر بن عاشق دلداد بوطریق عشق و محبتی کندی اراده بوم یعنی بو عاشق طریقه کندی کندی اختیار مله قبول الیزم بلکه حکم ازیدر که اوزر به جاریدر

(من اگر خادرم و کر کل جن آرا بی هست که از آن دست که می پروردم میرویم) چن آرا وصف ترکیبدر ارایدنن چن بزیمی معنانه و یا حرف وحدت که حرف بیان و یا رابط صفت و یا حرف تعلیل از آن دست یعنی اول جهندن که و اولو جهندنکه و انک کبی که دیکدر میرویم فعل مضارع مفرد غایبدر و بهم خبر منصوب متصل مفعول بنی یسار و تر بیه ایدر دیکدر میرویم فعل مضارع متکلم و حده بترم دیکدر * محصول بیت * بن اگر دیکتم و اگر

کلم یعنی اگر مردود و اگر مقبول چن بزیمی وارد چندن مرا ددیسادر یعنی دنیای خلق ایدوب تر بیه ایدیمی وارد که اول جهندنکه بنی یسار و تر بیه ایدر بترم یعنی هر نیکه کبی بترسه بترم یعنی بده هیچ قدرت و قوت بوقدر هب باراد انکدر (دوستان عیب من یدل حیران مکند * کوهری دارم و صاحب نظری میجویم) (دوستان منادی عینک

من اگر خادرم و کر کل جن آرا بی هست که از آن دست که می پروردم میرویم بن اگر خادرم و کر کل چن آرای وارد که آنک کیدنکه بنی تر بیه ایدر بترم و حاصل اولورم (مفردات) (من) بن (اگر خادرم) دیکتم (کر کل) م (چن آرای) باغی و بستانی بزیمی (هست) وارد (از آن دست) اول الدن (می پروردم) بنی یسار (میرویم) بترم (معنای اشارتی) (قبل من قبل فی الازل و رد من رد فی الازل) خبری سرنجه بن اگر مقبولم و اگر کلم بوعالم موجوداتی علی ماهی علیه عدمدن وجوده کتور بچی بر صانع و خالق بیجویم و نر وارد که مکونانی بقدرتیه ایجاد و مظاهر اسماء الله ایلشدر و هر برلر بزمی مقتضای حکمتی اوزره تر بیه ایدر حاصل المشرک (لایسئل عیاقبل) در انکچون (اعوذ بک منک) خبری بولشدر

دوستان عیب من بی دل حیران مکند * کوهری دارم و صاحب نظری میجویم

ای دوستلر حیران عاشقی تعیب ایلکر بر کوهرم وارد و بر صاحب نظر استرم (مفردات) (دوستان) م (عیب) م (من) بن (یدل) عاشق (حیران) م (مکند) ایلکر (کوهر) م (دارم) بلورم (صاحب نظر) مرشد (با) وحدتیه (میجویم) استرم (معنای اشارتی) ای سالکین صا دقین اولان دوستلر جذبات عشق خدا ایلله مغلوب العقل اولوب دیوانه شکل اولدیغم ایچون بن عاشق حیران تعیب ایلکر محض اعطای حقه قلبیده بر کوهر انوار الهیه م وارد آنک ثباتی و نر ایدمی ایچون بر صاحب نظرک همته محتاجم که دایما آنک طلبند م

کرچه بادای ملعی کلکون عیبست * مکتم عیب کزورک ربامیشویم

اگر چه دایق ملعه قمر می شراب عیدر بنی تعیب ایلله زبیر اول دقندن ربانکینی بوم (مفردات) (کرچه) م (با) لایس (دایق) خرقة درویش (ملع) الایچه (می) شراب (کلکون) قمر می (عیب) م (است) در (مکن) ایلله (م) بنی (عیب) م (کرز) اندن (رنک) م (ربا) م (میشویم) بوم (معنای اشارتی) اگر بوالایچه و انواع معصنله ملوث وجود خرقة سبیله درگاه حقه کوزمدن قانی باشلر دوکک و اظهار عشق الهی ایلک عیب کورنور لکن بنی تعیب ایلله زبیر اول قانی کوزیانی اول دقندن ربا رنکی بور و االه ایلر

کریه و خنده عاشق زجای دگرست * می سرایم بشب و وقت معری موم

عشاق کریه و خنده بی رغبری برندنر کیمه اله ایلزم و سحر و قتی از اوزر و حزین حزین اغلرم (مفردات) (کریه) اغلی (خنده) کولک (عشاق) م (ز) من (جای) محل (دگر) غیر (است) در (می سرایم) نغمه و ابری ایلزم (بشب) کیمه اله (وقت سحر) م (می موم) صاغو صاغر م و اغلرم (معنای اشارتی) عشاقک صفوت قلبله و نیلی * خدا نك غلبه سله بلا اختیار اغلی و کولسی عوامک و اهل هوانک اغلیوب

نی

خنده دردناک صبیحون دکلدن پس کیمه ایلزم ایرنه وصال امیدله و کوندا اغلرم فراق و هجران دردندن یعنی عشاقک اغلی فوت مراد دنیای کسب حصول حطام و مطالب علی ایچون دکلدن یلک عشق و شوق جانایچووند

(حافظم گفت که خالد در میخانه میبوی * کو مکن عیب که من مشک خنق میبوی) که حرف رابط معقول قول در خاک در میخانه لا میله در میبوی

﴿ ۲۰۲ ﴾

و کولسی کی دکلدر آنکچون کچه الله نغمه و سرور له خنده ده یم و مکر وقتی ماتم الله حزن حزن کریده یم چون عشقه کاه کولم و کاه اغلام که حافل کاری دکلدر
﴿حافظم گفت که خالد در میخانه میبوی * کو مکن عیب که من مشک خنق میبوی﴾

حافظ بکایدی که میخانه قیوسنک خاکنی قنوله حافظه دی بی تعیب ایتسون زبیران مشک خنق قنولم (مفردات) (حافظ) م (م) بکا (گفت) دلدی (خاک) طبراق (در) قیو (میخانه) م (میوی) قنوله (کو) سوله (مکن) ایلله (عیب) م (که) زرا (من) م (مشک) م (خنق) معروف مملکت (می بوی) قنولم (معنای اشارتی) اغیار بوزندن حافظ بکایدی که بنایع حکمتک و شراب وحدتک میخانه سی اولان پیر دیکر قیوسی خاکنی قنوله یعنی شراب لد نینک معطیسی اولان مشایخ قیوسی تک ایلله دینسه بار بوزندن سن اکادیکه بی تعیب ایتسون که بن دماغ جانمی ماطر قلیجی ریح رحان اولان مشک خنق قنولم بلکه مسک خنق ایتسون

﴿وله ابضا﴾

﴿بزرگان سیه کردی هزار از رخنه در دینم * یا کر چشم بیمار هزاران درد بر چینم﴾
سیه بزرگانک ایلله بنم دینه هزاران رخنه ایلدک کل که سنک بیمار چشمکدن هزاران درد در دینم (مفردات) (با) للایسه (بزرگان) کر پک (سیه) م (کردی) ایلدک (هزاران) بیکر (رخنه) کدک (در) فی (دینم) م (یا) کل (از چشم) کوزدن (بیمار) خسته (ت) سنک (هزاران) بیکر (درد) م (بر) زاند (چینم) درم (معنای اشارتی) ای محبوب سنک قابض اسم شریفک تجلیسی ایلله دینده هزاران نقصان و حجاب حاصل ایلدک ای لطیف بعباده اولان محبوب کل که سنک نظر رحت و عتابکدن عین دوا و مایه سعادت عطمی اولان درد و بلایای عشقکدن هزاران درد و محن حاصل ایلده یم

﴿الای همنشین دل که بارانت رفت از یاد * مراروی مباد آن دم که بی یاد تو بنشینم﴾
اکاه اول ای کوکک مصاحبی که سنک بارانک خاطر کدن کندی بکاصیب اولسون اولسم که سنک یاد کسز او تورم (مفردات) (الا) اکاه اول (ای) م (همنشین) مصاحب (دل) کر کل (باران) م (ت) صبر (رفت) کندی (از) بن (یاد) خاطر (مر) بکا (روزی) نصیب (مباد) اولسون (آن دم) ول نفس (بی یاد تو) سنک ذکر کسز (بنشینم) او تورم (معنای اشارتی) ای کوکک مصاحبی و ذکر ایله قلبی مطمئن قلبی محبوب بیاور سینه که کندی ذات شریفکه معرفت ایچون خلق ایلدیکه بده بیچاره که اول قبض و حجاب بعدیت ارات اید بیدر بکا نصیب اولسون اول نفسکه سنک ذکر و معرفت کسز او تورم

(جهان پیرستوی بنیاد ازین فرهاد کش فریاد * که از افسون و نیرنگش ملول از جان شیرینم)
جهان پیر و غلام در یو فرهاد قتل اید بیدر فریاد که آنک افسون و حیلله سندن

﴿جان﴾

فعل نهی مفرد مخاطبدر بویدندن بای
عربله قولله دیکلدر * محصول
بیت * حافظ بکا دیدی میخانه
قیوسنک طبراقنی قنوله سن اکادی
عیب ایلله که بن خنق مشکنی قنولم
یعنی دکلدر قنوله میخانه قیوسنک طبراقنی
قنولم سی همان مشک خنق قنولم
(وله ابضا) (بزرگان سیه کردی هزاران
رخنه در دینم * یا کر چشم بیمار هزاران
درد بر چینم) رخنه رانک فقیله کدک
در عریجه لده دیور * محصول بیت * بزرگان
سیاهله دینده بیک کدک پیدا ایلدک
یعنی کر پک او قنوله دینی دلدک
ایلدک امدی کل که بیمار چشمکدن بیک درد
دیور شریع یعنی هر رخنه که دینده ایلدک
اکاه مقابل چشمکدن بر مر ض
دفع ایدیم با خود جانم آندن بیک درد آلام
(الای همنشین دل که بارانت رفت از یاد *
مراروی مباد آن دم که بی یاد تو بنشینم)
الا حرف استغاثه همنشین دل اسم
فاعله مفعولنسه اضافیدر که حرف
رابط صفت بارانت نامی معناه جستن
یاد و مقید در روزی نصیب معانسه
یاد اکاه در ذکر معانسه پس تویه اضافی
مصدرک فاعله و یا مفعولنسه اضافیدر
یعنی سن زی اکسز و یا زنی اکسز
* محصول بیت * ای کوکل همنشینی
مصاحبی و اکلیجه سی که بارانک یاد کدن
کندی یعنی بارانک او سنک بکا اول کون
نصیب اولسون که سنک یاد کسز او تورم
یعنی اول کون اولسون که سن بی اکیه
سن و یان سنی اکاه (جهان پیرستوی
بنیاد ازین فرهاد کش فریاد * که
از افسون و نیرنگش ملول از جان شیرینم)
* محصول بیت * جهان پیروی بنیاددر
یو فرهاد اولدورندن فریاد که آنک
افسون و حیلله سی بی جان شیرین ملول
ایلدی یعنی حیلله و مکر ایلله بی جانندن
اوصالدردی

﴿ ۲۰۳ ﴾

جان شیریندن ملول (مفردات) (جهان) م (پیر) م (است) در (بی بنیاد) غلامسر
(از) بن (این) بو (فرهاد کش) فرهاد قتل اید بیدی (فریاد) م (که) زرا (از) من
(افسون) حیلله (نیرک) سحر (ملول) م (از) من (جاد) م (شیرین) طناو و محبوب
(معنای اشارتی) نه ایچون اول محبوب حقیقی اختیار ایتیم که (لاباقی) و لا محبوب
الاهو) در جهان بر عجز و سحر در که بر مملکت ظل خیالدر که یوغی واروفانی بی
باقی کو سزوب خلق جهانی مغرور اید بیدی بر قنار وفاتدر آه یوغا شقری * مشوقدن
جدا ایتکله هلاک اید بیدی سحر ایلدن آه و فریاد که اول سحر ندن و مکر و حیلله
سندن فرهادی شیریندن جدا ایتکله هلاک ایتدیکچون بندخی جان شیریندن ملول

﴿جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساق * که سلطانی عالم را طفیل عشق می بینم﴾

فانی و باقی جهان شاهد و ساقی به فدا اولسون زرا عالمک سلطانی لغنی عشقک
طفلی کورم (مفردات) (جهان) م (فانی) م (باقی) م (فدا) م (شاهد) محبوب
(ساقی) م (که) زرا (سلطان) م (عالم) م (را) ادات مفعول (طفیل) تابع (عشق) م
(می بینم) کورم (معنای اشارتی) (الدنیا حرام علی اهل الآخرة والاخرة حرام
علی اهل الدنیا و هما حرامان علی اهل الله) حدیث شریفی سر نیجه ایکی جهان
کرک فانی کر لقای اول محبوبه و اول شراب عشق خدایی بخش اید بیدی مرشد کاه
فدا اولسون زرا عالمک سلطانی لغنی عشق باقیهک تابعی و نتیجه سی کورم که
عشق الهی جیع مراد آنک حصوله سیددر

(اگر چه جای من غیری کریند دوست حاکم اوست * حرام بادا کر من جان بجای دوست بکرینم)
اگر دوست بنم بریمه غیر بسنی اختیار ایدم حاکم اودر دوست بکا حرام
اولسون اگر بن جانمی دوست برینه اختیار ایدم (مفردات) (اگر) م (جای)
بر (من) بن (غیری) م (کریند) اختیار ایدم (دوست) م (حاکم) م
(اوست) اودر (حرام) م (م) بکا (باد) اولسون (اگر من) م (جان) م
(با) للایسه (جای) بر (دوست) م (بکرینم) اختیار ایدم (معنای
اشارتی) اگر بنم اراده مک غیری بی دوست مراد ایلده اول حاکم مطلقدر
(لاراد لقضائه و لا مانع لحکمده) درام بن جانمندن عزیز اولان دوستم جانمی فدا
ایتیم و جانمی دوست برینه اختیار ایدم دوست بکا حرام اولسون

﴿زتاب آتش دوری شدم غرق غرق چون کل * بیارای بادشیکری نسیمی زان عرق چینم﴾
فراق آتشک حرارتندن کل کی عرق غرق اولدم ای سحر پیل اول عرق ازاله اید بیدن
بکا بر ایجه کتور (مفردات) (ز) من (تاب) حرارت (آتش) م (دوری) ابراقی
(شدم) اولدم (غرق) م (غرق) ز (چون) مثل (کل) م (بیار) کتور (ای بادشیکر)
ای سحر پیل (نسیمی) بر ایجه طیه (زان) آندن (عرق چین) عرق دیو شریجی
(م) بکا (معنای اشارتی) قبض و احتیاله فراق آتشک حرارتندن حضور یار حقیقه

(جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی
که سلطانی عالم را طفیل عشق می بینم)
جهان فانی اضافی بنیاد فدای شاهد
مصدرک مفعولنسه اضافیدر که حرف
تعلیل سلطانی عالم لایسه طفیل عشق
معهود طفیل تابع معانسه در * محصول
بیت * فانی و باقی دنیا شاهدی و ساقی به
فدا اولسون زرا عالم بادشاهانی عشق
یوانه طفیل کوروم یعنی دنیا سلطنتی
عشق فدا در بوند فایندن مراد سریع
الزوال اولان اشبادر و باقیدن بر مقدار
باید ارادندر (اگر رجای من غیری
کریند دوست حاکم اوست * حرام بادا کر
من جان بجای دوست بکرینم) کریندن
و کریندن اوردن لکرم یعنی اختیار ایلک
پس کریند فعل مضارع غایبدر و کرینم
متکلم وحده در * محصول بیت * اگر بنم
بریمه بر غیر بسنی دوست اختیار ایدم
حاکم اودر یعنی حکم آنکدر امارا بکا حرام
اولسون اگر بن دوست برینه جانمی اختیار
ایدر سم یعنی بکا جان جانندن مقدمدر
(زتاب آتش دوری شدم غرق غرق چون کل *
بیارای بادشیکری نسیمی زان عرق چینم)
عرق چینم) تاب آتش دوری لایسه
و بیایده در دوری یا حرف مصدر غرق
عرق مصدرک مفعولنسه اضافیدر
بادشیکری بیاید و یا حرف نسبت کچه اسن
پیل نسیمی یا حرف وحدت عرقین وصف
ترکیدر چنیدن عرق دیو شریجی
دیکدر ذکر محال و اراد حالد
مراد زلف و کاکل و کتودر * محصول
بیت * هجران و فراق آتشی حرارتندن
عرق غرق اولدم کل کی ای کچه اسن
پیل اول عرقین جانندن بکا بر خوش
قو کتور یعنی کاکل و کتور زلف
جانندن بکا بر بوی خوش کتور که آنکله
منسلی اولوب اکتله یم

حیاسندن عرقه غرق اولان محبوب خدای کی عرقه غرق اولدم ای وقت سحرده عاشقین مشتاقین اوزره فائز اولان فضل الهی (الحیاء یمنع الرزق) حدیث شریفی سر نیجه اول جلال باکال مساعدین متمتع قلوب حیا و حیای ازاله ایچی انس جان اولان محبوب حقیقی جانبدن دماغ چانه بر ریخته لطیفه و بر نغفه رجاییه کتور که بو حرارت دفع اوله

حدیث آرزو مندی که در این نامه ثبت آمد * همانا غلط باشد که حافظه اد تلقیم * اشتیاق سوزی که بونامده واقع اولدی اوله فرض الهی که غلط سوز و شبه سوز بکا حافظ تلقین ایلدی (مفردات) (حدیث) سوز (آرزو) اشتیاق (مند) ادات نسبی (با) مصدریه (در) فی (این) بو (نامه) م (ثبت) م (آمد) کلدی (همانا) انجیق (بی غلط) خطاسز (باشد) اوله (حافظ) م (داد) وردی (تلقین) م (م) بکا (معنای اشارتی) بونامده واقع اولان معارف الهی و آرزو و اشتیاق جمال شهنشاهی کلامی غلط سوز بکا انجیق بلا واسطه ملک فیض خدایله و فتوای قلبه روحانیت حافظ تلقین ایلدی و خزان رحساندن بنایع قلبه افاضه ایلله ظهور ایلدی

وله ایضا

بغیر از آنکه بشددین و دانش از دستم * بیا بگو که ز عشقت چه طرف برستم * اندن غیری که دین و علم الدن کندی کل دیکه سنک عشق فکدن نه نفع قلیل حاصل ایلدم (مفردات) (با) زائد (غیر) م (ازان) اندن (بشد) کندی (دین) م (دانش) علم (از دستم) المدن (بیا) کل (بگو) سوله (ز) من (عشق) م (نا) ضمیر (چه) نه (طرف) نفع قلیل (برستم) یا غلدم (معنای اشارتی) ای محبوب سنک عشقک بی بر مرتبه حقیقه و بر قربیت و معرفت واصل قیلدیکه دین و علم فیدی و فکری الدن و خاطر دن کند کدن غیری محبت و فنا اندر فادن زیاده بر نفع قلیل حاصل ایلدیکه نتیجه عشق فانی الله اولقدر

اگر چه خرم من عمرم غم تو داد بیداد * بخاک پای عزیزت که عهد نشکستم * اگر چه سنک غمک بنم عمرم خرم منی یله و پردی سنک عزیز خاک بک حقیقونکه عهد قیردم و بوزمدم (مفردات) (اگر چه) م (خرم) م (عزیز) م (غم) م (تو) سن (داد) وردی (با) للملا بیه (یاد) یل (با) قسیمه (خاک) طیراق (پای) ایاق (عزیز) م (نا) خطایه (عهد) م (نشکستم) قیرمدم (معنای اشارتی) ای محبوب اگر چه سنک غم عشق ذات بیخونک آکشی کوز یاشیله و جکرا تشیله بیخود اولوب اعمال ظاهره ایشلمک ایلله عمرم خرم منی یله و پردی لکن سنک قدم رجاء و صفات عزیزک ایلله قلوب بلریشه نیلی یورمه قنلری سنک ذکر و انستیک ایلله مطمئن اولان ایلیا و اولیاء خاصکی اولان عزیز قولرک حقیقون روز السند اولان عهد قیدیمی قیرمدم

چو ذره کر چه حقیر بین بدولت عشق * که در هوای رخت چون مهر پیوستم *

اگر

اگر چه ذره کی حقیرم عشق دوا شده کور که سنک رخک محبتده آفتابه نیجه وصول بولدم (مفردات) (چو) مثل (ذره) م (کر چه حقیرم) م (دین) کور (با) للملا بیه (دولت) م (عشق) م (در) فی (هوا) محبت (رخ) یکاق (نا) ضمیر (چون) نیند (با) للملا بیه (مهر) کونش (پیوستم) اولاشدم (معنای اشارتی) ای محبوب کر چه بشر یتیم حبیبله ذره کی حقیر و ناچیزم لکن سنک انوار عشق ذاتیه که استغراق سبیلله کور که سنک عشق و محبت جلالک دوا شده آفتاب حقیقه روحانیتله نیجه وصول بولدم و نیجه دولت ابدیه به اید مکه تعبیری ممکن دکلدر

بیار باد که عمر بست نامن از سران من * بکج عافیت از بهر عیش نشستم * شراب کتور ز را جوق زماندر که امن ایلله عیشدن اوتری عافیت بوجاغنده اوطورمدم (مفردات) (بیار) کتور (یاده) شراب (که) ز را (عمر بست) جوق زماندر (از سران من) امن اوجندن (با) ظرفیه (کج) بوجاق (عافیت) م (از بهر عیش) معیشدن و حضور دن ایچون (نشستم) اوطورمدم (معنای اشارتی) ای محبوب اول شراب عشق لازمه کی کتور و دایما بزه لایق کور که محض سنک توفیقکله بودولت عشقه وصول بولوق ایچون استعید بالله (والذین جاءهوا فینا لنهدینهم سلبنا) آیت کریمه سی سر نیجه ریاضات و مجاهدات اوزره اولوب نفسم حظی و حضور ری ایچون بر عر در جوق زماندر امن و عیشله بر لحظه عافیت و سلامت کوشه سنده اوطورمدم

اگر زمر دم هشیاری ای نصیحت کوی * سخن بخاک میفکن چرا که من مستم * اگر عقلی کیمه ر دن ایسک ای نصیحت کوی سوزک ضایع ایلله نیچون زیران مستم (مفردات) (اگر) م (ز) من (مردم) آدم (هشیار) عقلایی (با) خطایه (ای) م (نصیحت کوی) نصیحت سوبلیچی (سخن) سوز (بخاک) طیراقه (میفکن) برافه (چرا) نیچون (که) ز را (من) بن (مستم) م (معنای اشارتی) ای راه عشقه جانی فدا ایلان عشقک احوال و اسرار عشقندن خبر دار اولان واعظ و ناصح اگر ذره قدر عقلک و ارباسه بور ریاضات و مجاهداتی ترک ایلله دوسو یلیوب سوزک ضایع ایلله نیچون زیران لذت شراب عشق الهیه ایلله مستم که بولذتی بوجا هدهده بولشمدر

چو چگونه سبز خجالت بر آورم بردوست * که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم * دوست قنده خجالتدن نیجه باش فالدرم که دوسته لایق المدن برخدمت کلدی (مفردات) (چو) نه گونه (سبز) باش (ز) من (خجالت) اوننق (بر) یوقارو (آورم) کتورم (بر) عند (دوست) م (خدمت) م (با) وحدتیه (با) للملا بیه (سزا) لایق (بر) یوقارو (نیامد) کلدی (زدستم) المدن (معنای اشارتی) ای ناصح خود بین شاه اولاک صلی الله تعالی علیه وسلم کیجه رصباحه قدر طاعات و عبادتده قدم

فی

۵۲

بیار باد که عمر بست نامن از سران من * بکج عافیت از بهر عیش نشستم * بونک کی بر رده عمر زماندن کناستدر و با حرف وحدت و زمان دیمکد و نا ابتدای غایت ایچون زمانده سرانم اضافتی لا مبده در * محصول بیت * یاده کتور که بر زماندر تا که بن امن جهشدن عافیت بوجاغنده عیش ایچون اوطورمدم یعنی حضور و صفایله بر عافیت بوجاغنده قرار ایلک مبسر اولدی (اگر زمر دم هشیاری ای نصیحت کوی * سخن بخاک میفکن چرا که من مستم) * محصول بیت * ای نصیحت سوبلیچی اگر اوصلی مردمدن ایسک سوزی طیراقه برافه ز را که بن مستم یعنی سوز سوبلیک سوزی ضایع ایلکدر پس بن مستانه سوبله که سوزک ضایع ایلسون حاصلی عشاق مسنه سوز تا ثیر ایلز (چگونه سر زخجالت بر آورم بردوست * که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم) بردوست اضافتی لایسه در که حرف تعلیل خدمتی یا حرف وحدت بسزا با حرف زائد بر نیامد حاصل اولدی و جیمیدی دیمکدر * محصول بیت * دوست قنده خجالتدن یاشمی نیجه مسته فالدر ایلکه اکا لایق برخدمت ایلدن چقمادی یعنی جانا لایق خدمت ایلدن کلدی کیچون یاشمی فالدر ووب یوزینه طوغری بافه مزه حجابدن

(بسوخت حافظ و آن باردنواز نکفت که مر همی بفرستم چو خاطرش خستم) فرستم فعل مضارع مشکلم وحده کوندریم دیگر خستم

۲۰۶

سعادتی به ورم حاصل اولمجه به قدر مجده بیورمش ایکن (ماعدنک حق عبادتک بامع بود) دیبیک محبوب حقیقتک حضورند خجالتند بن بجه باش فالدیرمه کال عجزمدن دوستد لایق الدن و خدمت و برعل کلدی سندی عجب و غروری را غروب عذر قصیر خدمتی کتورمه سنی ایله

بسوخت حافظ و آن باردنواز نکفت که مر همی بفرستم چو خاطرش خستم

حافظ یادی و اول دناواز دیدیکه برمر هم کوندریم چونکه انک خاطری مجروح اندم (مفردات) (بسوخت) یادی (حافظ) م (آن) اول (یار) م (دنواز) کوکل اوخشایچی (نکفت) سوبادی (مرهم) م (یا) وحید تبه (بفرستم) کوندریم (چو) چونکه (خاطر) م (ش) ضمیر (خستم) مجروح ایلمم (معنای اشارتی) حافظ غیرتله و آتش عشقه یادی که اول مستغنی و غنی عن العالمین اولان محبوب حقیقتک درگاه عزتنده نیجه مدت روز و شب تضرع و ابتهاج ایله یون اکوب نیازمند اولمش ایکن اول قلوب منکسره لی تعمیر و مسرور ایدیمی یار کال استغنا سندن دیدیکه برمر هم کوندریم و برعرض بجال ایلیم چونکه انک خاطری مجروح ایلمم ای غافل سن نیجه غرور ایدر سن

وله ایضا

بازای ساقیا که هواخواه خدمتم مشاق بندگی و دعا کوی دواتم

کبر و کل ای ساقی که سنک خدمتک محیی قوللکه مشاق و دولته دعا کوی (مفردات) (باز) کبر و (آی) کل (ساقیا) ای ساقی (هواخواه) محبت دیبچی (خدمت) م (میم) بن (مشاق) م (بندی) قولاق (دعا کوی) دعا سوبلی (دولت) م (میم) بن (معنای اشارتی) ای ساقی کوز عشق الهی اولان مرشد شفیق عالمجام کرم و عنایتکله بونده افکنده که برهمت و برنظر عنایت الله که سنک خدمتک محیی قوللکه مشاق و دولته دعا کوی

زانجا که فیض جام سعادت فروغ نیت بیرون شدن نمای زطلات حیرتم

اول مقامدن که سنک سعادت شعله اوجانک فیضد حیرت ظلماتدن خلاصه بکادیل اول (مفردات) (ز) من (انجا که) اوجلدن که (فیض) م (جام) قدح (سعادت) م (فروغ) شعله (نو) سن (است) در (بیرون) طشره (شدن) اولوق (نمای) کوسر (ز) من (ظلمات) م (حیرت) م (میم) بکا (معنای اشارتی) ای پیر دلایم و مرشد روشن ضمیرم مقام ارشاد ده مؤید من عند الله اولقلک حیدله سعادت نوری کدوس سنده لمان ایدن مانند جام صفاق محل فیوضات آلهی اولان قلب اطیقه کردن بر فیض بخش ایلک که ظلمات بشریه حیرتدن خلاصه بزدایل اوله

هر چند غرق بحر کناهم ز صد جهت ناآشنای عشق شدم ز اهل رجنم

بوز جهندن نیکو که کناه بخرنه غرق نا که عشقه آشنا اولدم اهل رجنم (مفردات) (هر چند) هر نه قدر (غرق) م (بحر) دریا (گاه) م (میم) بن (ز)

من

محبتک بنی ارباب رجنم ایلدی غرق و بحر و آشنا الفاظی مراعات نظیر قبیلند

۲۰۷

من (صد) یوز (جهت) م (نا) حتی (آشنا) م (عشق) م (شدم) اولدم (ز) من (هل) م (رحمت) م (م) بن (معنای اشارتی) بنم مولامه حسن ظنم شوبله در که یوز جهندن هر نه قدر کناه دریاسنه غرق ایسم دخی (ان الحسنت بذهبن السیئات) آیت کریمه سی سر نیجه کرم و توفیق خدا ایله نا که عشق الهیه به آشنا اولدم رحمت واسعة اکهیه به مظهرم

عیم مکن برندی و بدنامی ای فقیه کین بود سر نوشت ز دیوان قسمتم

ای فقیه زندک و بدنامی ای فقیه بنی تعیب ایله زرا قسمت دیواندن بکا سر نوشت بواولدی (مفردات) (عیب) م (م) بنی (مکن) ایله (با) لامعلا بسه (زند) فاسق (یا) مصدر به (بدنام) کوئواسلی (یا) مصدر به (ای فقیه) م (که) زرا (این) بو (بود) ایدی (سر نوشت) باشه یازیلان (ز) من (دیوان) دفتر (قسمت) م (م) بکا (معنای اشارتی) ای اسرار عشقندن و مستور قباب عزت اولان طائفه ملا میل احوالندن بی خبر اولان فقیه ظاهر پرست فاسق ایله و بدنامی ای فقیه بنی تعیب ایله زرا سر دفتر (نحن قسمتا) ده و قسمت بخشایش ازلیه الهیه ده بکا قسمت بوو پرلشدر

می ده که عاشقی نه بکسبست و اختیار کین موهبت رسید ز میراث فطرتم

شراب ویر که عاشق کسب و اختیارله دکلدر زرا بو بخشش بکا خلقت میراندن ایرشیدی (مفردات) (می) شراب (ده) ویر (عاشق) م (یا) مصدر به (نه) بنی (یا) لامعلا بسه (کسب) م (است) در (اختیار) م (که) زرا (این) بو (موهبت) بخشش (رسید) ایرشیدی (ز) من (میراث) م (فطرت) خلقت (م) بکا (معنای اشارتی) ای ساقی ماسوایی محو ایدیمی و خامری اصلاح ایدیمی شراب عشق اکهیه دن زره و برکه بو عاشق صادق کسبه و اختیار ایله دکلدر زرا بو عشق الهی بر موهبه خدادار که بکا خلقت اولده و روز اژده میراث پدر کی جانب حقدن محضا کرما احسان اولمشدر

من کز وطن سفر نکزیدم بعمر خویش در عشق دیدن تو هواخواه غریبم

بن که کندی عمرده و وطن سفر اختیار ایلمم سنی کورمک عشقنده غربت آرزوسنی ایدیمیم (مفردات) (من) بن (ز) من (وطن) م (سفر) م (نکریدم) اختیار ایلمم (بعمر خویش) کندی عمرده (در) فی (عشق) م (دیدن) کورمک (تو) سن (هواخواه) آرزو ایدیمی (غربت) م (میم) بن (معنای اشارتی) وطن اصلین اولان عالم قدس دن و عالم ارواح دن بو عالم ناسوت پر بلایه کندی عمرده و مدت حیاتم دوش بره بو قدر سفر و بو قدر الم و کدر اختیار ایلمم تقدیر اژده مشاهده جلال الله بمن و بلا لزه محمل من و انواع مجاهداته آینه قلبی مصیقل و محلا فلقم بن ماسر دکلدر دیو رسیده اولدیغه بنا ای محبوب سنک جالکی بلا حجاب کورمک عشقنده غربت آرزوسنی ایدیمیم

(عیم مکن برندی و بدنامی ای فقیه کین بود سر نوشت ز دیوان قسمتم) کین که حرف تعیل * محصول بیت * ای فقیه بکا بدنامی ای فقیه و بدنامی ای فقیه زرا دیوان قسمتدن سر نوشتم بود یعنی بواحوال بنده حکم ازلیه نابدر کسی دکلدر (می خور که عاشقی نه بکسبست و اختیار * این موهبت رسید ز میراث فطرتم) موهبت و موهبت مییک فقی و ها انک کسریله هبه نك اسیدر بخشش معنای فطرت خلقت معنای میراث فطرت بیاندر * محصول بیت * می ایچ که عاشق کسب و اختیارله دکلدر بلکه بو بخشش و احسان بکا میراث فطرتدن یعنی عطیه از لیدر حاصلی بواطف بکا قضا دن ایرشیدی (من کز وطن سفر نکزیدم بعمر خویش * در عشق دیدن تو هواخواه غریبم) * محصول بیت * بن که کندی عمرده و وطن سفر اختیار ایلمم یعنی سفره هر کز واردم اما سنی کورمک عشقنده غربت دوستیم یعنی سنی کورمک ایچون غربت آرزو سن ایدرم

دورم بصورت از درد و آت پناه تو
 * لیکن بجان و دل ز معیان حضرتم
 بصورت با حرف ظرف درد و آت پناه
 بیانه و توبه اضافت لایه در حضرت
 بونده بقیل معنای در و اضافتی اسم
 فاعل ظرف مکانه اضافتی در حصول
 بیت * صورتنا سنک دولت صغیری
 قبول کردن ابراهیم اما جان و کواکه
 حضورت مقبل از من یعنی صورتنا بعد اما
 معنی قریم (دریا و کوه دره و من خسته
 وضعیف * ای خضر بی خجسته مدد ده بهم
 یاده دریا و کوه و دره و من خسته و وضعیف
 ای مبارک از او خضر همتا بکامد و بر
 (مفردات) (دریا) (کوه) (طاع) (در) (فی) (ره) (یول) (من) (بن) (خسته)
 م (ضعیف) م (ای حضرت) م (بی) (یز) (خجسته) (مبارک) (مدد) م (ده)
 و بر (با) (للملابسه) (همت) م (میم) بن (معنای اشارتی) بو پراقت و بر خوف
 و خطر اولان راه عشقه دربار و کوه عظیم کبی عقبات مهمل که وارد و بن هنوز
 ازدهای نفس النده زبون رخسته وضعیف ای مبارک از او خضر وارث انوار محمدی
 صلی الله علیه و سلم اولان پرورش ضمیر سندی حضرت الله عشقه بوعاجز
 در مانده به همتا مدد و عون و عنایت ایلده سن

کردم زنی زطره مشکین آنکار * فکری کن ای صبا ز مکافات غیرم
 اگر اول نکار مشکین طره سندن سو یله سن بنم غیرم مکافاتنن ای صبا فکر ایله
 (مفردات) (کر) (اگر) (دم زنی) (نفس اوره سن) (ز) (من) (طره) (اول) (صباح)
 (مشکین) (مسکه منسوب) (آن) (اول) (نکار) (محبوب) (فکر) م (با) (وحدیه)
 (کن) (ای صبا) م (ز) (من) (مکافات) (اجر) (غیرت) م (میم) بن (معنای
 اشارتی) اگر حضرت اللهک دماغ جانی معطر قلیبی اسرار اندیشه مشکباردن
 سو یله سن و عون خدا ایله ظهور کله سن ای فیض و تجلیات الهی سندی عشق
 و در دله روز و شب جگری سوزان اولان عاشق بیچاره نیک شوق و غیرتک اجر و مکافاتنن
 بر فکر ایلده سن و خدای تعالی (لابضیع اجر المحسنین) در

در ابروی تو نظر ناکبوش هوش * آورده و کشیده و موقوف فرصتم
 سنک ابرو که نظر تیرنی عقل کوشه دکن کتور مشم و چکشم و فرصت کوزلم
 (مفردات) (در) (فی) (ابرو) (قش) (تو) (سن) (نیر) (اوق) (نظر) م (تا) (دک)
 (با) (للملابسه) (کوش) (قولا) (هوش) (عقل) (آورده) (کتور مش) (کشیده)
 چکشم (موقوف) (کوزش) (فرصت) م (میم) بن (معنای اشارتی) (الجاهدة)
 ثورث المشاهدة) سر نجه محمد الله توفیق خدا ایله سعی و غیرتله ای محبوب سنک

دورم بصورت از درد و آت پناه تو
 * لیکن بجان و دل ز معیان حضرتم
 بصورت با حرف ظرف درد و آت پناه
 بیانه و توبه اضافت لایه در حضرت
 بونده بقیل معنای در و اضافتی اسم
 فاعل ظرف مکانه اضافتی در حصول
 بیت * صورتنا سنک دولت صغیری
 قبول کردن ابراهیم اما جان و کواکه
 حضورت مقبل از من یعنی صورتنا بعد اما
 معنی قریم (دریا و کوه دره و من خسته
 وضعیف * ای خضر بی خجسته مدد ده بهم
 یاده دریا و کوه و دره و من خسته و وضعیف
 ای مبارک از او خضر همتا بکامد و بر
 (مفردات) (دریا) (کوه) (طاع) (در) (فی) (ره) (یول) (من) (بن) (خسته)
 م (ضعیف) م (ای حضرت) م (بی) (یز) (خجسته) (مبارک) (مدد) م (ده)
 و بر (با) (للملابسه) (همت) م (میم) بن (معنای اشارتی) بو پراقت و بر خوف
 و خطر اولان راه عشقه دربار و کوه عظیم کبی عقبات مهمل که وارد و بن هنوز
 ازدهای نفس النده زبون رخسته وضعیف ای مبارک از او خضر وارث انوار محمدی
 صلی الله علیه و سلم اولان پرورش ضمیر سندی حضرت الله عشقه بوعاجز
 در مانده به همتا مدد و عون و عنایت ایلده سن

کردم زنی زطره مشکین آنکار * فکری کن ای صبا ز مکافات غیرم
 اگر اول نکار مشکین طره سندن سو یله سن بنم غیرم مکافاتنن ای صبا فکر ایله
 (مفردات) (کر) (اگر) (دم زنی) (نفس اوره سن) (ز) (من) (طره) (اول) (صباح)
 (مشکین) (مسکه منسوب) (آن) (اول) (نکار) (محبوب) (فکر) م (با) (وحدیه)
 (کن) (ای صبا) م (ز) (من) (مکافات) (اجر) (غیرت) م (میم) بن (معنای
 اشارتی) اگر حضرت اللهک دماغ جانی معطر قلیبی اسرار اندیشه مشکباردن
 سو یله سن و عون خدا ایله ظهور کله سن ای فیض و تجلیات الهی سندی عشق
 و در دله روز و شب جگری سوزان اولان عاشق بیچاره نیک شوق و غیرتک اجر و مکافاتنن
 بر فکر ایلده سن و خدای تعالی (لابضیع اجر المحسنین) در

در ابروی تو نظر ناکبوش هوش * آورده و کشیده و موقوف فرصتم
 سنک ابرو که نظر تیرنی عقل کوشه دکن کتور مشم و چکشم و فرصت کوزلم
 (مفردات) (در) (فی) (ابرو) (قش) (تو) (سن) (نیر) (اوق) (نظر) م (تا) (دک)
 (با) (للملابسه) (کوش) (قولا) (هوش) (عقل) (آورده) (کتور مش) (کشیده)
 چکشم (موقوف) (کوزش) (فرصت) م (میم) بن (معنای اشارتی) (الجاهدة)
 ثورث المشاهدة) سر نجه محمد الله توفیق خدا ایله سعی و غیرتله ای محبوب سنک

حافظ پیش چشم تو خواهد سپرد جان * در این خیالم اربده عمر مهلت
 * محصول بیت * التفات طریقله پیور حافظ سنک چشمک او کنده جانی تسلیم اید بسردر بو خیال و فکر دهم اگر عمر مهلت و بر رسم
 حاصلی صانع اولور سم سکا جان و بر مک فکرندیم بنده التفاته رعایت ایشدر (وله ایضا) (بشری اذا السلامه حلت بذی سلم *
 لله جد معترف غایه النعم) بشری بانک ضعی و شینک سکونی و رانک قنهی و الف مقصوره ایله مصدر در بشری بشردن یعنی نصربانیدن
 مشتق معنایه قمر یفده و شکیده غیر منصرف قدر تأیث و لزوم الف تأیث ایچون وزنی فعلی در تقدیرا مرفوع مبتدا خبری محذوف
 تقدیری بشری لکم دیمکدر مشتق سنه

انوار ذات بچونکه نظر و مشاهده تیرنی عقل معاد کوشه دکن کتور مشم و راه
 عشقه که نیجه سخن و بلال چکمک ایله قرینکه استعداد حاصل ایشم شدی و صلت
 و اقای ذاتکه فرصت کوزلم

حافظ پیش روی تو خواهد سپرد جان * در این خیالم اربده عمر مهلت
 حافظ جانی سنک یوزک او کنده تسلیم ایتک استر بو فکر و خیالده م اگر عمر بکا مهلت
 و بر رسم (مفردات) (حافظ) م (با) (للملابسه) (پیش) (اوک) (روی) (یوز)
 (تو) (سن) (خواهد) (استر) (سپرد) (اصمارلق) (تسلیم) (ایتک) (جان) م (در) (فی)
 (این) (بو) (خیال) م (م) (بن) (ار) (اگر) (یدهر) (و بر رسم) (عمر) م (مهلت)
 م (م) (بکا) (معنای اشارتی) ای محبوب حافظ سنک نجلی جاک نورینه استرا فله
 حضور معنوی بکده جانی تسلیم ایتک و سندن دانما نور امانله ختم اولقی استر و دام
 بو فکرده م اگر عمر بکا مهلت و بره

وله ایضا

بشری اذا السلامه حلت بذی سلم * لله جد معترف غایه النعم
 بشارت اولسون زیرا ذی سله سلامت حلول ایلدی الله ایچوندر نعمتبارک غایتنه
 معترف اولانک جدی (مفردات) (بشری) (بشارت) (اذ) (زیرا) (السلامه)
 م (حلت) (حلول ایلدی) (بذی سلم) (ذی) (صاحب) (سلم) (اسم شجر) (لله)
 الله ایچوندر (جد) م (معترف) (اقرار ایدیمی) (غایه) (نهایت) (النعم) (نعمت)
 (معنای اشارتی) ای معاشر عاشق بشارت اولسونکه اول دستگیر اولوب بنده
 در مانده لری اعدای عدو اولان نفس و شیطانک مکرندن امین و سلامت ایلکله
 مولاسنه واصل قلیبی رجه للعالمین اولان حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم ذی
 سله عالم قدسندن نزول ایلدی و قلوب عاشقانی انوار الهیه ایله نور و روشنا ایلدی
 الله ایچوندر جیع نعمتبارک اجل و اعلاسی اولان حق رسالتی تصدیق ایله راه محمدیه ده
 اولقی نعمتی معترف اولانک جدی

آن خوش خبر بکاست که این فتح مرده داد * تاجان فشانم چوز و رسم در قدم
 اول خوش خبر او فنده در که بوقح مرده سن و یردی تاجانی زر و رسم کبی آک
 قد منه نثار ایدم (مفردات) (آن) (اول) (خوش خبر) م (بکاست) (فنده در)
 (این) (بو) (فتح) م (مرده) (بشارت) (داد) (و یردی) (تا) (حتی) (جان) م
 (فشانم) (صاحب) (ش) (غیر) (چو) (مثل) (زر) (التون) (سیم) (کومش) (در) (فی)
 (قدم) م (معنای اشارتی) اول نور محمدی و نور ایمان قلبه داخل اولد فنده
 قلب منفخ و منفخ اولقی مرده سنی و بر بیخی خوش خبر اولان وارث محمدی مرشد
 کامل فنده در که تاجانی زر و رسم کبی خلوص قلبه الیک قدمنه نثار ایدم و آنک تعلیمی
 ایله اثر رسول الله افتخار و اتباع اوزره اولم

بیان شکن هر آینه کرد شکسته حال * ان العهود عند ملک النهی ذم
 ضرورت وزن ایچون راترک اولمشدر مرده دادک مقدم معقولیدر تا حرف تعلیل جان فشانم مقدم معقولیدر فشانم فعل مضارع
 مفرد متکلم صا ج ا م یعنی نثار ایدم معنایه و شین ضمیر معنی چهندن قدمه معید در تقدیری در قدمش دیمکدر * محصول بیت * اول
 ایو خبری فنده در که بوقحک مشتق و یردی نالتون و آنچه کبی ابغنه جانم نثار ایدم یعنی یوله جانی فدا و نثار ایدم مصراع اولک
 معنای اول خوش خبر فنده در که بومرزه فحن و یردی دین بیتک معنای فحن ایدم (بیان شکن هر آینه کرد شکسته حال *
 ان العهود عند ملک النهی ذم) بیان شکن وصف ترکیدر عهد صبحی معنایه هر آینه البته دیمکدر عهود عهدک چیدر بیان؟

۳ مناسنه ملك مالك معنائه پادشاه ده ملك دیر نهی تونك ضعی وهالك قحی والف مقصوره ايله نهیهك جعذر تونك ضعیله عقل معنائه ذم ذمهك جعذر ذالك كسری وميك قحیله ايكسیده امان وامانت معنائه در اعرابدن تقدیرا مرفوع خبران در تقدیرا مرفوع دینك زرا حرف روی ضرور تیچون ساکن اوقور * محصول یت * رکان شاه شجاعله ایلدکاری عهدی نقض ایدوب منهرم وشکسته حال اولدقلرینه تعریض ایدوب بیورر عهد صیجی البته شکسته حال و بایمال اولور زرا عهدل و بیانل ارباب عقول قنده نقضدن امین در یعنی اهل عقل نقض عهدا یلر بس عهد انلر قنده مصون و ماموند زرا نقض عهدك مكافاتی یلورلر كه البته ناقض عهد بد حال

عهدن صیجی البته شکسته حال او اور تحقیق عهدل عقللر پادشاهك قنده امانتدر (مفردات) (بیان شكن) عهدن قیر یجی (هر آینه) البته (کرد) او اور (شکسته) قیرلش (حال) م (ان العهد) تحقیق عهدل (عند) قنده (ملك) پادشاه (الهی) جمع نهیه كه عقولدر (ذم) امانت (معنای اشارتی) استعید بالله (اوفوا یا عهد ان العهد) آیت کریمه سی سرینجه اثر رسول الله اتباع التیوب عهد السنی نقض ایلان البته بر بلایه گرفتار اولور كه تحقیق عهدل عقللر پادشاهی اولان ملك مقدر ك عذبت معنوی به سنده امانتدر

از باز کشت شاه چه خوش طرفه نقش بست * آهنگ خصم او بر سر پرده عدم پادشاهك رجوع عتدن نه لطیف عجب نقش باغلدی آنك دشمنك قصدی عدم سرا پرده سندر (مفردات) (از) من (باز) کبرو (کشت) دومك (شاه) م (چه) نه (خوش) م (طرفه) عجب (نقش) م (بست) باغلدی (آهنگ) قصد (خصم) م (او) ضمیر (با) ظرفیه (سرا پرده) ایچ حولیسی (عدم) م (معنای اشارتی) (کل الی ارجعون) آیت کریمه سی سرینجه هر کس اول شاه حقیقك حضور معنویه سنده کاد کده (تجری کل نفس بما کسبت) آیت کریمه سی سرینجه اول شاه نه لطیف عجب نقش باغلدی كه (لا ظلم الیوم) سرینجه هر کس جزاسی کندیک هر یکی اولشدر وانك دشمنك قصدی عدم سرا پرده سندر كه ایاذ بالله قهر جهنمه محجو بین عن الله هلاك اولشدر

رحمی جست از سحاب امل رحمتی ولی * جز دیده اش معاینه بیرون ندادیم امید سعادتن بر زحم استدی لکن انك چشمندن غیری آشکاره طشره نم و برمدی (مفردات) (رحمی جست) طلب ایلدی (از) من (سحاب) بواوت (امل) امید (رحمت) م (با) وحدتیه (ولی) لکن (جز) غیر (دیده) کوز (ش) ضمیر (معاینه) آشکاره (بیرون) طشره (داد) و برمدی (نم) یا شلق (معنای اشارتی) اول شاه حقیقك دشمنلرینك حالی کور كه دوزخده شدت عذابدن بعض حرارت وعطش کندیلردن زائل اولق ایچون حضرت الله تعالی بدن بیک سینه بغمور طلب ایلدکلرند (فظهر لهم صحابه جراه فیظنون انهم عطرون فتسل علیهم العقارب کاشال البغالی قتلدغ احدهم فلا یذهب عنه الوجع القسنة ثم یألون الله تعالی الف سنة ان یرزقهم العیث فظهر لهم صحابه سوداء فیقولون هذه صحابة المظفر فیسل علیهم الحیات کاعشاق الابل کلا اسعت لاسعة لا یذهب وجعها الف سنة الخ) حدیث شریفی سرینجه انلرک چشمندن اغلقدن غیری بر فاده حاصل اولدی

در نیل غم فتاد سپهرش بطر کفت * الان قندمت وما یقع الندم اول عد و غم نیل غم دوشدی فلك اکاطهله دیدی شمدی تحقیق بشیمان اولدك اما بشی ثقی فاده و برمز (مفردات) (در) فی (نیل) م (غم) م (فتاد) دوشدی

سپهر در نیل غم فتاد سپهرش بطر کفت (در نیل غم فتاد و سپهرش بطر کفت * الان قندمت وما یقع الندم) نیل غم بیانه شاهك خصمی فرعونیه تشبیه ایلوب نیل ذکر ایلدی طرطن معنائه در الان زمان حاضرک استیدر حرف تعریف معنائی متضمن اولد یچون مبنی قلندی قد بوده تحقیق معنائی افاده ایلدندمت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب علم یا بدندن بشیمان اولدك دیمکدر و اوحرف رابطه جمله حالیه در بیقع فعل مضارع ما نافیله ایله مصدر اولد یچون ما یقع فعل فی حال مفرد مذکر غایبدر الندم تقدیرا مرفوع فاعلی مصدر در بشیمان ثقی معنائه تونك ودالك قحیه لریله ۳

وشکسته بال اولور مصراع ثانیك معنائی تحقیق عهدل عقللر پادشاهی یعنی خالق عقول قنده امانتدر دین ملك نهایی یلر ایش (از باز کشت شاه چه خوش طرفه نقش بست * آهنگ خصم او بر سر پرده عدم) باز کشت رجوع معنائه در شاهه اضافتی لاییدر نقضدن بونده مراد صورتدر آهنگ ایهام طرفه بیهام مذکوردر ملکه باز کشت و نقضده آهنگ خصم اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر و او به اضافت لامیه سر پرده عدم اضافتی بیانه در باز کشت و نقش و آهنگ و پرده مراعات نظیر طرفه بیهام مذکوردر كه علم انعامك اصطلاحا حاصل نئدر * محصول یت * پادشاهك رجوع عتدن یعنی هجومندن نه خوش صورت بغلادی خصمك قصدی عدم سرا پرده سنده یعنی پادشاه اوزرینه وارمله هالك اولوب فانی اولدی سابقا ذکر اولدیکه پادشاه شیرازی بعض مغلبه شعرا ذن اخراج ایلشدر ایلدی تکرار پادشاه عسکر جمع ایدوب اوزرینه واروب مهرزم و محذول اولدیلر بس باز کشت پیورر یعنی بوکروه اشارتدر تنه كه عربیده کرعلی عسکر وه دیرل قیچکم بر کسینه منهرم اولد قدضکره دونه دشمنی اوزرینه و دشمنی حقهله سه (میجست از سحاب امل رحمتی ولی * جز دیده اش معاینه بیرون ندادیم) سحاب امل بیانه امل امیددر رحمت میجست معنوی و اوحرف وحدت و یانکیر ولی ادات استدرلك معاینه آشکاره نم یا ش معنائه در * محصول یت * خصم امید سعادتن بر مزجت استدی امادیده سی سعادتنه غیری آشکاره طشره برنسنه نم و برمدی یعنی سحاب املدن اکانسنه ترشح ایلدی الا کوزی سعادتن آشکاره اشك ترشح ایلدی حاصلی کره و بکاه ایلدی یعنی الاهدن باران رحمت او مری اما اشك چشمندن غیری باران ظهور ایلدی (در نیل غم فتاد و سپهرش بطر کفت * الان قندمت وما یقع الندم) نیل غم بیانه شاهك خصمی فرعونیه تشبیه ایلوب نیل ذکر ایلدی طرطن معنائه در الان زمان حاضرک استیدر حرف تعریف معنائی متضمن اولد یچون مبنی قلندی قد بوده تحقیق معنائی افاده ایلدندمت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب علم یا بدندن بشیمان اولدك دیمکدر و اوحرف رابطه جمله حالیه در بیقع فعل مضارع ما نافیله ایله مصدر اولد یچون ما یقع فعل فی حال مفرد مذکر غایبدر الندم تقدیرا مرفوع فاعلی مصدر در بشیمان ثقی معنائه تونك ودالك قحیه لریله ۳

۳ محصول یت * شاهك خصمی فرعون کی غم نیل غم دوشدی فلك طعن طر یقله اکادیدی شمدی عصیانکه نادم اولدك فرعون کی که نیل در یاسنه غرق اولغی تحقیق ایلدی اما حال بوک بشیمان ثقی نافع اولدی یعنی عصیاندن توبه ایلدك فرعون کی اما توبه یاس نافع دکل زرا اول کرک ایلدی شاهك ثقی اوزر كه حواله اولزدن حاصلی صوک بشیمان ثقی اصی ایلر

ساقی بیا که دور کاست وزمان عیش * پیش آرجام و هیچ نخور غم زیش و کم * محصول یت * ای ساقی کل که کل دوری و عیش زمانیدر او کومر جام یاده کتور و روز ککارک آر تفتدن واکسکندن هیچ غم و غصه بیه یعنی یاده به مشغول اول و دنیاك وار لغندن و یو قشقدن مفوم و مهموم اوله (بشنوز جام یاده که این زال نو عروس * بسیار کشت شو هر چون کعباد و جم) زال نو عروس یکی کلین اولمش قری یعنی اهل دنیاك هر زمان برینه کلین اولور اما عاقبت آنی تالف ایدر کعباد و جم بر پاد شاهك استیدر * محصول یت * ای ساقی جام یاده دن ایشت که بویکی ایه واران قری چون کعباد و جم کی کویکلری هلاک ایلدی یعنی دنیاال و یرد یکنه اعتماد ایتسه که سنی یو نمکدن مرادی سمر نمکدر تنه که شیخ عطشار بیورر * یت * چرخ هر دم خوار اگر روزی دو مر دم پرورست * نیست از شفت مکر پرواره * اولاغرست * حاصلی دنیا به تعاق زیاده او لجه حسرتی زیاده اولور بس سکا عروس اولمقدن مقصودی سنی هلاک ایدوب حسرتله کوندر مکدر شوهر دنیادن ظاهر اسلا طین و اهل حکم مراد در (ای دل تو ملک جم مطلب جام می بخواه * کین بود قول بایل بستان سرای جم) کین که حرف تعلیل بستان سرای ترکیب مزجی بساتین ده واقع اولان خانه ده مستملدر اصلی سرای بستان ایلدی * محصول یت * ای کو کل سن ملاکچی طلب الله جامی طلب الله زرا جم بستان سرایك بلاینک قولی بویادی یعنی بوصوله ترغ ایدردی

(سپهر) فلك (ش) ضمیر (با) للملا بسنه (طرز) طعن (کفت) دیدی (الان) شمدی (قد) تحقیق (ندمت) بشیمان اولدك (وما یقع) نفع و برمز (الندم) بشیمان ثقی (معنای اشارتی) اول فرعون صفت اولان دشمنلر عاقبت سینه لری سینه لری غم نیل کی مهلاک اولان نار جمعه دوشدی فلك کی عالجه اولان خزنه نار یونلره طعن و توبیح ایله (الم یا نکم نذیر) ایشته شمدی نادم اولدیکر اما نه فاده دیدکده یونلر (فاعترفنا بدنونا فهل الی خروج من سبیل) دیوب ریلرینه دعا و نیاز ایدر که (ربنا اخرنا منها فان عدنا فانا ظالمون) دیدکده (اخسا واقبها ولا تکلمون) جوانی کلوب کندیلره اول ندامت و اعتراف و دعائک بر فاده سنی اولسه کرکدر

ساقی بیا که دور کاست وزمان عیش * پیش آرجام و هیچ نخور غم زیش و کم * ای ساقی کل که کل دوری و عیش زمانیدر جامی او ککه کتور و بیش و کدن هیچ غم بیه (مفردات) (ساقی) م (بیا) کل (دور کاست) م (زمان) م (عیش) معیشت (پیش) اولک (آر) کتور (جام) قدح (هیچ) م (نخور) بیه (غم) م (ز) من (باش) چوق (کم) آز (معنای اشارتی) ای ساقی کوثر عشق الهی اولان وارث شمدی و پیر شقیق واقف اسرار اخدی بزنجاره ره فریادرس اولوب کل که مدت حیاتر تحصیل سعادت و حق تعالی به قریت و انست زمانیدر بزه عون و عنایت و نجات ایلدین ایچون بر همت و بر شفاعت ایلدین وای کوکل سندخی سعی و طلب الله بر عشق و محبت الهی تحصیل الله و هیچ دنیاك آرزینه و چوغنه غم ییوب بر آن حقندن مافل اوله که استعید بالله (یحبههم و یحبونه) آیت کریمه سی سرینجه نجات انجیق راو عشقده در

بشنوز جام یاده که این زال نو عروس * بسیار کشت شوهر چون کعباد و جم یاده جامندن ایشت بویکی کلین اولمش قاری کعباد و جم کی چوق زوجنی اولدردی و دیلدی (مفردات) (بشنوز) ایشت (ز) من (جام) قدح (یاده) شراب (این) بو (زال) قاری (نو) یکی (عروس) کلین (بسیار) چوق (کشت) اولدردی (شوهر) ار (چون) مثل (کعباد و جم) ابکی پادشاهلوردر (معنای اشارتی) ای سالک قلب بسیطده ابکی محبت جچی ممکن دکلدر قلبی مظهر عشق الهی اولان مردان خدادن ایشتنکه (حب الدنيا رأس کل خطیئة) خبری سرینجه بویکی کلین کی نظر ده خوب وز یا کورین عجزه متق و سحاره مفتق دنی دنیا کندیکر زوجلردن و مجملردن کعبا دو جم پادشاهلری کی چوق کیمه لری غفلت و غروره دوشوروب هلاک معنوی به ایله هلاک ایلشدر

ای دل تو ملک جم مطلب جام می بخواه * کین بود قول بایل بستان سرای جم ای کوکل سن جم ملکنی طلب الله شراب قدحنی طلب الله زرا جم بستان سرایك بلاینک سوزی بویادی (مفردات) (ای دل) ای کوکل (مطلب) استد (نو) سن (ملک) م (جم) پادشاه (جام) قدح (می) شراب (خواه) استد (که)

ز برا (ان) بو (بود) ایدی (قول) م (بلبل) م (بستان) باغچه (سرای) م (جم) م (معنای اشارتی) ای کوکل (المال حبه والجه اضرمها) خبری سرمنجه سن آگاه اول جم کی دنیا بادشاهلریک مهلاک اولان ملک وسططتارینی طلب ایله نفسک مرادری بی ترک ایدوب باقی وادی سلاطنا نلغک سبی اولان شراب عشق الهینک جامنی ومظهر انوار بحلی آلهی اولان قلیک نعمیر و انجلاسنی طلب ایله (یوم لایفغ مال ولانول الامن اتی الله بقلب سلیم) آیت کریمه سی سرمنجه سلطان لایزالینک باغ حقیقتک بلبلری اولوب مؤید من عندالله اولان انبیا و اولیارک جمله سنک علی الاتفاق نصایحی و کلامری یوایدی

حافظ بکنج میکرده دارد قرارگاه * کالطبر فی الحدیقه واللیث فی الاجم *

حافظ میخانه بوجا غنده قرارگاه طوتر باغچه ده مرغ کی وقاشا غنده ارسلان کی (مفردات) (حافظ) م (بالملایسه) (کنج) بوجاق (میکرده) (میخانه) (دارد) طوتر (قرار) م (گاه) محل (کالطبر) قوش کی (فی الحدیقه) باغچه ده (واللیث) دخی ارسلان کی (فی الاجم) جمع اجه در ککه قاشلق و میشته لک معناسنه در (معنای اشارتی) اول مایه سعادت دارین اولان عشق الهینک حصولی خلقی طالیدن عزات ایله و کوشه وحدتی ملازمه اولد یغیچون قوشلر باغچه ده و ارسلانلر میشته لکله ده قرار ایدوب کی حافظ دخی شراب عشق آلهیسه لک ولدت روحانیته ک حصولی کند و سنده اولان کوشه وحدته قرارگاه طوتر تا که کنیدیه اولان حالات عشق زائل اولیه

وله ایضا *

چو بی توای سروروان باکل وکلشن چکنم * زلف سنبل چه کشم عارض سوسن چکنم *

سوسن ای سروروان کل وکلشنه نیلیم سنبل زلفی نه چکنم سوسنک عارضی نیلیم (مفردات) (بی تو) سوسن (ای سروروان) م (باکل) کل ایله (وکلشن) دخی کل محلی ایله (چکنم) نیلیم (زلف) م (سنبل) م (چه کشم) نه چکنم (عارض) یکاک (سوسن) م (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) (وهما حرامان علی اهل الله) حلیت شریفی سرمنجه ای صراط مستقیم هادی اولان محبوب حقیقی سوسن دنیاسک لذائذ نفسانی اولان محبوب و محبوبه سن و باغ و باغچه سن نیلیم (وفیهما ما تشبهه الانفس وتلذ الا حین) اولان جنت حور یلری زلفن و غلامری عارض نیلیم

آه کر طعنه بدخواه ندیدم رویت * نیست چون آینه ام روی ز آهن چکنم *

آه که دشمنک طعنه سندن سنک یوزک کوردمم یوزم آینه کی آهندن دکادر نیلیم (مفردات) (آه که) م (ز) من (طعنه) م (بدخواه) کتولک دیلیمی (ندیدم) کوردمم (رویت) سنک یوزک (نیست) دکل (چون) نل (آینه) م (م) بنم (روی) یوز (ز) من (آهن) نیسور (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) انفسی

وآفاق *

(حافظ بکنج میکرده دارد قرارگاه * کالطبر فی الحدیقه واللیث فی الاجم) حدیقه باغچه ده درلر اجم همزه نک وچیک و میک فقه رله اجه نک جمیدر همزه وچیم و میک فقه رله درت بش جمی دخی کاور اما یوده استیفاسی لازم دکل حاصلی قوری دیکدر میسه معناسنه * محصول بیت * حافظ میخانه بوجا غنده قرارگاه طوتار یعنی مکان و مزل میکرده در باغچه ده بلبل کی وقوریده ارسلان کی یعنی نیچه که طور حدایقه و لیون اجم ده ثابت و مستقر در حافظ کوشه میخانه ده ثابت اولوب قرار طوتار (وله ایضا) (بی تو ای سروروان باکل وکلشن چه کشم * زلف سنبل چه کشم عارض سوسن چکنم * بیایه زلف * محصول بیت * ای سروروان سوسن کله وکلشنه نیلیم یعنی کل وکلشنی نیلیم زلف سنبلی نه چکنم و عارض سوسنی نیلیم یعنی سن اولنجه بونلر کرکز) آه کر طعنه بدخواه ندیدم رویت * نیست چون آینه ام روی ز آهن چه کشم * طعنه بدخواه لامیه بدخواه وصف ترکیبدر کشینک و امر لفتی استیجی یعنی دشمن آینه که اشعار بحمد ذکر اولسه مراد ده شقی آینه در آهن قیدی انکیچوندر * محصول بیت * آه که دشمنک طعنه بوز یکی کوره مدم یعنی بجاییدن بوز که اغیار حاضر اولد قده بقمه مزم نیلیم یوزم آینه کی دمر دن دکادر یعنی یوزر کی دوبر دشمن حضورنده حجابدن وطن دشمندن بوز که بقمه مزم

وآفاق شیطاندن حضرت الله صخدم آه اول عدو بین اولان شیطان طغیانندن واعدی عدو اولان نفس بدخواهک کال غفلتدن ای روف رحیم اولان محبوم سنک رویت جالک و مشاهد انوار ذاتک مانع اولوب بی حسرت ایله هلاک ایلدیلر برچکر جالک کوردمم سنک توفیق وهدایتک و عون و عنایتک محتاج اول عدولک اخنی من دیب النمل اولان حبسه لری کوروب و یلارب دفع ایتکله آینه قلم کشاد اولوب رفوت قدسیه تحصیل ایده مدم نیلیم

بروای ناصح و پردرد کشان خرده مکر * کارفرمای قدر میکرده این من چکنم *

یوری ای ناصح طورنی کشار اوزره عیب طوعه بونی قدر ایشی بیورچی ایلر بن نیلیم (مفردات) (برو) کیت (ای ناصح) م (بر) علی (پرد کشان) شرابک طور نیسی چکیچیلر (خرده) عیب و نقصان (مکر) طوعه (کارفرمای) ایش بیورچی (قدر) تقدیر (میکنده) ایلر (این) بونی (من) بن (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) ای حکم و ارادت خدادن بی خبر اولان ناصح ظاهر رست کندی ایتکله کیت راه عشقه ریاضات و مجاهدات و انواع محن و بلا لایله معشوقی رویت و وصلت ایچون جانی فدا ایدیمی عالی همت اولان بلاکش و ملایه عاشق اوزره عیب و نقصان نسبت ایله بو حالات سنیه لری تقدیر ایشی بیورچی خالق لمرل ایلر بن نیلیم

برق غیرت چو چنین میجه دانه کمن غیب * تو بفرما که من سوخته خرمن چکنم *

غیرت برقی غیب کینکاهندن چونکه بویه ظاهر اولورسن بیور که بن خرمنی یانمش نیلیم (مفردات) (برق) م (غیرت) م (چو) چونکه (چنین) بویه (میجه دانه) صجرا ر (از) من (مکمن) بوضویری (غیب) م (تو) سنن (بفرما) بیور (من) بن (سوخته) یانمش (خرمن) م (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) قیبه هویت جایندن برق غیرت و قضا و قدر بویه ظاهر اوله (لاراد اقصانه ولا مانع لحکمه) درای زا هد خشک سن بیور که قضایه رضادن غیرتی بن قلی خرمنی و اراده سی آتش عشقه یانمش بجایر نیلیم

شاه ترکان چو بسندید و بچاهم انداخت * دست کبرار نشود لطف تهمتن چکنم *

شاه ترکان چو نکه بکندی و بی چاهه اندی اگر رستمک اطفی بکا دستگیر اولیه نیلیم (مفردات) (شاه ترکان) مراد افرا سیاب (چو) چونکه (بکندی) بکندی (بچاه) قیوه (م) بنی (انداخت) آندی (دستگیر) ال طویچی (ار) اگر (نشود) اولیه (لطف) م (تهمتن) مراد رستدر (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) بویت شریف علی طریق التشییه بقصه میندر که افرا سیاب بهرام نام بر پهلوانی بر قیویه حبس ایدوب آغزینه بر یوک طاش قودی عاقبت رستم زال واروب آتی آندن خلاص ایلدی حکیم و علیم اولان محبوبلر شاهی شاه حقیقک قضا و حکمتی کور که میدان عشقک پهلوانی اولان روح انسانی بی چاینده ابتلاء حبس بیوروب مشتهیات نفسانی طاشلرله محکم قیامتدر اگر رستم کی قوت قدسیه حی اولوب

نی *

ده *

(بروای ناصح و پردرد کشان خرده مکر * کارفرمای قدر میکرده این من چکنم) بیورچی معناسنه * محصول بیت * ای و اعظوار کیت و پرد کشار اوزره عیب طوعه یعنی یاده نوشلر دخل و طعن ایله زرا باوایشی قدر بیورچی ایشلر نیلیم یعنی بنم درد کشلکم از لیدر که دفتر قدرده نایندر پس محل طعن دکل (برق غیرت چو چنین میجه دانه کمن غیب * تو بفرما که من سوخته خرمن چکنم) برق غیرت یعنی میجه دانه فعل مضارع مفر دانه بیجه دندن بحسب لغت صجرا ر دیکدر اما شمشک انقاده استمال ایدر لکنه که کسانک بویشده واقعدر * بیت * بکفت احوال ما برق جهانت * دمی یاد ایدیکرم نهانست * جهان چیک فحیه صفت مشبهه در چهبندن صجرا ران

دیکدر آتله ان معناسنه بونده میجه دانه تلور معناسنه در مکن اسم کاندیکن مکن دن یعنی اصرر باندن بوضو قوراجق بر بوضو کین در لرغیه اضافتی بیایه در من سوخته خرمن اضافتی بیایه در * محصول بیت * چو نکه غیرت شمشکی غیب کینکاهندن بونجیلر آلور یعنی غیرت عشق غیبدن چونکه بویه ظاهر ایدرسن بیور که بن خرمنی یانمش نیلیم یعنی آتش عشقه نیچه تحمل ایدیم گاه اولور که شمشک خرمنه ایشوب یا قوب باندور و نه خرمندن مراد وجوددیر یعنی بن وجودی یانمش عاشق برقی عشقه نیچه تحمل ایدیم (شاه ترکان چو بسندید و بچاهم انداخت * دست کبرار نشود لطف تهمتن چکنم) شاه ترکان بونده مراد افرا سیاب که زما ننده ماورا النهر پادشاهی ایدی بسندید بونده لایق کوردی معناسنه در بچاهم با حرف صله مینمکمن یعنی جهتندن انداخته مقید در ضمیر منصوب متصل معناسنه دستگیر و وصف ترکیبدر بحسب الفت ال طویچی دیکدر اما مراد معین و ظهور اولقدر تهمتن رستم زالک اقیدر و بهضایر دیدیلر که اسفند یارک اقیدر اما بونده رستم مراد در خواجک بولتی شاهنامه قصه زدن برینه تلیمیدر قصه ک اصلی بودر که رستم زالک رفز قرداشی اوغلی و اربادی بر پهلوان که آدی بیرون ایدی بای عریک کسری و زای عجمیک فحیه بو بیرون مذکور افرسیاب قز بی سودی عاقبت افراسیاب بو حالدن آگاه اولوب و طوق بپزنی بر قیویه حبس ایدوب قویونک آغزینه بر اثر طاش قودی اما بیکر برار بولدای و اربادی بیژک احوالی بحسب ایلدی کوردیکه مذکور بقیه محبوبدر پس واردی رستمی بوقصه دن آگاه ایلدی رستم دخی برایی برار بولدای آلوب واردی قویونک آغزندن طاشی قالدروب

کشدانی قیوه صارقندی بیژن دخی کوردی صارقان کشدن ستمکدر پس کندی انکله صاروب یوفارویه چکدر دی خافانی مرآت الصفاتام قصیده سنده که مطای بودر * مطلع * مرادل بیر تعلیمت و من طفل ز یادانش * دم تاسا سرو عشر سرز او دبستانش * بو بونده بوقصه یه تلیم بیور مشدر * بیت * چو بیژن داری اندر چه محنت افراسیاب اما * کورستم در کینست و نه بی زیر خفتانش * نهنگدن مراد کشدن و خفتدن صواش کینی بس * محصول بیت * شاه ترکان چونکه لایق کوردی و بی قیویه آندی یعنی حبس ایلدی اگر رستم زالک اطفی معین و ظهور اولر سه نیلیم یعنی رقیب که بی جفا و از اندانه حبس ایلمکه لایق کوردی اگر جانان بکام معین و ظهور اولوب تخلص ایلر سه نیچه ایلر نیلیم دیکدر

(مددی کر بچراغی نکند آتش طور * چاره تیره شب وادی * این چه کم) مددی یا حرف تنکیر بچراغی یا حرف وحدت آتش طور دن مراد حضرت موسایه کور نشان آتش طور طاغدن چاره نک تیره شبه اضافتی مصدرک مفعولہ اضافتی قیلند لندن وادی به اضافتی لامیه و اینده بیانیہ در

﴿ ۲۱۴ ﴾

خلیفه الله في الارض اولان مرشد کامل بکالطف و کرمله دستگیر اولیه نیلیم و خود بخوادانه نه چاره ایلیم

﴿ مددی کر بچراغی نکند آتش طور * چاره تیره شب وادی * این چکنم ﴾

طرا آشی اگر بر جراغله مدد ایلیه وادی * اینک قرا کو کچکه سنه نه چاره ایلیم (مفردات) (مدد) معاونت (یا) وحدتیه (کر) (کر) (با) (للا بیه) (جراغ) م (یا) وحدتیه (نکند) ایلیه (آتش) م (طور) م (چاره) م (تیره) قرا کو (شب) کچکه (وادی) این (برده) (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) اول خانه * بجلی اولان طور سبائی قلبی آتش صورتند انوار ذات الهیه به مستغرق اولان مرشد کامل بر جراغ نور الهیه ایله مدد و معاونت ایلیه ظلمت بشر به نک و شب هجرانک زوالنده و مأمون و معصوم اولان مردان خدا تک مرتبه سنه وصوله نه چاره ایلیم

﴿ حافظه اخلاص برین خانه موروث نشت * اندرین منزل ویرانه نشین چکنم ﴾

ای حافظ عالی جنت بنم در مدن قالمش اویدر بو ویرانه منزلده مکان نیلیم (مفردات) (حافظ) ای حافظ (خلد برین) عالی جنت (خانه) او (موروث) میراث (من) بن (است) در (اندرین) بونده (منزل) م (ویرانه) م (نشین) او طوره جق مکان (چکنم) نیلیم (معنای اشارتی) ای حافظ عالی جنت اولان معرفه الله جنتی بنم پدرم آدم علیه السلام من میراث قالمش خانه مدر مرشد کانه سایه سنه بوعالده اول معرفه الهی تحصیل ایله مأوروز و باعث خلقدن دخی بودر نومزل ویرانه اولان سرمد الزوال دنیا ده معرفه الهی سر قرار ایدوب اکلغی نیلیم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ بنیم کر کشد دستش نکیرم * و کر تیرم زندمت پذیرم ﴾

اگر بنی تیغه اولدره آنک الی طوعنم و اگر بکابر اوره منت قبول ایدرم (مفردات) (یا) (للا بیه) (تیغ) قلیج (م) بنی (کشد) قتل ایدم (دست) ال (ش) ضمیر (نکیرم) طوعنم (و کر) م (تیر) اوق (م) بنی (زند) اوره (منت) عزلت (پذیرم) قبول ایدرم (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتک عشق یواننده مقتضای محبت الله اولان اشد بلالره و شروه انبیا و اولیاء که رفتار اولسم حتی قلیج ایله بنی قتل ایلمه جیع خصوصه جان و دل ایله قضا سنه راضیه بلکه محبوب ایله مقتول اولدینمه فرحناک اولورم و اگر جائمه تیر محبتی اوروب روز و شب رنج و مشقته راحتتی سلب ایلوب درد عشقیله آه و فریاده دو شورسه جائمه منت یلوب اتی دخی قبول ایدرم

﴿ کان ابروی مارا کوزن تیر * که پیش دست و بازویش بیزم ﴾

بزم کان ابرو مجوزمه سوله تیر اورسونکه آنک دست و بازو سی اوکنده اولیم (مفردات) (کان) بای (ابرو) فاش (مارا) بزم (کو) سوله (زن) اور (تیر) اوق (پیش) اوک (دست) ال (بازو) م (ش) آنک (بیزم) اولیم (معنای اشارتی)

﴿ اول ﴾

ترکیب دای فاشلی معنایه مایه اضافتی لامیه در که حرف تعلیل بیزم فعل مضارع تکلم وحده اولیم دیکدر * محصول بیت * خطاب عام طریقه یور زبای فاشلی جانمنه دی بزه اوق اور یعنی زبیر که نشان ایله تا که الی و بازو سی اوکنده اولیم یعنی اوکنده قربان اولیم

﴿ ۲۱۵ ﴾

اول ذات بیخونی صفات قدیمه لایله موصوف اولان عظمت و جلال صاحبی خدای لم یزلک انوار عشق ذاتیه سنه اولیه مستغرق که بوالعجب اولان لطفک و قهرینک عاشقیم کاشکی جائمه هر لحظه تیر عشقی اورسون که اول محبوب حقیقتک دست قدرتی و بازوی قوت روحانیه سی اوکنده اولیم و یوزیک جانم دخی اولورسه آنک عشقی یواننده قدا ایدم

﴿ غم کیتی کران بام درآرد * بجز ساغر که باشد دستگیرم ﴾

جهانک غمی اگر بنی ایاقدن دوشوره و زبون ایدم ساگردن غیری بکا کیم دستگیر اولور (مفردات) (غم) م (کیتی) جهان (کران بام) اگر ایاقدن (درآرد) کنوره و دوشوره (یا) (للا بیه) (جز) غیر (ساغر) قدح (که) کیم (باشد) اولور (دستگیر) ال طویحی (م) بنم (معنای اشارتی) اول محبوب رحیم و غفورک نیچون عشقی یواننده قدا اولیم و جانمی قربان ایتم که راه عشقک و طریق مستقیم عدو و را هر نلری نفس و شیطان و هوا حبله و مکرله بحسب البشریه بزی یولدن چقاروب دوشورسل و هلاکری قصدا بدوب یولزدن شاشرسدل رحمت سابقه سی و محبت ازلیه سی مقتضایه ایکی جهانه بزبچساره له آنک عشقی و محبتک غیری دستگیر کیم اولور خصوصاً (یوم تبلی السمرار) ده بزه اندن غیری نا صرو معین کیم اولور

﴿ برآی آفتاب صبح امید * که در دست شب هجران اسیرم ﴾

طلوع ایله ای امید صبا حک آفتابی زبرا فراق شبنک الینده اسیرم (مفردات) (بر) یوقارو (آ) کل (آفتاب) کونش (صبح) م (امید) م (که) زبرا (در) فی (دست) ال (شب) کچکه (هجران) آبر باق (اسیر) م (میم) بن (معنای اشارتی) ای امید صبا حک آفتابی اولان انوار الهی و نور محمدی صلی الله علیه وسلم کل طلوع و ظهور ایلوب زده معین و دستگیر اول (اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی نوراً و فی بصری نوراً و عن یمنی نوراً و عن شمالی نوراً و اوما می نوراً و خلقی نوراً و یحیی نوراً و اجعلنی نوراً) حدیث شریفی سرنجه (نورهم یسعی بین ایدیهم و لیانهم) دولته بزی مظهر ایله که حجاب بشریت ایله فراق شبنک الینده اسیرم انجیق سنک توفیق و کرم و اجسانکه محسنا جم

﴿ بفریادم رس ای پیر خرابات * بیک جرعه جوانم کن که پیرم ﴾

ای پیر خرابات بنم فریادمه ارش بر جرعه ایله بنی جوان ایله که پیرم (مفردات) (یا) (للا بیه) (فریاد) م (رس) ارش (ای پیر) م (خرابات) میخانه (یا) (للا بیه) (یک) بر (جرعه) م (جوان) بیکت (م) بنی (کن) ایله (پیر) م (م) بن (معنای اشارتی) ای پیر میخانه علوم لدیه اولان سید انبیا و ای تشکان صحرای عشق اولنلری کوثر شراب عشق خدا ایله صوابی حبیب کبریا وای امت درمانده و پیچساره لربند دستگیر اولوب وادی هجرانندن خلاص ایدیتی رؤف و رحیم اولان مرشد حقیقی و پیشوا حضرت الله عشقنه بنم فریادمه پیش بر جاذبه رحمانه بنی جوان بخت ایله که

(غم کیتی کران بام درآرد * بجز ساغر که باشد دستگیرم) غم کیتی لامیه بام میم متکلم معنا جهتن درآرد مقید در صغیر منصوب متصل معنایه درآرد مرا تقدیرنده که بونده اسیر کیم معنایه * محصول بیت * اگر جهانک غمی بنی ایاقدن کنور سه یعنی بنی یقوب پایمال ایدر سه ساگردن غیری کیم اولور دستگیر یعنی ایله باپشوب بنی ایاقدن کیم فالدر یعنی بکامعین کیم اولور ساگردن غیری (برآی آفتاب صبح امید * که در دست شب هجران اسیرم) آفتاب صبح امید اضافتی لامیه در * محصول بیت * ای امید صبا حک آفتابی طلوع ایله زبرا هجران کچکه سنک الینده اسیرم (بفریادم رس ای پیر خرابات * بیک جرعه جوانم کن که پیرم) بفریادم با حرف صمله رس فعل امر مفرد مخاطبدر رسیدن ارش دیکدر بیک جرعه با حرف مصاحبت که حرف تعلیل * محصول بیت * بنم مددعه ارش ای میخانه پیری بنی بر جرعه ایله جوان ایله که پیرم یعنی بنی بر قدح باده ایله احباب ایله

زیاده دوشگون برضیف و ناتوانم

بیکسوی تو خوردم دوش سو کند * که از پای تو هرگز سر نگیرم *

دون کجسته سنک کسو که آند ایچدم که هرگز سنک ایانگدن باشی فالدریم (مفردات) (با) للابسه (کسو) زلف (نو) سن (خوردم) ایچدم (دوش) دون کجسته (سو کند) آند (از) من (پای) ایاق (نو) سن (هرگز) قطعاً (سر) باش (نگیرم) طومیم (مقنای اشارتی) ای بنم حافظ و معین اولان ارحم الراحمین ربم سنک اسماء حسنا که قسم ایلدم که سنک صراط مستقیم کن و حیصک محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم قدم سعادتک اثره افتادن قطعاً باشی فالدریم و اطاعتدن برآن جدا اولیم لکن سنک درگاه عزتک خاصرینک ضایعتر از کراهت دخی اولسه آنک روی سیاه اولور (اللهم اسئل نفسی الیک و وجهک و فوضت امری الیک و الجأت ظهری الیک و رغبه و رهبة الیک لا ملجأ و منجی منک الا الیک اللهم امنت بکتابک الذی انزلت و نیک الذی ارسلت) حدیث شریفی سر نبجه اراده مزی سنک اراده که در محو ایلیوب امید من جیع حالزده یتنه سنک رحمت واسعه که در

بوسوزان خرقه نقوی تو حافظ * که کراش شوم دروی نگیرم *

سن بوتقوی خرقه سنی یاق ای حافظ که فرضاً آتش اولم اکا تأثیر ایترم (مفردات) (بوسوز) یاق (این) بو (خرقه) م (نقوی) م (تو) سن (حافظ) م (که) زیر (اگر) (آتش) م (شوم) اولم (دروی) اکا (نگیرم) تأثیر ایله خرم (معنای اشارتی) ای حافظ استعذ بالله (انجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء و یخن نسج محمدک و تقدس لک) آیت کریمه سی سر نبجه بو عصمت و تقوی خرقه سنی آتش عشقه یاق و محو و فنا اولوب عجب و غروری و دعوی صلاحی برقی زیر توفیق و هدایت ربانی اولد قیجه فرضاً آتش اولسک اکا تأثیر ایله مزی سن بوتقوله اولد قیجه هاروت و ماروت کی عصمت دعواسنی اینسک دخی قضای خدا ایله باشه قیجه مزی سن

وله ایضا *

تو همجو صبحی و من شمع خلوت سحر * تبسمی کن و جان بین که چون همی سپرم *

سن صبح کبسن و بن سحر خلوتک شمع کبی یم بر تبسم ایله کور که نبجه جان تسلیم ایلم (مفردات) (تو) سن (همجو) مثل (صبحی) م (من) بن (شمع) م (خلوت) م (سحر) م (میم) بن (تبسم) کولک (یا) وحدتیه (کن) ایله (جان) م (بین) کور (چون) نبجه (همی) دائم (سپرم) تسلیم ایلم (معنای اشارتی) (الله نور السموات و الارض) آیت کریمه سی سر نبجه ای محبوب حقیقی سنک ظنلر ازله ابدیجی انوار ذاتیه که قدم و بقا صفتیه موصوف ازل و ابدی باقیدر کر مکه بزه احسان ایلدی یک نور ایمان سحر خلوتک شمع کبی (بیت الله الذین آمنوا باقول الثابت) آیت کریمه سی سر نبجه محضاً سنک لطف و کرمدن مدد دعوی و عنایت ایتمک لک ایله دار بند زنی ایمانم ازوزه ثابت قدم ایلیوب خصوصاً جام بدنم مفا رفتی و فتنده سیدیم

سلطانم *

(چنین که در دل من داغ زلف سرکش نیست * بنفشه زار شود تربتم چو در کدرم) داغ زلف سرکش نیست اضافت لری لایه

و بیایه و لامیه در تربه دن مراد قبر در

در حرف ناکید کدرم فعل مضارع متکلم

وحده یکم دیکدر یعنی فوت اولم

* محصول بیت * بونجیلین که بنم کوکله

سنک سرکش زلفک داغی وارد یعنی

کوکله داغ سوداسی و اراولیک مقبرم

طبیعی بنفشه لک او لور یعنی زلفک

سوداسیه فوت اولیجی قبرمه آنک اثری

سنبل و بنفشه ل ظهور ایله حاصلی

قبرم اوستی سنبل زار و بنفشه زار اولور

(بر آستان امیدت کشاده ام در چشمم *

کدک نظر فکنی خود فکندی از نظرم)

آستان امیدت اضافت لری بیایه و لامیه در

در چشم بیایه که حرف تعلیل یک نظر

فکنتیک مقدم مفعولی فکنی فعل مضارع

مفرد مخاطب صلاسن خود پونده تحسین

و تزیین لفظ ایچوند فکندی فعل ماضی

مفرد مخاطب صالدک و رافدک دیکدر

از نظرم میم معنی جهندن فکنتیک ضمیر

منصوب متصیلدر نظر دن بنی صالدک

دیکدر * محصول بیت * سنک امیدک

آستانه کوزم قبوسنی آچشم یعنی سکا

امیدم کوزینی آچشمم تا که بکا بر نظر

صلاسنک سن خود بنی نظر کدن صالدک

و رافدک یعنی سندن عین عنایت امید ایلم

ایدی سن خود بنی التفاتدن دوشردک

(چه شکر کویت ای خیل غم عفاک الله *

که روزی کسی آخر نمی روی زرم) خیل غم

بیایه خیل بلوک والای معنایه در عفاک الله

جمله دعایه حشو ملج واقع اولشد که

حرف تعلیل رو زبیکسی بیایه آخر

ادات ناکید و تفریر بر پونده اسمرقیت

معنایه عدد دیکدر زرم فتمدن دیکدر

* محصول بیت * ای غم آلائی سکا شکر

دیهیم الله تهالی سندن بلای دفع ایله که

یکسک کوننده البیه یا سندن کتر سن

غم کندی به ملازم اولوب کندیکن بیاند

وسلطانم جنجیک محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم عشقه بوبنده بیچاره که انوار جلالک عرض و کشف ایلیوب جمال شریفک نورنی مشاهده ایدرک بنی نور ایمانله و حسن خاتمه ایله لقا که واصل ایلیه سن و روحی ارواح قدسه ایچنه داخل ایتمکله کرمدن نری مسرور ایلیه سن

چنین که در دل من داغ زلف سرکش نیست * بنفشه زار شود تربتم چو در کدرم *

بویله که بنم کوکله سنک سرکش زلفک داغی وارد چونکه اولم بنم مز ادم بنفشک او لور (مفردات) (چنین) بویله (در) فی (دل) کوکل (من) بن (داغ) م (زلف) م (سرکش) باش جکیچی (نو) سن (است) در (بنفشه) م (زار) اداه مکان (شود) اولور (تربتم) بنم مز ادم (چو) چونکه (در کدرم) دنیادن یکم (معنای اشارتی) بنم لطیف بعینه اولان کوزل مولام سکا حسن ظم بویله که (بجهیم و بجهونه) آیت کریمه سی سر نبجه سنک بیادن مستغنی اولان داغ محبتک بنم کوکله که وارد اول داغ محبت و شوق و رغبت بعد الموت دخی طبعدن محو زائل اولیوب بعون الله من ارمدن محبت رابجه سی کلسه کر کدر

بر آستان امیدت کشاده ام در چشمم * کدک نظر فکنی خود فکندی از نظرم *

سنک امیدک آستان اوزره چشم قبوسنی آچشم که بر نظر ایله سن بنی خود نظر کدن بر افدک (مفردات) (بر) علی (آستان) ایسک (امید) م (تا) ضمیر (کشاده ام) آچشم (در) قبوس (چشم) کوز (یک) بر (نظر) م (فکنی) بر اغه سن (خود) کدک (فکندی) رافدک (از) من (نظر) م (م) بنی (معنای اشارتی) ای بنم ارحم الراحمین اولان ربم (لا تقنطوا من رحمة الله) آیت کریمه سی سر نبجه اول بخش و احسان ایلدی یک محبت سبیل سنک امید قبوسنی اولان باب رحمتک آستان اوزره صد هزار ذل و حقارتله یوزم بر زه سوروب فیض و نبجلیک امیدیه دایم انظرم سنک باب رحمتکه در که برنجلی و انکشافله بر نظر عنایت پوره سن اما سن کدک قبض و استار مزی عمد ایلدک لکن (کل ما جاء من الخیر محبوب) در درگاه عزتکده تضرع و نیاز مزی زیاده اولق ایچون بوقض دخی نعمت و آثار رحمتدر

چه شکر کویت ای خیل غم عفاک الله * که روزی کسی آخر نمی روی زرم *

عفاک الله ای غم هسکری سکا شکر ایله یم که آخری کسک کوئی بنم باشند کتر سن (مفردات) (چه) نه (شکر) م (کویم) سوبایم (ت) سکا (خیل) عسکر (غم) م (عفاک الله) الله سنی عفو ایلسون (روز) کون (بی کس) کیسه سز (یا) مصدریه (آخر) م (نمی روی) کتر سن (ز) من (سر) باش (م) بنم (معنای اشارتی) ای مایه شادی اولان درد و غم آلهی هسکری الله تعالی سنی کندیکن غیری به اولق لقدم حفظ ایلسون سنک کی نعمت عظمایه نه کونه شکر ایله یم که کیسه سزک کوئی و ماسوی الله سدن قطع علاقه زمانی آخر بنم باشند کتر سن محمد الله دل ناشاد مدن اکسک اولر سن

نی *

۵۵ *

(غلام مردم چشم که با سیاه دلی *

غلام مردم چشم که با سیاه دلی * هزار قطره باران چو درد دل شرم *

کوزم یکینک غلام می که سیاه دلک ابلیه یک قطره باغدر چون که کوکل دردنی
صایم (مفردات) (غلام) م (مردم چشم) کوزم (با) مع (سیاه) م (دل)
کوکل (با) مصدریه (هزار) یک (قطره) طامسه (باران) باغدر (چو) چون که
(درد دل) م (شرم) صایم (معنای اشارتی) خصوصاً محضار جت خدا
اولان رفت قنب ابلیه چکر قان بسلاماتی کی ایدن کوزم یک نعمتی شکر کی بیجه
ادایده م که قلمده بود قدر علاقه و پرده و حجاب و از این کوکل دردنی و مقصودی
اولان رضاء ربانی و آرزوی مشاهده انوار جلال سبحانی خاطر کلاه آنجو دانه سی
کی هزار کوزم باغدری قطره لبی باغدر

بهر نظریت ما جلاوه میکند لیکن * کس این کرشمه نبیند که من همی نکر *

بزم دلبر بر هر نظر ابلیه جلاوه ایلم اما کیسه بوجلاوه و نازی کورم که بن دایم کورم
(مفردات) (با) للالبسه (هر نظر) م (بت) صم (ما) بونده محبوب معنای در
(جلاوه) م (میکند) ایدر (لیکن) م (کس) کیسه (این) بو (کرشمه) ناز (نبیند)
کورم (من) بن (همی) دایم (نکر) کورم (معنای اشارتی) استعین بالله
(فایده) ثلوا قتم وجه الله آیت کریمه سی سر سبز اولوا الابصار اولان ذات محترم
عنده آثار صفات الله و انوار جلال الله مشاهده اولور اما هر یک کیسه به بوناز
و شوی و بود دولت عظیمه بی کورم مسر دکلدر لیکن بحمد الله بن ویم اءالم
بصیرت قلب صاحب ری کورم و مشاهده ایدر

بخاک حافظ اگر بکذری چون سیم * ز شوق در دل آن تنگ کفن بدم *

باد نسیم کی اگر حافظک مزار نه اوغرایه سن شوقدن اول طار یرک ایچنده کفنی
بر طارم (مفردات) (با) للالبسه (خاک) طیارق (حافظ) م (بکذری) کچرسک (چو)
مثل (نسیم) لطیف بیل (ز) من (شوق) م (در) فی (دل) کوکل (آن) اول (تنگ)
طار (کفن) م (بدم) بر طارم (معنای اشارتی) ای ریم سنک حیات بخش اولان فیض
و تجلیات آناری اگر حافظک قبره یاد نسیم کی اوغرایه و ظهور ابلیه حافظ اول طار یرد
حیات بواب شو قندن کفنی بر طارم (و المؤمنون لا یموتون) سرقی اظهار ایلرم

وله ایضا *

ناسایه مبارکت افتاد بر سرم * دولت غلام من شد و اقبال چاکرم *

ناکه سنک مبارک سایه بنم باشم اوزره دوشدی دولت بنم غلام و سعادت بنم چاکرم
اولدی (مفردات) (نا) حتی (سایه) کولکه (مبارک) م (ت) صبر (افتاد)
دوشدی (بر) علی (سرم) باشم (دولت) م (غلام) م (من) بن (شد)
اولدی (اقبال) سعادت (چاکر) قول (م) بنم (معنای اشارتی) نا که سنک
مبارک سایه عینتک و عشق و محبتک دولت ابدیه سی بنم باشم اوزره دوشلیدنبر و اوله
عالی قدر اولدمکه دولت اهلی اولان پادشاهان جهان و اقبال اهلی اولان اغنیای

دوران *

دوران بنم غلام اولمشدر که جله پادشاهان جهان عارفین و عاشقین آلهلرک
قبول ینک بنده لری و محتاجلر بدر دولت دنیا فانی بدر دولت عقیبا بقیدر

شد سالها که از سرم رفته بود بخت * در دولت وصال تو باز آمد از سرم *

ییلر اولدی دولت بنم باشم کیش ایدی سنک وصالک دولت قیومدن کبرو
کلدی (مفردات) (شد) اولدی (سالها) ییلر (از) من (سر) باش (من)
بن (رفته) کیش (بود) ایدی (بخت) دولت (در) فی (دولت وصال) م
(تو) سن (باز) کیزو (آمد) کلدی (از) من (در) قیو (م) بنم (معنای
اشارتی) حال صباوتدن نا که ریاضات و مجاهدات ابلیه سیه استعداد کلچیه قدر
روز ازلده بزنا حسان اولان دولت عشق و دولت فیض و تجلی بلا واسطه بشریت
و مقتضای عالم ناسوتیت سبیل بنم باشم کیش ایدی بحمد الله بنه سنک وصالک
دولتده رفع حجاب اولوب نور یقین ابلیه قلب منقح و منقح اولوب اود دولت
قیومدن کبرو کلدی

بیدار در زمانه ندیدی کسی مرا * در خواب اگر خیال تو کشتی مصورم *

بی زمانه ده بر کیسه بیدار کورم دی خوابده اگر سنک خیالک بکام مصور اولدی
(مفردات) (بیدار) اویانق (در) فی (زمانه) م (ندیدی) کورم دی (کسی)
بر کیسه (مرا) بی (در خواب) دوشده (خیال) م (تو) سن (کشتی) اولدی
(مصور) م (م) بکا (معنای اشارتی) الله تعالی که ذات نوره استغراقدن بی
زمانه ده بر کیسه صحوده بیدار کورم دی استعین بالله (فلما تجلی ربه للعجل جعله
دکا و خر موسی صمعا) آیت کریمه سی سر سبز خوابده و بقطعه ده اکر سنک
تجلی ذاک بکا دایم ظاهر ایش اولدی اما حکمت آلهی (قلوب الاحرار
بین التجلی والاستار) در

من عمر در غم تو بیابان یرم ولی * یاورمکن که بی تو زمانی بسر یرم *

بن عمری سنک غمکه بیابان ایلورم اما اعتقاد ابلیه که سنم زمانی باشه ایلتم
(مفردات) (من) بن (عمر) م (در) فی (غم) م (تو) سن (بیابان) فهایته
(یرم) ایلورم (ولی) لیکن (یاور) تصدیق (مکن) ابلیه (بی تو) سنم (زمانی)
بر زمان (بسر) باشه (یرم) ایلتم (معنای اشارتی) ای محبوب بن بون عمری سنک
مایه شادی اولان درد و غمکه و عجز و اضطرار و المکاه بیابان ایلورم لیکن سن عالم
السر و الخفیات سن که سنم بر زمان عمرمک یکدیگنی ایستم بلکه دایم امر اقبه
و مشا هده انوار ذاتیه کده اولدیغم ایدرم

درد مرا طیب نداند واکه من * بی دوست خسته خاطر و بادوست خوشترم *

طیب بنم دردمه دوا ایلکی بیلر زیرا بن دوستم خسته خاطر م و دوستله زیاده
خوشم (مفردات) (درد) م (مرا) بنم (طیب) م (نداند) بیلر (دوا) م
(که) زیرا (من) بن (بی) ننی (دوست) م (خسته) م (خاطر) م (با) مع

(شد سالها که از سرم رفته بود بخت * در دولت وصال تو باز آمد از سرم)
شد بونده صبر و رت ایچون و رفت
معنایه اولی ممکندر * محصول بیت *
ییلر اولدی و با کشتی که باشم دولت
و سعادت کیش ایدی اما سنک وصالک
دولتده بنه قیومدن کلدی (بیدار در
زمانه ندیدی کسی مرا * در خواب
اگر خیال تو کشتی مصورم) ندیدی
یا حرف حکایت کسی یا حرف وحدت
کشتی یا حرف حکایت مصور لغتده
منقش معنایه در اما بونده رنسنه نک
شکلی و صورتی کورمک معنایه در
* محصول بیت * زمانه ده بی بر کیسه
اویانق کورم دی اگر دو شده سنک
خیالک بکا من شکل اولدی یعنی
دوشده سنک خیالک کورمک مبسر
اولدی اویقو دن باشم فالدرم م
(من عمر در غم تو بیابان یرم ولی * یاورمکن
که بی تو زمانی بسر یرم) * محصول بیت *
سنک غمکه بن عمری حده و غایته ایلدرم
اما اینامه که سنم بر زمانی حده
و غایته ایلد یعنی غده عمر کچورمک
ممکن و قا بلدر اما سنک فراقده بر زمان
کچورمک ممکن د کلدر حاصلی عمر سن
اولور اما سنم اولورم دیکدر (درد مرا
طیب نداند واکه من * بی دوست
خسته خاطر و بادوست خوشترم) * محصول
بیت * بنم دردمه دوا و علاج ایده
بیلر یعنی علاج ایلکه فا درد کلدر
زیرا بن دوستم خسته خاطر م و دوستله
خوشم یعنی بنم علاجم دو سنک
و صا لدر

(کفتی میار رخت اقامت بکوی من * من خود بجان تو که ازین کوی نکذرم) * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب پیور رای جانان سن دبدک که اقامت اسبابی بنم محله مه کنورمه یعنی محله مه کلوب قرار ایله جوابنده پیور بن خود سنک عن زجالت ایچون بو محله دن کچیم یعنی بو محله بی ترک الیم بونده اقامت ابدیه رم دیمکدر

(هر کس غلام شاهی و مملوک آصفیت * حافظ کینه بنده سلطان کشورم) شاهی و آصفی یاری وحدت ایچوندر سلطان کشوردن مراد کند بنک پادشاهیدر حافظ منادی ادات دماحدوفدر تقدیری ای حافظ من کینه بنده بی

* محصول بیت * هر کیمه بر باد شاهک قولی و روز برك ملوکى یعنی عیدی اما ای حافظ بن اقلیم سلطانینک اکسکلی بنده سیم یعنی شیر ازباد شاهنک کتر بنده سیم (وله ایضا) (جوزا هر نهاد جائل برابریم * یعنی غلام شاهم وسوکنند میخورم) جوزا بروج فلکک برینک اسیدر که بروج اون ایکیدرنه که نصاب ضیائنده یازار * قطعه * برجهاد بدم که از مشرق برآوردند سر * جمله در تسبیح ودر تهلیل حی لایموت * چون جمل چون نور و چون جوزا و سرطان واسد * سنبله میزان و عقرب قوس و جدی و دوا و حوت * پس جوزا القسده اجوزک مؤنیدر اجوز اورنه سی آق قوجه درلر اگر قویونک اورنه سی آق اولور سه جوزا درلر و جوزا برنجی کو یا که بلدن یوفاریسی ایکی کو دهلی برانساندر انکیچون عرب اکاذوا لجدین و بجم دو پیکرد بر عالم اوله که برج دید کلری بر نیجه کو کیک اجتماعدن عبارتدر مثلا بر نیجه کو کیک اجتماعنی قوزیه تشبیه ایدوب برج جمل دید یار و بر نیجه سنی او کوزه تشبیه ایدوب برج ثور دید یار و قوس الباقیه علیهما و جوزا انکی کوده لی اولدیننی اوسته جائل آتش افسانه بکریدرلر انکیچون خواجه جائل نهاد برابریم یعنی قارشیه قار شبنمه جائل قو مقدر مقصودی مصراع ثانی بی بیان ایدر

بنم کویمه اقامت اسبابی کنورمه دبدک بن خود سنک بقاک حقیچونکه بو محله دن کینیزم (مفردات) (میار) کنورمه (رخت) مناع (اقامت) م (بکوی من) بنم محله مه (کفتی) دبدک (من) بن (خود) کیندم (یا) قسیمه (جان) م (نو) سن (ازین کوی) بو محله دن (نکذرم) کچیمز و کینیزم (معنای اشارتی) ای محبوب کرچه موجب غفران اولیان طاعت ناقصه سی و اعمال کاسده سی بنم درگاه عزمه کنورمه دیو پیوردک لکن حیدک محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم (ماعدنک حق عبادتک باعبود) پیور بحق بوفس و هوا و شیطانه متلا اولان عاجز و بیچاره قولک سکا لایق علی نیجه ایشلسون یارب سنک باقی لایزال اولان ذات پاکک حقیچون سنک درگاهکدن کینیزم و رختکدن امیدم کینیزم یندرجت واسعه ک ابله بزم قصورلری عزری عفو و مغفرت ابلیه سن

* هر کس غلام شاهی و مملوک آصفیت * حافظ کینه بنده سلطان کشورم

هر کیمه بر شاهک غلامی و روز برك ملوکیدر ای حافظ بن کشور سلطاننک کینه بنده سیم (مفردات) (هر کس) م (غلام) م (شاه) م (یا) وحدتیه (مملوک) قول (آصف) وزیر (یا) وحدتیه (است) در (حافظ) م (کینه) اکسکلی (بنده) قول (سلطان) م (کشور) اقلیم (م) بن (معنای اشارتی) راه عشقک سالکیرندن و درگاه عز نک طالبلرندن ذات بیچونکه قریب و وصلت ایچون برشاه حقیقت اولان عارف باللهک و بر شیخ واصل الی اللهک دامننی طوتوب و سیه قتلقل ایچون انلره غلام و عبدمملوک اولمشلر درلکن حافظ کشور عالمک سلطانی اولان حضرت اللهک بلا واسطه بنده کینه سی اولمشدر اویسی طریقن طوتوب ظاهرده بر شیخه تابع اولماشدر

* جوزا سحر نهاد جائل برابریم * یعنی غلام شاهم وسوکنند میخورم

جوزا سحر وقتی برابریم جائل قودی یعنی شاهک غلامیم و آند ایچرم (مفردات) (جوزا) بر رجب اسیدر که صاحب جائلدر و ایکی جسددر بری برینه متصل (سحر) وقت سحر (نهاد) قودی (جائل) م (برابریم) مقاله (یعنی غلام شاهم) م (سوکنند) آند (میخورم) ایچرم (معنای اشارتی) بمحمد الله نیجم سعادت اولان عالی بختم مقام قریبده بزی عصمت خدا به کنور دی یعنی هوا اصنامه عبودیتدن و مرادات نفسانیده تبعیتدن خلاص ایدوب شاه حقیقت

بنده

برج جوزا سحرده جائل قودی یعنی شاهک قولی م بین ایدرم حاصلی شاهه بنده اولد یغنه بین ایدر شاهدن مرادی سلطان منصور در که دال قافیه سنده اجالا ذکر یچمشیدی

(ساقی یا که از مدد بخت کار ساز * کاهی که خواستم ز خد اشد میسریم) مدد بخت کار ساز اضافی لایمه و بیایه در کار ساز و صف ترکیبدر سازیدن ایش او کار یچی مناسنه کاهی با حرف وحدت که حرف رابط صفت زخدا خواسته متعلقدر

* محصول بیت * ای ساقی کل که کار ساز طالعک مددندن یعنی معین و ظمیر بختک مددندن بر مرادی که اللهدن استرم میسر اولدی (جایی بنده که باز بشادی روی شاه * پیرانه سرهوی جوانیتدر سرم) جایی بد هک مقدم مفعول ایدر و با حرف وحدت که حرف تعلیل بازادات ناکید بشادی با حرف سبب بشادی روی شاه اضافی لایمه در و مصراع ثانی به مرهوندر پیرانه سر پیرک و فتنده هوای جوانیت مستدرک مفعولنه

اضافه قید رویا حرف مصدر و یا حرف وحدت * محصول بیت * ساقی به خطاب ایدوب پیور رای ساقی بر قدح باد و بر که شاهک یوزنک شاد لنی سیبله پیرک و فتنده باشند جوانانق هواسی وار یعنی پیرکسده بکنک آرزو سن ایدرم و یار جوان هواسن ایدرم یعنی عاشق اولق آرزو سن ایدرم (راهم مزین بوصف زلال خضر که من * از جام شاه جرعه کش حوض کوثرم) بوصف یا حرفی مصاحبت زلاله اضافت مصدر رک مفعولنه اضافه قیددر و خضره اضافت لایمه که حرف تعلیل من مصراع ثانی به مرهوندر جرعه کش وصف ترکیبدر جرعه ایچی مناسنه حوضه اضافت اسم فاعلک مفعولنه اضافه قیددر و کوثره بیایه * محصول بیت * ای ساقی زلال خضر وصفیه یعنی آب حیات تعریفیه بنم یولم اورمه یعنی بکا قریب و رفیه زرا بن شاهک جامندن حوض کوثر جرعه کشیم یعنی قد خندن جنت شرابک ایچرم (شاه من اربعش رسام سرب فضل * مملوک این جنایم و مسکین این درم) سرب فضل بیایه * محصول بیت * ای شاه اگر بن فضل تخنی عرشه ارشد بر رسم بوجناک قولی و بوقونک

بنده خاص اولشم و بین ایدرم که بعد هذا غیره قول اولقم ممکن دکلدر

ساقی یا که از مدد بخت کار ساز * کاهی که خواستم ز خد اشد میسریم

ای ساقی کل که ایش دوز یچی بختک مددندن شول بر مراد که خدادن استدم بکا میسر اولدی (مفردات) (ساقی) م (پیا) کل (از) من (مدد) معاونت (بخت) دوات (کار ساز) ایش دوز یچی (کالم) مراد (یا) وحدتیه (خواستم) استدم (ز) من (خدا) م (شر) اولدی (میسر) م (م) بکا (معنای اشارتی) ای پیر روشن ضمیر (واعبد ربک حتی یأتیك الیقین) آیت کریمه سی سر نیجه لقاء اللهه واصل اولجیه قدر عبودیتده ثبات و دوام ایچون کل بر همت و نصرت ایله که موافق و مساعد اولان بختن معاونتدن شول بر مرادی که خدا دن استدم بکا میسر اولدی

جایی بنده که باز بشادی روی شاه * پیرانه سرهوی جوانیتدر سرم

برجام و بر که کبر و شاهک جمل شاد لنی شوقه پیرک وقتی باشند جوانانق هوسی واردر (مفردات) (جایی) رفح (بنده) دیر (باز) کبرو (یا) للملابسه (شادی) م (روی) یوز (شاه) م (پیرانه سر) قوجه لق وقتی (هوا) محبت (جوانی) یکیت لک (در سرم) باشنددر (معنای اشارتی) ای پیر دلنیر بزه شراب عشق الهیه دن بر قدح و فیض الهیه دن بر جام فرخ بخش ایله که بصیرت قلب متکشف اولوب جمال الهی مشاهده ایتکلمک شاد لنت شوق و ذوقته کبرو پیرک و فتوراق وقتی باشند جوانانق سودا سی و محبتی واردر که اول شراب آب حیات عشقه قله حیات ابدیه و اذواق مشاهده جان الله ایله عالم باقی و سرمدیده دایما بلا حجاب مثلذ ذوالوقی استرم متعنا الله فی الدارین آمین

راهم مزین بوصف زلال خضر که من * از جام شاه جرعه کش حوض کوثرم

خضرک آب حیات و صفیه بنم یولی اورمه زیرا بن شاهک جامندن کوثر حوضک جرعه کشیم (مفردات) (راهم) بنم یولی (مزین) اورمه (یا) للملابسه (وصف) م (زال خضر) آب حیات (که) زرا (من) بن (از) من (جام) قدح (شاه) م (جرعه کش) جرعه چکیچی (حوض کوثر) م (م) بن (معنای اشارتی) ای زاهد حیات دنیا ولذت دنیا حیات ابدیه ولذات سرمدیه نسبت عدم و لاشی منزله سنده در خضرک آب زلال کبی صافی و لذت آب حیاتنک و صفیه بنم یولی اورمه و بنی الدامه زرا بن (کل ما خلا الله باطل و فانی) دپوب شاه حقیقتک منظری اولان حوض کوثر کبی فیض الهی و علوم ربانی کندویه فیضان ایدن قاب صافی جامندن شراب عشق الهیه فی نوش ایلدم ولذت روحانی اولان آب حیات ابدیه نک جرعه کشی اولدم

شاه من اربعش رسام سرب فضل * مملوک این جنایم و مسکین این درم

ای شاه اگر بن فضل تخنی عرشه ارشد بر رسم بوجناک ملوک و بوقونک مسکینی م

مسکینی و در مندی م حاصلی سنک قولک و دما کو یکم هر نقیدر فضیله زیاده او اور سه

(مفردات) (شاه) ای شاه (من) بن (ار) اگر (عرش) م (رستم) ایرشد برم
(سرپر) تخت (فضل) م (ملوک) قول (این) بو (جناب) اوچوره سن (م) بن
(مسکین) م (این) بو (در) فبو (م) بن (معنای اشارتی) ای شاه حقیقت
اولان مولام اگر سنک لطف واحسانکله مریسه یونسدن قدر و فضل تختی عرشه
ایرشد رسم دخی نه بوجناب عزتک و بودر گاه عالینک بنده عاجز و محتاجیم و بو قیونک
مسکین و فقیر و محمل مری حتمیم (ما عبید ناک حق عبدا ناک یا معبود)
بیور لشد

﴿ من جرعه نوش بزم تو بودم هزار سال ﴾ کی ترک آنخورد کند طبع خوگرم

یک بیل سنک بزمک جرعه نوشی اولدم بنم معتاد طبع قدیم احسان کور دینی
بری فین ترک ایدر (مفردات) (من) بن (جرعه نوش) جرعه ایچیمی (بزم) مجلس
(نو) سن (بودم) ایدم (هزار) بیک (سال) بیل (کی) فچین (ترک) م
(آنخورد) نعمت قدیم (کند) ایدر (طبع) م (خوگرم) معتاد (م) بن (معنای
اشارتی) ای شاه عالم السندن یوانه کایچه طوراً بطور نیجه بیک بیلدن بری خلق
و ایجا ده نعمت لایحصاصک جرعه نوشی واحسان بی حسابک مظهر و پرورده
سیم بنم معتاد و معرفت اولان طبع قدیم احسان کور دینی فچین ترک ایدر
ایلر بیتا الله بالقول اثبات

﴿ ویاورث بمشود از بنده این حدیث ﴾ از گفته کمال اصفهانی دلیلی بیاورم

اگر بنده دن بوسوز سکا باور اواز سه کمال اصفهانیک سوزندن بر دایمل کتوره م
(مفردات) (ور) اگر (باور) تصدیق (ت) ضمیر (نمیشود) اولن (از) من (بنده)
قول (این) بو (حدیث) سوز (از) من (گفته) سوز یلغش (کمال اصفهانی) م
(دلیل) م (یا) وحدتیه (بیاورم) کتورم (معنای اشارتی) ای شاهم بو بنده کک
صدق درونی واحوال ضمیری سنک م مکرر بنم کلامی تصدیق ایچون کمال اصفهانیک
رجم آور اولان کلمات عاشقانه لشدن بر دایمل کتوره م اول سوز بودر

﴿ کر برکنم دل از تو و بردارم از تو مهر ﴾ آن مهر بر که افکنم و آن دل بکارم

اگر سندن کوکلی قویارم و اگر سندن محبتی رفع ایدم اول محبتی کیک اوزره براغم
واول کوکلی قنده ایلتم (مفردات) (کر) اگر (برکنم) قویارم (دل) کوکل
(زئو) سندن (ر) یوقارو (دارم) طوعتم (از تو) سندن (مهر) محبت (آن)
اول (مهر) محبت (بر که) کیمک اوزره (افکنم) براغم (آن) اول (دل)
کوکل (یکجا) قنده (برم) ایلتم ((معنای اشارتی) ای باقی لازمال و بی شبهه
وفی نظیر اولان محبوبم کچه ممکن دکل اما فرضی اگر سندن کوکام بوزنی دوند روب
وسندن محبتی رفع ایلش اولسم اول محبتی کیک اوزره براغم اول کوکلی قنده ایلتم
(لا محبوب الا الله) سر نیجه دنیاده و آخرته سندن غیری محبوب حقیقی یوق ایکن
وسنک حسن و جمالکدن مستعار و انوار آفتاب جمال بی نشانک هکسندن ضیاء بولش

﴿ مانند ﴾

مانند دیوان محبوبان مجازی و قیاری می حاشا محبت ایدم

﴿ عهد الست من همه بامهر شاه بود ﴾ و زشاه راه عمر بدین عهد بگذرم

بنم الست عهدم دوکلی شاهک محبتله اولدی و عمر شاه راهکدن بوهده محبتله کچرم
(مفردات) (عهد الست) م (من) بن (همه) جله (یا) لالابسه (مهر) محبت (شاه)
م (بود) ایدی (ز) من (شاه راه) اولو یول (عر) م (بدین) بو (عهد) م (بگذرم)
کچرم (معنای اشارتی) (کنست کتورا محفیا فاحش ان اعرف فحق الحق لا عرف)
حدیث قدسی سر نیجه روز الستده باعث خلق اولان معرفت و محبة اللهک ثباتی
اوزره شاه حقیقت ایلده عهد و بیعت اولوب (اوفو یالقهود) بیور لشد حضرت اللهک
توفیق و عنایتله اقدالهه و اصل اول نیجه بتون عمری بوهده محبت و وفای اوزره کچورم
و حضرت اللهک غیری به بر راو محبت و میل و رغبت ایلزم

﴿ منصور بن محمد غازیست حرز من ﴾ و زاین خجسته نام بر اعدا مظفرم

محمد غازی اوغلی منصور در بنم جانیل بو مبارک نامدن اعدا اوزره مظفرم (مفردات)
(منصور بن محمد) اسم شاه (غز یست) م (حرز) تجا دل (من) بن (وزاین)
بو لدن (خجسته) مبارک (نام) اسم (بر) علی (اعدا) م (مظفرم) غایم
(معنای اشارتی) (قداسم شیطانی) بیوروب جهاد اکبرده نفسی عدوسی هلاک
و مشتهی نفسی قطع و ایاب ایلچی حضرت محمد غازی معنوی صلی الله علیه و سلم
ولد معنوی و وارث حقیقی منصف و مؤید من عند الله اولان پیر معنوی
بمحمد الله بنم حرز و حافظ جا نمدر آنک مجر د مبارک اسمی ذکر ایلده اعدا اوزره
مظفرم و غایم

﴿ کر دون جو کرد نظم ربانم شاه ﴾ من نظم در چرانکنم از که کترم

فلاک چو نکه ثریا اظنی شاهک نامنه ایلدی بن نیچون در نظم ایتمیم کیمدن کترم
(مفردات) (کردون) فلاک (چو) چونکه (کرد) ایلدی (نظم) م (ثریا) اولکر
بلدزی (یا) لالابسه (نام) اسم (شاه) م (من) بن (نظم) دیزمک (در) انجو
(چرا) نیچون (نکنم) ایتمیم (از که) کیمدن (کترم) زیاده اکسم (معنای اشارتی)
استعید بالله (وان شی) الایسبح بحمده و لیکن لافقههون تسبیحهم) آیت کریمه سی
سر نیجه فلاک بر جاد ایکن بو قدر نیجه ثریا سیله و شمس و قمر ایلده اول شاه حقیقت
اسم شریفی ذکر و تسبیحله شاده اوله بن اکرم مخلوق ایکن آنک ذکر و مدح و شتاسنی
انجو کی نیچون نظم و بیان ایتمیم یان کیمدن کترم

﴿ شاهین صفت چو اتمه چشمم زد دست شاه ﴾ کی باشد افات بصید کبوترم

شاهین کی چونکه شاهک الادن لقمه طایدم فچان اوله که کبوتر صیدنه التفات ایدم
(مفردات) (شاهین) م (صفت) م (چو) چو نکه (لقمه) م (چشمم)
طایدم (ز) من (دست) ال (شاه) م (کی) فچان (باشد) اوله (التفات) میل
(یا) لالابسه (صید) آو (کبوتر) کوکر چین (م) بنم (معنای اشارتی)

(عهد الست من همه بامهر شاه بود)

و زشاه راه عمر بدین عهد بگذرم

* محصول بیت * بنم عهد الستم جیسا

شاهک محبتله اولشد یعنی شاهه محبت

از لیدن دخی عمر شاه راهندن بو عهدله

کچرم یعنی محبت شاهه دنیا دن

کسید یسرم حاصلی بنده محبت ازی

و ایدر که نقصان پذیر دکلدر

(منصور بن محمد غازیست حرز من)

و زاین خجسته نام بر اعدا مظفرم

* محصول بیت * منصور بن محمد غازیست

بنم جانیل یعنی بواسی جانیل پرینه طورم

و بو مبارک اسمدن اعدا اوزره غایم

یعنی اسم منصور سیدله اعدایه غایم

حاصلی بواسی جانیل ایلدی کیمدن دشمنلر

اوزره نصرت صاحبیم یعنی مدوحم

منصوردر که اعدا اوزره آنک سیدله

مظفرم منصور و مظفر ذکر تناسیب

طریقله در (کرد و ن چو کرد نظم

ثریا بنام شاه * من نظم در چرانکنم از که

کترم) * محصول بیت * فلاک چونکه

ثریا قدیمی شاهک نامنه ایلدی بن در کی

نظمی نیچون ایلم کیمدن اکسم حاصلی

فلاک که شاهک مداحی اوله بن نیچون اولم

فلکدن نم اکسمدر بنم (شاهین صفت

چو لقمه چشمم زد دست شاه * کی باشد

التفات بصید کبوترم) * محصول بیت *

شاهین کی چونکه شاهک الادن لقمه

طایدم یعنی شاهک که نعمتیش اولم

فچان التفاتیم اولور کوکر چین شکارینه

یعنی شاهین دکه اوفق تفک صیدنه تزل

ایلر یعنی بنکه پادشاهک رعایتنه اعتیاد

ایلم اولم بر نیچو بیک رعا بدیله قانع

او اولور می پادشاهک ملازمتنی

اوغاییشک خدمتیه ترجیح پیورر

(ای شاه شیر کبرچه کم کردار شود * در سایه تومک فراغت میسر م) ارشود مصراع ثانی به می هوند * محصول بیت
ای ارسلان طوبیجی یعنی ارسلان غلبه ایدجی پادشاه نه شیک اکس اولور یعنی قدر که نه نقصان و بر سایه دولت و سادت که

۲۲۴

بکا ملک فراغت میسر اولسه یعنی بکا

کفایت مقداری رعایت ابلک که دنیا
قیدین چکیموب همان شاعر لک ابلسم
وسکا قضايد و مدایح سوباسم که قیامت دك

آدك آكله دیمكدر (بال و پری ندارم
و این طرفه ترک نیست * غیر از هوای

مزل سیرغ در سرم) بال قنسا یعنی
قوش قنادی برای عجمه قنسا و بک

معناست در * محصول بیت * بال و پرم
بوقدر و بویچر کدر که عنقا مزلندن غیری

باشمده بر آرزو و هوس بوقدر یعنی
بم نادمه هیچ استحقاق بوق اما شاک

قربنی استم حاصلی شاک تقریبی یعنی
ایده رم بنده اکالیقت بوق ایکن

(شعرم بین مدح تو صد ملک دل کشد
* کوئی که تیغ تست زبان سخنورم)

بین با حرف سبب بین مدح تو اضافی
لامیه لدر مدح تو صد ملک مفعول

اضافه ملک دل پیایه زبان سخنورم ده
بویله در وفار سیده نسبت معنائی افاده ایدر

سخنور سوزی دیمکدر یعنی سوز ملک
وقادر معناست * محصول بیت * شعرم

سنی مدح ابلک بر کتله یوز کوکل ملکی
فتح ابلدی یعنی قابو خاقد نایر ابلدی

حاصلی هر ایشیدن قبول ابلدی کو با که
زبان سخنورم سنک قلمکدر که فتح

ممانکده بی مثال بی نظیر در یعنی سنک
تیغ فتح ممالک ابلدی کی بنم شعرم

فتح قابو ایلر سنک بین مدح حکله حاصلی
سکا مداح اوله لی شعرم مقبول قابو

اولدی (برکشتی اگر بگذشتم چو باد صبح
* نه عشق سرو بودونه شوق صنوبرم)

* محصول بیت * اگر باد صبح کی برکشته
اوغرا یوب کچدم ایسه نه سرو عشق

باشمده وار ایدی و نه شوق صنوبری
یونلرک آرزوسی و هوا سبله کلشنه واردم

(وان تمدوانمة الله لانحصوها) آیت کریمه سی سر بنجه شاهین کی چونکه اول شاه
حقیقتک بد قدر تمدن بنجه نعم لانحصی طندم و تناول ایدم جن اوله که ظلم و تعدیه
غیرک الله اولان نعمته انتفات ایدم

ای شاه شیر کبرچه کم کردار شود * در سایه تومک فراغت میسر م

ای ارسلان ز یون ایدجی شاه نه نقصان اولور سنک سایه کده اگر بکا فراغت ملکی
میسر اوله (مفردات) (ای شاه) م (شیر کبر) ارسلان طوبیجی (چه کم) نه زبان
(کردد) اولور (ار) اگر (شود) اوله (در) فی (سایه) کو لکه (نو) سن
(ملک) م (فراغت) م (میسر) م (م) بکا (معنای اشارتی) ای جمیع انبیا
واولیا و جمیع عالم زیر حکمنده اولان شاه حقیقت دریای کر مکن نه نقصان او اور
سنک سایه عنایتکده اگر بکا فراغت قبله دائم مشاهده انوار جلالک و معرفت اسرار
لدنیة کلاک ملکی و دولتی میسر اوله

بال و پری ندارم و این طرفه ترک نیست * غیر از هوای مزل سیرغ در سرم

بال و پرم و پرم و یوزیاد عجب که بوقدر باشمده سیرغ ملک مزل آرزو سندن غیری
(مفردات) (بال و پری) قناد (ندارم) طومریم (این) بو (طرفه) عجب (تر) زیاده
(نیت) بوق (غیر) م (از) من (هوا) محبت (مزل) م (سیرغ) م (در سرم)
باشمده (معنای اشارتی) کرجه عدم مکت و استعداد مدن و غیر و نقصانیدن اسرار
معرفه و مقام قاب قوسین ده اولان قربت و وصلته پرواز ایتکه بال و پرم بوقدر
اما بوبر زیاده عجب امر در که باشمده کته ذاتی بیلمکدن مبرا اولان محبوب حقیقتک
عالم لاهوتده مشاهده جلالی آرزو سندن غیری بر مرادم بوقدر

شعرم بین مدح تو صد ملک دل کشد * کوئی که تیغ تست زبان سخنورم

بنم شعرم سنک مدحک عجمه یوز کوکل ملکی آجیدی کو با که سخنور زبان سنک بگدر
(مفردات) (شهرم) م (بال) للملاسه (یعنی) برکت (مدح) م (نو) سن (صد) یوز
(ملک) م (دل) کوکل (کشاد) اجدی (کوئی) در بین (تیغ) قلیج (نو) سن
(است) در (زبان) دل (سخن) سوز (ور) ادات نسبیه (م) بنم (معنای
اشارتی) (اذا دخل النور فی القلب انتفع و انتفع) حدیث شریفی سر بنجه
بنم شعر صورتشده اسرار علوم لدنیسه دن بیام سنک مدحک بر کتله بنجه
یوز مستعد کو کلله یوز ایمان و سرور و ابقان بخش ایتکه
ذاتشده عرش و رسیدن اوسع اولان قلوب عارفین ملکی و قائلیر بی منتفع و منتفع
قلشد کویا که بنم سخنور زبانم ای محبوب سنک عون و نصر تکه سنک تیغدر

برکشتی اگر بگذشتم چو باد صبح * فی عشق سرو بودونه میل صنوبرم

باد صبح کی اگر برکشته اوغرا ادمه بکانه سروو محبتی و نه صنوبر میلی اولدی
(مفردات) (بر) علی (کاشن) م (با) وحدتیه (اگر بگذشتم) اوغرا ادمه (چو)
مثل (باد) ییل (صبح) م (فی) عشق) م (بود) اولدی (نه) فی (میل) م (صنوبر)

چام

(بوی تو میشنیدم و بریاد روی تو * دادند ساقیان طرب یک دوسا غرم) ساقیان طرب پیایه در * محصول بیت * کلشنه سنک فوقک

۲۲۵

ایشیدردم و سنک روبك شوقه طرب و سرور

ساقیلری بکا بر ایکی قدح و بر دیار یعنی
کلشنه وارعه سبب سنک روبك یادیدر که

آند وارمغیله بکاسرور و جور حاصلدر
(مستی بآب یک دوعنب وضع بنده نیست

* من سالخوردده پیر خرابات پرورم)
سالخوردده بشامش معناست در پیر خرابات

پرور پیایه در خرابات پرور و وصف
ترکیددر میخانه ک بسلمشی یعنی میخانه ده

تربیه اولسم دکه نشه ایله مست اولم
دیمکدر * محصول بیت * بر ایکی دانه

اوزم صوبیله مستلک بنم ایشم و وضع
دکدر یعنی بریاده باده ایله بن مست اولم

زیرا بن بشامش میخانه ده نشو و نما بولم
پرم یعنی میخانه تر تربیه سته مقارن پرم

پس بر ایکی قطره اوزم صوبیله مست
اولاق بنم وضع و شام دکل (باسیر اختر

وفلکم داوری نیست * انصاف شاه
باددر بن قصه داورم) داوری با حرف

مصدر حکومت معناست * محصول بیت *
فلک و یلدر سیر یله حکومت چوقدر یعنی

یونلرله دعوم واردر پادشاهک انصاف
بوقصده حاکم اولسون یعنی بوقصده

عدل و انصافله حکم ابلسون (شکر خدا
کباز در بن اوج بارگاه * طاوس عرش

میشود صیت شهرم) شکر خدا مصدرک
مفعول اضافتدر که حرف بیان بازادات

ناکید اوج بارگاه اضافتی لامیه بارگاه
اوستی دیمکدر طاوس عرش لامیه مراد

حضرت جبریل امیدر صیت شهر لامیه
صیت چار معناست در و شهر قنادیلکی

اما بونده قناد مراددر ذکر جزه واراده
کل طریقه * محصول بیت * خدایه شکر که

بویارگاهک اوستنده حضرت جبریل بنم قنادیک
اوتزینی ایشیدر یعنی بوعالی بارگاهه انتساب

ایلی نام اهل دنیا به منتشر اولدیغندن
غیری فلکده ملاکدر دخی نام ایشیدر
یعنی افلاک و عنا سرده ادم شهرت بولدی

چام افاجی (م) بکا (معنای اشارتی) قلبه دن لاسم اوزره بو بنایع حکمتک و علوم
لدنیسه ک ظهور نه سبب بودر که بحمد الله (ما زغ البصر) سلطان صلی الله تعالی
علیه وسلم اثر سعادتته افتخار و اتباع ایدوب دنیا و آخرت روضه و گلشنلر نه
(مائشیه الانفس و تلذالاهین) هر نه به که اوغرا ادمه باد صبح کی اندن یکسوب
بکانه سروو محبتی و نه صنوبر میلی اولدی که بحمد الله آرزوی مشاهد جلال الله ایله
(و عمار حرامان علی اهل الله) دیوب کلی ماسو اودن بوزجو پرور برهشته ایله مل ایلسم

بوی قوی شنیدم و بریاد روی تو * دادند ساقیان طرب یک دوسا غرم

سنک بوی ایشیدم و سنک یوزک شوقه طرب ساقیلری بکا بر ایکی ساغر و بر دیار
(مفردات) (بوی) رابحه (نو) سن (بی شنیدم) ایشیدم (بر) علی (یاد) ذکره شوق
(روی) یوز (نو) سن (دادند) بر دیار (س قیسان) م (طرب) سرور (یک) بر (دو)
ایکی (ساغر) قدح (م) بکا (معنای اشارتی) ای محبوب سنک دل و جان راحت
و اطمنان و سکینت بخش ایدجی رابحه مسکیه لطیفه می دماغ جانده استلجام ایدم
و وعد وصالی ایشیدم ز راستک جلاک شوق و آرزوسته طرب ساقیلری اولان
رو جانلر بکا سنک عشق و محبتک ساغرندن بر ایکی قدح و بر دیار

مستی بآب یک دوعنب وضع بنده نیست * من سالخوردده پیر خرابات پرورم

بر ایکی اوزم صوبیله مستلک بنده وضعی دکدر بن باشلو پیر خرابات پرورده سیم
(مفردات) (مستی) مستلک (بالا) لایله (آب) صوبلک (دو) رابحه (عنب) اوزم
(وضع) عانت (بنده) قول (نیت) دکدر (من) بن (سالخوردده) باشلی (پیر)
م (خرابات) میخانه (پرورم) بسلمشی (معنای اشارتی) ای حالات عشق الهی بدن
بی خبر اولان منکر رزم مست و مستر قلغم حاشا که حضرت اللهک حرام فلسدیغی
مکر اولان اوزم صوبی ایله اوله بنم انکه الفتن بوقدر ز را بن روح مقدس انوری
جمله دن اول خلق اولتوب بوعالم کونه تبلیغ احکام الله ایله عباد اللهک حضرت
اللهیه معرفت و عشق و محبتی بولنی اهلیم و اراهه ایچون اشرف یورون فخر کاشات
و مرشد اهل خرابات اولان بنم محترم صلی الله علیه وسلم حجرتیونت پرورده سیم

باسیر اختر وفلکم داوری نیست * انصاف شاه با در بن قصه داورم

اختر و فلک سیر یله بنم جوق دعوی و خصوصتم واردر بوقصده شهک عدلی بنم
حاکم اولسون (مفردات) (بالا) لایله (سیر) (اختر) یلدر (فلک) م (م) بنم (داوری)
دعوی و خصوصتم (بست) چوقدر (انصاف) عدل (شاه) م (بان) اولسون
(در) فی (این) بو (قصه) م (داور) حاکم (م) بنم (معنای اشارتی) بوعالم کون
و فسادد بنی حقدن الهام ایله محبوب قلد یعنی چون اختر و فلک سیر یله و جوق فلکده
اولوب بنی حقدن غافل قیلان زینت و منزهات نفسانیه لایله بنم جوق دعوی و خصوصتم
واردر بوقصده شاه حقیقتک لطیف و احسانی بنم شفاعت خواهم و بنم حاکم اولسون

شکر خدا که بازدر بن اوج بارگاه * طاوس عرش می شود صیت شهرم

نی

۵۷

خدايه شكر كه كبر و بوبار گاه او سنده حضرت جبريل بنم شهيد ملك صداسني
ايشدر (مفردات) (شكر خدا) م (باز) كبر (در) في (اين) بو (اوج) فوق (بارگاه)
اجازت بری و حضور باری (طوس عرش) یعنی جبریل امین (می شوند) ایشدر
(صبت) عدا (شهر) قناد چلکی (م) بنم (معنای اشارتی) حضرت الهك كرم
و عتاینه شكر اولسون كه عشق الهی و معرفه الله سبيله سدره متها دن برتر اولان
بارگاه عزته و مقام وصله كبر و نائل و واصل اولدكه حضرت جبریل بنم شهيد ملك
صداسني ایشدر و لوقدر می بلور

شیل الاسد بصید دلم حله کرد من * کراغرم و کر نه شکار غضنفرم *

ارسلان یاور بی بنم کوکلم صیدنه حله ایلدی وین اگر لاغرم و اگر دكلم اسلاك
شکاری م (مفردات) شیل (ارسلان یاور بی) اسد (ارسلان) (لا) لایله (صید) آو
(دلم) کوکلم (حله) م (کرد) ایلدی (من) بن (کر) اگر (لاغرم) (ضعیف) و کر نه
دكلم (شکار) آو (غضنفر) ارسلان (م) بن (معنای اشارتی) حوادث دهر و هوا
و هراچی نفسانی بنم کوکلم صید نه و قلم نور نه حله ایلدی وین اگر بحسب
البشریه طاعت و معرفت و عجز و قصورم اولسون و اگر قوت روحانیتله طوق قدرم
اولون بحمد الله بهر حال اسد الله اولان حضرت علی رضی الله عنیه سر نه
پرورده حضرت فخر کائنات علیه افضل الصلوات و رسول علیه الصلاة والسلام
حیر عصمتك معصومیم

نام زکار خانه عشاق محبوباد * کر جز محبت تو بود شغل دیکرم *

عشاق کارخانه سندن نام محو اولسون اگر سنك محبتك غیری بنم غیری شغل اوله
(مفردات) (نام) اسم (ز) من (کارخانه) ایش اوی (عشاق) م (محو) م (باد)
اولسون (کر) اگر (جز) غیر (محبت) م (تو) سن (بود) اوله (شغل) م (دیکر) غیری
(م) بنم (معنای اشارتی) ای سیدالکونین و رسول الثقلین اولان شاهر بود نصکره
اگر سنك محبتك غیری بنم بر غیری شغل و بر غیره میل او اور سه دفتر عشا قدن نام
محو اولسون ثبت الله فی محبتك صلی الله تعالی علیه و لم

بنا بمن که منکر حسن رخ تو کست * نادیده اش بکرت غیرت رآورم *

کو ستر بکاسنك حسن رخك منکری کیدر تالک کوزنی غیرت قلمراشبله چبقارم
(مفردات) (بنا) کوستر (من) بکا (منکر) م (حسن) م (رخ) بکاف (تو) سن
(کست) کیدر (نا) حق (دیده اش) آک کوزنی (با) لایله (کرت) قلمراش
وصویه و بچاق (غیرت) م (ر) یوقارو (آورم) کنورم و چبقارم (معنای اشارتی)
ای شاه فی نظرم سنك الملی اولان حسن ظهرك و العطف اولان حسن باطنك و اوصاف
حضرت قرآن اولان حسن اخلاقك ذكری اولان کافری بکا کوستر کیدر تالک
(بنظرون البک و هم لایبصرون) آیت کریمه سیه مذموم اولان دیده نابینا سنی
غیرت بچاقبله چبقارم

رمز

(شیل الاسد بصید دلم حله کرد من * کراغرم و کر نه شکار غضنفرم * شیل

شك كنز بيله ارسلان یاور بی پس
اسد ذكری بچیرید طریقه در بصید دلم
با حرق صله و اضافت مصدر ك مفعوله در
واو حرف حال من مصراع ثانی به
می هوند شکار غضنفرم اضافتی
مصدر ك فاعله در غضنفر ارسلان دیور

* محضول بیت * خواجده شهراده بی

شیل اسده و باد شاهی غضنفره آتشیه
ایدوب بیورر شیل الاسد کوکلم صید ایلک
ایچون بکا حله و هجوم ایلدی اما حال
و که بن اگر لاغرم و اگر لاغرم دكلم ارسلان
شکاریم یعنی شهراده کوکلی الملی ایچون
چوق کرم و لطف ایلدی ابابن بادشاهك
نعمتی ترك ایدوب اسکا اویوب کتم
مصراع ثانیك معناسنی اویوز لاغرم
یوقسه غضنفر ك شکاریم بنم دن بچ

جریدار معنی و رمش (نام زکار خانه

عشاق محبوباد * کر جز محبت تو بود شغل
دیکرم) * محضول بیت * آدم عاشق
کارخانه سندن محو اولوب هرگز انکسون
یعنی آدم بوق اولسون اگر سنك محبتك
غیری شغل و اریسه یعنی سنك محبتك
ترك ایدوب شاهراده میل ایل هر قدر که
بکار رعایت ایلر سهده (بنابین که منکر

حسن رخ تو کست * نادیده اش بکرت
غیرت رآورم) منکر ك حسنه اضافتی
اسم فاعل مفعوله اضافت و حسنك
رخه مصدر ك فاعله در تویه لایله
تا حریف تعلیل کرتك بچاق و قلمراش
بر آورم چبقارم دیکدر * محضول بیت *
بکا کوستر که سنك بوزك کوزلکینه منکر
کیدر تا کوزنی غیرت بچاقبله چبقارم
یعنی سنك بوزك حسنه منکر اولان
کوزر مد کوزر مش معاول
کوزدر پس چمنساخته لایق کوزدر

رمز قناد سایه خورشید سلطنت * اکون فراغت ز خورشید خاورم *

سلطنت آفتابك سایه سی بنم اوزریمه دوشدی شمدی مشرق آفتابدن بکافراغت
وارد (مفردات) (رمز) بنم اوزریمه (قناد) دوشدی (سایه) کونک (خورشید)
کونش (سلطنت) م (اکون) شمدی (فراغت) است (است) وارد (ز) من
(خورشید خاور) مشرق کونشی (م) بکا (معنای اشارتی) بحمد الله اول آفتاب
حقیقتك واتوا از احدیت و صمدیت اولان انوار محمدیه نك سلطنت سایه سی
بنم اوزریمه دوشدی و بکا ظهرا اولدی شمدی مشرق کونشی کبی آمل وفانی
وضایع اولان سلطنت دنیا دن بلکه کلی ما سوا دن بکا فراغت واستغنا وارد

مقصود ازین معامله بازار تبر نیست * فی حاو می فروشم و فی شوه می خرم *

بو معامله دن مقصود بازاری کسکین ایتك دکدر نه جلوه صتارم و نه عشو صتون
آورم (مفردات) (مقصود) م (ازین) بوندن (معامله) م (بازار) م (تبر) کسکین
(نیست) دکل (نی) فنی (جلوه) ناز (می فروشم) صتارم (نی) فنی (عشو) الدماق
(می خرم) آورم (معنای اشارتی) بو حقیقت حالی و مافی البالی بیان و اظهاردن
مقصود بازار قیرشدر مق و خود دفر و شاق و ترکیه نفس ایتك دکدر (العاشق
اذا سکت هلاک) سرنجه سلطان عشقك غلبه سیله اظهار محبت و ابراز حقیقت
عبودیت ریوخسته نفسی مدح ایدرم و نه غبرک بنی مدح ایتنه الدانورم که بسط اولان
خانه قیده محبوب بدن غیری یوقدر

ای عاشقان روی نواز ذره بیشتر * من کی رسم بوصل توکز ذره کمتر *

ای باد شاه سنك یوزك عاشقاری ذره دن زیاده رکدر بن سنك وصالک فتن
اریشورم که ذره دن کمتر (مفردات) (ای عاشقان) م (روی) یوز (تو) سن
(از) من (ذره) م (بیشتر) زیاده رک (من) بن (کی) فتن (رسم) ابریشم (با)
لایله (وصل) م (تو) سن (از) م (ذره) م (کمتر) زیاده اکسکم
(معنای اشارتی) ای رجه للعالمین اولان سیدم و افندم (لولاک لولاک لما خلقت الافلاک)
سر سعادتک تاج شرف بخشی اولد یغییسون ذرات عالم سنك جسالک
نور بنك عاشقاری و عاشقارک ذره دن زیاده رکدر بن ناچیر و خاک ذلیل در رجنتک
سنك وصالک فتن اریشورم که ذره دن کمتر

حافظ زجان محب رسواست و آل او * حقار بن کواست خداوند داورم *

حافظ جانندن رسولك و آلک آنک محبدر حق که بونک اوزریمه شه هدر بنم حاکم
خدا وندم (مفردات) (حافظ) م (ز) من (جاء) م (محب) م (رسول) م
(است) در (آل) م (او) ضمیر (حقا) ثابت (برن) بونک اوزریمه (وا)
شاهر (است) در (خداوند) لک اسبی (داور) حاکم (م) بنم (معنای اشارتی)
حافظ حضرت رسول اکرم و نبی محترم صلی الله علیه و سلم و آل و اولادک جان
ودلدن محبی و عاشقیدر که بجه ظهرا و باطنا فتوحاتی حضرت رسول اکرم تربیه سیله

(رمز قناد سایه خورشید سلطنت * اکون

فراغت ز خورشید خاورم) سایه خورشید
سلطنت اضافت لایله و بیاید در مجازا
خورشید خاور لایله خاور مشرق
* محضول بیت * بنم اوزریمه سلطنت
کونش کونک سی دوشدی یعنی شاه که
ظل الاهد و آنک لطف و احسان سی سایه سی
اوسته دوشدی پس شمدی شمس خاوردن
فراغت و اریه پادشاهك ایل سعادتنده
هیچ کیمجه احتیاجم یوقدر یعنی
شهراده رعایتندن فراغت وارد

(مقصود ازین معامله بازار تبر نیست *
نه جلوه میفر و نه عشو مجرم)
* محضول بیت * بو معامله دن مقصود
و بو گفت و کوند مراد بازار قز درم
دکدر یعنی بکا شاهراده التفات ایلسون
دیوس و بلم بوسوزری چاو صائم
و عشو صتون الم یعنی کسند بی
صاقوب خود فر و شاق ایل و کیمه ک
غرور بی و خود فرو شافتی الم حاصل نه
کسه نازینه و فخرینه التفات ایدرم
و نه کسبه ناز و فخر صتارم (ای عاشقان

روی نواز ذره بیشتر * من کی رسم بوصل
توکز ذره کمتر) ای حرف تذنه اشارتی
مخذ و ف تقدیری ای شد در عاشقان
روی اضافتی اسم فاعل مفعوله
اضافت و آویه اضافت لایله در
* محضول بیت * ای شاه سنك رو بک
عاشقاری ذره دن زیاده در بن سنك
وصلک فتن اریشه بلورم که ذره دن
اکسکم یعنی سنك محبتك لایق دکلم
زیر اذره مقدار نجه دکلم حافظ زجان
محب رسواست و آل او * حقار بن کواست

خداوند داورم) * محضول بیت * حافظ
جانندن محب رسول و آل رسول حاکم
بوده و اوزریمه شاهد در حاکم افندم یعنی
پادشاه بلور که بن محب رسول و آل رسولم

(وله ايضا) (چرا نه در بی عز ديار خود باشم * چرا نه خاك سر كوی بار خود باشم) بی بونده آرد معنای نه در عزمه اضافت لایمه در وعز مك

﴿ ۲۲۸ ﴾

بولشدر حقا كه بونك اوزر بنده شاهد بنم احكم الحاكمين اولان خداوند بيجوئدر
معنا الله بنور جاله صلى الله تعالى عليه وسلم

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ چرا نه در بی عز ديار خود باشم * چرا نه خاك سر كوی بار خود باشم ﴾

بيجون كندی ديارمه كتمك قیدنه اولم بيجون كندی بارمك سر كوی خاكی
اولم (مفردات) (چرا) بيجون (نه) نفی (در) فی (بی) تعاقیل (عزم) قصد
(ديار) ملكت (خود) كندی (باشم) اولم (چرا) بيجون (نه) نفی (خاك)
طریق (سر كوی) محله باشی (بار) م (خود) كندی (باشم) اولم (معنای
اشارتي) (حب الوطن من الايمان) خبری سر بجه بيجون كندی وطن اصلين
اولان عالم ارواحه بلکه عالم لاهوته كتمك قیدنه اولم بيجون حقیقته كندی بارم
اولان محبوب حقیقك قربیت معنوی سنی تحصیل سعي ايله درگاه عزتنده خاك ايله
يكسان اولم

﴿ غم غریبی و محنت جو بر نمی نام * شهر خود روم و شهر بار خود باشم ﴾

غریبك و محنت غمته چونكه طاقت كتورمزم كندی شهرمه كیدم و كندی باشم
پادشاه اولم (مفردات) (غم) م (غریب) م (یا) مصدریه (محنت) م (چو)
چونكه (بر نمی نام) طاقت كتورمزم (یا) ظرفیه (شهر) م (خود) كندی
(روم) كیدم (شهر بار) پادشاه (خود) كندی (باشم) اولم (معنای اشارتي)
ای مبدائی نور عرش اللهیدن اولوب تره ارضه دوشمكه وطنندن جدا و محمل
مرجت اولان غریب روم چونكه غریبك و محنت غمته تحمل و طاقت كتورمزم
كندی شهرم اولان عالم ارواحه و عرش رجانه سعي و مجاهده ايله واصل اولم
و كیدم و كندی باشم پادشاه اولم

﴿ زحمرمان سر پرده وصال شوم * ز بندگان خداوند كار خود باشم ﴾

وصال سر پرده سنك محرم لیدن اولم كندی خداوندك بنده لیدن اولم (مفردات)
(ز) م (زحمرمان) محرم ل (سر پرده) ایج حولیسی (وصال) م (شوم) اولم
(ز) م (بندگان) قولر (خداوند كار) مالك اولان افندی (خود) كندی
(باشم) اولم (معنای اشارتي) واصل الى الله اولوب اول محبوب حقیقك حرم
قدسینك سر پرده سی محرم لیدن اولم وارل خداوند كرمكارك و اول اعیان و رحیم
اولان پروردگارك خاص بنده لیدن اولم

﴿ چو كار عمر نه پیداست باری آن اولی * كدر و واقعه پیش نكار خود باشم ﴾

چونكه عمر كاری ظاهر دكلد رباری اول اولیدر كه موت كونی كندی محبوب
او كنده اولم (مفردات) (چو) چونكه (كار) حال (عمر) م (پیدا) ظاهر (ست)
در (باری) بر كره (آن) اول (اولی) م (روز واقعه) موت كونی (پیش نكار خود)
كندی محبوب او كنده (باشم) اولم (معنای اشارتي) چو نهكه عمر كالی و شانی

﴿ معلوم ﴾

اولی در كه موت وفوت كوئنده كندی نكارم قتله اولم حاصلی بیانده بولمقدن كندی جانانم قتله بولمقی اولی در

﴿ ۲۲۹ ﴾

معلوم دكلد رباری اول اولیدر كه موت كونی اول محبوب حقیقك جلالی نورنی
مشاهده ايله مستغرق اولدیم حالده حضور معنوی بنده جناب قدسه متوجه اولدیم
روح تسلیم ایدوب اقاء الله واصل اولم

﴿ همیشه پیشه من عاشقی و رندی بود * دگر بكوشم و مشغول كار خود باشم ﴾

دائما بنم صنعت عاشقانی و رندك ایدی كبری سعي ایدم و كندی ایشمه مشغول اولم
(مفردات) (همیشه) دائم (پیشه) صنعت (من) بن (عاشق) م (رند) لایالی
(یا) مصدریه (بود) ایدی (دگر) غیری (بكوشم) سعي ایدم (مشغول) م
(كار خود) كندی ایشمه (باشم) اولم (معنای اشارتي) راه حقه دائما بنم
صنعت نسبت ايله ادنی مرتبه اولان مقام تلوینه عاشقانی و رندك ایدی كبری
ماخلق له من اولان عرفانه و مقام تمكینه و صوله سعي ایدم و كندی ایشمه مشغول اولم

﴿ ز دست بخت کران خواب و کار بی سامان * کرم بود که رازدار خود باشم ﴾

زیاده محکم او بوجی بختك و صلا حسزایشك الندن اگر بنم شكایتم اوله كندمه
راز دار اولم (مفردات) (ز) م (دست) ال (بخت) دوات (کران) آخر
(خواب) او بقو (کار) ایش (بی سامان) یونسز (کرم) اگر بنم (بود) اوله
(کله) شكوا (رازدار) سر طوبیجی (خود) كندی (باشم) اولم (معنای
اشارتي) زیاده او بوجی بختك و ماخلق له سنی بوآنه قدر تحصیل ایتیمی طالعك
و بی اخلاص اولان عملاك الندن اگر بنم شكایتم اوله كندی سمری و احوالی بلیجی
و تدارك ایدیجی او اوردم سعي ايله معرفه الهی یولوردم

﴿ مگر که اطف ازل رهمن شود حافظ * و کر نه تاباید شرمسار خود باشم ﴾

مگر كه اطف ازل یول کوستر بچی اوله حافظ بوخسه تابیدی كندی شرمسارم
او اورم (مفردات) (مگر كه اطف ازل) م (رهمن) یول کوستر بچی (شود)
اوله (حافظ) م (و کر نه) بوخسه (تا) حتی (بابد) ایدی (شرمسار)
اونانچیجی (باشم) اولورم (معنای اشارتي) ای حافظ اگر لطف و توفیق الهی سكا
رهبر رهمن و ناصر اولورسه چله مرادك حاصل او اورا اگر عون و توفیق الهی اولورسه
ابدی خجالتده اولم مقرر در

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ صلاح ازماجه بخواهی که مستنرا صلا کفتم ﴾

بدور نرکس مست سلامت رادعا کفتم

زدن نه صلاح ایسترسن كه مستله صلا دیدك سنك مست چشمك دورنده سلامت دعا
دیدك (مفردات) ((صلاح)) م (ازما) زدن (جه بخواهی) نه ایسترسن (مستنرا)
مستله (صلاح) م (کفتم) دیدك (یا) ظرفیه (دور) زمان (نرکس) مراد
چشم (مست) م (ت) ضمیر (سلامت) م (را) ادات مفعول (دعا) م (کفتم)
دیدك (معنای اشارتي) شدن کبر و بدن زهد و صلاح صور بدن نه ایسترسن كه

﴿ نوری ﴾

﴿ ۵۸ ﴾

(همیشه پیشه من عاشقی و رندی بود * دگر

بکوشم و مشغول کار خود باشم) عاشقی
ورندی یاری مصدر یلدر * محصول بیت *
دائما بنم پیشه من عاشقانی و رندك ایدی
بند سعي ایدوب كندی ایشمه مشغول
اوله بنم یعنی بنه عشقه و رند لكه مشغول
اولم (ز دست بخت کران خواب و کار بی
سامان * کرم بود که رازدار خود باشم)
دست بخت کران خواب اضافت لایمه
و بیانیه در بخت کران خواب اغراض
بخت سابقا بخت خواب آلود معنای
بیان المشیدك سامان بونده ارام صوری
و صلاح کار معنای سنه در کاه شکا بندر
* محصول بیت * آخر او بقولی بختك
النندن و کاری سامان النندن اگر شکا بنم
اولورسه كندی رازدار اولم یعنی
سمری کیمسه فاش ایلوب رازی كندمه
سو یلویب کیمسه بی حالیه مطلع ایلیم
(مگر كه لطف ازل رهمن شود حافظ
* و کر نه تاباید شرمسار خود باشم *
* محصول بیت * مگر كه خدایك اطف
از ایسی قول اغوز اوله ای حافظ و الابدك
كندی يك شرمساری او اورم یعنی طریق
عشق جا نانه ده اطف خداهدا بیت
ایدوب بکار همون او اورسه سرا پرده
وصال له دسترس مقرر اولا كندی سعي
عملدن شرمنده لکدن غیری نشنه حاصل
اولم دیكدر (وله ايضا) (صلاح ازماجه
* بيجو بی که مستنرا صلا کفتم *
بدور نرکس مست سلامت رادعا کفتم)
* محصول بیت * خطاب عام طریق
یور زدن نه صلاح ایسترسنكه
مستله صلا دیدك یعنی بن کاباده نوشله
صلا دیوب می مجلسه دعوت ایدم
بندن صلاح کلوری یعنی کلر سنك نرکس
مستك دورنده و زمانده سلامت دعا
و شنا دیدك یعنی سلامتی تو دیم ایلدك
حاصلی و ارای سلامت لاهد سنی اصمردنی

دیدك

بعون الله تعالى زدرد عشق خدا ايله شراب عشق الهی بی نوش ایدوب مستان
الهیاره صلا دیدک وانلر اختلاط ایلدک ای محبوب حقیقی سنک عاشق مست و مستغرق
قلیجی نظر عنایتک زماننده درد و بلای عشق اختیار ایلدوب سلامت و داع ایلدک

در میخانه ام بکشا که هیچ از خانه نکشود
کرت باور بود و رنی سخن اینست ما کفیم

بکا میخانه قیوسی آج ز بر بکا خانه اهدن هیچ فتح باب اولدی اگر سکا اعتقاد اوله
واکر اولیه سه و ز بودر که زدیدک (مفردات) (در) قیو (میخانه) م (م) بکا
(بکشا) آج (که) ز بر (هیچ) قطعا (از خانه) مبد ز هاددن (نکشود) فتح
اولدی (کرت) اگر سکا (باور) تصدیق (بود) اوله (ورنی) اولیه (سخن)
سوز (اینست) بودر (ما) بز (کفیم) دیدک (معنای اشارتی) ای محبوب بکا مایه
شادی اولان سخن و بلای بی زیاده قلیجی عشق و محبت قیوسی آج ز بر زاهد ظاهر
رستک تغییر شکل لاجل الاکل بکلدیکی نکیدلده و خاتقاهلرده بکا هیچ فتح باب اولدی
ای زاهد بی تمیز کرک ایشان و کرک ایشان سوزک صحیحی بودر لکن (من) بکشا (معرف)
و بلا به صبر ایبتیان اسرار عشقه ولدت روحانیه به ایرامشدر

من از چشم توای ساقی خراب افشاده ام لیکن
بلای کز حیب آید هزارش مر جبا کفیم

ای ساقی بن سنک چشمکدن خراب دوشتم لکن شول بلا که حیددن کلور اکا پیک
مر جبا دیدک (مفردات) (من) بن (از) من (چشم) کوز (تو) سن (ای ساقی)
م (خراب) م (افشاده) ام (دوشتم) لیکن (م) (بلای) که (مر جبا) خوش کلدک (کفیم)
محبوبدن (آید) کلد (هزار) پیک (ش) ضمیر (مر جبا) خوش کلدک (کفیم)
دیدک (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان پیر دلبرم بن سنک
نظر عنایتکدن خراب وفاتی اولدم لکن شول بر بلا که محبوبدن کلور اکا پیک مر جبا
دیدک و درونی خندان و مسرور اولدق که (کل ماجا من المحبوب محبوب)

قدت کفتم که شمشاد است بس خجالت ببار آورد
که این نسبت چرا کردیم و این بهتان چرا کفیم

دیدم که سنک قدک شمشاد در اول سوز چوق خجالت باری کتور دی که بنسبتی
نیچون ایلدک و بهتانی نیچون دیدک (مفردات) (قدت) سنک بویک (کفتم) دیدم
(شمشاد) سرو انجلی (است) در (بس) چوق (خجالت) م (با) زالد (بار) انجلی
جاصلی (آورد) کتور دی (این) بو (نسبت) م (چرا) نیچون (کردیم) ایلدک
(این) بو (بهتان) م (چرا) م (کفیم) دیدک (معنای اشارتی) ای محبوب
حقیقی کال مستلکدن مظاهره ظهور ایدن انوار ذانیه کی مشاهده قیو قد سنک
ذات بیچونک شمشاد تشبیه ایلدک صحوه کلدکده اول تشبیهدن چوق خجالت حاصل
اولوب ذات بیچون مطلقه بنسبتی نیچون ایلدک و بهتانی نیچون دیدک دیوتنزه ایلدک

ای طاب اسرار الهی یلکه اکابر اوله الله جمال باکال حتی ایکی قسم اعتبار ایلشدر
بری جمال طاقدر که اول جمال وحدت ذاتیدر من حیث هی هی * و عارف بالله جمال
مطلق قنا فی الله بقا بالله حالده مشاهده قیو * و بری جمال مفیددر که محبوب حقیقی
مظاهر روحانی و جمالی و مریای جسمانیدن تجلی ایدوب موحد اول جالی آینه اشباه
مشاهده قیو قد سنک جمال مطلق انوار و پرتوین مشاهده ایدر * پس موحد جمال
مطلق کاه بلا قید و لا اطلاق مشاهده ایدر * و کاه بحسب المظاهر و الجمالی مشاهده
ایدر * پس عارف محقق نه صرف مزه و نه صافی مشبه اولور بلکه تنزیه و تشبیهی جمع
ایدوب محله تنزیه و محله تشبیه ایدر * قال الشیخ الاکبر * فان قلت بالتغیبه کنت
مقید * وان قلت بالتشبیه کنت محدود * وان قلت بالا مرین کنت محدود * و کنت
اماما فی المعارف سیدا * نکیم (لیس کتله شیء و هو السمع البصیر) آیت کریمه سنده
تشبیه ایل تنزیه جمع اولشدر متعالی بایاع الحق والداد

اگر بر من بنخشانی بشیانی خوری آخر
بخاطر دار این معنی که در خدمت کجا کفیم

اگر بکا احسان ایتیه سن عاقبت بشیانی بر سن خاطر کده طوت بو معنایی که حضور کده
قد سنک (مفردات) (اگر) م (بر) علی (من) بن (بنخشانی) احسان ایتیز سن
(بشیمان) م (یا) مصدر به (خوری) رسن (آخر) عاقبت (با) ظرفیه (خاطر) م (دار)
طوت (این) بو (معنی) م (در) فی (خدمت) م (کجا) قد سنک (کفیم) دیدک (معنای
اشارتی) ای پیر شفیق اگر طریق اسرار توحیدی بزه تعلیم وار شاد بیور میوب بر نقصان
و خطاده واقع اولور سق سکا تسلیم اولد یغیر ایچون عاقبت سن ینده بزه شفقت
و زو چکدن بشیانی بر سن بو معنایی خاطر کتور که سنک خدمت کده و حضور کده
قسق امر که لادیدک

چکر چون نافه ام خون کشت و کم زینم نمی بایست
جزای آنکه باز افش سخن از چین خطا کفیم

چکر نافه کی خون اولدی و بکا بودند اکس کر کزدی آنک جزای که انک زافنه چیدن
خطا سوز دیدک (مفردات) (چکر) م (چون) مل (نافه) م (م) بنم (خون)
قان (کشت) اولدی (کم) اکس (ز) من (این) بو (م) بکا (نمی بایست)
کر کزدی (جزا) م (آنکه) آنک که (با) لاصاحب (زلف) م (ش) ضمیر (سخن)
سوز (از) من (چین) بو کلم (خطا) م (کفیم) دیدک (معنای اشارتی)
اسرار توحیدک و تجلیات الهیه کی عدم ظهور نه وعدم انکشافه غیر تمدن جکر نافه کی
خون اولدی بورا عشفده بکا بوقیض واستار یوزدن اکس کاک کر کزدی بو معمله
آنک جزا سیدر که اول محبوبک تجلی صفتی غلبه سبله اسرار مکنونه سن رابحه مسک کی

(اگر بر من بنخشانی بشیانی خوری آخر)
بخاطر دار این معنی که در خدمت
کجا کفتم (بنخشانی فعل فنی مستقل
مفرد بخاطر طبر بشیانی با حرف مصدر
* محصول بیت * اگر بکا ترجم ایلر سک
بشیانی بر سنک البته خاطر کده طوت
بو معنایی که خدمت کده نه برده دیدک یعنی
بکا رحم ایلر سک بشیانی بر سک دیدیکم
سوزی آناله که خطک کلدکده معنایی
اکلر سک (چکر چون نافه ام خون کشت
و کم زینم نمی بایست * جزای آن که باز افش
سخن از چین خطا کفیم) * محصول
بیت * چکر نافه کی قان اولدی حال بو که
بکا بودند اکس ککر کزدی اول
جزا ایچون که جانا ک زلفنه چیدن
خطا سوز سوز دیدک یعنی زافنه چین اسناد
و اثبات ایلدی بکدن خطا ایلدم پس بو خطا
ایچون جکر نافه کی قان اولده لا بقدر

(تو آتش کشتی ای حافظ ولی یار در نکر فت * زبده هدی کل کوئی حکایت با صبا گفتیم * محصول بیت * ای حافظ

۲۳۲

اظهار ایتم که خطا سوزید که با خود اسرار الهیه بی چین مسکینه تشیه ایست خجالت ندن
چکر خون اولدی

تو آتش کشتی ای حافظ ولی یار در نکر فت *
زبده هدی کل کوئی حکایت با صبا گفتیم *

سن آتش اولد که ای حافظ اما یاره تأثیر ایتمی کلک و فاسزافندن کویا صبا به حکایت
دیدک (مفردات) (نو) سن (آتش) م (کشتی) اولدک (ای حافظ) م (ولی)
لکن (یار) یاره (در نکر فت) تأثیر ایتمی (ز) من (بدهد) و فاسزاق (کل)
م (کوئی) صانکه (حکایت) م (با) لعل لاله (صبا) م (کفتم) دیدک
(معنی اشارتی) ای حافظ محبوب و صلتی بولنده ریاضات و مجاهدات آتش عشقه
اوله باندک که سن عین آتش اولدک لکن مقبول درگاه اولوب یاردن مرادک حاصل
اولدی مگر که یارک قصه راضی و بلا سته صبر ایتمی و محن و بلاهای عشقندن بی ادبانه
شکوار و اغیاره حکایت نامه وار له دیدک

وله ایضا *

چهل سال رفت و پیش که این لاف مبرتم * کز ساکنان دیرمغان کترین منم *

قرق بیل و دخی زیاده کندی که بولاقی اوردم که در مغانک ساکنندن ادنی بنم
(مفردات) (چهل) قرق (سال) ییل (رفت) کندی (پیش) زیاده (این)
بو (لاف) م (میرتم) اوردم (ز) من (ساکنان) م (دیر) مغان (کلور)
(کترین) زیاده ادنی (منم) بنم (معنی اشارتی) بحمد الله آثار طاف ازل اولدق
قرق بیل دخی زیاده کجندی بو عشق الهی لافنی اوردم استعذ بالله ان اللوک اذادخلوا
قریه افسدوها و جعلوا اعزاهلها اذله آیت کریمه سی سر بنجه سلطان عشق
غلبه سیله بو سجن المؤمن و جنة الکافر اولان دنیا کلیسا سنک ساکنلرنک زیاده ادناسی
بنم و نفسی زیاده خور و ذلیل ایلمم

هر کز بن عافیت پیری فروش * سغره نهی نندزی صاف روشم *

می فروش بیک شفق و زرجی بر کاتیله قطعا روشن صافی شرابدن سغرم نهی
اولدی (مفردات) (هر کز) قطعا (ب) ظرفیه (بن) برکت (عافیت) شفقت
و مرحت (پیر) م (می فروش) شراب صابیحی (سافر) قدح (نهی) بوش
(نشد) اولدی (ز) من (می) شراب (صاف) م (روشن) م (بنم) معنی
اشارتی (بحمد الله) رؤف رحیمت الیه وارث پیغمبری اولان پیر کاملک و شراب عشق
آلهی بخش ایتمی شیخ مکملک شفق و مرحتی بر کاتندن سافر قلبم شراب
صافی عشق الیه بدن بر آن نهی اولدی

از جاء عشق و دولت رندان پاکباز * پیوسته صدر میکده بودم سکتم *

عشق عزتندن و پاکباز عاشقارک دولتندن دائم میخانه لک صدری بنم سکتم اولدی
(مفردات) (از) من (جاء) منصب (عشق) م (دولت) م (رندان) عاشقار

پاک *

صبا به سن آتش اولدک اما یاره تأثیر ایلمی
کویا که کلک بد عهد لکندن حکایت
سویلدک یعنی کلک بد عهد لکندن
صبا به حکایت سویلدک کله
تأثیر ایلمی کبی بنم عشقندن آتش
اولدی یاره تأثیر ایلمی حاصلی عشق جانان
بنی یاندردیندن یار متأثر اولد (وله ایضا)
(چهل) سال رفت و پیش که این لاف
میرتم * کز چاکران پیرمغان کترین منم
چهل جیم عجمیک کسر یله فرق دبکدر
اصلی چه لدر هان خفیفه حذف اولمش که
حرف بیاندربکی مصراعده یله چاکر
قول الف و نوله جمع اولدی ذوی العقوله
صفت اولد یغیچون پیرمغانه اضافتی اسم
فاعلاک معنوا لند اضافتند ر کترین
ادات تفضیلد را کسیرک دبکدر
و یانست و نون ناید ایچوند * محصول
بیت * قرق بیل دخی زیاده کندیکه
بولاقی اوردم و بو چکده بی چالار مکده
پیرمغانک ادنی ساکنلرنک بنم یعنی
میخانه ملازم لرنک و یاده نوشلرنک قدیم لرنک
بنم (هر کز) بن عافیت پیر می فروش *
سغره نهی نندزی صاف روشم (سغرم نهی)
بن برکت مناسنه در عافیت ییل و محبت
معنا سنه درمی صافی روشن اضافتی
یابید در * محصول بیت * پیر می فروش
میل و محبتی سیله هر کز قدح باده
صافی روشندن خالی اولدی یعنی پیرمغان
دوانسته هیچ شراب اکسک اولدی
(در جاء عشق و دولت رندان پاکباز *
پیوسته صدر میکده بودم سکتم)
بعض نسخه ده میکده ها برنده مصطبها
واقعدر * محصول بیت * عشق منصبتده
و دولتده و پاکباز رندان را قبول
و سعادتده دائم مصطب لصدری
اولدی سکتم یعنی بونلرک ایام سعادتده
ایمان میخانه لروا شراب میکده لروا طور دینی
برده او توری کلشم

(درشان من بدرد کشتی ظن بد میر * کاکوده کشت خرقه ولی پاک دانم) بدرد کشتی با حرف سبب و با حرف مصدر کاکوده که حرف

۲۳۳

(پاک) م (باز) او یون و عمل (پیوسته) دائم (صدر) م (میکندها) معنای
(بود) اولدی (سکتم) م (معنای اشارتی) بحمد الله عشق الهی بر کاتندن
ولک علو عاشق صادق هر بنی بر کاتندن دائم شراب عشق الهیه مک مستانه لرنک
محاسن سعادت بخش لرنک صدری بنم سکتم اولدی و بین العساق
قدر و مرتبه عالی اولدی

درشان من بدرد کشتی ظن بد میر * کاکوده کشت خرقه ولی پاک دانم *

طورتنی کتلاک سیله بنم حقه کو تو ظن ایلمه زرا خرقه آلوده اولدی و لکن
انکم پاکدر (مفردات) (درشان من) بنم حقه (با) للمصاحبه (درد کش)
شراب طور تینی چکبچی (با) مصدریه (ظن) م (بد) کو تو (میر) ایلمه
(آلوده) ملوث (کشت) اولدی (خرقه) م (ولی) لکن (پاک) م (دائم)
انکم (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر پرست بلا کتلاک و خرابایک سیله بنم حقه
سو ظن ایلمه زرا خرقه وجودم کرچه فنی آلوده کی کر نور امامان قلبم تعلقات
ماسوا دن پاک اولوب انوار عشق الهیه به مستغرق اولمشدر

شهباز دست پادشهم یارب از چه شد * کز باد برده اند عوای نشینم *

بن پادشاه النک شهبازی بنم عجب ندن اولدی که مکالم محبتی خاطر مدن ایلمه لردر
(مفردات) (شهباز) شاهین (دست) ل (پادشاه) م (ر) بن (یارب) عجب (از چه)
ندن (شد) اولدی (باد) خاطر (رده اند) ایلمه لردر (هوا) محبت (نشین) مکان (م) بنم
(معنای اشارتی) بن پادشاه حقیقیت بد قدرتنک واردات علیه سنک شهبازی بنم که
بو کارگاه عالم گونه معرفه الله شکاری صید البدوب بنه حضور شاه رجوع ایچون
بو کون وفاد اولان عالم ابتلایه ارسال اولمش ایدم عجب نه اوادی که بو آنه قدر
عالم ارواحده اولان وطن اصلیز محبتی خاطر مدن ایلمه لردر

حیفست بللی چومن اندر چنین نفس * باین لسان عذب که خامش چوسونم *

حیفدر بنجلین بر بلبل بونجلین قفسده بوشیرین زباله که سوسن کی خاموش
(مفردات) (حیف) یازق (است) در (بلبل) م (با) وحدتید (چومن)
بنم کی (اندر) ق (چنین) بونجلین (قفس) م (با) لعل لاله (این) بو (اسار)
م (عذب) طاقلو (خاموش) سکوت (جو) مثل (سوسن) م (م) بن (معنای
اشارتی) یازق بنم کی اسرار لدنی و معارف الهی بیان ایتمی بر بلبل طبعه که
بونجلین قانی و ناچیز اولان قفس وجودده بوشیرین زباله حقیقت اشیا به عارف
ایکن قالم و سوسن بی خبر بکزین اهل حجاب لری وطن اصلیمی ذکر دن
خاموش اولم

آب دهوای فارس عجب سفله پرورست * کوهرهی که خیمه از بن خاک برکنم *

فارسک آب دهوای عجب سفله پروردر قنی بر رفیق که بو عمل کندن خیمه بی قوپاره وز
(مفردات) (آب) صو (هوا) م (فارس) م (عجب) م (سفله پرور) ایلمه لردر
(است) در (کو) قنی (کوهرهی) بر رفیق (خیمه) چادر (از بن) بوندن

۵۹

نی *

تعلیل * محصول بیت * بنم حقه
درد کش اولدی سیله برامن ظن ایلمه
یعنی بنی برامن آکله زرا خرقه م اگر چه
آلوده شراب اولدی اما پاک دانم یعنی
ظاهر مک رسوایلمه باقه که باطنم پاکدر
(شهباز دست پادشهم یارب از چه روی *
از باد برده اند عوای نشینم) * محصول
بیت * پادشاه النک شا هینم عجب
نه یوز دن ونه جهندن خاطر مدن مقام
و مکالم محبت و رافتی ایلمه لردر یعنی
بن معزز و مکرم ایکن عجب هوان و ذلته
نه باعث اولدی حاصلی مقام اصلی بی مکان
قدیمی بکا اونوتدروب بو قدرتی بی قرار
گاه ایلیان عجب ندر (حیفست بللی چومن
اندر چنین چن * باین لسان عذب که
خامش چوسونم) لسان عذب بیانیه
* محصول بیت * بونجلین چنده بنم کی
بر بلبل حیفدر یعنی بو فقر و فسا چنده
و یاشر شیراز چنده بنم کی بر بلبل یاز قدر
بو طاعتی دبل ایله که سوسن کی خاموش
یعنی بنم کی فصیح و بلیغ دلی طاعتی شاعر
سوسن کی خاموش اولاق حیفدر
مصراع ثانی حیف لفظه متعلقدر
(آب و هوای فارس عجب سفله پرورست
* کوهرهی که خیمه از بن خاک برکنم)
* محصول بیت * خواجه بیت سابقه
دیارینک کندی به عدم موافقتند ضمنا
شکایت پروردیدی و بو پیشده تصریح
ادب و پرور فارسک یعنی شیراز ملکک
آب دهوای عجب سفله پروردر یعنی
اداتی و اساق فل ناسه مانلدن اهل هنر
قدرتی بیلر قنی پروردش که وجودم
خیمه سنی آنک معنا و نوله بوخا کندن
و بوداردن قوپارام یعنی پروردن قاقوب
مقادیر ناس پلتن رز و اراوز حاصلی
برمرق پیدا ادب سایه دولنده
حضور ادب اکامدا حاکم ادب
نام شریفنه ایسات و اشعار سو بلیم

(حافظ بز خر خه قدح نابکی کشی * در بزم خواجه برده زکارت رافکنم) خواجه دن مراد وزیر در * محصول بیت * ای حافظ خر خه التده نیجه دك باده قدح چکر سن یعنی نیجه دك باده نوش اولور سن خواجه نك بز منده سك ایشکدن پردی براغم یعنی کبری ایشک فاش ایدوب سنی خواجه بانده رسوالیدوب اوتاندرایم (وران شه خجسته کدر من یزید فضل * شدمنت مواهب اوطوق کردم) توران شه مذکور خواجه نك عطف یسانیدر یونوران شاه حسن ایلمنیک واک اوغلی شیخ اویسک وزیر اعظمی اولمشدر بوده ایلمنیکلردنر بنه پادشاهک افریاستنددر نته که بیک شرحنده مفصل مذکوردر پس بونده تفصیله احتیج بقدر خجسته مبارک معنانه در من یزید فضل فضل مرادی دیمکدر منت مواهب اولامبلردر مواهب موهیه نك جعبدر که اسعد بخشش معنانه طوق بونه یکن حلقه که ترکیجه خنده دیرل * محصول بیت * خواجه دیدیکم مبارک توران شاهر که فضل مرادند آک بخششلی منتی بویتک خله می اولدی یعنی احسانات وعطیاتی بنی بوینی خلقلی ربنده ایشدر حاصلی فضل واحسانی کردنی کرانبار ایشدر (حاشا که من موسم کل ترک می کم * من لاف عقل میزنم این کاری مومنده شرابی ترک ایدم بن عقل لاف می اورم بواینی قیچن ایدم یعنی بن عاقل کچنور کن کل زماننده باده نوشلی ترک ایدریم (مطرب بکاست تاهمه * محصول زهد و علم * در کار چنک و ربط و آوازی کنم) بونک کی برده برصرف لفظی تقدیر اولور صرف کم معنانه * محصول بیت * مطرب فنده در تاهب علم وزهد محصولی چنک و قیوونی آوازیته صرف ایدیم یعنی بونلرک بولسند بزل ایدیم حاصلی سازنده له فدا ایدیم

(حافظ بز خر خه قدح نابکی کشی * در بزم خواجه برده زکارت رافکنم)

حافظ قیانه دکن خر خه التده قدح چکه خواجه نك مجلسنده آک ایشندن برده می رفع ایدم (مفردات) (حافظ) م (با) للابسه (زیر) تحت (خرقه) م (قدح) م (نابکی) (خانه دك) کشد (چکه) در (فی) بزم مجلس (خواجه) م (برده) م (ز) ن (کار) ایش (ر) یوقارو (افکنم) براغم (معنای اشارتی) حافظ خر خه وجودی التده و درون قلبنده قیانه دك بو شراب عشق اکهی اسرارنی فهان ایلسون مکر خواجه عالم صلی الله علیه وسلم حضور سعادتنده کشف اسرار ایدوب آک لطف واحسانیه نظر شفقندن درو دروغه چاره بولم

(آن خواجه خجسته کدر من یزید فضل * شدمنت مواهب اوطوق کردم)

اول مبارک خواجه که فضل بازاری بیع من یزیدنده آک احسانلری منتی کردنه طوق اولدی (مفردات) (آن) اول (خواجه) م (خجسته) مبارک (در) فی (من یزید) م (فضل) م (شد) اولدی (منت) شکر (مواهب) احسانلر (او) ضمیر (طوق) طوقه (کردن) بیون (م) بنم (معنای اشارتی) اول مبارک خواجه عالم وسید ولد آدم صاوات الله علیهما که آک فضلی و کرمی بازاری بیع من یزیدنده و تجارت راه شریعتنده و طرائق اسرار طریقت و حقیقتده ربح تجارتدن اولان احسانلری شکری و منتی کردن جانم طوق اولدی

وله ایضا

(حاشا که من موسم کل ترک می کم * من لاف عقل میزنم این کاری کم)

حاشا که کل زماننده بن شرابی ترک ایدم عقل لاف می اورم بواینی قیچن ایدم (مفردات) (حاشا) حرف استناده (من) بن (با) للابسه (موسم) زمان (کل) م (ترک) م (می) م (کم) ایدم (من) بن (لاف) م (عقل) م (می) زیم (اورم) (این) (بو) کار) م (کی) قیچن (کم) ایدم (معنای اشارتی) حاشا که بونکلیف عالمده و امانت شریعتی تحمل ایدم محبوب حقیقتیک امری زماننده عشق و محبتی و امره اطاعتی نیجه ترک ایدم بن عقل و دین اهلی بی دیولاف اورم بوفیج ایشی قیچن ایدم

(مطرب بکاست تاهمه محصول زهد و علم * در کار بانک ربط و آوازی کم)

مطرب فنده در که ناجله زهد و علم محصولی قبوز صداسی ونی آوازی ایشنده فدا ایدم (مفردات) (مطرب) م (بکاست) فنده (است) در (تا) حتی (همه) (جمله) (محصول) م (زهد و علم) م (در) فی (کار) م (بانک) صد (ربط) قبوز دیدکاری

برآت

محصول بیت * مطرب فنده در تاهب علم وزهد محصولی چنک و قیوونی آوازیته صرف ایدیم یعنی بونلرک بولسند بزل ایدیم حاصلی سازنده له فدا ایدیم

برآت لهور (آواز) م (فی) فامش (کم) ایدم (معنای اشارتی) قلبه فرح و صوره انشراح و ربیجی وارث صاحب اسرار شریعت اولان پیر طریقت فنده در که ناجله زهد و علم محصولی اولان عجب و غروری و اجرو ثوابی بو ربط ونی آوازی کبی حرف ونی حرکت عشق الهی و معرفه الله آناری اولان محویت و فیوضات و نیجالیله قریبت جناب حضرت ایشنده فدا ایدم تا که فانی فی الله و بانی بالله مرتبه سن بولم

(ازقال و قبل مدرسه حالی دلم گرفت * بک چند وقت نیر خدمت معشوق می کم)

مدرسه نك قال و قبلدن شدی کوکلم بکر ندی بر نیجه زمان دخی معشوق می خدمتی ایدم (مفردات) (از) من (قال و قبل) م (مدرسه) م (حالی) شمدی (دلم) کوکلم (گرفت) طوندی (یک چند) بر نیجه (وقت) م (نیر) دخی (خدمت) م (معشوق) م (می) اب (کم) ایدم (معنای اشارتی) فرق ضالهر کی مجرد علوم رسمی و علوم عقلیه غیر نافعالره عر جوهر کر انمایه زین هوای نفسه صرف ایدوب ریاضات و مجاهدات ایله معرفه الله و اذواق روحانیه مشاهده جمال الله کسیندن محروم اولان اهل مدرسه نك و علمه طاهر نك قال و قبلدن شدی کوکلم بکر ندی بر نیجه زمان دخی سلاک اهل الله ساو کله قرب الهی و عشق و محبت شهنشاهی تحصیلته سعی ایایم

(کی بود در زمانه وفاجام می یار * نامن حکایت جم و کاکوس وی کم)

زمانه ده شین وفا اولدی شراب جامی کتور تان جم و کاکوس وی حکایتی ایدم (مفردات) (کی) یچر (بود) اولدی (در) فی (زمانه) م (وفا) م (جام می) شراب قدسی (پیار) کتور (تا) حتی (من) بن (حکایت) م (جم و کاکوس وی) ادج پادشاه اسعیدر (کم) ایدم (معنای اشارتی) تعس عبد الدینار و تعس عبدالدرهم حدیث شریفی سر نیجه ایشاد دنیا و اهل هوا اولان کرک علماء رسمی و کرک جهلاء خصمی شوزمانه اهلنده بر در او وفا و معا و نت علی البر و انتقوی یوقدر ای عاشق صادق سن شراب عشق الهی اولان قدح قلبی اله کتور تا که بن سکا بنای دنیانک پادشاهلر نك عاقبتنده ندامت و خسارتلری حکایتی خبر و بریم

(از نامه سیاه نترسم که روز حشر * با فیض لطف اوصدا زین نامه طی کم)

سیاه نامه دن خرف ایتمزم زیرا قیامت کوئی اول اللهک لطفی فیضیه یوز بونک کی نامه طی ایلرم (مفردات) (از) من (نامه) م (سیاه) م (نترسم) قور قام (که) زیر (روز حشر) قیامت کوئی (با) للابسه (فیض لطف) م (او) ضمیر (صد) یوز (ازین نامه) بونامه کی (طی کم) دورم (معنای اشارتی) عون خدا ایلره راه عشق الهیه نابعدم اولد چقه و هر وجهله مرادم حضرت الله اولد چقه بحسب البشریه کناشاهه دفتر اعمال طوالب کثرت ذنوبله سیاه اولسندن خوف ایدوب سعی و طلب بولندن کسام زرا (ان الحسنات یذین السیئات) آیت کریمه سر نیجه (ان الله مائنه رجه ابط منها رجه واحدة) الی اهل الدنیا فوسعتهم الی آجالهم

(ازقال و قبل مدرسه حالی دلم گرفت * بک چند نیر خدمت معشوق می کم)

بک چند نیر خدمت معشوق می کم گرفت بکر ندی دیمکدر نته کم خسروک بویشده اوپله در * بیت * زدنیامیرود خسرو بزرلب همی کوید * دلم بگرفت در غربت تنای وطن دارم) ایگر ندی و دیکسندی دیمکدر بوافظ بومعنایه چوق کلور * محصول بیت * مدرسه قبل وفاندن حالیا کوکلم بکر ندی بر نیجه زمان دخی معشوق و مبه خدمت ایدم یعنی معشوق و مبله تقید ایدیم (کی بود در زمانه وفاجام می یار * نامن حکایت جم و کاکوس وی کم) * محصول بیت * خطاب عام طریقیله بیورر زمانه ده شین وفا اولمشدر جامی کتور یعنی زمانه قدیمدن بوقادر جام باده کتور تا که بن سکاجم و کاکوس و یک حکایه سین ایدیم یعنی زمانه ده وفا اولیدی بونلر سلطنتده باقی قلایدیکه هر بریسی زمانه ده براواو پادشاه ابدی خصوصاً جم که حضرت سلیمان پیغمبر در که خوش و طیوره حکم ایدردی (از نامه سیاه نترسم که روز حشر * با فیض لطف اوصدا زین نامه طی کم) نامه سیاه نترسم مراد دفتر سیاه ندر یعنی کناهلر باز بلان دفتر در ازین بونده ادا تشریه در * محصول بیت * نامه سیاه اولسندن خوف ایللم زیرا جزا و حشر کوننده اللهک لطفی فیضیه یوز بونک کی نامه بی دوروب بوکرم یعنی دوروب دیوشمردم حاصلی الله تعالی عفو ایدر

(کویک صبح نا کلهای شب فراق * با آن خسته طالع و فرخنده بی کنم) یک صبح بیانی که کلهای شب فراق کویک صبح نا کلهای شب فراق * با آن خسته طالع و فرخنده بی کنم) شکایت مناسبت خسته مبارک و فرخنده عطف تفسیری بی یونده بول و از مناسبت در * محصول بیت * فی صبح یکی تافراق کویک صبح شکایت بی اول خسته طالع و فرخنده ازلی جانانه ایدیم یعنی صبح اولی جانانه ملا فی اولوب فراق کویک صبح کدشتنی شرح و بیان ایدیم (خاک مرا جود در ازل از می سرشته اند * با مدعی بگو که چرا ترک می کنم) * محصول بیت * بنم طبعی چونکه ازله میدان یوغور مشلدر مدعی به سوله که بچون می ترک ایدیم یعنی بر فتنه که تقدیر زدا نیسته ثابت اوله آدن نیچون نجب ایدوب بر هیز ایدیم (این جان عاریت که بحافظ سپرد دوست * روزی رخس بدم و نسیم وی کنم) * عاریت ضرورت و زنجیون یا تحقیق قلمشدر که حرف رابط صفت بییم اخبار و انشا به تحملی واریت کور ورم و کور رسم دیگدر * محصول بیت * بو جان عاریتی که دوست حافظه تسلیم ایدیم بر کون رخس کور رسم اکابو جان عاریتی تسلیم ایدیم یعنی جانان بو زنی کور رسم اکابو جان فدا ایدیم (وله ایضا) (حجاب چهره جان میشود غبار تم * خوشامی که ازین چهره برده رفتم) حجاب چهره جان اضای قناری لایه زدر ویا لایه و بیانیسه در غبار تم بیانیسه خوشا انی تعجب افاده ایدر نه عجب خوشدر دیک اولور دمی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت * محصول بیت * غبار تم جان چهره شد حجاب اولور یعنی وصل جانانه تم روح برده ا و از رنه عجب خوشدر برده که بوچهره جانندن برده رفتم یعنی برده شدند بکوب صافی جان اولامکه وصول جانانه قابل اولم (چنین نفس نه سزای چومن خوش الحانیت * روم بکشن رضوان که مرغ آن چمن) قدس دن بامر اد در الحان لک جهید بو نده آواز مراد در کلشن رضوان لایه جنت مراد در جنتک بوانه رضوان دیرل که حرف تعالیل * محصول بیت * بو نجایان نفس بدم کی خوش آواز بلالک لایق دکل کلشن جنته کیده بیکه اول

وان الله قابض تلك الرحمة يوم القيامة فيضعها الى تسعة وتسعين فيكمالها مائة رحمة لا وائاته واهل طاعت) حديث شريفني سرنجيه قيامت کونی اول الهیک زجه واسعه سوله واضف فضيله يوز بولک کی نامه سباهی طی و محو ولاشی ایلرم

کویک صبح نا کلهای شب فراق * با آن خسته طالع و فرخنده بی کنم) فی صبح یکی تافراق کویک صبح نا کلهای شب فراق کویک صبح نا کلهای شب فراق * با آن خسته طالع و فرخنده بی کنم) (مفردات) (کو) قتی (یک) رسول (صبح) م (نا) حتی (کلهای) شکوار (شب) کویک (فراق) م (با) لایله (آن) اول (خسته) مبارک (طالع) م (فرخنده) قوللو (بی) ایز (کنم) ایدم (معنای اشارتی) قتی اول مظهر نور اکهی و وارث محمدی شهنشاهی اولان مرشد کامل که ظلمت طبایع بشریه ک و شب فراقه شبه اولان ظلمت حجاب و انقباض شکایتلری اول طماعی مبارک و اثر رسول الله کافق لری اولد نیچون ایزی قوللو مرشد با ایدیم بیان ایدیم آکیم یزی الوارذات خدایه واصل ایلله

این جان عاریت که بحافظ سپرد دوست * روزی رخس بدم و نسیم وی کنم) بو عاریت جان که دوست حافظه تسلیم ایدیم بر کون آنک یوزنی کورم و آ که تسلیم ایدم (مفردات) (ان) بو (جان) م (عاریت) م (با) لایله (حافظ) م (سپرد) اصغر لدی (دوست) م (روزی) بر کون (رخس) آک یکاغتی (بییم) کورم (تسلیم) م (ری) که (کنم) بدم (معنای اشارتی) حضر اللهک عنا بیدله بو عاریت و محبوب حقیقی طرفسدن حافظه بو امانت اولان جانی بر کون جانی نورنی مشاهده و انوار جمال الله مستغرق اولدیم حانده بو عاریت جانی نور ایدله نور اوله رقی نه کنیدی به تسلیم ایلیم

خوشا انی تعجب افاده ایدر نه عجب خوشدر دیک اولور دمی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت * محصول بیت * غبار تم جان چهره شد حجاب اولور یعنی وصل جانانه تم روح برده ا و از رنه عجب خوشدر برده که بوچهره جانندن برده رفتم یعنی برده شدند بکوب صافی جان اولامکه وصول جانانه قابل اولم (چنین نفس نه سزای چومن خوش الحانیت * روم بکشن رضوان که مرغ آن چمن) قدس دن بامر اد در الحان لک جهید بو نده آواز مراد در کلشن رضوان لایه جنت مراد در جنتک بوانه رضوان دیرل که حرف تعالیل * محصول بیت * بو نجایان نفس بدم کی خوش آواز بلالک لایق دکل کلشن جنته کیده بیکه اول

تم غباری جان بوزنه برده اولور نه خوش شول بدم که بو بوزدن برده رفتم ایدم (مفردات) (حجاب) م (چهره) بوز (جان) م (میشود) اولور (غبار) بوز (ن) م (م) بنم (خوشا) نه خوش (دمی) بر نفس (ازین چهره) و بوزدن (برده) م (بر) یوقار و (فکنم) راغم (معنای اشارتی) (الموت تحفه المؤمن ومن احب لقاء الله احب الله افقه) الخ حديث شريفني سرنجيه موت باعث وصلت الى الله اولد نیچون حاکمی اولان تم غباری لقاء الله اهل اولان جان عزیزم بوزنه برده و حجاب اولور نه خوش شول نفس بواسطه باقی اولان روح بوزندن موت ایلله وجود برده بی رفع ایدوب بلا حجاب لقاء الله واصل اولم

چنین نفس نه سزای چومن خوش الحانیت * روم بکشن رضوان که مرغ آن چمن) بو نجایان نفس بچلین بر خوش الحانه لایق دکلشن جنت کدشته کیدرم زیرا اول چنک مرغی م (مفردات) (چنین) بو نجایان (نفس) م (نه) انی (سرا) لایق (چون)

بچلین (خوش) م (الحان) نغمه (با) وحدیه (است) در (روم) کیدرم (با) لایله (کلشن) م (رضوان) بواب جنت (که) زیر (مرغ) قوش (آن) اول (چن) باغچه (م) بن (معنای اشارتی) محمد الله خدای بچون بی مرغ حرم حضرت ونغمه سرای اسرار معرفت قلمشدر بو نجایان حجاب قفس بند بچلین بر خوش الحانک اکلمشی نه لایق در روضه رضوان اولان جنته کیدرم زیرا بران اول باغچه نک مرغیم بلکه جنت معرفه اللهک بلایم

(عیان نشد که چرا آدمم بکجا بودم * دریغ و درد که غافل زکار خوبشتم) عیان عینک کسر ایلله مفا علیه یا سندن مصدر در * محصول بیت * عیان واشکاره اولدی نیچون بودنیاه کلدیم و شمدی به دك فتنه ایدم حاصلی مبدأ و معاد معلوم اولدی دریغ و درد که کنیدی ایشمدن غافل یعنی مبدأ و معاد دینی بلدیکندن تغافل چکر خواجه نجاهل عارف صنعته سلوک بیور مشدر والا اولیادن بر صاحب سعادت امش (چه گونه طوف کنم در فضایی عالم قدس * چودر سرا چه ترکیب نخته بندتم) طوف مصدر در طواف بطوف دن یعنی نصر بایندن بر ندی طولانی ملامکی طولاغق کی فضا میدان و ککش بر عالم قدسه اضافتی بیانیسه در سر ایدم سرائک تصغیر ایدر اوچکر دیکدر ترکیبه اضافت بیانیسه در مراد وجود در یعنی عناصر اربعه نخته بند قناتلری و قناتلری ابکی نخته نک ارانسه وضع ایدوب ابکی جابیدن بر ایلله محکم باغشدر تا که اور ستمسون دیو اول قناتلره و اول قناتلره نخته بند دیرل خواجه وجود جسمانیسی اول نخته لره و روحانیسی اول قناتلره و قناتلره نشید ایدر که اول نخته لایله مقید در نده اضافت بیانیسه در * محصول بیت * بویتی عالم معاد متعاقب بیور مشلدر یعنی نه وجهله عالم قدس میدانده طولانوب سیر ایدرم یعنی عالم قدسی نیچه تماشا نورم چونکه ترکیب سرائیچنده یعنی وجود اوندن نخته بندی یعنی تسلیه مقدم حاصلی مادامکه بشریت روح چندره در روح عالم قدس فضا سنده طبران ایدرم یعنی وجود عالیشان بکیم نخته عالم ارواحه واصل اولم (مرا که منظر حور بست مسکن و ماوی * چرا بکوی خراباتیان بود و وطنم) منظر حور بست مراد چنیدر * محصله ول بیت * بنم که مسکن و ماوی قصر و منظر حوردر یعنی جنتدر پس نیچون وطن و مسکن خراباتیلر محله سی اوله یعنی مقام اعلای وطن ایدمکن ممکن ایکن مقام ادانی نیچون مسکن ایدیم یعنی مؤمنه جنت تحصیل ممکن ایکن دوزخه نیچون میل ایلله

بچلین (خوش) م (الحان) نغمه (با) وحدیه (است) در (روم) کیدرم (با) لایله (کلشن) م (رضوان) بواب جنت (که) زیر (مرغ) قوش (آن) اول (چن) باغچه (م) بن (معنای اشارتی) محمد الله خدای بچون بی مرغ حرم حضرت ونغمه سرای اسرار معرفت قلمشدر بو نجایان حجاب قفس بند بچلین بر خوش الحانک اکلمشی نه لایق در روضه رضوان اولان جنته کیدرم زیرا بران اول باغچه نک مرغیم بلکه جنت معرفه اللهک بلایم

عیان نشد که چرا آدمم بکجا بودم * دریغ و درد که غافل زکار خوبشتم

عیان اولدیمی که بو عالمه نیچون کلدیم و فتنه ایدم حیف و درد که کنیدی ایشمدن غافل (مفردات) (عیان) ظاهر (نشد) اولدیمی (چرا) نیچون (آدم) کلدیم (بکجا) فتنه (بودم) ایدم (دریغ) حیف (درد) م (غافل) م (ز) من (کار) ایش (خوبشتم) کنیدی (معنای اشارتی) (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) آیت کریمه سی سرنجیه بو عالمه نیچون کلدیم عیان اولدیمی اولدی که باعث خلقت انجی طاعت و معرفه الله سدر اول فتنه ایدم ای نفس بر ملا حضه ایلله که عالم ارواحه ارواح قدسیه ایلله عالی مقاملره ایدم نه طاعت و معرفت قوتیله اعلای علیه ترقیه وصوله سعی ایدم سن (هلاک المسوفون) حدیث شریفی سرنجیه حیف و درد که ما سوا به منقول اولوب کنیدی ایشمدن غافل اولشم

چگونه طوف کنم در فضایی عالم قدس * چودر سرا چه ترکیب نخته بندتم

عالم قدس صحراننده نیچه جولان ایدم چونکه ترکیب سراجده سنده ن نخته بندی م (مفردات) (چگونه) نه گونه (طوف) جولان (کنم) ایدم (در) فی (فضا) صحرای (عالم قدس) م (چو) چونکه (در) فی (سرا چه) اوچکر (ترکیب) م (نخته بندتم) ن نخته سنده باغشتم (معنای اشارتی) اعلای علیه اولان عالم قدس صحراننده نیچه واصل اولم چونکه بو عناصر ایلله مرکب و طبیعت کشافی اوچکر ننده و یوسفی عالمه تن عاریت نخته سته باغشدر شغل تن ایلله مقید اولشم و بو بهاصل و بی ثبات اولان وجودک متعاقباته باغشدر حجب التده قلدیم نیچه واصل الی الله اولم مکر عتابه الله متضم اوله

مرا که منظر حور بست مسکن و ماوی * چرا بکوی خراباتیان بود و وطنم

بنم که مسکنم و مقام حوری قصر بدر خراباتیلر محله سنده نیچون بکاوطن اوله (مفردات) (مرا) بنم (منظر) قصر (حوری) م (است) در (مسکن) م (ماوی) مقام (چرا) نیچون (با) لایله (کوی) محله (خراباتیان) م (وطن) م (م) بنم (معنای اشارتی) (واقف کرمنه بنی آدم) آیت کریمه سی سرنجیه مبدأ و معاد مزده یزی حضرت الله اکرم مخلوقاتدن قیلوب اوله عالم قدس و آ خرده بنم مسکن و مقامی حور یلر منظری جنت اعلی قتلش ایکن شرابی سراب و نغمی نفم اولان میخانه دنیای فانیه نیچون بکاوطن اوله (حب الوطن من الايمان) سرنجیه بنم

بچلین (خوش) م (الحان) نغمه (با) وحدیه (است) در (روم) کیدرم (با) لایله (کلشن) م (رضوان) بواب جنت (که) زیر (مرغ) قوش (آن) اول (چن) باغچه (م) بن (معنای اشارتی) محمد الله خدای بچون بی مرغ حرم حضرت ونغمه سرای اسرار معرفت قلمشدر بو نجایان حجاب قفس بند بچلین بر خوش الحانک اکلمشی نه لایق در روضه رضوان اولان جنته کیدرم زیرا بران اول باغچه نک مرغیم بلکه جنت معرفه اللهک بلایم

عیان نشد که چرا آدمم بکجا بودم * دریغ و درد که غافل زکار خوبشتم

(اگرز خون دلم بوی مشک می آید * عجب مدار که همدرد نافع ختم) * محصول بیت * اگر بوی مشک فانی کوز سه عجب

﴿ ۲۳۸ ﴾

وطن اصلیم انجیق اعلای علیندر

﴿ اگرز خون دلم بوی مشک می آید * عجب مدار که همدرد آهوی ختم ﴾

اگر خون دلمدن مسک راجحه سی کله عجب طوتمه ز پراختن آهوسیه همدردم
(مفردات) (م) (اگر) م (ز) من (خون) فان (دل) کوکل (بوی) راجحه
(مشک) م (می آید) کله (عجب) م (مدار) طوتمه (که) ز پرا (همدرد)
درد مقارنی (آهوی) جیران (ختن) مملکت (م) بنم (معنای اشارتی) وطن
اصلین حسرتندن جگر میز قانی دیده خونبار مندن آقوب اول خوندن اگر دماغ
جانله مسک کبی نفس رجائی راجحه سی کله نجیب ایله زیر (انی لاجد نفس الرحان
من قبل الین) حدیث شریفی سر نیجه اول ختم معنوی آهوسی اولان او یس القری
ایله همدرد و مظهر اسرار محمدی اولمشزد

﴿ طراز پیرهن زر کتم مین چون شمع * که سوزهاست نهانی درون پیرهنم ﴾

بنم شمع کبی التون تلو پیرهنمک علامتی کورمه ز پرا پیرهنمک ایچنده نهانی سوزل
وارد (مفردات) (طرز) پز آورد قلمی علامت (پیرهن) کولهک (زرکش)
التون چکیچی (م) بنم (مین) کورمه (چون) مثل (شمع) م (که) ز پرا
(سوزها) باقلاقل (است) وارد (نهانی) کبرلو (درون) ایچ (پیرهن) م (م)
بنم (معنای اشارتی) بنم شمع کبی التون چکیچی یعنی وجودم پیرهنمک ظاهرده
خوش حالده و صحت و سرور ایله اولدیغیه باقده ز پرا عشق الهی ایله و آرزوی
مشاهده انوار جمال الله ایله وجودم ایچنده اول آتش عشق حرارتی و باقلاقلری
جگر عری خون و احوالری دگر کون ایتمشدر

﴿ پیاهستی حافظ ز پیش او بردار * که باوجود تو کس نشود زن که منم ﴾

کل و حافظک وجودنی آنک او کندن قالد که سنک وجودگاه کیمسه بدن ایستیه که
بنم (مفردات) (پیا) کل (هستی) وجود (حافظ) م (ز) من (پیش) اولک
(بردار) قالد (با) مع (وجود) م (نو) سن (کس) کیمسه (نشود) ایستیه
(زمن) بدن (منم) یعنی بنم بلکمسی (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی کل
عنایت ایله تجلی انوار ذاتیه که مستغرق قلوب حافظک وجودی پرده سن او کندن
قالد رمله وجودنی وجود کده و اراده سنی اراده کده او یله محو و فنا ایله که کیمسه
بدن وارلق و بتلک اثری ایستیه ز پرا (وجودک ذنب لایقاس علیه ذنب) سر نیجه
وصلت الی الله وجوددن عظیم پرده اولز

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ کرد دست دهد خاک کف پای نکارم * بر لوح بصر نقش نکاری بنکارم ﴾

اگر نکارمک کف پاینک خاکی بکا میسر اوله بصراوح اوزره اول نکارک نقشنی نقش
ایدم (مفردات) (کر) اگر (دست) ال (دهد) ویر (خاک) طبراق (کف)
آیه (پای) آباق (نکار) محبوب (م) بکا (بر) علی (اوح) نخته (بصر) کوز

﴿ نقش ﴾

* محصول بیت * اگر ال و پرده بکا خاک کف پای نکار لوح بصراوزه بر خط غباری نقش ایدم

(پروانه او کر رسد در طلب جان * چون شمع همانم بدی جان بسیارم) پروانه او اضافتی لامیه در می اد پروانه دن تذکره و خط همایون
مقوله سید رسدیم مین معنی جهشتدن جانه مقید در جانه دیمکدر همانم مر کبدر هم دن و آن دن و مدن هم اول ساعت معنایه در بدی
با حرف طرف دم نفس یا حرف وحدت برنفسده دیمکدر بسیارم فعل مضارع متکلم وحده تسلیم ایدم دیمکدر جان بسیارم مقدم
مفعولیدر * محصول بیت * اگر اول جانان پروان سی جانه طلبنده ابر بشر سه یعنی بدن جان طلب ایدر سه شمع کبی هم اولدم بر ساعته
جان تسلیم ایدم حاصلی جان طلبیون جاناندن بکا بر خط کاور سه شمع کبی خط کلدیکی کبی بر ساعته جان تسلیم ایدم یعنی بر دم توقف
ایلیه و ب نقد جانی امری نه فدا ایلم
(کر قلب دلم رانهد دوست عیاری * من تقدروان در رهش از دیده شمارم)
قلب دل اضافتی بیانیه در را ادات مفعول
مراد قلب دلدن صافی و خاص اولمقدر
یعنی معشوش کوکل قلب دله اضافتی
اطفا فتنن خالی دکلدر عیار عینک کبریه
معیار معنایه در که بونده مقدار دن
تعبیر در تقدروان بیانیه روان رایج
معنایه در شمارم فعل مضارع متکلم
وحده شماریدن صیارم دیمکدر
* محصول بیت * بنم قلب کوکله یعنی
معشوش و دغل کوکله دوست بر معیار
و بر مقدار تعیین ایلم سه یعنی بر قیمت
قوما ز سه حاصلی اعتبار ایلم سه بن
کوز مدن آنک بولنه نقد رایج صیارم
یعنی کوکله قلبدر دبو بکنتر سه کوز مدن
اعلا کبرافیه ابائی طیر غنصیارم حاصلی
کر به و بکا ایله بولنه کوزم باشنی صیارم
قلب و نقد و روان و شمار عیار تلی
مراعات نظیر صنعتیدر قلب و نقد
و عیارده بولنه در (دامن) نشان
از من خاکی که پس از مرگ * زین در
تواند که بردباد غبارم (مفشان فعل نهی
مفرد مخاطب در سلکیم دیمکدر دامن
مفشان مقدم مفعول صریحیدر و از من
غیر صریحی من خاکی بیانیه که حرف
تعلیل پس از مرگ مصرع ثانیه مر هوند
نتوان قادر دکل که حرف بیان بر دکل
مضارع مفرد غایب بر بدن دن ایلتور
دیمکدر باد فاعلی غیر مفعول صریحی
وزن در مقدم غیر صریحی * محصول
بیت * بن خا کیدن آنک سلکیمه یعنی
بدنن اعراض ایله که مودن صکره
بوقودن بل بنی ایلمکه قادر اولر یعنی سن
بدنن آنک سلکوب اعراض ایلمکه آستانکی
ترک ایلمکه احتمالی بوقود ز پرا مر کدن
صکره بوقودن بل بیله توز بنی ایلمکه
قادر دکلدر شوبله محکم تشبیه بوقویه
(بر بوی نکار تو شدم غرق امید ست *
از موج سرشکم که رساند بکنارم) بونده بوی امید معنایه در کنار بان و بپاوه معنایه در و اوحرف حال امید مصرع ثانیه مر هوند موج
سرشک بیانیه و بالامیه در مجازا که حرف بیان رساند فعل مضارع مفرد غایبدر رساندنن الف و نون ادات تعدیه در بونده ایرشدره
دیمکدر بکنارم یا حرف صله کتار بونده لب معنایه در لب در با کبی مین معنی جهشتدن رسانده مقید در تقدیری رساندم بکناردر * محصول بیت *
سنگ کتارک امیدیه ابکی معنایه بیه اشک چشمه غرق اولدم حال بو که امید و اردر موج سرشکدن که بنی کتاره ایرشدره یعنی کر جدا بقیل
اشکم در با سته غرق اما امید و اردر که اشک چشم در یاسنک موجی بنی کتاره ایرشدره حاصلی مر جودر که کتار بکابنی ساحل و صاله ایصال ایلیه

﴿ ۲۳۹ ﴾

(نقش) م (نکار) محبوب (بنکارم) نقش ایدم (معنای اشارتی) اکر اول
خلیفه الله فی الارض اولان مر شد جوان یخنک خاک کبابی الیه کبروب بکا وصلنی
میسر اولور سه کوزم لوسی اوزره اول عزیزک صوری و معنوی نقشنی نقش ایدم
و کوکلم کوزنی اکا متوجه قلوب آنک سیرت صلاحندن و اثر سعادندن بر نفس جدا
اولیم و بر قدم آریلم

﴿ پروانه او کر رسد در طلب جان * چون شمع همانم بدی جان بسیارم ﴾

اگر آنک پروانه سی جان طلب ایتمکه بکا بر شمع کبی فوری برنفسده جانمی تسلیم
ایلم (مفردات) (پروانه) خبری (او) ضمیر (کر) اگر (رسد) ایرشده (م)
بکا (در) فی (طلب) م (جان) م (چون) مثل (شمع) م (همانم) اوساعت
(بدی) برنفسده (جان) م (بسیارم) تسلیم ایدم (معنای اشارتی) اکر اول محبوب
خدا اولان پیروشن ضمیرک طرف عزتندن جانمی طلب ایتمکه بر خبری و بر اشاره
درونی بکا بر شمع موم آتیه بلاتوقف تسلیم اولدیغی کبی بدی برنفسده جانمی
پیرمه تسلیم ایدم

﴿ کر قلب دلم رانهد دوست عیاری * من تقدروان در رهش از دیده شمارم ﴾

اگر قلب کوکله دوست بر عیار قومیه بن چشمندن آنک بولنه نقد روان صیارم
(مفردات) (کر) اکر (قلب) زیوف (دلم را) کوکله (نهد) قومیه
(دوست) م (عیار) م (یا) وحدتیه (من) بن (نقدروان) کبرافیه (در)
فی (بول) ش (ضمیر) از دیده (کوز مدن) شمارم (صایم) معنای اشارتی
اول جواسیس القلوب اولان پیردلیرا کر بنم مزینف و معشوش کوکله پروزن قومیه
و اعتبار ایتمیه بن کر به ایله عندالله مقبول اولان و نقد رایج کبی آنان انجودانه سی کبی
کوز مدن یا شلردو کیم و راه عشقه وجودی افتایدم

﴿ دامن مفشان از من خاکی که پس از مرگ * زین در نتواند که بردباد غبارم ﴾

بن حقیقندن اعراض ایله ز پرا مودن صکره باقادر اولر که بوقودن بنم غباری ایلمه
(مفردات) (دامن) آنک (مفشان) صایجه (از من) بدن (خاکی) طبرغه
منسوب (پس) صکره (از مرگ) اولومدن (زین در) بوقودن (نتواند) قادر
دکل (بد) ایلمه (باد) بل (غبارم) توزی (معنای اشارتی) ای خلیفه الله اولان
پیرم بوخاک ذلیدن اعراض ایله ز پرا مودن صکره وجود طبرقی اولسه دخی با دهوا
و عاق سوا قادر اولر که بوقودن بنم غباری قالدیر و عشق و محبت آهوی فوقوسنی
بنم تر امدن کیدره بلکه بل سر بجه دماغ عشاقه بنم تر امدن محبت فوقوسنی کله

﴿ بر بوی نکار تو شدم غرق و امید ست * از موج سرشکم که رساند بکنارم ﴾

سنگ کتارک امیدی اوزره کوزم باشنه غرق اولدم و امید کوزم باشنک موجندن که
بنی کتارک ایرشدره (مفردات) (بر) علی (بوی) امید (کتار) فوجاقی (نو)
سن (شدم) اولدم (غرق) م (امید) م (است) در (از) من (موج) طائفه

(بر بوی نکار تو شدم غرق امید ست * از موج سرشکم که رساند بکنارم) بونده بوی امید معنایه در کنار بان و بپاوه معنایه در و اوحرف حال امید مصرع ثانیه مر هوند موج
سرشک بیانیه و بالامیه در مجازا که حرف بیان رساند فعل مضارع مفرد غایبدر رساندنن الف و نون ادات تعدیه در بونده ایرشدره
دیمکدر بکنارم یا حرف صله کتار بونده لب معنایه در لب در با کبی مین معنی جهشتدن رسانده مقید در تقدیری رساندم بکناردر * محصول بیت *
سنگ کتارک امیدیه ابکی معنایه بیه اشک چشمه غرق اولدم حال بو که امید و اردر موج سرشکدن که بنی کتاره ایرشدره یعنی کر جدا بقیل
اشکم در با سته غرق اما امید و اردر که اشک چشم در یاسنک موجی بنی کتاره ایرشدره حاصلی مر جودر که کتار بکابنی ساحل و صاله ایصال ایلیه

(سر شنگ) کوزیاشی (م) بنم (رساند) ابرشدره (بکنشام) بنی کناره
(معنای اشارتی) سنگ موقوف کر به وزاری اولان وصلت وقریت ذاتیه ک
ورؤیت و مشاهد انوار قدسیه ک امید اوزره کوزم یاشنه غرق اولدم
وامیددر که روز شب جریان ایدن کوزم یاشنگ کزندن ووجندن که عاقبت
بنی مقصد اقصام اولان قربت و وصلت ابرشدره

زلفین سیاه نو بدلداری عشاق * دادند قراری وبردند قرارم *

سنگ ابکی سیاه زلفک عشاق دادارلغنه برقرار وپردیلر وقراری ایتلدیلر (مفردات)
(زلفین) ابکی زلف (سیاه) م (نو) سن (با) للایسه (دلدار) کوکل طوینجلیق
(عشاق) م (دادند) وپردیلر (قرار) م (با) وحدتیه (پردند) ایتلدیلر (قرارم)
م (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین الجلی والاسرار) کلامی سرنجه صفت
متفایله ز کدن کاه قابضیت کاه باسطیت اله تجلیک عشاق قلبی کند و به جذب کلی
ایککک ایچسون قلوب عشاقه ذکر الله اله اطمئنان وانسبت الهیه اله سکونت
وایقان وپردیلر و بی نهایت اولان لذت روحانیت اشتیاق و آرزو سیله روز و شب
آه و زارله بنی درد و محنته دو شور و قرار می ایتلدیلر و بنی محیرو سرگردان ایتلدیلر

چو امر وزمکش سرزوفای من واندیش * زان شب که زغم من بد عادت برآرم *

بوکون بکا وفا ایتکدن باش چکمه و فکر اله اول کیجهدن که بن غدن دعایه ال قالدیرم
(مفردات) (امر) بوکون (مکش) چکمه (سر) باش (ز) من (وفا) م (من) بن
(اندیش) فکر اله (زان شب) اول کیجهدن (ز) من (غم) م (من) بن (دعا) دعایه
(دست) ال (بر) یوقارو (آرم) کتورم (معنای اشارتی) (واوفا) به هدی اوف
به هدم (آیت کریمه) سنده اولان وعد کریمک سرنجه محضا کر مکدن بوکون
بکالطف وعتایتکله معامله بیوروب انوار ایمانه و عشق و محبت اله رشوق ایتلدیلر
قلبی انوار تجلی ذاتیه ک اله دخی بر نور وانسبت دائمیه ک اله سرور ایلیم سن
وینه توفیقکله اول کیجهده سنگ درگاه عزتکده تضرع و نیازله سنگ غم عتقکدن
والم اشتیاق کدن دعایه ال قالدیرم مرادم دلد کده بنی مأیوس ایتدیوب نظر
رجتکله نظر پوره سن

چو ای باد ازان باده نسیمی بمن آور * کان بوی شفای دهد از رنج خارم *

ای باد اول باده دن بکار رایحه کتورز بر اول رایحه جارنجندن بکشاف و پرد (مفردات)
(باد) بل (ازان باده) اول شرابدن (نسیمی) بر رایحه (بن) بکا (آر) کتور (که)
زیرا (بوی) رایحه (شفا) م (می دهد) و پرد (از) من (رنج) مشقت (خار) باش
اغر بسی (م) بکا (معنای اشارتی) ای توفیق الهی وای عنایت و نجات ربانی
اول شراب عشق الهیدن و قبضان فضل سبحانیدن بنم دماغ جائه پراینده رحمتی
و بر نقحه یزدانی کتورز بر اول رایحه شراب نفس و شیطاندن حاصل اولان
باش اغر بسی رنجندن و الم روحانیه در دندن بکا شفا و پرد

چو باو صف سرزلف تویی شد سخن من * پیوسته ازان همنفس مشک تارم *

سنگ

سنگ سرزلفک وصفیه اولدی بنم سوزم اول سیدن دایم تار مسکله همنفس
(مفردات) (با) للایسه (وصف) م (سر) اوج (زلف) م (نو) سن (می شد)
اولدی (مخن من) بنم سوزم (پیوسته) دایم (ازان) اول سیدن (همنفس) مصاحب
(مشک تار) م (م) بن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی بنه سنگ توفیقکله سنگ
آثار تجلیات صفاتیه ک وصفیه اولدی بنم سوزم اول سیدن دایم تار مسکی کبی
کلام اسرار لدیه دن او اوب دماغ جانانه غذا ولذت روحانیت بخش ایتدیجی اولمدر

حافظ ابلیس چو مر اجان عزت * عمری بود آن لحظه که جان را بلبل آرم *

ای حافظ انت قیمر می لبی چونکه بنم عزیز جانمدر بر عر اولور اول لحظه که جانی لبه
کتورم (مفردات) (حافظ) م (ب) دوداق (اعل) م (ش) ضمیر (چو) چونکه (مرا)
بنم (جان عزیز) م (است) در (عمری) بر عر (بود) اوله (آن لحظه) م (جان را) جانی
(باب آرم) دوداقه کتورم (معنای اشارتی) ای حافظ اول محبوبک لعلدن لطیف
و بی به اولان کلام جان فری و حبات ابدی بخش ایتدیجی فیوضات دلکشایی چونکه
بنم جان عزیزم غذا سیدر بر لطیف عر اولور اول لحظه که اول لذت روحانیت
و اول انوار معرفت ایله جانی لبه کتورم و تجلی انوار حق استراقله تسلیم روح ایدم

وله ابضا *

چو حالیا مصلحت وقت درامی بینم * که کشم رخت میخانه و خوش بنشینم *

شمدی وقت مهم مصلحتی انده کورم که اسبابی میخانه به چکم و سلامت اوطورم
(مفردات) (حالیا) شمدی (مصلحت وقت) م (دران) انده (می بینم) کورم (کشم)
چکم (رخت) متاع (با) للایسه (میخانه) م (خوش) سلامت (بنشینم) اوطورم
(معنای اشارتی) شمدی یکی وقت لازم اولان مصلحت او در که تعلقات دنیا
نیک ایدوب حضور اهل الهده ریاضات و مجاهداته سعی ایله عشق و معرفت اله
تحصیل ایدوب ماسودان فراغت قبله خوش حال اوزره اوطورم و سلامت دارین بولم

چو جز صراحی و کتابم نبود باروندم * تاخریفان دغا را ز جهان کم بینم *

صراحی و کتابدن غیری بکار و ندیم اولیه تا که حرامزاده حر یفری جهانن کم کورم
(مفردات) (جز) غیر (کتاب) م (م) بکا (نیود) اولیه (بار) م (ندیم) مصاحب (تا)
حق (حریفان) مصاحب (دغا) حرامزاده (را) ادات مفعول (ز) من (جهان)
م (کم) نقصان (بینم) کورم (معنای اشارتی) اللهم ارنا الحق حقاً وارزقنا اتباعه
وارنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه حدیث شریفی سرنجه یارب سنگ توفیقکله کتاب
الهدن و عشق الهیدن غیری بکار و مصاحب اولیه تا که ارباب غرض و حیل کار
وقطاع طریق اولان حرامزاده و باطل عوام حر یفری جهاننده نقصانده اولدق لربنی
کوروب (الثا قص ملعون) خبری سرنجه انلردن اجتناب اوزره اولم

چو جام می کیرم و از اهل ریاد و رشوم * یعنی از خلق جهان پاک دل بگزینم *

شراب قدحی طوتم و اهل ریادن بعد اولم یعنی جهان خلقندن بر پاک دلی اختیار ایدم

نی

۶۱

(حافظ ابلیس چو مر اجان عزت * عمری بود آن لحظه که جان را بلبل آرم)
* محصول بیت * ای حافظ جانک لب
لهلی چو نکه بنم جان عزیزمدر بر عر اولور اول لحظه که جانی طوداغه کتورم
یعنی جانک لبی که عمر عزیز در آن لبه
کتورم مک عمر در یعنی عمر ار تقابدر
حاصلی تاز جان کسب ایتلدیلر (وله ابضا)
(حالیا) مصلحت وقت دران می بینم *
که کشم رخت میخانه و خوش بنشینم
حالیا و حالا ابکی بر معنایه در مصلحت
وقت لامیه که حرف بیان * محصول
بیت * الآن وقت مصلحتی اوله مناده
کورم که اسبابی میخانه به چکم و کوزل
قرار ایدوب اوطورم یعنی میخانه ده مجاور
اولم (جز صراحی و کتابم نبود باروندم)
تاخریفان دغا را ز جهان کم بینم
دغا حیل و مکر * محصول بیت * میخانه ده
مجاور اولوب صراحی و کتابدن غیری
بار و مصاحب اولیه و یا اولسون تا که حیل
و مکر حر یفری جهانن کم کورم
مصلحت وقت بودر که میخانه ده مجاور
اولوب باروندم بونلر اوله تا که دنیا
حیل باز و مکار و غدار لربنی کوزم کورمیه
حاصلی اهل دنیا دن خلاص بولنجیون
میخانه کوشه سنی اختیار ایدوب بونلرله
اکلندیم دیرم (جام می کیرم و از اهل
ریاد و رشوم * یعنی از خلق جهان پاک
دل بگزینم) * محصول بیت * میخانه ده
اوطوروب جام می طوتم و اهل ریادن
اراق اولم یعنی خلق جهانن بر پاک دل
اختیار ایدم که جام می مراد در مصراع ثانی
مصراع اولی بیان ایدر پاک دل یاسنی حرف
مصدر طوتم و رشوم بیت واصل اولما مشر

(پس که در خرقة آلوده زدم لاف صلاح * شرمسار رخ ساقی وی رنگینم) شرمسار رخ ساقی اضافی لایه لرد روی رنگین پیانیه
* محصول بیت * چوق که باده ابله آلوده خرقة ایچنده صلاح لافنی آوردیم یعنی خلفه می ایاق صاتم ساقی رخینک وی رنگینک
شرمساری و محجوبیم یعنی بونلریم

﴿ ۲۴۲ ﴾

(مفردات) (جام) قدح (می) شراب (کرم) طوم (از) من (اهل را) م (دور)
بعید (شوم) اولم (از) من (خلق جهان) م (پاک) م (دل) قلب (یا) وحدتیه
(بکریم) اختیار ایدم (معنای اشارتی) شراب عشق الهی قدسی اولان قلبی
هوا و هوا جس نفسانیه دن حفظ ایدم و صورت پرست اولان اهل ربادن بعید اولم
یعنی (تعاونوا علی البر والیقوی) آیت کریمه سی سر نبجه خلق جهان دن بینه معین بر قلبی
پاک ذات محترمی اختیار ایدم واکا صاحب اولم

﴿ پس که در خرقة آلوده زدم لاف صلاح * شرمسار از رخ ساقی وی رنگینم ﴾

آلوده خرقة ده زیاده که صلاح لافنی آوردیم ساقینک یوزندن و رنگین شرابدن
شرمسارم (مفردات) (بیس) زیاده (دز) فی (خرقة) م (آلوده) ملوث (زدم)
آوردیم (لاف) م (صلاح) م (شرمسار) چوق او نا ایچی (از) من (رخ) یکانی
و یوز (ساقی) م (می) شراب (رنگین) رنگلی (م) بن (معنای اشارتی) اسباب کبروریا
اولان علوم و اعمال ظاهره لاله بوملوثوی اعتبار خرقة وجود مد چوق صلاح
و تقوی لافنی آوردیم علت فاسده دن و اغراض کاسده دن صافی و سالم اولان
پیرکامک و شراب عشق الهیهک حضور نده شدی شرمسار و محجوبیم

﴿ سر با زادی از خاق بدارم چوسرو * کرده دست که دامن زجهان برچینم ﴾

سرو کی آزد لک ابله خلقدن باش فالدریم اگر میسر اولورسه که جهاندن فراغت
ایدم (مفردات) (سر) باش (با زادی) سلامتکه (از) من (خلق) م (بدارم) طوم
(جو) مثل (سرو) م (کر) اگر (دهد) ویره (دست) ال (دامن) انک (ز) من
(جهان) م (برچینم) دیو شرم (معنای اشارتی) اگر حضرت الله توفیق و عتاب
ایدر سه خانه تجلی الهی اولان قلبی اندیشه تعلقات فانیه دن تخلیه و ماسوی
اللهدن نیریدایله سرو کی آزاده اولوب عزات و قناعتله جهاندن فراغت ایدم
و انوار تجلیات الهی ابله محلی و تجلی اولم

﴿ بردم کرد ستهاست خدا بامپند * که مکدر شود آینه مهر آیینم ﴾

قلبم اوزره ظلم غباری واردی خد بکنه که بنم محبت عادنلو آینه قلم مکدر اوله
(مفردات) (ر) علی (دل) کوکل (م) بنم (کرد) غبار (ستهاست) ظلم (است)
وارد (خدا) ای خدا (بپند) بکنه (مکدر) م (شود) اوله (آینه) م (مهر)
محبت (آیین) عادت (م) بنم (معنای اشارتی) آینه اسرار تجلی و مطلع آفتاب
انوار معرفت لایزال قیاسد بنگ مرآت قلبم اوزره نفس و هوا و ابلیس پر دغازک
ظلم غباری که واردی بنم رحیم و لطیف اولان ربم سن بوست محبت و عشقهکله
و مشاهده انوار ذنبهک ابله عادنلو آینه قلم مکدر اولسنی کر مکله بزه لایق کورمه

﴿ سینه تنک من و بارغم او بهات * مرداین بار کران نیست دل مسکینم ﴾

﴿ بنم ﴾

طاعلرجه غمی بنم تنک سینه مه صغیر ارالنده بعد وار هیهات پیور دینی انکیچوندر بنم غمی کوکلم بو آغر یوکلاری دکدر یعنی
دل مسکینم جانانک غمی بوککنه محمل دکدر

(من) اگرند خراباتم و ک حافظ شهر * این متاعم که همی بینی و کتوزیم (رند خرابات و حافظ شهر لایه لرد * محصول بیت * بنا کردند
میخانه ام و اگر حافظ شهرم یعنی اگر طالع و اگر فاسق و اگر عابدیم بوقاشم که کوررسن و بوندن کترم یعنی کوردیک کیم
و کور دکدن ناکسک مصراع ثانی

﴿ ۲۴۳ ﴾

بنم طار سینه ام آک غمی بوککنه تحملی بعید اولدی بنم مسکین کوکلم بو آغر یوکل
اری دکدر (مفردات) (سینه) کوکس (تنک) طار (من) بن (بار) یوکل
(غم) م (او) ضمیر (هیاهات) بعید اولدی (مرد) آدم (این) بن (بار کران)
آغر یوکل (نست) دل (دل) کوکل (مسکین) م (م) بنم (معنای اشارتی)
استعید بالله (اواز لنا هذا القرآن علی جبل رأیته خاشعا متصدعا من خشية الله)
آیت کریمه سی سر نبجه بنم بو طار سینه سموات و ارضک چکمد یکی حضرت
اللهک عشقی و فیض و نجایسی بوککنه و آینه قلبم مکدر اولقله انوار جمال اللهدن
محجوبیت غمی بوککنه تحملی بعیددر زیرا بنم مسکین کوکلم حضرت اللهک عنایتسنر
بو آغر یوکل آدمی دکدر

﴿ من اگرند خراباتم و ک حافظ شهر * این متاعم که همی بینی و کتوزیم ﴾

بن اگر میخانهک اوندی ام و اگر شهرک حافظیم متاعم بودر که کوررسن و بوندن
کتترم (مفردات) (من) بن (رند) فاسق (خرابات) میخانه (م) بن (حافظ شهر)
م (این) بن (متاع) م (م) بنم (همی) دائم (بینی) کوررسن (کتز) زیاده
اکسک (زین) بوندن (م) بن (معنای اشارتی) بن اگر میخانهک عشق الهیهک
عیاریم و اگر شهرک حافظیم بنم بوکل و حقارتله و پریشان حالله اولان متاعی کوررسن
بو کوردو ککدن زیاده خورو حقبرو مسکینم و درگاه حقه محتاجم

﴿ بنده عاصف عهدم دلم آزرده کیم * که اکر دم زخم از چرخ بخواد کیم ﴾

آصف زمانک بنده سیم کوکلی رنجیده طومنه زیرا اکر فلکدن شکایت ایدن ایدن
بنم انتقامی الور (مفردات) (بنده) قول (آصف) وزیر سلیمان علیه السلام
(عهد) زمان (م) بن (دلم) کوکلی (آزرده) رنجیده (مکبر) طومنه (دم زخم)
نفس اورم (از چرخ) فلکدن (بخواد) ایست (کیم) انتقام (معنای اشارتی)
قطب زمانک بنده سیم بنم کوکلی ایچنده بوخسه اکر شکایت ایدرسم بنم شاهم
فلکدن انتقام آرد و بنم افتدم رغیور در که بنده سنی ایچنده نک عرفنی قطع
و کندوبی هلاک ایلر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ خبر تاخرقه صوفی بخرابات بریم * داق و طامات بیزار خرافات بریم ﴾

قالق صوفینک خرقة سنی میخانه به ایلتم دلق و طاماتی خرافات بازارنه ایلتم (مفردات)
(خبر) قالق (تا) حتی (خرقة) م (صوفی) م (با) لاله (خرابات) میخانه (بریم)
ایلتم (داق) بمانی ثوب (طامات) رسوم (با) لاله (بسه) بازار (م) خرافات
بت بازاری (بریم) ایلتم (معنای اشارتی) ای عالی همت اولان سالک قالق
ظاهر پرست اولان صوفینک خرقة سنی عیو بدن عاری اولان عشق الهی میخانه سنی
ایلتم ریا خرقة سنی و راه عشقک مانعی اولان رسوم و عادات لباسی بت بازارنه ایلتم
فروخت ایدم ترک و نچرید بولنی اختیار ایدم

معناسنی متاعم بودر که کوررسن دبین
معانی اضافندن آگاه دکل ایش (بنده)
آصف عهدم دلم آزرده مدار * که
اگر دم زخم از چرخ بخواد کیم
بنده آصف عهدم اضافی لایه لرد
عهد بونده زمان معنانه در که حرف
تعلیل دم زخم شکایت ایدم دیگدر بخواد
کیم کفنی دبلر یعنی انتقام آرد دیگدر
* محصول بیت * زمانه وزیرینک
بنده سنی یو کوکلی آزرده طومنه یعنی
کوکلی ایچنده که اکر فلکدن شکایت
ایدرسم انتقام آرد یعنی فلک که بوقدر
عظمت و قدرت صاحبیدر امرینه مطیع
و تصر فیه منقاد در فکیف غیرینی
حاصلی وزیرک عظمت و قدر بینی بیاند
(وله ایضا) (خبر) تاخرقه صوفی بخرابات
بریم * داق و طامات بیزار خرافات بریم
خبر فعل امر مخاطبدر خبریدن قالق
یعنی طور یوفاری دیگدر ناحرف تعلیل
خرقة صوفی لایه لرد خرابات میخانه دلق
طامات بیاتیه دلق خرقة فقرات طامات
اصطلاحات و رسوم صوفیدر خرافات
خرافه نک جعبدر بناء مجیه نک ضمیمه
و خرافه قیلله عذره دن بر شخصک
ایمیدر که آتی جن تصر ف ایلدی پس
هر نفسی که اول حانده مشاهده ایدردی
بوجانبه خبروردی و عرب بونی اکذاب
ایدوب حسدیت خرافه دیرلردی
اما حضرت محمد علیه السلام خرافه
حق دیشدر صکره عرب تشبیه طریقه
کیجه سوبان افسانه زه خرافات دبدیلر
اما بونده بازار خرافاتن مراد اسکی
بوسکی صا تلان بازار در رومده
بت بازاری کی مثلا * محصول بیت *
خطاب عام طریقه پیور قالق و تاکیدیکنر
صوفیلر خرقة سنی میخانه به ایلتم رهن
باده ایدم شطخ و طامات خرقة سنی بازار خرافاته ایلتم زیرا بونک کیلره کیسه اعتبار ایدوب بر بول و بر من حاصلی ریا خرقة سیدر
آتی بنده مرایلر آرد بی ریا و لاله آلمز دلق و طامات دیو و او عاطفه ابه بازان معنایه وصولی یو غیش

(کوش بستیم وزافسانه واعظ رستم * چند چون بخیران ننگ خرافات بریم) بونده خرافات کچه افسانه لری معنایست در
محصول بیت * قولنری باغلق وواعظ افسانه سندن قور تادق نیجه به دک بخیرل کبی واعظلر افسانه سنگ عازوناوسنی

۲۴۴

ایله وزبانی نیجه برافسانه دیکلمک عاریبی

کوش بستیم وزافسانه واعظ رستم * چند چون بخیران ننگ خرافات بریم

قرلاغری باغلق وواعظک افسانه سندن قور تادق نیجه بر بخیرل کبی عازوناوسنی
سوزلر ایله (مفردات) (کوش) (قولا) (بستیم) (باغلق) (ز) (من) (افسانه)
حکایت (واعظ) (م) (رستم) (قور تادق) (چند) (نیجه) (جون) (مثل) (بخیران)
خبر سوزلر (ننگ) (عار) (خرافات) (نامه) (سوز) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی)
فضول کلامدن قولاغری باغلق لذت روحانیدن وشراب عشق الهیدن بی ذوق
اولان واعظ غافلک افسانه دروغندن قور تادق نیجه بری خبرل کبی عازوناوسنی
سوزلر وبلان حکایه لایله مفرور اولم واسماع ایلم

ناغمه خلوتیان جام صبوحی کیند * چنگ صبحی بدر پیر مناجات بریم

ناجم خلوتیلر جام صبوحی نوش ایلمد صبحه منسوب اولان چنگی مناجات پیرک
قبوسنه ایلمد (مفردات) (نا) (حتی) (همه) (جمع) (خلوتیان) (م) (جام) (م)
(صبوحی) (صبح) (ایچیلر) (شراب) (کیند) (طوبیلر) (چنگ) (برساز) (تبدیل) (صبح)
م (با) (ظرفیه) (در) (قبو) (پیر) (م) (مناجات) (م) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی)
علاء رسومک وعوام طریقتک حیلہ نقسانیلر بی خبری برلم ناکه وسوامله طوبیلر
اولان خلوتیان جله سی شب تابش شراب عشق الهیه بی نوش ایلمد ووشرب
عشق حصولی ایچون پیر طریقت قبوسنه اجابت وقتی اولان وقت سحرده چنگ
کبی حزن آوازله نیاز و مناجات ایلم

سوی زندان قلندر بره آورد سفر * دلق بشیمه وسجاده طامات بریم

قلندر رنلر جاننده سفر ارمغانی دیو بشیمه دلق وطامات سجاده سنی ایلمد
(مفردات) (سوی) (جانب) (زندان) (عبارلر) (قلندر) (بجرد) (کیمه) (با) (لایله)
(ره آورد) (ارغان) (سفر) (م) (دلق) (خرقه) (بشیمه) (یوکه) (منسوب) (سجاده)
م (طامات) (رسوم) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی) (ماسوی) (الهدن) (قلبی) (تجریده)
ایلیوب حالی عبارله خلق طالعن سترایله کائن و بان اولان رجال الله جاننده
مفر ارمغانی دیو دلق بشیمه وجودی ولوازم وجود اولان سجاده رسوم وعادات
صوفیه لری ایلمد وظاهرا وباطنا انلرک طریق اسلرینه تسلیم اولم

ورنهد دره ماکار ملات زاهد * از کلستانش زندان مکافات بریم

اگر زاهد بزم بولر ملات خانی قویه کلستانن آتی مکافات زنداننه ایلمد
(مفردات) (ور) (اگر) (نهد) (قویه) (در) (فی) (رهما) (بولر) (خار) (دیکن)
(ملات) (م) (زاهد) (م) (از) (من) (کلستان) (م) (ش) (آتی) (با) (لایله)
(زندان) (م) (مکافات) (جزا) (واجب) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی) (اگر) (منکر)
حالات اعلی الله اولان زاهد خشک بزم بولر ملات خانی قویه و بزم طعن ایلمد
ومانع اوله توجه قلبه آتی کلستان سعادت اولان راه عشق الهیدن چیتاروب جزا
سینه سی اولان زندان دنیا به و مهلاک الیدی اولان محبت ماسویه دوشور و ب

انسوگم

واحسان اوزره اولورز واکر زاهد بزم بولر خار ملات قورسه یعنی رنلر مذکور عطایا ایچون بزی اوم الیرسه آتی کلستان
ذوق وفسادن زندان مکافات وجزایه ایلنورز حاصلی جزاسنی نه خار ملات ایلر زنه که دیشلر کاند بن ندان وکا نکیل نکال

(شرم مان بادن بشیمه آلوده خویش * کریان فضل وهز نام کرامات بریم) شرم مان فارسیده ضمائر جمع اولیجی ذوالعقول کبی
الف و نوله جمع اولور شرم مان شرمشان دیرلر وفس بشیمه آلوده خویش بیانه ولایه در مصرع اول جزاومصرع ثانی
شرط معنایی متضاد * محصول بیت

۲۴۵

(انسوگم ذکر) آیت کریمه سی سر نیجه شغل دنیا سبیلله حضرت اللهک
ذکرنی اونو تدبیر لم

شرم مان بادن بشیمه آلوده خویش * کریان فضل وعمل نام کرامات بریم

بزره کندی آلوده خرقه من دن شرم اولسون اگر بوفضل وعمل ایله کرامات نامی
ایله وز (مفردات) (شرم) (حیا) (مان) (بزر) (باد) (اولسون) (ز) (من) (بشیمه)
یو کدن خرقه (آلوده) (ملوث) (خویش) (کندی) (کر) (اگر) (این) (بو) (فضل)
م (عل) (م) (نام) (اسم) (کرامات) (م) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی) (ای) (زاهد)
یوقدر ریاضات و مجاهداته مضغه قلیز صالح و سالم اولمدیغندن خرقه جوارح
وجود من ناوینات بشری بدن پاک و صالح اولدی بزره کندی آلوده خرقه من دن
خجالت کلوب بوفضل وعمل ایله کرامات نامی اکسی اوتانورز و کرامتیز واردردیمکه
حیا ایلر سن نه عجب مفرور اولوب جگری یانی عشاق طعن و زبان دراز ایلر سن

کوکل اگر وقتک قدرنی آکلیه ورایش ایلمد بواوقات حاصلندن چوق خجالت
ایله وز (مفردات) (قدر) (م) (وقت) (م) (ار) (اگر) (نشناسد) (آکلیه) (دل)
کوکل (کاری) (رایش) (نکند) (ایلمد) (بس) (چوق) (خجالت) (م) (ازین)
بوندن (حاصل) (اوقات) (م) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی) (بجهد) (الله) (عون) (یارله)
(الوقت) (سبب) (قاطع) (وجوه) (ساطع) (دیوب) (کوکل) (اگر) (وقت) (قدرنی) (آکلیه)
وعبادت وطاعت و علم و معرفت تحصیلنده نکال و تهاون ایلمد بواوقات حاصلندن
چوق خجالت ایلنورز لکن بوقاب هائیم بر آن خدادن غافل اولمشدر

فته می بارد ازین سقف مقرنس برخیز * نایمخانه پناه از همه آفات بریم

یومقرنس سقفندن فته یاغراقی تاجیه آفتلر دن میخانه به پناه ایلمد (مفردات)
(فته) (م) (می بارد) (یاغراق) (بوطامدن) (مقرنس) (چارطاق) (برخیز)
فانی (نا) (حتی) (با) (لایله) (میخانه) (م) (پناه) (صفیق) (از همه) (جمله دن)
(آفات) (م) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی) (اللهم انی اعوذک من فته آخر الزمان)
حدیث شریفی سر نیجه بوسر بعد الزوال اولان دنیا چارطاقلک طامندن فته یاغراق
فانی ای کوکل معدن اسرار شراب عشق الهی اولان بروراث پیغمبریک سایه
جایه سنده اولم ناکه جیج آفتلر دن امین اولم مأمونیندن اولد قیجی محمدی حال اولان
عصمه غرور لایق دکلر

در بیابان هوا کم شدن آخر تاجیه * ره برسیم مکر که بی بهجات بریم

آخر نیجه به دک هوا بیابانده ضایع اولوق بول صورلم مکر که مهمانه ایز ایلمد
(مفردات) (در) (فی) (بیابان) (صحرا) (هوا) (م) (کم) (ضایع) (شدن) (اولوق) (آخر)
م (چند) (نیجه) (به دک) (ره) (بول) (برسیم) (صورلم) (مکر) (که) (اوله) (که) (بی) (ایز)
(با) (لایله) (مهمات) (لوازم) (بریم) (ایله) (معنای) (اشارتی) (بو) (هوای)

تی

۶۲

ضایع اولوق نیجه به دک یعنی هوا به تابع اولوب ضلالت و شگ نیجه به دک بول صورالم یعنی طریق مستقیم صورالم اوله که مهمانه
ایز سوروز یعنی لازم و مهم اولان احواله واصل اوله وز یعنی اوله که طریق حق صورده واصل اوله وز

(با تون عهد که در وادی ابن بنیم * همچو موسی ارنی کوی بمقات بریم) وادی ابن بنیم شول وادیدر که حضرت حق موسایه انده بجای ابلدی ارنی کوی وصف ترکیدارانی دیرکد بکدرانی بکا کندک کوسر دیکدر فعل امر مفرد مخاطب و نون حرف وقایه و بای متکلمدن مر کب جمله در میقات اسم مکاتدر و قدن مثلاً میقات اهل الشام دیرل احرام باغلد قری بره و هراشک و قدن دیرل * محصول بیت *

۲۴۶

سنگه اول عهدی که وادی ابن بنیم * همچو موسی ارنی کوی بمقات بریم *
 باغلد موسی کوی ارنی دیرکد اول عهدی
 میقاته ابله لم وادی ابن بنیم مراد کوی
 جا نادر میقاته اولدر یعنی کویکده عهد
 ابله کده که بزه دیدار کوسر و ب وصال
 میسر اوله موسی کبی بکا کندبکی کوسر
 دیو اول عهدی میقاته ابله لم یعنی
 دیدار وصال امید یله کویکه وارا لم
 (کوس ناموس تواز کنکره عرش زینم *
 علم عشق تو بر بام سموات بریم) کوس
 ناموس تو بیایه و لایه در کنکره مناره
 و حصار قور قولی عرشه اضافت
 بیایه در علم عشق تو بیایه و لایه در بام
 سموات بیایه * محصول بیت * سنگ
 ناموس کوسنی عرش کنکره سندن چلام
 و سنگ عشق سنجاغی افلاک طامی
 اوسته ابله لم یعنی و صالک طلبنده
 بویله ایدر ز حاصلی و صالک امید یله
 پادشا هاکم ایدر ز خاک کوی تو بصحرای
 قیامت فردا * همه بر فرق سر از بهر
 مباحات بریم) مباحات مفاخرت معنائسه
 مصدر در مفاصله باشند * محصول
 بیت * سنگ محاکم طیرانی یارین قیامت
 صحرا سنده جمله من با شیم دپه سی اوزره
 مفاخرت ایچون کورتوروز یا خود قیامت
 صحرا سنده ایلدیز مفاخرت ایچون حاصلی
 خاک کوی جاناندر دیوتفاخر طریقله
 تعظیما یا شیم اوزره محشره ابلتوروز
 (حافظ آبرخ خود بر در هر صفه مریم *
 حاجت آن به که بر قاضی حاجت بریم)
 آبرخ خود لایه در در حرف صله
 مریم فعل نهی مفرد مخاطبدر ریزیدن
 دو که دیکدر که حرف بیان بر عند
 معنائسه اسمد ر مضایق او اشدر قاضی به
 قاضیک حاجاته اضافتی اسم فاعلک
 مقولله اضافتدیر * محصول بیت *

نفس صحرا سنده نیجه به دك سر مایه عمری ضایع ایدلم اول وارث پیغمبر بدن
 راه مستقیم صورلم مکر که حقیقتده بزه لازم اولان عشق و محبت و ماخلق له من
 اولان معرفه الهی تحصیله سعی ابله امور مهمان یول بولاب و سعادت دارنده نائل اولدم

با تون عهد که در وادی ابن بنیم * همچو موسی ارنی کوی بمقات بریم *

اول عهد که سنگه وادی ابن بنیم باغلد موسی علیه السلام کبی ارنی دیچی اولدین
 حالده میقاته ابله لم (مفردات) (بانو) سنگه (آن) اول (عهد) م (در) ف
 (وادی ابن) م (بنیم) باغلد (همچو) مثل (موسی علیه السلام) م (ارنی
 کوی) ارنی دیچی (با) للملا بسه (میقات) برایش ایچون تعین اولان مکان
 (بریم) ابله لم (معنای اشارتی) ای هادی المصلین اولان بریم اطف و کر مکله سن بزه
 توفیق رفیق ایل که یند سنک توفیق و هدایتک معاوتیه سنگه عالم السنده ابلدیکم
 عهدی (وامان خانی مقام ربه ونهی النفس عن الهوی) الخ آیت کریمه سی
 سر بنجه موسی علیه السلام (ربارنی انظر الیک) دیچی اولدین حالده میقاته واصل
 اولدین کبی بزدخی (ربارنی انظر الیک) دیچی اولدین حالده حضور معنویه که
 سالما و غنائما عهدی عمری و قاورزه ابله لم

کوس ناموس توار کنکره عرش زینم * علم عشق تو بر بام سموات بریم *

سنگ ناموس کوسنی عرش بدینده اوردلم سنگ عشق علی سموات طامی اوزره ابله لم
 (مفردات) (کوس) م (ناموس) م (تو) سن (از) من (کنکره) بدن (عرش)
 م (زینم) اوردلم (علم) براق (عشق) م (تو) سن (بر) علی (بام) طام (سموات) م
 (بریم) ابله لم (معنای اشارتی) ای بنم لطیف بعباده اولان رحیم مولام بنه لطف
 واحسانکله انبیا و اولیا قولر بک ارواح مقدسه لایه عرش اعلی اوزره روحی جمع
 و انلره مصاحب ابلوب عظمت و جلالک اسمی آنده اظهار ایدلم و سنگ عشق و محبتک
 سنجاغی سمواتک طامی اولان عرش اعلی اوزره ابله لم

خاک کوی تو بصحرای قیامت فردا * همه بر فرق سر از بهر مباحات بریم *

سنگ کویک خاکنی یارین قیامت صحرا سنده جمله با شیم اوزره تقاخردن ایچون ابلتوروز
 (مفردات) (خاک) طبراق (کوی) محله (تو) سن (با) ظرفیه (صحرای قیامت)
 م (فردا) یارین (همه) جمله (ر) علی (فرق) دپه (سر) باش (از) من
 (بهر) تعلیل (مباحات) تقاخر (بریم) ابلتوروز (معنای اشارتی) یاریم سنگ راه
 رضا کده خاکله یکسان اولان عارف بالله قولر بک آثار قدسینه افتخار مزای یارین
 قیامت صحرا سنده تقاخر دن ایچون با شیم اوزره جمله تاج سعادت یللوب انلرک
 همت و شفاعت لایله سنگ فضل و رحمتکه وصلت و مراد من حصوله شرف و عزت
 بولماق من امیدن ابلتوروز

حافظ آبرخ خود بر در هر صفه مریم * حاجت آن به که بر قاضی حاجت بریم *

ای حافظ کندی بوزک صوبی هر صفه ک قوس اوزره دوکه اول بک که حاجتی

قاضی *

قبوسنده دوکه یعنی ابتذال قبول ابدوب عرضکی باعمال ابله یعنی هر ذی به عرض حاجت ابدوب عرضکی تلف ابله اول بکدر که
 حاجتی قاضی حاجاته ابله لم یا خود التفت طریقله دینله حاجتی اول بکدر که قاضی حاجات اولان الله ابله وز یعنی اللهدن
 خبری کیسه به عرض حاجت ابلک سفاهت و ابتذالدر

(وله ایضا) (خیر نازدر میخانه کشادی طلبیم * درره دوست نشینیم و مرادی طلبیم) خیر فعل امر مفرد مخاطب خبر دیدن قافی دیکدر
 خطاب عام طریقله کشادی یا حرف وحدت و یا تنکیر طلبیم فعل مضارع نفس متکلم مع القیرو با فعل امر متکلم مع غیره بوزر لده طلبیم افعلی
 آخره وار بنجه بویله واقع اولش و یا که

۲۴۷

قاضی حاجات قنده ابلتوروز (مفردات) (حافظ) م (آب) سو (رخ) بکاف اخود) کندی
 (بر) علی (در) قبو (هر صفه) م (مریم) دوکه (حاجت) م (آن) اول
 (به که) بک که (بر) عند (قاضی) م (حاجات) م (بریم) ابله لم (معنای اشارتی)
 (من کان لله کان الله له) خبری سر بنجه ای حافظ دنیا و آخرت مرادی و حاجاتی
 ایچون هر بر صفه ک و عوام ناسک قیوسنه واروب بوزک صوبی دوکه و کندی رذیل
 اینده همان اول بکدر که جمیع حاجاتکی قاضی الحاجات اولان حضرت الهک قیوسنه و اهل
 اللهک قیوسنه ابله سن تا که محروم اولیدسن

وله ایضا *

خیر نازدر میخانه کشادی طلبیم * درره دوست نشینیم و مرادی طلبیم *

قافی نامیخانه قبوسندن بر کشادلق طلب ایدلم دوستک بولنده اوطوره لم و مراد طاب
 ایدلم (مفردات) (خیر) قافی (تا) حتی (از) من (در) قبو (میخانه) م
 (کشادی) آچقلق (طلبیم) طلب ایدلم (در) فی (ره) یول (دوست) م
 (نشینیم) اوطوره لم (مرادی) یا وحدتیه (طلبیم) طلب ایدلم (معنای اشارتی)
 ای بی حبه کوکل قافی شراب عشق الهیه ک متبجی و انوار علوم لدیه ربایه نک
 مطالعی بیر حقیقتک قبوسنده تضرع و نیاز وسیعی و طلب ایله جانب حقه بر فتح باب
 طلب ایدلم و اول محبوب حقیقتک راه مستقیمه اوطور در کا عر نشنده انوار ذات بیچونته
 استغراق ایله وصلت الی الله طاب ایدلم

زاد راه حرم وصل نداریم مکر * بکدایی زدر میکده زادی طلبیم *

وصل خرمی طریقتک از یغنی طوتمز مکر کدالقه میخانه قبوسندن برازاق طلب ایدلم
 (مفردات) (زاد) آزیق (راه) یول (حرم وصل) م (نداریم) طوتمز (مکر)
 م (بکدایی) سائلک ایل (ز) من (در) قبو (میکده) میخانه (زادی) برازاق
 (طلبیم) م (معنای اشارتی) علم و معرفت و لذت عبادتدن وصلت الی الله حرمی
 یولنک آزیقندن براز یغنی بوقدر مکر بر طریقت اولان شراب ادنی میخانه سنگ
 قبوسنده کدالقه و نیاز ایله بر علم و معرفت و عشق و محبت از یغنی طلب ایدلم
 و اندن طلب فیض و اعتماد ایدلم

اشک آلوده * ما کر چه روانست ولی * رسالت سوی او پاک نهادی طلبیم *

بزم خوله آلوده اشکین اگر چه رواندر لکن انک جانبیه رسالته بر پاک نهاد طلب
 ایدلم (مفردات) (اشک) کوز باشی (آلوده) فار شمش (ما) بزم (کر چه) م
 (روانست) اقیبیدر (ولی) لکن (با) للملا بسه (رسالت) م (سوی) جانب
 (او) ضمیر (پاک) م (نهاد) طبع (یا) وحدتیه (طلبیم) م (معنای اشارتی)
 کر چه توفیق خدا ایله ارزوی جمال الله و شوق و وصلت الی الله سبیلله کوزم باشی
 جکر قایله آلوده روان اولسی سبب قربت و جالب رحمتدر لکن (وا) تنغوا الیه
 الوسیله) آیت کریمه سی سر بنجه وصلت انوار ذات الهی و فیض بلا واسطه رحمتی

بونده حرف وصل واقعدر بعض پند
 حرف وحدت و بعضنده حرف تنکیر
 واقع اولش فقلت اولمیه هر بنده حرف
 وحدت دکلدر بعضی لظن ابلدیک کبی
 مرادی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 * محصول بیت * قافی تادر میخانه دن قح
 باب طلب ایدلم دوستک بولنده اوطور لم
 و مرادی یزی طلب ایدلم یعنی جانانک
 بولنده اوطور لم و اندن مقصود یزی
 طلب ایدلم بومنا لطلبیم فعل امر متکلم
 مع غیره اولدینسه کوه در زیر معنای
 مضارعت مناسب و ملازم دکلدر (زاد راه
 حرم وصل نداریم مکر * بکدایی زدر میکده
 زادی طلبیم) زاد راه حرم وصل اضافت لری
 لایه در رویایه در بکدایی یا حرف
 مصاحبت و یا حرف مصدر * محصول
 بیت * وصل خرمی بولنده زاد من و آزیق
 بوقدر یس دینجیلکله میکده قبوسندن
 زاد ایسته بل یعنی یاده نوشلر سخیلدر
 پس میخانه قبوسنده اوطور و ب بولندن
 ازق خرچنی طاب ایدلم یعنی وصل جانانه
 رندان یاده نوشلر دن اسباب طلب
 ایدلم (اشک آلوده * ما کر چه روانست
 ولی * رسالت سوی او پاک نهادی طلبیم)
 اشک آلوده * ما کر چه روانست ولی * رسالت
 سوی او پاک نهادی طلبیم
 آلوده * مادری ادات استدرالکدر مصراع
 ثانی به مرهون او ضمیری داده مر کوز
 اولان جاناندر اجددر پاک نهاد و صف
 ترکیبدر پاک طبیعتی دیکدر ز برانهاد
 طبع و خلقت معنائسه دریا بونده
 حرف وحدت پاک نهاد دن مراد پاک
 کوز باشیدر * محصول بیت * بزم اشک
 خون الود من کر چه روان و جابیدر
 اما آنک جانینسه رسالته یعنی رسالت
 الحاکمه کوندر مکر بر پاک ضمیر استر
 و یا ایسته بل رسالت مکتوبه و الحاکمه

دیرل یعنی قافی باش آردنجه صافی باش آقیده لم دیکدر پاک نهاد دن مراد کوکلدر دین پاک سوبلمش

(لذت داغ غمت بر دل ماباد حرام * اگر از جور غم عشق تودادی طلبیم) لذت داغ اضافتی مصدر ك فاعله اضافی و غم اضافت بیاید در مصراع اول ثانی به جزا حکمنده واقع در جور غم اضافتی مصدر ك فاعله در باقیبسی لامیه در دادی یا حرف تنکیر اگر چه داد

۲۴۸

خود بخود دانه حاصل اولم یغسدن و بنوراء عشق عقبا تندن بالکز کتکله خوف و خطر دن سلامت ممکن اولم یغسدن جانب حق و صلات الی الله بر مرشد هادی و بر سلیم القلب طیب الهی وسیله اولم ایچون وسایه جایه سنده سلامت بولمق ایچون طلب ایدم

لذت داغ غمت بر دل ماباد حرام * اگر از جور غم عشق تودادی طلبیم

سنگ غمک داغک لذتی بزم کوکلن اوزره حرام اولسون اگر سنگ عشقک غمک جور دن برداد طلب ایدم وز (مفردات) (لذت) م (داغ) م (غم) م (ت) م (ضرب) م (بر) علی (دل) کوکل (ما) بز (باد) اولسون (حرام) م (اگر) م (از) م (من) (جور غم عشق) م (تو) م (داد) امداد (یا) وحدتیه (طلبیم) م (معنای اشارتی) ای محبوب آتش عشقک و مایه شادی اولان در دوغک داغک لذت روحانیه سی بزم کوکلن اوزره حرام اولسون اگر سنگ غمک جور دن و راه عشقک باعث ترقی اولان بمن و بلا باشند برداد و رخصلاص طلب ایدم وز

نقطه خال تور لوح بصر نتوان زد * مکر از مر دمک دیده مدادی طلبیم

سنگ نقطه به بکر رخا ک بصر لوحی اوزره نقش ابتک ممکن دکلدر مکر کوز بکشدن بر مرکب طلب ایدم (مفردات) (نقطه) م (خال) ک (تو) م (سن) م (بر) علی (لوح) نخته (بصر) کوز (نتوان) ممکن دکل (زد) اورمق (از) م (من) (مر دمک دیده) کوز یکی (مداد) مرکب (یا) وحدتیه (طلبیم) م (معنای اشارتی) (لاند که الا بصار و هو بصرک الا بصر) آیت کریمه سی سر نیجه ای محبوب حقیقی سنگ (لا یعلم الله الا الله لا فی الدنیا ولا فی الآخرة) اولان کتد ذات بیچونکی بو کوز ایله کور مکر ممکن دکلدر مکر بصیرت قلب نور تندن بو بصرک بیکی اوزره بر نور ترکیب ایدوب نور علی نور اولوب قوت نور بصیرت ایله انوار ذات خدایی مشاهده ممکن اوله

بوسه از لب شیرین تو دل خواست بجان * بشکر خنده لب گفت مزادی طلبیم

سنگ شیرین لبکدن دل جانم عوض بر بوسه ایستدی شکر خنده ایله سنگ لبک ابتدی دخی زیاده طلب ایدرز (مفردات) (بوسه) م (هزه) وحدتیه (از) م (اب) دوداق (شیرین) طانی (تو) م (دل) کوکل (خواست) ایستدی (بجان) جائله (یا) لاملا به (شکر خنده) طانی کولش (لب) دوداق (ت) م (ضرب) (مزادی) دخی زیاده (طلبیم) طلب ایدم (معنای اشارتی) یارم سنگ (لن تنالوا البر حتی تنفقوا) محبون) کلام شریفک سر نیجه بوشده مشتاقک راه عشقه کده دل و جاننی فدا ایدوب عو ضنده سنگ جانب عز تکدن و فیض اقد سکدن بر جده رخانیه و بر لذت روحانیه طلب ایدم سنگ اضافت و کرمک حبیبک محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم لسان تندن (موتو اقبل ان تموتوا) سر نیجه دخی زیاده طلب ایدم وز بیوردی فنا اندر فنا اولقد

تا بود

بونده عدل معنایه در اما ترکی لسانه نسبت داده لذت جچی اغلا فتن خال دکل * محصول بیت * سنگ غمک داغک لذتی بزم دلز حرام اولسون اگر سنگ عشقک غمی جور و ظلم دن عدل و امان طلب ایدم سنگ بهی جور و جفا کدن شکایت ایدم سنگ (نقطه خال تور لوح بصر نتوان زد * مکر از مر دمک دیده مدادی طلبیم) نقطه خال بیانیه و تویه اضافت لامیه در لوح بصر بیانیه در حکم ادات استنسا در مر دمک دیده لامیه مر دمک تصغیر می دندر و دندن بونده مر اد چشم در مداد دهر کتد و یا حرف تنکیر * محصول بیت * سنگ خالک نقطه سنی لوح بصره اورمق اولم یعنی ممکن و لایق دکل مکر کوز بکشدن مرکب طلب ایدم وز یعنی لوح دیده ده اتی تصور ایله مر دمک دیده در مداد کرک حاصلی لوح بصره اتی شکل ایله بویه مداد لا بقدر (عشوه از لب شیرین تو دل خواست بجان * بشکر خنده لب گفت مزادی طلبیم) عشوه لغته کوکل الدامه در اما بوند شیوه و حرکت مر اددر یا حرف وحدت و همزه حرف توسل لب شیرین بیانیه در بجان یا حرف مقابله و یا حرف مصاحبت شکر خنده طانی کولش دیکدر لب مبتدا و کف خبری و بشکر خبره متعلق مزادی مایه ایله مقول قول مراد بونده مصدر در زیاده معنایه در * محصول بیت * کوکل سنگ لب شیرین کردن بر عشوه جانم و یا جانم دبلدی یعنی بر شیوه سینه جانی بهسا ویدی اما لبک شکر خنده ایله دیدی زیاده ایستری یعنی لبک بر عشوه سینه جان قبل بهادر آندن زیاده بر سینه ایستری مدی مصراع اولک معنایه سنگ شیرین لبکدن دل جانم عوض بر بوسه ایستدی دین حق ادانی ایلمش

(تا بود نسخه عطری دل سودا زده را * از خط غایبه سالی تودادی طلبیم * تا ادات تعلیل نسخه عطری لامیه در یا حرف تنکیر و یا وحدت دل سودا زده بیانیه سودا اورمش کوکل یعنی سودای کوکل خط غایبه سالی بیانیه غایبه سالی وصف ترکیبی در غایه از بیجی دیکدر زیاده قوقودن کنایت ر تویه اضافت لامیه در سودا سیاهاق و یا حرف تنکیر و یا حرف وحدت * محصول بیت * دل سودا زده به رخوش قوقو نسخه سی اوسون ایچون سنگ غایبه سالی خطکدن بر سودا ایستری یعنی سودا خطکی نسخه عطر ایلمک ایستری دل سودا زده به طلب عطر دن غرض اتی معطر قیلوب خوش قوقولو ایلمک دکلدر بلکه سودا سنی دفع ایچون تو تو محکدر عطری بانی حرف نسبت اعتبار ایلمک معنایه عدم شه و وردن کلور (چون غمت را نتون ایفت مکر در دل شاد * مابا میده غمت خاطر شادی طلبیم * محصول بیت * چونکه سنگ غمکی شاد کوکلدن غیری یرده بولمق اولم بزم سنگ غمک امید یله یعنی غمکی تحصیل ایلمک امید یله شاد خاطر ایستری یعنی غم جانان شاد خار طرد بوند یعنی چون شاد خاطر ایستری حاصلی اتم غمت مالک اولان دانا شادان و فرحاندر زرا کنج بی پایانه مانکدر (بر در مدرسه تا چند نشینی حافظ * خیر تار از در میخانه کشادی طلبیم * محصول بیت * مدرسه قیوسنده نیجه یه دک اوتور رسن ای حافظ یعنی مدرسه نیجه یه دک ملازمت ایلرسن قالی نامیخانه قیوسندن قمع باب و کشایش مال طلب ایدم یعنی مدرسه ده تحصیل درس عشق اولموز و الم پیرمغان ملازمتنده تحصیل فن عشق ایلیم بوضعتنه در مطامع در لر در العجز علی الصدر دین اظهار چهل ایلمش * وله ایضا (خیال روی تو چون بگذرد بگلشن چشم * دل از پی نظر آید بسوی روزن چشم * بگلشن چشم * دل از پی نظر آید بسوی روزن چشم * خیال روی تو لا میله در چون ادات تعلیل بگذرد فعل مضارع مفرد غائب در کیجه یعنی مر و رایلیسه دیکدر بگلشن یا حرف صله کلشن کلاک معنایه در کلشن کبی چشمه اضافت بیانیه در دل مبتدا آید خبری باقیسی خبره متعلق در روزن پایه و بخیره دیکدر * محصول بیت * سنگ روک خیالی چونکه کلشن چشمه اوغرایه و اندن کیجه کوکل نظر ایچون یعنی خیال رویی سیر ایچون چشم روزنی جانننه کاورنه که عادتدر بادشاه یکدی یکی یرده باجه دن و بخیر دن سیر ایدرز

تا بود نسخه عطری دل سودا زده را * از خط غایبه سالی تودادی طلبیم

تا سودا او کوکله نسخه عطری اولسون ایچون سنگ غایبه را بجه او خطکدن بر سودا طلب ایدرز (مفردات) (تا) حتی (بود) اوله (نسخه عطری) کلاب و مسک وزعفرانله یازیلان نسخه (دل) کوکل (سودا زده) سودا اورمق (یا) تعلیل (از) م (خط) تازه صقال (غایبه سالی) سنگ از بیجی (نو) م (سودا) سیاهاق (طلبیم) م (معنای اشارتی) جنون عشقه سودا او کوکله دوا و جله علندن جدا اولان علت عشقه شفا اولسون ایچون نسخه مؤثره کبی زیاده تأثیر ایدم و دماغ جانی معطر قلیجی و قلبه اطمینان و سکونت و بر بیجی سنگ نفحات انسکدن و قیوسات انوار ذات بیچونکدن بر نیجی و (الفقر شواد الوجه فی الدارین) خبری سر نیجه سعادت دارین اولان درد عشقه کرفتار بیت سبیلله ماسودا دن بر انقطاع کلی طلب ایدرز

چون غمت را نتوان یافت مکر در دل شاد * مابا میده غمت خاطر شادی طلبیم

چونکه غمکی شاد کوکلدن غیری یرده بولمق ممکن دکلدر بزم سنگ غمک امید یله بر شاد خاطر طلب ایدرز (مفردات) (چون غمت را) چونکه غمکی (نتوان) ممکن دکل (یافت) بولمق (مکر در دل شاد) مکر مسرور کوکله (ما) بز (یا) للملا به (امید) م (غم) م (ت) م (خیر خاطر) م (شاد) م (یا) وحدتیه (طلبیم) م (معنای اشارتی) ای محبوب چونکه سنگ مایه شادی ابدی اولان درد و غمکی انوار نیجی ذاتیه که مستغرق اولمق ایله شاد اولان کوکلدن غیری یرده بولمق ممکن دکلدر آنکیچون بزم سنگ در دوغک تحصیل ابتک امید یله بر شاد خاطر طلب ایدرز

بر در مدرسه تا چند نشینی حافظ * خیر تار از در میخانه کشادی طلبیم

نیجه یه دک مدرسه قیوسی اوزره اوتور رسن ای حافظ قالی نامیخانه قیوسندن بر کشاد طلب ایدم (مفردات) (بر) علی (در) قیو (مدرسه) م (تا چند) نیجه یه دک (نشینی) اوتور رسن (حافظ) م (خیر) قالی (تا) حتی (از) م (در) قیو (میخانه) م (کشاد) آچقلاق (یا) وحدتیه (طلبیم) م (معنای اشارتی) ای حافظ نیجه یه دک منصب و مدرسه قید یله معتزلین کبی بارد و مسوم و حالات اهل الهی انکار لری سبیلله علوم اولیاء الله دن محروم اولان و کفارک و دهر یارک عقل معاشله تحصیل ایلد کلری علوم ظاهر یه آیه ره علم اطلا فتن حقیقه علمه ایدوکن بلوب یا کیلان علم ظاهرک علم ظاهر یله امرار معرفه الله و نیجه عشق الهی اولان استغراق انوار ذات الله حاصل اولمق قالی میخانه علوم لدنیسه ربانی اولان مشایخ و اهل الهک قیوسندن بر قمع باب طلب ایدم

وله ایضا

خیال روی تو چون بگذرد بگلشن چشم * دل از پی نظر آید بسوی روزن چشم

سنگ بوزک خیالی چونکه چشم کلشنه اوغرایه کوکل نظر دن ایچون چشم روزنی

نی

۶۳

کوکل نظر ایچون یعنی خیال رویی سیر ایچون چشم روزنی جانننه کاورنه که عادتدر بادشاه یکدی یکی یرده باجه دن و بخیر دن سیر ایدرز

(بیا که لعل و کهر در نثار مقدم تو * ز کج خانه دل میکشم بخزن چشم * نثار دهن مضاف بخز و قدری در قصد نثار دیکدر ضرورت وزن ایچون حذف اواندی مقدم مصدر میسر قدم معنایه اضافی لایله در کج خانه کاف که خزینه معنایه در دله

۲۵۰

اضافت بیایه بخزن با حرف صله بخزن اسم مکمل در نصر یافتن خزینه معنایه چشمه اضافت بیایه در * محصول بیت * ای جانان کل که سنک قدومک صبحی سی قصدنده اهل و کهری یعنی انواع والوان کوزم باشلری کول خزینه سندن چشم مخزنینه چکر حاصلی کل که سکا کال اشتیاقله مشتاق مصرع ثانیک معنایه سانی کول اوی بو جفتدن دین معنای بیت بو جفتدن اخراج ایلشد در (سزای تکیه کت منظری نمی بینم * من ز طام و این کوشه * من چشم * سزای تکیه کت اضافت اسم فاعل مقول فیهغه اضافتی فیکنده در تکیه کردن طایه قدر که کاهدن محققدر بونده ظرف مکان واقع اولش مستقر و قرارگاه معنایه منظر نظر کاهدر یعنی سیرانگاه قصر و شاهنشین کبی با حرف وحدت مصرع ثانیه و او مع معنایه در کوشه معین چشم بیایه ولایمدر * محصول بیت * ای جانان سکا تکیه کا و قرارگاه اولغه بر سیرانگاهی لایق کورمزم بل که تمام عالمین سکا تکیه کا و سیرانگاه اولغه لایق و سزاوار بنم و چشم کوشه معیندر یعنی لایق مقام سکا بو ایکسیدر غیر بیسی د کل مصرع ثانیک نتیجه سنده یعنی عالمین همان بو که مالکم دین نسته مالک دکل ایش (نخست روز که دیدم رخ تو دل میگفت * اگر رسد خلی خون من بکردن چشم * نخست اول مراد روز اولد که حرف بیسان دل مبتدا میگفت خبری و جمله مصرع ثانی به مرهوند رخالی با حرف وحدت * محصول بیت * روز زاده که سنک یوز یکی کوردم کول دیدی اگر بکار خال و ضرر بر بشورسه بنم قائم کوزک بوشنه یعنی کوز کورمکه کول سودی پس کولکه نه بلا کورسه کوزدن کاور دیکدر

جانبه کاور (مفردات) م (خیال) م (روی) بوز (چون) م (بگذرد) اوغرایه (با) للملا بیه (کلشن) م (چشم) کوز (دل) کول (از) من (بی) تعلیل (نظر) م (آید) کاور (سوی) جانب (روزن) بنجره (چشم) کوز (معنای اشارتی) ای محبوب سنک انوار جلالک مشاهده سنک خیالی و فکری چونکه کاشن غیب اسرار الهی اولان چشم بصیرته اوغرایه و کله کول کال شوق و انتظارندن (لا عیدر یلماره) دین اوروب مشاهده جلال الهی ایچون نور قلب نور چشم جانبته کلوب تظاهر و انتظار ایدر

بیا که اهل و کهر در نثار مقدم تو * ز کج خانه دل میکشم بخزن چشم

کل که سنک مقدمک نثارینه اهل و کهری کول کنجی خانه سندن چشم مخزنینه چکر (مفردات) (بیا که) کل که (لعل و کهر) م (در) فی (نثار) دوکک (مقدم تو) سنک قدومک محله (ز) من (کج) خزینه (خانه دل) کول اوی (میکشم) چکر (با) ظرفیه (بخزن) م (چشم) کوز (معنای اشارتی) کل کر مکدن بزه بر عرض جلال ایل که سنک مقدمک و انوار جلالک ظهور و مشاهده سنک عندیت معنویه کده لعل و جواهر دن زیاده مقبول کول خزینه سی دروننده اولان چکر قائندن چشم مخزنینه اهل و کهر کبی قانی کوز باشلری چکر و نثار ایدرم یعنی کال سرورمدن کوزمدن قانی باشلر دو کرم

سزای تکیه کت منظری نمی بینم * من ز طام و این کوشه را معین چشم

سنک قرارگاه لایق بر منظر کورمزم عالمین بنم و چشمک بو معین کوشه سی لایقدر (مفردات) (سزای لایق تکیه کا) محل قرار (ت) ضمیر (منظر) قصر (نمی بینم) کورمزم (منم) بنم (ز) من (عالم) م (این) بو (کوشه) م (را) ادات مقول (معین چشم) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنک تجلیات انوار ثانیته قدسیه که قرارگاه و تحمل کش اولغه لایق عرش و کرسیده و سائر مکونات بی ثبته بر منظر و بر قصر مقرر کورمزم لکن (قلب المؤمن عرش الله) حدیث شریفی سر نبیه عالمین بنم و چشم بصیرت معین کوشه سندن غیری و خانه قلب و مجلا مزدن غیری لایق بر محل بو قدر

نخست روز که دیدم رخ تو دل میگفت * اگر رسد خلی خون من بکردن چشم

اول کون که سنک رخکی کوردم کول دیدی اگر برخل ابریشه بنم قائم چشمک بوشنه در (مفردات) (نخست) اول (روز) کون (دیدم) کوردم (رخ) بکاف (تو) من (دل) کول (میگفت) دیدی (اگر رسد) ابریشه (خلل) سر (با) وحدتیه (خون من) بنم قائم (با) للملا بیه (کردن) یوز (چشم) کوز (معنای اشارتی) عالم ارواح و مبداء اشباحه بو عین حجاب اولان بصرفانیز انوار حقیقت محمدیه دن فیضیاب اولان بصیرت روح مجرد ایل ای محبوب سنک انوار ذاتیه می مشاهده و لذات خطاب عز نکلی چشیده ایلد م دل پراشتیاق ایدی ای غیری و مساوی کور بیچی چشم

صوری

(سحر سرشک زوانم سرخرابی داشت * کرم نه خون چکر می گرفت دامن چشم * سحر دهن مراد وقت سحر دهن بر مضائق تقدیر یله سرشک روان بیایه در روان صفت مشبهه در فارسیه آقچی معنایه اما جاری افطیله تعبیر ایدر یعنی آقچی سرشک سر بونده سودا و هوا معنایه در خرابی با حرف مصدر داشت می تقدیر یله حکایت حال ماضی مراد در کرم میم ضمیر معنایه سندن چشمه مقید در دامن چشم تقدیرنده نه ادات نفی در معنایه سندن می گرفت فعله مقید در نمی گرفت تقدیرنده حکایت حال ماضی مراد در دامن چشم مقول

۲۵۱

صوری اگر بو عالم فانیه و حین معاد مد و انوار جلال الهی بالبصیره مشاعده به برخل کتور سرشک بنم قائم سنک بو نو که در عسا و عتابه و عذاب و جابه مبتلا و بشیمان اولور سین

سحر سرشک زوانم سرخرابی داشت * اگر نه خون چکر می گرفت دامن چشم سحر وقتی جریان ایدیچی کوزم باشی بی خراب ایلک هوسنی طوندی اگر چکر قانی چشمک دامننی طوندی (مفردات) (سحر) م (سرشک) کوز باشی (روان) آقچی (م) بنم (سرخرابی) خرابلق هوسنی (داشت) طوندی (اگر) م (نه) نفی (خون) قان (چکر) م (میگرفت) طوندی (دامن) ایلک (چشم) کوز (معنای اشارتی) ای محبوب سنک جالک کال اشتیاقدن و خوف احتیاجدن صدهزار تضرع و نیاز ایل وقت اجابت اولان سحر وقتی حضوره منو یکده جریان ایدیچی کوزم باشی بی خراب ایلکی محقق ایدی اگر خون چکر چشمک دامننی طوندی و دو کتوب طاقتم طاق و حیرته استغراق ایدی

جوی مژده وصل تو تا سحر شب دوش * بر باد نهام دم چراغ روشن چشم

سنک وصالک بشارتی امیدیه دون کیجه سحر دهن چشمک روشن چراغنی باد یوانه قودم (مفردات) (با) للملا بیه (بوی) امید (مژده) بشارت (وصل) م (تو) سن (تا) دک (سحر) م (شب) کیجه (دوش) دون (با) للملا بیه (راه) بول (باد) بل (نهام) قودم (چراغ) م (روشن) م (چشم) کوز (معنای اشارتی) ای محبوب سنک فیوضات بلا واسطه ک وفتحات انسیه قدسیه ک ایل وصالک بشارت امیدیه دون کیجه سحر دک چشمک روشن چراغنی باد توفیق و محبوب ریخ رحمت احسانک یولنه قودم و وصالک انتظار طریقه ثابت اولدم

بر اضطراب کسی رحم کن که نیمه شب * برخ روانه کند خون دل زره زن چشم

شول کیسه ک اضطرابه ترجم ایل که نصف ایاده چشم روزندن یوزنه کول قانی روان ایل (مفردات) (بر) علی (اضطراب) م (کسی) بر کیسه (رحم) م (کن) ایل (نیمه شب) کیجه بار یسی (با) للملا بیه (رخ) بکاف (روانه) آقچی (کند) ایل (خون دل) کول قانی (ز) من (روزن) بنجره (چشم) کوز (معنای اشارتی) ای اطفیف بعباده اولان رحیم سنک توفیق که حاصل اولان درد عشقک اضطراب ایل نصف لیالیه بکا ایل کوز زدن قانی باشلر دو کوب آرزوی وصالک و اشتیاق مشاهده انوار جلالک ضعیف و ناتوان محل مرحمت اولان عاشق بیچاره که ترجم و احسان ایل

بردمی که دل درد شد حافظرا * مزن بناوک دلدوز مردم افکن چشم

کرم و اطفک حقیقونکه حافظک درد مند کولکنه چشمک مردم افکن دلدوز ناوی ایل اورمه (مفردات) (با) قسیه (مردمی) آدمک و اطف (دل) کول (درد مند) دردلی (حافظ) م (مزن) اورمه (با) للملا بیه (ناوک) اوق (دلدوز)

محصول بیت * سحر وقتند بنم سرشک زوانم خرابلق سودا سن طوندی یعنی راز عشقی افشا ایدوب بی رسوا ایلک قصدن ایدردی اگر چکر قانی کوزمه منجمد او اوب دامن چشمی طوتوب بند ایلیدی یعنی چکر قانی کوزمه بشوب مجاری دمی سد ایلیدی اشک روان بی رسوا ایدوب خراب ایلیدی مصرع ثانیک معنای صبح جاری باشک خرابلقی باشی وار ایدی دین و ارایه بو معنای عالم استغراقه ایکن سولش سحر وقتی جریان ایدیچی کوز باشی بی خراب ایلک هوسنی طوندی دین دخی معنای مصرعای ایوجه اجر ایلش (بوی مژده وصل تو تا سحر شب دوش * بر باد نهام دم چراغ روشن چشم * جوی با حرف مصاحبت بوی بونده امید معنایه در بوی وصل تو واضافلری لایله در تا انتهای غایت ایچوند رالی و حتی معنایه لفظ شب مستدرکدر ضرورت وزن ایچون دوش دون کیجه دیکدر بر باد با حرف صله چراغ روشن چشم بیایه در * محصول بیت * ای جانان سنک وصالک مژده سی امیدیه سحر دک دون کیجه چشمک روشن چراغنی باد یوانه قودم یعنی قبل کوی جانان دن هوب ایدن ریحک یوانه کوزم آچوب ناظر و منظر اولدم باد سنک وصالک مژده سن کتورمک امیدیه ننه که عشاق باد صبا به منظر در خبر جانان امیدیه مصرع اولد بونی قوقو معنایه آلوب امید معنایه سندن غفلت ایلین عجب غافل ایش (بر انتظار کسی رحم کن که شب همه شب * برخ روانه کند خون دل زره زن چشم * کسی یاسی حرف وحدت و کسندن مراد متکلمدر کتبه طریقه که حرف رابط صفت برخ با حرف صله * محصول بیت

ای جانان بر کیسه ک اضطراب و انتظار و اضطراب ترجم ایل که کیجه بنون کیجه روزن چشمندن خون دل یوزنه ایدیه یعنی کیجه صبا به دك اغلا بی اغلا بی قانی یاس آقیده بو بیت دیوانه بولیموب قافیه سی مکرر کده بکندن معلومدر که خواجه ک دکدر (بردمی که دل درد مند حافظ را * مزن بناوک دلدوز مردم افکن چشم * بردمی با حرف قسم و با حرف مصدر که حرف بیان دل درد معنایه بیایه و حافظه اضافتی لایله در و اضافدن استفاده اولان تخصیصی تا کیدایر اما اولی و احری بود که ادات مقول اوله تأمل مزن جواب قصدر فعل نهی مخاطب اورمه دیکدر ناوک قوغش اونی یعنی زنبورک اوق دلدوز اضافت بیایه در دلدوز وصف ترکیب در دلدوز بدندن بحسب لغت

یورک دیکچی دیمکدر زرد وخت و دوز بدن دیکمکدر ملادر زیلرک و غیر بارک دیکمه سی کی اما بونک کی برلده میخلق می ادد
نه که کلسانه و اقدردر قطعه * شریف اگر متضعف شود خیال مبر * که پایگاه بلندش ضعیف خواهد شد * و آستانه سین ببح
زردوزد * کان مبر که بودی شریف خواهد شد * ببح زردوزالتون میخله دیکمکدر می دم افکنه اضافند * بیانه در ووصف
ترکیدر افکنند بدن ار بیچی دیمکدر شجاعت و شهادت نگارند ر چشمه اضافند * بیانه در * محصول بیت * مرد ملک
حقیقون که حافظک دردی کوکلی چشمک

۲۵۲

کوکل دیکچی (می دم افکن) آدم بیچی (چشم) کوز (معنای اشارتی) باریم
کرم و لطف عیمک حقیقون دردمند حافظک کوکلی آثار مظهر صفات قهر و جلالک
اولان غفلت و احتجاب اوقیه مجروح و هلاک ابدیه اله هلاک ایدیمی هجر و فراغ
آتشیه محروق و زیون تعلقات ماسوی الله ایله مطبوع و رحمت سابقه بی
در بنگدن محروم ایله

وله ایضا

خرم آن روز کزین منزل ویران بروم * راحت جان طلبم وز بی جانان بروم
سعادت اول کون که بو ویران منزلن کیدم جان راحتی طلب ایدم و جانانک آردندن
کیدم (مفردات) (خرم) شاد (آن) اول (روز) کون (زین منزل) بو منزلن
(ویران) م (بروم) کیدم (راحت جان) م (طلبم) استیم (از) من (بی) ایزوار
(جانان) م (بروم) کیدم (معنای اشارتی) (الوت راحة المؤمن * الموت تحفة المؤمن)
حدیث شریفی سرنجه سرور و سعادت بکا اول کون که بو ویران و سرایع الزوال
منزل فایدن کیدم و لقاء انوار جمال الله و صلت ایله جان راحتی طلب ایدم
(من الله الی الله) سرنجه بنه حجاب بشریه دن تجرد ایله حضرت الله رجوع
ایدم و وطن اصلیم کیدم

کرچه دایم که بجای نبرد راه غریب * من بیوی خوش آن زلف پریشان بروم
اگرچه یلورم که غریب بریره یول ایلتمز من اول پریشان زلفک لطیف رایحه سیله
کیدم (مفردات) (کرچه) م (دایم) یلورم (بجایی) بریره (نبرد) ایلتمز (راه)
یول (غریب) م (من) بن (با) لالملاسه (بیوی خوش) لطیف رایحه (آن) اول
(زلف) م (پریشان) م (بروم) کیدم (معنای اشارتی) کرچه یلورم که عالم ارواحده
جنود مجنده اولان ارواح قدسیه ایچندن و وطن اصلیم ندن علی طریق الانبلاء
بو عالم کون و فساد و حکمت خدا ایلد و دشمن غریب راه حقن غیری بریره یول
ایلتز اما بن (قفروا الی الله) آیت جلیله سی سرنجه اول قابضیت و باسطیت صفات
متضاده لی مقتضاسنجه دماغ جامعده نفقه الهیه دن و جذبه ربانیدن بر لطیف
رایحه یلورم ایلک معاوتیه وطن اصلیم کیدم

چون صبا بادل بیمار و تن بی طاقت * بهواداری آن سرو خرامان بروم
صبا کی بیمار دل و طاقتسز تن ایلد اول سرو خرامانک محبتیه کیدم (مفردات)
(چون) مثل (صبا) م (دل بیمار) خسته کوکل (تن بی طاقت) م (با) لالملاسه
(هواداری) محبت طوبیجیغله (آن) اول (سرو) م (خرامان) صالیتی
(بروم) کیدم (معنای اشارتی) (وساروا الی مغفرة من ربکم) الایه سرنجه
خدای بی نیاز و لایق بر علم اولوب دایم هر بر علمده صد هزار سهو و خطا اولغله
جرم بی شمارم سببیه دل بیمار منکسر اواندینی حالده و طاعات خدادن وفق
شرع شریف اوزر و اداده عاجز و پر قصورت بی طاقت ایلد اول مستغنی عن العالم

اولان

صبا کی دل بیمار و تن بی طاقت یعنی خسته کوکل و طاقتسز تنله اول سرو خرامانک
محبتیه کیدم یعنی کرچه بنده یورو مکه طاقت و قدرت یوق اما محبت جانانه کیدم

دل از وحشت زندان سکندر بگرفت * رخت بر بندم و نامک سلیمان بروم
بونک کی برلده ایگرندی و متضعف اولدی معنای در ننه که مکرر مرور ایلشدر رخت اسباب و اوحرف عطف نااتنه ای غایت
ایچوندر ملک سلیمان مملکت فارسدر که بوند مراد شیراز شیریدر * محصول بیت * کوکلم زندان اسکندر و وحشتدن ایگرندی اسبابی
باغلیم ملک سلیمان دل کیده یعنی اصفهان شهرندن اوصاندم یوک باغلیوب شهر شیراز دل کیده سؤال اولورسه که مشهور بودر که
خواجه کندی شهرندن شهر زدن غیری ره و ارامش و بوییت دلالت ایدر که شهر اصفهان و ارامش اوله جواب بودر که
سکندر که اصفهان و ارامش ادعای اوله

۲۵۳

اولان محبوب حقیقینک محبتیه رحمت و مغفرتی اوموچی اولدیغ حالده راه حقده سعی
و سرنجه کیدم

دل از وحشت زندان سکندر بگرفت * رخت بر بندم و نامک سلیمان بروم
اسکندر زندانی و وحشتدن کوکلم طولندی اسبابی باغلیم و سلیمان ملکند کین
کیدم (مفردات) (دل) کوکلم (از) من (وحشت) نغرت (زندان) م (سکندر) م
(بگرفت) طولندی (رخت) متاع (بر بندم) باغلیم (نا) دل (نامک سلیمان) م (بروم)
کیدم (معنای اشارتی) (الدنیا سجن المؤمن) الخ حدیث شریفی سرنجه
اسکندر کی سلطنت دنیا به مغرور اولوب لذت عبادتن و ذوق روحانیتدن
داد المیان پادشاهان جهانک زندانی و وحشتدن و آخری و عاقبتی خیت و خسران
اولان تحت و دولترندن کوکلم نغرت ایدوب بگرندی بعنایه الله و توفیق قلبا و قالبا
متاع دنیا ترک ایدوب جمع خاطر ایلد جناب قدس الهیه به آشنای تحصیل ایدم
و باقی اولان ملک لایلی جاننده کیدم

تازیان را چو غم جان کرانباران نیست * پارسایان مددی ناخوش و آسان بروم
یلجیلر چونکه کرانبار حاکم غمی یوقدرای زاهد برمد ایلد کرناخوش و آسان کیدم
(مفردات) (تازیان) ناخشدن چه ریلجیلر دیک (چو) چونکه (غم) م (حال) م
(کرانباران) یوی آغرل (نیست) یوق (پارسایان) زاهد (مددی) بریاردم
(ناخوش) م (آسان) م (بروم) کیدم (معنای اشارتی) (هلاک المؤمنون و نجاة الخائفون)
حدیث شریفی سرنجه علاقه ماسوی اللهیدن تجرید و تفرید ایدوب محن و بلا یای
راه عشق خدای اختیار ایلد که ترقی بترقی اوج علاوه و مقام ملائکه دن رز
اولان مقام اواد نای میراث حبیب خدا به وصلت و مشاهدت جمال الله و کمال
معرفه شاعی و باهت عال تازی و مترقی فرق ناچیزه مقام حیرتده اولد قلری
ایچون تعلق ماسوا و تغسل بار جیفه دنیا ایلد یوی آغر اوانلرک حالک غمی یوقدر
ای زاهدان صادقان بزه دخی برمد و برهون و نصرت ایلد کرناخوش و آسان اولد رقی
اوج علاوه قرب خدایه طهران ایدم و سلامتله جانب حقده کیدم

دره اوچو قلم کر بسم باید رفت * بادل زخم کش و دیده کر بان بروم
آنک بولنده اگر بکا قلم کی باشمله کیمک لازم کله زخم چکیچی کوکل ایلد و کر بان
کوزله کیدم (مفردات) (در) فی (ر) یول (او) ضمیر (چو) مثل (قلم) م (کر) کر
(بسم) باشمله (اید) کر کسد (رفت) کیمک (با) لالملاسه (دل) کوکل (زخم کش)
زخم چکیچی (دیده کر بان) اغلیچی کوز (بروم) کیدم (معنای اشارتی) اگر
اول محبوب حقیقینک و صلات و قریبتی بوانده پروانه کی بال و پریم یا نوب و قلم کی
بوزین بوزین سورنوب اگر باشم ایلد کیمک لازم کاورسه دخی زخم عشق چکیچی
دل مجروحله و جگر قاتن دو کیچی دیده کر بان ایلد کیدم و جان عزیزم فدا ایدم

نذر کردم که کران غم برسر آید روزی * نادر میگذر شادان و غزل خوان بروم

۶۳

۶۴

دل زخم کش بیاید دیده کرانده بویله در * محصول بیت * اول جانان بولنده اگر بکا باشمله یورو مک لازم اولورسه یعنی تمام زحمت
و مشقت چکمک لازم کاورسه مجروح کوکل و کر بان کوزله کیدم یعنی خسته خاطر اولوب ایلد و ایلد کیدم (نذر کردم کران
غم بدر آیم روزی * نادر میگذر شادان و غزل خوان بروم) غزل خوان و وصف ترکیدر غزل اوقی دیمکدر * محصول بیت * نذر
ایلد مکه اگر بوغدن بر کون طشره چیقارسم میگذر قهوسنه دک شادان و غزل اوقیارق کیده یعنی کرفسار اولد فعدن خلاص
اولورسم بویله ابدیه مندوری مصراع نایک مضمونیدر

نذر ایدم که اگر بوم ر کون فهايت بوله بخانه قیوسته دکن شادان و غزل خوان کیدم (مفردات) (نذر) (م) (کردم) ایدم (کر) (اگر) (این) (بو) (غم) (م) (بسر) (باش) (اید) کله (روزی) (ر کون) (تادرمیکده) (بخانه قیوسته دکن) (شادان) (م) (غزل خوان) (غزل) (اوقو) (بجلیق) (ایله) (بروم) (کیدم) (معنای اشارتی) (نذر ایدم که اگر بومایه شادی اولان در دو غم عشق بر کون فهايت بولوب وصالت محبوب حقیقی و مشاهده انوار جمال الله میسر اولوب انوار ذات الله مستغرق اولورسم شراب لدنی بخانه سده دکن و اقامه الله بلا حجاب ابر شجیه به دکن شوق و سرور اظهار ایدم و بی غم و بی اندیشه حضور بار کیدم

بهبوداری اوذره صفت رقص کنان * تالب چشمه خورشید درخشان بروم * آنک محبتیله ذره کی رقص ایدرک خورشید درخشان چشمه سی کنار نه دکن کیدم (مفردات) (با) (للاسه) (هوادر) (محبت طوبیجی) (او) (ضمیر) (ذره) (م) (صفت) (م) (رقص کنان) (رقص ایدجی) (نا) (دکن) (اب) (کنار) (چشمه) (م) (خورشید) (کونش) (درخشان) (ضیا و یرنجی) (بروم) (کیدم) (معنای اشارتی) (اول محبوب) (آفتاب) (جوانک) (انوار ضیا کتری عالیه منکران سرود خام و مسموم زهر غرور و هوا اولان عوام کالانعام رخنه ذره کی دور و رقص ایدرک (الله نور السموات والارض) آیت کریمه سی سرچمه خورشید درخشان چشمه سی کنار نه دکن و نور الهیده محو و مستغرق اولجیه به دکن و کیدم کنیدی می چشمه نوره غرق و محو و مستغرق ایدم و رجو حافظ نیرم ره زیبان بیرون * هره کوکبه آصف دوران بروم *

اگر حافظ کی بیابان طشره بول ایلتم زمانه من و زنگ دوات و نچملاتی بانه کیدم (مفردات) (ور) (اگر) (چو) (مثل) (حافظ) (م) (نیرم) (ایلتم) (ره) (بول) (زیبان) (سحرادن) (بیرون) (طشره) (هره) (بولدش) (کوکبه) (دولت و وطنه و نچملات) (آصف) (وزیر) (دوران) (زمان) (بروم) (کیدم) (معنای اشارتی) (اگر بلا مرشد حیرت و توبه تریه بولوب حافظ کی بیابان خدا ایلله مار و ازدرله پراولان صحرای عشق سندن طشره بول ایلتم بوسی و کوشش و بوجان بخشاک ایلله خود بخود انه مراد و مقصودیه ابره من سم خلیفه الله فی الارض اولان قطب زمانه دولتی سایه سندن آنک معانت و احسانیه کیدم و اثر سعادت تنه تبهیله (مع الذین انعم الله علیهم) جاعلیه حشر اولورم

وله ایضا

در خرابات مغان نور خدای بنم * این عجب بین که چه نوری زبجای بنم * منار بخانه سده خدا نوری کوردم بوجی کور که نه عجب بر نوری قندن کوردم (مفردات) (در) (فی) (خرابات) (مخانه) (مغان) (کافر) (نور خدا) (م) (می بنم) کوردم (این) (بو) (عجب) (م) (بین) (کور) (چه) (نه عجب) (نور) (م) (با) (وحدیه) (زبجای) قندن (می بنم) کوردم (معنای اشارتی) (سجن المؤمن و جنة الکافر) اولان

دنيا

(بهبوداری اوذره صفت رقص کنان * تالب چشمه خورشید درخشان بروم) * ذره و ش یعنی ذره کی دیکدر رقص کن و صفت تر کیدر رقص ایجی معنای الف و نون مبالغه افاده ایدر رقص ایدم ایدم دیکدر لب بونده کنار معنای در لب دریا کی چشمه خورشید درخشان بیانه لرد * محصول بیت * اول جانک محبتیله ذره کی رقص ایدرک چشمه خورشید درخشان کنار نه دکن و ارام بویست دخی جله منذو رندندر (ورجو حافظ نیرم ره زیبان بیرون * هره کوکبه آصف دوران بروم) بویست نذر پتندن مستنادر * محصول بیت * و اگر حافظ کی غم بیابان فرا قدن طشره بول ایلتم سم یعنی غم هجرادن خلاص بولسم دوران وزیر شک عسکری و توابعه کیدم حاصلی غم دنیا دن وزیرک معان و نیله کیدم خواجه کتابتله حسن طلب بیور (وله ایضا) (در خرابات مغان نور خدا می بنم * این عجب بین که چه نورست و بجای بنم) (خرابات) (مخانه) (مغان) (مغک) (جعبدر) (یعنی) (کشاکش) (محصول بیت * مغلر) (مخانه) (سند) (خدا) (نور) (بنی) (کوردم) (یعنی) (مخانه) (ده) (باده) (نوشلرک) (بری) (رینه) (خلوص) (طوبیله) (محبتی) (کوردم) (نور) (خدا) (دن) (مراد) (علتسز) (محبتدر) (کور) (که) (نه) (نور) (در) (ونه) (برده) (کوردم) (یعنی) (مذکور) (محبت) (مدر) (سدره) (و خاقاقلر) (ده) (اولوب) (انده) (اولق) (غریبدر) (مصراع) (تائیک) (معنای) (سنی) (بوجی) (کور) (که) (نه) (بر نوری) (نه) (برده) (کوردم) (دین) (بوجی) (کور) (که) (نه) (عجب) (بر نوری) (قنده) (کوردم) (دین) (نور) (معنای) (کور) (مش

دنیا بخانه سده نور خدا بی قباب عزنده مستور اولان خرشدان حقیقیلرک درگاه علیه لنده کوردم بو امر عجبی کور که بره و کو که صفعیان عجیب و غریب و مثلی نایدید اولان نور اعظمی قندن کوردم نسخه صغری و عالم کبری اولان انسان کاملک فسخت قاینده کوردم

کبست دردی کش این میکند یارب که درش قبله حاجت و محراب دعای بنم * بو بخانه نک طورتی کشی عجب کیدر که آنک قیوستی حاجت قبله سی و دعا محرابی کوردم (مفردات) (کبست) (کیدر) (دردی) (کش) (شراب) (طور) (تیسری) (جکبجی) (این) (بو) (میکده) (بخانه) (یارب) (عجب) (درش) (آنک) (قیوستی) (قبله) (حاجت) (م) (محراب دعا) (م) (می بنم) (کوردم) (معنای اشارتی) (ربا ضات و مجاهدات) (آج) (وصوسز و کیده) (ل) (اوقوسز) (جور و جفای) (باری) (و در دو بلای) (عشقی) (جکبجی) (و زهر باری) (شکر) (کی) (نوش) (ایدجی) (عجب) (کیدر) (که) (آنک) (قیوستی) (حاجت) (قبله) (سی) (و دعا) (محرابی) (کوردم) (اول) (عالیجا) (هرک) (قیوسته) (جهان) (پادشاهلری) (دخی) (محتاج) (کوردم)

منصب عاشقی و زندی و شاهد بازی * همه از تربیت لطف شمای بنم * عاشق و ورنده و محبوب دو ستاق منصفی جله سزک لطفیکر تر پتندن کوردم (مفردات) (منصب) (م) (عاشق) (م) (رند) (لابالی) (قلندر) (شاهد بازی) (محبوب) (دوست) (بال) (مصدریه) (همه) (جله) (از) (من) (تربیت) (م) (لطف) (م) (شما) (سز) (می بنم) (کوردم) (معنای اشارتی) (قبل من قبل فی الازل و رد من رد فی الازل) (خبری) (سرچمه) (ای) (واهب) (الطفا) (اولان) (رحیم) (رم) (عاشق) (ورنده) (و محبوب) (دو ستاق) (جله) (سنی) (سزک) (لطف) (از لیکر تر پتندن) (قل کل) (علی) (شاکله) (آیت) (جلیله) (سی) (سرتدن) (کوردم) (بنم) (لطیف) (بعباده) (اولان) (رم) (سندن) (سکا) (صغورم)

جلوه و من مکن ای ملک الحاج که تو * خانه می بینی و من خانه خدای بنم * ای امیر الحاج بکا جلوه ایلله زیر اسن خانه بی کور رسن و بن صاحب خانه بی کوردم (مفردات) (جلوه) (ناز و کبر) (برمن) (بنم) (اوزر) (یه) (مکن) (ایله) (ای ملک الحاج) (م) (تو) (سن) (خانه) (او) (بنی) (کور رسن) (من) (بن) (خانه) (خدا) (اوصا) (حنی) (می بنم) (کوردم) (معنای اشارتی) (ای زاهد ظاهر پرست اوایب مرتبه هوامده) (قالان) (امیر الحاج) (بکافش) (بدکاری) (عجب) (و غرور) (دوشره) (جک) (اعمال) (مغشوشه) (لکله) (ناز و کبر) (ایلدر) (زیر اسن) (چشم) (باطن) (یتک) (محبوب) (اولد) (بنی) (ایچون) (سن) (کعبه) (دیوار) (ن کور رسن) (و بن) (بحمد الله) (بصیرت) (قابله) (صاحب) (خانه) (بی) (کوردم)

کس ندیدست زمشک ختن و نافه چین * آنچه من در سحر از یاد صبا می بنم * ختن مسکندن و چین نافه سندن کیمسه کورم شد اول نسته بی که بن هر سحرده یاد صبا دن کوردم (مفردات) (کس) (کیمسه) (ندیدست) (کورم) (شد) (ز) (من) (مشک) (م) (ختن) (ملکت) (نافه) (کوبک) (مکی) (چین) (ملکت) (آنچه)

(کبست دردی کش این میکند یارب که درش قبله حاجت و محراب دعای بنم * این میکند یعنی میکند عشق یارب بجامعنا سده درنته که مرا را مرور ایلشدر که درش مصرع ثانی به مر هوند رشین ضمیمه مصرع اولنده که به راجع مدر و یابیکده به قبله حاجت و محراب دعا لایم لردر * محصول بیت * عجبایو میکند * عشقک

دردی کشی کیدر که یعنی اهل محبتی کیدر که قبو سنی قبله حاجت عاشق و محراب دعا کوردم (منصب عاشقی و زندی و شاهد بازی * همه از تربیت لطف شمای بنم) (منصب عاشقی) (بیانه) (در شاهد بازی) (وصف) (ترک) (بیدر) (محبوب) (دوست) (معنا سده) (و باحرف) (مصدر) (تربیت) (لطف) (اضافتی) (مصدرک) (فالعنه) (اضافه) (شما) (بیه) (اضافه) (لا میسه) (در) (محصول بیت * خواجه غیدن خطابه الثقات طریقه یورر عاشق منصفی ورنده و محبوب دو ستاق یعنی بواج شریف منصفی جیعا سزک لطفیکر تر پتندن کوردم یعنی بونلری سز دن کسب ایدم (جلوه) (بر من) (مغروش) (ای) (ملک الحاج) (که) (تو) (خانه) (می بینی) (و من) (خانه) (خدای) (بنم) (جلوه) (بوند) (ناز و کبر) (شده) (معنا سده) (در بر بوند) (بای) (صله) (معنا سده) (در ملک الحاج دن مراد روده) (امیر حاج دید کلریدر که حرف تعابیل تو مصرع ثانی به مر هوند ندر خانه خدا صاحب خانه دیکدر * محصول بیت * ای ملک الحاج بکا نازنوب تکبر و تعظم صافه زراسن مکده اوینی کور رسن انجیق اما بن مکده نک صا حنی کوردم رفیه خطاب ایدوب بیور ای ز قیب کوی جانا نه واروب خانه جانانی کور مکده بزه تکبر صافه زیر اسن جانا نک خانه سن کور رسن بجانانی کند بنی کور وب دیدار بن مشاهده ایده رز دیکدر (کس) (ندیدست) (زمشک) (ختن) (و نافه) (چین) * آنچه من هر سحر از یاد صبا می بنم) * محصول بیت * مشک ختن و نافه چین * چیدن کیمسه کورم شد اول نسته بیکه بن هر سحر یاد صبا دن کوردم یعنی هر سحر بن یاد صبا دن بوی زلف جانان کوردم که انلردن بک مرتبه خوشبو تر بونده

می بنم می شنوم بلکه می بویم معنای در زیر حواس ظاهری بی بری برنگ معنای سده استعمال ایدر نسته که سابقا تفسیر اولشدر

(نیست در دایره جز نقطه وحدت کم و بیش)

که من این مسئله بی چون و چرای بنم
دائر همدن مضاف الیه محذوف در تقدیری
دایره وجود دیگر دایره دایره دیدن کفری
بجای در ز برادار اولان بر کار در یعنی
دور اولین آلت دور در دایره دکل در نقطه
وحدت بیانیه که حرف تعریف چون و اواصلیه
ایله سر سیده کیف معنا سنده در نیجه
دیگر رو چرا چیک قحی و کسر به
سر به دلم معنای در یعنی نیجه دیگر
محصول بیت * دایره وجوده نقطه
وحدت در غیر اسک و ارتق یوق
یعنی وحدت سر قدر که اول نوار خدای که
جمع اشیاءه سار بدر ز بر این مسئله بی
چون و چراسر کوررم یعنی
بکافین البین معلوم در که جمع اشیاءه
ساری اولان بر حقیقت در محاسب (خواهم
از زلف بتان نافه کشایی کردن *
فکر دور است همانا که خطای بنم)
نافه کشا و صفت ترکید و با حرف مصدر
همانا که معنای در یعنی بکر که
محصول بیت * محبو بلر زلفند نافه
کشای الیک ایسترم اوزاق فکر در بکر که
بوفکر خطا ملاحظه ایدرم یعنی بنم کی
تنگ ست مفاس بویه معنای قصد
ایک بکر که خطای فا حشر زلف
ونافه و خطا جی مر اعات نظیر در
(سوزدل اشک روان ناله شب آه سحر *
این همه از نظر لطف شمای بنم
محصول بیت * یورک بانفسنی آفجی
کوز باشی کیجه ناله سی سحر و فتنده آه
و فغان بو جیسع هنر لری وقونی سزک
لطف نظر کردن کوررم یعنی سز محبت
ایک سبیل به وفورن بکال و بر دیکه بونلر
اسباب وصال اولد یعنی چون مقبولدر
بعض نسخه ده شمای برینته خدا و اقدر
اما بزا کثر نسخه به تابع اولد اکر چه که
قافیه مکرر در

۲۵۶

اول نسخه که (من) بن (در) فی (سحر) م (از) من (باصبا) م (می بنم)
کوررم (معنای اشارتی) ختن و چین ملک تریک آه و لریک نافه سندن حاصل اولان
خاص مسک لطیف رایحه سندن کیجه کوررم مشدر اول لطافتی و اول رایحه
لطیفه بی کین وقت سحرده نفس رجانیه دن و نفیحه سبانیه و فیوضات ربانیه دن
دماغ جامده کوررم یعنی بر ذره فیض آلهی نیجه یوزیک من مسک و عنبردن اظیدر که
(یک ذره عنایت به از سدسال عبادت است)

نیست در دایره جز نقطه وحدت کم و بیش * که من این مسئله بی چون و چرای بنم
وجود دایره سنده نقطه وحدت غیر قلیل و کثیر بود که بن مسئله بی چون
و چراسر کوررم (مفردات) (نیست) یوق (در) فی (دایره) م (جز) غیر
(نقطه) م (وحدت) م (کم) آز (بیش) چوق (من) بن (این) بو (مسئله)
م (بی) فی (چون) ند (چرا) نیچون (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) (کل شی)
هالک الاوجه (آیت کریمه سی سر نیجه لا موجود الا الله) سری بود که روی
حقیقت خدا دن غیر یوق در دل عارفه وجود ماسوی و نقش غیر کلی محو و مٹاشی
اواشدر انکیچون دایره وجوده نقطه وحدت و ذات واجب الوجود دن غیر
ملما و مستغاث قلیل و کثیر در وجود یوق در که بن مسئله بی استغاثی قلبه
چون و چراسر کوررم

خواهم از زلف بتان نافه کشایی کردن * فکر دور است همانا که خطای بنم
بنلرک زلفند بر نافه کشای ایتم ایسترم اوزاق فکر در بکر که خطا کوررم (مفردات)
(خواهم) ایسترم (از) من (زلف) م (بتان) محبو بلر (نافه کشایی) کو یک
مسکی اچییای (کردن) ایتم (فکر) م (دور) بعد (است) در (همانا که)
بکر که (خطا) م (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) (فلا تجلی ره للجل جعله
دکا و خر موسی صفا) آیت کریمه سی سر نیجه دل ضعیف ناتوانم تجلی خدایه صدم
تحم اندن اسرار توحیدی و دماغ جانی ماطر قلبی نفیحه الهی و نشئه اسرار تجلیات
صفات نامنا هیلدن کشف و اظهار ایتمک ایسترم اسرار دینی کشفه اذن اولدینی
ایچون بوز اوزاق فکر در دیو کشف اسرار ایتمکی خطا کوررم

سوزدل اشک روان آه سحر ناله شب * این همه مر تبه از لطف خدای بنم
کوکل حرارتی آفجی کوز باشی سحر آهی کیجه ناله سی بوجه مر تبه بی خدا
لطفتدن کوررم (مفردات) (سوزدل) کوکل بانفسنی (اشک روان) آفجی
کوز باشی (آه سحر) م (ناله) م (شب) کیجه (این همه) بوجه (مر تبه)
م (از) من (لطف) م (خدا) م (می بنم) کوررم (معنای اشارتی) بحمد الله
باعث تجلی اولان کوکل حرارتی و آفجی کوز باشی و آه سحر ناله شب بوجه مر تبه
سعادتی و دولت و جاهی کنندی لیا فتندن دکل بلکه جله سنی لطف
خدا دن کوررم

هر دم

۲۵۷

هر دم از روی توفیقی زدم راه خیال * با که کوبم که درین پرده چه می بینم
سنگ یوز کدن بر نقش هر نفس بنم خیال یوانی اورر کیجه دیم که بو پرده نلر کوررم
(مفردات) (هر دم) هر نفس (از روی تو) سنگ یوز کدن (نقش) م (با)
وحدتیه (زند) اورر (م) بنم (راه) بول (خیال) م (با که) کیجه (کوبم) دیم
(در این) بوئه (پرده) م (چه) نلر (می بینم) کوررم (معنای اشارتی) بحمد الله
سنگ خانه قلبه انوار ذات یچونک تجلیات سندن و ظهورات نفوس اسرار اندیه کدن
بر فیض بلا واسطه هر نفس کاوب بنم خیال یوانی اورر و خاطره ماسوایی خانه قلبدن
چقاروب و سوروب ذکر و انبث خدا ایله مطمح و اسرار انوار حق البقین
مشهد سبیله منسلی ایدر کیجه دیم که بو پرده انشراح صدر ایله نلر کوررم

دوستان عیب نظر بازی حافظ مکنید * زانکه اوراز محبان شمای بنم
ای دو ستر حافظک نظر بازی تعیب ایلمک ز را آتی سزک محبو بلر یکر دن کوررم
(مفردات) (دوستان) م (عیب) م (نظر بازی) عاشقانی (حافظ) م (مکنید)
ایلمک (زانکه) اندن که (اورا) آتی (ز) من (محبان) م (شما) سز (می بینم)
کوررم (معنای اشارتی) ای دو ستر حافظک سلطان عشق قلبه سبیله زمام اختیاری
سلب ایدوب عاشقانه اسرار عشقی اظهار ایدلر کن تعیب ایلمک و آنک نمکینه دعا ایدلر کن
ز را آتی سزک محبو بلر یکر دن کوررم

دوستان وقت کل آن به که بعشرت کوشیم * سخن پر مغنا است بجان یشنوم
ای در ستر کل وقتی یک که عشرته سعی ایدلم بوسوز پر مغناک سوز بدر جائله استماع
ایدلم (مفردات) (دوستان) م (وقت کل) م (آن به) اول یک (با) للعلا بسد
(عشرت) م (کوشیم) سعی ایدلم (سخن) سوز (پر مغنا) م (است) در
(با) للعلا بسد (جان) م (یشنوم) استماع ایدلم (معنای اشارتی) ای دو ستر
بوسرمایه تحصیل قرینت آلهی اولان ایام عرس سربینه الزواله و بواطیف به باد اولان
حضرت الهک رباضات و مجاهدات ایله تزکیه نفس و تنقید روح ایدوب ذات یچونته
وصند رخصت و فرصت احسان ایدلرکی اوقانده اول بکر که همان (اذکروا الله
ذکرا کثیرا و سبحوه بکره و اصیلا) آیت کریمه سی سر نیجه روز و شب انوار ذکر الله ایله
خانه قلبی منور فیابو عشق و معرفه الله تحصیل سعی ایدلم بوسوز پر مغناک نصیحت
جانفزا سیدر ز دخی جائله قبول ایدلم

نیست در کس کرم و وقت طرب میگذرد * چاره آنست که سجاده بی بفر و شیم
کیجه ده کرم بوقدر و طرب وقتی کچر چاره اولدر که سجاده بی شرابه صاهلم
(مفردات) (نیست) یوق (در کس) کیجه ده (کرم) م (وقت) م (طرب)
شوق (میگذرد) کچر (چاره) م (آنست) اولدر (سجاده) م (بی) شرابه
(بفر و شیم) صاهلم (معنای اشارتی) حقیقتده حضرت الهک غیر کیجه ده کرم

سجاده بی بفر و شیم * محصول بیت * کیجه ده کرم بوق شلاک زمانی ایسه کچر چاره اولدر که سجاده بی می بیع اید و ز یعنی
سجاده بی بیع ایدوب بهاسنی باده و بره و ز حاصلی کیجه باده بهاسنی ایلم نیجه سجاده بی باده دکل

هر دم از روی توفیقی زدم راه خیال * با که کوبم که درین پرده چه می بینم (نقشی با حرف وحدت زدم میم ضمیمه معنی جهشتدن
خیاله مقید در راه خیال تقدیرده راه خیال دن مراد قوت فنیله در یعنی حاسه خیال در با حرف صله که اسرار کیم معنایه ایکنی
که رابط مقول قول در درین پرده یعنی

پرده خیال چه چادک جیه در هاله
محصول بیت * هر دم و هر ساعت
سنگ روی کدن بر نقش و بر صورت خیال
یوانی اورر یعنی هر بار که بر معنی خیاله
کتوررم سنگ روی کور نیجه اول معنی
سنگ خیالده مضاعف او اور روی
کورمک دهشتدن یعنی روی کور نیجه
بنده قوت وهم و خیال فالز ز را تجلیات
شانی بویه در پس کیجه دیه یلورم
که بو پرده خیالده نلر کوررم یعنی هر ساعت
روی جانان تجلیاتی کوررم (دوستان
عیب نظر بازی حافظ مکنید * که من
اوراز محبان شمای بنم) عیب نظر بازی
اضافتی مصدرک مغنانه در حافظه
اضافت لایه مکنید فعل نهی جمع مخاطب
که حرف تماییل * محصول بیت
ای دو ستر حافظک محبو بلر دو ستر
عیب ایلمک ز را آتی سزک محبو بلر یکر دن
کوررم یعنی ظاهرده انی سز محبو کوررم
اگر چه باطنه اطلاع مکن دکل حاصلی
محبو بلر سوز سه سزیده سوز محبتی همان
محبو بلر سوادسته مقصود دکل (وله ایضا)
(دوستان وقت کل آن به که بعشرت
کوشیم * سخن پر مغنا است بجان
یشنوم) دوستان متادی وقت کل لایه
بل که اضافتی بی فی در بعشرت با حرف
صله کوشیم فعل مضارع متکلم مع الغیر
کوشیددن دور شیم و سعی ایلمک
معنایه یشنوم بوده فعل مضارع متکلم
مع الغیر در شنو بدندن دکل مک معنایه
محصول بیت * ای دو ستر کل وقتند
اول بکر که عیش و عشرته سعی اید و ز
یعنی ذوق و صفا ایله وز پر مغناک
سوز بدر جائله دکل صاهلم حاصلی بکر
یوشدن قبول ایلمک کرک (نیست در کس
کرم و وقت طرب میگذرد * چاره آنست که

خوش هوايست فرح بخش خدايا بفرست * نازنيني كه رويش مي كلكون نوشيم (هوايي باحرف وحدت فرح بخش وصف
تركيب در بخشيدن فرح بخشيلي بفرست باحرف تا كيد فرست فانك ورايك كسريله فعل امر مخاطب كوندري يعني ارسال ايله
معناست فرستادن خدايا بفرست مصراع ثاني بهر هوند نازنيني باحرف وحدت كه حرف بيان رويش تقديري بشوق رويشي كلكون
پيائيه * محصول بيت * هوا فرح بخشيلي برخوش هوادر يارب نازنين محبوب ارسال ايله كه انك يوزي شوقه مي كلكون ايجدم
زيرا مجلس باده ده محبوب اولجده شاك

۲۵۸

يو قدر (الوقت سيف قاطع) كلامي سرنجه فرصتي فرت ايتوب سعي ايتلدر كه
وقت سرور و وقت عمر تبر بگر چاره اولدر كه بر قدم اقدم سجاده وجودي عشق
ومعرفة الله بولنه صرف وفدا ايدلم

خوش هوايست فرح بخش خدايا بفرست * نازنيني كه رويش مي كلكون نوشيم
فرح و برنجي راطيف هوادر اي خدا كوند بر نازنين كه آك يوزي شوقه قرمزي
شراب نوش ايدلم (مفردات) (خوش) م (هوا) م (با) وحدتيه (است) در (فرح بخش)
فرح و برنجي (خدايا) اي خدا (بفرست) كوند (نازنين) م (با) وحدتيه (رويش)
آك يوزيه (مي) شراب (كلكون) قرمزي (نوشيم) ايجدم (معنای اشارتي)
اي واهب العطا باوالمرا دات بلا علت اولان كريم ورحيم ريم نه احسان ايدليك
عشق ومعرفة الله هواي فرح و برنجي و راطيف هوادر اي خداي لم يزل اول مايله
سعادت اولان هرايك واول محبتك اتمام و اكالي ايجون بزر بر ورف ورحيم مرشد
نازنين كوند كه آك معاونه كوزدن جگر قاني روان ايديجي شراب عشق
الهيدي نوش ايدلم

ارغنون ساز فلک رهن اهل هنرست * چون ازین غصه نتايم و چراغ خوشيم
ارغنون سازي فلک اهل هنر بولني اور بيجدر بوزنه دن نيجه ناله ايتيلم ونيجون
خروش ايتيلم (مفردات) (ارغنون ساز) سازد و زيجي (فلک) م (رهن)
بول اور بيجي (اهل) م (هنر) معرفت (است) در (چون) نه (ازین) بوندن
(غصه) م (نتايم) ناله ايتيلم (چرا) نيجون (نخروشيم) اضطراب ايتيلم
(معنای اشارتي) كچه ما خلق له من اولان معرفة الله تحصيلي مايله سعادت ايديدر
لكن ارغنون چاليجي فلک يعني جوفلكه ميتلا اولد اغفر حيات دنياك اعب ولهوي
و حب شهوات نفسانيه سي اهل معرفت بولني اور بيجدر بولتا غصه سندن نيجه ناله
ايتيلم ونيجون حرارت قلبه درگاه حقه نيازله فر ياد وفغان ايتيلم

كل بچوش آمد و ازمي زديمش آبي * لاجرم ز آتش حرمان وهوس بچوشيم
كل جوشه كلدی و شرابدن اكا بر صو اور مدق اول سبدن حرمان وهوس آتشدن
قينارز (مفردات) (كل) م (بچوش) فينائه (آمد) كلدی (ازمي) شرابدن
(زديم) اور مدق (ش) اكا (آبي) بر صو (لاجرم) اوسيدن (ز) من (آتش
حرمان) م (هوس) م (بچوشيم) قينارز (معنای اشارتي) كل كبي محبوبيت
مرتبه سنده اولان كوكل علاقه ماسوي اللهدن انقطاعه تحصيل معرفة الله و وصلت
الي الله دواته نازل اولد يعني ايجون صدهزار حزن و الم ايله جوشه كلدی شراب
عشق الهيه دن اكا بر صو اور مدق و ذكر خدا ايله راطمندان قلب بولمدق اول سبدن
حرمان خوندن وهوس آتشدن قينارز

ميكشيم از قدح لاله شراب موهوم * چشم بدور كه بي مطرب ومي مدهوشيم
لاله قدحندن شراب موهوم نوش ايدر زيرا من كوز اراق اولسون كه مطرب وميسز

مستز

شراب موهوم * چشم بدور كه بي مطرب ومي مدهوشيم (قدح لاله پيائيه شراب موهومده بويه در شراب موهوم بيورديني
انكيچوندر كه لاله شرابه طلو قدحه بگر اما شرابدن خالدر * محصول بيت * قدح لاله دن شراب موهوم چكرز يعني ايجرز بارامز
كوز اراغ اولسون يعني دكسون مطرب وميسز مدهوشيم يعني حيران ومه تانه بڑ حاصلی شراب ايجكمسز ممتانه بڑ

(حافظ اين حال عجب باكه توان گفت كه ما * بابلانيم كه در موسم كل خاموشيم) * محصول بيت * اي حافظ بوجيب حالي كيددمك
اولور كه بربلارز كه موسم كاده خاموشيم يعني كل زماني كه جوش و خروش زمانيدر زم كبي لطيف طبع ساك اولوب ناله واقفان
ايتلك غريب و عجيد ر (وله ايضا)

۲۵۹

مستز (مفردات) (ميكشيم) چكرز (از) من (قدح لاله) م (شراب) م (موهوم
خارجده وجودي اوليان (چشم بد) كوتو نظر (دور) بعيد اولسون (بي مطرب)
م (مي) شراب (مدهوشيم) مستز (معنای اشارتي) مقام تلو بنده اولديغيز
ايجون كاهي لاله كبي آتش عشقه دروني داغلي اولان كوكل قدحندن شراب
موهوم نوش ايدر ز خيالات ماسوايي فكر ايدر ز كاهي وسر نظر دن اراق
اولسون كه مطرب وميسز و محرك صور بسز شراب عشق الهيه ايله مستز والوار ذات
الهييه مستغرق و بين انجلی والاسندرز

حافظ اين حال عجب باكه توان گفت كه ما * بابلانيم كه در موسم كل خاموشيم
اي حافظ بوجيب حالي كيددمك بكمشدر كه بربلارز كه كل زماننده خاموشيم
(مفردات) (حافظ) م (اين) بو (حار عجب) م (باكه) كيه (نواز) ممكن
(گفت) سونلك (ما) بڑ (بابلانيم) ببلارز (در) في (موسم) زمان (كل) م
(خاموشيم) ساكتر (معنای اشارتي) (من لم يبق لم يعرف) سرنجه بوجيب اولان
حالات عشق بي ذوق اولان كيهسه له نيجه سونلك ممكن اولور بجمدة الله بڑ بوزووضه
اسرار عشق ببلارز بڑ كه محبوبك وصلت زماننده انكشاف ومشاهده دن حاصل
اولان اسرار عشق اظهار اجازت اولديغندن دائما خاموشلرز

وله ايضا

دي شب بسيل اشك ره خواب ميردم * نقشي بياد خط تو بر آب ميردم
دون كيهسه كوز ياشي سيلي ايله خوابك بواني اوردم سونك خطك يادنه آب اوزره
بر نقش اوردم (مفردات) (دي شب) دون كيهسه (با) للابسه (سيل) م (اشك)
كوز ياشي (ره خواب) اوبقو بولني (ميردم) اوردم (نقش) م (با) وحدتيه
(با) للابسه (ياد) ذكر (خط) م (تو) سن (بر آب) صواوزره (ميردم) اوردم
(معنای اشارتي) بجمدة الله جالب رحمت خدا اولان كثر بكا ايله خواب غلغلي دفع
ايدلم اي محبوب سونك جناب كبرياك بلكه انوار ذات بيجونك شوق و آرزو سندن صافي
قاب اوزره بر نقش مؤيد اوردم و نامكي لوح دلده ثابت ايدلم

ابروي باردر نظر خرقة سوخته * جامي ياد كوشه محراب ميردم
بارك ابرويي نظر مرده و خرقة يانمش محراب كوشه سي يادينه بر جام اوردم (مفردات)
(ابرو) فاش (بار) م (در) في (نظر) م (خرقة) م (سوخته) يانمش (جامي)
بر قدح (با) للابسه (ياد) ذكر (كوشه) محراب م (ميردم) اوردم (معنای
اشارتي) انكيچون آتش عشقه يانمش قلب و قاب ايله كه مقصود عشاق اولان
حرم قدس يار و اسرار غيب هويت دلدار دائم نظر مسدد در اول جام محرابك يادنه
بر جام عشق نوش ايدلم كه مست مدام ومشاهده انوار جلاله حيران وسر كردان اولمش

روي نكاردر نظرم جلوه مي نمود * وز دور بوسه برخ مهتاب ميردم
محبوبك يوزي نظر مده جلوه كوستردی و ايراقدن مهتابك يوزنه بوسه اوردم

(دي شب بسيل اشك ره خواب ميردم) * نقشي بياد خط تو بر آب ميردم (دي
شب دوش ديچك پرده دي شب ديش
معني بر در بسيل باحرف مصاحبت اشكه
اضافت بياد در خوب لاميه و ميردمك مقدم
مفهولي نقشي باحرف تكبر و با وحدت بياد
باحرف سبب بياد خط تواضع افشاري لاميه در در
* محصول بيت * دون كيهسه اشك
سياه او بقو بولني اوردم يعني غلغليدن
او يقوم كيردي الغات طريغله بيوردر سونك
خطك خيالي ديدنه متاكده تصور ايدردم
ضمنا جانانك رويني آيه تشبيه بيور مشدر
(ابروي باردر نظر خرقة سوخته *
جامي ياد كوشه محراب ميردم) و او حرف
حال خرقة سوخته هاي رسمي بونده حرف
ترتيد خرقة بي اقوب ديكدر جامي باحرف
و حدت ويا تكبر * محصول بيت * بارك
ابرويي نظر مرده در حال بو كه خرقدی
ياقوب كوشه محراب شوقه و يادينه قدح
اوردم يعني جانانك محراب بگر ابرو سني
سير ايدوب باده نوش ايدردم عادتدر كه
محرابدره سياه مكه اور تيسي آصاار
خرقة سوخته عبارتي اول مناسبله ذكر
ايتلدر بارك ابرو سیده سياه اولمق
معتبر در بو غزلده رد بف واقع اولان
ميردم عبارتي حكايت حال ماضيسد ز
دي شب بو كافر يند در بس ماضي صرف
معنای سني و يروب اوردم دين معنایه
ابو بنیاد اورميش (روي نكاردر نظرم
جاوه مي نمود * وز دور بوسه برخ مهتاب
ميردم) و او حرف حال بوسه معني جهندن
ميردم افطسه مقيد در بوسه ميردم
تقدير بڑ * محصول بيت * جانانك رويني
نظر مده جلوه كوستردی يعني جانان
عرض جمال ايدردی حال بو كه بن
آنك شوقه ايرا قدن مهتابي بوس ايدردم

يعني روي بوس ايتلك آرزوسيله مهتابي بوس ايدردم نور ايتنده وضيا و صفا و برده رويته بگر بريتك معنای جانان عرض ايتدی
نك سيله غير يدن فراغت ايتدم ز رابوسه ميردم بونده و داددن كناندر دين كيمه معنای بيته كيا و اداع ايتلمش

(چشم روی ساقی و کوشم بقول چنگ * فال یچشم و کوش در بن باب میردم) فال باخرف تنکیر در بن باب بومعاده و بو خصوص صاده
دیمکدر * محصول بیت * چشم روی ساقی به ناظر و قولم قول چنگی سامع بومعاده چشم و کوشله فال اوردم یعنی روی سابقه باقی
وقول چنگی دنگ باند چشم و کوشله تین ایدرم حاصلی بونلری خبر محض آکر دم فال دیدیکی بومعاده در (نقش خیال روی
توناوقت صبحدم * بر کارگاه دیده بخواب میردم) نقش شدن بومعاده صورت و شکار تا حرف انتهی وقت بومعاده سندر کدر ضرورت وزن
ایچون زیر صبحدم صبحا وقتی دیمکدر کارگاه دیده بخواب پیا نیه زدر کارگاه بومعاده کارخانه معاشه دکلر بل که محل کار می ادر
به سنی اول ایشلسن شی که بومعاده دیده

۲۶۰

(مفردات) (روی) (یوز) (نکار) (محبوب) (در) (فی) (نظر) (م) (م) (بنم) (جلوه)
صالحی صانی یوز و یوزیک (نمود) (کوستردی) (از) (من) (دور) (ایراق) (بوسه) (م)
(بر) (علی) (رخ) (بکاف) (مهربان) (م) (میردم) (اوردم) (معنای اشارتی) (محبوب)
انوار جلال روز و شب نظرمده و پیش بصیرت و ایمان و آفتاب حقیقتی درخشان و تابان
جلوه نما اولده در کرچه صورتنا محبوب فانیله و مشتهیات نفسانیده توجه و رغبت
ایدرم که مشرب عالی قلندران حقیقتله ظاهری خلقله باطنی حقله اولی و استر در

چشم روی ساقی و کوشم بقول چنگ * فال یچشم و کوش در بن باب میردم

کوزم ساقینک یوزنده و قولانم چنگ سوزنده بوباده چشم و کوشله بر فال اوردم
(مفردات) (چشم) (کوزم) (روی ساقی) (ساقی یوزنده) (کوشم) (قولانم)
(بقول چنگ) (چنگ سوزنده) (فالی) (بر فال) (با) (للا بسه) (چشم) (کوز) (کوش)
قولان (در بن باب) بوباده (میردم) (اوردم) (معنای اشارتی) (صورتنا کوزم)
ساقینک یوزنده و قولانم آلت ایهودن اولان چنگ و رباب نغمه سنده لکن فایم
حضرت الهک انوار تجلیسته استغراقده در خاق عالمک نظر ندن و رغبت
مهلهکه زدن ساق و خلاص اولان فایم بواستار بانبده چشم و کوشله بر فال و بر جای
سلامت اختیار ایدرم

نقش خیال روی توناوقت صبحدم * بر کارگاه دیده بخواب میردم

صباحه کین سناک یوزک خیالک نقشنی خوابسز چشمک کارگاه ای اوزره اوردم
(مفردات) (نقش) (م) (خیال) (م) (روی تو) (سناک یوزک) (توناوقت صبحدم)
صباحه دک (بر) (علی) (کارگاه) (دکان) (دیده) (کوز) (بخواب) (اویغوسز)
(میردم) (اوردم) (معنای اشارتی) (بسم الله شب ناسخه سناک انوار جلالک خیالک
نقشنی و انوار قدسک عکسنی (کل نوم علی المحب حرام) سر نجه خوابسز چشمک
دکان اوزره و دل آکا عمک لوح درخشان ای اوزره اوردم و مشاهد جلال الهده
دام اولدم

ساقی بصوت این غزل کاسه می گرفت * می گفتم این سرود می ناب میردم

ساقی بوغزلک صوبله بکا کاسه طوندی بوسرودی سو بیدم و صافی شراب نوش ایدرم
(مفردات) (ساقی) (م) (با) (للا بسه) (صوت) (م) (این) (بو) (غزل) (م) (م)
بکا (کاسه) (م) (میگرفت) (طوندی) (میگفتم) (ایم) (بو) (سرود) (نغمه)
(می ناب) (صافی شراب) (میردم) (اوردم) (معنای اشارتی) (لوح داده) (سکوک)
و منقش اولان انوار جلال الهی بوغزله اظهار و بیان اجناسر ساقی کوثر عشق اولان
مرشد ذوی الابصارک بکافض و تجلیات الهیه دن افاضه ایدوب مست و مستغرق
قلبیه در صحو کلامی دکانر بواستاری کرچه سوبیدم اما شراب عشق الهی خوش
ایدوب اغراض نفسانیده صافی و بی اختیار سوبیدم

هر مرغ فکر کز سر شاخ سخن بچست * باز زطره نو بمضرب میردم

دنیای

سر شاخ طرب بوباده در باز شین مرغ را جدم مضرب باخرف استعانت * محصول بیت * هر فکر مرغی که شاک شاخی اوچندن
اوچندی یعنی شاکدن ایرلندی حاصلی هر فکر که اندن طرب و شاک فالقوب اکاغم طاری اولدی یعنی شادان و فرحان ایکن معنوم
و معنوم اولدی کبری آتی سنک طره کدن مضربه اوردم بلبل کی نالاشه کلوب فریاد و فغان ایلسون یعنی سنک طره که مضربه آتی شوقه
و ذوقه کنوردم حاصلی طره که مضربه ایله اتی نالاشه کنوردم مضرب ساز چینی آواز کنورده یکی کی

خوش بود وقت حافظ و فال مراد و کام * بر نام عرو دوات احباب میردم) بود بومعاده ادات خوش ایدنی حکایت در عکدر و او حرف حال فال
مراد و کام مصرع ثانی به مرهوند

۲۶۱

مراد و کام خوش قبیح صنعتدر بر بومعاده
بای صله معاشه در * محصول بیت *
دون کجه حافظک وقتی خوش ایدنی
حال بوکه مراد و کام فالنی احبابک عمر
ودواتی آیدنه اوردم یعنی کندی حالی
خوش اولد یعنی چون احبابک عمر و دولتی
ناشه مبارک فال اوردم یعنی غیبتن
خطابه التفات و ارمعلوم اوله که غزلده
واقع اولان حکایت حال ماضیه
دی شدن حکایتدر یعنی دون کجه بوبله
واقع اولور دی دیک اولور (وله ایضا)
(دوش سوادی رخس کتم ز سر
بیرون کتم * گفت کوزنجیر تا ندیر این
مجنون کتم) سوادی رخس مصدرک
مفعولنه اضافتدر شین خیمه دلده مر کوز
اولان جانانه را جسد بیرون کتم
چقارم دیمکدر ترکدن کنایتدر تدبیر این
مجنون مصدرک مفعولنه اضافتی قیاسدر
* محصول بیت * دون کجه دیدم که
سوادی رخنی باشند طشره ایدم یعنی
مجنونی ترک ایدم جانان دیدی قنی زنجیر
تا بدو مجنون تدبیر یعنی ایدم یعنی بنم مجنونی
ترک ایدم ایستد یکی دلالت ایدر که دماغی
مثبت اولمشدر پس زنجیره محتاج دبانه
اولش ایدم قنی زنجیر باشد که بدو مجنونی
او صلایم (فاننش را سر و کتم سر
کشید از من بخشم * دوستان از راست
میرنجند نکارم چون کتم) راست لفظ
مشت کدر صاغ اله و صاغ جانده دیرل
و طوغری معنایسته ملا طوغری سوزده
و طوغری نسنه به دیرل بومعاده ظاهر
طوغری سوز معنایسته در ا ما قامت
و سرود ذکر به طوغری بلق معنایسته ایهام
ایدر میرنجند فعل مضارع مفرد غائب
یعنی نور دیمکدر فعل لازمدر * محصول
بیت * جانانک قامت سرودیدم یعنی

هر فکر مرغی که سوز بودا غنک اوستندن صیغی کبری آتی سنک طر کدن مضربه
اوردم (مفردات) (مرغ) (قوش) (فکر) (م) (ز) (من) (سر) (باش) (شاخ) (وداتی)
(سخن) (سوز) (بجست) (صیغی) (باز) (کبری) (ش) (آتی) (ز) (من) (طره) (اول)
صاح (تو) (سن) (با) (للا بسه) (مضرب) (آلت) (اه) (چالده) (قری) (زجه) (میردم)
اوردم (معنای اشارتی) (خانه) (تجلی) (اولان) (دل) (نالامدن) (ساقان) (عشق) (غلبه) (سبیله)
هر براسر طریقت که مرغک شاخه صیغی کبری آتی سنک تجلی صفات کتمی و حفظنی و معنای
اولدی صحره کلام کبری آتی سنک تجلی صفات کتمی و حفظنی و معنای
اولد یعنی صوت اعلی اله کتم اله امر ایدم

خوش بود وقت حافظ و فال مراد و کام * بر نام عرو دوات احباب میردم

حافظک وقتی خوش اولور و آنک فالنی ابوطا اله احباب عرو دواتک نامی اوزره
اوردم (مفردات) (خوش) (م) (بود) (اولور) (وقت حافظ) (م) (فال) (م) (ش)
ضبر (با) (للا بسه) (بخت) (طاع) (نیک) (ایو) (بر) (علی) (نام) (اسم) (عرو دولت) (م)
(احباب) (م) (میردم) (اوردم) (معنای اشارتی) (حافظک شول زمان وقتی خوش
اولور که اسمی یاد و کند بلندن استعداد ایدم ایکن اهل الهک دواتی و معنی بر کاتیه
و حسن طالع اول محبوبک وصات فالنی اوردم و انلرک معا و ثقله مقام تمکینه ایدم
و کمال معرفه الهه نائل اولم

وله ایضا

دوش سوادی رخس کتم ز سر بیرون کتم * گفت کوزنجیر تا ندیر این مجنون کتم

دون کجه دیدم آنک دخی سوادی ترک ایدم دیدی زنجیر قنی تا بدو مجنون تدبیر ایدم
(مفردات) (دوش) (دون کجه) (سودا) (بخت) (رخ) (بکاف) (ش) (آلت) (کتم) (دیدم)
(ز سر) (باشدن) (بیرون) (طشره) (کتم) (ایدم) (گفت) (دیدی) (کوفتی) (زنجیر) (م) (تا)
حتی (ندیر) (م) (این) (بو) (مجنون) (کتم) (ایدم) (معنای اشارتی) (مکن) (دکل) (ایکن) (کال)
اضیه تمدن و غلبه عشقندن اول محبوبک مجنونی با شدن طشره چیقارم و راه عشق
ترک ایدم اول عاشقده رؤف و شفیع اولان محبوبم جلوه ایدوب بیوردیکه زنجیر قنی
تا بدو مجنون تدبیر ایدم و بود بوانه فی زنجیر عشقه باغلم تا که قبو من دن کتمه

فاننش را سر و کتم سر کشید از من باز * دوستان از راست میرنجند نکارم چون کتم

آنک قامت سرودیدم نازله بدن اغراض ایدنی ای دوستلر بنم محبوبم طوغری سوزدن
ایچنور نجه ایدم (مفردات) (قامت) (م) (ش) (خیمه) (را) (ادات) (مفعول) (سرود)
م (کتم) (دیدم) (سر) (باش) (کشید) (چکدی) (از من) (بندر) (باز) (نازله) (دوستان)
م (از راست) (طوغری) (میرنجند) (نکارم) (محبوبم) (چون کتم) (نجه ایدم) (م)
(معنای اشارتی) (محبوبک راه مستیمی) (چله) (عدادر) (دیدم) (من عرف الله کل اسنه)
سر نجه (وحسنات) (الابرار) (سبب) (المقرین) (فحوا) (سجده) (حق) (کلام) (ایکن) (محبوب) (بو کلامی)
غبن و اشتغال غیر عدا ایدوب نازله بدن احباب ایدنی ای دوستلر بر مقام جبردر که

نی

۲۶۲

قامتی سرود تشبیه ایدم پس بدن خشم و غضبه باش چکدی یعنی اغراض ایدنی ای دوستلر نکارم طوغری بدن ایچنور نجه ایدم

(نکته) ناسجیده گفتیم دلبر معذور دار * عشوه فرمای تا من طبع را موزون کنم (نکته) کلام دقیقه درل اما بونده مطلق سوز مراد در زیر ناسجیده لکله قید ایلدی سنجیده لغتد میرانه و غیره طارنش نشسته در اما بونک کی برده موزوناق مراد در پس ناسجیده ناموزون دیکدر عشوه با حرف و حدث تا حرف تعلیل * محصول بیت * سوزی ناموزون سوبلد معنی

۲۶۲

بنم محبوب طوغری سوزدن اینجور نیکه ایدم

نکته ناسجیده گفتیم دلبر معذور دار * عشوه فرمای تا من طبع را موزون کنم * وز نالما مش نکه سوبلد ای دلبر معذور طوط رعشوه بیور تا بن طبعی موزون ایدم (مفردات) (نکته) م (ناسجیده) طار نالما مش (گفتم) دیدم (دلبر) ای دلبر (معذور) م (دار) طوط (عشوه) ناز (همزه) و حدیثه (فرمای) بیور (تا من) ناز (طبع را) طبعی (موزون) م (کنم) ایدم (معنی اشارتی) (ان الملوك اذا دخلوا قرية ففسدوها) آیت کریمه سی سرینجه سلطان عشقک غلبه سبله بی محابا اسرار عشقیدن پروافر اظهار ایلد ای محبوب بی معذور طوط بر عشوه و برنجلی عصمت بیور که تا بن طبعی موزون ایدم و سنک اهدا و عصمتکله ورطه و عقبتدن خلاص اولام

خوزردرو بی یکشم زان طبع نازک بی کنه * ساقیا جای بد تا چهره را کلکون کنم *

اول نازک طبعدن کنه سر خوف و خجالت چکر م ای ساقی بر جام و بر تابو می فرمزی ایدم (مفردات) (زرد روی) صاری یوزنولک (میکشم) چکر م (زان) آندن (طبع) م (نازک) م (بی کنه) م (ساقیا) م (جای) بر قدح (یده) ویر (تا) حتی (چهره را) صورتی (کلکون) کل کی فرمزی (کنم) ایدم (معنی اشارتی) اول بی نظیر اولان تو اب رحیم حضور معنوشده کنه سر دخی اولام خوف عظمت و اجلال و خجالت نقصان عالم چکر م ای پر روشن ضمیر بزه عرفاندن بر پناه سرشار و بر فیض بی شمار بخش ایلد که تا نوار ذات خدایه مستغرق اولوب مقبول در کاه اولام

ای نسیم منزل سلی خدارا نابکی * ربع را برهم زخم اطلال را جیچون کنم *

ای سلی منزل نسیمی الله ایچون چانه د کین منزلی بری برینه اورم و طلمری جیچون ایدم (مفردات) (ای نسیم) ای ربع طیبه (منزل) م (سلی) محبوبه اسمی (خدارا) الله ایچون (نابکی) چانه دک (ربع را) منزلی (برهم) بری برینه (زخم) اورم (اطلال) جمع طلل خراب ارمش یورت بری (جیچون) پرمانی (کنم) ایدم (معنی اشارتی) ای جانب قدس الهیه دن بلا واسطه محض اطف خدا ایلد هیوب ایلان ربع رحمان و نفیثات و فیوضات یزدان حضرت الهیک ذات پایی جیچون بزه برمد دایله نیجه به دک بودر دعشقله طبا غلرده و صحرال ده کزم و خراب اولمش یورت رلنده کوز باشلری دوکم

من که ره بر دم بکنج حسن بی پایان دوست * صد کدای همجو خود را به از بن قارون کنم *

بن دوستک پایانش حسنی کجسته واصل اولدم شمه نصکره یوز کندم کی کدای قارون ایدم (مفردات) (من) بن (ره) یول (ردم) ایلدم (با) لایله (کج) خزینه (حسن) م (بی پایان) نهان بنسز (دوست) م (صد) یوز (کدا) فقیر (همجو) خود را) کندم کی (به از بن) بودند نصکره (قارون) م (کنم) ایدم (معنی اشارتی) بحمد الله بن که نفس و هوایی ترک ایدوب بوضورت ملکیک خرابلقنده کج معنی اولان

انوار

پایان بیانه لدر دوسته اضافت لایمه * محصول بیت * بن که جانا نك کج حسن بی پایانه وصول بولدم بودند نصکره یوز کندم کی کدای قارون ایدم یعنی هر عاشق که وصال جانا نندن مجر و مدرانی وصال جانا نانی طریقه سوق ایدرم حاصلی اکا وصال جانا نه دلیل اولدم بونک کی کلمات ادعا بیدر وقوعی دکدر پس زیاده ناوله محتاج دکدر

(ای شه صاحبقران از بنده حافظ یاد کن * نادعای دولت آن حسن روز افزون کنم) صاحبقران اول کیمسه در کیمسه سیاره نك ایکیسی بر رجه و بر درجه ده ایکن متولد اوله پس اول ابکی کو یک حکمی اکاو بر اور مثلامر یخله زحل قران ایدر سه زیاده به سادر اولور عطارد له زهره اولور سه بی نظیر کاتب اولور کو نشله مشتری اولور سه بی نظیر اهل علم اولور و قس یاد کن آک دیکدر تا حرف تعالیل دعای دولت آن مصدرک معقولته اضافتدر حسن روز افزون بیانه در روز افزون کوندن کونه زیاده اولیجی نسنسه به درلر * محصول بیت * ای صاحبقران شه حافظ بنده دن بادایله یعنی حافظی اوقته تا کیم اول حسن روز افزونک دعای دولت بیله حاصلی حافظی و صلاکله تخصیص ایلد تا کیم

۲۶۳

انوار جمال الهی مشاهد ایلد م بودند نصکره کیم نیجه یوزکد الزی راه حقه ارشاد له کج مننه به واصل قلیوب سلطان ابدی ایلرم

ای شه صاحبقران از بنده حافظ یاد کن * نادعای دولت آن حسن روز افزون کنم *

ای صاحب قرآن شاه حافظ قولکدن بادایله نا اول کوندن کونه زیاده اولیجی حسنک دولته دعا ایدم (مفردات) (ای شه) م (صاحب قرآن) م (از بنده) قولدن (حافظ) م (یاد کن) ذکر ایلد (تا) حتی (دعای دولت) م (آن) اول (حسن) م (روز افزون) کون زیاده ایدمیجی (کنم) ایدم (معنی اشارتی) ای کون کی سعادت اید به به مقارن اولان شاه حقیقت و مرشد طریقت حافظ قولکدن و کر داب عشقده اولان حالات متاوانتدن بر باد و معرفه الله ایلد مقام تکینه ارشاد ایلد تا که شمس ضیاع کی هر آن اول کوندن کونه زیاده اولیجی انوار شمعده دن نازل اولد بونک حسنک دولته دعا ایدم

وله ایضا

دیده در باکم وز خست بچکر ادفکم * واندرین کار دل خویش بدریافکم *

کوز می دریا ایدرم متاعی صحرا به راغورم و پوشیده کنیدی کوکلی دریا به راغورم (مفردات) (دیده) کوز (دریا) دکر (کنم) ایدرم (رخت) متاع (با) لایله (صحرا) م (فکتم) راغورم (اندرین کار) پوایشده (دل خویش) کنیدی کوکلی (با) لایله (دریا) م (فکتم) راغورم (معنی اشارتی) و راه عشقه و وصلت الی الله ایچون روز و شب کوزم باشی دریا کی دو کرم و انفسی و آقایی واری و وجود می مارو از درله بر اولان صحرای عشقه و قنایه و بررم و یوفانی فی الله باقی ایشده کسندو کوکلی دریای حقیقته واصل قلوب پرده و جسد دن خلاص ایلد انوار ذات الله مستغرق اولورم

از دل تنگ کنه کار برآرم آهی * کانش اندر کنده آدم و حوا فکتم *

کنه اهل طار کوکلدن برآه کنورهیم که آدم و حوا نك کتانه آتش راغم (مفردات) (از) من (دل) کوکل (تنگ) طار (کنه کار) م (بر) وقازی (آرم) کنورم (آهی) برآه (آتش) م (اندر) فی (کنده) م (آدم و حوا) م (فکتم) راغم (معنی اشارتی) (وجودک ذنب لا یقاس علیه ذنب آخر) تلامی سرینجه کثرت ورود تعلقات مادی الله ایلد تضیقده اولان کنه کار و بیچاره کوکلدن ندامت کلیدوتوبه نصوح ایلد (توبه الی الله) آیت کریمه سی سرینجه حضور حقه جان و دادن برآه ایدرم که چکر حرارتدن حاصل اولان آتش ندامتله پدرمدن حاصل اولان عظممدن و مادرمدن حاصل اولان لجمدن باخود عقل و نفسمدن ظهوره کان داس عصیانی یاقوب و محوایلوب (النائب من الذنب کمن لا ذنب له) مظهری او اورم

خورده ام تیر فلک باده به تاسر مست * عقده در بندکر تبرکش جوزا فکتم *

فلک تیری بیستم شراب ورتاسر مست جوزا نك تبر کشی کر بنده عقده راغم (مفردات) (خورده ام) بیستم (تیر) اوق (فلک) م (باده) شراب (یده) ویر (تا) حتی (سرمست)

دائمه اسکا دعایی اولدی و یتده صفت التفاته رعایت ایلدی (وله ایضا) (دیده) در باکم و صبر بچکر ادفکم * واندرین کار دل خویش بدریافکم * معقول اولی و در باقه قول نایبسی و او حرف عطف و صبر فکتم معقول صریحی و بچکر غیر صریحی و او حرف عطف اندرین کار این اسم اشارتدر فریه این کار مصرع اولک معنوشده اشارتدر دل خویش لا میده و فکتم معقول صریحی و بدریا غیر صریحی * محصول بیت * کثرت کر به دن دیده می دریا ایدم و بودم دک ایلد بکم صبری صحرا به راغورم یعنی کثرت بکا سبیله کتم ایلد بکم صبری فاش ایلدیم و یو ایکی مصلحتده کنیدی دلی رسالتی در یاسته بر اغایم حاصلی کوز کوز دیکچون اتی اغایله دریا ایدم و کوکل سودیکچون اتی رسوا ایدم (از دل تنگ کنه کار برآرم آهی * کانش اندر کنه آدم و حوا فکتم) * دل تنگ کنه کار بیانه لدر کارش که حرف را بوضف و با حرف تعالیل اندر بونده ادات صله در کتده آدم و حوا اضافتی مجازیدر یعنی انلرک عصیانی کی عصیان که بنده ده حاصلدر دیک اولور نه که انلرک جسته ایلد بکی عصیار باخود صفت غلو طریقه الله انلرک ایلدیکی عصیان مراد اوله * محصول بیت * کنه کار اولان بی صبر و قرار کوکلدن برآه اخراج ایلد * بیکه آدم و حوا عصیانی کی عصیان و با انلرک ایلدیکی عصیانند چکد بکم آله آتش اورایم یعنی برتوبه و ندامت اظهار ایدم بیکه ایلد بکم کتانه نری اللهک لطف و عنایله اول توبه و ندامت محو ایلد (خورده ام تیر فلک باده به تاسر مست * عقده در بندکر تبرکش جوزا فکتم) تیر افطه شتر کدر اوق و عطارد بیلدی و حصه بونده اوق مراد در بنده فعل

امر مفردی طبر خطاب عام طریقه تا حرف تعلیل سرمست سرخوش معنانشه در عقده عینک ضعی و قافک سکونید دوکم معنانشه در بند مطلق باغدر کر فوشاق ترکش معروف جوزا بر جک اسیدر که عریجه ذوالجسدین و بجمعه دو یکدر در * محصول بیت * فلک اوقن بیستم یعنی جوو و جقاسن چکشم ای ساقی باده ورتاسر مسته جوزا نك تبر کشی که قوشا غیبه دو کم راغایم که دخی کیمسه به اوق آغغه قادر اولسون حاصلی بندکر تر کشیده مضایقه و بریم که تبراند از لند بحال قالسون

غافل چنگ درین کنبه میافشانم (بو بیت
 بیت سابق مضمونی نتمه سند ندر تخت
 رواندن مراد فلکدر کنبه میافشانم) مراد
 اودانم ای اوستی اعتبار به تخت روان التي
 اعتبار به کنبه میافشانم * محصول بیت *
 ای ساقی باده و بر تا کیم قدحک جرعه سنی
 بو تخت روان اوردی نه صاچام چنگ غافل
 دانی بو کنبه میافشانم * براغم یعنی باده و بر
 تا کیم کامران او اوب بو حالتی اظهار
 ایدم نیم تخت رواندن مراد دیبدر دینار
 تخت روانی بلزایش (مایه خوشدلی
 آنجاست که دلدار آنجاست * میکم
 جهد که خود را میافشانم) مایه اصل
 معنا سینه در خوشدلی وصف ترکیبی
 و با حرف مصدر * محصول بیت * کوکل
 خوشدلی سرمایه سی انده در که دلدار
 انده در یعنی دادار فنده ایسه کوکل
 خوشدلی انده در پس جهد ایدر که
 اوله که کندی می اورایه براغم یعنی کندی
 دلدار اودینی برده و شرم که خوشدلی
 اولام (بکشاید قبا ای مه خورشید
 کلاه * تاجوزافت سر سودازده در پافانم)
 بد قبادن مراد انارک قولتی انده با غلغل
 با غلغل زری انارک ده دوکده و ابلاک اولم
 مکر عسکری اوله مه خورشید کلاه بیانه در
 خورشید کلاه وصف ترکیبی در تا حرف
 تعلیل زلفت نامی معنی جهندن پایه مقید در
 در پات تقدیر نه * محصول بیت * ای خورشید
 شید کلاهلی ماه قفانک باغی چوز نازانک
 کبی سر سودا زده می ایافکه براغم
 یعنی لطیف تنکه حیران اولوب بی اختیار
 باشمی ایافکه براغم خواه نک بویتی
 و غیر شعرا نک یعنی شعرا میفکمان بیانی
 دلالت ایدر که زلف زیاده اوزون اولان
 صاچده مستعمل اوله حتی کال اوزو نالغدن
 ایافه ایوب د و شرنشه که ایس
 عشاقده نعتیق بیور مشدر

لابالی (عقد) در (در) (بند) باغ (کر) قوشاق (نیرکش) اوق قویه جق ظر فدر
 (جوزا) معروف بر پور جک اسمیدر (فکتم) براغم (معنای اشارتی) جوفلکده
 و بو عالم ابتلا ده نفس و شیطسان و هوا اذن انواع تیر جفال بیوب و رطبه هلاکده
 و راه ضلالتده منحصر و سرگردان اولدم ای شفیق و رحیم دستگیر افنده کان وادی
 بیم اولان پیر و مرشد حضرت الله عشفته بکار شراب عشق آلهی بخش ایله ناو ایله
 سرمست و مستغرق اولم که بو بردوانه و سر فرغ القلدر دیو قصد و طلب اعدادن
 خلاص اولم بلکه وسط سعادده احباب اولان ملائکه نک طمعه تیرز بانگدن امین اولام

جرعه جام برین تخت روان افشانم * غلغل چنگ برین کنبه میافشانم *
 بو تخت روان اوزره چامک جرعه سنی صاچم چنگ غافل میافشانم که اوزره
 براغم (مفردات) (جرعه جام) م (ر) علی (این) بو (تخت) م (روان)
 افشانی (افشانم) صاچم (غافل) غوغا و غلبه (چنگ) ساز (ر) علی (این)
 بو (کنبه میافشانم) کوکل رنگلی فلک (فکتم) براغم (معنای اشارتی) مرشد
 عالیجه ایدم جام قلبدن بو بیچاره به بخش و فائز اولان شراب عشق الهیه
 جرعه سنی بو تخت روان روح اولان نازک وجودم اوزرینه صاچوب قبا و قبا انوار
 شراب عشفته و میراث پدرم اولان علوم لدیه ربانی ایله مستغرق و مزین اولغله کنبه
 میافشانم اوزره ساکن اولان ملائکه به (لا علم لنا الا ما علمنا) غلغل و آوازده سن براغم

مایه خوشدلی آنجاست که دلدار آنجاست * میکم جهد که خود را میافشانم *
 خوش دلاک مایه سی انده در که دلدار انده در جهد ایدم اوله که کندی می افشانم
 (مفردات) (مایه خوشدلی) سرور قلب سرمایه سی (آنجاست) آند در (دلدار)
 محبوب (آنجاست) آند در (میکنم) ایدم (جهد) م (خود را) کندی می
 (مکر) اوله که (آنجا) آند (فکتم) براغم (معنای اشارتی) مایه سرور ابدی
 و سرمایه سعادت سرمدی شول عرش الله اولان قلبده در که انوار تجلیات ذات
 محبوب حقیقی آند رخشان و متجلادر (فادخلی فی عبادی و ادخلنی جنتی) آیت
 کریمه سی سر بجه بدخی سعی ایدم اوله که رخشان قلوب عباد مکر میافشانم دخول ایله
 جنت معرفه الله داخل اولم و سعادت ابدی بولام

بکشاید قبا ای مه خورشید کلاه * تاجوزافت سر سودازده در پافانم *
 ای خورشید کلاه ماه قباک بدخی چوز نازانک کبی سودالی باشمی ایافکه براغم
 (مفردات) (بکشاید) آج (بند) باغ (قبا) قفان (مه) آبی (خورشید) کواش
 (کلاه) م (نا) حتی (چو) مثل (زلف) م (ت) سناک (سر سودا زده) سودا
 اور میباشمی (در) ایافه (فکتم) براغم (معنای اشارتی) ای توری شیدن
 مستغاد و ضیاء قلبی نور محمدیدن و آفتاب حقیقتدن مقتبس و تاج کر منالیه مکر
 مرشد عالی قدرم کرم و اصفای ایله حجاب بشریم و پرده دیده بصیرتم رفع بیور و
 بزی انوار معرفه الله واصل قلبه سن شفت خلق الله ایله خلق عالمه اناضه بیور دینک

صفات جلایه کبی بدخی سردالی باشمی ایافکه براغم جان و دلی بولم فدا ایدم
 حافظه نکیه بر ایام چو سهوست و خطا * پس چرا عسرت امر و زبرد فدا فکتم *
 ای حافظ ایام اوزره اعتد چونکه سهو و خطا در بویه اولیجق بو کوکل عسرتی
 نیچون یار نه براغم (مفردات) (حافظ) م (نکیه) اعتد (برایم) کوکل اوزره
 (چو) چونکه (سهو و خطا) م (پس) بویه اولیجق (چرا) نیچون (عسرت) م
 (امروز) بو کون (فدا) یار نه (فکتم) براغم (معنای اشارتی) ای حافظ
 (الوقت سیف قاطع) سر بجه (نمر مر السحاب) اولان ایام عمره اعتد ایدم و سرمایه
 عمرن عشق الهی و معرفه الله بوانه صرف ایتمک چونکه سهو و خطا در بویه اولیجق
 بو کونک عسرتی نیچون یار نه براغم و بی همت و بی حجت اولام

وله ایضا *
 دوش بیاری چشم تو برداز دستم * لیکن از لطافت صورت جان می بستم *
 دوش کیمه سنک جشکک بیمارانی بی الدن ایلدی لیکن سنک لیک اطفندن جان
 صورتی با غلدم (مفردات) (دوش) دوش کیمه (بیمار) خسته (چشم) کوز
 (تو) سن (ببرد) ایلدی (از دست) الدن (م) بی (لیکن) م (از) م (اطف)
 م (اب) دوداق (ت) غیر (صورت جل) م (بستم) با غلدم (معنای اشارتی)
 ای محبوب حقیقی سنک عالم ارواحده بو عاجز و بیچاره بندلر که انطف و نازله نظر
 و خطاب عزت ایله التفات بیوردیغک ایچون سنک خوف جلایکدن وجود موهوم
 محو و فنا مرتبه سینه ایلش ایدی لیکن سنک (الله لطیف بعباده لا تغتبطوا
 من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جیها انه هو الغفور الرحیم) کلام کریمه لطف فندن
 بکا حجت جاودان حاصل اولدی و دل و جانم تازه جان بولام

عشق من باخت مشکین تو امره زی نیست * در کاهست کزین جام هلاهل مستم *
 سنک سیاه خطکه بنم عشقم همان بو کوکل دکدر چوق و قند ر که بوجام
 هلاهلدن مستم (مفردات) (عشق من) م (با) لاهلا بسه (خط مشکین تو)
 سنک کبی سیاه زلفک (امروزی) بو کوکل (نیست) دکل (در کاهست)
 چوق و قند (زینجا) میوقد حدن (علاعل) برنوع زهر در (مستم) م (معنای
 اشارتی) ای و هاب قدیم و رحیم سنک تجلیات صفایه که و انوار ذریه که بنم عشق
 و محبتم بو کون دکدر عالم الدن مدت مدیده در که بوحن و بلایا ایله مستغ
 وزهر قائل ایله بخاط شراب عشق الهیه ذایقه ذوق و نشئه سیه مستم که
 بر دم افافت ایستمرم

از ثبات خودم این نکته خوش آمد که بچور * در سر کوی و از پای طلب نداشتیم *
 کندی شایعندن بو نکته بکا خوش کلدی که چورله سنک سر کو بکده طلب ایافندن
 اوطوردم (مفردات) (از) م (ثبات) م (خود) کندی (م) بن (این) بو
 (نکته) م (خوش) م (آمد) کلدی (بچور) جور ایله (در سر کوی تو) سنک

(حافظه نکیه بر ایام چو سهوست و خطا * پس چرا عسرت امر و زبرد فدا فکتم) *
 سهو و خطا در پس بو کونکی عسرتی نیچون ابرته به صلاح یعنی دنیا و دینی نیچون تأخیر ایدم (وله ایضا) (دوش بیاری چشم
 تو برداز دستم) * لیکن از لطافت صورت جان می بستم * یعنی چشم تو لامه زرد دستم م یعنی جهندن بیرده مقید در ضمیر
 منصوب متصل معنایه بی الدن ایلدی یعنی بی بی طافت و قدرت ایلدی لیکن ادات استدراک اطف لبست مصدرک فاعله
 اضافتیدر صورت جان بیاید می بستم حکایت حال ماضی با غلدم برده اگر چه ظاهرا ماضی خالص معنایه در امدوش قرینه سیه

حکایت حال ماضی معنایه باغشور
 محصول بیت * دوش کیمه سنک جشکک
 خسته لیک بی بی قدرت و طافت ایدردی
 اما لیک اطف واحد سندن ینده جان
 صورتی با غلدم یعنی تازه جان کسب ایدوب
 حیات بولور دم حاصلی لب بکا حیات
 وردی (عشق من با خط مشکین
 تو امره زی نیست) * در کاهست کزین
 جام هلاالی مستم (با خط مشکین تو
 با حرف صله و اضافت بیهانیه و لامه در
 امر و زی با حرف مصدر و یانست در کاه
 در افتاده کیم و چو قدن معنایه
 مستم ایدر بونده کاهله ترکیب او اوب
 چوق زمان معنایه در کزین که حرف
 بیان هلالی با حرف نسبت * محصول بیت *
 بنم عشق و محبت سنک مشکین خطکه
 همان بو کوکل دکدر بلکه نیچو زماندر که
 بو هلاله منسوب جامدن مستم یعنی
 جا ناک خط مدور دن ازلی و از لدن
 مست و حیرانم جاتاک خط مدور بی جام
 هلالی به تشبیه ایلشدر که رد و اوسو بیجه
 قدحدر که روم ایدلاری کشکول برینه
 استعمال ایدر بعض نسخه ده هلالی
 برینه هلاله واقع اولش و بعض موع
 طبع بونسخه به تابع اولوب مشکین
 جاتانی سم هلاله ایلدن ملو جامه تشبیه
 ایدوب خیلی نامعقول تزیفات سولش
 حق بو که طبعیه ذره مقداری استقامتی
 اولان بویه تشبیهی دوشنده کورده
 قاتلیجق یک کز استعاده ایدر بویه نامعقول
 تشبیهدن اغرب بودر که زهر هلاله
 برنوع زهر ک آیدر که زیاده قضا ایدر
 سروری افندی جام هلاله برینه جام
 هلال اخیار ایلشدر لیکن جیع نسخه ده
 جام هلاله واقع اولش دیو کذب و فریه
 ایلشدر زراقل نسخ هلاله واقع اولش
 (از ثبات خودم این نکته خوش آمد که
 بچور * در سر کوی و از پای طلب نداشتیم)

که حرف تعابیل و با حرف بیان بچور با حرف سبب که بچور مصرع ثانی به مر هو در پای طلب بیانه در طلبه بانی استعاره ایلدی آصفی
 ایلدی کبی بیت * درره بادیه شب ناکه لیلی کم شد * بوددر خواب مکر پای طلب بچور * محصول بیت * عشق ایچنده کندی میافندن
 بکا بونکته خوش کلدی یعنی عشفته ثابتم اوندیغدن بکا بو حالت خوش کلدی که جور سببیه سنک سر کو بکده پای طلبدن
 اوطوردم یعنی ایلدی بکا جور فراوان سببیه سندن اوصا نوب تقاعد ایلدم

(عاقبت چشم مدار از من میخانه نشین * کدام از خدمت رندان زده ام تا غمتم) عاقبت مدارك مفعول اولی و چشم مفعول ثانیه
چشم بوده امید معنائی در از من مداره متعلق در میخانه نشین اضافه بیاید در که حرف تعلیل خدمت رندان اضافتی مصدرک
مفعول در تابوند ابتدای غایت میخورد

۲۶۶

مجلسه ك باشد (از پای طلب) طلب ایامیدن (نشستم) او طوره دم (معنای اشارتی)
بخدمت الله بومار و از درله بر اولان صحرای عشقه عون باربله ثباتم بونکت بکا
زیاده خوش گادی که سنگ عشق بولنده کلان جور و جفا دن و محن و درد و بلادن
ذوق روحانیم زیاده اولوب و در او مثال اولوب سنگ عشق طلبیدن بر آن فراغت
ایتمم سنگ درگاه عزتکنن غیری بر قوبه کتدم

چشم عاقبت چشم مدار از من میخانه نشین * کدام از خدمت رندان زده ام تا غمتم

بن میخانه نشین عاقبت امیدن طرتمه زیرا مادام که وارم عشاق خدمتدن دم
اور مشم (مفردات) (عاقبت) م (چشم) امید (مدار) طرتمه (زمان) شدن
(میخانه نشین) میخانه ده اردو بریچی (که) زیرا (دم) نفس (ز) من (خدمت)
م (رندان) عشاق (زده ام) اور مشم (تا غمتم) حیانه اولدیقم مدبجه (معنای
اشارتی) یوز نچیر عشقی کردن جائه طرتمه و در دولا و میخانه عشق خدا
اولان درگاه عشاق ملازم دیوانه بدلدن درد عشقن فراغت عاقبت امیدن
طرتمه زیرا حیانه اولدیقم مدبجه مردان خداك درگاه امیدوارن و خدمت حیات
بخشن اوزریمه لازم در عهده ایتممشدر

چشم در ره عشق از ان سوی فضا صد خطرست * نانکویی که چو عمرم بسر آمد رستم

عشق بولنده اوقتا جانبدن یوز خطر و اردو صافن دیمه سن که چون عمرم باشه کادی
قورتلدم (مفردات) (در) فی (ره) بول (عشق) م (از ان سوی فنا) اول فنا
جانبدن (صد) یوز (خطر) م (است) در (تا) حتی (نکویی) دیمه سن
(چو) مثل (عمر) م (بسر) باشد (آمد) کادی (رستم) قورتلدم (معنای
اشارتی) ای سالك بوعشق بولنده (موتوا قبل ان تموتوا) سر نه مظهر اولوب
قسای نفس مرتبه سنده اواسك دخی امین اولوق ممکن دکلدر که مأمون و معصوم
اولد قبحه فنا جانبدن دخی (المخلص علی خطر عظیم) حدیث شریفی سرنبجه
صدهزار خطر و وارد صاقن دیمه که عمرم تمام اولد قورتلورم زیرا بهدالموت
دخی جنت و جلال الله واصل اولنجیه دك خطر فی شمار وارد همان بین الخوف
والرجاء بر مرتبه درگاه حقه تضرع و نیازدن غیری به چاره یوقدر

چشم به دازیم چه غم از ناولك دادوز حسود * چون محبوب کان ابروی خود پیوستم

شمد نصکره حسود دك دادوز نارکندن بکانه غم چونکه کندیم کان ابرو محبوب
و اصل اولدم (مفردات) (بعد از بن) بوند نصکره (م) بکا (چه غم) نه غم (از)
من (ناولك) اوق (دادوز) کوکل دیکچی (حسود) م (چون) زیرا (با) لملابسه
(محبوب) م (کان ابرو) پای فاشلو (خود) کنسی (پیوستم) اولاشدم (معنای
اشارتی) (اذا احب الله عبدا لم يضرمه ذنب) خبری سرنبجه چون علم و قدر تپله
افلام وجودی بلکه ذرات عالی محیط اولان حقیقه کنسی محبوب ازلیه م انوار
ذاتیه سنه واصل اولوب بهر حال آنک عون و عصمت سنده اولد قبحه شمد نصکره

چشم حسود

بوند نصکره بنم نه غم وار حسود دك ناولك آزادندن یعنی شمدنکر و حسود جفا سندن زجت چکم زیرا کندیم کان فاشلی محبوبه
و اصل اولدم حاصلی واصل جانان اولدم دخی اغیار حسودن پروا چکم دیکدر

(بوسه بردرج عقیق تو حلاست مرا * که با فوس و جفا مهر و وفا نشکستم) که حرف تعلیل با فوس سبب افسوس حیف
وظلم معنائی در * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب پیورر سنگ عقیق حقدسی کی دهانکه بوسه بکا حلالدر زیرا جور و ظلم
سببیه مهر و وفا کی صیدم یعنی هر قدر که

۲۶۷

حسود بی رحم شیطانتك اغرا و نخر بض معصیت ایتمك ایه خانه تجلی خدا
اولان قلبی زندکار و ریون ایه کور و مجروح قیلندن بکانه غم وار در که
(المعصوم من عصه الله) دیشلشدر

چشم بوسه بردرج عقیق تو حلاست مرا * که با فوس و جفا مهر و وفا نشکستم

سنگ درج عقیق کی لطیف دهانکی اویمك بکا حلالدر که عدو نك طعن
و تمخیزی ایه و فاعهدنی قیرمزم (مفردات) (بوسه) م (بر) علی (درج)
حقه (عقیق) قیر مزی یوز لك فاشلی (تو) سن (حلال) م (است) در
(مرا) بکا (که) زیرا (با) لملابسه (فسوس) حیف و تمخیز (عدو) م
(عهد وفا) م (نشکستم) قیرم (معنای اشارتی) ای معطی بلا علت اولان
محبوب استعداد فطریم سببیه سنگ الطف الاطاف کلام قدیم بی مثلك مغز
و اسرار روحانیه سندن تلذذ و ذوق قیاب اولوق بکا حلالدر زیرا ظاهرا و باطنا
عدو نك طعن و تمخیزی به سنده سنگ عون و نصرتك برکاتنه (واو فوا بهمدی
اوف بهمد کم) آیت کریمه سی سرنبجه سنگه اولان عهده وفایی قیرمدم

چشم صنی لشکریم غارت دل کرد و برفت * آه اگر عاطفت شاه نکیرد دستم

بر عسکری محبوب بنم کوکلی یغما ایلدی و کیندی آه اگر شاهک ترجی بنم المی
طوتمیه (مفردات) (صنی) بر محبوب (لشکر) م (م) بنم (غارت دل) کوکلی
یغما (کرد) ایلدی (رفت) کیندی (اه اگر) م (عاطفت) زحم (شاه) م
(نکیرد) طوتمیه (دستم) الیمی (معنای اشارتی) (لا یعلم جنود ربك الا هو)
سرنبجه کندله میلا اولد یغمز جنوددن بهضیبی محبوب صورتند کورینوب بنم
بی تمکین اولان کوکلی یغمالدی و کیندی وی ثبات اولان تر بین حب شهوانه بنی
وادی ضلالت و جاه هلاک آندی آه اگر ارحم از حین اولان شاه حقیقتك ترجی
و لطف و عاطفتی بنم المی طوتمیه زیرا اذن حداسر بر کیمه دن عون و نصرت ممکن
دکادر بهر حال قوت و نصرت حضرت الله کدر

چشم رتبت دانش حافظ بفلک رشده بود * کرد غمخواری شمشاد بلدت پستم

حافظك علی مرتبه سی فلکدن عالی اولمشدی سنگ باند قائمک محبتی بنی پست
ایلمدی (مفردات) (رتبت) مرتبه (دانش) علم (حافظ) م (با) لملابسه
(فلک) م (ر) عالی (شده بود) اولمشدی (کرد) ایلدی (غمخواری) غم بچکاک
(شمشاد) سرو (باند) یوکسک (ت) سنك (پست) الحقی (م) بنی (معنای
اشارتی) ای محبوب سنگ عون و عطفاك ایه حافظك ظاهرا و باطنا علی مرتبه سی
فلکدن عالی اولمشدی لکن حضرت بازیدك (عطال ذل الیه هود) کلای
سرنبجه سنگ آتش عشقی ذات علی الاعلاک اوصاف بشریه می و انانی می محو ایدوب
بنی جله در ذلیل و خور و حقیر ایلدی

بکاظم و جور ایلدی که عهد وفا کی
ترك ایلدم حاصلی وفادار افده ثابت اولدم
(صنی لشکریم غارت دل کرد و برفت *
آه اگر عاطفت شاه نکیرد دستم) صنی
یا حرف وحدت لشکریم یا حرف نسبت
غارت اصلی اغارندر اما عجم تخفیف
همزه ایه استعمال ایدر دله اضافت
مصدرک مفعول و اندا اضافت در عاطفت شفقت
و محبت معنائی در شاهه اضافت لامیه در
* محصول بیت * عسکره منسوب
بر محبوب کوکلی یغمالدی و کیندی آه اگر
شاهک محبت و شفقتی الم طوتمیه یعنی
اگر شاه بکا وصلته باعث وادی اولان سه
حاصلی بکا ترحم ایلان سه (رتبت دانش
حافظ بفلک رشده بود * کرد غمخواری
شمشاد بلدت پستم) رتبت مرتبه
معنائی در دانش اضافت بیانیته در
دانش اسم مصدر در پشاش معنائی
حافظه اضافت لامیه بفلک بر پایه
معنای استعلا بنی قضین ایلدی بچگون
برحر قیله نا کیدایلدی شه که مواضع
متعده ده وارد اولمشدر بدریادر و بشکر
اندیش کی غمخوار بحسب لغت غم بچی
دیکدر اما محبت معنائی سنده مستعملدر
یا حرف مصدر شمشاد اضافت مصدرک
مفعول اضافتی قیلندر و بلنده اضافت
بیانیته در * محصول بیت * حافظك علی
مرتبه سی فلک اوزره جشمیدی یعنی
بلندمرتبه اهل علم اولمشدی اما سنگ
بلندقامت که محبت بنی پست ایلدی یعنی
سکا عاشق اولوق سببیه ذلیل اولوب خاکه
برابر اولدم زیرا عشق و محبت مقتضای
یوقلقد رعل ایسه وجود و وارلق اقتضا
ایدر مصراع ثانیه معنائی سنگ بوجه
شمشادک مونسکی اطرافنده الجعین دین
عجب الحقی مویاش بو پست دده صنعت
القسات وار

در دم از بار ست و در مان نیز هم * دل فدای او شد و جان نیز هم *

در دم و در مانم دخی هم بار دند دل و جان دخی هم که فدای او شد (مفردات) (در دم) (م) (از بار ست) (بار دند) (در مان) (م) (نیز) (دخی) (هم) (م) (دل) (کوکل) (فد) (م) (او) (ضمیر) (شد) (اولدی) (جان) (م) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (دل کل من عند الله) (آیت کریمه) (سر نبیه) (مویه الهی) (و مایه) (سعادت ابدی) (اولان) (در د عشق و در مان عشق) (دخی) (جمله) (خداوند) (نیکوین) (جمله) (دل و جانم) (دخی) (اکفدا) (اولدی)

این که میگویند آن بهتر از حسن * بار ما این دارد و آن نیز هم *

بو که سو بلر اضافت و ملاحظ حسدن بکر کدر بزم یارمن بونی وانی دخی هم طور (مفردات) (این که) (بو که) (میگویند) (سو بلر) (آن) (اضافه) (ملاحظ) (بهر) (بکر) (ز) (من) (حسن) (م) (بار) (م) (ما) (ز) (ن) (بونی) (دارد) (طو تر) (آن) (نی) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (الطالع) (یوسف احسن) (خبر) (سر نبیه) (بو کلای) (که) (ارباب) (مشاهده) (سو بلر) (آیه) (تعبیر) (اولان) (اضافه) (ربانی) (و نور) (محمدی) (صد هزار) (حسندن) (بکر کدر) (جمله) (کبردر) (ملاحظ) (ادراکی) (غرض) (وعبر) (اولاندر) (بزم) (محبو) (بزم) (محبو) (که) (عالیده) (اولان) (جمع) (حسن) (ملاحظ) (آک) (سیله) (ظه) (ورده) (کلشدر) (وجه) (ملاحظ) (حت) (انده) (جمع) (اولشدر)

هر دو عالم یک فروغ روی اوست * گفت پیدا و پنهان نیز هم *

هر ایکی عالم الهک ذاتی نوریک بر شعبه سیدر سکا آشکاره دیدم و پنهان دخی درم (مفردات) (هر دو) (هر ایکی) (عالم) (م) (یک) (بر) (فروغ) (شعبه) (روی) (ذات) (او) (ضمیر) (است) (در) (گفتم) (دیدم) (پیدا) (آشکار) (پنهان) (م) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (هر ایکی) (عالم) (بلکه) (اون) (سکر) (یک) (عالم) (حضرت) (اللهک) (انوار) (تجلیات) (بی) (شمار) (ذاتی) (زندن) (بر) (تجلی) (شله) (سیدر) (ای) (عاشق) (صا) (دق) (سکا) (بو) (اسرار) (لد) (نیه) (دن) (براز) (آشکار) (دیدم) (و) (براز) (پنهان) (سو بلرم) (که) (هر) (کسک) (افتمدی) (دکدر)

داستان در پرده میگویم ولی * گفته خواهد شد بدست نیز هم *

عشق داستانی مستور سو بلرم لکن قصه و حکایتله آشکاره دخی سو بلنده کر کدر (مفردات) (داستان) (حکایه) (در) (فی) (برده) (م) (میگویم) (سو بلرم) (ولی) (لکن) (گفته) (سو بلرم) (خواهد) (است) (شد) (اولی) (با) (لله) (بلنده) (داستان) (قصه) (و حکایه) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (کرچه) (محبو) (یک) (سری) (ناحرم) (دن) (سرا) (چون) (حکایه) (ضمیمه) (مستور) (سو بلرم) (خوش) (شدر) (لکن) (سلطان) (عشق) (غلبه) (سی) (وفنده) (مسک) (کپی) (آثاری) (غماز) (اولان) (عشق) (آثاری) (بعض) (کره) (قصه) (و حکایتله) (آشکاره) (دخی) (سو بلنده) (کر کدر)

خون ما آن ترکس مستانه ریخت * وان سر زلف پریشان نیز هم *

بزم قانری اول مستانه چشم دو کدی و اول پریشان زلفک اوجی دخی هم

مفردات

(در دم از بار ست و در مان نیز هم * دل فدای او شد و جان نیز هم) (فدای او) (مصدر) (فعل) (لنه) (اضافه) (تعبیر) (نیز) (ادای) (عطقد) (اولک) (معنای) (سبی) (با) (کید) (ایدر) (و هم) (لفظی) (تزیین) (افظ) (و تکمیل) (وزن) (ایچون) (کلشدر) (کله) (معنای) (خلل) (کلن) (محصول) (بیت) (در دم) (بار دند) (در مانده) (آندندر) (دل) (باره) (فدا) (اولی) (جان) (دخی) (بو) (له) (اولدی) (این که) (میگویند) (آن) (بهر) (ز حسن) (بار ما این دارد و آن نیز هم) (مصرع) (ناید) (این) (خسته) (و آن) (آه) (اشارت) (و آن) (اشارتی) (بونک) (کپی) (بر) (لده) (اضافه) (دن) (خالی) (دکدر) (محصول) (بیت) (بونی) (که) (خلاق) (دیر) (که) (آن) (حسندن) (بکر کدر) (کر) (چسک) (بو) (له) (در) (اما) (بزم) (بار) (عزک) (حسیده) (وار) (آییده) (یعنی) (ایکسیده) (بله) (جا) (صدر) (هر دو عالم) (یک فروغ) (روی) (اوست) (گفت) (پیدا) (و پنهان) (نیز هم) (گفت) (ناخبری) (عموم) (خطاب) (افاده) (ایدر) (محصول) (بیت) (ایکی) (عالم) (بله) (جانانک) (روی) (یک) (رضیاسیدر) (یعنی) (ایکی) (عالم) (بر) (نور) (یک) (ایدر) (بن) (سکا) (آشکاره) (ده) (کیر) (لیده) (سو بلرم) (یعنی) (مذکور) (مدعا) (خفی) (دکدر) (دوستان) (در پرده) (میگویم) (سخن) (گفته) (خواهد) (شد) (بدست) (نیز هم) (محصول) (بیت) (ای دوستان) (عشق) (سوزینی) (خفی) (و پنهان) (سو بلرم) (لیکن) (آشکاره) (ده) (سو بلرم) (در) (کرک) (قصه) (بله) (و کرک) (سه) (افسانه) (ایله) (داستان) (ظهور) (مراد) (در) (یعنی) (سر عشق) (مستور) (قلب) (بظ) (ظاهر) (اولسدر) (در) (خون) (ما) (آن) (ترکس) (مستانه) (ریخت) (و آن) (سر زلف) (پریشان) (نیز هم) (محصول) (بیت) (بزم) (قانری) (اول) (ترکس) (مستانه) (دو کدی) (و اول) (زلف) (پریشانک) (اوجی) (دخی) (یعنی) (شکا) (بزم) (ترکس) (مستانه) (ایله) (اول) (سر زلف) (پریشانک) (دند)

(مفردات) (خون ما) (بزم قانری) (آن) (اول) (ترکس) (مستانه) (ترکس) (بکزن) (کوز) (ریخت) (دو کدی) (آن) (دخی) (اول) (سر) (اوج) (زلف) (م) (پریشان) (م) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (بسم الله) (او) (عاشقی) (انوار) (ذاتی) (سیله) (مست) (مستغرق) (قلیجی) (محبوب) (حقیقیت) (نظر) (عناایتی) (بزی) (موتوا) (قبل) (ان) (موتوا) (سرنه) (مظهر) (وفاتی) (فی) (الله) (و باقی) (بالله) (مرتب) (سند) (ایلدی) (و او) (تجلیات) (صفه) (تیه) (مستاله) (بی) (حسا) (بلر) (له) (دخی) (بشر) (بزم) (روحانیت) (تبدیل) (ایلدی)

اعتمادی نیست بر کار جهان * بلکه بر کردون کردان نیز هم *

جهانک کارنه بر اعتماد یوقدر بلکه دور ابدیجی فلک اوزره دخی هم اعتماد یوق (مفردات) (اعتماد) (م) (یا) (وحد) (تیه) (نیست) (یوق) (بر) (علی) (کار جهان) (م) (بلکه) (م) (بر) (علی) (کردون) (کردان) (دو) (بجی) (فلک) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (بوجای) (تحصیل) (آخرت) (و قربت) (حضرت) (اولان) (عالم) (فانیک) (ایشنه) (و خیالات) (اولان) (وارا) (اعتماد) (یوقدر) (که) (سرب) (عز) (الوالدر) (بلکه) (فلک) (دوار) (اوزره) (دخی) (هم) (اعتماد) (یوقدر) (که) (بر حال) (اوزره) (دکدر) (متغیر) (و فایدر)

یاد باد آنکه بقصد خون ما * عهد را بشکست و پیمان نیز هم *

آکسون اولکه اوزرم قانری قصده عهدنی قیبردی و پیمانی دخی هم قیبردی (مفردات) (یاد باد) (آکسون) (آنکه) (اول) (که) (او) (ضمیر) (با) (لله) (بلنده) (قصده) (م) (خون) (قان) (ما) (بزم) (عهد را) (قوی) (بشکست) (قیبردی) (پیمان) (عهد) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (بوعالم) (فانیده) (میتلا) (اولدی) (مطلوم) (وجهول) (نفس) (اماره) (حظوظ) (ومتها) (یشنه) (مشغول) (اولغله) (بزم) (محبوب) (ازبیلله) (اولان) (عهد) (و پیمانه) (مزی) (اونوندردی) (آکسون) (و خاطره) (اخطار) (ایتنکه) (یلنسون) (اول) (که) (اول) (محبوب) (دخی) (بزم) (عهد) (و فایده) (بکمردن) (هلاک) (قصده) (عهدنی) (و پیمانی) (دخی) (قیبردی) (و فتنه) (الله) (تعالی) (لایفاه) (الیهود)

چون سر آمد دوات شبهای وصل * بگذرد ایام هجران نیز هم *

چون که وصلت کیجه لبتک دولتی نهایت بولدی فراق کونلری دخی هم کچر (مفردات) (چون) (م) (سر آمد) (باشه) (کادی) (دوات) (م) (شها) (کیجه) (ر) (وصل) (م) (بگذرد) (کچر) (ایام) (هجران) (آیرلیق) (کونلری) (نیز) (دخی) (هم) (م) (معنای اشارتی) (چونکه) (عالم) (السنده) (لذت) (خطاب) (عزت) (و وصلت) (جنس) (حضرت) (کیجه) (لبتک) (دولتی) (نهایت) (بولدی) (بوشه) (یکی) (فراق) (کونلری) (دخی) (کچر) (رحیم) (وروف) (اولان) (حضرت) (الله) (مدن) (امید) (ایدرم) (که) (بند) (دوات) (وصالیله) (ومشاهده) (انوار) (جسالیله) (بزی) (مسرور) (ایدر)

نقش خاش خون چشم بارها * آشکارا ریخت پنهان نیز هم *

آنک خاشک نقشی نیجه کره بنم چشمک قانری آشکاره دو کدی پنهان دخی هم (مفردات) (نقش) (م) (خال) (یک) (ش) (آنک) (خون) (چشم) (کوزم) (قانری) (بارها) (نیجه) (کره)

نی

۶۸

(اعتمادی نیست بر کار جهان * بلکه بر کردون کردان نیز هم) (اعتمادی) (با حرف) (تنکیر) (کردان) (صفت) (مشبهه) (در) (کردیدندن) (دونه) (کن) (دیکدر) (اما) (دو نیجی) (دیکله) (تعبیر) (ایدر) (محصول) (بیت) (جهانک) (ایشنه) (اعتماد) (یوقدر) (بلکه) (دونه) (کن) (فلکه) (بله) (یعنی) (علویات) (و سفلیات) (جعبا) (فنا) (بدر) (بقا) (سته) (اعتماد) (یوقدر) (باد) (باد) (آنکه) (بقصد) (خون) (ما) (عهد را) (بشکست) (و پیمان) (نیز هم) (محصول) (بیت) (یاد باد) (آکسون) (اول) (که) (بزم) (قانری) (چون) (یعنی) (زی) (هلاک) (ایلیک) (ایچون) (عهدی) (و پیمانی) (صدی) (یعنی) (ایلدی) (عهد) (و پیمان) (رجوع) (ایلدی) (چون) (سر آمد) (دوات) (شبهای) (وصل) (بگذرد) (ایام) (هجران) (نیز هم) (محصول) (بیت) (چونکه) (وصل) (کیجه) (لبتک) (دولتی) (نهایت) (وغایت) (بولدی) (یعنی) (پایانه) (ایردی) (ایام) (هجران) (کچر) (یعنی) (اول) (قالدی) (بوده) (قالز) (نقش) (خاش) (خون) (چشم) (بارها) (آشکارا) (ریخت) (پنهان) (نیز هم) (محصول) (بیت) (جانان) (خالیک) (نقشی) (و شکلی) (کوزم) (قانری) (کراتله) (آشکاره) (دو کدی) (کیرلی) (دخی)

(२४.)

عاشق از قاضی نترسد می‌بیار * بلکه از مرغوی سلطان بترسم *

﴿مَحْتَسِبُ دَانْدَكِه حَافِظِ عَاشِقَسْتِ﴾ * آصَفِ مَلَكِ سَلِيْمَانِ نَبِيْزِهْمِ ﴿﴾

﴿وَلَهُ ابْنٌ﴾

عاشق ورندم و مجنوار با آواز بلند * وین شہد منصب ازان حورری وش دارم *

﴿ طونارم ﴾

(२४१)

از تو زن دست مرا بی سرو سامان داری * من بآه سحر زانف مشکوش دارم *

✽ کر بکاشانه زندان قدمی خواهی زد ✽ نقل شعر شکرین ومی بیغش دارم ✽

✽ ورجین چهره کشاید خط زینکاری دوست ✽ من رخ زرد بخت و ناله منقش دارم ✽

[illegible]

(کرتوزین دست مری سر و سامان
داری * من با صحریت زلف و شوش دارم)
زین دست بونک کبی و بو گونه سر
بونک کبی پر زده سامانله عطف تفسیری
واقع او و بی آرام و قرار و بی انتظام
حال دیمکدر صحریت ناسی * یعنی جهشتدن
زلفه و قیسه در زانفت تقد یرنده شوش
پرباشان دیمکدر * محصول بیت * اگر سن
بنی بو گونه بیسر و سامان طو تار سن
یعنی شمدی طو تد یعنی کبی بن آه صحرله
زلفکی شوش طو تارم یعنی سن بکار جم
ایسترسک بن آه صحر کاهله زلفکی نارومار
ایدرم یعنی هر تقد ر مظلوم ایسم
* سنجاب الد عوتم (و ربکا شانده رندان
قدیمی خواهی زد * نقل شعر شکر بن وحی
بیغش دارم) بو ور شرطیه بیت سابقه
اولان شرطیه به معطوفه ربکا شاه
با حرف صله کاشانه انظمه شکر کد رما بونده
مطلقا خانه مراد در رندانده اضافت
لامیه در قدیمی با حرف تنکیر زدی بوند زدن
معنا سنده در زیر خواهی فعل مضارع
مخاطب در نقل بونک ضعی و فافک سکونیه
چرزومزه که مجاهده بی نور نقل شعره و شعرک
شکر به اضافه فتی بیانیه در می بیغش
صافی می دیمکدر * محصول بیت *
وا اگر رندل کاشانه سند قدم اوردق یعنی
قوفی ایسترسک یعنی بنم خانه تنزل
بو ور رسک شکرلی طاتالی شعر چرزوم و صافی
بیغش یاده وار در یعنی شکر کبی شیرین
کلام و خالص شرایع وار (در چنین چهره
کتابد خط زینکاری * دوست * من رخ
خویش بخونابه منقش دارم) چهره
کشالقدن مراد خوب کور دیمکدر خط
زینکاری بیانیه در رشتکاره منسوب خط
دیمکدر خط جانانی بشاکله وصف ایده
کشلرو زینکار بشل اولد فیچون کانسبت
ایستلردر * محصول بیت * و اگر جانانک
ساری بکرمی خونابه ابله منقش طو تارم یعنی

قائ کوز لمدن دو کرم

چونکها بادل مجروح بلا کش دارم

اوقه بکزر غمری وزره بکزر زانی کتور که بن بلا کش مجروح کوکله جنکر طونام
(مفردات) (ناوک) (اوق) (غمره) (کوزاویجی) (بیار) (کتور) (زره) (زرخ) (زلف) (م
(که) (زیرا) (من) (بن) (جنکها) (جنکر) (بادل مجروح) (باری کوکل ایل) (بلا کش)
بلا چکچی (دارم) طونام (معنای اشارتی) رجعت من الجهاد الا صغری الجهاد الا کبر
حدیث شریفی سر نیجه ای حافظ ونا صراوان ریم بو عا جز ودرمانده و بیچاره
قول که نظر عون و عنائیک نا و کتی و رجعت و عصمت زرهنی سلاح بخش ایل که تیغ
عشقکه مجروح و بلا کش کوکام ایل اعدای معنوی بلره روز و شب جنک
و مجاهد عظیم طونام

چونکها بادل مجروح بلا کش دارم

ای حافظ چونکه جهان غمی و سروری یکمک اوزره در بیکرک اوا در که بن کندی
خاطر می خوش طونم (مفردات) (حافظا) (جو) (چونکه) (غم و شادی) (م
(جهان) (م) (بر کدرست) یکمک اوزره در (بهر) (زیاده) (آنت) (اولدر) (من) (بن
(خطر) (م) (خود) (کندی) (خوش) (م) (دارم) (طونم) (معنای اشارتی) ای حافظ
(لاراحه فی الدنیا) سر نیجه نعمی نعم و شراب سراب جهان بی ثباتک غمی و سروری
یکمک اوزره در همان رزه لایق و احسن الحال اولدر که (قل کل من عند الله)
سر نیجه بر آن ذکر و فکر و توجه خدادن فارغ اولوب اذواق روحا نیله و انبیت
جناب حضرت اله خاطر می خوش طونم و کدورات ماساودن بعید اولام

وله ایضا

دیدار شد میسر و بوس و کنار هم از بخت شکر دارم و از روزگار هم

دیدار میسر اولدی و بوس و کنار هم طالع ن شکر طونام و زمانه دن هم
(مفردات) (دیدار) (م) (شد) (اولدی) (میسر) (م) (بوس) (او یک) (کنار) (قوجق
(هم) (م) (از) (من) (بخت) (طالع) (شکر) (م) (دارم) (طونام) (از) (من) (روزگار) (زمانه
(هم) (م) (معنای اشارتی) (المجاهدة تورث المشاهدة) سر نیجه بحمد الله مشاهده
جسالت و فریت آلهی و لذت روحانی و اسرار لدنیه ربانی عون بار اله حاصل
اولدی آنکی چون بو طالع میونم قوفیق حقه مقارن اولدیغدن شکر ایدرم
و زمانه دن هم شکر ایدرم

زاهد برو که طالع اگر طالع منست جام بدست باشد و زلف نکار هم

بوری ای زاهد طالع اگر بنم طالع ایسه بنم المده جام اولور و نکار ک زانی هم
(مفردات) (زاهد) (م) (رو) (بوری) (طالع) (بخت و دوات) (اگر طالع) (م) (من)
بن (است) (در) (جام) (قدح) (م) (بنم) (بدست) (المده) (باشد) (اوله) (زلف) (م) (نکار)
محبوب (هم) (م) (معنای اشارتی) ای زاهد خشک بوری کیت که دوات دنیا سلطنت

عقی

عقی عاشق مولی عندند لاشی در (و هم احرا ن علی اهل الله) سر نیجه اگر دوات ابدی
و سعادت سرمدی وار ایسه حضرت اللهک بو بنده شنه احسان ایلدی یکی
عشق ذات آلهی و هم فیوضات و تجلیات صفات محبوب شهنشاهی او اور که
قائ فی الله و باقی بالله دواتی جله دن عالیدر

ماعیب کس برندی و مستی نمی کنیم

رندلک و مستلک ایلد بز کیمسه بی تعیب ایتمیر محبوبلرک ایی خوشدر و هضم اولیجی شراب
هم خوشدر (مفردات) (ما) (بز) (عیب) (م) (کس) (کیمسه) (برندی) (عبارتله) (و مستی)
دخی مستلک ایلد (نمی کنیم) ایتمیر (لعل) (دوداق) (بتان) (محبوبلر) (خوش) (لطیفه) (می)
شراب (خوشگوار) (ایوسکر بیجی) (هم) (م) (معنای اشارتی) ای زاهد بر عوامدن حالی
سترا بیچون رندلک و لایالی عبارت ایی قلندران حقیقتدن و شراب عشق الهیه ایلد
مستلک و درد عشقه دیوانه لک ایلد دن بر کیمسه بی تعیب ایتمیر همان بزم محبوبان
خدا نک لذت روحانیت بخش ایدجی کلمات قدسیه زی و قلوبه انشراح و افتتاح
و ذکر محبوب حقیقی ایلد اطمینان و سرور ابدی زیاده قلیجی شراب معنوی عشق
آلهی خوشدر و لطیفدر

ای دل بشارتی دهمت محسوب نمند از می جهان پرست و بت میکار هم

ای کوکل سکار بشارت و یرهم محسوب قالدی شرابدن جهان بر در و شراب ایجی
محبوبلردن هم (مفردات) (ای دل) (ای کوکل) (بشارتی) (یرهم) (دهم) (و یرم
(ت) (سکا) (محسوب) (والی) (ولایت) (نماید) (قالدی) (از می) (شرابدن) (جهان)
م (پرست) (طولودر) (بت) (محبوب) (میکار) (شراب ایجی) (هم) (م) (معنای
اشارتی) ای کوکل سکار مرده و یرهم که محسوب زمانه شغل دنیا ایلد و غفلت
سر خوشغلیله مرده مشابه سنده اولد قلندر عشاق لایالیلرک قلوبار شیه ازدحام
واحد الارینه مانع اوله جق محسوب قالدی خلوت در انجمن اولغله شراب عشق الهیه
ایلد جهان طولودر و عشق و محبتله شراب آلهی نوش ایدجی اولیاء الله هم طواودر

آن شد که چشم بد نکران بود از کین خصم از میان رفت و سرشک از کنار هم

اول کیتدی که برامن کوز بو صیدن نظر ایدجی ایدی خصم اور تادن کیتدی
و کوز یاشی کنار دن هم (مفردات) (آن) (اول) (شد) (کیتدی) (چشم بد) (باوز کوز
(نکران) (نظر ایدجی) (بود) (ابدی) (از) (من) (کین) (پوصو) (خصم) (م
(از میان) (اور تادن) (رفت) (کیتدی) (سرشک) (کوز یاشی) (از کنار) (قوجا قدن
(هم) (م) (معنای اشارتی) (علوم ظاهره) (ها) (ایستک) (کثری) (سبیله) (عشاق) (الهی)
احوال پسندیده رینه ذوق و ادراکری اولدیغدن احوال طریقتی و حقیقتی شریعت
محمد به مخالف ظنله منکرین و معاندین اولوب اولیاء الله بد نظر ایلد کبر او
و آشکاره عداوت اید کیری کونلر کیتدی شدی چهل شایع اولوب (کالانعام) بل هم
اضل) اولیاء عیش حیوانیه ایلد نفسلری قیده دوشوب ارادن خصومت و خصم الزدن

عقی

۶۹

(ماعیب کس برندی و مستی نمی کنیم)

لعل بشارت خوشست و می خوشگوار هم

عیب کس مصدرک مفعوله اضافتدر

برندی باحرف سبب و یا حرف مصدر

مستید و بویه در خوشگوار خوشدر

یعنی بو ایکی لذیذ نشه ایلد تقید ایلینه

بر عیب ایلن ز * محصول بیت * بز کیمسه

رندلک و مستلک سبیله عیب ایلن یعنی

محبوبلرک ایل کی قرمز می دوداغی و یاده

(ای دل بشارتی دهمت محسوب نمند

از می جهان پرست و بت میکار هم)

میکار یاده نوش * محصول بیت *

ای کو کل سکا مشتاق و یرهم و یاور بر می

محسوب قالدی یعنی فوت اولدی جهانده

یاده دن بر در محسوب یاده نو شونده

(آن شد که چشم بد نکران بود از کین *

خصم از میان رفت و سرشک از کنار هم)

شد بونده رفت معنای در تقدیمی

آن حال رفت در که حرف بیان چشم بد

بینه نکران صفت مشبهه در بقا ن

معنای اما اکثری اسم فاعل معنای

و بر ر یعنی باقی کین بوصو سرشک

کنار دن کیتک ترک کریدن کنار بدر

* محصول بیت * اول حالت کشیده که

یرماز کوز بو صودن ناظر ایدی یعنی

ناکتهای محسوب بنجه سده گرفتار اولق

حالی کیتدی خصم ارادن کیتدی

کوز یاشیده کنار یزدن اقدادن کیتدی

یعنی محسوب خوفندن اغفلندن قورتلدق

(خاطر بدست تفرقه دادن نه زیر کیست

* مجموعه بخواه و صراحی بیا هم)
تفرقه تفعل بابتدن مصدر در بای مصدر
حذف اول و ب بدلیه ناولر شد در بوحذف
و بدلیه ناولر م تفعل بابتن ناقصه
قیاس مطر در اما سالمه سماعیدر فاحفظ
* محصول بیت * خاطری پریشانلق
الیه و بر مک زبر کک دکلر یعنی کوکلی
مغموم و مغموم طوئق غائل ایشی دکل
بر مجموعه غزل ایسته و بر صراحی دخی
کتور یعنی بر دیوان غزل و بر صراحی ایله
خاطرک خوش طوط (رخا کین عشق
فشان جرعه لبش * تاخاک لعل کون
شود و مشک بار هم) خاکیان خاکینک
جعه در یاحرف نسبتدر خاکی نهاد
و درویش مشرب دیمکدر و جاژ در که
خاک اولان موقی مراد اوله یعنی مرده عاشق
عشق اضافه لامیه در فشان فعل امر
صاح یعنی ثار و بدل ایله دیمکدر جرعه
لبش بیانه در مجازا تا حرف تعلیل املکون
امل کبی مشکبار و صف تر کیبیدر
بار بدندن مشک باغدر بر بچی مقنا سده
* محصول بیت * عشقک خاکی نهادرینه
جانانک و باهم ده عاشقارینه جرعه لبی
صاح تا کیم خاک امل کبی اوله و مشک
یاغدر بر بچی دخی (چون کائنات جله
بیوی تو زنده اند * ای آفتاب سایه
زما بر مدار هم) * محصول بیت * چونکه
کائنات یعنی مخلوقات جله سنک امید کاه
زنده در ای آفتاب سایه لطفکی بزدن
قالدرمه یعنی مخلوقات جله سنک لطفکله
حیات بولهلم (چون آب روی لاله وکل
فیض حسن تست * ای ابراطف بر من
خاکی بیا هم) * محصول بیت * چونکه لاله
وکلک بوزی صوی سنک حسنک
فیضنددر ای اطف و احسان بواودی
بن خا کینک اوزر بنده ده باران فیضک
یاغدر بنده فیضکدن محروم قالیبان

۲۷۴

کوز باشلری دو کک دخی کیتدی

* خاطر بدست تفرقه دادن نه زیر کیست * مجموعه بخواه و صراحی بیا هم *

خاطری پراکنده لك الله و بر مک زبر کک دکلر مجموعه ایسته و هم صراحی کتور
(مفردات) (خاطر) قلب (بدست تفرقه) غم و پریشانلق الله (دادن) و بر مک
(نه) دکل (زیرکی) عاقللق (است) در (مجموعه) م (بخواه) ایسته (صراحی)
قدح (یار) کتور (معنای اشارتی) حق تعالی ک غیری به کوکل و بر مکله خاطریکی
که وراثت ماسوا ایله پریشان ایدوب ماخلق ایله اولان معرفه الله در بهره دار
اولمق عاقل کاری دکلر محرمک عشق آلمی اولان بر مجموعه ظلت اهل الله طلب ایله
زیرا کلمات اهل الله (چند من جنود الله) در انلری مطالعه و تلاوته تعاون ایله و شراب
عشق آلمی دخی کسب و تحصیل ایله

* بر خاکیان عشق فشان جرعه لبش * تاخاک لعل کور شود و مشکبار هم *

آلک کبی جرعه سنی عشق خاکباری اوزره صاح تاخاک لعلکون و مشک یاغدر بچی اوله
(مفردات) (بر) علی (خاکیان) طبراعه منسوب اولر (عشق) م (فشان)
صاح (جرعه) م (لبش) آلک دوداغی (تا) حتی (خاک) طبراق (لعلکون) امل
کبی (شود) اوله (مشکبار) مشک یاغدر بچی (معنای اشارتی) بعد هذ شفت
لخلق الله ایدوب راه عشقه وجودنی خاکله یکسان و خور و ذایل ایلان عاشقین صادقینی
راه مستقیم هادی و حیات جاودانی بخش ایدبچی کلام الله ایله و کلمات اهل الله ایله
ارشاد ایدوب جرعه عشق خدا دن نوش ایدر مک سنی ایلیم سن تا که مستعد اولان
خاکبار امل کبی اطف و سمای قلبلرندن قدس حکمتی و لذات روحانیتی مشک کبی
یاغدر پردل و اظهار ایدر

* چون کائنات جله بیوی تو زنده اند * ای آفتاب سایه زما و مدار هم *

چونکه جله کائنات سنک رایحه ک ایله دیر یلدر ای آفتاب سایه کی هم بزدن در بغ طوئمه
(مفردات) (چون) م (کائنات) موجودات (جله) م (با) للملابسه (بیوی)
رایحه (تو) سن (زنده اند) دیر یلدر (ای آفتاب) م (سایه) کولکه (زما)
بزدن (وا) کیرو (مدار) طوئمه (معنای اشارتی) ای انوار محمدیه وراثت
ایله وجود معبودی رحمتله ملین اولان قطب زمان و مظهر تجلیات انوار ذات و صفات
خدا اولمقه نظرکاه حضرت بزدن مستعان چونکه کائنات جله سنی سنک اکرم
و جو دک و انفس طیبه ک سبیله دیر یلدر ای آفتاب حقیقت سایه کی هم بزدن
در بغ طوئمه

* چون آب روی لاله وکل فیض حسن تست * ای ابراطف بر من خاکی بیا هم *

چونکه لاله وکل اطفی سنک حسنک فیضدر ای اطف سمایی بن خاکی اوزره دخی
یاغدر (مفردات) (چون) م (آب روی) اضافه و حیات (لاله وکل) م (فیض)
اثر (حسن) م (تو) سن (است) در (ابر) بوات (اطف) م (بر من) بنم اوزر به

* یار *

۲۷۵

(یار) باغ (هم) دخی (معنای اشارتی) ای پر شفیقم جکری عشق و دردا کمه ایله
خون اولش عاشقارک وکل کبی محبوب خدا اولان عارفانک روئق و اطفی سنک
حسن خلافتک و کال قریبک اثر فیضیه در ای اطف سمایی بن خاکی ذلیل اوزره دخی
حیات ایدی بخش ایدبچی فیضک رجعتی افاضه ایله

* اهل نظر اسیر تو شد از خدا بترس * و از انتصاف آصف جم اقدار هم *

اهل نظر سنک اسیرک اولدی خدادن خوف ایله و جم قدرتلو و ترک انتقامندن هم
خوف ایله (مفردات) (اهل نظر) م (اسیر) م (تو) سن (شد) اولدی
(از) من (خدا) م (بترس) خوف ایله (از) من (انتصاف) انتقام (آصف)
وزیر (جم) پادشاه (اقتدار) قدرت (هم) م (معنای اشارتی) ای مر شد
دنوازم اهل علم و اهل معرفت سنک علوم لدنیک سبیله جله اسیرک و محتاجک اولدی
خدا دن خوفکی زیاده ایله و پادشاه حقیقت اولان فخر کائنات علیه افضل الخیات
سید الکونین قدس یرک قائمقامی غوث اعظمک و اثر نه تابع اولد یغسک قطب
الا قطابک انتقامندن هم خوفکی زیاده ایله و کلام غلبه عشقه سکر و حیرت
و ناز کلا میدر معفور در

* برهان ملک و دین کزدست و زارتش * ایام کان یمن شد و در یا بیا هم *

ملک و دینک برهانیدر که آنک وزارتی الدن ایام معدن قدرتلو اولدی و در یا غنا لوه
(مفردات) (برهان) دایل (ملک و دین) م (ز) من (دست) ال (وزارت)
وزیرک (ش) ضمیر (ایام) م (کان) معدن (یمن) قدرت (شد) اولدی
(در یا) م (یسار) غنی (هم) م (معنای اشارتی) اول غوث اعظم ملک جهانک
و دین محمدیه نک برهان قطعی و ظهیر و معیندر که آلک (ید الله فوق اید بهم)
آیت کریمه سنی سرنجه دست خلافتدن و قوت قدسیه سندن حالا ایام حیثانده
اصحاب یمن معدن قدرتن قوت روحانیت کسب ایددی و اصحاب شمال دریا کبی غنا ایله
هم کسب معیشت و حیات دنیاده خوش حال اولدی

* بر باد رأی انور و آسمان بصبح * جان میکند فدا و کواکب شر هم *

آسمان آنک انور رأی سنک یادی اوزره صباحه دک جانی فدا و کواکب هم شر ایلر
(مفردات) (بر) علی (باد) ذکر (رأی) اراده (انور) م (او) ضمیر (آسمان)
کوک (بصبح) م (جان) م (میکند) ایلر (فدا) م (کواکب) یلدر (شر)
صاغر (هم) م (معنای اشارتی) اول وراثت عقل بنی مثل محمدیه صلی الله علیه وسلم
سبیله حافظ و متعسر فی عالم اولان ذات عالی قیدرک روشن صبرنک رأی مصیبتک
ذکر اوزره آسمان و زمین دوام و بقا یواوب شکرانه آسمان صباحه دک جانی فدا
و کواکب هم شر ایلر زرا حق سبحانه و تعالی برهان نبویه بنی باقی ایلشدر و او ایاء
اللهمی آلک اظهار نه سبب ایلشدر تا که آیات حق و حجت صدق محمد صلی الله علیه وسلم
ظواهر اوله و انلری والیان و متعسر فان عالم ایلشدر احادیث صحیحیه لوار ده در که

(اهل نظر اسیر تو شد از خدا بترس

و از انتصاف آصف جم اقدار هم)
* محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب
یسورر اهل نظر سنک اسیرک اولدی
الاهدن قورق دخی جم قدرتی پادشاهک
وزیری انتصافدن انتصاف ظالمه
ایلدیکی ظلمک جزاسین و بر مک دیرل
(برهان ملک و دین کزدست و زارتش *
ایام کان یمن شد و در یا بیا هم)
برهان آصفک عطف یا نیدر ملک
و دینه اضافه لامیه در که حرف رابط
صفت دست و زارت بیانه شین ضمیر
برهان راجعدر وزارت و اولک کسریله
افت مشهور در اما فتح و اواده اقتدر
ایام کان یمنیدر و یا لامیه مجاز این تقدیری
صاحب یمن شد یمن بوک کبی پرلده
قدرت و قوت معنایسته در یا بیا یعنی
صاحب یسار دیمکدر یسار بوک کبی
پرلده غنا و مال معنایسته در یا بیا
قصا بد مقدمینده ده جوق کاور تنه که
قوام الدین کجینک بدیهه سنده
واقعدر بیت * (تا یادتو وجود خورد یمن *
شد یمن زمانه پر یسار) * محصول بیت *
آصف دیدر کمز برهان الدین در که
آنک وزارت الدن معادن زمانی صاحب
قدرت و قوت و در یا زمانی صاحب
غنا و مال اولدی یعنی آنک یمن و زارتیله
تمام عالم غنا و ثروت صاحبی (بر باد رأی
انور و آسمان بصبح * جان میکند
فدا و کواکب شر هم) رأی انور بیانه در
بصبح یاحرف طرف صباحه وقتد دیمکدر
مصراع ثانی به مرهوند * محصول
بیت * برهان الدینک نورانی فکری
با دینه آسمان صباحه وقتد جانی فدا یلر
و کواکب دخی جانی بدل ایدر حاصلی
آسمان و کواکب آنک رأی انور بیانه جانی
فدا ایدر صباحه ظهور ایدنجه کواکب
افول ایلک ضرور یلر بوجا لدر تار دیش

(کوی زمین بوده چو کان عدل تست * وین برکشیده کنبد نیلی حصار هم) کوی زمین بیانیه بوده رانک قحی و ضعیله لغتدر قهش دیکدر چو کان عدل بیانیه و بر بوده نك فاعلی یعنی فاعلیه مضاعف در برکشیده قالد ر مش یعنی بلند اولمش معنانه کنبد نیلی حصار بیانیه کنبد قبه

﴿ ۲۷۶ ﴾

آسمانندن باران آنرا اقدای برکاتیه کاور و زمیندن نباتات آنرا صفای احوالندن بیه و مسلمانر کفار اوزره نصرنی انراک هم تله بولورل اول اولیاء اللهدن درت بیکی قصاب عزنده اوله مستورل در که بری اول برغیری بی آکازل و کندی حالتک جلالی بیلزل و جیسع حاده کندیدن و خافدن مستور اولورل اما اول اهل حل و عقدل و سرعبر رجا درگاه حقدر اوچوزل واردر که انره اخیار دیرل و فرقلر واردر که انره ابدال دیرل وید باروار در که انره ابرار دیرل و در تلو وار در که انره اوتاد دیرل و اوچلر واردر که انره نقبا دیرل و روار که اکا قطب و غوث دیرل و چله بری برلینی بیاورل و امورده بری برینه محتاج اوورل بونک اوزرینه دخی اخبار وارده و اهل حقیقت مجتهدلر در اولیاء اللهدن بر قوم دخی واردر که انره اویسیان دیرل ظاهرده بر پیره احتیاجی اولورل و انرا حضرت رسالت صلی الله تعالی علیه وسلم افندیز بلا واسطه غیر تریه و پرورش ایلر اویس القرنی رضی الله عنهم تریه ایلدیگی کبی بوبر عظیم مقامدر که بود دولت عالیه به هر بر کیمسه ایشین (ذلک فضل الله یؤتی من یشاء) و هر بر روحا نیکه تربیت بولنره دخی اویسی دیرل

﴿ کوی زمین بوده چو کان عدل تست * وین برکشیده کنبد نیلی حصار هم ﴾

بر طریقی سنک عدلک چو کانک قایلیدر و بولند چویت رنکلو حصارک قبهسی هم (مفردات) (کوی) طوب (زمین) بر (رویده) قاباش (چوکان) م (عدل) م (نوسن) است (در) وین) بو (برکشیده) یوقاری جککش (کنبد) قبه (نیل) چویت (یا) نه سیده (حصار) م (هم) دخی (معنای اشارتی) ای کزیده اولیا باذن خدا طوب کبی اولان بر سنک تصرف عدلک چوکاننده وزیر حکم کسده در و بو ارضی محیط اولوب روز و شب دوار اولان چویت رنکلو آسمان مانند حصارک قبهسی دخی سنک حکم کسده در

﴿ عزم سبک عنان تو در گردش آورد * این بایدار مرکز و عالی مدار هم ﴾

سنک سبک عنان عزمک حرکت کتورر بونایت مرکزی وهم بوعالی دائر مداری (مفردات) (عزم) قصد (سبک) یایی (عنان) اویان دیزکینی (تو) سن (در) فی (گردش) حرکت (آورد) کتورر (این) بو (بایدار) ثابت و برقرار (مرکز) زمین (عالی مدار) آسمان (هم) دخی (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض اولان عزیم سنک سریع الانتقال اولان قلب مظهر فیض بلا واسطه الهیکه توجهی بوارض ثابتی و بوعالی دائر آسمانی حرکت کتورر که بوارض و آسمانک قرار ی و ثباتی و حرکات و سکنا فی چله سنک عزیم المثل اولان وجود مسعود بکر حباتی و بقای سبیل در

﴿ تا از نتیجه فلک و طور دور اوست * تبدیل سال و ماه و خزان و بهار هم ﴾

حتی فلکک و آنک دوری طورک نتیجه سندنر سال و ماهک تبدیلی و خزان و بهار هم (مفردات) (تا) حتی (از) من (نتیجه) م (فلک) م (طور) م (دور) م (او)

﴿ ضمیر ﴾

﴿ ۲۷۷ ﴾

ضمیر (است) در (تبدیل) م (سال) بیل (ماه) آی (خزان) م (بهار) م (هم) دخی (معنای اشارتی) حتی فلکک بقای و آنک دوری اطوارک نتیجه سی اولان تبدیل سال و ماه و نظام فصول اربعه سنک حیات بخش عالم اولان وجود مسعود کک بقای سبیل در

﴿ خالی مباد کاخ جلالت ز سروران * وز ساقیان سرو قد کاهزار هم ﴾

سنک جلالت قصری سرورلدن خالی اولسون وکل یکا قلو سرو بولو ساقیلردن دخی خالی اولسون (مفردات) (خالی) م (مباد) اولسون (کاخ) کو شک (جلال) عظمت و شوکت (ت) ضمیر (ز) من (سروران) سرورل (وز) من (ساقیان) م (سروقد) سروی بولو (کاهزار) کل یکا قلو (هم) دخی (معنای اشارتی) ای غوث اعظم و خلیفه خدای اکرم داد حقله سنک عالی منظم قلیچی سلطنت و شوکتک و جلال و عظمتک قصری وجود مسعود کک بقای سبیل خالق عالمک نظام و نعم حقله متعم اولقه اولان سرورلدن خالی اولسون و وجیه ساعده الله محبوب خدالردن و سائر راه حقله مستقیم اولان اولیاء الله لردن دخی خالی اولسون

﴿ حافظ که در شای تو چندین کهر فشاند * پیش گفت بود خجل و شره سار هم ﴾

حافظ که سنک ثنا کده بوقدر کوهر نثار ایلدی سنک کفک فتنده خجل و هم شره سار اوور (مفردات) (حافظ) م (در) فی (ثنا) م (تو) سن (چندین) بوقدر (کهر) م (فشاند) صاجدی (پیش) اولک (کف) ال آیه سی (ت) ضمیر (بود) اولور (خجل) م (شره سار) خیالی (هم) دخی (معنای اشارتی) ای مظهر اسماء و صفات الله اولان خلیفه خدا حافظ عاجز که سنک بی نهایت اولان اوصاف جلیله لکدن بقدر خویش بوقدر جواهردن اعلی اوصاف محمدیه کدن بیان ایلدی لکن سنک صفات جلیله که نهایت اولدیغدن سنک حضور کده خجل و شره ساردر همان مرادی سنک لطف و احسانکه مظهر یتدر متعالی بیکات همتهم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ روز کاری شد که در میخانه خدمت میکنم * در لباس فقر کاری اهل دوات میکنم ﴾

بر زمان اولدی که میخانه ده خدمت ایلرم فقر لباسند اهل دولت ایشینی ایلرم (مفردات) (روز کاری) بر زمان (شد که) اولدی که (در) فی (میخانه) م (خدمت) م (میکنم) ایلرم (در) فی (لباس) م (فقر) م (کاری اهل دولت) م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق خدا ایلر بر زمان اولدی که شراب عشق آلهی و آب حیات علوم لدنیه ربانیک میخانه سی اولان حضور مشایخ عظامده خدمت ایلرم انراک صحتی و نظر حیات بخشاری برکاتیه فقر لباسند سلطان حقیقت او ابوالنفس و آفاق نصر فنده اهل دولت ایشینی ایلارم

﴿ واعظ ماوی حق نشنید بشنوان سخن * در حضورش نر میکنم نه غیت میکنم ﴾

﴿ ۷۰ ﴾

حق فوقوسنی ایشند ی یعنی دویمادی سن ایشین زیر ابو سوزی حضورنده ده سوبلرم غیت و مساوی ایلرم یعنی اهل حق اولوب مرابی اولدیغنی یوزنه سوبلرم اغشیاب ایلرم

(خالی مباد کاخ جلالت ز سروران * وز ساقیان سرو قد کاهزار هم)

جلالت بیانیه در ساقیان سرو قد کاهزار اضافلریده بیانیه لردر * محصول بیت * حاصلی قیاسه دك خالی اولسون کاخ جلالت یعنی عظمتک سربانی سرورلدن و سروفا متلی کل یکا قلی سا قیلردنده

خالی اولسون حاصلی و زره نایدله دعدادر (حافظ که در شای تو چندین کهر فشاند * پیش گفت بود خجل و شره سار هم) * محصول بیت * حافظ که سنک ثنا کده بوقدر کهر صاجدی یعنی سنی مدح و سکا دعا ایلنده بوقدر لطیف آیات سوبلدی سنک سخنی آوچک فتنده خجل و شره سار در یعنی سنک الکیدن چیقان جواهر و اموال فتنده واکا نسبت هیچ نزنه دکلدر (وله ایضا) (روز کاری

شد که در میخانه خدمت میکنم * در لباس فقر کاری اهل دولت میکنم) روز کاری باحرف وحدت کاری اهل دولت اضافلری لا میسه لردر * محصول بیت * بر زمان اولدی که میخانه ده خدمت ایلرم فقر لباسند اهل دولت ایشینی ایلرم یعنی زی فقراده اکابر ایشینی ایلرم یعنی بیرمغاک خدمتی او او دلدن آنکیچون اکا مشغولم (واعظ ماوی حق نشنید بشنوش سخن * در حضورش نر میکنم نه غیت میکنم) کین اصلی که این ایلدی که حرف تمیلل این سخن مصرع ثانی به مره و ندر غیت غینک کسر بله شول سوزه دیرل که بر کیمه آردنجه سوبلیجک ایشند غنک اوله اگر اول سوز کرچک اوور سه غیت دیرل واکر کذب اولور سه بهتان دیرل خواجه حضوره مقابل استعمال ایلد یکسندن ظاهر امتبا در اولان بودر که غینک فتنده اوله * محصول بیت * بزم واعظ

حق فوقوسنی ایشند ی یعنی دویمادی سن ایشین زیر ابو سوزی حضورنده ده سوبلرم غیت و مساوی ایلرم یعنی اهل حق اولوب مرابی اولدیغنی یوزنه سوبلرم اغشیاب ایلرم

(تا که اندر دام وصل آرم نذروی خوش خرام * در کنیم انتظار وقت فرصت میکنم) تا حرف تعبدل که حرف بیان اندر ادات صله دام وصل پیا نیه آرم فعل مضارع متکلم وحده کنورم دیکدر نذرو تا که و ذال مجمله نکه قلمه لایه و زانک سکونیه سو کلون قوشی خوش خرامه اضافتی بیایه وصف ترکیبی اقسامند نذر کوزل صالشی نذرو دیکدر کنیم میم ضمیر مستدر کدر ضرورت وزن ایچون انتظار وقت مصدرک مفعوله اضافتید فرصته اضافت لامیدر * محصول بیت وصل طوزا غینه خوش خرام بر نذروی کنور میچون یعنی نذرو صالشی بر نکره و اصل اولی ایچون بوضوده فرصت وقتیه انتظار ایدرم یعنی فرصت وقتیه منظم بر نسخه ده در کین انتظار وقت فرصت میکنم بوقدرجه میم ضمیر مستدر ک اولی و لکل وجهه (چون صبا افغان و خیر ان میروم تا کوی دوست * وزیرا حین وکل استمداد همت میکنم) افغان و خیر ان صفت مشبهه در دوشه رک و قاله رق دیکدر تا حرف انتهدار الی مناسنه ریا حین جمع ریا اندر خوش قدوق او نباتات کلی ریا حینسه عطف ایلک عطف الخاص علی العام قیلند نذر استمداد مدد طلب ایلکدر یعنی همت دیک * محصول بیت صبا کبی دوشه رک و قاله رق کوی دوسته دیکدر یعنی آهسته آهسته واریم دخی بول یو لدا شلرند یعنی ریا حین وکلدن همت مددین طلب ایدرم یعنی آهسته واریم بولرند همت دیکدر (زلف دایردام راه و غزه اش تبر بلاست * زلف دایردام دل که چندین نصیحت میکنم) * محصول بیت * زلف دایر بول طوزا غیدر و غزه سی بلا او قیدر ای کوکل خاطر کده طوت که سکا بوقدر زلف و غزه دایردن برهیزر ایلک صفتین

بزم واعظین حق رایحه سنی طوبی بوسوزی استماع ایلک حضورنده دخی سوبارم غیت ایلزم (مفردات) (واعظ) م (ما) بز (بوی) رایحه (حق) م (نشدید) طوبی (بشو) ایش (این سخن) بوسوزی (در) فی (حضور) م (ش) ضمیر (میگویم) بزم (نه غیت میکنم) غیت ایلزم (معنای اشارتی) (من لاسلوکله لایانله) کلامی سر بنجه اثر اولیاء الله تبعیت ای تیوب مجرد علوم ظاهره ایلک مغرور اولد یغندن بزم واعظ تجلیات حق لذتی کیفیت روحانیت رایحه سنی طوبی بوسوزی لهو وطن ای تیوب سمع جائله استماع ایلک (من لم یذق لم یعرف) دیوانک حضورنده دخی سوبارم غیت ایلزم

* نای اندر دام وصل آرم نذروی خوش خرام * در کنیم انتظار وقت فرصت میکنم * بر خوش خرام سوکلنی عجب چن وصل دامنه کنورم کینه م و فرصت وقتیه انتظار ایلزم (مفردات) (نای) غینه دک (اندر) فی (دام) (دوزاق) (وصل) م (آرم) کنورم (نذرو) سوکلن قوشی (یا) وحده تیه (خوش خرام) خوش صالشی (در کنیم) بوضوده م (انتظار) م (وقت) م (فرصت) م (میکنم) ایلزم (معنای اشارتی) اول کمال تقدسده اولان محبوب لطیف علی الاعلا به عجب نه زمان وصلت بواب کندویه ربط قلب کلی ایتمکله تجرید و تفرید مرتبه سن بولغیچون دامنه تقسم اوزره مر اقب او اوب اقاء الله وصلت ایچون فرصت وقتیه انتظار ایلزم و امید وارم

* چون صبا افغان و خیر ان میروم تا کوی دوست * وزیرا حین وکل استمداد همت میکنم * صبا کبی افغان و خیر ان دوست محله سته دکین کیدرم و بول رفیقانرندن همت طلب ایلزم (مفردات) (چون) مثل (صبا) م (افغان) دوشیچی (خیر ان) قالقچی (میروم) کیدرم (تا) دک (کوی) محله (دوست) م (از) من (رفیقان) م (راه) بول (استمداد) طلب (همت) م (میکنم) ایلزم (معنای اشارتی) بحمد الله عون بارله صبا کبی سریم روزوشب راه حقده صحیح و اسق والسز وایاقسز و او بور و او یائق و ادبیل و ادبسنر وصلت امیدیه سعی و طلب ایلک فقر و الی الله) سر بنجه جانب حق کیدرم و مشایخ عظامدن و سالکان راه حقیقتدن استمداد و همت طلب ایلزم

* زلف دایردام راه و غزه اش تبر بلاست * یاد دار ای دل که چندین نصیحت میکنم * دایرک زلفی دام راه واک غزه سی بلا تبر بدر خاطر کده طوت ای کوکل که سکا بوقدر نصیحت ایلزم (مفردات) (زلف دایر) م (دام) (دوزاق) (راه) بول (غزه) کبریک (ش) آک (تبر) اوقی (بلا) م (است) در (یاددار) خاطر کده طوت (ای دل) ای کوکل (چندین) بوقدر (ت) سکا (نصیحت) م (میکنم) ایلزم (معنای اشارتی) زبرایجلیات انوار صفات الهی جاذب قلوب عاشقاندر و نظار عنایت رحانی ایشلای محن و بلا یای مشاقاندر (اشد البلاء علی الایماء) الخ حدیث شریفی

(خاک کویت برنسابد زجت مایش ازین * لطفها کردی بنا تخفیف زجت میکنم) برنسابد طاقت کنورم من و تحمل ایلز دیکدر یش ازین بوندن آرق * محصول بیت * سنک محاک طیرانی بزم زحمتزه بوندن آرق طاقت کنورم من یعنی چوق کلوب کندیکنم تحمل ایلز ای بت لطفها ایلک زجت تخفیف ایدلم شمدنکرو یعنی کویک چوق واریمسلم که زجت چکمه سن (دیده) بدین بیوشان ای کریم عیب پوش * زین دلیرها که من در کج خلوت میکنم (دیده) بدین اضافتی لامیه و بیایه بین محمل درید بینک کوزینی و یاید بین کوزی پوشان ادات تعدیه ضرورت وزن ایچون کاشدر والا پوش متعدیدر کریم عیب پیش بیایه عیب پوش وصف ترکیبیدر عیب اورتیجی یعنی ستار العیوب که خدادار دلیری دلیر بهادر و باحرف مصدر وها ادات جمع که حرف رابط صفت * محصول بیت * بدینک کوزنی اورت یعنی بومدر ای ستار العیوب کریم بیهادر افارندن که خلوت بوجنده ایلزم یعنی بنم خلوت بوجنده ایلد بکم کستا خانه اوضاعی چشم بدیشه کوستر مه بوبیت ضغناصو فیله زهر یضدر (حاش الله کز حساب روز حشرم بالک نیست * فال فردا میرنم امر وزعشرت میکنم) * محصول بیت * بوبیت جواب سوال مقدر در کانه سار دیر که دیده بدیندن تستر طلب ایدوب غفار الذنوب و ستار العیوب اولان کرمدن استمداد ایدرسن یاروز حشر قور قوسی بوقیدر که خلقدن قور قوب اوتانوب آدن قور قوسن جوابش بیورر حاشا که روز حساب و عذابدن قور قورم قور قورم اما بوب کون عشرت ایدوب یارب الله کرمدن دیرم یعنی امیدی الهی کرمدن قطع ایلزم دیکدر فال فراد میرنم یعنی تقال ایدرم و نظیر ایلزم فال فرادیه اضافت ایلین استقامت معنادن غافل ایش (ازین عرش آمین میکند روح الامین * چون دعای پادشاه ملک و ملت میکنم) * محصول بیت * حضرت جبریل امین عرشک صاغ جانی * محصول بیت * حضرت جبریل امین عرشک

سر بنجه ای کوکل بوا سیراری اطر کده طوت که امید وصلت تحمل بلا و محنتد سکا بوقدر نصیحت ایلزم که یا تحمل با سفر

* خاک کویت زجت ما برنسابدیش ازین * لطفها کردی بنا تخفیف زجت میکنم * سنک کویت خاک بزم زحمتزه بوندن زیاده تحمل ایدرم لطفها ایلک ای محبوب زجتی تحقیق ایدلم (مفردات) (خاک) طیرانی (کوی) محله (ت) سنک (زجت) م (ما) بز (برنسابد) طاقت کنورم (یش ازین) بوندن زیاده (لطفها) لطف (کردی) ایلک (بنا) ای محبوب (تحقیق) م (زجت) م (میکنم) ایلزم (معنای اشارتی) بوسنک عشق و محبتک بولنده خا کله یکسان اولش عاشق بیچاره (لایکف الله نفسا الا وسعها) سر بنجه بزم زحمتزه بوندن زیاده تحمل ایلز دیونکایف مالا یطاق ایلک لطفها ایلک ای محبوب لطیف بزدخی بزانفع اولان زحمتی تحقیق ایدلم و اکا تحمل ایدلم

* دیده بدین بیوشان ای کریم عیب پوش * زین دلیرها که من در کج خلوت میکنم * ای ستار العیوب اولان کریم عیب کور بچینک کوزنی اورت بواذ بسزک ردن که بن خلوت بوجا غنسه ایلزم (مفردات) (دیده) کوز (بدین) کوزی کور بچی (بیوشان) اورت (ای کریم) م (عیب پوش) عیب اورتیجی (زین دلیرها) بواذ بسزک ردن (من) بن (در) فی (کج) بوجا فی (خلوت) م (میکنم) ایلزم (معنای اشارتی) ای ستار العیوب اولان کریم (یوم تجلی السرار) ده بود کلو عیب کور بچی کافر و مسلم ارا سنده اظهار اینکله بونفس و شیطانه او بوب خلقدن کبر لوسن علام الغیوب حضور مینو بونده خلوت بوجا غی زعیله بوقدراد بسزک لکر و بوقدر معصنار که ایشلدم عید عاصیکی رسوا و ردیل ایلک که قول سنک قولکدر

* حاش الله کز حساب روز حشرم بالک نیست * فال فردا میرنم امر وزعشرت میکنم * حاش الله که قیامت کو تنک حسابدن بکا خوف بوقدر بارینک فانی اورم بوب کون عشرت ایلزم (مفردات) (حاش الله) حضرت الهی عماقو او دن تریزه ایدرم (از) من (حساب) م (روز حشر) قیامت کونی (م) بکا (بالک نیست) خوف بوقیدر واردر (فال فردا) بارینک تفانی و حسن ظنی (میرنم) اورم (امروز) بوب کون (عشرت) م (میکنم) ایدرم (معنای اشارتی) بوقدر بی ادبک و بوقدر جسارت حاش الله که قیامت کو تنک حسابی خوفسز لکندن و اعتقاد سزلقدن دکل (جعل الله الرحه مانه جز فاعک عتده تسعة وتسعين و ازل فی الارض جزاً وحدا) الخ وقی روایه (واخر الله تسعة وتسعين رحه یرحم بها عباده المؤمنین یوم القیامه) حدیث شریفی سر بنجه سنک سعت و سابقه رحمتکه اعتمادا و حسن ظن و تقال بوب کون عشرت و ذوق بشریت ایلزم زیرا (انا عند ظن عبیدی بی) سنک وعد کریمکدر

* ازین عرش آمین میکند روح الامین * چون دعای پادشاه ملک و ملت میکنم *

صاغ جاننده آمین ایلر چونکده بن ملک و ملت پادشاهه دعا ایلیم یعنی بن کده زمانه پادشاهه دعا ایلیم ملکر آمین دیرل

(خسرو امید اوج جاده دارم زین قبل * التماس آستان بوسی حضرت میکنم) امیدك اضافتی مصدرك مفعولنه اضافیدر اوج بونده
رفعت معانسه در وجاهه اضافت مصدرك فاعله اضافتی قبلنددر قبل فاك كسری وباك قبحله جهت معانسه در التماس بونده
طلب معانسه در آستان بوسی اضافتی

عروشك صاغ آنند حضرت جبرائیل آمین در وقتا كه ملك وملت پادشاهنه دعا ایدم
(مفردات) (از) من (بمن) صاغ (عرش) م (آمین) اوجب دعا (میکند) ایدر
(روح الامین) جبرائیل (چون) وقتا كه (دعا) م (پادشاه) م (ملك) م (ملت) م
(میکنم) ایدم (معنای اشارتی) نفس اماره بالسوء ابله مجبور و میلا اولان ضعیف
وعنایه اللهسز بی جمال اولان انسان ایچون هاروت وماروت وقعه سندنبرو شفته
ومرجه روح الامین وسائر ملائکه استغفار ایدر و شول وقتكه مالك الملك والمه
اولان پادشاه حقیقه وفا عمل مختار وواحد قهار اولان حضرت الله دعا من
وتضرع و نیاز من اولدقه یوزمن قاردهنه باقیوب عندالله بزم دعامن قبول اولسنه
وكننا همز هغو ومغفرت اولسنه بزم ایچون حضرت الله نیاز ایدر

خسرو امید اوج جاده دارم زین قبل * التماس آستان بوسی حضرت میکنم
ای پادشاه منصب اعلی طونارم بوسیدن حضرت آستانی او ٲك تمناسن ایلرم
(مفردات) (خسرو) ای پادشاه (امید) م (اوج) اعلی (جاء) منصب (دارم) طونارم
(زین قبل) بوزدن (التماس) طلب (آستان بوسی) ایشك او بوجاك (حضرت)
م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) ای پادشاه حقیقت اولان معطی بی نظیرم سندن
(علو الهمة من الايمان) سرنجه عارفین كلیك راصل اولد بی منصب اعلی وقربیت
كامله اجلی امیدنی طونارم حسن ظنه و امید و تسلیه سب بودر كه ینده سنك عون
ونصرت واهدك ابله عارف بالله قولر بلك آستاننی او ٲك تمناسن و خاك کابلرینه
بوزوم سور ملك طلبن ایلرم

حافظم در محفل دودی کشم در مجلسی * بنکر این شوخی که چون با خلق صنعت میکنم
بر محفله حافظم بر مجلسه شرابك طور تیسنی چکچیم بونی ادبلكی کور که خلقه
نیجه صنعت ایلرم (مفردات) (حافظم) م (در) فی (محفل) محل مرتفع (یا)
وحدتیه (دودی کش) شرابك طور تیسنی چکچیمی (م) بن (در) فی (مجلس) م (یا)
وحدتیه (بنکر) کور (این) بو (شوخی) ادبزلک (یا) مع (خلق) م (صنعت)
م (میکنم) ایلرم (معنای اشارتی) یارب حقیقت سنك انوار ذاتیه کدن اولوب صفات
مقابله لریکه مظهر اولد یمنز ایچون کاهی (واقف کرمانی آدم) سرنجه آفتاب
کبی مکان هر تفنده کور یوزم کاهی (ان الانسان لی خسیر) سرنجه بشریت
جانبه نظر ایلد صدهزار قل وحقارتنه در عشقه گرفتار خور و ذلیل کور یوزم
بواطوار قلندران حقیقتی کور که اینی دنیاك عتانی مخیر قیله حق نیجه
صنعت عجبیه ایلرم

وله ایضا *

زدست کونه خود زربارم * که از بالا بلندان شر مسارم
کندی قصه المدن بولك التدهیم زیرا عالی مقاملردن شر مسارم (مفردات)

مصدرك مفعولنه اضافیدر آستان بوس
وصف ترکیبدر و باحرف مصدر آستان
او بچك معانسه حضرتنه اضافت لامیه در
محصول بیت * ای پادشاه رفعت منصب
امیدنی طونارم یعنی امیدم رفیع منصبه
ایر شکر بوجهنددر که حضرتك آستان
بوسلکی التماس ایدرم یعنی سنك آستانك
بوس ایلک براو منصبدر بس بوجهندن
سنك آستانك او بچك التماس ایدرم
(حافظم در محفل دودی کشم در مجلسی
* بنکر این شوخی که چون با خلق صنعت
میکنم) محفل و مجلس مترادفاندر و باحرف
وحدت شوخ بونده کستاخ معانسه در
و باحرف مصدر و جازدر که شوح البیچق
قائلی حشری معانسه اوله که حرف بیان
چون و او اصلیه ابله نیجه دیمکدر کیف
معانسه با خلق باحرف صله صنعت بونده
ظرافت و نزاکت معانسه در و ریا معانسه
اولدقه جازدر * محصول بیت
بر مجلسه حافظم و بر مجلسه دودی کش
وباده نوشم بوحشر یلغی کور که خلقه
نیجه ظرافت ایدرم یعنی خلقی نیجه الدارم
ویا بوی کستاخانی کور که خلقه نیجه
ریا ایدرم یعنی خلقه نیجه ریاضتارم
(وله ایضا) (زدست کونه خود زربارم
* که از بالا بلندان شر مسارم) دست
کونه افلا سدن کثایتدر بار بونده بولك
معانسه در که حرف تعلیل بالا بونده قامت
معانسه در بلندان الف و نوله جمع اولندی
ذوالعقوله صفت اولد یغیچون تفهیدری
دلبران بالا بلنداندر شر مسارم بالقه افاده ایدر
زیاده شرمنده دیمکدر * محصول بیت
کندی قصه المدن بولك التدهیم یعنی زیاده
مضطربم زیرا بلند قد و قامت محبوبلردن
زیاده شرمندهیم یعنی بونله برانسته و روبر
وصالرینه مالك اولد یغمدن زیاده خجل و شرمندهیم

(ز) من (دست) ال (کونه) قصه (خود) کندی (زربار) بولك التدهیم (م) بن (که) زربا
(از) من (بالا) عالی (بلند) بولك (آن) ادات جمع (شرمسار) و تانیجی (م) بن
(معنای اشارتی) راه عشقه اولان قصور و نقصاتی اتمام واکال ایچون بار آداب
شریعتی تحمل ایدوب امر استقامت طریق مستقیم اتیانه سعی اوزرهیم اما یننه عالی
مقام اولان مردان خدادن شر مسارم و ایلردن استعداد ایلرم

مکر زنجیر موی کیردم دست * و کر نه سر بشیدایی برآرم
مکر زنجیر موی بلونیم المی طوته بوخسه باشی دیوانه لکه کتوررم (مفردات)
(مکر) بلکد (زنجیر) م (موی) قیل (یا) وحدتیه (کیرد) طوته (م) بنم (دست) لمی
(و کر نه) بوخسه (سر) باش (بشیدایی) دیوانه لکه (برآرم) کتوررم (معنای اشارتی)
اوساسله مشایخ عظامده و زنجیر راه بارك اولیا کرامده ثابت اولان عزیزان
آهیدن پروار محمدی خلق عظیمی مقتضای شفت خلق الله ایدوب کندیلردن
استدایم سبیله بنم المی طوته بوخسه بر شیخ متسلل دستکرم اولد قجه راه خبرده
قالوب مجذوب فقط و دیوانه محبط اولورم اعاذنا الله منسه

ز چشم من پیرس اوضاع کردون * که شب تار و ز اختر می شمارم
فلک احوالی بنم چشمندن صور زرا کیجه صبا حده د کین بلند صابرم (مفردات)
(ز) من (چشم) کوز (من) بن (پیرس) صور (اوضاع) احوال (کردون)
فلک (که) زرا (شب) کیجه (تارون) صبا حده کین (اختر) بلند (می شمارم) صابرم
(معنای اشارتی) بونی پیر آفت و پر خوی و خطر اولان راه پر خون عشقه
صعبیندن حضرت مبین و مستعانه صفایب آستان پیر اهدانده آک امر و ارشادیه
اواقدر ریاضات و مجاهدات ایلدم که بعون الله تعالی چشم بصیرتم کشاد اولوب
اوضاع فکله و احوال عالمه اطلاع کسب ایلدم زیرا (انجا هده تورث المشاهده)
سرنجه هر بار احبابی لبالی ایلوب کالنجوم فی سماء الحقیقه اولان مردان خدا به
توجه ابله استعداد ایلرم

بدین شکرانه می بوسم اب جام * که کرد آ که ز راز و ز کارم
بو شکرانه به جامک اینی او ٲرم که زمانك اسرار و حقیقتندن بی آگاه ایلدی (مفردات)
(بدین شکرانه) بو شکرانه (می بوسم) او ٲرم (اب جام) قدحك دوداغنی (که)
زرا (کرد) ایلدی (آگاه) م (ز) من (راز) - سر (روزگار) زمان (م)
بنی (معنای اشارتی) بو نعمت عظما به و کرم لایحصا به شکرانه ایچون اول محل
الهام آلهی اولان پیر اهدانك بنا بیع قلبندن الهام ربانیه اسان در بارنه علوم
لدنیه دن هر نه که جاری اولدیه و قدح قلبندن شراب عشق آهیدن اب جان
بخشنه هر نه ظهور ایلد بده آتی جاندان عزیز طو قوب و او ٲوب باشمه قوبدم زیرا
آنکله بنی زمانك اسرارندن آگاه ایلدی

من از بازوی خود دارم بسی شکر * که زور مردم آزاری ندارم

(مکر زنجیر موی کیردم دست * و کر نه
سر بشیدایی برآرم) کیردم میم معنی جهشدن
سته مقید در کیرد دستم تقدیرند سر بر
آرمك مقدم مفعول صریحیدر و بشیدایی
غیر صریحی سر بشیدایی برآرم باشمی
دیوانه لکه قالدرم خلق اراستند و سوالقدن
کتابند ز زیاد دیوانه البته رسوا در
محصول بیت * مکر زنجیر موی دایر المی
طو قوب بکا معاون اوله والا دیوانه لکه
باش قالدرم یعنی دیوانه و رسوا اولورم
(ز چشم من پیرس اوضاع کردون *
که شب تار و ز اختر می شمارم) محصول بیت
بنم کوز مدن صور فلکک اوضاع
واطوار بنی که کیجه صبا حده د کین بلند
صابرم یعنی او یومازم (بدین شکرانه
می بوسم اب جام * که کرد آ که ز راز و ز کارم)
محصول بیت * بو شکرانه ایچون
اب جامی او ٲوب امرم یعنی باده نوش
ایدرم که بنی راز و ز کاردن آگاه ایلدی
یعنی بنی مغیباتدن خبر دار ایلد بکیچون
اب جامی بوس ایدر یعنی باده نوش
ایدرم (من از بازوی خود دارم بسی شکر
* که زور مردم آزاری ندارم) بویتنك
مصراع تائیدی کستاندن تضمین در
(بیت) بکجا خود شکر این نعمت
کندارم * که زور مردم آزاری
ندارم * محصول بیت * بن کندی
بازو مدن چوق شکر طونارم یعنی
چوق شکر وار که آدم انجمنك زورم
بوقدر یعنی خلق انجمنكه قادرا و بلند بقمه
زیاده شاکرم

(اگر کفتم دعای می فروشان * چه باشد حق نعمت میکارم) * محصول بیت * اگر میفر و شاره دعا و ثنا الیتم ایسته او اور یعنی نه زلام کلور نعمت حقنی ادا ایدرم یعنی اوزرمده نیجه حقنری وار آئی ادا ایدرم (تواخاکم نخواهی بر کرفتن * بجای اشک اگر کوهر بیارم) بیارم با حرف ناکید بایم فعل مضارع منکلم وحده بونده متعدی واقعدر که کوهر مفعول صریحیدر و بجای اشک غیر صریحی * محصول بیت * سنبی خا کندن فالدرمن سن یعنی بکا اعتبار ایلر سن کر کسه کوز یاشی رینه کوهر یاغیدرم یعنی محض کوهرده او اور سم بکا عین عنایتله باقر سین

۲۸۲

بن کنندی بازومدن چوق شکر طوتارم که مردم آزار اولوق قوتنی طوتنرم (مفردات) (من) (بن) (از) (من) (بازو) (م) (خود) (کندی) (دارم) (طوتارم) (بسی) (چوق) (شکر) (م) (زور) (قوت) (مردم آزاری) (آدم انجید بجهک) (ندارم) (طوتنرم) (معنای اشارتی) بن کنندی کنندی حاله و همت پیران ایله اولان قوت قلبه چوق شکر ایدرم که (قل کل من عند الله) سر نیجه جسه خلق عالمه اولان ظهورانی شئونانی حق کور وب (لا تکر والباطل فی طوره فانه من شئوناته) مقتضا سنجه کنندی حاله مکتب اولوب مردم آزارانی قوتنی طوتنرم و بر فرده بد نظر ایلرم

اگر کفتم دعای می فروشان * چه باشد حق نعمت می کارم

اگر میفر و شاره دعایمده نه اولور نعمت حقنی ادا ایلرم (مفردات) (اگر) (م) (کفتم) دیدمسه (دعا) (م) (می فروشان) شراب صایجیلر (چه باشد) نه اولور (حق نعمت) (م) (می کارم) (اودرم) (معنای اشارتی) اگر اول نظر و همتله شراب عشق آلهی و فیوضات ربانی و ادواق روحانی بخش ایدیجی پیران طریقتله دعا و ثنا ایلدسه نه اولور نعمت حقنی ادا ایلرم که شکر نعمت نعمتی زاده ایدیجیدر

تواخاکم نخواهی بر کرفتن * بجای اشک اگر کوهر بیارم

سن بی خا کندن فالدرمنی ایسترن سن اشک رینه اگر کوهر یاغیدرم (مفردات) (تو) سن (ازخاک) طبراقدن (م) (بنی) (نخواهی) ایسترن سن (بر کرفتن) یوقاری طوتنری (بجای اشک) کوز یاشی رینه (اگر کوهر) (م) (بیارم) یاغیدرم (معنای اشارتی) مرشدان حقیقتله نیجه دعا و شکر ایلیم ای صوفی ظاهر بر سنکه سن بی طبراقدن فالدره مر سن و کنده یکی دخی دانست بشریتدن تطهر ایدم مر سن اگر سنک صحبتکده نیجه سنله طاعت ایلسم و جواهر کبی کوز باشلرینی یاغدر بر سم سن خاکی نظر ایله کییا اید نلر دن دکاسن

مکن عیم بخو نخواری درین دشت * که کار آموز آهوی تنارم

بو صحراده بنی خو نخواریله تعیب ایله زرا تنار آهوسنه ایش او کر دیجیم (مفردات) (مکن) (ایله) (عیم) (م) (م) (بنی) (بخو نخواری) فان بجهک ایله (درین دشت) بو صحراده (که) زرا (کار آموز) ایش او کر دیجی (آهو) جبران (تنار) معروف بر طاقفه در (م) (بن) (معنای اشارتی) بومار و اژدرله بر اولان صحرای عشقه فان بجهک ایله و خونین دلک ایله بنی تعیب ایله زرا تنار آهوسنک مسکنک رایجده سندن زیاده دماغ جانلری معطر قلیجی رایجده ریح رجائی بی نیجه فان یومقله و صد هزار کونه در دویلاز چکه کاه حاصل ایلسم بلکه مقام ارشاده نادن اولمشدر

سری دارم چو حافظ مست لیکن * بلطف آن سری امیدوارم

بر باش طو تارم حافظ کبی مست لیکن اول براواونک و عالی قدرک لطفه امیدوارم (مفردات) (سری) (بر باش) (دارم) (طوتارم) (جو) (مشال) (حافظ) (م) (مست) (لیکن) (م) (با) (لایلاسه) (اطف) (م) (آن) (اول) (سر) (او) (با) و یجده

امید

حضرت نرنگ اسم شریفی بومندان مأخوذ دراما فارسیده سر اولویه و عزیز و شریفه والولفسه دیر علی کل حال یاغس کله دن معدوددر جائزدر کسه بونده دارم فعل مضارع منکلم وحده اوله امید طوتارم یعنی امیدم وار معنایه

(وله ایضا) (در خرابات معان کر کذر اقتدایم * حاصل خرقه و سجاده روان در بایم) در حرف صله معان تحسین لفظ و تکمیل وزن ایچون کاشدر والاخریات البته معانک او اور کذر استدر او غرامه و کچمه معنایه سنه بایم میم معنی جهشتدن کذره معنایه جاز کذرم افتد تقدیرند یا خود افتده معنایه اوله ضمیر

۲۸۳

منصوب متصل معنایه کذر افتدم تقدیرنده حاصل خرقه اضافتی لامیه درودر بازمک مقدم مفعولی روان علی الفور دیمکدر سر عتدن تعبیردر حرف ناکید بایم فعل مضارع منکلم وحده باز بندن بونده متعیدر او بنادم یعنی میه صرف ایدم * محصول بیت * اگر کبر و معان خرابانته او غرام و کچم واقع او اور سه خرقه و سجاده مک حاصلن و به سین علی الفور یاده به صرف ایدم یعنی بوسر فده تراخی ایلم مصراع ثانینک معنایه سنی خرقه و سجاده حاصلن او بنایم دینلر ایو جه او بنایم مشلر (حلقه توبه جو زهاد کراموز زیم * خازن میکده فردانکده در بایم * حلقه توبه بیانه زهاد جمع زاهددر زیم فعل مضارع منکلم وحده زیدندن بونده فعل شرط واقعدر و رسم دیمکدر مصراع ثانی جزادر خازن خزینته دار یعنی شاریلردن خرافچه سین قبض ایدوب ضبط ایدن کیسه در بایم در بونده قبو معنایه در بایم آچق معنایه نکندکدر مفعول اولی و باز مفعول ثانیهی * محصول بیت * اگر بو کون زهاد و عباد کبی توبه قبوسنک حلقه سنی او ورسم یعنی توبه به مشغول او اور سم میکده خزینته داری یارین بکا میخانه قبوسنی آچاز یعنی سن زهاد و عباددن اولدک دیو بی قبول ایلر (ورچو پروانه دهد دست فراغ بالی * جز بران عارض شمع نبو پروازم واصلی واکر در یو شرطیه بیت سا بقده کی شرطیه به معطوفدر فراغ بال اضافتی لامیه و با حرف تنکیر و با حرف وحدت عارض شمع بیانه اما اصلنده قنت ایچندرز رار قنت و واز باز معنایه در او چق معنایه لازمیدر

(امیدوارم) امیدوارم (معنای اشارتی) بحمد الله شراب لدنیه عشق آلهیه ایله مست انوار ذات خدا ایله مستغرق حافظ کبی رد و تلو باشم وارد که اول باعث عدم حرمان اولوب عالی قدر اولان فن و حالات عشقه اتصافدن ایچون اول بر علی الاعلانک لطف واحسانته هروجه ایله امیدوارم

وله ایضا

در خرابات معان کر کذر اقتدایم * حاصل خرقه و سجاده روان در بایم

اگر مغر خرابانته کبری بکا کذر واقع اوله خرقه و سجاده حاصلنی اول ساعت آشکاره او بنارم (مفردات) (در) (فی) (خرابات) (میخانه) (معان) (کاورلر) (کر) (اگر) (کذر) کچم (افتد) (دوشه) (باز) (کیری) (م) (بکا) (حاصل) (م) (خرقه) (م) (سجاده) (م) (روان) آشکاره (در بایم) او بنارم (معنای اشارتی) مستور قیاب عزت اولان رجال الله و انلرک حالات سنیه لرینه اگر بردخی واصل او اورسم (طلب الدلیل بعد الوصول قبح) سر نیجه خرقه و سجاده مک حاصلی زهد و تقوای بی معنایه ترک ایدوب راه عشق آلهیه کائناتی بان اولان قلندران حقیقتله سناریت بولن طوتارم

حلقه توبه جو زهاد کراموز زیم * خازن میکده فردانکده در بایم

زاهد لر کبی اگر بو کون توبه حلقه سنی او رم میخانه مک خا زنی یارین بکا قبو آچز (مفردات) (حلقه) (م) (توبه) (م) (جو) (مشل) (زهاد) (م) (کر) (اگر) (امروز) بو کون (زیم) (اودم) (خازن) خزینته دار (میکده) (میخانه) (فردا) (یارین) (نکند) ایلر (در) (قبو) (باز) (اچق) (م) (بکا) (معنای اشارتی) سالوس و مرانی زاهد لر کبی شورش و حالات عشق اهل اللهی انکار ایدوب تزویرله توبه و اثبات صورتن طوتنرم زرا بهشت خزینته اسرار معرفه الله اولان کوکل خانه سنک خازنی و شراب عشق لدنیه آلهیه میکده سنک فاتحی مرشد کامل بنی قبول ایلر و انوار خدا نک دخول ایچون خانه قلبی فتح ایلرم

ورچو پروانه دهد دست فراغ بالی * جز بران عارض شمع نبو پروازم

واکر پروانه کبی فراغت الی بکا بر قناد ویره اول شمع کبی روشن عارضک غیری اوزره بکا پرواز اولمز (مفردات) (ور) (واکر) (چو) (مشل) (پروانه) (م) (دهد) ویره (دست فراغ) فراغت الی (بالی) بر قناد (جز) غیر (بر) علی (آن) اول (عارض) (شمعی) (شمعه) (نسوب) (نبود) اولز (پرواز) اوچق (م) (بکا) (معنای اشارتی) واکر جسم و جائ عشق آتشنه یاغش پروانه کبی توفیق آلهی ایله فراغت دل و حضور قیاب الی بکا پروبال و قوت رجال بخش ایدرسه بعون الله تعالی (لو دنوت اتمله لاحترقت) کلامن دیمبوب (مازاغ البصر) سلطانن حضرت محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم کبی بورا ده شده یارسم بن بنایم دیوب بنم ایچون دخی اول شمع رخ جانانک غیری اوزره پرواز اولز و انوار ذات آلهیه به بانه دن غیری

مصراع اول شرط و مصراع ثانی جزایی متضددر * محصول بیت * واکر بکا پروانه کبی فراغت خاطر ال ویره اول شمع منسوب عارض او زردن غیری به پرواز ایلرم یعنی پروانه کبی اول شمع کبی عارض او زردن به پرواز ایدرم و انک اطرافنده طو لا نورم

(همچو چنگ از بکشادی ندهی کام دلم
 * چون فی آخر زبانت بدی بنوازم)
 بعض نسخه ده بکشادی برینه بکناری
 واقعدر کشاد چنگه دوزن ورمکده
 مستمدر اما کنار دن مراد باند زرا
 چنگی چنگی باینه آلوب چکر لبانت
 الف ونوله جسع اولدی شذوذا بدی
 باحرف مصاحبت ویا حرف ظرف
 ویا حرف وحدت ودم بوند نفس ووقت
 معنائه اولق قابلدن بنوازم باحرف
 تا کید ونواز فصل امر مفرد بخاطرب
 اوخسه دیمکدر اکثری قبلی سازده
 چالقی معنائه استعمال اولور اما بوند
 نایده استعمال ایش نایه پار مقلله
 باشد قلندن حاصلی مراد چالقدر
 * محصول بیت * چنگ کی اگر بکشاده
 ویا کنار که کنور مکله کوکلم مرادی
 ورمز سنک باری نای کی بلرکدن برنفسله
 ویا برنفسده ورساعده بنی رعایت ایدوب
 اوخسه یعنی برطانی کلامه بنی منسی ایل
 صحبت حور نخواستیم که بود عین قصور
 * باخیال نوا اگر یاد کری پردازم)
 که حرف تعلیل بود عین قصور مصراع
 ثانی به مره وندر پردازم فعل مضارع
 متکلم وحده مقید اولام ومصاحبت ایلیم
 دیمکدر * محصول بیت * بن حورک
 مصاحبتی دلم زیرا محض قصور در
 سنک خیالکله اگر غیر ایله مقید اولوب
 مصاحب اولام یعنی سنک مصاحبتی
 ترک ایدوب غیره میل ایدوب هم عین
 قصور در (ماجرای دل خون کشته
 نکویم پاکس * زانکه جز تیغ غمت نیست
 کسی دمسازم * محصول بیت *
 فان اولش بوردک ماجرا سخی کیمیه
 سولیم زیرا که سنک غم تیغندن هیچ
 بر کیمیه دمسازم دکلدر یعنی سولیم
 سنک تیغ نکه سولیم زیرا مصاحب
 واکلیم اولدر آدن غیره کیمیه
 دکلدر تیغه دمسازق زیاده مناسبت

پرد بکا دولت وسعدت اولم

همچو چنگ بکنار آروید کام دلم * باچونی یک نفسی از اب خود بنوازم

چنگ کی بی کنار بکه کنور و کوکلم مرادی وریانی کی بی بنفس کنیدی ابکدن
 اوخسه (مفردات) (همچو) مثل (چنگ) بر مشهور سازدر (م) بی (بکنار)
 قو چاغه (آر) کتور (بده) ویر (کام دلم) کوکلم مرادی (باچونی) یا بی کی
 (یک نفسی) بنفس (از اب خود) کنیدی دو داغکدن (بنواز) اوخسه (م)
 بی (معنای اشارتی) ای معطی بلا علت اولان محبوب رحیم دلنوازم بن عاشق دل
 شده بی دخی اثر محمدیه ده ثابت قیابو معراج روحانیه الله قرب مقام قاب قوسین ده
 مشاهد جلالی نشانکه وصات و فریت کامله بخش واحسان ایتکله کوکلم
 مراد فی حاصل ایله باخود (قاب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن) الخ
 حدیث شریفی سر نبی فیض بلا واسطه ایله قلب و روحی بدقتدر تکدنی کی
 تریه و تصرف ایلوب نغمه و حرکات و سکناتم جله سنک اراده علیه کله اولغله بتلکم
 محو ایلوب وصات کامله که مستعد ایلید سن

صحبت حور نخواستیم که بود عین قصور * باخیال نوا اگر یاد کری پردازم

حورک مصاحبتی ایسترم زیرا عین قصور اولور سنک خیالکله اگر بر غیر ایله میل
 و مصاحبت ایدم (مفردات) (صحبت) (م) حوری (م) نخواستیم (ایسترم) (که)
 زیرا (بود) اولور (عین قصور) (م) باخیال نوا (سنک خیالکله) (اگر) (م) یاد کری
 بر غیر ایله (پردازم) میل و مصاحبت ایلیم (معنای اشارتی) (و) هما حرامان علی
 اهل الله (حدیث شریفی سر نبی نفس بدکامک مشتها سی اولان جنت حور بلرکدن
 مصاحبتی ایسترم زیرا سنک نغمه جنانی اونو تدبیر میجی لذت مشاهد جلال باکالک
 فکر و خیالیه سنک غیری به میل و مصاحبت ایلیم عین قصور و نقصان دیندر بلکه
 راه عشقه کفر و ضلالت

ماجرای دل خون کشته نه کویم پاکس * زانکه جز تیغ غمت نیست کسی دمسازم

خون اولش کوکلم حالنی کیمیه به دیمز زیرا سنک غم تیغندن غیره بکا مصاحب
 بر کیمیه بو قدر (مفردات) (ماجرای) (دل) (کوکلم) (خون کشته) فان
 اولش (نکویم) (پاکس) کیمیه به (زانکه) (آدنکله) (جز) غیر (تیغ)
 قیل (غم) (م) (ت) ضمیر (نیست) بوقی (کسی) بر کیمیه (دمسازم) مصاحب
 (م) (بکا) (معنای اشارتی) ای محبوب ازلی سنک درد عشقه کله خون اولش کوکلم
 احوالی والم غین و حباله صد پاره اولان سنه برافا نیک ماجرا سخی سندن غیری
 بر کیمیه به عرض واعلام ایلیم واسرار عشقه کی بر کیمیه فاش ایلیم زیرا (الله
 انی اعوذ بک منک) خبری سر نبی سنک مایه شادی ابدی اولان غمک و درد والاک
 تیغندن غیری بکا بر مصاحب و روح مشتاق و غریبه برانسی و برهمدم بوقدر

سر

(سر سودای نودر سینه بماندی پنهان * چشم تر دامن اگر فاش نکردی رازم) * محصول بیت * سنک محبتک سری سینه ده کیرلی
 فالوردی تر دامن کوزا کرازی فاش ایلید تر دامن اکتریا ناپاک معنائه مستمدر اما بوند باش آفتقدن کنا بتدر حاصلی کوزا باش
 آفتقه رازم کیرلی فالوردی و کیمیه

سر سودای نودر سینه بماندی پنهان * چشم تر دامن اگر فاش نکردی رازم

سنک سودا کس سری سینه ده پنهان فالوردی تر دامن چشم اگر بنم رازی فاش ایتیدی
 (مفردات) (سر) (م) (سودا) محبت (تو) سن (در) فی (سینه) کوکس
 (بماندی) فالوردی (پنهان) (م) (چشم) کوز (تر دامن) دامن بکا بدیجی (اگر)
 (فاش) ظاهر (نکردی) ایتیدی (راز) (سر) (م) (بنم) (معنای اشارتی) ای محبوب
 سنک اسرار محبتک و حالات عشقک سینه نالانده پنهان فالوردی بودرد و حسرتله
 جگر فغان روان بدیجی و دامن بکا بدیجی غمز کوزم اگر بنم رازی اظهار ایتیدی

مرغ سان از قفس خاک هوای کنتم * بهوایی که مکر صید کنده شهبازم

خاک قفسندن مرغ کی هوای او ادم شول آرزو ایله که مکر شهبازی صید اید
 (مفردات) (مرغ سان) (قوش کی) (از) (من) (قفس) (م) (خاک) طیرانی (هوای)
 هوایه منسوب (کنتم) اولدم (بهوایی) (که) بر آرزو ایله که (مکر) بلکه (صید)
 آو (کنند) اید (شهباز) اعلی شاهین (م) بی (معنای اشارتی) استعید بالله
 (وسا رهوا الی مغفرة من ربکم و جنة) الخ آیت جلیله سن استعید ایلید نیر (الموت
 تحف المومنین) درد بولاقه اللهک شوقیله بوخاک اولان ن قفسندن چمنه بوجان قوشی
 شوبله مضطر بدر که مرغ کی هوای و سر کردان اولدم شول آرزو ایله که اول علی
 الا علی اولان شهباز حقیقی بدقتدر تله بی صید و ذات بیچونه واصل ایلید یسرنا
 الله تعالی بلطفه العیم آمین یا معین

کر بهر موی سری رن حافظ باشد * همچو زلف همدرد قدمت اندازم

اگر حافظک جسمنده اولان موی قدر باش اوله سنک زلف کی جبهه بی سنک قدمکه
 نثار ایلیم (مفردات) (کر) (اگر) (بهر موی) هر قیل قدر (سری) (ریش) (ر)
 علی (تن) جسم (حافظ) (م) (باشد) اوله (همچو) مثل (زلف) (م) (ت)
 ضمیر (همه را) جبهه بی (در قدمت) ابلاغه (اندازم) نثار ایلیم (معنای
 اشارتی) ای محبوب قدیم ولا یزالیم سنک افا که و انوار ذات بیچونکه وصات بیچون
 اگر حافظک جسمنده اولان موی قدر باشم و جانم اولسه سنک صفات متعالیه بی نهاییه لک
 کی جبهه بی سنک عشقک و مشاهد انوار جمال باکالک یوانه نثار ایلیم صد هزار
 جانم دخی اولورسه سنک بولکه فدا در

وله ابضا

زلف بر باد مده تادهی بر بادم * ناز بنیاد منه تا کنی بنیادم

زلفکی یاد و ریه تانی باده و ریه سن نازه بنیاد قومه نابم بنیادی خراب ایتیمه سن
 (مفردات) (زلف) (م) (بر) (علی) (باد) (بل) (مده) (ورمه) (تا) حتی (تادهی)
 و ریه سن (بر باد) (بل اوزره) (م) (بی) (ناز) (م) (بنیاد) (منه) (قومه) (تا)
 حتی (نکنی) (قوبار میده سن) (بنیاد) (منه) (م) (بنم) (معنای اشارتی) استعید بالله

فی

۷۲

وفساد در مبارتدر * محصول بیت * زلفکی باده و ریه تا کیم بنی باده و ریه سینه هلاک ایلید سینه نازه باشله یعنی شروع ایلید
 تا بنیاد وجودی خراب و بیاب ایلید سینه حاصلی بکا لطف و احسان اوزرینه اول تا کیم بنی فایه و فساد و ریه سینه

(و مانزله الابدقده ماموم) آبت كرمه سى سرنجه بارم فيض و نجلياتكى تحملى مردن زياده افاضه ايله كه تاقيد عقل و قيود شريعت منحل اولغله بنى مجذوب ابترايدوب ياد فضايله و برمه سن يا خود استغنا ولا بالبالك ايله بزدن كلى فيض و نجلياتكى منقطع قلوب (كالا نعام بل هم اضل) مرتبه سنده غفلت و ضلالت ايله سرمايه عمرى هبايه و يروب بنياد مزي خراب ايلكله بزي زمرة ضالين و غافلين مبوديدن ايله سن

رخ برافروز كه فارغ كنى از برك كام * قدر برافراز كه از سرو كنى آزادم *

يوزى نور اندركه بنى كلك مجتهدن فارغ ايله سن قدسى بوجالت كه بنى سرودن آزاد ايله سن (مفردات) (رخ) بكافى (برافروز) شهله لندر (فارغ) م (كنى) ايله سن (از) من (برك) مبل و محبت (كل) م (م) بنى (قد) بوى (برافراز) بوجده ايله (از) من (سرو) م (كنى) ايله سن (آزاد) م (م) بنى (معناى اشارتى) اى كريم وظيفه مولا م به محضا كرمكله جمالك نورنى كوستر و اظهار ايله كه (و بشون انعم اذار آوه) كلامى سرنجه دنيا و آخرت نعيمه ميل و محبت دن خانه تجليلك اولان قلبرى خالى و تعلقات ماسودان فارغ ايله سن و مطلب اعلى و مقصد اقصى اولان انوار ذات بچونكى بوجه و بلسد ايلوب قلبرى انوار ذاتيه كه مستغرق ايله كه سرو قد اولان محبوبان ماسودان آزاد و سبك انوار ذاتك ذوقله مشغول و معتاد ايله سن

شهره شهره مشو نانشهم سردر كوه * نازشبرين ممانا نكنى فرهادم *

شهرك مشهورى اولمه تا طاعنه باش قوميم شبرين نازى كوستر مه تابنى فرهاد ايتيه سن (مفردات) (شهره) مشهور (شهر) م (مشو) اولمه (نا) حتى (نهم) قوميم (سر) باش (در) فى (كوه) طاع (ناز) م (شبرين) محبوبه (ممانا) كوستر مه (نا) حتى (نكنى) ايتيه سن (فرهاد) عاشق (م) بنى (معناى اشارتى) يارب بنى قباب عزك مستورى اولان دوستلر كدن ايله (الشهره آفة) سرنجه شهره مشفقه سنك عشقه كنه بنى مشهور آفاق ايله تاكه ازدحام خلقدن كوه و بيايه باش قوميم و خلقدن فرار قبدنه اوليم كال استغنا كدن جلالك نودنى بزدن مستور ايله تابنى شبرينك فرهادى كنى طاع غلده مكر كردان ايتيه سن

مى مخور باد كران ناخوردم خون جگر * ياد هر قوم مكن نازوى از يادم *

غير بارله شراب ايجمه تاجكر فاني يم هر قومى ياد ايله تاباد مكن كنيه سن (مفردات) (مى) شراب (مخور) ايجمه (باد كران) غير بارله (ناخوردم) يم (خون) فاني (جگر) م (ياد) ذكر (هر قوم) م (مكر) ايله (نازوى) كنيه سن (از يادم) خاطر مكن (معناى اشارتى) يارب سنك شراب عشقه و لذت روحانيه كوارا بكن به شراب شيطان اولان اذات شهوات نفسانيه لى ايجر مه تاكه مجاهده به محتاج اولوب جگر فاني يم خانه تجليلك اولان قلم او بنى خراب ايديجى افكار فاسده ماسوالدن كوكلم اوبنى حفظ ايله كه تار نفس خاطر مكن كنيه سن

زلف

زلف راحله مكن تانكنى در بندم * چهره را آب مده نادهى بر يادم *

زلفكى حلقه ايله تابنى بنده ايله سن يوزى تزيين ايله تابنى ييله و برمه سن (مفردات) (زلف را) م (حلقه) م (مكن) ايله (تانكنى) ايله سن (در بند) بنده (م) بنى (چهره را) يوزيكه (آب مده) صو و برمه (نادهى) و برمه سن (بر باد) ييله (م) بنى (معناى اشارتى) تجلى صفات ذات احديتك و انوار غيب هويتك و راه حجابيه قلوب بزي قيود ماسوا ايله مقيد قيلم سن استعبد بالله (زين للناس حب السموات من النساء) الاية آبت كرمه سى سرنجه صور عالم فائده حب الشهوات و مانشتهه الانفسى مزين قلوب نفس انلره ميل ايتيله كند و محبتك دن بزي مهجور ايلكله بنى ييله و عمر مزي هبايه و برمه سن

يكانه يكانه مشو تانبرى از خویشم * غم اغيار مخور تانكنى ناشادم *

يكانه يار اولمه تابنى كند كدن قطع ايتيه سن اغيارك غنى يمه تابنى غمكين ايتيه سن (مفردات) (يكانه) يار م (يكانه) ياد (مشو) اولمه (تانبرى) كنيه سن (از خویش) كند كدن (م) بنى (غم اغيار) م (مخور) يمه (تانكنى) ايتيه سن (ناشاد) غلو (م) بنى (معناى اشارتى) يارب بزي اكرم مخلوقا ندى كندى معرفك ايجون خلق ايدوب بزي كنديكه علم و معرفتله و ايمان و ايقان ايله يار و آشنا قيلم ايكين (ربنا لا ترغ قلوبنا بعد اذ هديتنا و هب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب) آبت كرمه سى سرنجه بزي سنك ذكر كدن غافل اولان يكانه لردن قيلمه تازى كندى ذكر و معرفت كدن قطع ايتيه سن نفس و شيطانه و اهل هوا اولان اعدايه زم و زمره فرصت و برمه تازى و سائر انبيا و اوليا قوللر يكي غمكين ايتيه سن

شمع هر جمع مشوور نه بسوزى مارا * سرمكش تانكشد سرم بفاك فر يادم *

هر جمعك شمعى اولمه بوخسه بزي ياقرسن باش چكمه تابنم فر يادم فلكه باش چكبه (مفردات) (شمع) م (هر جمع) م (مشو) اولمه (ورنه) بوخسه (بسوزى) يقار سن (مارا) بزي (سرمكش) باش چكبه (تانكشد) چكبه (سرم) باش (بفاك) سمياه (فر يادم) م (معناى اشارتى) يارب انوار تجليلك مظهريله هر بر جمع ناسده زم اختيار مزي ساب ايدوب حال و امرا مزي كشف ايله بوخسه آفت شهرتله بلكه عجب و غرور ظهور ايلكله بزي آتش هجرانه يقارسن و بر نفس نظر رحمت و عنايتكى بزدن كسه و بزدن اعراض ايله تالم حمرته فر ياد و فغان فلكه باش چكبه

رحم كن برمن مسكين و بر يادم رس * تانخاك در آصف رسد فر يادم *

بن مسكينه رحم ايله و فر ياده ايرش تابنم فر يادم وزرك قهوسى خا كنه ايرشمه (مفردات) (رحم) م (كن) يله (برمن مسكين) بن فقير اوزره (بر يادم) بنم فر ياده (رس) ايرش (تانخاك در آصف) تاوزرك قهوسى طبر اغنه (رسد) ايرشمه (فر يادم) م (معناى اشارتى) يارب بو مسكين و در رحمتك محتاجى بيجاره قولكله اطف و رحمتك معامله ايله و دو جه سنده فر ياده ايرش و دعا بزي درگاه

(زلف راحله مكن تانكنى در بندم *

چهره را آب مده نادهى بر يادم) * محصول بيت * زلفكى دو كوكب خذله ايله تابنى باغه و زنجيره كرفتار ايله سين حاصلى باغه دوشورمه سن چهره كى آبدار و تر و تازه كوستر مه تابنى باده و برمه سن حاصلى هر كسه كوز يوزيكى كوستر مه بنى اغلادوب سيل فتابه و برمه سن (يار) يكانه مشو تانبرى از خوشيم * غم اغيار مخور تانكنى ناشادم) * محصول بيت * يكانه يار اولمه تاكه بنى كند كدن يكانه ايله سين غم اغيارى يروب انلركه حاليله مقيد اولمه تاكه بنى ناشاد و كريان ايله سين حاصلى بنى هر وجهه به بحضور ايله سين (شمع هر جمع مشوور نه بسوزى مارا * سرمكش تانكشد سرم بفاك فر يادم) * محصول بيت * هر جمع و بفاك شمعى اولمه يه بنى هر تجلسه واره بوخسه بزي يقار سين سرمكشكده ايله تاكه بنم فر يادم فلكه باش چكبه يعنى فر ياد و فغانم كوكره ايرمه حاصلى آه و ناله ايليم (رحم كن برمن مسكين و بر يادم رس * تانخاك در آصف رسد فر يادم) * محصول بيت * بن مسكينه رحم ايله و فر ياد و مده ايرش تاكه بنم وزرك قهوسى طبر اغنه فر ياد و فغانم ايرشمه يعنى وزره سندن شكابت ايله يم

(نیست امید خلاصی ز فسادای حافظ * چونکه تقدیر چشمت چه تدبیر کم) بعضی نسخه ده صلاحی ز فساد حافظ دوشم
 خلاصی یابی حرف تنکیر ز فساد خلاصی به متعلق * محصول بیت * ای حافظ فساد دن قور تلق امید ی بو قدر یعنی نفس البته
 فساد ایدر زربو حالت اوزره بجهوله در پس دائما فساد اوزره در یعنی خالق بویه براندی ابدی بوحال تقدیری اولور پس چونکه
 تقدیر بویه درنه تدبیر ایدم یعنی تقدیر تدبیری بوزار اما نسخه آخری یعنی صلاحی ز فساد حافظ یا حرف تنکیر فساد حافظ اضافتی
 لامیه در * محصول بیت * حافظک

۲۹۰

(مکو) سو یله (من) بن (نه آتم) اول دکلیم (کر) دخی (کوش) قولانی (بترور) بلانه
 (کم) ایدم (معنای اشارتی) ای حالات عشقی (جندن جنود الله) او اوب واردات
 آلهیه ایلله ظهور ایدن کلمات اهل الهی منکر اولان واعظ ظاهر پرست بنم باعدن
 ابراق اول و بیایوب ذوق اولدی بخی بردن بوش بره عت کلام سوله و بنی عشق آلهیدن
 منع ایلله بن اول دکلیم که سنک عجب و غرور ایلله سو ایدیک ترو را تکی استماع ایدم راه
 مستقیم اولان عشق الهیه بی قوی ب غفلت یولنه کیم عصما الله من شرور انفسنا

نیست امید صلاحی ز فسادای حافظ * چونکه تقدیر چشمت چه تدبیر کم

حافظک فساددن بر صلاح امیدی بو قدر چونکه تقدیر بویه درنه تدبیر ایدم
 (مفردات) (نیست) (یوق) (امید) (م) (صلاح) (م) (با) (وحدتیه) (ز) (من) (فساد) (م)
 (حافظ) (م) (چونکه تقدیر) (م) (چشمت) (بویه در) (چه) (نه) (تدبیر) (م) (کم) (ایدم)
 (معنای اشارتی) ای واعظ خوددین سنک زعم که راه عشقه حافظک ظهور ایدن
 فساددن بر صلاح امیدی بو قدر و عشق بولند رجوعی ممکن دکلدر چونکه
 تقدیر بویه درنه تدبیر ایدم همان زی معذور خوته سن

وله ایضا

کردست رسد در سر زافین تو یازم * چون کوی چه سره که بچو کان تو یازم

اگر سنک ایکی زلفک اوجنه کبرو بنم الم ایشه طوب کبی سنک چو کانکه نه باشلر
 اوینام (مفردات) (کر) (کر) (دست) (ال) (رسد) (ایریشه) (در) (فی) (سر) (اوج) (زافین)
 ایکی زلف (نو) (سن) (باز) (کبرو) (م) (بکا) (چون) (مئل) (کوی) (طوب) (چه سره)
 نه باشلر (بچو کان نو) سنک چو کانکه (باز) (اوتون) (م) (بن) (معنای اشارتی) کدین
 عارفیک اوصافی جله عجبیه ز نندیر که مظهر تجلیات صفات احدیت اولد قده
 اول محبوب حق فیک ضد بن و مقابله اولان لطف و قهر نه جدا ایلله جان ودادن
 عاشقانه در که لطفک عاشقی اولدی بخی کبی قهر نک دخی عاشقانه حافظ بو هر بی
 طلبا در که ای محبوب اگر سنک بر ضد بن اولان لطف و قهر که علی السویه عاشقانی
 دواتی بکا میسر او اور سه طوب کبی سنک چو کان تقدیر حکمی الله مجبور
 و مقهور بته نیجه جانلر و باشلر فدایمکه قیاسه کلیه

زلف تو مرا عمر درازست ولی نیست * در دست سرموی ازین عمر درازم

سنک زلفک بنم دراز عمر مدرکن بو قدر بو عمر درازدن المده بر قیل اوجی (مفردات)
 (زلف) (م) (نو) (سن) (مرا) (بنم) (عمر) (م) (دراز) (اوزن) (است) (در) (ولی) (لکن)
 (نیست) (یوق) (در دست) (لده) (سرمو) (قبل اوجی) (ازین) (بوندن) (عمر) (م) (دراز)
 اوزون (م) (بنم) (معنای اشارتی) (المؤشون لا یوتون) الخ خبری سر نیجه سنک
 صفات احدیتکه مظهریت بنم حیات ابدیه سیدر لکن بوحیات ابدیه به نازل اولغه
 المده بر قیل اوجی قدر سیم بو قدر

پروانه راحت بده ای شمع که امشب * از آتش دل پیش تو چو شمع کدازم

بر راحت

از آتش دل پیش تو چون شمع کدازم) سابقا ذکر اولدی که پروانه بوتک کبی برلده خط همایون معنایه در که حرف تهلیل امشب
 مصراع ثانی به مرهوندر کدازم فعل مضارع متکلم وحده کدازیدن اریتم معنایه * محصول بیت * ای شمع بکا حضور و راحت
 پروانه سنی ویر که بو کیجه یورک آتشدن سنک او ککده شمع کبی اریتم بر راحتی و حضور ایچون بر خط همایون ویر که کیسه مانع اولیه
 اریتمدن ابدی بر راحتی و حضور ایچون بر خط همایون ویر که کیسه مانع اولیه

۲۹۱

بر راحت جتنی و برای شمع ز را بو کیجه سنک او ککده کوکل آتشدن شمع کبی اریتم
 (مفردات) (پروانه) (ججت و تمسک) (همره) (وحدتیه) (راحت) (م) (بده)
 ویر (ای شمع) (م) (که) (زیرا) (امشب) (بو کیجه) (از) (من) (آتش) (م) (دل) (کوکل) (پیش تو)
 سنک او ککده (چون) (مثل) (شمع) (م) (کدازم) (ایدم) (معنای اشارتی) ای شمع
 حقیقت یزه بر راحت جتنی و ذکر و معرفتکله بر اطمینان و بر کوکل سکونتی بخش ایلله
 زیرا بو شب اولان دنیاده سنک حضور معنو بکده سنک جلاله کو کلک حسرت
 و اشنای آتشدن شمع کبی اریتم

آن دم که یک خنده دهم جان جو صراحی * مستان تو خواهم که کز آند نمازم

اولد مکه بر خنده ایلله صراحی کبی جان ویرم ایسترمکه بنم نمازی سنک عاشقانه
 ادا ایلدر (مفردات) (آن دم) (اول نفس) (بیک خنده) (یک کلمه) (دهم) (ویرم) (جان)
 (م) (جو صراحی) (تعدد کوزلی قدح کبی) (مستان) (عاشقانه) (نو) (سن) (خواهم)
 ایسترم (کز آند) (آوده بدل) (نمازم) (بنم نمازی) (معنای اشارتی) باریم سنک انا کاک ثوبله
 جمیع مفصل تمدن روح عزیم نور ایمانله مستغرق اولد بخی حالد نزع اولوب سنک
 محضاً کرم واحد اسنکله دولت اید بیده وسعادت سرمدیه واصل قلند یغکه کمال
 سرور مدن صراحی کبی قهقهه ایلله خنده ایلدر ک جان ویرد یکم دمده
 (اللهم احبنی مسکینا و امتی مسکینا و احشرتی مع المساکین) حدیث شریفی سر نیجه
 سندن دیلمکه بنم نمازی دخی فقر نامه واصل اولوب انوار ذاتکه مظهر بته مست
 و مستغرق اولان عاشقانه ادا ایلسونلر

چون نیست نماز من آوده نمازی * در میکه زان کم نشود سوز و کدازم

چونکه بن آوده نک نمازی بر نماز دکلدر میخانه ده اول سیدن سوز و کدازم اکسک
 اولز (مفردات) (چون) (م) (نیست) (دکل) (نماز) (م) (من) (بن) (آوده) (ملوث)
 وضعیف (نماز) (م) (با) (وحدتیه) (در) (فی) (میخانه) (زان) (آدن) (کم)
 اکسک (نشود) (اولز) (سوز) (باقی) (کداز) (اریمک) (م) (بنم) (معنای اشارتی)
 (ماعتدناک حق عبادتک یاه بود) خبری سر نیجه چونکه بن وضعیف بر قصورک
 حیاطه قیلدیغم نماز وایتدیکم عبادت صدهزار عیب و نقصانله اولدیغندن حقه لایق
 بر نماز و بر عبادتم یوقدر انگیزم دایما سوز و کدازله درگاه اهل الهیه نقصانمزلر
 انعامی و عبادتمزل قبولی ایچون استمداد و انجا ایلرم

در مسجد و میخانه خیالت اگر آید * محراب و کانه ز دو بروی تو سازم

مسجد و میخانه ده اگر سنک خیالت کله سنک ایبی ابرو کدن محراب و کانه دوز دم
 (مفردات) (در) (فی) (مسجد) (م) (میخانه) (م) (خیال) (فکر جلال) (ت) (سنک)
 (آید) (کله) (محراب) (م) (کانه) (بر معروف سازدر) (ز) (من) (دو) (ایبی) (ابرو)
 قاش (نو) (سن) (سازم) (دوزم) (معنای اشارتی) ای محبوب (ان فی ايام دهرکم
 نفحات ربکم الا فترضوا لها) خبری سر نیجه هر برده و عمر مکنده دائم سنی ارارم

(آن دم که یک خنده دهم جان جو صراحی * مستان تو خواهم که کز آند نمازم)
 بیک خنده با حرف سبب خنده اسمد کولک
 معنایه صراحتده خنده قافل ایلیدر و جان
 ویرمی ایچنده که شرابی بدل ایلله سید
 مستان مراد عاشقانه * محصول بیت *
 اولوقت که سنک بر خنده ایلک سبیلله
 صراحی کبی جان ویرم یعنی کندن مدن
 کیجه دیلمکه سنک عاشقانه سنک نمازی
 ادا ایلدر زیرا سکا ذبیت و اضنا فله
 نمازلی مقبولدر (چون نیست نماز
 من آوده نمازی * در میکه زان کم نشود
 سوز و کدازم) نمازیده با حرف نسبتدر
 نمازه منسوب دیلمکه اما بک معنایه
 مستعیدر یعنی طاهر و طیب معنایه
 زان ادات تهلیل * محصول بیت *
 چونکه بن آوده نک نمازی پاک و خالص
 دکلدر یعنی ریاضت و خالی دکلدر
 انگیزم میخانه ده سوز و کدازم اکسک
 دکل یعنی نمازم قصور اوزره اوادیفیچون
 میخانه ده سوز و کدازم ندامدن اکسک
 دکل مصراع اولک معنایه سنی چونکه
 بن آوده نک نمازی بر نماز دکلدر دین نمازی
 دکل ایش و چونکه بن ملوث و جودی
 نمازه منسوب دکلدر دین ده بویه در
 (در مسجد و میخانه خیالت اگر آید *
 محراب و کانه ز دو بروی تو سازم)
 * محصول بیت * مسجد و میخانه اگر سنک
 خیالت بکا کلور سه سنک ایبی ابرو کدن
 محراب و کانه پیدا ایلدرم یعنی مسجدده
 محراب و میخانه ده کانه پیدا ایلدرم
 بیتدلف و نشر مرتبه رعایت اولدی

(کر خلوت مارا شبی از رخ فروزی * چون صبح در آفاق جهان سر بفرارم) فروزی فعل مضارع، فرد بخاطر پدر یا کاندزده سین دیکدر بفرارم یند با حرف نا کید فرارم فعل مضارع متکلم وحده بوجلد رم معاشه در * محصول بیت * اگر بزم خلوت نری بر کجهر خکدن بالکندر، سین یعنی رخنه روشن ایله سین

﴿ ۲۹۲ ﴾

کرک مسجدده و کرک میخانه ده اگر سنک لذت روحانیتک وتوجه انوار ذات احدیتک بنم ایچون حاصل اولورسه بنم ایچون نه دوات ونه سعادت لکن ینه روجهله مغرور اولوب سنک صفات متقابله لک اطف وقهرک ملاحظه سبله بین الخوف والرجاء بلیم بوکوب و بونیم اکرم وسنک مفت و غصبکدن خوف ایدرم

﴿ کر خلوت مارا شبی از رخ فروزی * چون صبح در آفاق جهان سر بفرارم ﴾

اگر بر کجهر بزم خلوت نری رخکدن روشن ایدسن صبح کبی جهساک اطرافده باش بوجلد رم (مفردات) (کر) اگر (خلوت) م (مارا) بزم (شبی) بر کجهر (از رخ) بکافدن (فروزی) ضیائتد ره سن (چون صبح) صباح کبی (در) فی (آفاق) اطراف جهسان (سر) باش (بفرارم) بوقارو قالدیرم (معنای اشارتی) ای محبوب اگر لطف و کر مکه خلوتگاه انسک وخانه تجلیک اولان قلبی انوار تجلی * جالکله ضیائتد بر ایسک افق سماده ظهر اولان صباح روشنی کبی جهساک اطرافده عزت وشهرت بولوب بندخی خلق عالمه افاضه نوراً آهی ایتمکه قدرعالی بواورم

﴿ محمود بود عاقبت کار درین راه * کرسر بود در سروسوای ایازم ﴾

بو بولده ایتمک عاقبتی محمود اولور اگر باشم ایاک سودای بولده کیده (مفردات) (محمود) م (بود) اولور (عاقبت) نهایت (کار) م (درین راه) بو بولده (کر) اگر (سر) باش (بود) کیده (در سروسوای ایاز) یازک محبتی اوجنده (م) بنم (معنای اشارتی) بوسا نهتر کبی موجب حرمان اولیان راه عشقه بنم مولا مه حسن ظنم بودر که ایتمک عاقبتی محمود اولور وساطان محموده وصلت وقربیت اولور اگر باشم وجانم خلفاء الله فی الارض اولان مردان خداک محبتی بولده کیده سلطان محمود کوزیری اولان ایاز وصلت محموده وصلت اولدیغی کبی اولیا الله وصلت حضرت الله وصلت

﴿ حافظ غم دل با که بگویم که درین دور * جز جام نشاید که بود محرم رازم ﴾

ای حافظ کوکل غنی کیمه دیم که بودورده جامدن غیری لایق دکادر که بنم سره محرم اوله (مفردات) (حافظ) م (غم) م (دل) کوکل (با که) کیمه (بگویم) سولیم (درین دور) بودورده (جز) غیر (جام) قدح (نشاید) لایق دکل (بود) اوله (محرم) م (راز) سر (م) بنم (معنای اشارتی) ای حافظ کوکل غنی واسرار دینی کیمه سولیم بودورده قلبی مظهر فیض الهی اولان پیران طر بقصدن وآشنای اسرار حقیقتدن غیر بلی بنم سره محرم اولیق لایق دکادر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ سالها پیروی مذهب زندان کردم * تابفتوی خرد حرص زندان کردم ﴾

نیمه یلار عشاقی مذهبه تبعیت ایلدم تا عقل فتواسبله حرصی زندانه ایلدم (مفردات) (سالها) نیمه سندر (پیروی) تبعیت (مذهب) طریق (زندان) عیارل (کردم) ایلدم (تا) حتی (بالا بیه) فتوی (م) خرد (عقل)

﴿ حرص ﴾

یلار زندان مذهبه پیرو لک ایلدم تا عقل فتواسبله حرصی زندانه ایلدم تا عقل فتواسبله حرصی چبقاروب ترک ایلدم زیر حرص که برکولده ممکن اوله اتی اخراج ایلک خیلی دشواردر

﴿ ۲۹۳ ﴾

(حرص) م (با) للملا بیه (زندان) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) استعین بالله (وابتوا الیه الوسيله) آیت کریمه سی سر نیمه سندر وارث حضرت فخر کائنات علیه افضل التحیات اولان مرشدان وعاشقان الله وعارفان بالله اثره نیجت وانلره تسلیم وخدمت ایلدم تا که اول رحمة للعالمین اولان دانالک فتوی وعلم وار شاداری سبیله بوسچن مؤمن اولان دنیایک حرص وهواسنی وانواع مشتهاسنی ترک ایلدم

﴿ من بسر منزل عنقه بنخود ردم راه * قطع این مر حله بامرغ سلیمان کردم ﴾

بن عنقناک سرمنزله کندی سبیلله یول ایلتم بومر حله بنی مرغ سلیمان قطع ایلدم (مفردات) (من) بن (بالا) للملا بیه (سرمنزل) فوناق باشی (عنقا) اسمی موجود جسمی نا وجود بر قوشک اسمیر (نه) نفی (بنخود) کتدهله (بردم) ایلدم (راه) بول (قطع) کتده (ابن) بو (مر حله) فوناق (با) للملا بیه (مرغ) قوش (سلیمان) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) بودرگاه بنی نهایتده وبوراه فریتده سرمنزل عنقابه تشبیه اولوب تشبیهدن عاری اولان جناب قدس حضرت اللهه وبومقام وصلت الی اللهه کندی سبیلله واصل اولدم بلکه قدسیت وبشریت الیه ذوالطرفین اووب هرهد سلیمان علیه السلام کبی وصلته وسبله اولان مرشد عالی همتک فیض وهمتیله قطع منازل وطی مراحل ایلدم که بو بر آفت و بر خوف و خطر اولان بولده مرشد سبز صلات ممکن دکادر

﴿ نقش مستوری و مستی نه بدست من و آست * آنچه سلطان ازل گفت بکن آن کردم ﴾

مستورانی ومستاک نقشی سنک الیکده و بنم المده دکل اول نسته بنی که سلطان ازل الیه دیدی اتی ایلدم (مفردات) (نقش) م (مستوری) صالماک (مستی) فاسق (نه) نفی (بالا) للملا بیه (دست) ال (من) بن (و) سن (است) در (آچه) اول نسته که (سلطان ازل) حضرت الله (گفت) دیدی (بکن) الیه (آن) اتی (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) استعین بالله (بمحو الله ما یشاء وبیت وعنده ام الکتاب) آیت کریمه سی سر نیمه سندر اسعاد واشقا بد قدرت اللهیه ده درستک و بنم المده دکادر قوله لازم اولان همان قولقدر آنکچون اول نسته بنی که سلطان ازل اولان حضرت الله امر ایلدی اکامثال ونهی ایلدیکندن اجتناب ایلدم امیدم آنچه رحمت واسعه خدادار

﴿ دارم از اطف ازل جنت فردوس طمع * کرچه در بانی میخانه فراوان کردم ﴾

اطف ازلدن فردوس جنتی امید طوتارم اگر چه میخانهک فوجیلنی چوق ایلدم (مفردات) (دارم) طوتارم (از) من (اطف ازل) م (جنت فردوس) م (طمع) م (کرچه) م (در بانی) فوجیاق (میخانه) م (فراوان) بول (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) (رحمتی سفت علی غنهی) حدیث قدسی سر نیمه سندر اطف ایلدم ایلدم اولان حضرت اللهسک لطف و رحمت ازلیه وسابقه سندن مشاهد جلال الله

﴿ غنی ﴾

﴿ ۲۹۴ ﴾

(من بسر منزل عنقانه بنخود ردم راه * قطع این مر حله بامرغ سلیمان کردم) * محصول بیت * بن عنقا سرمنزله کندی سبیلله یول ایلتم بومر حله بنی مرغ سلیمان کردم تا که اول رحمة للعالمین اولان دانالک فتوی وعلم وار شاداری سبیله بوسچن مؤمن اولان دنیایک حرص وهواسنی وانواع مشتهاسنی ترک ایلدم

صبح کبی آفاق جهسانده باشمی بوجلد رم یعنی سر فراز و عالیجناب اولورم زیرا صبح فلک جا بندن روشن اولور یعنی اول افق سماده ظاهر اولور اندنصرکه عالمه منتشر اولور (محمود بود عاقبت کار درین راه * کرسر بود در سروسوای ایازم) * محصول بیت * بوراه عشقه ایشک سوی محمود اوور یعنی مقبول و مرغوب اولور اگر باشم ایاک سروسود استده کیدر سه یعنی جاناک محبتده باشم کیدر سه عاقبت کارم محمود اولور ایازدن مراد جانا ندر نهایی قافیه ضرورتی و محمود جمع ایلک ایچون ذکر ایلندر (حافظ غم دل با که بگویم که درین دور * جز جام نشاید که بود محرم رازم) * محصول بیت * ای حافظ کوکل غنی کیمه دیم که بودورده جامدن غیری لایق دکادر که بنم سره محرم اوله (مفردات) (حافظ) م (غم) م (دل) کوکل (با که) کیمه (بگویم) سولیم (درین دور) بودورده (جز) غیر (جام) قدح (نشاید) لایق دکل (بود) اوله (محرم) م (راز) سر (م) بنم (معنای اشارتی) ای حافظ کوکل غنی واسرار دینی کیمه سولیم بودورده قلبی مظهر فیض الهی اولان پیران طر بقصدن وآشنای اسرار حقیقتدن غیر بلی بنم سره محرم اولیق لایق دکادر

یلار زندان مذهبه پیرو لک ایلدم تا عقل فتواسبله حرصی زندانه ایلدم تا عقل فتواسبله حرصی چبقاروب ترک ایلدم زیر حرص که برکولده ممکن اوله اتی اخراج ایلک خیلی دشواردر

کند پسند اولان جنت فرد و سه دخوله امید طوئارم کرجه خلفاء الله فی الارض اولان مشایخ و اهل الله قبولنده جوق زمان خدمت ایلدم و راه عشقه صدهزار محن و بلا ره صبر و تحمل ایلدم

این که پیرانه سرم صحبت بوسف بنواخت * اجر صبر است که در کلبه احزان کردم *
 بو که پیراک و فتی بوسف مصاحبتی بکامی رسیدی شول صبرک اجر بدر که کلبه احزانده ایلدم (مفردات) (این که) بوکه (پیرانه سر) پیراک اوجنده (م) بکا (صحت بوسف) (م) بنواخت (او خدای) (اجر صبر است) (صبرک اجر بدر) (در) فی (کلبه احزان) (یعقوت علیه السلام) (خبره سی) (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) (محمد الله بوقدر عشق و معرفت و انکشاف اتوار جلال حضرت و انست محبوب حقیقت) (الصبر مفتاح الفرج) خبری سر نجه راه عشق محن و بلا یارینه صبر و تحمل ایلده و کلبه احزان عاشقان اولان کوشه عز لنده (المجاهدة تورث المشاهدة) سر نجه جکر قان دینه صبر بامتندن دو که رک ریاضات و مجاهدات ایلده میسر و حاصل اولمشدر

سایه بدل ریشم فکن ای کج مراد * که من این خانه بسودای تو ویران کردم *
 ای مراد کجی باره کولم اوزره رسایه راق زیر بن بوخانه بی سنک سوداک ایلده ویران ایلدم (مفردات) (سایه) برکولکد (بر) علی (دل ریش) باره کول (م) بنم (فکن) راق (کج مراد) مراد خزینه سی (که) زیر (من) بن (این) بو (خانه) م (بسودای تو) سنک محبتکله (ویران) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای دل پر الهامی خزینه اسرار الهی اولان مرشد کرم بخشم بوارده کولم اوزره رسایه عنایت و رافضه اتوار معرفت بخش ایلده زیر سنک نظر کله معنور اولمی امیددیل بن بوخانه قلبی سنک محبتکله ویران ایلدم

توبه کردم که نیوسم لب ساقی و کنون * میکریم لب که چرا کوش بنادان کردم *
 توبه ایلدم که ساقی لبی اویم و شمدی دوداغی اصبریم که نیچون نادانک سوزنی استماع ایلدم (مفردات) (توبه) م (کردم) ایلدم (نیوسم) (لب ساقی) ساقی دوداغی (کنون) شمدی (میکریم) اصبریم (لب) (دوداغ) (چرا) نیچون (کوش) استماع (بنادان) جاهله (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای عاشق صادق جاهلک دوستافنی و حقیقتده سریعاً مهلاک اولان سم کهن کی نفسه خوش کورین طالتی کلانی و مکرین احوال عارفان اولنلرک سوزنی استماع ایلده زیرا صحبت مؤثره و طبیعت سارقه در بکادنجی بحسب البشریه تأثیر ایدوب مشایخ عظامک جنود الله اولوب حیات جاودان بخش ایدیجی کلمات قدسیه لبی استماع ایلده توبه ایتش ایدم شمدی حقه و اصل اولوب توبه منزه ده بشیم نافعندن دوداغی اصبریم که نیچون نادان و مکرین سوزنی استماع ایلدم و برکات کلام اهل الاهدن

(این که پیرانه سرم صحبت بوسف بنواخت * اجر صبر است که در کلبه احزان کردم) بنواخت فعلی صحبه اسناد ایلک مجاز بدر اجر صبر اضافتی لامیه در و با حرف وحدت کلبه احزانده لامیه در مجازاً یعنی شول خانه که آنده احزان و هموم و غموم بکلور * محصول بیت *
 بو که پیراک و فتی بوسف مصاحبتی بکامی رسیدی شول صبرک اجر بدر که کلبه احزانده ایلدم (مفردات) (این که) بوکه (پیرانه سر) پیراک اوجنده (م) بکا (صحت بوسف) (م) بنواخت (او خدای) (اجر صبر است) (صبرک اجر بدر) (در) فی (کلبه احزان) (یعقوت علیه السلام) (خبره سی) (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) (محمد الله بوقدر عشق و معرفت و انکشاف اتوار جلال حضرت و انست محبوب حقیقت) (الصبر مفتاح الفرج) خبری سر نجه راه عشق محن و بلا یارینه صبر و تحمل ایلده و کلبه احزان عاشقان اولان کوشه عز لنده (المجاهدة تورث المشاهدة) سر نجه جکر قان دینه صبر بامتندن دو که رک ریاضات و مجاهدات ایلده میسر و حاصل اولمشدر
 و کند بنی زلفنا به تشبیه ایلدی تشبیه محسوس بالمحسوس قیلندندر (سایه بدل ریشم فکن ای کج مراد * که من این خانه بسودای تو ویران کردم) که من این خانه بسودای تو ویران کردم *
 محصول بیت * دل ریشم بر سایه صالای مراد خزینه سی یعنی دل بجز وجه مرحمت ایدوب رعایت ایلده زیر ابو خانه بی بن سنک محبتک سینه ویران ایلدم زیرا کج ویرانه لده اولور سنک محبتک ایلده کنز مخفیدر دل و رانه ده مخزون و مد فون اولمی لایقدر (توبه کردم که نیوسم لب ساقی و کنون * میکریم لب که چرا کوش بنادان کردم) * محصول بیت *
 واعظ سوزله توبه ایلدم که ساقی لبی اویم و شمدی دوداغی اصبریم که نیچون نادانک سوزنی استماع ایلدم (مفردات) (توبه) م (کردم) ایلدم (نیوسم) (لب ساقی) ساقی دوداغی (کنون) شمدی (میکریم) اصبریم (لب) (دوداغ) (چرا) نیچون (کوش) استماع (بنادان) جاهله (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای عاشق صادق جاهلک دوستافنی و حقیقتده سریعاً مهلاک اولان سم کهن کی نفسه خوش کورین طالتی کلانی و مکرین احوال عارفان اولنلرک سوزنی استماع ایلده زیرا صحبت مؤثره و طبیعت سارقه در بکادنجی بحسب البشریه تأثیر ایدوب مشایخ عظامک جنود الله اولوب حیات جاودان بخش ایدیجی کلمات قدسیه لبی استماع ایلده توبه ایتش ایدم شمدی حقه و اصل اولوب توبه منزه ده بشیم نافعندن دوداغی اصبریم که نیچون نادان و مکرین سوزنی استماع ایلدم و برکات کلام اهل الاهدن
 واقع اولور

مهمجور اولدم دیو

از خلاف آمد عادت بطلب کلم که من * کسب جمعیت از آن زلف پریشان کردم *
 عادتک خلاف کلندن طلب ایلده مرادی زیر بن اول پریشان زغدن جمعیت کسب ایلدم (مفردات) (از) من (خلاف) م (آمد) کسب (عادت) م (بطلب) طلب ایلده (کلم) مراد (که) زیر (من) بن (کسب جمعیت) م (از آن) اندن (زلف) م (پریشان) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای معرفه الهی و انوار جمال الهی طلب اولان عاشق صادق حصول مرادی عادتک و مقتضای طبیعتک ترکیله طلب ایلده (تک العادة اصل جمیع الامور) در بندگی قیده اولان جمعیتی و انوار معرفتی کندی مرا دانی ترک ایدوب حقک مرا دنی و مقتضای تجلیاتنی اختیار ایتکله کسب ایلدم

صبح خبری و سلامت طلبی چون حافظ * هر چه کردم همه از دوات قرآن کردم *
 صبح خبرنی و سلامت طلب اید بیلدی حافظ کی هر نه که ایلدم جمعیتی قرآن عظیم دولته ایلدم (مفردات) (صبح خبری) صبح فایضی (سلامت طلبی) سلامت طلب اید بیلدی (چون) مثل (حافظ) م (هر چه) هر نه (کردم) ایلدم (همه) جمله (از) من (دوات) م (قرآن) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) (و بالا چهارم یسغفرون) آیت کریمه سی سر نجه صبح خبرلکی (قد افلح من تری) آیت کریمه سینه سلامت طلب اید بیلدی حافظ کی هر نه که ایلدم (هدا صراطی مستقیماً قاتعوه و لا تدبوا السبل) الخ آیت کریمه سی سر نجه ظاهراً و باطناً هر نه عمل که ایشلدم جمعیتی قرآن عظیم الشان حکمی اوزره ایشلدم و هوای نفسی ترک ایدوب قابلاً و قابلاً حضرت الهی مراد شریفی اوزره شرع الهی تابع و تسلیم اولدم

اگر غزل دیوانه صدر نشین اسم نه عجب * نجه ستهل صاحب دیوانه قولاق ایلدم *
 (مفردات) (اگر) (با) ظرفیه (دیوان) م (غزل) م (صدر نشین) صدره اوطور بچی (م) بن (عجب) نه عجب (ساله) نجه ستهل (بندی) قوناق (صاحب دیوان) وزیر اعظم (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) بین العرفا باذن خدا اسرار الهی بیاید جله بی فائق اولدم عجب دکلدر زیرانجه ستهل غوث اعظمک خدمت و بندگی ایلدم

وله ایضا

سرم خوشست و بیانک بلند میگویم * که من نسیم حیات از بیاله میگویم *
 باشم خوشدر و بلند آوازه سولرم که بن حیات رایحه سی قد حدن ایسترم (مفردات) (سرم) باشم (خوش) م (است) در (با) للملا بسه (بانک) آواز (بلند) بوسک (میگویم) سولرم (من) بن (نسیم) رایحه (حیات) در (بانک)

(وله ایضا) (سرم خوشست و بیانک بلند میگویم * که من نسیم حیات از بیاله میگویم) سرم خوشست یعنی سر خوشم و او حرف حال بانک بلند بیاید که حرف رابطه قول نسیم حیات بیاید * محصول بیت * سرم خوشم یعنی سرم حال بو که بلند آوازه سولرم که بن حیات نسیمی یعنی بوی حیاتی بیاله دن ایسترم یعنی باده دن اخذ ایدرم ذکر محل و اراده حال قیلندندر

(از خلاف آمد عادت بطلب کلم که من * کسب جمعیت از آن زلف پریشان کردم) عادتک مخالف کلندن طلب ایلده مرادی زیر بن اول پریشان زغدن جمعیت کسب ایلدم (مفردات) (از) من (خلاف) م (آمد) کسب (عادت) م (بطلب) طلب ایلده (کلم) مراد (که) زیر (من) بن (کسب جمعیت) م (از آن) اندن (زلف) م (پریشان) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) ای معرفه الهی و انوار جمال الهی طلب اولان عاشق صادق حصول مرادی عادتک و مقتضای طبیعتک ترکیله طلب ایلده (تک العادة اصل جمیع الامور) در بندگی قیده اولان جمعیتی و انوار معرفتی کندی مرا دانی ترک ایدوب حقک مرا دنی و مقتضای تجلیاتنی اختیار ایتکله کسب ایلدم

محصول بیت

ارکن فایضی و سلامت طلب اید بیلدی * حافظ کی هر نه که ایلدم ایسه دوات قرآن ایلدم یعنی بویکی حاله مالک اولمی دولت قرآن در و جا زدر که سلامت صبح خبری به معطوف اوله و طلبی قول مضارع مخاطب اولوب معطوف ایلده معطوف علیه توجه ایلده * محصول بیت *
 بو بیلده اولور که صبح خبر لکی و سلامت طلب ایدر سک حافظ کی قرآن ملا زمت ایلده زیرا مد او مت ایلکدن بو دولت بکا ل و بردی بعضی نسخه ده محصول بیت بویکه واقعدر (کریدوان غزل صدر نشینم چه عجب * ساله بندی * صاحب دیوان کردم) صدر نشین و صف تر کییدر صاحب دیواندن مراد بادشاهلر و باشلر و بکل صاحب دیوانیدر * محصول بیت * اگر غزل دیواننده صدر نشین اسم نه عجب یعنی غزل کویا بقده بی ما نند اسم غریب دکلدر زیر ایلارله صاحب دیوانک قول لغزین ایلدم حاصلی پادشاهلر دیوانده نیجه بیل خدمت و ملازمت ایلک سینه دیوان غزلده صدر نشینم یعنی طر زغزلده سردار و سر فرازم و جائز در که صاحب دیواندن مراد دیوان شعر صاحبی اوله یعنی دیوان شعر صاحبی بیلدینه نیجه بیلار خدمت ایلک سینه شرم بوقدر رونق بولوب بن صاحب دیوان اولدم یعنی سار اصحاب دیواندن مراد دیوان صاحبی اولدم و انکل و بهیه (هیچ حافظ نکند در خم محراب فلک * آن نعم که من از دوات قرآن کردم) * محصول بیت * فلک محرابی خنده حافظن بر حافظ ایلز اول تنعمی که بن دولت قرآن ایلدم یعنی قرآن شریفه و انک تلاوتنده ملازمتدن ایلدیکم تنعمی بر حافظ و قاری ایلمشدر

(وله ایضا) (سرم خوشست و بیانک بلند میگویم * که من نسیم حیات از بیاله میگویم) سرم خوشست یعنی سر خوشم و او حرف حال بانک بلند بیاید که حرف رابطه قول نسیم حیات بیاید * محصول بیت * سرم خوشم یعنی سرم حال بو که بلند آوازه سولرم که بن حیات نسیمی یعنی بوی حیاتی بیاله دن ایسترم یعنی باده دن اخذ ایدرم ذکر محل و اراده حال قیلندندر

(عبوس زهد بوجه خیار نشیند * مرید خرقه دردی کشان خوش خویم) عبوس زهد لامیه بوجه خیار تقدیری بوجه اهل خیار در بر مضایق حذفه مرید خرقه اسم فاعل مفعول اضافت دردی کشانه اضافتی لامیه در و خوش خوبه بیانه
* محصل بیت * اهل زهد که بوزا کشلی اهل خیار بوزینه او طور من یعنی اهل زهد که تکبری و تمسبی باده نوشیده اولن یعنی زهد از هدیه مغرور اولدینی کبی باده نوشا دردی کشلکه اولن یعنی باده نوشا اهل تواضع و اهل مسکنت اولورل پس خوش خوبلی دردی کشل خرقه سنگ مریدیم زیرا بولنده عجب وریا اولن خرقه ذکر کردن صاحب خرقه مراد در ذکر محل واراده حال طریقله حاصلی

۲۹۶

باده نوشا بندوسی اندر زهد غروری

اولن (کرم نه پیرمغان در روی بکشاید * کدام در زیم چاره از کجا جویم) کرم هم ضمیمه یعنی جهندن رویه مقید در رویه نقد برنده و نون نافیه کشاید مقید در و با حرف تا کید * محصل بیت * اگر پیرمغان بوزینه قیوی آچه زایسه یعنی بکالطف و احسان ایلز ایسه قنغی قیوی قنایم و چاره قندن دیلم یعنی نه بردن درمان ارایه (مکن درین چشم سرزنش بخود زوی * چنانکه پرورش میدهند میرویم) این چشم من را در دنیا در سرزنش باشد قافق تو بخ معناستدر بخود با حرف مصاحبت خود رو وصف ترک پیر روییدنن بک معناست و با حرف مصدر پرورش اسم مصدر در هم ضمیمه یعنی جهندن سرزنش مقید مصراع اوله و میدهند مصراع ثانیه میرویم فعل مضارع متکلم وحده * محصل بیت * دنیا چنده بکا خود رو فله یعنی کندی بخیلک سرزنش وطن ایله یعنی عشاق تربیه سته مقارن اولوب اندر دن بهره الماش سن دیمه زیرا آنجلین بکا پرورش و تربیه و پرورش سته یعنی عشاق تربیه سته مقارن اولشم و نیجه که بکا تربیه و پرورش آنجلین ظهور ایدیم حاصلی ظهورم انلک تربیه سته تابعدر (تو خاتفا و خرابات در میانه بین * خدا کو است که هر جا که هست بالویم) کو است اصلی کوا هست در فله آخرتد واقع اولان های اصایدی حذف ایلک التباس واقع اولبان برده شیدر پادشا و کبا و کوا دیرل هایک حذفه فاحظه * محصل بیت * سن خاتفا و میخانه بی اراده کورمه الله شاعدر که هر مقام و منزل که واردر انکله بی یعنی مسجد و میخانه ده

(از) من (بیاله) فدح (میجویم) ایستم (معنای اشارتی) محمد الله توفیق ربانیله بزه احسان اولان عشق آلهیه اله باشم خوشدر و صوت اعلی اله درمکه ای سالک بن حیات ابدی راجعه سنی قلبی شراب عشق آلهیه اله ملو اولان مردان خدا دن طلب ایدرمکه وفا و کرم انجیق قلبی عشق آلهیه سبیله علاقه ماسودن مجرد اولان عشا قدس در

عبوس زهد بوجه خیار نشیند * مرید خرقه دردی کشان خوش خویم

زهد عبوسی خیارک بوزینه او طور من لطیف خوبلو عاشق خرقه سنگ مریدی (مفردات) (عبوس) بوزا اگر بیسی (زهد) م (با) لامیه (وجه) یوز (خار) خم آردن تخفیف یعنی کوب کتور بچی دمنک که مراد عشق قدر (نشیند) او طور من (مرید) م (خرقه) م (دردی کشان) شراب طور نیسی چکیچی (خرش خوی) م (م) بن (معنای اشارتی) اکتی بوزلو مغرور زاهدک عبوسیت وجهی عشق خدا ایله قلبنک صفوق سبیله بشاشت و سرو رصا حبی اولان عشاق بلا کسارک وجهتده اولن و انرا بچون دنیا و آخرت غمی اولن انکیچون بندخی اول اطیف خوبلو عشاق بلا کسارک اباس تقوا لر بشک مرید و محیی

کرم نه پیرمغان در روی بکشاید * کدام در زیم چاره از کجا جویم

اگر پیرمغان بنم بوزمه فتح باب ایتمه قنغی قیوی قاف چاره قندن ایستم (مفردات) (کر) اگر (م) بنم (نه) نی (پیرمغان) پاپاز (در) قیو (روی) بوزمه (بکشاید) آچیه (کدا) قنغی (در) قیو (بزم) قاف (چاره) م (از کجا) قندن (جویم) ایستم (معنای اشارتی) اگر اول خلق عظیم صاحب وارث محمدی اولان برطرف و مرشد راه حقیقت پرغم اولان دل ناشادام بوزنه جانب حقندن بر فتح باب ایتمه قنغی قیوی قاف و دردمه چاره بی قندن ایستم زیرا مرشد کمالک ارشاد نسز و صلت لی الله امر عبیدر

مکن درین چشم سرزنش بخود روی * چنانکه پرورش میدهند میرویم

بوجه بکا خود رو فله طعن ایله آنجلین که بکا پرورش و پرورش ستم (مفردات) (مکن) ایله (درین چشم) بکا (سرزنش) طعن (خودرو) کندندن بنیات (یا) مصدر به (چنانکه) آنجلین که (پرورش) بسک (م) بکا (میدهند) و پرورش (میرویم) بزم (معنای اشارتی) ای سالک بو باغ عالد خو رو فله بکا طعن ایله اول عالی عمدن صغری وجوده کتور بچی خالق بچویمه آنجلین حسن ظنم واردر که محضا کرمندن بکافض بلا واسطه ایله پرورش و پرورش (انتهاینا حسنا) آیت کرمه سی سر نیجه رو ضه قلبده اسرار معارفه بر تو رو و کندی و صلیته بتور

تو خاتفا و خرابات در میانه بین * خدا کو است که هر جا که هست بالویم

سن

که اولورم خیال وصال جانان بنه بیله در پس بکاست مسجد و میخانه برابر در

۲۹۷

سن اورنده خاتفا و میخانه باقد خدا شاعدر که هر رکه واردر انکله بی (مفردات) (نو) سن (خاتفا) عبادت خانه (خرابات) میخانه (در میانه) اورنده (بین) باقد (خدا) م (کو است) شاهد در (هرجا) هر ر (هست) واردر (بالویم) انکله بی (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق سن اهل صورتلر کبی عاشق صادق مسجدده یا میخانه در دیو اورنده سوبلنن کلامه باقوب عاشقه طمن ایله (وهو معکم ایفا کنتم) آیت کرمه سی سر نیجه خدای تعالی عالم وشاهد در که هر رده که اولام محمد الله قلبم حضرت اللهک ذکر کری و توجهی اله در بران حقندن غافل دکدر

غبار راه طلب کیمای بهر وزیست * غلام دولت این خاک عنبرین یوم

طلب یولنک غباری سعادت کیمای سیدر بو عنبر راجحه لو خاکک دولتک غلام (مفردات) (غبار) توز (راه) یول (طلب) م (کیمای) م (بهر وزی) ایدر کونولک یعنی سعادت (است) در (غلام) م (دوات) م (این) بو (خاک) طیارق (عنبرین یوی) عنبر و سوب راجدلو (م) بن (معنای اشارتی) (وان ایس نالانسان الاماسی) آیت کرمه سی سر نیجه عشق و معرفه الهی طلب بولنده اهل اللهک خاکبای و ذل و حقارتله مردان خدانک راهنک غباری اولوق سعادت کیمای سیدر بن اول باشد قوغق امیدیه ایفاقر الله جیه بن عنبر راجحه اوعالی همت خاکک دولت ایفا انک غلام که (ذل من طمع) حدیث شریفی سر نیجه حضرت اللهک عشق و و صلیق امیدیه بولنده ذلیل اولمشدر

زشوق ترکس مت بلند بالایی * چولا باقدح افتاده براب جویم

برائند قامت محبوبک مست چشمی شو قندن لاله کبی قد حله ابرماق کنارنه دوششم (مفردات) (ز) من (شوق ترکس) چشمک مشبه بهیدر (مست) م (بلند بالا) بوی یو کسک (با) وحدتیه (چو) مثل (لاله) م (بالا) لایسه (قدح) م (افتاده) دوششم (بر) علی (اب جو) ابرماق کناری (م) بن (معنای اشارتی) بر علی الا علی محبوبک نظر عتایتنک و وصالت ذاتنک شوق و مجندن لاله کبی خون اولش قلب آشنا کله منع اسرار الهی و مشرع آب حیات علوم ربانی بر مرشد عالی جاهک حضور حیات بخشیده دوششم

شدم فسانه بسر کشکی و کیسوی دوست * کشید در خم چوکان خوش چون کویم

سر کشنده لکله مشهور اولدم و دوستک زانی بنی طوب کبی کشیدی چوکان خنجه چکدی (مفردات) (شدم) اولدم (فسانه) مثل و حکایه (با) لایسه (سر کشکی) دیوانه لک (کیسو) زاف (دوست) م (کشید) چکدی (در) فی (خم) بوکام (چوکان) م (خویش) کشیدی (چون کوی) طرب کبی (م) بن (معنای اشارتی) سودای عشقه رسوم عقل معاشی ترک ایدوب چنون عشق مقتضای خراباتی لک و دیوانه لک ایله مشهور آفاق اولشدم لکن اول محبوب خدا اولان مرشد کامل

۲۵

خی

(غبار راه طلب کیمای بهر وزیست * غلام دولت این خاک عنبرین یوم) غلام دولت آن خاک عنبرین یوم (غبار راه طلب لامیه و بیانه در مجاز اغبار مبتدا کیمای خبری مضایق اولشدر بهر وزی به هر روز کوندن کونه بک اولوق معنای مستعملدر آخرتد با حرف مصدر در وسین و نادات خبر غلام دولت آن خاک لامیه زدر و عنبرین بو به اضافت بیانه محصل بیت * خواجه طلبه ترغیب ایدوب پیور طلب یولنک توزی ایلک کیمای سیدر یعنی کر چکدن طلبه مالک اولان اکسیر اکبره مالکدر زیرا من طلب و جد وجد ایدمی اکا مالک اولان کیسه لک کوندن کونی بکدر خواجه ترغیبی تکرار ایدوب پیور راول عنبر فوقولی خاکک دولتی قولیم یعنی طلب برشرف نسته در که انک بولنک توزی سعادت کیمای سیدر پس انک دولتک قولیم (زشوق ترکس مت بلند بالایی * چولا باقدح افتاده براب جویم) شوق ترک اضافتی لامیه در ترک مسته و مستک بلند بالا به بیانه لر در بلند بالا و صف ترکیبدر و با حرف وحدت * محصل بیت * برقامتی بلند جا ناک چشم مستی شو قندن لاله کبی قد حله ابرماق کنارنه دوششم یعنی ابرماق کنارنه باده نوش اولشم قد حله لاله کبی ابرماق کنارنه دوششم مراد باده نوش اینکدر (شدم فسانه بسر کشکی و کیسوی دوست * کشید در خم چوکان خوش چون کویم) محصل بیت * مشهور اولدم سر کشنده لکله یعنی عالمه دامنسان اولدم سر کرداناقله و سر کشنده لکله حال بو کابروی دوست بنی چوکانی خنجه طوب کبی چکدی حاصلی ابروی دوست بنی کشیدی خم چوکانه چکوب ضیعی ایلدی اما بنه سر کرداناقله و سر کشنده لکله مشهور آفاق

مشهور آفاق

(بیاری که بفتوی حافظ ازل پاک * غبار زرق و بغض قدح فروشوم) فروادات نا کید در شوم فعل امر متکلم و حده یو بام دیمکدر * محصول بیت * باده کنور که حافظ فتوا سبله پاک کوکدن زورق توز بنی فیض قدحله یعنی باده الیه یو بام حاصلی ربانی رفع البین باده در ابدی باده کنور که ایچوب ریادن قور تبلیم

۲۹۸

بکا جرتو بیه سنده چو کان ایچنده طوب کی جمعیت قلب اله تمکین و سکونت و توجه نام جناب حضرت احدیت دولت بخش و افاضه ایلدی

بیاری که بفتوی حافظ ازل پاک * غبار زرق و بغض قدح فروشوم

شرابی کنور که حافظك فتوا سبله پاک دامن ریابغاری قدح فیضبله یوم (مفردات) (بیاری کنور) (بی) (شراب) (یا) (لالابسه) (فتوی حافظ) (م) (از) (من) (دل) کوکل (پاک) (م) (غبار) (توزا زرق) (ریا) (یا) (لالابسه) (فیض) (م) (قدح) (م) (فرو) (اشاغی) (شوم) (یوم) (معنای اشارتی) ای پیر دلنیر بزه شراب ادنیة عشق الهیدن کنور واحسان الیه که (استفت قلبک) سر بجه حافظك تعلقات ماسوا دن پاک کو کلنک فتوا سبله ریاباغرا ض نفسانی غبارتی سنک قدح قلبکدن افا ضنه ایدن شراب وحدله و علم و حکمتله کندی قایدن یو یوب پاک ایتمکله تجلی خدا یه مستعد و خبردار اولم

وله ایضا

صوفی بیا که خرقه سالوس رکشم و بن نقش زرق را خط بطلان بسر کشیم

صوفی کل که ریاخرقه سنی چیقاره لم دخی پور بانقشک باشی اوزره بطلان خطنی چکه لم (مفردات) (صوفی) (م) (بیا که) (کل که) (خرقه) (م) (سالوس) (ریا) (پور) (فوارو) (کشیم) (چکه لم) (وین) (پور) (نقش) (م) (زرق را) (کریالک) (خط) (م) (بطلان) (م) (بسر) باشی اوزره (کشیم) (چکه لم) (معنای اشارتی) ای صوفی خشک کلسکه بوشرب عشق الهیه بی نوش ابدوب ظاهرک خراب ایتمکله خانه تجلی اولان قلبکی احاطه ایلان ریابوسمه بی وسار ذمما اخلاقی و اغرا ض نفسانیه لی قلبدن اخراج ایدم بوریاغشی که آخرت عملله دنیا طلب ایتمک و حب مدح و خوف ذم الیه خود فرو شاق ایتمک طریق باطل اولدیفنی خلقه اعلام ایدم و باطل طریق ترک ایدم

نذروفتوح صومعه در وجه می نهیم * دلق ریاباب خرابات در کشیم

صومعه تک نذروفتوح شراب خر جلقنه قویه لم ریادلقنی خرابات صومعه چکه لم (مفردات) (نذروفتوح) (خلاق و برکیسی) (صومعه) (عبادت خانه) (در وجه می) شراب خر جلقنه (نهیم) (قویه لم) (دلق) (یامه لی خرقه) (یا) (لالابسه) (آب) (صو) (خرابات) (مخینه) (در کشیم) (چکه لم) (معنای اشارتی) تکیه رده و خانقا هارده نذر وفتوحادن مانغرا له جف دیو و اوافادن باد هوا لقمه بیدجکم دیو نفسک حظی ایچون لقمه درویشی اولوب و صوفیلر صورتنی طو توب پوش بره تکیه بکلمه کی ترک ایلوب کل بو تلبسات ربانی و دلق ما اوس لغی قویه لم شراب عشق الهیه بی نوش ایتمکله سخی ایدوب نام و نشانی ترکله مخو وفتا اولوب انبیا و اولیا ر یوان اختیار ایدم

بیرون چهیم سرخوش و از بزم مدعی * غارت کنیم باده و شاهد بیدر کشیم

سرخوش طشره چیقالم و مدعیک زمندن شرابی یغما ایدم شرابی و محبوبی طشره

چکه لم

* محصول بیت * ای صوفی صومعه دن طشره سرخوش صیبر ایل و مدعی و رفیق بزمندن باده بی غارت ایدوب یغما ایل و محبوبی بخاسدن طشره چکه حاصلی ای صوفی رندلک و او باشلق ایدم عالمه داستان اولسون

(سرقضا که در تنق غیب میز و بست * مستانه اش نقاب زرخسار بر کشیم) سرقضا اضافتی لامیه در که حرف رابط صفت تنق ایکی تانک ضمیمه پرده معنایه در غیبه اضافتی بیانیه در میزوی اسم فاعل در انفعال بایندن کوشه نشین معنایه زیر ازاویه بوجفه درل و میزوی برزاویه یعنی بوجق اختیار ایدیم کیسه اما بونده مراد کیرنی و مختصیر مستانه اش شین ضمیمه سرقضایه راجع در نقاب بر کشیم مفعول صریح در زرخسار غیر صریحی * محصول بیت * سرقضا و قدر که غیب پرده سنده مخنی و مستور در یعنی آندن کیسه اکاه دکادر مستانه نقابی یوزندن چکه سرقضایی مستانه کشف ایدم مخنی فاسون زبرا ابق اولان کیسه و هام اولور پس سری فاش ایلز قورقر شده که السف

۲۹۹

چکه لم (مفردات) (بیرون) (طشره) (چهیم) (صیبر ایل) (سرخوش) (م) (از) (من) (بزم) (مجلس) (مدعی) (م) (غارت) (یغما) (کنیم) (ایدم) (باده) (شراب) (شاهد) (محبوب) (بدر) (طشره) (کشیم) (چکه لم) (معنای اشارتی) عشق الهیه الله مست و مستغرق اولد یغمز حالده اوصاف بشریه دن طشره چیقالم عشق الهیدن بی بهره اولان مد عیبر مجلسندن شراب عشق یغما ایدم یعنی غرور ایچوب و عوام منصوفه له اختلاط ایچوب مجلسلر نده یولور سق دخی (الصوفی کان و بان) سر بجه قلبی حقدن غافل قلبیوب درون و بیرونده توجه حقدله اولم

سرخدا که در تنق غیب میز و بست * مستانه اش نقاب زرخسار بر کشیم

خدا تک سری که غیب پرده سنده مستور در مستانه آتک یوزندن نقابی رفع ایدم (مفردات) (سرخدا) (م) (در) (فی) (تنق) (پرده) (غیب) (م) (میزوی) (سور) (است) (در) (مستانه) (م) (ش) (تک) (نقاب) (پرده) (ز) (من) (رخسار) (بکا قتر) (بر) (یوقارو) (کشیم) (چکه لم) (معنای اشارتی) غیب پرده زنده مستور اولان اسرار خدایی ریاضات و مجاهدات الهیه سخی ایدوب کشف ایدم و جوع و مجرد عن ماسوی الله الیه عشق و معرفه الله کسب ایدوب جلال الهیدن نقابی رفع ایدم و اتوار ذات الله مستغرق اولم

کاری کنیم ورنه خجالت بر آورد * روزی که رخت جان بجهانی در کشیم

بر عمل ایدم یوخسه خجالت کنور برکون که جان رختی برغیری جهانیه چکه رز (مفردات) (کاری) (برایش) (کنیم) (ایدم) (ورنه) (یوخسه) (خجالت) (م) (بر آورد) کنور (روزی) (برکون) (رخت) (مناع) (جان) (م) (بجهانی) (در) (برغیری) (جهانیه) (کشیم) (چکه رز) (معنای اشارتی) یورخصت و عمل جهانیه حق تعالی راضی اوله جق بر عمل ایشله لم یوخسه نفس و هوا یه او یوب ایشلد بکمز اعمال قبیحه لره برکون اولوب یو جان آخرت جهانیه حضور رب العالمیه و ار دقدسه استیذ بالله (ولقد جئتمو نافرادی کا خلقناکم اول مرة) خطابی و قفسده خجالت و شرمسار اقی چکه رز

فردا اگر نه روضه رضوان بماد هند * غلمان زغرفه حور زجنت بدر کشیم

بارین اگر جنت باشجه سنی بزه ویرمه لر غلانی غر فدن حوری بی جنتدن طشره چکه رز (مفردات) (فردا) (بارین) (اگر) (م) (نه) (نی) (روضه) (یاغچه) (رضوان) جنت بکجیسی (ما) (بزه) (دهند) (و برلر) (غلمان) (م) (ز) (من) (غرفه) (چارطق) (حور) (م) (ز) (من) (جنت) (م) (بدر) (طشره) (کشیم) (چکه رز) (معنای اشارتی) بارین اگر حضرت الهیک گرم و اطلقله بزه روضه رضوانی ویرمه لر اول وقت حسرت وند امله اولان بزم فریاد و فغانمزه شفقه جنتک حوری و غلانی بزی سیران و بزه دعای غفران ایچون طاشره چکه رز

کرعشوه ز ابروی اوتا چوماه نو * کوی سپهر در رخ چوکان زر کشیم

کرعشوه ز ابروی اوتا چوماه نو * کوی سپهر در رخ چوکان زر کشیم

قافیه سنده یور مشدر بیت * راز درون پرده زندان مست پرس * کین حال نیست زاهد عال مقام را * (کاری کنیم ورنه خجالت بر آورد * روزی که رخت جان بجهانی در کشیم) (م) (بدر) (طشره) (کشیم) (چکه لم) (معنای اشارتی) عشق الهیه الله مست و مستغرق اولد یغمز حالده اوصاف بشریه دن طشره چیقالم عشق الهیدن بی بهره اولان مد عیبر مجلسندن شراب عشق یغما ایدم یعنی غرور ایچوب و عوام منصوفه له اختلاط ایچوب مجلسلر نده یولور سق دخی (الصوفی کان و بان) سر بجه قلبی حقدن غافل قلبیوب درون و بیرونده توجه حقدله اولم

خدا تک سری که غیب پرده سنده مستور در مستانه آتک یوزندن نقابی رفع ایدم (مفردات) (سرخدا) (م) (در) (فی) (تنق) (پرده) (غیب) (م) (میزوی) (سور) (است) (در) (مستانه) (م) (ش) (تک) (نقاب) (پرده) (ز) (من) (رخسار) (بکا قتر) (بر) (یوقارو) (کشیم) (چکه لم) (معنای اشارتی) غیب پرده زنده مستور اولان اسرار خدایی ریاضات و مجاهدات الهیه سخی ایدوب کشف ایدم و جوع و مجرد عن ماسوی الله الیه عشق و معرفه الله کسب ایدوب جلال الهیدن نقابی رفع ایدم و اتوار ذات الله مستغرق اولم

کاری کنیم ورنه خجالت بر آورد * روزی که رخت جان بجهانی در کشیم

بر عمل ایدم یوخسه خجالت کنور برکون که جان رختی برغیری جهانیه چکه رز (مفردات) (کاری) (برایش) (کنیم) (ایدم) (ورنه) (یوخسه) (خجالت) (م) (بر آورد) کنور (روزی) (برکون) (رخت) (مناع) (جان) (م) (بجهانی) (در) (برغیری) (جهانیه) (کشیم) (چکه رز) (معنای اشارتی) یورخصت و عمل جهانیه حق تعالی راضی اوله جق بر عمل ایشله لم یوخسه نفس و هوا یه او یوب ایشلد بکمز اعمال قبیحه لره برکون اولوب یو جان آخرت جهانیه حضور رب العالمیه و ار دقدسه استیذ بالله (ولقد جئتمو نافرادی کا خلقناکم اول مرة) خطابی و قفسده خجالت و شرمسار اقی چکه رز

فردا اگر نه روضه رضوان بماد هند * غلمان زغرفه حور زجنت بدر کشیم

بارین اگر جنت باشجه سنی بزه ویرمه لر غلانی غر فدن حوری بی جنتدن طشره چکه رز (مفردات) (فردا) (بارین) (اگر) (م) (نه) (نی) (روضه) (یاغچه) (رضوان) جنت بکجیسی (ما) (بزه) (دهند) (و برلر) (غلمان) (م) (ز) (من) (غرفه) (چارطق) (حور) (م) (ز) (من) (جنت) (م) (بدر) (طشره) (کشیم) (چکه رز) (معنای اشارتی) بارین اگر حضرت الهیک گرم و اطلقله بزه روضه رضوانی ویرمه لر اول وقت حسرت وند امله اولان بزم فریاد و فغانمزه شفقه جنتک حوری و غلانی بزی سیران و بزه دعای غفران ایچون طاشره چکه رز

کرعشوه ز ابروی اوتا چوماه نو * کوی سپهر در رخ چوکان زر کشیم

کرعشوه ز ابروی اوتا چوماه نو * کوی سپهر در رخ چوکان زر کشیم

زره اضافت بیانیه چوکان زردن مراد ابروی جاناندر و ایا ماه نو در * محصول بیت * قنی برعشوه جانان ابرو سندن ناکه مادنو کی فلک طوبی انون چوکان خنسه چکه ابروی جانانی ده ماه نوه تشبیه ایشدر که چوکان زردنه مراد اولدر ابروی جاناندر برعشوه ایستر که کال کامر انقندن کوی فلکی انون چوکان خنسه چکه زبرا کوی میداندن چرکانلر قبان متفاخر در و یو قیغی زیاده میون یلور

(حافظ نه خدمات چين لافهازدن * باي ازكليم خويش چرايشتر كشم) * محصول يينه * اي حافظ بونجايين لافلاورم
 بزم حديق دكلدر باغچري كندى كليمزدن بچون زيادهرك چكرز بئي كندى حديقزدن زياده سوز سويك * مقول دكلدر مصراع ثاني
 بزم حديق مدي متصندينه كه تركيده

انك ابروسندن قتي رعووه كه ناماه نو كبي فلك طويبي اتون چو كان خنه چكه لم
 (مفردات) (كو) قتي (عشو) ناز (همزه) وحديده (ز) من (ازوي) قاش (او)
 انك (تا) حقي (چوماه نو) يكي آي كبي (كوي) طوب (سهر) فلك (در) قتي (ختم)
 بوكل (چوكان) م (زر) اتون (كشم) چكه لم (معناي اشارتي) حق سچانه
 و تالينك نجايات صفاتندن قتي برآناز اطف و كرم قتي انتفاع و انفساح ايله قلد
 رفوضات انوار قديم كه نالبد انوار اكهيد نك ظهور ايله فلك چوكان زركبي
 ملال ايچنده طوب اولديغي كبي جبهيت قلب سبيله دنيا و مافيه دن بلكه
 دو جهان دن نجايات اديوب انوار اكهيه به استغراقه لقاء الله واصل اوله لم

حافظ نه خدمات چين لافهازدن * باي ازكليم خويش چرايشتر كشم

اي حافظ بوييله لافلاورم بزم حديق دكلدر بچون باغچري كندى كليمزدن
 زيادهرك چكه لم (مفردات) (حافظ) م (نه خدمات) بزم حديق دكلدر (چين)
 بوييله (لافها) لافلاورم (زندن) اورم (باي) اياق (از) من (كليم) م (خويش)
 كندى (چرا) بچون (يشتر) زيادهرك (كشم) چكه لم (معناي اشارتي) اي حافظ
 كچه حسن تدبير و سعي و مجاهده لازم راما (الحذر لايدفع انقدر) مؤدا سچيه
 سالك راه عشق اولانه تسليم و تقويض وارا ده سني حق تعالينك اراده سنده
 محو و ناياب اينكدر كه (العبد يدبر والله يقدر) نك نه حدك وادرد كه اراده حق
 حضور نده تدبير و اظهار وجود ايله سن و بوييله لافلاورم كندى حديق نجاوز
 ايدرن بزه لازم اولان بقدر الطافه سعي دنصكر بچب و غروري ترك اديوب وسعي
 حق تعالينك كرمي و احساناي يلاوب كندى ارادهي محو اينكدر

وله ايضا

عريست تامن در طاب هر روز كاي ميرتم * دست شفاعت هر زمان در نيك نامي ميرتم
 بر عمر در كه بن طابده هر كون بر آدم اورم هر زمان بر نيكاه شفاعت اليني اورم
 (مفردات) (عريست) بر عمر در (تا) حقي (من) بن (در) قتي (طاب) م (هر روز)
 هر كون (كاي) بر آدم (ميرتم) اورم (دست شفاعت) م (هر زمان) م (در)
 قتي (نيكاي) بر ايو آدلو بد (ميرتم) اورم (معناي اشارتي) بر عمر در عشق و معرفه الهه
 طلب يونده هر كون (فروالي الله) آيت كرمه سي سر نجه سفير در وطن طريق اوزه
 بحمد الله جانب حق بر آدم و بر ترقى اورم و هر زمان رجال اللهدن بر مر شده استمداد
 ايچون شفاعت اليني اورم و دامنه باشوب كندلر دن سبت و نصرت طلب ايدرم
 قتي ماه مهر افروز خود تانكذرا نم روز خود * دايي براهي مي نهم مي بدايي ميرتم

كندى محبتلوماه سز تا كندى كوني كچور ميم بوله بردوزاق قورم بردامه بر مرغ
 اورم (مفردات) (قتي) قتي (ماه) آي (مهر افروز) محبت شمله لندريجي (خود)
 كندى (تانكذرا نم) كچور ميم (روز خود) كندى كوني (دايي) بردوزاق (براهي)

بر بوله

ايدرم اما بگذرايم بابه اولجه ديك اولور كه جاتانسز كونم كچورمك ايچون يعني كندى اكلدرمك ايچون بو حاله مشغول اولورم

(تابو كه بايم آكهى زان سايه سروسهي * كلبانك عشق از هر طرف برخوش خراي ميرتم) * نادادات تعليل بو كه اصلنده بود كه ابدى دال
 تخفيا حذف اولدى حاصلى بوفعل مضارع دن دال استقبالي حذف ايلك مطرد در كه لفظه مقارن اولد قده بايم فعل مضارع متكلم
 وحده يا بيدندن بولاق * مناسنه آكهى يا حرف مصدر كلبانك اولو آوازه ديرلر خوش خرام و وصف تركيبدر كوزل صائشلي * مناسنه
 و يا حرف وحدت * محصول ييت * ناواه كه
 اول سروسهي سايه سندن آكا هلق
 بولام يعني آندن آگاه اولام عشق كلبانكي
 هر جانبندن بر كوزل صائشلي محبوبه
 اوروم يعني هر يره كه بر كوزل كورم
 عاشقانه آو ناله ايدرم كه بكا باقون كه
 آكا اوله م كه جانا نميدرد (دائم سرآرد
 غصه رارنك بر آرد قصه را * اين آه
 بخون افشان كه من هر صبح وشامي ميرتم)
 سرآرد باشه كتورر يعني دو كدر فاعلي آه
 خون افشاندر و مفعول غصه برار دده
 بوييله در حاصلى مصراع اول مصراع
 ثاني به مي هوند خون افشان وصف
 تركيبدر قان صا چيبي ديمكدر كه حرف
 رابط صفت * محصول ييت * ياور مكه
 غصه دو كدر ورنكين قصه پيدا ايدر
 بوقان صا چيبي آه كه بن هر صباح و اخشام
 اوروم يعني بو آه آتبار و خون افشان
 ياور مكه غصه مي كيدرو ورنكين و شيرين
 قصه اظهار ايدر حاصلى جانا نه تاثير ايدر
 البته بني غم و غصه دن تخلص ايدر
 مصراع اولك معنا سني ياورم غصه يي
 باشه كتورر م قصه رنكين كتورر دين
 مراد جبه فاعلن بيلمش (اور نك
 كو كچهره كو نقش وفا و مهر كو *
 حال من ايدر عاشق داد تمام مي ميرتم)
 اور نك لفظ مشتر كدر اما بونده بر عاشق
 استبد و كچهره * شوقك و فادخي بر عاشقك
 اسمي و مهره شوقك حال شديكي حاله
 ديمكدر حالاده ديرلر داو قار باز قوديني
 مبلغه ديرلر يعني اول اوج كه او زرينه
 او يارلر اما بونده دعوى معنا سنده دن
 و خصمه اشته ميدان ديك * مناسنه در
 تماميده يا حرف تنكير * محصول ييت *
 قتي بوعا شقلم و مشوقلم كه انك استنه
 عشق ايچنده كتابلرود استانلر بازلدي
 يعني بونلر ميدان كاشاندن كوچدى
 و كندى ميدان بكا فالدبكه حالا

۳۰۱

بر بوله (مي نهم) قويم (مرغي) رفوش (بدى) بردوزا غه (ميرتم) اورم
 (معناي اشارتي) باذن الله عزيم و طاب عتم بودر كه ذاتي نوريله قلد و محبت نورني
 شمله لندريجي منور السموات والارض اولان محبوب سز و انك عشق و مهر فتنسز
 تاير كوني و رسا عتي كچور ميم كان بر بوله بردوزاق قوردم كنه آند مرغ
 مرادم طوبيله

تابو كه بايم آكهى زان سايه سروسهي

كلبانك عشق از هر طرف برخوش خراي ميرتم

ناواه كه اول سروسهيك سايه سندن آكا هلق بولم هر طرفدن برخوش خرام اوزه
 عشق كلبانكي اورم (مفردات) (تابو كه) اوله كه (بايم) بولم (آكهى) خبر دارلق
 (زان سايه) اول سايه دن (سروسهي) سرو بويلو (كلبانك) آواز (عشق) م
 (از) من (هر طرف) م (بر) علي (خوش خرام) خوش صائشلي (ميرتم)
 اورم (معناي اشارتي) (المجاهدة نورث المشاعده) سر نجه بوقدر سعي و مجاهده دن
 و توجه دائمي دن مراد ناواه كه اول راه مستقيمه هدايت و ربيجي و علوم لدنيه سته
 توفيق ايديجي محبوب ازلينك مرفتندن بر آكا هلق بولم بونينك صدقه بناء (ايضا
 تولوا فتم وجهه الله) آيت كرمه سي سر نجه هر طرفدن انوار حقك ظهوري سبيله
 برخوش خرام اوزه عشق كلبانكي اورم

دائم سرآرد غصه را رنكين بر آرد قصه را

اين آه خون افشان كه من هر صبح وشامي ميرتم

يلاورم غصه يي باشه كتورر قصه يي رنكين بوقاري كتورر بوقا صا چيبي اه كه بن
 هر صباح و هر براخشام اورم (مفردات) (دائم) (يلاورم) (سرباش) (آرد) كتورر
 (غصه را) غي (رنكين) يا قشقلو (بر) بوقاري (آرد) كتورر (قصه را) م
 (ابن) بو (اه) م (خون افشان) قان صا چيبي (من) بن (هر صبح) م (شام)
 اخشام (يا) وحديه (ميرتم) اورم (معناي اشارتي) (انه لا يضيع اجر المحسنين)
 آيت كرمه سي سر نجه يلاورم كه (لا يخالف الميعاد) اولان محبوب كرم و احسانيله
 بو وصلت اميديله اولان غم و غصه و سوزش و اندیشه لري باشه كتورر واول بچساره
 عاشقني مراد بشتورر و بو عاشق ايله معشوق ارا سنده اولان لطيف قصه و شيوه لري
 دخي و جوده كتورر اول سبندن كه بوقان صا چيبي آه و افغان كه بن هر صبح
 و هر براخشام اورم

اورنك كو كچهره كو نقش وفا و مهر كو

حالي من ايدر عاشق داد تمامي ميرتم

اورنك قتي كچهره قتي وفامهر نقش قتي شدي بن عاشق قده تمامي دادني اورم
 (مفردات) (اورنك) بر عاشق (كو) قتي (كچهره) بر مشوقه (كو) قتي (نقش)
 م (وفا و مهر) كذللك (كو) قتي (حالي) شدي (من) بن (ايدر عاشق)

۷۶

قتي

بن عاشق قده تمام دعوا ايدرم يعني بن عاشق كام ايدو دعوا ايدرم حاصل ايلر كندى ايسه ايشته بن شدي دعواي عشق ايدرم ميدان محبتنه
 تمامينك يابيني حرف مصدر طو توب مصراع ثانيك معنا سني شدي بن عاشق قده تمامي دادني ايدرم دين حروف قافيه يي بطرايش
 مصراع اولده واقع اولان اسماء عاشقلم و مشوقلم اسملري اولد بغي بلوب زينت قتي و كل يوز قتي وفا و محبت نقش قتي دين عشاق
 داستانلر دن عجب يي بهر ايش

عاشق قلعه (دادنامی) تمامی طلبی (میزنم) اوردم (معنای اشارتی) (البجازه طرہ الخقیقہ) کلامی سر نجه اورک و کلچہر و مہر و وفا و لیل و مجنون کیلر کہ مجاز یوزندن عشق لرندہ صادق و پاکیزہ اولد قلرندن مجاز لری حقیقتہ تبدیل اولوب واسطہ ایله عاقبت وصلت الی اللہ بولش لردر لکن شدی بن مجاز و ماسوی واسطہ سنمہر حضرت اللہ من فیض بلا واسطہ ایله نقصان سر اولان تمامیت عشق و عشق نامک نتیجہ سی اولان افاء اللہ بلا واسطہ وصلت طلبندیم بسم اللہ تعالیٰ

هر چند کان آرام دل دانه که بخشد کام دل
نفس خیالی میکشم فال دوا می میزنم

هر نه دکلو که اول آرام دل بیلورم که کو کلک مرادنی باغش لری بر خیال نقشنی چکرم ردوام فالنی اوردم (مفردات) (هر چند) (هر نه دکلو) (ان) اول (آرام دل) کوکل اکلچہ سی (دائم) بیلورم (بخشد) (باغش لری) (کام دل) کوکل مرادنی (نفس) م (خیال) م (با) وحدنیہ (میکشم) چکرم (فال) م (دوام) م (با) وحدنیہ (میزنم) اوردم (معنای اشارتی) (وفی الخبر ان داود علیه السلام قال فی مناجاته الہی وجدت اکل داء دواء فهل للمحبین دواء فاجی اللہ تعالیٰ الیہ یاداد لیس للمحبین دواء سوی لقاء المحبوب) خبری سر نجه مشاہدہ انوار جالبہ وفاقہ واسیلہ عاشق جکر سوزنک کوکلنہ آرام و راحت و در دغنه دوا و سکونت کرم ایدچی رؤف رحیم اولان محبوبی بیلورم مکہ دریای کرمی نہایہ سندن عاشق بیچارہ سنک هر نه قدر کوکلی مرادی وارایسہ بخش ایدر انکیچون دانه جتلب عز تنہ توجہ ایله انوار جمال با اکل الدبشہ سن چکرم و حسن ظن اوزرہ دوام تفال خبر اوردم

با آنکه از خود غایب و از می جو حافظ نازیم
در مجلس روحا نیان که گاه جامی میزنم

انکله بیله که کند مدن غایب و حافظ کبی شرابدن تازیم روحا نیلر مجلسندہ گاه گاه بر جام اوردم (مفردات) (با آنکه) (انکله بیله) (از خود) (کند مدن) (غایب) م (وازی) (شرابدن) (چسو) (مجلس) (حافظ) م (نازیم) م (در) فی (مجلس) م (روحا نیان) (اهل الله) (که گاه) (وقت وقت) (جامی) (برقدح) (میزنم) اوردم (معنای اشارتی) بحمد الله غیب و حضر اولان مردان خدای کی اوصاف بشریہ دن غائب و عشق الہیہ سیلہ حضرت اللہ انابندہ ثابت اولشم انکیچون احیاناً روحانیان مجلسندہ عشق الہیہ ایله استغراق مدن اوردم

وله ابضا

روز عیدست و من امر وز دران تدبیرم که دهم حاصل سی روزہ وسافر کیرم
برام کوئیدر و بی بو کون اولند بیدیم که اوتوز کونلاک حاصلی ورم وسافر طوتم (مفردات) (روز عیدست) (برام کوئیدر) (من) (بن) (امروز) (بو کون) (در) فی (آن) اول (تدبیر) م (م) (بن) (دوم) (حاصل) م (سی روزہ) (اوتوز کونلاک)

ها

(هر چند کان آرام دل دانه بخشد کام دل) * نقش خیالی میکشم فال دوا می میزنم * نقش خیالی اصلندہ نقش خیال وصال ایدی ضرورت وزن ایچون وقرینہ قائم اولد یغیچون حذف اولندی فال دوا می اصلندہ فال دوام وصال ایدی * محصول بیت * هر تقدیر که اول آرام دل بیلورم مکہ کوکل مرادی بغش لری یعنی کوکل مرادی احسان ایلدی یکی محققدر اما بن خیال وصال نقشن اوردم یعنی خیالندہ وصالن نقش ایدرم و دائمی وصال فالن اوردم حاصلی وصال دائمی میسر اووردیو فال اوردم یعنی هر تقدیر که آندن امید وصال یوغیبه بن خیالندہ وصالنی تصور ایدوب دوام وصال ایچون تفال ایدرم یعنی دوام وصال فالن ایدرم (با آن که از خود غایب و از می جو حافظ نازیم) * در مجلس روحا نیان که گاه جامی میزنم * * محصول بیت * با خصوص که کند مدن غایب یعنی کندنی وجود مدن خبر دار د کام دخی مدین حافظ کبی توبہ کارم روحا نیلر مجلسندہ گاه گاه جام اوردم یعنی اگر چه طریق مجتہدہ لایعقل و عوام و اشخاصلہ باده نوش دکام اما محبوب بلر مجلسندہ کاهی بر قدح ایچرم بوندہ روحا نیاندن مراد دابر اندر حاصلی کاهی محبوب بلرلہ صحبت ایدرم (وله ابضا) (روز عیدست و من امر وز دران تدبیرم) * که دهم حاصل سی روزہ وسافر کیرم * * محصول بیت * بو کون برام کوئیدر حال بو که بن اولند بیدیم که اوتوز کونلاک و مضاک حاصلی و ثوابی ورم و باده آکوب سافر طوتم یعنی تقدہ مالک ذکلم که باده یه ورم بس رمضانک اوتوز کونلاک ثوابی حاصلنی باده یه و بروب ایچرم

دو سه روزست که دورم ز می وسافر و جام * بس خجالت که بدید آمد ازین تقصیرم * محصول بیت * ایکی اوج کوندر که بواج شیدن دورم یعنی میدان وایکی ظرفندن پس ایدی چوق خجالت که ظاہر او اور بوتقصیردن یعنی رندلری تعیب ایدرل بوطالات ایچون پس ایدی شرمندہ لک

(ها) مقدار معنای سافر (قدح) (کیرم) طوتم (معنای اشارتی) عشق و معرفۃ اللہک تیجہ سی اولان عبد وصال کونندہ بن اول تدبیردیم که لذت و عشق سر اولان صوم و صلاتک حاصلی اجر و ثوابی ورم و مقام بلندہ باعث وصلت الی اللہ اولان شراب عشق الہیہ بی اخذ ایدیم زیرا ذوق و عشق سر طاعت کندیدن شجر بتین چورک دانه کبیر

دو سه روزست که دورم ز می وسافر و جام * بس خجالت که بدید آمد ازین تقصیرم * ایکی اوج کوندر شراب وسافر و جامدن دورم چوق خجالتک بوتقصیردن بکاظا هر اولور (مفردات) (دو) (ایکی) (سه) (اوج) (روزست) (کوندر) (دورم) (اوانم) (ز) (من) (شراب) (سافر) م (جام) (قدح) (س) (جوق) (خجالت) م (بدید) ظاہر (آید) (کله) (ازین تقصیر) بوتقصیردن (م) (کا) (معنای اشارتی) (راه عشق) قووب برقا چکون شراب عشق الہیہ دن و می شد حیات بخشدن و فیض قلوب عارفان دن دور اولشم ایدم انکیچون شدی جوق خجالت چکر مکہ بو قصور دن بکا ظاہر اولمشدر

من بخلوت نشینم پس ازین و بر بثل * زاهد صومعه بر پای نهد زنجیرم * بن شد نصکرہ خلوتندہ اوطور مزم فرضا اگر صومعه نک زاهدی اباغہ زنجیر قویہ (مفردات) (من) (بن) (بخلوت) (خلوتندہ) (نشینم) (اوطور مزم) (پس ازین) بوند نصکرہ (ور بثل) (فرضا اگر) (زاهد صومعه) (صومعه نک زاهدی) (بر پای) اباغہ اوزرہ (نهد) قویہ (زنجیر) م (م) (بنم) (معنای اشارتی) بن شد نصکرہ ریا و سمعہ یه وافکار فاسدہ لہ باعث اولان خلوتندہ اوطور مزم فرضا اگر صومعه نک زاهدی و تقییر الشکل لاجل الاکل ایدچی صورت پرست اولان و املک می شدی تانیساتلہ اباغہ زنجیر قویہ و بکار غبت واحسان ایله بندہ اولدی خبرک اردنہ دوشوب بوش یه پور لمام

بند پیرانه دهد واعظ شهرم لیکن * من نه آتم که دکر بند کسی پذیرم * شهرک واعظی بکا پیرانه نصیحت و بر لیکن بن اول دکلکہ غیری بر کیمہ نک بندنی قبول ایدم (مفردات) (بند پیرانه) (مرشد نصیحتی) (دهد) (ور) (واعظ) م (شهر) م (م) (بکا) (لیکن) م (من نه آتم که) بن اول دکلکہ (دکر) (غیری) (بند) نصیحت (کسی) بر کیمہ (پذیرم) قبول ایدم (معنای اشارتی) اول عبدالطن واسیر الشهوة والشہرہ اولوب ذوق عشقندن خبر واعظ شهر دخی مشایخ عظامک و اهل اللہک کلمات قدسہ لزدن براز کلام سرفقت ایدوب بکا می شد کاملر کبی نصیحت و بر لیکن بن اول بی ذوق متلکدہ دکلکہ هر بر صورت پرست بندنی قبول ایدم ایتیم

آنکه برخاک درمیکده جان داد بکاست * نانم برقدمش این سرو پیش میرم * اول کیمہ که میخانہ قبوسنک خای اوزرہ جان وردی فندہ در نابوسری انک قدمنہ قویم

لازم کلور (من بخلوت نشینم) پس ازین و بر بثل * زاهد صومعه بر پای نهد زنجیرم (ور بثل) (فرضا اگر) (زاهد صومعه) (صومعه نک زاهدی) (بر پای) اباغہ اوزرہ (نهد) قویہ (زنجیر) م (م) (بنم) (معنای اشارتی) بن شد نصکرہ ریا و سمعہ یه وافکار فاسدہ لہ باعث اولان خلوتندہ اوطور مزم فرضا اگر صومعه نک زاهدی و تقییر الشکل لاجل الاکل ایدچی صورت پرست اولان و املک می شدی تانیساتلہ اباغہ زنجیر قویہ و بکار غبت واحسان ایله بندہ اولدی خبرک اردنہ دوشوب بوش یه پور لمام

برقدمش این سرو پیش میرم (این مستدر کدر ضرورت وزن ایچون کلشدر) * محصول بیت * اول کیمہ که میکده قبوسی طیرانندہ جان وردی فندہ در تا کیم اباغہ باشم قویہ یه و او کندہ اولیم یعنی انک کبی محترم و مکرم قبول طیرانندہ جان وردی بکیچون تبرکا و تینا باشم اباغہ قویوب تسلیم روح ایدیم

(میکشم باده و سجادۀ تقوی پر دوش * وای اگر خلق شوند آ که ازین تو برم) میکشم فعل مضارع تکلم و حد باده مفعول صریحی و او حرف عطف سجادۀ معطوف بر دوش باده به تقوایه اضافت پیاپی بر حرف استعلا دوش و آموز مفعول غیر صریح پدیدر میکشم میکشم اگر طاشقی معنای باده و سجادۀ پر دوشه متوجه او آور یعنی ایکنید و آموزمده کو تررم دیک او لور اما میکشم اگر چکک یعنی باده ایچکک معنا سنه اولور سد بوتو جسه

﴿ ۳۰۴ ﴾

وانك او كنده اولم (مفردات) (آنكه) اولكه (ر) علی (خاك) طبراق (در) قهر (میکده) میخانه (جان) م (داد) و پردی (نکاست) قنده در (تا) حتی (نهم) قویم (ر) علی (قدمش) آك الماغنه (این) بو (سر) باش (پیشش) آك او كنده (میرم) اولم (معنای اشارتی) قتی بردیا و ما فیهسانی بلکه جان و باشی حضرت اللهك عشق و معرفتی بولنده ترك ایدوب مشیخ کبار محقره خدمت و اهل اللهك قبولی طیراغنه بوز سوروب و جان فدا ایتکله تحصیل محبت و معرفت ایلش بی غرض بر عاشق صادقانه نالک قدنه بوسری قویم وانك او كنده اولم

﴿ میکشم باده و سجادۀ تقوی پر دوش * وای اگر خلق شوند آ که ازین تو برم ﴾
شراب نوش ایدم تقوی سجادۀ می آموزمده ایکن یله وای اگر خلق بنم تزویرم بدن آگاه اولم (مفردات) (میکشم) چکرم (باده) شرابی (واو) یعنی مع (سجادۀ) م (تقوی) م (ر) علی (دوش) آموز (وای) وبل و هلاک (اگر خلق) م (شوند) اولم (آ که) واقف (ازین تو برم) بو بنم بلانیدن (معنای اشارتی) اگر کلامده و حالده اخلاص و صدق درون اولوب خستیر صید نه شبیه عوام کاهوامک صیدی ایچون ریا عشق و محبت و سجادۀ تقوی و عبادت و طاعت اظهار ایدوب می ایلر یوان طوئارسم غیرت الله ظهور ایدوب کرک دنیاده باخصوص (نوم تبلی السرائر) اولان عقیده خلق عالم بنم بوریا و تزویرانیدن آگاه اولم اول وقت هلاک و رسوایی بنم ایچوندر (عصمتنا الله من الریاء والشرك الخفی)

﴿ خانی کو بند که حافظ سخن پیر نبوش * سالخوردہ می امروز به از صد پیرم ﴾
خانی درلر که ای حافظ پیر سوزنی استماع ایلر براسکی شراب بو کون بکا یوز پیردن بکدر (مفردات) (خانی) م (کو بند) درلر (حافظ) م (سخن) سوز (پیر) م (نبوش) ایچ و استماع ایلر (سالخوردہ) اسکی (می) بر شراب (امروز) بو کون (به) یك (از) من (صد) بوز (پیر) م (م) بکا (معنای اشارتی) و جدو حالات عاشقندن بی خبر اولان سخره قیل وقال اهلندن بعض خلق درلر که حافظ مشایخ سوزلرین استماع ایلر و آنکله عمل و تکلم ایلر بدخی جوانده دیرمه (طلب الدلیل بعد الوصول فیبح) (ومن عرف الله کل لسانه) سر بنجه همان بو کون بکا شراب عشق الهیه و از لیدن بر قطره می یوز پیردن بکدر که * ذره درد از همه آفاتی به * شمه عشق از همه عشاق به * دیشلدر

﴿ وله ابضا ﴾

﴿ عشق بازی و جوانی شراب اهل فام * مجلس انس و حریف و همدم شرب مدام ﴾
عشق بازی و جوانی و قمر می رنگ شراب انس مجلسی و موافق مصاحب و دائم شراب نوش ایتک (مفردات) (عشق بازی) عشق اوینا یحلیق و جوانانق (شراب) م (اهل فام) قمر می رنگلو (مجلس انس) م (حریف همدم) موافق

﴿ مصاحب ﴾

مجلسی و حریف همدم و شراب باده مجلسی در ادبونه باده در اگر چه که دوام ایها مندن خالی دکلدر حاصلی اهل مجلس هب مفعول کیمیدر در شرب مدامی شراب دائمی تغییر ایلن مدامی بطراش حریفی هم صنعت مصاحبه تفسیر ایلنیده حریفی بتلش

(ساقی شکر دهان و مطرب شیرین سخن * همنشین نیک کردار و ندیم نیکنام) کردار اصلنده وصف ترکیبدر کردار ایلر آردن مرکب کافک قنچی کرد کنور یچی یعنی عمل کنور یچی حاصلی ایلنی وجوده کنور یچی صکره مجموع مرکبی عله اسم ایلوب نیک کردار و بد کردار دیدیلر ابو ایشلی و پراماز

﴿ ۳۰۵ ﴾

مصاحب (شرب مدام) دائم شراب ایچمک (معنای اشارتی) عشق الهی تحصیل ایتک و درد و بلای عشقه تحمل ایلر فناق ایتک و عشق خالص اوچه الله و مجلس انس حق و راه عشقه معین و موافق بار و عشق دائمی جمال دلدار

﴿ ساقی شکر دهان و مطرب شیرین سخن * همنشین نیک کردار و ندیم نیک نام ﴾

شکر دهان ساقی و شیرین سوزلو مطرب ابو فعلا و مجلس و کوزل آداو مصاحب (مفردات) (ساقی) م (شکر) م (دهان) آغز (مطرب) م (شیرین) طاتلو (سخن) سوز (همنشین) مجلس (نیک) ابو (کردار) عمل (ندیم) مصاحب (نیک) ابو (نام) آد (معنای اشارتی) ساقی مرشد شکر دهان لذائذ روحانیه بیان ایدیمی و کلمات اهل الله بیان ایدیمی سالک و طاعت و عبادت و ریاضات و مجاهدات ایلر سعی ایدیمی و غیرت و یریمی مجلس و کندویه حسن ظن اولوب صلحای امتدن اولان مصاحب

﴿ باده دراطف و پای رشک آب زندگی * دلبری در حسن و خوبی غیرت ماه تمام ﴾

اطافت و پا کاکده آب حیات رشکی براده حسن و خوبلقده ماه تمام غیرتی ردلر (مفردات) (باده) م (همنه) وحدتیه (در) فی (اطف) اطافت (پاک) م (با) مصدریه (رشک) کونو (آب زندگی) آب حیات (دلبر) م (با) وحدتیه (در) فی (حسن) م (خوبی) کوزلک (غیرت) م (ماه تمام) بدر آبی (معنای اشارتی) بر شراب وحدت و رعای و معرفت که حیات ابدی بخش ایدیمیدر اضافنده و اوصاف بشریه دن پاک کده آب حیاتدن بکدر و بر محبوب بی شبیه و بی نظیر که جمیع حسن و ملاحات کننددن منقسمدر حسن و خو باقده بدر نام اولان ماهدن بکدر

﴿ بزمکاهی دانشان چون قهر فردوس برین * کلشنی پیرا منش چون روضه دار السلام ﴾

یو کک فردوس کوشکی کبی کوکل دیکچی برین بری پرکشن که آنک اطراف جنت باغچه سی کبی (مفردات) (بزمکاه) مجلس و صحبت بری (با) وحدتیه (دانشان) کوکل دیکچی (چون) مثل (قصر) کوشک (فردوس) جنت (برین) یو کک (کلشنی) برکل محلی (پیرا من) انک (ش) ضمیر (چون) مثل (روضه) باغچه (دار السلام) جنت (معنای اشارتی) جنت فردوسک عالی کوشکی کبی کوکل راحتلدر یچی و کوکله سرور و سکونت و یریمی مجلس اهل الله و اهل تصوف امتیت ایراث ایتده اطراف روضه دار السلامه شبیه (هم قوم لایق جلیسه هم) کندیلری حقنده بیور بلان حلقه اهل ذکر الله کلشنی

﴿ صف نشینان نیک خواه و پیشکاران بادب * دوستداران صاحب اسرار و حریفان دوستکام ﴾

﴿ فی ﴾

﴿ ۲۷ ﴾

و خبر دن می کدر * محصول بیت * مجلسک صف نشینانی ابلک دلیچی دوستلدر و صدر نشینان اهل ادب و ارکادر دوستدارلدر صاحب اسرار اجنبی دکل حریفلدر دوست می ایلدر یعنی دوستلرک مرادی اوزره درلر

(باده گارنگ تیر تلخ خوشخوار سبک *
نقلش از لعل نیکار و نقلش از یاقوت خام)
باده ده یا حرف و حدت و همزه حرف
نوسل کارنگ صفت باده یعنی بوش عبارت
باده نك صفت بدر * محصول بیت
تیر کسکین تلخ آبی ایچمه سی کوزل
و خفیف که باش اغرمن یعنی چهار و برمن
نقلی یعنی مزه سی لعل نیکار دندرو نقلی
یا قوت خامدن یعنی بسلک باده سی
بر باده کارنگ و تیر و تلخ و خوشخوار
و خفیف که بخار و برمن و بسلک نقلی
لعل بار دن و مصاحبی و حسکا به سی
باقوت خامدن یعنی ار بکن باقوتدن که
مراد شرابدر بعض نسخه ده باقوت جام
جیمه واقع اولش به شراب مراد در
(غزه ساقی بغمای خرد آهخته تیغ *
زلف جانان از برای صید دل کسترده دام)
قلجی و یا بجمای و یا بخبری قنددن
چنگکه در پر کسترده ماضیدن بر قسدر
کتردن صدر ندن دوشه مش دیمکدر
* محصول بیت * ساقی غزه چشمتی
عقل بغمای بیخون قلیچ چکمش یعنی
عشاقدن خردی آلهه برانی چکمش زلف
جانانده کوکلر صیدی ایچون طوزاق
دوشه مش یعنی عاشقار کوکلنی آلهه
طوزاق قورمش (نکته دانی بذله کو چون
حافظ شیرین سخن * بخشش آموزی
جهان افروز چون حاجی قوام)
* محصول بیت * حافظ شیرین سخن
کبی اطفیه کو برنگنه دنده حاجی قوام کبی
جهان افروز و نور و صفای و ریجی و بخشش
او کر دیجی بر کیمسه ده داخل مجلسدر
حاصلی غزلده مذکور داخل مجلسدر

صفده او طور بچیلر نك خواه ادب ایش او کنده اولیچیلر دوست طوبیجی صاحب
اسرار و دوست مراد او مصاحب (مفردات) (صف م) (نشینان) او طور بچیلر
(نك خواه) ایلاک دلیچیلر (پیشکاران) ایش او کنده اولیچیلر (یاداب) ادب ایل
(دوستداران) دوست طوبیجیلر (صاحب اسرار) م (حرفان) مصاحب
(دوستگام) دوست مراد اولر (معنای اشارتی) صف رجال الیهده اولیجی شفقت
خلق الله ایله خلقه ایلاک صابیحی آدابه خلق عالده قصر صرف ایدیحی صاحب
اسرار ایکن یولنه مخاوفات خدای دوست طوبیجی و دوست مرادنی کندنی مرادی
اوزره اخبار ایدیحی مصاحب

باده کل رنگ و تلخ و تیز و خوش خوار و سبک *
نقلش از لعل نیکار و نقلش از یاقوت جام *

بینی منهضم کسکین آبی قرمزی بر شراب اول باده نك چرمزی نیکار لبدن و انك
سوزی جامك باقوتدن (مفردات) (باده) (شراب) (کارنگ) (قرمزی) (تلخ)
آبی (تیر) (کسکین) (خوش خوار) (منهضم) (سبک) (یکنی) (نقل) (چرز) (ش)
انك (از) (من) (لعل نیکار) (محبوبک) (نقل) (کلام) (ش) (انك) (از) (من) (باقوت)
م (جام) (قدح) (معنای اشارتی) حیا و خجالت و ادب و بریجی عشق الهی و غسی
مشنها سندن منع ایدیحی زیاد مؤثر قلوب فرح و بریجی قیلدن ماسوایی دفع ایل
خفت و بریجی اول عشق الهیک غذایی و باعث مماسی کلام الله و انك کلامی
اسرار قلوب اهل الله

غزه ساقی بغمای خرد آهخته تیغ *
زلف جانان از برای صید دل کسترده دام *

ساقی غزه سی عقل بغمای قلیچ چکمش محبوبک زانی کوکل صیدندن ایچون
طوزاق دوشه مش (مفردات) (غزه) (کوز اوچی) (ساقی) م (با) (لعلابسه
(بغما) م (خرد) (عقل) (آهخته) (چکمش) (تیغ) (قلج) (زلف) م (جانان) م
(از) (من) (برای) (ایچون) (صید) (آو) (دل) (کوکل) (کسترده) (دوشه مش) (دام)
طوزاق (معنای اشارتی) مرشد عالی جاهک کوز اوچیله نظر عنایتی سالکی و رطه
هلاکده قلیجی عقل معاشک عرفی قطع ایدیحیلر محبوبک صفات اطفی و رحمتی
و توفیق و هدایتی مرغ دل صید و جانب عزتیه متوجه و قید اینکله دام و عشق
ذاتله آرام قلشدر

نکته دانی بذله کو چون حافظ شیرین سخن *
بخشش آموزی جهان افروز چون حاجی قوام *

شیرین سوز او حافظ کبی سوبلیجی برنگنه دان حاجی قوام جهانک مشهوری خلقه
بخشش تعلیم ایدیحی (مفردات) (نکته دان) (اسرار بلیجی) (یا) (وحدتیه
(بذله کو) (اطیفه سوبلیجی) (چون) (مثل) (حافظ) م (شیرین) (طنائو) (سخن)

سوز

سوز (بخشش آموز) احسان او کر دیجی (یا) (وحدتیه) (جهان افروز) جهان
شعله لندریجی (چون) (مثل) (حاجی قوام) (پیرسخنی النفس) (معنای اشارتی)
الهسام ربانیه و اسان غیبه شیرین سوز او حافظ کبی اطفیه ربانی و اسرار اذنی
سوبلیجی برنگنه دان و حاجی قوام کبی مرشد شفیق و محسن و فقی کرم طبعه بنده
خلق عالمی راه حقه ارشاد و اهدا اینکله جهانی نور لندریجی (هل جزاء الاحسان
الا الا احسان) آیت کریمه سی سرچینه خلقه ارشاد و احسان طریقی تعلیم ایدیحی

هر که این صحبت نخواهد خوشدل بروی تباہ *
و آن که این عشرت نچوید زندگی بروی حرام *

هر کیمکه بوحشی ایستز خوش دلك اوزرینه خراب اول کیمسه که بوعشرتی
ایستز حیات اوزرینه حرام (مفردات) (هر که) (هر کیمکه) (این) (بو) (صحبت)
م (نخواهد) (ایستز) (خوشدلی) (کوکل سروری) (بروی) (انك اوزرینه) (تباہ)
خراب وضایع (آن که) (دخی اول کیمسه که) (این) (بو) (عشرت) م (نچوید) (ایستز
(زندگی) (دربلک) (بروی) (انك اوزرینه) (حرام) م (معنای اشارتی) احوال
و اسراری سالک راه عشق اولا نلردن بوغزل حکمت آمیزه ایچنده واردات الهیه ایل
مذکور اولان صحبتی و اسرار طریقی هر کیمکه جان و دل ایله طلب ایلر اول کیمسه نك
احوالی خراب و باطل اولوب انك ایچون خوش دلك یعنی اسرار عشق ایله و انوار
معرفه الله ایله قلبی متفتح و متفتح اولقله سرور و ذوق روحانیت بولمق ممکن دکادر
اول کیمسه که حضور مجلس اهل الیهده شراب عشق الیهه بی نوش اینکله بوعشرتی
ایستز حیات ابدی انك اوزرینه حرامدر

وله ایضا *

عمر یست تا براه غش رو نهاد ایم * روی وریای خلق بیگسونهاده ایم *
بر عمر در که انك غمی یولنه یوز قومش خلقک روی وریاسنی ترک ایتمشز (مفردات)
(عمر یست) (بر عمر در) (تا) (حتی) (براه غش) (انك غمی یولنه) (رو) (یوز) (نهاده ایم)
قومشز (روی) (یوز) (ریا) م (خلق) م (بیگسو) (بر طرفه) (نهاده ایم) (قومشز
(معنای اشارتی) بحمد الله بتون عمری حضرت الیهک عشق و در دخی یولنه
قومشز و عوام ناسک یوزنی و اخلاط و صحبتی ترک ایلمشز که سالک راه عشق
الهی اولانه خافدن خصوصاً طریقت عوامتدن قیون قورددن
خوار کبی قاجق فرض و لازم دن

ناموس چند ساله اجداد نیک نام * در راه جام و ساقی مهر و نهاده ایم *
نیک نام اجداد نیکه بیلاق عرض و ناموسنی جام و مهر و ساقی بولنه قومشز
(مفردات) (ناموس) (عرض و وفار) (چند) (نیکه) (ساله) (سندلک) (اجداد)
م (نیک نام) (ابوآد او) (در) فی (راه) (بول) (جام) (قدح) (ساقی) م (مهر و) (آی) (یوزلو
(نهاده ایم) (قومشز) (معنای اشارتی) عشق خرباقلمی ساوب معهود لری و ران

(هر که این صحبت نخواهد خوشدل بروی تباہ *
و آن که این عشرت نچوید زندگی بروی حرام *
بروی حرام) * محصول بیت * هر کیمسه که
بو صحبتی دیله من کوکل خوشدلی آنک
اوزرینه فاسد اولسون یعنی هر کصغای
قلبه مالک اولسون و اول که بوعشرتی
ایستز در بلک آنک اوزرینه حرام اولسون
یعنی هلاک اولسون خواجده بوغزلی
مجلس مذکورده بداهتله سوبلشدر
اول جهندندر که سار غزلنده اولان
جاشنی بوغزاسده یوقدر (وله ایضا)
(ماییش خا کبای نوصدر و نهاده ایم *
روی وریای خلق بیگسونهاده ایم)
صددرو یعنی صددبار و نهاده ایم
تقد یرنده دریاخود ادعا طریقیله مبالغه
صدر و دیمش اوله روی وریای اتباع
و مزاجیه قیلندندر حن بسن کبی
روی وریای خلقه اضافتی مصدرک مفعولنه
اضافتی قیلندن او لجه معنی خافده
روی وریای ایلکی دلك اولور اما مصدرک
فاعله اضافتی قیلندن او لجه معنی
خلقک ایلدیک روی وریای کیمسه نك
اوتله سیله وریاسله دکاردیمکدر بیگسو
یا حرف صله بیگسو رجا یددیمکدر * محصول
بیت * بزنسک آفک طبرانی او کندیوز کره
یوزمن قومشز باخود یوز یوز مزقومشز
حاصلی سکا چوق تعظیم و تخیل ایلشز
خلقک روی وریاسنی رجا یددیمکدر قومشز
یعنی کلیا ترک ایلمشز حاصلی خلقه توجه
و نوددن کیمشز یعنی سنک محبت اظهار
ایلدک شمد نصکره خلقی زنی کرک قبول
ایلسون و کرک ایلسون (ناموس چند
ساله اجداد نیکشام * در راه جام و ساقی
مهر و نهاده ایم) * محصول بیت * ابوآد او
دهده ل نیکه بیلاق نام و ناموسنی جامک
و آی یوزلی ساقیت یولنه قومشز یعنی
باده ایچمکه بونلرک عرض و آب روینی
بولر ده دوکشز

(طایق و زواق مدرسه و قیل و قال فضل * در راه عیش و شهادت کلرو نهاده ایم) * محصول بیت * مدرسه نك چارطاق و کرک
دخی علم و فضلك قال و قیلانی عیش و صفا و شهادت کلرو یولنه قومشز یعنی باده ایله کل بوزلی دلبر بولنه قومشز حاصلی عاشق او اوب
انلردن کچدک شمد نکر و بونلرله ایز

(نهادیم بار کران بر دل ضعیف * وین کاروبار بسته یک * و نهاده ایم) * محصول بیت * دل ضعیف اوزر بنه آغریوک قومدق یعنی دنیایه تعلق ایدوب مال و منال محبتیه دوشمردک که دائما غم و غصه یوکتی چکد بکده بوکار و بار دنیایی بر قیل ابله بغلیوب قومشز یعنی ترک ایلشز دنیایه عدم اعتبار دن کنایتد ر یعنی قنده هیچ اعتباری یوقدر که قوتلو ایلرله بغلیم کاروبار اتباع و مزاجیه قیلنددر ایش کوچ دیکدر (ما مالک عاقبت نه بشکر گرفته ایم * مانخت سلطنت نه یازو نهاده ایم عاقبت پر هیز کارائی و سلامت معنانه در * محصول بیت * مالک اولدیمز مالک عاقبت و سلامتی اشکرله الامشز بلکه بو بزه جانب حقندن عطیه در و بز تخت سلطنت عشق کندی بازو نهاده قومدق یعنی کندی قوت قاهره مرله مرتبه عشاقه واصل اولدق بلکه خدا بزی اول مرتبه به ایصال ایلدی مصراع ناینگ معنایی بز سلطنت تختی بازو به قومشز دین حر و ف فارسیک معانیسته و قوفی بوغیش (هم جان بدان دو ترکس جادو سپرد ایم * هم دل بدان دوستیل هندو نهاده ایم) * محصول بیت * بز جانمزی بارک اول ایکی ترکس جادو سنه یعنی ایکی چشمه تسلیم ایلشز کوکلی ده اول ایکی سنبل هند و سنه قومشز یعنی سنبل هندو کی ایکی زلفه و برمشز حاصلی جائمزی ایکی چشمه و کوکلی ایکی زلفه و برمشز (تا سحر چشم بار چه بازی کند که باز * بنیاد بر کر شمه جادو نهاده ایم) تا بوند بجهب معنانه در سحر چشم بار اعضا فتری لامیه ل در بازی او یون معنانه در که حرف بیان باز جائز در که بنه معنانه اوله و جائز در که صلات زوائد قیلندن اوله بنیاد بونده بنیاد معنانه در مضاف الیه محذوف در بنیاد عشق و محبت دیکدر کر شمه جادو تقدیری کر شمه چشم جادو در موصوفی حذف ایدوب صفتی برینه قامت ایلشز در کر شمه دن بونده مراد چشمه دن صادر اولان ناز و شجوه در * محصول بیت * عجب بارک چشمه سحری نه او یون اوشار

ایند بیکجون آبا واجدا دک نیجه یلاک اعتباری و عزم و وقاری و منصب و جاهنی عشق خدا نک و پیرد لیکر بولنه قومشز دکلی اعتباری ترک ایدوب خراباتیک یولان اختیار ایلدک بعضی نسخده مصراع اول بودر * طاق ورواق مدرسه وقال و قبل فضل * مدرسه نک کر و جار داغنی و کند وینی اهل فضل ز عیله قیل وقال واعتراضات وجد الاربینی دیکدر

نهادیم بار جهان بر دل ضعیف * وین کار و بار بسته یک * و نهاده ایم * ضعیف کو کل اوزره جهان بوکتی قومشز و بوجها نک با غلغش ابر احوالی ترک ایلشز (مفردات) (نهادیم) قومشز (بار) (یوک) (جهان) م (بر) علی (دل) کو کل (ضعیف) م (وین) (بو) (کار و بار) (احوال) (بسته) یاغلو (یکسو) بر طرفه (نهادیم) قومشز (معنای اشارتی) بحمد الله جهانت تعالقات و شواغلی یوکتی ضعیف کو کل اوزره قومدق و بوضو کسر و فانی نعمی تقم و شرابی سراب جهانک احوالی و کار و بارنی ترک ایلشز

ما مالک عاقبت نه بشکر گرفته ایم * مانخت سلطنت نه یازو نهاده ایم * بز عاقبت ملکیتی عسکرله ملوتمشز بز سلطنت تختی بازو اله قومشز (مفردات) (ما) (ز) (ملک) م (عاقبت) فراغت (نه) ننی (بشکر) عسکرله (کر فته ایم) طوتمشز (ما) (ز) (تخت سلطنت) م (نه) ننی (بازو) قوت بازو ایله (نهادیم) قومشز (معنای اشارتی) بز که معشر عشاقز یو فراغت عن ماسوی الله و عاقبت و سلامت ملکیتی عسکرله و اتباع و انصارله بولدق بلکه ریاضات و مجاهدانه بولدق و بوسلطنت ابدی و معنوی تختی و انصراف قلوب سالکانی و تجسس دلهای عارفانی شوکت و قوت بازوی صوریه بولدق بلکه فانی فی الله و باقی باللهاق ایله بولدق لکن بوعمل و بوقایمک و بوماره سعادت جله سی بخشایش حضرت و اهب العطا یادر

هم جان بدان دوزکس جادو سپرده ایم * هم دل بدان دوستیل هندو نهاده ایم * هم جانی اول ایکی ساحر چشمه تسلیم ایلشز هم کوکلی اول ایکی سیاه زلفه قومشز (مفردات) (هم جان) م (بدان) اول (دو) ایکی (ترکس) چشم (جادو) ساحر (سپرده ایم) اصمردق (دل) کوکل (بدان) اول (دو) ایکی (سنبل) زلف (هندو) سیاه علی طریق التشبیه (نهادیم) قومشز (معنای اشارتی) اول عقالاری عاجز و محیر و سرگردان قلبی نظر عنایتکه و اراده ازلیه که عجز حالزله جائمزی تسلیم ایلدک هم کوکلی دخی غیب هویته اولان صفات متقابله ترک حکمتیه تسلیم و اراده مزی سنک اراده کده محو و معدوم ایلشز در کر چه تسلیم و تقوی بعضی کلامنده اولان اظهار وجود و انیسات اراده دعواسی کور نور اما امور ذوقیه بوقدر ابله انجیق تعبیر اولنور

تا سحر چشم بار چه بازی کند که کار * بنیاد بر کر شمه جادو نهاده ایم * حتی بارک چشمی سحری عجب نه او یون ابلر که ایشک بنیادنی جادونک کر شمه سی

اوزره

عجب نه فته قو بار هله بز بنه بنیاد عشق و محبتی بارک چشم جادوسی کر شمه سنه قومشز یعنی اول چشم جادوسی کر شمه سنه محبت ایدوب عاشق او لور زانند نصکره سائر استیاب حسنه بر بردمجموع بینک معنایی بارک چشمی سحری نه عجب او یون ایدر که ایشک بنیادنی جادونک کر شمه سی اوزره قومشز دین کیمه به صورتک نه دیکدر جواب و بر میوب مبهوت اولوردی

(در گوشه امید چون نظر کان ماه * چشم طلب دران خم ابرو نهاده ایم)

چشم امید و چشم طلب اضافتری بیانیه در و خم ابرو لامیه در ماهدن بونده هلال مراد در یعنی ماه نو قرینه قائم اولد یعنیون نو حذف او لندی چشم بعضی برده امید معنانه کلد بیکجون اکثری امیدله چشمی جمع ایدر لند که بینک شرحنده تحقیق اولندی * محصول بیت * امید گوشه سنده ماه نو ناظر لری کبی

طلب کوزنی اول خم ابروی جانانه قومشز یعنی هر کر هر کس ماه نو طالع امارز خم ابروی جانانی طلب ایدر زحاصلی امیدمز حصول و وصول جائاندر (بی ناز ترکش سر سودایی ازخار * همچون بنفشه بر سر زانو نهاده ایم) بعضی نسخده خجاری بنه ملال واقع اولش جائزدر نازر کس اضافتی لامیه در سر سودایی بیانیه باحرف نسبت بنفشه نک قوریلوب بولکد بکنی باشی دیز بنه قومشز کیمه به تشبیه ایلشز بلکه تشبیه بر عکسدر علی کل حال ارانده پوتشبه جاریدر * محصول بیت * اول جانانک ترکس چشمی ناز و کر شمه سی او لمقصرین سودایی باشن خجاری عشقندن و باملال هجرانندن بنفشه کبی دیزمن اوزر بنه قومشز یعنی سر زانو اولدیمز حیرتدن و حیرتنددر تعبد دن دکلدر (حافظ بعیش کوش که مانقد عقل وهوش * از بهر بار سلسله کسو نهاده ایم) * محصول بیت * ای حافظ بعیش و صفایه سعی ایله زریا بر نقد عقل وهوشی بارک سلسله کسو سی ایچون قومشز یعنی زنجیر کسوی بار ایچون عقل وهوشی ترک ایدوب مجنون صفت اولشز بس بزدن بعیش و عشرت کلزباری سن نقد صفایه سعی ایله بعضی نسخده ده مختص بیتی بویه واقعدز

ماه نو نظر اید بچیلر کبی امید گوشه سنده طلب چشمی اول ابرو نک خنده قومشز (مفردات) (در) فی (گوشه امید) م (چو) مثل (نظار کان) نظر اید بچیلر (ماه) آی (چشم) کوز (طلب) م (در) فی (آن) اول (خم) یوکام (ابرو) فاش (نهادیم) م (معنای اشارتی) آی ابتدائیه هلال قری کورمک ایچون کوزنی سما به دیکوب نظر اید بچیلر کبی (لا تغظوا من رحمة الله) آیت کریمه سی سر بنجه گوشه و حنده حضرت الله دن امید و حسن ظن ایله طلب کوزنی انجیق علی الاعلی اولان جانب حقه قصر ایدوب قیب هویته ذات با کینه خاص اولان اطفیف و کریم و رحیم صفات شریفه لینه نظر ایله لطف و کرمدن و رحمت واسعه و سابقه شدن دار بند، جیع مراد مزخاش و احسان بیورملر بنه امید طوتارز

در گوشه امید جو نظر کان ماه * چشم طلب دران خم ابرو نهاده ایم * چشمی ناز نسز سودایی باشی ملالندن بنفشه کبی دیزباش اوزره قومشز (مفردات) (بی) ننی (ناز) م (ترکس) چشم (ش) انک (سر) باش (سودایی) یا نسبه (از) من (ملال) م (همچون) مثل (بنفشه) م (بر) علی (سر) باش (زانو) دیز (نهادیم) قومشز (معنای اشارتی) حاصلی اول محبوب حقیقینک نظر عنایتسز و بجلی اتوار جمالسز بو عشق الهیه ایله شرفیاب اولان سودایی باشی بویینی اکر بنفشه کبی مکتب عارفین تمیروانان فکر و مرافقه زانوسنگ باشی اوزره قومشز و حق تعالی نک فیض و احسانه مر اقب و منتظرز

حافظ بعیش کوش که مانقد عقل وهوش * از بهر بار سلسله کسو نهاده ایم * ای حافظ بعیش چالش ز بر ابر عقل وهوش نقدنی زنجیر زلفو یاردن اوتوری قومشز (مفردات) (حافظ) م (یا) لللا بسه (عیش) سرور (کوش) چالش (که) زریا (ما) (ز) نقد) م (عقل) م (هوش) عقل (از بهر بار) یاردن اوتوری (سلسله) زنجیر (کسو) زلف (نهادیم) قومشز (معنای اشارتی) ای حافظ باره انیسیت و قرینت ایله سرور ابدی و باعث و صلت الی الله اولان عشق و معرفه معیشت سرمدی تحصیلنه سعی ایله زریا اول ذاتی و صفاتی باقی و لا زوال اولان محبوب حقیقینک و صلتی و کمال قرینی و عشق و معرفتی بولنده عقل معاش نقدنی ترک ایدوب (دان لیس) (انسان الاما سعی) آیت کریمه سی سر بنجه سعی و طلب بولنده روز و شب

کفتی که حافظ دل سر کشته ات بکاست * در حلقهای آن خم کسو نهاده ایم * بیت جواب و سوالی متضخدر * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیور که سن دبدک که ای حافظ سر کشته و حیران کوکک فنده در سنک اول خم کبسولک حافظه لینه قومشز یعنی کوکک سنک خم زلفکده در حاصلی سنده در بیانده دکلدر سوال تجاهل طریقه در

کونی

۷۸

مژ عاشر روی جوانی خوش نخواستد ام * وز خدا شادی این غم بدعا خواستد ام *
نور سبده اطیف بر جوانک بوزینه عاشق استغاثم و خدا دادن بوغث سرورنی
دعا ایله استغاثم (مفردات) (عاشق) (م) (روی) (بوز) (جوانی) (بریکت
(خوش) (م) (نوی) (یکی) (خواستد ام) (استغاثم) (وز خدا) (خدا دادن) (شادی) (سرور
(این) (بو) (غم) (م) (با) (لایله) (دعا) (م) (خواستد ام) (استغاثم) (معنای اشارتی) (تجلیات
وفوضات نوظهور بر قوی و عز بجزوبك ذات بچونیه عاشق صادق استغاثم
و کمال عشق و معرفه الله عدم وصولدن ایچون زیاده غمناکم و لکن مراد من
حصولی سبيله بوغم دفع اولوب سرور ابدی بولمق مری دعا ایله و تضرع و نیاز ایله
ایچنی حضرت الله مدد استغاثم

مژ عاشق ورنه و نظر باز و میگویم فاش * تابدانی که بچندین هزار آراسته ام *
عاشق ورنه و نظر باز و آشکاره دیرم تایلله سکه بوقدر هیزله برشمش (مفردات)
(عاشق) (م) (رنه) (عبار) (نظر باز) (نظر اویشایی یعنی اهل نظر) (میگویم)
سو بلام (فاش) (ظاهر) (تابدانی) (تایلله) (سن) (بچندین) (بوقدر) (هیز) (معرفت
(آراسته) (برشمش) (م) (بی) (معنای اشارتی) (بجهد الله عاشق الله ورنه که کائن
بازم و دائم نظری جانب حقه صرف ایچنی بی و شکر انعم الله بوسراری آشکاره
سو بلام تایلله سکه ای اهل صورتکه بوقدر معرفتله برشمش و مظهر کرم حتم
مژ شرم از خرقه آورده خود می آید * که بر و باره بصد شبد، پیراسته ام *

بکا کنده آورده خرقه مدد حیا کاور ز را باری آنک اوزره بوز حقه بازانی ایله زینت
ایتمش (مفردات) (شرم) (حیا) (م) (بکا) (از) (من) (خرقه) (م) (آورده) (ملوث
(خود) (کنده) (می آید) (کاور) (که) (زیرا) (برو) (آنک اوزره) (پاره) (مواقع و حرص
(با) (لاجلایه) (صد) (بوز) (شبد) (خرقه بازانی) (پیراسته) (زینت) (لشمش) (معنای
اشارتی) (انواع) (معصیتله آورده) (اولش) (خرقه وجودله حضور رب العالمینه کمال لکدن
حیا ایلمدن ز باحرص و طبع اول آورده لک اوزره بوز دروا حقه بازانی و حیلله نفس
ایله زینت ایتمش و حب ماسوا ایله نفس و هوی پوننه کیشتم

مژ خوش بسوز از غش ای شمع که اشک من نیر * هم بدین کار کربسته و برخاسته ام *
ایک غنندن خوش بان ای شمع که بوکیجه بن دخی هم بواشده کر باغشتم و فالتشتم
(مفردات) (خوش) (م) (بسوز) (بان) (از) (من) (غم) (م) (ش) (ای شمع)
(اشک) (بوکیجه) (من نیر) (بندخی) (کر) (قوشاق) (بسته) (باغشتم) (برخاسته ام)
فالتشتم (معنای اشارتی) (ای کوکل شمع) (اول محبوب حقیقینک آنس شعله
خوش و ابوجه بان) (العشق ناری القلوب تحرق ماسوای المحبوب) (سرنبجه قلبا
و قایا) (آتش عشق سنی تظهره) (ایله بن دخی) (بوکیجه) (عالمده) (بواشده) (بل باغشتم) (و غنننه)

مژ فالتشتم

کار کربسته و برخاسته ام) ایک ایشته دیمکدر که حرف تعیل ایشک من نیر مصرع ثانی به مرهوند کر بونده پیل مناسنه در
نته که ترکیده فلان ایشه بیل بغلام دیرل انلرده کر بستم دیرل * محصول بیت * ای شمع جانان غنندن کوزل بان که ایشته بندخی
بواشده بیل بغلیوب فالتشتم یعنی بنده سیک کی باغشتم طور شتم

مژ در چنین حیرتم از دست بشد صرفه کار * در غم افزوده ام آنچه از دل و جان کاسته ام *
بوتجلیین حیرتمه هم ایشک صرفه سی الدن کندی غده زیاده ایتمش اول نسته بی که
دل و جاندن اکستشتم (مفردات) (در چنین) (بوتجلیین) (حیرتم) (حیرتمه) (هم
(از دست) (الدن) (بشد) (کندی) (صرفه) (فائده) (کار) (ایش) (در) (فی) (غم)
(م) (افزوده ام) (زیاده) (ایتمش) (آنچه) (اول نسته بی که) (از دل و جان) (کاسته) (و کادن
(و جاندن) (کاسته ام) (اکستشتم) (معنای اشارتی) (اعمال) (صالحه) (فائده) (ثواب
آخرت) (تحصیل) (ایک) (ایچون) (و بریلان) (سرمایه) (عمرالدن) (کندی) (بوتجلیین) (حیرتمه) (که
آخر و قنده و آرزمانده نه تحصیل ایدم حق تعالی حضرت تریته فریت و وصلت
ایچون زره و بریلان دل و جانک فضیلت و معرفتدن غصه ان ایتدیکسه زیاده
غمده و زیاده ندامت و بیخودانه اولمش زرا (من) (ضیع) (وقت) (حراشه) (ندم) (وقت
حصاده) (دینلشد

مژ همجو حافظ بخرابات روم جامه قبا * بوکه در بر کشد آن دلبر نخواستنه ام *
حافظ کی میخانه به قشتم برتی کیدرم اوله که اول نخواستنه دایر بنی سینه سینه چکه
(مفردات) (همجو) (مثل) (حافظ) (م) (بخرابات) (میخانه به) (روم) (کیدرم)
(جامه) (قشتم) (قبا) (برتی) (بوکه) (اوله که) (در) (فی) (بر) (سینه) (کشد) (چکه
(آن) (اول) (دایر) (م) (نخواستنه) (یک) (فالتشتم) (م) (ایتم) (معنای اشارتی) (توفیق) (الله
تعالی) (احوال) (بربش) (نمزدن) (تدارک) (فریت) (وصات) (محبوب) (ازله من) (حصولی) (ایچون
(من) (اراد) (ان) (بجلس) (مع) (الله) (فلجیل) (مع) (اهل) (التصوف) (کلامی) (سرنبجه) (میخانه) (علوم
ادبیه) (وساقی) (شراب) (عشق) (و معرفت) (الهی) (اولان) (مشایخ) (نظام) (و خلفاء) (الله) (العلم) (اللام
حضراتک) (حضور) (حیات) (بخش) (لرینه) (ریاضات) (و مجاهدات) (وجود) (قشتم) (ان) (برتاری
کیدرم) (واللردن) (استمداد) (ایلمدن) (اوله که) (انلرک) (همتی) (سبيله) (امید) (ایلمدن) (اول) (احسانی) (دائم
و میجدد) (اولان) (محبوب) (بی) (کشد و به) (واصل) (ایله

مژ وله ایضا

مژ غم زمانه که هیچ کران نمی بینم * دواش جز می چون ارغوان نمی بینم *
زمانه نکه غمی که هیچ ایک کنارتی کورمزم اتک درمانی ارغوان کی بدن غیری
کورمزم (مفردات) (غم زمانه) (م) (هیچ) (قطعه) (ش) (ایک) (کران) (کنار
(نمی بینم) (کورمزم) (دوا) (م) (ش) (ایک) (جز) (غیر) (می) (شراب) (چون) (مثل
(ارغوان) (برقرمزمی) (چیکدر) (نمی بینم) (کورمزم) (م) (معنای اشارتی) (الله
انی) (اعوذ) (ک) (من) (فتنه) (آخر الزمان) (حدیث) (شریفی) (سرنبجه) (زمانه) (کفتنه) (بی) (شمار) (لرینه
غمی) (و کدورتی) (ردربای) (عظیم) (کیدر که) (ایک) (حدو) (کنارتی) (کورمزم) (خانه) (تجلی
خدا) (اولان) (قایدن) (اول) (غمی) (والدیشه) (فاسده) (لری) (ازاله) (اید) (وب) (حضرت) (اللهک
فیض) (و تجلی) (منته) (فتنه) (تک) (درمانی) (جگر لری) (یا قوب) (خون) (ایچنی) (و ماسوی) (الهی

(باجنین حیرتم از دست بشد صرفه کار *
در غم افزوده ام آنچه از دل و جان کاسته
ام) چنین حیرت بیورد بغی حیرت
عشقه اشارت در صرفه فائده و زیاده
مناسنه در * محصول بیت * بوتجلیین
حیرت عشقه الدن مصلحت فائده سی
و نتیجه سی کندی یعنی عشق بنی جمیع
کار و بارمدن جد قیلمدی پس غم و غصه ده
زیاده اولمش اوافدر که دل و جانندن
ناقص اولمش یعنی دل و جاننده نقصان
واقع اولد یسه غم و غصه ده زیاده م
وارد (همجو) حافظ بخرابات روم جامه
قبا * بوکه در بر کشد آن دلبر نخواستنه ام)
قبا بونده چاک مناسنه در جامه قبا جامه
چاک دیمکدر یعنی اوی بتون قشتم
کو ملک کی چاک ایلمکه قبا دیمش بو که
بود که دن تخفقد رنه که مکر ریان
اولندی بر دن بونده سینه مراد در دایر
نخواستنه تاز بشمش جوان مناسنه در
* محصول بیت * حافظ کی میخانه به
جامه چاک کیدرم یعنی قشتم ایلمکه اوکی چاک
ایلمد کیدرم اوله که بنی سینه سینه چکه
اول دلبر نخواستنه یعنی اوله که سینه سینه
مساس ایلمد زرا خرقه و قبا بی چاک
ایلمدن مرادق بری برینه طوق و نقد ر
(وله ایضا) (غم زمانه که هیچ کران
نمی بینم) (دواش جز می چون ارغوان نمی
بینم) (که حرف) (رابطه) (صفت) (کران) (کاف
عربیک) (فکیله) (کناره) (مناسنه در) * محصول
بیت * زمانه غم و غصه سی که ایک کنارتی
کورمزم یعنی غم و غصه نکه بابای
بوقدر دپس ایک دواشی می ارغواندن
غیری کورمزم یعنی قرمزی شرابدن
نغیری دواشی بوقدر حاصلی چاره سی
ارغوان کی قرمزی باده در

(بزرگ صحبت پیرمغان نخواهم گفت * چرا که مصلحت خود دران نمی بینم) بزرگ با حرف زانند ترك صحبت مصدر كه مفعولته اضافتی قیلند ندر و صحبت پیرمغان اضافتی فاعله و مفعوله تحملی وار * محصول بیت * پیرمغانك صحبتی تركینی سولیسرم یعنی پیرمغانك صحبتی ترك ایلدم و یا ترك ایلدم دیرم حاصلی صحبتی ترك ایلدم زیرا كندی مصلحتی اول ترك صحبت كورم یعنی مصاحبی ترك ایلدكه بكار از بیان و نقصان مترتبد پس ترك ایلدم (درین خوار کسم جرعه نمی بخشد * بین که اهل دلی در جهان نمی بینم) * محصول بیت * بوخار عشقه کیمه بکار جرعه بغشاز یعنی بنی کیمه عشق تشنه لکده اسر کیوب آب ذلال وصال جانا ناله فاندن من کور که جهانه بر اهل دل فالش یعنی بر اهل دل عاشق عالمه کورمزم یعنی هیچ اهل حال بوقدر که عاشق حائلی اکلیم (ز آفتاب قدح ارتفاع حبش بکبر * چرا که طالع وقت آنچنان نمی بینم) آفتاب قدح بیانیه ارتفاع حبش مصدر كه مفعولته اضافتی ارتفاع كو نشك و یا غریب زك افقدن تقدیر در چه فاعله یعنی بیلکه در لوی بیلد برن آله آت ارتفاعیه در لاسطراب و ربع دائره کبی * محصول بیت * آفتاب قد حدن حبش و ذرق ارتفاعی طوت یعنی افتاب قدسی الدن قومه زیرا که طالع وقتی اولکی کبی کورم یعنی وقت قدح طو تمغه مساعده ایلز یا وقت صوم کلکده و یا غیر مانع ایچون ابعدی قدح افتابندن ارتفاع طالع حبشی طوت یعنی ارتفاعی آل و کور طالع حبش سعد میدر تخمیدرا که سعدایسه مداوت ابد لم و اگر تخم ابدی اغت ابد لم حاصلی مقصود طالع حبشك ارتفاعی آلمقدرو جا زرد که آنچنان چندان معناسنه اوله یعنی اولقدر د کلمه یعنی او اقدر ابو کورم دیمک اوله منه سسده وار تفاع وقتك سعد و تخم طاب انكدر منجم اصطلاحی اوزره دین ارتفاع و انخفاضی بیلز امش (نشان اهل دلی حافیت با خود دار * که در مشایخ مظهر این نشان نمی بینم) دلی با حرف مصدر در عاشقی با سید بویه در با خود دار کند کسده طوت یعنی عاشقندن

۳۱۲

قلبند اخراج ایدیمی شراب عشق الهیه دن غیری کورمزم

بزرگ خدمت پیرمغان نخواهم گفت * چرا که مصلحت خود دران نمی بینم * پیرمغانك خدمتی ترك ایتیسرم یعنی ترك كندی مصلحتی ائده کورمزم (مفردات) (با) لاملاسه (ترك) م (خدمت) م (پیرمغان) کاورك پیری (نخواهم) استم (گفت) سولك (چرا) نیسون (مصلحت) م (خود) كندی (دران) ائده (نمی بینم) کورم (معنای اشارتی) کرچه بوراه عشقه سلامت خانه قلب ایچون سعی و ریاضات و مجاهدات شرطدر لکن بوراه بر خوف و خطر و بر عقبتدر بر مرشد راهداتك ارشاد نسز سلامت و قطع منازل ممکن دکلدر اکائیه مرشد کاملک خدمتی و صحبتی ترك ایلدم زیرا پیرك ارشادی اولسه كندی مصلحتك وجود پذیر اولمسی آتسز کورمزم

درین خوار کسم نمی بخشد * بین که اهل دلی در جهان نمی بینم

بوخارده بر کیمه بکار جرعه بغشاز کور که جهانه بر اهل دل کورمزم (مفردات) (درین) بونده (خوار) مخمورانی (جرعه) م (هزه) وحدیه (کس) کیمه (م) بکا (نمی بخشد) بغشاز (بین) کور (اهل) م (دل) کوکل (با) وحدیه (در) فی (جهان) م (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) بونفس و هوایله و تعاقق ماسوا ایله سرخوش و بی هو شلغم زمانده مر شد شفیقمک غیری بر کیمه بکار جرعه شراب عشق الهیه دن احسان ایدوب بکافافت و سلامت و پیرمزم کور که جهان خلفنده و ابناى دیناده بر اهل دل کورمزم

ز آفتاب قدح ارتفاع حبش بکبر * چرا که طالع وقت آنچنان نمی بینم

قدح آفتابندن حبش ارتفاعی طوت نیچون زرا وقتك طالعانی آنچلین کورمزم (مفردات) (ز) م (آفتاب) کونش (قدح) م (ارتفاع) بوقاری فاندن (عیش) معیشت (بکبر) طوت (چرا) نیچون (طالع وقت) م (آنچنان) آنچلین (نمی بینم) م (معنای اشارتی) والنضی ایله مقسم به اولان نور ضمیر محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلمدن آفتاب کبی مضی اولان قدح قلبك نوری مقبس اواش بر روشن ضمیرك نظر و هم شدن معیشت ارتفاعی و مقام معرفه الهی حاصل ایله مرشد کاملک غیریدن طلب ایدرم دیو و فکری ضایع ایله که (الوقت سیف قاطع) و طالع وقتك شیتی بوقدر

نشان اهل دلی عاشقیست با خود دار * که در مشایخ شهر این نشان نمی بینم

اهل دللك نشان عاشقندن کندکله طوت زیرا شهر شغلزنده بونشانی کورمزم (مفردات) (نشان) م (اهل) م (دل) کوکل (با) مصدریه (عاشق) م (با) مصدریه (است) در (با خود) کندکله (دار) طوت (که) زرا (در) فی (مشایخ شهر) م (این) بو (نشان) م (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) انوار محمدیه صلی الله تعالی علیه و سلم ایله منتقم و منقح للقلب اولان اهل اللهك نشانی

مازاغ

اهل دل او افك نشانی و علامتی عاشقندن ائدن ارمله یعنی دائما عشقندن خالی اوله زیر اشهر مشایخنده بونشانی کورم یعنی ائدرده عشقندن نشان بوقدر زیرا بوبر عطیه در هر کسه مسراولن

(نشان موی میانش که دل درو بستم * زمن میرس که خود در میان نمی بینم) که حرف رابط صفت درو بستم در حرف صله او ضمیری موی میانه راجع که حرف تعلیل * محصول بیت * جانانك موی کبی اینجه میانندن که اکا کوکل بغلام بدن نشان صورمه زیرا كندی اوره ده کورم یعنی كندمدن خبر دار دكلم قسده

۳۱۳

(مازاغ البصر) سلطانك سرنده او اوب محبوب حقیقك غیریدن قطع نظر ایدیمی عاشقندن بواسراری بیل و یانکده ضبط و حفظ ایله که شهرك صورت پرست شغلزنده بونشان بوقدر

نشان موی میانش که دل درو بستم * زمن میرس که خود در میان نمی بینم * انك موی کبی میانك نشانی که اکا کوکل باغلام بدن صورمه زیرا كندی اورناده کورمزم (مفردات) (نشان) م (موی) قیل (میان) بیل (ش) انك (دل) کوکل (درو) اکا (بستم) باغلام (زمن) بندن (میرس) صورمه (خود) كندی (در میان) اورناده (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) جبرائیل علیه السلامك (لودنوت ائمه لاحتق) بیوردینی ادق من الشرح واحد من السیف اولان راه عشق و طریق معرفه الله که اکا کوکل باغلام وعزم مشاهده جلال الله ایلدم اول ملک ونبی مرسل صغمان جای دهشت آباد دن و راه سرغیدن بندن صورمه که بوزوق و وجدانی بر مقام حیرت و جای نحو بندر که كندی دخی اورناده کورمزم امور ذوقیه قال وقیل ایله تعبیر اولغز اکمه وجه دلدن دن تعریف اولغز

بدن دودیده کرمان من هزار افسوس * که بادو آینه رویش عیان نمی بینم

بو بنم ایکی کرمان کوزمه هزار حبیف که ایکی آینه ایله انك بوزنی عیان کورمزم (مفردات) (بدن) بو (دودیده) کرمان ایکی اغلیچی کوز ایله (من) بن (هزار) بیک (افسوس) حبیف و دروغ (باد و آینه) ایکی آینه ایله (روی) بوز (ش) انك (عیان) م (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) (لا تدرک الا بصار و هو یدرک الابصار) آیت کریمه سی سرنجه بوظاهرده اولان بنم ایکی کرمان کوزمه صد هزار حبیف و دروغ که نورانی بونور بصر اوزره تر کعب ایند کجه بوا یکی آینه کبی روشن کوزلر ایله جهان الله و انوار کنه و حقیقت ذات الهی عیان کورمزم ممکن دکلدر

قدتونا بشد از جو بیار دیده من * بجای سرو جز آب روان نمی بینم

سك قدك تا که بنم چشم جو بیارندن کیتی سرو پریش آب رواندن غیری کورمزم (معنای اشارتی) (قد) م (تو) سمن (تا) حتی (بشد) کیتدی (از) من (جو بیار) ارماتی کناری (دیده) کوز (من) بن (بجای سرو) سرو پریش (جز) غیر (آب روان) اقیچی صو (نمی بینم) کورمزم (معنای اشارتی) سك انوار تجلی ذاتك کوزم او کندن کیتی واستار ایندی اول تجلی ذاتك پریشه و اول انقباض واستار سبیله دیده نمکدن آب رواندن غیری کورمزم که کریمه بسیار جالب رحمتدر

من وسفینه حافظ که جز درین دریا * بضاعت سخن دستان نمی بینم

بن سفینه حافظ ایله که بودر انك غیرده کوکل ایچی سه زقاشندن کورمزم (مفردات)

۷۹

خاطر نشان معناسنه مراد کوکله تاثیر ایدوب آندن کتیوب قرار ایلکدر * محصول بیت * بن حافظك سفینه دیوانله یعنی انك دیوانله فانم زرا بودر بادن غیر بد خاطر نشان سوزقا شی کورم یعنی کوکله بوا ایدوب آند قرار ایدر سوز حافظ دیوانندن غیری برده بولغز حاصلی خاطر نشان سوز دیوان حافظه مخصوص در اندن غیر بد بوقدر

(وله ايضا) فاش ميگويم واز گفته خود داشادم * بنده عشقم وازهر دو جهان آزادم * محصول بيت * اشكاره سويلرم وسوز مدن داشادم يعني سويلديكم سوزدن مسرورم مقول قول مصراع ثانيك * صوميدر عشقك قوليم وايكي عالم دن آزاده وفارغم يعني عشقك

۳۱۴

(من) بن (سفينه) ديوان (حافظ) م (واو) مع (جز) غدير (درين دريا) بوجرده (بضاعت) فاش (سخن) سوز (دلستان) كوكل اليجي (نمي بينم) كورمزم (معناي اشارتي) بحمدالله حافظك نفسي وديواني درياي وحدت الهيه لك اسرارني بيان ايديچيدر زيرا بودرياي وحدتك بي نهايه اولان اسرارنك كلا مندن زيا ده كوكل اليجي ومرد ده دلا احببا ايديچي بر لطيف ومسو ثرو بر عزيز وشريف كلام بوقدر

وله ايضا

فاش ميگويم واز گفته خود داشادم * بنده عشقم وازهر دو جهان آزادم

آشكاره دبرم وكندي سوز مدن مسرورم عشقك قوليم وهرايكي جهان دن فارغم (مفردات) (فاش) ظاهر (ميگويم) سويلرم (از گفته خود) كندي سوز مدن (دلشادم) مسرورم (بنده) قول (عشق) م (م) بن (ازهر دو جهان) م (آزادم) م (معناي اشارتي) بلايچي وغرور اشكاره سويلرم تحديت باليه ايچون سويلد يكدم كندي كلام دن تلذذ وسرور كسب ايدرم مقول قول بودر حضرت اللهك ديدار نك عاشقم وهرايكي جهان دن فارغم كه (وهسا حرمان علي اهل الله) دنلشادر

طاركلشن قدسم چه دم شرح فراق * كه درين دامكه حادثه چون افتادم

كلشن قدس طاري م فراق شرحني نه وريم كه بوحادثه دامكه نه نجه دوشدم (مفردات) (طار) قوش (كلشن قدس) عالم ارواح (م) بن (چدهم) نه وريم (شرح فراق) م (درين دامكه حادثه) بوحادثه درواغلك برينه كه بوعالمه (چون) شد (افتادم) دوشدم (معناي اشارتي) عالم ارواحده ارواح انبيا واوليا اله لذت خطاب ربانيه بله تلذذ والوارجال محمديه مستغرق ايدم انك كبي كلشن قدس وروضه سعادت دن افراقك المي وغني نجه شرح وبان ايدم م كه بودوام ايله واكدار وآلام ايله براولان عالم قاني به نجه دوشدم

من ملك بودم وفردوس برين جام بود * آدم آورد درين در خراب ابادم

بن ملك ايدم وعالي فردوس بنم ايدم بو خراب اباد دره بني آدم عليه السلام كتوردي (مفردات) (من) بن (ملك) م (بودم) ايدم (فردوس) جنت (برين) عالي (جام) برم (بود) ايدم (آدم) عليه السلام (آورد) كتوردي (درين در خراب) بو خراب كليسايه (معناي اشارتي) بن عالم ارواحده ملك كبي نفس وهوادن وعصبان دن بالكا ايدم عالي جنت نم مقام ايدم محن وبلايايه ابتلا ايله عشق ومعرفة اللهك كالني وانميني وحضرت اللهك فيض بلا واسطه سيله اولان كال قربيني تحصيل ايچون پدر شفيعم آدم عليه السلام بزي بو خراب اباد اولان دني دنيايه كتوردي

سايه طوبى ودلجوى حورولب حوض * بهواي سر كوي تورفت از ابادم

طوبانك سايه سي وحورك لطافتي وحوض كناري سنك سر كوك مجنله خاطر مدن

كبتدي

اسير كنديم وغيري پيشه دن خاليم حاصلي عاشق اولد بعله مسرورم (طاركلشن قدسم چه دم شرح فراق * كه درين دامكه حادثه چون افتادم) طار بونده طير معناسنه در قوش ديمكدر كلشنه اضافت لاميه در وكلشنك قدسه بيانيه قدس ارواح شهداك وفرشته لك مقاميدر شرح فراق مصدر لك مفعولنه اضافتيدر كه حرف بيان دامكه طوز افاق يعني طوز افاق قوره جني رحا دنه به اضافت بيانيه * محصول بيت * كلشن قدسك طارريم نجه ويره م فراق شرحني كه بو طوز افاق مهلكه نجه دوشدم يعني مقام ملكله يله اولوق ايدم اولق امدن ايرلق شرحني سكا نه ديه م ونجه شرح ايدم م كه بوحادثه دنيا دامكاهنه نجه دوشدم بوند نصكره كلن بيت فراق شرح ايدم (من ملك بودم وفردوس برين جام بود) آدم آورد درين در خراب ابادم * محصول بيت * بن ملك ايدم وبرم فردوس برين يعني جنت اعلا ايدم حاصلي مقام جنت ايدم ليكن آدم حضرت نبي بني بودر خراب اباده كتوردي حاصلي اناك جنت دن چيقماسي اولادك خروجه سبب اولدي دنيا به دير خراب اباد ديمش يعني زيا ده خراب ايله متصفدر (سايه طوبى ودلجوى حورولب حوض * بهواي سر كوي تورفت از ابادم) سر كوي تورفت از ابادم (دلجو وصف) دلجو وصف تركيب رجو پيدنن استك وديك معناسنه وباي ثابيد حرف مصدر كوكل اليجي معناسنه حوره اضافتي مصدر لك فاعله اضافتيدر بونده كنار معناسنه در اضافت لاميه بهواي سر كوي تو يا حرف سبب وضا فلر لاميه زدر و بونده خاطر معناسنه در * محصول بيت * طوبى كواكه سي وحورك كوكل اليجيني وحوض جنت كناري سنك سويلرم سكا عاشق اولي اونلري فراموش ايلدم

۳۱۵

كبتدي (مفردات) (سايه) كوكله (طوبى) م (دلجوى) كوكل طلب ايديجي (اب) كنار (حوض) م (با) للملايه (هوى) محبت (سر كوي) محله باشي (نو) سنك (برفت) كبتدي (از) من (يادم) خاطر مدن (معناي اشارتي) اي محبوب حقيقي بنه سنك كرم واحسانكه عشق ومعرفة نائل اوليجي بحمد الله سنك عشقك آتشي ماسواي قلبدن احراق ايدوب سنك ذات بيجونك مجنله طوبى سايه سي وحورى لطافتي وحوض كوكر كناري وما تشهيه الانفس اولانك كليسي خاطر مدن كبتدي

كوكب بخت مرا هيچ منجم نشناخت * يارب از مادر كيتي بچه طالع زادم

بنم بختم كوكبي هيچ منجم اكدي يارب جهان آنه سندن نجب طالع ايله طوغدم (مفردات) (كوكب) بلدن (بخت مرا) بنم بختم (هيچ) قطعاً (منجم) م (نشناخت) اكدي (يارب) م (از) من (مادر) آنه (كيتي) جهان (بچه) نجب (طالع) م (زادم) طوغدم (معناي اشارتي) بو عشق الهيه سبيله حاصل اولان طالعك حقيقي وعلو قدر مي ظاهر بين اولان منجم ادراك ايدم يارب جهان آنه سندن نجب اطيف ومقبول دوات وسعاده طوغدم وعالم وجوده كلكه جله عزم عشق الهيه ايله كذا ايلشدر

تا شدم حلقه بكوش در ميخانه عشق * هر دم آيد غمي از تو مبارك ابادم

تا كه عشق ميخانه سي قيو سنك حلقه بكوشي اولدم هر نفس يكدن بر غم بكا مبارك اولسونكه كاور (مفردات) (تا) حتى (شدم) اولدم (حلقه بكوش) قولاغني حلقه قول (در) قيو (ميخانه) م (عشق) م (هر دم) هر نفس (آيد) كاور (غمي) برغم (از تو) يكدن (مبارك) مبارك (باد) اولسون (م) بكا (معناي اشارتي) تا كه شراب عشق الهيه بخش ايديجي مشايخ عظامك قيو زنده قولاغني حلقه ينده زى اولدم ويو سعادتى آلرك صحتي وهمتي بر كاتيله بوايم بحمد الله هر دم مائه شادي ابدى اولان دردوغم عشق الهيه دن وباعت رقي اولان محن وبلاياي محبوب ازليه دن برغم ويردرد والم مجددا بكا مبارك اولسون كاور ككه عشق الهيه كثر غوم والامي موجد ر

ميخورد دخن دلم مردمك چشم وسر زاست * كه چرادل بچكر كوشه مردم دادم

كوزمك بيكي كوكلك قاني رولايقدر كه خلقك جكر كوشه سنه نيجون كوكل ويردم (مفردات) (ميخورد) بر (خون دلم) كوكلك قاني (مردمك چشم) كوزمك بيكي (سر زاست) لايقدر (چرا) نيجون (دل) كوكل (با) لالايه (جكر كوشه مردم) خلقك فرزندی (دادم) ويردم (معناي اشارتي) عشق حقيقي به واصل اوليجي عشق مجازنك ضرر محض اولد بغي يلوب هوا ايله كين عمره حسرت وندامته جكرم قاني كوزم يكندن روان ايدرم ولايقدر كه محبوب باقي به محبت وعشق ممكن

(كوكب بخت مرا هيچ منجم نشناخت)

* يارب از مادر كيتي بچه طالع زادم * كوكب بخت اضافتي بيانيه ولايميه تحملي وار مرابه اضافت لاميه در يارب عجباً معناسنه در ما در كيتي بيانيه * محصول بيت * بنم دواتم كوكبي هيچ بر منجم اكدي عجباً جهان اتاسندن نه طالع ايله طوغدم يعني منجم كوكب طاعمي وكوكب ولادعي بيلدي بس نه طالع ايله بن مادر كيندن طوغدم عجب (ناشدم حلقه بكوش در ميخانه عشق * هر دم آيد غمي از تو مبارك ابادم) تا ابداه غايت ايچوندر زمانه منت كبي عريده حلقه بكوش قول معناسنه در زيرا انار قولر بسك قولر بيله حلقه طعقارل بنده ليكي ممتاز اولسون ديودره اضافتي لاميه در درك ميخانه بده بويلد در عشقه اضافت بيانيه در غي باحرف وحدت از تو نوك قبحيله يكدن ديمكدر مبارك باحرف صله ياد بونده اولسون ديمكدر موقع دعاده واقع اولمش مبارك اولسون ديمكدر * محصول بيت * عشق ميخانه سي قيو سنده قول اولد نبري يعني باب عشق ومحبته اسير اولوب بنده اولاي حاصلي عاشق اولاي هر ساعت بكا يكدن برغم كاور مبارك ياده يعني وادي عشقه دوشلبدن تازه تازه غم بكا نهيد به ومبارك ياده كاور زير عشق موجب غوم وهمو مدر حاصلي جنت غم يوق اما دنيا دار غوم وهمو مدر زير عشق ومحبت مقاميدر (ميخورد دخن دلم مردمك چشم وسر زاست * كه چرادل بچكر كوشه مردم دادم) واواوات حال * محصول بيت * يورك قاني ايچرم مردمك چشم حال بو كه لايقدر يعني هر دردوبلا كه چكسه اكالايق وسر زاردر كه نيجون كوكلي خلقك جكر كوشه سنه ويردم

يعني خلقك اولاديكه جكر كوشه سيدر انلره كوكل ويروب سوديكم ايچون بزه رنه دكلو جفا ايلسلر سزاوار

(نیست بر اوج دلم جز الف قامت دوست * چه کم حرف ذکر یادداد استادم) الف قامت دوست بیسانیه و لامیه در یادداد از بر لندی یعنی خاطر نشان ایلدی * محصول بیت * کوکلم لوجی اوزرنده دوستك الف قامتدن غیر ی نسته یوقدر یعنی کوکلم

۳۱۶

بوالندن غیریدن ساده در نیجه ایدیم
استادم بوندن غیر ی حرف یادمه ورمیدی
یعنی او کرمدی واز بر لندی حاصلی
الف قامت جانندن غیر ی سبق ودرس
ویرمدی (پاك كن چهره حافظ بسر
زلف زاشك * ورنه این سیل دمداد
بیردنیادم) سیل سینك فقیله طاشان
صویه ذرلر وصدرده کلور سال بیلدن
ضرب یاك اجوف بایدشدن مصدری
سیلانده کلور سیل دمداد ارایی کساین
سیله ذرلر * محصول بیت * زلفك اوجیله
حافظك چهره سنی کوز یاشندن پاك ایلله
یعنی کوز بنی زلفك اوجیله سیل پاك ایلله
والا بوسیل بنیادم کتورر یعنی حافظی
اغلتیه فراقتله وصالکله کلور یوخسه
کوزینك باشی بنیاد وجودنی قسایه ویر
حاصل اغلتیه یوخسه کوز یاشنه غرق
اولور خواجه غیبتدن تکلیمه التفات
ایلدی (وله ایضا) (فتوی پیرمغان
دارم وقولیت قدیم * که حرامست
می انجیا که نه بار ست ندیم) * محصول
بیت * پیرمغانك فتوا سن طوتارم یعنی
پیرمغاندن فتوا وار حال بو که اسکی
سوز در حاصلی قیددن سولنی کلش
سوزدر بو سوز کورل مصرع ثانینك
مضمونیدر که می آید حرامدر که
مصاحب بار اولیه یعنی براده بجاسته که
آید جانان مصاحب اولیه می آید
حرامدر حرامدن مراد مهنا وکوار
اولمقدر یعنی جانان سزایچیلن باده سکمز
بلکه ضرر و زیان کتورر یاخود کلام
ادعائی اوله کانه که باده ادعای حلالدر
اما جانان سزایچیلن حرامدر (چاك
خواهم زدن این دلق ربانی چه کم *
روح راجحیت ناجنس عذابیت الیم)
* محصول بیت * بوریا به منسوب خرقه بی
چاك ایدیم سرم نیجه ایدیم روحه صحبت
ناجنس عذاب الیمدر یعنی ریاضه سی ناجنسدر رند عاشقن آندن الم چکر پس اکا عسارت و مصاحبت ناجنسه مصاحبدر ایدیم
چاك اولوق کر کدر که خرقه لعدن چیقوب کیچکه قابل اولیه

اینک محبوب مجازی وفائی به نبیون کوکل ویردم حق تعالی خورودنی اید بسر در
ما سوی الله محبت ایدنی
نیست در اوج دلم جز الف قامت دوست * چکنم حرف ذکر یادداد استادم *
کوکلم او خنده دوستك الف قامتك غیر ی بیلم استادکا غیر ی حرف از بر لندی
(مفردات) (نیست) بوق (در) فی (اوج دلم) کوکلم نخته سنده (جز) غیر (الف
قامت) (م دوست) (م چکنم) نیلیه بم (حرف ذکر) غیر ی علم (یاد) خاطر
(نداد) ویرمدی (استادم) (م معنای اشارتی) بسم الله کوکلم او خنده محبوب
حقیقتك ذات بیچوتنك وراه مستقیم اولان وحدت ذاتیه سنك غیر ی مسطور ووجود
دظدر نیلم می شد کامل بکا اسرار توحیدك غیر ی علم تعلیم ایدوب از بر لندی
و خاطر مده اسرار توحیدك غیر ی قرار ایدنی

پاك كن چهره حافظ بسر زلف زاشك * ورنه این سیل دمداد بیردنیادم *
زلفك اوجیله حافظك چهره سنی کوز یاشندن پاك ایلله و خسه بودمدم آقان سیل بنی خراب
ایلر (مفردات) (پاك) (م كن) یله (چهره) صورت (حافظ) (م بسر زلف)
زلف اوجیله (زاشك) کوز یاشندن (ورنه) یوخسه (این) (بو) (سیل) (م دمداد)
نفس بنفس (بیرد) (ایلندور) (بنیادم) (بنم تملی) (معنای اشارتی) ای کریم ورحیم
اولان محبوب حافظی کمال معرفتکه واصل وانوار ذاتیه که مستغرق قیقله غلبان دم
قلبه سکونت واطمین بخش اینکله اضطرابندن روز و شب روان اولان کوزلی
یاشندن خلاص ایلله یوخسه یواضطراب و اشتیاق قله دمددم آقان سیل اشکم
بنی خراب ایلر

وله ایضا

فتوی پیرمغان دارم وقولیت قدیم * که حرامست می انجیا که نه بار ست ندیم *
پیرمغانك فتوا سن طوتارم و قدیم رسوزدر که شراب اول برده حرامدر که بار مصاحب
اولیه (مفردات) (فتوی) (م پیرمغان) باباز (دارم) طوتارم (قولیت)
رسوزدر (قدیم) (م حرامست) حرامدر (می) شراب (انجیا که) اول برده که
(نه) نفی (بارست) یار دکلددر (ندیم) مصاحب (معنای اشارتی) بیخانه علوم
اسیده ربانیه واصل اولوب اسرار دینی عوامدن سزایچیلی هر شد کمالک الهام
ربانیه ایلله چور دینی فتوائی اعی القلوب اولان علماء ظاهرک فتوا سی اوزره ترجیح
ایدرم وهم مشایخ کبار مقد میک قولیده بودر که حضرت اللهسک غیر ی به عشق
و محبت حرامدر و خسران ایدر

چاك خواهم زدن این دلق ربانی چکنم * روح راجحیت ناجنس عذابیت الیم *
بوریا به منسوب اولان دلق ربانی ایسترم نیلیه بم ناجنسك صحبتی روحه بر عذاب الیمدر
(مفردات) (چاك) رفق (خواهم) ایسترم (زدن) اوروق (این) (بو) (دلق)
یامه لی اسکی خرقه (ربانی) ربیه منسوب (روح را) روح ایچون (صحبت) (م

ناجنس

ناجنس عذاب الیمدر یعنی ریاضه سی ناجنسدر رند عاشقن آندن الم چکر پس اکا عسارت و مصاحبت ناجنسه مصاحبدر ایدیم
چاك اولوق کر کدر که خرقه لعدن چیقوب کیچکه قابل اولیه

۳۱۷

(ناجنس) (م عذاب) (م یا) وحدتیه (است) در (الیم) الم ویرمیدی
(معنای اشارتی) (علامه الافلاس الاستیاس بالناس) کلای سر نیجه ناس ایلله
الفت وانسبت وجر منفعت ایچون ظاهر پرستلر کی رباییتك عشق الهیه دن محرومینه
سیدر انکیچون ریاضه قه سین رتوب بو خرابانلیکی اختیار ایلدم نیلم ناجنسك صحبتی
روحه بر عذاب الیمدر که لذت روحانیه بی مز ایدر

نامکر جرعه فشاند جانان برمن * سالها شد که شدم ردر میخانه مقیم *
نامکر جانانک ای بنم اوزریمه جرعه صاچه دیو نیجه بیلار اولدیکه میخانه قیوسی اوزره
مقیم اولشم (مفردات) (نامکر) (م جرعه) (م فشاند) صاچه (اب) دوداق
(جانان) محبوب (برمن) بنم اوزریمه (سالها) نیجه بیلار (شد) اولدی (شدم)
اولشم (ردر میخانه) میخانه قیوسی اوزره (مقیم) (م معنای اشارتی) الفت
اغیار و صحبت ناجنس شول وقتیه دك ضرر و عذاب الیمدر که مقام عرفانه واصل اولوب
بنم اوزریمه محبوب حقیقی طرفندن فیض بلا واسطه هر بار فائز اوله جوهر روح پاك
اولوب قابل فیض اولوق ایچون نیجه بیلار کیبناظر و اهل فیض اولان مشایخ عظام
قیوسی اوزره مقیم اولشم

مکرش خدمت دیرین من از یاد برفت * ای نسیم سحری یا دهش عهد قدیم *
مکرشم قدیم خدمتم آنک خاطرندن کیتدی ای سحره منسوب اولان نسیم عهد قدیمی
آکا اکر (مفردات) (مکرش) مکر آکا (خدمت) (م دیرین) قدیم (من) بن
(از یاد) خاطرندن (رفت) کیتدی (ای نسیم سحری) ای سحره منسوب روزگار
(یاد) خاطر (ده) ویر (ش) آکا (عهد قدیم) (م معنای اشارتی) اول مرشد
شقیق حیات بخشیمک بر خاکیا بلیزه تأخیر همت ونظر عنایت بیور مایه سبب مکر مقام
استغراقده اوله قلبدن بنم قدیم خدمتم آنک خاطرندن آید ای فیض الهی و رحمت
رحماتی اول عالم ارواحده اولان عهد قدیمی آنک خاطر کرم بخشارینه اخطار
واعلام ایلله

بعد صد سال اگر بوی تو رخا نرسد * سر بر آرد ز کلم رقص کثان عظم ریم *
یوز ییلد نصکره اگر سنك بویك بنم مز ایدمه ایدیه چوریمش استخوانم رقص ایدرک
قیردن باش قالددر (مفردات) (بعد صد سال) یوز سته دنصکره (م بنم
(بوی تو) سنك رایحه لك (بر خاک) طیرانم اوزره (رسد) ایدیه (سر بر آرد)
باش قالددر (زکام) چامورمدن (رقص کثان) رقص ایدرک (عظم ریم) چوریمش
کک (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنك رواج مسکيه فیوضات ذانکدن
یوز ییلد نصکره بر رایحه فیض اکر بنم مز ایدمه ایدیه چوریمش کککرم حیات بو ابوب
رقص ایدرک قیردن باش قالددر حیاتده سنك فیض و تجلیاتک بو وجود ضعیفم
اوزره واقع اواسمه رقص و حیرت ایلله خور و ایشی بطریق الاوایسدر (فلان تجلی
ربه للجل جعه دسکا وخرموسی صفا) سری تجلیات خداده هر بار واقعدر
(من الم بقی لم یعرف)

خی

۸۰

(نامکر جرعه فشاند جانان برمن * سالها شد که شدم ردر میخانه مقیم *
سالها نشاده ام ردر میخانه مقیم)
تا اذات تعلیل مکر ادات غنی جرعه
فشاندك مفعول صریحیدر و برمن غیر
صریح و لب جانان فاعلی سالها تقدیری
سالها سندر ضرورت وزن ایچون ادات
خبر حسنی او لندی نأحرف ابتدار
منذ کبی عرییده * محصول بیت *
ناوله که اب جانان بنم اوزریمه جرعه
صاچه یعنی لب جانانندن بر رشتیه می
حاصل اولوق ایچون نیجه بیلدر که میخانه
قیو سنه ملازم وائده مقیم (مکرش
خدمت دیرین من از یاد برفت * ای نسیم
سحری یا دهش عهد قدیم) مکرش
شین ضمیر جانانه راجه مدر دیرین من لامیه
سحری یا حرف نسبت عهد قدیم بیایددر
* محصول بیت * بنم اسکی خدمتم کانه
بارک باندن و خاطر کدن کشدی یعنی
بنم قدیمی خدمتملرم فراموش ایلدی
ای سحر نسیمی یاره آکی و بر عهد قدیمی
حاصلی جانانه اخطار ایلله قدیمی
دوستلرمی و خد قمری به منی خاطرینه
کنور (بعد صد سال اگر بوی تو بر خاک
وزد * سر بر آرد ز کلم رقص کثان عظم
ریم) سلم بم ضمیر یعنی جهشندن خاکه
مقید دروزد فعل مضارع غایدر
وز بدندن اسمک معنا سنده رقص کن
وصف تر کیدر الف ونون مبالغه افاده
ایدر رقص ایدرک دیمکدر عظم کسکدر
استخوان معنای ریم چوریمش بوسیده
معنایست * محصول بیت * یوز ییلد نصکره
اگر سنك بویك بنم مز ایدمه ایدیه یعنی قهرمه
اسر سده باشنی قالددر بالجهشندن یعنی
قهرم طیرانندن رقص ایدرک چوریمش
استخوان یعنی سنك بو بدکن حیات بو ابوب
رقصه وحر کته کلور بوسیده استخوانم

(د لبر از ما بصد امید سند اول دل * ظاهر اعهد فراموش نکند خلق کریم) سند فعل ماضی مفرد غائبه مقصدی
سند ن و ستانیدن کاور خلق کریم اضافتی لامیه و بیانیه به محمدر بنی کریم خلق و با کریم * محصول بیت *
دلبر اول بوز امید له بزدن کوکلی آلدی ظاهر بود که کریم الخلق اولان کیسه عهدی فراموش ایاز یعنی بزه عهد وصال
ایدوب امیدوار ایلدی بزدن عهد وصال

د لبر از ما بصد امید سند اول دل * ظاهر اعهد فراموش نکند خلق کریم

دلبر کوکلی بزدن اول بوز امید له الدی ظاهرا خلق کریم عهدی فراموش ایاز
(مفردات) (دلبر) م (ازما) بزدن (بصد امید) بوز امید له (سند) الدی
(اول) م (دل) کوکلی (ظاهرا عهد) م (فراموش) اوتو تمق (نکند) ایاز
(خلق کریم) م (معنای اشارتی) (اعددت لعبادی الصالحین مالا عین رأی ولا اذن
سمعت ولا خطر علی قلب بشر) حدیث قدسیله (فلان لم نفس ما خفی اهر من قره
اعین) آیت کریمه سیله وعد کریم یور مغله اول محبوب حقیقی کوکلی بزدن اول
بوز امید له الدی و مشاهده انوار جلاله بزه وعده کریم پیوردی (لا تخلف المبعاد) آیت
کریمه سی سرینجه ظاهرا خلق کریم عهدی فراموش ایاز

غنجیه کوکلی از کار فرو بسته مباش * کزدم صبح مدد بانی و انفس نسیم

غنجیه به دی با غلغله شدن تنک دل اولسون ز را صبحک نغسندن و نسیم نغسندن
مدد بولور سن (مفردات) (غنجیه) م (کو) سوبله (تنکدل) کوکلی طار (از)
من (کار) ایش (فرو) اشاغی (بسته) با غلغله (مباش) اولسون (از) من
(دم) نفس (صبح) م (مدد) یاردم (بانی) بولور سن (انفس) نغسندن (نسیم)
صبا یلی (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین الجلی والاسرار) کلامی سرینجه اول
بجمع القلب اولان عاشق غمنا که سوبله که قبض واستنار حالده تنکدل اولسون ز را
(تجلی حق ناگاه آید * اما بر دل آگاه آید) سرینجه جانب حقه توجه ایله نفسی اوزره
مرا قب و آگاه القلب اولد فیه مظهر انوار الهی اولان مردان خدا تک نغسندن
وفیوضات و نفحات الهی دلک ظهور اشدن مدد بولور سن و عالم ببطه واصل اولور سن
دیو تسلی ایلله سن

فکر به بود خود ای دل زدری دیگر کن * درد عاشق نشود به عداوی حکیم

ای کوکل کندی صحتک فکری بر غمیری قبولدن ایله عاشقک دردی حکیمک علاجیه
ایو اولز (مفردات) (فکر) م (بهود) ایو اولق (خود) کندی (ای دل)
ای کوکل (زدری دیگر) بر غمیری قبولدن (کن) ایله (درد عاشق) م (نشود به)
ایو اولز (عداوی حکیم) حکیمک علاجیه (معنای اشارتی) ای کوکل کندی درد
درونک صحتی و محبوب حقیقی و صلتک چاره سنی طبیب الهی اولان مرشد کامل
حقیقیدن طلب ایلله بوز عداوتک دردی طبیب صورتک علاجیه ایو اولز و خزینه
اسرار الهی اولان قلبک افتتاح و انکشافی انلریلز

کوهر معرفت اندوز که با خود بیری * که نصیب دکرانت نصاب زرو سیم

معرفت کوهری کسب ایلله که کندکله ایلله سن زرا زرو سیم نصابی غیر یلر
نصیبدر (مفردات) (کوهر معرفت) م (اندوز) قازان (با خود) کندکله
(بیری) ایلله سن (که) زرا (نصیب) م (دکران) غیر یلر (است) در (نصاب)
م (زر) التون (سیم) کوهر (معنای اشارتی) ای عاشق صادق اول مرشد

حقیقی

در زرا مثلاً ایکوز درهم کومه مالک اولان کیسه به زکات لازمه ر باقی زکات بوکا کوره در * محصول بیت * معرفت کوهر بیری
قران که کندکله آخر * ایلله سن زرا انچه والتون نصابی غیر یلرک نصیبدر یعنی نصابه مالک اولق اهل دنیا حالیدر معرفته
مالک اولق عارفه حالیدر ابدی آخرته معرفه الله فائده و برزور و سیم فائده و برزور حلالنده حساب و حرامنده عذاب و از

(دام سختست مکر یار شود لطف خدا * ورنه آدم نبرد صرفه ز شیطان رجیم) دام اصلنده دام مکر و یا دام شیطان ایلدی

حقیقی بوزندن معرفه الله کوهری کسب و حاصل ایلله که عالم بقایه کیتد کسه کندکله
یله تا حضور باری به ایلته سن زرا (یوم لا یفزع مال ولا بنون الامن اقی الله بقیاب
سایم) آیت کریمه سی سرینجه دنیا ده نیجه کره نصابه بالغ اوور سیم و زر کسب و جمع
ایلسک اول سنک غیری میراث دارلک نصیبدر سکایوم آخرتده اول جمع ایتد بکک
سیم و زردن بر فائده بوقدر

دام سختست مکر یار شود لطف خدا * ورنه آدم نبرد صرفه ز شیطان رجیم

دام شیطان قتی مشکدر مکر خدا تک لطفی یار اوله بوخسه آدم شیطان رجیمدن زیاده لک
ایلتز (مفردات) (دام) (دوزاق) (سخت) قتی (است) در (مکر) م (یار)
معین (شود) اوله (لطف خدا) م (ورنه) بوخسه (آدم) م (صرفه) زیاده لک
(ز) من (شیطان رجیم) م (معنای اشارتی) اعوذ بالله (زین الناس حب الیه و ان
الح) آیت کریمه سی سرینجه مشتهیات نفس اولان نسوا سیم و زر دنیا سالکین
و متقین ایچون شیطانک دام قوی بیدر و هر بر کیسه ک خلاصی قتی مشکدر که بر صیصا
و بلعم بن باعورا کی مرتبه و لایحه واصل اولمش کیسه لری تعوذ بالله ایمانندن جدا
ایلسدر مکر حق سبحانه و تعالی حضرت تک لطفی و عصمتی آکابر و معین اوله بوخسه بنی آدم
شیطان رجیم و نفس لیم اوزره زور ایلله و حیلله ایلله غالب اوله مر

حافظ ارسیم و زرت نیست چه شد شا کر باش * چه به از دولت اطف سغن و طبع سلیم

ای حافظ اکر سیم و زرت بوق ایسه نه اولدی شا کر اول اطاقت سغن و طبع سلیم
دولتندن بک نه در (مفردات) (حافظ) م (ار) اکر (سیم) کوهر (زر)
التون (ت) سنک (نست) بوق ایسه (چه) نه (شد) اولدی (از) من (دولت)
م (لطف) م (سغن) سوز (طبع سلیم) م (معنای اشارتی) (العفر فخری)
خبری سرینجه ای حافظ اکر دولت فقره ابروب سیم و زرت بوق ایسه نه سعادت
اولدیکه (هلاک المفلون و نجاة المفلون) خبری سرینجه بو عظیم نعمته شا کر اول
معارف الهیه دن اولان اطاقت سغن و قلب سلیم دولتندن زیاده نه دولت واردر

وله ابضا

کرچه ما بیدکان پادشهم * پادشاهان ملک صبحکیم

کرچه بز پادشاه بنده لری بز صباح وقتی ملکک پادشاه لری بز (مفردات) (کرچه)
م (ما) بز (بندکان) قولر (پادشاه) م (ایم) بز (پادشاهان) پادشاه لری (ما)
م (صبحکله) صباح وقتی (ایم) بز (معنای اشارتی) بحمد الله کرچه شه حقیقتک
صورتا حقیر بنده لری بز اما معشاده صباح وقتی ملکک پادشاه لری بز که (وبلا سحرهم
بستغفرون) آیت کریمه سی حکمیه شرفیاب و موفق اولمشدر

کنج در آستین و کبسه نهی * جام کیتی نما و خاک رهیم

آستینده کنج و کبسه مز بوش جهان کوستریجی جامن و خاک رهیم (مفردات)
(کنج) خزینه (در) قی (آستین) بک (کبسه) م (نهی) بوش (جام) قدح

ضرورت و زور و فرینه قائم اولدی ایچون
زک و اندی سخت قتی دیکدر * محصول
بیت * دام مکر شیطان قوی دکر مکر الهک
لطفی یار اوله والا آدم شیطان رجیمدن
فائده ایلتز یعنی اسکا ظفر بولیماز
یعنی شیطان که انبیا مکرندن امین
دکاردر آنک اغو استدن ظفر بو اوب
خلاص اولق مشکدر مکر خدا تک
لطفی یار اوله که انسانه بر طرفه داخل
ایلسد (حافظ ارسیم و زرت نیست چه
شد شا کر باش * چه به از دولت لطف
و سغن طبع سلیم) * محصول بیت *
ای حافظ اکر سیم و زرت بوق ایسه نه
اولدی شا کر اول دولت اطف سغن
و طبع سلیمدن بک نه وار یعنی بو دولت
سکا بترک لطف الکلام و طبع سلیمه مالکین
سیم و زرا اولزه اولسون ز را بو کذران
و اول پا یار مصرع * آن کسه آن
دادشاهان بکدایان این داد * (وله ابضا)
(کرچه ما بیدکان پادشهم * پادشاهان
ملک صبحکیم) * محصول بیت * کرچه
بز پادشاهک بنده لری بز اما صباح ملکک
پادشاه لری بز یعنی صباح وقتنده
ایلد یکمز دعای مستجابدر حاصلی مقبول
حضرت حقن (کنج در آستین و کبسه
نهی * جام کیتی نما و خاک رهیم) جام
کیتی نما پانیه کیتی نما و صف تر کیدر
جهان کوستریجی جام که علامه جیدن
باد کار قائمشدر * محصول بیت * خزینه
آستینده حال بو که کبسه مز نهیدر
یعنی کنج علوم و معارف مهیا و حا ضر
اما مان دیارمز بوقدر حاصلی نقد علوم
و معارف حاصل اما نقد سیم و زردن
حالی بز رفت مرتبه ده جام کیتی نما بز
یعنی بز و بخت مز دخی خاک رهیم یعنی
تواضعه خاک رهیم یعنی بوقدر علوم
و معارفه مفر و رو مکر دکا و ز حاصلی
خاک نهداد در ویش سیرت

(کیتی نما) جهان کو ستر بجی (خاله) بول چیرانی (م) ایز (معنای اشارتی) کر چه مفا تیخ خزان ارض باذن الله یدیمزده و تصر فرده در لکن اثر قدم محمدی صلی الله تعالی علیه و سلمه اتجا عزدن ایچون غثنای قلب سبیلہ خزان ارض اعراض ایدوب (الفقر فخری) سر بنه مظهر یتله دنایز و دراهمدن کیسه من تهیدر کر چه صفوت آینه قلبه اسرار جهانہ کا عی علیه مطلق اما ظاهرده اختیار فقر و مسکنت ابتکله (عطل ذلی ذل الیهود) کلامی سر بنه ذلیل و حقیر برخاک ره یعنی معنادہ قلاب صورتده مغلوب

هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم *

غرورک هر شیار و حضورک مس تی توحید بحری بز و کتاهه غرق (مفردات) (هو شیار) عقلی (غرور) م (مست حضور) م (بحر توحید) م (غرقه کنهیم) م (معنای اشارتی) طور عقلده خلد عدم التفاتدن غرور شکند دیز و قلیز حضور باریده دائم مست شراب عشق الهی بز اسرار توحید الهیک بحری بز وجودک ذنب لایقاس علیه ذنب آخر) معارفی سر بنه وجود حجابی سبیلہ اولان طاعت ناقصن موجب غفران اولد یقندن کتاهه غرق

شاهد بخت چون کرشمه کند * ماش آینه رخ جو بهیم *

بخت محبوبی چونکه کرشمه اید بز آنک آی کبی بوزک آینه سی بز (مفردات) (شاهد) محبوب (بخت) طالع (چون) چونکه (کرشمه) باز (کند) اید (ما) بز (ش) آنک (آینه) م (رخ) یکانی (چومده) آی کبی (م) بز (معنای اشارتی) چونکه طالع مزه دوشن کوکل محبوبی کر مندن عرض جمال ایدوب برناز و شویه و بر اطف و احسانه بز بر نظر بیوره (رآی قلبی ربی قال من انت قات انت) کلامی سر بنه بز اول محبوب حقیقتک (المؤمن مرآة المؤمن) خبری سر بنه انوار جلالک آینه سی اولس اولوز و حجاب وجوددن خلاص اولوز

شاه بیدار بخت را هر شب * مانکه بهان افسر و کلهم *

بختی اویانق اولان شاهک هر کیجه بزناج و کلا هتک حافظی بز (مفردات) (شاه) م (بیدار) اویانق (بخت را) دوانک (هر شب) هر کیجه (ما) بز (نکبهان) حافظ (افسر) ناج (کلاه) م (ایم) ایز (معنای اشارتی) بحمد الله هزاره عالم قبضه قدرتمده اولوب (لایعزب عن علمه مثقال ذره) شان عزتی اولان شاه حقیقتک صفات جلیله سبیلہ اتصافن سبیلہ هر شب ناج خلافتک و کلاه ولایتک حافظی و امینی اولوب تصرف عالم دستزه و برلشدر

کو غنیمت شمار هست ما * که تودر خواب و ما بیده کهیم *

دی بز همتری غنیمت صایسون زیر اسن خوابده سین و بز کوز رنده بز (مفردات) (کو) سوله (غنیمت) م (شمار) صایسون (هست) م (ما) بز (که) زیر (تو) سن (در خواب) اویقوده (ما) بز (بیده کهیم) کوز رنده بز

(معنای اشارتی) (المر) بطیر بهمنه کا ان الطیر بطیر بختاجده (کلامی سر بنه اول شاه حقیقت بز اوج علایه و مقام اعلایه و صوله همتری بز غنیمت و عزت صایسونکه ای غنی عن العالمین سن کمال استغاده و بز سنک احسانکه مراقب و امیددار

شاه منصور واقفت کما * روی هست بهر بختا که نهیم *

شاه منصور واقفدر که بر هست بوزتی هر قنده که قورز (مفردات) (شاه منصور) م (واقف) عالم (است) در (ما) بز (روی) بوز (هست) م (بهر بختا) هر قنده (نهیم) قورز (معنای اشارتی) ناصر و معین اولان شاه حقیقت علیم و سلام الغیوبدر که بز درو نمزده همتری بوزتی نه جانبه قورز و قلیز توجهی نه طرفه در بیلورز

دشمنان راز خون کفن سازیم * دوستان را قبا ی قح دهیم *

دشمنان خوندن کفن دوزه رز دوستانه فتح قفتانی و برز (مفردات) (دشمنان را) م (زخون) فاندن (کفن) م (سازیم) دوزه رز (دوستان را) م (قبا) فنان (قح) م (دهیم) و برز (معنای اشارتی) عن عمرو ابن الجوح انه سمع النبی صلی الله تعالی علیه وسلم یقول لا یجد الله صریح الايمان حتی یحب الله و ینض الله فاذا احب الله و انض الله فقد استحق الولایة الله (حدیث شریفی سر بنه کتاب الله و صراط مستقیم اولان شریعت محمدیه و اولیاء الله تعبتدن) کانهم حرمستغفره فرت من قسوره حکمجه فرار ایلین سفه اهل هوا که دشمنان خدادار آنلری هلاک ایدوب قانلرینه غرق ایلر و عدم التفاتله جکرلر بن مکدر و خون آلوده ایلر الهیه و رسوله اطاعت اولر اولان عاشقین صادقینه زیاده خبری لباس تقوی لباس ایله قلبرینه نور الهیه تک دخولی ایچون افتتاح و انفساح و برز که بحمد الله تصرف قلوب یدر و برلشدر

رنک زو بریش مایود * شیر سر خیم و افعی سیهیم *

بز قفزه زو بریشی اولمز قمری ارسلانز و قره یلاز (مفردات) (رنک) م (زوریر) بلان (یش ما) بز او کزده (نبود) اولمز (شیر) ارسلان (سرخ) قمری (ایم) ایز (افعی) یلان (سیه) م (ایم) ایز (معنای اشارتی) بز که سائر عشاق الهی و عارف بالاهن جمع دینده حرام و هادم اساس ایمان نام اولان کذب و مکر و حیلہ بز قفزه اولمز قولا و فعلا بز دن هر نه که صادر اولور سه جله واردات الهی و الهام ربانیه صادر اولور که بحمد الله بناسد الله الغالب علی ابن ابی طالب رضی الله تعالی عنه سر بنک مظهری بز که معراج رسوله آسمان چارمده اژدرها شکنده کور نمکله قوت قدسیه سن اظهار پیوردینی کبی زرخ قوت قدسیه ده بناید الله سر علیه اولوب بنده نام حیدر کرار غیر فرار اولمشدر

و ام حافظ بکو که باز دهند * کرده اعتراف و ما کوهم *

دی که حافظک بورجی گیری و بر دل اعتراف ایلشسن بز شاه دلز (مفردات) (وام)

(شاه منصور واقفت کما * روی هست بهر بختا که نهیم *

روی هست بهر بختا که نهیم * محصول بیت شاه منصور واقفدر که بر هست بوزتی هر نه که قورز یعنی همتری هر نه که حواله ایلک (دشمنان راز خون کفن سازیم * دوستان را قبا ی قح دهیم * محصول بیت دشمنان راز خون کفن

دشمنان راز خون کفن سازیم * دوستان را قبا ی قح دهیم * ایلر یعنی قانه غرق ایلر ز دوستانه قح قبا سین و بر رز یعنی قح لباسین کید برز حاصلی همتری وارد قلیری قح ایلر (رنک زو بریش مایود * شیر سر خیم و افعی سیهیم * رنک زویر بیاید مصراع نایده ده اضافت بویه در * محصول بیت بز قفزه حیلہ و زویر اولمز قمری ارسلانز و قره انکرک یلانی یعنی بکر تک ایلر اهل ربو زویر دکلیز (وام حافظ بکو که باز دهند * کرده اعتراف و ما کوهم * کوه کو آهدن مخفدر طابق دیکدر شاهد معنانه

محصول بیت شاه منصوره خطاب ایدوب بیور ر بادشاهم بیور که حافظک دینسی ادا ایلسو نلر را اعتراف ایلش سن وز اعتراف که شاهدن

(هو شیار غرور و مست حضور * بحر توحید و غرقه کنهیم * محصول بیت عیش و حضور ایلکده اوصالی بز اما غرور بزی مست ایلشدر حاصلی غرورک مستی ایز بحر تو حید ایز یعنی موحذ و غرقه کنهیم یعنی خدایی بر بیلورز و طاعنر چه کنهیم * متفرق یعنی کثرت ذنوب مزه * متفرق بویتنک مصراع اولانی هو شیار غرور و مست حضور بازوب معنایی غرور هو شیار و حضورک مستبزدین ز کیده و معناده خطا ایلش (شاهد بخت چون کرشمه کند * ماش آینه رخ جو بهیم) شاهد بخت بیینه ماش شین ضمیر شاهده راجدهر آینه رخ جو بهیم لایسه لدر * محصول بیت * طالع محبوب چونکه ناز و کرشمه ایله کله بز آنک آینه داری بز حاصلی آناری زده ظهور ایلر (شاه بیدار بخت را هر شب * مانکه بهان افسر و کلهم) شاه بیدار بختدن مراد شاه منصوردر که نه که تصریح اید جکدر بیدار بخت دولت و رفعت حضوردن کتایدنرته که سابقا تکرار ذکر اولمشدر کلاهدن مراد تاجدر * محصول بیت * بیدار بخت پادشاهک بز هر کیجه افسر و تاجی نکه با ز یعنی حافظ حاصلی دعا زیز بر کاتله سلطنتی حراست ایلر دیکدر (کو غنیمت شمار هست ما * که تودر خواب و ما بیده کهیم) کو خطاب عام یعنی پادشاه سوله دده که دیده کاهدن مخفدر یکجی طور دینی بریده کا درلر عربجه مرابا، مر قی درلر * محصول بیت * پادشاه سوله بز همتری غنیمت صای زیر اسن اویقوده و بز سکا سبان معنانه بز یعنی بزنی بکرز حاصلی همتری سکا ناظر در

بورج (حافظ) م (بکوک) سو به که (باز) کیو (دهند) ورور (کرده)
ایشن (اعتراف) اقرار (ما) بز (کوهیم) شاهد لرز (معنای اشارتی) ای ولی
کامل و عارف واصل عنایت بیوروب بزم ایچون درگاه حقده نیاز ایله که حقوق الهی
اداده و امانت الله اولان عشق و محبة الله به خدای اطیف و کریم نقصانمزی عفو
و طاعت نافصل لر می قبول و مشاهده انوار جلاله بی مسرور ایلله ای بنم رحمان
رحیم ربم وعد کریم بکرده لایخلف المهاد سزور بزر شاهد لرز

وله ایضا

آنکه پامال جفا کرد چو خاک راهم * خاک می بوسم و عذر قدمش میخوانم
اول کیمه که بنی خاک راه کبی جفا ایلله پامال ایلدی او کنده خاک او برم واک قدمنک
عذرنی دیرم (مفردات) (آنکه) اول کیمه که (پامال) ایاق ایلله چکنس (جفا) م
(کرد) ایلدی (چو خاک راه) بول تویزی کبی (م) بنی (خاک) طیارق (می بوسم)
او برم (عذر قدمش) آنک ایاغی عذرنی (میخوانم) دیرم (معنای اشارتی) اول
درد و عشق بنی گرفتار ایدوب انواع جفالله بنی ایاق ایلله چکنه بن تویزی ذیل
و حقیر ایلین محبوبك حضور معنوی سنده خای او بوب یوزم پرله سورده رگ اشتهال
و تضرع ایلله (ماعدنك حق عبادتک یا معبود) دیوب اعتراف عجز ایلله نعم لایحصى
سنگ شکرنی اداده نقصانمزی عذرنی دیرم

من نه آتم که بجور از تو بنام حاشا * چاکر معتقد و بنده دوات خواهم

بن اول دکلکه جور سبیله سندن ناله ایدم حاشا معتقد خد متکرم و دوات خواه
بر بنده (مفردات) (من) بن (نه آتم) اول دکلک (با) سبیله (جور) م (از تو)
سندن (بنام) ناله ایدم (حاشا) م (چاکر) خدمتکار (معتقد) م (بنده) قول (همزه)
و حدیثه (دولت خواه) دوات دیلجی (م) بن (معنای اشارتی) ای محبوب
بر بارمقن کس سک حقندن قاجن زاهد کبی سنگ جور و جفا کدن ناله و فریاد ایدوب
قاجم حاشا قاجم بن سنگ و حدایتکه و اطاف و احسانکه معتقد بر خدمتکار کم و سندن
دولت ابدیه طلب ایدجی بر بنده مخلصکم

بسته ام درخم کیسوی تو امید دراز * آن مبادا که کند دست اجل کوتاهم

سنگ زلفک بوکند در از امید باغلم اول اولسونکه اجل الی بنم دراز امید قصه
ایده (مفردات) (بسته ام) باغلم (در) فی (خیم) بولکم (کیسوا) زلف (تو)
سن (امید) م (دراز) اوزون (آن) اول (مبادا) اولسون (کند) ایده (دست)
ال (اجل) م (کوتاه) قصه (م) بنم (معنای اشارتی) (اناعد ظن عبدی بنی)
الخ حدیث قدسی سرنجه سنگ لطیف و کریم و رحمان و رحیم صفات عظیمه ک
اسرارنه اعتماد کلی ایلله محض الطاف و کریمکه مشاهده انوار تجلیاتکه و فیض
بلا واسطه که مظهرینه زیاده امید باغلم (آه من الم الموت قبل حصول المراد)
سرنجه اول اولسونکه اجل الی بنم دراز امیدم قصه ایلله

ذره خاکم و در کوی توام وقت خوشست * ترسم ای دوست که بادی ببردنا کاهم

بر ذره خاکم و سنگ کو یکده و قتم خوشدز قور قورم ای دوست که بر باد سنگ کو یکدن
ناگاه بنی ایتسه (مفردات) (ذره) م (همزه) و حدیثه (خاک) طیارق (م) بن
(در کوی تو) سنگ محله کده (وقت) م (خوشست) خوشدر (ترسم) قور قورم
(ای دوست) م (بادی) بر بیل (بیرد) ایلله (ناگاه) اکسزین (م) بنی (معنای
اشارتی) بومقصوده و صلت امیدله سنگ راه عشقکه خاک با عالم و بویولده چکد یکم
ذل و حقارت ایچنده و قتم و حال خوشدر معصومیت و مأ مونیتم معلوم اولمیدن
قور قورم ای دوستکه ناگاه بر باد مخالف ظهور ایدوب سنگ درگاه عزتکدن بنی جدا
ایتمکله حال تباه ایلله انکیچون بین الخوف و الرجاء معیشدهیم

صوفی صومعه عالم قدسم لیکن * حالیا دیر مغانت حوالنکاهم

عالم قدس صومعه سنگ صوفیسی یم شمدی قرار ایدم چک یرم مغتر دیریدر (مفردات)
(صوفی) م (صومعه) عبادت اوی (عالم قدس) عالم ارواح (لیکن) م (حالیا)
شمدی (دیر) کلبا (مغان) کافر (است) در (حوالنکاه) قرار ایدجک (م)
بنم (معنای اشارتی) کرچه عالم قدس صومعه سنده ارواح انبیا و اولیالره یله
حضرت الهی ذکر و انوار ذاتیه سن مشاهده ایلله بر صوفی صافی ایدم لیکن قضاء
الهی و حکمت ربانیه (الدنیا سجن المؤمن و جنة الکافر) خبری سرنجه بوا بیا
عالی اولان دیر مغانی بزه قرارگاه ایلوب (و بولوک بانشر و اخبر فتنة و الباء رجوعون)
آیت کریمه سرنک ظهور بنی مرادله بیور مشدر لطیف و رحمان و رحیم اولان
حضرت الله من امید ایدمکه (یبت الله الذین آمنوا باقول الثابت فی الحیة الدنیا
وفی الآخرة) آیت کریمه سی سرنه بی مظهر ایلله آمین بجاه سید المرسلین

پیر میخانه سحر جام جهان یم داد * و اندران آینه از حسن تو کرد آکاهم

میخانه ک پیری سحر و قتی بکجام جهان بین و پردی و اول آینه ده سنگ حسنکدن
بنی آگاه ابتد (مفردات) (پیر میخانه) پاپاز (سحر) م (جام) قدح (جهان بین)
جهان کور بچی (م) بکا (داد) و پردی (و اندران آینه) اول آینه ده (از حسن تو)
سنگ حسنکدن (کرد) ایلدی (آگاه) م (م) بنی (معنای اشارتی) بتوفیق الله
نعالی بومیخانه عالد و تحصیل شراب عشق الهی ایچون بنا قبلتان جهان فانیده
خلیفه الله اولان مرشد کامل سحر و قتی بکا نظر و همتله بر فیض الهی بخش ایتکله
آینه رحمان اولان قلبم پرده بن کشاد ایدوب اول آینه ده سنگ جلال باکاک
مشاهده سندن بنی آگاه ایلدی

بامن خاک نشین خیر و سوی میکده آی * نایبنی که دران حلقه چه صاحب جامم

قالق بن خاک نشین ایلله میخانه جاننده کل تا کوره سن که اول حلقه ده نه صاحب جامم
(مفردات) (بامن) بنه (خاک نشین) طیارقده او طور بچی (خبر) قالق (سوی)
جانب (میکده) میخانه (آی) کل (تا) حتی (یبنی) کوره سن (دران) آند

(ذره خاکم و در کوی توام وقت خوشست)

* ترسم ای دوست که بادی ببردنا کاهم
ذره باحرف وحدت و همزه حرف توسل
و او حرف عطف توام میم متکلم معناده
وقته مقید در وقت خوشست تقدیرنده که
حرف بیان بادی باحرف وحدت و با تکبیر
ناگاه اکسزین فجاءه معناسنه * محصول
بیت * بر ذره طیارق یعنی طیارق کبی
حقیرم و سنگ محله کده ده و قتم خوشدر
یعنی عالم ایدر اما ای دوست قور قورمکه
بر بادنا کهسانی بنی کو یکدن ایلله یعنی
کو یکده قرار ایلله بر بنده مانع اوله
(صوفی) صومعه عالم قدسم لیکن *
حالیا دیر مغانت حوالنکاهم (صوفیک
صومعه به اضافتی لامیه در و صومعه ک
عالم قدس بیاتیه در و میم لامیه معناده
صوفیه مقید در حوالنکاه شول پر درلکه
سنی آند اولمه حواله ایدر بونده مراد
منز لکاهدر * محصول بیت * عالم قدس
صومعه سی صوفی سیم اما شمدی
حوالنکاه و منزل دیر مغانت (پیر میخانه
سحر جام جهان یم داد * و اندران
آینه از حسن تو کرد آکاهم) * محصول
بیت * پیر میخانه سحر و قتی بکجام
جهان بین و پردی و اول آینه ده سنگ
حسنکدن که ایلدی یعنی آینه کبی
صافی قلب و پردی و بویولده سنگ
حسنکدن بنی آگاه ایلدی یعنی آینه سنگ
حسنک تجلی سن کو ستردی (بامن
راه نشین خیر و سوی میکده آی *
نایبنی که دران حلقه چه صاحب جامم)
راه نشین دینجی و حقیر کیمه حلقه در
مراد مجلسدر جاه منصب معناسنه در
* محصول بیت * بن راه نشینله قالق
میخانه جاننده کل تا کیم کوره سن
اول حلقه ده نه صاحب منصب یعنی آند
حرمتم و عزتم زیاده ظاهر و ران نشین اولمده
باقه حاصلی رندل اراستنده ابرام زیاده در

(مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود) * آه اگر دامن حسن تو بکشد آه (مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود) * محصولیت * مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود * اندیشه و فکر اولدی یعنی حافظ جانیده * انفات ایلدک یعنی حافظی قایم بر سلام و کلام ایلدک آه اگر سنک حسنک دامننی آهم طوئرسه حسن پاککه نایب ایدوب بکزیکی صولدرسه پس اعتبار و انفاتدن قالورسین (خوشم آمد که سحر خسرو خاور میگفت * باهمه پادشهی بنده تورانشاهم) خاور مشرقه در ز خسرو خاور کونیه اطلاق ایدر تورانشاه سلطان منصورک وزیر اعظمی اولمشدر وینه افر باندنددر شاه منصورک * محصول بیت * بکا خوش کلدی سحر وقتده که خسرو خاور سویلردی ججع پادشاهله تورانشاهک بنده سیم حاصلی وزیر اعظمک قوالیم مراد پادشاهی مدحدر دین تورانشاهی بیلر ایش بیتک معناسنده مراد ظاهر نظر توران ولایتی پاشاهی مدحدر و باتوران شاهنام پادشاهی مدحدر دین غریب تصرف ایلشدر (وله ابضا) (کرچه از آتش دل چون خم می در جوشم * مهر راب زده خون میخورم خاموشم) کرچه صورت تسلیمدر در جوشم قیامقدیم زراشیره انکوری وغیرینی فیجیه ویا که و به قوسک بر قاج کون طور دقدنصرکه قیامقدیم باشله کرکدر و کولک آغمد بو مرتبه به وارد قدده خیر اولوب شری حرام او اور مهر براب زده کتایتدر کولک آغزینی کریم ایلد و بالحق ایلد صوادقارندن نه که اشمار بجمدن فهم اولور خون میخورم دیدیکی شرابی خونه تشبیه ایلدک طریقه در * محصول بیت * اگر چه که یورک آتشندن شراب کوئی کی جو شده یعنی قیامقدیم حاصلی اضطراب و مشقدهیم

(حلقه) م (چه) نه (صاحب جاه) م (م) بن (معنای اشارتی) (لا ایلد ربا لم اره) که سر علی المرتضی در اکایره ایدنبرو بر مرتبه عالییه واصلکه قالی بن خاک نشین ایلد شراب عشق الهیهک میخانه سی اولان مرشد کامل حضورنه واردل اکرادن و بر اینه سکا خبرورم تا کوره سنکه اول حلقه مردان الهیده نه عظیم صاحب جاهم

* مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود * آه اگر دامن حسن تو بکشد آهم * مست بگذشتی و از حافظت اندیشه نبود * اولدی آه اگر بنم آهم سنک حسنک دامننی طونه (مفردات) (مست) م (بگذشتی) کیمک (از) من (حافظ) م (زا) سنک ایچون (اندیشه) فکر (نمود) اولدی (آه اگر) م (دامن) انک (حسن) م (نو) سن (بکشد) طونه (آهم) بنم آهم (معنای اشارتی) ای وسیله وصال و مشاهده جمال الله اولان پیرم انوار ذات الهیهیه استغراق و شراب معرفه الله ایلد مسیتک وقتی (لی مع الله وقت لایسه) فی ماک مقرب ولایتی مرسل (حدیث شریفی سرینجه معلومکه حافظدن سکا اندیشه اولدی و خاطر که کلدی آه اگر عون بارله و سنک سنکه سنک عندالله اولان حسن و جاهتک و عالی مرتبه کک دامننی بنم آرزو و اشتیاقله اولان آه و تحسرم طونه که سنک مرتبه که یقین اولم

* خوشم آمد که سحر خسرو خاور میگفت * باهمه پادشهی بنده تورانشاهم * بکا خوش کلدی که سحر وقتی آفتاب دیدی بوجهله پادشاه اعلیله تورانشاهک غلامیم (مفردات) (خوش) م (م) بکا (آمد) کلدی (سحر) م (خسرو) پادشاه (خاور) مشرق کونشی (میگفت) دیدی (باهمه) بوجهله (پادشهی) م (بنده) قول (تورانشاه) پادشاه ترکستان (معنای اشارتی) مشرق کونشی کی خانی عالم انوار الهی و فوضات ربانی افاضه ایدیمی مرشد کامل سحر وقتی بیوردیغی عجز بشریه بی اظهار ایدیمی کلات قدسیه سی بکا زاده خوش کلدی دیدی بوجهله تصرف عالم دستمه ویرایش پادشاه حقیقی اولش ایکن فخر کائنات علیه افضل التحیات سلطان ابدی اولان حبیب اللهک غلامیکه بوجهله دولت و سعادت اکتابیت ایلد حاصل ایلدم

* کرچه از آتش دل چون خم می در جوشم * مهر راب زده خون میخورم خاموشم * کرچه کولک آتشندن شراب کوئی کی قایم ایدم اوزره مهر اورمش فان یرم و خاموشم (مفردات) (کرچه) م (از) من (آتش) م (دل) کولک (چون) مثل (خم می) شراب کوئی (در جوشم) قیامقدیم (مهر) م (رباب) دوداق اوزره (زده) اورمش (خون) فان (میخورم) یرم (خاموشم) ساکنم (معنای اشارتی) کرچه کولکده اولان آتش عشق الهیدن شراب کوئی کی بلکه آتش اوزره اولان مرجل کی قیامقدیم لکن اسرار دینی اظهار ایدن اولمدیغی اجلدن ایدم اوزره

لیم مهر اوروب فان ایچرم خاموشم یعنی بو قدر اضطراب واضطرار که چکریم هیچ ظنم

(قصه جانست طمع در لب جانان کردن * تو مر این که درین کار بجان میکوشم) * شراب جانانه تشبیه طریقه جان در بر یونده ایدم و جامه لیه بومعنائی قصد ایدر بجان با حرف جر صاحب میکوشم فعل مضارع متکلم وحده درسی ایدرم * محصول بیت * اب جانانه طمع ایلک جانانه قصد ایلدک یعنی هلاکنه سعی ایلدک در سن بنی کور که بو ایشده و با یو ایشده طوغری چالیشرم یعنی جانانه سعی ایدرم دیکدر بجانک با سنی حرف صله اعتبار ایدنجه جانانه سعی ایلدم دیمک او اور یشد اب جانان دن مراد او اور حاصلی یشده ایهام وار (من کی آزا دشوم ازغم دل چون هر دم * هندوی زلف بتی حلقه کند در کوشم) ازاد دن مراد خلاصه رهندوی زلف بیانیته در بنده اضافت لامیه و با حرف وحدت * محصول بیت * بن کوکل غنندن خن ازاد او اورم یعنی خن خلاص بو اورم چو نکه هر نفس و هر ساعت بر محبوبک هندوی زلفی قوامده حلقه ایدر یعنی قوامده حلقه کچور حاصلی بتی قول ایدر یونده بدن مراد اسم خدا اولمی ممکن در دین خطا ایش زرا اسماء الله تو قیغیدر یعنی اجازت شرعه موقوفدر شریعتده اینه خدایه بت دیمک وارد اولماش (خرقه پوشی) من از غایت دینداری نیست * پرده بر سر صد عیب نهان می پوشم (خرقه پوش و صف ترکیدرو یا حرف مصدر و همزه حرف توسل دیندار و صف ترکیدرو یا حرف مصدر پرده یا حرف وحدت و با تنکیر و همزه وصل توسل * محصول بیت * بنم خرقه بو شلغم غایت دیندار ایدم و کال مسلمان ایدم دکلد ربلکه یوز کیرلی عیب پرده اورم حاصلی خرقه پوش اولدیم زهد و تقوا ایدم دکلدر بلکه عیبی ستر ایلک ایچوند (من که خواهم که نوشم بجز از راقی خم * چه کنم که سخن پیر معانی نبوشم) راقی واک فقیله صافی معناسنده در وای معنوق اوقوب اعلال ایلدک تصرفات ایجا مدد در حاتم و کافرو عارض کی عرب راقی در صافی معناسنده راقی خدن مراد صافی شرابدر * محصول بیت * بن که دیرمه که شرابک صافیسندن غیرینی

مهر اوروب درد عشقه تحمل اوزره خاموشم

* قصد جانست طمع در لب جانان کردن * تو مر این که درین کار بجان میکوشم * محبوبک اینه طمع ایلک کنی کندی جاننه قصد ایلدک در سن بنی کور که بو ایشده جانله چالشورم (مفردات) (قصه جان) م (است) در (طمع) م (در) فی (اب) دوداق (جانان) محبوبان (کردن) ایلک (نو) سن (مرا) بتی (بین) کور (درین کار) بو ایشده (بجان) جاله (میکوشم) چالشورم (معنای اشارتی) (تفکروا فی آلاء الله ولا تنفکروا فی ذات الله) کلامی سرینجه محبوب حقیقت بلا حجاب بنفسه کلامی استعاضه طمع جانک هلاکنه قصد ایلدک در سن بنی کور که بو ایشده انوار ذات الهیهیه مستغرق اولغه جان و دل ایلد سعی ایدرم یوندن زیاده طلب الیترم * من کی آزا دشوم ازغم دل چون هر دم * هندوی زلف بتی حلقه کند در کوشم * بن کوکل غنندن خن ازاد او اورم چون هر نفس بر محبوب سیاه زلفی قولانغه حلقه ایلر (مفردات) (من) بن (کی) خن (آزاد) م (شوم) اولم (از) من (غم دل) کوکل غنی (چون) چونکه (هر دم) هر نفس (هندوی زلف) سیاه زلف (بتی) بر محبوب (حلقه) م (کنند) ایدر (در کوشم) قولانغه (معنای اشارتی) بن مطاوعک حصولی بولنده کوکل غنندن نجه آراد اولورم و یوحن و بلایای عشق نجه ترک ایدم پلورم چونکه هر نفس اول محبوب حقیق غیب انغیده اولان تجلیات اسماء صفاتی اندانی و حالاتی کوش جانمده حلقه وار چشمده ایدر مشدر و هر دم انوار قدسیه سن اظهار ایلشدر

* خرقه پوشی من از غایت دینداری نیست * پرده بر سر صد عیب نهان می پوشم * بنم خرقه بو شلغم تمام دین دار ایدم دکلدر یوز مستور عیبک باشی اوزره پرده اورم (مفردات) (خرقه پوشی) خرقه کیمیک (من) بن (از) من (غایت) م (دینداری) دین طوئجیاق (نیست) دکل (پرده) م (همزه) وحدتیه (بر) علی (سر) باش (صد) یوز (عیب) م (نهان) کیر او (می پوشم) اورم (معنای اشارتی) صوفیان حقیقت ابا سنی و صلحا کدوه سنی کیمیکلم که مستحق اولدیمدن دکل (من تشبه بقوم فهو منهم) کلام سرینجه محیه منسبه صوفیه و تشبیه صوفیه اهل نجات اولسی حسیله کدوه صلحا ده اولقلغه عیوب بی شمارم مستور او اوب و اهل نجاتدن اولقلغمی ایدم ایدرم

* من که خواهم که نوشم بجز از راقی خم * چه کنم که سخن پیر معانی نبوشم * بن که ایدرمه که شراب صافیدن غیری نوش ایتیم نه ایدم اگر پیر معانک سوزنی قبول ایتیم می ایدرم (مفردات) (من) بن (خواهم) ایدرم (نوشم) ایچیم (با) للابسه (جز) غیر (از) من (راقی) شراب (خم) کوپ (چکنم) نه ایدم (کر) اگر (سخن) سوز (پیر معان) پاپاز (نبوشم) قبول ایتیم استفهام تقریردر (معنای اشارتی) بن که عاشق اللهم ایدرم دائم خم وحدتدن شراب عشق

ایچیم یعنی در دیننی نوش ایلیم نجه ایدم اگر پیر معانک سوزنی دیکلم یعنی پیر معان سوزنی ایشتمکه قادر دکل حاصلی بتی دانما صافینه ترغیب ایدر یا معنی بویله اوله که پیر معان بکالیج الیکه نه کبر رسد اگر صافی اگر دردی زیر اهر رنده بر کفیت خاص وارد دیمک اوله

(حاش الله که نیم معتقد طاعت خویش * این قدر هست که که که قدسی میوشم) * محصول بیت * حاش الله که بن کنیدی طاعت معتقد اولیم یعنی معتقد بود قدر و ار که کاه کاه بر قدح نوش ایدرم حاصلی نفسی که با هم کاهی باده ایچمه که فادرد کلم یعنی شراب ایچدیکم اجماله عدم اعتقاد بدن دکلدر اعلی غرور مدن دکلدر (هست ایدم که علی رغم عدو و روز جزا * فیض عفو و غفوش نهید بار کنه بردوشم) رغم دشمنک برونی پیره سورنکه

الهیة نك غیری نوش اینیم و راه عشقندن غیری به کیتیم نه ایدیم هر شد حیات بخشیم سوزنی قبول اینیم می ایدرم که بکا تعلیمی بود

* حاش الله که نیم معتقد طاعت دوست * این قدر هست که که که قدسی می نوشم *

حاش الله که دوستک طاعتنه معتقد دیکم معتقد بود قدر و ار که کاه کاه بر قدح نوش ایدرم (مفردات) (حاش الله) م (نیم) دیکم استفهام تقریر بدرد (طاعت دوست) م (این قدر) بود قدر (هست) (وارد) (که که) وقت وقت (قدح) م (با) وحدتیه (می نوشم) (نیم) (معنای اشارتی) (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) آیت کریمه سی سر سجد حاش الله که باعث خلقتن آنحق حضرت الهه عبادت و طاعت اولد یعنی بن معتقد دیکم معتقد بود قدر قصورم وار که حضرت الهه اولان عشق و محبتی و انقیاد و طاعتی کاه کاه اظهار ایدرم کاه کاه ستر ایدرم

* هست ایدم که علی رغم عدو و روز جزا * فیض عفو و غفوش نهید بار کنه بردوشم *

ایدیم واردر که دشمنک کور لکنه قیامت کوئی آنک عفو و غفوشی کنه یو کنی اوموزم اوزره قومیه (مفردات) (هست) (وارد) (ایدیم) م (علی رغم عدو) دشمنی خور و ذلیل ایتمک ایچمن (روز جزا) قیامت کوئی (فیض) (دو کلم) (عفو) م (ش) ضعیف (نهید) (قوس) (بار) (یوک) (کنه) م (ر) (علی) (نوشم) (اوموزم) (معنای اشارتی) حضرت الهه ایدم بود که عدو من اولان شیطانی خور و ذلیل و مأیوس ایتمک چون حق سبحانه و تعالی یک رحمت واسعه سی مقتضا سجد عفو و مغفرتی قولاری اوزره افاضه ایدم که بنم دخی اوموزمده کنه یو کنی قومیه

* پدرم روضه جنت بدو کندم بفروخت * ناخلف باشم اگر من بجوی نفروشم *

پدرم جنت باغچه سنی ایکی بغدادیه صادی ناخلف اولورم اگر بن برآر به به صایم (مفردات) (پدرم) م (روضه) (باغچه) (جنت) م (با) (بلا) (به) (دو) ایکی (کندم) (بغدادی) (فروخت) (صادی) (ناخلف) (وادی) (سوه) (باشم) (اولم) (من) بن (بجوی) (برآر) به به (نفر وشم) (صایم) (معنای اشارتی) پدرم بزرگوارم حضرت آدم علیه السلام باعث ترقی و سبب قربیت مقام قاب قوسین اولان محن و درد و بلا یای عشق اختیار بدو روضه جنتی ایکی دانه بغدادیه صادی و بوم رفوق اولان دار محنت کلوب اوچوزسته که به و نضرع و نیاز ایلدی اگر بن برآر به به صایم نسیم ناخلف اولورم که (و ما حرامان علی اهل الله) بیورلشدر

* اگر از بن دست زندم مطرب مجلس ره عشق * شعر حافظ ببرد وقت سماع از هوشم *

اگر مجلس مطرب مجلس ره عشق پرده سنی بونک کی چاه حافظ شعری سماع وقتی بنی عقلدن ایلنور (مفردات) (کر) (اگر) (از بن دست) (بوالدن) (زند) (مطرب مجلس) م (ره) (بول) (عشق) م (شعر حافظ) (ببرد) (ايلنور) (وقت سماع) م (از) (من) (هوش) عقل (م) بنی (معنای اشارتی) اگر اول معدن اسرار الهی اولان مرشد کامل اسرار عشقی بیت ساقیه مذکور اولان کبی آشکاره بیان ایلله حافظک لسان

فیتله

جالنی معنا سنه اولدینی تقدیرجه معنی بویه اولور اما استماع معنا سنه اولدینی تقدیرجه مطرب مجلس دیکلمه وقتند حافظک شعر بنی هوشدن ایلنور از هوشم معقول غیر صریحیدر ببرد و جازدر که ره عشقندن مراد پره عشق اوله پس مضاف تقدیر به احتیاج اولم معنای بنی شعر مبتدا اولانه قصر ایدنلر تقصیر ایلشدر

(وله ایضا) (کر من از سرزنش مدعیان ایدم * شیوه زندگی و مستی زود از پیشم) سرزنش باشد تا فقدر صریحه تو بیخ درلر شوبه بونده پیشه معنا سنه در یعنی صنعت زندگی و مستی باری مصدر به زود * محصول بیت * اگر بن مدعیان طعن و تو بیخنده اندیشه چکرسم یعنی بیم ایدرم رندلک و مستلک شوبه سی اوکدن کتیر یعنی بدن اول صنعت صادر اولم حاصلی حقندن کاه مزیم (زهد رندان نو آموخته راهی بدیهیت * من که بدنام

غیبه ظهور ایدن شعری اول اسراری مؤید اولوب سماع وقتی بنم و سار مستلک عقل معشتری از الله و محو ایدر

* وله ایضا *

* کر من از سرزنش مدعیان ایدم * شیوه زندگی و مستی زود از پیشم * اگر بن مدعیان طعن و مستلک و مستلک شوبه سی بنم حقندن کتیر (مفردات) (کر) (اگر) (من) (بن) (ز) (من) (سرزنش) (طعن) (مدعیان) م (اندیشم) فکر ایدم (شیوه) جلوه (زندگی) (لا اله الا الله) (مستی) م (زود) (کتیر) (از) (من) (پیشم) اوکدن (معنای اشارتی) سلطان عشقک غلبه سی وقتنده حالات عشقندن خبردار اولمیان مدعیان طعنندن فکر و خوف ایدم عبارتی و مستلک جلوه سی و حالات عشقک لذتی بدن کتیر و ماسوی فکری دخی خاطر م کاز

* زهد رندان نو آموخته راهی بدیهیت * من که بدنام چهارم چه صلاح اندیشم *

یکی اوکر نمش رندلک زهدی کوبه منسوب بریوادر بن که چهارم بدنامیم نه صلاح فکرم ایدم (مفردات) (زهد) م (رندان) (عبارت) (نو آموخته) (یکی) اوکر نمش (راهی) (بریول) (یا) (لالا) (به) (دو) (کوی) (یا) (نسبیه) (است) (در) (من) (بن) (بدنام) م (چهارم) م (چه) نه (صلاح) م (اندیشم) (فکر ایدم) (معنای اشارتی) فقدر ان حقیقتلر اسرارندن کاه اولوب مجر دصورت قلندر به لک اوکر نمش عبارلر زهد و صلاح و تقوای عقلک و روحک نوری از اله ایدیمی شیخ ناقصه منسوب بریوادر حقیقت قلندر به لک قیاب عزتده مستور اولوب کند و بی بر کیمه یلمه کربن کبی که چهارم بدنامیم اظهار صلاح نه در اول شرکی فکر دخی ایلیم

* شاه شوریده سران خوان من بی سامان را * زانکه در کم خردی از همه عالم پیشم *

بن عقلسره دیوانه ترک شاهی اوقوز را که نقصان عقاده جمع عالم دن زبانه م (مفردات) (شاه) م (شوریده) (سران) (باشلری) (قارش) (مورش) (خوان) (اوقوز) (من) بن (بی سامان را) یونسره و عقلسره (زانکه) (آندکه) (در کم خردی) (عقلی) (نقصان) (عقله) (از) (عالم) (جمع) (عالمدن) (پیشم) (زیاده) م (معنای اشارتی) بحمد الله عشق الهیه سبیلله عقل معاش بدن کلی منسلخ اولوب بود و نابود چهایی بکسان بلکه نفسی و وجودی نسیان ایتمک مست و حیران اولمشم ای عاشق سن بن عقلسره دیوانه لک شاهی اوقوز را که عقل معاشن نقصان شده جمع خلق عالمدن زیاده م که عقلنی ترک ایتمین جناب حقه آشتا اوله من و قر بیت بویه من

* برجین نقش کن از خون دل من خالی * تاب اندک که قربان تو کافر کیشم *

الذک اوزر بنم خون دلمدن برخال نقش الهه تا بیلله که سن کافر مذ هبایک قربانی م (مفردات) (بر) (علی) (جبین) (الن) (نقش) م (کن) (ایله) (از) (بن) (خون) (قاز) (دل) کوکل (من) بن (خالی) (برک) (تا) حتی (بداند) (بیلله) (ز) (قربان) م (نو) سن (کافر) م (کیش) (مذهب) (ودین) م (بن) (معنای اشارتی) (سیماهم فی وجوههم

قربانیم یعنی سنک قربانک اولدیم معلوم اولسون بوعادندر که حسنه ایچون بر قربان ایلشدر آنته قربان قاتندن برک قورل

(اعتقادی بنام بکدر بهر خدا * تاندانی که درین خرقه چه نادر و بشم) اعتقادی باوحدت و تنکیر تا حرف تامل که حرف بیان
محصول بیت * بکار اعتقاد کوستر و کچ الله ایچون یعنی بنم احواله مقید اوله ناکیم بیلیم سن که بوخر قفده نه نادر و بشم یعنی
فقر اخر قفده سنده درویش اولدیم یعنی بیلیم سن (شعر خوبار من ای باد بر بار بخوان * که زمر کان سیه برک جان زدنیشم)

۳۳۸

من اثر السجود آیت کریمسی سر نجه ای محبوب بنم خون دلدن جبین ظاهر مده
و جبین باطنده اوارنجلی ذاتکرن رخال و بر عز و اقبال نقش و اظهار ایله تایلله
که سن ستار اسرار عشق قرق بازم و راه عشقکه جان فدا ایدلردنم

اعتقادی بنام بکدر بهر خدا * تاندانی که درین خرقه چه نادر و بشم

صلاحه بر اعتقاد کوستر الله ایچون احوالی نجس ایلله کچ تایلیم سن که بوخر قفده
عجب درویش دکلم (مفردات) (اعتقاد) م (یا) وحدتیه (بنا) کوستر (بکدر) کچ
(بهر خدا) الله ایچون (تاندانی) بیلیم سن (درین خرقه) بوخر قفده (چه) عجب (نادر و بشم)
درویش دکلم (معنای اشارتی) ای سالک قردش (حل المؤمن علی اصلاح
اقرب الی افلاج) کلامی سر نجه سندخی زده و زم کی لیا س فقرده اولان درویشانه
بلکه امین خزان اسرار الله درویش حسن ظن ایلله کرم ایت الله ایچون احوالی نجس
مشغول اولم ناکیم بوخر قفده درویش حقیقی اولدیم یعنی اکلیم سن و حق تعالی
کنندیم اسرارنی ستر ایلدیم درویش حقیقیله دخی سوء ظن دوشیمه سن

شعر خوبار من ای باد بر بار بخوان * که زمر کان سیه برک جان زدنیشم

ای باد بنم قان باغدر بیجی شعر می یارک قفده او قو که یارسیاه مژگانندن بنم جانم طبری
اوزره نیش اوردی (مفردات) (شعر) م (خوبار) قان باغدر بیجی (من) ن (باد) یل
(بر بار) یارک قفده (بخوان) اوقو (ز) من (مژگان سیه) کبرک (ر) علی (رک)
طبر (جان) م (زد) اوردی (نیش) (شعر) م (بکا) (معنای اشارتی) ای پیروشن ضمیم
پوناز و نیاز ایلله و آرزو و اشتیه قله در کا حقه اولان شعر می و نیاز می یارک قفده او قو و قبوله
همت ایلله که بولکلمات قدسیه جانم طهرنه نیش فیو ضالمک و آتش تجلیات غیبیه نک
ظهرو رندند

دامن از رشحه خون دل من درهم چین * که اثر در تورد چون بخراشی ریشم

بنم خون دلم رشحه شدن دامنکی صاف زرا اثری سکا بر یسور چونکه بنم یار می
طر ملیه سن (مفردات) (دامن) نک (از) من (رشحه) سزندی (خون) قان
(دل) کوکل (من) بن (درهم) بری برشه (چین) دیوشمر (که) زرا (درو)
سکا (رسد) ایر یسور (چون) چونکه (بخراشی) طر ملیه سن (ریشم) یار می
(معنای اشارتی) ای سالک بنم درد عشق الهیه ایلله پر خون اولان کوکلمه رشحات
فیوضات خدا فیضان ایدم کده سندخی تعلقات ماسو ایدن کندی قلبکی صافن که
آثار فیض الهی سکا دخی ایر یسور و قسا که بنم یار می تحریر ایدم سن و حضور مده
حاضر قلب اوله سن

من اگر رندم و کر شیخ چه کارم باکس * حافظ راز خود و عارف وقت خویشم

بن اگر رند اگر شیخ بنم کیمه ایلله نه ایشم وار کندی رازمک حافظیم و کندی وقت
عارفیم (مفردات) (من) بن (رندم) عیارم (شیخ) م (چه کارم) نه ایشم
(باکس) کیمه ایلله (حافظ) م (راز) سر (خود) کندی (عارف) م (وقت) م

خویش

عارفیم یعنی سری نااهلن حفظ ایدرم و کندی وقتی یلورم یعنی اوقاتی ضبط ایدوب تضییع اوقات ایلرم حاصلی کیمه ایلله
علاقدم بوق و کیمه نک حالیه مقید دکلم بلکه کندی حاله مقیدم فقط

شعر خوبار بیانیه خوبار و صف تر کبیدر
باریدن قان باغدر بیجی معنانه بر بار
اضافتی لامیه که حرف رابط صفت
مژگان سیه بیایدنرک جان لامیه در مجازا
رک کاف بحمله طمر دیکدر نیشم میم
معنانه جان مقید در برک جانم تقدیرده
پوندنیش نیشتر در یعنی قان آند قاری آت
اگر چه نیش زهرلی حیوانک صوفی بی
آله ده دیور مثلاً آرنک و چیساک
و عفرک صوفی بی آتده نیش دیور
محصول بیت * بنم قان باغدر بیجی
شعر می ای باد یارک قفده اوقی انجلی
یار که سیه کر بکار بدن جانم طمر شده
نیش اوردی یعنی شول یار که کر بکار یله
جانمی مجروح ایلدی و جازندر که که حرف
تعلیل ایچون اوله بس معنی زرا مژگان
سیاهندن بنم جانم طمر شده نیش اوردی
دیک او اور (دامن از رشحه) خون دل
من درهم چین * که اثر در تورد
کر بخراشی ریشم (رشحه) سزندی
یعنی صوفی باغدری سنه که بر نسنه دن
سیر درهم چین دیوشمر دیکدر که حرف
تعلیل در تورد حرف صله بخراشی ریشم
با حرف نا کید خراشی فعل مضارع مفرد
مخاطبدر طر ملیه سن دیکدر ریشم
مفعول بیجی * محصول بیت * آنکی
بنم یورم قاتی رشحه شدن دیوشمر زرا
سکا اثر ایدر اگر یار می طر ملیه سن
یعنی یار می خراش ایدرسک رشحه خون
دلم سکا تأثیر ایدر یعنی سیدلر ایدر
دامنکی رشحه خون دلدن اوراق طوت
(من) اگر رندم و کر شیخ چه کارم باکس
حافظ راز خود و عارف وقت خویشم
محصول بیت * بن اگر رند باده نوشم
و اگر شیخ صومعه دارنه ایشم وار کیمه
ایلله یعنی کیمه حالیه مقید دکلم بلکه
کندی رازمک حافظی و کندی وقت

۳۳۹

(وله ایضا) (کر ازین منزل غربت بسوی خانه

روم * ذکر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم)
محصول بیت * خواجیه بوغزلی زند
شهرنده یور مشدر اگر بوغزلی منزلندن
خانه جانیسه کیدر سم یعنی غربتدن
خانه یه وار رسم ردخی اول بره که وارم
عاقل و دانا وارم فرزانه عاقل دیکدر

وله ایضا

کر ازین منزل غربت بسوی خانه روم * ذکر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم

اگر بوغزلی منزلندن خانه جانیسه کیدم کبرو اورایه که کیدم عاقل و عارف کیدم
(مفردات) (کر) (ازین) بوندن (منزل) م (غربت) م (بسوی خانه) اوطرفه
(روم) کیدم (دکر) کبرو (آنجا) اورایه (روم) کیدم (عاقل) م (فرزانه) عارف
(روم) کیدم (معنای اشارتی) اگر بوجمل عبور اولان غربت منزلندن وطن اصلین اولان عالم
ارواح کیدم کبر و او جانیسه که کیدم (ولقد جئتوا فرادی کا خلقکم ثم اول مره) آیت
کریمه سی خطاب عزتندن سلامت بولتی ایچون عاقل و عارف بالله اولدیم حاله کیدم

کر ازین سفر کر سلامت بوطن باز رسم * نذر کردم که هم از راه بیخانه روم

بوسفردن سلامت اگر کبرو و طمعه ایریشم نذر ایلدیم که هم بولدن بیخانه نه کیدم
(مفردات) (زین سفر) بوسفر دن (کر) اگر (با) لاله لایسه (سلامت) م (با)
لایسه (وطن) م (باز) کبرو (رسم) ایریشم (نذر) م (کردم) ایلدیم
(هم از راه) بولدن (با) لاله لایسه (بیخانه) م (روم) کیدم (معنای اشارتی)
استعید بالله (ریش لایق قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب)
آیت کریمه سیه وسیله رحمان و رحیم اولان حضرت الله مکرم و احسانندن دانا
دنیا و آخرتده ایمانن اوزره ثابت قدم اولوب سلامه الله الله الله و صلوات ایلدیم
بعاده اولان ربک اصف و کریمه بوسفر دن اگر سلامه الله ارواح قدسیه ایچنه ایریشورسم
نذر ایلدیم که اول عالمه دخی صراط مستقیم اوزره کیدوب حضرت الله جنانک
مست و حیرانلری اولان زمره عشاق ایچنه کیدم

تابکوم که چه کشف شد ازین سیر و سلوک * ردر میکه بابرط و بیخانه روم

زادیم که بوسیر و سلوک کدن بکانه کشف اولدی بیخانه قیوسنه قیوز
وقد حله کیدم (مفردات) (تابکوم) حتی دیم (جد) نه (کشف) م (م) بکا (شد)
اولدی (ازین) بوندن (سیر و سلوک) م (بر) علی (در) قیو (میکه) بیخانه
(بابرط) قیوزله (بیانه) قدح (روم) کیدم (معنای اشارتی) ناکه حق سبحانه
و تعالی حضرت تبارک بواطف عظیمه تشکر اوسر و رادیم که بوسیر و سلوک کده
بکانه عجب کشف و نه عجب احسان اولدیم که کندوره جلال الله دن دایم تجلی اولان
عشق و عارف بالله زایلله بوراده دخی جمع و مصاحب اولدم دیونفره و فریاد و حالات
شراب عشق خدایی اظهار ایدرم

آشنایان ره عشق کرم خون بخورند * ناکیم کر بشکایت بریکانه روم

مدعیاره و اغیاره شکایت ایدر سم

خویش

۸۳

راه عشق آشنایی اگر بنم فانی ایچله ناکسم اگر شکسته بیکانه نک فتنه کیدم
(مفردات) (آشنایی) م (ره) یول (عشق) م (کر) اگر (م) بنم (خون)
قان (بخورند) ایچله ناکسم انسان دکام (کر) بشکارت (م) (بر) عشق
(بیکانه) یاد (روم) کیدم (معنای اشارتی) چونکه دنیا و آخرت صحبت عشاق
الهی سبب سعادت ابدی اولیچق راه عشق آشنایی بنی اولاد یروب فانی ایچله
وهر نه در او جفا ایدله ناکسم اگر شکسته بیکانه اولان عوام ناکسم
قتل کیدم

بعد ازین دست من وزلف چو زنجیر نگار * چند چند ازین کام دل دیوانه روم

یون نصره بنم الم محبوب زنجیر کی زانی ایله در نیجه بر نیجه بر دیوانه کوکلمک مرادی
آرد نیجه کیدم (مفردات) (بعد ازین) یون نصره (دست من) بنم الم (واو) م
(زلف) م (چو) مثل (زنجیر) م (نگار) محبوب (چند چند) نیجه نیجه (از)
من (بی) ارد (کام) مراد (دل) کوکل (دیوانه) م (روم) کیدم (معنای
اشارتی) یون نصره بنم کارم اول محبوب حقیقت صفت قدیم وابد یاری ایله
اتصاف و اسرار لدنیسه غیبیه لایله انکشاف طابنده و حضور معنویه سنده توجه
نام ایله دائم و قائم اولقدر نیجه بر نیجه بر دیوانه کوکلمک هواسی آرد نیجه کیدم

کر بنم خیم ابروی چو محرابش باز * سجده شکر کنم وز بی شکرانه روم

اگر کبری الیک محراب کی اروسنک یوکلمی کورم سجده شکر ایدم و شکرانه آرد نیجه کیدم
(مفردات) (کر) اگر (بنم) کورم (خیم) یوکلم (ارو) فاش (چو) مثل
(محراب) م (باز) کبرو (سجده شکر) م (کنم) ایدم (ز) من (بی) آرد (شکرانه)
م (روم) کیدم (معنای اشارتی) اگر کبر و اول محبوب حقیقت توجه معصود
بالذات اولان انوار ذاتیه قدسیه و اسرار لدنیسه غیبیه سن بصیرت قلبک انکشافیه مشاهده
ایدم سجده شکر ایدم و شکرانه جان فدا ایکنده ثابت قدم اولم

خرم آن دم که چو حافظ بتولای وزیر * سرخوش از میکده بادوست بکاشانه روم

سرور اولدم که حافظ کی وزیر محبتی ایله دوستله میخانه دن خاله مد سرخوش کیدم
(مفردات) (خرم) شاد و سرور (آن دم) اول نفس (چو) مثل (حافظ) م (با)
لحلا بسه (تولی) محبت (وزیر) م (سرخوش) م (از) من (میکنده) میخانه
(بادوست) م (با) م (کاشانه) خانه (روم) کیدم (معنای اشارتی) سعادت و دولت
و سرور مؤبد اولدم آخره و وقت نزوحه که حق تعالی نک اندیسا و اولیال بنده محبت
سیله انوار تجلی ذات الهی ظهور ایدوب مست و مستغرق اولدیم حالد حضرت
الهی عون و عنایتیه یوسف علیه السلام جانی مشاهده و قشند زان مصر قطع
یدمرارتی ناکلری کی بدخی انوار جمال الهی لذت مستغرق اولوب مرارت سکران
موتی بلیله میخانه دنیادن وطن اصلین اولان ارواح قدسیه ایچنه مستغرق و استراقت ایله
لقاء الله واصل اولم

(بعد ازین دست من وزلف چو زنجیر نگار * چند چند ازین کام دل دیوانه روم)
* چند چند ازین کام دل دیوانه روم
* محصول بیت * یون نصره بنم الم
و نیکارک زنجیر کی زانی یعنی جانانک
زلفیه یون نصره بنم حاصلی انکله
الکونوم نیجه نیجه تکرار ناکید ایچوندر
یعنی نیجه بر دیوانه کوکل مرادی آرد نیجه
کیدم حاصلی نیجه بر آرزوی نفس
و هوای دل آرد نیجه کیدم (کر بنم)
خیم ابروی چو محرابش باز * سجده شکر
کنم وز بی شکرانه روم (محرابش شین
ضیردله می کوز اولان جانانه راجعدر
باز یون نصره جازدر که کبرو معنای اوله
و جازدر که محض ناکید ایچون کله
* محصول بیت * اگر جانانک محراب کی
خیم ابروی کبرو کورم سجده
شکر ایدم و شکرانه تابع اولوب آرد نیجه
کیدم یعنی بو شکرانه ایچون نیجه
صدقه و بریم یعنی نذر اولسون دائم
طریق شکر کنک (خرم آن دم که چو
حافظ بتولای وزیر * سرخوش از میکده
بادوست بکاشانه روم) * محصول بیت *
خرم و شاد اول ساعت که حافظ کی
وزیر محبتیه سرخوش اولوب میخانه دن
دوست ایله خانه به کیدم یعنی وزیرک
لطف و احسانیه میکنده باده نوش
اولوب و سرخوش اولوب جانانله
کاشانه وارم سرور و شاد مانلی
دمه اسناد مجاز یدر

وله ایضا

کر چه افتاد زلفش کرهی درکارم * همچنان چشم کشاد از کرمش میدارم
اگر چه الیک زلفدن بنم ایچمه عقد دوشدی آنجلین الیک کر مندن کشاد امید فی
طونارم (مفردات) (کر چه) م (افتاد) دوشدی (ز) من (زلف) م (ش)
ضمیر (کره) عقد (با) وحدتیسه (در) فی (کارم) ایچمه (همچنان) آنجلین
(چشم) امید (کشاد) آجغلق (از) من (کرم) م (ش) ضمیر (میدارم) طونارم
(معنای اشارتی) کر چه اول قابض و باسط حضرت الهی قابضیت صفاتک تجلیسی
ظهور ایکنده بنم انوار عشق خدا ایله منفتح و منفتح اولان قابض و منقبض و محبت اولوب
کاربرک ترقیسته مانع اولدی لکن ین اول فلاح و کشف اولان حضرت الهی کرمندن
امید طونارمکه باطیله تجلی سیوروب انکشاف و افتتاح بخش ایله

بیطرب حل مکن سرخی رویم که چو جام * خون دل عکس برون میدهد از رخسارم

بنم یوزمک حرتنی سرورده حل ایله زرا جام کی خون دلم رخسارم عکسی ظهیر
ورر (مفردات) (با) للحلا بسه (طرب) شوق و سرور (حل) م (مکن) ایله
(سرخی) قرمز یاق (روی) یوزم (م) بنم (که) زرا (چو جام) قدح کی
(خون دل) کوکل قانی (عکس) م (برون) طشره (میدهد) و برر (از) من
(رخسارم) بکافرمندن (معنای اشارتی) ای عاشق بنم رویمده اولان حرتی و وجاهتی
فرح و سرور مدن آله زرا قدح ایچنده اولان حرتی ظاهره کور ندی کی
بنده خی درد عشق الهیه ایله پر خون اولان جگر م فاندن عکسی ظاهره
اور مشدر

پرده مطرب از دست برون خواهد برد * آه اگر زانکه درین پرده نباشد بارم

مطرب پرده سی بنی الدن طشره ایلتی سردر آه اگر اندنکه بوردده بکا اجازت اولیه
(مفردات) (پرده) م (مطرب) م (از دست) الدن (برون) طشره (خواهد)
ایستدر (پرد) ایلتک (آه اگر) م (زانکه) اندنکه (درین پرده) بوردده (نباشد)
اولیه (بار) اجازت و یول (م) بکا (معنای اشارتی) مرشد کامل مقام استراقده
بکا نظری و فیضی بنی طور عقلمدن طشره چیتا روپ مجذوب فقط مر تبه سنده
دوشر مشدر آه اگر بومقامدن بنی کچور یوب بکا ترقی ایله وصلت کامله چاننده
اجازت اولیه

چو پاسبان حرم دل شده ام بس همه شب * تادرین خانه جز اندیشه اونکذارم

دو کلی کیچله کوکل حرمک پاسبانی اویشم تا بوخانه ده الیک فکرندن غیری بی قومیم
(مفردات) (پاسبان) بکیچی (حرم) م (دل) کوکل (شده ام) اولمشم (بس)
انجق (همه شب) چله کیچله (تا) حتی (درین) بو (خانه) م (جز) غیر
(اندیشه) فکر (او) ضمیر (نکذارم) قومیم (معنای اشارتی) بو ترقیق
حصول ایچون کیچله تابش کوکل حرمک پاسبانی اولدم تا که بوخانه تجلی اولان

(وله ایضا) (کر چه افتاد زلفش کرهی درکارم * همچنان چشم کشاد از کرمش میدارم)
صله همچنان آنجلین کذلک معنای در چشم کشاد لایمه چشم بوند امید معنای سنده در کشاد اسرار مصدر معنای سنده
امید فتح دیکدر * محصول بیت * اگر چه

جانانک زلفدن ایچمه بر دو کم دوشدی
یعنی زلفه کر فتنه اولد یغمندن ایچم
منعقد اولوب ایلی کی دوشدی آنجلین امید
قحیده الیک کر مندن طونارم
یعنی جانان کرمندن و یازانی کرمندن
ضمیر غائب ایکنده راجع اولقی میکندر
یعنی کارم زلفدن منعقد اولدی کی امید
کشاد کار ید اندن طونارم و باجائندن
(بطرب حل مکن سرخی رویم که چو جام
* خون دل عکس برون میدهد
از رخسارم) * محصول بیت * بکرک قزاقی
شک و شادما نلفه حل ایله یعنی یوزم
قرزدی سرورمدن دکله ر بلکه بورم
قانی یوزمدن طشره عکس و برر که وزمک
قرزدی آندر شکران دکل پرده
مطرب از دست برون خواهد برد * آه
اگر زانکه درین پرده نباشد بارم * محصول
بیت * مطرب پرده سی بنی الدن طشره
ایلدی سردر یعنی بنی بی اختیار اید سردر آه
اگر شوبله که بوردده بکا اجازت اولیه
یعنی پرده عشاقده دخول ایکنده بکبار
اولیه یعنی اجازت اولیه و انحراف
پرده اولدم مراد سائل پرده سیدر
و ناییدن طریق و قانوند یعنی پرده
عشق و طریق عشق دیکدر (پاسبان
حرم دل شده ام بس همه شب * نادرین
پرده جز اندیشه اونکذارم) پاسبان حرمه
اضافتی اسم فاعل معنای اصفاتی
قیئند ندر و حرمک دله بیایه تا حرف
تعلیل پرده دن مراد ادا ر * محصول
بیت * کوکل حرمه پاسبان اولمشم کیچله
بنون کیچله یعنی فی خواطر له مقیدم
تا که بوردده الیک فکرندن غیری نیست
قومازم یعنی کوکل حرمندن جانان
فکر ندر غیری خواطری اخراج ایدم
که الیک اندیشه سنده مناجیه و مضایقه و بریمه

(دیده بخت با فسانه اوشد در خواب * کونسی زعنایت که کند بیدارم) دیده بخت لامید با فسانه با حرف سبب شد رفت و نماند در
نسی یا حرف وحدت زعنایت مضایق البسه محذوف و در نقد ری زعنایت خداد که حرف تعلیل * محصول بیت * بخت کوزی

﴿ ۳۳۲ ﴾

کوکلی اوئند کلی ماسوایی اخراج ابدوب اول محبوب حقیقیك فـكركك ونوجهنك
غیری بی قومیم تا که ظهر تجلی اولم

﴿ دیده بخت با فسانه اوشد در خواب * کونسی زعنایت که کند بیدارم ﴾

بخت کوزی انك افسانه سیه او بودی فنی عنایتدن بر نسیمیکه بیدار اید (مفردات)
(دیده) کوز (بخت) دولت (افسانه او) اول محبوبك حکایه سیه (شد)
اولدی (در خواب) او یقوده (کو) فنی (نسی) بر سحر بی (ز) من (عنایت)
م (کند) اید (بیدار) او یانق (م) بنی (معنای اشارتی) لکن (الهدیبر والله
بقدر) سر بجه اول عزت لربوز بیجی حق سبحانه و تعالیك اراده علیه سـك
غلبه سیه بخت کوزی او بودی فنی بخت حق تعالیك کرم و عنایتدن بر توفیق روزگاری
که یزم او یومش ششمی بیدار ایلله

﴿ منم آن شاعر ساحر که با فسون سخن * ازنی کلک همه قد و شوکری بام ﴾

اول ساحر شاعر بنم که سوز افسونیه قلم قبیلله جله قد و شوکر یاغدرم (مفردات)
(منم) بنم (آن شاعر) م (ساحر) م (با) لملابسه (افسون) حکایه (سخن)
سوز (از) من (نی) قش (کلک) قلم (سه) جـله (قد و شوکر)
م (می بام) یاغدرم (معنای اشارتی) بخت الله و توفیق اول شـهر صور تنده
عقلاری عاجز قلیجی اسرار لدیه الهیدی لسان غیله و الهام ربانیه بیان ایلمن
بنم که معارف الهیه بی تفصیل بیان ایتمکله قلم قبیلله جله لذا تذرو حایت
قند و شوکری یاغدرم

﴿ بصد امبد نهادیم درین بادیه پای * ای دلیل دل کاکشته فروم کذارم ﴾

یوز امبد ایلله بویسمانه ایاق قودق ای ضایع اولمش کوکلک دلیلی بنی ترک ایلله
(مفردات) (با) لملابسه (صد) یوز (امبد) م (نهادیم) قودق (درین بادیه)
بوصراه (پای) ایاق (ای دلیل) م (دل) کوکل (کم) یاوی وضایع (کشته)
اولمش (فرو) اشاغی (مکذار) قومه (م) بنی (معنای اشارتی) بومار و اذدرله
بر اولان صحرای عشقه حق تعالیدن یوز درلو نجات امبدله ایاق قودق ای بنم ضایع
اولمش و خطر لده قالمش کوکلک دلیلی اولان شـخیم بنی ترک ایلله و عون و عنایت الله

﴿ چون منش در کنز باد نمی بام دید * با که کویم که بگوید سخنی بایارم ﴾

چونکه بن آتی باد کنز ایتد کسده کورمه که قادر دکلیم کیسه دیم که بندن یاره برسوزدیه
(مفردات) (چون) چو نکه (من) بن (ش) آتی (در کنز باد) روزگارک
بکه چسکی رده (نمی بام) قادر دکلیم (دید) کورمه که (با که) کیسه (کویم) دیم
(بگوید) سوبلیه (سخنی) برسوز (بایارم) یارمه (معنای اشارتی) اذاجاء لقضاء
عمی البصر) خبری سر بجه چونکه با دفعه الهی وزان اولد فده بصیرت قلب اوزره
انوار ذات الهیه بی مشاهده حجاب و غین عارض اولیق بن خود بخودانه حجابی
رفع ابدوب اول محبوبك انوار جلالی مشاهده قادر دکلیم اول وقت شیخمن غیری

﴿ کیسه ﴾

قادر دکلیم پس کیسه سوبلیه یارمه یعنی بن که اتی مر بادده کورمه یاغیر کیسه نیجه کتور بیلور که اکا سوز سوبلیه
قادر اوله

(دوش می گفت که حافظ همه رو بست و ریا * بجزاز خاک درت با که بکسودر کارم) روی و ریا اتباع و من اوجه قیاسند ندر

﴿ ۳۳۳ ﴾

کیسه اسرار درونم سو بایم که بکطرف حقدن فیض واحسانیه کشف حجاب به بر سبب
و بر عون و عنایت ایلله

﴿ دوش می گفت که حافظ همه رو بست و ریا * بجزاز خاک درت با که بکسودر کارم ﴾

دوش کیسه دیدیکه حافظ جله روی و ریا در دی آنک قیوسك خاکشدن غیری کیسه
ایشدهیم (مفردات) (دوش) دوش کیسه (می گفت) دیدی (حافظ) م (سه)
جـله (روی) یوز (است) در (ریا) م (با) لملابسه (جز) غیر (از) من
(خاک) طـهراق (در) قیو (ش) ضمیر (با که) کیسه (بگو) سوبلیه (در کارم)
ایشدهیم (معنای اشارتی) اول دلیل راه حق اولان پیر شـفیع دوش کیسه ارشاد
طریق اوزره بکا دیدیکه حافظ سـك ایشك جله روی و ریا در اول پیر دی که آنک
قیوسك خاکشدن غیری و انک امر به اطاعتدن غیری کیسه رایشدهیم (من بت نبت)
دیوب آتیجی شـخیم قیوسند ملازم و نابت قدیمکه (خبر الاعمال ادمه هادر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ من دوستدار روی خوش و موی دلکشم * مدهوش چشم مست و می صاف بیغشم ﴾

بن اطیف رویك و دلکش مویك عاشقی یم مست چشمك و غشمن صاف شرابك
مدهوشیم (مفردات) (من) بن (دوستدار) دوست طونجی (روی) یوز
(خوش) لطیف (موی) قیل (دلکش) کوکل چکیجی (م) بن (مدهوش) عقلی
کیتش (چشم) کوز (مست) م (می) شراب (صاف) م (بی) فنی (غش)
خیانت (م) بن (معنای اشارتی) بخت الله بن اطیف بی نظیر اولان جمال اللهك
(وادی من الشعر واحد من السیف) ایکن جذاب القلوب اولان راه عشقك عاشقی یم
عاشقی مست و مستغرق قلیجی تجلی نظر عنایت خدایك عقله و شرعه نقصان
کتور بیجی شراب صاف عشق الهیهك مدهوش و دیوانه سیم

﴿ گفتی ز سر عهد ازل يك سخن بگوی * آنکه بگویمت که دو پیمانه در کشم ﴾

دیدك که عهد ازل سرندن برسوزدی اول وقت دیرم سـك ایکی پیمانه چکم
(مفردات) (گفتی) دیدك (ز) من (سر عهد ازل) م (یک) بر (سخن) سوز
(بگوی) سوبلیه (آنکه) اول وقت (بگویم) دیرم (ت) سـك (دو پیمانه) ایکی
اولیک (در کشم) چکم (معنای اشارتی) ای زاهد دیر سـك عهد ازلک و عالم
ارواحک اسرارندن بکا خیر و پراما اول اسرار غیبیه بی هر بحال سده و هر زمانده
و هر مکانه سوبلیک و کشف اسرار ایتک ممکن دکلیم مکر اول وقت سوبلیه که شراب
عشق الهیهك غلبه سیه مست اولوب بلا اختیار اولم یا خود حکمت جللیه خدا
اقضا سیه طرفی حقدن اذن و تنبیه اولغله سوبلیه بوخسه (مشوی)
(هر کرا اسرار دین آموختند * مهر کردند و دهانش دوختند *

﴿ نی ﴾

﴿ ۸۴ ﴾

همان ریا دن عبارت در کار مقید
نهانست در محمول بیت * دوش کیسه
جانان سوبلیه دیکه حافظ هـ روی
و ریا در یعنی ابلی مر ایله در جواب
و بر که سـك قیو طـهراقشدن غیری
ککله مقید یعنی مر ایاق ایکی یوز اولکدر
بن خود سـك قیو طـهراقشدن غیری به
توجه ایدوب التفات ایلم حاصلی
کوزم و کوکام سـك آستان خدمت
مقید در ریا خود ایکی یوز اولکدر
پس یکر و و کجهت اولان کیسه مرایی
اولن وله ایضا (من دوستدار روی خوش
و موی دلکشم * مدهوش چشم
مست و می صاف بیغشم) دوستدار
وصف ترکیب در دوست طونجی
معنا سینه معنای لازمی مجبوز
روی خوش و موی دلکش پیمانه در
مدهوش سـك با بندن امم مدهوش
اما بناء مدهوش صیغه زاده استعمالی
اکثر در بلاد عشق الـه فیه مدهوش
دیرلر مخیر اولوبی دیرلر برادشت
حیرت مدهوش در چشمه اضافتی لامیه
و با قیسی پائید در پیش می صافی
را کید ادر * محصول بیت * بن کوزل
ریک و کوکل آلیجی مویك بیغیم چشم
سـك و می صافی بیغش حیرانی یم
بیغش صافی معنای یعنی یوز کور
عاشق و طالی یم (گفتی ز سر عهد ازل يك
سخن بگو * آنکه بگویمت که دو پیمانه
در کشم) پند و مؤل و جواب صنعتی
وار و سیاقه الاعداد * محصول بیت *
جانان خطاب ابدوب بیور که سن
دیدك که عهد ازل سرندن بکا برسوزدیه
یعنی ابتدا به محبت و فادار اولغله عهد
ایلمدك ائندن بکا برسوزدیه جواب
و بر که اول وقت سوبلیه که ایکی قدح
چکم یعنی ایکی قدح بادیه بیچد کـ نصکره
عهدیم ازل سرندن سنی خبردار اید *

(در عاشق کز رنیشد سوز و ساز * اسناده ام چو شمع مترسان ز آتش) کز رعر بیده بد معناسه در وناکر رلا بد معناسه سند در پس بونده کز رنیشد لایده معناسه در کلسناک * چو جنت آوری با کسی بر ستر * بیک شمر حنده کز رافطنی تحقیق ایش از مراد ایدین

﴿ ۳۳۴ ﴾

﴿ در عاشق کز رنیشد سوز و ساز * اسناده ام چو شمع مترسان ز آتش ﴾

عاشق قلعه سوز و سازدن چاه اولش شمع کبی باغچه طور مشم بنی آتشدن قور قور قور قور قور (مفردات) (در) (فی) (عاشق) (م) (یا) مصدر به (کز) (چاه) (نیشد) (اولش) (ز) (من) (سوز) (بافلق) (ساز) (دوزن) (اسناده ام) (چو) (شمع) (م) (مترسان) (قور قور قور) (ز) (من) (آتش) (م) (بی) (معنای اشارتی) (ای) زاهد اگر واقف اسرار الهی اولهیم در سگ بانه یانه جسم و جانکی کباب ایله زیر عاشق قلعه آتش عشقه باغچه و روز و شب طاعات و ریاضات و بجهاد کندن قاجق و بران فارغ اولق اولر لیکن بن شمع کبی باغچه طور مشم بنی آتشدن قور قور قور

﴿ من آدم به ششم امدار بن سفر * حالی اسیر عشق جوانان مهوش ﴾

بن به ششم منسوب آدم امدار سفرده شدی آی کبی جوانانک عشقه اسیرم (مفردات) (من) (ن) (آدم) (م) (به ششم) (جنت) (با) (نسبه) (م) (ن) (در بن سفر) (بوسفرده) (حالی) (شده) (اسیر عشق) (م) (جوانان) (یکتار) (مهوش) (آی) (کبی) (م) (ن) (معنای اشارتی) (بابن آدم خلقت الاشیا لاجلک و خلقتک لاجلی) (حدیث قدسی) سر نجه بن به ششم منسوب آدم امدار سفرده معنایده و پوره عشقه اسناده و عون و عنایت ایتلری ایچون حالا انوار ذات الهیه نک مظلای هری اولان اولیاء الالهک عشقه اسیرم

﴿ بنجتم اگر مدد دهد که کتم رخت سوی دوست * کسوی حور کد فشانند ز مفر شمع ﴾

بنجتم اگر مدد و بر رسته که اسبابی دوست جانینه چکم حوریک زانی بنم چار طاقدن توی سادکر (مفردات) (بنجتم) (طالع) (اگر) (م) (مدد) (م) (دهد) (و) (ره) (کتم) (چکم) (رخت) (مناع) (اسباب) (سوی) (جانب) (دوست) (م) (کسوی) (زلف) (حوری) (م) (کرد) (غبار) (فشانند) (سادکر) (ز) (من) (مفرش) (چار طاق) (م) (بنم) (معنای اشارتی) (اگر حضرت الالهک کم و احسانیه بنجتم و ولتم بکبار اولور سه که انوار ذات خدایه مظهر و مستغرق اولدیغم حاله افساء الله واصل او اورسم (مقصودات فی الخیام) اولان جنت حور بلری صدهزار اشتیاق و محبت ایله بنم سر بر قصر مدیده صحت کز بن اولوب خدمتکارم او اورز

﴿ شیراز معدن اب است و کان حسن * من جوهری مفاس ازان رو مشوشم ﴾

شیراز قرمزی لبک معدنی و حسن کانیدر بن مفاس جوهری اول سیدن مشوشم (مفردات) (شیراز) (م) (معدن) (م) (اب) (دوداق) (اعل) (م) (است) (در) (کان) (معدن) (حسن) (م) (من) (بن) (جوهری) (بانسیه) (مفاس) (م) (ازان رو) اول بوزدن (مشوشم) (پیشام) (معنای اشارتی) (شیراز معدن اسرار الدنیه الهی و مطلع انوار قدسیه نانتیه می شیخ و اولیاء الله جو قدر لیکن بن مفاس مجرد جوهر دلالی اولوب انلره اقتداء کلی ایتدیکم سیدن پریشان الخالم

﴿ از اس که چشم مست درین شهر دیده ام * حقا که می غمی خورم اکنون و سرخوشم ﴾

﴿ چو قدنکه ﴾

اما مضاف اولسه ده جاؤدر جوانان چشم مست یعنی مست چشم معناسه * محصول بیت * بوشهرده چوق مست چشم کوردیکمدن حق بودر که شدی شراب ایچم حال بو که سرخوشم یعنی چوق مستانه چشم کوردیکمدن مست اولشم

(شهریست بر کرشمه و خوبان زشش جهت * چیریم نیست ورنه خریدار هر ششم) شهریست یا حرف وحدت کرشمه خوبان لایمه چیریم یا حرف وحدت خریدار اصلانده وصف تر کیدر خرید کنور بیچی معناسه صکره مشتری به خریدار دیدلر * محصول بیت * شیراز الی جهتدن خوبان ناز و شیوه سندن طولو بر شهر در برنشم یوقدر یوخسه آتی سنی بیله صلتون آکوردیم یعنی نسته به قادر دکلم یوخسه شهرک جمیع

﴿ ۳۳۵ ﴾

چو قدنکه بوشهرده مست چشم کور مشم الله حقیچون شدی شراب ایچم و سرخوشم (مفردات) (از) (من) (بس) (خیلی) (چشم) (کوز) (مست) (م) (در بن شهر) (بوشهرده) (دیده ام) (کور مشم) (حقا که) (الله حقیچونکه) (می) (شراب) (غمی خورم) (ایچم) (اکنون) (شده) (سرخوشم) (م) (معنای اشارتی) (جوق زماندین و بوشهرده) شراب عشق الهیه ایله مست عاشق و علوم لدنیه خدایه واصل عارف کور کورب انلره مصاحب اولشم صحت مؤثره اولد یغندن کمال همنشین بکاشویه نأثیر بکاشکه الله حقیچون کرچه شدی شراب ایچم اما شراب عشق خدا ایله مست اولق و اسرار غیبیه الهی ظاهر و باطنک بنده دخی ظاهر و باطنک

﴿ شهریست بر کرشمه و خوبان زشش جهت * چیریم نیست ورنه خریدار هر ششم ﴾

الی طرفدن محبوبلرک ناز و شیوه سله بر بر شهر در برنشم یوقدر یوخسه هر ششم مشتری (م) (مفردات) (شهر) (م) (با) (وحدتیه) (است) (در) (پر) (طلو) (کرشمه) (ناز) (خوبان) (م) (ز) (من) (شش) (الی) (جهت) (م) (چیریم) (برنشم) (نیت) (یوقدر) (ورنه) (یوخسه) (خریدار) (مشتری) (هر شش) (هرالی) (م) (بن) (معنای اشارتی) (بو وصف اولتان شهر لامکان و مقام اهل عرفان جهات سندن محبوبان خدارک انوار تجلیاته و اسرار فیوضاته فیاض بلاعت اولان کریم و رحیم تعالی حضرت ناز و شیوه ایله بر بر شهر در بود و ات و بوسعدت محض اعطای حق قدر قدرت و مکشدن برنشم یوقدر یوخسه هر شش جهت اولان اسرار اهل الله مشتری و جمیع اسرار الله مظهریته طالب معنای الله بکرامات العارفین بجهاد حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه و سلم

﴿ حافظ عروس طبع مرا جلوه آرزوست * آینه ندارم ازان آه میکشم ﴾

ای حافظ بنم طبع عروسته جلوه آرزو در بر آینه به مالک دکلم اول سیدن آه چکریم (مفردات) (حافظ) (م) (عروس) (کلین) (طبع) (م) (مرا) (بنم) (جلوه) (م) (ارزو) (م) (است) (در) (آینه) (م) (ندارم) (طلو) (ازان) (اندن) (آه) (م) (میکشم) چکریم (معنای اشارتی) (ای حافظ بنم طبع کلینک دخی زیور اسرار اهل الله ایله بجلی اولوب محبوب حقیقیک دائم تجلی و انکشافی انوار جمال الله لذتیه جلوه دار و عرض جمال ایتک آرزو سیدر لیکن کندی جمالی کور مکه غبار ماسوی الاهدن بجلی اواش بر آینه به مالک دکلم اول سیدن دائم آه چکریم و عرض اشتیاق ایدرم

﴿ وله ابضا ﴾

﴿ ما بر آیم شی دست و دعا بی بکنیم * غم هجران را جاره زجانی بکنیم ﴾

بز رکبیه ال قالدیر لم وردعا ایدلم سنک فراقک غمه بریدن جاره ایدلم (مفردات) (ما) (بز) (یوقاری) (آیم) (کتوره) (لم) (شی) (رکبیه) (دست) (ال) (دعا) (ما) (با) (وحدتیه) (بکنیم) (ایدلم) (غم هجران) (م) (نرا) (سنک) (جاره) (م) (زجانی)

خوبلر بنی آوردیم مصراع اولک معناسی بر شهر در ناز و نظری ایله مالامال و خوبلر جهات سندن وارذین الفظه و معناده خطا ایش (حافظ عروس طبع مرا جلوه آرزوست * آینه ندارم ازان آه میکشم) عروس طبع بیانه آینه یا حرف وحدت و با تکبر و غمزه حرف توسل ازان ادات تعلیل * محصول بیت * ای حافظ بنم طبع عروستک جلوه آرزوستی وار یعنی عاشقه عرض جمال آرزو ایدر اما بنم آینه یوقدر انکچون آه چکریم یعنی جلوه ایلک ایچون دو قلوب کشند بنی زین ایلکه محتسا جدر بو کا اید آینه لازمدر بنده اید آینه یوق انکچون آه چکریم آله آینه قصه سی مشهور در یعنی آینه آهدن با سلور بعض نسخه ده مختص بیستی بویه باز (حافظ زتاب فکر ت بیضا صلان بسوخت * سانی بکاست نازند آبی بر آتش) ناب بونده قز غن و حرارت معناسه در فکر ده ناعلامت نقلدر یعنی عربیدن نفلک نشاید آبی یا حرف وحدت و با تکبر در * محصول بیت * حافظ حاصسزل فکری حرارت سندن باندی یعنی ناطق لاری فکر ایلدیکندن باندی حاصسلی قابل فیض اولد قلدنن بخصور در سانی قنده در کیم آتشم صو اووره یعنی حرار نمی باده ایله سونده زرا باده ایچجه قابل و ناطق قنده برابر اولور کندی ذوق و شو قنده مشغول اولور انجق (وله ابضا) (ما بر آیم شی دست دعا بی بکنیم * غم هجران را جاره زجانی بکنیم) زجانی بکنیم) برابریم بونده لفظ مشترکدر یعنی فعل مضارع متکلم مع الغیر فعل امر متکلم مع غیره او اکینک معنای قالدیرز و ابیکینک معنای قالدیرم در شی

یا حرف وحدت دعا بی یا حرف وحدت و با تکبر بکنیم بوده بوند اشتراک طریقی ایلدند کورد یعنی فعل مضارع و فعل امر بکنیم ننه که پسان اولاندی زجانی یا حرف وحدت بکنیم یش فعل مشترکدر * محصول بیت * بز رکبیه ال قالدیرز و دعا ایدر ز باخود ال قالدیرم دعا ایدلم سنک هجرانک غمه بریدن جاره ایدر و با جاره ایدلم دبکدر یعنی دعا بیله و صالکه بر جاره ایدلم

بر بردن (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) ای رحمان ورحیم اولان دیم سنک توفیق وکر مکه بزر بشون کیجه زده اجابت امیدله درگاه عزتکه تضرع و نیاز ایل ال قالد یروب دعا اید رز تاسنک قبض و جبرله اولان فراقک غنیه بر بردن جاره ایدلم وآنچق سندن مراده ایدلم

دل بیمار شد از دست رفیقان مددی * ناطیبش بسر آرم و دوائی بکنیم * خسته دل الدن کیندی ای رفیقار برمسدد اینکرتانک باشنه طیب کتورهلم و بردوا ایدلم (مفردات) (دل) (کوکل) (بیمار) خسته (شد) (کیندی) (از دست) (الدن) (رفیقان) (مددی) (بردارم) (نا) (حتی) (طیب) (م) (ش) (آک) (بسر) باشنه (آرم) (کتورهلم) (دوا) (نا) و حدیثه (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) در دعشق خست ایلله خسته ارماش کوکل تجلیات الهیدن حجابده اولق سبیلله الدن کیندی ای صاحب دل اولان رفیقار بکارمده ایلکرتا که اول پریشان کوکلک باشنه بر طیب الهی کتورهلم و بردوا ایدلم

آنکه بی جرم برنجید و بنیغ ز دورفت * بازش آید خدارا که صفایی بکنیم * اول کیمه که جرم سز انجندی و بی تیغله اوردی و کیندی الله ایچون آتی کیری کتوریکز که بر صفای ایدلم (مفردات) (آنکه) (اول کیمه) که (بی جرم) (کنه سز) (برنجید) انجندی (بنیغ) (بنی قلیجه) (زد) (اوردی) (رفت) (کیندی) (باز) (کیری) (ش) آتی (آید) (کتورک) (خدارا) (الله ایچون) (صفا) (نا) و حدیثه (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) بوالعجب اولان اصفانک و قهرتک عاشقی اولدیم محبوب حقیقی بلا جرم بی انجندیکه بی محن و بلا و درد عشقنه گرفتار نیله ذوقیاب ایدوب نیله حجاب قبضله بی محبوب ایدلی ای صاحب دل الله ایچون اول درد و بلا ایلله مترج اولان انکشاف ولذت روحانیتی همتله بنم ایچون کیری کتوریکز نا که بشون عمری بر صفای ایل کتورهلم

مدد از خاطر رندان طاب ای دل ورنی * کار صعبت مبادا که خطایی بکنیم * ای کوکل مددی رندلرک خاطر رندان طاب ایلله یو خسه ایش صعبدر اولیه که بر خطا ایدله وز (مفردات) (مدد) (هت) (از) (من) (خاطر) (م) (رندان) (مدد) (مدد) (طاب) (م) (ای دل) (ای کوکل) (ورنه) (یو خسه) (کار) (ایش) (صعب) (کوج) (است) (در) (مبادا) (اولسون) (خطا) (نا) و حدیثه (بکنیم) ایدرز (معنای اشارتی) ای کوکل همت و معاونتی اولیاء اللهک خاطر رندان و توجه قلبندن طلب ایلله یو خسه بو مار و اژدرله بر اولان صغری عشقه عقیله و شرعه نقصان کتوریکچی عقیله تارندن نجات زیاده صعب و مشکدر اولسونکه غرورله بر خطا ایدله وز

دوره نفس کز سینه مابنکده بود * تیراهی بکشاییم و غزایی بکنیم * نفس یولنده که اول نفسدن بزم سینه من بنخسانه اولدی بر آه تیری آهلم و بر غزا ایدلم

(دل بیمار شد از دست رفیقان مددی * ناطیبش بسر آرم و دوائی بکنیم) دل بیمار بیایه شد رفت معنای در رفیقان منادی مددی با حرف وحدت و بانیگر تاحرف تعلیل طیبش ضمیری دله راجع و معناده بسر معیسه در بسرش تقدیرنده آرم کتوریکز ویا کتورهلم و دوا و علاج ایدرز و یا ایدلم * محصول بیت * دل بیمار الدن کیندی ای رفیقار برمسدد ایلک و یا مسدد ایلک ناکیم باشی اوزر نیسه طیب کتورهلم و بردوا ایدلم یعنی در دینه دوا به سعی ایدلم طابندن مراد جانا ندر (آن که بی جرم برنجید و بنیغ ز دورفت * بازش آید خدارا که صفایی بکنیم) * محصول بیت * اول که کنه سز و صوص سز انجندی بی تیغله اوردی و کیندی آتی نه کتوریک الله ایچون که صفای ایدلم یعنی خاطر من خوش اولق ایچون آتی نه کتوریک دیکندر برنجید لازم اولجه معنی یویله اولور اما متعدی اولجه معنای یویله اولور که بی کنه سز انجندی و تیغله اوردی و کیندی آتی نه کتوریک الله ایچون که مصالحه ایدوب صفا و مصافات اوزره اولهلم (مدد از خاطر رندان طاب ای دل ورنی * کار صعبت مبادا که خطایی بکنیم) * محصول بیت * مددی و عنایتی رندلر خاطر رندان ایسته ای کوکل والا کار عشق مشکل کار در مبادا که عشاق همت ایلیمیک خطا ایدرز (دره نفس کز سینه مابنکده بود * تیراهی بکشاییم و غزایی بکنیم) * محصول بیت * نفس یولنده که آدن بزم سینه من بشکده در بر آه اوقنی آچالم و غزا ایللم یعنی براوقه ککشد و یروب غزا ایدلم حاصلی نفس ظالمه غزا ایدوب آتی هلاک ایدلم

(خشک شد بیخ طرب راه خرابات کجاست * نادران آب و هوانشو و نمایی بکنیم) بیخ بانک کسریله کولک یعنی آناجک و سار نشنه کوی تاحرف تعلیل نشوونما تونلرک قحدر بیه آرتما قدر یعنی زیاده اولق یومکله اکثری نسانانده مستعملدر بونده مراد حضور و صفا ایدلم دیکندر * محصول بیت * شاد بلیق کوی قورودی یعنی غم و غصه غلبه ایلدی میخانه بولی قنده در تاکم اول آب و هواده نشوونما ایدوب ذوق و صفای ایدلم

(مفردات) (در) (فی) (ره) (بول) (نفس) (م) (سینه) (کو کس) (ما) (بز) (بکنده) میخانه (بود) (ایدی) (تیر) (ادق) (آهی) (برآه) (بکشاییم) (آچهلم) (غزایی) (بر غزا) (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) بواز درهای مهلاک اولان نفسک هواسته تیبت اینکله خانه تجلیات الهی اولان سینه نالایمز و قلب پریشانز ماسوی اصنامیهله بر اولش بر میخانه اولدی درگاه حقه آه و افغانه تضرع و نیاز ایدلم (رجفانمن) (الجهاد) (الاصغر) (الی) (الجهاد) (الاکبر) (حدیث شریفی) (سرنجده) (نفس) (بدخواهک) (قل) و علا کیچون سیوف مسلول ریاضات و بجا هدیه غزایی اکبر ایدلم تاکه غرور نفسله اولان عقباتدن نجات یوللم

خشک شد بیخ طرب راه خرابات کجاست * نادران آب و هوانشو و نمایی بکنیم * شوق کوی خشک اولدی میخانه ک بولی قنده در نا اول آب و هواده بر نشوونما ایدله وز (مفردات) (خشک) (قوری) (شد) (ما) (لیدی) (بیخ) (کود) (طرب) (شوق) و سرور (راه) (بول) (خرابات) (میخانه) (کجاست) (قنده) (در) (نا) (حتی) (در) (فی) (آن) (اول) (آب) (صو) (هوا) (م) (نشوونما) (بر زیاده) (لک) (بکنیم) (م) (معنای اشارتی) کند و سنده اذواق روحانیت اولیان زهد و طاعات بی مغرلدن شوق و سرور و انکشاف دل پر نورک کوی کسندی غفلت و حجاب ظلمات بشریت زیاد ایلدی شراب عشق الهیه بخش ایدیمی و قلبه انوار ذات الهیهک افاضه سیله انکشاف و انکشاف و شوق و سرور و بر بچی مرشد شفقت خانه سعادت و نظر و همتی قنده در نا اول آب و هواده و سایه خداده نشوونما یوللم

سایه طائرکم حوصله کاری نکند * طلب سایه میون همایی بکنیم * حوصله سر مرغک سایه سی برایش ایلز ر مبارک همتک سایه سنی طلب ایدلم (مفردات) (سایه) (کوکلک) (طائر) (قوش) (کم حوصله) (قور صافسز) (کاری) برایش (نکند) (ایلز) (طلب) (م) (سایه) (کولک) (میون) (مبارک) (همایی) بر هم اقوشی (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) طائر قدسناک و مر یلاک دعواسی ایدن قور صافسز یعنی علوم اندیشه سز و حقیقت و معرفه الله سز قسطاع طریق اولان شیخ ناقص مد عینک سایه سی برایش ایلز و عاشق صادق ذوق روحانیت و نشوونما بخش ایدله من سایه سنده پادشاه حقیقیق حاصل اولان مبارک همتک و شیخ کامل جانقزناک سایه سنی طلب ایدلم

دل از پرده بشد حافظ خوش لهجه بکاست * تا بقول و غزلش ساز و نوائی بکنیم * کوکلم پرده دن کیندی اطف سوزلو حافظ قنده در نا آک قول و غزل ایل بر ساز و نوا ایدلم (مفردات) (دل) (کوکلم) (از) (من) (پرده) (شد) (کیندی) (حافظ) (م) (خوش) (لهجه) (لسان) (بکاست) (قنده) (در) (نا) (حتی) (با) (ملا) (به) (قول) (م) (غزل) (م) (ش) (ضمیر) (ساز) (دوزن) (نوا) (نغمه) (با) (وحدت) (بکنیم) ایدلم (معنای اشارتی) اسرار

و تنعم ایدله لم یعنی حافظک کوزل اوقوماسی سبیلله ذوق و صفا ایللم

(وله ايضا) (مازبان چشم يارى داشتيم * خود غلط بود آنچه ما پنداشتيم) چشم بونده اميد معاشقه در يارى يا حرف مصدر
* محصول بيت * بزبان يارى باران اميدى طوطى يعنى باران بولد اشاق اميد بولدك اما بزبان ابدى كم غلط ايش يعنى باران يارى

۳۳۸

دوستى كلز ايش (تاد رخت دوستى
كى برده * حالبا رقيم و تخمى كاشتم)
تا عجب معاشقه در درخت دوستى
بيانيه درى چن بر بونده ميوه معاشقه در
تخمى يا حرف وحدت و ياتيكبر * محصول
بيت * عجب دوستى درختى چن ايش
و تخمى و بر روى دوستى نه وقت ظهور
ايدر هله شمدى كينك و تخم اكدك يعنى
زدوستلى موجب اسباب مودت اظهار
ايلدك تاه وقت ظهوره كله حاصل
بزم جانيمن لازم اولان اظهار مودت
و محبت در تاه كره لم ياران نه ايشلر يعنى
بزوفادارى ايلدك دوستى نه ايشلر كوره لم
(نكته يافت و شكابت كس نكرد *
جانب حرمت فرو نكنداشتم) نكته يونده
دقايق كلات معاشقه و دخل و تعرض
ايلدك رفت صادر واقع اولدى ديكدر
واو حرف حال شكابت ميتا كس نكرد
خبرى فرو نكنداشتم فروادات نا كيد
نكنداشتم ترك ايلدك ديكدر * محصول بيت *
نيجه نكته واقع اولدى حال يو كه كيمه
شكابت ايلدى و حرمت جانيمن ترك ايلدك
يعنى نيجه و فاسد اقلر و غدار اقلر آرمزده
واقع اولدى اما كيمه شكابت ايلدى
كيمه دن مراد كنيد كنابت طر يقيله
يعنى بزبوقدر جور و جفالى كه اولدى
هيچ شكابت ايلدك حرمت جانيمن ترك
و جالانه حرمت و عزتى ترك ايلدك حاصل
اينجى ترك و قاي ايلدك (كفت و كو آين
درويشى نبود * ورنه باو ما جرها
داشتيم) ما جرها ها اادات جمدروى
اله و لك غيرت * محصول بيت * كفت
و كو يعنى سوز و صاو درو بلك آينى
و قانوى دكلدر بوخسه سنكه ما جرها
وارايدى يعنى فقر اطرقي ترك ما جرها و اكر
بويله اولسه سنكه چوق دعوالمزوار
ايدى و حاصل طر يقم ترك دعاوى و كتمان معانيدر

وله ايضا

مازبان چشم يارى داشتيم * خود غلط بود آنچه ما پنداشتيم

بزبان رن معانوت اميدى طوطى خود غلط اولدى آنى كه بزبانك (مفردات)
(ما) بز (ز) من (باران) (چشم) اميد (بارى) ياردم (داشتيم) طوطى (خود)
كنديسى (غلط) (بود) اولدى (آنچه) اول نسته كه (ما) بز (پنداشتيم)
صائق (معناى اشارتى) بزنجيب البشر به غفلت ابدى توفيق خدادان قطع نظر
ايدوب ياران طر يقدن معانوت اميدى طوطى بز صائق يعنى اميد كنديسى
خطا اولوب برافنده و برمدى

تاد رخت دوستى كى برده * حالبا رقيم و تخمى كاشتم

تا كه دوستى درختى چن ميوه و بر روى شمدى كينك يته بر محبت تخمى اكدك
(مفردات) (تا) حتى (درخت) (خاچ) دوستى (دوستى) (كى) چن (بر) ميوه
(دهد) (ويرر) (حاليا) شمدى (رقيم) كينك (تخم) م (با) و حديث (كاشتم) اكدك
(معناى اشارتى) (من) ذا الذى يشفع عنده (الاباذنه) آيت كريمه سنى ملا خطه ايتوب
حضرت الهيدن استمداد ايتكسز بن غبرى به عجب مجرد دوستى درختى ميوه و بر روى كه
ديوشمدى كينك و قاع ايلدك يته بر محبت تخمى اكدك حالبو كه حضرت الهيدن اذن
اولدقجه بر كيمه ك مددكارلى ممكن دكلدر بلى اهل الهيدن استعانت وارد در ليكن
اول حضرت الله توجه ايدوب مؤثر حقيقى و معطى حقيقى ايتوب حضرت الهيدن
و مشايخ و اهل الله و سائلدر بوعتقاد ايلك لازم

نكته يافت و شكابت كس نكرد * جانب حرمت فرو نكنداشتم

نكته واقع اولدى و كيمه به شكابت ايلدك حرمت جانيمن اشاقى ترك ايلدك
(مفردات) (نكته) اسرارل (رفت) كنديسى (شكابت) م (كس) كيمه
(نكرد) ايلدى (جانب حرمت) م (فرو) اشاقى (نكنداشتم) ترك ايلدك
(معناى اشارتى) بوره عشقه مردان خدالدرن الم و جفا بوندن نيجه نكته واقع
اولدى انلدرن بر كيمه به شكابت ايلدك يته بر محبت الله حرمت جانيمن ترك ايلدك كه
حديث شريفده (من لم يرجع صفيرنا ولم يوقر كبرنا فليس منا) وارد اولمندر

كفت و كو آين درویشان نبود * ورنه با تو ما جرها داشتيم

كفت و كو درویشلر عادتى دكلدر بوخسه سنكه ما جرها طونار دق (مفردات)
(كفت و كو) حوادث ايامدن سويلك (آين) عادت (درویشان) م (نيود) اولدى

ورنه

۳۳۹

(ورنه) بوخسه (باتو) سنكه (ما جرها) كچمش حواله لارى چوق سو يا شور دك
(معناى اشارتى) (كتره) (كلام) محبت القلب (خبرى) سر نيجه عشق خدا ايله قابى حى
ونور ايمانله كوكل منقح و منقح اولان درویش حقه قبلر ك حوادث ايامدن
و ماسوى الهيدن كفت و كو عادتلى دكلدر و كوكل نورى سو يندر ييجدر بوخسه
اى سالك سنكه چوق ما جرها سو يلد شور دك

شيوه چشمت فریب جنگ داشت * ماندانم و صلح انكاشتم

سك چشمك قو يوسى جنگ فریبى طونار بزبيلدك و صلح ظنى ايلدك (مفردات) (شيوه)
غزبه كه كوز قيقدر (چشم) كوز (ت) غزبه (فریب) الدامق (جنگ) م (داشت)
طوندى (ما) بز (ندانم) ايلدك (صلح) م (انكاشتم) صائدق و ظن ايلدك
(معناى اشارتى) اى محبوب سك نظر عنايتك آتارى (الحرب خدعه) خبرى
سر نيجه بوجها اكرده نك سك صدهر تر حيله و خدعه سى اولدبغى كى سندن
نفسله بجا اده وقتد نك اوزر غاب اولق ايجون نكده فریب و خدعه
ايتك طر يقنى تعاليم ايدبغى و نفسى ما اوفانندن كيمه ايجون راه سدا دى
كوسر ييجدر ليكن بزبيلدك و نفسله صلح بوان كوسر ظن ايلدك

كابين حنث نه خود شد دلفريب * ماندم همت برو بكم داشتيم

سك حنث كابينى كنديسى دلفريب اولدى براك اوزر يته همت دمنى حواله ايلدك
(مفردات) (كابين) كل اغا حى (حسن) م (ت) غزبه (نه) نك (خود) كندى (شد)
اولدى (دلفريب) كوكل الدادبغى (ما) بز (دم) نفس (همت) م (برو) ايلك اوزر يته
(بكم داشتيم) حواله ايلدك (معناى اشارتى) (والذین جاهدوا فینا انهم سبأه)
آيت كريمه سى سر نيجه سنك حنث اغا حى اولان قوفق و هدايتك و قبض
و تجايلك كنديسى بلا سبب دلفريب و جاذب القلوب اولدى يته بره قضاى حكمت
الهى بز اول مطلوبك حصول ايجون سعى و همت دمنى حواله ايلدك و نيجه مدت
بجا اهدر ايلدك

كفت خود دادى بما دل حافظا * ما محصل بر كسى نكداشتيم

دبدى اى حافظ بزه كندى اختيار كله كوكل و بر دك بز كيمه ك اوزر يته محصل
حواله ايلدك (مفردات) (كفت) دیدى (خود) كندك (دادى) و بر دك (بما)
بزه (دل) كوكل (حافظ) م (ما) بز (محصل) تحصيل ايدبغى (بر) على (كسى)
بر كيمه (نكداشتيم) حواله ايلدك (معناى اشارتى) اول محبوب دبدى اى حافظ سك
مقبول درگاه اولمقلقه سبب امر عالمه امتثال ايدوب بزم عشق و معرفت تحصيل ايجون
بزه كندى اختيار كله كوكل و بر دك و بزم معرفت بونده اراده جز يته كى صرف ايدوب
نيجه مدت سعى و بجا اهدر ايلدك ايلدك ايلدك و بر جابر تعين ايلدك
و ما مور حواله ايلدك و بر جابر تعين ايلدك

(شيوه چشمت فریب جنگ داشت * ماندانم و صلح انكاشتم)

ماند انكاشتم و صلح انكاشتم * محصول

بيت * چشمك شيوه سنك جنگ فریب

و خدعه سى وارايش يعنى شيوه چشمك

مكار و غدار ايش * الحرب خدعه * حديث

عاملدر حاصلى مرادى چنكدر اما بز

بيلدك و صلح ظن ايلدك يعنى جنگ فكرنده

اولدبغى بيلدك و مرادى صلح اولدبغى

اكر دق انكاشتن ظن ايلدكدر (كابين حنث

نه خود شد دلفريب * ماندم همت

برو بكم داشتيم) كابين كل اوجاغى * محصول

بيت * سنك حنث كابينى كندى كندى به

دلفريب اولدى يعنى كوزلا كى ذاتى دكلدر

بلكه بزه همت نصبتنى اكا حواله ايلدك يعنى بزم

همه تر ايله كوزلندى حاصلى حسن معشوقه

باعث عشق و محبت عشا قدر (كفت

خود دادى بمادل حافظا * ما محصل بر كسى

نكداشتيم) محصل خلقك حقه قنى تحصيل

ايلان كيمه در چاوش و محضر و قوبى كى

* محصول بيت * جانان دیديكه اى حافظ

كوكل بكا كندك و بر دك بز كيمه

اوزر يته محصل حواله ايلدك يعنى سنى

كوكيله كندبزه عاشق ايلدك بلكه سن

كندك عاشق اولدك يعنى كندى اختار كله

(وله ابضا) (مر حبای مبارک طار فرخ پی فر خنده پیام * خبر مقدم چه خبر یار بکاراه کدام) طار منادی مراد پیک
جاناندر پی بونده این مناسه در فر خنده

﴿ ۳۴۰ ﴾

﴿ وله ابضا ﴾

﴿ مر حبای مبارک طار فرخ پی فر خنده پیام * خبر مقدم چه خبر یار بکاراه کدام ﴾

مر حبای مبارک از لوف فر خنده خبر او طار کلک خبر او او اسون نه خبر یار قنده
بول قنقدر (مفردات) (مر حیا) خوش کلدک (طار) قوش (فرخ پی) مبارک از او
(فر خنده پیام) مبارک خبر او (خبر مقدم) کلک کلک خبر او اسون (چه) نه (خبر)
م (بار) م (بجا) قنده (راه) بول (کدام) قنخی (معنای اشارتی) ای اوج علادن
و جانب لاهوت قدس خدادن کلجی مبارک از او و مبارک خبر او وارث انوار محمدی اولان
مر شدم و طیب جانم مر حبای مد العروج بزی ارشاد ایچون طور بشریه به منک
زولک حضرت الهیون بزه کر در کلک کلک خبر او اسون بزه خبر ویر که محبوب حقیقی به
و صلات قنده اولور و صراط مستقیم قنفسیدر

﴿ بارب این قافله راطف ازل بدر قباد * که از و خصم بدم آمد و معشوقه بکام ﴾

بارب این قافله راطف ازل قول اغوز او اسون که اندن خصم دوزاغه کلدی و معشوقه
مراد کلدی (مفردات) (بارب) م (این) بول (قافله را) بوجاعته (اطف ازل)
م (بدرقه) قول اغوز (باد) اولسون (که از را) اول قافله دن (خصم) (بدم)
دوزاغه (آمد) کلدی (معشوقه) م (بکام) مراد (معنای اشارتی) ای بنم لطیف ربم
سنگ جانب عزت کنن بر عاجزو بریشان الحارری ارشاد و اهدا ایچون کلان بومر شدن
حقیقت جاعلر بنه سنگ اصف ازل ک قول اغوز و حافظ اولون زرا اول وارث
پیغمبری اولان مر شد زک ارشادی سبیلله عدو بین اولان شیطان دوزاغه کلدی
و معشوقه روح اولان نفس دخی مر ادا و زره اولدی که (قداسم شیطانی) حدیث شریف
اسراری ظاهر و نمایان اولدی

﴿ ماجرای من و معشوق مر پایان نیست * هر چه آغاز ندارد دین برد انجام ﴾

بنم و معشوقک ماجراسته نهایت بو قدر هر نه که ابتدا طومر انتها قبول ایتر
(مفردات) (ماجرا) قصه و حکایه (من) بن (معشوق) م (مرا) بنم (پایان)
نهایت (نیست) بوق (هر چه) هر نه (آغاز) ابتدا (طومر) بنم (بدر) قبول ایتر
(انجام) انتها (معنای اشارتی) مبد آدن معاده کلجیه بنم و بنم معشوقک
ماجراسه نهایت بو قدر معلوم که صفات الهیه نهایت بو قدر مظهر صفات الله اولانه
دخی نهایت بو قدر و هر نه که ابتدا طومر انتها دخی قبول ایتر

﴿ زلف دلداری چون زار همی فرماید * بروی خواجه که شد برتن ماخره حرام ﴾

دلداری زلفی چون که دامن زار پیورر بوری ای خواجه که بزم تنز او زره خرقة حرام اولدی
(مفردات) (زلف) م (دادار) کوکل طوبیجی (چو) چو نکه (زار) م (همی)
دام (فرماید) پیورر (برو) کیت (خواجه) افتدی (شد) اولدی (برتن) بزم
تنز او زره (خرقة حرام) م (معنای اشارتی) صفات الهیون اولان عشق و محبة الله
عاشق الهیون دائما بو صورت ملکک خراب و عاشقک رسوایی نام و نشان اولمسی
ایتر ای ظاهر رست خواجه کیت شه نصکره بزم تنز او زره صوفیکه علامت اولان

﴿ خرقة ﴾

﴿ ۳۴۱ ﴾

﴿ خرقة ابله مقید اولوق حرام اولدی ﴾

﴿ مرغ روح که همی زد ز سر سدره صغیر * عاقبت دانه خال تو فکندش درد دام ﴾

بنم روح مرغی سدره باشند صغلق اوردی عاقبت سدنک بکک دانه سی آتی
دوزاغه براقیدی (مفردات) (مرغ) قوش (روح) م (م) بنم (همی) دام
(زد) اوردی (ز) من (سر) باش (سدره) مقام جبرائیل علیه السلام (صغیر)
صغلق (عاقبت) م (دانه) م (خال) بک (تو) سن (فکند) براقیدی (ش)
آتی (دردام) دوزاغه (معنای اشارتی) از رسول الله کمال تبعیده اولان عاشق
صادق سدره منتهایه و عالی مقام اولان صوفیلر مر تبسته قناعت ایچون پروایی
آتش عشقه احراق ایکنه مقام قاب قوسین اودانیه اول و فی نهایت درگاه عزیم
ابلیوب بر مقامده قرار ایدن دون همتلکی خوش و ورمیدی ایچون حافظ
قدس روحه پیورر که بنم سندر نار عشق اولان روح مرغی سدره باشند
و بر مقامده قائلر صغلق اوردی عاقبت مشاهده انوار ذات الهی اول همتی وصلت
دوزاغه براقیدی

﴿ کل زحد بردنم ز کرم رخ بنای * سرو می نازد و خوش نیست خدارا بخرام ﴾

کل ناز و تنعمی حددن ایلندی کر مکن پوزکی کوستر سرو ناز ابلر خوش دکلد رالله
ایچون صالان (مفردات) (کل) م (ز) من (حد) م (برد) ایلندی (تنعم) ناز
و استغنا (ز) من (کرم) م (رخ) بکاف (بنا) کوستر (سرو) م (می نازد) ناز
و تفاخر ابلر (خوش) لایق (نیست) دکل (خدایا) الله ایچون (بخرام) صالان
(معنای اشارتی) اول صاحب مقامدن به ضعیفی کند و سنده محبو بیت دعواسیله
تنعمی و ناز و استغنائی حددن کیچوردی ای درگاه بی نهایتده دریای بی حد و بی کنارک
مستغنیسی اولان عارف بالله و واصل الی الله کر مکن اول الدائم مفروره اسرار
لدنیه دن بر سر کوستر تا که خجیل اولوب بر مقامه الدائمیه و سر و کبی راه مستقیمه
یشاک ایل و اعمال صالحه ایل لایق اولیان استقامت دعواسن ایدن صوفیلر دخی
الله ایچون نفسک اخنی من دیب الخل اولان جبهه لرینی کوستر ناکه دعوائی
بی معنای بی ترک ایدل

﴿ چشم خونبار مر خواب نه در خور باشد * من له یقتل داه دنف کیف بنام ﴾

بنم فان اغلیجی چشمه او یقولایق دکلدر نیجه او یور شول کیسه که مرض دام
آتی هلاک ابلر (مفردات) (چشم) کوز (خونبار) فان باغدر بیجی (مرا) بنم
(خواب) او یقول (نه) دکل (درخور) لایق (باشد) اوله (من) قنخی (له)
انکیچون (یقتل) قتل و هلاک ایدلر (داه) مرض (دنف) مرض ملازم (کیف)
نه کیفیت (بنام) او یور (معنای اشارتی) (کل قوم علی المحب حرام) کلامی سر نیجه
بنم درد و غم عشقه جگرم فان آقیدیجی کوزیمه او یقولایق دکلدر نیجه او یور شول
کیسه که مشدومند بر مرض دام کند و بی قتل و هلاک ایلید و افساء محبو بسز

﴿ فی ﴾

﴿ ۸۶ ﴾

(مرغ روح که همی زد ز سر سدره

صغیر * عاقبت دانه خال تو فکندش
درد دام) * محصول بیت * بنم روح
مرغی که سدره المنتهی اوز رندن صغیر
اورر دی یعنی سدره دن صغلق و پردی
حاصلی مقام و قرار کاهی سدره المنتهی
اید بکه جبریل امینک مقامید رعاقبت
سنگ دانه خالک آتی دامه براقیدی یعنی
مقامی سدره ایکن دانه خالک آتی خراب
آیا ددنیا به کر قنار ایلدی حضرت آدمی
دانه کندم ایلدی کبی (کل زحد بردنم
ز کرم رخ بنای * سرو می نازد و خوش نیست
خدایا بخرام) * محصول بیت * کل تنعمی
و تعظمی خد دن اشر دی یعنی زیاده
رعنائی صتار کر مکن رخکی کوستر
حد بی یابوب شرمند رو بک او اسون
ودخی باغده تنم اوزره اولسون سروده
ناز انور حال بو که نازی خوش دکل الله
ایچون صالان یعنی موزون قامتکی خرامان
ایله که حجاب ایدوب نازی ترک او اسون
(چشم خونبار مر خواب چه درخور باشد *
من له یقتل داه دنف کیف بنام) * درخور
لایق داه درده دیرلر دنف دالک و تونک
قنجه لرله مرض ملازم یعنی ممتد اولان
مرض بویه اولنجه مفر دوتنیه و جمع
وتد کیر و نایت رار کاور مثلاً راجل دنف
وامرأه دنف دیرلر اما تونک کسرله
اولیجی برابر کلز مثلاً راجل دنف و امرأه
نفقه دیرلر بس بونده ایکی وجه اوزره
او قوم جائز بنام فعل مضارع مفرده مذکر
غائب او یور دیکدر * محصول بیت *
بنم فان باغدر بیجی کوزیمه او یقول
نه لایق اوله یعنی کوزیمه او یقول کبر مک
لایق دکل زرا بر کیسه که مرض ممتد
و هلاک قتل ایکن قصد ایلید نیجه او یور
یعنی شول کیسه که مرض مدنف ادناف
وزبون و تحیف ایلید اکا نوم حرام اولور

(تورج نکی برمن بیدل کتم * ذاک دعوی وهانت وتاک الایام) ذاک اسم اشارتدر مبتدا و بامقدم خبر و دعوی تقدیرا هر فوع خبری و بامؤخر مبتدا و هاء حرف تنبیه انت محلا مرفوع مبتدا خبری محذوف تقدیری حاضر وتاک الایام انت ضمیر بنه معطوفدر

۳۲۳

بارہ سی اوکلیه

تورج نکی برمن مسکین کتم * ذاک دعوی وها انت وتاک الایام

سن بن مسکینه ترجم الیزسن دیدم سکا بنم دعوام بودر واشسته سن واول ایام (مفردات) (تو) سن (ترجم) (مهرج) (نکی) الیزسن (بر) علی (من) بن (مسکین) م (کتم) دیدم (ذا) بو (ک) سکا (دعوی) بنم دعوام (وها) اشته (انت) سن (وتاک الایام) واول کونلر یعنی بعد زمان بودعواک صحتی ظاهر اولور (معنای اشارتی) اول مستغنی بانذات اولان محبوبه مستاک الیه وحریت الیه سن بو باغری باشلی وکوزی باشلی عشقک آواره سی اولان مسکینه ترجم الیزسن دیدم ودردهک چاره سی اولان مشاهد انوار جالک احسان الیزسن سکا بنم دعوام وستدن دیکم و میرا دم بودر اشته سن عالم السر و الخفی سائن شمیدی واول یوم تلی السرارده بنم دعوامک صحتی سنک عنایت معنویه کده ظاهر در

حافظ اربیل یاروی تودارد شاید * جای در کوشه محراب کشد اهل کلام * حافظ اگر سنک ابرو که میل طوته لایقدر کلام الله اهلی محراب کوشه سسته برابری (مفردات) (حافظ) م (ار) (اکر) میل م (یاروی تو) سنک فاشکد (دارد) طوته (شاید) لایقدر (جای) بر (در) فی (کوشه محراب) م (کشد) ایدر (اهل کلام) کلام الله اهلی (معنای اشارتی) بواکرم بخواندن خلیفه زاده قیلدیک حافظ انوار مجدیبه مظهر اولوب معراج روحانیت الیه مقام قاب قوسینده سنک وصلت جالک و بلا واسطه استماع فیض وکلامک کلام الله اهلی تلاوت قرآن کریم ایچون محراب کوشه سسته بر و جای اقامت ایلدکری کی حافظ دخی اگر علینده واول مقام قاب قوسینده عند ملک مقدر قراره میل طوته لایقدر

وله ایضا

ماتی غمان مستدل از دست داده ایم * هر از عشق و همنفس جام باده ایم

برغمسن مستلر کوکلی الدن و بر مشر عشقک هر ازای وجام بادهک همنفسی بر (مفردات) (ما) بر (بی غن) غمسنر (مست) م (دل) کوکل (داده ایم) و بر مشر (هر از) سر مقارنی (عشق) م (همنفس) نفس مقارنی (جام باده) شراب قدسی (ایم) (یز) (معنای اشارتی) بر دنیا و آخرت غمندن قلبی فارغ اولمش شراب عشق الهیه الیه مست اولمش عاشقانه الیزدن کوکلی و بر مشر ز بر عشق الهی اهلک هر ازای و همزبانی بر قلبی شراب عشق الهیهک جامی و علوم ربانیه و حکم الهیهک ینابیی اولان عارف بالله لک مصاحبی بر

بر مابسی کان ملامت کشیده اند * تا کار خود ز ابروی جانان کشاده ایم

برم اوزریمه چوق ملامت یابی چکمشلردر تا که کشدی ایشیمی محبوبک ابرو سندن آچمش (مفردات) (بر) علی (ما) بر (بسی) چوق (کان) بای (ملامت) م (کشیده اند) چکمشلردر (تا) حتی (کار خود) کشدی ایشیمی (ابرو) قاش

جانان

و ابروی جانان لایملردر * محصول بیت * عوام برم اوزریمه چوق ملامت یابی چکمشلردر تا که کشدی ایشیمی ابروی جانان آچمش یعنی ابروی یاردن ایشیمی ابروی کلوب فتح باب بوالیدنبری عوام و مدعیلری لوم ایشیدلر حاصلی ابروی جانانند هر ادمز ال ویرلیدنبری خلق بر طعن و تشنیع ایدر

۳۲۴

(جانان) م (کشاده ایم) آچمش (معنای اشارتی) بحمد الله عارف بالله لک صحتی برکاتیله صورت ملکیتی خراب ایدوب خزینته رخاندن لسان غیب الیه نیجه سرار لدنی و عوامک ادرا کشدن خارج نیجه علوم ربانی بیان ایشیدلر ایچون عوام ناس برم اوزریمه چوق طعن و ملامت ایشیدلردر بحمد الله (بی) سمع و بی بطق و بی بصیر و بی بینش (حدیث شریفی سر نیجه کشدی ایشیمی حق تعالیک تعلیمی و عون وانکشا قیله ایشیدلردر

ای کل تودوش جام صبوحی کشیده * ما آن شقایقیم که باده داغ زاده ایم * ای کل سن جام صبوحی دوش کیچمه چکمش سن بزاو شقایق که داغله طوغش (مفردات) (ای کل) م (تو) سن (دوش) دوش کیچمه (جام) قدح (صبوحی) صباح شرابی (کشیده) چکمش سن (ما) بر (شقایقیم) لایله (باده) آتش داغله (زاده ایم) طوغش (معنای اشارتی) (کل) میل علی شاکله (آب) کریمه سی سر نیجه ای محبوب خدا اولان عارف بالله بحمد الله سن عهد السنده شراب عشق الهیه سی نوش ایدوب لذات روحانیت و سرار معرفت حضرت مظهریت الیه کلش سزوی بدخی شقایق کی آتش عشق الهیه الیه جکرین و جانم داشیله طوغش طعن اعدای ایمندن بر ضرر یوقدر و عطای حقد مانع دکلدر در

پیر مغان اگر برم تو به من دن ملول اولدیسه سوله شرابی صاف ایلسون که عذره طور مشر (مفردات) (پیر مغان) پاپاز (ز) من (توبه) م (ما) بر (کر) اگر (ملول) م (شد) اولدیسه (کو) سوله (باده) شراب (صاف) م (کن) یله (با) لایله (عذر) م (ایستاده ایم) طور مشر (معنای اشارتی) اگر مرشد حیات بخشم برم محبوب شراب ایچمه که توبه من دن ملول اولدیسه اول مرشد برم ایچون نیاز الیه که نظر و هست الیه برم عشق و محبتی خاص لوجه الله ایلسون که برم خود کالمندن فراغت ایده میوب تسلیم کلی اولدیغمر قصور برزی اعتراف ایدوب اعتذاره طور مشر در

کار از تو مرود مددی ای دلیل راه * انصاف میدهم که از ره فتنده ایم

ایش سندن حاصل اولور ای بولک دلیلی برمد الیه انصاف ایدر که بولسندن دوشمشر (مفردات) (کار) ایش (از تو) سندن (مرود) کیدر (مددی) بریاردم (ای دلیل راه) ای بولک دلیلی (انصاف) م (میدهم) و برز (اوزره) بولسندن (فتاده ایم) دوشمشر (معنای اشارتی) ای راه عشقک و صراط مستقیم دلیلی و سوله سی اولان مرشد حقیقی لحیکه الله تعالی طالین و عاشقینک مرادی سنک نظر و هیکله حاصل اولور حضرت الله عشقک بر برمد و برعون و نصرت الیه زیرا بر انصاف ایدر که کار بر خود بخودانه اولدیخی ایچون حبله نفسدن سلامت بولیب بولسندن دوشمشر در

(ای کل تودوش داغ صبوحی کشیده * ما آن شقایقیم که باده داغ زاده ایم) شقایق لاله به دیلر زاده ایم طوغش دیکدر * محصول بیت * ای کل سن دوش کیچمه داغ صبوحی چکمش یعنی غنچه دن چقبوب صبوحی داغنی دوش کیچمه چکمش سن یعنی آجیلوب قرمز داغ بکر مک دوش کیچمه او لشدر اما زاول لاله بزر که داغله طوغش یعنی زداغدار ازل ابروسنک داغ دوش کیچمه لکدر کلی قرمز داغ تشبیه ایش (پیر مغان) زویه ما کر ملول شد * کو باده صاف کن که بادیستاده ایم (کو خطاب عام) * محصول بیت * اگر پیر مغان برم توبه من دن ملول اولدیسه یعنی باده ایچمه کندن فراغت ایدلر بکره ملول اولدیسه پیر مغانه سوله که باده بی صاف الیه که بر توبهک عذرنه طور مشر یعنی توبه من اختیاری دکلدر اضطرار بر اختیاری اولیان توبه به اعتبار اولور (کار از تو مرود مددی) ای دلیل راه * کانصاف میدهم زکار او فتنده ایم (مرود واقع و حاصل اولور نظری ده با حرف وحدت تقدیری نظری کن در که حرف تعیل * محصول بیت * ای بول قول غوزی ایش سندن حاصل اولور بزه التفات الیه یعنی بزه مدد الیه زیرا انصاف و برز که ایشدن محکم دوشمشر یعنی زباده دوشمشر که الیزدن برایش حاصل اولور ایمدی ای دلیل آه ایش بر سه سندن بر غیر بدن دکل مصراع نائینک معنوی یشاب و طاقت اولدیغنی بیان ایدر

(چون لاله می بین و قدح در میان کار * این داغ بین که بر دل پر خون نهاده ایم) بین فعل نفی مفرد مخاطب در کور آمد و باقیه دیکدر

۳۱۱

چون لاله می بین و قدح در میان کار * این داغ بین که بر دل پر خون نهاده ایم

ایشک اور تا سنده لاله کی شراب و قدح باقیه بودا غی کور که پر خون کوکل اوزره قومش (مفردات) (چون) مثل (لاله) م (می) شراب (مبین) کورمه (قدح) م (در میان کار) ایش اور تا سنده (این داغ) و داغی (بین) کور (بر دل) کوکل اوزره (پر خون) قاله طواو (نهاده ایم) قومش (معنای اشارتی) ظاهر لاله کی اور تاده ذوق و عشرت و اظهار فرح و خوش حالت اوزره اولدیفمه اعتبار ایله بودا غی کور که آتش عشق الهیه ایله و سوزش آرزو شوق و حالات عشقه که درد و غم و غله پر خون اولمش کوکل اوزره قومش

گفتی که حافظ این همه رنگ و خیال چیست * نقش غلط مخوان که همان لوح ساده ایم

دید که ای حافظ بود کاورنگ و خیال نه در غلط نقش او قومه که بز همان ساده لوح (مفردات) (گفتی) دید که (حافظ) م (این همه) بوجه (رنگ) م (خیال) م (چیت) نه در (نقش) م (غلط) م (مخوان) او قومه (که) زیر (همان) آنجق (لوح) نخند (ساده) نقش (ایم) از (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر پرست نفس بد کامک مقضا سیه دید که ای حافظ بود قدر فصاحت و بلاغت و رنگ و خیال خود فرو شلق نه در صافن سوء طن ایله غلط نقش او قومه اسرار و معارف الهیه دن محروم اولمقلک ایچون بد نظر ایله که بزنی غرض بر ساده لوح

وله ایضا

مزن بر دل ز نوک غمزه تیرم * که پیش چشم بیمارم

غمزه او چندانم که کوکله تیراورمه که سنک بیمار چشمک او کشته اولم (مفردات) (مزن) اورمه (بر) علی (دل) کوکل (ز) م (نوک) اوج (غمزه) کبرک (تیر) اوق (م) م (پیش) اولم (چشم) کوز (بیمار) خسته (ت) سنک (بیمار) اولم (معنای اشارتی) ای محبوب سنک شوق و آرزو که ضعیف و ناتوان و محل مرحت و احسان اولمش بیچاره کوکله قبض و حجاب تیری اوروب مضطرب الحال ایله تا که سنک بسط و انکشاف و انوار ذاتک اولان نظر عنایتک و اصف و کرم بی نهاسنک او کشته جا نمی فدا ایدم

نصاب حسن در حد کاست * زکات ده که مسکین و فقیرم

حسنک نصابی حد کالده در بکاز کات ویر که مسکین و فقیرم (مفردات) (نصاب حسن) م (در) فی (حد کال) م (است) در (زکات) م (م) بکا (ده) ویر (مسکین) م (فقیر) م (معنای اشارتی) (والله الفی و اتهم الفقراء) آیت کریمه سی سرینجیه ای محبوب حقیقی سن جیب کال صفا تیرله مو صوف و نقصان صفا تیردن برین بوجه عالم سنک احسان که محتاج بر غنی صمد سن خصوصاً علت اولان اطف و احسانک حد کالده در بوم مسکین و فقیر بنده که زکات حسنک و ذره انوار قدسک کرم

و احسان

* محصل بیت * لاله کی اورنه ده باده

و قدح کورمه یعنی باده نو شلمزه و قدح کردانه غمزه بقمه یعنی لاله کی قدح کور اولدیفمه باقیه ظاهر ایلکه بو داغی کور که دل پر خونمه قومش یعنی ظاهر لاله کی جام باده طوایدیفمه باقیه که دل خو نیز داغدار در لاله کی (گفتی) که حافظ این همه رنگ و خیال

چیت * نقش غلط مخوان که همان لوح ساده ایم * محصل بیت * سن دید که ای حافظ بو قدر رنگ ندر یعنی ایشار که بو قدر آنچه خیال ندر جواب

ویر که غلط نقش او قومه که بز بیلدیکک لوح ساده از یعنی ایشار می غلط او قومه خیال بولرسین بلکه کلام ساده بیاورسین حاصله بی کمال خجندی کبی ایشار مده بن خیال قصد ایلیم که معاشقه صوغتله انتقال اولنه یعنی بنم شرمده اغلاق بوقدر ساده در که هر کس فهم ایلکه قا در در (وله ایضا) (مزن بر دل

زنوک غمزه تیرم * که پیش چشم بیمارم * تیرم مبین معناده دله مقید در نوک نوک فقیله و ضعیله لغتدر هر سنه ک سیوری اوجی مثلا نوک شان دیر در مرن اوجنه که حرف تهلل * محصل بیت * یور که نوک غمزه دن تیراورمه یعنی نوک غمزه ایله بنی هلاک ایله تا که چشم بیمارک او کشته اولم یعنی نوک غمزه ایله بنی هلاک ایله که چشمک او کشته فدا اولم یعنی

چشمک فدا اولم (نصاب حسن در حد کاست * زکات ده که مسکین و فقیرم) * محصل بیت * کوزنک نصابی حد و کالده در یعنی حنده قصورک بوق اسباب حسن هب برلورنده ایدی بکاز کات ویر که مسکین و فقیرم * یعنی نصاب کامل اولجیه مستحقه زکات ویرمک فرض او اور حاله و که حسن زکات بنده سن مستحق اولم زکاتنی بکانه ایله

۳۱۰

واحسان ایله که جله دن زیاده محتاج و بیچاره ایم

من آن مرغ که هر شام و سحرگاه * ز بام عرش می آید صغیرم

بن اول مرغ که هر شام و سحر وقت عرشک طامندن بکاصیفاتی کاور (مفردات) (من) بن (آن مرغ) اول قوشم (هر شام) هراخشام (سحرگاه) سحر وقت (ز) م (بام) طام (عرش) م (می آید) کاور (صغیر) صیفاتی (م) بکا (معنای اشارتی) بن اول وطن اصلین اولان عالم لاهوتدن و عالم ملکوتدن خصوصاً جمیع ارواح قدسیان اولان آشیان بزم الستدن بپر فتنه و آشوب اولان عالم ناسوت غربت کا هسه دست قضا الهیه ایله زول انجش بر مرغ دست آموز شاه حقیقم که هر شام و سحر بام عرشدن و طرف شاه حقیقتدن (ایلیوا الی الله و تو یوا الی الله ففروا الی الله) دیو بکا الهامه جانب حقه رجوعه دعوت نداسی کاور

قدح بر کن که من در دولت عشق * جوان بخت جهانم کرچه پیرم

قدحی بر ایله زبیر بن عشق دولنده جهانک جوان بختی م اگرچه پیرم (مفردات) (قدح) م (بر کن) طواو ایله (من) بن (در) فی (دولت عشق) م (جوان بخت جهانم) جهانک بختی بیکارندم (کرچه پیرم) م (معنای اشارتی) ای پیر سعادت بخشیم فیض خدا ایله بنم قدح قلبم بر ایله که بن عشق الهی دولنده قوت و عمر سرمد و حیات مؤبد بولمقله جوان بخت جهانم کرچه صورتا پیرم زیرا آتش عشقه یاله یانه جسم و جان کباب ایدن عشاق (لایعوتون) سرنه مظهر اولوب حیات ابدی بولمش لردر

چنان بر شد فضای سینه از دوست * که فکر خویش کم شد در ضمیرم

سینه م صحرا سی دوستدن آنجلین بر او ادیکه ضمیر مده کندیمی فکر کم اولدی (مفردات) (چنان) آنجلین (بر) طواو (شد) اولدی (فضا) صحرا (سینه) کوکس (از) م (دوست) م (فکر) م (خویش) کندیمی (کم) یابی وضایع (شد) اولدی (در) فی (ضمیر) قلبم (معنای اشارتی) بحمد الله مردان خدا نکه سینه انوار عشق الهیه ایله افشاح و انفساح بولان سینه هم صحرا سی فیوضات و تجلیات الهیه ایله اوله طوایدیکه حضرت الهیک غیری کلی ماسوی محو و ناب اولدی و انوار ذات الهیه اول قدر استغراق حاصل اولدیکه کندیمی وجودی فکر دخی محو وضایع اولوب حضرت بایزیدک (لبس فی جیبی سوی الله) کلا منک سری نمایان اولدی

مباد اجز حساب مطرب و می * اگر حرفی کشد کاک دبیرم

مطرب و می حسابک غیری اولسون اگر بنم کاتبیک قلی بر حرف چکه (مفردات) (مبادا) اولسون (جز) غیر (حساب) م (مطرب) سرور و بر بچی (می) شراب (اگر حرف) م (یا) وحدتیه (کشد) چکه (کاک) قلم (دبیر) باز بچی (م) بنم

و می

۸۷

من آن مرغ که هر شام و سحرگاه *

ز بام عرش می آید صغیرم (صغیرم مبین صغیر منصوب اولجیه بکا صغیرم کاور دیکک اولور صغیرم فوع اولجیه بنم صغیرم کاور دیکک اولور و لکل وجهه * محصل بیت * بن اول مرغ که هر صباح و اخشام عرش اوزردن کاور صغیرم یعنی مقام پرواز کا هم عرش در که صیت و صدام آیدن کاور (قدح بر کن که من در دولت عشق * جوان بخت جهانم کرچه پیرم) * محصل بیت * خطاب عام طریقه بیورر قدحی طواو در که بن عشق دولنده جهانک جوان بختی کرچه

ذاتکده پیرم یعنی صورتا پیرم اما بختم و طالع جواندر کانه جواب سوال مقدر در یعنی سوال کادیکه سن پیرسن شمدنکرو قدحی و باده بی نیرسن جواب ویر که کرچه بن پیرم اما بختم جواندر جوانلله ایچرم (چنان بر شد فضای سینه از دوست * که فکر خویش کم شد

از ضمیرم) * محصل بیت * سینه صحرا سی دوستدن آنجلین طو بطلو اولدیکه کندیمی فکر کم اولدی یعنی کندیمی یاله اوئندم دقل که اغیاری حاصلی درون بیرونی دوست محبتی قابلدی شوبله که کندیمی وجودم خاطر مده کل (مبادا اجز حساب مطرب و می * اگر حرفی کشد کاک دبیرم) مبادا نهی مفرد غائب اولسون دیکدر * محصل بیت * مطرب و می حسابدن غیری اولسون

اگر کاتبیک قلی بر حرف چکر سه یعنی کراما کاتبین اگر حساب دفتر بنده رنسته بازار سه مطرب و میدان غیری نسته بازار

(معنای اشارتی) (ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مشغولا) آیت کریمه سی سر نبی حضرت الهمدن دیلم که بودند صکره دفتر اعمالی کتبات ابدن ملک که قلند شراب عشق الهی بدن و دل ناشادند فرج بخش اولان محبوب حقیقی بی شبهه بدن غیر حسابی که جگر بر حرف اولسون و حضرت الهمدک عشق و معرفتی اسرار بدن غیر دفتر اعمالده بولسون

دران غوغا که کس کس را نبرد * من از پیرمغان منت پذیرم

اول غوغا که کیسه کیسه دن صور من بن پیرمغاندن منت قبول اید بچی (مفردات) (دران غوغا) اول قیامت کوئی کز نند (کس کس را) کیسه کیسه دن (نبرد) صور میه (من) بن (از) من (پیرمغان) مرشد (منت پذیرم) قوت و شکر قبول اید بچی (معنای اشارتی) (یوم یفر المرء من اخیه وامه وایه وصاحبته وبنیه) آیت کریمه سی سر نبی اول قیامت کوئی که دهشتنده که هر کس کند نفست خوفه دوشوب کیسه کیسه دن حال بدن سوال ایلید بلکه بری بدن فرار ایلید اول کوئده بن موجب حرمان اولیان راه عشق مرشدی وارث محمدی صلی الله تعالی علیه وسلم دن منت و شفاعت امید بن اید بچی یم قوت روحا نیت لریله بزه دستگیر اولم لری بنی رجا ایدرم

چو طفلان نای ای زاهد فریبی * بسبب بوستان و شهد و شیرم

ای زاهد طفلار کی بنی قیامت دکن الدار سن بوستان الماسیله وبال وسود ایل (مفردات) (چو) مثل (طفلان) چو طفل (نای) نه زمانه دک (زاهد) م (فریبی) الدار سن (با) الماسیله (سبب) الد (بوستان) باغچه (شهد) بال (شیر) سود (م) بنی (معنای اشارتی) (اکثر اهل الجنة الله) حدیث شریفی سر نبی عشق الهی دن نتیجه و نمره سی اولان لذت مشاهده جلال الله جلله اذند فائق ایکن (وفیهما ما تشبهه الانفس وتلذ الاعین) دیوب جمال الله لذتی طلب ایتوب جسته دخی نفستک مشتهاسنی طلب ایلین ایل و احق زاهد روضه جنتک سبب و شهد و شیر ایل بنی نتیجه بر الدار سن محمد الله جلال الهمدن غیر بنم مقصودم بوقدر

قراری کرده ام بای فروشان * که روز غم بجز ساغر نکیرم

بنی فروشلر برقرار ایلتم که غم کوئی ساغر دن غیر بی طوعیم (مفردات) (قرار) م (با) وجد تیه (کرده ام) ایلتم (بای فروشان) شراب صانعیلرله (روز غم) غم کوئی (بجز ساغر) قدحک غیر (نکیرم) طوعیم (معنای اشارتی) بن بو عالده شراب عشق الهی دن ساقی عاشقان و عارف بالله زله مصاحب اولوب سایه عنایتلرند قرار ایلدم که غم کوئی اولان روز محشرده مشاهده جلال الهم باعش اولان عشق الهی دن غیر برشی طوعیم و ما سوی الهمدن فارغ اولم

خوشان آن دم که استغنائی مستی * فراغت بخشد از شاه و وزیرم

نه خوش

نه خوش اولدم که مستاک استغنائی شاه و وزیر دن بکا فراغت باعشلیه (مفردات) (خوشان) نه خوش (آن دم) اول نفس (استغنا) م (مست) م (با) مصدریه (فراغت) م (بخشد) ویر (از) من (شاه) م (وزیر) م (م) بکا (معنای اشارتی) بکاشول وقت زیاده خوشدر که شراب عشق الهی ایل مست و انوار ذات الهیه به مسترق اولم غله عالم دن مستغنی و محشرده و جسته حضرت الله ایل و جسته بالذات اولوب تجلی دائمی مظهر یله بکاشاه و وزیر دن فراغت و ما سوی الهمدن قطع نظر باعشلیه

من آنکه بر کرم دل زحافظ * که ساقی کشت یار ناگزیرم

بن اول وقت حافظ دن فراغت ایلدم که ساقی بنم یار ناگزیرم اولدی (مفردات) (من) بن (آنکه) اول وقت (بر) بوقارو (کرم) طوئدم (دل) کوئلی (ز) من (حافظ) م (ساقی) م (کشت) اولدی (یار ناگزیر) لابد و لازم اولان یار که مفارقتی ممکن دکل (م) بنم (معنای اشارتی) بحمد الله بن نغدن و مشتهاسنی نغدن اول وقت فراغت ایلدم که عشق الهی فانی فی الله و باقی بالله اولم برابر حقیقتک صحبت ملازم اولدم قطعا دنیا و آخرتد بدن مفارقتی ممکن دکلدر

فراوان کجهدار سینه دارم * اگر چه مدعی بند حقیرم

سینه مدد وافر خزیند طوئدم اگر چه مدعی بنی حقیر کورده (مفردات) (فراوان) واسع و وافر (کجها) خزیند (در سینه) صدر مدد (دارم) طوئدم (اگر چه مدعی) م (بند) کوردر (حقیر) م (بنی) (معنای اشارتی) بحمد الله می دان خداک صحبتی بر کاتیله خانه تجلی اولان قلند ملازمتها به خزان اسرار الهی طوئدم اگر چه اسرار دل عشاق دن خبردار اولوب اعنی القلب اولان مدعی بنی حقیر کورده ده

وله ایضا

من ترک عشق بازی و ساغر نمیکم * صد بار توبه کردم و دیگر نمیکم

بن عاشقانی و ساغری ترک ایتزم بوز کره توبه ایلدم و غیر توبه ایلزم (مفردات) (من) بن (ترک) م (عشق بازی) عشق او نیلجیاق (ساغر) قدح (نمیکم) ایلزم (صد بار) بوز کره (توبه) م (کردم) ایلدم (دیگری) غیر (نمیکم) م (معنای اشارتی) زاهدک نیجه یلار عبادات و طاعاته قطع ایلدم مدعی مرتبه بی جذبه رجاله برآندم قطع اید بچی عاشقانی و آینه قلبی انوار تجلیات الهیه ایل نور و منفتح قلبی شراب عشق خدای ترک ایلزم کر چه آثار نفس ارمغه ملامت عشفه تحمل ایلدم میوب نیجه کره توبه ایلدم لکن شدی اقرب طرق الی الله عشق اولد بغن بیلدم ردخی عشق توبه ایلزم

باغ بهشت و سایه طوی و قصر حور * با خاک کوی دوست برابر نمیکم

جنت باغنی و طوی سایه سنی و حورک قصرنی دوستک محله سنک خاکله برابر ایلزم (مفردات) (باغ) م (بهشت) جنت (سایه) کواکه (طوی) م (قصر) کوشک (حور) م

(من آنکه بر کرم قلم دل زحافظ * که ساقی کشت یار ناگزیرم) که حرف بیان ناگزیر ضروری دیکدر عریده لابد دیرلشه که بودند اسبق بیان اولمشیدی * محصول بیت * بن حافظ دن کوئلی او وقت قالدردم بنی انک سلامت و عافیتدن کوکلم الهم امیدمی کسدم که یار ناگزیرم اکا ساقی اولدی با خود ساقی اکا یار ناگزیرم اولدی یعنی ضروری و سوکلی یارم اکا ساقی اولد بندن بیلور مکدر رسوای عالم اولیسردر (فراوان کجهدار سینه دارم * اگر چه مدعی بند حقیرم) فراوان چوق دیکدر * محصول بیت * سینه مدد وافر خزیند طوئدم و وافر یعنی سینه مدد معارف و علوم خزیند طوئدم و وافر اگر مدعی بنی حقیر کورده یعنی ظاهرا صورت فقرده اولد یعنی چون اغیار و مدعی بنی فقیر و حقیر اعتبار ایدر اما سینه خزینده سی جواهرله طوئدر (وله ایضا) (من ترک عشق و شهد و ساغر نمی کنم) صد بار توبه کردم و دیگر نمی کنم * محصول بیت * بن عشق و شاهد و ساغر ترکیب ایلدم بوز کره توبه ایلدم دخی ایلدم یعنی توبه ایلدم و یارک مذکورات ایلدم (باغ بهشت و سایه طوی و قصر حور * با خاک کوی دوست برابر نمیکم) * محصول بیت * جنت باغنی و طوی کواکه سنی و حورک قصر بنی دوستک محله سی ترابنه برابر ایلدم یعنی خاک کوی جاتانی ترجیح ایدرم بوندر دن

(دران غوغا که کس کس را نبرد * من از پیرمغان منت پذیرم) منت پذیرم صیفه سنک مغول صریحی و از پیرمغان غیر صریحی و جازدر که منت پذیر و وصف ترکیبی اوله * محصول بیت * اول غوغا که کیسه کیسه بی صورماز یعنی حشر کوننده بن پیرمغاندن منت قبول ایدرم یا خود منت قبول اید بچی یم یعنی اول کوئده نعمتی چون منت پذیرم حاصلی نعم کثیره سی چون نمونم و مسترف احسانی (چو طفلان نای ای زاهد فریبی * بسبب بوستان و شهد و شیرم) فریبی بسبب بوستان و شهد و شیرم (فریبی) فعل مضارع مفرد مخاطب الدار سن دیکدر * محصول بیت * ای زاهد اوغلا نچقلر کی بنی نیجه دک الدار سن جنت الماسیله و بالبله و سودبله یعنی جسته فلان وار در دیو دنیا ذو قلند بنی اوصا ندر رسن (قراری کرده ام بای فروشان * که روز غم بجز ساغر نکیرم) * محصول بیت * باده فروشلرله عهد و بیسان ایلتم که غم کوئده ساغر دن غیر ایلیمه اوب طوئدم یعنی روز غده باده نوش اولم (خوشان آن دم که استغنائی مستی * فراغت بخشد از شاه و وزیرم) * محصول بیت * نه عجب خوشدر اولدم و اول ساعتک مستاک استغنائی شاه و وزیر دن بکا فراغت باعشلیه یعنی مستانه لك وقتده دنیا و ما فیها آدمک کوئنه چو بچه کورمز قنده قالدیکه شاه و وزیر

(تلقین درس اهل نظر بك اشارت *
 كهتم كتابتی و مكررنمی كتم) تلقین دن
 مراد تعلیم در سه اضافتی مصدرك
 مفعولنه اضافتیدر و اهل نظره لامیه
 تلقین مبتدایك اشارت خبری * محصول
 بیت * اهل نظرك یعنی عاشقك درس
 تعلیمی بر اشارت در یعنی انلك تعلیمی رمز
 و ایمانیه در بر كتابت سوبلدم مكر ایللم
 یا خود اشارتی بر ایللم آرتق ایللم دیمك اوله
 (شیخ بطیره كفت برورتك عشق كن *
 محتاج جنك نیست برادر نمیکتم) ترك عشق
 مصدرك مفعولنه اضافتیدر و محتاج جنك
 اسم فاعلك مفعولنه در * محصول بیت *
 شیخ بكاغضله وار عشق ترك ایلله دیدی
 ای رادر جنكه احتیاج بوق عشق ترك ایللم
 یعنی غضله سوبلكه احتیاج بوق ترك ایللم
 حاصلی عاشق كسددم عاشق كیددم
 و بوبندی قبول ایللم (این تقویم تمام كه
 باشد همدان شهر * ناز و كرمه بر سر منبر
 نمی كتم) * محصول بیت * بوققوی بكا
 بتركه شهرك دلبر لاله منبر اوزره ناز و كرمه
 ایللم یعنی واعظلكی منبره جقبوب كینی
 مدح ایلوب كینی ذم ایللم حاصلی منبره جقبوب
 هر ایللق ایللم پس بنم كی رندن بوقدر زهد
 و تقوی بتر (هر كز نمی شود ز سر خود
 خبر مرا * نادر میان میكده سر بر نمی كتم)
 * محصول بیت * هر كز بنم كندی باشند
 خبرم اولم مادامكه میخانه اوره سنده
 باش قالددم یعنی آمده پیدا اولوب ظاهر
 اولمیه حاصلی اول دواخانه به واروب
 غیاش رندله حشر اولمیه عظم باشد
 كلوب كشد مدن خبردار اولم یعنی
 برایكی قدح باده ایلله عظم باشد كاور

(با) لایلاسه (خالك) طیراق (كوی) محله (دوست) م (برابر) م (نمیکتم) ایللم
 (معنای اشارتی) (و هما حرامان علی اهل الله) حدیث شریفی سر بجه لذت مشا هده
 جمال الله كچه نسبت طومر اسكر طومر ایدی (وفیها ما تشبهه الانفس)
 اولان نهم جنك نفس ایچون لذتلك كلبی بعدیت و محبوبینه باعث اولد یقندن
 لاشی مثابه سنده در انكچون حضرت اللهك عاشقانه حرام اولمدر

تلقین درس اهل نظر بك اشارت * كهتم كتابتی و مكررنمی كتم *

اهل نظرك درس تلقینی بر اشارت در بر كتابت سوبلدم و مكر را ایللم (مفردات)
 (تلقین) (تعلیم) (درس) م (اهل نظر) (اهل همت) (بك) (بر) (اشارت) م (است) در
 (كهتم) (دبلم) (كتابتی) بر اشارت (مكر) (تكرار) (نمیکتم) ایللم (معنای اشارتی)
 (العقل بكفیه الاشارة) كلاً منجه عقل معاد اهل اولان عالی همتاره ارشاد و تعلیم یونندن
 بوبیت سابقه بیان اولان اشارت كفت ایدر كه الله پس باقی هوسدر بر ذوی العقوله
 بر اشارت ایللك اگر توفیق خدا یه موفق اولور سه تكراره حاجت بوقدر

شیخ بطیره كفت برورتك عشق كن * محتاج جنك نیست برادر نمیکتم *

شیخ بكاغضله بوری عشق ترك ایلله دیدی جنكه احتیاج بوقدر ای برادر ترك ایللم
 (مفردات) (شیخ) م (م) (بكا) (بطیره) غضله (كفت) دیدی (برو) كیت (ترك عشق)
 م (كن) ایلله (محتاج جنك) م (نیست) بوق (برادر) قرداش (نمیکتم) ترك ایللم
 (معنای اشارتی) راه عشقه جان فدا ایلوب ریاضات و مجاهدتة نقصان
 و كسالی اق ایلله كنند عزه همتسز لكبری كدور و غیرت و شفقت ایلوب شیخ
 بكاغضله بوری عشق ترك ایلله دیدی بونك كی شیخ جنك و خصوصت لایق دكدر
 برادر قصور له یسه عشق یولنده سور نورم عشق ترك ایللم

این تقویم تمام كه باشد همدان شهر * ناز و كرمه بر سر منبر نمیکتم *

بوققوی بكا كفیدر كه شهرك محبوسو بلرله منبر اوزره ناز و كرمه ایللم (مفردات)
 (این) (بو) (تقوی) م (م) (بكا) (تمام) (كافی) (با) (لایلاسه) (شاهدان) (محبوب) (بلر) (شهر)
 م (ناز) م (كرمه) (جلوه) (بر) (علی) (سر) (باش) (منبر) (كرسی) (نمیکتم) ایللم
 (معنای اشارتی) بكا بوققوی كافیدر كه شهر عشقك محبوسو بلری اولان عاشقان
 و عارفان بالله ره كبر او و آشكاره كبر و غرور و ناز و استغنا ایلوب صد هزار ذل
 و حقارتله استمداد و نظر و همتن برین طلب ایچون خاكبا یلر بنه بوزل سوررم

هر كز نمیشود ز سر خود خبر مرا * نادر میان میكده سر بر نمی كتم *

قطعا بكا كندی باشند خبر اولم مادامكه میخانه اور تاشده باش قالددم (مفردات)
 (هر كز) (قطعا) (نمیشود) (اولم) (ز) (من) (سر) (باش) (خود) (كندی) (خبر) م (مرا)
 بكا (نا) مادام (در) قی (میان) اوره (میكده) (میخانه) (سر) (باش) (بر) بوقارو
 (نمیکتم) ایللم (معنای اشارتی) نیچده عجب و غرور و استغنا ایللم كه نیچده سندر
 ریاضات و مجاهدت اله بر اغراض اولان نفس بدخواهیدن كچموب هر دان خدا لك
 همتله تمام عشق و معرفت و قرینت كالمه ذات احدیت تحصیل ایللم نیچده بكا كندی

وجود مدن *

(ناصح بطیر: كفت حرامست می بخور * كهتم بچشم كوش بهر خرنمیکتم) * محصول بیت * ناصح بكا طعن طریقله دیدی

وجود مدن دخی خبردارلق اولمده (من عرق نفسه فقد عرق ربه) سری ظاهر اولمده

ناصح بطیر: كفت حرامست می بخور * كهتم بچشم كوش بهر خرنمیکتم *

ناصح طعن ایلله بكا دیدی شراب حرامدر ایچمه دیدم باشم و كوزم اوزره هر خرك
 سوزنی استماع ایللم (مفردات) (ناصح) م (با) (لایلاسه) (طعن) (كفت) دیدی
 (حرام) م (است) در (می) شراب (بخور) ایچمه (كهتم) دیدم (بچشم) بر سر
 و چشم تقدیرده باشم و كوزم اوزره ديكدر (كوش) قولاقی (بهر خرنمیکتم) (نمیکتم)
 ایللم (معنای اشارتی) استعین بالله (فسوف يأتي الله بقوم يحبهم ويحبونه)
 آیت كرمه سی سرندن غافل ذوق روحانیتدن و اسرار عشق و محبتدن بی خبر و واعظ
 ایتروا كده شرب عشق الهیدن منع و طعن طریقله بكا بوعاشق خراباق و دیوانه لكدر
 نفس ذلیل ایتك حرامدر دیدی بدخی دیدم باشم اوزره اما هر بخرنمیکتم سوزنی
 قولاغمه كیترز عاشق الهیدن خبردار اولمیان (كالمه تمام بلهم اصل) در

پیرمغان حكایت مفعول میكند * معذورم ار حدیث و باور نمیکتم *

پیرمغان حكایتی مفعول ایلر بنی معذور طوط اكر سنك سوزكه اعتقاد ایللم (مفردات)
 (پیرمغان) (می) شد (حكایت) م (مفعول) (قبول) (میكند) (ایللم) (معذورم)
 بن معذورم (ار) (اكر) (حدیث) سوز (نو) سن (بدر) تصدیق (نمیکتم) ایللم
 (معنای اشارتی) ای طفل ایچد خوان و مغلوب نفس و شیطان اولان واعظ بكا اول
 (و علناه من ادنا علنا) آیت كرمه سی سرینه مظهر اولان مرشد كال انوار شریفندن
 و اسرار طریقت و حقیقتدن نكاهی علیه عند الله قبول اولان حكایت خبر و یركن
 معذور اولو نكه سنك كی بر غرض اسبر نفسك سوزینه انقیاد و اعتقاد ایللم

حافظ خناب بر مغان جای ده است * من ترك خاكوسى ان در نمیکتم *

ای حافظ مرشدك جنا بی دولت بر در بن بوققوی خاكوساكنی ترك ایللم (مفردات)
 (حافظ) م (جنا ب) (اوچور سی) (پیرمغان) مرشد (حای) (محل) (دوات) م (است)
 در (مر) بن (ترك) (خاكوس) طیراق او پویی (ین) (بو) (در) قیو (نمیکتم) ایللم
 (معنای اشارتی) ای حافظ اولو الابصر راولان مرشد كال فریبی و بركات صحتی
 مرده جانلری احیا ایلوب دولت ابدیه و سعادت سرمدیه به باعثدن بن و مردان
 خدا لك خد متقی و ملازمت صحتی ترك ایلوب اهل صورته بوققوسه كیتزم

در اله البضا *

مادر سحر در سر میخانه نهاده * محصول دعا در ره جانانه نهاده *

ز سحر در سنی میخانه هوسنده قودق دعا لك محصولانی جانانه لك بولنده قودق (مفردات)
 (ما) (ز) (درس سحر) م (در) قی (سر) (هوس) (میخانه) م (نهاده) قودق (محصول دعا)
 م (در) قی (ره) بول (جانانه) (محبوب) (نهاده) قودق (معنای اشارتی) ز غفلت
 قلبی از اله اید میسوب توغی مذموم و علوم باطنیه نسبت قشور محض ولان
 علوم ظاهره در سنی ترك ایللك زرا حضرت اللهك ذات نورنه بر نفس مستغرق اولان

قونی *

۸۸ *

شراب حرامدر آتی ایچمه دیدم
 علی الرأس والعین قولاغی هراشكه
 طونم نام یعنی هر خرك سوزنی ديكلم
 خواجه واعظی خرابلیدی اولم مانك
 واعظ لرینی خرابلین یوز مانه لك
 واعظ لرینی كورس عجب نه دبردی اوله
 مصراع نایده كوش چشمه عطف ایلین
 مقصود بنته واصل اولماش (پیرمغان
 حكایت مفعول میكند * معذورم ار بحال
 تو باور نمی كتم) * محصول بیت * ناصح
 سابقه یوزره كه پیرمغان مفعول حكایت
 ایدر بس انك مفعول حكایت سنی قوبوب
 اكر سنك بحالانكی اینانم زسم معذورم
 یعنی انك كچكی طورر كن سنك افتازمكه
 اینانم زسم غریب دكل (حافظ جناب
 پیرمغان جای دولتست * من ترك
 خاكوسى ان در نمی كتم) بولنده
 جنابن مراد آشنایه در ترك خاكوسى
 اضافتی مصدرك مفعولنه در خاكوسى
 وصف تركیدر طیراق او پویی ديكدر
 و باحرف مصدر تراب و س ایدنجيك
 معنایه ان دره اضافتی اسم فاعلك
 مفعولنه اضافتیدر * محصول بیت *
 ای حافظ پیرمغانك آستانه سی دوات بر در
 یعنی آمده دولتسركب اولنور زرا انده
 وارانك قوینی یكه بقراولو دولتو اولور
 بس ایلدی بن بوققوی خاكوساكنی
 ترك ایللم یعنی دانسا بوسه اد نخسانه لك
 آستانه سنی بالین ایدر نورم و ملازمتی
 ترك ایللم ديكدر (وله البضا) (مادر س
 سحر در سر میخانه نهاده * محصول
 دعا در ره جانانه نهاده) سر بولنده سودا
 و هوا معنایه در * محصول بیت * ز سحر
 در سنی میخانه هواسنده قودق یعنی در سنی
 ترك ایلوب میخانه به دوشه لك حاصلی
 باده به دوشه لك دعا محصولی جانانه
 بولنده قودق ایلد بكم دعا ی جانانك
 بولنده فدایانك یعنی جانانه بختل ق
 حاصلی توانی اكاهه ایللك

سوداسی اولین و آخرینك علمندن اولدر آنکیچون روزوشب محصول دعا و نیازمزی محبوبك یولته قودق که دوچه ساند بوندن غیری مراد من یوقدر

در خرمن صد زاهد عاقل زند آتش این داغ که مابر دل دیوانه نهادیم

بوز عاقل زاهدك خرمنه آتش اورر بوداغ که زد یوانه ککو کلز اوزره قودق (مفردات) (در) (فی) (خرمن) م (صد) بوز (زاهد عاقل) م (زند) اورر (آتش) م (این) بو (داغ) م (ما) بوز (بدل) ککو کلز اوزره (دیوانه) م (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) (العقل عقال المرء) فحواسه عقل معاشه مغرورته سبب سعادت دارن اولان عشق الهیدی اختیار ایوب ذوق روحانیسز طاعات فی مغزایه الدان نیجه بوز زاهد خشک کرم طاعتنه بزم یوخانه تجلی اولان قلبز اوزره قودق بزم داغ عشق آتش اورر وب ککندولر بی عبادت غروندن خلاص ایلر

سلطان ازل کج غم عشق بماداد ناروی درین منزل و برانه نهادیم

ازل سلطان عشق غمک خرمنه سنی بزم ویردی ناککه بوو برانه منزل بوز قودق (مفردات) (سلطان ازل) حضرت الله (کج) خرمنه (غم عشق) م (بما) بزم (داد) ویردی (نا) حتی (روی) بوز (درین) بونده (منزل و برانه) م (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بحمد الله سلطان حق فی اولان حضرت الله (نحن قسمنا) ده عشق ذاتیسی غمی بزم ویردی واحسان ایلدی آنکیچون بزدخی صورت ملکی خراب ایدوب بومزل و برانه ده توجه قلبز انجی ذات بیخون خدایه متوجه اولوب کلی ماسه وادن فراغت ایلدک

در خرمنه ازین پیش متافق نتوان بود بنیدش ازین شیوه رندانه نهادیم

خرقه ده بوندن زیاده متافق اواق اولان آک بنیادی بوندانه شیوه دن قودق (مفردات) (در) (فی) (خرقه) م (ازین) بوندن (پیش) زیاده (متافق) م (نتوان) ممکن دکل (بود) اولوق (بنیادش) آک تملی (ازین) بوندن (شیوه) ناز (رندانه) لا ایلر منسوب (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) راه عشقه بوندن زیاده متافق اولو که تغیر شکل لاجل الاکل یا خودر یا وسعه ایلد خرقه پوش اولوب بی خبر اولوق عشق و معرفت ادعا سبله صورت صلاح و جذبات و انفتاح اظهار ایلدک لکن انک تملی غرض فاسد و فسق و معصیت اوزره قودق

در دل ندم ره بس ازین مهر بتان را مهر لب او بردر این خانه نهادیم

شمه نصکره قلبه محبوب بلرک مجننه یول ویرمزم آنک ای مهری یوخانه نك قبوسی اوزره قودق (مفردات) (در دل) قلبه (ندم) ویرمزم (ره) بول (بس ازین) بوند نصکره (مهر) محبت (بتان) محبوبلر (را) اذات معقول (مهر) م (لب) دوداق (او) ضمیر (بر) علی (در) قو (این) بو (خانه) م (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بوند نصکره عزیمت ایدمکه منبع فساد اولوب شهوات نفسانی بوندن قطاع طریق اولان محبوبان صور بلرک مجننه قلبه یول ویرمزم و اول

محبوب حقیقیک کلام مجیدی حکمجه که (وتبذل الیه تبلا) در کلی ماسه وادن انقطاع و قلبا و قالبا جانب حق ره رجوع اوزره بوقلب خانه سیک قبوسی اوزره مهر اوردق

آن بوسه که زاهد پیش دست بماداد از روی صفا براب پیمانه نهادیم

اول بوسه کی زاهد اذن او توری بزم ال ویردی صفا بوزندن پیمانه نك ای اوزره قودق (مفردات) (آن) اول (بوسه) م (زاهد) م (زیش) اذن ایچون (دست) ال (بما) بزم (داد) ویردی (از) من (روی) بوز (صفا) م (بر) علی (لب) دوداق (پیمانه) قدح (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) اول صورت پرست اولان زاهد خشک عرض و وفارندن و ناموس و عارندن کچمدن لذات روحانیت و اطاف عشق و محبت تحصیل ایچون بزم ال ویردی بزم تسلیم و انقیاد صورتی کوسرتدی لکن نائل اوله مدی زبیرا ز اول لذت عشق صدهزار دل و حقارت ایله و صفای قلب اوزره جان فدا ایتکله تحصیل ایلدک

المنه لله چوما بی دل و دین بود آرا که خرد پرور و فرزانه نهادیم

منت خدایه که بزیلین بی دل و بی دین اولدی آتی که عاقل و عارف قودق (مفردات) (منت) شکر (الله) خدایه (چوما) بزم کبی (بی دل) کولکسز (بی دین) دینسز (بود) اولدی (آرا که) آتی که (خرد پرور) عقل سلیمی (فرزانه) عارف (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) عقل معاشه و علوم و حکم ظاهره ده بنگا او اوب راه مشایخ عظمه سالک اولد بیچون اسرار و حالات عشقندن بی خبر و مکر حالات اهل الله کندوبه اهل غره تبر او شان عالم ظاهر راه حقد ریاضات و مجاهدات ایل طاعات بسیاری مبیله کندوبه جذب رحمان ابریشوب جزئی لذت روحانیت بواق ایلدک الله که بزم کبی عاشق و دیندار ارق دعوا سنی ترک ایدوب خالص و صافی اولمشدر

چون میرود این کشتی سر کشته باخر جان در سر آن کوهر بکدانه نهادیم

چونکه بوسر کشته کی آفر کیدر و غرق اولور جائزی اول بکدانه کوهرک سوداسنه قودق (مفردات) (چون) چونکه (میرود) کیدر (این) بو (کشتی) کبی (سر کشته) باشی دوش (باخر) م (جان) م (در) فی (سر) سودا (آن) اول (کوهر بکدانه) بردانه جوهر (نهادیم) قودق (معنای اشارتی) بواطاعتسز وجود کبسی عاقبت اصله رجوع ایدوب تراب اولسه کر کدر آنکیچون جائزی باعث حیات ابدی اولان سلطان عشق خدایه تسلیم ایلدک و بلا حجاب لقا الهه و صلت ایچون راه عشقه جان و سر میری فدا ایلدک

قانع بخبالی ز تو بودیم چو حافظ یارب چه کدا همت و بیکانه نهادیم

حافظ کبی سندن برخیا له قانع اولدق نه عجب کدا همتلو و بیکانه طبع تلوز (مفردات) (قانع) م (با) للملابسه (خیال) م (با) وحدیه (زق) سندن (بودیم) ایلدک

(ان بوسه که زاهد پیش دست بماداد)

از روی صفا براب پیمانه نهادیم بی بونده اذات نه لیلدر اجل معنا سته آنکیچون دیکدر محصول بیت اول بوسه که زاهد الی بزم اول بوسه ایچون ویردی یعنی الین بزم صوند بکه بوس ابد و زاما بزم الین بوس ایوب بلکه صفا بوزندن اول بوسه بی اب پیمانه قودق یعنی تبرکالب پیمانه بی بوس ایلدک الی بوس ایلدک اگر چه که الی بزم ویرمکن مرادی بوس ایتدرمک ابدی بی لفظی بونده اردو صوک معنا سته اخذ ایلینی مؤاخذه ایلک کرک (المنه لله که چوما بی دل و دین بود آرا که خرد پرور و فرزانه نهادیم) خرد پرور و صفت ترکیبدر عاقل معنا سته محصول بیت منت خدایه که بزم کبی بی دل و دین ایش اول کیمسه که خرد پرور و فرزانه قودق یعنی عاقل و دانای تعین ایلد بکمر کیمسه بزم کبی رسوای عالم ایش (چون میرود این کشتی سر کشته که آخر جان در سر آن کوهر بکدانه نهادیم) چون بونده کیمه معنا سته در کشتی سر کشته دن مراد و جو دیدر و کوهر بکدانه دن جانی محصول بیت بو کشتی سر کشته نیجه کیده یاور که جانی اول کوهر بکدانه نك سودا سته قودق یعنی جانیان سوداسی و محبتی و ارا بکن وجود من غیری بر کیمه کدانه دکل حاصلی جانیان سوداسی ترک ایدوب بر غیری بر کیده من ز مصرع اولک معنا سنی چونکه بوسر کشته کشتی عاقبت کیدر یعنی غرق اولور دین عجب سر کشته وجود ایش (قانع بخبالی ز تو بودیم) چو حافظ یارب چه کدا همت و بیکانه نهادیم (نهادیم) نهاده بونده طبع معنا سته در محصول بیت حافظ کبی سندن برخیا له قانع اولدق نه عجب کدا همتلو و بیکانه طبع تلوز (مفردات) (قانع) م (با) للملابسه (خیال) م (با) وحدیه (زق) سندن (بودیم) ایلدک

(چو) مثل (حافظ) م (بارب چسه) نه عجب (کدا همت) ادنی همت (یکانه)
 م (نه ساد) طبیعت (ایم) یز (معنای اشارتی) (علاو الهمة من الايمان) کلامی
 سر بجه بوی نهابه اولان درگاه الهیده مقام عرفانده تجلی دائمی و فیض بلا
 واسطه دولتی تحصیل ممکن اینک حافظ کی برخیا له و ذوق جزئی اولان مرتبه عشقه
 قانع اولدی نه عجب ادنی همتا و بیگانه طبیعتا و یز

وله ایضا

خیال روی خود کارگاه دده کشیدم بصورت تونکاری ندیدم و نشنیدم
 سنک یوزک خیالی چشم کارگاهنه چکدم سنک صورتکده برنکار کوردم و ایستدم
 (مفردات) (خیال) م (روی تو) سنک یوزک (در) فی (کارگاه) (دکان) (دیده)
 کوز (کشیدم) چکدم (با) نظریه (صورت) م (تو) سن (نکاری) بر محبوب
 (ندیدم) کوردم (نشنیدم) ایستدم (معنای اشارتی) (لا یعلم الله الا الله لا فی الدنیا
 ولا فی الآخرة) کلامی سر بجه ای شیده و نظیری اولیان محبوب حقیقی بحمد الله سنک
 دام اولیا اولان انوار ذات بیچونک خیالی چشم اصیرتم کارگاهنه چکدم و نوجه
 قلبی انجیق جانب عزتکده قصر ایلمد زیرا صورتکده و معناده ذاتا و صفات سنک کی
 بی همتا و فی نظیر بر محبوب نه کوردم و نه ایستدم

امید خواجکیم بودندی تو جستم هر ای سلطنتم بود خدمت تو کز یدم
 بکافند لاک امید اولدی سنک قولاه کی ایستدم بکاد سلطنت آرزوسی اودی سنک
 خدمت کی اختیار ایلمد (مفردات) (امید) م (خواجکی) (افتد بک) م (بکا
 بود) ایدی (ندی) تو سنک قولاه کی (جستم) طالب ایلمد (هوا) محبت
 سلطنت) م (م) بکا (بود) ایدی (خدمت) م (تو) سن (کز یدم) اختیار
 ایلمد (معنای اشارتی) (تجانی جنو بهم عن المضاجع دعون ربهم خوفا و طمعا
 و بما رزقناهم یفقون فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قره أعین جزاء بما کانو یمکون)
 آیت کریمه سی سر بجه ای بی شیده اولان حضرت اللهم سدد افندیلاک ایستدم آتی
 سنک قولاه کده بولدم و سعادت دارن الیه ایکی جهان سلطانی اولدی ایستدم آتی
 دخی روز و شب سنک خدمت کی و طاعت کی اختیار ایلمکده بولدم

اگر چه در طلبت همنان باد شمال بکرد سرو خرامان قامت نرسیدم

اگر چه سنک طلبکده باد شمال همنانی یم سنک سرو خرامان قامت نک توزه ارشم
 (مفردات) (اگر چه) م (در) فی (طلب) م (همنان) دیز کین برابر (باد شمال) قطب
 جاندن اسنیل (م) بن (با) لایله (کرد) (سرو) م (خرامان)
 صانجی (قامت) م (ت) غیر (نرسیدم) ارشمدم (معنای اشارتی) ای خالق
 بیجویم سنک فضل و احسانکده قطب اعظمک سایه عتابنده و نظر سعادتده
 اگر چه سنک ذات بیچونکده و صلات طلبنده اولفد و جدوسی ایلمد ذات علیه کلک و انوار
 قدسیه کاک حقیقتیه ارشمدم

امید

وله ایضا: خیال روی تو بر کارگاه دیده کشیدم بصورت تونکاری ندیدم و نشنیدم (خیال روی تو لایله ز در کارگاه دیده بیانیدنکاری با حرف وحدت محصول بیت سنک روی خیالی دید کارگاهنه چکدم سنک صورتکده برنکاری نه کوردم و نه ایستدم (امید خواجکیم بودندی تو جستم هر ای سلطنتم بود خدمت تو کز یدم) بکافند لاک امید اولدی سنک قولاه کی ایستدم بکاد سلطنت آرزوسی اودی سنک خدمت کی اختیار ایلمد (مفردات) (امید) م (خواجکی) (افتد بک) م (بکا بود) ایدی (ندی) تو سنک قولاه کی (جستم) طالب ایلمد (هوا) محبت سلطنت) م (م) بکا (بود) ایدی (خدمت) م (تو) سن (کز یدم) اختیار ایلمد (معنای اشارتی) (تجانی جنو بهم عن المضاجع دعون ربهم خوفا و طمعا و بما رزقناهم یفقون فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قره أعین جزاء بما کانو یمکون) آیت کریمه سی سر بجه ای بی شیده اولان حضرت اللهم سدد افندیلاک ایستدم آتی سنک قولاه کده بولدم و سعادت دارن الیه ایکی جهان سلطانی اولدی ایستدم آتی دخی روز و شب سنک خدمت کی و طاعت کی اختیار ایلمکده بولدم

امید در شب زلفت بروز غریبم طبع بدورد دهانت زکام دل بیریدم

سنک زلفک شیده عمر کونه امید باغلمد سنک دهانت دورنده کوکل مرادنن امید
 کسدم (مفردات) (امید) م (در) فی (شب) کجه (زلف) م (ت) ضمیر
 (با) لایله (روز) کون (عمر) م (نبتیم) باغلمد (طبع) م (با) لایله
 (دور) م (دهانت) اغز (ت) ضمیر (ز) من (کام) مراد (دل) کوکل (بیریدم)
 کسدم (معنای اشارتی) یارب سنک اراده ازایله و (کل من علیها فان) کلام
 شریفک سر بجه حیات جمالیته ک بقاسته امید باغلمد و نفسک مراداتی حصولدن
 امیدی قطع ایلمد

کناه چشم سیاه تو بود و کردن دلخواه که من چو آهوی وحشی زادی بریدم
 کناه سنک سیاه چشمک و اطیف کردنک اولدی که بن وحشی آهو کی آدمیدن
 اور کدم (مفردات) (کناه) م (چشم) کوز (سیاه) م (تو) سن (بود) ایدی
 (کردن) بیون (دلخواه) کوکل ایستجی (من) بن (چو آهو) چیران کی
 (وحشی) قاججی (زادی) بی آدمیدن (بریدم) اور کدم (معنای اشارتی)
 بحمد الله بتم خلق عالمدن و جیع ماسوی اللهدن وحشی آهو کی فرار و انقطاعه
 سبب بند سنک نظر عنایتک و ظهورات انوار ذات احدیتک آثاریدر

ز شوق چشمه نوش چه قطرها که فشادم زامل باده فروشت چه عشو ها که خریدم
 سنک لذت چشمک شوقدن نه قطره لکه صاچدم سنک باده فروش ایکن
 نه عشو له که صاچون الدم (مفردات) (ز) من (شوق) م (چشمه) بیکار (نوش)
 بال (ت) ضمیر (چه) نه (قطرها) قطره ل (فشادم) صاچدم (ز) من (لعل)
 م (باده فروش) شراب صاچجی (چه) نه (عشو ها) نازل (خریدم) صاچون
 الدم (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک آثار لطافت نظر عنایتک و لذات
 تجلیات روحانیتک شوقدن بودید خونبارمدن نه عجب بسیار قطره ل صاچدم و سنک
 حیات ایدی بخش ایدی کلام سعادت انجامکدن نه جلوه و نه کونه قبوضات
 و انکشافات بولدم که قیاسه کلز

ز غمزه بردل ریشم چه تیرها که کشادی ز غصه بر سر کوبت چه بارها که کشیدم
 غمزه دن بنم بارمل کوکله نه تیر که اوردک غصه دن سنک سر کوبکده نه یوکلر که چکدم
 (مفردات) (ز) من (غمزه) کوزک کبر یکی (بر) علی (دل) کوکل (ریش)
 باره (م) بنم (چه) نه (تیرها) اوقلر (کشادی) اچدک (ز) من (غصه) م
 (بر سر کوبت) سنک محله ک باشد (چه بارها) نه یوکلر (کشیدم) چکدم
 (معنای اشارتی) الم هجراندن شرحه شرحه اولمش مجروح کوکام اوزده نه عجب تیر
 جفال و داغ آتش عشقی خوش ادا بله اوردک و سنک راه عشقکده کرم واحدک
 امید به محن و بلا یای درد عشقکدن نه عظیم یوکلر چکدم که حسابه کلز

ز کوی بار بار ای نسیم صبح غباری که بوی خون دل ریش ازان تراب شنیدم

نی

۸۹

(امید در شب زلفت بروز غریبم طبع بدورد دهانت زکام دل بیریدم) محصول بیت سنک شب زلفکده عمر کونه امید باغلمد
 یعنی عمره اعتماد بوق و سنک دهانت دورنده کوکل مرادنن طبعی کسدم یعنی سنک دهانت دورنده بکا کوکل مرادی حاصلی اولن
 (کناه چشم سیاه تو بود و کردن دلخواه که من چو آهوی وحشی زادی بریدم)

کناه چشم لایله درو سیاهه اضافت
 بیانه و توبه لایله و او حرف عطف کردن
 دلخواه بیانه دلخواه وصف ترکیبدر
 خواهیدنن کوکل دلیکی یعنی کوکل ایستوب
 عرضا بلدیکی سنکده حرف بیان آهوی
 وحشی بیانه آدمی بایله انسان دیمکدر
 محصول بیت سنک فاره کوزک و کوکل
 آلیجی کردک کناهیدر که بن آهوی
 وحشی کی آدمدن اور کدم یعنی چشم سیاه
 و کردن دلخواه محبتی بی آهوی
 وحشی کی مرمدن اور کدوب طاغله
 دو شور دی (ز شوق چشمه نوش چه
 قطرها که فشادم زامل باده فروشت چه
 عشو ها که خریدم) چشمه نوش بال
 چشمه سی دیمکدر که دهان جانان
 کنایتدر قطره دن مراد اشک قطره لیدر
 کثرت کریمه دن کناشدر شوق
 چشمه نوش لایله و بیانه در امل باده
 فروش بیانه محصول بیت سنک
 چشمه نوشک شوقدن نه قطره ل که صاچدم
 یعنی نه کریمه ل که ایلمد باده فروش
 ایکن نه نه عشو له که صاچون الدم یعنی نه
 الد انشاکر که الدایم حاصلی باده لاک
 صاچون المی سودا سنده زاده الد اندم
 (ز غمزه بردل ریشم چه تیرها که کشادی
 ز غصه بر سر کوبت چه بارها که کشیدم)
 محصول بیت مجروح یورکده غمزه دن
 نه اوقلر که اوردک یعنی مبالغه اوقلر اوردک
 سر کوبکده غم و غصه دن نه یوکلر که
 چکدم یعنی نه ز جتلر چکدم دیمکدر
 (ز کوی بار بار ای نسیم صبح غباری
 که بوی خون دل ریش ازان تراب
 شنیدم) محصول بیت ای نسیم
 صبح کوی بار دن رغبار کسور زرا
 مجروح دلک فانی قوفو سنی اول ترابدن
 ایستدم

ای نسیم صبح یارک محله سیندن بر غبار کتور که مجروح کوکل فانتک رایحه سنی اول
ترایدن ایشتند م (مفر دات) (ز) من (بوی) رایحه (یار) م (پسار) کتور
(ای نسیم صبح) ای صباح یلی (غباری) برتوز (که) زیر (بوی) رایحه
(خون) فان (دلریش) یارلی کوکل (ازان) اندن (تراب) طبراق (شنیدم)
ایشتند (معنای اشارتی) ای فیض الهی وفتحات سبحانی سحری اول محبوب
حقیقتیک عنایت معنوبه سندن جلساء الاهدن اولان شیخ کامل و مرشد مکمل
خاکینک وصلته بزه دلیل اولنکه درد عشق الهیه یارلی کوکل رایحه سنی و نفس
رحمانه نیک اطائف و اسرار اندیه سنی اول ترابی اولان منبع حکمت الهیه دن ایشتند

چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی * که پرده ردل مسکین بیوی او بدریدم

آنک کو بدنم بنم باشم اوزره بر نسیم کچیدی که مسکین کوکل اوزره پرده بی غنچه
 کبی آنک بویله یرندم (مفردات) (چو غنچه) غنچه کبی (بر سرم) باشم اوزره
 (از) من (کوی) محله (گذشت) کچیدی (پرده) م (بر) علی (دل) کوکل
 (مسکین) م (با) للالبسه (بوی) رانجه (او) ضعیف (بدریدم) یرندم (معنای
 اشارتی) بحمد الله نسیم سحر غنچه بی کشاد ابتدایی کبی اول محبوب حقیق وعالم
 لاهوتی جانبندن بنم دولتو باشم اوزره بر نسیم نفس رجان و بر لفتحه سحان ایریشوب
 طوفندیکه مسکین کوکل اوزره حجاب اولان پرده لری اول رواج مسکینه غنینه سبیلله
 بریلوب انوار جمال الله منکشف اولمشدر

بُخاك پای تو سو کند و نور دیده حافظ که بی رخ تو فروغ از چراغ دیده ندیدم
آندم سنك خاك پایكه و حافظك كوزی نورینه در كه سنك رخسبز چشم چراغند
نور و شبهه كوردم (مفردات) (بُخاك پای تو) سنك ابلاغ طیراغنه (خوگند) آند
(نور) م (دیده) كوز (حافظ) م (بی رخ تو) سنك یكاغكسز (فروغ) شبهه
(از) من (چراغ) م (دیده) كوز (ندیدم) كوردم (معنای اشارتی) ای محبوب
سنك آثار تجلیاتكه و حافظك دیده جاننده اولان نور محمدیه به قسم ایدر كه سنك تجلی
انوار ذات بیچونكسز بصیرت قلیله و دیده جاننده بر نور و رضا كوردم

﴿وله ايضا﴾

مابدين در نه بي حشمت و جاه آمده ايم * از بد حادثه اينجا به پناه آمده ايم *
 بزبوي قويه شوكت و منصب ايجون كلشنز حادثه ك ضرر زدن بوده انجا به كلشنز
 (مفردات) (ما) بز (بين در) بوقويه (نه) نئي (بي حشمت) شوكت ايجون
 (جاه) منصب (آمده ايم) كلشنز (از) من (بد) كتو (حادثه) م (انجا)
 بونده (به پناه) صغغه (آمده ايم) كلشنز (معناي اشارتي) اي مشر عشاق
 زبورد كه حقه و باب همايون فياض مطلقه شوكت و ساطعت و جاه و منصب طلبي
 ايجون كند ك بلكه خانه محلي الهی اولان قلچره غم و غصه ك و كدورات تعلقات
 ماسواك ضرر زدن تحفظ و انجا ايجون كلشنز در حفظنا الله من ضرور انفسنا
 ومن سادات اعمالنا

(جو غنچه بر سرم از کوی او کدشت
نسی * که رده بردل مسکین پیوی
او بدریدم) * محصول بیت * غنچه کجی
باشم اوزندن جانان کوبندن بر نسیم
کچد یکسه دل مسکین اوز رنده آک
قو قو سی سبیلہ پرده بی بر دم یعنی آک
قو قو سبیلہ بی اختیار اولوب پرده دلی
چاک ایلدم حاصلی نسیم بوی جانانی
کتور مک سبیلہ پرده دلی چاک ایلدم
(بخاک پای تو سو کند و نوردیده حافظ *
که بی رخ تو فروغ از چراغ دیده
ندیدم) * محصول بیت * سنک خاکبایکه
بین ایدرم و حافظ ک نوردیده سنه که
سنک رخک سز چراغ دیده دن فروغ
و ضیا کور دم یعنی سنک رخک سز
کوزی روشن کور مدم حاصلی کوزم
آبدینی سنک رخکد ر (وله ایضا)
(ما بدین درنه بی حشمت و جاده آمده ایم *
از بد حادثه اینجا پناه آمده ایم) * بی ادات
تعلیل حشمت حای مہملہ نک کسر لہ عجم
عظمت معنا سنه استعمال ایدر جہ
منصب * محصول بیت * بز بوجانان قبوسنه
عظمت و منصب ایچسون کلشنر بلکه
حادثہ ظلمدن بونده صغفہ کلمشتر
حادثہ نک تقدیری حادثہ بد در ضرورت
وزن ایچسون تقدیم و نا خبر اولندی

(رهر و منزل عشقیم و ز سرحد عدم * تا با قلبم وجود این همه راه آمده ام) رهر و وصف تر کییدر بوله کیذیحی منزله اضافی اسم فاعلک مفعولته اضافی و عشقه اضافت لامیه در ادات تکلم ده بویه در واو حرف عطف سرحد عدم لامیه تا انتهای غایت ایچون الی معنا سنه در با قلبم وجود با حرف صله و اضافت بیانیه و بالامیه در مجازا این همه بوقدر دیمکدر ز سرحد عدم مصراع ثانی به مر هوندر * محصول بیت * عشق منزلیک رهر ویز و سرحد عدمدن اقلیم وجودده کلشنر بول کلشنر یعنی عدمدن وجودده کلشنر (سبزه خط ۳۵۵)

(२००)

عشق منزل عشقم و ز سر عدم * تا باقیم وجود این همه راه آمده ایم

عشق منزلتک سالکی بز عدم سرحدندن وجود اقلیمه دک بوجه بولی کلشز
 (مفردات) (رهر) بولی کیلجی (منزل) م (عشق) م (ایم) ایز (ز) من
 (سرحد) م (عدم) بوقلقی (تا) دک (با) المالبسه (اقلیم وجود) م (این همه)
 بوجه (راه) بولی (آمده ایم) کلشز (معنای اشارتی) طریق راه محمدی اولان راه
 عشق منزلتک سالکری ز عدم سرحدندن بواقلم وجوده (وماخافت الجن
 والانس الایمجدون) آیت کریمه سی سرنجه آنجق عشق و معرفه الله تحصیلی ایچون
 عالم لاهوتدن و عالم جبروتدن و عالم ملکوتدن و عالم ارواحدن و عالم مثالدن بوعالم نامونه
 طوراً بطور بوقدر بولی کلشز

سبزه خط تو دیدیم وز بستان بهشت * بطلب کاری این مهر کیه آمده ایم
سنگ سبزه خطکی کوردک و جنت باغچه سندن بو کیهک محبتی طلبکار لغنه کلشن
(مفردات) (سبز) بشل (خط) م (تو) سن (دیدیم) کوردک (ز) من (بستان)
باغچه (بهشت) جنت (با) للعلایده (طلبکاری) طالب ابدیجلاک ایشنه (این)
بو (مهر) محبت (کیاه) اوت (آمده ایم) کلشن یاخود مهر کیه کون عاشق
دیدکاری چیچکک اسمیر که آفتاب هر نه طرفه دوزسه اودخی اول طرفه توجه ایا
بووجه اوزره مهر کونش معناسنه در (معنای اشارتی) عالم ارواحده سنگ انوا
قدسک و تجلیات صفاتک مشاهده ایلاک آنکیچون روضه جندن (فاینا قولوا
فتم و جده الله) آیت کریمه سی سر نبجه مهر کیه شکوفه سی کی هر جانیدن انوا
جالکی مشاهده و دو جهانده تجلی انوار ذانکه استغراق امیدیه مالا نهاده در
و بلااله بمنزاج اولان عشق و محبتکی تحصیل ایچون بو عالم بر بنته کلشن

باجن کج کہ شدخازن اوروح امین * بکدائی بدرخانہ شاہ آمدہ ایم

چون لکرحلم نوای کشتی* نوبقی بکاست * که درین بحر کرم غرق گناه آمده ایم
ای نوبقی کشتی منک حلمک لکری فتنه در زپرا بو کرم بچرنده گناه غرق گشتی

توفیق خدا به ندا ابدوب بیورر که ای کشتی* توفیق خداسنک حلك لشکری قنده در که بودنیا بچرنده کنانه غرق کلشز یعنی
 دنیا مقام کسب ثواب و کناهدر لیکن بزبحر کنانه غرق اولشز ابدی ای کشتی* توفیق خدا حلم کوستروب بزی بحر عصیان
 و خطادن تخلیص ابله و جائز در که معنی بوبله اوله که ای کشتی* توفیق خدا لشکر حلم قنده در که بحر کرم خداده غرق کنانه کلشز
 یعنی بحر کرم طالع امید به پس بزی تخلیص ابله

مفتی لکھنؤ اضافتیدر * محصول بیت *

(اب روم بودای ابرخطا شوی بیار * که بدیوان غل نامه سیاه آمده ایم) ابرخطا شوی بیانه در خطا آریدیحی ابردیگدز بیار فعل امر مفرد مخاطب یاغدر دیکدر که حرف تعلیل بدیوان غل باحرف صله واضافت بیانه در نامه سیاه وصف ترکیبی اقسامنددر * محصول بیت * یوزمز صوبی کیده بودای خطا یو یچی ابرار ان رختکی یاغدر زرا غل دیوانه نامه سیاه یعنی کناه کار کلشز ابرخطا شوی مذکور توفیق خداداد و جازدر که دیوان غلدن مراد دفتر اوله پس اولزمان باحرف مصاحبت اولور معنی دفتر غل ابله کنا هکار کلشز دیک اولور (حافظ ابن خرقه بشینه بنداز که ما * ازنی قافله باآتش آمده ایم) که حرف تعلیل

۳۵۶

ما مصراع ثانی به مر هوند باحرف

مصاحبت آتش آه بیانه * محصول بیت *

ای حافظ بو خرقه بشینه بی براق یعنی

ترک ابله زرا زاعل ربا قافله سث آردندن

آه آتشله کلشز یعنی ابدی بو خرقه

بشینه ترک ابله که جامه ریادر بو خسه

آه آتشبارم سینه خر قدیده یا قرباندر

حاصلی خرقه بشینه اسباب ریادر آتی

ترک ابله که آتش دوز خدن سالم اوله سن

زرا ربا کدر کافر ایسه اهل دوز خدر

(وله ایضا) * مانکوییم بدویل بناحق

نکنیم * روی کس راسیه وداق خود

ازرق نکنیم (بوغزاده ردیف واقع اولان

افسال اکثر فعل امر متکلم مع الغیر در

بعضی فعل مضارع متکلم مع الغیر در

بعضی فعل مضارع متکلم مع الغیر در

مطلعه نگویم و نکنیم زمشتر کله واقع

اولشاز بدنگوییم مفعول بی معنی مقول

قواید و او حرف عطف میل مفعول

صربچدر نکیم و بناحق غیر صریحی

وباحرف صله ناحق ناحق نفی توصیف

یعنی من خواتم و صفتی حکمی ایدر

ناحق حق دکل دیکدر حق صفت

مشهد در تالاه متی نکنیم ایلرز وایلیدلم

اشترک اوزره روی کس لامیه را ادات

تاکید یعنی اضفدن مفهوم اولان معنای

مفعولیت تا کید ایدر نه کیم داق خود

اضافتی بو کار بندر فتامل روی کس

وداق خود نکیم مفعول اولور بدروسه

وازرق مفعول ثانیه * محصول بیت *

زیراماز سوبلرز ویا سوبلله لم یعنی شرعا

وعقلا مذموم اولان نسبه ری سوبلرز

و حق اولسان احوال و حالاتی ایلرز

ویا لیلله لم یعنی امور باطله به میل ایلرز

و کیمسه نک یوزینی سبه و کندی خرقه مزی

کوک رنگ ایلرز ویا لیلله لم یعنی کیمسه نک

ریاسن اظهار ایدوب رسوای ایدوب

یوزن قاره ایلرز و نه کندی خرقه سنی

ازرق رنگ ایدوب مرایی او اورز ویا خود

اوله حاصلی نه کیمسه نک ریاسن اظهار

ایدوز و نه کندی مرایی او اورز خواجه

(مفردات) (لنکر) کی طور درمق ایچون صوبه اند قری تیموردر (حلم) (ن) سن

(کشتی) کی (توفیق) م (کجاست) قنده در (که) زرا (دربن) (بدر) (بهر کرم)

م (غرق کناه) م (آمده ایم) کلشز (معنای اشارتی) ای نیم حلیم ورحیم غفار

الذ نوب و سار العیوب اولان دیم سنک ذات لیجو نکه ثابت اولان حلیم واطف وکرم

فی نهایه لایله یوجا جز و ییجاره بندر که توفیق و عنا تک رفیق ابله که (اعتد ظن

عبدی) پیوردیگ حدیث قد سبکه و (رحمتی سبقت علی غضبی) حدیث قد سبکه

اعتد ابله سنک رحمت وانه حکمجه عفو و مغفرت ابدیله کناه ه غرق اولدیم

حالده بحر کرمه کلشز

اب رومی رودای ابرخطا شوی بیار * که بدیوان غل نامه سیاه آمده ایم *

یوزم صوبی کیدر ای خطا یو یچی محاسب یاغدر زرا غل دیوانه کنه کار کلشز

(مفردات) (آب رو) یوز صوبی (رود) کیدر (ابر) یوات (خطا شوی)

خطا یو یچی (بیار) یاغدر (که) زرا (بدیوان) م (عمل) م (نامه سیاه) م

(آمده ایم) کلشز (معنای اشارتی) ای رحان ورحیم اولان نیم یوجرم یشا رله

یوزم صوبی و حرمت واکریت بشدن کیدیور ای لطیف ورحیم دریای رحمتکدن

محاسب مغفرتله ییجاره و مبتلا قولر کک کناه و خطاسی چرکئی یو یوب پاک ابدیچی

آبرختکی یاغدر و افاضه کرم ابله زرا بشیرتیز حبیلله حضور مفعوله که نامه اعمالز

سیاه اولدیم حالد کلشز

حافظ ابن خرقه بشینه بنداز که ما * ازنی قافله باآتش آمده ایم *

ای حافظ بشینه خرقه فی آت زرا زقافله نک آردندن آه آتشله کلشز (مفردات)

(حافظ) م (ابن) بو (خرقه) م (بشینه) بو که منسوب (ببنداز) آت (که)

زرا (ما) بز (ازنی) ارقه دن (قافله) م (باآتش آه) آه آتشله (امده ایم) کلشز

(معنای اشارتی) ای حافظ بودام تزور اولان خرقه بشینه بی و بصورت پرستکی

ترک ابله زرا بز بصورت ملکئی خراب ایدوب درد و یلا یای عشق الهیدی اختیار

ایتمکله روز و شب نالان و کریان و آتش عشقه جگر سو زان اولان عشاق

الهیسلار نه تابع اولوب قافله عشاقی آردندن آه آتشبار ابله در کاه حقه کلشز

(الهم ثبت اقداما علی صراطک المستقیم)

وله ایضا *

مانکوییم بدویل بناحق نکنیم * روی کس راسیه وداق خود ازرق نکنیم *

ز کیمسه به بدسویلیز ویا طله میل ایلرز کیمسه نک یوزینی سینه و کندی دلقری کوک ایلرز

(مفردات) (ما) بز (نکویم) سوبلرز (بد) قیج (میل) م (بناحق) باطله

(نکنیم) ایلرز (روی) یوز (کس را) کیمسه نک (سینه) قاره (داق خود) کندی

یامدی خرقه می (ازرق) کوک (نکنیم) ایلرز (معنای اشارتی) بحمد الله حضرت

الاهک توفیق وهدایتی سبیلله بز کیمسه نک حقه حاضر او غایا برغیت و رخس

کلام *

ابدرز و نه کندی مرایی او اورز خواجه حضرت ترنک داق خود ازرق نکنیم ازرق پوشله

ادعا پیور که ازرق پوشله مرایی او اورز پس برانلر کی اولیلیم یعنی ازرق رنگ خرقه کیم

کس سیه وداق خود ازرق نکنیم واقع اولش خانه سیه و خانه سیاه ماتم زده بی کیمه

مصیبت ابرشدر مرز دیکدر برنخنده جامه کس سیه واقع اولش یعنی کیمه به ماتم لباسن

و متضرر ایلرز خرقه به جامه نیکه سی زیاده مناسبدر فامل

(عیب درویش و توانکر یکم ویش بدست * کاربرد مصلحت آنست که مطلق نکنیم) عیب درویش اضافتی مصدرک مفعوله درز

و توانکر درویش معطوف یکم باحرف مصاحبت کم اکسک ویش ارتق عیب میند و بدست خبری کاربرد بیانیه و تکمیک مقدم

مفعولی مصلحت آنست مبتدا و خبر جمله ابتدایه و کاربرد معنی جهندن مغنی حرف بیاندنصرکه در تقدیری مصلحت آنست که

کاربرد مطلق نکنیمدر * محصول بیت * خواجه لف و نشر طریقله پیور درویش و توانگری اکسک و آرتغله تمییب ابله

برامز در یعنی درویشی صغیر سبیلله و توانگری کبار سبیلله عینق برامز در یعنی طریقله هیچ کیمه بی عینق مطلق قیدی کم

ویشله نسبتدر و جازدر که لف و نشر

اعتبار ابلوب و هر برینه کم ویشی صرف

ایله وز یعنی فقیر و غنی بی صغائر و کبارله

تعیب برامز در کیمه دخل و وطن و جاز

دکدر پس مصلحت اولدر که مطلقا

برامز ایش ایشله لم یعنی صغائر و کبار

ایشله لم یعنی هیچ پرو جهله کیمه بی

تعیب ایشله لم (خوش برانیم جهان

در نظر راهروان * فکر اسب سیدوزین

مغرق نکنیم) جهان جیم قهیلله

صفت مشبهه در جهیددن صغیرا مق

والتیق مناسنه نه کیم کاستانده واقعدر

* بکفت احوال مایرق جهاناست * دمی

سیدا و دیگر دم نهانست * راهروان

وصف ترکیبدر بو جیسار معنای

فکر اسب سید لایله و بیانه قاره آت فکری

بو سوز آتی کوستر که قاره آت ارالنده

معتبر اوله بعض انجاسم بو یونده بر سوز

سویلدی اگر صحیح ایسه و جهیدن حالی

دکل دید که اسب سیه دکدر بواسب

سیده در یعنی عسکری آتی حاصلی ابرآتی

دیکدر و او حرف عطف زین مغرق

بیانه در مراد مر صع ایردر * محصول

بیت * بو جیسار نظرند قافله قافله قافله

کوزل سوردم یعنی اهل سلوک نظرند

ایوجه سلوک ایدلم حاصلی طریق حقه

خوش خوش کیدلم دیکدر اسب سیه

و مرصع ایر دکر بی ایلیدلم تحمل و تکلف

قصد ایلیدلم مصراع اولک معنای

خوش سوردم سکر دمی یو جیسار نظرند

دین ابو جهه سکرده مش (رقم مغلطه

بردفتر دانش نکنیم * سرحق باورق

شعبه ملحق نکنیم) مغلطه علم یابندن

اسم مکندر غلط ایدجک مکان یعنی

یا کلجق بر مصدر میی اولمغه جاز غلط

معنایه رقم مغلطه بیانه دفتر داننده

بویله در سرحق لایله باحرف صله ورق

کلام سوبلرز و کیمسه به افسترا و به تان ایتمکله بون نه قاره جالوب ورنجیده خاطر ایدوب بحسب الطافه کندی عزی کناهه قویبر

عیب درویش و توانکر یکم ویش بدست * کاربرد مصلحت آنست که مطلق نکنیم *

فقیری و غنی بی آت واکر جوق تعیب ایتمک قیجدر مقبول اودر که مطلق فعل قیجی

ایتمیدلم (مفردات) (عیب) م (درویش) فقیر (توانکر) غنی (یا) لامعلا به

(کم) (آز) (یش) جوق (بدست) قیجدر (کاربرد) کو توایش (مصلحت) مقبول

(آنست) اودر (مطلق) کلا (نکنیم) ایتمیدلم (معنای اشارتی) (طوبی لمن شغله

عیه عن عیوب الناس) کلامی سرچیده فقیری و غنی قیل و کثیر باطنندن

بی خبر ایکن مجرد ظاهره نظر ابله تعیب و تعیر ایتمک برامز قیجیدر و ز یاده مججلاک

و خود دیکدر (علیکم انفسکم هو اعلم بن اتق) آیت کریمه سیه عمل اولیدر

* خوش برانیم جهان در نظر راهروان * فکر اسب سیه وزین مغرق نکنیم *

یول کید یجیلر نظرند قافله رق خوش سورر سیه آت و مزین اگر فکر ن ایلرز

(مفردات) (خوش) م (برانیم) سوررز (جهان) قافله رق (در) فی (نظر)

م (راهروان) یول کید یجیلر (فکر) م (اسب) آت (سیه) قاره (زین) اگر

(مغرق) مزین (نکنیم) ایلرز (معنای اشارتی) ای عاشق عون باری تعالی به

البحا ابله جان و باشمزی راه عشقه فدا ایدوب نظر اهل اللهده سعی و عشق و شوق ابله

هممز اسبنی اعلا ی علینده و عالم قدس جائیده سوردم بواسب سیاه و کنده بال بازجان

اولان وجود فایسک خرابی و حب شهوات ایچون ترین اولان زخارف دنیای

و مفضای نفس و هوایی فکر و ملاحظه ایتمیدلم

رقم مغلطه بر دفتر دانش نکنیم * سرحق باورق شعبه ملحق نکنیم *

علم دفتری اوزره مغلطه رقی چکیدلم سرحق حقه باورق ورقنه الحاق ایتمیدلم

(مفردات) (رقم) باورق (مغلطه) بکاش (بر) علی (دفتر) م (دانش) علم

(نکنیم) چکیدلم (سرحق) م (یا) لامعلا به (ورق) کاغذ (شعبه)

حقه باورق (ملحق) یشک (نکنیم) ایتمیدلم (معنای اشارتی) حق تعالی ذات

بیچونته معرفت و قربت و وصلت ایچون شاه راه قبلدینی علم دینی و شریعت محمدیه بی

سبب هلاک اولان هوای نفس و عز و جاه و مال و مناصب دنیای قانیده وسیله ایتمکله

دینزی دنیای دنییه دیکشوب علم دفتری اوزره بکاش رقم چکیدلم اخبار یهود

و رهبان نصاری کی احکام الهی زخارف دنیای ایچون تبدیل و تحویل ایتمکله معلوم

ابدی اولد قلمری نمایان اولیجی بدینی علم شریعتی و اسرار حقی حقه باراق

ورقنه الحاق ایتمیدلم

زاهد ارمنع من زیاده کند آن بهتر * هیچ کارش ز سر صدق و ز رونق نکنیم *

زاهد اگر بی عشق منعی ایدم اول بیکر که هیچ آت ایشی صدق و رونق اوچندن

ایتمیدلم (مفردات) (زاهد) م (ار) اگر (منع) م (من) بن (زیاده) شرابندن

۹۰

شعبه بیانه ملحق اسم مفعول در افعال یابندن * محصول بیت * دانش دفتر به غلط رقم چکمز یعنی علمز اغلاطه فرشدر مرز

حاصلی کیمسه بی یکنیز اندا بویده سر خدا ییده حقه باورق ورقنه الحاق ایلرز یعنی حق باطله خط ایلرز حاصلی کیمه بی

الدا می ایچون باطلی حق صورنده ظاهر ایلرز (زاهد) منع من از باده کشد آن بهتر * کالغاش بی صاف مروق نکنیم

یالنده وقع اولان نسخند ده بووضع اوزره در پس بوینک مصراع نایسی شاه بیته مصراع ثانی و شاه یشک مصراع ثالثی بوینده

مصراع ثانی وضع ابله زیاده قلت نامله ندر فامل زاهد مبتدا و جمله شرطیه خبری منع من مصدرک مفعول صریحده اضافتدر ۳

۳ وازباده منه متعقد یعنی معقول غیر مصریحی دران بهتر مصرع ثانی به هر هوند که حرف بیان التفاتش شین معنی جهت ندادن مروق و قد مقرر صاف مروقش تقد برنده صاف عامد مروق خاصد یعنی بر نهندن کچر مکلک خالص اوله بی صاف مروق اضافتاری بیانه زدر بی با حرف مصاحبت انتفا نه و نکینم کلمه شد متعلق اولی ممکنر * محصول بیت * اگر زاهد بزی باده دن منع ایدر سه اول بکدر که اکامی صاف مروق الیه التفات ایله لم یعنی صافی مروق له اکا حرمت ایله حاصلی می نانی اکا تکلیف ایدوب رعایت ایله لم (شاه اگر جرعه زندان نه بحر مت نوشد التفاتش بی صافی مروق نکینم * شاه اگر عاشق کج جرعه سنی حرمت له نوش ایتمه آنک مروق صافی شرابنه التفات ایتمه لم (مفردات) (شاه) (م) (جرعه) (م) (زندان) (عاشق) (نه) (نی) (با) (لاملاسه) (حرمت) (م) (نوشد) (نجه) (انتفات) (رغبت) (ش) (ضمیر) (با) (لاملاسه) (می) (شراب) (صاف) (م) (مروق) (سوزش) (نکینم) (م) (معنای اشارتی) اگر پادشاه زمان جاء دنیای دینه به مرق و اولوب سعلیه اذ واق روحانیت کسب ایلیوب مجرد ظاهر بیثلا کده فالقه بی قیسه اولوب فقر وفاقه الیه ظاهری خراب اولان عشاق الهیدر کج جرعه نوشفته ووجد وجدنه و حالاته حرمت و التفات ایتمه بزدرخی آنک یوزه کواوب بی معنی وسم کهن کبی شیرین سوزنه و اظهار محبتنه اینتاب کشف اسرار ایتمه لم

﴿ کند ایله (آن) اول (بهتر) بکرك (هیچ) م (کارش) آک ایشتی (ز) من (سر) اوج (صدق) م (رواق) حسن (نکینم) ایتمه لم (معنای اشارتی) ذوق ایمانی و شوق روحانیت جانی اولیان زاهد خشک اگر بزی شراب عشق الهیه دن وازواقی روحانیه دن منع ایدر سه بزلازم و بکرك اولان اولدر که اولی خبر کطن فاسدنه و صدق و اخلاص اظهار ایلد بکی ریا کاسدنه التفات و اعتبار ایتمه لم (من لم ینق لم یعرف) دینلشدر * شاه اگر جرعه زندان نه بحر مت نوشد التفاتش بی صافی مروق نکینم * شاه اگر عاشق کج جرعه سنی حرمت له نوش ایتمه آنک مروق صافی شرابنه التفات ایتمه لم (مفردات) (شاه) (م) (جرعه) (م) (زندان) (عاشق) (نه) (نی) (با) (لاملاسه) (حرمت) (م) (نوشد) (نجه) (انتفات) (رغبت) (ش) (ضمیر) (با) (لاملاسه) (می) (شراب) (صاف) (م) (مروق) (سوزش) (نکینم) (م) (معنای اشارتی) اگر پادشاه زمان جاء دنیای دینه به مرق و اولوب سعلیه اذ واق روحانیت کسب ایلیوب مجرد ظاهر بیثلا کده فالقه بی قیسه اولوب فقر وفاقه الیه ظاهری خراب اولان عشاق الهیدر کج جرعه نوشفته ووجد وجدنه و حالاته حرمت و التفات ایتمه بزدرخی آنک یوزه کواوب بی معنی وسم کهن کبی شیرین سوزنه و اظهار محبتنه اینتاب کشف اسرار ایتمه لم

﴿ آسمان کشتی ارباب هنرمی شکند * نکینه آن به کبدین بحر متعلق نکینم * آسمان ارباب معرفت کینسی قبر اول یکه که بومعلق بحره اعتماد ایتمه لم (مفردات) (آسمان) (کوک) (کشتی) (کی) (ارباب هنر) (م) (می شکند) (قبر) (نکینه) (اعتماد) (آن به) (اول یکه) (بدین بحر) (بودریا به) (معلق) (م) (نکینم) (ایتمه لم) (معنای اشارتی) بومتیروبی ثبات اولان عالده دور فلک ارباب معرفت کج رحمة للعالمین اولان کشتی وجودت کونده بر لوحه سین قو پاروب خراب وافتنا ایتمه در بزه لازم ویک اودر که بومعلق و بی ستون دریای فلک کانه قایمه به اعتماد ایتمه لم

﴿ کردی گفت حسودی و رفیق رنجید * کوتو خوش باش که ما کوش باحق نکینم * اگر حسود بزه برد سوز سوبلیه و بر رفیق انجیده اول رفیق دی سن خوش اول که بزاحق سوزین دگرز (مفردات) (کر) (اگر) (بدی) (رفیق) (گفت) (دیه) (حسودی) (بر حسود) (رفیق) (م) (یا) (وحدیه) (رنجید) (انجیده) (کو) (سوبلیه) (تو) (سن) (خوش) (م) (باش) (اول) (ما) (ز) (کوش) (قو لاق) (با) (لاملاسه) (احق) (م) (نکینم) (ایتمه لم) (معنای اشارتی) ای راه عشقه سالک اولان رفیق صادق (الفاضل محسود) کلامی سرنجه اگر حالات عشق دن بی خبر اولش بر حسود طعن و انکار له بر رفیق انجیدر سه اول نادانک بد سوزنه انجیمبوب (واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلما) آیت کرمه سی سرنجه اول رفیق دی سن خوش حال اول و ذکر و توجه الیه عشق باز اول بزاحق سوزین استماع ایلیز دیوب کلامی اصفا ایتمه سن

﴿ حافظ ﴾

مروق اضافتاری بیانه زدر بی با حرف مصاحبت انتفا نه و نکینم کلمه شد متعلق اولی ممکنر * محصول بیت * اگر زاهد بزی باده دن منع ایدر سه اول بکدر که اکامی صاف مروق الیه التفات ایله لم یعنی صافی مروق له اکا حرمت ایله حاصلی می نانی اکا تکلیف ایدوب رعایت ایله لم (شاه اگر جرعه زندان نه بحر مت نوشد التفاتش بی صافی مروق نکینم * شاه اگر عاشق کج جرعه سنی حرمت له نوش ایتمه آنک مروق صافی شرابنه التفات ایتمه لم (مفردات) (شاه) (م) (جرعه) (م) (زندان) (عاشق) (نه) (نی) (با) (لاملاسه) (حرمت) (م) (نوشد) (نجه) (انتفات) (رغبت) (ش) (ضمیر) (با) (لاملاسه) (می) (شراب) (صاف) (م) (مروق) (سوزش) (نکینم) (م) (معنای اشارتی) اگر پادشاه زمان جاء دنیای دینه به مرق و اولوب سعلیه اذ واق روحانیت کسب ایلیوب مجرد ظاهر بیثلا کده فالقه بی قیسه اولوب فقر وفاقه الیه ظاهری خراب اولان عشاق الهیدر کج جرعه نوشفته ووجد وجدنه و حالاته حرمت و التفات ایتمه بزدرخی آنک یوزه کواوب بی معنی وسم کهن کبی شیرین سوزنه و اظهار محبتنه اینتاب کشف اسرار ایتمه لم

﴿ آسمان کشتی ارباب هنرمی شکند * نکینه آن به کبدین بحر متعلق نکینم * آسمان ارباب معرفت کینسی قبر اول یکه که بومعلق بحره اعتماد ایتمه لم (مفردات) (آسمان) (کوک) (کشتی) (کی) (ارباب هنر) (م) (می شکند) (قبر) (نکینه) (اعتماد) (آن به) (اول یکه) (بدین بحر) (بودریا به) (معلق) (م) (نکینم) (ایتمه لم) (معنای اشارتی) بومتیروبی ثبات اولان عالده دور فلک ارباب معرفت کج رحمة للعالمین اولان کشتی وجودت کونده بر لوحه سین قو پاروب خراب وافتنا ایتمه در بزه لازم ویک اودر که بومعلق و بی ستون دریای فلک کانه قایمه به اعتماد ایتمه لم

﴿ کردی گفت حسودی و رفیق رنجید * کوتو خوش باش که ما کوش باحق نکینم * اگر حسود بزه برد سوز سوبلیه و بر رفیق انجیده اول رفیق دی سن خوش اول که بزاحق سوزین دگرز (مفردات) (کر) (اگر) (بدی) (رفیق) (گفت) (دیه) (حسودی) (بر حسود) (رفیق) (م) (یا) (وحدیه) (رنجید) (انجیده) (کو) (سوبلیه) (تو) (سن) (خوش) (م) (باش) (اول) (ما) (ز) (کوش) (قو لاق) (با) (لاملاسه) (احق) (م) (نکینم) (ایتمه لم) (معنای اشارتی) ای راه عشقه سالک اولان رفیق صادق (الفاضل محسود) کلامی سرنجه اگر حالات عشق دن بی خبر اولش بر حسود طعن و انکار له بر رفیق انجیدر سه اول نادانک بد سوزنه انجیمبوب (واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلما) آیت کرمه سی سرنجه اول رفیق دی سن خوش حال اول و ذکر و توجه الیه عشق باز اول بزاحق سوزین استماع ایلیز دیوب کلامی اصفا ایتمه سن

ایله که احق ک سوزنه سوزنه اعتبار اولن

﴿ حافظ از خصم خطا گفت نکیریم براو * و برحق گفت جدل با سخن حق نکینم * ای حافظ اگر دشمن خطا سو بر سه آنک اوزره طومرزوا اگر حق سوز سو بلیه حق سوزره جدل ایلمز (مفردات) (حافظ) (م) (ار) (اگر) (خصم) (م) (خطا) (م) (گفت) (دیدی ایسه) (نکیریم) (طومرز) (براو) (آنک اوزرینه) (ور) (کر) (با) (لاملاسه) (حق) (م) (گفت) (دیر سه) (جدل) (زاع) (با سخن حق) (حق سوزره) (نکینم) (ایلمز) (معنای اشارتی) ای حافظ اهل صورتک اهل مقابله خصوصت قدیمه سی اولی سبیلله اگر خصم برخساز سوز سوبلر سه وزری کندی بو بنددر آنک اوزرینه انتقام و مواخذة ایتمه (اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون) حدیث شریفی سرنجه انلرک بدانلر نه رج ایدم خود بینلک و غر ورا ایتمه لم و اگر حق سوز سو بلیو ب بزم بلیه لک ایشلد بکمر شریعت بوزندن خطا مزی و نقصا مزی بیان و خبر و برلر سه حق سوزی قبول ایدم و نفسه او یوب جدل و خصوصت ایتمه لم همان اخلاق محمدیه الیه تصافه سعی ایدم

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ مرا عهده یست با جانان که تا جان در بدن دارم * هو ادا ران کویش را چو جان خویشتن دارم * بنم جانان الیه بر عهدم وار که مادام که جانم بدنده در آنک محله سنک عاشق لری کندی جانم کبی طوتم (مفردات) (مرا) (بنم) (عهده یست) (بر قولم) (وارد) (با جانان) (محبوب الیه) (تا) (مادام) (جان) (م) (در) (فی) (بدن) (م) (دارم) (طوتم) (هو ادا ران) (عاشق لری) (کوی) (محله) (ش) (ضمیر) (را) (م) (چو) (مثل) (جا) (م) (خویشتن) (کندی) (دارم) (طوتم) (معنای اشارتی) استعین بالله (من یطع الرسول فقد اطاع الله) آیت کرمه سی سرنجه عالم السند محبوب حقیقی الیه عهده و بیان ایدم که جانم بدنده اولد بخی مد نجه سنک درگاه عزتک مقبول لری رسل عظام و اولیاء کرام صاوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین حضرت انلرک جله سنه جان و دلدن محبت بلکه جا تمدن عز بر طوتموب و جله سنه مطیع و منقادم دیو

﴿ صفای خلوت خاطر ازان شمع چکل بزم * فروغ چشم و نور دل ازان ماه ختن دارم * خاطر خلوت تنک صفاسنی اول چکل شمعندن کوردم چشمک فروغنی و کواکب نورنی اول ختن ماهندن طوتم (مفردات) (صفای خلوت خاطر) (م) (از) (ن) (آن) (اول) (شمع) (محبوب) (چکل) (رشمهر) (بزم) (کوردم) (فروغ) (شیم) (چشم) (کود) (نور) (م) (دل) (کوکل) (ازان ماه) (اول آیدن) (ختن) (رشمهر) (دارم) (طوتم) (معنای اشارتی) اول ریاضات و مجاهدات تخیل باطن عن ماسوی الله و تزکیه نفس مع اطمینان القلب بذکر الله صفاسنی و چشم دلک انوارو صفاسنی اول شمع دین و ماعتاب شهرتین اولان اولیا و عارفین و وارث رحمة العالمین لردن اخذ ایدم

﴿ حافظ از خصم خطا گفت نکیریم براو * و برحق گفت جدل با سخن حق نکینم * ای حافظ اگر دشمن خطا سو بر سه آنک اوزره طومرزوا اگر حق سوز سو بلیه حق سوزره جدل ایلمز (مفردات) (حافظ) (م) (ار) (اگر) (خصم) (م) (خطا) (م) (گفت) (دیدی ایسه) (نکیریم) (طومرز) (براو) (آنک اوزرینه) (ور) (کر) (با) (لاملاسه) (حق) (م) (گفت) (دیر سه) (جدل) (زاع) (با سخن حق) (حق سوزره) (نکینم) (ایلمز) (معنای اشارتی) ای حافظ اهل صورتک اهل مقابله خصوصت قدیمه سی اولی سبیلله اگر خصم برخساز سوز سوبلر سه وزری کندی بو بنددر آنک اوزرینه انتقام و مواخذة ایتمه (اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون) حدیث شریفی سرنجه انلرک بدانلر نه رج ایدم خود بینلک و غر ورا ایتمه لم و اگر حق سوز سو بلیو ب بزم بلیه لک ایشلد بکمر شریعت بوزندن خطا مزی و نقصا مزی بیان و خبر و برلر سه حق سوزی قبول ایدم و نفسه او یوب جدل و خصوصت ایتمه لم همان اخلاق محمدیه الیه تصافه سعی ایدم

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ مرا عهده یست با جانان که تا جان در بدن دارم * هو ادا ران کویش را چو جان خویشتن دارم * بنم جانان الیه بر عهدم وار که مادام که جانم بدنده در آنک محله سنک عاشق لری کندی جانم کبی طوتم (مفردات) (مرا) (بنم) (عهده یست) (بر قولم) (وارد) (با جانان) (محبوب الیه) (تا) (مادام) (جان) (م) (در) (فی) (بدن) (م) (دارم) (طوتم) (هو ادا ران) (عاشق لری) (کوی) (محله) (ش) (ضمیر) (را) (م) (چو) (مثل) (جا) (م) (خویشتن) (کندی) (دارم) (طوتم) (معنای اشارتی) استعین بالله (من یطع الرسول فقد اطاع الله) آیت کرمه سی سرنجه عالم السند محبوب حقیقی الیه عهده و بیان ایدم که جانم بدنده اولد بخی مد نجه سنک درگاه عزتک مقبول لری رسل عظام و اولیاء کرام صاوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین حضرت انلرک جله سنه جان و دلدن محبت بلکه جا تمدن عز بر طوتموب و جله سنه مطیع و منقادم دیو

﴿ صفای خلوت خاطر ازان شمع چکل بزم * فروغ چشم و نور دل ازان ماه ختن دارم * خاطر خلوت تنک صفاسنی اول چکل شمعندن کوردم چشمک فروغنی و کواکب نورنی اول ختن ماهندن طوتم (مفردات) (صفای خلوت خاطر) (م) (از) (ن) (آن) (اول) (شمع) (محبوب) (چکل) (رشمهر) (بزم) (کوردم) (فروغ) (شیم) (چشم) (کود) (نور) (م) (دل) (کوکل) (ازان ماه) (اول آیدن) (ختن) (رشمهر) (دارم) (طوتم) (معنای اشارتی) اول ریاضات و مجاهدات تخیل باطن عن ماسوی الله و تزکیه نفس مع اطمینان القلب بذکر الله صفاسنی و چشم دلک انوارو صفاسنی اول شمع دین و ماعتاب شهرتین اولان اولیا و عارفین و وارث رحمة العالمین لردن اخذ ایدم

ختن محبوبی کبی محبوب بد ندر

(بکام و آرزوی دل چودارم خلوقی حاصل * چه فکر از خبث بد کویان میان انجمن دارم) * بکام با حرف مصاحبت و او حرف عطف آرزوی دل لایه خلوقی با حرف وحدت و یا تنکیر خبث خاکی ضعی و باک سکونیه می دارد و دیگر طبعی ضد بد را انجمن در نک یعنی جمیت * محصول بیت * کوکل مراد نجه و آرزو نجه چونکه بکا بر خلوت حاصل یعنی بر خلوت وار در پس بوله او نجه در نک اور نه سید مبد کول خیا ننددن نه فکر و اندیشم و اریعی بکا صفای خاطر حاصل اولد فد نصکره بد کول هر نه در سه دیسون حاصلی جاتاله خلوت خاصه مالک اولد یغدن نصکره بد کوخیلر حقمزده نه درل سه دیسونل بیت * اگر یارم بتله یار اولور سه * نه غم عالم قوا غبار اولور سه * مصراع اولک معناسنی کوکل مرادی و آرزوی ایله چون بر خلوت طو تارم دین ادایی ابو جه طو تارم و معنایی قیصر مش (کرم صد لشکر از خوبان بقصد دل کین سازند * بحمد الله و المنة بتی اشکر شکن دارم) اگر خوبان روز عسکر بنم کوکل مقصد نه دوزل بحمد الله و المنة لشکر قیرنجی بر محبوب طو تارم (مفردات) (کر) (م) (نم) (صد) (بوز) (لشکر) م (از خوبان) (محبوبان) (با) (للا یسه) (قصد) م (دل) (کوکل) (کین) (بوصو و کبر) (لو) (سازند) (دوزه) (ل) (بحمد الله و المنة) حضرت الله و احسانه حد اولسون (بتی) (بر محبوب) (لشکر شکن) (عسکر قیرنجی) (دارم) (طو تارم) (معنای اشارتی) (و یسون النعم اذرا وه) (کلامی سر نجه اتوار جمال الهی مشاهده) (نصکره اگر دنیا و آخرت محبوب بلرینک جلّه سی بکا عرض جمال ایلوب صدهزار لشکر محبوبان کند بلره میل و محبتی قصد ایلر بحمد الله و المنة بنم بر محبوب غیورم وار که جلّه لشکر محبوبان مجاز بلری منزه و معتمد ایلوب کندی لذت جانا نک غیری بی قلبه قو بمشدر

بکام و آرزوی دل چودارم خلوقی حاصل * چه فکر از خبث بد کویان میان انجمن دارم

کوکل مرادی و آرزو سبله چونکه بر خلوت حاصل طو تارم دیرنک اور تاسنده بد کویان خبث ننددن نه فکر طو تارم (مفردات) (با) (للا یسه) (کام) (مراد) (آرزو) م (دل) (کوکل) (چو) (چونکه) (دارم) (طو تارم) (خلوت) م (با) (وحدتیه) (حاصل) م (چه فکر) (نه فکر) (از) (من) (خبث) م (بد کویان) (قیح سو یلیجیلر) (میان) اورنه (انجمن) (دیرنک و جماعت) (دارم) (طو تارم) (معنای اشارتی) (اولیاء الله) (نظری و همیتی بر کاتیله کوکل آرزو و مرادی اوزره خانه نجلی اولان قلبی تعلقات ماسودان تجرید ایله آنجق انیس و جلسم حضرت الله و مشاهده اتوار جمال الله اولق ایچون بر خلوت و بروصا حاصل ایدم ذوق روحانیدن محروم اولان اعدانک طعنندن و محاسنه مفالک خبث ننددن نه غم چکر م

کرم صد لشکر از خوبان بقصد دل کین سازند * بحمد الله و المنة بتی اشکر شکن دارم

اگر خوبان روز عسکر بنم کوکل مقصد نه دوزل بحمد الله و المنة لشکر قیرنجی بر محبوب طو تارم (مفردات) (کر) (م) (نم) (صد) (بوز) (لشکر) م (از خوبان) (محبوبان) (با) (للا یسه) (قصد) م (دل) (کوکل) (کین) (بوصو و کبر) (لو) (سازند) (دوزه) (ل) (بحمد الله و المنة) حضرت الله و احسانه حد اولسون (بتی) (بر محبوب) (لشکر شکن) (عسکر قیرنجی) (دارم) (طو تارم) (معنای اشارتی) (و یسون النعم اذرا وه) (کلامی سر نجه اتوار جمال الهی مشاهده) (نصکره اگر دنیا و آخرت محبوب بلرینک جلّه سی بکا عرض جمال ایلوب صدهزار لشکر محبوبان کند بلره میل و محبتی قصد ایلر بحمد الله و المنة بنم بر محبوب غیورم وار که جلّه لشکر محبوبان مجاز بلری منزه و معتمد ایلوب کندی لذت جانا نک غیری بی قلبه قو بمشدر

خدا را ای رقیب امشب زمانی دیده بر هم نه * که من باله ل خاموشش نهانی صد سخن دارم

الله ایچون ای رقیب بو کیجه بر زمان او یوزیران آنک خاموش لایه نهانی یوز سوز طو تارم (مفردات) (خدارا) (الله ایچون) (ای رقیب) م (امشب) (بو کیجه) (زمان) م (با) (وحدتیه) (دید) (کوز) (بر هم) (ری پریند) (نه) (قو) (که) (زیرا) (با) (للا یسه) (امل) (ب) (خاموش) (ساکت) (ش) (ضمیر) (نهانی) (کیر) (او) (صد) (بوز) (سخن) (سوز) (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) (ای شیطان لعین وای نفس مهین انصاف ایلوب الله ایچون بو دنیا کیجه سنده بر زمان اولسون و سوسه و اها تنکی بزدن کف ایلوب شرکی بزدن ابراق ایله که بنم اول محبوب حقیقیک فیض بلا واسطه سبله نهانی یوز سوز و نیجه کیر لو اسرارم واردر

چو

مخاطب قودیمکدر که حرف تعلیل لعل خاموشش بیانیه مراد دودا قدر نهانی با حرف نسبت * محصول بیت * الله ایچون ای رقیب بو کیجه بر زمان کوزک یوم یعنی او یوز بر لعل خاموشله کیر لیان یوز سوز طو تارم یعنی لبیله یوز سوز و ایددی او یو که سر لبه مطلع اولبه سن

(چودر کلزار اقبالش خرامانم بحمد الله * نه میل لاله ونسری نه برک نستر دارم) کلزار اقبال لایه در صحاح عجمه نسری ونسری ونسرون ونسرون دن دال مهمله ایله هب بر معنایه در دیدی بر خوش قو قوی چیکدر اما خواهه نک کلامی ترادف معناسنی و بر من برک آرزو و قو نقلی اسبابی و براق معناسنه در * محصول بیت * چونکه جاتانک اقبالی کلزار رنده خرامانم یعنی صالزم بحمد الله نه لاله ونسریه میل و نه نسترینه آرزوم وار یعنی کلزار اقبال جاتان بنی یونلردن فارغ البال ایلدی یعنی جاتانک دولت و اقبالی اسباب سیر و تفرجیدن بنی نیازی ایلدی (آلای پیر فرزانه مکن منم ز میخانه * که من در ترک بیانه دلی بیان شکن دارم) آلا حرف استفهام و با حرف تنبیه پیر

۳۶۱

چودر کلزار اقبالش خرامانم بحمد الله * نه میل لاله ونسری نه برک نستر دارم

چونکه اقبال کلزار رنده صالنجی بحمد الله نه لاله ونسری نه میل نه نسترینه محبت طو تارم (مفردات) (چو) (چونکه) (در) (فی) (کلزار) (کل محلی) (اقبال) م (ش) (آنک) (خرامانم) (صالنجی) (بحمد الله) (م) (نه) (نی) (میل) (م) (لاله) (م) (نسری) بیاض چیک (نه) (نی) (برک) (پیراق) (نستر) (بیاض کل) (دارم) (طو تارم) (معنای اشارتی) بحمد الله حق بیخانه و تعالیک فیض و تجلیسی اقبالیله کلزار معرفه الهیه عالمین فراغت و وصا اتوار جمال حضرت و انواع لذات روحانیت ایله خرامانم (و هما حرامان علی اهل الله) (حدیث شریفی سر نجه نه نعم دنیا به میل و نه) (مانشبه الانفس) اولان نعم جنانه محبت طو تارم

آلای پیر فرزانه مکن منم ز میخانه * که من در ترک بیانه دلی بیان شکن دارم

آگاه اول ای عارف پیرینی میخانه ده اولغله تعیب ایلر ز بران بیانه ترکنده عهد قیرنجی کوکل طو تارم (مفردات) (الا) (آگاه اول) (ای پیر) (م) (فرزانه) (عارف) (مکن) ایله (هیم) (بتی) (تعیب) (میخانه) (میخانه سیبله) (که) (زیرا) (من) (بن) (در) (فی) (ترک) (م) (بیانه) قدح (دل) (کوکل) (بیان شکن) (عهد قیرنجی) (دارم) (طو تارم) (معنای اشارتی) آگاه اول ای پیر عارف صوری بتی شراب عشق الهیه مست و خرابانی کور و ب نشسته حالات عشق انکار و تعیب ایلر (الا ایمان لمن لا یحب الله) (حدیث شریفی سر نجه قلبه بر آن عشق و محبت الهی اولسه عهد و بیان السی نقض ایتش اولورم

شراب خوشکوارم هست و یاری چون نکارم هست * نه دارد هیچ کس ناری چنین یاری که من دارم

هضمی اطیف شرابم وار و نکار کبی برارم وار هیچ کیمه برار طو تارم یونجیلر بر بار که بن طو تارم (مفردات) (شراب) (م) (خوشکوار) (خوش سکینی) (م) (بنم) (هست) (وار) (بار) (م) (یا) (وحدتیه) (چون) (مثل) (نکار) (محبوب) (م) (بنم) (هست) (وار) (ندارد) (طو تارم) (هیچ) (قطعه) (کس) (کیمه) (یاری) (م) (چنین) (یونجیلر) (یاری) (بر بار) (من) (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) (بحمد الله حیات ابدی و سعادت سرمدی بخش ایلنجی بر شراب عشق الهیم وار و بر مثل و نظیری اولیان یار محبوب از ایلیم و ازینای دنیان و انانی عقبان هیچ بر کیمه بنم محبوب کبی بر محبوب طو تارم کلدر

مر ادر خانه سروی هست کاندز سایه قدس * فراغ از سروستانی و شمشاد چمن دارم

خانه ده بنم بر سر و وار در که ایل قدسی سایه سنده بو ستانک سر و نندن و چمنک شمشاد دندن فراغ طو تارم (مفردات) (مر ادر) (بنم) (در) (فی) (خانه) (م) (سرو) م (با) (وحدتیه) (هست) (وارد) (اندر سایه قدس) (آنک قاضی کواکبه سنده) (فراغ) (استقنا) (از من) (سرو) (م) (بستان) (باشجه) (شمشاد) (سروا غنچی) (چمن) (باغ) (دارم) طو تارم (معنای اشارتی) (بحمد الله خانه قدس بره و کو که صغیر و جمیع اوصاف ناشایسته دن مزه بر محبوب لایزالیم وار در که ایلک سایه نظر نهاننده و راه مستقیم

۹۱

نی

نکار نقش معناسنه در دین نکاری بتلر ایش (مر ادر خانه سروی هست کاندز سایه قدس * فراغ از سروستانی و شمشاد چمن دارم) سروی با حرف وحدت کاندز که حرف رابط صفت سایه قدس سروستان لایه و با حرف نسبت و او حرف عطف شمشاد چمن اضافتی اضافه الخا ص الی العالم قیلنددر ادنی ملا یسه ایلر زرا شمشاد اقسام چندندر سروی بستانه و شمشادی چنه نسبتده تفنن قصد اولمش * محصول بیت * بنم خانه مده بر سرو واردر که قدسی سایه سنده بستان سر و نندن فراغم وار یعنی بر جاناتم واردر که باغ و بستان سیرندن بکا فراغ و بر یعنی دلبر لکی و کوز لکی سیری غیری سیرانلری اونو ندرن

(راه خلوت که خاصه تپاس ازین می خورم بانو و دیگر غم دنیا نخورم) * محصول بیت * چنانچه خطاب ایدوب پیور که خلوت خاصه که بکا یول کوستر تا کیم بوند نصکره باده بی سنکه ایچم ودخی دنیا غنی بییم بی بکا خلوت خاصه که اجازت و برنا کیم سنکه عشرت ایدوب دنیا غنی بییم بی مصراع نایک معناسی سنکه شراب ایچم و کبر و دنیا غنی بییم بی دین ایلیدن و کبر و دن خبردار دکلش

۳۶۴

اهل مکاشفه لدن سؤال ایدوب

چو ره خلوت که خاصه تپاس ازین می خورم بانو و دیگر غم دنیا نخورم

بکا خلوت خلوتخانه ک بوانی کوسر تا شمد نصکره سنکه شراب ایچم و کبر و دنیا غنیم بی (م مفر دات) (ره) یول (خلوت که) خلوت بری (خاص) م (م) بکا (بنما) کوسر (تا) حتی (پس ازین) بوند نصکره (می) شراب (خورم) ایچم (بانو) سنکه (دیگر) غیری (غم دنیا) م (نخورم) بییم (معنای اشارتی) بارب مقبول درگاه عزتک اولان عباد مکرینه احسان پیور دیکه محرمیت حرم قدسک و شیو خلوت که خاصه انکک بوانی بکا کوسر تا شمد نصکره هر بار سنک بد قدر نکدن شراب عشق ک نوش ایدوب بردخی دنیا غنیم بییم و آخرت فکرین ایچم

چو باید نظم بلند دست و جهانگیر بکوی می کند پادشاه بجردهان پر کهرم

نظمک باید سی بلند در جهانگیر در سوله ایچم پادشاهی دهانی پر کهر اید (مفردات) (باید) مرتبه (نظم) م (بلند) یو کسک (است) در (جهانگیر) جهانی طو تیجیدر (بکوی) سوله (می کند) اید (پادشاه) م (بجر) دریا (دهان) اغز (پر) طلو (کهر) م (م) بنم (معنای اشارتی) (ان الله خزان تحت العرش و ما یخفیها السنته الشعراء) خبری سر نبجه حضرت الهیک عنایله خزان عرشیدن اسرار معرفه الهی اخذ و نظم دلکش اله عشاق الهیله بیان محضا عطاء الله اولان بر مرتبه عظمهادر و جهانگیر درای پر حقیق بزم ایچون اول پادشاه در پای حقیقه نیاز ایلکه مژده سنه دهان جانم علوم و حکمت لدنید مجوهر لیه پرایلیه

چو حافظ شاید اگر در طلب کوه وصل دیده دریا کتم از اشک و در او غوطه خورم

ای حافظ لایقدر اگر وصات کوهی طلبیده کوزی کوز باشند در یا ایدم و انده طلم (مفردات) (حافظ) ای حافظ (شاید) لایقدر (در) فی (طلب) م (کوه) وصل (م) دیده (کوز) در یا م (کنم) ایدم (از) من (اشک) کوز یاشی (دراو) آند (غوطه) صویه طامق (خورم) بییم (معنای اشارتی) ای حافظ حق سجدنه و تعالی ک ذات بیچونه وصلت وایکی جهان بهاسی اولیان بر نفس ذات نوره استغراق جوهری طلب بونده کثرت بکا اله کوزی کوز باشند در یا ایدم و آند طالم که قنای نفس اله رفت حالت رجندر

وله ایضا

چو مرا می بینی و دردم زیادت می کنی دردم ترا می بینم و میم زیادت میشود دردم

بکا نظر ایدرسن و او ساعت دردی زیاده ایدرسن و سنی کوررم و میم هر نفس زیاده اولور (مفردات) (مرا) بکا (می بینی) نظر ایدرسن (دردم) او ساعت (زیادت) م (میکنی) ایدرسن (دردم) م (ترا) سنی (می بینم) کوررم (میلم) م (زیادت) م (میشود) اولور (دردم) هر نفس (معنای اشارتی) ای محبوب بی نظیر و یو ایچم هر نه زمان بکا نظر رجبت اله نظر ایدرسن اول ساعت مایه شادی

و باعث

بنی و دردم زیادت می کنی دردم ترا می بینم و میم زیادت میشود دردم دردم میم ضعیف منکلم بنم دردم دیکدر در حرف ظرف و دم نفس دردم فی الحال دیکدر تقریر کسبیده جاز در مصراع نایده زیادت ایکی معنایه تمکدر بری زیاده ارتق معناسه بریده باده غیر خطا بدن مر کب اوله یعنی سنک خاطر کدن میشود ایکی معنایه تمکدر بری اولور و بری کیدر معناسه و او حرف حال میلم یعنی ضعیف مفعول و فاعل میلم و بابکامیلک * محصول بیت * بنی کورسون یعنی بکا نظر صالارسن و فی الحال دردی زیاده اولور یعنی سکا ایدرسن یا خود دردمی فی الحال زیاده ایدرسن بنده سنی کورورم و میلم زیاده اولور هر دم یا خود بکا یلک یاد کدن و خاطر کدن هر دم کیدر اوله یعنی حاله کورورم سنی

(بسامان نمی برسی نمیدانم چه سرداری * درمان نمی کوشی نمیدانی مکر دردم) * بسامان با حرف مصاحبت و سامان صلاح حال و آرام صوری سر سنک قحیله اولیچ سواد و هوا معناسه در و سر کسر سنله اولیچ راز معناسه در * محصول بیت * بنی صلاح حاله صورمازن یعنی ندر حالان دیمرسن بیلزم نه سودا و هوالت و او یاله سرک و ایدر معناسه در کوشش ایلرسن مکر دردمی بیلزسن حاصلی بیلزمنکه درد می بیابوب بیلزسن

۳۶۵

و باعث سعادت ابدی اولان درد عشقم زیاده ایدرسن و هر نه زمان کرمکله سنک انوار ذاتک مشاهده ایدرم میم و شوق قلب هر نفس زیاده اولور (ضاعف الله به کل زمان عطشی)

چو بسامان نمی برسی نمی دانم چه سرداری * درمان نمی کوشی نمیدانی مکر دردم

بنی اطف ایله صورم سن بیلزم نه سر طو تارسن بنم درمانه سنی ایلزسن مکر بنم درد می بیلزسن (مفردات) (با) لاهلا بسه (سامان) اطع (م) بنی (نمی برسی) صورم سن (نمی دانم) بیلزم (چه سر) نه سر (داری) طو تارسن (درمانم) بنم درمانه (نمی کوشی) سنی ایلزسن (نمیدانی) بیلزسن (مکر دردم) م (معنای اشارتی) ای بنم لطیف و رحیم اولان دیم بنی اطف کله آکوب بر قدم اقدم مراد من حصو ایله احسانکه مظهر ایلزسن بیلزم نه عجب سر و حکمتک و ارذر عجب مستغنی که نیجه مدندر کوزم یاشیله و باغرم یاشیله درگاه عزتک دردمک درمانی اولان و صلت ذاتک و مشاهده انوار جلالک بخش و احسان ایلزسن مکر بنم حالم بیلز کبی معامله الهه شیوه ایدرسن

چو نه راهست این که بگذاری مرا و بگذاری چون باد

ک گذاری آرو بازم برس تا خاک رخت کردم

یول دکلدر بوکا بنی قویه سن و باد کبی کچه سن براوغره و بنی کبرو صورنا که سنک خاک رهک اولم (مفردات) (نه راهست) یول دکلدر (این) یو (بگذاری) قویه سن (مرا) بنی (بگذاری) کچه سن (چون باد) یل کبی (گذاری آر) براوغره (باز) کبرو (م) بنی (پرس) صور (تا) حتی (خاک رخت) سنک یولک طیرانی (کردم) اولم (معنای اشارتی) ای بنم خطا پوش و عطا بخش اولان دیم بزی توفیق و عنایتکله (واقعه کرمتا بنی آدم) آبتی سر نبجه اجل نعمت اولان ایمانله اکرم مخلوقا مدن قیاب (المؤمن مرآة المؤمن) حدیث شریفی سر نبجه بزی شاهده ذاتک آینه قیلد نصکره کرم شانکه لایق اولان بزدن کچمبوب رجبت سابقه کله بزی ایمانز اوزره ثابت قدم ایدوب بر نظر رجبت اله نظر و حال پریشانز سؤال اله تا که سنک راه عشقکده خاک کله بکسان اوله ییم

چو ندارم دست از دامن مکر در خاک و آن دم هم

چو برخاکم روان کردی بکیرد دامنم کردم

سنک دامنکدن ال چکرمز مکر قیده اول وقت هم چونکه بنم قهرم اوزره و رویه سن بنم غبارم سنک دامنک طونار (مفردات) (ندارم) چکرمز (دست) ال (زا) سنک (از دامن) انککدن (مکر در خاک) قیده (آن دم هم) اول وقت هم (چو) چونکه (بر خاکم) طیرانم اوزره (روان) یوریک (کردی) ایدم سن (بکیرد) طونار (دامت) سنک انکک (کردم) بنم تو زم (معنای اشارتی) (و بعد برک حتی یا نیک البقین) آیت کریمه سی سر نبجه قیره وار نبجه یشه سنک توفیق و عنایتکله سنک امر

فی

۹۲

المن صالی و یریم مکر مقبره ده اول وقت دخی چون خاکم و قهرم اوزره روان اوله سن بنم تو زم دامنکی طونار حاصلی سکا تعاقب و عشقم بر می تپد ده در که اولدیکدر نصکره غبار مده دامنکی الدن قومز

بوخسه کرجکدن بیلزسن (نه راهست این که اندازی مرا بر خاک و بگذاری ک گذاری آرو بازم برس تا خاک رخت کردم) نه حرف فنی را بونده انصاف معناسه در تر کیده یول دکلدر در بر یعنی انصاف و قانون دکلدر که حرف بیان اندازی فعل مضارع مفر دیکه طبعدر مرافعهول صریحی و برخاک غبر صریحی و او حرف عطف و بگذاری اندازی به معطوف قویه سن یعنی ترک ایلدنه سن کذار اسعد ر کچه و او غرامه معناسه و یا حرف وحدت و یا تکیه آر فعل امر مفر دیکه طبعدر آریندن او غرامه کتور دیکدر معنای لاز میسی او غره دیکدر بازادات ناکید در پرس فعل امر مفر دیکه طبعدر ر صوری دیکدر تا حرف تعلیل کردم فعل مضارع متکلم و حده اولام دیکدر رخا کره نسبت کردم مناسب دو شمس * محصول بیت * انصاف دکلدر که بنی خاکه براغده سن و قویه بکیده سن یعنی بنی اول حاله ترک ایلدنه سن بکذار کتور یعنی او غره و حالم صورنا که خاکا کرهک اوله ییم یعنی یولک طیرانی اوله ییم (ندارم دست از دامن مکر در خاک و آندم هم * چو برخاکم روان کردی بکیرد دامنم کردم) دست تا ضعیفی معناسه دامن کله سنه مصر و قدر در خاک یعنی در قهر و او حرف عطف ایدم دم وقت معناسه در آندم هم مصراع ثانی به مر هوند جوادات تعلیل روان صفت مشبهه رویدندن یوروکن معناسه کردی فعل مضارع مفر دیکه طبعدر بونده اولور سن یعنی روان اولور سن دیکدر صبرورت معناسه بکیرد طونار کرد تو زدر غبار معناسه کردی و کردم تعجیس طرف اولور اگر ضعیفی جز کله اعتبار ایلک اما اعتبار ایلک تعجیس نام اولور * محصول بیت * چنانچه خطاب ایدوب پیور انککدن الم طو تمام یعنی انکک

(فرورفت از غم عشقت دم دم میدهی تاکی * دمار از من بر آوردی بمکوی بر آوردی) فرورفت طالبی و بادی معنای مستعد
دم نفس دم میدهی فریب و بررسن یعنی الدارسن تاکی معنای ناخبر و تقدیر محمول در تقدیری تاکی دم میدهی دمار انتقام و هلاک
بر آوردی یوقاری کنوردک یعنی چقار دل و حاصل ایلدک حاصلی شدن انتقام ایلدک بمکوی بر آوردی فعل امر مفر در مخاطب چقار و کنورد
معنای مستعد دم مقبول بر آورد در نفس

۳۶۶

عالیکه امتثال و نهی کردن اجتناب اوزره نابت اولوب سنک عشقت و محبتک یونندن بر نفس
جدا اولم و قهرده دخی سنک عون و نصرتک بزبار اولد قیبه بنم غبارم و ذرات وجودم
سنک عشقتدن و رحمتکی طلبدن بر آن منک دکلدر

فرورفت از غم عشقت دم دم میدهی تاکی
دمار از من بر آوردی بمکوی بر آوردی

سنک عشقت غندن بنم نفسم آشغی کیتدی قیچانه دک بکادم و بررسن بنی هلاک ایلدک
دیمر سنکه نفسی یوقاری کنورد (مفردات) (فرو) (اشاغی) (رفت) (کیتدی) (از غم
عشقت) سنک عشقت غندن (دم) (نفسم) (دم میدهی) (نفس و بررسن) (تاکی)
قیچانه دک (دمار) (هلاک) (از من) (بشدن) (بر) (یوقاری) (آوردی) (کنوردک) (نمی
کونی) (دیمرسن) (بر) (یوقاری) (آورد) (کنورد) (دم) (نفس) (معنای اشارتی) (ای محبوب
عمر آخره کلدی سنک عشقت غندن آ و فریاد ایلدک نفسم از ایلدی سنک وعده و صالاک
عجب نه زمان وجودیذیر اوله بنی بوغم هجران وارزوی وصلت جانان هلاک مرتبه سنه
کنوردی سنی و صالاکه ارزانی قیلدم دیو مبشرات غیب ایلدک بر زده بخش ایدوب (ایله
بصعد الکلم الطیب و العمل الصالح برده) آیت کریمه سنی سر نجه شوق و سرور له
ذکر رجیل و تسبیح و تهلیل ایلدک کلبا نک محمدی اوروب نفسکی یوقاری اوج
اعلا به کنورد دیمرسن

شیخی دل ایشار یکی ز زلفت باز می جستم
رختمی دیدم و جای زلفت باز می خوردم

بر کجه فرا کوفته کرکلی سنک زلفکدن کبری ایستدم سنک یوزی کوردم و کبری سنک
لیکدن بر جام نوش ایستدم (مفردات) (شیخی) (بر کجه) (دلرا) (کرکلی) (بشار یکی)
فرا کوفته (ز) (من) (زلف) (م) (ت) (سنک) (باز) (کبری) (می جستم) (ایستدم
(رخت) (یگاغت) (می دیدم) (کوردم) (جای) (رفدح) (زلفت) (سنک) (لیکدن
(باز) (کبری) (می خوردم) (نوش ایستدم) (معنای اشارتی) (یوزی) (بشار یکی) (ح
دنیا و علاقه ماسوا سبیل غفلت دوشرب سنک قربت معنوی کدن و اسرار علوم لدنیه کدن
بعید اولم بلکه فراغت ایلدک ایستدم بمحمد الله (المعصوم من عصمه الله)
سر نجه سنک تجلی انوار جلالک ظهور ایلوب دماغ جائه لذت روحانیت کلکله
کبر و جام فیضکدن شراب وحدتی نوش ایلدم و سنک عشقتک ثابت قدم اولدم

کشدیم در برت ناکه و شد در تاب کسویت
نهادم بر لب لب را جان و دل فدا کردم

سنی ناکه سینه به چکدم و سنک زلفک حرارتده اولدی لیلی سنک لبک اوزره قودم
ودل و جائی فدا ایلدم (مفردات) (کشدیم) (چکدم) (در بر) (سینه به) (ترا) (سنی
(ناکاه) (آکسزین) (شد) (اولدی) (در تاب) (حرارتده) (اضطرارده) (کسویت) (زلف
(ترا) (سنک) (نهادم) (قودم) (بر لب) (سنک) (دودا غک) (اوزره) (لب را) (دودا غی

جان

لب را و جان و دل فدا کردم) شد در تاب یعنی بوکلدی و بوکلدی حاصلی بریج اوادی نشه کم کسوتک حال بریج
و تاب اولددر * محصول بیت * سنی ناکه سینه به چکدم و کسوتک بریج و تاب اولدی لبده لبک اوزره قودم و جان
ودلی فدا ایلدم یعنی سنی سینه به چکد بکم ایچون کسوتک مشوش اولدی و لیلی لبک اوزر ریشه قود بغمدن یعنی
قود بغمچون سکا جان و دلی فدا ایلدم

۳۶۷

(جان) م (دل) کوکل (فدا) م (کردم) ایلدم (معنای اشارتی) (تجلی
حق ناکه آید * اما ردل آکا آید) کلامی سر نجه بمحمد الله کر مکله صدر منشرح
سنک انوار ذاتیکه و اسرار بقینیه ک تجلیسی ظهور ایلدی و نفحات انک و تجلیات
صفاتک دخی حرارتده پیدر پی سنوح و فیضان ایلدیکه اوصاف بشریم کلی محو و تالیب
ایلدیکه قربت کماله اسرار مقام قاب قوسین و انوار فیض بلا واسطه پیدا و تالیب اولوب
بمعنای خدایتدخی جان و دلی فدا ایلدم

بزم سبزه و صحرا چومی کردی روان بی ما
سرشک سرخ من کرد در روان بر چهره زردم

سبزه و صحرا قصدیه چونیکه بزم سبزه سبزه بزم صاری یوزم اوزره قانلو کوزم باشی روان
اولوب (مفردات) (با) (لایله) (عزم) (قصد) (سبزه) (یشل) (صحرا) (م) (چو)
چونیکه (کردی) (ایلمسن) (روان) (کیدیجی) (بی ما) (بزم) (سرشک) (کوز باشی
(سرخ) (فرمزی) (من) (بن) (کر دد) (اولوب) (روان) (کیدیجی) (بر) (علی
(چهره) (یوز) (زرد) (صاری) (م) (بنم) (معنای اشارتی) (انوار بالله من الحور
بعد الکوری من انفسان بعد الزیاده) کلامی سر نجه اگر تجلی انوار ذات الهیه
ایلدک منشرح و شفیق اولدقدن صکره استار و احتجاب ظهور ایدوب بزمی قربت
کماله کدن و مجبور ایدر ایلدک عشق و در دکله صرارش یوزم اوزره جگر م قانی روان
اولوب بزمه آه حسرتله جگر م بر خون ایدرسن

تو خوش می باش با حافظ برو کو خصم جان می ده
جو کرمی از تو می یم جنبه از خصم دم سردم

سن حافظله خوش اولدشمنه دی یوری جان و بر چونیکه سندن محبت کورم صغوق
سوز او دشمنه بکانه غم (مفردات) (تو) (سن) (خوش) (م) (می باش) (اول
(با حافظ) (حافظله) (برو کو) (دی کت) (خصم) (م) (جان) (م) (می ده) (و بر) (چو)
چونیکه (کرمی) (بر محبت) (می یم) (کورم) (جنبه) (نه خوف) (از) (من) (خصم)
(م) (دم سرد) (صغوق) (غسلو) (م) (بکا) (معنای اشارتی) (ای محبوب) (حق بی سن
حافظدن راضی اول و عتابت ازلدک ایلدک جمیع حالنده حافظه معین و ناصران و ذات
پاک حرمته مبتلا اولد یغمن نفس و شیطنتک شردن بزمی امین ایلوب ای دوشمن
قولسدن اراق اول و یوری وار هلاک اول دی چو نکه (اذا احسب الله
عبدالم یضره ذنب) حدیث شریفی سر نجه سندن بزم بر محبت و عون و نصرت
اوله اول صغوق سوز او دشمنک و سوسه و اضلالسدن بزمه بر دل و خوف یوقدر

وله ایضا

من نه آن ردم که ترک شاهد و ساغر کنم * محنت داند که من این کار را کمتر کنم
بن اول رند دکلکله محبتی و قدسی ترک ایلدم محنت پیلور که بن وایشی بزم (مفردات)
(من) (بن) (نه آن رند) (م) (اول عبار و فاسق دکلکله) (ترک) (م) (شاهد) (محبوب

(بزم سبزه و صحرا چومی کردی روان بی ما)

* سرشک سرخ میگرد دروان بر چهره *
زردم) چو حرف زعلیل میگردی اولورسن
روان یورو کن یعنی کیدیجی میگردی روان
یور یجی اولورسن دیکدر میگرد دروان
یور یجی اولور دیکدر * محصول بیت *
سبزه و صحرا قصدیه چونیکه بزم سبزه سبزه بزم صاری یوزم اوزره قانلو کوزم باشی روان
اوله سن یعنی سبزه کیده سن قزل کوز باشی
بنم صاری چهره اوزره روان اولور
یعنی قانلی باش صاری بکرم اوزره افار
حاصلی سبزه بزم اغیار ایلد و اردیف
ایچون غمیر تدن قانلی باش آقید برم
(تو خوش می باش با حافظ برو کو خصم
جان میده * چو کرمی از تو می یم جنبه
از خصم دم سردم) بعضی نسخه ده
میده بریند میکن دوشمن جان چکش
معنای جان کشدن بر دل جان چکش
کرمی ایسیجقانی یعنی ملائمت و ملاطفت
دم سرد نفسی صغوق * محصول بیت *
سن حافظله ایو اول خصمه دی جان و بر
یعنی هلاک اول چونیکه سندن ملائمت
و اطف کوردم صغوق سوزلی خصمدن
بکانه غم یعنی سن بکانه ایسیجق او ایچق
صغوق سوزلی دشمندن غم چکرم
(وله ایضا) (من نه آن ردم که
ترک شاهد و ساغر کنم * محنت داند که
من کاری چنین کمتر کنم) ترک شاهد
مصدرك مضمونه اضافت و او حرف
عطف کاری چنین با حرف وحدت
و تانکبر و چنین کارک صفتی کمتر کنم
هیچ ایلد دیکدر نه کم مکرر ذکر اولدی
* محصول بیت * بن اول رند کلام که
شاهد و ساغری ترک ایلیم یعنی محبوب
و میدن کچم محنت پیلور که بن
بویجیلن ابشی هیچ ایلیم یعنی بنم عیاش
اولد یعنی محنت پیلور اما بکار عیاش
ایدوب طنز

(من که عیب توبه کاران کرده باشم سالها * توبه از می وقت کل دیوانه باشم کر کنم) بعض نسخه ده سالها برشته بارها واقعه در
نیجه کره دیکدر عیب توبه کاران مصدرک مقولانه اضافت در کار کاف عجب به بی معنانه در توبه کار توبه به ایچی * محصول بیت *

۳۶۸

(ساغر) قدح (کنم) ایدم (مغسب) والی ولایت (داند) یلور (من) بن
(این کار را) بوابشی (کتر) زیاده اکسک (کنم) ایلرم (معنای اشارتی) ای لذت
عشق در بی خبر بن اول صورت پرست رند و قلاش دنگله اول جله دن اولی واصلی
اولان محبوب حقیقی بی واک عشقی و محبتی ترک ایدم بن اول مست بزم الستم که ضروری
اولان شراب الهی که حیرانیم والی ولایت دخی یلور که بوزمام اختیارم جذب و عقل
و ادراکم بخوابد بی محبوی واک عشق و محبتی ترک ایدم مزم

من که عیب توبه کاران کرده باشم سالها * توبه از می وقت کل دیوانه باشم کر کنم *

بن که نیجه یلار تارک عشق اولانلری تعیب اینش اولم کل وقتی اگر عشق در توبه ایدم
مکر مجنون اولم (مفردات) (من) بن (عیب) م (توبه کاران) توبه ایدم یلور
(کرده) اینش (باشم) اولم (سالها) سته ل (توبه) م (از می) شراب بدن
(وقت کل) م (دیوانه) م (باشم) اولم (کر) اگر (کنم) ایدم (معنای اشارتی)
بن که نیجه سته ل اقرب الطرق الی الله اولان عشق و معرفه الله یولنی ترک
ایدوب لذت ایمانیدن و لذت روحا نیندن خبردار اولیان زاهد خشک
و اعمال ظاهری بی ذوقه السداعش احق صوفیله تعیب اینش اولم
محبوب حقیقی اولان حضرت الهه قرینت و وصات بولغه وقت و فرصت واریکن
عشق و معرفه الله ایلله اهل الله اولیم مکر مجنون و بی عقل اولم

عشق در دانه است و من غواص دریا میگردم در اینجا ناچارم برکنم *

عشق اینجو دانه سیدر و بن میخانه در باسک غواصیم بن یو میخانه به باش قودم ناقدنه
باش قالدیرم (مفردات) (عشق) م (دردانه) اینجو دانه سی (است) در (من)
بن (غواص) طالعج (دریا) دکر (میگردم) میخانه (سر) باش (فرو) آشاغی
(بردم) ایلتمدم (در اینجا) بونده (نا) حتی (کچا) فنده (سر) باش (ر)
بوقاری (کنم) ایدم (معنای اشارتی) عشق الهی بر دریمیندر میخانه علوم
ادنی و در بای حکمت الهی عارف بالله هک قلدیرم بن الله بن دخی اول دریاک
غواصیم بن بودرگاه اهل الله باش قودم و جان و دل ایلله تسلیم اولدم لکن پورآه
سلوکه حصول مراد ایلله عجبانه زمان باش قالدیرم بلم

من که از یاقوت و دراشک دارم کچهها * کی نظر در فیض خورشید بلند اختر کنم *

بن که کوز باسک یاقوت و درندن کچا طونارم بلند یلدرزو خورشیدک فیضه فچین
نظر ایلرم (مفردات) (من) بن (از) من (یاقوت) فرمزی جوهر (در) اینجو
(اشک) کوز باشی (دارم) طونارم (کچهها) خزینه ل (کی) فچین (نظر) م
(در) فی (فیض) نور (خورشید) کونش (بلند) بوکسک (اختر) یلدرز
(کنم) م (معنای اشارتی) بن که لاطنی دائم اولان پیر خراباک همنی بر کاتله راه
عشقده روز و شب جکر م فاندن و صافی اینجو کی کوز باشند ن اشتیاق ایلله جوش
و غلبان ایدن قلمده خزینه ل طونارم و هر بار عقولیم قهقهه قلبی حالات عشقی اظهار

ایدرم

بن که یلارله توبه کار لره و برهبر کارلره
عیب اینش اولام ایصدی کل وقتنده
میدن توبه ایدرم دیوانه اولمش اولورم
یعنی دیوانه (عشق در دانست و من
غواص و دریا میگردم * سرفرو بردم در
آنجای ناچارم برکنم) عشق مبتدا
و در دانه خبری اینجو دانه سی دیکدر
من معطوف عشقه مبتدا و غواص خبری
و دریا میگردم مبتدا و خبر معطوف
ماست سرفرو بردم مک مقول افتاده
فرو بردن یو تقوی و طالعج و فرورفتن
طالعج و فرو خوردن یو تقوی یعنی حلق
کوستمک در اینجا یعنی میگردم ناچارم
معنانه در سیر کنم مقول ایدرم سرفرو بردم
باش قالدیرم مقدر بونده چقارم
معنای سنی متضاد باشم نه برده چقارم
دیکدر * محصول بیت * عشق
اینجو دانه سیدر یعنی رذی قیمت کوه در
و بن ایسه بودر دانه به طالب غواص
و میگردم بودر دانه محلیدر ایدی دریای
میگردم به باشی طالعج دم عجبانه برده
بودر دانه باشی چقارم یعنی قالدیرم
حاصلی دریای میگردم به طالعج نه برده
اندن باش قالدیرم زیر طالعج برده طالعج
و بر غیری برده چقارم طالعج یعنی برده
چقارم (من که از یاقوت و دراشک دارم
کچهها * کی طمع در فیض خورشید بلند
اختر کنم) فیض خورشید بلند اختر
لامیه و یابیه در بلند اختر و صف ترکیبی
افساندندر بوکسک یلدرز دیکدر
* محصول بیت * بنم که کوز باشی در
و یاقوتند خزینه لرم واری یعنی قالدیرم
یاقوت و صافی باشند اینجو خزینه سی
و در بلند اختر خورشیدک فیضه فچین
طمع اوله زبر یاقوت و لعل رنگی کونشدن
آورد یعنی ذاتی رنگی جواهرم
واریکن خورشید فیضه احتیاجم یوق

(من که دارم در کدایی کچ سلاطانی بدست * کی طمع در کردش کردون دون پرور کنم) کدایی یا حرف مصدر سلاطانی یا حرف
نبتدر یا حرف صله کردش اسم مصدر در کردونه اضافت لامیه در دون پرور وصف ترکیبدر آلتی بسلیجی دیکدر * محصول
بیت * بنم که فقر طریقه پادشاه کجی المده در یعنی پادشاه منسوب خزینه و اردون پرور و سفته نواز کردونک کردشته
فچین طمع ایدرم حاصلی بن که توکل
و فعات خزینه سته مالکم کردون دون
پرور فچین احتیاجم اوله یعنی کدای
صور شده پادشاهم فلکه احتیاجم یوق
سلاطانی باشی حرف مصدر اعتبار ایدن
بی اعتبار اینش (لاله ساغر کیرور کس
مست و بر من نام فقی * داور ی دارم
بسی یارب کر داور کنم) ساغر کیر وصف
ترکیبدر قدح طونجی داور ی یا حرف
مصدر حکمران دیکدر دوار حاکم معنانه
* محصول بیت * لاله ساغر طونجی در
نر کس ایسه مست حال یو کافق آدی
بنم اوزرمده یعنی ساغر طونجی مست
اولان غیر ایلر فاقه فقی آدی بنم اوزرمده در
بس نیجه حکمرانم واریجی کجی حاکم
اشنا ایدم یعنی عجبانه بوقضیه ده بکا کیم
حاکم اودر که انصاف و عدالت حکم ایلله
(وقت کل کوی که زاهد شویم
ر سرولی * سیروم نامشورت باشاهد
و ساغر کنم) * محصول بیت * خطاب
عام طریقه یلور کل وقتنده بکادیر بن که
زاهد اول یعنی باده حرا فوش اینکدن
فارغ اول جول و پر که بر سر و چشم
یعنی سوزی قبول ایدم اما وارهیم
ناشاهد و سافره مشورت ایدم یعنی
شاهد و ساغر اجازت و بر رله دیدنک
ایدهیم حاصلی بهار و کل زماننده شاهد
و ساغر سوز اولی زباده مشکدر اگر صبر
ایده یلور سوزک طونجیم (عاشقنا
کر در آتش می بسندد اطف دوست * تنک
چشم کر نظر در چشمه کور کنم) تنک
چشم قاصر النظر و خیسب البصر یعنی
آج کوزلو حاصلی سفته و لیم معنانه
در حرف صله چشمه کور بیابنه * محصول
بیت * اگر عاشق لری دوستک امانی آتش
اوزره لایق کورر سده یعنی آتشده باغده
لایق کورر سده خیسب و دون نظر اولیم
چونکه دوست مرادی بی باقه در حاصلی

۳۶۹

ایدرم عبادات ظاهره و نوافل اعمال ایلله خورشید کی عالی مقام کسب ایدیمی شیخ
و زاهد کی نیت اولان فیضه نظر و اعتماد ایلرم

من که دارم در کدایی کچ سلاطانی بدست * کی طمع در کردش کردون دون پرور کنم *

بن که کدالقه سلاطانی خزینه سنی الهه طونارم سفته پرور فلک کردشته فچین
طمع ایلرم (مفردات) (من) بن (دارم) طونارم (در کدایی) فقیرانده (کچ)
خزینه (سلاطانی) م (با) مصدریه (بدست) الهه (کی) فچین (طمع) م (در) فی
(کردش) دوغسک (کردون) فلک (دون پرور) الحلق بسلیجی (کنم) ایدم
(معنای اشارتی) (الفقر فخری و اذاتم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نیجه
بمحمد الهه بن که فقر تامه ابر شوب فقیران سلاطانی خزینه اسرار الهه واصل
اودم (الدنيا جيفة وطالبها كلاب) و (الدنيا جنة المؤمن وجنة الكافر) حدیث
شریفی در دور ناک ایلله کافری و کلاب اهل دنیای بسلیجی سر نیجه الزوال نعمها
نعم و شرابها سراب دین مدموم دنیاک مان و جاهد فچین طمع ایلرم

لاله ساغر کیرور کس مست و بر من نام فقی * داور ی دارم بسی یارب کر داور کنم *

لاله قدح طونجی و رکس مست و بنم اوزرمده فقی نامی چوق دعوی و خصوصتم
وارد عجب کجی حاکم ایدم (مفردات) (لاله) م (ساغر کیر) قدح طونجی
(رکس مست) م (بر من) بنم اوزرمده (نام فقی) م (داوری) دعوی و خصوصتم
(دارم) طونارم (بسی) چوق (یارب) عجب (کرا) کجی (داور) حاکم (کنم)
ایدم (معنای اشارتی) بمحمد الهه لاله کی پرداغ اولان قدح قلب شراب عشق
الهیه ایلله علود و رکس کجی اتوار خسا ایلله متع اولان بصیر بصیرتم مشاهد
جمال الله ایلله مستدر حالو که اعی القلوب اولان عوام ناس اسرار غیبیه دن بی خبر
اولوب بنم اوزرمده فقی نامی نسبت ایدر ایلر ایلله چوق خصوصتم و دعوا و وارد
اما عجب کجی حاکم نصب ایدم که حق اوزره حکم ایلله مکر بر اهل بصیرتی حاکم
نصب ایدم و اهل صورتی ترک ایدم

من که زاهد شویم و سرولی * میوم و این مشورت باشاهد و ساغر کنم *

اگر دیرسک که زاهد اول علی الرأس والعین لکن ایدرم بونی شاهد و ساغر ایلله
مشورت ایدرم (مفردات) (کر) اگر (نو) سن (میگوینی) دیرسک (زاهد) م
(شو) اول (بچشم و سر) باشم و کوزم اوزره (ولی) لکن (میروم) ایدرم
(این) بو (مشورت) م (باشاهد) محبوله (و ساغر) قدحله (کنم) ایدرم
(معنای اشارتی) اگر دیرسک که بوباعث ملامت و سبب خرابیت صورت اولان
عشق ترک ایلله و زاهد مصلح اول علی الرأس والعین اوله لکن مقاب القلوب اولان
محبوله و استغث القلوب سر نیجه مفر شراب عشق الهیه اولان قلبه وارهیم مشورت
ایدهیم اما انظر ارضی اولرل

اگر چشمه کور را کرد آتش می بسندد اطف دوست * تنک چشم کر نظر در چشمه کور کنم *

۳۷۰

۳۷۱

اگر چشمه کور را کرد آتش می بسندد اطف ایلک ایچون آب کورر سده التفات ایلیم چونکه دوست مرادی بی باقه در حاصلی
هر وجهه رضای دوسته رعایت ایدرم

دوستك لطفي اگر عاشق دلرك دوزخده اولسي بكنه آج كوزاوم اگر كوتر چشمه سته
نظر ايدم (مفردات) (عاشقان را) عاشقك (كر) (سكر) (در آتش) (آتشده
(مي پسندد) بكنه (لطف دوست) م (تنك) طار (چشم) كوز (م) بن
(كر نظر) م (در) في (چشمه) يكار (كوتر) م (كنم) ايدم (معناي اشارتي)
بوينادي درد و مشقت و محن و بلال را به قور لمش راه عشقه كندى اراده كى ترك
ابدوب انجق دوستك اراده سنى اختيار ايتك لازمدر اگر دوستك لطفي عاشقك آتش
دوزخده اولسي نخبين بيور رسد اگر دوستك مرادنى اختيار ايتوب نفس مرادى
اولان جسته و كوتر چشمه سته نظر ايدرم زياده كدا چشم وز ياده اسفل ناسدن
اولش اولورم

گرچه بيدى نمرنا كه چنين صافى شوم بعد از اين از شرم روى كل كچاسر بر كنم
اگر ميوه سز سكود اغاجى كى ناكاه بويله صافى اولم بوند نصكره كلك بوزى
شر مندن قند باش قالد برم (مفردات) (كر) (اگر) (چو بد) (سكود كى) (بى نمر)
ميوه سز (ناكاه) (اكر سز بن) (چنين) بويله (صافى) م (شوم) ايدم (بعد از بن)
بوند نصكره (از شرم روى كل) كلك بوزى حيا سندن (بكه) (قند) (سر) باش
(بر) و قارو (كنم) ايدم (معناي اشارتي) (وما خلت الجن والانس الا ليهبون)
اى لعرفون آيت كر عيسى سر نجه باعث خلقت اولان تحصيل معرفه الله و كسب
عشق محبت دل آقا و اولوب العياذ بالله ميوه سز سكود اغاجى كى نمره شجره
روح انسانيه اولان انوار عشق و معرفه الله سندن ناكاه بويله خالى اولم بوند نصكره
محبوب حقيقىك حضور معنويه سنده حيا و خسارتدن پاى لكهم اوزردن سر خجائتم
قادر مقي قنده ممكن اولور

چون صبا بچو عه كل رباب لطف شست كچ دلم خوان كر نظر بر صفحه دفتر كنم
چونكه صبا بچو عه سنى آب اطفله بودى بكا كچ دل و نادان اوقو اگر كتاب بوزنه نظر
ايدم (مفردات) (چون) چونكه (صبا) سمر بلى (بچو عه) كل را (اشاره دفترى
(با) لملابسه (آب) (صو) (لطف) م (شست) ودى (كچ) (اكرى) (دل)
كو كل (م) بكا (خوان) اوقو (كر نظر) م (بر) (على) (صفحه) بوز (دفتر) م
(كنم) ايدم (معناي اشارتي) و قنا كه توفيق و عنايت ربانيه ايله قبولات الهى
كل بچو عه سى كه محل تجليات انوار محبوب ازلى اولان قلبى اطف و احسان صويله
نفوس ماسوى الله سندن بويه و تظهير ايليد (طلب الدليل به الوصول قبيح) كلايى
سر نجه اكر انوار تجليات ذات الهيه استغراق ذوق روحانيته قيوب بند قهتر يا
حفظ نفس اولان علوم ظاهره به توغل و التفات ايدرم بكا كچ دل و نادان ضال
و ضل ديه سن

ورچنين بي راه خواهد گفت بامامدى * خاك راه پادشاه از دست او بر سر كنم
اگر مدعى بزه بويله بواسر واديسر ديك استه به انك التندن پادشاهك خاك راهنى

باشه صاحب شكايت ايلرم (مفردات) (ور) و اكر (چنين) بويله (بى راه) بواسر
(خواهد گفت) ديك استيه (باما) بن (مدعى) خصم (خاك راه) بول طبراغنى
(پادشاه) م (از دست او) انك التندن (برسر) باش اوزره (كنم) ايلرم (معناي
اشارتي) اكر احوال و اسرار عشق الهيه دن بى خير اولان مدعى غلبه سلطان
عشق به بلا اختيار ظهور ايلين احوال پسنديد لر بزه بى ذوق و اعماى قلب اولديندن
طعن ايله بزه بويله بولسر واديسر ديك استيه اول احق و نادانك التندن پادشاه
حقيقى اولان حضرت اللهك حضور معنويه سنده صدهزار قضرع و تذل ايله
حضرت اللهه شكايت ايدرم هلاكته باعث اولور

گرچه كرد آود فقرم شرم ياد از همم * كراباب چشمه خورشيد دامن تركنم
اگرچه فقر ك كرد آودم بكا سندن شرم اولسون اگر چشمه خورشيد آيله دامننى
ترايدم (مفردات) (گرچه) م (كرد) توز (آود) بولاشق (فقر) م (م) بكا (شرم)
حيا (باد) اولسون (از) من (همم) م (كر) م (با) لملابسه (آب) (صو) (چشمه)
م (خورشيد) كوش (دامن) تنك (تر) باش (كنم) ايدم (معناي اشارتي) (رباشه)
اغبر اواقسم على الله لايه) حديث شريفى سر نجه بجه الله كچه ظاهره فقر ايله
پريشان الحال و متفكرين الرجال لكن اللهك عطاوا حسان ايلديكى كتر قباعت و غنى
قلب و علوه و كمال اعتماد درگاه حضرت سبيله همم على اولديغيمون حضرت
الله سندن غير بدن قطع نظر ايدوب چشمه خورشيد كى سخا سنى ظاهره اولان
پادشاه جهان دن بر ايچم صودخى طالب ايتش اولسم حضرت الله سندن حيا ايدرم
عهد و پيمان فللك را بست چندان اعتبار * عهد با پيمان بندم شرط با ساغر كنم

فللك عهد و پيمان اولند اعتبار بوقر پيمان ايله عهد با غلرم ساغرله شرط ايدرم
(مفردات) (عهد و پيمان) قول و قرار (فللك) م (را) ادات (مفول) (بست) بوق
(چندان) اواقسدن (اعتبار) م (عهد) قول (پيمان) (ايله) (بندم) با غلدم
(شرط) م (با ساغر) قد حله (كنم) ايدرم (معناي اشارتي) فاني و نى ثبات
اولان فللك عهد و پيمان و عز و جاه و اقباله بر در او اعتبار بوقدر (يوم نفع الصادقين
صد فهم) آيت كر عيسى سر نجه اغاى عهود بزم الت ايله صدق كا محله
و نافع تحصيل ايتك ايچون شراب عشق الهى و نفع حكيم لذيذ مالائنه ايله اولان
پيمان قلب صادق ايله لقاء الله و اصل اولجه ثبات اوزره عهد با غلدم و بران لذت
روحانيه دن عدم انقضاى اول ثباته و اول وصلت شرط ايلدم

باز كشم بكم عنان اى ترك شهر آشوب من * نازاشك و چهره راحت پرزرو كهر كم
اى بنم شهر آشوب بكم عنانكى رنفس كبر و چك تاشك و چهره دن سنك بولك پرزرو
كهر ايدم (مفردات) (باز) كبرو (كشم) بكم (رنفس) عنان (دبر كين) (ترك)
محبوب (شهر آشوب) شهره فتنه براغيچى (من) بنم (ل) حتى (ز) من (اشك)
كبر باشى (چهره) سورت (راه) بول (ترا) سنك (پر) طاو (زر) التون

(اگرچه) كرد آود فقرم شرم ياد از همم * كراباب چشمه خورشيد دامن تركنم
اگرچه فقر ك كرد آودم بكا سندن شرم اولسون اگر چشمه خورشيد آيله دامننى
ترايدم (مفردات) (گرچه) م (كرد) توز (آود) بولاشق (فقر) م (م) بكا (شرم)
حيا (باد) اولسون (از) من (همم) م (كر) م (با) لملابسه (آب) (صو) (چشمه)
م (خورشيد) كوش (دامن) تنك (تر) باش (كنم) ايدم (معناي اشارتي) (رباشه)
اغبر اواقسم على الله لايه) حديث شريفى سر نجه بجه الله كچه ظاهره فقر ايله
پريشان الحال و متفكرين الرجال لكن اللهك عطاوا حسان ايلديكى كتر قباعت و غنى
قلب و علوه و كمال اعتماد درگاه حضرت سبيله همم على اولديغيمون حضرت
الله سندن غير بدن قطع نظر ايدوب چشمه خورشيد كى سخا سنى ظاهره اولان
پادشاه جهان دن بر ايچم صودخى طالب ايتش اولسم حضرت الله سندن حيا ايدرم
عهد و پيمان فللك را بست چندان اعتبار * عهد با پيمان بندم شرط با ساغر كنم
فللك عهد و پيمان اولند اعتبار بوقر پيمان ايله عهد با غلرم ساغرله شرط ايدرم
(مفردات) (عهد و پيمان) قول و قرار (فللك) م (را) ادات (مفول) (بست) بوق
(چندان) اواقسدن (اعتبار) م (عهد) قول (پيمان) (ايله) (بندم) با غلدم
(شرط) م (با ساغر) قد حله (كنم) ايدرم (معناي اشارتي) فاني و نى ثبات
اولان فللك عهد و پيمان و عز و جاه و اقباله بر در او اعتبار بوقدر (يوم نفع الصادقين
صد فهم) آيت كر عيسى سر نجه اغاى عهود بزم الت ايله صدق كا محله
و نافع تحصيل ايتك ايچون شراب عشق الهى و نفع حكيم لذيذ مالائنه ايله اولان
پيمان قلب صادق ايله لقاء الله و اصل اولجه ثبات اوزره عهد با غلدم و بران لذت
روحانيه دن عدم انقضاى اول ثباته و اول وصلت شرط ايلدم
باز كشم بكم عنان اى ترك شهر آشوب من * نازاشك و چهره راحت پرزرو كهر كم
اى بنم شهر آشوب بكم عنانكى رنفس كبر و چك تاشك و چهره دن سنك بولك پرزرو
كهر ايدم (مفردات) (باز) كبرو (كشم) بكم (رنفس) عنان (دبر كين) (ترك)
محبوب (شهر آشوب) شهره فتنه براغيچى (من) بنم (ل) حتى (ز) من (اشك)
كبر باشى (چهره) سورت (راه) بول (ترا) سنك (پر) طاو (زر) التون

(برخیزم) قائم (طاف قدسم) عالم قدسك قوشم (از) (باغ جهان) (م) (برخیزم)
 قائم (معنای اشارتی) یارب سنك انوار معرفت ذاتك ظهوری مبشر اندن سنك
 و صلاک زده سندن بزه بر زده قنی که جان سو داسندن کچو بجا نمی سنك عشق
 و معرفتک بوانسده فدا ایدم رطاف قدسم و بر شاهبازلا مکانم که دست قضای شاه
 حقیقت الدن صید جعبیت و شکار عشق و معرفت همچون ابتلا ابوعالم کون وفاده
 کاسدم ای شاعرم بنده سنك دعوتک باغ جهاندن پرواز ایدوب نشین
 (عنده لیک مقدر) ده قرار ایدم

بوی لای تو که کر بنده خویشم خوانی * از سر خواجگی کون و مکان برخیزم *
 سنك محبتك حقیقونكه اگر بنی کندي غلامك اوقویه سن کون و مکان افتد لیک هوسندن
 قائم (مفردات) (با) قسید (ولا) محبت (تو) سن (بنده) قول (خویش) کندي
 (م) بنی (خوانی) اوقویه سن (از) من (سر) سودا (خواجگی) افتد یلاک
 (کون و مکان) موجودات عالم (برخیزم) قائم (معنای اشارتی) (بجهنم تمامست
 و بجهنم کدماست) آلام توحیدیه سی حکمجه انجیق سنك محبت ذاتك حقیقون
 اگر بنم وجودی کندي وجودكده بخوایدوب فانی فی الله و باقی بالله مرتبه سنده قتلله
 بنی کندي بنده محاصم دیو اوقویه سن و درگا، عزتك اسیری و مستندی دیه سن کون
 و مکانك و ابی جهانك سلطانی سندن و دوات و سلطنتندن و نعم نفسا نیده سندن
 فراغت ایدرم

یارب از ابر هدايت برسان بارانی * بیشتر زانکه چو کردی زمین برخیزم *
 بارنی هدايت سبحانه بر باران ابرشدر اندن او کدین که برغبشار کبی اورتادن قائم
 (مفردات) (یارب) (م) (از) من (ابر) بوات (هدایت) (م) (برسان) ابرشدر
 (بارانی) برغفور (بیشتر زانکه) اندن او کدین رک که (چو) مثل (کردی)
 برغوز (زمین) اوزنه دن (برخیزم) قائم (معنای اشارتی) یارب یوارض الله
 واسعه اولان زمین قلب منکسر مدینه شجره معرفت و سرسبز ریاض انبیت جناب
 حضرت و خضر و ات تجرید و تفرید الیه ثمره فتا و محبوت (انبیایا حسنا) سرنبجه
 (اصلها) ثبت و فرعها فی السماء) شود سله پیدا و ظاهر اولق همچون رحمت سابقه
 واسعه کله سحاب هدايت سندن بر رحمت بارانی ابرشدر اندن مقدم رک که باد اجل الیه
 برغبشار کبی مبان عالم کون و فساددن قائم و حضور معنویه که کیدم

بوسر تربت من بی می و مطرب نشین * تابوت زخیر قص کنان برخیزم *
 بنم من ارمك باشی اوزره می و مطرب بسز او طور مد تاسنك راجحه کله رقص ایدرک قائم
 (مفردات) (بر) علی (سر) باش (تربت من) بنم من ارم (بی) (بی) (می)
 شراب (مطرب) (م) (نشین) او طور مه (نا) حتی (بیوت) سنك راجحه کله الیه
 (زخیر) قبرمدن (رقص کنان) حرکه موزون ایدرک (برخیزم) قائم (معنای
 اشارتی) ای بنم اطفیف بعباده اولان رحیم دم بوغریب و محتاج درگاهک مناری

اوزره دخی شراب عشقک و انبیا و اولیالک نکلات قدسیه زندن حاصل اولان
 آب انبات حالات عشقی افاضه ایلوب بهر حال بنی نظر رحتکدن دورایتیه سن ناکه
 سنك فیض رحتك راجحه سی برکاتیه مقتم و منلذذ اولوب قبرمدن ذوق و سرور الیه
 رقص ایدرک قائم

کرچه پیرم نوشی تنك در آغوشم کش * تاسحر کز کینار توجوان برخیزم *
 اگرچه پیرم سن بنی بر کچیه محکم کینار که چک تاسحر وقتی سنك کینار زندن جوان قائم
 (مفردات) (کرچه پیرم) (م) (تو) سن (شبی) بر کچیه (تنك) محکم (در آغوش)
 قوجا غه (م) بنی (کش) چک (تاسحر که) تاسحر وقتی (زکینار تو) سنك
 قوجا غکدن (جوان) یکیت (برخیزم) قائم (معنای اشارتی) یارب کرچه
 پیر ضعیف و ناتوان روساهم سنك فیض واحسانکه و عشق و قربیت ذات بیچونکه
 قابل و لایق دکلم لیکن (لا تقنطوا من رحمة الله) آیت جلله ک سرنبجه سنك رحت
 سابقه واسعه کدن امید وارمکه رحمة الله لاین اولان رسولن و سیدین حبیبک محمد
 المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم مقام قاب قوسین ده ذات بیچونکی رویتی و بلا کیف
 وصلت و قربیتی عشقته و حرم قد سکده حبیله اولان اسرار معراجیک و نکلات
 قدسیه لذتیک حرمتیه پوش عالم قائمده بونده شرمده و وسایعی عفو و مغفرت
 بیوروب وصلت و قربیتکه مستعد و لایق ایلده سن ناکه سحرهات و حشر و وقتی سنك
 قربیتک سبیلله جوان بخت اوله رقی قائم

خبر بالا بنما ای بت شیرین حرکات * ناچو حافظ ز سر جان و جهان برخیزم *
 قائم وقامت کوسه زای شیرین حرکات محبوب نا حفظ کبی جان و جهان هوسندن
 قائم (مفردات) (خبر) قائم (بالا) بوی (بنما) کوسه زای (ای بت) ای محبوب
 (شیرین) طنانلو (حرکات) (م) (تا) حتی (چو) مثل (حافظ) (م) (ز)
 من (سر) هوس (جان و جهان) (م) (برخیزم) قائم (معنای اشارتی) ای بنم
 جیسع افعالی حکمت و مصلحت الیه معال و مقرر اولان لطیف و رحیم دم انوار ذات
 بیچونکی و اسرار لذتیه و تجلیات چنان بی مثالکی جیسع انبیا و اولیالک حرمتیه
 زه کوسه زای نا حفظ کبی جان و جهانی ترک ایدوب دائم احوال انوار تجلیاتکله مقتم و جهانک
 نورنه استغراقه منلذذ اولوب جیسع نعم نفسانیله زی زیان ایدم

وله ابضا

نماز شام غریبان چو کره آغازم * نویهای غریبانه قصه پردازم *
 غریب لک اخشام نمازنده اغلد قلمی کبی چو نکه کر به به باشلیم غریبانه نوحه زله
 قصه دوزم (مفردات) (نماز) (م) (شام) اخشام (غریبان) (م) (چو) چونکه
 (کره) اغلغه (آغازم) باشلیم (با) للملابسه (موایها) نوحه ز (غریبانه) غریبه
 منسوب (قصه) (م) (پردازم) دوزم (معنای اشارتی) وطن اصلین اولان عالم
 ارواح حده بوقدر انبیا و اولیا ارواح مقدسه لری ایچنده اکار عالم دن فارغ

غریب لک کچیه اخشامی نماز ایچون چونکه اغلغه باشلیم دین و غریب لک اخشام نمازنده چو نکه کر به به باشلیم دین و مقصود بیتیه
 واصل اولما شلر

(کرچه پیرم نوشی تنك در آغوشم کش * تاسحر کز کینار توجوان برخیزم *)
 و نك غلبه ایکی سنده * مناسی بر در محکم دینکدر آغوش الف مدوده ایلله قوجی * معنا سنده در کینار بان * معناسنه در بونده مراد * اودر
 * محصول بیت * کرچه پیرم اما سن
 بنی محکم قوجا کله طوت یعنی بنی محکم به لویه
 چک تا کم سحر وقتنه سنك بانکدن یعنی
 به او کدن جوان قائم یعنی بنی محکم سینه به
 چک تا کم یکیدن جوان اولایم (خبر و بالا
 بنمای ای بت شیرین حرکات * که چو حافظ
 ز سر جان و جهان برخیزم * بالا بونده
 بوی معناسنه در که حرف تهلیل * محصول
 بیت * فاق و بوی کوسه زای مقبول
 حر کتلی جوان تا کم حافظ کبی جان
 و جهان سود اسندن قائم یعنی بنی جان
 و جهانانه تعالم قائمده حاصلی قدک کوروب
 حیران اولایم و جان و جهان هوا سندن یکم
 دینکدر (وله ابضا) (نماز شام غریبان
 چو کره آغازم * بنویهای غریبانه قصه
 پردازم) نماز شام غریبان اضافت تقدیری وقت
 نماز شام غریبان غریب لک اخشام نمازی
 وقتنه معلوم اوله که غریب لک اخشام
 نماز سنك بشقه وقتی اولان ارغ با اکثر
 اخشام وقتنه مخزن اوله ندر بس اول
 جهتندن نماز شام غریبان دیدی کر به
 اصلانده بکر به ایدی یا ضرورت وزن
 ایچون حذف اولندی کر به به باشلیم
 دینکدر بنویهای با حرف مصاحبت
 موده کره درامانم زده کره سیدر که
 تر کچیه اکاصه غودر لر یعنی بیت اوزره
 اغلغ و اادات جهمدر غریبانه به اضافت
 بیانی قصه پردازم قصه سید ایدرم
 قصه دن مراد مرئیه در پردازدن
 لغنه تمام ایلکدر اما اکثر ایجاد و اختراع
 معناسنده استحال ایدر لر ته کیم
 قصه پردازدن لر قصه خوانه پردازم فعل
 مضارع تکلم وحده در * محصول بیت *
 غریب لک اخشام نمازی وقتنه چونکه
 کر به و بکایه باشلیم غریبانه موده زله قصه
 و افسانه پیدا ایدرم بنی غریب مرئیه لر
 پیدا ایدرم مصراع اولك معنا سنی

بوی معناسنه در که حرف تهلیل * محصول
 بیت * فاق و بوی کوسه زای مقبول
 حر کتلی جوان تا کم حافظ کبی جان
 و جهان سود اسندن قائم یعنی بنی جان
 و جهانانه تعالم قائمده حاصلی قدک کوروب
 حیران اولایم و جان و جهان هوا سندن یکم
 دینکدر (وله ابضا) (نماز شام غریبان
 چو کره آغازم * بنویهای غریبانه قصه
 پردازم) نماز شام غریبان اضافت تقدیری وقت
 نماز شام غریبان غریب لک اخشام نمازی
 وقتنه معلوم اوله که غریب لک اخشام
 نماز سنك بشقه وقتی اولان ارغ با اکثر
 اخشام وقتنه مخزن اوله ندر بس اول
 جهتندن نماز شام غریبان دیدی کر به
 اصلانده بکر به ایدی یا ضرورت وزن
 ایچون حذف اولندی کر به به باشلیم
 دینکدر بنویهای با حرف مصاحبت
 موده کره درامانم زده کره سیدر که
 تر کچیه اکاصه غودر لر یعنی بیت اوزره
 اغلغ و اادات جهمدر غریبانه به اضافت
 بیانی قصه پردازم قصه سید ایدرم
 قصه دن مراد مرئیه در پردازدن
 لغنه تمام ایلکدر اما اکثر ایجاد و اختراع
 معناسنده استحال ایدر لر ته کیم
 قصه پردازدن لر قصه خوانه پردازم فعل
 مضارع تکلم وحده در * محصول بیت *
 غریب لک اخشام نمازی وقتنه چونکه
 کر به و بکایه باشلیم غریبانه موده زله قصه
 و افسانه پیدا ایدرم بنی غریب مرئیه لر
 پیدا ایدرم مصراع اولك معنا سنی

غریب لک کچیه اخشامی نماز ایچون چونکه اغلغه باشلیم دین و غریب لک اخشام نمازنده چو نکه کر به به باشلیم دین و مقصود بیتیه
 واصل اولما شلر

(بسیار بار و دیار آنچنان بکریم زار * که از جهان رده و رسم سفر بر نداشتیم) بیاد بار و دیار با حرف مصاحبت و با حرف صله دیار دارک چه بسیار اما بویک کبی پر زده، مکتب معانی و معانی در که حرف بیان رده و رسم عطف نفس بری قیامت ندر سفره اضافت لامیه در

و انوار محمد بهی مشاعده الیه مشع و مغذی و خطبات علیه السلام الیه ملئذ ابکن
 بونک کی اجل و اعظم دولت و عزتند جدا و دوشوب بو غربت عالمه صد هزار ذل
 و حقارت کلوب نفس و شیطان و عوا و انواع بلا و اعدا لر الیه مبتلا اولد بقم ایچون
 بی کس و بی مکان اولان بی نوا غریه لارک اخنام باشه تنک اولوب درد الیه اغلیدی
 کی بی بدخی وطن اصلیه حقیقه من آرزو سیله چو نکه اغلامه باشیم غریبانه
 فرقت و سوزشله اولان نوحه لر مدن سرگذشتی ایشیدن مر دوزن بزم حاله مر حه
 فریاد و فغان ایدر لر

بارود بار باده آنجلیین زارو وافر اغلیم که جهاندن سفرک راه ورسمنی رفع ایدم
(مقر دات) (با) لله لایسه (یاد) ذکر خاطر (بار) م (دیار) م (آنجینان) آنجلیین
(بکریم) اغلیم (زار) فغاله (از) من (جهاندن) م (ره) بول (رسم) عادت
(سفر) م (بر) یوقاری (اندازم) آتم (معنای اشارتی) آنجلیین وطنده اولان بار
وفادار و راحت شهر و دیار پر انوار خاطره کلد کجه بردخی اول عالم علوی به و صلتیم
میسرا اوله می دیوار قدر کثرت بکالیه وآ. وزار الیه اغلر مکه کوزم باشی طوفان اولوب
جهاندن سفرک راه ورسمنی رفع ایدرم و کثرت بکاسبیلله طی مکان ایدوب بنه کرم حقله
وطن اصلیده واصل اولورم

بن محبوبك ديارندم غريب بلاددن دكلم اى مهمين كبرى بنى كندى رفيعلر عه ايرشدر
(مفردات) (من) (بن) (از) من (ديار حريم) م (نه) دكلم (از) من (بلاد غريب)
م (مهينا) اى حافظ وناصر (با) لاله باسه (رفيقان) م (خود) كندى (رسان)
ايرشدر (باز) كبرى (م) بنى (معناى اشارتى) زير اى نور محمد يدهن خلق اولوب
عالم ارواحده حضور حبيب المهدى جمع انبيا واوليازالله مقبلر دتم بوبلاد غريب
ومسافر خانه اولان دنيا اهاندن دكلم اى حافظ وناصر اولان رهم اصف وكر مكله
راه عشقه عقبات مخوفه زدن امين ايدرك كبرى بنى رفيعلر عه وارواح
قد سه ايله ايرشدر

اللہ ایچون برمدد ای یولک قولاً غوزی تابن میخانہ سئلہ سندہ کبریٰ علم قالد رم
و بوجلدم (مفردات) (خدا را) اللہ ایچون (مددی) برامداد (دلیل) م (ره)
بول (نامن) تاکہ بن (بکوی میکده) میخانہ سئلہ سندہ (دیگر) کبریٰ (علم)
سجاق (برافرازم) یو جلددم (معنای اشارتی) ای وارث محمدی اولوب عاجز
ودرمانده وادی - یت اولان بیچاره له دستگیر اولیچی پیرشفیقہم ورہبرہم حضرت
اللہ شقتہ سندی زہرمدد و برعون و نصرت ایله کہ تابن بو غربت عالئسند تحصیل
دولت عشق و معرفۃ اللہ علم قالد رورق وطن الصلح اولان عالم الست میخانہ سندہ

(२४४)

✽ خرد زیبری من کی حساب بردارد ✽ که باز با صنی طعل عشق می بازم ✽

بجز صبا و شمال نمی شناسد کس * عزیز من که بجز باد نیست دمسازم *

✽ هوای منزل یار آب زندگانی ✽ صبا یار نسیمی ز خاک شبرازم ✽

چون سر شکم آمد و بهیم بگفت و باروی شکایت از که کنیم خزانگه است غم ازیم

❧ ❧ ❧

(୧୦)

(خردزیری من کی حساب برگیرد *
کباز باصنی طفل عشق میبازم) باحرف
مصاحبت صنی باحرف وحدت طفل
مصدق بدل و باصفتی عشق میبازم
عاشقانی ایدرم دیکدر * محصول یت *
عقل بزم هر لکدن قچن حساب طوز
یعنی بزم لکدن نیجه خبر آور که بنه بر طفل
محبوبه عاشقانی ایدرم یعنی بزم
چو اناق ایشنی ایشلرم بس دقل
بزم بزم لکم هه اریو نیجا یاسون (بزم صبا
و شمال نمی شناسد کس * عزیز من که
بجز یاد نیست دمازم) عزیز من منادی
که حرف از اهل دمازم مصاحبت

❧ ❧ ❧

(بگفت) سو یادی (روباروی) بوزیوز (شکایت) م (از که) کیدن (کنم) ایدم
(خانگی) اوده نوب (است) در (غنازم) م (معنای اشارتی) کرچه عشق و محبتی
کنم ریادن و حیل نفسدن ایدم در لکن سلطان عشق زوری و عالیبتی اراده مو هو میدی
سلب ایدوب چکریم قان دیده خون بارمدن بلا اختیار روان ایتسکه کیر او عیبی
آشکاره ایلدی امر ضروری بی نیجه کتم ایدم و کیدن شکایت ایدم بکه غنازم ینسه
خانه ام اینچند ندر

ز چنک زهره شنیدم که صبحدم میگفت * مرید حافظ خوش لهجه خوش آوازم *
زهره نك چنك نك ایشتم که صبح وقتی دیدی خوش آواز خوش زبان حافظك
مریدی م (مفردات) (ز) م (چنك) ساز (زهره) یلدز (شنیدم) ایشتم
(صبحدم) صبح وقتی (میگفت) دیدی (مرید) محب (حافظ) م (خوش)
م (لهجه) اسان (خوش) م (آواز) م (م) بنم (معنای اشارتی) عالی مقام
و تواضع و انصاف نام اهلی بنجد عارف بالله اسانیدن ایشتم که آشکاره دیدی حافظك
اطیف لسان غیبی ایل و خوش نظم و آواز له بیان ایلد بکی اسرار شریعت
و طریقت و حقیقتك کلبه نك محب و مشتاقی که جله سی واردات
الهی ایلد بیاندر

وله ایضا *

هر چند پیروخته دل و ناتوان شدم * هر که که بادروی تو کردم جوان شدم *
هر نه دگا و پیروخته دل و ناتوان اولدم هر که که سنک بوزی یاد ایلدم جوان اولدم
(مفردات) (هر چند) هر نه دگا و (پیرو) م (خسته) م (دل) کوکل (ناتوان) قدرتمیز
(شدم) اولدم (هر که) هر وقت (یاد) ذکر (روی تو) سنک بوزی (کردم)
ایلدم (جوان) بیکیت (شدم) اولدم (معنای اشارتی) ای رجن و رحیم وای
غفار و کریم هر نه قدر پیرو ضعیف و نفس و شیطانتك و سوسه و اغراسله پریشان القلب
و نوجه و مشاهده انوار الهیه قدرتمیز اولدم ایسه دخی (لاحول و لا قوة الا بالله)
خبری سر نجه سنک عون و نصرتك هر که که و هر نه وقتك سنک انوار معرفت
ذات بیچونکه استراقله و وجه بقین ایلدنی ذکر ایدم (الایذ کر الله تعالی القلوب)
آیت کریمه سی سر نجه سنک ذکر که قلبم سکونت و انس جات بخشکله لذت و قوت
بولوب جوان بخت اولدم

شکر خدا که هر چه طلب کردم از خدا * رفتهای همت خود کامران شدم *
خدا به شکر که هر نه نسنه که خدادن طلب ایلدم کنیدی همتك متهاسی اوزره کامران
اولدم (مفردات) (شکر خدا که) م (هر چه) هر نه (طلب) م (کردم) ایلدم
(از) م (خدا) م (ر) علی (متهاسی) نهایت (همت) م (خود) کنیدی (کامران)
مراد سورچی (شدم) اولدم (معنای اشارتی) حضرت الله صدهزار بار حمد و شکر
و اسونکه کنیدی خدامدن هر نه مراد طلب ایلدم ایسه (علا الهیة من الایمان)

سر نجه *

سر نجه کنیدی عالی همت اوزره مطلب اعلی و مقصد اقصی اولان و سات
الی الله و مشاهده انوار جمال الله دولته نازل و محضا کرم خدا ایلد تجلی ذات
خدا به واصل اولدم

در شاه راه دولت سرمد بین بخت * با جام می به کام دل درستان شدم *

درات سرمد شاه راهنده طالع مبارک لکینه شراب جامی ایلد دوستك کوکلی مراد ایلد
اولدم (مفردات) (در) فی (شاه راه) او او بول (دولت) م (سرمد) ایدی
(با) للملابسه (عن) برکت (بخت) طناع (با جام می) شراب قدحیله (بکام دل)
کوکل مراد ایلد (دوستان) م (شدم) اولدم (معنای اشارتی) بنجد الله دولت
ایدی و سعادت سرمدی شاه راهنده بهور الله سعی و کوشش و جان و باشم فدایک
و طناع دولت و مارا و لقی بر کاتبه شفقت نطق الله اوزره جمیع عباد الله هدایت و حصول
مراد لایله فوز باب اولسار بی طلب ایدم بی ایدسار عظام و اولسار کردن اولان
دو سنک کوکلی مراد ایلد شراب عشق و معرفت الهی نوش ایدوب مستان
الهی در اولدم

ای کابن جوان بدوالت ر که من * در سایه تو بابل باغ جهان شدم *

ای تازه کل فدائی دولت میوه سن به که بن سنک سایه کده جهان باغش بابل اولدم
(مفردات) (کابن) کل فدائی (جوان) تازه (بر) عیش (دولت) م (بخشور) به
(من) بن (در) فی (سایه) کوکله (تو) سن (بابل باغ جهان) م (شدم) اولدم
(معنای اشارتی) (آیت ربی علی صور شایب امر) حدیث شریفی سر نجه ای عارف بالله
قوللر ینسه تذذات معنویه بخش ایدم که نصرتك صورتك دخی لذت روحانی احسان
ایتمکک ایچون اسرار معنایی و انوار تجلیات انواع صور مستندل ایلد اظهار و تجلی
و اعراض و حوهر ایلد معنایی قلیبی خالق و حکیم بیچونم بوینده مشه فکی دخی بخت
دولت عرفانده ثبات قدم ایلد ب قبول ایلد که سنک سایه اطف و عمتکده بابل
باغ چهار عرفان اولدم

اول زخرف و صوت جهنم خبر نبود * در مکتب غم تو چین نکتند ان شدم *

اول جهنمك حرف و صوتدن بنم خبر بوق ایدی سنک غم مکتب بویله نکتند ان اولدم
(مفردات) (اول) م (از) م (حرف و صوت) م (جهنم) م (بنم) خبر) م (بود) بوق
ایدی (در) فی (مکتب) م (غم) م (تو) سر (چین) بویله (نکتند ان) نکتند بایلی (شدم)
اولدم (معنای اشارتی) (امست کردیا و اصیبت عربیا) کلامی سر نجه نیجه امی
و ساده دلاره محض کر مکن و خزینه غیب کدن علوم و عرفان لدیسه ل بخش ایدم
و حساب و علیم اول حاملده کرچه علم و عرفاندن بوجها ند خیرم بوق ایدی
ینسه کنیدی کرم و احسا نکه سنک غم عشقك مکتبده بویله نکتند ان و اصل
عرفان اولدم

ازان زمان که فتنه چشت بار سید * این زشرفته آخر زمان شدم *

در شاه راه دولت سرمد بخت بخت * با جام می به کام دل درستان شدم *
اولان اضافت بیاید در سرمدی اول
وی آخر * حصول بیت * دولت سرمد
شاه راهنده بخت بخت بخت بخت
نکتند جام میله دوستك کوکلی مراد نیجه
اولدم یعنی دوستك مراد نیجه اولدم
ز براطام بکا مساعده ایلدی (ای کابن
جوان بدوالت بخت ر که من * در سایه
تو بابل باغ جهان شدم) کابن کل اوجانی
جوان صفت کلبه در بدوالت بیاید که
حرف تعلیل من مبتدا و مصراع نانی به
امر هوند * حصول بیت * ای تازه کل
و جانی دولت میوه سن بی یعنی دولتدن
بهره مند و بر خور دار اول زبیران سنک
سایه دولت و جانی بیکده جهان باغش
بابل اولدم یعنی سن بکانهفات ایلد سبیل
شاعر ایلد داستان عالم اولدم (اول
زخرف و صوت جهنم خبر بود * در مکتب
غم تو چین نکتند ان شدم) * حصول
بیت * اول جهنمك حرف و صوتدن خبرم
بویله ایدی سنک غم مکتبده بویله
نکتند ان اولدم یعنی جهنمك اول خرد
وزر کنندن خبر دار کل بدم اما کاتانی
اولی نکتند ان جهنمك اولدم حادی
بی به عشقك ذوقون عالم ایلدی (ازان
زمان که فتنه چشت بمن رسید * این
زشرفته آخر زمان شدم) * حصول
بیت * اول ماند کده چشتك فتنه سی
بکا پرشوی یعنی اول ماند نیریکه چشتك
بنی مقنون ایلدی آخر زمان فتنه سنک
شردن امین اولدم یعنی چشتك مقنونی
اولی غیر فتنه دن سالم اولدم دیگدر

اول زماندن كه سنك چشك فتنه سي بزه ايرشدي آخر زمان فتنه سنك شرندين امين
اولدم (مفردات) (ازان زمان) اول وقتدن (فته) م (چشم) كوز (ت) سنك
(عما) بزه (رسيد) ايرشدي (اين) سلامت (ز) من (شر) م (فته) م
(آخر زمان) م (شدم) اولدم (معني اشارتي) اول زمانكه يارب سنك نظر عيتيك
وفيق و نجايا تكله (ان الموك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة)
آيت كرمده سي سرنجه سلطان عشق خان قبايه كبير چيچك كلي نعلات مامواي
محمود اديب محمد الله آخر زمان فتنه سنك شرندين امين اولويوب (الاهم في اعوذك
من فتنه آخر الزمان) حمد بي سرنجه سنك عشقك صافجا خنده اهل دنيا به
الفتن من محفوظ اولدم

چون آن روز در دلم در معنی کناده شرف کز ساکنان در که بهر مغفان شدم که

معنی قبوسی اول کون کوکام او زره آجاش اودای که پیر مغان در کاهنک
با اکثر زدن اولدم (مفردات) (آن) اول (روز) کون (بردم) کوکام او زره (در معنی)
معنی قبوسی (کشاده) آجاش (شد) ولدای (از) عن (ساکنان) (در که) حضور
پیر مغان (پایان) (خدم) اودام (معنای اشارتی) قباب عزتند دستور اولوب
(بدالله فسوق ایدیم) آیت کریمه سی سر نجه وارث محمدی اولان پیر کاهنک مباحه
اولوب در کاهنده ساکن اولدیم کوندم معنی قبولی قبح و کشاده اولوب آب حیات
عشق و معرفت و بتایج عالم و حکمت قلبدن لسان غنیم او زره ظ هر و روان اولدی

هر قسمت حواطم بخرا باات میکند * هر چند کین جنین زدم وانچنان شدم *

قسمت ازلی بنی میخانه به حواله ایله هر نه قدر که بویه اوردم و او یله اولدم (فردات)
(قسمت) م (حوالت) تسلیم (م) بنی (بخرابات) میخانه به (میکنند) ایله (هر چند)
هر نه قدر (این چنین) بونجایان (زدم) اوردم (انجنان) انجلین (شدم) اولدم
(مناظره اشارتی) ای زاهدنه یا هم زی و معذورتون هر نه قدر بوزهد و صلاح صوری
اوزره اولقه سعی ایلدم الیه کینتدی همان معذوری و بران ایدییی سلطان عشق
کلوب بو ظاهر ملککی خراب اینکله قسمت ازلیده ده اولان میخانه عشق الیه به بنی
حواله و تسلیم ایله

من پیر سال و ماه نیم باری وفات * بر من چو عمر میکند پیرزان شدم *

بن سال و ماه پیری دگلم بار و فاسز در بنم اوزریمه عمر کی کچر اندن پیر اولدم (مفردات)
(من) بن (پیر) م (سال) ییل (ماه) آی (نیم) دکام (بار) م (فی وفات) و فاسز در
(رمن) بنم اوزریمه (چومر) عمر کی (میکزرد) کچر (پیر) م (ازان) اندن (شدم)
اولدم (معنای اشاری) بن پیر سال خورده دگلم مادامکه عشق الهیه الیه جوان بنم
لیکن اول محبوب حقیقی مستغنی عن العالمین در کمال استغنائیدن بنم اوزریمه نظر
عنائی و رغبت و التفاتی اولیوب عمرم انک عشق و معرفت نسیم حجاب و غفلات الیه کچه
اندن ایچون بلم یوکلوب پیر صوری ضعیف و ناتوان اولدم

دوشم نوید داد عنایت که حافظا * باز آ که من بهنو کناخت ضمان شدم)

دو کجیہ عتاب حق بکا مشلق و یردیکہ ای حافظ کیرو کلکہ بن سنک کناہک
 عفونہ ضامن اولدم (مفردات) (دوش) دون کجیہ (م) بکا (نو بد) مشلق (داد)
 و یردی (عتاب) م (حافظ) م (باز) کیرو (آ) کل (من) بن (با) للابسه (عفو) م
 (کناہ) م (ت) سنک (ضمان) ککل (شدم) اولدم (معنای اشرفی) (واذا جاءك الذين
 يؤمنون باآياتنا فصل سلام عا یکم کنبر بکم علی نفسہ الرحۃ انه من عمل منکم سوءاً
 یجہا الذثم تاب من بعدہ واصلح فانه غفور رحیم) آیت کریمہ سی سر نیجہ عتاب
 حق بکا مژدہ و بشارت و یردیکہ ای حافظ نو بہ و ابابت و جمع ماسوی الہدن رجوع
 الہ کیرو بنم درکا عزتہ تضرع و از الہ کلکہ بن رحمت واسعہ ملہ سنک کناہت
 عفونہ وعد کریم متغنا نیجہ ضامن اولدم

وله ايضا:

✽ این چه شور است که در دورقمی بنم ✽ همه آفاق را زفته و شرمی بنم ✽

یونہ غوغا در کہ دور قمر دہ کوررم جلہ عالی فتنہ و شر دن طولو کوررم (مفراحت)
(این) بو (چند) نہ (شور) غوغا (است) در (در) فی (دور قمر) وقت سعد (می) بنیم (کوررم
(ہمد) جلہ (آفاق) اطراف عالم (پر) طلو (از) من (فتنہ و شر) ہم (می) بنیم (کوررم
(معنای اشارتی) (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) آیت کریمہ سی سر نیچہ
یارب یونہ عجب سر در کہ ہر کس باعث خلقی مقتضا سنجہ عبادت و اطاعت اوزرہ
اولی لازم ایکن بو قدر غرغا و غفلت و بو قدر جہالت و حب دنیا بلہ غوغا است کہ
کوررم و جلہ اطراف عالم شر و فتنہ و فسادہ طولش کوررم نہ حکم تدر

دختر اراشه جنکت وجدل بامادر * پسر اراشه بد خواه پدرمی بینم *

دخترك مادر بله چله جنك وجدل واردر پسر لك چله سى پدر لینه بد خواہ كوررم
(مفادت) (دختر ازا) قبرك (شمه) چله (جنك) م (است) واردر (جدل)
غوغا (باما در) اناسيله (پسر ازا) اوغلن لك (شمه) چله سى (بد خواہ) كوتوك
استيجدر (پدر) بابا زينه (مى ينيم) كوررم (معناى اشارى) (دختر و والده) زينه
مخالفت او زره حبابى ترك ابدوب جنك وجدال او زره درو پسر ز دخى پدر زينه
مخالفت او زره پدر حقنه مر اعات وانكس ازندن خوف ايتيوب پدر زينه ضرر و زبان
ودائى قهر و عذاب خدايى اوفو دب جيفه ديا او چندن خيانت او زره درل

﴿ ابلها تراشه شربت ز کلابست و شکر * قوت دانا همه از خون جگر می بینم ﴾

ابلهلرك چله شربت كلاب وشكر در دانازك غدا سنى چله جكر قانندن كوررم
(مفردات) (ابلهلرك) (جمله) (شربت) (م) (ز) (من) (كلاب) (كل صوبى
(است) (در) (شكر) (م) (قوت) (غدا) (دانا) (عالم) (همه) (جمله) (از) (من) (خون) (قان
(جكر) (م) (مى بينم) (كوررم) (معناى اشارتى) (پادىماضيقى على اوليائى و توسع

و زلفی علی اعدائی (حدیث قدسی سرچ) معلوب نفس اولان جهلا و حضرت
 الهک عشق و معرفت ن غافل اولان اهل هو اکند و لینی حقن دور و معجز
 ایدیمی مال و جاه دنیا و کلاب و شکر کی لذات شهوات نفسانیه الله توسع اوزره
 سرور و نعمه در و حضرت الهه یقین او اوب لذت عشق و معرفه الهی
 و اذواق مشاهده انوار جمال الهی یولان عارف و دانار حظوظ نفسانیه بی بر اغوب
 در دو غمی و جگر فانی غذا ایتمشدر

اسب تازی شده مجروح بر بالان طوق زرین شده در گردن خرمین
 هر بی آت سمرانده باغر اولمش آنون طوقه بی جله خر بوینده کوردم (مفردات)
 (اسب تازی) هر بی آت (شده) اولمش (مجروح) یاره لی (بر بالان) سمرانده
 (طوق زرین) آنون طوقه (شده) جله (در) فی (کردن) یون (خرم) می بینم (کوردم)
 (معنای اشارتی) عاشق اسب تازی کی جهاد اکبر بوینده ریاضات و مجاهدات و انواع
 بلیاته تحمل اوزره و امانت الله اولان شریعت و طریقت و حقیقت بوکلری انشدن یون
 و مجروح القلب اولمشدر در سالک و عاشق همان مجردهای و هوایه و تشبه صورته
 زعم ابابوب عوام طریقت اولان لایق و نام و معرفت سالک اولان خرافه و فهم زیانی
 فخره لاله زق و در با وجوه و دستار و اصطلاحات مشایخ کبار ایل کتار و انواع
 هوار ایل ختر بر آو جیسی کی دائما صید عوام کاهوا و مشغولدر

چند حافظ بشو خواجه بروی کن که من این بند به از کج کهری بینم
 حافظ بندی قبول ایله بوری ای کنی ایلک ایله کن بو بندی کهر خزینه سندن
 یک کوردم (مفردات) (بند) (نصح) (حافظ) م (بشو) (خواجه) م (برو)
 کیت (نیکی) ایلک (کن) ایله (من) بن (این بند) بو نصیحتی (به) یک (از) من (کج)
 خزینه (کهر) م (می بینم) کوردم (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق خدا حافظت
 بو واردات الهیه ایل اولان نصیحتی قبول ایله (حسن کا احسن الله ایلک) آیت کریمه سی
 سرچیه کند و که طاعات و عبادات و تحصیل عشق و معرفت ایله و غیر باره (الذین
 النصیحة) الخ حدیث شریفی سرچیه نصح خیر ایله و اراده راه حقه ایلک ایله که
 بو بندی بن جواهر خزینه سندن یک و احسن کوردم مع الله بركات نصیحة العارفين

حرف النون

افسر سلطان کل پیداشد از طرف چمن مقدمش یارب مبارکباد بر سر و سمن
 کل سلطانک تاجی چمن طرفدن پیدا اولدی یارب سر و سمن اوزره انک مقدمی
 مبارک اولسون (مفردات) (افسر) تاج (سلطان) م (کل) (ورد) (پیدا) ظاهر
 (شد) اولدی (از طرف چمن) باغچه طرفدن (مقدمش) انک کله سی (یارب)
 م (مبارک) م (یاد) اولسون (بر) علی (سر و) م (سمن) بیاض کل (معنای اشارتی)
 بحمد الله سلطانک حقیقت اولان محبوب بی نظیرک آثار تجلیسی و انوار قدسی
 روضه قاب طرفدن ظاهر اولدی یارب اول انوار الهیه نک روضه قابه دخولی

عقل و روح از زره مبارک اولسون و کوکل سعادت دارین ابله شرفیاب اولسون

خوش بچای خویش بود این نشست خسروی
 تانیند هر کسی اکنون بچای خویش

بو پادشاهانه جالوس لطیف کنیدی برنده اولدی تاهری که کنیدی کنیدی برنده او طوره
 (مفردات) (خوش) (لطیف) (بچای خویش) کنیدی برنده (بود) ایدی (این) بو
 (نشست) او طوره (خسروی) پادشاهانه (تا) حتی (نشیند) او طوره (هر کسی) هر
 بر کیم (اکنون) کنیدی (بچای خویش) کنیدی برنده (معنای اشارتی) بو شاهان
 حقیقت اولان عارف بالله مبارک خدا فی غلبای اسرار علوم لدینده قلوب
 مسوده زری کنیدی برنده و کنیدی مقسمانده انس حقه مطمین و مقام تکمینه
 استغراق انوار ذاتیه الهیه خوش فکری اولدی تا که هر بر مرید صادق
 انزه نیعت ایل کنیدی مرتبه سن یلوب (رحم الله امری) عرفی قدره و لم یتم
 طوره (سمره) مظهر اوله

خاتم چمر ابشارت ده بحسن خاتمت کاسم اعظم کرداز و کونه دست اهرمن

چم خاتمه حسن خاتمه ایله بشارت و بر زرا اسم اعظم اندن شطالک الی قصه
 ایلدی (مفردات) (خاتم چمر) سلیمان علیه السلام خاتمه (بشارت) (شده) (ده)
 و بر (بحسن خاتمت) عاقبت سلیمان علیه السلام (اسم اعظم) م (کرد) ایلدی (ازو)
 اندن (کونه) قصه (دست) ال (اهرم) شیطان (معنای اشارتی) حضرت
 سلیمان علیه السلام صخر چنی بر کره خاتم مبارکین حبله و مکره اخذ و سرفقت ایدوب
 ملک سلیمان متصرف اولد قد نصره حضرت سلیمان علیه السلام بلا توقف اسم
 اعظم ایله استعانت درگاه عزت اید بیک بنده خاتم انه کلوب اسم اعظم بر کانه بر دخی
 زوال خوفندن امین اولمشدر انک کی شول عارف بالله که (الایذکر الله تطمئن القلوب)
 آیت کریمه سی سرچیه ذکر الله بر کانه قلبی حضرت الهک ذکر و عشقه حاکموت
 بولد قد نصره (یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی
 فی عبادی و ادخلی جنتی) سرشته مظهر ثله جنت عرفانه داخل و وجود ملکینه
 تصرفه نائل اولوب حسن خاتمه ایله مبشر و شیطانتک حبله و مکر ندن کلی امین
 اولسه کر کرد

تایبده مور بادین خانه کر خاک درش هر نفس بایوی رحمان می وزد بادین

تایبده مور بادین خانه کر خاک درش هر نفس بایوی رحمان می وزد بادین
 اسر (مفردات) (تایبده مور) م (باد) اولسون (این خانه) بواو (از) من
 (خاک) طریاق (در) قیو (ش) آنک (هر نفس) م (بایوی رحمان) رحمان
 قوقوسیه (می وزد) اسر (بادین) من بلی (معنای اشارتی) اول فیض الهی
 بخش ایدیمی خانه تجلی خدا اولان عارف بالله ملک قلوبی خانه سی تایبده مور
 و بر فرار اولسون زبیرا انک قیوسی خاکسندن و انلرک قبح بندن هر نفس (انی لاجد

و بادین اضافتی لایله در می بونده حرف استمرار و زدن فعل مضارع مفرد غائب بوی رحمان می وزد بادین
 بویله پورمش اهل تاویل خواجه نک بوی رحمان بیوردینی دلالت ایدر که حدیث شریفه ربیع بوی معنانه در * محصول بیت *
 ابدک معمور اولسون بوسرای زبیرا بوسرایک قیوسی طیراغندن دایم بایوی رحمانه بادین اسر بوی عدالت و کرامت ظاهر اولوز

(خوش بچای خویش بود این نشست خسروی * تانیند هر کسی اکنون بچای خویش با حرف ظرف
 و اضافت لامه در خویش کنیدی بود ادات خبر کنیدی برنده در دیک او اور نشست لفظ مشترک در اور طرزش و فعل ماضی پیشه
 اما بونده نشست کاعدن محققدر تخت معنانه خسروی با حرف نسبت نا حرف تعابیل * محصول بیت * خوب کنیدی برنده در
 بو پادشاه منسوب او طورش و یا او طور ارجق تاهر کس شمدی کنیدی برنده او طوره یعنی ترکیه امور سلطنتی بیلوب تخت مستحق
 دکلمر ایدی اما شمدی تخت لایق و مستحق

بو لدی پس هر کس برنده او طور سون
 یعنی وزرا و قضای و عساکر و دفتر دارل و سایر
 ادباب دیوان هر کس برنده او طور سون
 دیگر در (خاتم چمر ابشارت ده بحسن خاتمت
 * کاسم اعظم کرداز و کونه دست
 اهرمن) خاتم چمن مراد مهر سلیماندر که
 دیوزک بریسی بر حبله ایله آنی سلیمانندن
 آکشدی بعده الله تعالی نه انی حضرت سلیمان
 میسر ایدی نه کیم بعض قصص انبیا
 مفصل بیان ایشلر حاصلی خواجه شاه
 منصورک نموده جدا دوشوب یته مالک
 اولدیفنی حضرت سلیمانک مهر دن
 آریابوب یته مالک اولدیفنه تنظیر بیوردر
 بونده اهر مندن مراد دیوردر * محصول
 بیت * حضرت سلیمانک خاتمه حسن
 خاتمت و عاقبت خیر نامه بشارت و بر زرا
 اسم اعظم اول خاتمدن دیوک الی کونه
 ایلدی یعنی دیو لایق اولدینخی ایچون
 بنده سلیمان به سر اولدی بونده ترکیه
 بر دیو به مشایه اولدینخی ایچون ملک
 شمرانی الله تعالی اندن تنبلیص ایدوب
 شاه منصوره عطیه ایلد بیکه لایق
 و مستحقدر (تایبده مور بادین خانه کر
 خاک درش * هر نفس بایوی رحمان میوزد
 بادین) تایبده مور بادین غایت ایچوندر
 ابدی اننها خانه دن مراد شاه منصورک
 سرا پیدر کر که حرف تعابیل و مابعدی
 مصرع ثانی به مرهون ضمیر خانه به
 راجه در نفس مقام ایها مده واقعدر
 با حرف مصاحبت بوی رحمان مراد
 ربیع رحماندر نه کیم حدیث شریفه
 واقعدر * انی لاجد ربیع ال رحمان من قبل
 الین * خواجه شاه منصور ی او یس
 قرنی حضرت تریه نشاید ایدوب یوحیدیت
 شریفی توجه طریقه ابرار بیورمشدر
 زیرا شاه منصور علمان ایش بوی رحمان
 و بادین اضافتی لایله در می بونده حرف استمرار و زدن فعل مضارع مفرد غائب بوی رحمان می وزد بادین
 بویله پورمش اهل تاویل خواجه نک بوی رحمان بیوردینی دلالت ایدر که حدیث شریفه ربیع بوی معنانه در * محصول بیت *
 ابدک معمور اولسون بوسرای زبیرا بوسرایک قیوسی طیراغندن دایم بایوی رحمانه بادین اسر بوی عدالت و کرامت ظاهر اولوز

(شوکت پور بشتک و تیغ عالم کبروا * در همه شهنامها شد داستان انجمن) شوکت لفظ عربی در شدت خوفه درلر اما بولر درده کاه حدت و کاه عظمت معنایند استمال ایدرلر پوره اضافتی و پورک بشتک لایدرلر پور مراد ف فرزند در اوغل معنایند بشتک بای عجمینک و شینک قحده لریله اسلام رجالدندر بر مشهور و عیار اوغریک اسیدر و پور بشتک برز یاد بهادر اوغلی ظهور ایدر ایام سابقه ده تیور کی و قزلباش کی ازاجق زمانه، چوق مملکت مالک اودای پس بونک سلطنتی زمانه واندانصرکه بونک عظمتی و شوکتی خصوص صنده کتب تواریخ بازلدی و شاهانمدر بغلندی مذکور تیور و قزلباش خصوصند بغلندی کی تیغ عالمگیر بیاید در عالمگیر

۳۸۱

ریح الرحان من قبل الی (حدیث شریفی سرینجه بادین رحان رایحه سیله اسر وانلرک بوزندک نقحات و فوضات الهیه عاشقنلرک دماغ جائنه ایریشور

شوکت پور بشتک و تیغ عالم کبروا * در همه شهنامها شد داستان انجمن * بشتک اوغلنک شوکتی و انک عالم کبر تیغی جله شهنامه زده خننک مشهوری اولدی (مفردات) (شوکت) (سلطنت) (پور) (اوغل) (بشتک) (پور بشتک) (افراسیاب شاهدر) (تیغ) (قیلج) (عالم کبر) (عالم طویتی) (ار) (آنک) (در همه) (جمله) (شینامها) (م) (شد) (اولدی) (داستان) (م) (انجمن) (دیرنک) (معنای اشارتی) (اول تواریخ) (مشهور آفاق ظاهرده شوکت و سلطنته و زور و قوتله و تیغ آیدر ابله عالم کبر اولان افراسیاب پادشاه کبی معناده عارف بالله اولان مردان خدای دخی قوت قدسیه و سلطنت معنویه اله و وراثت نبوت ابله سیف مهند من سیوق الله عالم کبر اولغله انلردخی بین العرفا مشهور آفاق اولشدرلر لکن قباب عزنده اولوب نظر عوامدن منورلر در

چرخک چو کانه منسوب خنکی سنک ابرک الله رام اولدی ای شهسوار چونکه میدان کاسدک برطوب اور (مفردات) (خنک) (بوزات) (چوکان) (م) (با) (نسبیه) (چرخ) (فلک) (ت) (سنک) (رام) (مطیع) (شد) (اولدی) (در) (فی) (زیرین) (ابر الی) (شهسوار) (بوآناو) (چون) (چونکه) (با) (لله لایسه) (میدان) (م) (آمدی) (کاسدک) (کوبی) (برطوب) (زین) (اور) (معنای اشارتی) (ولقد کرمتنا بنبی آدم و حنانه فی البر و البحر) (آیت کریمه سی سرینجه تاج کرمتنا ابله مکرم اولوب معرفه الله واصل اولغله علوم ظاهره و علوم باطنه اسنه سوار اولوب خلافت حقه علویات و سفلیات متصرف و سنک زیر دستکده محکوم اوللری برکاتنه ای شهسوار چونکه میدان خلافت کاسدک بر بیچاره ره فخر و همته عون و عنایت و شفقت و مروت ایتکله (هل جزاء الا احسان الا احسان) (طوبی میدان عرفانده اوره من

جو یار ملاک را آب روان شمشیر تست * تو درخت عدل بنشان بخی بدخواهان بکن * ملاک جو یارنک آب روانی سنک شمشیر کدر سن عدل درختی دیک دشمنلرک کوکی قاز (مفردات) (جو یار) (ایرق کناری) (ملاک را) (م) (آبروان) (آقچی صو) (شمشیر) (قیلج) (نو) (سن) (است) (در) (نو) (سن) (درخت) (اناج) (عدل) (م) (بنشان) (دیک) (بخی) (کوک) (بدخواهان) (کو تو لک دایجلر) (بکن) (قوبار) (معنای اشارتی) (مادام سنکه مؤید من عند الله اولوب وراثت نبوله ملاک ولایت و دوات لدیه اسرار معرفه الله ابله تصرفی قلوبه شمشیر همت ابله متصرف اولدقه عند الله نفس عبسی وارک و دعا و توجسه دل بیدارک دخی مقبول و حکمک جاریدر همین سن بظاب افکنده و شرمند حال پریشان شفت ایلوب ثابت ابدی اولان عدل و احسان در خننی دیگوب و احسان ایدوب سایه کمر مکه بری نفس و شیطان عدولنک شر و فساددن امین ابله سن (این شکرتم لازیدنکیم) (سر بله

شرفیاب

عدل بنشان بخی بدخواهان بکن * جو یار افنده ابرماتی کناری درخت عدل بیایه بنشان فعل امر مفرد مخاطب با حرف ناکید عدالت درختی دیک یعنی عدالت ابله و بدخواه لک یعنی ترکمه ک کوکی قاز حاصلی بخی و تبارینی فادایله * محصول بیت * مملکت ایرماغنک صوبی سنک شمشیر کدر یعنی مملکت تیغدن حیات بو اور زیر ظالم لک اصلی و کوکی قع و قلع ایلر پس بوبله او انجسه عدالت درختی دیک و بدخواه لک کوکی قاز یعنی عدولک و ظالم لک اولاد و انسانی هلاک ابله که عالمده اثر و نشانی قالدون بوبیت قع ممالک و عدالته ترغیب اید

(بعد ازین نشکفت اگر بانکت خلق خوش * خیر داز صحرای ابرج نافه مشک ختن) نشکفت نون حرف فی شکفت بشتک کسری و ضبیل لفظ مشترکدر چچک اچلق عجب خلق مصدری شکفتن و شکفتدن کاور با حرف سبب و با حرف استعانت نکفت نونک قحی و کاف صرینک سکونیه و هانک فحیه آخرک طائلی فوقوسی که اطفالده واقع اولور علم و حسب باندن مستعمل لغتد رخلقه اضافتی لایمدر مجاز او خلقت خوشه بیایه خیر دفعل مضارع مفرد غائب قالفار یعنی پیدا اولور معنایند صحرای ابرج بیایه ابرج کسر همزه و جیم معجمه ابله شیراز ابله لا رما بیننده بر صحرانک اسیدر که طیرانی شور در که نیاتات بتن حاصلی برا و نسز صو سز بر در

۳۸۰

شرفیاب اوله سن

جو بعد ازین نشکفت اگر بانکت خلق خوش * خیر داز صحرای ابرج نافه مشک ختن * بوندانصرکه عجب دکلر اگر سنک لطیف خلقت رایحه سیله ابرج صحرانسن سنک ختن نافه سی حاصل اوله (مفردات) (بعد ازین) (بوندانصرکه) (نشکفت) (عجب دکلر) (اگر) (م) (با) (لله لایسه) (نکفت) (آخر رایحه سی) (خلق) (اخلاق) (خوش) (م) (است) (در) (خیرد) (قالفار) (از) (من) (صحرای) (م) (ابرج) (بر صحرادر) (نافه) (کوبک) (مشک) (م) (ختن) (مملکت) (معنای اشارتی) (ای پیر عارف و لطیف سنکه باذن الله تعالی رطاب صادق نظر و همت ابله احسان ایلوب خانه قلبه نور معرفه الله اقا ایتکله عدولک شر و فساددن امین اید من بوندانصرکه (اذا دخل النور فی القلب انفتح و انفسح) (خبری سرینجه عجب دکلر اگر سنک لطیف اخلاق حیدرک رایحه سیله ابرج صحرانسنده سنک ختن نافه سی حاصل اولدی کی طاب صادق قلبه ریح رحان حاصل اوله

کوشه کبران انتظار جلوه خوش میکند * برشکن طرف کلاه و برقع از رخ برفکن * کوشه کبرای لطیف جلوه که منتظرلر در کلاهک کنسانی قویو و پرویز کدن رفقی رفع ابله (مفردات) (کوشه کبران) (اهل عزات) (انتظار جلوه) (م) (خوش) (م) (بیکند) (ایدرلر) (برشکن) (قبر) (طرف) (کنار) (کلاه) (م) (برقع) (برده) (از رخ) (بکاغدن) (برفکن) (براق) (معنای اشارتی) (خصوصا تعلقات ماسودن منقطع اولوب خلوت و عزات اختیار ایلین سالکین صادقین استار اسرار جلال معنویک کشف و عرض علوم لدیه مکتومه لکله اطف و احسان ایتکله اطف جاویدر بیک منتظرلر در سننخی کر مکن حجب بشر به مری و سنک جلال معنویک برده لری رفع ایدوب بر شنجوینه عرض جلال پوره سن

مشورت با عقل کردم گفت حافظی نوش * ساقیای ده بقول المستشار مؤمن * عقل ابله مشاوره ایدم دیدی حافظ شراب ایج ای ساقی شراب و پرکه مشاوره لنش امین انشدر (مفردات) (مشورت) (م) (با عقل) (م) (تر دم) (ایلدن) (گفت) دیدی (حافظ) (م) (بی) (شراب) (خوش) (ایج) (ساقی) (ای ساقی) (بی ده) (شراب ویر) (المستشار) (مشاوره لنش) (مؤمن) (امین انشدر) (معنای اشارتی) (ای ساقی) (کوش عشق و معرفه الله اولان پر دلنیر) (المستشار مؤمن) (حدیث شریفی سرینجه کشف بحاله مشاهده انوار جلال الله سبب نه اوله دیو بر عدل معاد اهل ابله مشورت ایلدم اولدخی ای حافظ شراب عشق الهیه نوش ایلدن غیری اقرب طرفی ل الله یوقدر دیو بودی ای ساقی بزه شراب عشقی بنش ابله که حجب نفسانیدن امین اوله لم

ای صبا رماقی بزم اتانک عرضه دار * تا از ان جام زرافشان جرعه بنشد بن * ای صبا اتانک مجلسنک ساقسنده عرض ابله تا اول زرافشان جامدن بکا بر جرعه

۹۶

شرفیاب

ایراد ایلنلر نسخه ره مخاطف ایلنلر (المستشار مؤمن) مشاوره و لنش کیمه ضرور بلادن امین در که صکره بشتان اولور دین کیمه بو حدیث شریفک معنایند واصل دکل ایش (ای صبا بر ساقی بزم اتانک عرضه دار * تا از ان جام زرافشان جرعه بنشد بن) اتانک لغتده جمله الملک معنایند در اما اولو پادشاه معنایند ده استعمال ایدر ل عرضه هاسی حرف نقلدر تا حرف تعلیل جام زرافشان بیایه جرعه با حرف وحدت و همزه حرف توسل * محصول بیت * ای صبا اتانک بزمک ساقسنده حافظ جا نندن عرضه ابله تا کیم اول زرافشان جامدن بکا بر جرعه بقتلیه بیتدن مراد حسن طلبدر

احسان اید (مفردات) (ای صبا) م (بر) علی (ساقی) م (بزم) مجاز (تابلک)
پادشاه (عرضه) افاده (دار) طوت (نازبان جام) اول قدح (زرافشان)
التون صاجینی (جرعه) م (همزه) وحدتیه (بخشد) احسان اید (بمن) بکا
(معنای اشارتی) ای فیض الهی و نفحات ربانی اول سلطان حقیقت خلیفه سی
و امینی ساقی کوثر عشق الهیسته عرض و افاده ایله تا که اول زرخالص کبی صافی
اولان جام قلبدن بزمه جرحه شراب لایزالیدن بخش ایله

وله ایضا

ای نور چشم من سخنی هست کوش کن چون ساغر پرست خوشان و نوش کن
ای بزم کوزم نوری بر سوز وارد استماع ایله چونکه سنک قدحک پردر ایچور و ایچ
(مفردات) (ای نور) م (چشم) اکوز (من) ن (سخنی) بر سوز (هست) وارد (کوش کن)
دکله (چون) چونکه (ساغر) قدحک (پراست) طو او در (نوشان) ایچور
(نوش کن) ایچ (معنای اشارتی) ای بزم کوزم نوری سالک و صادق و مظهر
صلی و معرفه الله اولان عاشق بر سوز بر پند چکر سوزوار در بندن استماع ایله
(خبر الناس انفعهم لنا) حدیث شریفی سر نیجه چونکه سنک فایک قدحی شراب
عشق الهیه و نفحات ربانیه و عاوم لدیه ایله طولو در شفقت خلق الله اوزره خالصا
اوجه الله و موافقا لکتاب الله خلقی راه حقه ارشاد و کندو که دخی طاعات الهیه
معناد ایلایوب لذات عشق خدایی و ذوق ایمانی طادوب و غیره دخی طائدر می ایله
دلشاد اوله سن

پیران سخن بجز به گویند گفتت * هان ای پسر که پیر شوی پند کوش کن
سکادیم پیر سوزی تجربه ایله سو بلر آکا اول ای پسر که پیر اوله سن پندی استماع ایله
(مفردات) (پیران) م (سخن) سوز (با) لایلاسه (نیر به) م (گویند) دیرل
(گفتت) ندیم (ت) سکا (هان) آکا اول (ای پسر) ای او غل (پیر) م (شوی)
اوله سن (بند) نصیحت (کوش) قزاق (کن) ایله (معنای اشارتی) ای جوان
بخت اولان یار سکا دیدم پیران طریقت و مشایخان حقیقت کلای و ارادته سویلر
دیرل که ای پسر آگاه دل اول اهل الله کلات قدسیه لری استماع و عمل ایله و انلرک
مقال و حال ایله حال تحصیل ایله که سندن خیر بر پرورش ضمیر اوله سن

برهوشمند سلسله نهاد دست عشق * خواهی که زلف یار کنی ترک هوش کن
عشق الی عقل اوزره زنجیر قومدی ایسترسک که بارک زلفی چکه سن هوشی ترک ایله
(مفردات) (بر) علی (هوشمند) عقلایی (سلسله) زنجیر (نهاد) قومدی (دست)
ال (عشق) م (خواهی) ایسترسک (زلف) م (بار) م (کنی) چکه سن (ترک) م
(هوش) عقل (کن) ایله (معنای اشارتی) عقل معاش اهل تدبیر معاشده و تعصیر صورتده
اولد قبحه حالات عشقه مقید و اسرار عشق الهیه به مطلع اوله من ایسترسک که
صفات الله ایله اتصاف و اسرار عشق الهیه به انکشاف حاصل اوله همین عقل معاشی

ترک

وله ایضا) (ای نور چشم من سخنی هست
کوش کن * چون ساغر پرست
بنوشان و نوش کن * محصول بیت
ای بزم کوزم نوری بر سوز وارد در دکله
اول سوز مصراع ثانیک مضمونیدر
چون ساغر کطلو در ایچ و ایچور یعنی
چونکه سکاد و اتال و پر مشدر همی و بیدر
خواجده نیک ارباب دولته پندیدر (پیران سخن
بجز به گویند گفتت * هان ای پسر که پیر
شوی پند کوش کن) پیران مبتدا سخن
گویند که مقول بجز به با حرف تخصیص
گوینده متعلق گویند خبر مبتدا در
گفتت تاضیه خبر خطاب مقول گفتت
جا زرد که جمیع ماقبلی اوله و جائز در که
مصراع ثانی اوله سحر حلال طریقیله
هان اسم فعل در زو دباش معنایسته
یعنی تیر اول که پیر شوی خوش و طبع قیامند
محصول بیت * پیرل سوزی تجربه ایله
سو بلرل یعنی بر ایلده تجربه سوز
سویلر بزم سکا سولدم یعنی سکا سولدیکم
سوز بزم بجز بدمر ایدی صقین ای اوغل
که پیر اوله سن یعنی تنه کیم پیر اوله سن
نصیحت دکله حاصلی ترک نصیحتدن
صقین بوند * بوندن مراد مملکت
مصراع ثانیه سیدر (برهوشمند سلسله
تنهاد دست عشق * خواهی که زلف
یار کنی ترک هوش کن) دست عشق لامید در
مجازا ترک هوش مصد رک مفعول
اضافیدر * محصول بیت * عشق الی عاقل
کیسه اورم دی یعنی عشق و عقل
اضداد دندر پس ایدی عاقل عاشق اولر
یعنی عشق عاقل کیسه تعاق ایلر
زیرا عاشق مزاجی عاقل مزاجند
غیر ایدی ایسترسک که بارک زلفی
چکه سن یعنی زلف یار سنک الکه اوله
عقلی ترک ایله حاصلی عاشق اول

(تسبیح و خر قد لذت مستی نبخشدت * همت درین عمل طلب از می فروش کن) لذت مستی لامیه و با حرف مصدر همت طلب
کنک مفعول صریحی و از می فروشت غیر صریحی طلب مصدر در معناده کنه مقیددر طلب کن تقدیرند * محصول بیت *
تسبیح و خر قد یعنی صوفی که و سبی مستانه ک لذتی بغشلتز بوعلمده همتی میفروشدن طلب ایله یعنی مستانک لذتی بخساردن
حاصل او اور زهاد و عباددن حاصل اولان عملدن مراد مستانک لذتیدر (بادوستان مضایقه در عرومال نیست * صدجان فدای
یار نصیحت نبوش کن) عرومال مراد
چاندر فدای یار مصدر رک مفعولانده
اضافیدر و بارک نصیحت نبوشه بیایه
نصیحت نبوش و صف تر کبیدر
نیوشیدن دیکلمک معنایسته فدای یار
معاده کنه مقیددر فدای یار کن تقدیرند
محصول بیت * جان و مال خصوصنده
دوستلره مضایقه و قدر یعنی دوستلره
مال و جان فدا ایلکه مضایقه جائز
دکله در بوزجا نصیحت دیکلمی یاره
فدا ایله یعنی دوستلردن مال و جان در بیغ
ایلله شدن نصیحت ایش که بوزجان
سکا فدا اولون (در راه عشق و سوسه
اهرن بیست * هس دار و کوش دل
پیشام سروش کن) هس هوشدن مخفقد
واو ک حذفیله هس دار عقلک او بار
واو حرف عطف کوش دل لامیه در
بجز پیشام سروش با حرف صله و اضافت
لامیه در سروش فرشته دیرل کوش
دل کنک مفعول صریحی و پیشام سروش
غیر صریحی * محصول بیت * عشق
بوانده شیطان و سوسه سی چوقدر عقلک
او بار و کر کل قواعنی فرشته خبرینه ایله
یعنی فرشته نیک خبری کلام منز لدر
اکا قزاق طوت وائی دیکلوب انکه عمل
ایلله و شیطاین و ساوندن حذر ایله حاصلی
جانان خبرین دیکله و رقیب سوزن
ایستمه (برک و نواتیه شد و سناز طرب
نمساند * ای چنک ناله برکش وای دف
خروش کن) برک و نواتیه مترادفاندر
آزق و نعمت معنایسته تبه شد فاسد اوادی
تیهادن مخفقد که فساد معنایسته در
سناز طرب لامیه در سناز و وزن و راق طرب
شیک * محصول بیت * برک و نواتیه فاسد
اولدی و شیک اسبابی و رانی قالدی
پس ای چنک ناله چنک یعنی ناله ایله وای دف
خروش ایلله حاصلی برک و نواتیه فاسد

ترک ایلایوب قید ماسوا دن تجرد اوزره اوله سن

تسبیح و خر قد است مستی نبخشدت * همت درین عمل طلب از می فروش کن
تسبیح و خر قد سکا مستانک لذتی باغشلتز بوعلمده همتی میفروشدن طلب ایله
(مفردات) (تسبیح و خر قد) م (لذت مستی) یا مصدر به (بخشد) یاغشلتز (ت)
سکا (همت) م (در) فی (این) بو (عمل) م (طلب) م (از) م (می فروش) شراب
صانعی (کن) ایلله (معنای اشارتی) عقل معاشک مقصباتی اولان نفس و دنیا دن
تجربه دویو یکی رأس خطیبه بی ترک ایلدیکجه بحر دقشر و صورت محض اولان تسبیح
و خر قد سکا حضرت اللهک شراب عشقیله مستانک لذتی و عشق و محبتک اسرار
و حالاتی بخش ایلر بو اذات و اسرارک حصوننده مرشد کالمدن همت طلب ایلله
بو خسه خود بخود انه ممکن دکله ر

بادوستان مضایقه در عرومال نیست * صدجان فدای یار نصیحت نبوش کن
دو ستلره عروماله مضایقه بوقدر نصیحت قبول ایدیجی یاره بوزجان فدا ایلله
(مفردات) (بادوستان) دوستلره (مضایقه) منع و امساک (در) فی (عمر و مال) م
(نیت) بوق (صد) یوز (جال) م (فدا) تسلیم (بار) م (نصیحت نبوش) نصیحت
ایشید یچی (کن) ایلله (معنای اشارتی) (تعاونوا علی البر و اتقوا) آیت کریمه سی
سر نیجه بوراه عشقه دینک ظهیری و معینی اولان یار صادقانه عرومی و مالی صرف
ایتکه امتناع مضایقه بوقدر بلکه یوزجا دخی اولورسه نصیحت قبول ایدیجی
دینم معنی یار صادق فی الله فدا ایلر

در راه عشق و سوسه اهرن بیست * هس دار و کوش دل به پیشام سروش کن
عشق الهی بوانده شیطانک و سوسه سی چوقدر عقلکی جمیع الله و کوش دل
سروش خبرینه ایلله (مفردات) (در) فی (راه) بول (عشق) م (و سوسه) م (هرمن)
شیطان (نس) جوق (است) در (هس) عقل (دار) طوت (کوش دل) کو کل
قولاغنی (با) لایلاسه (پیشام) خبر (سروش) مالک (کن) ایلله (معنای اشارتی)
بو عشق الهی بوانده جنک شیطانک و سوسه مهلکه سندن غیری قوالیه و فعلیه
جنسیت کوسقن انسان شیطانک و سوسه و اضلالی چوقدر عقلکی با شک جمیع ایلایوب
حذرو بصیرت اوزره اول و دائم حضرت اللهک در کا عر نشده تضرع و نیاز ایلله
و استعاده و استغفار ایلله مالک ملهمه نیک خبری و صالح اولان یار صدق نصیحتی
جان و کو کل ایلله استماع و قبول ایلله

برک و نواتیه شد و سناز طرب نمساند * ای چنک ناله برکش وای دف خروش کن
رفاهیت و نعمت از بغی ضایع اولدی و سر و دوزنی قالدی ای چنک ناله چنک
وای دف خروش ایلله (مفردات) (برک) از بقی و نعمت (نوا) نعمت و علم موسیقیدن
بر برده در (تبه) غنایع (شد) اولدی (سناز) دوزن و تدارک و جالخی آتئی (طرب)
سرور (نماید) قالدی (چنک) بر مشهور سازد (ناله) م (برکش) چنک (دف) م

اولدیفته و سناز و اسباب طرب قالدیفته مصیبت چکوب فریاد و فغان ایلک یعنی ذوق و شوق و طرب اسباب قالدیفتنی مانم چکک
نوا و سناز و طرب و چنک ناله و دف و خروش مراعات نظیر صنعتیدر بویسته نیکه نقیضه زیاده بارد ناویلاتی واردر که
هیچ بر وجهه التفاهه لایق دکل

(ساقی که جامت از می صافی تهی مباد * چشم صنایع بن درد نوش کن) ساقی منادی و میبدا و مصراع ثانی خیری که جامت از می تهی مباد حشو ملج صنعتدر چشم عنایت بیایه و با حرف وحدت و با تکبیر بن درد نوش کن با حرف صله و اضافت پای بطیله بیایه چشم کنگ مفعول صریحی و بمن غیر صریحی * محصول بیت * ای ساقی که قد حک می صفا فیدن خالی اولسون بر عنایت نظری بن درد نوشه ایله یعنی بن درد نوشه عین عنایتله نظر ایله (سر مست در قبابی زرافشان چو بکتری * یک بوسه نذر حافظ بشینه پوش کن) قبابی زرافشان بیایه زرافشان وصف تر کیبدر افشا نیدن اتون سلسله دیکدر نذر حافظ مصدرک مفعولته اضافتیدر بشینه پوشه اضافت بیایه در بشینه بوکدن یعنی بیاییدن اولان اباسه درلر * محصول بیت * زرافشان لباس ایچنده چونکه سر مست کچه سن یعنی اوزیده مستانه اوغرایه سن بر بوسه حافظ بشینه پوشه نذر ایله یعنی بر بوسه عطا قبل (وله ایضا) (بالا بلند عشوه کرنش بازمین * کوتاه کرد قصه زهد درازمین) بالا بونده قد و قامت معنایند در بلند بوجه عشوه کره و عشوه کرک نقشباز اضفتی بیاید در نقشباز حیل باز دیکدر بالا بلند میبدا و کوتاه کرد خبری قصه زهد دراز لایم و بیاید در و کرد مک مفعولی * محصول بیت * بنم بلند قامت عشوه کر نقشباز مجموع بنم اوزون و اوزاق زهد قصه سنی کوتاه ایله یعنی بی زهد و تقوادر اوصلاندردی و عشق هواسته دوشردی ذکر یله زیاده مشغول ایله

(خروش) فریاد (کن) ایله (معنای اشارتی) ظاهرا غذا ی روحانیت و لذت عشق و محبت حضرت احدیث بخش ابدیجی بار صادق نادر و قلیل اولدی دل ناشاده سر و رو چشم بصیرته نور بخش ابدیجی حضرت الهلک عشق آتشیه جگری باقی عاشق قالدی ای همز بانندن و دردی درمائی اولان بار صادق قلدن جدا اولغله بیلی یو کاش غریب عاشق همان در کاه حقه تضرعه و در درون ایله ناله و نیزه ایله وای حسرت و فرقتله منکسر اولان قلب رقیه سنده روز و شب شوقله فریاد و فغان ایله ساقی که جامت از می صافی تهی مباد * چشم صنایع بن درد نوش کن * ای ساقی که سنک چامک صافی شراب بنده بوش اولسون بن طوقی نوشه بر عنایت نظرن ایله (مفردات) (ساقی) م (جامت) سنک قد حک (از می) شرابدن (صافی) م (تهی) (بوش) (مباد) اولسون (چشم) کوز و نظر (عنایت) م (یا) وحدتیه (بمن) بکا (درد نوش) شرابک طور نیسی ایچیمی (کن) یله (معنای اشارتی) ای فیاض عالم وای ساقی شراب وحدت و معرفت خمخانه کرم بورا عشقه کده محن و درد و بلالری و نیجه قهر اعدا لری نوش ابدیجی افتاده و بیچاره اولان عاشق غمخواره یه بر نظر عنایت ایله تا که بو کندی انوار تجلیکه و شراب عشق ذابیه که محل قیلد یفک قدح قایم کدورات نصابه دن صافی اولان شراب میچیدن تهی اولسون * سر مست در قبابی زرافشان چو بکتری * یک بوسه نذر حافظ بشینه پوش کن * اتون تل ایله طوقش قفانده چونکه سر مست کچه سن بشینه پوش حافظه بر بوسه نذر ایله (مفردات) (سر مست) م (در) فی (قبا) فقتان (زرافشان) اتون صچی (جو) چونکه (بکتری) کچه سن (یک) بر (بوسه) م (نذر) م (حافظ) م (بشینه پوش) یو کدن ثواب کیچی (کن) ایله (معنای اشارتی) (از فی ایلام دهر کم نجات من الله الا قهر ضرایها) حدیث شریفی سر نجه ای مستغنی عن العالمین اولان ریم قلوب عارفینه تقیه و تجلیاتک فاض قلوب روضه قلوب عاشقین سنک تجلی انوار که بعیت و انضارت بو لده پوشه پوش و ظاهری خراب حافظه دخی بر لذت روحانیت بخش ابد و ب آنک دخی قایمی نور کاه روشن قبله سن

وله ایضا

بالا بلند عشوه کرنش بازمین * کوتاه کرد قصه زهد درازمین

بنم نقش باز عشوه کر بلند قامت مجموع بنم دراز زهد مک قصه سنی قصه ایله دی (مفردات) (بالا) قامت (بلند) بو کک (عشوه کر) جلوه ابدیجی (نقش باز) نقش ایچیمی (من) بنم (کوتاه) قصه (کرد) ایله دی (قصه) م (زهد) م (دراز) اوزن (من) بنم (معنای اشارتی) بنم عالم عدمن بو قدر نقوش ماسوای آشکاره ابدیجی و عتافته انواع تجلیاتله احسان ابدیجی علی الاعلی اولان محبوب حقیقیم محمد الله بنی انوار ذابیه سته مظهر و مستغرق قلیسوب (طلب الدلیل یهد الوصول قبیح) د بوب نیجه مدیدن سبب قریت اولان زهد و صلاح و نوافل عبادات صوریه لرم

طی

طی و قصر ایلوب همان جذبه رجانه بنی مشاهد سنده محو ایلدی

دیدنی دلا که آخر پیری وزهد و علم * با من چه کرد دیده معشوقه بازمین

کور دکی ای کوکل که بیرلک وزهد و علم آخرنده بنم معشوقه باز چشم بکانه ایلدی (مفردات) (دیدنی) کوردکی (دلا) ای کوکل (آخر) قوجداق آخرنده (زهد) م (علم) م (با من) بکا (چه کرد) ایله دی (دیده) کوز (معشوقه باز) معشوقه ایچیمی (من) بنم (معنای اشارتی) ای کوکل (لا بضیع اجر المحسنین) اولان حضرت الهلک اطفنی کوردکی که بیرلک وزهد و تقوی و علم و معرفت سنی و طلب آخرنده و چشمی آتجی محبوب جانه آچوب ماسوی اللهدن قطع نظر ایلدیکم نتیجه سنده کرم ایلدی

از آب دیده بر سر آتش نشسته ام * کوفاش کرد در همه آفاق رازمین

کوزم باشند آتش اوزره او طور مشم زیر اجه عالم بنم رازمی کوز باشی فاش ایلدی (مفردات) (از) من (آب دیده) کوز باشی (بر سر آتش) آتش اوزره (نشسته ام) او طور مشم (که) زیر (او) یعنی کوز باشی (فاش) ظاهر (کرد) ایلدی (در) فی (همه) جله (آفاق) اغراف عالم (راز) سر (من) بنم (معنای اشارتی) سنده نالانده اشتغال ایلین آتش عشقه جگر م فانی صراولوب دیده پر شرقتدن روان اولغله کوزم باشند آتش اوزره او طور مشم که جله خلق عالمه بنم کبر لوسرمی کوز باشی فاش ایلدی

کتم بدلق زرق پوشم نشان عشق * غماز بوداشک و عیان کرد رازمین

دیدم زباخرقه میله عشقه نشانی سترایدم کوزم باشی غماز ایلدی بنم رازمی ظاهر ایلدی (مفردات) (کتم) دیدم (با) لعلابه (دلق) خرقة (زرق) ربا (پوشم) اورم (نشان) علامت (عشق) م (غماز) م (بود) ایلدی (اشک) کوز باشی (عیان) ظاهر (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) صوفی زرقا کبی زباخرقه سله ورد و عصا و هدهدی قفایله صورتمی تزین الموب درونده عطاء الله اولان آتش عشق نشان و داغنی سترایم دیش ایدم لکن علامت عشق اولان آه پردرد ورنک زرد و کوزم باشی غماز اولوب بنم اسرار درونمی اظهار ایلدی

مست یار و باد حریفان نمیکند * ذکرش بنمیر ساقی مسکین نوازمین

یار مستدر و مصا جبار بنی باد ایلز آلک ذکر ی خیر اولسون ای بنم مسکین نواز ساقیم (مفردات) (مست) م (است) در (یار) م (باد) ذکر (حریفان) مصا جبار (نمیکند) ایلز (ذکر) م (ش) آلک (با) لعلابه (خیر) م (ساقی) م (مسکین نواز) فقیر اوخشیجی (من) بنم (معنای اشارتی) (والله الغنی و انتم الفقراء) آبت کرم سنی سر نجه اول محبوب حقیقی عالمیدن مستغنی رغنی پادشاهدر که درگاه عزتنده تضرع و نیاز ایلد دائما کندوی ذکر و تملک بنده شکر ایله انیس و جلیس اولان عبید بیچاره ز بنی اطفایله یاد ایتز می ایدر (والله یحب الصابرین) آبت کبر سنی سر نجه اول عاجز بیچاره و فقیر بنی نوازه اطف و احسان

(دیدنی دلا که آخر پیری وزهد و علم * با من چه کرد دیده معشوقه بازمین) دیدنی فعل ماضی مفرد مخاطب معنای استفهامی متضمن کوردکی دیکدر دلا منادی که حرف بیان آخر مصراع ثانیه کردک مفعول فیهیدر یعنی ظرفیدر پیرا اضافتی فی مناسنه در و با حرف مصدر آخر پیری معطوف ایلد مصراع ثانی یه مر هوندربا حرف صله با من کردک مفعول غیر صریحی دیده معشوقه باز بیایه و وصف تر کیبدر باز دیدن معشوقه باز کوردکی

سو یچی محبوب دوست معنایه * محصول بیت * کوردکی ای کوکل که بیرلک وزهد و علم آخرنده بکانه ایش ایلدی معشوقه باز دیده م یعنی زهد و تقوی و علم و بیرلک صو کنده دیدم جانا قی کوردی و من عاشق اولدک ای کوکل و بنم باشم بلالر کتور دیکر (از آب دیده بر سر آتش نشسته ام * کوفاش کرد در همه آفاق رازمین) بر سر آتش اوزره دیکدر که حرف تعلیل * محصول بیت * کوزم باشند آتش اوزره او طور مشم یعنی کوزم باشند محنت و غم دو شدم زیرا بنم راز نهائی جمیع آفاقه یعنی عالمه افاش ایلدی حاصلی محنت و غم آتشنه دو شدو کم آب چشم راز نهائی فاش ایلد یکچون یعنی خلق اغند یعنی کور و ب عشقه اشکاره ایلد یکچون کوک کا فنی عجبی اعتبار ایلوب کرد افضلیله فعل امر طونان و معنای سنی دی بنم رازم دوکلی عالمه فاش اولسون دبین کچه کچ طبع اولد یفک راز بنی فاش ایلش (کتم بدلق زرق پوشم نشان عشق * غماز بوداشک و عیان کرد رازمین) * محصول بیت * دیدم که زرق وریاخرقه سله عشق نشانی سترایدم کوزم باشی غماز ایلدی بنم رازمی ظاهر ایلدی (مفردات) (مست) م (است) در (یار) م (باد) ذکر (حریفان) مصا جبار (نمیکند) ایلز (ذکر) م (ش) آلک (با) لعلابه (خیر) م (ساقی) م (مسکین نواز) فقیر اوخشیجی (من) بنم (معنای اشارتی) (والله الغنی و انتم الفقراء) آبت کرم سنی سر نجه اول محبوب حقیقی عالمیدن مستغنی رغنی پادشاهدر که درگاه عزتنده تضرع و نیاز ایلد دائما کندوی ذکر و تملک بنده شکر ایله انیس و جلیس اولان عبید بیچاره ز بنی اطفایله یاد ایتز می ایدر (والله یحب الصابرین) آبت کبر سنی سر نجه اول عاجز بیچاره و فقیر بنی نوازه اطف و احسان

دائما فیضی واصلدر یاخود یارک ذکر ی بنمیر اولسون بنم مسکین نواز ساقیم یعنی یار یی اکرمه صا غ اولسون بزانک دعا جیسی یز

(می ترسم از خرابی ایمان که می برد * محراب بروی تو حضور نماز من) خرابی ایمان لایحه که حرف تعبدی می برد مصراع ثانی به مرسوم * محصول بیت * ایمانم خراب افتد نور قرم ز بر اسنک محراب بروی نماز من حضور یعنی سنک محراب بروی که ما نل اولد یمن بدن صفای عبادت

ایدهی ساقی و منم حقیقتیک جله نهم عالمی خبر او لولان ذکر قلمزده و ناسازده
دام و نابت اولسون

می ترسم از خرابی ایمان که می برد * محراب بروی تو حضور نماز من

ایمان خراب افتد نور قرم که ایستور سنک محرابی بنم نماز من حضور (مفردات) (می ترسم) نور قرم (از) من (خراب) م (یا) مصدر به (ایمان) م (می برد) ایستور (محراب) م (برو) فاش (نو) سن (حضور) م (نماز) م (من) بن (معنای اشارتی) یاریم کرچه (وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها) آیت کریمه سی سر نبجه لطف و احسان که و نعم لا یحصا که شمدی بو عالمه بزی مظهر ایلدک خصوصاً اجل نعمتک اولان ایمان نعمتی بخش ایلدک لکن (ان الصلاة تنهی عن الفحشاء والمنکر) آیت کریمه سی سر نبجه سنک مقتضای تجلی کجه نماز من زده حضور و خضوع و خشوع اواب و بزی شش و منکر کردن نهی ایدهی ایچون ایمان خراب افتد نور قرم (بیت الله الذین آمنوا بالقول الثابت فی الحیاة الدنیا و فی الآخرة) آیت کریمه سی سر نبجه حبیب الله افندی ک عشقته و ذات پاکک حرمتنه بزی دنیا و آخرتده ایمان من اوزره ثابت قدم ایلد سن

بر خود چو شمع خنده زنان کریمه میکنم * ناباتو سنک دل چه کند سوز و ساز من

کند و شمع کی خند ایدر که ایلمم بچب سن سنکله بنم سوز و ساز من ایلر (مفردات) (بر خود) کند و شمع (چو شمع) بنم موم کی (خنده زنان) ضحک اور بچی (کریمه) اغاق (میکنم) ایلمم (تا) بچب (بانو) سکا (سنکدل) طاش کولکی (چه کند) نه ایلر (سوز و ساز) بانوب بافتلی (من) بنم (معنای اشارتی) کندی نفسک نجی ایچون شمع کی کاه حضرت الهلک لطفنه و رحمت واسعه سنه نظر ایلد خنده و رجاده اولورم و کاه قهر نه و عذابنه نظر ایلد کریمه و خوف ایلمم ای بنم لطیف و رحیم بچب سندن بزه را احسان اولدیه و بانوب بافتلیه بنم حال پریشتم نه به مجر اولد بلم (اللهم یا مقلب القلوب ثبت قلوبی علی دینک)

نقشی بر آب میزنم از کریمه حالیا * نای شود قرین حقیقت مجاز من

شمسی کریمه دن آب اوزره بر نقش اوردم بنم مجاز من بچب خدان حقیقه قرین او اور (مفردات) (نقش) م (یا) وحدتیه (بر آب) صوا اوزره (میزنم) اوردم (از) من (کریمه) بکا (حالیا) شمدی (نا) بچب (ی) قچن (شود) اوله (قرین) م (حقیقت) م (مجاز) م (من) بنم (معنای اشارتی) (اللهم یا محول الاحوال حول قلبی علی احسن الخال) خبری سر نبجه حالاکثرت بکادن و توجه صادق جانب خدادن آب دریای رحمت الهیه اوزره بر نقش التجا اوردم (المجاز قطرة الحقیقة) سر نبجه عاشقانی کرک حقیقت طرفندن و کرک مجاز صادق طرفندن کرچه عاقبت بزه جانب خدایه رهبر در لکن اول مجاز حقیقت تبدیل اولد قبحه بنم وصل الی الله اوله من بنم مجاز بچب قچن حقیقه قرین و مبدل اولور یارب

یارب

اولان عشق مجازی قچن حقیقه مبدل اولور دیو کریمه و تفکر ده یم دیکدر دین مراد * المجاز قطرة الحقیقة * حبیب بنده اولان عشق مجازی قچن حقیقه مبدل اولور دیو کریمه و تفکر ده یم دیکدر دین مراد * المجاز قطرة الحقیقة * حبیب بنده اولان عشق مجازی قچن حقیقه مبدل اولور دیو کریمه و تفکر ده یم دیکدر دین مراد * المجاز قطرة الحقیقة * حبیب بنده اولان عشق مجازی قچن حقیقه مبدل اولور دیو کریمه و تفکر ده یم دیکدر دین

(یارب کی ان صبا یوزد کر نسیم او * کردد شمامه کرش کار ساز من) یارب افطنی ارباب فرس بونک کچی پرلده عجباً مناسنه در درل ظاهر بودر که عجب معنای لازمی و مجازی اوله و معنای حقیقی یارب دلنا علی الخیر اوله یوزد فعل مضارع مفرد غائب اسر دیکدر یاده کسر و ضمه لغتدر کر که حرف رابط صفت نسیم یونده صرف قوقو ایچون تجرید قیلشدر او ضمیر صباه راجعدر کر نسیم او مصراع ثانی به مرسوم کر دد کاف عجبیک قبحله فعل مضارع صبرورت مناسنه اولور دیکدر شمامه لفظ مشترکد قوقو مناسله یبلغ یبندده یبلغی قانون فار یوز زماننده او فاجی قاونچه دردر المادن اریجه او اور و الماد کالی قانون کی کرزل قوقوسی وار کار ساز وصف تر کبیدر

یارب کی آن صبا یوزد کر نسیم او * کردد شمامه کرش کار ساز من

عجب اول صبح قچن اسر که تک رایتد سندن انک کر می شمامه سی بنم کار ساز من اوله (مفردات) (یارب) عجب (ی) قچن (آن) اول (صبا) م (یوزد) م (اسر) از (من) نسیم (رابعه) او (آک) کردد (اوله) شمامه (یبلغ و حقه) (کریم) م (ش) آک (کار ساز) ایش دوز بچی (من) بنم (معنای اشارتی) عجب اول قلوبه انقشاح و انسراح بخش ایدهی فیض الهی و نفیحه رجاتی قچن صبا کی اسر که آک رایتد و اثر لطیفندن حق سبحانه و تعالی حضر تنک خزینه کر مندن ظهور ایلدین فیض اقدس بنم کار ساز من اوله بنم حالی احسن حاله تحویل ایلدیه

زاهد چو از نماز تو کاری نمیرود * وز منی شبانه و سوز و کداز من

ای زاهد چونکه سنک نماز کدن برایش حاصل اولور و بنم کیچرله اولان مستلکمدن و سوز و کداز مندن دخی برشی حاصل اولور (مفردات) (زاهد) م (چو) چونکه (از) من (نماز) م (تو) سن (کاری) برایش (نمیرود) کیتز (زمنی) مستلکمدن (شبانه) کیچر (سوز) بافتلی (کداز) اریمکک (من) بنم (معنای اشارتی) ی زاهد چونکه سنک زهد و صلاحک و طاعات و نمازک و اوراد و ادکارک موجب جنت و موجب غفران دکلدر و بنم کیچرله جده درد عشقه و مست و حیرانقله بانوب خوف الاهدن موم کی اریمکک بودخی موجب جنت و موجب غفران دکلدر کل زاهد قدراش بو طاعت نافعه علت عصیانده مدد اولد یغند راضی اوله لم و طاعتنه مغرور اولوب و جبار و قهار اولان لطیف و رحیم مولامزک رحمت واسعه سنه کولک باغایه لم حق تعالی عبادک طاعتندن مستغنیدر

حافظ زغصه سوخت بگو حالش ای صبا * باشد دوست پرور دشمن کداز من

حافظ زغصه دن باندی انک حالی دی ای صبا بنم دشمن هلاک ایدهی و دوسته رعایت ایدهی شامه (مفردات) (حافظ) م (ز) من (زغصه) م (سوخت) باندی (بگوی) سو بله (حالش) انک حالی (ای صبا) م (با) لاهلاسه (شاه) م (دوست پرور) دوست بسلیچی (دشمن کدار) دشمن اریدهی (من) بنم (معنای اشارتی) (سنة الفراق سنة) سر نبجه آتش افتراق آتش احتراق دن اشد در بودیدار جمال الله مشتاق اولان حافظ بشریت حجابندن خلاص اولد یچون الم و غصه آتش افتراق دن باندی ای فیض الهی وای افتحات رجاتی انک عرض حالی سو بله بنم حجاب راه اولان نفس و شیطان دشمنی رفع و دفع ایدهی و محب و مشتاقی اولان دوسته لطف و رعایت ایدهی شامه که لطیف بهاده در

وله ایضا

چندان که کفتم غم باطیان * درمان نکردند مسکین غریبان

او اقدر که غمی طیلره دیم مسکین غریباره درمان ایلدیلر (مفردات) (چندانکه) اوا قدر که (کفتم) دیدم (غم) م (باطیان) طیلره (درمان) م (نکردند) ایلدیلر

ایش دوز بچی یعنی مصیبت بر بچی
محصول بیت * عجباً اول صبا قچن
اسر که انک نسیمدن کر می شمامه سی
بنم کار ساز من اوله یعنی قبل جانانیدن اسمک
سبیلله بکا درمان اوله (زاهد چو از نماز
تو کاری نمیرود * هم منی شبانه و سوز
و نیا من) * محصول بیت * ای زاهد
چونکه سنک نماز کدن برایش حاصل اولور
یعنی ربانله قیلدیک نمازک چونکه نایده سی
یوزد بنم بزم کیچر مستلک و سوز و نیا من
خوشدر یعنی سنک ربانله قیلدیک نماز کدن
چونکه نایده یوزددر کیچر بزم مناسنه
سوز و نیا من بکر در هم لفظی بونک کچی
پرلده بنه ک معنای افاده ایدر مصراع
نایدده هم پرلده و کسور و ب معنای و بنم
کیچرله اولان مستلکمدن و سوز
و کداز دن یعنی یونلردن دخی نسنه
حاصل اولور ایلد مغرور اولدیه دین هم
لفظده و هم مناسنه خطا ایش فاعل
(حافظ زغصه سوخت بگو حالش
ای صبا * باشد دوست پرور دشمن
کداز من) دوست پرور دشمن کداز
وصف تر کبیدر * محصول بیت *
حافظ غم و غصه دن باندی ای صبا حالی
سو بله بنم دوست رعایت ادب دشمن
ایدهی شامه یعنی ای صبا پادشاهه
حالی اعلام ایلد که حالی تفقد و تدارک
ایلمون حاصلی فقر و پرورد بکی کسری
جبار ایلدون بند بخت حسن طلبی متضندر
(وله ایضا) (چندانکه کفتم غم باطیان
* درمان نکردند مسکین غریبان) مسکین
غریباندن مراد چاردر که مضموم اولان
عاشق اوله که خواجده انلردن و چاردر که
طیلرله رانلر مسکین غریبان پرورد بچی
تحقیقاً اوله و چاردر که مسکین غریبان
مستقل کلام اوله و مقابله ارتباطی اولدیه
و تحسیر و تحزن طریقله سو بله بیوده
ننه کم ترکیده تحزن معنایده هی مسکین غریبارهی دیلر غریباندن مراد معنای اولدیه مسکین غریبانرا نقدیر یله نکردندک
مفعولی اولور غریبانرا مناسنه * محصول بیت * اوا قدر که غم و غصه سی طیلره سو بلام درمان ایلدیلر بومسکین غریباره یعنی
غناک عاشقله یا خودهی مسکین طیلر غم علاج یلار انکیچون درمان ایلدیلر یا خودهی مسکین غریبار غم عاشق که علاج جسر قالدیلر

(مسکین) م (غریبان) م (معنای اشارتی) طبیب الهیاره و پیران راه عشق نامتناهیله کوکام غنمه و درد دروغه بردوا ایچون خاکبارینه یوز سوروب اول قسدر تضرع و نیاز ایلدیم عدم استعدادیمز بنه بومسکین غریبیلرک درد بی درمانته در مان ایندیلر

درج محبت بر مهر خود نیست * بارب مبادا کام رقیبان *

محبت درجی کندی مهری اوزره دکا بر بارب رقیبارک مرادی حاصل اولسون (مفردات) (درج) حقه و کوچک جواهر صندیقی (محبت) م (بر) علی (مهر) م (خود) کندی (نیست) دکل (بارب) ای الهام (مبادا) اولسون (کام) مرا (رقیبان) عدول (معنای اشارتی) (ناعرضنا الامانة علی السموات) الخ الایته سر نیجه بزم استنده تکالیف شریعت و عشق و محبت و فیض بلا واسطه حضرت احدیت جواهر لری صندیقی خزینه قلبی بد قدرت الهیه بغلوب و اوزر بنه مهر اوروب بوامانی نقصانسمز بنه حضورمه کتورک دیو امر و فرمان ایلدی و بی اعدا ایل و دزدان بی رحمانه پراولان زندان عالمه ارسال ایلدی شمدی روز و شب اول دزدان و اعدا له قایلدن اول صندیقی خراب ایدوب امانت شاه حقیقت اولان جواهر لری سرعت و زری خیانته نسبت ایلدیرکاه حقدن مطرود اولفاغمزی مراد ایدرک اول صندوغک مهرنی آشندر دیلر وضعیقا ندر دیلر شمدی درج محبت کندی مهری اوزره دکا کدر الامان یاریم و رحیم و طیف اللهم بزبجبار لری عصمتده قلوب دشم نه کر مکه عون و نصرت ایلد که عدولک مرادی حاصل اولسون

آن کل که هر دم درد دست خار نیست * کوشم بادت از عند لیان *

اول کل که هر دم برخار انده دردی سکا بلباردن شرم اواسون (مفردات) (آن) اول (کل) م (هر دم) م (در) فی (دست) ال (خار) دیکن (یا) و حدیثیه (است) در (کو) سویله (شرم) حیا (باد) اواسون (ت) سکا (از) من (عند لیان) بلبار (معنای اشارتی) بارب سنک نذر کاهک و خانه تجلی ذات او اوب کل کبی مقبول درگاه اولان کوکل هر دم صراط مستقیم خار مغیلاتی و عدوی غیلاتی اولان نفس و شیطان الله زبون و عاجز اولشدر اول بیچاره کوکل سکا عدول التدن زبون اولتی عاشقانه عینده عاردر دیوب عون و نصرتکله عدول شردن اتی امین ایابدن

بارب امان ده تاباز بند * چشم مجبان روی حیین *

بارب امان و برناگیری کوره مجبار چشمی محبو بلرک یوزنی (مفردات) (بارب) م (امان) نصرت و نجات (ده) و بر (تا) حتی (باز) کیری (بند) کوره (چشم) کوز (مجان) م (روی) یوز (حیین) محبو بلر (معنای اشارتی) یاریم بوعاجز و مبلار بکه کر مکه نصرت و عدول التدن نجات و برنا که عالم استنده رؤیت و مشاهده ایلدکاری مجبوان ازلی اولان انبیا و اولبارک یوزلر بی بو کوزلر ایلد کبرو

کرده

(درج محبت بر مهر خود نیست * بارب مبادا کام رقیبان) درج محبت بیاتیه درج افتده حقه به دیرل مهره عینک ضعی و هانک سکونیه فارسیدر عریسی خاتمدر خود اضافه لا میده در بارب بونده شادی در بالله معنای مبادا فعل نهی غایبدر دعایا منده مستعملدر اولسون و اولیه معنای کام رقیبان لا میده * محصول بیت * درج محبت جانان کندی مهری اوزره دکل یعنی مهریله دکل دیکدر حاصلی جانانک مهر و محبتده نقصان طاری اولمش اولکی کبی دکل مکر رقیلر اغوا ایلش ایش بالله رقیبارک مرادی اولسون زیرا انبارک مرا دی جانانی بزدن صوغر تماقدیر پس انبارک مرادی اولون حقیقه جانانک صوغر عیناسدن کنایتدر (آن کل که هر دم درد دست خار نیست * کوشم بادت از عند لیان) کو خطاب عام باد فعل امر غایبدر مقام دعاه مستعمل اواسون دیکدر و تاضعیر خطاب * محصول بیت * اول کل که هر دم و هر ساعت بر دیکن انده در یعنی اول دلبر که هر دم برنا کس دینک مصاحبی و هم نشینی اوله سن اول کله دیکه اوتان بلباردن یعنی اول دلبره دیکه اوتان عاشقی صاد قلردن زیرا اناسرا لاله مصاحبسن (بارب امان ده تاباز بند * چشم مجبان روی حیین) باز بونده ادات نا کید در مصراع ثابیده اضافلر لامیه لدر * محصول بیت * یا الله عمره امان و بر اواقدر که مجبارک کوزی محبو بلرک یوزلر کوره یعنی یوزلر کور نیجه ایلدن امان و بر بارب دیکدر

کرده و انتره یار ابدی اولدیر

مادر دینهان یار کتیم * نتوان نهفتن درد از طیبیان *

بزپنهان دردمزی یار دیدک طیبیلردن دردی سترانک اولم (مفردات) (ما) بز (درد) م (پنهان) کبر (لو) یار (باره) کتیم (دیدک) (نتوان) (دکل) (نهفتن) کیرلک (درد) م (از) من (طیبیان) م (معنای اشارتی) بز عالم ارواحدن بوعالم ابتلا به کلچیک بنه عون خدا ایلد اول ارواح قدسیدلردن افتراقر در دینهاننی ینه اول یار حقیقی شفیق و وسیله راه و صلت حق اولان ارواح انبیا و اولیلردن استعداد ایدوب انتره عرضحال ایلدک زیرا اول طبیب الهیاردن درد درونی کیرلک ممکن دکا کدر و بودرده ایلردن غیر بدن چاره یوقدر

ای منم آخر برخوان وصلت * تا چند باشیم از بی نصیبان *

ای منم آخر سنک و صالک خوانی اوزره نیجه به دکا نصیبسزلردن اولدم (مفردات) (ای منم آخر) م (بر) علی (خوان) سفره (وصلت) م (تا چند) نیجه به دکا (باشیم) اولدم (از) من (بی نصیبان) نصیبسزلر (معنای اشارتی) ای منم حقیقی بلا علت اولان اللهم سنک نعمت و صلت بی دریغک سفره سی جمیع مؤمن قولرک ایچون چکلش و دوشمش ایکن سنک و صالک سفره سی اوزره نیجه به دکا نصیبسزلردن اولدم و نیجه به دکا سندن و دوستلرکدن جدا اولدم سنک رحمت واسعه کدن امید ایدرم که دنیا و آخرت بزی دخی دوستلرکدن عدا ایلدسن

حافظ نکشتی شیدای کیتی * کرمی شنیدی پند ادیبان *

حافظ جهسک دیوانه سی اولمزدی اگر ادیلرک پندنی قبول ایلدی (مفردات) (حافظ) م (نکشتی) اولمزدی (شیدای) دیوانه (کیتی) جهان (کر) اگر (می شنیدی) ایشیدی (پند) نصیحت (ادیبان) ناصحلر (معنای اشارتی) ای قضای الهیه ازله ایلد سلطان عشقک مغلوبی و اسیری اولان حافظ ادیب صوربارک و اسرار عشقندن بی خبر اولان ناصحلرک پندنی قبول ایلدک سنده انلرکبی قشربی مغز و قالب بی معنی اولوب انلره جنسیتده مشابه اولقله اهل جهسک و انانی دنیا ک عینده دیوانه لکله مشهور اولمزدک لکن درد الهی اراد کی سلب ایدوب بحمد الله دیوانه مشرب ایلندر

ولایضا

ای روی ماه منظر تو بهار حسن * خال و خط تو هر کن لطف و مدار حسن *

ای محبوب سنک آی صورتلو بوزک حسنک تو بهار ایدر سنک خالک اطف هر کزی و خطک حسن مدار ایدر (مفردات) (ای) محبوب (روی) بوز (ماه) آی (منظر) محفل نظر (تو) سن (تو) یکی (بهار) م (حسن) م (خال) بک (خط) نازریش (تو) سن (مرکز) دایره ک اور تاسی (اطف) م (مدار) قطب دایره (حسن) م (معنای اشارتی) باسیدالکونین اولان حبیب الله سنک نور

نی

۹۹

(مادر دینهان یار کتیم * نتوان نهفتن درد از طیبیان) * محصول بیت * بز کزلی دردیمزی یاره سو بلدک زیر طیبیه یاران عشقدر پس طیبیلردن دردی کیرلک

چا ز دکا در زیر کور منجه خسته به نیجه علاج ایلر طیب (ای منم آخر برخوان وصلت * تا چند باشیم از بی نصیبان) منم عینک ضعی و عینک کسر بله نهفتنی کیمسه به دیرل آخر ادات نا کید در برخوان وصلت مصراع ثانی به مهر و ندر تابونده ال معنای مبادا فعل نهی غایبدر دعایا منده مستعملدر اولسون و اولیه معنای کام رقیبان لا میده * محصول بیت * درج محبت جانان کندی مهری اوزره دکل یعنی مهریله دکل دیکدر حاصلی جانانک مهر و محبتده نقصان طاری اولمش اولکی کبی دکل مکر رقیلر اغوا ایلش ایش بالله رقیبارک مرادی اولسون زیرا انبارک مرا دی جانانی بزدن صوغر تماقدیر پس انبارک مرادی اولون حقیقه جانانک صوغر عیناسدن کنایتدر (آن کل که هر دم درد دست خار نیست * کوشم بادت از عند لیان) کو خطاب عام باد فعل امر غایبدر مقام دعاه مستعمل اواسون دیکدر و تاضعیر خطاب * محصول بیت * اول کل که هر دم و هر ساعت بر دیکن انده در یعنی اول دلبر که هر دم برنا کس دینک مصاحبی و هم نشینی اوله سن اول کله دیکه اوتان بلباردن یعنی اول دلبره دیکه اوتان عاشقی صاد قلردن زیرا اناسرا لاله مصاحبسن (بارب امان ده تاباز بند * چشم مجبان روی حیین) باز بونده ادات نا کید در مصراع ثابیده اضافلر لامیه لدر * محصول بیت * یا الله عمره امان و بر اواقدر که مجبارک کوزی محبو بلرک یوزلر کوره یعنی یوزلر کور نیجه ایلدن امان و بر بارب دیکدر

نبوله منور بدرما عتابدن انور آفتاب جالك عقولى متعبر قليجى حسنك نوبهار بدر
سك سنه منشر حكه خال ايله تعبر اولنان نور ذات الهيد اولان نور ضميرك لطف
واحسان خدالك مر كزيدر وصد هزار عصا و مؤمنك شفيعى ودهشت محشرده
سايبانى خطله تعبر اولنان هر رتار مويك حسن وملاحك مدار بدر اى منشأ عالم اولان
نور الهى جله عالم وجودى ونورى وحسن وملاحكى سنك بى مثل اولان حسنك
نورندن المشر صلى الله تعالى عليه وسلم

در چشم برخار تو پنهان فسون سحر در زلف بى قرار تو پيدا قرار حسن
سك مست چشمكده سحر فسونى پنهاندر سنك بى قرار زلفكده حسنك قرارى ظاهر در
(مفردات) (در) (ف) (چشم) (كوز) (برخار) (مست) (نو) (سن) (پنهان) (كبرلو)
(فسون) (مكرو حيله) (سحر) (م) (در) (ف) (زلف) (م) (بى قرار) (م) (پيدا) (ظاهر)
(قرار) (م) (حسن) (م) (معناى اشارتى) (بارسول الله ويا حبيب الله سنك (مازاغ البصر)
كاييله مكمل ومشاهده نجلى جلال الله ايله مجمل ومجمل مبارك چشم مستكده سحر
كبي عقولى متعبر قليجى صدر هزار مجنه باهر رتار پنهاندر كك نجه يوزيك كافر
(كالحارة او اشد قسوه) لى سنك نظر عتبتك ايمانه كتره مشدر (ان هو الا وحى بوحي)
آيت كريمه سبله معنون (وانك لعلى خالق عظيم) وصفيله مزين وعاصى وبجباره
امه مر حومه ريكه رؤف ورحيم وشفيق وكرم خالق عظيمكده حسنك قرارى
ظاهر در صلى الله تعالى عليه وسلم

ماهى تنافت همچو تواز برج نيكوى مسروى نفاست چون قدت از جويار حسن
حسن رچنده سنجين برآى طلوع ايلدى حسن ايرماغى كزارندن سنك قدك كبي
برسرو بى (مفردات) (ماهى) (برآى) (نفاست) (بدر) (امدى) (همچو تو)
سنك كبي (از) (من) (برج) (م) (نيكوى) (ايلك) (مسروى) (م) (با) (وحدت) (نفاست)
قائدى (چون) (مل) (قد) (بوى) (ت) (سنك) (از) (من) (جويار) (ايرماغى) (كنارى)
(حسن) (م) (معناى اشارتى) (اى) (حضرت) (اللهك) (لولاك) (اولاك) (لما) (خلقت) (الافلاك)
وصفيله موصوف و ممتاز اولان سيد الكونين ورسول الثقلين حسن نبوت برچندن
سنك كبي عند الله عظيم القدر ذاتيله جهاني محيط وانوار روحانيتيله عالمى محيط
بر نور ذات الهى و بر نبى معدن اسرار نامتاهى كلى (وما ارسلناك الا رحمة للعالمين)
در باى رجت الهيدك حسن ايرماغى كنارندن سنك ذات شريفك كبي بر رفيع القدر
سرو ظهوره كلى يعنى يا حبيب الله حضرت الله سنى بلا واسطه ذات شريفى نورندن
خلق ايدوب كندويه حبيب قبلديغى ايچون سنك كبي عظيم الشان وافضل جميع
عالميان بر نبى كادريكه ايله معراجده دورى ايله زمان پيدا اولان عرش الهى غبار
نعل مباركده مشرف قلوب وكناشدن كلى فارغ اولدقه كمال قرب حقه ارتقا
ايچون سيمرغ ذات شريفى طرف لامكانه الى ماشاء الله پرواز ايدوب عقولى متعبر
قليجى لاخلولا ملا سيرانده جناب حق تعالى هزار بار (ادن منى يا محمد) ديو خطاب

عزت يوردقه (ثم دنى) اى قرب الحبيب ليه (فتدى) الرب كالمستقبل لحييه يعنى
هو يقرب والله يقربه (فكان) (قربه) (قاب قوسين) اى مقدارهما (اودنى) (من) (ذلك)
فكان نفسه فى مقام الخدمة وقلبه فى مقام المحبة وروحه فى مقام القرية وسره فى مقام
المشاهدة بس كائنندن برار واسم ونام قالمشكن اولوايضدن قوامى ياقوت احر
بر كرسى ظاهرا واولوب حضرت حقندن حبيب بو كرسى اوزره حضورده جالوس
ايله اى حبيب بومقام عال انجق سكا مخصوص صدر سنك غبرى برا حده بونده قيام ميسر
دكدر بومقام سنكده بنم خلوت خاصدر ديدكده سبحات جلالندن جميع حبيبى قى
رفع وكش ف ايله (ارفع رأسك فانظر الى وجهى يا حبيبى) يوريجق فغشى النبى
عليه الصلاة والسلام من حلاوة هذا الكلام فرأيت ربي بلا كيف ولا مكان
وهوالى اليوم الذى مره من الزمان) ديو يوردى بس بى اسان و بى حرف
وصوت كلام نفسيله حبيب الله افنديز ملايحصى احاديث معراجده واسرار
معارف لنديه بى بيان ۴۲۳۳۰ وقع قطرة من ماء الرحمة الى حلقه صلى الله تعالى
عليه وسلم احلى من العسل والين من الزبد فقال عليه السلام علمت كمال ربوبيته
واطفه ورحمته من حلاوة كلامه فاحسن الى بالحيات) ديو يوردى بس
بونك كبي عزت وبونك كبي بر رفيت و بر قدردالى بر نبى به و بر لمدى وبونك
كبي بر حبيب الله دنى عالمه كلى منعا الله بشفا عته بحق جاء حبيب صلى الله
تعالى عليه وسلم

خرم شد از ملاحت تو عهدى دلبرى فرخ شد از لطافت تو روزگار حسن
سنك ملاحتكندن دابرلك زمانى شاد اولدى مبارك اولدى سنك لطافتكندن حسنك
روزكارى (مفردات) (خرم) (شاد) (اولدى) (از) (من) (ملاحت) (كوكبت)
(نو) (سن) (عهد) (زمان) (دلبر) (م) (با) (مصدر) (فرخ) (شاد) (اولدى)
(از) (من) (لطافت) (م) (نو) (سن) (روزگار) (زمان) (حسن) (م) (معناى اشارتى)
زمان فترت اولوب جهان ظلمت كفرو ضلالله پرومالا مال اولمش ايكن يا خاتم النبیین
اولان حبيب الله سنك ايلح اولان جلال شريفك نورينك ظهوريله خلق عالم ظلمت كفر
وظلمات جهالتندن خلاص اولوب نور ايمانه شرفياب اولمغه (الله ولى الذين آمنوا
يخرجهم من الظلمات الى النور) آيت كريمه مى سر نيجه محبوب خدا اولوب شاد اولدبلر
وسنك لطافت حشمتك زمانى خالق جله دينده اخوان ايدوب خوفندن وقحطندن
وانوع بلالردن خلاص وامين ايمكده زمان و مكان جلال مبارك اولدى

از دام زلف ودانه خال تو در جهان يك مرغ دل نماد نكشته شكار حسن
سنك دام زلفكندن ودانه خالكندن جهانه سنك شكارى اولمش بر كوكل مرغى
قائدى (مفردات) (از) (من) (دام) (طو زاق) (زلف) (م) (دانه) (م) (خال) (بك)
(نو) (سن) (در) (ف) (جهان) (م) (يك مرغ) (برقوش) (دل) (كوكل) (نماد)
قائدى (نكشته) (اولمش) (شكار) (صيد) (معنى) (آو) (حسن) (م) (معناى اشارتى)

(در چشم برخار تو پنهان فسون سحر
در زلف بى قرار تو پيدا قرار حسن)
محصول بيت * سنك برخار كوز كده
مهرافونى كبر ليدر يعنى سحر نسخسى
مستو ردر و سنك قرار سز زلفكده
كو زلك ثبوت و قرارى ظاهر در يعنى
زلفكده حسن و لطافت هو پيدا در
(ماهى تنافت همچو تواز برج نيكوى
مسروى نفاست چون قدت از جويار
حسن) * محصول بيت * كو زلك
برچندن سنك كبي برماه تابان اولدى
يعنى لطافت برچندن سنك كبي برآى
طلوع ايلدى و حسن جويارندن
قدك كبي برسرو قائمى يعنى بى
حاصلى نه سنك كبي برماه ظاهر اولدى
اوج لطافتندن ونه قدك كبي برسرو
بشدى جويار حسندن

(خرم شد از ملاحت تو عهدى دلبرى
فرخ شد از لطافت تو روزگار حسن)
محصول بيت * دابرلك زمانى سنك
ملاحتكندن خرم وشاد اولدى يعنى سن
ملج اولدبى كندن دابرلك زمانى شادان
و فرحان اولدى و حسن ايامى سنك
لطا فتكندن مبارك اولدى يعنى سن
لطا فت صاحبى اولدن روزگار حسن
قوتلى اولدى (از دام زلف ودانه
خال تو در جهان يك مرغ دل نماد
نكشته شكار حسن) دام زلف ودانه
خال و مرغ دل بيايد لدر * محصول
بيت * سنك دام زلفكندن ودانه خالكندن
جهانه بر كوكل مرغى قائمى سنك
شكارى اولمش يعنى سنك دام زلفك
ودانه خالك اسباب حسندن اولدبى چون
مرغ دل عشاق حسنك شكارى اولدى
يعنى حسنه عاشق اولدى

(واو کنت فظا غلیظ القاب لانفضوا من حولک) آیت کریمه سی سر نیجه یا حبیب الله آثار خانی عظیمک اولان تواضعه طاعتی دیک و کور یوزک و ذات شریفه کده اولان اینت طبع شریفک و شفقت و مرحمت قلب اظیفک خلق عالمی کنندو که مطیع ایلدی (وما ارسلناک الا کافه للناس بشیرا و نذیرا) آیت کریمه سی سر نیجه یار رسول الثقلین سنک حسنک شکاری اولدی و دعوه و اجابه سکامت اولدی کافه انامده بر کیمسه قانیدی صلی الله تعالی علیه وسلم

کر دلبت بنفشه آزان تازه و تراست * کاب حیات مجبور داز چشمه سار حسن

سنک ابلک اطرافنده بنفشه اول سیدن تازه و تر در زرا حسن چشمه سارندن آب حیات ایچر (مفردات) (کرد) طرف (لب) دوداق (ت) سنک (بنفشه) م (ازان) اول سیدن (نازه) م (تر) بنه تازه (است) در (که) زرا (آب حیات) م (میخورد) ایچر (از) من (چشمه سار) عظیم و کبر چشمه (حسن) م (معنای اشارتی) ای سر و سرباغ لامکان وای مصباح هدای عالمان اولان حبیب الله (الشریعة اقوالی و الطریقة افعالی و الحقیقة حالی) حدیث شریفک سر نیجه آداب شریفه و افعال طریقه و احوال و استمرار حقیقته و طاعت و استقامت اوزره اثر سادته که تابع واقفا ایلوب سر مو آداب شریفه کی ترک ایلین عاشق آگاه و سنک ذات جلیل القدرک انوار ساطعه سندن بهر باب اولفله سنک جابکدن افاضه فیض الهی امیدله بنفشه کبی ذلار بر قدم و مخزن اسرار الله اولان خانه قلبی علاقه ماسوا دن حفظ و توجه تام ایلد خضوع و خشوع اوزره ثابته م اولان عارف بالله اول سیدن اوصاف مجیده اولان شمس ضعی کبی دائم رقی اوزره نازه و تر و سعادت دارین ابله ثابت و مقرر در که حسن چشمه ساری اولان علوم ربانیه ماوچی الی رسول الله در آب حیات ایچمسنند ندر و جیع امور نده شریعت باقیه محمدیه تبعیت ندر صلی الله تعالی علیه وسلم

دائم باطلف دایه طبع از میان جان * می پرورد باز ترادر کنار حسن

دائم لطفله طبع دایه سی جان اور نامندن نازله سنی حسن قوجاغنده بسار (مفردات) (دائم) م (با) لاحلا به (لطف) م (دایه طبع) م (از) من (میان) اورته (جان) م (می پرورد) بسار (بناز) نازله (ترا) سنی (در کنار) قوجاغنده (حسن) م (معنای اشارتی) ای حامد و محمود و شافع و مشفع اولان محبوب نازنین خدا و السابق بالاعز و الاصل طافا علی الانبیاء (آیت عند ربی یطعمنی و یسقینی) حدیث شریفک سر نیجه منشأ عالم اولان روح اعظم مقدسکی من الازل الی الابد شبر معرفت و شراب عشق و محبت اوله غدای اصلیه روح مطهر کز اولان نجلی اسماء حسنیه ایلد اول دایه طبع کریم و پروردگار مخزن اسرار علوم لدنیه اولان قلب رحیم و مرئی مظهر انوار بجلی الهی اولان روح عظیمک حضرت الله دائم لطف و رحمتله و عشق

و محبتله

(کر دلبت بنفشه آزان تازه و تر است * کاب حیات مجبور داز چشمه سار حسن) * محصول بیت * لبتک اطرافنده بنفشه خط انکیچون ترو نازه در یعنی انکیچون بکاری باشند اولر که آب حیات ایچر حسن بکاری باشند یعنی حسن و لطافت چشمه سارندن نشو و نما بولد یعنی چون نازه و تر قاب و صولز (دائم باطلف دایه طبع از میان جان * می پرورد دینا ز ترادر کنار حسن) دایه طبع بیانیه او غنی قنری امرین خاقونه دایه دیر ز میان جان لایه کنار بوند بان و قوجا قدر * محصول بیت * دایه لطف و احسانله طبع دایه سی جان اورته سندن یعنی جان و کولکدن سنی حسن قوجاغنده نازله بسار یعنی ذوق و صفا ایلد حسن کنار نده تر بیه ابلر

و محبتله سرا پرده غیب هویتده و حرم قدس انبینه سنی نازله حسن قوجاغنده و عالم روحانیت باغنده بسار (ولسوف یعطیک ربک فترضی) آیت صکر به سی سر نیجه سن طفل مهد محبت ازایسه سنک قاب نازنینی حزن و المدن حفظ ایچون دنیا و آخرت هر بر مرادات و آرزو لریکی بخشش و احسان ایلد سن محبوسنک هر در لولنازی چکر و هر وجهله راضی قیاس و محزون اولد یغسک ایستز صلی الله تعالی علیه وسلم

حافظ طمع برید که بند نظیر تو * دیار نیست جز رخت اندر دیار حسن

حافظ امیدی قطع ایلدیکه سنک نظیرک کوره حسن دیارنده سنک رخکدن غیری فرد یو قدر (مفردات) (حافظ) م (طمع) م (برید) کسیدی (بند) کوره (نظیر) مثل (تو) سن (دیار) غیری فرد (نیست) یوفی (جز) غیر (رخ) یکاف (ت) سنک (اندر) فی (دیار) ملک (حسن) م (معنای اشارتی) ای خاتم النبیین و سید المرسلین اولان سر نیجه غیب هویت و عین نور ذات احدیت (اول ماخلق الله نوری و اول ماخلق الله روحی) پرورد بخت حدیث شریفک سر نیجه سنک نور ذاتی ادرا که عقول فاسد در و عالم کندیدن خلق او نشان روح مطهره بی مثاک کور مکدن خلق عالم عاجز در و شوا یکی خبر بو کا شاهد در (عن ابی هریره رضی الله عنه سأل النبی صلی الله تعالی علیه وسلم جبرائیل فقال یا جبرائیل کم عمرک من السنین فقال یار رسول الله لست اعلم غیر ان فی الحجاب اربع نجم بطلع فی کل سبعین الف سنة مرة رأیت اثین و سبعین الف مرة فقال علیه السلام یا جبرائیل و عزیزی ان اذک الکوکب) تفسیر روح البیان (روی ان موسی علیه السلام ناجی ربه فقال یارب من اول مخلوق خلقت فقال الله تعالی روح محمد علیه السلام قبضت قبضه من نور وجهی و قلت لها کونی حبیبه محمد فها اول المخلوق نوراً و روحاً و آخر المبعوث بالرسالة لیکون خاتم کتاب النبوة و ال رسالة) انکیچون حسن دیارنده انوار ذات محمدیه تک نظیری یو قدر و ذات شریفی ادرا که خلق عالم عاجز در (اللهم متعنا من نور ذاتک و لا تخرجنا من عداد امة واجدک) شافعا و ناصر ابجرمة ذاک الکریم و ذاته الکریم و ذاته صلی الله تعالی علیه و علی آله و صحبه وسلم تسلیما کثیرا و علی سائر الانبیاء و المرسلین

وله ایضا

بهار و کل طرب انکیر کشت و توبه شکن * بشادی رخ کل بیخ غم زدل بر کن * بهار و کل سرور انکیر و توبه قیر بیجی اولدی کاک یوزی شوقنه غم کوکنی کولکدن قوبار (مفردات) (بهار و کل) م (طرب انکیر) سرور قوبار بیجی (کشت) اولدی (توبه شکن) توبه قیر بیجی (با) لایله (شادی) سرور (رخ) یکاف (کل) م (بیخ) کولک (غم) م (زدل) کولکدن (بر کن) قوبار (معنای اشارتی) بهار کی علم و معرفتله کولکدن من و سرور ابدی بخشش ایلدی انوار معرفت الله ایلد کل کی کشاده و روشن و سلطان عشقک سلب اراده جزیه ایتمسله توبه شکن بروقت انکشاف

۱۰۰

فی

(حافظ طمع برید که بند نظیر تو * دیار نیست جز رخت اندر دیار حسن) * دیار احد متاعه در و دیار دالک کسریله دارکجه عید را و له متاعه * محصول بیت * حافظ امیدی قطع ایلدیکه سنک نظیرک کوره یعنی سنک نظیرک کور مکدن قطع طمع ایلدی زرا بی نظیر عالم سنک رخکدن غیری دیار حسنه بر احد یو قدر یعنی مالک حسنه بی نظیر سنک بس نظیرک کور مکدن انکیچون حافظ امیدی کسیدی (وله ایضا) (بهار و کل طرب انکیر) کشت و توبه شکن * بشادی رخ کل بیخ غم زدل بر کن (جائز در که بهار فعل محذوف فاعلی اوله آمد بهار تغدیرند و جائز در که بهار مترا و کل اکا معلوف و ما بعدی خبر مید اوله بشادی با حرف سبب و با حرف مصدر رخکدن کله اض فاعلی لایله در بحار ز بیخ غم بیانیه بر کن قوبار دیکدر * محصول بیت * بهار کلدی و کل طرب قوبار بیجی اوادی یعنی سرور پیدا ایلدی توبه شکن اولدی ابدی کل رخکدن شادمانی سببی ایلد غم کوکنی کولکدن قو بر یعنی کل زمانده مینوش اولوب کولکدن غمی کیدر

(رسید باد صبا غنچه از هواداری * ز خود برون شد و بر خود بد پیراهن) * محصول بیت * باد صبا بر شدی
حال بود که غنچه کمال محبتن کند بدن
طشهر کبتدی یعنی غنچه لکدن چیتدی

۳۹۸

و بحالات لطیفه صاف ظاهرا اولدی ای عاشق اول وقتی غنیمت ییلوب محبوب
حقیقتك انوار جانی مشاهده شو قیله حجاب معنوی اولان تعلقات ماسوی غنی
کوکلدن قلع و کالی ازاله ایتمکدسی وغیرت ایلله سن

رسید باد صبا غنچه در هواداری * ز خود برون شد و بر خود بد پیراهن *

باد صبا بر شدی غنچه هوا دار افنده کندی سندن طشهر کبتدی و کندی اوزره پیراهنی
پرتدی (مفردات) (رسید) (بر شدی) (باد صبا) م (غنچه) م (در هوا داری)
عشق و محبتده (ز خود) کندی (برون) طشهر (شد) کبتدی (بر خود)
کندی اوزره (درید) پرتدی (پیراهن) کوملکی (معنای اشارتی) (ان لیکم فی الیم)
دهر کم نجات الافتر ضو الیها) حذبت شریفی سر نجه عشق و محبت یولنده بفضل
اله و دل آگاه ایلله سخی سبیل غنچه کبی قات قات محبوب اولان قلبه بر نقشه ربانی
و بر فضا عشق الهی ابریش (العشق لاری القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سر نجه
کوکل علاقه ماسوادن طشهر اولوب برده و حجابك رفیله عالم تجریده واصل و وصلت
الی الله باعث اولان مقام تفرید، نازل اوور

طریق صدق یا موز آب صافی دل * راستی طلب آزادی چو سر دچن *

آب صافی کبی اولان دلدن صدق طریقه نی اوکرن چمن سروی کبی آزاده لکی
راست افنده طلب ایلله (مفردات) (طریق صدق) م (یا موز) اوکرن (از) م (آب)
صو (صافی) م (دل) کوکل (راستی) طو غرافنده (طلب) م (آزادی) سلامتی
(چو) مثل (سرو) م (چمن) باغ و باغچه (معنای اشارتی) (یوم ینفع الصادقین
صدقهم) آیت کریمه سی سر نجه ای عاشق ارباب غرض اولان عوام ناسدن انقطاع
واجتناب ایلوب آب صافی کبی کدورات ماسوادن پاک و بیغش و هر بر علی خالص اوجه الله
اولان عارف بالله محبتدن صدق طریقی اوکرن (فاستقیم کما امرت) آیت
کریمه سی سر نجه باغچه نیک دلم ناز و ایغش اولان سروی کبی راه عشقه دانما شریعت
محمد به ده استقامتله آداب شرعین ترک ایتوب و برکراهی ارتکاب ایتوب
شریعت مطهره به وجوه عقله نقصان عارض اولمه رفی حضرت اله هدن
عشق و معرفت الهی و شوق لقاء الهی طلب ایلله سن

عروس غنچه بدین ز بور و تبسم خوش * بهینه دل و دین و می برد بوجه حسن *

غنچه کلنی بوز بخت و بو لطیف تبسم ایلله عروس کبی وجه حسنله دل و دین ایلنور
(مفردات) (عروس) کلن (غنچه) م (بدین) بو (زبور) زینت (تبسم) کوکل
(خوش) م (بهینه) عروس کبی (دل) کوکل (دین) م (می برد) بوز (بوجه حسن)
کوزل بوز ایلله (معنای اشارتی) بو غیب هویتده و حجاب عزتده مستور اولان
محبوب حقیقی بوقدر اسرار اسماء حسنا سبیل و انوار ذات بیخوبله بیکار عاشق ضعیف
و ناتوان دل نالانه لطف و کرمیله تجلی بوز دفته عروس بخاری وجه حسن ایلله عاشقنی
مست و متعجب قلبی کبی محبوب حقیقتك تجلیسته عاشق صادق حقیقی تحمل ایلده و بوب

فلما

(صغیر بلبل شوریده و غیر هزار * برای وصل کل آمد برون زینت حزن) حزن حاکم وزانك قهقهه لیه غم و غصه در حزن کبی
حاکم ضعی وزانك سکونیه بیت حزن لامیه در مجازا یعنی غم و غصه چکلن او طله به درل * محصول بیت * بلبلک صغلی
و هزارك ناله و افغانی وصل کل ایچون بیت الحزن طشهر کادی یعنی بونلرک فریاد و فغانی که بیت حزنن چیتبار وصال کل
ایچوندر حاصلی عاشق اولد قاریچون وصال کل ایچون فریاد ایلدر (زدست برد صبا کرد کل کلاله نکر * شکج کبوسوی سنبل
بین بروی سن) دست برد غلبه مناشده در

۳۹۹

(فلما تجلی ربه للجبل جعله دكا و خر موسى صعقا) سر نجه عاشق حقیقی الهی
مست و مستغرق و متعجب و سر کزدن ایدوب دل و دین بلکه ذات و نفس
ادرا کدن عاجز اوور

صغیر بلبل شوریده و وفان هزار * برای وصل کل آمد برون زینت حزن *

دیوانه بلبلک صغلی و عند ایک فغانی کلک وصال ایچون بیت حزنن طشهر کادی
(مفردات) (صغیر) صغلی (بلبل) م (شوریده) دیوانه (فغان) م (هزار)
عند ایک (برای وصل) وصال ایچون (کل) م (آمد) کادی (برون) طشهر (ر)
من (بیت) (حزن) غم (معنای اشارتی) دیوانه عاشق صادق درد عشقه
آه و آئینی و مشاق جمال الله اولان طالب دبدارک زار و افغانی روز و شب جوش
و خروش حزن و غم و درد و عالم خانه سی اولان قلب نالان و منکسر سندن طشهر
چشمه سی حضرت یعقوب علیه السلام یوسف علیه السلام وصال ایچون
بیت الاحزانن طشهر چیتدی کبی آتکدسی محبوب حقیقتك وصال ایچون نکشدر

زدست برد صبا کرد کل کلاله نکر * شکج کبوسوی سنبل بین بروی سن *

صبا ک دست بردن کلک اطرافنده اولان بر چمه نظر ایلله سنک بوزند سنبل کبوسونک
بو کلنی کور (مفردات) (ز) من (دست برد) بهادر و غنچه (صبا) م (کرد)
اطراف (کلاله) بر چم (نکر) باقی (شکج) بوکلم (کبوسو) زلف (سنبل) م (بین)
کور (با) لایله (سرو) بوز (سن) بر آتی چیتکدر (معنای اشارتی) صبا بلی شمله
اسوب محبوبک بر چمی آل یگانگه اطرافنده طاع غنچه حسنه نظر ایلله و سنبل کبی زلفک
من کبی بیاض بوزک اوزرینه بوکلنی حسنی دخی کور نه اضفیدر (معنای حقیقی)
فیض الهیه نک کزندن منظر حق اولان قلب مجلا به افاضه و نشان معارف الهیه
و علوم لدینه نک حسنه نظر ایلله و انوار تجلیات صفات جلیده لریک آینه قلب
صافیدن بی دربی رحشان و لغاتی کور که اولوا ابصار عتدنده زیاده امر لطیفدر

حدیث قصه دوران زجام جو حافظ * بقول مطرب و فتوی پیر صاحب فن *

دوران قصه سنک سوزنی جامدن ایست ای حافظ مطربک قوی صاحب فن
بیرک فتوا سبیل (مفردات) (حدیث) سوز (قصه) م (دوران) زمان (ز) من
(جام) قدح (جو) ایست (حافظ) م (قول) کلام (مطرب) م (فتوی) م (پیر صاحب فن)
م (معنای اشارتی) ای حافظ زمان و صلته اولان فیوضات بلا و اسطرلاباندری
و مشاهده و جده دار و فتنده کی نجات رحمانیله جام قلی شراب وحدت الهیه ایلله
ماسو و مطمئن اولان عارف بالله زدن طلب ایلله هل طر بقیتك قول و علوم لدنی هلی
پیر صاحب فنک فتوا سی دخی بودر که هر بر علی اهلتدن طلب لازمدر

وله بضاً

جو کل هر دم بیویت جامه برتن * کنم چاک از کریان تابدامن *

کل کبی هر دم سنک راحه کلاله تم اوزره جامه بی کربانن دانسته چاک ایدرم

امایونده دست درازانی مراددر یعنی امدی
حاصلی ال اوزرانی کلاله قیو بر جق
صباچه درل و غریبه محمد و بهلولیبه
نفسله درل شکج بوکلم کبوسو جانانک
قولنی توزندن انوب کردنه طولانن
صباچه درل شکج کبوسوی سنبل
بسیایه در سندن مراد روی جاناندر
* محصول بیت * صبا دست دراز افنده
کل اطرافنده کلاله بی کور یعنی روی
جانان اطرافنده بر شکن صحنی سیر ایلله
کبوسوی سنبل شکجی دخی سن بوزنده
کور یعنی باد صبا روی جانان اطرافنده
کاکل و کبوسوی بریشان ایلدی کبی
سیر ایلله بیتک فتوا سی انکار بونده انواع
تصرفات ایشلر که انتقامه سز اوور دکل
(حدیث قصه دوران زجام جو حافظ *
بقول مطرب و فتوی پیر صاحب فن)
حدیث قصه دوران اضافت لری لایله در
جو فعل امر مفرد مخاطبدر جو ییدن
ایسته دیکدر بقول با حرف مصاحبت
مطربه اضافت مصدرک فاعلند در
واو حرف عطف فتوی پیر صاحب
فن لامیه و بیایه در * محصول بیت *
ای حافظ دوران قصه سنک خبرینی
جام یاده دن دله مطرب قولیله و پیر
صاحب فن یعنی پیرمغان فتوا سبیل یعنی
احوال عالم خبرینی جام یاده دن طالب اول
بونلرک قول و فتوا سبیله حاصلی جام یاده
جام کبی نمادر منیباتی اشکاره ایدر
پس اسرار عالمی اندن ایسته معلوم اوله که
خواجه بوغزلی ایام بهسارده بیور مشدر
(وله ایضا) (جو کل هر دم بیویت
جامه درتن * کم چاک از کریان تابدامن)
بیویت بونده فوق و امید مناشده خاندن
درتن قیاس برتن دیک ایدی ایکن باقرده
واقع اولان نسخدر جیه سبیلله واقع

اولمغین تقلیدای یوی اختیار ایلدک اما یسته به معنای و برز جامه درتن مصراع ثانی به مره و در جامه میشدا کنم چاک خبرینی و درتن
خبره متعلقدر از کریان و بدامن ده اکامه تقدیر * محصول بیت * کل کبی دانسته چاک ایدرم و بان اوزرنده
بقصدن انیکمه دك چاک ایدرم

(نفت را دید کل کوی که در باغ *
چوستان جامه را بدید بر تن) بویته
بر تن واقع در جعبه نخل در غلبه باغ
قصه ایدر * محصول بیت * کویسا
کل باغده سنک تنکی کوردیکه مستلر کبی
جامه سنی تنی اوزره برندی قبایس کل برینه
غنچه بی ذکر ایله ایدی زورا غنچه
جامه سنی چاک ایدنچ کل اولور اما کلک
جامه سنی بوقدر که چاک ایله مکر که
کله غنچه معناسنی تضییع ایدور ویا کلک
بیراق بیراق اولدنی چاک ایله تعبیر ایدور
تشیل طریقه ولکل وجهه من از دست
غمت مشکل برم جان * ولی دل راتو آسان
بردی ازمن (دست غم یانه ویا لامیه در
مجازا مشکل برم یعنی نمی برم مرادنی در
* محصول بیت * بن سنک غمک الدن
مشکل جان قورنار برم یعنی غمکدن جان
قورنار ام اما کویگی سن بدن آسان
ایله کویگی قولای آلدک حاصلی سنک
ایشک قولای اما بنم ایشم کوچ (بقول
دشمنان بر کشتی ازدوست * نکرد هیچ
کس بادوست دشمن) بر حرف ناکید
کشتی قبل ماضی مفرد مخاطب دونک
معنا سنه یعنی اعراض ایله دیکدر
نکرد اخبار وانشای * نخلدر یعنی اولور
ویا اولسون دیکدر * محصول بیت * دشمن
قولیله دوستدن اعراض ایله کله هیچ
کیمسه دوستله دشمن اولسون ویا اولور
کر کسه دشمن قولیله وکر کسه غیر سبیل
نکرد صیغه سنی اخباره تخصیص ایدلر
تخصیص بلا تخصیص ایلملر

(مفردات) (چو) تل (کل) م (هر دم) نفس (بویت) سنک راجحه لایله (جامه)
قفتان (بر) علی (ن) وجود (کنم) ایدرم (چاک) برقی (از) کریم (یاقدن) (نایدن)
انکه دلا (معنای اشارتی) بمحمد الله ای محبوب سنک جان ب عزتکدن
احسان اولان نفحات و نجات سبیل هر نفس برده بنداری و حجاب ظن و کانی چاک
ایدوب محض سنک عون و نصرتکله علمدن عینه و عیندن حق القین مرتبه ریشه ترقی
اوزره اولوب مرتبه مشاهد به مستعد اولشم

نفت را دید کل کوی که در باغ * چوستان جامه را بدید بر تن *
در سن کل سنک تنکی کور دیکه باغده مستلر کبی او سنده اولان جامه سنی برندی
(مفردات) (تن) وجود (ت) سنک (را) ادات (کل) م (کوی) (کوی) (کوی) (کوی)
(در) (فی) باغ (م) (چو) (مثل) (مستان) (م) (جامه) (را) (بدرید) (برتن) (اوستنده)
(معنای اشارتی) (نایماتو اواقتم و جد الله) آیت کریمه سی سر نجه اسرار توحید
ظاهر اولوب جمیع مظاهره تجلی انوار اسماء الله پیدا و مشاهد اولغله کائن در سن
که صدهزار برده ایچنده اولان کوکل باغ و جدته انوار ذات الهیه بی بالمعنه مشاهد
ایدن مستان الهیلر کبی بصیرتن کشاد ایدوب بلا حجاب ذات بیچون خدایی
کور کبی یقین حاصل ایلشد

من از دست غمت مشکل برم جان * ولی دل راتو آسان بردی ازمن *
بن سنک غمک الدن جانی مشکل ایلدورم لکن سن بدن کوکلی آسان ایلدک
(مفردات) (من) (بن) (از) من (دست) ال (غم) (ت) سنک (مشکل) (م) (برم)
ایلمورم (جان) (م) (ولی) (لکن) (دل) (کوکلی) (تو) (سن) (آسان) (م) (بردی) (یلدک)
(ازمن) (بندن) (معنای اشارتی) بوندنصره سنک راه عشته کده ظاهر و یا یلوب مایه سعادت
اولان جمیع محن و بلا ریکه اوله تحمل ایلر که سنک غم عشقک الدن جانی خلاص
و فارغ ایلت زیاده مشکدر و سنک کرم و احسانه و قدرت باهره که نیت کوکلای
دنا و آخرت در عشته کله و شوق افکاره تا بتقدم قیاتی سکا زیاده آساندر

بقول دشمنان بر کشتی ازدوست * نکرد هیچ کس بادوست و دشمن *
دشمنان سو زله دو سندن دوندک هیچ کیمسه دوستله دشمن او از (مفردات)
(با) (اللابسه) (قول) دشمنان (م) (برکشتی) دو زلمسن (ازدوست) (م) (نکرد) اولور
(هیچ کس) (برکیمسه) (با) (اللابسه) (دوست و دشمن) (م) (معنای اشارتی) (الله ولی الذین)
آتوا یخرجهم من الظلمات الی النور) آیت جلایه سی سر نجه ذات شریفکی توحید
و حبیب محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلمی تصدیق الهی بزه اجل نعمت اولان
ایمانی بخش ایدوب کندوک دوست ایشک ایکن سنک و بزم دشمن اولان شیطان
ایتنک و نفس اماره بالسوء بزه و سوسه و اضلالرله سنک دریای رحمتکه نیت ذره
مقداری اولیان قصور لریمزدن ایچون بزم د و تبلیغزدن کچوب دشمنکی
شاد ایدر مینب ایتمه ای لا یشف المیعاد اولان خالق رحیم بزی رحمتکله مفرت

ایلیوب حبیب محمد المصطفی عشته بری دوستلر کدن آبرمه (ربنا لا ترغ قلوبنا بعد اذ هدینا
وهب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب)

مکن از سینه ام آه جگر سوز * بر آید همجو دود از راه روزن *
بزی جدا ایله که سینه مدن جگر سوز آه یوقار و کلور روزن بولندن توتون یوقارو
کله یکی کبی (مفردات) (مکن) (ایله) (از) من (سینه) (کوکس) (م) (بنم) (آه) (م)
(جگر سوز) (جگر یا قیچی) (بر) یوقارو (آید) (کلور) (همجو) (مثل) (دود) (توتون) (از)
من (راه) (بول) (روزن) (بجهره) (معنای اشارتی) ای اطفیف و رحیم برم بزی کند ی
دوستلر کدن و دوستلر کدن جدا ایله ای ار حم الراحمین اولان بنم نجه مدت اهل
ایمن ایچنده ذات بیچونکی توحید و حبیبکی تصدیق و بوقدر تلبس او اولیا قولر بیکه
محبت و برد کد نصره بزی کند کدن و انلردن جدا ایله ایست سینه نالاندن حسره
جگر یا قیچی آه آتشک یوقارو کلور بجزر مدن عظیم آتشک توتون طشره چیقدی بکی لکن
(لا تنظروا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً انه عو الغفور الرحیم) آیت کریمه سی
سر نجه رحمت واسعه کدن امید ایدر مکه انار اولاد نک حسرتنه و آتشه بامنه
راضی اولدنی کبی سن دخی بزی رحمتکدن جدا ایلر سن

نفت در جامه چون در جام باده * دلت در سینه چون در سیم آهن *
جامه ایچنده نک جام ایچنده شراب کیدر سنک قلبک سینه کده سیم ایچنده آهن کیدر
(مفردات) (ن) وجود (ت) سنک (در جامه) قفتانده (چون) (مثل) (در جام)
قد حده (باده) شراب (دلت) سنک کوکلک (در سینه) صدر کده (چون) (مثل)
(در سیم) کومش ایچنده (آهن) د مور (معنای اشارتی) یارب سن کمال تقدسده
و بزیچاره لکال تدفنده یز (ما عبدناک حق عبدک بامعبود) خبری سر نجه بر عاجز
و محتاج قولر بیکه سنک حضور معنوی بیکه رحمتک امید یله بویون اکوب صد هزار
عجز و قصور ایله یلواروب نیاز مند و لمقدن غیر بر سر مایه من یوقدر خصوصاً سنک
مکاتدن مژه اولان ذات بیچونک بیتش پیک حجابک و راستده قلب عارفده شراب
عشق الهی مستور و پیدا اولدنی کبی مستور و پیدا سین (والله افنی واتم الفقراء)
آیت کریمه سی سر نجه ذات شریفکده قائم صفات جلایه بی مثالک حکمتجه سن جمیع
عالمدن مستغنیین و عالم سنک محتاج احسانکدر

بیارای شمع اشک از دیده چون من * که شد سوز دلت بر خلق روشن *
ای شمع بخیلین چشمکدن کوز باشن یاغدر ز براسنک سوز دلت خاقه روشن اولدی
(مفردات) (بیار) (یاغدر) (شمع) (بشان) (موم) (اشک) (کوز) (باشی) (از دیده)
کوزدن (چون) (بنم) (کبی) (که) (ذیرا) (سوز دلت) سنک کوکلک باقلغنی (بر) علی
(خلق) (م) (روشن) (م) (معنای اشارتی) (الله نور السموات والارض مثل نوره)
کشکاه فیها مصباح المصباح فی زجاجة الزجاجة کلها کوکب دری یوقد من شجرة
مبارکة زیتونة لشرقية ولاغریة بکادر نهالیضی لولم تمسه نار نور علی نور

(مکن کز سینه ام آه جگر سوز * بر آید
همچو دود از راه روزن * مکن تقدیری
کاری مکن درو بار کشتن مکن که سابقا
یکدی کز که حرف تعلیل و یا حرف بین آه
جگر سوز مصراع ثانی به مر هوند جگر
سوز و وصف ترکیبی جگر یاند ریچی
معنا سنه * محصول بیت * برایش ایلمه
و بادوستلردن دوتک ایله که بنم سینه مدن
جگر یاند ریچی آه باجه دن توتون
چقد بغی کبی جقار و یا چقه یعنی بکا آه
آتشین چکدرمه که سکا ضرری وارد ز برا
آه عاشقان مؤثر در واصل اولدی بغی بری
یا قوب بانددر مجموع بیتک معناسنی مخالفت
ایله که سینه مدن جگر سوز آه یوقاری
کلور روزن بولندن توتون یوقاری کله یکی
کبی دین حق ادایی ایدممش (نفت در جامه
چون در جام باده * دلت در سینه چون
در سیم آهن) محصول بیت * سنک نک
نازک و لطیف جامه ایچنده جامه باده
کیدر یعنی سرچه قد حده شراب
کورندیککی کبی کورینور لباسک اطاقتدن
پوره کل سینه ده دمور ایچنده سیم کیدر
یعنی بیاض سینه کده سنک بورکک سیم
ایچنده آهن کیدر (بیارای شمع اشک
از دیده چون من * که شد سوز دلت
بر خلق روشن) محصول بیت * ای شمع
کوز کدن کوز باشنی بولوت کبی یاغدر ز برا
سوز دلت خاقه روشن اولدی یعنی
سر عشته ک خلقه عیان و آشکاره
اولد یغیچون کریم و سوزان اول

آیت کریمه سی سرجه مؤمن متینك قاب صافینی معارف الهی و علوم ربانیله
منور و مضي فلیجی ظاهر بذاته و مظهر لغیره اولان نور پاکك سفاقی بوالیق ای
منور السموات والارض اولان ریم در بای رختکدن بزم اورزیمه رختک بارانی
یاغدر و افاضه ایله بر سناک رختک بوجاچر و محتاج اولان مؤمن قولر بی ظلمدن
نوره چقاوب علوم و معرفتله قلبرینی روشن قلیجیدر

دلم رامشکن ودر پامیدان * که دارد بر سر زلف تو مسکن *

کوکلی قیرمه و یاغده آتمه زیر سناک سر زلفکده مسکن طونار (مفردات) (دلم را)
کوکلی (مشکن) قیرمه (در پا) یاغده (میدان) آتمه (که) زیر (بر) علی (سر) باش
(زلف تو مسکن) م (معنی اشارتی) ای بنم لطیف و رحیم ریم بی رختکدن مجبور
ایدوب جالک مشافی اولان کوکلی بریشان ایله وعدوک اولان بی رسم نفس و شیطا مک
وسوسه سی و تسلطی ایاضی التده بی خور و ذلیل ایله زیر بو بیچاره کوکلم هر نه قدر
کنه کار ایسه نه سناک رختک امیدیه سی توجید و تصدیق اوزره ثابتدر ودر رختکدن
غیری برقبوبه ذاهب دکلد ر

اگر دل بست در زلف تو حافظ * بدینسان کار او در پامیدان *

اگر حافظ سناک زلفکده کوکل یاغلدیسه آتک ایشنی بو وجهله یاغده (مفردات)
(دل) کوکل (بست) یاغلدی (در) فی (زلف) م (تو) سن (حافظ) م (بدینسان)
بو وجهله (کاراو) آتک ایشنی (در پا) یاغده (میفکن) براقه (معنی اشارتی) ای علم
و رحیم ریم اگر حافظ سناک صفات رختکه کوکل یاغلیوب درگاه عزتک ملازمتی
دعواسنده صادق اولدی ایسه سن عالم السر و الخفیاتسین سن بو وجهله آتک امورینی
آسان و مرادانی حاصل ایلیوب ایاقی التده براقه و ادانی خلقه محتاج ایله

وله ایضا *

چون شوم خاک رهش دامن یفشاندن * وریکویم دل بگردان رو بگرداندمن *

چونکه آتک خاک راهی اولم بدن دامن سیلکر واکر کوکلکی دوندردیم بدن یوزینی
دوندرد (مفردات) (چو) چونکه (شوم) اولم (خاک رهش) آتک بولک طراغی
(دامن) آتک (یفشاند) سیلکر (زمن) بدن (ور) واکر (بکویم) دیم (دل) کوکل
(بگردان) دوندرد (رو) یوز (بگردان) دوندرد (زمن) بدن (معنی اشارتی)
(سئل عن علی رضی الله تعالی عنه قالوا یاعلی عرفت الله فان یفسح العنایم) سرجه مقام
عرفانده تسلیم و محو شدن غیری برچاره بوقدر چونکه خدائک راه عشقده ذل
و حقارتده خاک ایله یکسان اولم بدن اعراض ایلر واکر یارب بی پرده پنداردن
و جفا ی هجراندن خلاص ایله دیسم قبض و جبابی زیاده ایلر

روی رنگین را بر کس میباید همچو کل * وریکویم باز پوشان باز پوشاندن *

رنگین یوزنی کل کبی هر کیمسه به کوستر واکر یوزنی کبر واورت دیم کبر وین ستر ایلر
(مفردات) (روی) یوز (رنگین) کوزل (را) ادات (مفعول) (بهر کس) هر کیمسه به

منیاید *

(منیاید) کوستر (همچو کل) کل کبی (وریکویم) اگر دیم (باز) کبرو (پوشان)
ستر ایله (باز) کبرو (پوشاند) اورتر (زمن) بدن (معنی اشارتی) و رای عقیده
اولان حکمتی مقتضا سنجه صورنا ناسزا اولان سکان باشند کافری اولیا ایدوب
لطیف جالان کوستر اگر دیسک که یارب بو اسرار جال شریفک کورمه که لایق
دکدر نیجه زماندنبر وراه عشقده انواع مجاهد دل ایله جان فدا ایش عاشقربکه
عرض جال ابلسک نه اولور دیسک بنم امرمه و حکمتیه نیچون معارضه ایدرسین
دیوب بدن جالانی ستر ایلر بلکه قبض و جبابی زیاده ایلر

کرچوشمش پیش مبرم برغم خد چو صبح * ورنیم خاطر نازک برنجاندن *

اگر شمع کبی آتک اوکند اولم بنم غمه صبح کبی خند ایلر واکر انجمن نازک خطری
بدن انجیدر (مفردات) (چوشمش) بنم موم کبی (پیش) اولم (مبرم) اولم (برغم)
غم اوزره (خند) کور (چو) مثل (صبح) م (ورنیم) اگر انجمن (خاطر) م
(نازک) م (برنجاند) انجیدر (زمن) بدن (معنی اشارتی) اگر راه عشقده
ریاضات و صده زردرد و غم ایله بنم شمع کبی اریوب و قور و یوب ضعیف و ناتوان
اوله رق اوکند اولسم کند و نور استقامتی اظهار ایدوب لایزالک ایلر اگر مرادم
حاصل اولدی بوقدر سعی و مجاهده ایلام دیسم بکغانی کوستر سیرین یوخسه
دردمدن شکوای ایدرسین دیو غضب ایلر

دیدم را کفتم که آخریک نظر سیرش بین *

کفت میخواهی مکر تاجوی خون راندن من *

کوزیه دیدمکه اخرا کا بر نظر طو بنجه کوردیدی مکر ایسترسین بدن قان ارماغن
اقیده (مفردات) (دیده) را (کوزه) (کفتم) دیدم (آخر) م (یک) بر (نظر) م
(سیر) طوق (ش) اکا (بین) باقی (کفت) دیدی (میخواهی مکر) مکر ایسترسین
(تا) حتی (جوی خون) قان ارماغی (راند) سوره (زمن) بدن (معنی اشارتی)
برنجلی وقتده کوزیه دیدمکه اتوار جال الله طو بنجه باقی و مشاهده دائمیه
اول چشم بکا دیدمکه ای بیچاره دخی بو وارلقدن و اناهار وجود دن یکمده کی
مکرسن بدن قان ارماغنک افسنی ایسترسین و بنجه تسلیم اولرسین

او بنم قانمه صوسوزون آتک لبته صوسوزم تانجه اوله اندن مراد آلم یابندن داد آله
(مفردات) (او بنم قانمه) (صوسوزم) (تانشنه) (صوسوزم) (من) بن (یابیش) آتک
دوداغنه (نا) عجب (چون شود) (نیجه اوله) (کام) مراد (بستتم) آلم (ازو)
آندن (یاداد) یا عدل (بستاند) آله (زمن) بدن (معنی اشارتی) اول محبوب
حقیقی بنم محو و فنا اولوب (موتوا قبل ان تموتوا) سرنه مظهر بنم ایسترو بندخی
قبض بلا واسطه خدایی ایسترم یاد رکاه حقه مرادیه نائل اولم یاخود (واعبد ربک

(کرچوشمش پیش مبرم برغم خند
چو صبح * ورنیم خاطر نازک برنجاند
زمن) شمش شین صغیر معاده پیشه
پیش تقدیرند در برغم خند غمه کور
یعنی بنم مغموم اولد یغمه کور چو صبح
یعنی صبح کبی کور صبحه کولم اسنادی
آچاوب آغاز دینی جهتند در حاصلی
اسناد مجاز بدر * محصول بیت * اگر شمع کبی
جاناک اوکند اولورسم یعنی مغموم
و محزون اولورسم صبح کبی غمه کور یعنی
مسرور اولور واکر غمه صبح کبی
کولدیکنه انجمن یعنی آلیوب بحضور
اولسم نازک خاطر بنی بدن انجیدر یعنی
انجیدیمکه انجمن حاصلی بنم لطیفه طریقه
کولدیکنه انجمن سیرین دیمکدر (دیده) را
کفتم که آخر یک نظر سیرش بین * کفت
میخواهی مکر تاجوی خون راندن من
* محصول بیت * دیدم دیدم آتک
بر نظر یعنی بر کره اول جانانی طو بنجه سیر ایله
حاصلی روی پاکنه وافر باقی دیدم دیدمکه
مکر ایسترسینکه بدن قان ارماغنی سوره یعنی
آقیده حاصلی بنی قان اغلغتی ایسترسین زرا
نظره دویوب بحضور اولور و بکا جفا
ایدر دیمکدر (او بنم قانمه) (تانشنه) (صوسوزم)
تاجون شود * کام بستتم ازو یاداد
بستاندن (صراع ثانی معنی استقامتی
متصنعدر * محصول بیت * اول جانان بنم
قائم نشنه درون آتک لبته عجب نیجه اولور بن
اندن مراد می الام یوخسه اول بدن
انتقامی الهی یعنی عجب بنم مراد می حاصل
اولور یوخسه انگمی حاصلی لب بدن حیاتی
بولام یوخسه حسرتدن معافی

حتی یا تیک البین) آیت کریمه سی سرنجه بن طاعتده اولم حق تعالی دخی
بکا عدلیله معامله پیوره

دوستان جان دادم از بهر دهانش بنکرید
کو پیچی مختصر چون بازی ماندن

آنک دهاندن اوتوری جان و بر دم ای دوست کور بکن که اول بر مختصر نسته ایله بندن
نیجه کبرو قالور (مفردات) (دوستان) ای دوستلر (جان) م (دادم) و بر دم
(از) من (بهر) تهلیل (دهان) آغز (ش) ضمیر (بنکرید) باقک (او) اول
(پیچی) بر نسته به (مختصر) برانشی (چون) نیجه (باز) کبرو (ماند) قالور
(زمن) بندن (معنای اشارتی) ای دوستلر بعون الله تعالی حق سبحانه و تعالی
فیض واحسانندن ایچون راه عشقه جائی فدا ایلدم کمال احسانی کور که بندن
بو برشی مختصر و قلیلدر دیو کرمندن فچین کبرو قالور (غن بعمل مثقال ذره
خبر ابر) آیت کریمه سی سرنجه (لا یضیع اجر المحسنین) در و بزه یک احسان
ایله پیچدر

کر چو فرهاد بنخلی جان بر آید پاک نیست بس حکایتی شیرین بازی ماندن
اگر فرهاد کبی بنم جاتم تلخه چیه خوف یوقدر بندن چوق شیرین حکایتلر کبرو
قالور (مفردات) (کر) اگر (چو) مثل (فرهاد) بر عاشقدر (م) بنم (بنخلی)
اجیاق ایله (جان) م (بر آید) یوقاری کله (پاک) خوف (نیست) یوق (بس) چوق
(حکایتها) حکایتلر (شیرین) لطیف (باز) کبرو (می ماند) قالور (زمن) بندن
(معنای اشارتی) صدهزار نفسک کر به کوردیکی آج و صوسزو کیچه لراو بقوسزدر
و مختلر اچملر بله جاتم چیه خوف یوقدر (من اخلص الله ار بعین صلیحا ظهورت
بنایع الحکمة من قلبه علی لسانه) حدیث شیرینی سرنجه اول مجاهده سبیل بندن
نیجه اسرار شریعت و علوم معرفت لطیف و شیرین حکایه ل یاد کار قالوب نام
الی یوم القیامه خبرله یاد اولغه سبب اولور

ختم کن حافظ که کر زین کونه خوانی درس عشق
عشق در هر گوشه افسانه خواند من

سوزی ختم ایله ای حافظ که اگر عشق درستی یونک کیدن اوقو به سن عشق هر برکوشده
بندن بر افسانه اوقور (مفردات) (ختم کن) ختم ایله (حافظ) م (که) ز برا (کر) اگر
(زین کونه) یونوعدن (خوانی) اوقو به سن (درس عشق) م (عشق) م (در هر گوشه)
هر گوشه (افسانه) رحکایت (خواند) اوقور (زمن) بندن (معنای اشارتی) ای حافظ
چونکه بعنایه الله اسرار دینه واقف اولدک اغز بکی دیکوب اوزر بنه مهر اورغله
اسرار الهی کتم و ستر ایله کرچه (اذا سکت العاشق هلك) لکن قلبه عشقه فی صبر
اولوب عشق درستی یونک کبی اوقو بوب اظهار ایدرسک عشق هر برکوشده بنم
اسرار درویمدن قصه و حکایتله حالی افشا ایلش اولور (وله ایضا)

خدا را

خدا را کم نشین با خرقه پوشان رخ از زندان بی سامان میوشان

الله ایچون خرقه پوشا لره اوتورمه عقلسز و اعتبار سز زدن یوز کی اورنمه
(مفردات) (خدا را) الله ایچون (کم نشین) آزاد تور یعنی اوتورمه (با) مسع
(خرقه پوشان) خرقه کیچیلر (رخ) یوز (از) من (زندان) لایالی قلندر (بی سامان)
عقلسز و اعتبار سز (پوشان) اورنمه (معنای اشارتی) ای عاشق صادق امان نظر
ایله اهل تمیز اولوب هر بر یوزی بوتمدی تغییر شکل لاجل الاکل ایلمن صلحا صورتده
خرقه پوشان اولان می ایلر ایله اوتورمه انزله قطاع طریق اهل الله صحت مؤثره
و طبیعت سارقدر و عوام کسوتده صورتا عقلسز و اعتبار سز دنیا و آخرت نظر نده
اولین قلندران حقیقتلردن اعراض ایله انجیق اهل الله انلردن

درین خرقه بسی آلودی هست خوشا وقت قبای باده نوشان

بو خرقه ده چوق ملوثک وارددر خوشدر باده نوشلر قبایست و قتی (مفردات) (درین
خرقه) بو خرقه ده (بسی) چوق (آلودی) ملوثک (هست) وارددر (خوشا) خوشدر
(وقت) م (قبای) قفتان (باده نوشان) شراب ایچیلر (معنای اشارتی) بو صورت
پرست اولان لایم و دنی صوفیلرک و درویشلرک دعواسی ایلمن بدختلرک صلحا کسوسی
زعیم ایلد کیری خرقه زدن چوق عجب و ربای و فسخ و فساد ملوثکلری وارددر
ظاهرا عوام ابا سنده شراب عشق الهیه ایله مست و قلوبلری عالمدن تجرد ایلمن
عاشقلرک و قتی خوشدر که عجب و ربایش کندن امینلردن

توانازک طبعی و طافت نداری کرایهای مشتی دلق پوشان

سن نازک طبع سن و طافت طومر سن بر بواک دلق پوشلرک نعللر (مفردات) (تو) سن
(نازک طبع) م (با) خطایه (طافت) م (نداری) طومر سن (کرایهای) نعللر (مشتی)
بر بواک (دلق پوشان) یامه لی اثواب کیچیلر (معنای اشارتی) (بخرج فی آخر الزمان
اقوام یجلبون الدنیا بالبدن یعنی یاخذونها فیلبسون لباس جلود الاضآن السنهم احلی
من السكر و قلوبهم قلوب الذناب بقول الله تعالی ای اغفرون ام علی یجترؤن فی ایذاتی
حلفت لایمن علی اولئک فتنة تدع الیکم فیهم حیرانا) حدیث شیرینی سرنجه یارب سن
سر ابع العقاب برغنی مضائق سن یولاجل حطام الدنیا دلق پوشلرک (علک الملقاون)
حدیثی سر نجه شرک اصغر اولان ربالی نیک نعللر بندراضی اولرمن اعاذنا الله من الی با

درین صوفی و شن دردی ندیدم که صافی بادهش دردنوشان

بو صوفی کیلدر بردر عشق کور مدم طورتی نوش اولان عاشق عیشی صافی
اولسون (مفردات) (درین) بو (صوفی و شن) صوفی کیلدر (درد) م (با)
و حدیثیه (ندیدم) کور مدم (صافی) م (یاد) اولسون (عیش) حدیث (دردنوشان)
شرابک طور تیشی ایچیلر (معنای اشارتی) تکیه نک جوربا سندن ایچون تغییر
شکل ایلوب درویش و صوفی کبی ارباب غرض و عوام طریقتلر بردر عشق
الهی کور مدم راه عشق الهیه بی غرض اولوب درد و محن عشق ذوقله نوش ایلمن

خدا را

۱۰۲

(خدا را کم نشین با خرقه پوشان * رخ از زندان بی سامان میوشان) خدا را حرف تخصیص کم یونک کبی برلده ترک کلیدن
عبارتدر هیچ اوتورمه دیمکدر * محصول بیت * الله ایچون خرقه پوشا لره اوتورمه یعنی صورت پرست صوفیلر اوتورمه اما یوزی
بی سامان رندلردن اورنمه یعنی کبر لره

حاصلی می ایل خرقه بو شله قرشمه
وصافی دل رندلردن صافتمه یعنی انلره
اختلاط ایله (درین خرقه بسی آلودی
هست * خوشا وقت قبای باده نوشان)
آلودی یا حرف مصدر خوشا نه
عجب خوشدر وقت قبای باده نوشان
اضافه قلمری لامیه و یایینه در وقت
میشد او خوشا مدم خبری خوشی
وقته اسناد ایلک مجازدردن برحقه فتنه

خوش اولان باده نوشلر در که قبایک
مظروفیدر حاصلی مجاز مرسل قیلنددر
* محصول بیت * بو مذکور خرقه ده
چوق آلوده لک یعنی بو شعلتی و ثلوث
وارددر نه خوشدر باده نوشلر قبایست
و قتی یعنی انلرک قبایستی پاک و طاهر در
حاصلی اول خرقه بی کیلر می ایلدر در
و یوقبایی کیلدر خاصیتدر (توانازک
طبعی و طافت نداری * کرایهای
مشتی دلق پوشان) کرای یا حرف مصدر
مشتی یا حرف وحدت * محصول بیت *

ز براسن نازک طبع سن و طافت کسوره
من سن یعنی محمل اوله من سن بر اوج
دلق پوشلر فتنه بو بیت مطلع بنه مقام
تعلیله در (درین صوفی و شن دردی
ندیدم * که صافی بادهش دردنوشان)
دردی یا حرف تنکیر که حرف رابط
* محصول بیت * بو صوفی کیلدر هر کزدرد

کور مدم یعنی یونلردن اهل درد کور مدم
شاله صافی اولسون دردنوشلر عیش
وصافی یعنی انلر بر بواک بی دردمر ایلدر
صوفی و شن دیمکله مقلدمر ایلدر دن
کتابت اولدیغی و دردنوشلر دعا ایلدیگی
صافی دل و بر با اولد فلر یچو ندر

(بیاور غن این سالوسیان بین * صراحی خون دل و بر بطخروشان) غن غن * چنگ قنخی و بانک بر نقطه اله سکونیه زبان و خسران معنا سنه در سالوس مرانی دیمکدر و یا حرف نسبت والف و نون ادات جمع بین فعل امر مخاطب کوردیمکدر خون دل و وصف ترکیبی اقسامندندرواو حرق عطف برط ایکی بانک قنچه لوله و رانک سکونیه قنوه خروشان صفت مشبهه درخروشیدنندن چوقرغان یعنی نالان دیمکد * محصول بیت * خطاب عام طریقه به و در کل و بوسه الوسلرک غن فاحشندن صراحی بی فان یورکلی یعنی صراحی ک یوری

۴۰۶

بر خون و قویزی نالان کور یعنی یونلرک
ریا سبیلله مغبون اولاد یعنی آجوب
خون دل و نالان درل (چرمستم کرده)
مستور منشین * چو نوشم داده زهر م
منوشن * محصول بیت * چونکه بنی مست
ایاش سن مستور او تورمده یعنی پرهیز ایدوب
بندن فارغ اولمه و چونکه بکا ظا تلی
شربت و برمش سن اردنجه زهر ایچر مد
یعنی بکا لطف و احسانکد نصکره چور و جفا
ایله دیمکدر (اب میگون و چشم مست
بکشای * که از شوق می لعلست جوشان)
بکشای منتر کدر اب میگون و چشم مست
پاشنده لب می کوی آچمن تکلمدن کنا بندر
و چشم مستی آچمن عین عبرتله نظرندن
کنایتدر که حرف تعلیل جوشان صفت
مشبهه در جوشیدنند قیناغان معنا سنه
* محصول بیت * اب میگون و چشم
مستکی ایچ یعنی تکلمه کلوب عین عبرتله
نظر ایدوب کور که سنک شوقکدن باده
چرا چو شاندر یعنی سکا مشتاق اولوب
جوش و خروش ایدر عشاق مشتاقان
کبی بو بشتک مخلص ببتله قافیه سی
بر او اب انزد یوازده بو لند بختدن معلومدر
که خواجه نک اولمه (زدل کرمی حافظ
بر حذر باش * که دارد سنه چون دیک
جوشان) دل کرم و وصف ترکیبی اقسامندند
و یا حرف مصدر و همزه اضافت
ایچون تکشدر حافظه اضافت لامیه در
که حرف تعلیل سنه یا حرف تکبیر چون
ادات تشبیه دیک چو شان بیاتیه در
* محصول بیت * حافظک یوری
قز غلغندن حذر اوزره اول تا که سنی
یا قنوه ن زیرایشه سی دیک جوشان
کبدر یعنی قیناچی چو ملک کبدر
حاصلی حافظه جفا ایله که یوری
یا نغندن سکا ایدوب کل رویی پزمر ده

ما شفرک عیسی صافی و خالص او جه الله اولسون

بیاور غن این سالوسیان بین * صراحی خون دل و بر بطخروشان

کل و بومرا یلرک غن وحیله سندن کور صراحی خون دل و بر بطخروشان ایدیمکدر
(مفردات) (بیا کل (ز) ن غن) (الدامق) (این) (بو) (سالوسیان) (مر ایلر
(صراحی) (یونی او زن قدح (خون) فان (دل) کوکل (بربط) قیوز دیکلری
آلت لهو در (خروشان) (افغان ایدیمچی (معنای اشارتی) (ان اخوف ما الخاف
علیکم الشکر الا صغر قالوا وما الشکر الا صغر یاسول الله قالوا لایقول الله یوم بحازی
العسا دباعا لهم اذ بهوا الی الذین کنتم تراون لهم فی الدنیا فا نظر و اهل یجدون
عند هم خیرا) حدیث شریفی سر نیجه آخرت علیمله دنیا منفعتی طلب ایلوب خلقه
علنی اظهار ایلین مر ایلرک مغبوله بنی و محروم لقا ربی کور و عشق آلهیه ایله
جگر لری خون و درد عشقه فریاد و فغان ایلین عاشق مجنونک شرف و سعادت لرینی دخی
کور باخده معنی مر ایلردن عاشق و صالخر دخی فان اغلیوب و فغان ایدیمکدر در

چو مستم کرده * مستور منشین * چو نوشم داده زهر منوشان

چونکه بنی مست ایلشن مستور او طورمه چونکه بکا نوش و برمشن بکا زهر
ایچورمه (مفردات) (چو مست) (م) (بنی) (کرده) (ایلشن) (مستور)
(منشین) (اوپورمه) (چو) (چونکه) (نوش) (بکا) (داده) (و برمشن) (زهر)
(م) (بکا) (منوشان) (ایچورمه) (معنای اشارتی) (ای محبوب چونکه کره مکله بنی شراب
عشق ازینک ایله مست و انوار ذاتیه که مستغرق ایلشن بو عالم ناسونده بی جالک
نورندن محجوب ایله چونکه عالم ارواحده لذت خطابک و لذت روحانیتک علنی
و برمشن بو عالمه بزه فراقک زهرنی ایچورمه

اب میگون و چشم مست بکشای * که از شوق قومی خامست و جوشان

قرمزی لبکی و مست کوزی آج ز براسنک شوقکدن شراب خامد رو قینا بیدر
(مفردات) (اب) (ط-وداق) (میگون) (شراب رنگلی) (چشم) (کسوز) (مست)
(م) (بکشای) (آج) (که) (زرا) (ز) (من) (شوق) (م) (نی) (بی) (شراب) (خام) (م) (است)
در (جوشان) قیناچی (معنای اشارتی) یارب بزه فیض و تجلیات ذاک بلا واسطه
افاضه ایله و نظر عنایتکله نظر ایله ناکه دنیاده و آخرتده سنک وصالکدن جدا اولیم
زیرا سنک شوق و محبتکدن شراب محبت آتش عشقه بنده اولوب خام غلغندن قینا یوب
کوزم یا شیه و جکر بلا آتشیه بنی خلق عالمه بدنام و آرزوی وصالکله رسوا و نالان
و بر آلام ایلشدر

زدل کرمی حافظ بر حذر باش * که دارد سنه چون دیک جوشان

حافظک کوکلی حرارتندن حذر اوزره اول زیر اچولک کبی قیناچی رسته سی واردر
(مفردات) (ز) (من) (دل) (کوکل) (کرمی) (حرارت) (حافظ) (م) (بر حذر) (حذر اوزره
(باش) (اول) (که) (زیرا) (دارد) (طوتار) (سنه) (بر کوکس) (چون دیک) (چولک کبی

جوشان

ایله به مصراع اولک معنا سنی حافظک حدت و تبر لکندن حذر اوزره اول دین کیمه نک عجب کسکین طبعی و ارایش و مصراع
ناتینک معناسنی که واردر بر سینه سی قیناچی چو ملک کبی بر سینه سی واردر دینلر خوب ادا ایدمه شایر

(وله ایضا) (خو شتر از فکرمی و جام چه خواهد بودن * نایدیم که سرانجام چه خواهد بودن) فکرمی اضافتی مصدرک
مفعول در ناتنها ی غایت ایچوندر الی مناسبه در سرانجام هر نه نک آخرت و عاقبت دیرل * محصول بیت * می و جام فکرنندن

۴۰۷

ایو ک و خوشترک نه اولیسردر کور نیجه که
بو فکرن خوشترک فکراولمز (غم دل چند
توان خورد که ایام نمائند * کونه دل
باش و نه ایام چه خواهد بودن) ایام
نمائند تقدیری ایام ذوق و صفا نمائنددر
کو خطاب عامدر نه دل باش تقدیری
نه باشددر اگر چه باش فعل امر مخاطب
صیغه سیدر و امر معنایی و یرمک نمکندر
کانه که دله خطاب ایدوب یوردر که
ای کوکل نه سن اول و نه ایام فتنه مل
* محصول بیت * کوکل غنی نیچد بریک
اولور که ایام حضور و صفا قائمندی دیوای
یار سن دیکه نه کوکل اولسون و نه ایام
باخود ای کوکل نه سن اول علامه و نه ایام
نه اولسه کرکدر مصراع اولی غم ایام بخور
یار که ایام بخورده ماندن غریب موزون
یازمش طیب الله انفاسه (باده خور غم
بخور و بند مقلد مشو * اعتبار سخنی
عام چه خواهد بودن) * محصول بیت *
باده ایچ غم بیسه و مقلد پندینی دیکله
زیرا عوام سوزنک اعتباری نه اولیسردر
یعنی مقلد عوام سندر پس انک سوزنه
نه اعتبار (مرغ کم حوصله را کوغم خود
خور که برو * رحم آن کس که نه دادم
چه خواهد بودن) حوصله لغته قوش
قور سیدر اما یونک کبی یرل ده عدم
صبردن کنایتدر کو خطاب عامدر که حرف
تعلیل بروا و ضمیری مرغ راجعدر
و مصراع ثانی به مرهوندر * محصول بیت *
حوصله سز مرغ سوله که کندی غنی
بسون باخود کندی غمکی بی دیو سوله
زیرا بومرغک اوزنه اول کیمه نک
مرحمتی که دوزاقی قورارنه اولیسردر
یعنی رحم ایدوب آتی زاده ایلر کم حوصله
پور دینی انکیچوندر که بکایل ایلکده
بی صبر و آرامدر پس دامه گرفتار اولسی
ضروریدر ایددی صبر ایدوب بکامیل
ایلسون که کر فشار اولیه حاصلی طالب دنیا به نصیحتدر که دنیا به زیاده متهاک اولسون که غافیتی نعمت و ندامتدر

(جوشان) قیناچی (معنای اشارتی) ای محبوب جالک مشاهده سبله و ذات
بیچونک وصالته قلبی حرارتی تسکین و دل ناهادنی فیض و انس تکلمه ثابت و تمکین
ایله که چولک کبی آتش عشقه قیناچی بر سینه سی واردر که اول سیدن کندو بی
مجنون سرکردن و دیوانه پرفغان ایلشدر

وله ایضا

خو شتر از فکرمی و جام چه خواهد بودن * نایدیم که سرانجام چه خواهد بودن
شراب و جام فکرنندن زیاده خوش نه اولسه کرک نا کور لم که عاقبت نه اولسه کرک
(مفردات) (خو شتر) زیاده خوش (از) (من) (فکر) (م) (جام) (قدح) (چه) (نه
(خواهد) (ایست) (بودن) (اولی) (یعنی نه اولسه کرک) (نایدیم) (حتی) (کورم) (سرانجام)
عاقبت (چه خواهد بودن) نه اولسه کرک (معنای اشارتی) (قدشغه حاجا) (آیت کریمه سی
سر نیجه حضرت زینبنا نک قلبی احاطه ایلین محبت و عشق عاقبت یوسف
علیه السلام و صله باعث اولدینی کبی حضرت الیه و صله عشق الهیدن و قلب
خالصدن زیاده خوش سبب نه اولسه کرک بن دخی کورم که راه عشقه نه اولسه کرک

غم ایام بخور یار که ایام بخورده ماند * باده خور خوش غم ایام چه خواهد بودن

ای یار ایامک غنی بیه ایام فالسه کرک خوش باده ایچ ایام غنی نه اولسه کرک (مفردات)
(غم) (م) (ایام) (کونلر) (بخور) (بیه) (یار) (ای یار) (ایام) (م) (بخورده ماند) (فالسه) (کرک
(باده) (شراب) (خور) (ایچ) (خوش) (الغیف) (غم) (ایام) (م) (چه خواهد بودن) (نه اولسه کرک
(معنای اشارتی) (ای یار) (طریقت) (دنیای غنی) (بیه) (قلبی) (حضرت الهلک ذکر و فکرنندن
آرمه که یو ایام دنیای بقی دکلدر همان روز و شب شراب عشق الهیه نوش ایام خوشدر
و دنیا و آخرت منفعتی ادهدر سرعته الزوال اولان دنیا غنی نه اولسه کرک

باده خور غم بخور و بند مقلد مشو * اعتبار سخنی عام چه خواهد بودن

باده ایچ غم بیه مقلدک پندنی استماع ایله عوامک سوزنک قدر اعتباری نه اولسه کرک
(مفردات) (باده) (شراب) (ایچ) (غم) (م) (بخور) (بیه) (پند) (اوکت) (مقلد) (م
(مشو) (دکله) (اعتبار) (قدر) (سخنی) (سوز) (عام) (عوام) (چه خواهد بودن) (نه اولسه کرک
(معنای اشارتی) (ای یار) (قرب) (طریق) (الی) (الله) (عشقه) (همان) (شراب) (عشق) (الیه) (نوش
ایله معیشت دنیا غنی بیه دامن پیری طو توب ریاضات و مجاهدات ایله ذواق روحانیت
تحصیل ایلوب مجر د قیل و قال ایله منکر عشق اولان مقلدک پندنی استماع ایله
(من لاسلوک له لایمان له) (دینلر) (عوام) (کالیه) (وامک) (سوزنک) (قدر) (اعتباری) (نه اولسه کرک

مرغ کم حوصله را کوغم خود خور که برو * رحم آنکس که نه دادم چه خواهد بودن

قور قمر غدی کندی غمکی به زیرا انک اوزره اول کیمه نک رحمتی که طسوزاقی
قورنه اولسه کرک (مفردات) (مرغ) (قور) (کم حوصله) (قور صاغی) (آز) (را)
ادات مفعول (کو) (دی) (غم) (م) (خورد) (کندی) (خور) (به) (که) (زیرا) (پرو) (انک اوزره
(رحم) (م) (آنکس) (اول) (کیمه) (نهد) (قور) (دام) (طوزاقی) (چه خواهد بودن)

نه اولسه كرك (معناي اشارتي) اسرار مجتهدن و ذوق روحا نينسندن هنوز
بي خبر اولان قورق سالك بي مابه به دي شيخك تعليم ابتدا بيكي ذكر وفكر كه وكندي
درد و غمكه مشغول اول قبل وقال اهلي اولان عوام علانك انكار نه وسكاغرض ايله
اولان بندو نصحنه نظر واعتبار ايله سني شكار واكل و باغ ايتك ايچون سكا طوزاق
قوزن كيمسه لك سكا نه مر حتى اولسه كرك

دست رنج تو همان به كه شد صرف بكام * داني آخر كه بناكام چه خواهد بودن *
همان اول يك كه سنك كسب ابتدا بيك نشسته مراد كه صرف اوله يلا ورسن آخر كه
بالضروري نه اولسه كرك (مفردات) (دست رنج) ال امكي (تو) سنك (همان به)
اول يك (شود) (وله) (صرف) م (بكام) مراد كه (داني) ياورسن (آخر كه) م (بناكام)
مراد سز (چه خواهد بودن) نه اولسه كرك (معناي اشارتي) (كل من كديك
وعرق جيتك) حديث شريفي سر تبه سكا يك و حسن اولان بود كه اهل صورت
اولان منكر لك سوزنه با قيوپ حلا نندن كسب ايلد يكك ما لني رضا الله بو انه
صرف ايايوب برآن و بر ساعت علم و معرفت و عبادات و طاعتان كسبه سن
ييلو رسنكه آخر بالضروري نه اولسه كرك

پير ميخانه همي خوانده معاني دوش * از خط جام كه فرجام چه خواهد بودن *
مر شد كال دون كچه بر معما او قودي جامك خطند نكه عاقبت نه اولسه كرك
(مفردات) (پير ميخانه) م (همي) داني (خواند) او قودي (معما) م (يا) وحديت
(دوش) دون كچه (از) م (خط) م (جام) قدح (فرجام) عاقبت (چه خواهد
بودن) نه اولسه كرك (معناي اشارتي) مر شد كال مر يد صادق عوامك فهمندن
خارج يتابع قلبدن جريان ايدن علوم ادييه دن واسرار الهيه دن بر معما او قودي
عوامدن سزا و انان اسرار ديني انجني عارف بالله اولانلر ييلور كه عاقبت نه اولسه كرك

بردم از ره دل حافظ بدف و چنك و غزل * تاجزاي من بدنام چه خواهد بودن *
حافظك كو كلني دف و چنك و غزل ايله يولدن ايتسدم عجب بن بدنام جزايي
نه اولسه كرك (مفردات) (بردم) ايتسدم (از ره) يولدن (دل) كوكل (حافظ)
م (يا) لالا يسه (دف و چنك و غزل) م (نام) عجب (جزا) م (من) بن (بدنام) عاصي
(چه خواهد بودن) نه اولسه كرك (معناي اشارتي) عارف بالله اولانلر ك اسرار
شريت بيان ايلد كلري كلات قدسيه و معارف الهيه لاياله عشق و معرفه الله واصل
اولوب حافظك خانه نيجلي اولان كوكلني هوا بوللر نندن ايتسدم و اوصاف
بشريه دن بعيد ايلدم زعم عوام اعتبار يله عجب بن بدنام جزايي نه اولسه كرك

وله ايضا *

داني كه چيست دولت ديدار ديدن * در كوي او كداني برخسروي كز بدن *
ييلور بسنكه دولت نه در بارك ديداري كور مكر ملك محله سنده كداني پادشاهاق
اوزره اختيار ايلكدر (مفردات) (داني) ييلور بسن (چيست) نه در (دولت) م

ديدار *

(ديدار بار) م (ديدن) كورمك (در) في (كوي) محله (او) ملك (كداني) فقيرق
(بر) علي (خسروي) پادشاهاق (كز بدن) اختيار ايلك (معناي اشارتي) ييلور بسن
دوات حقيقي و ابدي نه در بصيرت قبله بو عالمده جمال الهه كور مكر دخی
(الفقر فخري) حديث شريفي غنچه باعث سعادت دارن اولان فقر محمد به بي دنيا
پادشاهقك اوزر بنده اختيار ايلكدر

ازجان طمع بریدن آسان بود وليكن * از دوستان جاني مشكل بود بریدن *
جاندن ايمد كسمك آساندر وليكن صادق دوستلر دن كسمك مشكلدر (مفردات)
(از) من (جان) م (طمع) ايمد (بریدن) كسمك (آسان) م (بود) در (وليكن)
م (از) من (دوستان) م (جاني) جانه منسوب (مشكل) م (بود) در (بریدن)
كسمك (معناي اشارتي) (من) ارادان مجلس مع الله فليجلس مع اهل انصاف
خبري سر نجه جاندن ايمد كسمك آساندر ليكن (دعاون على البر والتقوى) ايلوب
حضرت الله واصل قلبي صادق دوستلر دن كسمك مشكلدر

خواهم شدن بدستان چون غنچه بادل تنك * وانجا بديك نامي پراهنی در بدن *
بستانه كتمك استرم غنچه كبي تنك دل ايله رانده يك نامغله بر پراهن بر تمق استرم (مفردات)
(خواهم) استرم (شدن) كتمك (بدن) با غنچه يه (چون) مثل (غنچه) م (بادل تنك)
طار كوكل ايله (وانجا) دخی انده (بديك نامي) ابو ادغله (پراهنی) ركو ملك
(در بدن) بر تمق (معناي اشارتي) حق تعاليدن استرم كه علوم ادييه واسرار غيبه ايله قلبك
جوش و خروشيله غنچه كبي كتم اسرار الله ايله رك باغ وحدنه و بسنه حقيقت كتمك
استرم و انده يوسف عليه السلام كبي عصمه اولوب ابو ادغله كوكلني بر تمق استرم
عجب كه چون نسيم باكل راز نهفته كفتن * كه سر عشق بازي از بلبلان شنیدن *

كاهي باد نسيم كبي كله مخني رازد يك استرم كاهي عشق بازي سمرق بلبلان دن اشتك
استرم (مفردات) (كه) كاهي (چون) مثل (نسيم) بادشهر (باكل) كله (راز) سر
(نهفته) كبر او (كفتن) سويلك (سر) م (عشق بازي) عشق او يا نيجلي (از) من
(بلبلان) م (شنیدن) اشتك (معناي اشارتي) كاهي روجه حبات بخش اولان
اهل فيوضات الهه لري محبوب حقيقيدن اسرار معنوي و فيوضات بلا واسطه ايله مخني
كاهي اسرار ادييه ايتك استرم كاهي قباب عزنده مستور اولان عارفان و عاشقانه
مصاحبت ايله انلر دن اسرار حقيقي استماع ايتك استرم

بوسیدن اب بار اول زدمت مگذار * كاخر ماول كردی از دست و لب كز بدن *
اول بارك لبني او يكي ايدن قومه ز رعا قبت دست و اب اسر مقدم ملول اولورسن
(مفردات) (بوسیدن) او يك (لب) دوداق (بار) م (اول) م (زدمت) ايدن
(مگذار) قومه (كه) از برا (آخر) عاقبت (ماول) م (كردی) اولورسن (از دست) ايدن
(لب) دوداق (كزیدن) اسر م (معناي اشارتي) اي كوكل كلام رايدن و فيوضات
الهيدن لذت روحانيت كسب ايدوب دائم جميع طاعات و عبادات كده ذوق ايلوغي ايدن

۱۰۳

داني *

بويه ايدر

(ازجان طمع بریدن آسان بود وليكن * از دوستان جاني مشكل بود بریدن *
جاندن رجا بي قطع ايتك اساندر اما جاندن سوكلی دوستلر دن كسمك اولر يا خود جان كبي عزز دوستلر دن قطع اولر
مشكلدر يعني كسمك اولر) خواهم شدن بدستان چون غنچه بادل تنك * وانجا بديك نامي پراهنی در بدن *
بستانه كتمك استرم غنچه كبي تنك دل ايله رانده يك نامغله بر پراهن بر تمق استرم (مفردات)
(خواهم) استرم (شدن) كتمك (بدن) با غنچه يه (چون) مثل (غنچه) م (بادل تنك)
طار كوكل ايله (وانجا) دخی انده (بديك نامي) ابو ادغله (پراهنی) ركو ملك
(در بدن) بر تمق (معناي اشارتي) حق تعاليدن استرم كه علوم ادييه واسرار غيبه ايله قلبك
جوش و خروشيله غنچه كبي كتم اسرار الله ايله رك باغ وحدنه و بسنه حقيقت كتمك
استرم و انده يوسف عليه السلام كبي عصمه اولوب ابو ادغله كوكلني بر تمق استرم
عجب كه چون نسيم باكل راز نهفته كفتن * كه سر عشق بازي از بلبلان شنیدن *

بستانه كتمك استرم غنچه كبي تنك دل ايله رانده يك نامغله بر پراهن بر تمق استرم (مفردات)
(خواهم) استرم (شدن) كتمك (بدن) با غنچه يه (چون) مثل (غنچه) م (بادل تنك)
طار كوكل ايله (وانجا) دخی انده (بديك نامي) ابو ادغله (پراهنی) ركو ملك
(در بدن) بر تمق (معناي اشارتي) حق تعاليدن استرم كه علوم ادييه واسرار غيبه ايله قلبك
جوش و خروشيله غنچه كبي كتم اسرار الله ايله رك باغ وحدنه و بسنه حقيقت كتمك
استرم و انده يوسف عليه السلام كبي عصمه اولوب ابو ادغله كوكلني بر تمق استرم
عجب كه چون نسيم باكل راز نهفته كفتن * كه سر عشق بازي از بلبلان شنیدن *

هجران شبنك ستاره سی نور صاچز قصر ك باهی او زره كل وماه چراغنی رفع اله
(مفردات) (ستاره) بلدز (شب) كیجه (هجران) م (غی فشانده) صاچز (نور)
م (با) للهلا بسه (بام) طام (قصر) كو شك (ر) عسلی (آ) كل (چراغ) م

(چو شاهان چن زبردست حسن تواند * کرشمه برهن و ناز برصنو برکن) * محصول بیت * چونکه چن محبوبی سنگ حسن و جلال الله درل ستمه

﴿ ۴۱۲ ﴾

(مه) ای (بر) یوقاری (کن) ایله (معنای اشارتی) حجاب بشریده اولد قیج مجرد نورانی نه جمیع اجزای وجود انوار تجلی خدایه استغراقی ممکن دکلدر ای عالی منور قیاحی نور الهی وجود من قسری اوزره کل ماه حقیقتک چراغی سهله سیله (نور علی نور) سر نمحه بز دن قبض و حبسای رفع ایدوب بز انوار ذات خدایه مستغرق ایله

﴿ چو شاهان چن زبردست حسن تواند * کرشمه برهن و ناز برصنو برکن ﴾

چونکه چن شاهعلی سنگ حسن یوکی الله درل ستمه و صنو بر اوزره ناز ایله (مفردات) (چو) چونکه (شاهان) محبوبلو (چن) باغ (زیر) الت (بار) یوک (حسن) م (نو) سن (اند) اداجع (کرشمه) ناز (بر) علی (سن) بیاض کل (ناز) م (بر) علی (صنوبر) چام افغانی (کن) ایله (معنای اشارتی) چونکه ظاهرده و باطنده باغ وحدتک محبوبلرک و جمیع مصنوعاتک حسنی سنگ جیل صفاتک و انوار جلالک مظهری اولمیرله سنگ انوار تجلیک زبوتلری و محتاجلریدر سن کرمکله نورانی و ظلمانی و منبسط و منقبض بوجله بیچاره لک اوزره انوار ذات بیچونکی افاضه ایلوب (نور هم) یعنی بین ایدوبهم و یا ایدوبهم) سر نه مظهر ایلید سن

﴿ فضل نفس حکایت بسی کند ساقی * تو کار خودمده ازدست و می بس غر کن ﴾

فضل نفس چوق حکایت ایلرای ساقی سن کندی ایشک الدن قومه و ساقی شرابه پرایله (مفردات) (فضل نفس) م (حکایت) م (بسی) چوق (کند) ایلر (ساقی) م (تو) سن (کار) م (خود) کندو (مده) و برمه (از دست) الدن (می) شراب (بسر) قدحه (کن) ایله (معنای اشارتی) بوضو و وظام نفس باعث وصلت الی الله اولان محن و بلاای عشق خدایه عدم تحمیلدن بی نور و بی زینت اولان اعمال ظاهره لایله الدایوب مشتهی و مالو فانی ترک ایتدک ایچون اجر و ثواب یونندن حیل ایدوب چوق حکایت نقل ایلرای ساقی زلال عشق اولان هادی سن کرم و شاکه لایق اولان احسانکی افاضه ایدوب بز قدح قلبری شراب عشق ذاتیک ایله پروم و ایلید سن

﴿ طمع بقدر وصال تو حد ما نبود * حوالیم بدان امل همچو شکر کن ﴾

سنگ وصالک نقدنه امید بز حد من دکلدر بز اول شکر کبی اذیدله حواله ایله (مفردات) (طمع) م (با) لملایسه (نقد وصال) م (تو) سن (حدما) بز حد من (نمود) دکلدر (حوالیم) بز حواله (بدان) اول (امل) اب (همچو) مثل (شکر) م (کن) ایله (معنای اشارتی) یارب سنگ ذات بیچونکه وصاله طمع و امید بز لایق دکلدر همان بز اول شکر دن لذت اولان فیوضات بلا واسطه انوار قدسی و عشق و معرفتکله اذاند روحانیککی بخش و احسان ایلید سن

﴿ لب پیاله یوس انکوش عستان ده * بدین طایفه دماغ خرد معتر کن ﴾

قدحک لبی او پوپ و اندنصرکه آتی مستلر و بر و طایفه ایله عقاک دماغی معتر و معطر ایله (مفردات) (لب) دوداق (پیاله) قدح (یوس) اوپ (آنکه) اندنصرکه

﴿ ش ﴾

کرشمه و صنوبر ناز و شو به ایله یعنی اوزرله نه شاعر ایله (فضل نفس حکایت بسی کند ساقی * تو کار خودمده ازدست و می بس غر کن) فضل نفس اصلی نفس فضولدر اضافتله ایکی صورتده یله ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولندی ایلق نفس مناسنه ساقی منادی و مصراع ثانی به هر هو ندر سحر حلال طریقی اوزره * محصول بیت * نفس فضول چوق زواید حکایت ایدر ایدم ای ساقی سن کندی ایشکی الدن صالیو برمه و ساغر به طو لدر یعنی نفسک فضول لغه الثقات ایلوب کندی ایشکله یعنی ساقی آدابنه مشغول اول (طمع بقدر وصال تو حد ما نبود * حوالیم بدان امل همچو شکر کن) بقدر وصال باحرف صله واضفت بیانه و توبه لایمده حوالیم منکلم مع الغیر بز حواله دیکلدر بدان باحرف صله امل همچو شکر بیانه * محصول بیت * نقد وصاله طمع ایلک بز حد من دکلدر پس بز اول شکر کبی اب لعلکله حواله ایله یعنی نقد وصال امید ایلک بز مقدار من دکلدر پس بز ایلک بوسد ستمه حواله ایله که اندن متمتع اوله وز (لب پیاله یوس آنکه ی عستان ده * بدین طایفه دماغ خرد معتر کن) اب بونده دوداقدر یعنی پیاله کنتاری و اضافت لایمده در یوس باحرف تا کید دقیقه نکته و ظرافت دماغ خرد لایمده مجازا معتر اسم مفعولدر درج بایندن * محصول بیت * پیاله ک دودا غسنی اوپ اندنصرکه مستلر و بر عادتدر که بر تعظیمی لازم کمنه به برننه و برملی اول اول اول نسه بی او پر اندنصرکه صونار لایمده چور که مستلر تعظیم ایچون اول اب پیاله بی یوس ایله اندنصرکه انلره و بر یو دقیقه و نکته ایله دماغ عقلی معتر ایله یعنی پیاله ک لبی یوس ایلک سیدله مشام خردی معتر و معطر ایله

(اگر فقیه نصیحت کند که عشق مباز * پیاله بدش کودماغ را ترک کن) * محصول بیت * اگر فقیه نصیحت ایدر سده که محبوب دوستای ایله بر پیاله و را کاد دماغی تر ایله دی یعنی فقیه دی که دماغک بایس اولددر بونکله دماغک تر ایله بیوسنی کسون حاصلی باده ایچ عقاک باشکله کلون (ازان شمائل و الطاف خلق خوش که تراست * میان بزم حریفان چو شمع سر بر کن) شمائل جمیع شمائل در که بونده خلق

﴿ ۴۱۳ ﴾

(ش) انی (عستان) م (ده) و بر (بدن) یو (طایفه) م (دماغ) م (خرد) عقل (معتر) عتر لیش (کن) ایله (معنای اشارتی) (و ابتغوا الیه الوسيله) آیت کریمه سی سر نمحه بوعشق و معرفه الله خود بخودانه وصلت میسر دکلدر ای مرشد راه خدا اولان پیرم شراب عشق الهی بی نوش ایدوب فیوضات ربانیه به مظهر یشک و فتنه بر منانه و بی نواله دخی افاضه فیض خدا ایلوب بوطایفه ربانیه ایله دماغ عقل و جانری معتر و معطر ایلید سن

﴿ اگر فقیه نصیحت کند که عشق مباز * پیاله بدش کودماغ را ترک کن ﴾

اگر فقیه نصیحت ایلر سده اکا عشته سعی ایتدک بر پیاله و بر دی دماغکی تر ایله (مفردات) (اگر فقیه) م (نصیحت) م (کند) اید (عشق) م (مباز) اویفه (پیاله) قدح (شهره) و حدیه (ده) و بر (ش) اکا (کو) سو به (دماغ را) م (تر) نازه (کن) ایله (معنای اشارتی) اگر دماغ جانی هوای نفسانیه ایله مختل اولمش فقیه ظاهر پرست بز عشق الهیه دن منع ایدوب کل بوعشق سعی و طلب ایله دیو فساد طبعی اظهار ایلد کده توجده ایلید اکا شرف رهان عشقندن بر جرعه لذت رو حانیت بخش ایله و دی که اول قسور و مشر دماغکی بوجر عده شراب عشق خدایه تازه و تر ایله که دماغک فساد و اختلال دفع اولوب انی دخی انصافه کتوره سن

﴿ ازین مرقع خرقه چه نیک در تنکم * یک کرشمه صوفی و شمع قلندر کن ﴾

بومر قع خرقه ددن زباده مضطرب بر صوفیانه کرشمه ایله بی قلندر ایله (مفردات) (ازین) بوندن (مرقع) بامه لیش (خرقه) م (یک) زیاده (در تنکم) طارقمه م (یک کرشمه) بر ناز ایله (صوفی و ش) صوفی کبی (م) بی (قلندر) م (کن) ایله (معنای اشارتی) در بادن ادر کن ماهی خای کبی لذت روحانیت اولمیردی مجرد تغییر شکل ایدوب خرقه مرقع ایله صوفی محققه شکانده اولان صورت پرستلکدن و تلبیدن کولم بکرتوب زیاده مضطرب اولمش کرم و عنایت ایله بز کوز اوجیله بر نظر بیروب بی ظاهر خراب و باطنی معرور بر قلندر مشرب ایلید سن

﴿ پس از ملازمت عیش و عشق مهر و بان * زکارها که کنی شعر حافظ آزر کن ﴾

ماهر و زک عیش و عشق ملازمتد نصرکه ایشلردنکه ایلر سن حافظک شعر بی از پیاله (مفردات) (پس) صکره (از) من (ملازمت) م (عیش) سرور (عشق) م (مهر و بان) آتی یوز اولر (زکارها) ایشلردن (کنی) ایلر سن (شعر) م (حافظ) م (از بر) حفظ (کن) ایله (معنای اشارتی) ای سالک قدش سندی انوار تجلیات الهیه ک مظهری مشایخ عظامک عشق و سرور ایله اولان مجاس و صحبت جافتار بی ملازمتد نصرکه ایشلردن برایشکله ایلر سن حافظک اسان غبله اسرار طریقتدن و عاوم ادبیه ربانیه دن بیان ایلدیک شرفی از بر ایلید سن

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ ۱۰۴ ﴾

﴿ ش ﴾

و مهر و عشق ملازمتد نصرکه ایشلردن حافظک شعر بی از پیاله یعنی اول ملازمتد نصرکه ایشک حافظک شعر بی از برک اولسون حاصلی اندنصرکه بوکا مشغول اول دیکدر (وله ایضا)

(شراب اهل کش و روی مه جینان بین * خلاف مذهب آنان جلال اینان بین) * محصول بیت * شراب اهل چک و مدجینلر
 یوزینه باقی یعنی باده ایچ و محبوبی سیر ابله صورت پرست صوفیانه مذمت خلافتیجیه دلبرلر جائله باقی یعنی روی محبوبانی
 سیر ابله (بزرگدانی ملع کند هادارند * درازدستی این گونه آستینان بین) دانی ملع انواع رنگلی به لرله بمانش خر قندیه دیرلر
 کند هادارند بیور دینی سارقان کنایه در زیر قدیم الایمه اوغر برکنه واسطه سیله اوغر باقی ایدرلر ایش مثلاوگ بر برینه
 کند اتارلر مش واول کنایه اولک اوسته

خو شراب اهل کش و روی مه جینان بین * خلاف مذهب آنان جلال اینان بین *

فرمزی شرابی چک و آی التولرلک یوزنی کور التولرلک مذ هبک خلاقی یونلرلک جلالی
 کور (مفردات) (شراب) م (اهل) فرمزی (کش) چک (روی) یوز (مه جینان)
 آی التولرلک (بین) کور (خلاف مذهب) م (آل) انلر (جلال) م (اینان) یونلر
 (بین) کور (معنای اشارتی) ای عاشق چکرلک فانی کوز کدن روان ایدیمی درد
 عشق چک و انوار محمدیه مک مظاهری اولان وارث انبیاک و عارف بالله لک جلاله
 نظر ابله اول بی ذوق اولان صوفی خشک صورت پرستلرک مذ هبک خلافتیه
 جبهه سنده آن محمدی واطیفه ربانی اولان عشق جلاله نظر ابله

خو بزرگدانی مرقع کندها دارند * درازدستی این گونه آستینان بین *

مرقع دلقک اشته کندلر طوتارلر یوقیسه بکلورلک الی اوزونانی کور (مفردات)
 (با) لاملا بسا (ز ز) الت (دانی مرقع) بادهل خرقة (کندها) کندلر
 (دارند) طوتارلر (دراز) اوزون (دست) ال (با) مصدریه (این) بو (گونه)
 قصه (آستینان) بکلورلک (بین) کور (معنای اشارتی) صوفیانه لباسله خانی
 هوای نفس جانله انواع کراستلری مباح مرتبه سنده قیاب تغییر الشکل لاجل
 الاکل ایلین درویش و شیخ مر ایلر خستلر اولر کچی عوام کانهوامی اولاق ایچون
 اول یادهل خرقة لک اشته کندلر طوتارلر بوضال و مضل اولان مر ایلر بختلرک
 خسارتلر بی کور که نه حضرت الهیون قور قور و نه خلق عالدلر اوتانورلر اعاداللله
 آسالی من شرور هم

خو بخرمن دوجهان سرفروغی آرند * دماغ و کبر کدایان و خوشه جینان بین *

ایکی جهان خرمنه باش اکزل کدالک و خوشه جینلرک دماغ و کبری کور
 (مفردات) (با) لاملا بسا (خرمن) م (دو) ایکی (جهان) م (سر) باش
 (فرو) اشاغی (نمی آرند) کتورمز (دماغ) غرور (کبر) م (کدایان) تغیر
 (خوشه جینان) بشاق دیوشر بیلر (بین) کور (معنای اشارتی) اذم الفقر
 فهو الله (حدیث شریفی سرچینه فقر نامه واصل اولوب خرمن معرفت الهی سندن
 خوشه چین اسرار الله اولان عاشق صادقک استغنا واجتبابلری کور که (وهم)
 حرامان علی اهل الله) دیوب ایکی جهانک خرمن مشهاته انتفات و رغبت ایلرلر

خو بهای نیم کرشمه هزار جان طلبند * نیاز اهل دل و ناز نازیشان بین *

کوز اوجبله یارم نذر بهاسی یک جان طلب ایلرلر اهل دلک نیازنی و نازینلرک نازنی
 کور (مفردات) (بها) م (نیم) یارم (کرشمه) ناز و کوز اوجبله نظر (هزار)
 یک (جان) م (طلبند) طلب ایلرلر (نیاز) م (اهل) م (دل) کوکل (ناز) م
 (نازیشان) نازیلر (بین) کور (معنای اشارتی) محبوب حقیقی طرفندن بر نظر
 و بر ادنی انتفات بهاسه دوجهان نه اوله هر نفسده یک جان طلب ایدرلر انکیچون
 درگاه حقه جان بذل ایلین اهل دلک و نازین خدا اولان اهل عرفانک نیازلری

خو کور که *

زیرا چین ده خم ده بولکم معناسه در
 اما معسان نظر اوانسه چین اعم درخدن * محصول بیت * یار بر چین ابرو سندن کرهی آچاز یعنی خشم و غضبی ترک ایلر یعنی
 عشاق جانبندن هر قدر که نیاز و مسکن وافع اولسه جانان آندن مشط اولوب چین ابروی کیدرمر پس اهل دلک نیازنی
 و نازین محبوبلرک ناز و استغنا سنی کور حاصلی عشاقه نیاز و محبوبله ناز لازم اولدین بیلدر

(حدیث عهد محبت زکس نمی شنوم * وفای صحبت یاران و هم نشینان بین) حدیث عهد محبت لامیه در
 وفای صحبت لامیه و یارانیه اضافت مصدرک قاعله و یا مقوله اضافتی قیلندلر و وا و حرف عطف هم نشینان
 یارانیه معطوفدر * محصول بیت * عهد و محبت سوزینی کیسه دن ایستم یعنی محبتیه وفا و عهد ایدر کیسه ایستم یاران
 و هم نشینانک وفای صحبتی کور یعنی کیسه صحبت حقنی رعایت ایلر جمیع یاران و هم نشینلر یوقالدر دیمکدر یا خود صحبتیه وفا ایلرک
 یاران و هم نشینانک حالیه رغبتیک دکل (اسیر عشق شدن چاره خلاص نیست * ضمیر عافیت اندیش پیش پنهان بین) عافیت قابله
 اونجه سلامت معناسه در و قافله اونجه
 صولک معناسه در یونلر ابرکینده تحمیلی
 وار پیش پنهان الف و نونه جمع اولدی
 ذری العقولده سفارلقه پیش بین وصف
 ترکیبدر اولک کور یعنی صولک
 فکر ایدیمی که کندلرک و صفیدر
 * محصول بیت * عشقه اسیر اولوق نیم
 دنیا ایتلا سندن خلاصه چاره در یعنی
 عشق سیله دنیا اضطرار سندن قور نامه
 چاره در حاصلی بن عاشق اولمسه قیود
 دنیا دن خلاص یوادم پس پیش بین
 عاشق لک عافیت اندیش فکرینی کور
 و یا صولک کور و کوز دیمی و ایلر بین
 و عافیت اندیش ایلین عاشق لری کور یعنی
 فوت قاکر زینی کور حاصلی بن پیش
 بین و عافیت اندیش اولوق سیله عاشق
 اولدم و دنیا سندن خلاص یوادم
 دیمکدر (غبار خاطر حافظ بیرد صیقل
 عشق * صفی آینه پاک دینان بین)
 غبار خاطر حافظ لامیه در در صیقل عشق
 بیایند صفای آینه پاک لامیه و بیایند در
 و پاکد شاه اضافت لامیه در * محصول
 بیت * حافظ خاطر غبارینی عشق
 صیقلی ایلندی یعنی عشق صیقلی خاطر سندن
 کدورتی ایلندی پاک دینلرک آینه پاک
 صفایینی کور یعنی پاک دللرک صفایینی
 کور آینه دن یونلر مراد قیلدر یعنی
 حافظ پاک دللی اولدیمچون پاک دینلدر
 و دنک صفاسه سبب عشق پاک دینان
 رینه پاک پنهان باز لک ارفاقیه عینه
 مطلع دکل ایش (وله ایضا) (نکته دلکش
 بگویم خال آن مهر و بین * عقل و جان
 رابستد زنجیر آن کس و بین) نکته دلکش
 پنهان مهر و وصف ترکیبدر رابستد زنجیران
 کس و لامیه در * محصول بیت * کوکل
 چکیچی یعنی کوکل آینه و جذب ایدیمی
 نکته سوبلیم یا خود اضافتدن مطلع

کور که صد عز دل و حقانله بر آن حضور حضرتدن جدا اوازلر

خو حدیث عهد محبت زکس نمی شنوم * وفای صحبت یاران و هم نشینان بین *

محبت عهدیک سوزنی کیسه دن ایستم یارانک و صاحب لک صحبتی وفاسنی کور
 (مفردات) (حدیث) سوز (عهد) زمان (محبت) م (زکس) کیسه دن
 (نمی شنوم) ایستم (وفای صحبت) م (یاران) م (هم نشینان) صاحب لک (بین)
 کور (معنای اشارتی) (الاخلاء یومئذ بعضهم ابصروا الا لعین) آیت کریمه سی
 سرچینه محبت زمانک وفاسی کلامی اهل تقواک و عشاق خدایک غیری کیسه دن
 دکل و اهل تقواک غیری دن وفا اومازم اما مصاحبتی الله ایچون اولان یارانک و اخوان
 صادقینک صحبتی وفاسنی کور که دنیا و آخرتده مسئله ری باقی اولوب (و حسن اوشت
 رفقا) آیت کریمه سرچینه جنده دخی بیله اواسلر کر کدر

خو اسیر عشق شدن چاره خلاص نیست * ضمیر عافیت اندیش پیش پنهان بین *

عشق اسیری اولوق نیم خلاصه چاره در پیش پنهانک عافیت فکر ایدیمی ضمیرینی کور
 (مفردات) (اسیر عشق) م (شدن) اولوق (چاره خلاص) م (من) بن (است)
 در (ضمیر) قاب (عافیت اندیش) عافیت فکر ایدیمی (پیش پنهان) اوکن کور یعنی
 (بین) کور (معنای اشارتی) حضرت الهی و اهل اللهک عشق و محبتیه اسیر اولوق نیم
 و رطاهلا کدن خلاصه و اهل الله ابله محبتیه چاره و سیدر که (المع مع من احب) در
 ای سالک اوکن کور بیلرک عافیت فکر ایدیمی ضمیرینی و ملا مظهرینی کور که
 دار خلد دخی نعم علیهم اولان صدیقین ابله برابر اولمدر

خو غبار خاطر حافظ بیرد صیقل عشق * صفای آینه پاک دینان بین *

عشق صیقلی حافظ خاطرک غبارنی ایلندی پاک دینلرک پاک آینه سندن صفاسنی
 کور (مفردات) (غبار) توز (خاطر) م (حافظ) م (بیرد) ایلندی (صیقل)
 جلا (عشق) م (صفای آینه پاک) م (پاک دینان) م (بین) کور (معنای
 اشارتی) (المشق نار فی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سرچینه بحمد الله آتش
 عشق الهی حافظ قایدن غبار ماسوای احراق ایدوب انوار تجلیات ذات خدایه
 مستند و پاک ایلدر پاک دینلرک پاک آینه سندن صفاسنی کور که (ایس فی جتی
 سوی الله) کلامی سرچینه قایلدر حضرت الهی عشق سندن غیری رفته یوفدر

خو له ایضا *

خو نکته دلکش بگویم خال آن مهر و بین * عقل و جان رابستد زنجیر آن کس و بین *

خو کور که *

اوله و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل و توسط ابله پس معنی برداکش نکته دیم اول مهر و نون حالتی کور و سیر ابله یعنی
 نکته دلکش اول جانانک حالتی کور دیمکدر عقل و جان اول زنجیر کس و نکته دلکش بگویم خال آن مهر و بین
 مفیدر مصرع ثانی نکته دلکش نکته سیدر

(عیب دل کردم که وحشی وضع و صحرایی مباش * گفت چشم نیم مست ترک آن آهو بین) عیب دل اضافتی مصدرک مفعولک
اضافتی در و کردم مفعولک مفعولیدر که حرف بیان وحشی وضع و صحرایی اقسامند و مصدر مراد طبع و وحشی طبیعتی
دیگر صحرایی یا حرف نسبت مباش فعل نهی مخاطب اوله دیگر چشم نیم مست بیایه قتی سرخوش اولیایه نیم مست در لرزه که
اضافه بیایه در آنه اضافه لامیدر آهودن مراد جاناندر * محصول بیت * کوکله عیب ایلده که وحشی طبیعتی و صحرایی

وقایع نوره غرق ایدیمی ذات واجب الوجوده قصر نظر ایلده و عقل و جانکی انجیق
زنجیر عشق خدایه بند ادوب قبض و نجایات انوار ذات خدایه نظر ایلده

عیب دل کردم که وحشی وضع و صحرایی مباش * گفت چشم شکر و شیرین آن آهو بین *
کوکلی عیب ایدم وحشی اسلوب و صحرایی اولدیدی انک شیری زیون ایدیمی
کوزنی و اول آهونک نازنی کور (مفردات) (عیب) (م) (دل) (کوکل) (کرم)
ایلم (وحشی) آمدن قاجیمی (وضع) (اسلوب) (صحرایی) (م) (با) (نسیه)
(مباش) اوله (آفت) دیدی (چشم) (کوز) (شیرین) (ارسلان) طو بجی (شیر)
ناز (آن) اول (آهو) جیمین (بین) کور (معنای اشارتی) (وما خلقت الجن
والانس الا لعبدون) آیت کریمه سی سر نجه کوکله تعیب ایدم باعث خلقت
تخصیل معرفه الله انکی نیچون وحشی و صحرایی حیوان صفات و هوای اولوسین اوله
کوکله دیدی (قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن یقلبہ کیف یشاء) انک ارسلنا
زیون ایدیمی و مستغنی بالذات اولجی نظر واستغناسته نظر ایلده که قبضیه اوله سن

حلقه زلفش تماشاخانه باد صباست * جان صد صاحب دل انجاسته * هر مو بین *
انک زلفک حلقه سی باد صباست تماشاخانه سیر هر مو به آند بوز صاحب دلک جانی
باغلمش کور (مفردات) (حلقه زلف) (م) (ش) (انک) (تماشا) (م) (خانه) (م) (باد)
بل (صبا) (م) (است) (در) (جان) (م) (صد) (بوز) (صاحب) (م) (دن) (کوکل)
(انج) (آند) (بسته) (باغلمش) (هر مو) (هر قیل) (بین) (کور) (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقتیک دایره اسماء و صفاتده هر برایشا بر اسماء مظهر اولمشدر انکیچون
اهل فیضک خانه تماشا سی و نظر کاهی انجیق خدانت اراده سنده در زیر حق تعالی
هر بر اسماء بوز یک صاحب دلک جانی باغلمشدر سندخی اکا نظر ایلده سن

عابدان آفتاب از دایره مانغا فلند * ای ملامت کو خارا رومین ورو بین *
آفتاب پرستلرم دایره من دن غافلدر ای ملامت کو الله ایچون نیم بوزمه باقه انک
بوزنه باقی (مفردات) (عابدان آفتاب) کونش طیاره (از) من (دلبر) (م) (ما) (بز)
(غافلدر) غافلدر (ای ملامت کو) ای ملامت سولجی (خدارا) الله ایچون (رو)
بوز (مین) (کوره) (رو) (م) (بین) (کور) (معنای اشارتی) مظهر قهر و ضلالت
اولوب آفتاب پرست اولانلرم بزم مبدود باقی اولان محبوب حقیقتیک اسرار انجاستدن
وقهر و جلالتدن فی خبر و غافلدر ای حالات سینه عشقه اوم و انکار ایدیمی الله
ایچون نیم بوزمه واحوله باقه همان حضرت مقاب القلوبک نجاسته نظر ایلده که
(قل کل من عند الله)

عز زلف دل دزدش صبار ایددر کدن نهاده * باهوا داران ره و حیلده هندو بین *
انک دل دزد زلفی صبارک بو بینه شر قودی ره و عاشانه هندونک حیلده سنی کور
(مفردات) (زلف) (م) (دل دزد) کوکل سرق ایدیمی (ش) (انک) (صبارا)
صبارک (بند) (باغ) (دکردن) بو بینه (نهاده) قودی (با) (للملابسه) (هواداران)

ایلمدی معلوم اوله که هند بلخان و کر یز باغی قیغان و مسافر کش و حیلده باز اولاندر انکیچون حیلده هند و بیوردی
مملکتده متولد و حاصل اولاندر و یا یله
عابد کرک هند دیارنده حاصل اولسون کرک اولسون لیکن بونده ضرورت قافیه ایچون و اوله اولمق لازمدر * محصول بیت * جانانک
کوکله اوغر لیمی زلفی صبارک بو بینه بند بر اقدی یعنی بونده زنجیر اوردی بولجی محبه هندونک حیلده سنی کور یعنی صبا که بولجیدر
وزنه یار و هر ایدر حیلده که دیندر زنجیر اوردی ره و دمن مراد صبارد و هندونک زلف جاناندر و صبا که کور دن وزانه بند استعاره
ایلمدی معلوم اوله که هند بلخان و کر یز باغی قیغان و مسافر کش و حیلده باز اولاندر انکیچون حیلده هند و بیوردی

محب طو بجیلر (رهرو) بول کیدیمی (حیلده) (م) (هندو) سیاه (بین) (کور) (معنای
اشارتی) اول مقاب القلوبک کوکلدره اولان نصرف و تغلبی کور که (وسار عوا
الی مغفره من ربکم) امر نه امثالا کجه و کوندر الله بولنه باد صبا کی سنی ایدیمی
طالب صدا دقت قلبی اوزره قبض و حبس باد صبا بشریه دن بر بند و بر پرده قودی
و آداب شرع اوزره راه مستقیمه کیدن عاشقانه اول فاعل مختارک قسوت
وضلالله اولان تقلباتی کور که عقار مخبر اولمشدر (بضل من یشاء و یهدی من یشاء)
(لا یسل عما یفعل)

آنکه من در جست و جوی اوز خود یکدوشدم * کس ندیدست و نبیند مثلش از هر سو بین *
اول کیمسه که بن انک طایفه کند مدن بر جانیه اولدم انک مثلنی کیمسه کورمشدر
و کورمن هر بر جانیدن نظر ایلده (مفردات) (آنکه) (اول کیمسه) (م) (بن) (در)
فی (جست و جوی) طلب (او) انک (زخود) کند مدن (یکسو) (بر جانیه) (شدم)
اولدم (کس) (کیمسه) (ندیدست) کورمشدر (نبیند) (کورمن) (مثل) (م) (ش)
آنک (از هر سو) هر طرفدن (بین) کور (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتیک نفسی
و وجودی کندی و سونک طلبی بونده محو فنا ایلدم ذاتنده و صفاتنده و عقولاری عاجز
قلجی افعال حکمت آمیزنده انک مثلنی کیمسه کورمشدر و کورمک دخی ممکن دکادر
همان عجز و تسلیم ایلده هر یوزدن رجسته نظر ایلده سن

حافظ اردر کوشه محراب می ناله رواست * ای ملامت کو خدارا آن خم ابرو بین *
حافظ اگر محراب کوشه سنده ناله ایلرله روادری ملامت سولجی الله ایچون اول
خم ابروی کور (مفردات) (حافظ) (م) (ار) (اکر) (در) (فی) (کوشه محراب) (م)
(می نالد) ناله ایلده (روا) لایق (است) (در) (ملامت کو) ملامت سولجی
(خدارا) الله ایچون (خم) (بوکلم) (ابرو) (قش) (بین) (کور) (معنای اشارتی)
اگر حافظ اول مثل و نظیری اولیان محبوب حقیقتیک ذات بیچونه و غیب هویتنه
دام متوجه اولوب درگاه غرنشده صدهزار تضرع و استعجال ایلده قریب احدیه سنده
وصول ایچون ناله و فغان اباسه روادری احوال عشاقی انکار ایلده ملامت ایدیمی
غافل بر کره انصاف ایدوب اول مستغنی عن العالمین اولان محبوب حقیقتیک علو شسته
بر نظر ایلده که ناله و نیازدن غیری چاره یوقدر

عز از مراد شاه منصور ای فلک سر بر متاب * تبری شمشیر بکرت قوت بازو بین *
ای فلک شاه منصورک مراددن باش چورمه شمشیرک تیرلکنه نظر ایلده بازو سونک
قوتنی کور (مفردات) (از) (من) (مراد) (م) (شاه منصور) (م) (ای فلک) (م) (سر)
باش (متاب) (بوکه) (تبری) (کس کینک) (شمشیر) (قیل) (بکرت) (قوت) (م)
(بازو) (م) (بین) (کور) (معنای اشارتی) بزی عشق و معرفه الله بولنه ارشاد ایدیمی
منصور و مؤید من عند الله شاه حقیقت اولان مرشد کاملک مراددن ای فلکجه
اولان منکر و اهل صورت باش چورمه و احوال غیبی در بن انکار ایلده شمشیرک

(آن که من در جست و جوی اوز خود
یکسو شدم * کس ندیدست و نبیند
مثلش از هر سو بین) * محصول بیت *
اول جانان که بن آتی ارایوب ابر دمده
کند مدن بر جانیه کتدم یعنی انک طایفه
کند مدن کیدم کیمسه انک مثلنی نه کورمشدر
ونه کوره چکدر هر جانی بدن سیر ایلده
(حافظ اردر کوشه محراب رومالدر و است
* ای ملامت کو خدارا آن خم ابرو بین)
* محصول بیت * اکر حافظ محراب
کوشه سنده بوزن سور ترسه روادری
یعنی جازدر ای ملامت سولجی الله
ایچون اول خم ابروی جانی کور که
نجه کوشه محرابه مشا بهد ریس اول
و چله که کوشه محرابه بوزم سور ترم
ایندی ای بی اوم و ملامت ایلین کیمسه
بی بو ایشده معذور طوط (از مراد شاه
منصور ای فلک سر بر متاب * تبری شمشیر
بکرت قوت بازو بین) * محصول بیت *
ای فلک شاه منصورک مراددن باش
د و ندرمه یعنی سر کشاکش ایلک
قلیق کس کینک کور و قوت بازو بین کور
یعنی قلجی کس کین و بازو سی قویدر ایدمی
صفین امر نه مخالفت ایلده حاصلی امر نه
مطیع و متقا د اول دیکدر

(وله ايضا) (شاه شمشاد قدان خسرو شیرین دهنان * که بزرگان شکند قلب همه صف شکنان) شاه شمشاد قدان لامیه شمشاد قدو وصف تر کیدر شمشاد قامنی دیکدر شمشاد شینک فکھی و کسریله شمشاد اما بی الف ونون ادات جعد ر خسرو شیرین دهنان بود لامیه در شیرین دهن وصف تر کیدر طانی آغری دیکر اوار و الف ونون ادات جعد ر شاه مبتد او خسرو واندن بدل ویت ثانی

۴۱۸

تیر الکنه نظر ابله وقوت قدسیه سنی کور که احوال اهل الهی انکار سو و خاندیه سیدر اعادنا لله من ذلک

وله ايضا

شاه شمشاد قدان خسرو شیرین دهنان که بزرگان شکند قلب همه صف شکنان

سرو قدوک شاهی شیرین دهنلرک خسروی که جله صب شکنلرک قلبی مژگانله صبر (مفردات) (شاه) م (شمشاد قدان) سرو بولور (خسرو) بادشاه (شیرین دهنان) آغری طانلور (بزرگان) صبر بکر لیه (شکند) قهر (قلب) بولر (همه) جله (صف شکنان) صف فیر بچیلر (معنای اشارتی) راه عشقه استقامت و اخلاص سایه ینابع حکمت اساندرن جاری اولانلرک بادشاهی اولان مرشد کاملکه جله قیل وقال ابله وزهد و صلاحه خلق اوزره غالب و علو و استکبار اید بچیلری نظر و همت به زبون و مغلوب اید بچیلر

مست بکشدت و نظر بر من درویش انداخت گفت کای چشم و چراغ همه شیرین سخنان

مست اوغردی و بن درویش نظر و التفات ایلدی دیدیکه ای جمیع شیرین سخنانک چشم و چراغی (مفردات) (مست) م (بکشدت) کچیدی (نظر) م (بر) علی (من) بن (درویش) م (انداخت) اندی (گفت) دیدی (چشم) کوز چراغ م (همه) جله (شیرین) طانلور (سخنان) سوزلر (معنای اشارتی) اول پیر مشفق شراب عشق لایزالله مست و مستغرق اولدینی حاله کمال قواضعندن بکاوغرادی بن درویش بی توانک حال پریشانه شفت و مر جله بر نظر بیوروب دیدیکه ای جمیع شیرین سخنانک چشمی و چراغی و حجاب بشریتک مبتلاسی و قیل و طالق کرفتاری

نای از سیم و زرت کیده تھی خواهد بود بنده من شوو بر خور ز همه سیم نشان

قچانه دک سنک کیده سیم و زرت بوش اولسه کرک بنم غلام اول و جمیع سیم تلردن بوش به (مفردات) (نای) نیجه به دک (از) من (سیم) کومش (زر) انون (ت) سنک (کیده) م (نهی) بوش (خواهد بود) اولسه کرک (بنده) من (بنم) غلام (شو) اول (بر) بوش (خور) به (ز همه) جله دن (سیم) نشان (کومش) تانلور (معنای اشارتی) نیجه به دک بوعاربت اولان قیل و قالله و علوم ظاهره فی ثبالتله اضمار و مجاز و فصاحت و بلاغت قیدنده اولوب باقی و لایزال اولان حالات عشق خدادن و انوار معرفه الهی خانی اولور سن کل بکا انابت ابله تسلیم اول که جمیع مظاهر انوار معرفه الهی اولان اولیاء الهی غدا رو حایت بولسن

کز از ذره نه پست مشوم مهر بورز تابناوتکه خورشید رسی چرخ زنان

ذره دن

یعنی بکا عاشق اول تا که مر تبه خورشید ابریش سن دونه دونه ذره ل بردن قاقوب خورشید ابرش بکی کبی حاصلی بنم محبت سنی چرخ چارمین ابرشدر

(برجهان تکیه مکن در قدسی می داری * شادی زهره جبین خور و نازک بدنان) قدسی با حرف و حسنت و می داری ابکی وجهه

۴۱۹

متممدر برسی می میک فکله شراب

و برسی ده میک کسریله ادات حال اوله پس اولکی وجهه اوزر می متصل یازلقی کرک و بیکجی وجهه اوزر متصل زهره جبین و نازک بدن وصف تر کیدر زهره آلتی و نازک بدنی دیکدر زهره بلدزی بر براف کوکب اولد یغیجون آن اثبات ایدر یعنی براف آلتی * محصول بیت * بو پسته مقو اندر جهانه طباته یعنی اعتماد ابله و اگر بر قدح شرابک

و ارایسه زهره جبین و نازک بدن محبوبار عشقه ایج و دیانتک وفا سته اینانه حاصلی عیش و نوشه مشغول اول و دنیا حائنه اعتماد اوله زیر دینک بقای یوقدر یعنی دنیا کیمیه باقی دکل (پیریمانه کش ما که روانش خوش باد * گفت برهبر کن از صحبت بمان شکنان) بیانه کش و صف تر کیدر کشیدندن بی نه چیکجی یعنی قدح ایچجی که روانش خوش باد حشو ملج صنددر بیانه شکن وصف تر کیدر عهد جیحی یعنی وفاسر و غدار * محصول بیت * زم بیانه کش و باده نوش پیر من که روح روانی خوش او اسون دیدیکه بیانه شکنر

صحبتدن برهبر ابله یعنی مصاحبتلردن اعراض ابله حاصلی وفاسر و غدار لره مقارنت ابله (بصبا در چن لاله سحر میکتم * که شهیدان که اندان همه خونین کفتان) که حرف رابط مقول قول شهیدان که اضافتی لامیه و که اسدر کیم معنایه و اند آتک جیحی خونین کفتن وصف تر کیدر قانی کفتلی دیکدر * محصول بیت * سحر و قشده لاله چنده صبا به دیدم که کیم شهیدلر بدر یوقدر قانی کفتلر لاله لری خونین کفتن شهیدیه نشیه ایلش تباهل طریقله

ذره دن کتز دکلسن الحق اوله بجهت چالش ناچرخ اورارق خورشیدک خلوتخانه سته ابریشنه سن (مفردات) (کتر) زیاده اکسک (از) من (ذره) م (نه) دکلسن (پست) الحق (مشو) اوله (مهر) محبت (بورز) چالش (تا) حتی (تاوتکه) خورشید (کونشک) خلوتخانه سته (رسی) ابرشده سن (چرخ زنان) چرخ اورجیحی (معنای اشارتی) کونش فارش و سسته رقص و دور ایلین ذره دن کتز دکلسن الحق اوله که سن اکرم مخلوقاتدن سن ماخلق لیک اولان عشق و معرفه الهیه سسی ابله تا که ذوق روحانیت بولوب سندی آفتاب حقیقینک حضور معنویه سته چرخ و رقص اورارق حرم قدس الهی اولان مقام فریت نامه واصل اوله سن

برجهان تکیه مکن در قدسی می داری * شادی زهره جبین خور و نازک بدنان

جهانه اعتماد ابله اگر بر قدح شراب طوتار ایسک زهره جبین و نازک بدنلر شو فته ایج (مفردات) (بر) علی (جهان) م (تکیه) اعتماد (مکن) ایله (ور) و اگر (قدح) م (با) وحدتیه (می) شراب (داری) طوتار ایسک (شادی) سرور (زهره) بلدز (جبینان) انلر (خور) ایج (نازک بدنان) م (معنای اشارتی) بوجای تحصیل اولوب سر بعه الزوال جهانه اعتماد ابله اکرحضرت اللهک عون واحسانله عشق و معرفه الله شرابندن حفظ و نصیک وار ایسه انوار معرفه الهیه و انوار محمد به ظاهرا و باطنا مستغرق اولان اولیاء اللهک شوق و عشقه نوش ایل و دائم اولیاء الله ایله مصاحبت ابله که صحبت مؤثره و طبیعت سارقه در

پیریمانه کش من که روانش خوش باد * گفت برهبر کن از صحبت بمان شکنان

بنم مظهر عشق الهی اولان پیریمانه جانی خوش اولسون عهدی صبیحیلرک صاحبندن برهبر ابله دیدی (مفردات) (پیر) م (بیانه کش) قدح چیکجی (من) بن (روان) جان (ش) آتک (خوش) م (باد) اولسون (گفت) دیدی (پیریم) م (کن) ابله (از) من (صحبت) م (بیان شکن) عهد فی قیر بچیلر (معنای اشارتی) بنم شراب اندیشه عشق الهی و حقیق زلال معرفه الهیه نوش ایدجی پیر روش ضیمه که الک روح رفق و جی شاد اولسون بکا کمال شفتندن نفس و عوا اهل اولان دنیا بر سنلرک مصاحبندن اعراض و اجتناب ابله دیدیکه علامه عصر اولسه دخی اهل نفس اولان کیمه زده خیر یوقدر

با صبادر چمن لاله سحر میکتم * که شهیدان که اندان همه خونین کفتان

لاله باغچه سنده سحر و قستی صبا به دیدم بوجبع خونین کفتلر کیمک شهیدلر (مفردات) (باصبا) صبا به (در چمن) باغچه ده (لاله) م (سحر) م (میکتم)

دیدیم (شهیدان) م (کاند) کیمارک (این) بو (همه) چله (خونین کفتان)
فانی کفتلور (معنای اشارتی) روضه مجلس اهل اللهده اهل مکاشفه دن برصافی
دادن سحر وقتی سؤال ایلدیمکه بو (موتوا قبل ان تموتوا) سیریک مظهری وکلی
اوصاف بشریه دن منسلخ اولمش میت مختلر (قلاوب الاخراج قبور الاسرار
بیاهم کفتم) سرنبه بوقدر خونین کفتلور عجب کیمک سیف عنا یبیلله شهید
معنوی اولمشلردر

کفت حافظ من وتو محرم این رازنه ایم
ازمی اهل حکایت کن و شیرین دهان

دیدیم ای حافظ بن وسن بوسرک بحر می دکلز قمر می شرابدن و شیرین دهانلردن
حکایت ایلله (مفردات) (کفت) دیدی (حافظ) م (من) بن (تو) سن (محرم)
م (این راز) بوسر (نه ایم) دیکلر (از) من (می اهل) قمر می شراب (حکایت)
م (کن) ایلله (شیرین دهان) اغری طائلور (معنای اشارتی) (رحم الله امر) عرف
قدره ولم یعدطوره) سرنبه دیدی ای حافظ بوعلی حضرت اللهه مفوض اسرار
روحانیتدن و عاشق ایلله معشوق ارا سنده اولان شوه لردن برامه معنوی و ذوق
روحانیدر بن وسن بوسر اسراره محرم دیکلر بزم وظیفه من شراب عشق خدادن و کلات
قدسیه اهل اللهدن حکایت ایلله مردان خدادن استمدادر

دامن دوست بدست آروزدشمن بکسل
مردیزدان شو و این کدر ازا هر منان

دوست دامن الی کتورود شنیدن کسل الله دوستی اول و شیاطیندن ایمن کچ
(مفردات) (دامن) تک (دوست) م (بدست) الی (آر) کتور (ز) من
(دشمن) م (بکسل) کسل (مردیزدان) الله آدمی (شو) اول (این) سلامت
(کدر) کچ (ازا هر منان) شیطانلردن (معنای اشارتی) همان حب فی الله و بعض
فی الله ایلله حضرت اللهک دوستلرله بار اول و دشمنی اولان اهل دنیادن و اهل نفس
و هوادن کسل (اذا ذکر الله خنس الشیطان) سرنبه روز و شب کله توحید و انظاره
جلال ایلله حضرت الهی ذکر دوام اوزره الله دوستی اول انسان و جن شیطانلردن
امین اول و شر لردن خلاص اول

وله ایضا

کابرک راز سنبل مشکین نقاب کن یعنی کدر نبوش و جهان را خراب کن

کل پیراغنه مشکین سنبل نقاب ایلله یعنی که یوزی اورت و جهانی خراب ایلله
(مفردات) (کل برلرا) کل پیراغنه (ز) من (سنبل مشکین) م (نقاب) م (کن)
الیله (یعنی) م (رخ) یکای (پوش) اورت (جهان را) م (خراب) م (کن)
ایلله (معنای اشارتی) ای عاشق صادق (اولیائی تحت قبائی لایعرفهم غری)
حدیث شریفی سرنبه علم و معرفتله و طاعت و کرامتله حسنکی مزاد و پروب کندیکی

هلاک

هلاک الله همان سبب رزق حلال اولان حرف و صنایع و شرف مردان خدا اولان
دیوانه لک و خرابا بایک پرده زنده کلسبرک ذاتکه نقاب ایلله و حال کی ستر ایلوب
ملک جهانی خراب ایلله

بغشان عرق زچهره و اطراف باغرا چون شیشه های دیده ما بر کلاب کن

یوز کدن عرق صایج و باغک اطرافنی بزم کوز من شیشه ری کی پر کلاب ایلله (مفردات)
(بغشان) صایج (عرق) ز (زچهره) یوز دن (اطراف باغرا) م (چون)
مثل (شیشه) شیشه (دیده ما) بزم کوز من (پر) طلو (کلاب) کل صوفی
(کن) ایلله (معنای اشارتی) آتش و حرارت عشقه چهره کدن و وجود ضعیف کدن
عرق و نور صایج ناکه باغ وجود کلک اطرافنی بزم اشک خونا بلله پر اولمش کوز من
شیشه سی کی کلاب ایلله پر ایلله سن زیر ایهسارک نیساتی شمشک حرارتی وارک
کریه سبله حاصل اولدینی کی باغ وحدتده اسرار و معرفت الله کوز یاشیلله و قلب
آتشیلله در

بکشایشویه ترکس پر خواب مسترا و از رشک چشم ترکس رعنا بخواب کن

مست پر خواب چشمک شویه ایلله آج برشکدن رعنا ترکس چشمی خوابده ایلله (مفردات)
(بکشایشویه) ترکس (پر خواب) باغله (ترکس) کوز (پر) طلو (خواب)
او یقو (مسترا) م (از) من (رشک) کونو (چشم) کوز (ترکس) م (رعنا)
کوزل (بخواب) او یقوده (کن) ایلله (معنای اشارتی) ای عاشق عارف ماسوی
اللهدن او یومش و عشق خدایله مست اولمش چشمکی نظر رجعت ایلله بر آج تاکه نظری
الایش ماسواده اولان زاهر خشک و غرض اعلی مغلوب النفس اولان صوفی بک
ریزان رشک و حسددن رعنا ترکس کی زغم ایلدیک کی چشم بیناسنی خواب جبرنده ایلله که
نظرین بیننده فرق ظاهر اوله

ایام کل جو عمر رفتن شتاب کرد ساقی بدور باد کاکون شتاب کن

کل زمانی عمر کی کیمکه استیجال ایلدی ای ساقی باد کاکون دور باد شتاب ایلله
(مفردات) (ایام کل) م (جو) مثل (عمر) م (برفتن) کیمکه (شتاب) بکله
(کرد) ایلدی (ساقی) م (بدور باد کاکون) کل رنگلی شراب دورنه (شتاب)
بکله (کن) ایلله (معنای اشارتی) محسوب حقیقیه و صلت ایامی عمر مر السحاب
اولان عمر کی کیمکه استیجال ایلدی هنوز و صلت میسر اولمیدی ای ساقی شراب
و حدت الهی اولان پیر بری بلا اختیار ماسوادن قطع ایدیمی مصبوغ بصیغه الله
اولان شراب ادنیسه لا یزاید احسان بکله ایلله ککه قبل الموت مراد من
حاصل اوله

بوی بنفشه بشتو زلف نکار کبر بکر برک لاله و عزم شراب کن

بنفشه تک رایحه سنی ایش و نکار زلفنی طوط لاله تک رنگنه باق و شرابه قصدا ایلله
(مفردات) (بوی) رایحه (بنفشه) م (بشتو) ایش (زلف) م (نکار) محبوب

۱۰۶

قنی

(بنفشان عرق زچهره و اطراف باغرا چون شیشه های دیده ما بر کلاب کن) بغشان فعل امر مفرد مخاطب سلاک و صایج
معناسته اصلی بنفشان ایلدی ضرورت و نیاز چون بنفشه قلندی عرق و او حرف عطف اطراف باغ مصرع ثانی به مرهون
شیشه های دیده پسانیه و مایه اضافتی لامیه * محصول بیت * چهره کدن عرقی صایج و باغک اطرافنی بزم کوز من شیشه لری کی
پر کلاب ایلله کوز یاشیلله کلاب اطلاق

ایلدی زرا کلاب کی صافی و شور در
بویت جاناک عرقینک کثری و پر
(بکشایشویه) ترکس پر خواب مسترا *
وازشک چشم ترکس رعنا بخواب کن
شویه بونده ناز معناسته در ترکس پر خواب
مست پسانیه لرد مراد بونده چشم
جاناندر تشبیه کنایه طریقه ایلله و از رشک
واو حرف عطف رشک حسد و غبطه یه ده
دبرل چشم مبتدا ترکس اضافتی لامیه در
بجرا و رعنا به اضافت پسانیه بخواب
با حرف صله خواب او یقو بخواب کن
او یوت دیمکدر * محصول بیت *
چشم مست پر خوابی شویه و نازله آج
اندنصره ترکس رعنا چشمکی خوابده ایلله
یه سنی چشم ترکس او یوت حاصلی
سنگ مستانه چشمک شویه و نازندن
جباب ایلوب و رشکدن کندی بوی او یقو به
اوره مصرع ثانی معنای ترکس رعنا
کوزل او یقوده قبل دین و رشکدن رعنا
ترکس چشمی خوابده ایلله دین کوزلین
بوموب عتدبات سو بکسلر (ایام کل
چو عمر رفتن شتاب کرد * ساقی بدور
باد کاکون شتاب کن) برفتن با حرف
صله ساقی ساقی بدور باد کاکون
با حرف صله و اضافت لامیه و پسانیه در
* محصول بیت * کل زمانی عمر کی کیمکه
شتاب ایلدی یعنی بکله ایلدی چونکه
بویله در ای ساقی ساقی باد کاکون
دور باد شتاب ایلله یعنی بکله ایلله حاصلی
سند قمر می شراب قدحی تیر حیک
دوره کتور یعنی دور مه دوند قدحی
خوش ایدلم باد کاکون (بوی بنفشه
بشتو و زلف نکار کبر * بکر برک لاله
و عزم شراب کن) بوی بنفشه لامیه
و بشتو مقدم مفعولی بونده بشتو بوی
معناسته در یعنی حواس ظاهره بری برشک

معناسته کلور و او حرف عطف زلف نکار لامیه و کبرک مقدم مفعولی عزم شراب مصدرك مفعول اند اضافت در * محصول بیت *
بنفشه قوقو سنی ایش و نکار زلفنی طوط لاله رنگنه نظر ایلله یعنی لاله سیر ایلله اندنصره
شرابه عزم ایلله یعنی اول اوچه بود در نجی بی یار ایلله حاصلی بهار زماننده باد نوش اول دیمکدر

(کار صواب باده پرستیت حافظا * برخیز و روی عزم بکار صواب کن) کار صواب بیانی باده پرست و صف ترکیبید باده به طایبیتی یعنی مد من خرمعنا سته و یا حرف مصد روی عزم بیانی و یا لایه استعاره طریقله * محصول بیت *

کار صواب باده پرستیت حافظا * برخیز و روی عزم بکار صواب کن *
طسوغری کار عا شقافد رای حافظ قالی و صواب ابش قصد بوزین ایله
(مفردات) (کار) (ایش) (صواب) (طوغری) (باده پرستیت) شرابه طایب و با قدر
(حافظ) (م) (برخیز) (قالی) (روی) (بوز) (عزم) (قصد) (بکار صواب) (طوغری)
ایشه (کن) ایله (معنای اشارتی) ای حافظ طوغری ایش و شواب
نفا نیدن سلامت اولان راه مستقیم و موصل الی الله الحق شاقط قدر قالی بونک
کبی صواب ابش عزم وسی ایله توجیه ایله

فانحه چو آمدی بر سر خسته بخوان * لب بکشا که میدهد لبت برده جان *
چونکه کلدک پر خسته نیک باشی اوزره بر فائحه اوقولیکی اچ و خاطر می صورت که سنک
لب لک مرده به جان و بر (مفردات) (فانحه) (م) (همزه) (وحدتیه) (چو آمدی)
چونکه کلدک (بر سر خسته) خسته نیک باشی اوزره (بخوان) (وقول) (اب) (دوداق)
(بکشا) (اچ) (میدهد) (و بر) (للب) (نرمی) (دوداغک) (برده) (اولمه) (جان) (م)
(معنای اشارتی) ای طیب الهی اولان مر شد شفیع چونکه اوزره می شاده
جبال الله ایله خسته و شکسته دل اولش عاشق بیچاره نیک باشی اوزره کلدک صراط مستقیم
اوزره مزم عایهم اولان نبین و صدیقین و شهدالهم معتزله و مشاهده انور
جبال الله ایله استغراق اوزره بر فتح باب اولوب حیات ابدی و سعادت سرمدی
بوقلمن ایچون بر فائحه اوقو و همت حیات بخشک ایله لبکی اچ و خاطر می صورت که
سنک نفس عیسی وارک و نیم نکاه مرده دلره جان و بر بیدر

آنکه بر سر آمد و فائحه خواند و مبرود * کونفسی که روح را یکم از پیش روان *
اول کیمه که عبادت کلدی و فائحه اوقودی و کیدردی اکار نفس صبر ایلونکه
جامعی الی اردنجه روان ایدم (مفردات) (آنکه) (ول) (کیمه) (پرسش) (سوال) (اینگله) (که)
(آمد) (کلدی) (فائحه) (م) (خواند) (اوقودی) (میرود) (کیدر) (کو) (دی) (نفسی) (یعنی) (نفس)
صبر ایله (روح را) (و می) (میکنم) (ایدم) (از پیش) (انکار) (سند) (راون) (کیدیچی)
(معنای اشارتی) اول مر شد جان بخش که بخسته دلک صحتی ایچون مؤیدم عند الله
کلدی و فائحه آیات الهی اوقودی و تبلیغ احکام الله ایله بزی ارشاد و اهد ایلدی بقایه
نشر بف ایلد که بدخشی شکر الله الی اردنجه کا جامعی فدای ایدوبانی خیر ایله باد ایدرم
ای که طیب خست روی زبان من بین * کین دم و دود سینه ام بارد است بر زبان *

ای کیمه که خسته نیک طیبسن بنم زبانک اوستنی کور که بونفس و بوسینه مک دود آهی
لسان اوزره کوکل بو کیدر (مفردات) (ای که) (ای کیمه) (ک) (طیب) (م) (خسته) (م)
(همزه) (خطایه) (روی) (بوز) (زبان) (دیل) (من) (بن) (پرسش) (کور) (ایدم) (بونفس)
(دود سینه ام) (بنم) (سینه مک) (توتونی) (بارد است) (کوکل) (بو کیدر) (بر زبان) (لسان) (اوزره)
(معنای اشارتی) ای درد عشق خسته نیک طیب من بوسی اولان مر شدم بنم

توتونی دلدک اوزرنده کوکل بو کیدر یعنی دلدن تصا عید ایدوب دیدله قرار ایدر حاصلی کوکل نقلی نفس و توتون
ایله تصا عید ایدوب دیدله بار کران اولور

ای حافظ باده پرستک ایو ایشدر یعنی طوغری
طر بقدر پس ایدی قالی و عزم و نیت
بوزینی کار صواب ایله یعنی قصد و نیت باده
پرستک اولسون بونیدن آیرله (وله ایضا)
(فانحه) چو آمدی بر سر خسته بخوان *
ب بکشا که میدهد لبت برده جان
فائحه با حرف وحدت و همزه حرف توشل
خسته بویه در بر سر آمدی به و بخوانه
معنای اولی قابلدر * محصول بیت *
چونکه خسته نیک باشی اوزرنده کلدک
بر فائحه او قوالک اچ که سنک لبت
مرده به جان و برسون و باخود و بر
خواجسته اولوب پیر کلر نیک
عباده سنک کلد که بو غزلی پور مش
(آنکه) بر سر آمد و فائحه خواند و مبرود *
کونفسی که روح را یکم از پیش روان
بر سر اسم مصد در صورت
معنا سته کو خطاب عامدر نفسی یا حرف
وحدت تقدیری نفسی صبر کن در
ضرورت وزن ایچون حذف اولندی که
حرف بیان * محصول بیت * اول کیمه
که عبادت کلدی و فائحه اوقودی
و کیدردی اکادی که بر نفس صبر ایلون
که روحی اردنجه روان ایدم روح
روان جهنده اظافت و ارز پر روح
انسانی به روان دیر بونده ایسه روان
پورمک و کینک معنا سته در پس روان
ایده یعنی ارسال ایدم یکم کیدر ای که
طیب خسته روی زبان من بین * کین
دم و دود سینه ام بارد است بر زبان
ای حرف ند امانادی محذوف تقدیری
ای آن کس که در طیب خسته اسم فاء لک
مفعولته اضافیدر خسته ده یا ضمیر
خطا بدر روی زبان من لایه در کین
اصلی که این در که حرف تعلیل دم بونده
نفس در دود و توتون سینه به اضافت
لایه بار دلد بویه در بار بو کدر بونده
نقات مر ایدر * محصول بیت *
توتونی دلدک اوزرنده کوکل بو کیدر یعنی دلدن تصا عید ایدوب دیدله قرار ایدر حاصلی کوکل نقلی نفس و توتون
ایله تصا عید ایدوب دیدله بار کران اولور

(کر چه تب استخوان من کردز مهر کرم و رفت * همچو نیم نمی رود آتش مهر از استخوان) تب ایسته میندا استخوان
من لایه کرد خبر میندا تب می معناده استخوانه مصر و قدر آتش مهر لایه در مجازا اولکی مهر کنش معناده در وایکجهیسی
محبت * محصول بیت * اگر چه حی بنم کیکمی کنشدن ایسیق ایلدی یعنی کنش ایسیق کنشدن زیاد ایلدی یعنی استخوانی
محکم قیر دردی و کندی اما ایسته کبی
محبت آتش استخوان من کردز مهر کرم و رفت * همچو نیم نمی رود آتش مهر از استخوان *
محبت آتش استخوان من کردز مهر کرم و رفت * همچو نیم نمی رود آتش مهر از استخوان *
محبت آتش استخوان من کردز مهر کرم و رفت * همچو نیم نمی رود آتش مهر از استخوان *

بوز با تم و ظاهر عالم اوزره بر نظر رحمت ایله که بو نفس و بوسینه نالانک آه پردردی
واضه غراب وضه فحالم و چشم کربانم بوجه لسان اوزره کوکل دردی بیان و اشعار در
کر چه تب استخوان من کردز مهر کرم و رفت * همچو نیم نمی رود آتش مهر از استخوان *
کر چه ایسته بنم استخوانی آفتابدن کرم ایلدی و کندی محبت آتشی حی کبی بنم
استخوان من کردز مهر کرم و رفت * همچو نیم نمی رود آتش مهر از استخوان *
ایلدی (ز) (من) (مهر) (کونش) (کرم) (حرارت) (رفت) (کندی) (همچو) (مثل) (تب)
حی (م) (بنم) (نمی رود) (کندر) (آتش) (م) (مهر) (محبت) (از) (من) (استخوان) (کک)
(معنای اشارتی) (بجهیم) (و بجهیم) (آبت) (کرمه) (سجده) (کر چه ایسته) (کبی) (اجزای) (وجودی)
احاطه ایلدین عشق و محبت خدا اول بنم استخوانی و دل و جانم آفتاب حقیقت
انوار تجلیسندن کرم ایلدی و کندی لیکن محبت آتشی حی کبی شمدی بنم
استخوان من کردز مهر کرم و رفت * همچو نیم نمی رود آتش مهر از استخوان *

حال دلم چو حال توست بر آتش وطن * چشم از آن چو چشم تو خسته شدست و ناتوان *
بنم کوکل حالی سنک خالک کبی انک وطنی آتش اوزره در چشم اول سیدن سنک
چشم کبی خسته و ضعیف اولدر (مفردات) (حال دلم) (کوکل) (حالی) (چو حال)
(تو) (سنک) (بک) (کبی) (هست) (در) (بر) (علی) (آتش) (م) (س) (آنک) (وطن) (م) (چشم)
بنم کوزم (از آن) (اندر) (چو چشم تو) (سنک) (کوزک) (کبی) (حسته) (م) (شدست) (اولدر)
(ناتون) (ضعیف) (معنای اشارتی) (بجهد الله) (بنم) (حال دلم) (ای) (محبوب) (محبته) (سنک)
ذاتک محبتی کیدر لیکن بنم کوکل آتش اوزره در اول سیدن مجر د نظر و اقباله بنم چشم
سنک چشم کیدر لیکن بنم چشم ضعیف و خسته اولفله سنک نور ذاتک محتاج در

باز نشان حرارت ز آب دودیده و بین * نبض مرا که میدهد هیچ ز زندگی نشان *
کیرو ایکی کوزم باشد بدن حرارتی تسکین ایله و کور بنم نبضی که هیچ حی تمدن
نشان و برمی (مفردات) (باز) (کیرو) (نشان) (دیک) (تسکین) (ایله) (حرارت) (م)
(ز آب دیده) (کوز) (باشندن) (بین) (کور) (نبض) (طدار) (مرا) (بنم) (مهد)
و برمی (هیچ) (م) (ز زندگی) (حیات من) (نشان) (علامت) (معنای اشارتی) (ای) (بنم)
رحیم و کرم محبوب بنی انوار ذات بیچونکه مستغرق واصل فائله کوزم باشنی و قلبم
آتشی حرارتی تسکین ایله و کور که بنم نبض حیات من هیچ بر نشان و برمی که
حاشقک حیات من دلکه اولدی ایچون حیات من بر اثر فائله شد

آنکه مدام شیشه ام از بی عیش داده است شیشه از چه می و پیش طیب هر زمان *
اول کیمه که دائم بکا شیشه بی عیشدن اوتوری و بر مشدر بنم شیشه می هر زمان
طیب او کنه نین اینور (مفردات) (آنکه) (اول کیمه) (که) (مدام) (م) (شیشه) (م)
(م) (بکا) (از بی عیش) (عیشدن) (اوتوری) (داده است) (و بر مشدر) (شیشه) (م)

مراد باده ذوق و صفا سیدر ایکی شیشه دن مراد قاروره در که ایچنه بول ایدر و طیب مر بضا بولانی انگله کوستر
محصول بیت * اول کیمه که بکا داما با ده ایچون صراحی شیشه سنی و بر مشدی هر زمان طیب او کنه شیشه
می یعنی قاروره می نه ایچون ایلور حاصلی بنم مرضم زیاده مشد اولدی ایچون اولک قورقو سدن قاروره می طیب کوستر

(حافظ از آب زندگی شمر توداد شربت * ترك طيب كن بياخته شربت بخوان) ترك طيب مصدر ك مفعوله اضافتي قيلند

﴿ ٤٢٦ ﴾

(از چه) ندن (می برد) ابنتور (پیش) اولك (طیب) م (هر زمان) م (معنای اشارتی) اول واهب العطايا كه كندو ايله عيش دائمی و عرض جلاله انست ابدی ايتك ايجون (لايه) معنی ارضی ولاسمانی ولكن بس معنی قلب عبدی المؤمن النقی حدیثه برخانه فیض تجلی و مشاهده جالی ايجون پرايسته تجلی اولور سنه منشرح و بر مشد (واينوا ایلد الوسیله) بیور معنی بنم شیشه قلبی هر زمان كندو بلا واسطه فیض و فقه تیله پرايسته قادر ايك بنی وسیله اولان طیب منسوب اولا كنه ايتكده و كرمش بنی انلره صالحه نه حاجت و نه حكمت وارد بلم

﴿ حافظ از آب زندگی شمر توداد شربت * ترك طيب كن بياخته شربت بخوان ﴾

ای حافظ سنك شمر ك بكا آب حیاتن شربت و بردی طیبی ترك ايله كل بنم شربت نسخه سنی اوقو (مفردات) (حافظ) م (از آب زندگی) آب حیاتن (شعر) م (نو) سن (داد) و بردی (شربت) م (م) بكا (ترك طیب) م (كن) ايله (یا) كل (نسخه) م (شربت) م (م) بنم (بخوان) اوقو (معنی اشارتی) ای حافظ سنك اسان غیله علوم لدنیه دن شعر صورتده بیان ایلد بلك اسرار عشق و معرفه الله بكا آب حیات ایلدن بر شربت و حجره نبوتن بررق آفتاب حقیقت بخش ایلدی غیر طیب لری ترك ايله كل بنم شربت نسخه سنی اوقو و وسیله جله دن ار حیدر

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ منم كد شهره شهره بهشق و رزیدن * منم كدیده نیالوده ام بیدیدن ﴾

بنم كد شهره مشهوری عشفه سعی ايتكده بنم كد چشمی آلوده انجمش قبح نظر ايله (مفردات) (منم كد) م (شهره) مشهور (شهر) م (م) بن (بهشق) م (ورزیدن) اوزنك وسی ايتك (منم كد) م (دیده) كوز (نیالوده ام) ملوث ایلشم (بیدیدن) قبح نظر ايله (معنی اشارتی) بحمد الله بن اول كیم بلكه انجق عشق حقیقی اولان حضرت اللهك عشفه سعی ايتكده شهر عالمه مشهورم و مجز بوزنه ماسوی الله شهوت نفسانیه نظریله نظر ايتكده چشم خدایینی آلوده ایتشم

﴿ وفا كنیم و ملامت كشم و خوش باشیم * كدر شربت ما كافر یست رنجیدن ﴾

وفا ایلرز و ملامت چكرز و خوش اووررز پرا انجتمك بزم شریعتده كافر لكدر (مفردات) (وفا) م (كنیم) ایلرز (ملاط) م (كشم) چكرز (خوش) م (باشیم) اولورز (كه) زرا (در شربت) م (ما) بز (كافری) كافرلك (است) در (رنجیدن) انجتمك (معنی اشارتی) حضرت اللهك عهدنه وفا ایلرز و امر دیده لائمك لومندن خوف ایترز و جمع بلاه تحمل ايله خوش دل اووررز زرا راه عشفه بلا و محنه تحمل ایتكم و انجتمك بزم مذهبده كافر لكدر

﴿ به پیر میكده كتم كه چست راه نجات * بخواست جام می و كفت عیب پوشیدن ﴾

مر شده دیدم كه نجات بولی نه در جام می استدی و عیب ستر ايتك دیدی (مفردات)

﴿ به ﴾

اولفه چاره ندر پیر دخی جام می دیدی و دیکه راز اورتك یعنی حضور و صفیا حفظ اسرار خافدر حاصلی سر صفتی جام می دیکه ایدن مرادی یعنی ایتكرك صرینی كز لکده راه نجاتدر

(مراد از تماشا باغ عالم چیست * بدست مردم چشم از رخ توكل چیدن) بدست مردم چشم با حرف مصاحبت و اضافت لامیه لرز مرده دست ایتاتی استعاره طریقه در * محصول بیت * سوال و جواب طریقه بیور بزم مراد من باغ عالم تماشا سندن كوز بیکی ايله

﴿ ٤٢٧ ﴾

(به پیر میكده) میخانه نك پیرنه (كتم) دیدم (چست) نه در (راه) م (نجات) م (بخواست) استدی (جام می) شراب دخی (كفت) دیدی (عیب) م (پوشیدن) اورتك (معنی اشارتی) میخانه عشق خدائك پیر و مر شده دیدم كه بو هوای نفسدن و تعلقات ماسودن نجاتك طریق نه در قلب صافیدن شراب عشق الهی استك و كیمه دن عیب بین اولوب ستارت صفیله عیب ستر ایتكدر دیدی

﴿ مراد از تماشا باغ عالم چیست * بدست مردم چشم از رخ توكل چیدن ﴾

عالم باغك تماشا سندن بزم مراد من ایدر كوز بیكك ايله سنك رخكدن كل دیرمكدر (مفردات) (مراد) م (ما) بز (ز) من (تماشا) م (باغ عالم) م (چست) ندر (بدست مردم چشم) كوز بیکی ايله (از رخ تو) سنك بكا غكدن (كل) م (چیدن) دیرمك (معنی اشارتی) و ما خلقت الجن والانس الایله بدن (آیت کریمه سی سر نجه یوفانی عالم باغك تماشا سندن و جو عالمه كلكدن مراد و حكمت نه در جسد و وسیله بصیرت قلبی اچوب شیوه اسرار توحید طریقه جمع ذرات عالمه انوار نیلیات جمال الهی مشاهده ایتكدر دیدی

﴿ بی پرستی ازان نقش خود بر آب زدم * كه تا خراب كنم نقش خود پرسیدن ﴾

بی پرستلک اول سیدن كندو نقش ایلد اوزره اوردم كه تا كندومه طایعق نقشی خراب ایدم (مفردات) (بی پرستی) شرابه طایعق ايله (ازان) اول سیدن (نقش) م (خود) كندو (بر آب) صو اوزره (زدم) اوردم (خراب) م (كنم) ایدم (نقش) م (خود) كندو (پرستیدن) طایعق (معنی اشارتی) شراب عشق خدای نقوش ایتكده و اذواق روحانیت سبیله كند و نقش هیولانیه می و بوی بقا اولان صورتی صو اوزره نقش کبی سر به ازوال اولد یغن یاوب ترك ایلدم تا كه كندومه طایعق نقی قویوب صورت عالمی خراب ایتكده خالص لوجه الله حق پرست اولم

﴿ رحمت سر زلف تو و انقم ورنی * كشم چون بود ازان سو چه سود كوشیدن ﴾

سنك سر زلفك رحمته و انقم بوخسه اول جانبیدن چونكه جذب اولیه سعی ايتك نه فائده (مفردات) (با) للعلابسه (رحمت) م (سر زلف تو) سنك زلفك اوجنه (وانقم) اعتقاد به (ورنی) بوخسه (كشم) چككك (چو) چونكه (نبود) اولیه (ازان سو) اول جانبیدن (چه سود) نه فائده (كوشیدن) سعی ايتك (معنی اشارتی) لكن باریم بنم اعتقاد انجق سنك رختكه در سعی و طاعتده دكدر بوخسه طرف اللهدن جزب و عون و عنایت اولسه سعی ايتك نه فائده و بر

﴿ زخمت بار بیا موز مهر بارخ خوب * كه كرد عارض خوبان خوشست كردیدن ﴾

خوب رویه محبتی بارك خطسندن او كرن زرا خوبلك عارضی اطرافه طولنق خوشدر (مفردات) (ز) بن (خط) م (بار) م (بیا موز) او كرن (مهر) محبت (بارخ خوب) كوزل یكافه (كه) زرا (كرد) اطراف (عارض) یكاف (خوبان) م

سنك رخكدن كل دیرمكدر یعنی مردم چشمه سنك كل کبی رخی سیر ایلکدر حاصلی سنك جمال جلیلی کور مکدر (بی پرستی ازان نقش خود بر آب زدم * که تا خراب كنم نقش خود پرسیدن) * محصول بیت * بی پرستلک یعنی باد نو شافله انکیچون كندی نقشی صوا و زره اوردم یعنی وجودم نقشی بی ثبات و بقا اعتبار ایلدم صوا و زره نقش کبی تا کیم خراب ایدم كندو طایعق نقشی یعنی غرور و انانیتی افتانك ايجون وجودم نقشی صوا و زره نقشه بکرتدم عدم ثبات و بقا (رحمت سر زلف تو و انقم ورنی * كشم چون بود ازان سو چه سود كوشیدن) رحمت سر زلف تو با حرف صله و اضافت لامیه لرز و اائق اسم فاعلدر طایعق معنایه ورنی بوخسه دیکدر كشم اسم مصدردر چكش یعنی جذبه معنایه * محصول بیت * سنك سر زلفك مر حشده معنایه م بوخسه چونكه اول جانبیدن جذبه اولیه نه فائده چاشمق یعنی سنك سر زلفك قلابنه اعتقاد وار كه بنی سندن یكا جذب ایايه یعنی چك بوخسه اول جانبیدن كه چكش و جذبه اویله چاشمق نه فائده و بر یعنی قلاب زلفك كه بزى سندن یكا چكیه بزم جانبیدن سعی فائده و بر من (زخمت بار بیا موز مهر بارخ خوب * كه كرد عارض خوبان خوشست كردیدن) مهر محبت بارخ خوب با حرف صله و اضافت بیاید در كه حرف تعییل كر دبوته اطراف معنایه در عارضه اضافت لامیه درو خوبانه كذلك كردیدن چكز بلك * محصول بیت * رخ خوبه محبتی خطابردن او كرن زرا خوبلر عارضی اطر افنده چكز بلك خوشدر یعنی خط خوبان عارض خوبانه محبت ایدوب اطر افندن كتمز كر عارض خوبان خطه زیاده ملاعدر كه خط داغ اطر اف رخسار ده اولور

(عنان میبکشد خواهیم تافت زین مجلس * که وعظ بی علان واجبست نشاندن) تافت بونده فعل ماضی در مصدر معنای
دوند ر مک دیمکدر که حرف تعابیل * محصول بیت * بوجلسدن عنانمزی میخانه به دوندنمک دبلرز یعنی میبکشد جاننده کیمک استرز
۴۲۸

(خوش) م (است) در (کرد بدن) طولتی (معنای اشارتی) لطیف و بی
مثل اولان جمال الهی محبتی مظاهر اسماء الله اولاندن او کرن ز پرا (من ارادان مجلس
مع الله فلیجلس مع اهل انصوف) سرنبجه اول محبوبان خدایک اطر افته طولتی
وخصور سعادتلرند اوطورمق وصلت قربت بوندن خوش امر در

عنان میبکشد خواهیم تافت زین مجلس * که وعظ بی علان واجبست نشاندن *
بوجلسدن عنانی میخانه به چورمک ابسترز بر اعلمسزک وعظنی ایشتمک واجبدر
(مفردات) (عنسان) (دیزکین) (میکده) (میخانه به) (خواهیم) (ایسترز) (تافت)
بومک (ز) (من) (این) (بو) (مجلس) م (که) ز پرا (وعظ) م (بی علان) (اعلمسز)
(واجب) م (است) در (نشاندن) (دکده مک) (معنای اشارتی) (صورتد) (قالان)
بت پرستلرک واهل هوالرک مجلسدن اعراض ایدوب اهل الله اولان عاشقارک مجلسنده
ثبات وقرار ایشتمک ایسترم ز پرا اهل عشق واهل حال اولان عوام علمائک واهل
نفسارک صحبتی ترک ایدوب وعظلرینی دلمک واجبدر

مبوس جربل معشوق وجام می حافظ * که دست زهد فروشان خطاست بوسیدن *
معشوقک وجام میک لبندن غیری بی او به ز پرا مرا ایلرک الی او مک خطا در
(مفردات) (مبوس) (نوپه) (جن) (غیر) (اب) (دوداق) (معشوق) م (جام می)
شراب قدسی (حافظ) م (که) ز پرا (دست) ال (زهد فروشان) (زهد) (ص) (بجیلر)
(خطا) م (است) در (بوسیدن) (و مک) (معنای اشارتی) (محبوبک) (کلامک)
وعشق خدایک غیری برشبی اغر که اله ای حافظ ز پرا اول ظاهری ثباب وباطنی
ذباب اولان عوام علمائک وجهله زهادک اغراض وریا اله باغ ایچنده زهر کبی وعظ
ونحیلرینی دلمک اهل سلوک واجبدر

وله ایضا *

می فکن برصف رندان نظری بهتر ازین * بر در میبکده میکن کذری بهتر ازین *
رندل صفته بوندن بکرک برنظر براق میخانه قیسوسنه بوندن ابورک بر کذر لیلله
(مفردات) (می فکن) (براق) (بر) (علی) (صف) م (رندان) (قلندر) (نظری)
برنظر (بهتر) بکرک (ازین) بوندن (بر) (علی) (در) (قبو) (میکده) (میخانه)
(میکن) (کذری) (برکند) (بهتر) بکرک (ازین) بوندن (معنای اشارتی)
ای سالک صادق انصاف ایدوب ایکی جهاندن قطع نظر ایلین قلندران حقیقتلر
بوندن زیاده برنظر اله صدق واخللاصه حضرت الله سک عشق بولده کند یکی
بوندن زیاده تا مقدم اله

در حق من است این اطف که می فرماید * بس لطیفست ولیکن قدری بهتر ازین *
بنم حقهده سنابلک بواطنی که بیورر زیاده لطیفدر ولیکن بوندن ابورک بر مقدار دخی
لطف اله (مفردات) (در حق من) (بنم حقهده) (لبت) (سک دواغک) (این) (بو)
(لطف) م (می فرماید) (بیورر) (بس) (زیاده) (لطیف) م (است) (در) (ولیکن)
م (قدری) (بر مقدار) (بهتر ازین) بوندن بکرک (معنای اشارتی) (اول طالب دیرک)

ای *
معنایه در قدری دالک قهقهله و قدری سکونیه مقدار معنایه در ویا حرف وحدت * محصول بیت * بنم حقهده سنابلک بواطنی
واحسان که بیورر زیاده خوبدر و مقبولدر مقدار بوندن بکرک که یعنی لبک بالغله ایلدیکی افسوسی قبول ایلدک اما بکرک دبلرز
حاصلی لبکدن زیاده انواع فسوس ما مولدرز برا عاشق انده مثلاً ذاولور

زیر علمسز واعظلرک نصیحت و پندینی
دلمک واجبدر یعنی برو اعظ که کندنی
سوزیله عمل ایلله به الیک وعظنی دلمک کرک
زیر اسامهینه تا ثیر ایلر (مبوس جربل
معشوق وجام می حافظ * که دست زهد
فروشان خطاست بوسیدن) * محصول بیت *
ای حافظ اب معشوق وجام می لبندن
غیری بی بوس ایلله ز پرا همدستان مر ایلر
اللی او مک خطا در ز پرا شریمتد عن برز
اللی او مک اجازت وار اما ذراق واعظلر
اللی او مک بر ملتد جائز دکلدر (وله ایضا)
(میفکن برصف رندان نظری بهتر ازین)
* بر در میبکده میکن کذری بهتر ازین *
میفکن می بونده حرف تا کیدر ز پرا فکن
انسر معنایه در حال بو که امر استیبال ایچون
موضر صدر پس تا کید ایچون طو تله
اجتماع صدرین لازم کلور مصدری
افکندن و افکنیدن کلور تخفیف همزه
ایله لغتد بر نشینی برحق اکثرالده
مستعملدر مثلاً الدن براق دیر لصف
بوتک کبی برلده آلائی ویا لک معنایه در
نظری یا حرف وحدت ویا تکبیر به بک
و تر فار سیده ادات تفضیلدر بهتر بکرک
دیمکدر ازین اشارتدر بالفعل ایلان نظره
بر در میبکده بر حرف صله میکن ده میفکن
کیدر مذکور قواعدده کذری یا حرف
وحدت ویا تکبیر در * محصول بیت *
ای جانان رندل آلاینه نظری بوندن
ابورک براق یعنی بالفعل اولان نظر دین بکرک
بر نظر صال میبکده قیسوسنه بوندن ابورک
کذر اله یعنی بالفعل کید بکرک بکرک
کچ و او غره حاصلی مذکور مد عاز ده
ترقی و تصادیدور دیمکدر (در حق من)
لبت این لطف که میفرماید * سخت
خوبست ولیکن قدری بهتر ازین *
الطقدن حر ادا فسوسدر که لب دلبان
انکله مو صوفسدر سخت بونده زیاده
معنایه در قدری دالک قهقهله و قدری سکونیه مقدار معنایه در ویا حرف وحدت * محصول بیت * بنم حقهده سنابلک بواطنی
واحسان که بیورر زیاده خوبدر و مقبولدر مقدار بوندن بکرک که یعنی لبک بالغله ایلدیکی افسوسی قبول ایلدک اما بکرک دبلرز
حاصلی لبکدن زیاده انواع فسوس ما مولدرز برا عاشق انده مثلاً ذاولور

(آن که فکرش کره از کار جهان بکشد * کودرین نکند بفرمانظری بهتر ازین) آن که اصلنده انکس که ایدی ضرورت
وزن ایچون تخفیف قلندی فکرش فکر بونده ترتیب امور معلومه معنایه در نظرده دیرلر و شین ضمیر معهود که راجعدر
کره کافی عجمیک ورائک کسر یله دوک معنایه در عریجه عقده دیرلر عینک ضمیمه از کار جهان اصلنده از مشکلات کار جهاندر
قرینه قائم اولد ایچون ترک ایتدیلر بکشد یا حرف تا کید کشاید فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تخفید مستتر که راجعدر
آچار دیمکدر کو خطاب عام نکند دقیق یعنی ایجه سوز دیرلر درین نکند این اسم اشارتدر قریبه و نکنددن مراد کار جهاندن
کره ایچقدر نظر دین بونده مراد تعریف
کره ایچقدر نظر دین بونده مراد تعریف
کره ایچقدر نظر دین بونده مراد تعریف

ای مرشد شفیق بنم حقهده ارشاد ایچون بوکلات قدسبه بی و بواطنی واحسانیکه
بیورر سن زیاده لطیفدر ولیکن بوندن زیاده لطیف بر مقدار دخی اطف و بیان اله که
کلمات اهل الله (چند من جنود الله) در

آنکه فکرش کره از کار جهان بکشد * کودرین نکند بفرمانظری بهتر ازین *
اول کیمیه که انک فکری جهاتک ایشندن عقده آچاردی بونکدهده بوندن ابورک بر نظر
بیورسون (مفردات) (آنکه) (اول) (که) (فکر) م (ش) (انک) (کره) (دوک) (از)
من (کار جهان) م (بکشد) (آچار) (کو) (سویله) (درین) (نکند) (بونکدهده) (بفرما)
بیورسون (نظری) برنظر (بهتر ازین) بوندن بکرک (معنای اشارتی) (اول) مرشد
حقیقتکه انک فکری و مراد قدسی جهاتک فتنلرین دفع وعقده زین کشاد ایلر اندن
رجا اله دیکه بونکدهده ویا بیان اسرار الهیه بوندن اصلی و بوندن ایدرک برنظر
و بر همت بیورسون

دل بدان رود کرامی چکنم کرندهم * مادر دهر نژاد پسری بهتر ازین *

اول معزز و مکرم محبوبه کوکل و بر میم نیلیم زمانه ما در ی بوندن ابورک بر پسر
طوغور مدی (مفردات) (دل) (کوکل) (بدان) (اول) (رود) (محبوب) (کرامی)
مکرم (چکنم) (نیلیم) (کر) (اگر) (ندهم) (و بر میم) (مادر) (انا) (دهر) (زمان) (نژاد)
طوغور من (پسری) (بر اوغل) (بهتر ازین) بوندن زیاده بکرک (معنای اشارتی) (اول)
وارث پیغمبری واول مرشد راه مهتری معزز و مکرم عند الله اولان محبوب خدایه
ور هر راه هدایه نیجه کوکل و بر میم و نیجه تسلیم کلی اولیم که مادر ایام بوندن ابورک
و بوندن زیاده نظر و همنه عاشق معشوقه واصل قلیچی بر پسر طهور مدی وعاله
بو یله بر مرشد کلدی

ناصح گفت که جز غم چه هنر دارد عشق * کفتم ای خواجه عاقل هنری بهتر ازین *

ناصح بکا دیدی عشق غمدن غیری نه هنر طوتار دیدم ای خواجه عاقل بوندن
ابورک بر هنری وارد (مفردات) (ناصح) م (م) (بکا) (گفت) (دید) (جز)
غیر (غم) م (چه هنر) نه معرفت (دارد) (طوتار) (عشق) م (کفتم) (دیدم) (ای)
خواجه (م) (عاقل) م (هنری) بر معرفت (بهتر ازین) بوندن بکرک (معنای اشارتی)
سرما به سعادت اولان غم عشقند ذوق و خبری اولیان و ناصح و برو اعظ بی ادراک
بکادیدی عشق درد و غمدن غیری نه معرفتی وارد بوندنی شیخک همتیه جواننده
دیدم ای عقل معاشک اسیری خواجه بودرد و غم عشق الهیدن زیاده مقبول هنری
وارد که سن اتی انکار ایدرسن

من جو کوم که قدح کبر و لب ساقی بوس * بشنوی جان که نه کویدد کری بهتر ازین *

بن چون دیم که قدح طوط و ساقینک لبی اوپ سوزی دکلله ای جانکه بر غیری کیمیه
بوندن ابورک سوز دیمز (مفردات) (من) (بن) (جو) (چونکه) (کوم) (دیم) (قدح)
م (کبر) (طوط) (لب) (دوداق) (ساقی) م (بوس) (اوپ) (بشنو) (ایش) (ای جان) م

۱۰۸

(من که کوم که قدح کبر و لب ساقی بوس * بشنوی جان که نه کویدد کری بهتر ازین) بعض نسخه ده من که کوم بر بنه من
جو کوم واقعدر بویه اولنجه چوادات تعلیل در چونکه معنایه * محصول بیت * خطاب عام طریقه بیورر بن که سکادیم که
قدح طوط یعنی باده نوش ایلله و ساقینک لبی اوپ بندن بوسوزی ایش اتی جان که بر غیری کیمیه بوندن بکرک و ابورک سوز سوزن
یعنی بندن بوندی طوط که سکابوندن بکرک بند کیمیه و بر مرز

(كلك حافظ شكرين بيوه نبا تيست بچين * كه درين باغ نيائي نغري بهتر ازين) بونده كلك دن مراد قلدر شكرين شكرلي ديمكدر نيادن مراد چن جنسيدر وبا حرف وحدت بچين فعل امر محاط بدر ديو شر معنائنه كه حرف تعليل درين باغدن مراد دنيا در شر بيوه معنائنه در * محصول بت *

[illegible]

(حافظ زخو رو بان بخت جزان قدر نیست * کر نیست رضای حکم قضا بکر دان) رضای باسی تنکیر ایچو ندر

﴿ ۴۳۲ ﴾

حافظ زخو رو بان بخت جزان قدر نیست * کر نیست رضای حکم قضا بکر دان

ای حافظ خوب روزدن سنک بختک بوقدرن غیری دکرا کر سنک رضک بوق ایسه
قضاک حکمتی دوند (مفردات) (حافظ) (ز) من (خوب رو بان) کوزل بوزاول
(بخت) سنک بختک (جزان قدر) بوقدرن غیری (نیت) بوق (کر نیست رضای)
سنک رضک بوق ایسه (حکم قضا) (م) بکر دان (دوند) (معنای اشارتی) ای حافظ
نصیبک وجهت صاحب اهل الله بوزدن فیض الهی ودوات روحانی بوقدرن غیری
دکدر فیاض تعالیک حکم وقضا سنه تسلیم وراضی اولقی لازمدر اگر سنک رضاک
بوق ایسه قضاک حکمتی دوند و بجز اعتراف ایله

﴿ و له ایضا ﴾

کر شمه کن و بازار ساخری بشکن * بغیر رونق ناموس سامری بشکن

بر کر شمه ایله و ساحرک بازارنی قیر و کسر ایله غنایله سامری سنک رونقنی قیر و کسر ایله
(مفردات) (کر شمه) (بازار) (کن) (ایله) (بازار) (م) (با) (مصدریه)
(بشکن) (قیر) (با) (لایله) (غنایله) (کوزاول) (ظرف) (رونق) (ناموس) (آدوسان)
و عرض (سامری) حضرت موسی علیه السلام قومک زرو سیندن بوزاغی بیان کافر
(بشکن) (قیر و کسر ایله) (معنای اشارتی) ای موسی علیه السلام مشرب سما دنده
اولان مرشدعالی جامع رحمت ایله و بر اظهار عصای کرامت ایله نفس و شیطان
ساحرک بخت بازارنی و شجر و خیلاترینی محو و ابطال ایله و بر اطفاف نظر ایله (وزن) ایله
اشیطان اعمالهم (آیت کریمه) سر نجه سامری کبی اعمال قیحه لری کوزل کوسر بجهی
شیطانک عرضنی و ناموسنی کسر و ازاله ایله

بیاده سر و دستر عالی یعنی * کلاه کوشه بآیین دابری بشکن

عالم خفقت سر و دستاری ایله و بر یعنی کلاه کوشه سنی دایرک آینه قیر (مفردات) (بیاده)
ایله (د) (و) (سر) (باش) (دستار) (صارق) (عالی) (بانیس) (کلاه) (م) (کوشه) (با) (لایله)
(آیین) (رسم و عادت) (دایر) (م) (با) (مصدریه) (بشکن) (قیر) (معنای اشارتی) بعض حکمت
اظهار بجز: رسول الله علیه السلام اولان امرار ایله دن و کرامات غیبیه دن منکر
انکارنی و محبت مجتبی زباده ایتمک ایچون و عالم خفقت سر و دستار ایله و زینت دنیا ایله
عجب و غرور بزی از الله ایچون سندخی اظهار ایله ناکه محبوب خدا اولانلرک عند الله قوت
قدسه لرین و قدر عالین بیلوب عجب و غرور بزی از الله اهل الله تسلیم و تابع اولان

زلف کوی که آیین سر کشی بگذار * بغیر کو که سپاه ستگری بشکن

زلفک دیکه سر کشک عادتنی فوسون غنایله کدیبه ظلمک عسکرینی قیرسون (مفردات)
(با) (لایله) (زلف) (م) (کوی) (دی) (آیین) (عادت) (سر کشی) (باش) (چکچیک) (بگذار)
قو (با) (لایله) (غنایله) (کوز قیق) (کو) (و) (ایله) (سپاه) (عسکر) (ستگر) (ظلم) (با) (مصدریه)
(بشکن) (قیر) (معنای اشارتی) ای مظهر اطف الهی اولان مرشد شفیق عالی جاء
میراث محمدی اولان خلق عشقک مقتضایه بزی اشف و احسانه و بزه حسن نظر له

﴿ نفس ﴾

محصول بیت * ای حافظ کوزلردن سنک

طالعک بوقدرن غیری دکدر ریعی
طالعک شدی اولان دن غیر دکدر اگر
بوطامه رضک بوقنسه حکم قضا و قدری
دوند حاصلی سکا ازاده خوبلدن جفا
چکمت ویرندی بکنر سنک حکم ازلی بی
دوند رود بایک کبی ایله بونک کیسیر
محله حواله در (وله ایضا) (کر شمه کن)
و بازار ساخری بشکن * بغیر رونق
ناموس سامری بشکن (کر شمه یا حرف
و حدت سامری یا حرف مصدر رونق
ناموس لایله ناموس بونک کبی برده عرض
معنا سنه در * محصول بیت * بر کر شمه

و نازو شویه ایله بخارلق بازارنی صی یعنی
سحار لغی بطل ایله و غنایله سامری سنک
ناموسی رونقنی و ایضا فتنی کسر ایله یعنی
عرض و وفای بی بوز سامری قصه سی
سابقه فصل ذکر اولمش حاصلی بر کر شمه
ایله عالی مسخو ایله ساحرک سحر ایله
ایله دیکه کبی و شجر وجود و یرمه بلکه
کر شمه ایله ابطال ایله (بیاده سر و دستار
عالی یعنی * کلاه کوشه بآیین دابری
بشکن) * عالی یا حرف تنکیر یعنی مصراع
ثانی به مره و ندر بآیین یا حرف مصاحبت
آیین رسم و قانون معناسند در * محصول بیت *

خلق عالمک سر و دستارینی باده و بر یعنی
سر افکنده و بریشان دستار ایله یعنی کلاه
کوشه بی دایرک رسم و قانون ایله قیر حاصلی
کلاه کوشه بی دایرک آیین و اسلو بیه
قیر و بوب عشقنی خراب ایدوب دستارینی
بریشان ایله یعنی اهل عالی دایونه و مجنون
ایله (زلف کوی که آیین سر کشی بگذار
* بغیر کو که سپاه ستگری بشکن) * محصول
بیت * زلفک دی که سر کشک رسمنی ترک
ایله غنایله کده دی که سر کشک و ظلم عسکرینی
کسر ایله یعنی سر کش و ظالم اولمه دیکدر

﴿ ۴۳۳ ﴾

﴿ ۱۰۹ ﴾

متعلق مصالح فارسی دایله بازسون پس انک قیوسته منسوب اولد ایچون دری دیدیلر فارسی دله

﴿ ۴۳۴ ﴾

﴿ ۱۰۹ ﴾

﴿ ۴۳۵ ﴾

﴿ ۴۳۶ ﴾

﴿ ۴۳۷ ﴾

﴿ ۴۳۸ ﴾

﴿ ۴۳۹ ﴾

﴿ ۴۴۰ ﴾

﴿ ۴۴۱ ﴾

﴿ ۴۴۲ ﴾

﴿ ۴۴۳ ﴾

﴿ ۴۴۴ ﴾

﴿ ۴۴۵ ﴾

﴿ ۴۴۶ ﴾

﴿ ۴۴۷ ﴾

﴿ ۴۴۸ ﴾

﴿ ۴۴۹ ﴾

﴿ ۴۵۰ ﴾

﴿ ۴۵۱ ﴾

﴿ ۴۵۲ ﴾

﴿ ۴۵۳ ﴾

﴿ ۴۵۴ ﴾

﴿ ۴۵۵ ﴾

﴿ ۴۵۶ ﴾

﴿ ۴۵۷ ﴾

﴿ ۴۵۸ ﴾

﴿ ۴۵۹ ﴾

﴿ ۴۶۰ ﴾

﴿ ۴۶۱ ﴾

﴿ ۴۶۲ ﴾

﴿ ۴۶۳ ﴾

﴿ ۴۶۴ ﴾

﴿ ۴۶۵ ﴾

﴿ ۴۶۶ ﴾

﴿ ۴۶۷ ﴾

﴿ ۴۶۸ ﴾

﴿ ۴۶۹ ﴾

﴿ ۴۷۰ ﴾

﴿ ۴۷۱ ﴾

﴿ ۴۷۲ ﴾

﴿ ۴۷۳ ﴾

﴿ ۴۷۴ ﴾

﴿ ۴۷۵ ﴾

﴿ ۴۷۶ ﴾

﴿ ۴۷۷ ﴾

﴿ ۴۷۸ ﴾

﴿ ۴۷۹ ﴾

﴿ ۴۸۰ ﴾

﴿ ۴۸۱ ﴾

﴿ ۴۸۲ ﴾

﴿ ۴۸۳ ﴾

﴿ ۴۸۴ ﴾

﴿ ۴۸۵ ﴾

﴿ ۴۸۶ ﴾

﴿ ۴۸۷ ﴾

﴿ ۴۸۸ ﴾

﴿ ۴۸۹ ﴾

﴿ ۴۹۰ ﴾

﴿ ۴۹۱ ﴾

﴿ ۴۹۲ ﴾

﴿ ۴۹۳ ﴾

﴿ ۴۹۴ ﴾

﴿ ۴۹۵ ﴾

﴿ ۴۹۶ ﴾

﴿ ۴۹۷ ﴾

﴿ ۴۹۸ ﴾

﴿ ۴۹۹ ﴾

﴿ ۵۰۰ ﴾

﴿ ۵۰۱ ﴾

﴿ ۵۰۲ ﴾

﴿ ۵۰۳ ﴾

﴿ ۵۰۴ ﴾

﴿ ۵۰۵ ﴾

﴿ ۵۰۶ ﴾

﴿ ۵۰۷ ﴾

﴿ ۵۰۸ ﴾

﴿ ۵۰۹ ﴾

﴿ ۵۱۰ ﴾

﴿ ۵۱۱ ﴾

﴿ ۵۱۲ ﴾

﴿ ۵۱۳ ﴾

﴿ ۵۱۴ ﴾

﴿ ۵۱۵ ﴾

﴿ ۵۱۶ ﴾

﴿ ۵۱۷ ﴾

﴿ ۵۱۸ ﴾

﴿ ۵۱۹ ﴾

﴿ ۵۲۰ ﴾

﴿ ۵۲۱ ﴾

﴿ ۵۲۲ ﴾

﴿ ۵۲۳ ﴾

﴿ ۵۲۴ ﴾

﴿ ۵۲۵ ﴾

﴿ ۵۲۶ ﴾

﴿ ۵۲۷ ﴾

﴿ ۵۲۸ ﴾

﴿ ۵۲۹ ﴾

﴿ ۵۳۰ ﴾

﴿ ۵۳۱ ﴾

﴿ ۵۳۲ ﴾

﴿ ۵۳۳ ﴾

﴿ ۵۳۴ ﴾

﴿ ۵۳۵ ﴾

﴿ ۵۳۶ ﴾

﴿ ۵۳۷ ﴾

﴿ ۵۳۸ ﴾

﴿ ۵۳۹ ﴾

﴿ ۵۴۰ ﴾

﴿ ۵۴۱ ﴾

﴿ ۵۴۲ ﴾

﴿ ۵۴۳ ﴾

﴿ ۵۴۴ ﴾

﴿ ۵۴۵ ﴾

﴿ ۵۴۶ ﴾

﴿ ۵۴۷ ﴾

﴿ ۵۴۸ ﴾

﴿ ۵۴۹ ﴾

﴿ ۵۵۰ ﴾

﴿ ۵۵۱ ﴾

﴿ ۵۵۲ ﴾

﴿ ۵۵۳ ﴾

﴿ ۵۵۴ ﴾

﴿ ۵۵۵ ﴾

﴿ ۵۵۶ ﴾

﴿ ۵۵۷ ﴾

﴿ ۵۵۸ ﴾

﴿ ۵۵۹ ﴾

﴿ ۵۶۰ ﴾

﴿ ۵۶۱ ﴾

﴿ ۵۶۲ ﴾

﴿ ۵۶۳ ﴾

﴿ ۵۶۴ ﴾

﴿ ۵۶۵ ﴾

﴿ ۵۶۶ ﴾

﴿ ۵۶۷ ﴾

﴿ ۵۶۸ ﴾

﴿ ۵۶۹ ﴾

﴿ ۵۷۰ ﴾

﴿ ۵۷۱ ﴾

﴿ ۵۷۲ ﴾

﴿ ۵۷۳ ﴾

﴿ ۵۷۴ ﴾

﴿ ۵۷۵ ﴾

﴿ ۵۷۶ ﴾

﴿ ۵۷۷ ﴾

﴿ ۵۷۸ ﴾

﴿ ۵۷۹ ﴾

﴿ ۵۸۰ ﴾

﴿ ۵۸۱ ﴾

﴿ ۵۸۲ ﴾

﴿ ۵۸۳ ﴾

﴿ ۵۸۴ ﴾

﴿ ۵۸۵ ﴾

﴿ ۵۸۶ ﴾

﴿ ۵۸۷ ﴾

﴿ ۵۸۸ ﴾

﴿ ۵۸۹ ﴾

﴿ ۵۹۰ ﴾

﴿ ۵۹۱ ﴾

﴿ ۵۹۲ ﴾

﴿ ۵۹۳ ﴾

﴿ ۵۹۴ ﴾

﴿ ۵۹۵ ﴾

﴿ ۵۹۶ ﴾

﴿ ۵۹۷ ﴾

﴿ ۵۹۸ ﴾

﴿ ۵۹۹ ﴾

﴿ ۶۰۰ ﴾

﴿ ۶۰۱ ﴾

﴿ ۶۰۲ ﴾

﴿ ۶۰۳ ﴾

﴿ ۶۰۴ ﴾

﴿ ۶۰۵ ﴾

﴿ ۶۰۶ ﴾

﴿ ۶۰۷ ﴾

﴿ ۶۰۸ ﴾

﴿ ۶۰۹ ﴾

﴿ ۶۱۰ ﴾

﴿ ۶۱۱ ﴾

﴿ ۶۱۲ ﴾

﴿ ۶۱۳ ﴾

﴿ ۶۱۴ ﴾

﴿ ۶۱۵ ﴾

﴿ ۶۱۶ ﴾

﴿ ۶۱۷ ﴾

﴿ ۶۱۸ ﴾

﴿ ۶۱۹ ﴾

﴿ ۶۲۰ ﴾

﴿ ۶۲۱ ﴾

﴿ ۶۲۲ ﴾

﴿ ۶۲۳ ﴾

﴿ ۶۲۴ ﴾

﴿ ۶۲۵ ﴾

﴿ ۶۲۶ ﴾

﴿ ۶۲۷ ﴾

﴿ ۶۲۸ ﴾

﴿ ۶۲۹ ﴾

﴿ ۶۳۰ ﴾

﴿ ۶۳۱ ﴾

﴿ ۶۳۲ ﴾

﴿ ۶۳۳ ﴾

﴿ ۶۳۴ ﴾

﴿ ۶۳۵ ﴾

﴿ ۶۳۶ ﴾

﴿ ۶۳۷ ﴾

﴿ ۶۳۸ ﴾

﴿ ۶۳۹ ﴾

﴿ ۶۴۰ ﴾

﴿ ۶۴۱ ﴾

﴿ ۶۴۲ ﴾

﴿ ۶۴۳ ﴾

﴿ ۶۴۴ ﴾

﴿ ۶۴۵ ﴾

﴿ ۶۴۶ ﴾

﴿ ۶۴۷ ﴾

﴿ ۶۴۸ ﴾

﴿ ۶۴۹ ﴾

﴿ ۶۵۰ ﴾

﴿ ۶۵۱ ﴾

﴿ ۶۵۲ ﴾

﴿ ۶۵۳ ﴾

(وله ايضا) (مرغ دلم طائر است قدسی عرش آشیان * از قفس تن ملول سیر شده از جهان) مرغ دلم بیانیه در طائر است یا حرف وحدت قدسی یا حرف نسبت عرشه اضافتی بنایه در عرش آشیان وصف ترکیب در قفس تن بیانیه سیر شده طویش

۴۳۴

یعنی اوصافش * محصول بیت *
بیم مرغ دلم عرش آشیانی بر طائر قدسیدر
یعنی بر پاک مرغ - در که پرواز کاهی عرش
عظیدر یعنی مرغ بلند پرواز در که
عرش در غیری رده قرار ایلزتن قدسیدن
ماول اولوب جهاندن او صامنددر
حاصلی عالم صفرا دن برار اولوب
عرشده قرار ایدر (از سران خاکدان
چون بر مرغ غ جان * باز نشین کنند
بر در آن آستان) خاکدان چو پلکدر
نشین نیک فقیله و کمر یله او طور اچق
بر وارسلان بنایغی و کچیه قوشلر مکان
ایندیکی ردر * محصول بیت * بودیا
خاکدانند چونکه مرغ غ جان اوجه
بنه قرارگاه ایدر اول در کاهک قدوسی
یعنی عرش عظیمی حاصلی دنیسادن
فالقچیه عرشده قرار ایدر (چون بر
مرغ دل سدره بودجای او * تکیه که
بازما کنکره عرش دان) تکیه که بونده
قرارگاه معانسه در تکیه که بازمالامه لرد
کنکره کاف اول عر پسر و مضموم
وکاف ثانی عجمی و مضموم حصار بدی
و مناره شرف قدسی و کوپر بار قور قوافی
و یونلر کی نشینر کنکره بونده مجازا
ذکر اولمشدر بر اعرش اهل شرع فتنده
فلاک الافلاک درلر اند ایسه کنکره
متصور دکادر * محصول بیت * چونکه
مرغ دلم پرواز ایلد بودیا خاکدانند
انک مقامی و جایگاهی سدره المنشی در
ایندی بزم باز دلم تکیه کاهی و فرگاهی
عرش یل حاصلی دلمک مقامی عرش
عظیم (سایه دوات قدسدر سر عالم
همه * کر بکشد مرغ مایل و بری
برجهان) بال قنادر امار قنادر و بیلکدر
* محصول بیت * جمیع عالم باشند دوات
کولکده سی دوشرا کر بزم مرغ دلم
جهان اوزره بال و پر چکر سه یعنی طیران
ایدر سه حاصلی بزم مرغ دلم همایون اثار در هرنه رده که طائر اولوب کولکده سی کیم اوزرینه دوشر سه پادشاه و بابر صاحب
دولت او اور نه کیم همایونک خاصه سیدر

مرغ دلم طائر است قدسی عرش آشیان * از قفس تن ملول سیر شده از جهان

کوکام قوشی قدسیدر سرب و مرغ و آشیانی عرش در قفسدن ملول جهان در
سیر اولشدر (مفردات) (مرغ دلم) کوکام قوشی (طائر است) بر قوشدر (قدسی)
قدسیدر منسوب (عرش) (آشیان) (پرواز) (از) (من) (قفس) (تن) (م) (اول) (سیر)
طوق (شده) (اولش) (از) (من) (جهان) (م) (معنای اشارتی) بحمد الله عشق و معرفه
الله بر کشته کوکام قوشی بر طائر قدسیدر که انک آشیانی اوج عرش ایلد اول
سیدن یون قفسدن ملول و بوجیهان فاندن بر کشته (من) بشرنی بخروج صفر
بشرته (بخند) حدیث شریفی سرچشمه حبس شدن خلاص اولوب بلا حجاب لافقه الله
وصلت آرزو شدیم معنای بلقاء و وصله دانه بجا حبیبه صلی الله تعالی علیه وسلم

چون از سران خاکدان چون بر مرغ غ جان * باز نشین کنند بر در آن آستان

بوعالم سفلیدن چونکه بوجان قوشی پرواز اید کبر اول آستاک قیوسی اوزره مکان
ایر (مفردات) (از) (من) (سران خاکدان) بو طیر قافی باشند (چون) چونکه
(بپرد) اوجه (مرغ غ جان) جال قوشی (باز) کبرو (نشین) او طور اچق (کنند) ایدر
(بر) علی (در) قیو (آن) اول (آستان) ابش (معنای اشارتی) بوعالم سفلیدن
بوجان قوشی پرواز اید (فی مقصد صدق عند ملک مقدر) آیت کریمه سی سرچشمه
کبر اول وطن اصابتی اولان درگاه عزت آستانی قیوسی اوزره مکان ایلر

چون بر مرغ غ دل سدره بودجای او * تکیه که بازما کنکره عرش دان

چونکه مرغ غ دل پرواز اید انک بری سدره منته در بزم شاهیرک تکیه کاهی عرش
بدی یل (مفردات) (چون) (م) (بپرد) اوجه (مرغ دل) کوکل قوشی (سدره)
(بود) در (جای او) نک بری (تکیه کاه) اعتماد و فرار بری (بازما) بزم طوغانر
(کنکره) بدن (عرش) (م) (دان) بزم (معنای اشارتی) چونکه کوکل قوشی
قفس تندن پرواز اید انک مقامی سدره منته در نور دن بر قندیل ایستد در زیر
بزم کبی من و درد و بلای عشقه تحمل اید ترقی و تصاعد اید بچی عاشقین صادقین
جانی شهیدت قرز کاهی و مقام و مآدسی بیلکه عرشک بدی و کنکره سیدر

چون سایه دولت فند بر سر عالم همه * کر بکشد مرغ مایل و بری در جهان

جمیع عالمک باشی اوزره دولت سایه سی دوشرا کر بزم مرغ غ جهاند بال و بری آچه
واوجه (مفردات) (سایه دولت) (م) (فند) دوشر (بر سر عالم) عالم باشی اوزره
(همه) (جمله) (کر بکشد) اگر آچه (مرغ ما) بزم قوشمز (بال و بری) رفقاد

چون درجهان

چون درجهان

چون درجهان

چون درجهان

۴۳۵

(درجهان) (م) (معنای اشارتی) بزم وارث محمدی صلی الله تعالی علیه وسلم
و معاشر اهل الله (یز) هست ذاتا رحمة للعالمین (کلامی سرچشمه جمیع عالم خلقتک
اوزرینه اولیا الهیک وجودی سایه سی دوشر محضاعین رحمت خدادر و باعث
سعادت عقیدر اگر همای عالم لا مکان اولان جائزه بوعالمه جفته اولوب بال و بری
هست و شفقارینی بوجهانده کشاد ایدر

چون درجهان نش مکان نیست بجز فوق عرش * جسم وی از معدنست جاری از لامکان

ایکی جهاند اکافیک اوستندن غیری مکان بو قدر آنک جسمی ... دندندر آنک جانی
لامکاندندر (مفردات) (درد و جهان) (ایکی جهاند) (ش) (نک) (مکان) (م)
(نیت) یوق (یا) الله لایسه (جز) غر (فوق عرش) (م) (جسم دی) (انک تنی
(از) (من) (معدن) (م) (است) (در) (جان) (م) (وی) (انک) (از) (من) (لامکان)
عالم غیب) (معنای اشارتی) اولیا الهیک مکانی ایکی جهاند فوق عرشده اولان
اصلاهی علیندن غیری دکادر انلر بر غر و حضمر در که طلسم جسم مسعودری
معدن خاکدندر و جوهریو حلری لامکاندن و عالم لا موت دندر که محض قوار ذات
الله ایلددر و منور عالم لرد

چون عالم علوی بود جلوه که مرغ ما * آبشور او بود کلشن باغ جهان

بزم مرغ غرک جلوه کاهی عالم علویدر انک صوادی باغ جهان کلشندر (مفردات)
(عالم علوی) (م) (بود) در (جلوه) صلابی صلابی یوریت (که) (مکار) (مرغ ما)
بزم قوشمز (آبشور) صوادی (او) (انک) (بود) در (کلشن باغ) (م) (جهان) (جنت)
(معنای اشارتی) بزم مرغ و جزل خرایی و تفاسخ و تبا هبسی عالم علویدر در
(وفی السماء) رزقکم افلا تعجلون (آیت کریمه سی سرچشمه انک رزق معنوی و غذای
روحانیه سی محلی باغ جهان کلشنی و عذبت رزاق غنیر

چون نادم وحدت زدی جافظ شورید حال * خانه توحید کش بر ورق انس و جان

تا که وحدت دمنی اوردک ای شورید حال حافظ انس و جان و ورق اوزره توحید
قانی چسک (مفردات) (تا) حتی (دم وحدت) (م) (زدی) اوردک (حافظ) (م)
(شورید) فارس مورش (حال) (م) (خانه) قلم (توحید) (م) (کش) (چک) (بر)
علی (ورق) (م) (انس و جان) (م) (معنای اشارتی) (لا وجود الا لله) سرچشمه
ای شورید حال حافظ می صرف وحدتی توش ایدوب ذات پاک الهیدی افهامده
تصور اولانانک و او هام و اذهنده تحیل اولانک کایندن و ذبت و ضافاندر نیرید
ایله توحید صرف دمنی اوردک انس و جان ورق اوزره توحید قانی چک یعنی دنیا
و عقباتی دخی فراموش ایلد که توحید کلی ظهرا و له

چون وله ایضا

چون بارب آن آهوی مشکین بخت بازسان * وان سهی سرو روان بچمن بازسان

باری اول مشکین آهوی کبری خسته ایشدر و اول سهی سرو روانی چنه کبری ایشدر

(درد و جهان) (مکان نیست بجز فوق عرش)

چرخ * جسم وی از معدنست جان وی
از لامکان) معدن دالک کسریله کاند
پس تقدیری از معدن ارواحست
* محصول بیت * بزم مرغ دلم مکانی
فلاک اوستدن غیری دکلد رینی
مکانی عناصر دن بوقار بدر انک جسمی
معدن ارواحدن و جانی لامکاندندر یعنی
عرش رخننددر (عالم علوی بود جلوه که
مرغ ما * آبشور او بود کلشن باغ جهان)
آبشور صوادی صوادی جوق بر * محصول
بیت * بزم مرغ دلمک جلوه کاهی عالم
علویدر و انک صوادی باغ جهان
کلشندر یعنی تهمی جنت کاشنددر
(نادم وحدت زدی حافظ شورید حال)
خانه توحید کش بر ورق انس و جان

حافظ منادی * محصول بیت * تا که
و حدیثه نفس اوردک ای حافظ شورید
حال توحید قلی چک انس و جان ورقند
یعنی انس و جان تعدد اقتضایدر وحدت
خود بر انک ن عبارت در ریس ابدی
انلره توحیدر خانه سن چک بر حفاظ
نسبه به چکد یکک کبی زیر
تو حید صرف تعددی مانعدر معلوم
اوله که بوغزل باغزده اولان دیوانلر ده
بوالندی اما اشار حلر شرح ایلد بکیچون
بو معنای ایه اکثفا ایلد اگر چه خواجه
کلماته بکرمز (وله ایضا) (بارب آن
آهوی مشکین بخت بازسان * وان سهی
سرو روان بچمن بازسان) آهو
مشکین مسک آهو سته دیرل * محصول
بیت * یا الله اول مشکین آهو بی سته خسته
ایشدر و اول طوغری سرو روانی
چمنه بند ایشدر خستدن و چندن مراد
کنسیدی شهرید رخاوا جه نک جانی
غربته کیش ایش که تنی ایدر کبر و کلشنی

(مفردات) (بارب) م (آن) اول (آهوی مشکین) مسکه مندوب جبران (بختن) ختن صحراسته (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (آن) اول (سهی) طوغری (سره روان) م (بختن) باغه (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (معنای اشارتی) بارب اول نفحات رجائیه ایله معطر و تجلیات ذات بچیونکله منور اولان آهوی روحزی کرم اطنکله وطن اصلسی اولان ختن عالم ارواحه ارواح قدسیله ایچنه کبرو سلامت و سعادتله ایرشدر و عن اصل مستقیم اولان روح محبوبی استغاثله باغ وحدته و جناب حضرت کبرو ایرشدر

بخت بزمده مارا بنسی بنواز * یعنی آن جان زن رفته بخت باز رسان *

بزم صولش بختی برنم ایله اوخشه یعنی اول تندن کیتش جانی منه کبرو ایرشدر (مفردات) (بخت) م (بزمده) صولش (مارا) بزم (بنسی) براطیف روزکله (بنواز) اوخشه (آن) اول (جان) م (ز) من (تن) م (رفته) کیتش (بخت) منه (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (معنای اشارتی) بوعالم ابتلاده بحسب البشریه غریک ایله بختی ودوائی بزمده و پریشان اولش روحزی بارب من برنیم توفیق و عتباتکله و رقیض اقدسکله اتی جمع آفادن حفظ ایله ادرکاه منته لایق و مقبول ایله من یعنی اول تن سعادتدن کیتش و پریشان اولش جانی منه اطفکدن سعادت کبرو ایرشدر

ماه و خورشید بمنزل چوبامر تورستد * بار مهر روی مرانبر بمن باز رسان *

آی و کونش منزله چونکه سنک امرکله ایرشدرل بزم آی بوزلو باری دخی کبرو بکارشدر (مفردات) (ماه) آی (خورشید) کونش (بمنزل) منزله (چو) چونکه (بامر تو) سنک امرکله (رسند) ایرشدرل (بار) م (مهر روی) آی بوزلو (مرا) بزم (نیز) دخی (من) بکا (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (معنای اشارتی) بارم بوقدر اولیا و انبیاء عالی جاهلرجله سی اعلای علینده اولان مقام و منزلتیه چونکه سنک امرکله و عون و ارادتکله ایرشدرل بارم سنک انوار ذاتیه که مظهر و مستعد اولان روح انسانی بار حقیقه می دخی کبرو بکارشدر

دیدهادر طلب لعل بمانی خون شد * بارب آن کوکب رخشان بمن باز رسان *

لعل بمانی طلبنده چشم خور اولدی باری اول نورانی کوکی کبرو بزم ایرشدر (مفردات) (دیدها) کوزل (در) فی (طلب) م (لعل بمانی) م (خون) فان (شد) اولدی (بارب) م (آن) اول (کوکب) یلدز (رخشان) نورانی و یلدرایی (با) للملا بده (من) برشهر (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (معنای اشارتی) (من عرف نفسه فقد عرف ربه) خبری سرنبجه بوعالم ناسوته کله ایدنبو اول کوهر روح و لعل بمانی برقدسی طاب بولنده دیدم خون اولدی بارم اول نوری نور الهیدن مقتبس (کوکب دری بوقد من شجره مبارکه زیونه لاشرقیه ولاغریبه) وصفیه موصوف و مبدائی نو عرش الله اولوب غرب کتب و طشدن جسد اولان

روح انسانی سلامتله کبرو وطن اصلیه سته ایرشدر

سختن اینست که مانی نونخواهیم حیات * شنوای یک خبر کبر و سختن باز رسان *

سوز بودر که بزم سنس حیات استنرز اینست ای خبر طونجی یک سوزی کبرو اکا ایرشدر (مفردات) (سختن) سوز (اینست) بو در (ما) بز (بی تو) سنسز (نخواهیم) استنرز (حیات) دریاک (شنو) اینست (یک) رسول (خبر کبر) خبر طونجی (سختن) سوز (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی حاصل کلام سوز بمنزله ایقی و مقصود اصلیه بودر که بزم سنس حیات استنرز ای عارف بالله اولان رسول خیر و پیردلتیر بوسومز ده شب تمزی و کندودن ایقی شه کندونی طلمیری اول محبوب حقیقی به ایرشدر بزم ایچون نیاز ایله

دیدای ای طارمیون که عمای آزدند * پیش عنقا سختن زاغ وزغن باز رسان *

کوردکی ای مبارک مرغ که همایی انجندیلر عنقاک حضورنده زاغ وزغنک سوزی کبرو ایرشدر (مفردات) (دیدای) کوردکی (طار) قوش (میون) مبارک (هما) هما قوشی (آزدند) انجندیلر (پیش) اولک (عنقا) م (سختن) سوز (زاغ) فارغه (زغن) جایی (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (معنای اشارتی) ای هدهد سیاوی رسول کبریا اولان مبارک مرغ کوردکی وطن اصلیه دن بوعالم کون و فساد برفاق کون تکله نفس و شیطان و سوء اقران عدولری بوهمای اوج اعلای علین اولان غریب و سرگردان روحزی نه کونه انجندیلر ونه کونه بزی روسیاه ایدوب رحیم و کریم اولان حضرت اللهم رک حضورنده محبوب ایدیلر اول عنقای بی مثل اولان محبوب و حضورنده اول زاغ وزغن سیرتو نفس و شیطان عدولری و سواسی سبیلله اولان قصور عیرک عنقونی رجایله سن

آنکه بودی وطنش دیده حافظ یارب * برادش زغری بی وطن باز رسان *

اول کیمه که ائک وطنی حافظک چشمی ایدی باری مرادیه آئی غریلکدن وطنه کبرو ایرشدر (مفردات) (آنکه) اول کیمه که (بودی) ایدی (وطن) م (ش) ائک (دیده) کوز (حافظ) م (بارب) م (برادش) مرادیه آئی (زغری بی) غریلکدن (بوطن) وطنه (باز) کبرو (رسان) ایرشدر (معنای اشارتی) اول محبوبکه حافظک چشمی ائک وطنی و قرار کاهی و مضع نظر بیداری اول حافظی جیسع مرادک حصوله غریلکدن وطن اصلسی اولان اعلای علینده و ارواح قدسیله ایچنه کبرو ایرشدر (وجه بومشد ناضره الی ربه ناظره) آیت کریمه سی سرنبجه جلال باکالک مشاهده سبیلله اتی مسرور و شرفیاب ایلید سن

وله ایضا *

در بدخشان اهل اکر از منک می آید برون * آب رکنی چون شکر از تنک می آید برون *

بدخشانده لعل اکبر طاشدن چیقارسه رکن آباد صو بی شکر کبی تنکدن چیقار (مفردات) (در) فی (بدخشان) اسم شهر (اهل) م (اکر) م (از) من (تنک) طاش (می آید) کله (برون) طشره (آب) صو (رکنی) رکن آباد (چون) مثل (شکر) م

(سختن اینست که بی مانی نونخواهیم حیات

* شنوای یک خبری کبر سختن باز رسان)

خبر کبر وصف تر کبیر خبر طونجی

یعنی آلیچی معنانه * محصول بیت *

غالبه اولان جانانه خطاب بیورر

سوز بودر که بزم سنسز دریاک دبلرز

ای خبری یک سوز بیدیکم سوزی اینست

و جاناندن بنده بزمه بر خبر ایرشدر (بروای

طائر میون همایون آثار * پیش عنقا

سختن زاغ وزغن باز رسان) زاغ قرغه

و غوز غوزن زغن جیلاق * محصول بیت *

خواجده یک جانانه خطاب ایدوب

بیورر و ادای مبارک اثری طائر عنقاقتنه

زاغ وزغن سوزی ایرشدر یعنی جانان که

عنقا مشابه سده درون اکا نسبت زاغ

وزغن مرئیه سدهم ایدی بزم سوزمی

اکا ایرشدر (آنکه بودی وطنش دیده

حافظ یارب * برادش زغری بی وطن

باز رسان) * محصول بیت * اول جانان که

وطنی دیده حافظ ایدی بارب اول جانانی

کندی مرادنجیه و باحافظک مرادنجیه

بنه وطنه ایرشدر یعنی سلامتله شهر

شیراز ابصال ایله (وله ایضا)

(در بدخشان اهل اکر از منک می آید برون

* آب رکنی چون شکر از تنک می آید برون)

بدخشان ترکستنده بر شهرک اسمیر

بائنده بر طاعده اهل معدنی وار آب رکنی

شیرازک بائنده بر صویک اسمیر که

چقد یعنی برک آدی تنکدر و هر صرب

دریه تنک دیرل تنک شکر اول قالبه

دیرل که شکر ای ایچنده او بودرل

* محصول بیت * بدخشان و لایبده

اکر اهل طاشدن چیقارسه آب رکن

آباد شکر کبی تنکدن طشره چیقار

(از) من (تنک) طار و صرب (می آید برون) طشره کله (معنای اشارتی) شهر بدخشان وجود انسانی ده انواع علوم ظاهره اگر سعی و ملکه را بخانه ابله کالجاره او اشراف و اولاد علمای رسوم کلبیدن اسانی اوزره چیغارش و وطن اصلیه ده دماغ جانک چشیده بلندی اذواق روحانیه و عاوم ادبیه غیبیه عارف باللهک فقهی و ادراکی مشکل و صرب اولان سویدی قلبندن چیغار

در درون شهر شیراز از دره خانه دلبری رعنا شوخ و شک می آید برون

شهر شیراز که اینجده هر بخانه کتب و سندن مقبول شوق و رعنا بر دلبری چیغار (مفردات) (در) (فی) درون (ایچ) شهر شیراز (م) (از) (من) (در) (قبو) (هرخانه) (دلبر) (م) (با) وحدتیه (رعنا) نازک (شوخی) مطبوع (شک) شوی و شیرین (می آید برون) طشره کلور (معنای اشارتی) اول وطن اصلیه و عالم ارواح قدسیده هر بر مقامدن انوار خدایه مستغرق بر نازک و مطبوع و شوی بر محبوب کدورات ماسودن پاک اوله رفی عدمدن طشره چیغارش ایدی

از سراد قاضی و مفتی و شیخ و محاسب * بادهای بی غش کلرک می آید برون

قاضی و مفتی و شیخ و محاسب سرانندن قرمز صافی شراب بر چیغار (مفردات) (از) (من) (سرای) (از) (قاضی و مفتی و شیخ) (م) (محاسب) (والی) (بادهای) شراب بر (بی غش) طور تیسر (کلرک) قرمز (می آید برون) طشره کلور (معنای اشارتی) بوعالم فائده هوای نفس تابع اولوب و عزوجاه دنیای فانیه به الدنوب شغل ماسوا ابله انوار الهیه دن و اذراق روحانیه دن نقض عهد خدای سبیل محجوب و محروم اولان قاضی و مفتی و شیخ صوری و محاسب و سار عوام ناسک خانه وجودلر دن صبغة الله ابله مصوغ صافی شراب عشق و معرفه الله و تجلی بلا واسطه انوار الهی ظهور ایلر ایدی

بر سر منبر بوقت وجد و زرقی * حال از سر دستار و اعظ بنک می آید برون

منبر او سنده وجد و حالک ربانی وقتنده واعظک دستاری اوچندن بنک چیغار (مفردات) (بر) علی (مر) باش (منبر) (م) (با) لاملاسه (وقت) (م) (وجد) (م) (زرقی) مرآتیک (حال) (م) (از) (من) (سر) اوج (دستار) صارق (واعظ) (م) (بنک) معروف حشیدر (می آید برون) طشره کلور (معنای اشارتی) (لم) (تقولون) مالاتفعلون کبر مقتا عند الله آیت کریمه سی سرندن قافل اولوب (ولان) (تشرع) و (بانی) (مناقلیلا) آیت جلله سنی دخی یاد اعمیوب دینی و ربوب دنیا المفاغله خطام دنیای دنییه جمع اینک ایچون منبر و کرسی اوسنده هزار ریا و مصلحت ابله وجد و حال و نیجه جلوه و قبیل و قال اظهاری وقتنده مستب و عظمت فروش اولان واعظک عالم ارواحده جمیع وجودندن بلکه سرو دستاری اوچندن خالص لوجه الله علم و معرفه الله بانکی و بی غرض آثار اخلاصی ظاهر اولور دی

در درون باغها آواز مطرب صبح و شام * وای بلبل بانوای چنک می آید برون

باغرا اینجده مطربک آوازی صباح و اخشام بلبلک فریادی چنک و آوازیله طشره

چیغار

(در درون شهر شیراز از دره خانه)

دلبری رعنا شوخ و شک می آید برون

* محصول بیت * شهر شیرازک اینجده

هر بخانه قبو سندن بر کوزل شوخ رعنا

دلبری طشره چیغارشک کوزل مناسه در

(از سراد قاضی و مفتی و شیخ و محاسب)

بادهای بی غش کلرک می آید برون

سرانندن بونده خانه مراددر * محصول

بیت * قاضی و مفتی و شیخ و محاسب

خانه سندن چر کسز کلرک یعنی قرمز

شراب طشره چیغار (بر سر منبر بوقت

وجد و زرقی) حال * از سر دستار و اعظ

بنک می آید برون * محصول بیت

منبر او سنده وجد و وقتنده ورز افلیق حالتده

واعظک دستاری اوچندن بنک طشره

چیغار یعنی واعظ ل منبرده وجد و حال

ایدرکن داندی اوچندن بنک کاغذلری

دوشر حاسلی ظاهرلری باطنرینه اوچر

دیگرکدر (در درون باغها آواز مطرب

صبح و شام * وای بلبل بانوای چنک

می آید برون) وای بونده فریاد و فغان

معناستده در * محصول بیت * باغرا

اینجده مطرب آوازندن صباح و اخشام

بلبلک وای یعنی فریاد و فغانی چنک

آوازیله طشره چیغار یعنی باغرا نده باغرا

مطربلرک چنک و چغانه آوازندن جوشه

کوب فریاد و فغان ایدرل

چیغار (مفردات) (در درون باغها) باغرا اینجده (آواز) صدا (مغرب) م (صبح) م (شام) اخشام (وای) فریاد (بلبل) م (با) لاملاسه (نوا) آواز (چنک) ساز آلتی (می آید برون) طشره کلور (معنای اشارتی) باغ اسرار وحدتیه و قدسبل انوار حکمتیه روح بر فتوح حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم مظهر جمیع اسماء و صفات الله اولغله انواع ذکر الهنک صبح و شام نغمه و آواز اطمینانک و عاشقان سینه سوزنک فریادی و عارف باللهلرک ناز و آواز حزینلرک استماعیه صد هنر بار هنر اذواقی روحانیه و انوار قدسیه ظاهر اولور دی

در چنک شهر ی بدر بار و اندوه فراق * حافظ ارخانه ازان دلتک می آید برون

بونجیلین بر شهرده یاردر دی و فراق غصه سبیل حافظ خانه دن اول سیدن دلتک طشره کلدی (مفردات) (در) (فی) چنک (بونجیلین) (شهر) (م) (با) وحدتیه (با) لاملاسه (در درون) م (اندوه) غصه (فراق) م (حافظ) م (از) (من) (خانه) م (ازان) اندن (دلتک) کوکلی طار (می آید برون) طشره کلور (معنای اشارتی) بونک کی انواع دوات و سعادت و اصناف عزت و کرامت کندو سنده موجود وطن اصلین اولان بر شهر لامکانیه کی اذواق روحانیه و خصوص لذت خیالات الهی و مشاهد انوار جمال فی مثال شهنشاهی آرزو و اشتیاقیه و بوعالم غریبه بارک درد و فراقی غصه سبیل محمل مرجع اولان حافظ یچسار او سیدن خانه دنیا دن کوکلی غرت ادب دلتک او اسدیغی جانده طشره کلدی و بجهات بشربه دن خلاص اولوب (مصراع) دلم بکرفت از دنیا تمنای وطن دارم * دمی اوردی معنا الله بمشاهده جلاله فی وج وصاله بچاه حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه و سلم آمین

حرف الواو

ای قبی پادشاهی راست بر بالای تو * تاج شاهی رافروغ از کوه والای تو

ای شاه پادشاهی فغانی سنک فاشک راستدر شاهق تاجنک فروغی سنک بلنددکندر (مفردات) (ای شاه) م (قبا) فغان (پادشاه) م (با) مصدریه (راست) (طوغری) (بر) علی (بالا) بوی (تو) سن (تاج شاه) م (فروغ) زینت و ضیاء (از) (من) (کوه) ذات (والا) بلک (تو) سن (معنای اشارتی) ای شاه حقیقت الوالی المتعال الملک القدوس سنک صفات کامله ازلیه کدر و بوقدر انبیا و اولیاک شاه حقیقتلرکی تاجنک ضیاء و زینتی و انوار نیوت و ولا یقی سنک انوار ذات احدیت عایده کنددر

آفتاب فخر اهر دم طلوعی میده * از کلاه خسروی رخساره سیمای تو

فتح آفتاب شه هردم بر طلوع ویر پادشاهق کلاهندن سنک آیه بکر رخسارک (مفردات) (آفتاب) کوفش (فخر) م (هر دم) هر نفس (طلوع) م (با) وحدتیه (میده) ویر (از) (من) (کلاه) م (خسروی) پادشاهق (رخسار) بکاف (مده) (سیمای)

(در چنک شهر ی بدر بار و اندوه فراق)

* حافظ ارخانه چنک دلتک می آید برون

* محصول بیت * بونجیلین شهرده بارک

هیچری و فاق غصه سبیل حافظ خانه سندن

بویله دلتک طشره چیغارش یعنی غمناک

و در دناک چیغارش خانه سندن دیمکدر

(وله ایضا) فی حرف الواو (بی قبی

پادشاهی راست بر بالای تو * زینت تاج

ونکن از کوه والای تو) قبی پادشاهی

بسیانیه پادشاهی یاسی حرف نسبتدر

راست بونده تمام مناسه در یعنی نه اوزون

و نه قصه بالا بونده بویدر قد و قات

معناستده در زینت تاج لامیه نکلین لغنده

بوزک فاشده دیرل امانونده خاتم سلطنت

مصعود در کوه والا بیاید در کر هردن

مراد اصل و ذنبر والا باند یعنی اعلا

معناستده در * محصول بیت * ای پادشاه

لباس سلطنت تمام مد رنک فاشک یعنی

زیبا و بارا شندر حاصلی پادشاهق

سکا لایقدر تاج و تخت و نکلین زینتی

سنک بلند اصلکدن و ذنکدر حاصلی

سلطنتک زیب و زینتی سنک شاه منصور

ایکجهی کره نخته بکد کده بوغری نظم

ایلمشدر (آفتاب) فتح راهر دم طلوعی

میده * از کلاه خسروی رخساره

سیمای تو) آفتاب فتح پادشاهق اعداد دفعول

طلوعی با حرف تنکبر میده رک فاعلی

رخسار در از کلاه میده مده متعقددر

خسروی با حرف نسبت رخساره سیمای

بسیانیه و توبه اضافت لامیه در مده سیمای

وصف ترکیبدر مده نشانی * محصول

بیت * فتح آفتاب شه دائم طلوع ویر

پادشاهانه کلاهندن سنک مد نشانی

رخسارک یعنی ماه کبی بوزک

(نکته خورشید فلک چشم و چراغ عالم است * روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو) روشنائی بخش و صف ترکیب در بخشیدن و با حرف مصدر آیدنلق بغشایی دیگر چشمه و چشمک او به اضافی لامیدر * محصول بیت * کرچه خورشید فلک حاکم چشم و چراغ در یعنی آیدنلقدر اما آنک کوزنه آیدنلق بغشایی سنگ خاک پای دیگر یعنی ماه خورشید در ضیا آیدنی کبی خورشید سنگ خاک پای بکدن آلور (جاوگاه طائر اقبال کرد هر کجا * سایه انداز دهمای چتر کردون سای تو) طائر اقبال بیایه هر کجا مصرع نایه مر هوند دهمای چتر کردون سای تو بیایه و لامید در چتر درلو کولکه لکدر که سفر زده باز کونلرند پادشاهلر اوزره طونلر کردون سای و صف ترکیبدر سایدنن ازمک و سورتمک و سورشدرمک مناسنه کردونه سور تبجی چتر پاد شاهک رفت مر تبیه سندن عبارتر بلند چتر

۴۴۰

دیکدر * محصول بیت * دولت و اقبال مر غنک جلوه کاهی و سیر انکاهی اولور هر یرده که سایه صاله سنگ کردون سای دهمای چترک یعنی * خاصه لی چتر کردون سایک هر نه مملکت که اوغرابوب سایه صاله دولت و اقبال طسائی آده جلوه ایدر حاصلی دولت و اقبال چتر کردون سایه که تابدر مصرع نایه ممتاسنی کولکه آنسه سنگ فلک سور تبجی چادرک دین چتری بیلر ایش و کردون سای فلکی آشندر تبجی مناسنه در دین محله مناسب سولمشدر (در رسوم شرع و حکمت باهران اختلاف * نکته هرگز نبند فوت ازدل دانای تو) رسوم رمک جویدر قانون و قاعده مناسنه هزاران اختلاف اشارتدر بویکی علمه اختلاف کثیره اولدیفه نکته باحرف وحدت و همزه حرف توسلدر * محصول بیت * قواعد شرع و حکمته نیجه یک اختلافه سنگ دانادلکدن هرگز برنگنه فوت اولمدی یعنی بویکی علمه او اقدر چوقدر اختلافات که حصره واحاطه به ممکن دکل بویله ایک سنگ دانا دلکدن برنگنه سی فوت اولمدی بلکه جویعی ضبط واحاطه ایلدک (آب حیوانش زمنقار بلاغت میچکد * طوطی خوش لهجه یعنی کلک شکر خای تو) آب حیوانش بیایه شین صمبر اضمار قبل الذکر طریقه طوطی به راجعدر منقار قوش پورنده درل نقر دن مشقدر که برنسنه بی او بقدر اصلنده اسم آتندن متقوا در بلاغده اضافت بیایه در میچکد فعل مضارع فرد غائب ظاهر دیکدر خوش لهجه و صف ترکیب افشاء بنددر لهجه دله دیر لسان مناسنه پس طوطی خوش لهجه اضافتی بیایه در طسائو دیالی طوطی دیکدر کلک دن بونده فام مراد در شکر تشدید ضرورت وزن ایچوندر شکر خا وصف ترکیبدر خایندن شکر چینی مناسنه

آی بوزلو (تو) سن (معنای اشارتی) (کل بوم هوفی شأن) آیت کریمه سی سرنجده سن شاه حقیقتک عظمت شاکه لایق اولان عطاوا احسانکدن عارفینه قیادیک عرض انوار جسالک فتوحات غیبیه اهلی اولان آفتاب حقیقتله هر دمده برادر او طلوع ونجلی و پر

کرچه خورشید فلک چشم و چراغ عالم است * روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو * کرچه فلک آفتابی عالمک چشم و چراغیدر سنگ خاک پایک انک چشمه روشنائی باغشاییدر (مفردات) (کرچه) م (خورشید) کونش (فلک) م (چشم) کوز (چراغ) م (عالم) م (است) در (روشنائی بخش ضیاو آیدنلق و بریجی (چشم) کوز) اوست (آودر) خاک پای (باقی طبرغی) (تو) سن (معنای اشارتی) کرچه مظاهر انوار ذات خدا اولان انبیا و اولیا بوعالمک چشم و چراغی و باعث دوام و طور ایدر (الله نور السموات والارض مثل نوره کشفه فیها مصباح الخ) آیت کریمه سی سرنجده انلرلک خای اولان وجودلری ایچنسه مکثوم مشکات قلوبلرند ثابت سنگ وحی والهامله بخش و احسان بی ووردیفک انوار ذاک مصباحی اول عالمک چشمه روشنائی باغشاییدر

دوات مر غنک جلو کاهی اولور هر فنده سنگ فلک رفعت چترک دهمای سایه آده (مفردات) (جاوگاه) جاو ری (طائر اقبال) دوات قوشی (کردد) او اور (هر کجا) هر فنده (سایه) کولکه (اندازد) آده (دما) م (چتر) خیمه (کردون سای) فلک کبی (تو) سن (معنای اشارتی) دولت وسعادت طائر قدسبک جلو کاهی او اور که (واذکرن ما بلی فی بیوتکن من آیات الله) آیت کریمه سی سرنجده فیوضات الهیه ابله احکام شریعت واسرار طریقت و حقیقت بیانی موضعی او اور هر فنده سنگ فلک جاء و هما پروازعالی درگاه اولان انبیا و اولیا ک سایه سعادت بی آده و آده بوانه در رسوم شرع و حکمت باهران اختلاف * نکته هرگز نبند فوت ازدل دانای تو * شرع و حکمت رسالند هزاران اختلافه سنگ دانادلکدن هرگز برنگنه فوت اولدی (مفردات) (در) فی (رسوم) عادت (شرع و حکمت) م (بالا) لایله (هزاران) یکلر (اختلاف) م (نکته) رسر (هرگز) فطه (ند) اولدی (فوت) م (از) من (دل) کولک (دانا) عالم (تو) سن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنگ انس و جن اقصا سورده سنگ معنی آتیند نطا جز اولدنی کلام مجیز که و رسوم شرع و حکمت و علم ازلیکه حق واحد ایکن برانده قول علما و فقها ادا الهی کاهی علیه ادر که عاجز و ادا فلرندن حق و مراد الهیه وصات امیریه رقت استباط و اسخر اجزند صد هزار اختلاف بیان ایلدیرلرکن (لا یعرب عنه مثقال ذره) آیت کریمه سی سرنجده ای دانای راز اولان ریم سنگ علم ازلیکدن برنگنه و برزده فوت اولدی

آب حیوانش زمنقار بلاغت میچکد * طوطی خوش لهجه یعنی کلک شکر خای تو

روح

کلک شکر خا بیایه در * محصول بیت * سنگ طوطی خوش لهجه کلک شکر چینی فلکدر منقار بلاغتنن آب حیوان طاملر منقارندن مراد نولق قدر یعنی فلک بازی یازان اوجی یعنی طوطی فلک نو کندن آب حیوان کبی شعر و انشاعا صادر اولور دیکدر قلی طوطی به و نو کنی منقار طوطی به تشبیه انش معلوم اوله که ابتداء شرحدن بوجه کلنجه ایاتک انجی معانی منطوقی شرح اولدی و صنایع شرعیه تعرض اولمدی مکر نادر زرا غرض بونک کبی کتابلرک شروحنن تحصیل فار سیدر و علی الخصوص صکه مشروح کتابی شرحدن تحصیل صنایع بیان و بدیع دکلر انلرک تحصیل کتابلرندن اولنجیه اولر

(انچه اسکندر طلب کرد و ندادش روزگار * جرعه بود از زلال جام جان افزای تو) جرعه با حرف وحدت بود حکایت حال ماضیدر زلال زای میچکد ضمیمه طاتی صوبه یعنی کرک اولیه مناسنه در بونده مراد شراب نایدر جاء اضافتی لامیه در و جان افزایه بیایه جان افزا و صف ترکیبدر افزایندن

۴۴۱

آلک بلاغتی منقارندن آب حیوان طاملر لطیف سوزلو طوطی یعنی سنگ شکر خای قان (مفردات) (آب حیوان) آب حیات (ش) انک (ز) من (منقار) قوش بوری (بلاغت) فصاحت (میچکد) طاملر (طوطی) م (خوش) م (لهجه) لسان (یعنی) م (کلک) قان (شکر خای) شکر چینه بیجی (تو) سن (معنای اشارتی) (اول ماخلق الله روحی) (اول ماخلق الله الفلم) حدیث شریفی سرنجده روح مطهره رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلمکه رقومات موجوداته منشا اولدنی اعتبارله کندویه قلمیرین پیورب قلم الله اولمشدر اول بلبل بلاغت و عنسدلیب فصاحت (ان هو الاوحی یوحی) آیت کریمه سی سرنجده انک بلاغتی منقار سعادتنن آب حیات سرمدی و علوم لدیفه باعث سعادت ابدی بتایع قلبندن لسانی اوزره جاری اولان لطیف سوزلو طوطی سنگ شکر خای قلمکدر که شرع و حکمتک بیان ایدر میچکد

انچه اسکندر طلب کرد و ندادش روزگار * جرعه بود از زلال جام جان افزای تو * اول نسنه که اسکندر طلب ایلدی و روزگاری اکلور مدی سنگ روح افزا جامک زلالندن بر جرعه ایدی (مفردات) (انچه) اول نسنه که (اسکندر) م (طلب) م (کرد) ایلدی (ندان) و برمدی (ش) اکلا (روزگار) زمان (جرعه بود) بر جرعه ایدی (از) من (زلال) آب حیات (جام) قدح (جان افزای) جان زباده ایدجی (تو) سن (معنای اشارتی) اسکندر خاققینه شاه ایکن اول آب حیاتکه طلب ایلدی بر جرعه نوش ایفکه قادر اولدی و صدهر اردر او اسبابه تشب ایدوب سعی کلی ایفکله اکامبر اولدی اول اسکندر ک طلب ایلدی یکی آب حیات سنگ روح افزا و حیات ابدی بخش اولان زلال عشق و معر فتکدن و کوز اسرار غیبیه هو بتکدن بر جرعه ایدی

عرض حاجت در حریم حضرت محتاج نیست * راز کس مخفی نمابد با فروغ رأی تو * سنگ حضورک حریمده حاجت عرض ایفکه احتیاج یوقدر سنگ رأیک فروغیه کیمه سنگ رازی مخفی قانز (مفردات) (عرض حاجت) م (در) فی (حریم حضرت) م (ت) سنگ (محتاج) م (نیست) یوق (راز کس) کیمه سنگ سری (مخفی) کبر او (نماید) قانز (با فروغ رأی تو) سنگ رأیک ضیاسیله (معنای اشارتی) ای عالم السر و الخفیات اولان ستار و غفار شاه رحیم سنگ حضور معنوی ک حریم قدسبند حاجت عرض ایفکه احتیاج یوقدر زرا وجود خار جبه دن برشمه رایحه استنعمام ایتماش اعیان نایه دن و ماهیت غیر مجعوله دن مقدم دخی سنگ نوار هویت و علم و ارادت ازلیه ذات احدیتکدن بر کیمه نک و بر مخلوقک رازی مخفی دکلر

خسروا پیرانه سر حافظ جوانی میکند * برامید عفو جان بخش کشته بخشای تو * ای پادشاه حافظ پیرلک وقتی جوانی ایلر سنگ کنده باغشایی جان بخش عفوک امید اوزره (مفردات) (خسروا) ای پادشاه (پیرانه سر) پیرلک اوجنده (حافظ) م (جوانی) یکنلک (میکند) ایلر (بر) علی (امید) م (عفو) م (جان بخش) جان و بریجی

ای پادشاه حافظ پیرلک وقتی جوانی ایلر سنگ کنده باغشایی جان بخش عفوک امید اوزره (مفردات) (خسروا) ای پادشاه (پیرانه سر) پیرلک اوجنده (حافظ) م (جوانی) یکنلک (میکند) ایلر (بر) علی (امید) م (عفو) م (جان بخش) جان و بریجی

نی

۱۱۱

(وله ايضا) (ای خونبهای نافه چن خاكر راه تو) * خورشید سایه پرور طرف كلاه تو * ای حرف ندامادی محذوف قدر خو نبها تر کب
من جدر نافه چینه اضافی لامیه در سایه پرور وصف ترکیب در کولکه ده بسنجی معنا سنه طرف كلاهه اضافی لامیه طرف
کلا هه اضافی لامیه در * محصول بیت * ای جانان نافه چنك قانی بهاسی سنك بولك طراغیدر یعنی عزو شرفده نافه چن کبی
مقبولدر خورشید سنك كلاهك کوشه سنك سایه پرور بدر یعنی طرف كلاهك سایه سنه مر باد روی جانانی خورشیده تشبیه ایش
مصرع اولك معناسنی ای کیمسه که

۴۴۳

سنك خاك راهك چن نافه سنك خون
بها سیدردین اداده خطا ایش (ترکس
کرشمه میر داز خط برون خرام * ای جان
فد ای شیوه چشم سباد تو) کرشمه
میر دکلام مجازیدر زیرا کرشمه ایلور
و کتور رسته دکلدیس کرشمه میکنند
معناسنی متضمد رنهای بی از حد عبارتند
میر ملاعیدر برون عبارتی ما قبله
وما بعدی نه صرف ایلکه فاباندرای
حرف ندامادی محذوف تقدیری برون
خرام ای جانان جان فدای شیوه چشم
سیاه قیاد جله دعایه حشوملیح قبلند
محصول بیت * ترکس ناز و شیوه بی
حد دن ایلور یعنی حد دن آشور پس
ای جانان طشره صالان یعنی ترکستان
سیرینه کل تاکیم سنك چشمك کرشمه سن
کوروب ناز و شیوه سن فراموش ایلکه حاصلی
شمرنده چشم سنك اوله یعنی ای جانان
طشره بیور جان چشم سیهك شیوه سنه فد
اواسونکه ترکس حدی بیلسون دیمکدر
مصرع اولك معناسنی ترکس کرشمه
و شیوه بی حد دن زیاد ایلور صالان دین
ضمیف صالان و مصرع ثانیك
معناسنی ای کیمسه که جان سنك سیاه
چشمك شیوه سنه فد اواسون دینی اداده
خطا ایش (خون بخور که هیچ ملک
باچین جال * ازدل نیابدش که نوید
کناه تو) که حرف تعابیل هیچ ملک یعنی
ملا که دن هیچ بر ملک دیمکدر باچین
جال با حرف مصاصبت چن جال
مصرع ثانی به مرهونیر ازدل نیابدش
ضمیر غائب ملکه را جعدر کو کلند
کلر دیمکدر یعنی کال کوز لاکنند
کنا هك یازمه اقدام اید مر * محصول
بیت * ای جانان بنم قانی ایچ زرا ملکدر
هیچ بر ملک کو کلند کلز که سنك

(کنه بخشای) کنه باغشلیجی (تو) سن (معنای اشارتی) ای سلطان حقیقت
وای واسع المغفرة بو حافظ یچاره پیرك وقتند جوانلق ایدوب انواع قصورله
الوده اولشدر سنك مرده دلاری احیا ایدجی و کنا هك باغشلیجی عفو و مغفرت
ورجت واسعه ك ایددی اوزره

وله ايضا

ای خونبهای نافه چن خاكر راه تو * خورشید سایه پرور طرف كلاه تو *
ای محبوب سنك خاكر راهك چن نافه سنك خون بهاسیدر آفتاب سنك كلاهك کوشه سنك
سایه پرور بدر (مفردات) (ای) حرف ندا (خونبها) قانی بهاسنی (نافه چن)
چن ولا ینك نافه سی (خاكر راه تو) سنك بولك طراغیدر (خورشید) کونش
(سایه پرور) کولکه ده بسنجی (طرف كلاه) م (تو) سن (معنای اشارتی)
ای محبوب سنك آثار فضلك و فیض واحسانك راه عشقهك جگری خون او اوب
شوق و در دایله جان فدا ایلین عاشقین صاد قینك قانی بهاسیدر (ادبی رنی
فاحسن تأدیبی) حدیث شریفی سرنجیه مظهر انوار الهی اولان عارف بالله الهام سنك سایه
عنایت عالیله كل پرورده لریدر

ترکس که شدمی برد از حد برون خرام * ای جان فدای شیوه چشم سباد تو *
ترکس که رایحه ایلور حد دن زیاد صالانجی اولدیغی حالده ای محبوب جان سنك
سیاه چشمكك شیوه سنه فد اواسون (مفردات) (ترکس) معروف چچك (شده)
رایحه (می برد) ایلور (از) من (حد) م (برون خرام) زیاد صالانجی (ای) حرف ندا
(جان) م (فدا) م (شیوه) ناز (چشم) کوز (سیاه) م (تو) سن (معنای اشارتی) شول
دماغ جاننده رایحه ریج رجانی اشعاع ولد اند نخلیات روحانی و جان ایلکه حاصل
مرام ایدجی عاشق طاوس قدسی او اوب باغ عرفانه کال سرورند حد دن
زیاده فخر و خرام ایلکه دیر که ای محبوب بو جان سنك غیب هویت اولان نظر عنایتكك
شیوه سنه فد اواسون

خونم بخور که هیچ ملک باچین جال * ازدل نیابدش که نوید کنه تو *
قانی ایچ زرا هیچ ملک بو نخلین جال ایلکه کو کلند کلز که سنك کنا هك یاز
(مفردات) (خونم) قانی (بخور) ایچ (که) زرا (هیچ ملک) م (با) لایله (چن)
بو نخلین (جال) م (از) (من) دل (کولک) نیاید (کلز) (ش) (تو) (نید) یاز
(کنا) م (تو) سن (معنای اشارتی) (اقتلونی اقلونی باقاة) ان فی قلی حیات فی الحیة
کلامی سرنجیه ای محبوب قانی ایچ یعنی راه عشقهك رضیات و مجاهدات و انواع محن و درد
و بلالره اوصاف بلسریه دن بجرید ایدوب روحی حی و نفسی میت قیله بر جال معنوی
بخش ایلکه بو نخلین قهر صورنده اولان اطف و جاله کاتب اولان ملک دخی
مخبر او اوب سنك طر فکدن اولان شیوه به کنا هك دیوب یازمه فا در اولیه
آرام و خواب خلق جهان را سبب تویی * زان شد کنار دیده و دل تکیه کاه تو *

جهان

کنا هك یاز یعنی بنم دم سکا هدر در بنی قتلدن او شمه (آرام خلق و خواب جهان را سبب تویی * زان شد کنار دیده و دل تکیه
کاه تو) آرام خلق لامیه خواب جهانه بو یله در زان ادات تعابیل کنار دیده لامیه در * محصول بیت * حلقك آرام و حضورینه
و جهالك خواب و قرارینه سبب سنسن انکچون دیده و دل کناری سنك تکیه کاهکدر یعنی کوز دن و کوکلدن کتزن سن هرگز

۴۴۳

(باهر ستاره سرو کار یست هر شیم *
از حسرت فروغ رخ همچو ماه تو) ستاره
یا حرف وحدت سرو کار یست ایش کوچ
دیمکدر و یا حرف وحدت حسرت فروغ رخ
همچو ماه تو لامیه ز و یانیه و لامیه در
محصول بیت * هر ستاره ایلکه هر کیمه بنم
رایشم کوچم وارد یعنی هر برنده علقه قدم وار
سنك ماه کبی رخك فروغی حسرتندن
حاصلی ماه کبی رخسارك حسرتندن
ستاره لاله اکلور ز (یاران همنشین همه
از هم جدا شدند * ماییم و آستانه دولت
بناتو) * محصول بیت * همنشین یاران
جبهه ساری برندن جدا اولدیلر اما بز سنك
دوات وسعادت صغیبی آستانه کله بز یعنی
یاران برندن آیراشدیلر اما بز آستانه
دولت یکدن جدا او اوب ملازمتی ترك
ایلدك حاضلی محبتده ثابت قدم او اوب
وفادار لغی بیان ایدر (حافظ طمع معبر
زعنابت که عاقبت * آتش زند بخرمن
غم دود آتو) زعنابت تقدیری زعنابت
خدا در که حرف تعابیل عاقبت مصرع
ثانی به مرهونیر خرمن غم بیانیته
محصول بیت * ای حافظ عنایت
خدا دن طمع کیمه زرا عاقبت سنك
دود آهك غم خرمنه آتش اورر یعنی
سنك آه آتبارك سبب ترجم جانان او اوب
وصوله وسیله او نور و غدن خلاص
اولور سن دیمکدر مصرع ثانیك
معناسنی سنك آهك خرمن غم تونونه
آتش اورر دین بیتك معناسنی غم
تونونیه روسیاه ایش

جهان حلقك آرام و خوابنه سبب سنسن اول سپیدن چشم و دل کناری سنك
تکیه کاهك اولدی (مفردات) (آرام) راحت (خواب) او یقر (خلق جهان را) م
(سبب) م (تویی) سنسن (زان) اندن (شد) اولدی (کنار) م (دیده) کوز (دل)
کولک (تکیه کاه) اعتقادیری (تو) سن (معنای اشارتی) (وجهلنا نو کم سباتا و جعلنا الليل
لباسا و جعلنا النهار معاشا) (وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها) آیت کریمه لری
سرنجیه جهان خلقك رزق ورا حتی و خواب و سلامتی صور تاو معنی حقیقه
و مجاز اجله سی سن مسبب الاسباب بدر اول سپیدن کوز برك و کوکلرک تکیه کاهمی
سنك در کاه عالیک اولشدر

باهر ستاره سرو کار یست هر شیم * از حسرت فروغ رخ همچو ماه تو *
هر کیمه بر ستاره ایلکه بنم سرو کارم وارد سنك ماه کبی رخك فروغی حسرتندن
(مفردات) (باهر ستاره) هر بریلدز ایلکه (سرو کاری) برایش و کوچ (است) وارد
(هر شب) هر کیمه (م) بنم (از) من (حسرت) م (فروغ) ضیا (رخ) یکاکی (همچو ماه)
آی کبی (تو) سن (معنای اشارتی) (اصحابی کالنجوم پایهم افتدیم اهتدیم) حدیث
شریفی سرنجیه ای محبوب سنك مشهور عالم اولان انوار ذات بیجوسنك حسرتندن
کبری و وصلت واستقرار بیت امید یله هر کیمه هر برادر الاهدن واصحاب رسول الاهدن
استعداد ایدوب ایشم و کوچم انلرک راه عشقهك جان و برملرک محبتیه در وانلرک
راهنه سعی ایفکله در

یاران همنشین همه از هم جدا شدند * ماییم و آستانه دولت پناه تو *
مصاحب بارز جله بری برندن جدا اولدیلر بز و سنك دوات پناه آستانه کله
(مفردات) (یاران) م (همنشین) مصاحب (همه) جله (از هم) بری برندن
(جدا) آیری (شدند) اولدیلر (ماییم) بز (واو) مع (آستانه) ایشك (دوات
پناه) دولت صغنه جنی (تو) سن (معنای اشارتی) (الاخلاء یومئذ بعضهم
لبعض عدوا لا المتقین) آیت کریمه سی سرنجیه دنیا ده و آخرتده اغراض فاسده ایلکه
مصاحب اولان بارز عاقبت جله سی بری برندن جدا و بری برینه عدو اولدیلر
لکن بز محمد الله سنك توفیقکله سنك دوستلر یکك دولت پناهی اولان ایشکندن
جدا اولدق

حافظ طمع معبر زعنابت که عاقبت * آتش زند بخرمن غم دود آه تو *
ای حافظ عنایتدن امید کیمه که عاقبت سنك آهك توتوتی غم خرمنه آتش اورر
(مفردات) (حافظ) م (طمع) امید (میر) کیمه (ز) من (عنایت) م (که)
زرا (عاقبت) م (آتش) م (زند) اورر (با) لایله (خرمن) م (غم) م
(دود) توتون (آه) م (تو) سن (معنای اشارتی) (ای حافظ) انا عند ظن
عبدی بی بیورن حضرت اللهك لطف و عنایتدن امید کیمه زرا عاقبت عاشقهك
در دوشقه اولان آه و آتشی وصلت الی اللهه سبب او اوب غم خرمنی یا قوب محوایلر

(وله ايضا) (ای آفتاب آینه دار جلال تو * مشک سیاه جبره گردان خال تو) ای حرف ندامتادی مخدوف آینه دار وصف ترکیب در معنای سابقا مفصل بیان اولشدر جلاله و توبه اضافی لامیدر در مشک سیاه بیانیه و مبتدا جبره گردان وصف ترکیب در مبتدا جبره گردانکه معنای سابقا بیان اولشدر خاله و توبه اضافی لامیدر در * محصول بیت * ای جلال آفتاب سنک جلالک آینه دار بدی یعنی آفتاب جلالک آینه دار مشک سیاهه سنک خالک جبره گردانیدر یعنی مشک سیاه خالک جبره طوتار که انکه جبره طوتار و بدی دودندن سیاه اولشدر حاصلی جلالک آفتاب و خالک مشک سیاهدر بخود آفتاب آینه دار خدنگار کدر و مشک سیاه جبره گردان خدنگار کدر (صحن سرای دیده بشستم ولی چه سود * کین کوشه نیست در خور خیل خیل تو) صحن سرای دیده

۴۴۴

لامیه و بیانیه در ولی چه سود مصراع ثانی به مره و ندر کین که حرف تعلیل در خور لایق و سزاوار معنایست در خور خیل خیل تو اضافی لامیه و بیانیه و لایه در خیل بلوک و عسکر معنایست در * محصول بیت * سرای دیده میدانی بودم آرتم اما نه فائده که بکوشه دیده سنک خیل خیلک لایق دکل یعنی کریمه ایله صحن دیدنی باک بودم بونک برله سنک خیلک عسکر سنک نزله لایق و سزاوار دکل در زیر آخراپ اولش در بومقله معنای اولش (این نقطه سیاه که آمد در نور * عکسست در حدیقه پیش زخال تو) نقطه سیاه بیانیه که حرف رابط صفت مدار نور لامیه سبب نور دکل در حدیقه پیش بیانیه حدیقه باغچه اما حدیقه یا سبب کوزک قاره سینه در پیش اسم مصدر در بنیدن کورش دیکدر نقطه سیاه یکدر مدار نور ده اولشدر * محصول بیت * بو سیاه نقطه که مدار نور کادی یعنی باعث نور اولشدر یعنی هر دیده و راشیانی انکه کور به نشخص و تغییر ایدر پس بو مذکور نقطه بر عکسدر پیش باغچه سنده سنک خالکدن یعنی بصیر باغچه نم سیاه یکم سنک خالک عکسدر حاصلی مردم چشم سنک خالک عکسدر بر مستقل عضود کل دیکدر (تأیید بخت باز شوم تهیت کنان * کورده ز مقدم عید وصال تو) مصراع اولک حتی ثابیدن مؤخر اولشدر لیکن ضرورت قافییه و در دیف ایچون مقدم واقع اولشدر تا حرف تعلیل پیش بخت لامیه اوکنه و فر شونده معنایست در بازادات تأکید شوم فعل مضارع متکلم و حده روم معنایست در تهیت تفعلیل بایندن مصدر در یعنی هنی هنی دن بای مصدر حذف او ثوب بدله تاویر لشدن تفعلیل بایک نافصدن مصدر بوبله کاور فاعل تهیت کنان انف و تون مبالغه افاده ایدر

وله ايضا
ای آفتاب آینه دار جلال تو * مشک سیاه جبره گردان خال تو

ای محبوب آفتاب سنک جلالک آینه دار بدی مشک سیاه سنک خالک جبره گردانیدر (مفردات) (آفتاب) (کوش) (آینه دار) آینه طوتیجی (جلال) م (تو) سن (مشک سیاه) م (جبره گردان) بخور داناتق دوندیجی (خال تو) سنک بک (معنای اشارتی) ای محبوب چه مانه ضابطش ایدیجی آفتاب سنک جلالک آینه دار و مظهر عکس انواریدر در حدیقه کله جگری خور اولوب رواج مسکینه نیلیانکه واصل اولان عاشق سنک ذات بیچونک جبره گردانی و خالق عالمک دماغ جانیه راجعه رجائی بخش ایدیجیدر

صحن سرای دیده بشستم ولی چه سود * کین کوشه نیست در خور خیل خیل تو

چشم سرانک صحنی بودم لکن نه فائده زیرا بکوشه سنک خیلک عسکر نه لایق دکل در (مفردات) (صحن سرای) او آورده سی (دیده) کوز (بشستم) بودم (ولی) لکن (چه سود) نه فائده (که) زیرا (این کوشه) بو بوجاق (در خور) لایق (خیل) عسکر (خیال) م (تو) سن (معنای اشارتی) دیده بشستم سرای صحنی خارخس تعلقات ماسوی الاهدن بودم و پاک نظر اولدم لکن نه فائده اوصافی بشریه دن تجرد کلی اولدیفندن بو کوشه چشم سنک خیلک و اسرارک عسکرنی مشاهده و انوار جلالک رؤیانه لایق اولدی

این نقطه سیاه که آمد مدار نور * عکسست در حدیقه پیش زخال تو

بو سیاه نقطه که نور مدار کادی چشم باغچه سنده سنک خالکدن بر عکسدر (مفردات) (ان) بو (نقطه سیاه) م (آمد) کادی (مدار) مرجع (نور) م (عکسست) بر عکسدر (در) فی (حدیقه) باغچه (پیش) کورمک (ز) ن (خال) بک (تو) سن (معنای اشارتی) ای محبوب بوغیب اغیبه ذات بختک خاص اولان نور سیاه و نقطه وحدت فی شل که جمیع انوارک هر چه در بوظاهرده و حدیقه رؤیانه هر کس استعداده کوره کورین نورل سنک نور ذانکدن بر عکسدر

تأیید بخت باز روم تهیت کنان * کورده ز مقدم عید وصال تو

تأیید اوکنه ترک ایدرک کبر و کبرم سنک وصالک عید مقدمدن قنی بر بشارت (مفردات) (تا) دکل (پیش) اوک (بخت) دوات (باز) کبرو (روم) کیدرم (تهیت کنان) مبارک اولسون دیجی اولدیغم حالده (کو) قنی (مژده) بشارت (ز) من (مقدم) زمان قدوم (عید وصال) وصال بیرامی (تو) سن (معنای اشارتی) دل ناشا دمه اول عکس انوار ذات الهیهک ظهورله تأیید کشاد و دوام مزداد اولسته ای بیچاره بود دوات و بوسعادت سکامبارک اولسون دیرک رقص و سرور ایله اول دولته استقبال ایدرم قنی شول وقتکه سنک وصالک عیدک مقدمه بشارت غیبدن بشارت کله

تا

فرانتهیت کن وصف ترکیب ایدیجی دیکدر یعنی بر کیمیه بر خصوصه مبارک اولسون دیکدر نه کیم فارسیه مبارک باد دیرل پس تهیت کنان تهیت ایدرک دیکدر کو کاف عربیک ضمیمه قنی دیکدر عرییده این معنایست ادات استفهامدر مژده یا حرف وحدت و تأکید مقدم مصدر دیکدر عید وصال تو بیانیه و لامیه در * محصول بیت * سنک عید وصال قدومندن قنی بر مشتاقی تاکن تهیت ایدرک طالعک فر شونده و ارایم یعنی طالع عید وصال مبارک اولسون دیهم نیتیه کیم عادتد بر خصوصه دیرل

۴۴۵

وله ايضا
ای آفتاب آینه دار جلال تو * مشک سیاه جبره گردان خال تو

ای آسمان بزم حلقه بکوشلر بزم اوله سنک هلال کی ابرو کدن قنی بر عتوه (مفردات) (تا) حتی (آسمان) کوزک (ز) من (حلقه بکوش ما) بزم قولانغی حلقه او عبدمن (شود) اوله (کو) قنی (عتوه) برناز و بر جلاوه (ز) من (ابرو) قاش (همچون هلال) م (تو) سن (معنای اشارتی) قنی شول وقتکه سنک انوار صفات ذاتیه کدن ظهور هلال کی بر تجلیک اول انوار قدسیه معرفه الهیک زور و قوتیه محکومیده تاراض و سبازم حلقه بکوشلر بزم اوله و تصرفزده اوله

دراوج ازو نعمتی ای آفتاب حسن * یارب مباد تا بقیامت زوال تو

ناز و نعمت اعلا سنده سن ای حسن آفتابی ربمن دیرم قیامت دکل سکا زوال اولسون (مفردات) (در) فی (اوج) اعلی (ناز و نعمت) م (یا) خطایه ای آفتاب حسن) م (یارب) ربمن دیرم (مباد) اولسون (تا) دکل (یا) لایله (قیامت) م (زوال) م (تو) سن (معنای اشارتی) (الله نور السموات والارض) الخ آیت کریمه سی سرجه ای عالمی و ظواهر و باطنی انوار ذاتیه منور قلیجی آفتاب حسن حقیق سن احسان واستغنا ایله کال تقدسه بر علی الاعلا سن سن ربمن دیرمکه (ربنا لا ترغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدک رحمة انت انا الوهاب) آیت کریمه سی سرجه سنک احسان ایدیک نور ایمان و نور توحید و یقین قیامت دکل قلمزدن زائل اولوب روز محشرده بزی (نورهم یسجی بین ایدیهم و یا عانهم) زمره سندن ایلید سن

درچین زلفش ای دل مسکین چکونه * کاشفته گفت باد صبا شرح حال تو

انشائی بوکنده ای مسکین کوکل نیجه سنکه باد صبا سنک حالک شرحی بر بشارت دیدی (مفردات) (در) فی (چین) بوکلم (زلف) م (ش) آنک (ای دل) ای کوکل (مسکین) م (چکونه) نه کره سن (آشفته) بر بشارت (گفت) دیدی (باد صبا) م (شرح حال) م (تو) سن (معنای اشارتی) ای مسکین و مبتلا و بیچاره کوکل اول محبوب حقیقک فوض و بطله و جلال و جلاله تجلی ایلین صفات متضادین پیشده نیجه سنکه فوض الهی سنک حالک شرحی بر بشارت دیدی (بیت الله الذین آمنوا بقول الشایب) الخ آیت کریمه سی سرجه حضرت الله سنی کرمندن دنیاده و آخرتد قول ثابت ایله ثابت ایلسون

مطبوع رز خط تو پیرایه نبست * طغرانو بس ابروی مشکین مثال تو

سنک خطکدن زیاده مقبول بر بخت باغدی سنک مشکین مثال ابروک طغرانو بسی (مفردات) (مضروب) مقبول (ز) زیاده (ز) من (خط) م (تو) سن (پیرایه) زینت (نبست) باغدی (طغرانو بس) طغرا باز یجی (ابرو) قاش (مشکین) مسکه منسوب (مثال) م (تو) سن (معنای اشارتی) (لایب معنی ارضی و لاسمائی) ولکن یعنی قاب عیدی المؤمن التقی (حدیث قدسیی سرجه ای کوکل غناک

نی

وله ايضا
ای آسمان زحلقه بکوشلر بزم اوله سنک هلال کی ابرو کدن قنی بر عتوه (مفردات) (تا) حتی (آسمان) کوزک (ز) من (حلقه بکوش ما) بزم قولانغی حلقه او عبدمن (شود) اوله (کو) قنی (عتوه) برناز و بر جلاوه (ز) من (ابرو) قاش (همچون هلال) م (تو) سن (معنای اشارتی) قنی شول وقتکه سنک انوار صفات ذاتیه کدن ظهور هلال کی بر تجلیک اول انوار قدسیه معرفه الهیک زور و قوتیه محکومیده تاراض و سبازم حلقه بکوشلر بزم اوله و تصرفزده اوله

کوشه زابروی همچون هلال تو) تا حرف تعلیل حلقه بکوش وصف ترکیب افسانمنددر قوای کوبه لی دیکدر اوصاف بدکا در الف و نون ادات جعفر عتوه یا حرف وحدت بویتده ده مصراعلر تقدیم و تأخیر حل اولقی کرک علت سابقه ایچون * محصول بیت * سنک هلال کی ابرو کدن قنی برناز و شوبه تاکن آسمان بزم قوللر بزم اوله یعنی سنک ابرو ک شوبه سنی کوروب آسمان بکنه و بانصر و بی اختیار بزم کند یعنی تسلیم ایدوب قبول اوله سنی سود یکم ایچون (در اوج ناز و ذمت ای آفتاب حسن * یارب مباد تا بقیامت زوال تو) * محصول بیت * ای حسن آفتابی ناز و ذمت اوچنده سن یعنی کال نعمته سن الاهدن دیرمکه قیامت دکل زوالک اوله و حاصلی استرکه مفید اولوب قیامت دکل باقی قانه سن (درچین زلفش ای دل مسکین چه کونه * کاشفته گفت باد صبا شرح حال تو) * محصول بیت * ای دل مسکین چین زلف جانانه نیجه سن حالک ندر زیرا باد صبا حالک شرحی زیاده بر بشارت سوبلدی یعنی چین زلف جانانه کوکلک حالی زیاده آشفته در دیدی (مطبوع عتر زلفش تو صورت نبست باز * طغرانو بس ابروی مشکین مثال تو) طغرانو بس وصف ترکیب ابرویه اضافی اسم فاعلک مغولنه اضافی قیلنددر مشکین مثاله اضافت بیانیه در * محصول بیت * سنک نقشکدن مطبوع عرک و مقبولک صورت باغدی سنک مشکین مثال ابروک طغرانو بسی یعنی سنک ابروی چکن نشانی رویک نقشندن مطبوع عرک صورت باغدی حاصلی خلق سنک رویک نقشندن کوزک نقش باغدی

(برخواست بوی کل زدر آشتی در آبی * ای نو بهار مارخ فرخنده قال تو) آشتی بار شغلندر در آبی ایجری کبرای حرف ندامادی
مجد وفدر رخ فرخنده قال تو بیاسیه ولامیه در فرخنده قال وصف ترکیبی اقسامندندر مبارک قالی دیگدر * محصول بیت *
بوی کل قالدی یعنی بهار کلدی صلح قبوسندن ایجری کبرای جانان بزم نو بهار من سنک مبارک قالی رخکدر یعنی کل وقتی
کلدی بزمه صلح اوزره اول ای بزم نو بهار من بوزی مبارک قالی اولان جانان مصراع نایبک معناسنی ای کیمسه که بزم نو بهار من
سنک فرخنده قال رخکدر دین داده

۴۴۶

اوله که اول سعادت نشانی اوریمی کاتب ازل و خلاق لمزل اولان حضرت الله
سنک مشکین مثال اولان سویدای قلبی کندو به خانه بجلی و محزن اسرار لدی
قیامله سنک خطکدن زیاده بر مقبول زینت باغمدی و عرش و کرسیدن واسع وانوار
ذات الهیه به مظهر بر جوهر خانی ایلدی

برخواست بوی کل زدر آشتی در آبی * ای نو بهار مارخ فرخنده قال تو

بهار ابریشوب کل را بحسی قالدی صلح قبوسندن ایجروکل ای محبوب بزم نو بهار من
سنک فرخنده قال رخکدر (مفردات) (برخواست) قالدی (بوی) راجحه (کل)
م (زدر آشتی) صلح قبوسندن (در آبی) ایجروکل (ای) محبوب (نو بهار ما) بزم
یکی بهار من (رخ) بکافی (فرخنده) مبارک (قال) م (تو) سن (معنای اشارتی)
(انی لاجد نفس الرحمن من قبل الین) حدیث شریفی سر نیجه بهار عنایت ابریشوب
حدیقه قلب واسع کشاد اولغه دماغ جانه محبوبیت راجحه سی ایشوری ای کوکل
حضرت الله رجوع قبوسندن ایجروکل ای محبوب بزم سعادت من نو بهاری سنک
مبارک قال اولان جالکدر دین بونیز ایل

در پیش خواجه عرض کدامین جفا کنیم * شرح نیازندی * خودیاملال تو

افندی اوکنده جفاک قنغسنی عرض ایدم کنده نیازمند لکم شرحی با سنک ملاک
شرحی (مفردات) (در پیش خواجه) فندی اوکنده (عرض) م (کدامین)
قنغی (جفا) م (کنم) ایدم (شرح نیازمندی) محتاج و عاجز و نیازمندی (خود)
کنده (یا) تردید (ملاک) م (تو) سن (معنای اشارتی) (لن المالك اليوم لله
الواحد الفهار) بیرون حضرت الله حضور معنویه سنده جفا صورتند اولان عین
صفا نک قنغسنی عرض ایدم کنده و عاجز و محتاج ایل و صدهزار نضرع و ابتها لله
نیازمند لکم شرحی با خود قبض و احتیاج ایل اولان کوکل ملائی و حرزنی شرحی

حافظ درین کند سر سر کشان بیست * سود ای کج مبر که نباشد بحال تو

ای حافظ بوکنده چوق سر کشلک باشی وار در اگری سودا پشورمه که سنک
مجالک اولر (مفردات) (حافظ) م (درین کند) بوکنده (سر) باش (سر کشان)
باش چکیبار (بیست) چوقدر (سودا) م (کج) اگری (مبر) پشورمه (نباشد)
اولر (بحال تو) سنک فوتک (معنای اشارتی) ای حافظ بوراه عشق کند نه
ودر دو بلال نه چوق سر کشلک باشی فدا اولشدر و نیجه دوت و ساضنت اهلی
اراده و اختیار لری ترک ایدوب محو و فنا اولشدر سن بو نفس و دنیا و عز و جاهی
ترک ایتکسزین قریت حق بو اوردیم دیواگری سودا پشورمه نهقات ماسوی ایل سنک
قریت بحالک اولر ز بر احق تعالی (یا حبیبی نجوع ترانی تجرد اتصال) پشور شد

وله ایضا

بجان پیر خرابات وحق نیت او * که نیست در سر من جز هوای خدمت او

پیر خرابات جانی حقیقون و انک نعمتی حقیقون که بنم باشده انک خد متک

سودا سندن

لا میدارد حق نعمت ده بویه در که حرف بیان هوا محبت خدمته اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی قیلندندر تمام غزلده و افزایه
اضافت لامیه در * محصول بیت * پیر خرابات جانچون و انک نعمتی حقیقون که بنم باشده انک خدمتی محبتندن غیرتی نسته بو قدر
یعنی اکا خدمت ایلکدن غیرتی مرادم بو قدر

۴۴۷

سودا سندن غیر نو قدر (مفردات) (با) قصبه (جان) (پیر) م (خرابات) میخانه
(حق نعمت) م (او) انک (که) ز را (نیست) بوق (در سر من) بنم باشده
(جز) غیر (هوا) محبت (خدمت) م (او) انک (معنای اشارتی) وارث نو بهار من
اولان پیر دلشیرک نور ضیعی حقیقون و انک تجلی ربانیه ایل بزم فیض واحدان
ایلدی بکی نعمت معنویه ل حقیقون که بنم باشده انک خدمت جان بشنند
سودا سنک غیرتی بو قدر

بهشت اگر چه نه جای کنا هکار اند * بیار باده که مستظهرم برجت او

جنت اگر چه کنه کارلک پری دکدر شراب کتور که انک رحتنه مستظهرم
(مفردات) (بهشت) جنت (اگر چه) م (نه) نفی (جای) محل (کنا هکاران) م (اند)
ادات جمع (بیار) کتور (باده) شراب (مستظهرم) طیاره (برجت او) م
(معنای اشارتی) (اللهم الجاهل ایلک) حدیث شریفی سر نیجه کر چه جنت
عاصیلیری دکدر لکن ای شیخ شفیقه همت و عنایتکله بنی ماسوایی قبلدن احراق
ایدیچی و کنا هکار محو ایدیمی عشق الهیه به واصل ایل که بن اول ارحم الراحمین
رحت واسعه بی نهایی سته استنک ایدوب آنجق کندو دن استعانت واستظها ر
ایلمر که (انه لا یضیع اجر المحسنین) در

چراغ صاعقه آن سحاب روشن باد * که ز د بخر من ما آتش محبت او

اول سحاب صاعقه سی چراغی روشن اولسون که اول اللهک محبتی آشتی بزم
خرمزه اوردی (مفردات) (چراغ) م (صاعقه) کوکدن دوش آنشدر (آن)
اول (سحاب) بوات (روشن) م (باده) اولسون (که) ز را (زد) اوردی (با) الملاسه
(خرمن) م (ما) ز (آتش محبت) م (او) انک (معنای اشارتی) اول سحاب رحت
خدا اولان پیر رحیمک آتش عشقنک وانوار معرفت قلبک چراغی دو جهانه
دائم روشن اولسون که اول اللهک محبتی آشتی بزم دلب محض اولان وجود من
خرمته اوروب انانقری ازاله ایلدی

بیار باده که دوشم سر و ش عالم غیب * نوید داد که عامست فیض رحت او

شراب کتور که دون کیجه بک عالم غیبک بشارت و بر دبه که انک رحتی فیضی عامر
(مفردات) (بیار) کتور (باده) شراب (دوش) دون کیجه (م) بکا (سروش)
ملک (عالم غیب) م (نوید) بشارت (داد) و بر دی (عامست) شاملدر (فیض رحت)
م (او) انک (معنای اشارتی) ای ساقی شراب وحدت الهیه بزم شراب عشق
کتور که دون کیجه استعین بالله (لا تغفلوا من رحت الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً)
انه هو الغفور الرحیم) آیت کریمه سیله بزم بشارت و بر دی سر و ش عالم غیبکه حضرت
اللهک رحتی فیضی عام و جمیع مخلوقات شاملدر

بر آستانه میخانه کرسی بنی * مزین پسای که معلوم نیست نیت او

میخانه اینکی اوزره اگر بر باش کوره من ایاغکله اورمه ز بر انک نیتی معلوم دکدر

(بهشت اگر چه نه جای کنا هکار اند * بیار باده که مستظهرم برجت او)

بیار باده که مستظهرم برجت او
که حرف تعلیل مستظهر استفعال باندن
اسم فاعلدر آرقه لجنی معناسنه برجت
با حرف صله * محصول بیت * جنت
اگر چه کنا هکارلری دکل باده کتور که
بن خدائک رحتنه مستظهرم یعنی
عفو و غفرانه اید و ارم زهد و تقوا
مستظهر دکام (چراغ صاعقه آن
سحاب روشن باد * که ز د بخر من ما آتش
محبت او) چراغ صاعقه آن سحاب
لامیه زدر صاعقه بلدر مدر * محصول
بیت * اول سحابک یلدر می چراغی
روشن اولسون یعنی هرگز سوختن
که جانا نک محبتی آشتی بزم وجود من
اوردی و جازدر که چراغ صاعقه دن
رخسار مراد اوله و سحابدن زلف و کاکل
و کبوتر مراد اوله و او ضعیفی بنه جانا نه
راجع اوله یعنی جانا نک صاعقه رخی
چراغی سحاب زلفنده دائما روشن
اولسون که اول صاعقه رخی چراغی
بزم خرم و وجود من آتش محبت جاناکی
اوردی یعنی وجود من و کوکله جانا نک
آتش عشقی بر اقدی بیار باده که دوشم
سر و ش عالم غیب * نوید داد که
عامست فیض رحت او) که حرف
تعلیل سر و ش فرشته و حید دیور
نوید مشتاق که حرف بیان فیض بوئده
یغفور در رحت اضافتی مصدرک فاعله
اضافتی قیلندندر * محصول بیت *
باده کتور که دون کیجه بکا عالم غیب
فرشته سی مشتاق و بر دی که اللهک
رحتنک یغفوری عامدر و جمیع اشایی
شاملدر پس بزم باده نو شافمنده
شاملدر ایددی باده کتور نوش ایدم و عالم
غنی فراموش ایدم و رحت و عفو نه
ایدوار اولم (بر آستانه میخانه کرسی
بنی * مزین پسای که معلوم نیست نیت او) * محصول بیت * میخانه آستانه سنده اگر بر باش یعنی برگاه کور رسک ایاغکله اورمه
یعنی دبه ز برایتی معلوم دکدر یعنی میخانه به وارمندن مرادی نه ایدو کنی کیمسه بلز

(مفردات) (بر) علی (آستانه) ایشک (میخانه) م (کر) اگر (سری) برایش (بینی) کوره سن (مزن) اورمه (پای) ایاغله (که) زیر (معاوم) م (نیست) تکل (نیت) م (او) ایشک (معنای اشارتی) بر کیمه بی که فاسق صورتی میخانه قیو سنده و محمل تهنیت ده کوره سن اگا سو ظن ایلوب انی تحقیر ورنجیده خاطر ایلکه که (اولیائی تحت قبای لایفه فهم غیر) حسبیچ پلاس اشده پرهزار و اولیاء الاهل و ار در کینلری و حاللری کیمه نك معاومی دکلدر همان حسن ظن بالموئین لازمدر

مکن بچشم حقارت نگاه بر من مست * که نیست معصیت وز هدی مشیت او *

بن مست اوزره حقارت چشمیله نظر ایلکه زبانه معصیت و زهد خندان ارادتسز دکلدر (مفردات) (مکن) ایلکه (بچشم حقارت) خورلق کوز به (نگاه) نظر (بر) علی (من مست) م (که) زیر (نیست) دکل (معصیت) م (زهد) م (بی مشیت او) ایشک ارادتسز (معنای اشارتی) بن مستی میخانه ده کور و ب حقارت نظر ایلکه نظر ایلکه (قل کل من عند الله) آیت کریمه سی سرنبجه زهد و معصیت خبر و بشر خدانک مشیتسز دکلدر (علیکم انفسکم) (هو اعلم بمن انی) آیت کریمه سی سرنبجه * حدیث از مطرب و می کور از دهر کتر چوب که کس نکشود نکشاید بچشمک ابن معمارا * دیوب خود بین لک ایلکه که علم ازلی خدا یلتور دکلدر

نیکمند دل ما میل زهد و توبه ولی * بنام خواجه بگو شیم و فردولت او *

بزم کوکل زهد و توبه به میل ایلان و لکن خواجه نك نامنه و ایشک دوائی فرقه سعی ایدلم (مفردات) (نیکمند) ایلان (دل ما) بزم کوکل (میل) م (زهد) م (توبه) م (ولی) لکن (بنام خواجه) افتد نك اسمند (بگو شیم) سعی ایدلم (فر) قوت (دولت) م (او) ایشک (معنای اشارتی) همان قوله لایق اولان قولاق و امره امتثالدر اسعاد و اشقا ارحم الراحمین اولان حضرت الاله کدر انکیچون بزم کوکل زهد و توبه به و اعمال طاعته میل و اعتماد ایلان لکن (لاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم) خبری سرنبجه بزمین اگر م الا کر مین افتد نك باعث سعادت دار بن اولان اسم شریفنک ذکر نه و ایشک حول و قوتنه مظهر یتد سعی ایدلم که (انه لایضیع اجر المحسنین) در

دلاطمع مبر از لطف بی نهایت دوست * کمی رسد همه را اطف بی نهایت او *

ای کوکل دوستک نهاییست از لطفن امید کسمه که ایشک نهاییست از لطفی خاتمک جمله سته ابریشور (مفردات) (دلا) ای کوکل (طمع) امید (میر) کسمه (از) من (لطف) م (بی نهایت) م (دوست) م (که) ز بر (می رسد) ابریشور (همه را) جمله ایچون (لطف) م (بی نهایت) م (او) ایشک (معنای اشارتی) (اعندظن عبیدی بی) و (اذاکرنی عبیدی ذکرته) حدیث قدسی سرنبجه ای کوکل سن اول (لطیف بعباده) اولان محبوب حقیقنک نهاییست از لطف و احساندن امیدک کسمه زیرا اول لطیف و رحیم الملهک نهاییست از لطف و رحمتی جبع عاجز و محتاج قوللریشک جمله سته بلاعلت ابریشور

(مکن بچشم حقارت نگاه در من مست * که نیست معصیت وز هدی مشیت او)

معصیت مصدر می در عصیان معناسته

مشیت دبه یله در ارادت معناسته * محصول

بیت * خطاب عام طریقله بیور بن

مسته حقارتله نگاه ایلکه زیرا معصیت

وزهدانک یعنی خدانک ارادتسز دکلدر

حاصلی کینی عاصی و کینی مطیع ایلین خدادر

مسته سنده نگاه بونده حفظ معناسته در

دین اخات بجمی ایوجه حفظ ایلش

(غنی) کند دل ما میل زهد و توبه

ولی * بنام خواجه بگو شیم و فردولت او

میل زهد مصدرک معنولنه اضافتسز

ولی مصراع ثانی به مر هوند ر بگو شیم

با حرف تا کسد کوشیم فعل امر متکام

مع الغبر در فر بونده قوت معناسته در

* محصول بیت * بزم کوکل زهد و توبه به

میل ایلان اما خواجه نك مبارک اسمی

ایلکه و ایشک دوائی قوتله زهد و توبه به کوشش

ایلکه لم خدایسیر ایلکه مصراع

ثانی نك معنای خواجه آدینه و ایشک

دوائی فرقه سعی ایدلم دینلری قریبشار

(دلاطمع مبر از لطف بی نهایت دوست

* که می رسد همه را اطف بی نهایت او *

* محصول بیت * ای کوکل دوستک

نهاییست از لطفن طمع کسمه یعنی رجای

قطع ایلکه زیرا جبع مخلوقاته لطف

بی نهایتی ابریشور پس سکاده ابریشور

(مدام خرقة حافظ پیاده در کروست * مکر زخاک خرابات بود طینت او) * محصول بیت * حافظک خرقة سی دانم پیاده ایچون رهنده در مکر انک طینتی و خلقی خاک خراباتدر یعنی میخانه ترابندن خلق اولمشدر (وله ایضا) (تاب بنفشه میدهد طره مشکای تو * زده غنچه می درد خنده دلکشای

تو) تاب اسم مصدر درد بنفشه یا اضافتی

معنولنه اضافتسز و مید هده مقیددر

نقیری بنفشه را تاب میدهد طره مشکای

بنایه مشکای وصف تر کسیددر

ساییدن مشک از بیچی دیمکر بخاذا

زبان قوقودن تمیر در زیر امشک و غنچه

و لطفله از لک کد زبانه قوقور بر زده غنچه

لامیه خنده دلکشای و بنایه و لامیه در

دلکشای وصف تر کسیددر کوکل

آجیچی معناسته * محصول بیت *

بنفشه به تاب و بر یعنی بنفشه بی دور

و بوکر سنک طره مشکای نك یعنی رشت

و حسدن بنفشه بوریاور و بوکلور پر ده

غنچه بی برتار یعنی عرض و ناموسنی باردر

سنک کوکل آجیچی کو ایشک حاصلی

بنفشه زلفنک رشکندن پرتاب و بیج

و غنچه خندان تبسمکدن پرده ناموسی

باره لئش بر سواد رمصراع اولک

معنای بنفشه بوکل و بر سنک سنک

از بیچی صیحت بلوکی یعنی سنک صیحت

بلوکی که مشک از مش کبی رایحه طویه

و بر بامشکی ازوب بخو ایدر بنفشه بی

بوکر و دوردر دین معنای بیدن هرگز بوی

الماءش و سنک مشک رایحه لوطره ک

بنفشه به حرارت واضطراب و بر دین

غریب حرارتی وادایش (ای کل

خوش نسیم من بایل خویش راموز *

کز سر صدق می کند شب همه شب دعای تو

* محصول بیت * ای بنم خوش قوقولی

کلم کند ی بللیکی باقمه ز بر اصدق

جهتندن خون کیمه سکاد عالید یعنی

بن که سنک بلبلکم بی یا قوب باند رده

ز بر اصباحه دك سنک دعا که مشغولم

(دولت عشق بین که چون از سر فخر

واختشام * کوشه تاج سلطنت می شکند

کدای تو) * محصول بیت * عشق

دولتنی کور که نیمه فخر و اختشام

مدام خرقة حافظ پیاده در کروست * مکر زخاک خرابات بود طینت او *

حافظک خرقة سی دلم شرابه رهنده در مکر انک طینتی میخانه خاک کندن اولدی

(مفردات) (مدام) م (خرقة) م (حافظ) م (پیاده) شرابه (در کروست) رهنده در

(مکر) و ارایه (ز) من (خاک) طسیراق (خرابات) میخانه (بود) اوله (طینت) چامور

(او) ایشک (معنای اشارتی) حافظک خرقة و وجودی دلم قلیتده اولان شراب

عشق الهیه مقتضا سته رهن و تسام اولوب اول سلطان عشقک تصرفی اوزره حرکت

واضطر ابده در مکر انک طینتی میخانه نك السنک انوار عشق الهیدن اوزرینه رش و می

خور ده اولان خاک معنولنددر

وله ایضا *

تاب بنفشه می دهد طره مشکای تو * زده غنچه می درد خنده دلکشای تو *

سنک مشک رایحه دل طره ک بنفشه به حرارت و بر سنک خنده دلکشک عجبندک پرده سنی

برتار (مفردات) (تاب) حرارت (بنفشه) م (می دهد) و بر (طره) اولک صاج

(مشکای) مشک از بیچی (تو) سن (برده) م (غنچه) م (می درد) برتار (خنده)

کولک (دلکشای) کوکل آجیچی (تو) سن (معنای اشارتی) ای محبوب سنک اسرار

لدنیه ک و فیوضات غنچه ک عاشق دخته نك دماغ چانی معطر قلوب دل درد

منسده حرارت واضطراب و بر سنک انظار اتوار تجلیاتک کوکل لری کشایدوب

طالب سالک پرده لری برتار و مشا هده جمال الله باعث اولور

ای کل خوش نسیم من بایل خویش راموز *

کز سر صدق می کند شب همه شب دعای تو *

ای بنم لطیف رایحه او کولم کسمو بللیکی باقمه ز بر اصدق اوچندن جمله کیمه سکا

دعا ایلر (مفردات) (ای کل) م (خوش) م (نسیم) رایحه (من) بن (بایل) م (خویش را)

کدیمکی (موز) باقمه (که) زیر (از) من (سر) اوج (صدق) م (شب)

کیمه (همه شب) جمله کیمه (دعا) م (تو) سن (معنای اشارتی) ای بنم رایحه تجلیایی

کوزل و لطیف محبوبم کندی عاشق زاری ردخی آتش افتر قله باقمه ز بر اصدق و اخلاص

اوزره جمله کیمه لده سنک درگاه عزتکده دعا و نیاز ایلر

دولت عشق بین که چون از سر فخر و اختشام

کوشه تاج سلطنت می شکند برای تو *

عشقک دولتی کور که فخر و اختشام سلطنت تاجنک کوشه سنی

قبر (مفردات) (دولت عشق) م (بین) کور (جون) م (از) من (سر)

اوج (فخر) م (اختشام) عظمت (کوشه) م (تاج سلطنت) م (می شکند) فخر (برای

تو) سنک ایچون (معنای اشارتی) سنک عشقکک دولت و سلطنتی کور که فخر و اختشام

ایدی و نیل عز و جاه و سعادت سرمدی اوچندن سنک وصلت ذات بیچونک ایچون

سلطنت و جاه دینک تاجنی و تختی ترک ایدر و ب فانی فی الله و باقی بالله ایلر

جهتندن سلطنت تاجنک کوشه سنی سنک کدک قبر یعنی ای جانان سنک عشقک دولتی کور سیر ایله نیمه و نه وجهله

فخر و عظمت جهتندن سلطنت تاجنی سنک کدک کسر ایدر حاصلی بن که سنک کدک تاج سلطنتی باقمه کیمه عار ایدر یعنی

پادشا هله نزل ایلیم کدای تو ریخته برای تو یا زوب یشک معنای سنی عشقک دولتی کور که فخر و اختشام اوچندن نیمه سنک

ایچون سلطنت تاجنک کوشه سنی صردین معنای بیچی کسر ایلش

(من که ماول کشتی از نفس فرشتگان * قال ومقال عالمی میکشم از رای تو) عالی با حرف تنکیر * محصول بیت * بن که فرشته
نفسند ماول او اوب بجهت او اوردم عالمک یعنی خلق عالمک قال ومقالی یعنی سوزینی صوابی سنجیون چکریم یعنی با نده فرشته
نفس آله المچکریم شدیدی سنجیون
خلق عالمک غوغا سنی چکریم مصرع
اولک معناسنی بن که فرشته سوزند
ماول اولدم دین سوزی برنده سولم
(عشق تو سرنوشت من خاک درت
بهشت من مهر رخت سرشت من راحت
من رضای تو) سرنوشت باشه باز یلاندر
سرشت خلقت و طینت معناسنه در
* محصول بیت * سنک عشقک باشه
باز بریدی یعنی ازادن بکامقدر در قیوک
طیرا غی جنت در رخت محبتی خلقت
و طینت یعنی ازله وجودم مهر کله
خلق اولش بنم راحت سنک رضا کدر
حاصلی عشق ایچنده سنکه هرنه که
واقع او اورسه ازادن مقدر در تقلیدی
و عارضی دکلدر (خرقه زهد و جام می
کر چه نه در خور هم اند * این همه
نقش میزنم از جهت رضای تو) در خور
و اور سیله لایق معناسنه در نقشدن مراد
صور تدر جهت رضای تو مصدرک
فائنده و بامقوله اضافتی قیلند
رضای توده بویه در * محصول بیت *
زهد و تقوی خر قه سیله جام می بری برینه
لایق دکلدر یعنی الضدان لایق معناسنه در
اما بن بوقدر نقش و صورت او اوردم
سنک رضا ایچون یعنی سنک رضای اولمک
ایچون و باین سنی رضای ایلمک ایچون
حاصلی سنک رضا ایچون بن خر قه
زهدی و جام می جمع ایدرم و یاسنی
ارضائیک ایچون هم زاهد و هم باده نوش
نقش و صورت او رقصدن مراد بویکی
شدی جمع ایلمک (دلق کدای عشق را
کنج بود در آستین * زود بسلطنت رسد
هر که بود کدای تو) * محصول بیت *
عشق کدای خر قه سی یکنده خزینه
او اور یعنی کدای عشق آستین دلق
مخزن در پس سلطنته تیز ابریشور
هر کیمسه که سنک کدای او اور یعنی

من که ماول کشتی از نفس فرشتگان *
قال ومقال عالمی میکشم از رای تو *

بن که فرشته سوزند ماول اولدمدی سندن اوتوری عالم خلقک قال ومقالی چکریم
(مفردات) (من) (بن) (ماول) (م) (کشتی) (اولدمدی) (از) (من) (نفس) (م) (فرشتگان)
ملکار (قال ومقال) (م) (عالی) (بانبیه) (میکشم) (چکریم) (از رای تو) سندن اوتوری
(معنای اشارتی) بن عاشق بیچاره که لایق کدای کند و صفت برینه نظر ایله (انجیل فها من یفسد
فیها و یفسد الدماء) کلام لاندن ماول اولدمدی لکن سن کال اطف و رختک بن بوغریب
مهور الوطن و مبتلای انواع بلا و محن اولان دردمندی نو اوردمانده بی سرو پانده
محزون و پریشان و محتاج در کاه عزت لریکی تسلیه و علی آدم الاسماء کاهانم عرضهم علی
اللائکه الخ آیت کریمه سن بیوروب کر چه آدم و بی آدهک اگر مین و لایق که نک عبز
و اعتراف برین اظهار و بیان ایلمک اما سنک عشق و معرفتکدن اوتوری عالم خلقک قال
ومقالی چکوب قطعا انجمنم و طاهرین قایمزم

عشق تو سرنوشت من خاک درت بهشت من *
مهر رخت سرشت من راحت من رضای تو *

سنک عشقک بنم سرنوشت منک خاک درک بنم جنتدر سنک رخت محبتی بنم سرنوشتدر
بنم راحت سنک رضا کدر (مفردات) (عشق) (م) (تو) (سن) (سرنوشت) (باشه) (باز یلان
(من) (بن) (خاک) (طیرا غی) (در) (قبو) (ت) (سنک) (بهشت) (جنت) (من) (بن) (مهر)
محبت (رخ) (بکاف) (ت) (سنک) (سرشت) (طینت) (من) (بن) (رضا) (م) (تو) (سن)
(معنای اشارتی) ای محبوب سنک عشق ذلک بزه بخشایش از لبت ایله باشمک
باز و سیدر سنک در کاه عزتک خای و محو و فانی اولمق بنم جنت معرفه الله هم اثر بدر
سنک جلالک نورک محبتی بنم طبع سلیم مقتضای سیدر بجهت الله بوقدر مظهر احسانک
اولش ایکن بنم راحت جمیع حالاته سنک رضا کده در

خرقه زهد و جام می کر چه نه در خور هم اند *
این همه نقش می زنم از جهت وفای تو *

زهد و تقوی و شراب قدسی کر چه بری برینه لایق دکلدر در سکوفادن اوتوری بوجه
نقشی اوردم (مفردات) (خرقه زهد) (م) (جام می) (شراب قدسی) (کر چه) (م) (نه)
نقی (در خور) (لایق) (هم اند) (ری برینه) (این همه) (بوجه) (نقش) (م) (می زنم)
اوردم (از) (من) (جهت) (م) (وفا) (م) (تو) (سن) (معنای اشارتی) شرک اصغر اولان
ربادن حفظ ایچون زهد و صلاحی و اسرار معرفتی قدح کتایک ایله و صورت ملامت ایله
ستر ایلیوب توحید ذات خدا ایله اولان عهده و فاده صادق اولمق ایچون بوقدر
خرابیلکی و بوقدر نقش ملامتی اختیار ایدرم

دلق کدای عشق را کنج بود در آستین *
زود بسلطنت رسد هر که بود کدای تو *

عشق کدای خر قه سنک یکنده خزینه واردر تیز سلطنته ابریشور هر کیمکه سنک کدای

(شاه نشین چشم من تکیه که خیال تست * جای دعاست شاه من بی تو مباد جای تو) شاه نشین چشم من بیانه تکیه که ظرف
مکان سو یکنوب طیبی بر یعنی معتمد خیره و توبه اضافت لامیه لر در جای دعاست لامیه محل دعادر دیک او اور شاه من لامیه
و منادای تو مباد جای تو خبر منادی
یعنی مصفو دیالندادر * محصول بیت *
ای جانان بنم چشم شاه نشینی سنک خیالک
تکیه کاهیدر دعا محلیدر ای بنم شاهم
سنسز اولسون سنک رک یعنی چشم
تکیه کاهی سندن خالی اولسون حاصلی
کوز مدن و نظر مدن خالی اوله شاه من
سحر حلال طریقه ماقبله و مابعد بنده
مصرف اولمق قایلدر فاسل (شور
شراب و عشق تو آن نفسم رود ز سر *
کین سر پرهوس شود خاک در سرائی تو)
* محصول بیت * شراب غوغای و سر
عشق غوغای اول نفسده و ساعنده
باشمکدن کیدر که بو پرهوس باشمک
سرایک قبوسنک طیرا غی اوله یعنی کوکلم
سنک قبوک طیرا غی اولمقله آسوده حال
اولوب جبع شور و آشوب بشدن فارغ
السال اولور (خوش چنیت عارضت
خاصه که در بهار حسن * حافظ خوش
کلام شد مرغ سخن سرائی تو) عارض
بونده کندی معناسنه در یعنی صفال که
بونده خط جانان مراد در اما اکثر امارده
معروض معناسنده مستعملدر خاصه
بونده مصدر در خصوص معناسنه که
حرف بیان در بهار حسن بیانه در
و مصراع ثانی به مرهوندر حافظ خوش
کلام بیانه خوش کلام وصف ترکیبی
افسانه دندر کوزل سوزلی دیکدر
مرغ سخن سرائی تو بیانه و لامیه در
سخن سرا و صف ترکیبدر سر ایدندن
ایراق معناسنه سینه و خاده فتحه و ضمه
جائزدر علی التعاکس قائل * محصول
بیت * سنک عارضت یعنی تازه خطک
بر کوزل چندر خصوصاً که سنک حسک
و کوزلکک بهارنده حافظ خوش کلامده
سوزار لیلی مرغک اولدی یعنی بلبل سخن
سرایک اولدی حاصلی عارضت و خطک
بر زیا چندر خصوصاً حسن کلامده بلبل دستان سرایک اولدی یعنی سن کوزلسن و بویله بی نظیر عاشق وار

اوله (مفردات) (دلق) (خرقه) (کدای) (فقیه) (عشق را) (م) (کنج) (خزینه) (بود) (اوله) (در) (فی)
(آستین) (ک) (زود) (نیر) (با) (لله لایسه) (سلطنت) (م) (رسد) (ابریشور) (هر که) (هر کیمکه)
(بود) (اوله) (کدای تو) سنک فقیهک (معنای اشارتی) ای محبوب سنک عشقک کدای
اولان عاشق خرابانک خر قه وجودی دروننده خزینه اسرار الله واردر زیرا هر کیمکه
ماسوا دن قضع علاقه ایدوب انجیق سنک در کاهکک محتاجی اوله و دولت فقر معنوی به
نائل اوله تیر وقت سلطان حقیقت اولمقله شه بوقدر

شاه نشین چشم من تکیه که خیال تست *
جای دعاست شاه من بی تو مباد جای تو *

بنم چشم شاه نشینی سنک خیالک تکیه کاهیدر دعا بریدر ای بنم شاهم سنک رک سنسز
اولسون (مفردات) (شاه نشین) (پادشاه) (اوتوری) (چشم من) (بنم) (کوزم) (تکیه) (که)
اعتماد ری (خیال) (م) (تو) (سنک) (است) (در) (جای) (محل) (دعا) (م) (است) (در)
(شاه من) (م) (بی تو) (سنسز) (مباد) (اولسون) (جای تو) (سنک رک) (معنای اشارتی) ای
محبوب بنم چشم شاه نشینی و قرار کاهی سنک خیالکک و انوار ذاتیه کک انما دی
ویشی بریدر ای بنم شاهم بو چشم دعا و نظر عاشقانه ایله نیاز حال بریدر سندن دیلم که
سنک انوار قدسیک مشاهد سی ری سنک جلالک نورنسن اولسون

شور شراب عشق تو آن نفسم رود ز سر *
کین سر پرهوس شود خاک در سرائی تو *

سنک عشقک شرابک کیفیت اول نفس نم باشمکدن کیدر که بو هوسله پراولش سرم سنک
سرایک قبو سنک خای اوله (مفردات) (شور) (فته) (غوغا) (شراب عشق) (م) (تو)
سن (آن) (اول) (نفس) (م) (م) (بنم) (رود) (کیدر) (زسر) (باشدن) (این) (بو) (سر) (م)
(پر) (طلو) (هوس) (م) (شود) (اوله) (خاک) (طیرا غی) (در) (قبو) (سرای) (او) (تو) (سن)
(معنای اشارتی) (واعبد رک حتی یا تیک البقین) آیت کریمه سی سر نجه سنک عشقک
شرابک کیفیت غوغای اول نفس نم باشمکدن کیدر و بکاک کونق قلب حاصل اولور که
باشمکدن هوای نفس زائل اولوب سنک شوق لفاکله و وصلت انوار قدسیک ایله تسلیم
روح ایدم و سرم سنک در کاه عن کده خاکله یکسان اوله

خوش چنیت عارضت خاصه که در بهار حسن *
حافظ خوش کلام شد مرغ سخن سرائی تو *

سنک عارضت را طیف چنندر خصوصاً که حسن بهارنده کلامی لطیف حافظ سنک
سخن سرائی بلایک اولدی (مفردات) (خوش) (م) (چنیت) (برایچه) (در) (عارضت)
سنک بکاغت (خاصه) خصوصاً که (در) (فی) (بهار حسن) (م) (حافظ) (م) (خوش کلام)
(م) (شد) (اولدی) (مرغ) (قوش) (سخن سرائی تو) سنک سوز اربابی و نغمه ایدیمی
بلایک (معنای اشارتی) سنک انوار جلالک عاشقه حیات ابدی بخش ایدیمی بر لطیف
روضه دلکشادر خصوصاً افاضه ازهار اسرار معنوی بر حسن بهارنی زیاده ایده

بر زیا چندر خصوصاً حسن کلامده بلبل دستان سرایک اولدی یعنی سن کوزلسن و بویله بی نظیر عاشق وار

(وله ايضا) (خط عذار بار که بگرفت ماه ازو * خوش حلقه ایست ایک بدر نیست راه ازو) خط عذار بار لایه در عذار صفال بق بر در
بعضی صفال ایله قوای اراسته در بر دیدی که حرف رابط صفت بگرفت با حرف ناکید گرفت بونده ابهام طریقله واقع در بری آی
طوئقی خسوف معاشنه و بر بسی دینسک یعنی منفعل و غیر منته اولدی معاشنه بگرفت ماه ایک وجهله در بری ادعا طریقله ماهک
خسوف مراد اولدی و بریده ماهدن مراد رونی اولدی و طوئقدن مراد خط احاطه ایلمکدر پس خط عذار ماه کی روینی خسف ابلدی
یعنی آلتله ابدی * محصول بیت * بارک خط عذاری که اندن ماه طوئقدی کوزل حلقه در اما اندن طشره چغغه یول یوقدر
یعنی اکا گرفت اولان هرگز خلاص یولز

﴿ ۱۵۲ ﴾

حافظ اول باغچه ده سنگ لطیف کلا مکی بابل کی فریاد و فشان ایله حسن
اداده اولدی

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ خط عذار بار که بگرفت ماه ازو * خوش حلقه ایست ایک بدر نیست راه ازو ﴾
بارک عذارک خطی که ماه اندن طوئقدی بر لطیف حلقه در اما اندن خلاصه یول یوقدر
(مفردات) (خط) ناز صفال (بدر) بگفت (بار) م (بگرفت) طوئقدی (ماه) آی
(ازو) اندن (خوش) م (خلقه ایست) بر لطیف حلقه در (ایک) لکن (بدر) طشره
(نیست) یوق (راه) یول (ازو) اندن (معنای اشارتی) قهر و اطف صاحبی بار که
ماه و آفتاب ایک سطوت جلالتدن طوئقدی محکوم و زیون اولشدر اول سطوت جلال
عشق الهی بر حلقه سعادت لکن اندن خلاصه یول یوقدر انکی چون عاشق بیچار اول
زنجیر عشق اسیری و زیونی اولشدر

﴿ ابروی دوست کوشه بحراب دولست * آنجا بمل چهره و حاجت بخواه ازو ﴾
دوستک ابروی دوست کوشه بحرابک کوشه سیدر یوزک اول بره سور و حاجتکی اندن ایسته
(مفردات) (ابرو) قاش (دوست) م (کوشه بحراب) م (دولت) م (است)
در (انجا) اول بره (بمل) سور (چهره) یوز (حاجت) م (بخواه) ایست (ازو) اندن
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی درگاه عزتی دولت ابدی بحرابک کوشه سیدر
یعنی اول درگاه عالی به توحید کلی ماسودن منقطع اولیق و دولت سعادت سرمدینک
سبیدر ای عاشق یوزی اول درگاه سور و حاجتکی انجیق اول اولو درگاهدن
ایسته که دو جهانده جمع مراد که نازل اوله سن

﴿ ای جرعه نوش مجلس جم سینه پاک دار * کاینه ایست جابجهان بین که آه ازو ﴾
ای جم مجلسک جرعه نوشی سینه پاک طوط زرا او جام جهان بین بر آینه در که
آه اندن (مفردات) (ای) م (جرعه نوش) جرعه انجیقی (مجلس) م
(جم) یاد شاد (سینه) کو کس (پاک) م (دار) طوط (که) زرا
(آینه ایست) بر آینه در (جام) م (جهان بین) جهان کور یچی (آه) م (ازو)
اندن (معنای اشارتی) ای نوبتی خدا ایله دست وارث محمدی و جلاله الله اولان
مرشد کاملدن (یدالله فوق ایدهم) آیت کریمه سی سرینجه شراب عشق الهی
جرعه سن نوش این عاشق سینه نالانکی کدورات ماسوی اللهدن پاک طوط زرا
اول جواسیس القلوب اولان مرشد بر آینه جهان بین در که آه نطف کاه
قهر اظهار ایدیمی ید قدرت الهیه سندن آه آه مدد الله الخیر ای مؤمنان بالله

﴿ کردار اهل صومعه ام کردی پرست * این دودین که نامه من شد سیاه زو ﴾
اهل صومعه ک عملی بنی پرست ابلدی یوتوتونی کور که بنم نامه اعلم اندن سیاه
اولدی (مفردات) (کردار) عمل (اهل صومعه) م (ام) بنی (کرد) ابلدی
(می پرست) شرابه طیبی (این) بو (دود) توتون (بین) کور (نامه) من

﴿ بنم ﴾

یونده اسمد ر فعل معاشنه و آر آید ندن مخفف اسم فاعل کنور یچی معاشنه در یعنی فعل و عملی وجود کنور یچی دیکدر
کردارک معاشنی صکره مطابق عمله تخصیص ایدیلر کردار خوب و کردار زشت دیدیلر کوزل عمل و چرکین عمل معاشنه صومعه ام
میم ضمیر معاشه می پرسته مقید درمی پرستم دوددن مراد کردار اهل صومعه در که حرف بیان * محصول بیت * اهل
صومعه نک عملی بنی می پرست ابلدی یعنی انلرک عملیه عامل اولیق بنی رسوا ابلدی بو کردار اهل صومعه توتونی کور که بنم نامه عمل
این سیاه اولدی یعنی اهل صومعه نک عملی بنی کنه کار ابلدی حاصلی می پرست اولمه باعث اولدی

(شیطان غم هر آنچه تواند بگو بکن * من رده ام پیاده فروشان پناه ازو) شیطان غم بیانیه بگو خطاب عام بکن ده بوله در
* محصول بیت * غم و غصه شیطانی هر نسنه به که قادر ایسه ابلدی بن اندن خوف ابلدی زرا بن باده فروشله اندن
بنام ابلشم یعنی بن میکده به صغتم اندن
امنم حاصلی باده نوسه غم طاری اولز
(ساقی چراغ می بره آفتاب دار * کور بر
فروز مشله صبحکاه ازو) ساقی منا دی
چراغ می صبحکاه بیانیه آفتاب لایه کو
خطاب ساقی به در بر حرف ناکید فروز
فعل امر مفرد مخاطب بالکلندر دیکدر
مشله صبحکاه بیانیه * محصول بیت *
ای ساقی چراغ می آفتابک یولده طوئقدی
دی صبحکاه مشله سنی چراغ میدن
روشن ایله یعنی آفتابه سوله عالی چراغ
میدن رضایله دیو (آی روزنامه اعمال
مافشان * بتوان مکر سترد حروف
کنه ازو) آبی با حرف وحدت ویا تنکیر
روزنامه با حرف صله روزنامه دن
مراد دفتر روزنامه اعمال مالایدلر در
فشان فعل امر مفرد مخاطب صاج
یعنی سب سترد بونده ستردن معاشنه
در حروف کنه بیانیه در * محصول بیت *
ای ساقی بزم اعمال روزنامه سینه
برصوب یعنی روزنامه اعمالی باده
ایله ایضات اوله که کنه حرف ربی اندن
بولک اوله یعنی اوله که حروف کنه
اندن تراش ادب و محواید و (ایادین
خیال که دارد کدای شهر * روزی
بود که یاد کند باد شاه ازو) ایا عجبا
معاشنه در * محصول بیت * عجبا بو
خیاله که شهرک کدایک واردر برکون
اولورمیکه بادشاه اندن یادایله یعنی کدایک
خیالی بودر که بادشاه آتی تذکر ایله
یعنی اکا عجبارکون اولورمیکه بادشاه آتی
یاد ایله یعنی عجبا جانان بیچاره شاعنی
برکون یاد ایدری (حافظ که ساز مجلس
عشاق راست کرد * خالی مباد عرصه این بزمکاه ازو)
بزمکاه ازو) که حرف رابط صفت ساز
مجلس عشاق اضافلی لایه در راست
کرد تکمیل ابلدی یعنی دوزدی عرصه
سرای اورته سنده اولان میدان دیرلر

﴿ ۱۵۳ ﴾

بنم دفترم (شد) اولدی (سباه) م (ازو) اندن (معنای اشارتی) اسیر نفس و صورت
پرست اهل صومعه و اهل ربانک عملی بنی بکنند یروب عاقبت عیدن عاری اولان درد
عشق الهیه بنی گرفتار و شوریده و شید ای روز کار ابلدی یور یا اهلک اثر قیچی
کور که بنم نامه اعلم اندن سیاه اولشدی

﴿ شیطان غم هر آنچه تواند بگو بکن * من رده ام پیاده فروشان پناه ازو ﴾
غم شیطانی هر نه قادر ایسه ایلسون دی بن باده فروشله اندن بنام ابلشم
(مفردات) (شیطان غم) م (هر آنچه) هر اول نسنه که (تواند) قادر اوله
(بگو) سوله (بکن) ایلسون (من) بن (رده ام) ایلشم (پیاده فروشان) شراب
صاحبیلر (پناه) صغتم (ازو) اندن (معنای اشارتی) غم و کدورتانته خانه
نجلی اولان قلبی خراب ایدیمی نفس و هوا و اهل دنیا شیطانرینه سوله هر قدر
حیله و مکره قادر ایسه ایلسونر قطعه قافیه زمزم زرا بن محمد الله شراب عشق
الهیه ایله مرده دلری احیا ایدیمی خلیفه الله فی الارض اولان مرشد شفیق سایه
همت و عنایت صغتم

﴿ ساقی چراغ می بره آفتاب دار * کور بر فروز مشله صبحکاه ازو ﴾
ای ساقی می چراغی آفتابک یولده طوط دی صباح وقتک مشله سنی اندن
مشله لندرسون (مفردات) (ساقی) م (چراغ) م (می) شراب (بره آفتاب) کونش
یواند (دار) طوط (کور) سوله (برفروز) مشله لندرسون (مشله) م (صبحکاه)
صبحا وقتی (ازو) اندن (معنای اشارتی) ای ساقی کور عشق خدا اولان پیردانییم
عشاق پیوروب شراب عشق و معرفت الله نورنی آفتاب کی قلب عاشق نور ایدیمی
ایمان و یقین نورنه قرین و یوئادش ایله تا که نور علی نور اولوب (نور هم
یسی بین ایدیم و یا ایدیم) آیت کریمه سی سرینجه همت و کرم ایله که یوعاشق
صادقک صباح قیامت وقتک مشله سنی اندن مشله لندرسون

﴿ آبی روزنامه اعمال ما فشان * بتوان مکر سترد حروف کنه ازو ﴾
بزم اعمال روزنامه سینه بر آب صاج مکر اندن کنه حرف ربی محو ایلک ممکن اوله
(مفردات) (آبی) برصو (یا) لایله (روزنامه) دفتر (اعمال) م (ما) یز
(فشان) صاج (بتوان) ممکن (مکر) م (سترد) قافیه (حروف) م (کنه)
م (ازو) اندن (معنای اشارتی) ای رحسان و رحیم اولان رب سن رحمت واسعه
سابقه کدن بزم معصیت ایله آلوده اولش دفتر اعمال روزره بر آب رحمت صاج اوله که
(بیدل الله سبناهم حسنت) آیت کریمه سی سرینجه دفتر اعمال زده یاز بلان کنه محو
اولوب برینه حسنت عشق کتب اولیق ممکن اوله

﴿ حافظ که ساز مجلس عشاق راست کرد * خالی مباد عرصه این بزمکاه ازو ﴾
حافظ که عشاق مجلسک سازنی راست ایلدی بو بزمکاه عرصه سی اندن خالی
اولسون (مفردات) (حافظ که) م (ساز) دوزن (مجلس عشاق) م (راست)

﴿ نی ﴾

اما بونده مجلس عشاق میداندیدر عرصه این بزمکاه بیانیه در * محصول بیت * حافظ که عشاق مجلسک اسبابی تربیت و تکمیل
ایلدی خالی اولسون عشاق بزمکاهی میدانی اندن یعنی دائما بو خدمت اوزرینه اولسون ساز و عشاق و راست مراعات نظیر قیلنددر

طوغری (کرد) ایلدی (خالی) م (مباد) اولسون (عرصه) میدان (این) بو
(بزمگاه) مجلس ری (ازو) اندن (معنای اشارتی) بعون الله حافظ که مجلس
عشاء قدیم واقع اولان اسرار طریقی و رموزات انوار حقیقی لسان غیب الیه طوغری
بیان ایلدی عشاقک میدان مجتهد اولان مجلسی اندن و انک کبی جان صحبتی بیان
ایدن عاشقار دن خالی اولسون

وله ایضا

کلبن عیش میدمد ساقی کاهذار کو * بان بهاری می وزد باده خوشکوار کو *
عیش کلبنی بتر کاهذار ساقی قنی بهاری اسر خوشکوار باده قنی (مفردات) : کابن
کل فدائی (عیش) سرور (میرمد) بلور و برتر (ساقی) م (کاهذار) کل بکافلی
(کو) قنی (باد) بل (بهار) م (می وزد) اسر (باده) م (خوشکوار) خوش
مکریجی (کو) قنی (معنای اشارتی) کرچه روضه قلبه ذکر و طاعت الیه روجه
صفا و غدا بخش ایدیمی محبت و سرور عشق کل فدائی کبی ظاهر اولور لکن اول
لطیف و رحیم محسوب قنی توفیق ربانی و فتحات سبحانی بلی دائم اسرا لکن (الا
بذکر الله قطعت القلب) آیت کریمه سی سر بنجه قلب عاشقه اطهشان و سکونت بخش
ایدیمی شراب عشق الهی قنی

هر کل نو زکری باده می دهدولی * کوش سخن شنو بیکادیده اعتبار کو *
هر کل نو بر کار خدن دائم یاد و پرور لکن سوز اشدیمی قولاق قنی عبرت الور
کوز قنی (مفردات) (هر کل) م (نو) یکی (ز) من (کریخی) بر کل بکافلی (باد)
خبر (همی) دائم (دهد) و پر (ولی) لکن (کوش) قولاق (سخن شنو)
سوز اشدیمی (بکجا) فسدده (دیده) کوز (اعتبار) عبرت (کو) قنی (معنای
اشارتی) حق سبحانه و تعالی رسل و انبیاء عظامدن صاوات الله علی نبیاء و علیهم
هر پرورینی کمال قدرتدن بر مشرب سعادت و پر اوصافی هدایت اوزره بعث
وارسال بیور مشرور هر بر او ایله الهی دخی بر نیتک صفاتی و مشرب سعادت اوزره خلق
ایلیوب الی یوم القیامه هر بر ظهور ایدن ولی محبوب خدایدن بر نیتک اوصاف
جمله شدن و مشرب عالمی بادن یاد و خبر و پر بیدر لکن سوز اشدیمی قولاق و عبرت
اور کوز قنی انکیچون (الطریق الی الله بعدد انفاس الخلائق) خبری بیور مشرور

مجلس بزم عیش راغایه مراد نیست * ای نفس خوش صبا نکهت زلف بار کو *
عیش بزمی مجلسک مراد غایه سی یوقدر ای صبا نک لطیف نفسی بارک زانی
راجه سی قنی (مفردات) (مجلس) م (بزم) مجلس شراب و صحبت (عیش را)
معشک (غایه) مسک (مراد) م (نیست) بوق (ای نفس خوش صبا) م
(نکته) راجه م (زلف بار) م (کو) قنی (معنای اشارتی) قیل و قال وزهد
و صلاحه خوش حال کورشان بی مغزونی معنی اهل صور ترک بزم عیش معنوی
ظن اولان مجلس علم و عبادت هوای نفسانیه لکنده و کندول بی بار د و معصوم ایدین

طاعات

طاعات بی ذوق لکنده اهل الاهک مرادی اولان لذت روحانیت و مشاهده انوار ذات
احدیت حضرت رواج مسکینه سی یوقدر ای صبا نک لطیف نفس رحانیه سی
و فتحات الهیهک شریف حالات منیه سی اول محبوب حقیقیک آنجی مراد اهل الله
اولان فیض بلا واسطه صفات ذات علیه سی رایحه سی قنی که دماغ جان معطر اوله

حسن فروشی * کلم نیست تحمل ای صبا * دست زدم بخون دل بهر خدایکار کو *
کلم حسن فروش لکنه تحمل یوقدر ای صبا کند و هلاکه قصد ایدم الله ایچون
دلبر قنی (مفردات) (حسن فروشی) حسن صبا نیتیق (کل) م (م) بنم (نیست)
بوق (تحمل) م (ای صبا) م (دست) ال (زدم) اوردم (بخون دل) کو کل
قانه (بهر خدا) الله ایچون (نکار) دلبر (کو) قنی (معنای اشارتی) (معارفک)
حق (معارفک) خبری سر بنجه هر بر مریده اعتراف بجز و خوف اجلال لازمدر که
لطیف خدا الیه فیوضات و معرفه الهیه مظهر یتد کلی محو و فنا او اوب کند کده
حسن فروشانه و عجب و غرور اذن و راه تحمل یوقدر که سبب هلاک ایدیدر
(المعصوم من عصمه الله) خبری سر بنجه ای فضل و رحمت الهی سن یتش که بحسب
البشریه بن کند و هلاکه قصد ایدم الله ایچون عصمت خدا قنی که حضرت
الاهک و خاصان حقک عنایتسز اگر ملک دخی اولسه و رفی سباه اولور عصمتنا الله
من سرور انفسنا

شمع سحر زخیری لاف زعارض توزد * خصم زبان دراز شد خنجر آبدار کو *
شمع سحر خیره لکندن سنک عارضکدن لاف اوردی خصمک زبانی دراز اوردی
خنجر آبدار قنی (مفردات) (شمع سحر) م (ز) من (خبر کی) طوقوق (لاف)
م (ز) من (عارض) یکانی (تو) سن (زد) اوردی (خصم) م (زبان) دل
(دراز) اوزن (شد) اولدی (خنجر) م (آبدار) کسکین (کو) قنی
(معنای اشارتی) شول عارف که وقت سحرک کثرت فیوضاتی سبیل کندی و انوار
قدسیه منکشف اولغله و هنوز اوصاف بشریه اثری منقطع اولغله قلبک طوقوق لکندن
و بلو جلفندن بجا بنم کبی انوار ذات الهیه به مظهر اولش بر کیمسه واری که دیو
خاطر نه کلوب انوار ذات الهیه دن لاف اوردی خصم قوی اولان نفس و شیطان فرصت
یولوب آتی هلاک ایلر قنی بر سیف مساول الهی که انک قلبندن ولسا نندن بو آثار
فروزی قطع و از اله ایلده معنا الله بیر کات انفاس العار فین المعصومین آمین

کفت مکر زامل من بوسه نداری آرزو * مردم از بن هوس ولی قدرت و اختیار کو *
ددی مکر بنم لبدن بوسه آرزو طومر سن بو هوسدن اولدم لکن قدرت و اختیار قنی
(مفردات) (کفت) دددی (مکر) م (ز) من (اصل) دوداق (من) بن (بوسه)
م (نداری) طومر سن (آرزو) م (مردم) اولدم (از بن) بوندن (هوس) م (ولی)
لکن (قدرت) م (اختیار) م (کو) قنی (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی بیورر که
ای عاشق عارف مکر سن بنم لذت متلجانم و جذبات و فیوضاتم و ذوق انست

(حسن فروشی * کلم نیست تحمل ای صبا * دست زدم بخون دل بهر خدایکار کو) *
حسن فروشی وصف تر کبیدر کوزلاک
صانجی معناسنه و باحرف مصدر کله
اضافت لامیه در تقدیری حسن فروشی *
کار تحمل نیست در ضرورت وزن ایچون
ترک اولدی * محصول بیت * کلم کوزلاک
صانجی معناسنه تحمل یوقدر ای صبا بوز کمانه
ال اوردم الله ایچون نکار قنی بوز کمانه
ال اوردم الله ایچون نکار قنی بوز کمانه
جانان المی بوز کمانه یودم نکار دن
بر خبر و برای صبا ز را نکار حاضر اولجه
کل حسن فروش اولم (شمع سحر
زخیری لاف زعارض توزد * خصم زبان
دراز شد خنجر آبدار کو) سمع سحر لامیه
خبر کی قامشق اما بونده طوقوق
معناسنه در یعنی ضیاء بریم عارض
تولامیه در خصم مبتدا زبان دراز شد
خبر کی زبان دراز وصف تر کبیدر
اوزون دبلای دیمکدر خنجر آبدار بیا به
آبدار وصف تر کبیدر آبدار بونده
ایکی معنایه در فاعل * محصول بیت *
سمع شمع طوقوق لکندن و ضیاء لکندن
سنک عارضکدن لاف اوردی یعنی عارضکه
کندینی بکرتدی خصم زبان دراز اولدی
یعنی دبلای اوزادی خنجر آبدار قنی که
باشی قطع ایدم خنجر دن مراد مقرر صدر
(کفت مکر زامل من بوسه نداری آرزو *
مردم از بن هوس ولی قدرت و اختیار کو)
* محصول بیت * جانان دید یکد
بنم لعل لبدن مکر بوسه آرزو طومر سن
یعنی اجم او یک آرزو ایلر سن بن دیدم که
بو هوس و آرزو دن اولدم اما قدرت
و اختیار قنی یعنی لک بوس ایلکه قدرت
و اختیارم بوق والا هوس و آرزو کاهدر
و عاشقکندن اوز که مراد و مقصود یوقدر

(حافظ اگر چه در سخن خازن کج حکمت است * از غم روزگار دون طبع سخنکار کو) خازن کج اضافتی اسم فاعل مفعول در
و حکمت اضافت بیانیه در طبع سخنکار بیانیه سخنکار وصف ترکیب در سوز ادا بدیجی دیگر * محصول بیت * اگر چه
سوزده حافظ حکمت خزینه سنک

﴿ ۴۵۶ ﴾

و وصتم ارزو سنی طومر سن اکر طویرک سنده بوظاهر وجود ندر و بنم غیر باره
انتفات ندر بندخی نیازله بدیم ای رحیم بو هوسدن اولدم و بولذت روحا نیله
جانم فدایم لکن سنک تو فیک و عینا یکسر بنده قدرت و اختیار فنی

﴿ حافظ اگر چه در سخن خازن کج حکمت است * از غم روزگار دون طبع سخنکار کو ﴾
حافظ اگر چه سوزده کج حکمت خزینه دارم دردی روزگار غمندن سوز ادا بدیجی
طبع فنی (مفردات) (حافظ) م (اگر چه) م (در سخن) م (سوزده) م (خازن) م
(کج) م (سخنکار) م (است) م (از) م (من) م (غم) م (روزگار) م (زمان) م (دون)
الحق (طبع) م (سخنکار) م (سوز ادا بدیجی) م (کو) فنی (معنای اشارتی) حافظ
کرجه عون خدایله ولسان غیب الیه اسرار معرفه الهی بیانده و حکمت انبیه
خزینة نیک خزینه دارم در لکن دنیای دونک غمندن خلاص اولمش طبع سالم الیه علوم
غیبیه و حکم اسرار لکن نیه کلامی طلب ابدیجی بر طالب صادق فنی

﴿ و له ایضا ﴾

مرا چشمیست خون افشان زدست آن کان ابرو
جهان پر فتنه خواهد شد ازان چشم و ازان ابرو

اول کان ابرو محبوبی بکنند بنم خون افشان بر چشم و ابرو جهان پر فتنه اوایسر در
اول چشمیدن و اول ابرو دن (مفردات) (مرا) بنم ایچون (چشمیست) بر کوز و ابرو
(خون افشان) فان صاجی (ز) من (دست) ال (آن) اول (کان) یای (ابرو)
فان (جهان) م (پر) طلوع فتنه (م) (خواهد) ایست (شد) اواق (ازان چشم)
اول کوزدن (ازان ابرو) اول فاشدن (معنای اشارتی) اول جلال و جمال صاحبی
محبوب حقیقتک صفات استغنا و صد انیه سی الذین ارزوی جلاله و شرف افاضله
بنم بر خون افشان چشم کریم و ابرو در شویله فهم ایدر که جهان و بو عالم وجود
اول محبوبک جمال ذات و صفاتی آرزو شدن جله پر فتنه و محبوبایاب اوله کر کرد

﴿ غلام چشم آن ترک که در خواب خوش مستی
نکار بن کلشنش رو بست و مشکین سایبان ابرو ﴾

اول محبوبک چشمک غلامیم که مستلک لطیف خواننده انک یوزی نکار بن
کلشنش و ابروسی مشکین سایبان (مفردات) (غلام) م (چشم) کوز (ان) اول
(ترک) محبوب (م) بن (در خواب خوش مستی) طالتوا و یقونک مستکنند (نکار بن)
کوزل (کلشن) کل باغچه سی (ش) انک (روی) عوز (است) در (مشکین) مسکلی
(سایبان) کولکه لک (ابرو) فاش (معنای اشارتی) اول محبوبک اطف و احسانه
اولان نظر عینک غلامیم که غنی عن العالمین ایکن و کمال تقدسده ایکن افاده سی
اولان عاشق صادق بنده جلال کلشن عرض ایدوب سایبان عصمتده غوائل
نفسانیه دن و اوصافی بشریه دن محفوظ ایلشد

﴿ هلالی شد تم زین غم که باطغرای مشکینش * که باشد که بناید طاق آسمان ابرو ﴾

﴿ تم ﴾

ابروی جانان وار ایکن هلالک نه حدیدر که طاق آسمان کنذنی کوستر

(نو کافر دل نمی بندی نقاب زلف و میترسم * که محرابم بگرداند خم آن دلستان ابرو) کافر دل وصف ترکیب در رحم و بی شفقت

﴿ ۴۵۷ ﴾

مناسنه نقاب زلف بیانیه و او حرف

حال میترسم مصراع ثانی به مره وندر که
حرف بیان خم آن دلستان ابرو لایمه
و بیانیه در زیر تقدیری خم آن ابروی
دلستان ضرورت وزن و قافیه و ردیف
ایچون تأخیر قلندی قائل * محصول
بیت * سن بی رحم نقاب زلفی بغلزن
یعنی رویی نقاب زلفیله سزایلزن
اما قورقرمه که اول دلستان ابرو کجی
محرابی دوندی یعنی محراب مساجد دن
بنی کنندی به مائل الیه محرابی دوندی مکن

مراد معهود محرابی ترک ابدیروب
کنندی اول خم ابرو بکام محراب ایلکدر
(روان) کوشه کبریا جیش طرفه
کارا رست * که بر طرف چیزارش همی
کرد چسان ابرو) کوشه کبر و صف
ترکیب در الف و نون ادات جعفر و او حرف
تخصیص جبین آندر طرفه عجب دیکدر
که حرف رابط صفت طرف چیزار
لایمه کرد فعل مضارع مفرد غائب
چان فاعلی کرد دلفظ مشرکدر اولور
و جکرینور باشد چان صفت مشبهدر
صانعان و تفرج اید کن مناسنه
* محصول بیت * کوشه کبریه یعنی
اهل عزت عن زره جاناتک آئی عجب
کلزارد که چیزاری جانیندن ابروسی
صالزاق چکرینور و بالبروسی چان اولور
یعنی صالغان اولور حاصل چیزاری
طرفندن صالیفور یعنی ابروسی جاناتک
خطی جابنده جلوه کرد (همیشه چشم
مست را کان حسن در ز باد * که از شست
تو تیرا و کشد برمه کان ابرو) * محصول
بیت * دائما سنک مست چشمک حسن
کافی زهنده او اسون یعنی قورلمش
حاضر او اسون حاصلی داشا حسندار
او اسون دیکدر زرا سنک شتکدن
چشمک تیری مه کان ابرو چکر

تم بوغمن بر هلال اولدیکه انک مشکین طغرایله ماه کیمدر که آسمان چار طغافندن
ابرو کوستر (مفردات) (هلال) م (یا) وحذیه (شد) اولدی (تم) م (زین غم)
بوغندن (یا) لایله (طغرا) م (مشکین) م (ش) آنک (که) کیم (باشد) اوله (مه)
آی (بناید) کوستر (ز) من (طاق) م (آسمان) کولک (ابرو) فاش (معنای اشارتی)
اول شاه حقیقتک بو دفتر وجود اوزره محمد الله طغرای عصمتی اولان ایمان باغیب
و انوار کتاب الله لاریب علامتی وار ایکن برانه بودر د عشقک غمندن و هجران الی
خوفندن ریاضات و مجاهدات تم هلال اولدی توری و ضیائی شمس حقیقت انبیا دن
مستفاد اولان ماه ولایت صاحبی کیمدر که آسمان عصمت چار طغافندن باش کوستر و
معصومیت و مأمونیت دعوا سن ابد

﴿ نو کافر دل نمی بندی نقاب زلف و میترسم * که محرابم بگرداند خم آن دلستان ابرو ﴾

سن تر جسم زلف نقابنی باغلزن سن و قورقرمه که اول دلستان ابرو کجی بنم محرابی
دوندی (مفردات) (کافر دل) ر جسم (نمی بندی) باغلزن (نقاب) برده (زلف)
م (می ترسم) قورقرم (محراب) م (م) بنم (بگرداند) دوندی (خم) بولک (آن)
اول (دلستان) کولک ایچی (ابرو) فاش (معنای اشارتی) ای سلطان حقیقت
اولان محبوب سنک قضای رد ابدیجی و حکمکه مانع اولیجی بر فرد اولدیغندن
سنک قهر و غضبکدن و عظمت و جلال و کبریا کدن قورقرمه اول قهر و غضبک
مقتضای ظهور له سعادت نری شقاوت تبذیل ابدیه سن زیراه معصومیتدن غیری بر می نده
مکر اللهدن امین اولق ممکن دکلدر عصمتنا الله من الشقاوة بعد الهدایه (ربنا لاترغ
قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من اذنک رحمة انت الوهاب) بیجا حییک محمد
صلی الله تعالی علیه و سلم آمین بامین

﴿ روان کوشه کبریا راجیش طرفه کلزار است * که بر طرف سن زارش همی کرد چچان ابرو ﴾

کوشه کبریا که جانه انک الی بر عجب کلزار در که انک سن زاری کنانده ابرو سی
نازله صالیجیدر (مفردات) (روان) جان (کوشه کبریا) کوشه طویر ایچون
(طرفه) عجب (کلزار است) بر کل محابد (بر) علی (طرف) کنار (سن زار) بیاض
کل بری (ش) انک (همی) دائم (کرد) اولور (چان) صالیجی (ابرو) فاش
(معنای اشارتی) عشق و معرفه الهی که صلی ایچون ماسوی اللهدن انقطاعه
اغیار دن عزت ایدن کوشه نشینلرک جانه اول محبوبک انوار ذات قدسیه سنک
ظهوری بر عجب بهجتاو و نضارتور و وضه معرفه الله جانتور که انک انکشافی و انفتاح
نور انیه سنک مظهری اولان عارف کمال سرورندن نازله صالیجیدر

﴿ همیشه چشم مست را کان حسن در ز باد * که از شست تو تیرا و کشد برمه کان ابرو ﴾

سنک مست چشمک حسن کافی دائم کر شده او اسون که سنک شتکدن انک تیری

﴿ ۱۱۵ ﴾

﴿ تم ﴾

آی اوزره قاش بایی چکر (مفردات) (همیشه) دائم (چشم مست را) سنگ مست
کوزیکه (کان بای (حسن) م (در) فی (زه) کرش (باد) اولسون (از) من (شست)
آغ (تو) سن (تیر) اوق (او) انک (کشد) چکر (برمه) آی اوزره (کان ابرو)
قاش بایی (معنای اشارتی) ای رؤف ورحیم اولان محبوب بزیمچاره و میلال اوزره
سنگ نظر رجنگ بایله کرش دلم فورولی طور دینی کبی بزم اوزره بزمه دائم وثابت
اولسون و یواسیر و دردمند اولان عاجز و محتاج بند زک سنگ لطف و احسانکه
مظهر اولوب سعادت دارین ایله شرفیاب اولسون زرا اول بیچاره لک تیرارده لری
هدف مقصوده ابرشوب شمس و قمر فو قنده اولان مقام علیه واصل اولق سن
مقاب القوبك بدقد رتند در و کرم بی علته در

رقیبان غافل و مارا ازان چشم و جبین مردم هزاران کونه پیغامست و حاجب در میان ابرو
رقیب لر غافلدر و بزم اول چشم و جبین مردم هزاران کونه خبر وارد و ابرو
اوزده حاجبدر (مفردات) (رقیبان) م (غافل) م (مارا) زه (ازان چشم) اول
کوزدن (جبین) آن (مردم) م (هزاران کونه) بیک درلو (پیغامست) خبر وارد
(حاجب) پرده (درمیان) اوزده (ابرو) قاش (معنای اشارتی) اول میلال
اولدیمز نفس و شیطان و سوء اقران رقیب لری غافلدر که بزم رحیم و کرم اولان
محبوب حقیقینک ذات بیغوی و انوار تجلیات کرم مقرونی طرفند مردم
(اینها الی الله و فرو الی الله و تو یوا الی الله) کلام شریف لریله جانب عرته و قربیت
و وصالت ههزار کونه دعوت بیور لکن اراده بوصفات بشریله بر پرده عظیمدر
عصمتا الله من شرور انفسنا و سبئات اعدنا

خود کرحور و پریرا کس نکوید با چنین حسنی که آرا اینچنین چشمست و این را آئینان ابرو
بونک کبی بر حمله کبری کیمسه حوری و پری ایچون دبیر که انک بونجیلین
چشمی و بونک اینجیلین ابروسی وارد (مفردات) (دکر) دخی (حوری) م
(پری) م (را) ایچون (کس) کیمسه (نکوید) دبیر (با چنین حسنی) بونک کبی
بر حمله (آرا) انک (اینچنین) بونجیلین (چشمست) چشمی وارد (این را) بونک
(آئینان) اینجیلین (ابرو) قاش (معنای اشارتی) بونک کبی محبوب بی نظیرک
حسنی و کرمی و احسانی عندند شرک محض اولان حور بلرک و پر بلرک حسنی
کیمسه بر دخی اکسون ولدت مشاهده جمال الله مانع اولوب محض مشتهیات
نفس بد خواه اولان پری و ش محبوب لری و جنت حور بلرینی خاطره کنورمونه که
حورینک بونجیلین چشمی وارد و پرینک آئینان ابروسی و حسنی وارد دیمسونکه
(و هما حرامان علی اهل الله) در

اگرچه مرغ ز برک بود حافظ در هواداری بترغزه صیدش کرد چشم آن کان ابرو
اگرچه حافظ عاشقانه ز برک مرغ ایدی غزه تبریله اول کان ابرونک چشمی اتی
صید ایلدی (مفردات) (اگرچه) م (مرغ ز برک) عقلی فوش (بود) اوله
(حافظ) م (در هواداری) عاشقانه (بترغزه) کبرک اوقیله (صیدش) آتی

(رقیبان غافل و مارا ازان چشم و جبین مردم هزاران کونه پیغامست و حاجب در میان ابرو)
محصول بیت * رقیب لر غافلدر و بزم اول چشم و جبین مردم هزاران کونه خبر وارد و ابرو
اوزده حاجبدر (مفردات) (رقیبان) م (غافل) م (مارا) زه (ازان چشم) اول
کوزدن (جبین) آن (مردم) م (هزاران کونه) بیک درلو (پیغامست) خبر وارد
(حاجب) پرده (درمیان) اوزده (ابرو) قاش (معنای اشارتی) اول میلال
اولدیمز نفس و شیطان و سوء اقران رقیب لری غافلدر که بزم رحیم و کرم اولان
محبوب حقیقینک ذات بیغوی و انوار تجلیات کرم مقرونی طرفند مردم
(اینها الی الله و فرو الی الله و تو یوا الی الله) کلام شریف لریله جانب عرته و قربیت
و وصالت ههزار کونه دعوت بیور لکن اراده بوصفات بشریله بر پرده عظیمدر
عصمتا الله من شرور انفسنا و سبئات اعدنا

صید (کرد) ایلدی (چشم) کوز (آن) اول (کان ابرو) بای قاشلو (معنای
اشارتی) کرچه حافظ جبلت و بشریتی مقتضای سنجه هنوز عقل معاشک و نفس
بدخواهک ز بونی ایکن برلته عاشقانه کندونی صادق و خالص اولاش دعوا سیله
برزبرک مرغ کبی هوادار ایدی لکن اول رجائیت و کرم و عنایت صفاتیله موصوف
اولان محبوب رجیک نظر عنایتی جذبه و تجلیاتیله اتی صید و کندویه جذب ایلوب
عشق و محبتنه خاص و بی غرض ایلشدر

وله ایضا

ای پیک راستان خبرسرو مایکو * احوال کل بیلبل دستان سرابکو

ای راستنرک پیک بزم سرومزه خبرنی دی دستان نرم ایدیمی بایله کلک احوالی
دی (مفردات) (پیک) رسول (راستان) طوغریلر (خبرسرو) م (ما) بز (بکو)
سویله (احوال کل) م (بیلبل) بایله (دستان سرا) دستان نغمه ایدیمی (بکو)
دی (معنای اشارتی) ای راه حقه مستقیم اولنرک رسول (فاستم کما امرت) بیورن
بزم محبوب حقیقینک خبرن سویله روز و شب معشوق حقیقینک جالی آرزو سیله الم
افراقی داستانیله فریاد و فغان ایدیمی عاشق بایله محبوبنک کل جالی احوالندن
سویله هیچ غیر لری سویله که (حب الشیء یعنی و بصم) در و عاشقه عذاب الیبر

ماجرمان خلوت انسیم غم مخور * بایار آشناسخن آشنا بکو

بزانس خلوتن مجرملری بزم غم آشناسوزنی آشنایه سویله (مفردات) (ما) بز
(مجرمان) مجرملر (خلوت) م (انس) م (یم) بز (غم) م (مخور) م (با)
للا لایسه (یار آشنا) م (سخن) سوز (آشنا) م (بکو) سویله (معنای اشارتی)
ای عاشق صادق محمد الله عون باربله واستعداد فطریه من ایله اول محبوبک انسی
خلوتنک و بزم عشرتک مجرملری بز و (لی مع الله وقت لایس معنی فیه منک مقرب
ولایب مرسل) حدیث شریفنک مظهر لری بزم غم و اول محبوبک کرم و احسانندن
ناامید اوله همان دائم ذوق روحانیت ایله آشنای ازیلیک اسرار عشقنک کلامنی ینه
آشنایه سویله و اغیار و نا مجرملدن حذر ایله

باین فقیر قصه آن محتشم بخوان * باین کدا حکایت آن پادشاه بکو

بوفقیه اول محتشم قصه سنی اوقوبو کدابه اول پادشاهک حکایتنی سویله
(مفردات) (با) للملابسه (این) بو (فقیر) م (قصه) م (آن) اول (محتشم)
شول کیمسه در که اندن او تانورل و قورقور (بخران) اوقو (باین کدا) بوفقیه
(حکایت) م (آن) اول (پادشاه) م (بکو) سویله (معنای اشارتی) خصوصاً
بوفقیه اول عظمت و اجلال و قهر و جلال صاحبی محبوبک اسرار عشق و معرفتندن
و رموزات کلام قدیمندن اوقو و بو کدابه اول پادشاهک حدیث و حکایتنی سویله
وانک وصف جال سویله

داهاز دام طره چور خاک می فشاند * بآن غریب ماچه گذشت از هوا بکو

(وله ایضا) (ای پیک راستان خبریار
مایکو * احوال کل بیلبل دستان سرابکو)
دستان داستاندن مخفدر خکایه و قصه
معنانه * محصول بیت * ای طوغریلرک
و کرچکرک پیک بزم یارمنک خبرن سویله
دخی کلک احوالی بیلبل دستان سرابه
سویله یعنی معشوقک احوالی عاشق
بیچاره سویله (ماجرمان خلوت انسیم
غم مخور * بایار آشناسخن آشنا بکو)
مجرمان خلوت افس لامیه زدر یاراشنا
بیانیه سخن اشنا لامیه در * محصول
بیت * پیکه خطساب ایدوب بیور که
بزانس خلوتن مجرملری بزم غم آشناسوزنی
خبرنی بزم سویله قورقه که بزبارک
مجرملری بزانس آشناسوزنی سوزنی سوزنی
غم غم (براین فقیر نامه آن محتشم بخوان
* باین کدا حکایت آن پادشاه بکو)
محصول بیت * ای پیک بو فقیر اول
عظمت صاحبک نامه سنی اوقوبو کدابه
اول پادشاهک حکایه سنی سویله (داهاز
زدام طره چور خاک می فشاند * بآن غریب
ماچه گذشت از هوا بکو) میفشاند
ماضی * صرف قدر سلکدی دی کدر غریب
مالامیه غریبیدن مراد دلدرد هوا دن
مراد مجتدر * محصول بیت * چونکه
جانان دللری طره سندن خاک اوزر ینه
سلکدی اول بزم غریب کو کله هوا دن
نه کچدی سویله یعنی طره دن خاکه دوشنجه
حانی نیجه اولدی

کوکالری طره دامنند چونکه خالک اوزره صاجدی بزم اول غریبه هوادن نه بکدی
سویله (مفردات) (داهای) کوکالری (ز) من (دام) (دوزاق) (طره) اولک صاج
(جو) چونکه (ر) علی (خالک) طیارق (می فساد) صاجدی (بالان غریب) م
(ما) بز (چه) نه (گذشت) کجیدی (از) من (هوا) م (بکو) سویله (معنای
اشارتی) اول محبوبک نجایات صفات احدیتی و مقتضیات غیب هوایی خانه تجلی
اولان ککولی چونکه خالک اوزره صاجدی وزار و بزبون بو عالم کون و فساد
کنوردی عجب بزم غریب روح جزه هوا و مجتهدن و دردد و مجتهدن نه کجیدی ونه
کتب اولندی سویله

کردی کرت بدان در دولت گذر بود * بعد از ادای خدمت و عرض دعا بگو *
اگر کبرو سکا اول دولت قبوسه او غرامی اول خدمت اداسندن و دعا عرضندن صکره
سویله (مفردات) (کر) (اکبر) (دیگر) (کبرو) (ت) سکا (بدان) اول (در)
قبو (دولت) م (گذر بود) ارغرامی اوله (بعد) صکره (از) من (ادای خدمت)
م (عرض دعا) م (بکو) سویله (معنای اشارتی) ای پیک راستان وای مرشد
عاشقان صادقان اگر کبرو سکا اودرگاه عزتدن و اول در دولت سعادتدن بر تبحلی
رحانیه و برانوار روحانیه ظهور ایوب اتوار ذات الهیه به استغراقدن صحوه کلام کده
و عرض حاجات ابتد کده بو عالم ابتلا ده غریب اولان روحی که سلامتله یندلقا الهیه
وصلاتی ایچون بر افتاده ره دخی دعا و همت پیورده سن

در راه عشق فرق غنی و فقیر نیست * ای پادشاه حسن سخن باکد ابکو *
عشق بولنده غنی و فقیرک فرق بوقدر ای حسن پادشاهی کدایه سوز سویله
(مفردات) (در) فی (راه عشق) م (فرق) م (غنی و فقیر) م (نیست) بوق
(ای پادشاه حسن) م (سخن) سوز (باکدا) فقیر (بکو) سویله (معنای اشارتی)
ای رجم القلب اولان بر شفیقم سزک عند بکرده راه عشقه غنی و فقیرک فرق بوقدر
ای حسن معنوبک و کج اسرار الهیک پادشاهی بو کدا حقنه دخی درگاه حقده
دعا و نیاز اید سن

هر کس که گفت خالک در دوست تو نیاست * کوا بن سخن معاینه در چشم ما بگو *
هر کیمه که دوست قبوسنک خای توتیادر دیدی سویله بو سوزی آشکاره بزم
کوزمزه سویله (مفردات) (هر کس که) هر کیمه که (گفت) دیدی (خالک
در دوست) دوست قبوسنک طیار غنی (توتیا) م (است) در (کو) سویله
(این سخن) بوسوز (معاینه) آشکاره (در چشم ما) بزم کوزمزه (بکو) سویله
(معنای اشارتی) هر کیمه که اول کیمای سعادت اولان پیرک قبوسنک خاکی طالبین
صادقین چشم بصیرتک طو نیاسی یلوب اهل الله صدق و اخلاصه محبت
و کندوی تسلیم ایلدی بعنایه الله البته فیضیاب و بر مراد اولدی ای فیض الهی
بو صدق و اخلاصی بوینده دخی اول نور چشم اولان پیرمزه آشکاره اعلام

(کردی کرت بدان در دولت گذر بود * بعد از ادای خدمت و عرض دعا بگو)
* محصول بیت * ای پیک اگر پردخی
اول دردولته گذرک اولورسه یعنی اول
دردولته اوغرر سیک ادای خدمتدن
و عرض دعا نصکره سویله (در راه عشق
فرق غنی و فقیر نیست * ای پادشاه حسن
سخن باکد ابکو) * محصول بیت *
بیت مقول قولدر عشق بولنده غنی
و فقیر بولنده فرق بوقدر ای حسن
پادشاهی کدایه سوز سویله یعنی بویله
اولجه بن کدا ایله مصاحبت ایلکدن
عارایله (هر کس که گفت خالک در دوست
تو نیاست * کوا بن سخن معاینه
در چشم ما بگو) کو خطاب عام * محصول
بیت * هر کیمه که دیدیسه خالک در دوست
توتیادر سن اکادی که بوسوزی آشکاره
بزم کوزمزه او کیمه سویله یعنی خالک
در دوست اکسیردر بلکه اکسیردن
بزم بزم چشم و توتیا و معاینه خوب
واقع اولش

(صوفی که منع مازخرابات میکند * کودر حضور پیرمن این ماجرا بگو) کوینه خطاب عام منع مامصدرک معنولنه اضافیتدن

ایله که زکدالینه دخی همت پیوروب فراموش ایلده

صوفی که منع مازخرابات میکند * کودر حضور پیرمن این ماجرا بگو *
صوفی که بز میخانه دن منع ایلدی بوماجرایی بزم پیرمزه حضورنده سویلسون
(مفردات) (صوفی که) م (منع) م (ما) بز (ز) من (خرابات) میخانه (میکند)
ایلر (کو) دی (در) فی (حضور) م (پیر) م (من) بن (این ماجرا) بوقصه بی
(بکو) سویلسون (معنای اشارتی) اول ذوق روحانیتدن بی خبر اولوب بز شراب
عشق الهیک میخانه سی اولان مجالس صحبت و حالات مشایخن منع ایلدن صوفی
خنکه دی بوضورت عالمی خراب ایدیمی ماجرای عشق و زوالندن خوف ایلد یکی
صوفیک جاهی دردنی بزم طیب الهی اولان پیرمزه حضورنده سویلسون تاکه
مرض مهلاک اولان انانیت دردنه برچاره بوله

آن می که در سبودل صوفی زدست برد * ای در قدح کرشمه کند ساقیا بگو *
اول شرابکه دسینده ایکن صوفیک کوکلنی اتدن الدی قدحده فین کرشمه ایلده
ای ساقی دی نیجه اولور (مفردات) (آن می) اول شراب (درسو) دسینده (دل)
کوکل (صوفی) م (زدست) الدن (برد) ایلندی (کی) فین (در قدح) قدحده
(کرشمه) جلوه (کند) ایده (ساقیا) م (بکو) سویله (معنای اشارتی) اول
لذت عشق طایمین صوفی خنک عاشق صادق اول شراب عشقک حالات و ذوقاتی
کور بیک انصاف اهل و مظهر توفیق اولان صوفیک کوکلنی اتدن الوب بی ذوق
اولان طاعت نافسته ندانله عاشقک حاله حسرت چکر اگر عنایت حق اولوب
همت مشایخ ایل اول لذت عشق بغضه طامش اولسه ای ساقی سویله حالی نیجه
اولور قیاس ایله

برهم چومر دآن سرزاقین مشکبار * باماسر چه داشت بیای صبا بگو *
چونکه اول مشک یاغدر بیچی ایکی زلفی اوجنی پریشان ایلدی بزمه نه هوس
طوندی کل ای صبادی (مفردات) (برهم) ری برینه (چو) چو نکه
(میرد) اوردی (آن) اول (سرزاقین) ایکی زلف اوجنی (مشکبار) مشک
یاغدر بیچی (بما) بزمه (سرچسه) نه هوس (داشت) طوندی (بیا) کل
(ای صبا) م (بکو) سویله (معنای اشارتی) اول واهب الهطایای بلا علت
اولان محبوب حقیقی توفیق و عنایت پیوروب (قلوب الاحرار بین التجلی والاستار)
سر نیجه عشا فک دماغ جانی صفات متقابله تک قبض و تجلیاته خوشبو ی
و معطر قلوب حرم قدسند محرم و اسرار لدنیسه سنه قلیجی ای فیض الهی عجا
بر افتاده بچاره لینه نه معامله ایله احسان پیور بزم بر خبر و بر افتاده ایلدن سن

مرغ چمن ز ناله من دوش میگریست * آخرت و واقفی که چه رفت ای صبا بگو *
چمن مرغی دون کیچه بزم ناله مدن اغادی آخر سن واقف سنکه نه واقع اولدی ای صبا
سویله (مفردات) (مرغ چمن) باغک قوشی (ز) من (ناله من) بزم فریاده دن

* محصول بیت * صوفی که بز خرابیاتدن
منع ایلر اکادی که بوماجرای بزم پیرم
حضورنده سویله و کور که نه جواب
ایشید رس یعنی سنک منعکی معقول
ادله ایله دفع ایلر (آن می که در سبودل
صوفی بهشود برد * ای در قدح کرشمه
کند ساقیا بگو) * محصول بیت * خواجه
ادعای طریقه بیور اول می که سبوده ایکن
عشوه ایله صوفیک کوکلنی الدی
و کورتدی قدحده فین کرشمه ایلر
ساقیا سویله یعنی نه زمان بزمه کلوب
ایچاور تعیین ایله (برهم چو میرد آن
سرزاقین مشکبار * باماسر چه داشت بیا
ای صبا بگو) برهم قرش مورش دیمکدن
میرد جائزدر که حکایت حال ماضی اوله
و جائزدر که ماضی صرف اوله داشت ده
بویله در * محصول بیت * چونکه مشکبار
ایکی زلفک اوجنی قرش مورش ایلدی
یاخود ایلدی بزمه نه سودا طوتار دی
ویانه سودا طوندی ای صبا سویله یعنی
بزم ناله ایشک مرادی ایدی ای صبا
سویله یعنی سرزاقین برهم ایلکدن
مرادی دلمزی پریشان حال ایلکدر
(مرغ چمن ز ناله من دوش میگریست *
آخرت و واقفی که چه رفت ای صبا بگو)
مرغ چمن یعنی بلبل رفت بونده واقع
و صادر اولدی مناسبه و واقفی یاغدر
خطاب * محصول بیت * بلبل بزم ناله مدن
دون کیچه اغلردی و یاغلادی سن واقفسن
نه واقع اولدی ای صبا سویله یعنی بلبل
بزم ناله مدن نیچون اغلردی سن بیلور سن
ای صبا سویله حاصلی سبب کریمه سی
ندر بزم خبرور بویشتک بیت سابقه
قایسه سی بر اولوب و بیت سابق
دواوینده نایاب اولدینندن حضرت
خواجه تک اولیه

(دوش) دون کجه (میکرست) اغدی (آخر) عاقبت (نو) سن (وافی) واقفین (چهرت) نه کندی (ای صبا) م (بکو) سوله (معنای اشارتی) بحمد الله درگاه حقه و باغ وحدت کجه لجه بنم ناله و فریاد من مرغ چمن مر دوزن ناله جگر سوزانله بنم ایچون اغدی لر و محل مرحت اولدیغیم یلدیلر آخر سن واقفین ای صبا وای فیض خدا حالز نه کونه پریشان اولدیغی یلور سن بزه شفقت ایدوب عون و عنایت ایلیم سن

نوجان پرورست قصه ارباب معرفت * رمزی پرو پرس وحدیثی بابکو *

ارباب معرفت قصه سی جان پرور در بوری پرورن صور و کل رسوز سوله (مفردات) (جان پرور) جان بسیجی (است) در (قصه) م (ارباب معرفت) م (رمزی) بر اشارت (پرو) کیت (پرس) صور (حدیثی) برسوز (یا) کل (بکو) سوله (معنای اشارتی) ای راه عشقه بار رفیق و پیر رفیق بزم حالز خوش اولتی ایچون ارباب معرفه الهه قصه پر حصه سی جانه حیات ایدی بخش ایدیلر (کلام اهل الله جند من جنود الله) سر نیجه یوری فیض بلا واسطه الهیه ایلر اخذ یوردیغی اسرار عشق و در موزات معرفه الله و کلمات قدسیه اهل الهی کل بزه سوله ناکه اول جنود الهه تعاون و تظاهر ایلر عشق و معرفه الله کسب ایلوب وصات الی الله بولیم

حافظ کرت بحسب اوراه میدهند * می نوش و ترک زرق و زهر خدا بکو *

ای حافظ اگر آنک مجلست سکا بول و یرمز شراب نوش ایلر الله ایچون ربانک ترکی سوله (مفردات) (حافظ) م (کرت) اگر سکا (بحسب) م (او) آنک (راه) بول (میدهند) و یردل (می نوش) شراب ایچ (ترک) م (زرق) دیا (زهر خدا) الهی ایلر ایچون (بکو) سوله (معنای اشارتی) ای حافظ اول صاحب شفقت و ارباب عشق و معرفت اولان اهل الله اگر سکا اول حیات جاودان بخش ایدیلر مجلست بول و یرلر سه همسان رضه الله ایچون ربانی ترک ایلوب عشق و معرفه الله تحصیل سعی ایلیم سن زبیرا قرب طرق الی الله ایچون عشق و معرفه الله در بسترنا الله بجای حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا *

مززع سبز فلک دیدم و داس مدنو * یادم از کشته خویش آمد و هنکام درو *

فلک سبز مززعی و ماه نو اوراغنی کوردم کندو اکیم و بچم و رفتن بنم خاطرمه کلدی (مفردات) (مززع) اکینک (سبز) بشل (فلک) م (دیدم) کوردم (داس) اوراق (مدنو) یکی آبی (یادم) خاطرمه (از) من (کشته خویش) کندو اکیم (آمد) کلدی (هنکام درو) بچم و رفتی (معنای اشارتی) (الدنیا مززع الاخرة) خبری سر نیجه یوفانی دنیا به کلکدن حکمت ایچون حضرت الهیه عبادت و معرفت و آخرتد حسن جزا ایلر مجازات محقق اولمست اشارت اولدیغی فلک بشل

مززع *

(جان پرورست قصه ارباب معرفت * رمزی پرو پرس وحدیثی بابکو) * محصول بیت * صبا به خطاب ایدوب پرور که ارباب معرفت قصه سی جان پرور در ایچی ای صبا اهل معرفتد وار بر من صور و کل بزه برخبر سوله (هر چند ما بدیم تو مار ایدان مکبر شاهانه ماجرای کلاه کدا بکو) * محصول بیت * هر قدر که بزبان سن بزی اولر ارمازان سیله مؤاخذه ایلر بلکه پادشاه کداند کتاهی ماجرا سی سوله یعنی خطاب و عتاب ایلر عقوبت ایلر (حافظ کرت بحسب اوراه میدهند * می نوش و ترک زرق و زهر خدا بکو) او ضمیری شاهه راجه در * محصول بیت * ای حافظ اگر شاهک مجلست سکا بول و یرلر سه یعنی شاه مجلست محرم اولور سک باده ایچ وزرق و ربانک ترکی الله ایچون سوله یعنی زرق و ربانی ترک ایلدم دی بکو بونده بکن مناسبتد در ترکله استعمال اولدیغندن دین بویه عندیاتی ترک ایلر اولی ایدی (وله ایضا) (مززع سبز فلک دیدم و داس مدنو * یادم از کشته خویش آمد و هنکام درو) مززع سبز فلک بیتد در و داس مدنوده بویه در کشته خویش لامیه هنکام در وده بویه در درودالک قحی و کسریله و رانک قحیله اسمر درویندن مشتق بچم معنا سن * محصول بیت * بشل فلک ترلا سی بافلکک بشل مززعی و هلال اوراغنی کوردم کلدی اکیم و بچم و رفتی یادم کلدی یعنی دنیا ده علم و آخرتد جزا و پاداشم خاطرمه کلدی حاصلی فلکی کورکرمش اکینه و هلالی اورا غنه تشبیه ایلر

مززع کی و یکی آت اوراق کی اولمستد کوردم و یلر مک دور قمر ایلر آخر ایشوب موت ایلر حضور رب العالمینده علمدن حاصل ایلر بکمله مجازات اولمغیم خاطر مد کلدی

کفتم ای بخت بخشیدی و خورشید دیدم * کفتم باین همه از سابقه نومیدم شو * دیدم ای بخت او بومدک و آفتاب طلوع ایلدی دیدی بوجله ایلر سابقدن نا امید اولر (مفردات) (کفتم) دیدم (ای بخت) م (بخشیدی) او بومدک (خورشید) کونش (دیدم) ظاهر ایلدی (کفتم) دیدی (باین همه) بوجله ایلر (از) من (سابقه) ازل (نومیدم) م (مشو) ایلر (معنای اشارتی) کندومه اوم ایدوب دیدم ای بخت سیاه بودن ایدان کور بومدن و اعراض ایلر آفتاب روحت نزعی قریب اولدی برخبر عمل ایلر کد دیدم اول دخی بکا (رحمتی سبقت علی غضبی) حدیث قدسی سر نیجه ای یچاره بودی کشته و اردردی حضرت الهیه رحمت سابقه سندن نا امید اولدی زیرا کرم و رحیم و لطیف بعاده در

کر روی پاک و میرد چو سیاه فلک * از چراغ تو بخورشید رسد صد پرتو *

اگر حضرت عیسی کی فلک پاک و میرد کبد سن سک چراغ کدن خورشید یز پرتو ایشور (مفردات) (کر) اگر (روی) کبد سن (پاک و میرد) م (چو سیاه) عیسی علیه السلام کی (یا) لایله (فلک) م (از) من (چراغ) م (نو) سن (یا) لایله (خورشید) کونش (رسد) ایشور (صد) بوز (پرتو) عکس (معنای اشارتی) (باعیسی نیجوع ترانی نیرد اتصالی) حدیث قدسی سر نیجه ای عاشق اگر آفتاب شرع ایلر مؤدب اولوب ریاضات و مجاهدات ایلر ترک کیه نفس و تیردن ماسوی الله برله تطهیر قلب ایلر اوج اعلا یلر ترقی و انوار ذات الهیه ایلر نیجی ایلر سک سن نور غلبه کدن و چراغ جان کدن فلک آفتاب نور سن انوار عشق الهیه کدن مستفاد و صدف تو قبول ایدیلر اولور

تکیه بر اختر شب دزد مکن کین عیار * تاج کاووس ببرد و کر کینمرو *

شب دزد اولان ماهه اعتماد ایلر زبیرا بو عیار کاووسک تاجنی و کینمرو کرتی ایلدی (مفردات) (تکیه) اعتماد (بر) علی (اختر) باندز (شب دزد) کینه خرسوزی (که) زبیرا (این) بو (عیار) چاپک صبر ایچی (تاج) م (کاووس) بر باد شاه (ببرد) ایلدی (کر) قوشانی (کینمرو) پادشاه (معنای اشارتی) بوسر بینه الزوال اولان دور قمر و دینی پر کدره اعتماد ایلر که بو عزیز دزدی بر عیار و جبه کارد که کاووس و کینمرو کی نیجه عظیم پادشاه فلک تاج و تختی و کینمرو ایلر انوار الوب عربان بر کفن ایلر تادم و نیچان و خیمت و خسران ایلر کوچور مشر

آسمان کو مفر ش این عظمت کادر عشق * خرمن مد بجوی خوشه پروین بدو جو *

آسمانه دی بو عظمتی صامتون زبیرا عشقده ماه خرمنی رجو پروین خوشه سی ایکی آجوه در (مفردات) (آسمان) کول (کو) مفر ش (دی صامتون) (این) بو

(کفتم ای بخت بخشیدی و خورشید دیدم * کفتم باین همه از سابقه نومیدم شو) بخشیدی باالله مؤکد فعل ماضی مفرد مخاطب خشییدن باحق و او بومدک معنای او حرف حال خورشید مبتدا و دیدم خبری دیدن ظاهر اولدی یعنی طلوع ایلدی معنای باین همه عربیده معنای در ترکیه بونک برله دبر سابقه یعنی رحمت سابقه اشارتد (سبقت رحمتی علی غضبی) کلامه نومیدم شو ما یوس اولم دیدم که * محصول بیت * خواجه پرور که بخت خطاب و عتاب طریقه دیدم که ای بخت باندک او بودک حال بو که کونش طوغندی یعنی سن خضوره و او بقویه و ارنیجه بن بخت و المده اولورم زبیرا بیان اولدی که طالع خوابده اولسه صاحبی الم و بختد اولور اما بیدار اولسه صاحبی آسایش و آرام

دلده اولور بختد بویه خطاب و عتاب ایلر بجه جواب و بر بیک بونک برله خندان رحمت سابقه سندن ما یوس اولم زبیرا (سبقت رحمتی علی غضبی) نکت شایدر بخشیدی فعلی نوله بازوب مصرعک معنای ایدم ای بخت او بومدک و آفتاب طلوع ایلدی یعنی عمل ایلر و عمر آخره ایشور دین مسکن دخی او بومدک و عمر آخره ایشور دین اوزره بیک معنای مکر دوشده کوره منه سنده سابقه لطف و نصیب معنای استعمال اولور دین عندیات سر بیکده عجب ماهر در باین همه نکت معنای سی بودکلی ایلر دین معنای فلک معنای واصل دکل ایش (کر روی پاک و میرد چو سیاه فلک) از چراغ تو بخورشید رسد صد پرتو (کر) روی فلک مضارع مخاطب درویندن حرف شرطله کیدر سک دیکر پاک و میرد عطف تفسیری شکدر چو ادات تشبیه مسیحا حضرت عیسا در اولر اوله کد عیسا و مسیحا با صبح ذکر اولر دیکر دیله ذکر اولور زبیرا حضرت عیسا م عرند ناهل ایلر سندن سودی دعا کوی کی بیکد عمری نیردله کیمه سندر چراغ تو لامیه تقریری از چراغ عشق تو در ضرورت و قرینه قائم اولدی ایچون مدف اولدی * محصول بیت * اگر حضرت عیسا کی او ت دیندن پاک و علاقی و عوالتی نفسانیدن مجرد فلک عروج ایدر سک سندن کونش بوز پرتو ایشور یعنی کونش ماضی ضیاء ایلر بیک کی سن خورشیدی مضی ایدر سک حاصلی عاشق که آرزوی طبع و هوای نفسدن قور نش اولر الهیه جانه پرتو عشق تا ثیر ایدوب اندن مستی اولور مصرع ثانی معنای سن چراغ کدن خورشید بوز پرتو ایشور مراد بودر که عشق الهی سبیل آفتابدن روشن و بیدار اولور سن دین معنای روشن بیان ایلر (تکیه بر اختر شب دزد مکن کین عیار) تاج کاووس ببرد و کر کینمرو نکتد یعنی مزیدد نکتد ایلر یعنی سونک و طبایع یعنی

اعتماد ایلر دیکدر اختر باندز در شب دزد کجه اوغریسی ترک کافره اوغریسی درل کین که حرف تعلیل عیاردن کجه اوغریسی مراد در تاج کاووس لامیه کاووس زمان قدیمه راواو پادشاهک آیدر کی ده دبرل کیکاووسده دبرل و کینمرو اولده کیکاووس کی صاحب تخت و کر بر عظیم پادشاهد کر کینمرو دیکر اول قول قوشقندر که نصف دنیا خرابی دکردی * محصول بیت * اختر شب دزد اعتماد ایلر زبیرا بو عیار کاووسک تاجنی و کینمرو کرتی ایلدی سلطنتدن دور ایلر دزد که اختردن مراد ماه اوله و شب دزد اولدی یعنی اوغریلر کی کجه دور و سیر ایلر ایچون اوله و جائزدر که اختردن مراد طالع اوله و شب دزد فلک و یاد دنیا مراد اوله تشبیه طریقه بیکه به رحمت الیوب هر کسی هلاک ایلر بیکچون؟

تأسیس اضافت لامیه اولوز حاصلی فلک طالع و بختند اعتماد ایله یعنی سکار قاج کون معین و ظهیر اوایوب سنی صاحب دولت ایله بیکته اعتماد ایله زیر عاقبت سنی هلاک ایدیسردر نه کیم حضرت شیخ عطار پیور * بیت * چرخ مردم خوار اگر روزی دومدم پرورست * نیست از شفقت مکر پرواره اولوغرست (آسمان ککو مفروش این عظمت کاندلر عشق * خرم من مه بجوی خوشه پروین بد و جو) کاندلر که حرف تعلیل خرم من مه بیایه بجوی با حرف مقابله جو چیک قعبله آریه دیکدر با حرف وحدت خوشه پروین بیایه خوشه اوزم ساقمی و بدایک واره ک و غیرینک بشاغنه دیلر پروین و برن بانک فکدر ایله اولسر

۱۶۴

(عظمت) م (اندر) فی (عشق خرم من) م (مه) آی (بجوی) برابره (خوشه) صا اقم (پروین) اولسر بلسدی (بدو جو) یکی ارپه به (معنای اشارتی) جاه و سلطنت ایله آسمان کی رفعت دعواسی ایله اهل صور تکره موایله زیارده عقده انبارک دفعتی روان پاک رفتی عندند ماه خرمی و پروین خوشدسی کی دنیا به ضایر و برلر س دخی الهک عندند برایکی جو مقدری قدری یوقدر

کوشوارز و اهل ارچه کران دارد کوش * دور خوبی گذرانست نصیحت بشنو

زرو لعل کوپه سی اگر چه قولای کران طوتار خوباق دوری گذر اید بیدر نصیحت دکل (مفردات) (کوشوار) کوپه (زر) التون (اهل) م (ارچه) اگر چه (کران) آخر (دارد) طوتار (کوش) قولای (دور خوبی) کوزلک زمانی (گذرانست) بچیدر (نصیحت) م (بشنو) ابست (معنای اشارتی) اگر چه دنیا ک زر و سیمی و انواع زینتی قارونک زینتی کی اعی القاب اولان انسانی دنیا به خوش و آخر بهسار لو کور خوب (بایلت لسا مشما اونی قارون) دیدلر اما مایله وایله کندو برابر اول مال سبیلره یه بانجه کیمه کنسویه نصرت اید مدیکی کور دیلر دنیا ک مالی و زینتی سبب هلاک اولد یعنی معلوم اولدی ای عاقل هر حاله دنیا ک زینتی و کوزلکی فایدر و بچیدر و نصیحتی قبول ایدوب دنیا به واهل دنیا به رغبت ایقه سن

چشم بد دور ز حال تو که در عرصه حسن * بدی راند که بردازمه و خورشید کرو

سنگ خالکدن چشم بد دور اولسون بریدق سور دیکه ماه و خورشیددن سبقت ایلندی (مفردات) (چشم) کوز (بد) کو تو (دور) بعید (ز) من (خال) بک (تو) سن (در) فی (عرصه) میدان (حسن) م (بدی) سطر نج طاشی (با) وحدتیه (راند) سوردی (برد) ایلندی (ازمه) آیدن (خورشید) کونش (کرو) رهن و سبقت (معنای اشارتی) (طه مائزنا عایک القرآن انشقی) آیت کریمه سی سر نیجه از محمدیه در ریاضات و مجاهداته و روز و شب طاعت الهیه اعان شاقه ایله قدر عالی لری اظهار ایدوب وصالت الی الله و قریت عالی درگاه تحصیل ایدن سنگ کی عارف بالله و عاشق الی الله لک ذات شریف لری چشم بددن دور اولسون زیرا انرا اهل دنیا ک خلافت عرصه حسنه و میدان عشق و محبتیه بر اعمال صالحه خالصه لو چه الله ایشلر یلر که مه و خورشید دن و عرش و کرسیدن عالی اعلا ی علینده واصل اولایلر

آتش زهد و با خرم من دین خواهد سوخت * حافظ این خرقه بشیمه بیند از پرو

ریا ایله اولان زهد آتشی دین خرمی باقیمر درای حافظ بو بو کدن اولمش خرقه فی آت و کیت (مفردات) (آتش زهد) م (ریا) م (خرم من دین) م (خواهد) ابستر (سوخت) باقی یعنی باقیه کک (حافظ) م (این) بو (خرقه) م (بشیمه) بو که منسوب (بنداز) ات (پرو) کیت (معنای اشارتی) زاهد ظاهر پرست عشقه سر

و ذوق

بساطنده بریدق سوردی که مه و خورشیددن کروالدی یعنی خالک حسن بساطنده برایش ایشلر دیکه راشفاقده مه و خورشید غالب اولدی زیرا کروی بکن آلور (آتش زرق وریا خرم من دین خواهد سوخت * حافظ این خرقه بشیمه بیند از پرو) آتش زرق بیایه خرم من دین ده بویله در خرقه بشیمه ده بیند از بایله مؤکد فعل امر مخاطب براق دیکدر * محصول بیت * زرق وریا آتشی دین خرمی باقیمر درای حافظ بو خرقه بشیمه بی براق و کیت یعنی کسوه زرق وریا داری ترک ایله بو خسه دینک خرمی باقی یاندر

بلد زینت دیلر * محصول بیت * خطاب عام طریقله بدور آسمانه دی بو عظمتی و تکبری صفتیه زیرا عشقه آی خرمی برابره به پروین خوشه سی ایکی آرپه به در یعنی عاشق فتنه معشوقدن غیرینک اعتباری یوقدر (کوشوارز و اهل ارچه کران دارد کوش * دور خوبی گذرانست نصیحت بشنو) کوشوار کاف بچمینک ضمیمه کوپه کراندن بونده مراد فواقی آغرائتی عربده اکا و قردیلر و اولک فتنی و قافک سکونیه بونده سوز ایشتمکدن کنایتندر دور خوبی لامیه ویا حرف مصدر گذران صفت مشبهه در کچکن دیکدر * محصول بیت * زرو اهل کوپه سی اگر چه قولای آخر اندر یعنی آنک صاحبی مغرور ایدوب سوز دیکلمچی او اولر اما کوزلک زمانی کچه کندر نصیحت ایشتی یعنی نصیحت پذیر اوایوب منتصیح اول حاصلی صاحب مکنت و قدرت مغرور اوایوب سوز دیکلمز اما دیکلمک کک زیر احوال عالم برقرار دکل متغیردر خواهه جانانه بتدایدر که خوبانکه اعتماد ایله که گذراندر (چشم بد دور ز حال تو که در عرصه حسن * بدی راند که بردازمه و خورشید کرو) چشم بد دور جله دعایه چشم بد دور باد تقدیرنده در یراماز کوز اراق اولسون دیکدر خال تو لامیه عرصه حسن بیایه عرصه دن مراد اوزرینه شطریج اوینا دقلری نسته در بزکی و غیرینی بدی با حرف وحدت که حرف رابط صفت کرو کاف بچمینک کسری ورائک فعیله لفظ مشترکدر بونده اوج مراد در معنی اول نسته که اوج شی * ایچون اور نه یه قورلر ایچیه واسباب کی * محصول بیت * سنگ خالکدن یرامز کوز اراق اولسون که حسن

(وله ایضا) (کفتارون شدی بتماشای ماه نو * ازماه اروان منت شرم بادرو) بتماشای ماه نو با حرف صله و با حرف تخصیص واضافه لامیه و بیایه در ماه اروان منت اضافت لری بیایه و لامیه در * محصول بیت * جانان دیدیکه طنمه کتدک ماه نو تماشا سینه و بتماشایچون بنم ایدولم ماهندن سکاشرم حجاب اولسون وار کیت یعنی بنم ایدولم هلال تماشا سی وارایکن هلال فلک تماشا سینه واره قی او تاخر لقتندر

۱۶۵

و ذوق روحا بنسز اولان زهد و طاعاتی وریا ایله اولان طامات عندیاتی عین آتش اوایوب دین خرمی باقوب صاحبی درگاه حقندن دور ووصلت الی اللهندن * مجبور ایدیسر در ای حافظ بویاعت ریا اولان خرقه بشیمه بی و صورت پرستکی ترک ایدوب خالص اوجه الله عله سخی اید سن

وله ایضا

کفتارون شدی بتماشای ماه نو * از طاقی اروان منت شرم بادرو

ماه نو تماشا سینه کتدک دیدی بنم طقه بکر ایدولم مدن سکاشرم اولسون پوری (مفردات) (کفتار) دیدی (برون) طنمه (شری) کتدک (با) لامیه (تماشا) م (ماه نو) یکی آی (از) من (طاق) کک (اروان) فاشلر (من) بن (ت) سکا (شرم) حیا (باد) اولسون (رو) کیت (معنای اشارتی) اول ازل وایدی اولان محبوب بی نظیر دیدی و پیوردی ای عاشق بیچاره نه عجب که استعید بالله (ایاک نعبد و ایاک نستعین) اوقو یوب انجیق عبادتم واستعانتکم سکا منحصر در دیرین بیایچون بنم غیری نفسک مشتهلای اولان محبوب مجازی و قانیه لری خاطر یک کوروب انره میل و تماشا ایدرسن خضوع و خشوعه قلبک توجهی انجیق بنم ذات وصفان اوله جی ایکن بنم عظمت و کبر یامدن و سکا انفسی و آفاقی احسان ایلد یکم انسا مدن حیا انجیق بنم پوری انصافی ایله

عربست تا دلم زاسیران زلف آست * غافل ز حفظ جانب باران خود مشو

برعردر که کوکلم سنگ زلفک اسیر لندندر کتد و بارانک جانبی حفظدن غافل اولمه (مفردات) (عربست) برعردر (ز) حتی (دلم) کوکلم (ز) من (اسیران) م (زلف) م (تو) سن (است) در (غافل) م (ز) من (حفظ) م (جانب باران) م (خود) کندی (مشو) اولد (معنای اشارتی) ای سلاک بیچاره بعد اتکلیف مدت حیات که دایم بن سنگ قلبیکه و نیاتیکه و اصاف قلبیکه ناظر صورته ناظر دکل قلبیک بن محبوب حقیقی و باقی ک جانب عزتیه توجهی حفظدن غافل اولمه

مفروش عطر عقل بهندی زلف یار * کانیجا هزار ناهه مشکین بنم جو

بارک سیاه زلفه عقل عطری صافه زرا ایدمه یک ناهه مشکین بارم جوهر در (مفردات) (مفروش) صافه (عطر) راجحه طیبه (عقل) م (با) لامیه (هندو) سیاه (زلف یار) م (که) زرا (آنجیا) ایدمه (هزار) یک (ناهه) مشکین (م) با) لامیه (نیم) بارم (جو) ارپه (معنای اشارتی) ای عاشق بو تدبیر امور ماسوا دیه اولان عقل معاش عطری و آثار مقتضیات بنم بولک عالم غیبیدن کرم ایلدیکه تجلیات صفاتیه سنه و نفحات غیبیه سنه صافه و دکنمه زرا اول دماغ جانی معطر قلبی ریج رحانک لطافتی عندند صد هزار ناهه مشک یارم ارپه قدر قدری یوقدر

نخم وفا و مهر در این که کشت زار * آنکه شود عیان که رسد موسم درو

وفا و مهر شخصی بو اسکی مز رعده اول وقت عیان اولور که حصاد وقتی ایشده

۱۱۷

اول وقت ظاهر اولور که موسم در واوله یعنی نخم وقتی ایشده حاصلی فتنی عاشقه مهر و محبت و ارادوی اولوقت ظاهر اولور که موسم وصال جانان ایشده نه کیم بو بیند پیور * بیت کیمه کیم عشق نشانی وارددر * عاقبت معشوقه آتی ابر کورر *

(مفردات) (نیم) (م) (وفا) (مهر) محبت (در این کهنه) بواسطه (کشت زار) اکین ری (آنکه) اول وقت (شود) واور (عیان) ظاهر (رسد) ایشه (موسم درو) بجمه و حصاد وقتی (معنای اشارتی) (الدنیا من رعه الاخرة) خبری سر نجه بواسطی دنیا من رعه سنده و فو محبت شخصی و خبری حاصلات اول وقت ظاهر و عیان اولور که آخرت عالنده (ومن بعمل مثقال ذرة خیر ابره) آیت کریمه سی سر نجه اولان حصاد وقتنده دنیاه ایشلدنك عبادات و طاعتك و عشق و محبتك سكا سبب نجات و مقبول عند الله اولور سه در والا دنياك كیمه به وفاسی و فاده سی بو قدر

ساقی پیار باده که رمزی بگویم * از سر اختر کهن و سیر ماه نو *

ای ساقی شراب کتور که سکا بر رمزی دیم اسکی باندك سرندن و ماه نوک سیرندن (مفردات) (ساقی) (م) (پیار) کتور (باده) شراب (رمزی) راشارت و بر سر (بگویم) دیم (ت) سکا (از) من (سر) م (اختر) باندك (کهن) اسکی (سیر) م (ما) آ (نو) یکی (معنای اشارتی) ای ساقی باعث انکشاف اولان عشق الهی شرابی کتور تا که سنك همتك بوزند (یا ابن آدم خلقت الاشياء لاجلك و خلقت لاجلی) حدیث قدسی سر نجه صوری و معنوی سما و نجومك و ما و شموسك دور و حرکاتك بلکه ذرات عالمك خلقی اسرارندن و اکرم مخلوقا دن اولان انسان الله ایچون و خلقت اشیا انسان ایچون اولنك حکمتندن بر رمزی و بر سر ار بیان ایدم که انسانی دنیا حضرت اللهك غریب دن قطع نظر ایدم

شکل هلال هر سمره میدهد نشان * از افسر سیامك و ترك كلاه نو *

هلال شکلی هر آیت باشد نشان و بر سر سیامك تاجندن و زوك كلاهی تر کندن (مفردات) (شکل هلال) (هر سمره) هر آیت باشد (مبدهد) و بر (نشان) م (از) من (افسر) تاج (سیامك) بر پادشاه امیر (ترك) م (كلاه) م (نو) پادشاهك استبداد (معنای اشارتی) جله رمزی به ضعیفی بود که دور قباله هر آیت بدر اولور قد نصره کند و به محاق و ضعف و هلاک واقع اولوب و هر آیت ابتدا سنده ضعیف و نحیف کور نمسی دنیا سلطنتك و سلطنت صاحبی سیامك و زور و بونلرك امشالی صد هزار عظیم پادشاهلرك کند و بوفانی دنیا وفا ایچوب عاقبت کند و لری و مغرور اولور قدری سلطنتلری محو و هلاک اولغله بر کفن ایله صفر اید صد هزار ندامت و خسرت الله کملرینه اشارتدر

حافظ جناب پیرمغان مامن و فاست * درس حدیث عشق از خون و زوشنوی *

ای حافظ مرشدك جنابی وفا ماست بدر عشق حدیثك در سنی اندن اوقو و اندن استماع ایله (مفردات) (حافظ) م (جناب) اوچوره سی (پیرمغان) مرشد (ما من) محل ایت (وفا) م (است) در (درس) م (حدیث عشق) م (ازو) اندن (خون) اوقو (زو) اندن (شو) ایش (معنای اشارتی) ای حافظ وارث محمدی اولوب

دنيا

دنیا و مافیها به میل و رغبت ایلمن پیرمغانك در کاهی و مجالس دل آگاهی وفا و امنیت مقامیدر همان انك کی اهل حقك حضورنده حاضر اولوب عشق و معرفت الله کلامی اندن اوقو و اندن استماع ایله که اهل اللهك کلامی جله واردات الهیه ایله در و آخرت سعادت انلر تبعیتده در

حرف الهیاء

ای که با سلسله زلف دراز آمده * فرصت باده که دیوانه نواز آمده *

ای کیمه ک زنجیره بکر دراز زافله کاشتن سکا فرصت اولسونکه دیوانه بی اصلاح ایدیمی کاشتن (مفردات) (ای که) ای کیمه که (با) نالایسه (سلسله) زنجیر (زلف) م (دراز) اوزن (آمده) کاشتن (همزه) خطایه (فرصت) م (ت) سکا (باد) اولسون (دیوانه نواز) دیوانه اوخشاییمی (آمده) کاشتن (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الاض اولوب قوت در سید و قدرت الهیه ایله بوعالمه مؤید من عند الله کاشتن سکا فرصت و قوت زیاده اولسونکه بو دعشت آباد اولان راه عشقك عقباتده سودای جنون عشقه خطرده واقع اولسونلر ایچون دیوانه و مغلوب عشق اولانلرك اصلاح و ارشاد لری ایچون کاشتن

ساعتی ناز مفرمای و بگردان عادت * چو برسدن ارباب نیاز آمده *

بر ساعت ناز ایله عادتک ترک ایله چو نکما ارباب بازی صورمغه کاشتن (مفردات) (ساعت) م (با) وحدتیه (ناز) م (مفرمای) پیورمه (بگردان) دوند (عادت) م (چون) چو نکما (با) نالایسه (برسدن) سؤل ایتك (ارباب نیاز) م (آمده) کاشتن (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین التجلی والاستتار) حکمتجه هر نه قدر وقت لی مع الله انوار نجات انهدده استغرافده ای که بر ساعت صحو پیوروب برینج ردله تلخ احکام الله و ارشاد و انباء ایچون غم و همت پیور سز چو نکما وراثت نبوت یله و تأییدات خدا ایله ارباب بازی صورمغه و راه حقه ارشاده کاشتن

پیش بالای تو مبرم چه بصلح چه بخت * که بهر حال برانده ناز آمده *

سنك قدك او کده اوله م نه صلحه و نه جنگه ز بر اهر حاله نازه رایشچی کاشتن (مفردات) (پیش) اولك (بالا) قد (تو) سن (میرم) اوله م (چه) بصلح (صلح) نه (چه) نه (با) نالایسه (جنگ) م (که) ز بر (بهر حال) م (برانده) رایشچی (ناز) م (آمده) کاشتن (معنای اشارتی) ای حیات جاودان بخش ایدیمی مرشد سنك حضور کده کالیت بین بدی الفصال اولوب اراده می سنك اراده کدن محو ایدم نه صلحه قد رتم وار و نه جنگه قدرتم وار ز بر اجمع حاله سکا ناز و بزه نیاز یافتیمی کاشتن هر نه قدر ناز و استغنا ایله جفا ایدر سنك سندن فراغت بو قدر

آب و آتش بهم آمیخته از لب اهل * چشم بدور که خوش شده باز آمده *

فرمزی بکنن آب و آتشی بری برینه فرشدر مشن چشم بدور اولسونکه لطیف

(ای که با سلسله زلف دراز آمده * فرصت باده که دیوانه نواز آمده) ای حرف ندا منادی محذوف ته کیم مرارا بیان اولغشدر که حرف بیان سلسله زلف دراز بیاید در که حرف تعلیل دیوانه نواز وصف ترکیب در نواز بدندن او خشی معنای سسته رعایت و مهمل دن عبارتدر * محصول بیت * ای شول جانان که دیوانه نواز کاش سن یعنی سلسله زلف دراز ایله کاش کوکلی اکا بنایات مراددر بو خود اکا رعایت و تعظیمدر ابدی بوالشی * ای که فرصت اولسونکه معقول مصلحتدر (ساعتی ناز مفرمای و بگردان عادت) چون برسدن ارباب نیاز آمده (ساعتی با حرف وحدت * محصول بیت * بر ساعت ناز چو موب عادتکی دوند یعنی تعبیر ایله چو نکما ارباب نیاز ک حاطرینی صورمغه کاش سن یعنی ارباب نیازک بر سنده کلنجهر رفق و لطفله کل که آسوده حال ایلر فخر و غضبه کل که بحر و محاطر ایلر دیمکدر (پیش بالای تو نازم چه بصلح چه بخت * که بهر حال برانده ناز آمده) نازم فعل مضارع متکلم و حده قربان اولم دیمکدر چه بصلح چه بخت بو عبارت در روز مره لندندر حالت صلحه و جنگه دیمکدر که حرف تعلیل برانده ناز اسم فاعلک معنای اضافه اضافتدر نازک رایشچی یعنی ناز لایق و مناسب معنایه * محصول بیت * سنك قدك او کده قربان اوله م حالت صلحه و جنگه یعنی حالت رضا و سخطده سنك فائیکه ددا اوله م ز بر اهر حاله یعنی صلح و جنگه نازه رایشق و یافتق کاش سن حاصلی رضا و سخطده ناز سکا لا بقدر دیمکدر (آب و آتش بهم آمیخته از لب اهل * چشم بدور که خوش شده باز آمده) بهم آمیخته فرشدر مش سن دیمکدر

(محصول بیت) لب لعلکدن آب و آتشی امر کوزا ایراغ اولسون که خوش حقه باز و عیار واقع اولمش سن خواجه لک طشره سنی آبه و ایچرینی تشبیه پیورمش آمده لفظنده واقع اولان همز بی ضمیر خطاب دین منو عجب زواید کواش که قابل خطاب دکل

(ساقی پیار باده که رمزی بگویم * از سر اختر کهن و سیر ماه نو) مراد قدر و ماه نون هلال * محصول بیت * ای ساقی باده کتور که سکا بر رمزی دیم اسکی آی سرندن و ماه نو سیرندن یعنی آی کاه هلال و کاه بدر و کاه محاق اولور بنگ سرندن سنی اکا ایدم حاصلی سبده سیرانه نك احوال و احکامندن سنی خبر دار ایله م (شکل هلال هر سمره میدهد نشان * از افسر سیامك و ترك كلاه نو) سیامك بعضیلر دیدلر که افرا سیاب او غایدر و بهضایلر دیدلر کیم مرث آدی بریاد شاهك او غایدر و الهده علی الراوی ژوزای عجمینك فقهله رسنم زالك برادر بدر بعض نسخهده ژو برینه کوواقعدر کاف عجمینك فقهله بر بهسا در بهلوا نك استبداد * محصول بیت * ساقی به سوبله چکی رمزی بونك مضمونیدر هلال شکلی هر آیت باشد نشان و بر سر سیامك تاجندن و زوك كلاهی تر کندن یعنی سیامك تاجی هلال کبی مدور ایدی و زوك و کول تاج کاهی و کلاهك ترکی بنه هلال کبی بنجه پاره دندر یعنی هلال کبی بنجه پاره دن بنجه بر کلاه ابدی عاقبت مرور ایام ایله نه تاج قادری نه ترك کلاه نه صاحب لری بل که هبا فتابه واریدلر (حافظ جناب پیرمغان مامن و فاست * درس حدیث عشق و پروخوان و زوشنو) حافظ منادی جناب پیرمغان بیانیله در و مبتدا مامن و فاست لامیه و خبر مبتدا درس حدیث عشق لامیه و پیانیه در پروخوان و زوشنو اوقو یعنی نفر بر ایله دیمکدر برقرینه سله * محصول بیت * ای حافظ جناب پیرمغان وفا ماستدر یعنی مکان امن و اماندر عشق حدیثی در سنی اکا فرایله و آندن ایش و او کرن حاصلی عشق سوزینی پیرمغان ابو یلور آندن ایشدوب او کرنگ کرک

(آخرین ردل نرم تو که از بهر ثواب * کشته غمزه خود را بنماز آمده) دل نرم تو بیایه ولایه در که حرف تعالیل از بهر ثواب مصرع ثانی به مرهوند ر کشته غمزه اسم منوولک قائم مقام فاعله اضافه در همزه را اضافه ایچون کلمه رخوده اضافه لا میدد ر بنماز با حرف صله * محصول بیت * آفرین سنک ملایم کو کلام که که ثواب ایچون کندی غمزه مقبولیک نماز به کلس سن یسنی تحسین سنک مرحتلی کو کلام که که قصد ایچون استسکاف اغیوب شمشیر غمزه ک کشته سنک نماز بنی ادایایک ایچون کلس سن (زهد من باتو جد سنجید که بیغمای دلم * مست و آشفته بخاوتکه راز آمده) زهد من لایه با حرف صله چه سنجیده وزن و قیوت کنور که حرف تعالیل بیغای دلم با حرف سبب و اضافه مصدرک مفعولته در و مصرع ثانی به مرهوند آشفته قرش وورش بخاوتکه راز با حرف صله و اضافه بیایه در * محصول بیت * بنم زهدم سکا نه وزن و قیوت کنور یعنی بنم زهدم سنک فتنده نه وجودی وار زیرا کو کلام بیغمایچون مست و پریشان راز خلو تکا نه کلس سن یعنی عشا قله اسرار عشق گفت و کو ایاد بکمر خلوته کو کلام بیغمایچون کلس سن پس بنم زهدم سکا نه کارا بدر حاصلی زهدمه التفات ایلیوب کو کلی بیغمای سن الیه مصرع اولک معنای بنم زهدم سکا نیجه مقابل او لور که کو کلام بیغمای سنه کلس سن دین عندیات الیه معنای بیغی بیغمایش (گفت حافظ د کرت خر قه شراب آلودست * مکر از مذهب این طائفه باز آمده) ترکیب در مکر بونده کانه معنای در باز آمده رجوع ایلیش سن دیکدر * محصول بیت * جانان دیدیکه ای حافظ بنه خر قه که شراب آلودد ر یعنی شراب به بولاشقدر کانه صوفیلر مذهبیدن رجوع ایلیش سن یعنی زراق صوفیلر مذهبیدن عدول ادوب رندر طریقه سلوک ایلیش سن

حقه باز کلسن (مفردات) (آب) (صو) (آتش) م (بهم) ری رینه (آمیخته) قر شمش (همزه) خطایه (از) من (اب) طوداق (لعل) قرمز (چشم بد) کوتو ذمر (دور) اوراق اولون (خوش) م (شعبه باز) حقه باز (آمده) کلسن (معنای اشارتی) بزم خام احوالز بنخته اولوق ایچون کوزایشی و عشق آشی لازم اولغله کاهی جلال و کاهی جلال الیه و راهبرده دن اسار غیبه زنه جان بیورد فلری عین ارشاد و کرم لایه در هم سنک وجود معود دکن چشم بد دور اولونکه بر اطفای طیب الاهی کاشف استار معنویسن

آخرین ردل نرم تو که از بهر ثواب * کشته غمزه خود را بنماز آمده * آفرین سنک ملایم قلبه که ثوابن ایچون کلسن غمزه ک مقبولیک نماز به کلسن (مفردات) (آفرین) تحسین (بر) علی (دل) کوکل (نرم) و عشق (نو) سن (از) من (بهر) ایچون (ثواب) م (کشته) اولاش (غمزه) کوزاوجی (خود را) کلسنک (بنماز) نماز بنه (آمده) کلسن (معنای اشارتی) آفرین و تحسین سنک شفیق و رحیم قلبه که خالص اوجه الله اجر و ثوابن ایچون ریاضات و مجاهدات الیه و نظر و همکله کلسنک نفسی میت و روحی حی اولش مریدک نماز بنه کلسن و تواضع بیوروب و راج در کاه خدا به غرو جزه عون و نصرت ایلا کله بزم روان پاکله در کاه حقد و غمزه و اعلا علی عینه معود من باعث اولشسن

بنم زهدم سکا نیجه مقابل او لور که کو کلام بیغمایچون مست و آشفته کلسن (مفردات) (زهد) م (من) بن (بانو) سکا (چه سنجید) نه بو جاق و نه مقابله ایدر (با) لاملاسه (بیغما) م (دلم) کوکلام (مست) م (آشفته) معبر (با) لاملاسه (خلوتکه) خلوت ری (راز) سر (آمده) کلسن (معنای اشارتی) بنم زهد و ورع بی ذوق سنک بزم بخش و احسان ایلا بک عشق پر ذوق روحانیه نیجه مقابل و برابر اولور که (جذب من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) در خصوصکه اسرار لدنی خاوتگاهی اولان (لی مع الله) و فتنه مست و معتبرق انور الاهی اولدیغ حالده کو کلام اوین بیغالیوب اختیار ارادهی سنک نظر عنایتک محو ایلشدر

دیدی حافظ بنه سنک خر قه شراب بولشدر واریسه بو طائفه نک مذهبیدن رجوع ایلیشسن (مفردات) (گفت) دیدی (حافظ) م (دکر) بنه (ت) سنک (خر قه) م (شراب) م (آلود) بو شمش (است) در (مکر) م (از) من (مذهب) م (این) بو (طائفه) م (باز) کیر و (آمده) کلسن (معنای اشارتی) اول پیرشاد و صاحب ارشاد بیوردیکه ای حافظ بنه خر قه وجودک در عشق انهی الیه آلوده و خرابایلاک الیه مزین و مستغرق اولشدر مکر سکا عون الاهی یشوب مذهب رندا دن خبر دار اولغله بو صورت پرستار طائفه سی مذهبیدن

رجوع ایلیش سن دیکدر * محصول بیت * جانان دیدیکه ای حافظ بنه خر قه که شراب آلودد ر یعنی شراب به بولاشقدر کانه صوفیلر مذهبیدن رجوع ایلیش سن

از خون دل نوشتم نزدیک بارنامه * انی رأیت دهر من هجرک القیامه

خون دلدن دوستک قته نامه یازدم تحقیق بن سک فراقکدن دهری قیامت کوردم (مفردات) (از) من (خون دل) کوکل قانی (نوشتم) یازدم (نزدیک) عند (بار نامه) م (انی) تحقیق بن (رأیت) کوردم (دهر) زمانی (من هجرک) سنک فراقکدن (قیامه) م (معنای اشارتی) جگریم خون و حالم آتش عشقه دکر کون اوله رفی اول محبوب حقیقیک در کاه عزتیه صد هزار نضرع و نیاز الیه متوجه اولوب دیدم و لایه ایله مکله ای محبوب سن عالم السر و الخفیا سن تحقیق بن سنک انوار ذالک فراقکدن زمانی دهشت قیامت کور دیکه دنیا باشه زندان اولشدر

دارم من از فراق در دیده صد علامت * لیست دموع عینی هذا العالمه

بن سنک فراقکدن چشمده بوز علامت طوتارم بزم علامت عیان بو کوزلر عین باشلری دکلدر (مفردات) (دارم) طوتارم (من) بن (از) من (فراق) م (ت) سنک (در دیده) کوزده (صد) بوز (علامت) م (لیست) دکلدر (دموع عینی) بنم کوزم باشلری (هذا) اشده شو (لنا) بزم ایچون (علامه) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنک فراقکدن و آرزوی جلالکدن بوملک و مرسل و بنی صغیر بوب دهشت آباد اولان وادی عشقه قلبا و قابله ظاهره و بیده باطنده آه پردرد ورتک زرد و آل و صاری و یاض و خون آلود جگر فاندن جریان بدن باشلر و درونده اشتعال بدن آتش بونک امثال نیجه بوز علامت طوتارم بزم عشق و در دیکر وجودنه علامت همان بو کوزلر عین باشی دکلدر

هر چند که آزمودم از وی نبود سودم * من جرب الجرب حلت به لندامه

هر نه قدر که صنادم اندن بکافانده اولدی شول کیمسه که تجربه اولغشی تجربه ایله اکاندامت حاول ایلا (مفردات) (هر چند) هر نه قدر (آزمودم) صنادم (ازوی) اندن (نبود) اولدی (سودم) فائده م (من) شول کیمسه (جرب) تجربه ایلاسی (الجرب) تجربه اولغش (حلت) حاول ایلا (به) اکا (لندامه) بشیما نلق (معنای اشارتی) چونکه عشق صادق درد و محن و بلا الیه توأمدر مجبارد و بلا سز عشق و اهل عشق و ارمیکه دیوچوق ارازم و تجربه ایلدم اندن بکافانده اولدی و بلا سز عشق بولغندی شول کیمسه که تجربه اولغشی تجربه ایله اکاندامت ایشور

پرسیدم از طبیبی از حال دوست گفتا * فی قریبها عذاب فی بعدها السلامه

بر طبیبدن دوستک حالندن صوردم دیدی اک قریبده عذاب واردر انک بعدده سلامت واردر (مفردات) (پرسیدم) صوردم (از) من (طیب) م (یا) وحدتیه (از) من (حال دوست) م (گفتا) دیدی (فی قریبها) انک بیغافنده (عذاب) م (فی بعدها)

معلوم اولسه تا کانبیت قال و قیل او ایلی ذی زبانه ایضا فاسد در (هر چند که آزمودم از وی نبود سودم * من جرب الجرب حلت به لندامه) ازوی ضمیری جانانه راجعدر حلت فعل ماضی مفر مؤنث غایبه حلول ایلی یعنی نزول ایلی حاصلی قوندی دیکدر به ضمیری منه راجعدر جار مع الجبروت حلت متعلق مفعول به غیر صریحدر * محصول بیت * هرند که صنددم (ایسه اول جانان بکا هر کز فائده اولدی زبیرا بر کیمسه که تجربه اولغشی تجربه ایله اول کیمسده بشیما نلق قونار یعنی بشیما ن اولور حاصلی جانانک وفادار اولدی یعنی یلده کد نصکره تکرار تجربه ندامت و بر علی کل حال بر کیمسه بر کیمسه بی بار نه بی بر کره ؟

(وله ایضا) (از خون دل نوشتم نزدیک بارنامه * انی رأیت دهر من هجرک القیامه) خون دل لایمسه بونک قانی نزدیک بونک قحله بونده قیت معنایه در عربیده عندکی کافسزده لغتدر نزد دیرل نزدیک بارلایمسه نامه تو شتک مفعول صریحی و از خون غیر صریحی و نزدیک مفعول فیهی انی ان کسر همزه الیه حرفدر حروف مشبه بالفلدن و باضمیر متکلم وحده محلا منصوب اسم ان و رأیت مایه بدله محلا مفعول خبران فاعلر افعال قابودن ایکی مفعوله تعدیه ایدر بونده مفعول اولی دهرادر و ایکنجیمی قیامه در و من هجرک مفعول غیر صریحی * محصول بیت * خون دلدن یارک حضور بنه برنامه یازدم یعنی باره بونک قانیله بر مکتوب یازدم اول مکتوب مصرع ثانیک مضیونیدر که ای جانان تحقیق سنک هجرانکدن عالی قیامت کوردم یعنی عالم بکا سنسز قیامت کورندی حاصلی هجرانک بنی هلاک ایلیدی دیکدر (دارم من از فراق در دیده صد علامت * لیست دموع عینی هذا العالمه) دارم من بنم وار دیکدر لیست لامک و سنک قحله الیه فاعلر افعال ناقصه دن دموع لفظا مرفوع اسمی جمع دمعدر کوز باشلری دیکدر عینی نقد بر ابجورر اضافه و باضمیر متکلم وحده هذا اسم اشارتدر دموعه و معنای هجرتدن فاعلدر لیکن قیاس هذابیذی زیرادموع جمعدر عینه اشارتده ده محذور وار زیرانایت مضمودر هذاد نصکره رافظ تقدیر ایلاک کرک که معنایه اوله لنجار مع الجبروت مقدم خبر علامه مؤخر مبتدا تقدیرا مرفوع جمله اسمیه محلا منصوب خبر لیستدر * محصول بیت * بوینده مذکور مکتوبیک مضیونیدر خواجه پیورر که سنک فراقکدن ای جانان دیدمه بوز علامت عشق و از همان کوز باشلری علامت عشق دکلدر بزمه حاصلی بزمه همان اشک چشم دکلدر علامت عشق بلکه دیدمه اندن غیری بوز علامت دخی وار در مثلاً خون دیده و خواب دیده و بونلردن غیری نیجه علامت دخی وار محصول بیت و واردر بنم کوزمده انک فراقکدن بوز علامت دکلدر بو کوزمده باشلری بکا علامت بویه تقریرا بیلین و بن انک فراقکدن کوزده بوز علامت طوتارم دین عز زبانه مغلق سونلشدر که معنای اکلمز منه سنده عینی اصلده عین ایلی اضافه نون ساقط اولشدر دین فاضل عجبایه اضافه فله ایدر که

آنچه به دفسکره نجر به ایلدیلدیشی تانی کتورر بومصرع اصلده ضرب مثلدر بجرک باسی استکان ایلک الله موزون ایدوب مصرع تانی ایش (پرسیدم ازطبی احوال دوست کفتا * فی قریها عذاب فی بعدھا السلامه) طیبی باحرف وحدت قریها و بعدھا اولان ضمیر مؤنث دوسته راجه در معشوقه اعتبار به * محصول بیت * دوستک احوال و اطوار بی برطیبیدن صوردم یعنی دوست ابله اختلاط و مزاج نه وجهله اولق کرک جواب و ردیکه قریبده عذاب بعدنده سلامت و عفت واری یعنی معشوقه قریب اولمده اغیار و اضدادور قبا من اجه سی وارا ما بعد اولیق سنکله کیمدن کاری بوقدر دوستدن بونده مراد نفس اولق روشندردین دوستی بیانی ایش (بارصبا

انک اراقاغده (سلامه) م قریها و بعدھا ضمیر ذات محبوه راجه در (معنای اشارتی) بر طیب الهیدن محبوب حقیقک جائیدن ومظهریت انوار ذیبه سندن صوردم اول طیب شفیق بیوردیکه (اود نوت امله لاحرقه) کلامی سر نجه انت قریبده درد و محن و بلازه کرفاربت آتشی وارد و انک بعدنده سلامت وارد لکن اهل بلانک درجه سنه اهل سلامت نیجه بیک یار زهد و صلاحه سعی ایلک ایله واصل اوله من وانترک مرتبه عالیترین بوله من

بادصبا زمام ناکه نقاب برداشت * کاشمسی فی الضحاه تطلع من الغمامه *

بادصبا ناکه بنم ماهمندن نقابی رفع یادی آفتاب کی که قبا و شلقه سنجیدن طالع ایلر (مفردات) (بادصبا) م (زمام) بنم ماهمندن (ناکه) کسزین (نقاب) بوزی برده سن (ر) یوقارو (داشت) طوئدی (کاشمسی) کوش کی (فی الضحاه) قوشلقه (تطلع) طوغر (من الغمامه) بولوتدن (معنای اشارتی) بحمد الله فیض و توفیق الهی ناکه بنم محبوب و مطاوع اولان انوار جل الهیدن نقابی و حجابی رفع ایلدی وقت ضحاه او کندن محبتک رفقه طالع ایدوب ترقی اوزره نو دنیا عالمسه ضیا ورن آفتاب کی انوار لایزالی و نور ضمیر محمدهی ظهور ایلوب اقلیم وجودی پر نور و منور ایلدی

تفتم ملامت آرد کرد کورت کردم * والله مارأنا حبا بلاملامه *

دیدم ملامت کتورر اگر سنک محله ک اطرافه طولام محبوب دیدی والله بلاملامه محبت کورمده (مفردات) (کفتم) دیدم (ملامت) م (آرد) کتورر (کر) اگر (کرد کورت) سنک محله ک اطرافه (کردم) طولام (والله) قسم (مارأنا) بزرگورمده (حبا) محبتی (بلاملامه) ملائمتی (معنای اشارتی) دیدم ای محبوب سنک قریب معنویه کاهله و مظهریت انوار قدسیدک ملک وجودی خراب ایدیکه ایچون بی ذوق و بی مغز اولان اهل صورتلردن بکلامت کتورر که (الفقر سواد الوجه فی الدارین) خبری سر نجه بالکلیه فانی فی الله اولوب صراحی ایچون ظهرا و باطنادنی و آخرت موجود اولوب عدم اصلیده رجوع ایدوب فقر حقیقه (اذاتم الفقر فیه والله) حدیث شریفی سر نجه ظاهر بین اولان حالات اهل الله کال تحیرلردن اوم و ملامته اقدام ایلشلردر محبوب دخی کرمدن دیدیکه ذات پاکه قسم ایدر که بلاملامه محبت و معرفت ایجاد ایلدک که جانندن کجمن جانانه واصل اولمشدر

حافظ چو طالب آمد جای بجان شیرین * حتی بذرق منه کاسا من الکرامه *

حافظ جان شیرینی و بر مکله جامه طالب کادی حتی اول جامدن کرامتدن برکاسه طبعه لغه (مفردات) (حافظ) م (جو) چونکه (طاب) م (آمد) کادی (جایی) رقدح (یا) لاملاسه (جان) م (شیرین) طاقو (حتی) ناکه (بذرق) منه کاسا (اندن) برکاسه طامغه (من الکرامه) کرامتدن (معنای اشارتی) حافظ طاعتی جانی و روبر اول جامدن لذت اولان شراب عشق و معرفه اللهیدن

برجام

فعل مضارع اجوفی کاسا مفعول صریحی منه جار مع الجور و غیر صریحی من الکرامه کاسا لفظک صفتی کرامت ایلکدر سخاوتده ده مستماد زخت مقابلی * محصول بیت * چونکه حافظ طالب عشقک کادی یعنی چونکه محبتک طابدر جان شیرینکچون اکابر جام اعطایله تا کیم اعطا ایلد بکک جامدن کرامتدن برکاس نوش ایلد مجموع بیتک معنایانی حافظ چون طابدر برقدحه جان شیرینله حتی طامغه اندن برچنانق کرامت دین هرگز مستقیمدن طامغه المامش

برجام آلفه طالب کادی حتی اول جامدن کرامتدن و استمرار معرفه الله کاسه سندن بر شراب معنوی طامغه ولذت روحانی کسب ایلد

وله ایضا *

ازمن جدامشو که توام نوردیده * آرام جاز و مونس قلب رمیده *

شدن جدا اوله زیراسن بنم کوز یک نور بسن جائک آرامی ورمیده قلبک مونسین (مفردات) (ازمن) بسن (جدا) آری (مشو) اوله (که) زرا (تو) سن (م) بنم (نور) م (دیده) کوز (همزه) خطایه (آرام) راحت (جان) م (مونس) م (قلب) م (رمیده) اورکش (معنای اشارتی) ای (نحن) اقرب الیه من جبل الورد (پوران محبوب حقیقک بسن بر نفس نظر رجعتکی جدا قیله زیراسن بنم بصیرت قلبه نور تجلی بخش ایدیمین و بجایک راحتی و پریشان قلبک مونسین

از چشم زخم خلق مبادت کزندانک * درد لبری بغایت خوبی رسیده *

خدا ک ضرر او چشمندن سکا ضرر اولسون زیرا که دلبر لکده خوبلغک نهانینه ایشمش (مفردات) (از) من (چشم) کوز (زخم) ضرر (خاق) م (مباد) اولسون (ترا) سکا (کرند) ضرر (ازانک) اندنکه (در دلبری) محبوبا فده (بغایت) نهانینه (خوبی) کوزانک (رسیده) ایشمش (معنای اشارتی) سنک بزه کمر مکله اعطا ایلد بکک احسانکه خلقت ضرر او اولان اصابت عینندن بر ضرر اولسون زیرا ای بی نظیر ارلان محبوب سنک محبوبلغت و کرم و احسانک نهانینه لک ایشمشدر

از دامن تودست ندارند عاشقان * پیراهن صبوری ایشان دریده *

عاشق سنک دامین ال چکمر لک صبری پیراهنی برتشن (مفردات) (از) من (دامن) تک (تو) سن (دست) ال (ندارند) طسو تمیز (عاشقان) م (پیراهن) کوملاک (صبوری) زبانه صابرلک (ایشان) نلر (دریده) برتشن (معنای اشارتی) عاشق سنک مجنون و حیران و رسوا و سرگردان قلبی عشقکک محن و بلا و درد و ابتلا زدن ایچون سنک عشقکدن ال چکمر لک و فرقت ایلرلر زیراسن عشقک انترک صبری پیراهنی برتقو انتری بلا اختیار پرده عصمتدن طشره چقارمشدر

دل بدمدار هان که رسی هم بروز وصل * شهاچوز هر فرقت جانان چشیده *

قلبی به حضور طومعه آگاه اوله که هم وصال کونته ابر بشورسن کیجه ل چونکه جانانک فرقی زهرنی طامغش (مفردات) (دل) کبرکل (بد) قبیح (مدار) طومعه (هان) آگاه اول (رسی) ابر بشورسن (بروز وصل) وصال کونته (شها) کیجه ل (چو) چونکه (زهر) م (فرقت) م (جانان) م (چشیده) طامغش (معنای اشارتی) ان الله لا یضیع اجر المحسنین آیت کریمه می سر نجه (واجبم) بغیر تعجبم خبری سر نجه اگر الله ایچون جان و بر سک سکا جان و برلر اگر نان و برلر سککان و برلر ای عاشق صادق سن قلبی به حضور طومعه آگاه اول و حسن

وله ایضا) (ازمن جدامشو که توام

نور دیده * آرام جان و مونس قلب رمیده * که حرفی تا بل ارام جان لامیه * رمیده اورکش * محصول بیت * ای جانان شدن جدا اوله که سن نوردیده مسن جائک آرام و حضوری و اورکش کو کلک مونسین حاصلی بدن آریله که بکاز باد لازمسن سنجیدن بر یار بولدی اما قیاس آری نور دیده به عطف ایلک ایدی قنامل (از چشم زخم خلق مبادت کزندانک * درد لبری بغایت خوبی رسیده) چشم زخم خاق لایسه لردر کوزد ککده چشم زخم دیر لمبادت تا معناده کزنده مقید در دلبری و خوبی یازی مصدر به لدر بغایت خوبی باحرف صله واضافت لامیه در قافیه ده واقع اولان همزه حرف تویل و باعبر خطا بدر محصول بیت * خلقت برامن کوزدن سکا ضرر اولسون یعنی سکا برامن کوزد کسون انکیچون که دلبر لکده نهانینه خوبلغه ایشمش سن حاصلی غایتله کوزلسن الله تعالی سنی برامن کوزدن صفا لسون (از دامن تودست ندارند عاشقان * پیراهن صبوری ایشان دریده) دست ندارند ال طو تمیز یعنی ال چکمر لک پیراهن صبوری ایشان بیانیله و لامیه در صبوری باسی حرف صدر * محصول بیت * عاشق سنک انککدن ال چکمر لک صبری پیراهنی کوملاک یعنی برتشن سن یعنی عاشق عشق و محبتله بی صبور و قرار ایش سن سنی ترک ایلرلر (دل بدمدار هان که رسی هم بروز وصل * شهاچوز هر فرقت جانان چشیده) هان بولک کی برلده ادات تنیده در که حرف تعابیل بروز وصل با حرف صله واضافت لامیه در زهر فرقت جانان بیانیله و لامیه در چشیده طامغش سن * محصول بیت * آگاه اول کو کلکی

مضطرب طومعه زیرا روز وصله ابریشرسن چونکه کیجه ل زهر فرقت جانانی طامغش سن یعنی فراقده صبر ایدن ایر وصاله که بیمار اولانه بیمار ایلر

(منم مکن ز عشق وی ای مفتی زمان * معذ و ردار مت که تو اورا ندیده) * محصول بیت * ای مفتی زمان
بنی اول جانانک عشق و محبتدن منع ایله یعنی اول جانانک عشقی ترک ایله دیمه پس هر نه که سو بارسک سنی معذور طوئارم ز براسن اول
جانانی کورمیش سن بوخسه کور سک

۴۷۲

ظن اوزره اولکه وصالت الی الله کونه ابریشورسن چونکه کچمدر محبوب حقیقیک
فرقی واختیاتی زهرنی طامشسن و راه عشقه انواع بلالره تحمل ایتمشسن

منم کئی ز عشق وی ای مفتی زمان * معذور دارم که تو اورا ندیده

ای مفتی زمان بنی انک عشقتدن منع ایدرسن سنی معذور طوئارم ز براسن آتی
کورمیشسن (مفردات) (منم) بنی منع (کئی) ایدرسن (ز) من (عشق) م (وی)
انک (ای مفتی زمان) م (معذور) م (دارم) طوئارم (ترا) سنی (که) ز براسن
(تو) سن (اورا) انی (ندیده) کورمیشسن (معنای اشارتی) ای لذت عشقتدن
وراه معناده محبوب جاتبندن کلن بلالک لذات روحانیه سندن بی خبر و انجیق ظاهرین
اولان مفتی زمان اول محبوبک موجب حرمان اولوب سبب سعادت دار بن اولان
عشتندن و مایه شادی ابدی اولان درد و بلا و غمتدن بنی منع ایدرسن لکن بنی سنی
معذور طوئارمکه (من لم یذق لم یعرف) دروسن اول محبوبک لذت عشق و انوار
نجلی ذاتن کورمیشسن

زین سرزنش که کرد ترا دوست حافظ واریسه ایباغک ککندو کلیمکدن زیاده
بو طماننکه سکا دوست ایلدی ای حافظ واریسه ایباغک ککندو کلیمکدن زیاده
اوزا تمشسن (مفردات) (زین) بوندن (سرزنش) باشد اورمقلقی (کرد) ایلدی
(دوست) م (حافظ) م (الف) ندایه (بیش) زیاده (از) من (کلیم) م
(خویش) کندی (مکر) واریسه (پا) ایباغی (کشیده) چکمشسن (معنای
اشارتی) ای حافظ سکاوه اول محبوبک طعن و توبیخ ایلی واریسه سندن حد
شرعدن خارج برحرکه ناهموار ظاهر اولمشدر یا خود ناخمرمه اسرار عشق کشف
واقع اولمشدر ز بر هر کیمه اسرار عشق او کریمیلر اغزنه مهر اوردیلر یا خود بی ادب
اطف خدا دن محرومدر

وله ایضا

ای از فروغ رویت روشن چراغ دیده * مانند چشم مست چشم جهان ندیده
ای محبوب سنک بوزک ضیاسندن کوزمیز چراغی روشندر سنک مست چشمک مثلی
جهان خلقک کوزی کورمیشدر (مفردات) (ای) حرف نمانادی محذوف (از)
من (فروغ) ضیا (روی) بوز (ترا) سنک (روشن) م (چراغ) م (دیده)
کوز (مانند) مثل (چشم) کوز (مست) م (ترا) سنک (چشم) کوز (جهان)
م (ندیده) کورمیش (معنای اشارتی) ای محبوب سنک نجلی اتوار ذانکدن دیده
بصیرتمیز چراغی روشن و منوردر (لاندکه الابصار و هو بدرک الابصار) سرنجبه
سنک عالمدن مستی اولان ذات بیچونک مثلی جهان خلقک کوزی کورمیشدر

همچون تو نازنین سرتاپا لطافت * کیتی نشان نداده ایزد نیافریده

باشدن ایافه اطافت سنک کبی بر نازنین جهان نشان ویرمیشدر و خدا خلق ایلمشدر

مفردات

بر نازنین جهان نشان ویرمیش و خدا خلق ایلمش یعنی سبکباز لطیف
و شریف و جوددی نه دنیا کورمیش نه الله برامش

(بر قصد خون عشاق ابرو و چشم مست * کاه این کین کشاده گاه آن کین کشیده) قصد خون مصدرک معنوله اضافت در عشا فیه
اضافت لامیه در چشم مست بیابنه * محصول بیت * خون عشا فیه قصد ایچون سنک ابرو و کاه چشم مستک بوساچش یعنی بوسه و قورمش
و کاه ابرو لک کان چکمش یعنی عشاق قلیچون هر بریسی بر سبب پیدا ایلمش پینده اف و نسر و صنعت اشتقاق رعایت ایلمش (تاکلی
کوتردل چون مرغ نیم بسمل * از زخم

۴۷۳

تیر چرخ در خاک و خون طپیده
تا انتهای غایت ایچون کی فچن دیمکدر
ایکسک مو داسی فچنه دک دیمکدر
عربیده الی مفتی کبی کبوتر دل بیابنه مرغ
نیم بسملد بویله در نیم بسمل یارم بوغزلمش
ز براسمل کردن بوغز افسد ر چون
مرغ نیم بسمل مصراع ثانی به مرعونددر

زخم تیر چرخ لامیه ل در ستول بای که
کریشی السد قد نصره چنبر کبی ایکی
باشی بریره جمع اولور اکا چرخ در دل
طپیده طلبش دیمکدر * محصول بیت *
نیجه به دک کوکل کبوتری مرغ نیم
بسمل کبی کان ابرو زخمتدن طبر اغله
قان ایچنده طلبش اوله یعنی نیجه به دک
آلوده خاک و خون اوله مرغ نیم
بسمل کبی نیم کبوتر دل سنک ابرو لک
تیرندن (از سوز سینه هر دم دودم بسر
برآید * چون عود چند باشم در آتش

آرمیده) دودم مبه معناده بسره مقیدر
بسرمد تقد برنده برآید چقار دیمکدر
عود لفته هر اغاجه درلر و هندستان
جانبشندن کلن معهود اغاج که انکله
نخرا بیدلر یعنی اسبابی انکله توتوز درلر
اکا ده لفته عود دیرلر بونده مراد
بو عوددر آر میسده بونده ثابت و قرار
ایلمی معنای سته در باشم مقیدر باشم
آرمیده تقد برنده بیت سابقه طپیده
باشد مقیدر اولد یعنی کبی * محصول بیت *
سوز سینه مدن هر دم باشم توتون چقار
عود کبی نیجه به دک آتشد آرمیده اولم
یعنی نیجه به دک آتشد قرار ادوب ثابت
قدم اوله عود قناری کبی خواجه
فراق چانندن شکایت ایدر (کرزان
که رام کردد بخت رمیده بامن * هم زن دهسان برآرم کام دل رمیده

اکر اندنکه اورکش بخت بکارام اوله رمیده کوکلک مرادی هم اول دهاندر
رام مطیع و متقاد معنانه در کردد کافی عجمیک فحیله اداور اوله دیمکدر صبر و متعانه کر دیدندن مشتق که اصلنده دوتیک
معنانه در نته که سابقا مفصل ذکر کی کچمیشدر بخت رمیده بیابنه در بامن با حرف صله برآرم چقار یرم یعنی تحصیل ایدرم
کام دل رمیده لامیه و بیابنه در کام برآرم مفصل صریحی رمیده اورکش * محصول بیت * اگر شویله که رام اوله بکار رمیده طالع یعنی
طالع بکار اداور سهارل دهن چانندن دل رمیده کمر ادینی حاصل ایدرم یعنی وحشی کوکلک مرادی دهن چانندن پیدا ایدرم دیمکدر

فی

۱۱۹

رام مطیع و متقاد معنانه در کردد کافی عجمیک فحیله اداور اوله دیمکدر صبر و متعانه کر دیدندن مشتق که اصلنده دوتیک
معنانه در نته که سابقا مفصل ذکر کی کچمیشدر بخت رمیده بیابنه در بامن با حرف صله برآرم چقار یرم یعنی تحصیل ایدرم
کام دل رمیده لامیه و بیابنه در کام برآرم مفصل صریحی رمیده اورکش * محصول بیت * اگر شویله که رام اوله بکار رمیده طالع یعنی
طالع بکار اداور سهارل دهن چانندن دل رمیده کمر ادینی حاصل ایدرم یعنی وحشی کوکلک مرادی دهن چانندن پیدا ایدرم دیمکدر

(بیلی اگر نادر با عارض تو آید * پیوسته
از چه باشد چون قدم خنیده) میلی
یا حرف شکسیر با عارض تو یا حرف صله
واضاحت لایمه در آید و نادر فاعلی
خنیده، بوالکش دبمکدر * محصول بیت *
منك آید و نادر عارضه که اگر میلی بوالغیسه
یعنی عارضه که ماثل در کل اینست دعا
بنم قدم کبی نذر خنیده در یعنی اول جابه
انگشته در حاصلی آید و نادر اوجی عارض
اوزر ندم در (کر بر لبم نهی ای بایم حیات
باقی * آن دم که جان شیرین باشد بلب
رسیده) * محصول بیت * اگر ایکی
لبم اوزر قوسک حیات باقی بولورم
او وقت که جان شیرینم ایستد ابر شمش
اوله یعنی حالت نزعده لبکی اغز مده و برک
حیات ابدی بولورم (نای فرو گذاری
چون زلف خود دلم را * سر کشته
و پریشان ای نور هر دودیده) (فرو گذاری
نک ایدر سن دبمکدر مصرع ثانی به
می هوند * محصول بیت * نیجه به دل
کندی زلفک کبی کو کلی سر کشته
و پریشان قورسن یعنی ترک ادب اهل
ایر سن ای ایکی کوز من نور یعنی
کو کله هیچ می خست و شغفتنک بو قدر
مصرع اولک معناسنی قپنه دل کندی
زلفک کبی بنم کو کلی اشفته قورسن
دین معنائی قتی اشاغد قوش و مصرع
معناسنی نانجه اشاغده ایله سن کندی
زلفکی کو کلام کبی دین چوق اشاغده
قوش

﴿ اوراق ﴾

﴿وله ايضا﴾

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE

قالندی یعنی ظاهر و هویدا اولدی بامداد و بامدادان ایرنه مناسبند در پگاه بو انظمی انجام بای عجمیک قنقی و کاف عجمیه
او قورل و روبیلر بای عربیه ایرکن مناسبند بامداد بگاه ایرنه ایرکن مناسبند در * محصول بیت * کوکل دلیچی * نیز فوقولی نسیم
قولتید ریعنی میوند که سنک محبتکده ایرنه ایرکن پیدا اولدی یعنی هوا و آرزو کده ایرنه ایرکن اسن نسیم قولتی و هم ایوندر
حاصلی بو اوصافله متصف اولان نسیم بخنلو و ساداتلو نسیمدر

(دلیل راه شرای طائر خجسته لقاً که دیده آب شد از شوق خاک آن درگاه) دلیل راه اسم فاعلک مفعولک اضافت بدو شوشنک فحله فعل امر مفر د مخاطب اول دیمکدر عریجه کن دیرل طائر بودند جانانله کندی بیننده واسطه اولاند یرک و کبوترچی خجسته لقاً

وصف ترکیبدر مبارک صورتلی دیمکر
که حرف تعامیل دیده- آب شد خبری
شوق خاک اضافتی مصدرک مفعولنه در
آن در کاهه اضافت لامیه * محصول
یت * ای مبارک لقالی طائر زبول
قولاً غوزی اول زیا کوز مزاربدی
صو اولدی جانان در کاهنک طهارغی
شوقندن یعنی اول جانبندن برخبرانتظارنده
کوزل مزاردت او لدی دیمکر حاصلی
طائرندن جانان قبیلندن برمسرت خبرینی
طلباید یعنی جانان جانبندن اجازت
وار ایسته بز دلیل اول اول جانبه که
شوقندن دیده مزار یوب صو اولدی
(ییاد شخص زارم که غرق خون دلست
* هلال راز کنار شفق کشند نگاه)
ییاد شخص زارم باحرف مصاحبت
واضافت لری لامیه و بیاید در یاد اکفرد ذکر
معناست در شخص صند مراد وجودیدر
و مزار آرق معناست در که غرق خون
دلست که حرف رابط صفت و اضافت لری
لامیه در در هلال را اادات مفعول در کتار
افق پسانه کشند بونده فعل مضارع
جمع غائب و فعل امر جمع غائب معناست
محمدر یعنی ایلر و ایلسونلر معناست
نگاه بونده نظر معناست در * محصول
یت * نیم آرق تنم ذکر یله که خون دله
غر قدر شفق کنارندن هلاله نظر ایلر
و یا ایلسونلر یعنی نیم خون دله مستغرق
آرق تنم کور مک استیقل شفق کنارندن
هلاله نظر ایلسونلر کند و بی هلاله
و خون دلنی شفق تشبیه ایلس شفق یرینه
افق یازانلر تشبیه بدن غافل اولش
(بعشق روی نوروزی که از جهان بروم
* ذربنم بدسرخ کل بجای گیاه)
* محصول یت * سنک رویک عشقله
بر کونکه جهانندن کیدم نیم قیامدن یشل
اون یرینه قزل کل بترز براسنک رویک کدر

﴿ دایلم راه شوی طائر خجسته اقا ﴾ که دیده آب شد از شوقی خاک آن درگاه ﴿﴾
 دلیل راه اول ای مبارک صور تلوطاثر که اول درگاه خاکی شوقند چشم آب اولدی
 (مفردات) (دلیل) م (راه) یول (شو) اول (طائر) قرش (خجسته) مبارک (اقا)
 صورت (دیده) کوز (آب شد) صا اولدی (از) من (شوق) م (خاک) طبراق
 (آن) اول (درگاه) م (معنای اشارتی) ای مبارک اقا لوطاثر فیض الهی و مرغ
 فطیحات رحمتی بود عشت آباد اولان راه عشقه بزه ایل اولکده اول درگاه عزتک
 خاکی الوجود و ارباب شهود اولان انبیا و اولیایک دیداری شوقند ن کثرت بکایله
 چشم من آب روان اولدی

بنم لاغر جسم یادنه که خون دله غرقدرافق کثارتندن هلاله فطر ایدر ل (مفردات)
(یا) للالبسه (یاد) ذکر (شخص) جسم (نزار) ضعیف (م) بنم (غرق) م (خون)
قان (دل) کوکل (است) در (هلال را) آک هلالنه (ز) (من) کنار) م (افق)
کوک کناری (کشد) ایدر ل (نگاه) نظر (معنای اشارتی) بوخطر ناک اولان
رام عشق صعبوت و مشکلاتندن افق و سما کنارند، کورینن حیرت شفق غرق اولمش
هلال قرکبی صد هزار کونه ریاضات و مجاهدات ایله بنم لاغر وضعیف وجودم
چشمه دن روان اولان خون دله غرق اولماغه انبیا و اولیالردن استمداده محتاجدر

خوشوق روی نوروزی که ازجهان بروم * زرتیم بدمد سرخ کل بجای گیاه *

(f ') i

(منم کہ بی تو نفس میرم زہی خجرات * مکر تو عفو کی ورنہ چیست عذر کنناہ) * محصول بیت * بنم کہ سنسنر نفس اور ورم
یعنی دیری کر زہی خجرات یعنی عجب شرمندہ لاک کہ سنک فراق کا صاع کزرم کنناہمی مکر سن عفو و ایلہ سن بوخسہ عذر کنناہندر
یعنی مکر سن کنناہمی عفو ایلہ سن بوخسہ بند، نقصیات و کنناہ عذر یوفدر دیکندر حاصلی سنسنر صاع اواق عظیم کنناہندر
(زدوستان تو آموخت در طر بقت)

مهر * سپیدہ دم کہ ہوا چاک زندہ شہار
سیاہ (شہار سیاہ) سیاہی باید شہار کو دہ یقین
لباس یعنی ایچ لباسی کو ملاک وزیون
وغیرہ سی و دثار اوست لباسی فراجد و کورک
کبی * محصول پیت * محبت طر بقندہ
سنگ دوستلر کردن او کرندی صبا ح
وقتندہ کہ عواسیہ لباسنی چاک ایلدی یعنی
ہوا کجندہ نیک سیاہ لباسنی چاک ایلدی
طریق محبتد، سنگ دوستلر کردن او کرندی

چو زدوستان تو آوخت در طریقت مهر * سینه دم که هوا چاک زد شمار سیاه *
ستک دوستلر کدن او کړندی محبت طریقتند، طاک یری اغار دیغی وقتکه هوا سیاه
شمارنی چاک ایلدی (مقدات) (ز) مر (دوستان) م (نو) سن (آموخت) او کړندی
(در) فی (طریقت) م (مهر) محبت (سپیده دم) طاک یری اغار دیغی (هوا) م (چاک)
یرقی (زد) (لوردی) (شمار) ملاصق یقامز خون شوب (سیاه) م (معنای اشارتی) عشق
ومعر فدا لله یولنسد جان بذل ایلوب دائما ستک انوار ذات بیچونکه مستغرق اولان
دوستلر کدن او کړندی طاک یری اغار دیغی وقتکه هوا کندی بی احاطه ایلدین سیاه
لیاسنی چاک ایلدی تکیم اهل الالهک منبع انوار الهی اولان قلوب النورانی حجاب
بشریت احاطه ایلش ایکن عشق ومحبت الهی لبس بشریتلرین چاک ایلایوب انوار
نخل فی ظه هر ایلدر

خود مدینه نظر نازک ملاات از من راه که حافظ و خود این لحظه گفت بسم الله

نازک خاطر که بدن ملااته بول و برمه که سنک حافظك خود بولحظه بسم الله دیدی
 (مفردات) (مده) و برمه (با) (للحلابسه) (خاطر) م (نازک) م (ملاات) م (ازمن)
 بدن (راه) بول (حافظ) م (نو) سن (خون) کندو (ابن لحظه) بوقت (گفت)
 دیدی (بسم الله) م (معنای اشارتی) ای محبوب که مکه زرد نظر عنایتی و لطف
 و احسانتی قطع ایله کد راه عشق کده سنک حافظك نفس و هوادان ال چکوب سنک جمیع
 امر که مطیع و جانب عزت نکردن کلان اصف و قهر که کلبسته راضی اولمشدر

❦ وله ايضا ❦

﴿درسرای مغان رفته و دو آب زده﴾ نشسته پیر و صلابی بشیخ و شاب زده ﴿﴾

مغلزلک او نیک قیوسی سپوراش، صولتمش ابدی پیر او طورمش فوجہ پہ و کنجہ صلا اورمش
(مفردات) (ذر) قبو (سرای) او یعنی مجتہانہ (مغان) کافر لری یعنی سائر اسمرا را لله اولانلر
(رفته) سپورلمش (بود) ابدی (آب) صو (زده) اورلمش (نشسته) او طورمش (پیر) باباز
(صلابی) برندا (با) للابسه (شیخ) فوجہ (شاب) کنج (زده) اورمش (معنای اشارتی)
یعنی کامل و مکمل مؤید من عندالله و سائر اسمرا را لله اولان مرشد کمالک ظاہری و باطنی

﴿موصول بنت﴾ مغانک سرای قیوسی،

﴿ ۱۲۰ ﴾   ﴿ ۱۲۱ ﴾   ﴿ ۱۲۲ ﴾

قبو سنی پاک و لطیف کے ردم پیر معاند، او طور مش و پیر و جوانہ باد، یہ صلا اور مش یعنی باد، ایچکے صلا ایلمش شیخ قوجہ نہ وشاب جوانہ دیرل

سبورلمش وصولمش ایدی یعنی میخانه

15.

(سبو کشان همه در بند کیش بسته کر * ولی ز ترک کله چتر بر سحاب زده) سبو کشان وصف ترکیب در دست چکی یعنی طاشچی همه ادات نا کید بندی با حرف مصدر قولاق دیمکر روشین ضمیمه راجع در بسته کر قوشق بغاش یعنی بل بغلمش ولی ادات اضرب ترک کله لایه چتر سابقا

ادات اضرب ترك كاه لاميه چتر سابقا
مذكور اولان كولهك لكدر كه سلاطين
اوزره طوتارلر سحاب بواود * محصول
ييت * سبوكلر و باده نوشلر چچا پيرك
بنده اكلند، خد مته بل بلملار يعني هب
خد متكلر يدر اما پير كلا هي تركندن
سحاب اوزره چتر اورلمش يعني پرمغان
زياده رفعت مرتبه ده ايد كه چترى
سحابدن بوجسه ايدى (فروغ جام
وقدح نور ماه پويده * عذار مچپكان
راه آفتاب زده) فروغ جام لاميه نور
ماهده بويده در عذار مچپكان ده
* محصول ييت * پير مذكورك جام
وقدحك ضياي صفاي باده ايله نور
ماهى ستر ايلش ويخانه ده اولان
مچپكلر عذارى آفتابك بوان اور مشلر
يعنى صفاي عذارى آفتابك ضياسته
غالب اولمش حاصل باده سى وساقيلرى
صافى ونور بخشدرد (ناز وعر بده ساقيان
شيرينكار * شكر شكسته سمن ريخته رباب
زده) عر بده سرخوش غوغاشنه دبرل
شيرينكار كافى عجبيله شيرينچي ديمكدر
* محصول ييت * پير مضافك مجلسك
پيان ايدر شيرينكار ساقيلرك ناز وعر بده
سندن مجلسده شكر شكسته اورلمش و سمن
دوكلش و رباب چالاش حاصل ساقيلرك
عر بده سندن مجلس پریشان طور اولمش
(عروس بخت دران خجمله باغزاران ناز *
شكسته و سمن و رزلف مكشك زده)
بعض انجمنه ده كشيده و سمن و رزكلى
كزلب زده عروس بخت يانيد در خجمله دن
مراد سراى مغندر شكسته و سمن دن
مراد راستى طاشنى وما زوسنى سحبق
ايد و ب قاشنه چكك كدر نته كه بعض
نسخه ده كشيده واقعد رزلف مضاف
اولمقده جا نر اولمقده و نكل وجهه
* محصول ييت * طالع كلنى اول خجمله ده
يك نازاله و سمنى كمر ايلوب قاشلرينه

(گرفته ساغر عشرت فرشته رحمت * زجره بر رخ حور و پری کلابزده) گرفته ها حرف توتب طوتوب دیمکر ساغر عشرت
بیانیه و گرفتگی مقل صریحی فرشته رحمت فاعل گرفته و بیانیه مراد بوده فرشته رحمتن ساقی پیرمغاندر زجره تقدیری
زجره ساغر عشرت در رخ حور و پری اضافی لایمیه لدر * محصول بیت * فرشته رحمت ساغر بن طوتوب جرحه سندن
حور و پری کی محبو بلرک یوزینه کلاب

(وصال دولت بیدار ترست ندهند * که خفته تودر آغوش بخت خواب زده) وصال دولت اضافتی مصدرک مفعولته در ویداره
اضافت بیاید در وصال دولت بیدار جانان وصالیدر ترست نامعاده ندهند مقید در ندهند تقدیرنده که حرف تعلیل خفته
فعل ماضیدن بر مصدر همزه حرف توسل ویاضبر خطاب توماقوله کی بای خطابی تا کید ایدر آغوش قوجق بخت اضافه لایه
و خواب زده بیاید * محصول بیت * بویته مقول قول پر در قور فرمکه سکاد دولت بیدار وصالی ورمیدل زیرا خواب آلود بخت

✽ ۴۸۰ ✽

فور مشن وفا فی الله مرتب سنی اختیار النسن

✽ وصال دولت بیدار ترست ندهند * که خفته تودر آغوش بخت خواب زده ✽
قور فرم سکاد وصال ویدار ویرمیدل زیر اسن خوابک بخت قوجا غنده او بومشن
(مفردات) (وصال) م (دوات) م (بیدار) او یاق (رسم) قور فرم (ت)
سکا (ندهند) ویرمیدل (که) زیرا (خفته) او بومشن (تو) سن (در) فی
(آغوش) قوجاق (بخت) م (خواب) او بقو (زده) اورمش (معنای اشارتی)
ای عاشق صادق مادام توفیق الهی یار او لب اوصافی بشربه دن بالکلی خلاص
اولمخه و خاصان حقت دخی عتاتی بار اولمخه قور فرمکه سکاد بخت او با غفله
وصلت الی الله دولتی ویرمیدل زیرا حقت و خاصان حقت عتاتی اولمخسین سن
خوابک بخت قوجا غنده او بومشن اولورسن

✽ فلک جنبه کش شاه نصره الدینست * بیابین ملکش دست در رکاب زده ✽
فلک دینک ناصری اولان شاهک جنبه کشیدر کل کورمک انک رکابند ال اورمشدر
(مفردات) (فلک) م (جنبه کش) بدک چکچی (شاه نصر الدین) م (دست)
در (بیابین) کل (بین) کور (ملک) م (دست) ل (در) فی (رکاب) اوزنکی
(زده) اورمش (معنای اشارتی) کورم من بین فلک و فلک بخت اولان
ملکک لک ثباتی وقراری وعبادات و طاعاده استمراری جله شاه حقیقت نصره الدین
اولان غوث اعظمک و سائر رجال الالهک بو عاده بقاسیله وانلرک نظر عتاتی الیه در

✽ خرد که ملهم غیبت بهر کسب شرف * ز بام عرش صدش بوسه بر جنب زده ✽
عقاده غیب اعلام ایدچی شرف کسبندن اوتوری عرش طامندن انک جنبه بوز
بوسه اورمشدر (مفردات) (خرد) عقل (ملهم) اعلام ایدچی (غیب)
م (است) در (بهر) تعلیل (کسب شرف) م (ز) من (بام) طام (عرش)
م (صد) بوز (ش) اکا (بوسه) م (بر) علی (جنب) اوچوره سی (زده)
اورمش (معنای اشارتی) اول خلیفه الله فی الارض اولان غوث اعظم اوقدر
نصرفه و مرتبه عالیده در که هر نه قدر عقل کل صاحبی و کراماته اسرار غیبیه دن
اعلام ایدچی رجال الله واریده هر نه قدر عالیده اواسده دخی انک نظر عتاتیله
دخی زیاده شرف کسب انک ایچون کندوز بک مرتبه عالیده باقبوب تواضعا
وانک جنب قدسه سنه التجاه محویت اوزره انک خالک بیانه بوسه ویرشدر

✽ بیایمیکه حافظ که بر تو عرضه کنم * هزار صف زده ای مستجاب زده ✽
میخانه به کل ای حافظ که سکا عرض ایدم قبول اولمش دتاردن یک صف (مفردات)
(بیایمیکه) میخانه به (حافظ) م (بر تو) سنک اوزر بکه (عرضه) م (کنم)
ایم (هزار) یک (صف) م (ز) من (دعاها) دعار (مستجاب) مقبول
(زده) اورمش (معنای اشارتی) ای حافظ میخانه شراب لدنی اولان درگاه
اهل الله کلکه مطلب اعلاده و عشق و معرفه الیه دن آرزو ایدمیکه مراد لیکه

✽ نائل ✽

مستجاب زده * محصول بیت * ای حافظ میخانه به کل که مقبول دتاردن یک صف قورلش سکا عرض ایدم یعنی میخانه به
مستجاب دتاردن صفوف کثیره سکا عرض ایدم کوستوم حاصلی میخانه به هر نه خصوص ایچون دعا اولتسه مقبول و مستجاب در
زیرا خلوص طبع و صفای باطندن صادر اولور

✽ ۴۸۱ ✽

نائل اولقی ایچون درگاه حقه قبول اولمش دتاردن سکایک صف دعا عرض ایدم
زیرا درگاه حقه هر در او مرادک حصولی دعا و نیاز الیه در واکثر ارباب طربقت
صدقه کوره مستجاب الدعوه در

✽ وله ایضا ✽

✽ دوش رفتم بدر میخانه خواب آلوده * خرقه تردامن و سجاده شراب آلوده ✽
دون کیجه میخانه قیوسه خواب آلوده کیندم خرقه تردامن و سجاده شراب بولشمش
(مفردات) (دوش) دون کیجه (رفتم) کیندم (بدر میخانه) میخانه قیوسه
(خواب آلوده) او بقویه بولشمش (خرقه) م (تردامن) انکی باش (سجاده) م
(شراب) م (آلوده) بولشمش (معنای اشارتی) ای سالك قدش دون کیجه
درگاه اهل الله و مجلس مشایخ آگاهه خواب غفله آلوده اولدیغم حالده کیندم
(ولا تقربوا الصلاة و اتم سکری) آیت کریمه سی سرنبجه انوار ذات الهییه مظهرت
ایله مسجود ملائک اولان حضور اهل الله خرقه وجود آثار محبت دنیا اولان
زیبت ایله مزین و سجاده قلبم خرو سوسه شیطانیله و تعلقات ماسوی الله شرابیله
ملوث و سکران و سرخوش و نادان کیدم

✽ آمد افسوس کتان مغیبه باده فروش * گفت بیدار شوای رهرو خواب آلوده ✽
باده فروش مغیبه تمسخر ایدرک کلدی دیدی بیدار اول ای خواب بولشمش سالك
(مفردات) (آمد) کلدی (افسوس کتان) حیف و سخریه ایدچی (مغیبه)
اطفال طربقت (باده فروش) شراب صاتیچی (گفت) دیدی (بیدار) او یاق
(شو) اول (ای رهرو) ای سالك (خواب آلوده) او بقویه بولشمش (معنای
اشارتی) اطفال طربقتدن برنامح دین و فیض الهی بخش ایدچی براهل یقین
حال پریشانم شفته کلوب دیدیکه ای سالك بیچاره کل بو خواب غفلتدن او یان
و بو باعث هلاک ابدی اولان محبت دینا سخر خوشه افغندن و سکران مومه قدر
افاقتی ممکن اولیان خیر شیطانیله سکران افغندن بیدار اول تا که درگاه اهل الله دن
مستفید اوله سن

✽ شست و شویی کن و آنکه بخرابات خراب * نانکر دد ز تو این در خراب آلوده ✽
کندیکی پاک ایله اندنصکره خراباته صالان تا بو خراب دیرسندن ملوث اولیه
(مفردات) (شست و شویی) بیقا غتاقی (کن) ایله (آنکه) اندنصکره (با)
للاعباده (خرابات) میخانه (خرام) صالان (تا) حتی (نکرده) اولیه (ز) من
(تو) سن (این) بو (دیر) کلیسا (خراب) م (آلوده) ملوث (معنای اشارتی)
(الدنيا جفقه و طلا بها کلاب) حدیث شریفی سرنبجه کندیکی جیفه دنیا محبتدن
پاک ایله اندنصکره شراب عشق الهی بخش ایدچی اهل الله درگاه کل
و فخر ایله صالان تا که بو خراب و بی بقا دنیا سندن ملوث و ناپاک اولیه وسنده
کلاباق اثری قالیله

✽ فی ✽

✽ ۱۲۱ ✽

(وله ایضا) (دوش رفتم بدر میخانه) خواب آلوده * خرقه تردامن و سجاده
شراب آلوده (تردامن اغنده انکی) اصلای دیکدر اما استعمالده ملوث
معناسنده در * محصول بیت * دون کیجه
میخانه به خواب آلوده کیندم یعنی او بقویه
بولشق واردم خرقه ملوث و سجاده
شراب آلوده کیندم یعنی خرقه و سجاده
شرابیله بولشق کیندم (آیدافوس
کتان مغیبه باده فروش * گفت بیدار
شوای رهرو خواب آلوده) افسوس
همزه ایله و همزه سز بوند طامن و طنر
معناسنده در افسوس کن وصف ترکیبدر
والفانون مبالغه افاده ایدر طامن ایدرک
معناسنده مغیبه باده فروش بیانه بیدارشو
او یان دیکدر رهرو خواب آلوده
بیانه رهرو بوند سالك طریق عشق
مراد در خواب آلوده غفلتدن عبارتدر
* محصول بیت * بر باده فروش مغیبه
طانه کلدی یعنی طامن ایدرک کلدی
و دیدی او یان ای خواب آلوده رهرو
یعنی ای طلب وصال جانان غافل
عاشق که او یقواله دامن مراد ال ویرمن
(شست و شویی کن آنکه بخرابات خرام *
نانکر دد ز تو این در خراب آلوده)
* محصول بیت * مغیبه دیدیکه شست
و شواله یعنی یوق و آرغنی ایله حاصلی
بون و آرین اندنصکره خراباته صالان
یعنی میخانه به کل تا کیم بو دیر خراب
سندن آلوده اولسون یعنی پاک کل که
میخانه من سندن ملوث اولسون حاصلی
عاشق آرزوی طبع و هوای نفس سندن پاک
اولقی کرک عشق دیر خرابی ملوث و آلوده
ایله بوند دردن مراد دینادر دین
سباق و سیاق کلامی تدبیر ایدر دکل ایش

(بطهارت گذران منزل پیری و مکن * خلعت شیب بشیرف شباب آلوده) بعضی نسخه‌ده چو تشریف واقعه ادا تشبیه له
مقاله تغار بدر بطهارت باحرف مصاحبت گذران متعلق و الف و نون گذران ادا تهمیده درز را گذشتن و گذریدن کجک دیکدر
اما گذرانیدن کچور مکر منزل پیری پانیه و گذرانک مقول صریحی و او حرف عطف ممکن فعل نهی مفرد مخاطب ایله دیکدر
مصراع ثانی به هر هوند خلعت شیب پانیه پیرک خلعتی دیکدر بشیرف شباب باحرف مصاحبت و اضافت پانیه در
معلوم اوله که بولرک اصطلاحده خلعت و تشریف بر مناسیه در نه کیم خواهه بیور شد * بیت * هر چه هست از قامت ناساز

۴۸۲

بی اندام ماست * ورنه تشریف تو بر بالای

کس کوتاه نیست * محصول بیت *

منجبه دیدی پیرک منزلی پاک کله کچور
یعنی فسوق و جدالند خاص ایله حاصلی
پیرک مکلف مقتضای و بر و پیرک خلعتی
جوانلق تشریفله آلوده ایله یعنی
جوانلقه پیرکده الهک بر احسانیدر
امایرلی جوانلقه آلودی و جوانلق
مقتضای پیرک مقتضای ندن تمیز
و تشخیص ابدی ابدی ایکی مقتضای
پیری بر نه خلاصا بدوب پیرک جراتلق کبی
غفته کچمسون دیکدر (بهوای لب
شیرین دهان چند کتی * جوهر روح
یاقوت مذاب آلوده) بهوای لب شیرین
دهان باحرف مصاحبت و اضافت
لامه در شیرین دهن و صفت کبیر
ط و آغزلی معانیه و آغ و نون ادا
چندر چند کتی مصراع ثانی به هر هوند
چهر روح پانیه یاقوت مذاب باحرف
مصاحبت یاقوت مذاب پانیه مذاب
اسم مقول در افعال باندن یعنی اذاب
بذیب دن بونده یاقوت مذاب ن مراد
قرمزی شرابدر * محصول بیت *
بوینده مقول منجبه دندر دیر که شیرین
دهان لای آرزوسیه منجبه دیک جوهر روحی
یاقوت مذاب آلوده ایلرین یعنی رو ح
منجبه دیک یاقوت مذاب کبی پانیه ایله
و یاقوت ناب کبی لب دایره آلوده ایلرین
حاصلی داغ و روح بو آرزو ایله آلوده در
زیرا فکرک بوکا مصر و قدر مجموع بیت
معناسنی شیرین پسرلین لای آرزوسیه
جان جوهرینی شرابله منجبه بر آلوده
ایدر سین دین یاقوت مذاب دن بونده
مقصودی بیلکدن کلور زبانشخص
بلا شخص ایلدر (آشنایان ره عشق
درن بحر عقی * غرقه کشتند و کشتند آب
آلوده) آشنایان جمع آشنایان در آشنایان

مشرکدر پاش و صوده بوز کج بینه

بطهارت گذران منزل پیری و مکن * خلعت شیب چو تشریف شباب آلوده *

پیرک منزلی پاک ایله کچور پیرک خلعتی جو اناق خلعتی کبی آلوده ایله
(مفردات) (با) لایله (طهارت) (گذران) کچور (منزل) (م) (پیر) قوجه
(یا) مصدریه (مکن) ایله (خلعت) (شیب) (قوجه) (جو) (مثل) (تشریف)
خلعت (شباب) جوانلق (آلوده) (ماوت) (معنای اشارتی) پیرکده باری قلبی
علاقه دیندن و تالیات نفسانیدزدن پاک ایدوب باقی عمری علم و معرفت و عشق
و محبت ایله کچور پیرک زمانی خلعتی کجک زمانی خلعتی کبی غفلت ایدوب و غلبه
جیفه دنیا ک کبر، پانیه آلوده و ملوث ایله

در هوای لب شیرین پسران چند کتی * جوهر روح یاقوت مذاب آلوده *

شیرین پسرک لای آرزوسیه جان جوهرینی قرمزی شرابله منجبه بر آلوده ایلدر
(مفردات) (در) (فی) (هوا) (محبت) (لب) (دو) (دای) (شیرین) (ط) (تو) (پسران)
ارغلا (چند) (کبی) (پسران) (جوهر) (م) (روح) (م) (با) (لایله) (بسه)
(یاقوت احمر) (م) (مذاب) (از) (عشق) (آلوده) (ملوث) (معنای اشارتی) منجبه برشتهای
نفس اولان محبوبان مجاز بیلر آرزوسیه عمر عزیزی تاف ایدوب قابل فیض الهی
اولان جوهر روح اضیفی ملوث و پاک ایلرین

آشنایان ره عشق درن بحر عقی * غرقه کشتند و کشتند آب آلوده *

راه عشق آشنایان یو عقی بحرده غرق اولد بیلر آب آلوده اولد بیلر (مفردات)
(آشنایان) (م) (ره) (یول) (عشق) (م) (در) (بحر) (بود) (یاده) (عقی) (در) (یک)
(غرقه) (م) (کشتند) (اولد بیلر) (نکشتند) (اولد بیلر) (آب) (صواله) (آلوده) (ماوت)
(معنای اشارتی) (رجان) (لایله) (هم) (تجارت) (لایله) (عز) (ذکر) (الله) (آیت) (کریمه) سی
سرنجه یو عشق الهی بولک آشنایان و بوفیض بلا واسطه رجایه ایله لذت
روحانیت یولان انوار معرفه الهی روشنائی و بحر عقی اولان دنیا و بو مهلاک
و غریق اولان فایز نفس و هواده غرق اولد بیلر و شو غر دنیا ایچنده بولند بیلر
نفس حقدن خاف اولد بیلر

پاک و صافی شو و از چا طبیعت بدر آی * که صفائی ندهد آب تراب آلوده *

پاک و صافی اول و طبیعت چاهندن طهره کل زیر تراب آلوده اولان آب
بر صفا و برمن (مفردات) (پاک و صافی) (م) (شو) (اول) (از) (من) (چا) (فیو)
(طبیعت) (م) (بدر) (طهره) (آی) (کل) (که) (زرا) (صفا) (م) (با) (وحدتیه) (نهد) (برمن)
(آب) (سو) (تراب) (طریق) (آلوده) (بولشش) (معنای اشارتی) فیض و تجلیات الهی
طای اولان درویش سندخی ریاضات و مجاهدت طهره و بشریت قیوسدن طهره
کل و نفس و هوای ترابله زیر آب فیض و تجلیات حضرت و شراب عشق و معرفت
خای وجودک مقتضای صفا و لذت روحانیت و برمن

کفتم ای جان جهان دفتر کل عیبی نیست * که شود فصل بهار از می تاب آلوده *

دیدم *

آشنایان ره عشق اضافتی لایدر در بحر عقی پانیه در یکدر یاد بیکدر یعنی در بای عشق * محصول بیت * طریق عشق آشنایان
بود بای عقی عشقه غرق اولد بیلر اما آب در بای عشقه آلوده اولد بیلر یعنی عاشق در بای عشقه شویله طالع بیلر که کیمه انزلک اندن
آگاه اولدی حاصلی بی نشان اولد بیلر شویله که کیمه انزلده عشق اثری اولد یعنی بیلدی آشنایان بحر عقی و غرقه و آب مراعات نظیر
قیلندندر مصراع اولک معناسنی راه عشق آشنایان یو عقی بحرده که مراد دینار دین بحر عقی بیلش (پاک و صافی شو و از چا
طبیعت بدر آی * که صفائی ندهد آب تراب آلوده) چا طبیعت پانیه در بدر آی چیق دیکدر که حرف تملیل صفائی باحرف ؟

تنگراب تراب آلوده پانیه در * محصول بیت * پاک و صافی اول و طبیعت قیوسدن چیق یعنی طبیعت مقتضاستندن چیق زیر آب
تراب آلوده صفا و برمن یعنی سن بر آب صافین کندیکی تراب طبیعتله آلوده ایله که عالمه صفا و برمن (کفتم ای جان جهان
دفتر کل عیبی نیست * که شود فصل بهار از می تاب آلوده) جان جهان لایله در دفتر کل پانیه و مبتدای نیست خبری و جمله اسیه
شرطله مقتضای ناب پانیه * محصول بیت * جانانه دیدم که ای جهانک جانی عیب دیکدر که کل دفتر بهار فصلکده مبدن
آلوده اوله یعنی فصل بهارده کل ایله یاده ایچک عیب دیکدر

۴۸۳

(کفتم حافظان و نکته یاران مغروش *

آه ازین لطف بانواع عتاب آلوده)

حافظ منادی افزونکته بونده کلام
دقیق معناسنه در یاران باحرف صله
مغروش فعل نهی مفرد مخاطب در
صاعده دیکدر لطف بانواع عتاب
پانیه در * محصول بیت * جانان
جوابنده دیدم که ای حافظ یاران
نغز و نکته و معناسنه یعنی یاده نوشته
آشکاره اشارت ایله و تهمیه و اغا زله
اشارت ایله خواهه بیور که آه بانواع
عتابله آلوده لطفدن یعنی آه بوعتاب
آه لطفدن که جانان صادر اولدی
(وله ایضا) (دامن) (کشان) (همی) رفت در
شرب زر کشیده * صدامه روزر شکش
جیب قصب دریده) (دامن) (کشان)
وصف تر کبیر و آغ و نون مبالغه
افاده ایدر اکین چکرک دیکدر همی
رفت حکایت حال ماضی در کبیردی
دیکدر بعضی نسخهده همی شد واقعه
معنای بر در شرب شین قصبی و رانک
سکونیه در دور و ایچنه کشته در صدمه
خسینی کبی صکره اول کشتدن اولان
درانکاره و سایه له اطلاق ایلد بیلر
بعضی اخلاک و تازه خاتونلرک مذکور
درانکاره کبیر سنی صرمه ایله و کلاب و نه
ایشلر اکا شرب زر کشیده در لایضا فت
پانیه ایله قصبده پردن ایچنه کساندن
اولان اباسه دیر لای اما قصب شیرین
غیردر * محصول بیت * شرب زر کشیده
اکین چکرک اکا براب کبیردی و باندی
بوزای یوزلی کوزل اکا رشکندن قصب
ففتن یقه سنی چاک ایش یعنی لایناک
بویله لباسله کندی کبی کورن کوزل
قصب ففتن لایناک یقه سنی بی اختیار چاک
ایش بویتنک معناسنی مولانا صلیح الدین

دیدم ای جهانک جانی کل دفتر بهار اکر وقت بهارده صافی شراب بدن

آلوده اوله (مفردات) (کفتم) (دیدم) (ای جان جهان) (م) (دفتر کل) (م) (عیب)

(یا) (وحدتیه) (نیت) (دکل) (کر) (اگر) (شود) (اوله) (فصل بهار) (م) (از)

(من) (می) (شراب) (ناب) (صافی) (آلوده) (بولشش) (معنای اشارتی) (اذا احب الله

عبدالم بضره ذنب) حدیث شریفی سرنجه ای جهانک جانی اولان درویش کرچه

(و جردک ذنب لایقاس علیه ذنب آخر) کلامی سرنجه وجود بشریه و او صاف

نفسانیه و هوایه عین ذنب و حجاب بیلر کن عین و عصمت خدا اولیچق هر نه قدر

جوانلق و نفس غلبه سی وقتی دخی اولور سه محبوب خدا اولیچق اکا کناهی

ایشلر که کناهی کندیوبه ضرر ایدر ایتر زیر اول کیمه عصمت خداده در

دیدم حافظان و نکته یاران مغروش * آه ازین لطف بانواع عتاب آلوده *

دیدم حافظان و نکته صاعده آه بانواع عتابله آلوده اولش لطفدن (مفردات)

(کفتم) (دیدم) (حافظ) (م) (نغز) (نغز) (نغز) (نغز) (نغز) (نغز) (نغز) (نغز)

(بارزه) (مغروش) (صاعده) (ازین) (بوندن) (لطف) (م) (با) (لایله) (انواع) (م)

(عتاب) (م) (آلوده) (بولشش) (معنای اشارتی) ای حافظ طرف حقدن ایدر

اسرار خدای مجرمه و ناعمره فاش ایله زرا هر کیمه اسرار دینی او کتد بیلر اغزنی

دیکدر اولور شره مهر اور بیلر فی صدمه بخل بوقدر کرچه عاشق صادق کشف اسرار

ایله اشفا ایدر اما اسرار غریبه کشفه راضی اولور و بیچون سرنجه کشف ایدر دبو

عتاب ایدر آه بانواع عتابله آلوده اولش لطفدن

وله ایضا *

دامن کشن همی شد در شرب زر کشیده *

صد ماه روز شکش جیب قصب دریده *

زر کشیده شرمه صاعده رفی کبیردی یوز آی یوزاراک رشکندن قصبک یاقه سنی

برتمش ایدی (مفردات) (دامن) (کشان) (اک) (چکچی) (همی) (دام) (شد) (کندی)

(در) (فی) (شرب زر کشیده) (شب) (دیدکدر) (قما) (صد) (بوز) (ماهر) (آی)

یوزلو (ز) (من) (رشک) (کونی) (وحسد) (ش) (اک) (جیب) (یاقه) (قصب) (بونده)

ایچنه کتان زری (دریده) (برتمش) (معنای اشارتی) جبهه مبارکده نوزنوت معان

ایدوب وجود و قاب مودری انوار الهیه ایله مستغرق اولیچی اولدی حانده (مازاغ

البصر و ماطنی) آیت کریمه سی سرنجه ماسوی لاهدن قطع نظر ایله راه عشقه

و طریق و صاعده مقام قاب قوسینه وارنجه استغنا و خرام رفتارله کیدوب عالی همت ایله

راصل الی الله اولان حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلمه یاور سن منجبه یوزیک

مظهر انوار الهی و جبهه عند الله اولان انبیا و اولیا کمال غبطه و غیر تلمذند پرده عصمتلرین

یرتوب اول سید الکونین عشق و محبتلرین و اشفاق و رغبتلرین اظهار ایلد بیلر

لاری بویله بیور دی و دیدم که بوزمانده

مذکور لباس قبای ترکیبی کبی مچور و متر و کدر پس مصراع اولک معناسنی اکینی سوری برک کبیردی التون چکلمش قطیفه ده

یعنی التونلی قطیفه قفاننده دین شربک معناسنی بیلر ایش و شرب زر کشیده شیب معناسنه در دین نه شری بی یور ایش و نه زر کشیده بی

از تاب آتش می بر کرد عارضش خوی
چون قطره های شبنم بر برگ گل چکیده

شراب آتش حرارتش در آن عارضی اوزره عرق کل پیراخی اوزره طامش شبنم
قطره های کبی (مفردات) (از) من (تاب) حرارت (آتش) م (می) شراب
(بر) علی (کرد) طرف (عارض) بکاف (ش) انک (خوی) تر (چون) مثل
(قطرها) طمله ل (شبنم) چه (بر) علی (برگ گل) کل پیراخی (چکیده) طمله مش
(معنی اشارتی) اول حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم سلطا بمرك اوسع من العرش
والكرسى اولان قلب آکا عنده شراب عشق الهی آتش حرارتش در کالمرجل غلبان
ایدوب کال غیرت وحیا سندن ودائم مرتبه احسانه اولدیفندن مبارک عارض
سادتی اوزره قمری کل پیراخی اوزره شبنم قطره لری کبی عرق
ظاهر اولوردی

لفظی و فصیح شیرین قدی بلند و چابک
روی ابله و دلکش چشمی خوش کشیده

شیرین فصیح برافظی وار و موزون بلند و قدی وارد دلکش لطیف بر بوی وار کشیده خوش
بر چشمی وار (مفردات) (لفظ) م (با) وحدیه (فصیح) م (شیرین) طانلو (قدی)
بر بوی (بلند) یوکسک (چابک) موزون (روی) بر بوی (لطیف) م (دلکش)
کوکل چکچی (چشمی) بر کوز (خوش) م (کشیده) چکلمش (معنی اشارتی)
اول سیدالکونین حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمک سحر حلاله شبیه بر فصیح
ولذی کلام شیرینی واردر که فصیحی عرب مثنی کور مدکلندن عاشق و حیران
اولشادر موزون بلند و موزون بر قد لطیف لری وار که هر نه قدر طویل آدم باند کورسد
اکابرار کور خورایدی بر کوکالرجذب ابدی لطیف بر جمال الهی وار که صدق و محبت
ایله بغان کافر ایمانه کوردی خوش چکلمش ورسیده اولش بر چشم مباری
وار که جمال الهی مشاهده ایلندر متعنا الله تعالی بشفا عتبه انکرم
آمین بامین

یا قوت جانغزایش از آب لطف زاده
شمشاد خوش خرامش در ناز پروریده

انک جانغزایی آب حیاتن طوغش انک خوش خرام قاتنی نازده بسلمشدر (مفردات)
(یا قوت) قمری جهر (جانغزا) جان زباده ایدیمی (از) من (آب لطف) آب حیات
(زاده) طوغش (شمشاد) سرو (خوش خرام) لطیف سانیچی (ش) انک (در) فی (ناز)
م (پروریده) بسلمش (معنی اشارتی) ازلا و ابد اهر حال مظهر لطف الهی اولدیفنجون
خلق عظیمی مقتضا سنجه کندو به اسات و صداوت ابدنه شفقت ایدوب لسان درر بار
جانغزاستندن (اللههم اهد قومی فانهم لا یعلمون) بوروب حیات ابدی احسان ایلندر
اول رسول اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمک رجه للعالمین اولان وجود شیرینی ارضی

وسایه

جایندن حاصلی اولش کوزل صانغلی شمشاد کبی قاتنی نازده بسلمشدر یعنی ذوق و صفایه تریه اولش

وسایه سادات بخشی آسمانی مشرف قلبی نازنین خدا ایکن عدولک اداشته صبر
ابدوب (ماوودی بی مشر ماوودیت) بیور مشدر

آن لعل دلکشش بین و آن خنده دل آشوب
و آن رفیق خوشش بین و آن کام آرمیده

انک لطیف لینی وانک قلبه اضطراب پراغیچی خنده سنی کوروا انک لطیف رفتاری واول
آرمیده کامنی کور (مفردات) (آن) اول (لعل) اب (دلکش) کوکل چکچی
(ش) انک (بین) کور (آن) اول (خنده) کوکل (دل) کوکل (آشوب) اضطراب
(آن) اول (رفیق) کتیک (خوش) م (ش) انک (بین) کور (آن) اول (کام) آدم
(آرمیده) دکلمش (معنی اشارتی) اول حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمک
اوصاف جلیله سندن اولان بسم و ضحوک شرعیه سی قلوب مؤمنین فرح بخش و ضروری
کندونک عشق و محبتله کوکل ننه اضطراب و اشتیاق بر غیباغن کوروا انک دانما
ذکر و انس خدا ایله اطمینان و سکونت قلبک آناری رفتارنده اولان و قارشرعیه سنی
وگاه گاه سکونت اوزره اولان توقف شریفی کور

آن آهوی سید چشم از دام ما برون شد
باران چه چاره سازم باین دل ریسده

اول سیاه چشم آهو بزم طوزا غزدن طشمره کندی ای بارلر بواورکش کوکله نه چاره
ایدم (مفردات) (آن) اول (آهو) جبران (سید چشم) قاره کوزلو (از) من (دام)
دوزاق (ما) بز (برون) طشمره (شد) کندی (باران) م (چه) نه (چاره) م (سازم)
دوزم (با) للایسه (این) بو (دل) کوکل (آهوی) اورکش (معنی اشارتی) اول
آهوی صحرای مقام قوسین ادعج العینین رسول الثقلین محمد المصطفی صلی الله تعالی
علیه وسلم افندیمک عرش و کرسیدن و جمع مکنونان اشرف واعلی عندالله اولان
هویت ذاتی و خلق عالم وصف و بیاندن عاجز قالدیغی خلق عظیم اوزره اولان کریم
صفاتی بزم قاصر اولان عفتلر دامنندن طشمره کندی که انجیق انک و صاف بالذاتی
خدا اولندر ای بارلر بوقید ماسوا ایله مشوش اولش کوکل ایله نه چاره ایدم وانک
اوصاف جلیله سن نیجه بیان ایدم

زندهار تاتوانی اهل نظر میازار
دنیا وفا ندارد ای بار رکزیده

مادا مکه قادرسن زندهار اهل نظری اینجمنه ای کزیده یار دنیا و فاطوتن (مفردات)
(زندهار) قطعا (تا) مادام (توانی) قادرسن (اهل نظر) اهل الله (میازار) اینجمنه
(دنیا وفا) م (ندارد) طوغش (ای بار) م (رکزیده) اورندیمش (معنی اشارتی) ای
سالک راه محمدی اولان یار مادامکه قادرسن اول سیدالکونین صلی الله تعالی علیه وسلم
سنت سنیه سین ترک اینکله رسول علیه السلامی و وارث پیغمبری اولان مردان خدازی
قطعا اینجمنه ای مقبول و کزیده یار بوحیات دنیا به مغرور اوله که وفاسی بوقدر

نی

۱۲۲

(آن لعل دلکشش بین و آن خنده
بر آشوب * وان رفیق خوشش بین و آن
کام آرمیده) * محصول بیت * جاناک
اول کوکل چکچی لعل لینی کوروا اول
بر آشوب خنده سنی واول کوزل بوروب سنی
کوروا اول بواش آدمی یعنی دیکلنی دیکلنی
آدم آدم سنی کور حاصلی نازله رفتاری
سیر ایله (آن آهوی سید چشم از دام
ما برون شد * باران چه چاره سازم باین
دل ریسده) * محصول بیت * اول قاده
کوزلو آهوی بزم طوزا غزدن چیققدی
قورتلدی ای باران نه چاره ایدم بواورکش
کوکله یعنی کیسندن قاره کوزلو آهو
فراخته توحش ایلین کوکله نه چاره ایدم
(زندهار تاتوانی اهل نظر میازار * دنیا
وفا ندارد ای نور هر دودیده) * محصول
بیت * زندهار مادامکه قادرسن اهل نظر
عاشق لری اینجمنه زرا دنیا نک وفاسی
بوقدر ای ایکی کوزمک نوری جانان

وسریعة الزوال در همان راه محبیه دن طشره چیمیه سن

نای کشم عتاب زان چشم دلفریت
روزی کر شمه کن ای نور هر دودید

اول دلفریب چشمه کدن قچانه دك سنگ عتابی چکم برکون کوشه چشمه برانظر ایل
ای هرایکی چشمه نوری (مفردات) (نای) قچانه دك (کشم) چکم (عتاب)
(ت) سنگ (زان) اندن (چشم دلفریب) کوکل الدایچی کوز (ت) سنگ (روزی)
برکون (کرشمه) برجلو (کن) ایل (ای نور) (هر دو دیده) هر ایکی کوزم
(معنای اشارتی) ای رجت مهدهات وای امته رؤف ورحیم اولان مرشد
حقیق راه سداد سنگ جذاب وهادی اولان نظر عتاب کدن دور اولوب سنت سیدل کده
نقصانز اولمغه قچانه دك سنگ عتابی که محل اولم حضرت الله عشقه برکون
بوضیف و بیچاره شده افکنده که نظر عتاب ایل نظر ایل ای هرایکی چشمه نوری
افندم تا که سنگ راهش ریت کدن بر قدم طشره چیمیه

کسر خاطر شریف رنجیده شدن حافظه
بازا که توبه کر دیم از کفت و شنیده

اگر سنگ شریف خاطر ک حافظدن اینجند یسه کبر و کله سولوب وایند یان
سوز لدن توبه ایلدک (مفردات) (کر) (کسر) (خاطر شریف) (ت) سنگ (رنجیده)
اینجمنش (شد) اولدیه (ز) من (حافظ) (م) باز (کبر) (کل) (توبه) (م) (کر دیم)
ایلدک (از) من (کفت و شنیده) سولوب ایشیدلش (معنای اشارتی) ای انادن
وانادن بیچاره املرینه رحیم اولان سلطانم افندم صلی الله تعالی علیه وسلم اگر
بحسب البشر به قصور من واقع اولدینجیون سنگ مبارک خاطر شریف ک حافظدن
اینجند یسه (التائب من الذنب کما لا ذنب له) خبری سر نجه قول و فعل هر نه قصور
ایلد مسجله سنه توبه ایلدم سدنخی خلق عظیمک مقتضه سنجه قصور یزدن یکوب
کبر و به بزی نظر عتابی که شرفیاب ایلده سن

بوس شکر باز کوم در بندگی خواجه
کراوتند بدستم آن میوه رسیده

افندینک بنده لکندن کبر و جوق شکر دیم اگر اول رسیده به بهیم الیه درش (مفردات)
(بس) جوق (شکر) (م) باز (کبر) (کوم) (بیم) (در) (فی) (بندی) (قولاق) (خواجه) (افندی)
(کر) (اگر) (اوتند) (دوشه) (بدستم) (الیه) (آن) (اول) (میوه) (م) (رسیده) (ایرمش)
(معنای اشارتی) اول سید الکونین صلی الله تعالی علیه وسلم افندینک بنده لکندن
وامت مر حومه سندن اولدینجه جوق شکر ایدرم اگر اکرک نظر عتابی که دنیا و آخرت
حصولی ممکن اولان میوه مقصودم بهیم الیه دوشه دخی زیاده شکر ایدرم
معنا الله بشفاعه سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم وعلی آله وصحبه اجمعین

وله ایضا

سحر کا هان که مخمور شبانه * کرفتم باده باجک وچغانه

سحر و قتلند که کجده دن قالمش بخاری دفع ایچون پنک وچغانه ایلده باده نوش ایلدم
(مفردات) (سحر کا هان) (سحر رقتلری) (مخمور شبانه) (کجده دن قالمش سرخوشاق)
(کرفتم) طسودتم (باده) شراب (با) لایلایه (چسک) ساز (چغانه) بارهق اراستده
چانن بر ساز (معنای اشارتی) ظلمت بشر به سبیله تعلقات ماسوی ایلده خانه قابده
حاصل اولان دیونی وقبض و حجابی رفع ایچون سحر و قتلند باده صوت اعلا ایلده
نساجات ایدوب عشق و شوق ایلده درگاهنی نیازده صدهزار کر به و زار باقی ایلده فریاد
وقفن ایلدم که سحر و قتلند دعا و نیاز اجابت مقرر وند

نهادم عقل راره توشه از می * زمانک هستیش کردم روانه

عقله میدن بول از بغنی قودم وراق ملکندن اتی روانه ایلدم (مفردات) (نهادم)
قودم (عقل را) (م) (توشه) (بول از بغنی) (از می) (شرابدر) (ز) من (ملک) (م)
(هتی) (راراق) (ش) (تی) (کردم) (ایلام) (روانه) (کیر یچی) (معنای اشارتی) (عقل)
معاشی عقل معاده تبدیل ایدوب غذای روحانیت ایلده ترقی یواسون ایچون شراب
عشق الهیه دن بول از بغنی قودم یومود ملکندن اتی روانه ایلدوب قانی فی الله
و باقی بالله دولتی حصوانده سونی ایلد مک عشق الهی محبوب ک غیری احرار
ایلد یچی بر آتندر

نکاری فروشم عشوه داد * که این کشم از مکر زمانه

می فروش نکار بکار عشوه و پردی که زمانه ک مکرندن این اولدم (مفردات)
(نکار) (محبوب) (می فروش) (شراب صانیچی) (م) (بکار) (عشوه) (ناز و لطف) (همزه)
و حدتید (داد) (پردی) (این) (م) (کشم) (اولدم) (از) من (مکر زمانه) (م) (معنای اشارتی)
اول عشق و محبتی و فیض تجلیاتی بخش اید یچی و محبوب حقیقی بکار لطف
و بر احسان فیض ایلدیکه (الهم اتی اعوذک من فتنة آخر الزمان) حدیث شریفی
مربجه زمانه ک صوفی ظاهر پرستریک و تغیر السکل لاجل الاکل ایدن علم شریعتدن
و ابرار طریقت و حقیقتدن بی خبرمد عیان قطاع طریقتلرک شریعتدن و مکر
و حبله سندن بحمد الله امین اولدم

ز ساقی کان ابروشنیدم * که ای تبر ملامت رانشانه

کان ابرو ساقیدن ایشندم که بکا بوله دیدی که ای ملامت تبره آشنانه اولمش (مفردات)
(ز) من (ساقی) (م) (کان ابرو) (بای قاشاو) (شنیدم) (تبر) (ادق) (ملامت را)
(م) (نشانه) (م) (معنای اشارتی) اول صاحب شفقت و معدن لطف و مرحمت کوز
عشق الهی بخش اید یچی ساقی حقیقت پیروم دخی وقت ارشاده بکا بوله دیدی که
ای عاشق صادق اگر سندن عطای الهی اولان شورش عشق خدا و جذبات رحانیه
بی بها ظهور اید کده اول حالات عشقندن بی خبر اولان عوام طریقت طعن و ملامت
ای ملامت او قته نشانه اولان عاشق

(وله ایضا) (سحر کا هان که مخمور شبانه * کرفتم باده باجک وچغانه) سحر کا هان جمع سحر کا هدر الف و نون ادات جمعدر
اما مقام افرادده استعمال اوانور سحر کا و سحر که کبی نشه کیم بامدادان بامداد مقامند مستعملدر مخمور شبانه اضافی
بیانیه کجده به منسوب مخمور دیمکدر کرفتمک فاعلندن حال واقع اولمش چغانه لفظ مشترکدر ساز آلتلرندن برینیه دیرلر که
دائرة بوللری کبی بوللری اولور کانچده به ده دیرلر قصیده شوره * محصول بیت * سحر و قتلند کجده مخمور ایلک الیه باده
آندیم چک وچغانه ایلده یعنی سحر و قتلند که سزله باده ایچدم بویشت بیت اتی به مر هونددر (نهادم عقل راره توشه از می * بشهر
مستیش کردم روانه) عقل را نهادمک
مفعول اولی رد توشه ثانیهی از می غیر
صریحی رد توشه اصلانه توشه از می
ض قته تقدیم ونا خبله ترکیب مزجی
ایلد بولبول از می معنایند بشهر مستیش
کردم روانه با حرف صله و اضافت بیانیه
وشین عقله راجه در تقدیری بشهر مستی
کردمش روانه در پس شین مفعول اولی
در روانه ثانیهی و بشهر غیر صریحی
* محصول بیت * سحر و قتلند که مخمور
شبه اولوب چک وچغانه ایلده باده ایچدم
عقل بول براغنی باده دن قودم یعنی بول
برغنی باده ایلدم واتی نه لک شهرینه
روانه ایلدم یعنی ار سال ایلدم حاصلی
عقل باده بی یار یاک سبیله عالم مستانه لکه
کوندردم اتی ز راباده ایچن البته
مست اولور خواجه اول سحرده مست
اولد یغن بیان ایدر بو بیت مصرع
ثانیسی مختلف واقع اولمش اما بند بولنه
اختیار ایلدم ز را مبتدی به نیت
بو نسخه آساندر (نکاری فروشم عشوه
داد * که این کشم از مکر زمانه) نکاری
فروش بیانیه و بالامیه درمیم صبر معناده
داد فعلته مقید در دادم تقدیرنده که
حرف تعلیل اینهمه ک و میث کسر ایلده
امین معنایند در عرسیده مکر زمانه
لامیه در * محصول بیت * بویشتک معنای
بیت سابقه مناسبدر می فروش نکار ویا
مبفروش نکاری بکار عشوه و پردی یعنی
کوکلی بر آلدایش ادا دیکد زمانه مکرندن
امین اولدم یعنی بکار بر باد ایچوردی
ولا عقل ایلسوب دنیا مکرندن فارغ
و آزاده ایلدی (ز ساقی کان ابروشنیدم *
کای تبر ملامت رانشانه) * محصول بیت *
کان ابرو ساقیدن ایشندم بکا دید بکه
ای ملامت او قته نشانه اولان عاشق

(مژده جان بصبا داد شمع در نغمی)

ز شمع روی تو اش چون رساند پروانه
مژده با حرف صله جان دادك مفعول
صبر بجای و بصباغ بر صبر بجای و شمع
قاعلی در نفسی فی الحال دینکدر شمع
روی تو بیایه و لامیه شین ضعیف معناده
رساند فله مقیددر رساندش دینکدر
شمه راجعدر پروانه بونده سابقا مکرر
ذکر اولان خطه بوند * محصول بیت *
صبا به شمع مشتبه جان و پردی فی الحال
سنگ شمع ره بکدن چون که شمع بر خط
همایون ابرشدردی شمعك جان و رمسی
سوختن سبزد زرا باد شمع اوزر بنه اوغراه
سوختن لازمدر پس بومعنا بی جاننی
مشتابه و بر مکه تعبیر ایلدی (بوی
زلف تو کر جان بسا در رفت چه شد *
هنر جان کرامی فدای جانانه) بوی
زلف تو با حرف مصاحبت و اضافت
لامیه ل درو بوی بونده ایهام طریقه
مذکور در ربا با حرف صله کرامی
کافی بحمین کسری و ضمه و یای اصلیه
ایله لغتدر عز من معنانه * محصول بیت *
سنگ زلفك بویله جان یله کند یسه
یعنی هلاک اولدیسه نه اولدی یعنی
نسبه لازم گلز یک عز یز جان جانانه فدا
اداسون حاصلی جازن یونه یک عز یز
جان فدای اولغه لاشدر (بر آتش رخ
زیبی او بجای سپید * بغیر خال سیاهش که
دیدیه دانه) آتش رخ زیبی اولامیه
و بیایه و لامیه در بجای سپید با حرف
صله و اضافت لامیه در بغیر خال سیاهش
با حرف تأکید و اضافت لامیه و بیایه در
سابقا ذکر اولدی که ضمائر اضافت
لامیه در که اسمددر کیم معنانه به دانه
ایوه چکر کیدر * محصول بیت * جانانك
ز بار خنك آتشی اوزره سپید برینه خال
سیاهشدن غیری به دانه کیم کوردی

اولدی (مفردات) (خرد) عقل (قید) شد (مجانین) م (عشق) م (می فرمود)
پورردی (با) لامیه (بوی) امید (حلقه) زلف) م (تو) سن (کشت) اولدی
(دیوانه) م (معنای اشارتی) شول عقل معاش اهلی که کندولی حالات عشق
بی خبر اولد فلزندن جذبات الهیه ابله دیده سی کر پا و جگری سوزان آه پردردله
مست و حیران عشق مجنونلر بنه بونلری زنجیر ابله باغلیك دیو طعن ایدردی شمعدی
کندویه آثار توفیق ایر بشیخت ای محبوب سنگ عشقك زنجیره طافلیق ایدیلد دیوانه
و مجنون بکانه اولمشدر

(مژده جان بصبا داد شمع در نغمی) ز شمع روی تو اش چون رساند پروانه

شمع برنفسده مژده ابله صبا به جاننی و پردی سنگ بوزلکشدن چونکه اکا پروانه ابرشدری
(مفردات) (مژده) مژده ابله (جان) م (با) لامیه (صبا) م (داد) و پردی
(شمع) م (در نفسی) برنفسده (شمع) م (روی تو) سنگ بوزلک (ش) اکا
(چور) چونکه (رساند) ابرشدری (پروانه) تذکره و خبر (معنای اشارتی) صبا
بلی فرح بخش اولدیغی حاله جانب حقندن اسوب شمع طقو لیتی شمع برنفسده
صبا به جاننی مژده و پردی کبی شول عاشق صادقکه ای محبوب سنگ جلالک نورنه
وصلندن اکامر شدا که بوزلندن بر خبر صحیح ایر یسه صدهزار جانی دخی اولد سنگ
راه عشقكده فدا ایلد جکی بطریق الاول در

(بوی زلف تو کر جان بیاد رفت چه شد) هزار جان کرامی فدای جانانه

سنگ زلفك راجحه سیله اگر جانم یله کتدیسه نه اولدی هزار مکرر جان جانانه فدا
اولسون (مفردات) (با) لامیه (بوی) راجحه طیبه و امید (زلف) م (تو)
س (کر) اگر (جان) م (بیاد) یله (رفت) کندی (چه شد) نه اوادی (هزار)
یک (جان) م (کرامی) مکرر (فدای جانانه) م (معنای اشارتی) ای محبوب
سنگ فیض اقدسکه واتوار تجلی تکه وصلت امیدله اگر جانم یله و هبایه کتدیسه و سنگ
راه عشقكده محن و بلالره گرفتار اولوب بوجه کار جهانندن فارغ اولدیسه نه غم
ونه نقصان اولدیسه عشق بولنده اولان کشی بر جاننه یک جان آکشد صدهزار عز یز
و محترم جان جانانه فدا اولسون

(بر آتش رخ زیبای او بجای سپید) بغیر خال سیاهش که دیدیه دانه

انك ز بایوزی آتشی اوزره بوزلک برینه آنك سیاه خالندن يك دانه کیم کوردی
(مفردات) (بر) علی (آتش) م (رخ) یکا قی (زیبا) لطیف (او) انك (با)
لامیه (جای) محل (سپید) بوزلک (با) لامیه (غیر) م (خال) يك
(سیاه) م (ش) انك (که) کیم (دید) کوردی (به) يك و کوزل (دانه) م
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتك صنع عجیبی کور که سبحات وجهندن و انوار
جانك برده کبریا شدن رذره کشف ایش اولسه سمات و ارض جمال لطیفك
آتشندن بوزلک کبی برآند یا نوب محو اولسی در کار ایکن بو عالم کونده آنك ذات

بیچونك

یعنی بار امن کوزد کسو ن ایچون بوزلک یقارلر اما جانانك رخی آتشی اوزره بوزلک برینه خالندن غیری به دانه یا فدا کیم کیم
کوردی یعنی خال ایوه چکر کیدر که رخی آتشی اوزره عین کمال دیمک ایچون سپید برینه قوشمدر مجموع بیتك معنا سنی سنگ راشق
بوزلک آتشی اوزره بوزلک برینه اول رخ قاره خالندن غیری کیم کوردی ایو دانه دین و زیبا بوزی آتشی اوزره بوزلک
برینه انك سیاه خالندن يك دانه کیم کوردی دین به دانه بی بیله شلر

(من رمیده زغیرت فتادم از بادوش * نکار خویش چو دیدم بدست بیکانه) من رمیده بیایه نکار خویش لامیه بدست بیکانه

با حرف ظرفی و اضافت لامیه در * محصول

بیت * من رمیده دون کیمه غیرتدن

ایاقدن دوشدم یعنی سوزچدم و بقلدم
چونکه کندی نکاری بیکانه انده کوردم
حاصلی نکاری بیکانه ایلد کردیکدن
زاده مضطرب اولدم (چه نقشها که
بر انکجتم و سود داشت * فسون ما براو
کشته است افسانه) چه بونده
مبالغه افاده ایدر نقشها نقشاردن مراد
حیله لدر که حرف بیان بر حرف تأکید
انکجتم فعل ماضی متکلم مع الغیردر
بونده پیدا و اظهار ایلدک معنانه در
واو حرف حال فسون فالت ضمیمه
افسون مخففه رسحر و حیله و مکر
معنانه در بر اولامیه * محصول بیت *
نه حیله لکه پیدا ایلدک حال بو که فاده
ورمیدی پس بزم حیله و مکر مراد کتده
افسانه اولدی یعنی بر امر زائد اولدی
(مراد بولر دوست هست بیانی *
که بر زبان نبرم جز حدیث بیانه) بدوراب
دوست با حرف ظرفی و اضافت لامیه لدر
بیانی با حرف وحدت و بتکبر که حرف
بیان نبرم فعل نفی استقبال متکلم وحده
ایتم دینکدر * محصول بیت *
بیم دوستک لبی دورنده بر عهدم وارد که
دیلاوزره ایتم قدح سوزندن غیری یعنی
دیلاوزره جاری اولسون الا بیله و بیانه
سوزی (حدیث مدرسه و خانقه مگوی که
باز * فتاد در سر حافظ هوای میخانه)
مگوی خطاب عام که حرف تهلیل باز
بونده ادات نا کیددر کبر و معنانه در
اولغه قابلدن در سر حافظ در حرف صله
در حافظ لامیه هوای میخانه مصدرک
مفعول اضافتدر * محصول بیت *
بکامدر سه و خانقه سوزینی سونیه
زیرا حافظك باشه میخانه سوداسی
وارزوسی دوشدی پس مدرسه و خانقه
زمانی دکل خطابدن غیبه التفات پیوردی

بیچونك انوار تجلیسی اولو الابصار اولان عارف بالله لردن غیری کیم کوردی که
هر بر چشم انوار ذاتی مشاهده قادر دکلدر

(من ضعیف زغیرت فتادم از بادوش * نکار خویش چو دیدم بدست بیکانه)

من ضعیف غیرتدن دون کیمه ایاقدن دوشدم کند و نکاری چونکه یادک انده کوردم
(مفردات) (من) بن (ضعیف) م (ز) من (غیرت) م (فتادم) دوشدم (از)
من (با) ایاق (دوش) دون کیمه (نکار خویش) کند و محبوبی (چو) چونکه
(دیدم) کوردم (با) لامیه (دست) ان (بیکانه) یاد (معنای اشارتی)
حضرت واعب العظمایک احسان و تجلیسی عقول ادراک ایلده عاجز و قاصر در
(لایسل عایفعل) در که صورتانیش یلاق کافری برآند مؤمن ایدوب انوار تجلیانیه
و اسرار لدیه سته مظهر ایدوب کمال اولیاء الله دن ایلرو نیجه ریاضات و مجاهدات ایلد
سعی ایدن بعض مؤمنی مقصوده نال ایچوب مخبر و سرگردان ایلر آه بون ضعیف
غیرتدن ایاقدن دوشدم و بی صبر و بی طاقت اولدم که کند و محبوبی یادک انده
کوردم یعنی بیکانه ایکن برآند آشنا اولوب آشنایکن و اعل توحید ایکن مرادی
حاصل اولمق جگری یلقشدن (ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک
رحمة انك انت الوهاب)

(چه نقشها که بر انکجتم و سود نداشت) فسون ما براو کشت افسانه

نه نقشلر که پیدا ایلدک فاده طومندی بزم فسون انك فتاده افسانه اولمشدر
(مفردات) (چه) نه (نقشها) م (بر انکجتم) قو پاردم (سود) فاده (نداشت)
طومندی (فسون ما) بزم دعا من (بر او) انك کتده (کشت) اولدی (افسانه)
حکایه (معنای اشارتی) (العیدیدرو الله بقدر) سر نیجه فیض تجلی و وصلت الی الله
بولنده نیجه نقشلر و نیجه دزلو صورت طاعتلر اظهاسار ایلدم فاده ایتمدی بزم دعا
و یازلر بزم رحکایه کبی هبایه کندی عانت جله مراد لبی ترک ایدوب خدایک مراده
تابع اولمغه معارضه بی ترک ایدوب تسلیم و تقریض بولن طومند احسن الله ما کنّا

(مراد بولر دوست هست بیانی) که بر زبان نبرم جز حدیث بیانه

دوستک لبی دورنده بیم بر عهدم وارد که عشق سوزندن غیری سوزایم (مفردات)
(مرا) بیم (با) لامیه (دور) زمان (لب) طوداق (دوست) م (هست)
اوادی (بیانی) رعهده (بر زبان) دلم اوزره (نبرم) بلیتم (جز) غیر (حدیث)
کلام (بیانه) اولخ و قدح (معنای اشارتی) (الست بر بکم) خطابی عالنده
بیم اول محبوب حقیقی ابله بر عهد و بیسم و وارد که قلبی حقه باغلیوب اسام اوزره
اول محبوبك عشقك غیری بی سوزایم و کندی ونگ امر نه انقیاد و مرادنه مخالفت
ایتم بحمد الله عهد قدیم اوزره نایتم (ثبت الله بالقول الثابت)

(حدیث مدرسه و خانقه مگوی که باز) فتاد در سر حافظ هوای میخانه

مدرسه و خانقه سوزی سوزیله ز را کبرو حافظك باشه میخانه محبتی دوشدی

(مفردات) (حدیث) سوز (مدرسه) م (خافه) تکیه (مکوی) سوبله (که) زیر (باز) کبرو (فتاد) دوشدی (در) فی (سر) باش (حافظ) م (هوا) محبت (مبخانه) م (معنای اشارتی) فقیهک مدرسه سی و صوفیک تکیه سی احوالندن سوبله که بوناز مجرد قشر علومده و صورت پرستلکده قلوب ریاضات و مجاهدات ایله ترکیه نفس و تصفیه باطن الیچون حافظک باشنه فانی فی الله و باقی الله اولان پیران خرابایلرک راه سدادنک محبتی دوشدی که انلر حضرت الهک ذات نورنه استغراقله محو و فنا و اوب وجوددن و صورتدن کل کچمشلردن

وله ایضا

عیشم مدامت از اهل دلخواه * کارم بکامست الحمد لله

مقبول لیدن عیشم مدامدر ایشم مرادله در الحمد لله (مفردات) (عیشم) (عیشم) (مدام) دائم (است) در (از) من (لعل) قرمزی دوداقی (دلخواه) کوکل دلیجی (کارم) ایشم (بکامست) مرادله در (الحمد لله) م (معنای اشارتی) (الذین هم فی صلواتهم دائمون) آیت کریمه سی سر نجه صد هزار مجاهده ایله ترکیه نفس و تصفیه روح و تصفیه قلب سبیلله روز و شب مظهر فیض بلا واسطه الهی اولوب (الصلاة معراج المؤمن) حدیث شریفی سر نجه اول محبوب حقیقینک نفعات و فیوضه تدریله مبعثت و انبیت مدامدر الحمد لله فضل حق ایله جله کارم مرادم اوزره در

ای بخت سرکش تنکش بیرکش * که جام زرکش که اهل دلخواه

ای سرکش بخت آنی محکم سینه که چک کاهی التون قد حله شراب چک کاهی شیرین لیدن متبع اول (مفردات) (ای بخت) م (سرکش) باش چکچی (تنک) طار (ش) انی (بیر) سینه که (کش) چک (که) کاهی (جام زر) التون قدح (کش) چک (که) کاهی (اهل) قرمزی دوداقی (دلخواه) کوکل دلیجی (معنای اشارتی) ای سرکش بخت بودولت عظمتک قدرتی بیل و انبیت حقه ثابتقدم اول عالیدن تخرید ایله کلی هوای نفسی ترک ایدوب کاهی جذبات رجائیه و عشق مشاهد جلال الله ایله اول کاهی فیوضات و نفعات انس ربانیه ایله صفا یاب اول که بر آن حقدن غافل اولیه سن

مارا بمستی افسانه کردند * پیران جاهل شیخان کراه

بزی مستاک ایله افسانه ایلدیلر جاهل پیر و کراه شیخان (مفردات) (مارا) بزی (بستی) مستاک ایله (افسانه) حکایه و مشهور (کردند) ایلدیلر (پیران جاهل) م (شیخان) م (کراه) آزعین (معنای اشارتی) اسرار معرفه الله دن بی خبر و اعمی القلوب اوللری سبیلله صورت پرست اولان جاهل پیر و عوام مشرب اولان قطاع طریق و ازغین شیخان خرابیله مست اولان ایله شراب عشق الهیه ایله مست اولانی تمیز ایتیب بزی شراب صوریه و کلامزده ذکر اولنسان شرابدن شراب صوری اکلدیلر انکیچون کندوری ضلالتله دوشوب و نیجه کیمسه لری طریق حقدن

اضلال

اضلال ایلدیلر اهل الله کلامده ذکر اولنسان شرابدن مراد خیر شیطاندر دینک اهل الله افترا در و ایمانسن کتمکه سیدر

از قول زاهد کریم توبه * و از فعل عابد استغفر الله

زاهدک سوزندن توبه ایلدک و عابدک فعلندن استغفر الله (مفردات) (از) من (قول) سوز (زاهد) م (کریم) ایلدک (توبه) م (از) من (فعل) م (عابد) م (استغفر الله) م (معنای اشارتی) شول زاهد و عابد ظاهر پرستلرک عشق و معرفتی و ذوق روحانیتلری اولوب بجز دعا و امان صبر به ایله عجب و غروره دوشد کای ایچون اهل الله کلام و حالانلری فهم ایتیبوب کونه کونه عز و ات و با و سوز لایله دیشلری خراب ایشلردن بویچلین مغرور و قلی کور زاهد و عابدلرک خام سوزلندن توبه و ربایله اولن فعللرندن حضرت الهیه رجوع ایلدک استغفر الله توبه

جاناچه کویم شرح فراقت * چشمی و صدنم جانی و صدآه

ای جان سنک فراقت شرحی نه دیم بر چشم بو یوزنم بر جان و یوزآه (مفردات) (جانا) ای جان (چه کویم) نه دیم (شرح) م (فراق) م (ت) سنک (چشمی) برکوز (صد) یوز (نم) باش (جانی) بر جان (صد) یوز (آه) م (معنای اشارتی) ای محبوب سنک قبض و حجاب بشریت ایله انوار ذالک مشاهد سی فراقنک المنی نه کونه سواییم بر چشم و یوز شک غیرتله نهر روان و بر جان و یوز آتش اشتیاقله آه و ناله بین منجم و مضطرب غایت دردنک و بجز اضطرار بله سیند چاک اولشم

کافر مبتداین غم که دید ست * از قامت سرو از عارضت ماه

کافر کور مسون بوغنی که کور شد سنک فانتکدن سر و سنک عارضتکدن ماه (مفردات) (کافر) م (مبتداین) کور مسون (این) بو (غم) م (دید ست) کور شد (از) من (قامت) بوی (ت) سنک (سرو) م (از) من (عارض) یکافی (ت) سنک (ماه) آی (معنای اشارتی) عارفین و عاشقینک سنک تجلی ذات و صفا تنک و عشق و محبتک خاصه لازمه سی و مقتضای جاذبه سی اولار غم و المی و محن و بلایان کورد کفری کافر کور مسون که اگر کور سد ل عارفین و عاشقینک بلا کشاکش نه انلر دخی مرحمت ایدر لایلی

از صبر عاشق خوشتر نباشد * صبر از خد خواه صبر از خد خواه

عاشقک صبرندن زیاده خوش صبر اولر صبری خدادن ایسه صبری خدادن ایسه (مفردات) (از) من (صبر عاشق) م (خوشتر) زیاده لطیف (نباشد) اولر (صبر) م (از) من (خد) م (خواه) ایسه (صبر از خد خواه) م (معنای اشارتی) بو قدر محن و درده و بوقدر غم و آلامه انجیق عاشق صادق صبر ایلر انکیچون عاشقک صبرندن زیاده خوش صبر اولر ای سالک سندی بونک کی صبری خدادن ایسه خدادن ایسه که (الصبر مفتاح الفرج)

دلخ ملع زار راحت * صوفی پندار زاین رسم و این راه

ملع خرقه بولک زاریدر ای صوفی بوعادق و بو طریقی ترک ایله (مفردات) (دلخ)

نی

۱۲۴

(از قول زاهد کریم توبه * و از فعل عابد

استغفر الله) * محصول بیت * زاهدک قولندن توبه ایلدک و عابدک فعلندن استغفر الله حاصلی نه انک قولیه و نه

بونک فعلیه عل ایدرز (جاناچه کویم شرح فراقت * چشمی و صدنم جانی و صدآه) چشمی و جانی یاری وحدت ایچوندر * محصول بیت * ای جانان سکا فراقک در دینی و محنتنی نه شرح ایدیم یعنی نه وجهله بیان ایدیم چشم بر یوزنم و جان بر یوزآه و ناله یعنی چشمدن یوز کریمه و بکا و جاعدن یوز آه و ناله پیدا اولور (کافر مبتداین غم که دید ست * از قامت سرو از عارضت

ماه) مبتداین فعل نهی غائب موقع دعاده واقع اولمش کور مسون دیکدنر * محصول بیت * کافر کور مسون بوغنی کافا تیکنن سرو و عارضتکدن ماه کور شد دبدعت ایلدنه دیده است در ضرورت وزن ایچون های رسمیه همزه مجتنبه ترک اولمشدر (از صبر عاشق خوشتر نباشد صبر از خد خواه صبر از خد خواه)

صبر عاشق لایمه در * محصول بیت * عاشقک صبرندن ایورک اولر یعنی عاشقه صبردن بیکر اولر ایصدی صبری خدادن دیله یعنی سن عشق در دینه صبر اید مزمن خدادن دیله صبری کرارنا کبد فظلی قیلدندر (دلخ ملع زار راحت * صوفی پندار زاین رسم و این راه) دلق ملع بیایه در شول خرقه به دیر که نیجه رنگلی اره لردن دیکلهش اوله بعض هند بلرک خرقه سی کی * محصول بیت * ملع خرقه طریق حقک زاریدر یعنی ربانسانیدر پس ای صوفی پورسم و بو آیینی بر آق یعنی ملع خرقه که زار راهدر و نشان ر بادر آتی ترک ایله که اهل تو حید اوله سن مصراع اولی دلق ملع چون زار راحت بازوب معنا سنی ملع

خرقه سی چون بول زاریدر دین هم وزنده خطا ایش وهم معناد و مصراع ثانی بی صوفی ندارد این رسم و این راه بازوب معاشنی صوفیک اولر بوری و بویولی دین لفظده و معناد خط عشا ایش

خرقه (ملع) کونا کون باره له اولان خرقه (زنا) م (راه) بول (است) در (صوفی) م (بندار) ات (این) بو (رسم) عات (این) بو (راه) بول (معنای اشارتی) اول خرقه لایحه سیرت مرانی صوفیک کونه کونه الی ویشلای اسکی باره له مخیط اولان خرقه سی کافک بلنه باغادینی سیاه ایدن زاری کفره علامت اولدینی کی اول احق صوفی صورنک ملون و مخیط خرقه سی دخی کندی تک ریاسته و مرص قلبه علامت اولدند ای صوفی بوعادت و بو طریق حبله نی زک الیه

﴿ وقتی بره یش خوش بود و قتم ﴾ از وصل جانان صد او حش الله

بروقت ائک یوزله وقت خوش ایدی جانانک و صلستدن الله وحشت و بر مسون (مفردات) (وقتی) بروقت (با) اللایسه (روی) یوز (ش) ائک (خوش) م (بود) ایدی (وقتم) م (از) من (وصل جانان) م (صد) یوز (لوحش الله) لاوحش الله دن مخفدر الله وحشت و بر مسون و محبو بدن بعید ائسون دیمکدر (معنای اشارتی) عالم الستده انوار جلال الهی مشهده ائکله رقت و عالم خوش ایدی حضرت الله دن یوز درلو نیاز ایدر مکه یزی کنیدی و صلستدن و جوار فدستدن جدا ائسون

﴿ رخ برشام از راه خدمت ﴾ سر بردارم از خاک درگاه

خدمت بولندن یوز چورمزم درگاهک خاکندن ز باشمی قالدرمزم (مفردات) (رخ) بکافی (برشام) جورمزم (از) من (راه) بول (خدمت) م (سر) باش (رند ارم) قالدرمزم (ز) من (خاک) طبراق (درگاه) حضور شاه (معنای اشارتی) حضرت اللهک امری وجهی اوزره طاعتدن یوزدوندرمزم و هرله قدر قصورم اولسه ینه درگاه عزتک خاکندن باشمی قالدرمزم و ربک قیوسدن غیری قبوله کترم

﴿ شوق رخت راز باد حافظ ﴾ وردشانه درس سحرگاه

سنگ رخک شوق حافظک یادندن ایلدی کجهک وردنی سحر وقتک در سنی (مفردات) (شوق) م (رخ) بکافی (ت) سنگ (برد) ایلدی (از) من (باد) خاطر (حافظ) م (ورد) م (شانه) کجهده منسوب (درس) م (سحرگاه) وقت سحر (معنای اشارتی) (من عرف الله کل اسانه) خبری سرمنجه ای محبوب سنگ انوار جلالک شوق و اتوار ذلتک تجلیسته استغراقک شوق حافظک خاطرندن کجه کرده اوفودبعی اورادنی و سحر وقتده مطالعه ایلدیکی در سنی ایلدی و مست و مستغرق ایلدی

﴿ کریم ار در کوی آن ماه ﴾ کردن نهادیم الحکم الله

اگر اول ماهت محله سندن تیغ باغه پیون قدوق راضی اواسق الحکم الله (مفردات) (کر) کر (تیغ) فیلیج (بارد) باغه (در) فی (کوی) محله (آن) اول (ماه) آی (کردن) پیون (نهادیم) قودق (الحکم الله) حکم الله مخصوصدر (معنای اشارتی) پوراه عشته و طریق سلو کده اگر فی بابان بلار کاسه حق سبحانه و تعالیک قضاسته راضی یزوبلاسته صابر حاکم مطلق الحق تعالی در حکم و قضاسته هر وجه ایلر راضی و تسلیم

﴿ اولمشز ﴾

(وقتی بره یش خوش بود و قتم) از وصل جانان صد او حش الله (اصلده لاوحش الله ایدی عربله تخفیف ایدوب لوحش الله دیدیلر معنای الله تعالی وحشت و بر مسون یعنی وصال جانان دن یزی بعید ائسون دیمکدر) ﴿محصول بیت﴾ بر زمان جانانک رو یله وقتز خوش ایدی یعنی وصال لیله حالز ایو ایدی پس الله تعالی وصال جانان دن یزه وحشت و بر مسون یعنی یزی وادی هجرانه صالمسون صد لغظی تکبیر دما اچسوند مرصراع ثانیکن معنای جانانک وصال لیدن یوزلو حش الله یعنی وصال جانان نه یوز تحسین او حش الله تحسین معنایسته استعمال اولتور دین تحسینه لائق سوزسویلمش (رخ برشام از راه خدمت) سر بردارم از خاک درگاه ﴿محصول بیت﴾ یوزمی خدمت طریقستدن دوندرم یعنی خدمت جانان دن اعراض ایلیم یا شدم قالدرمم خاک درگاه جانان دن (شوق رخت راز باد حافظ) وردشانه درس سحرگاه (شبه نه دهی های رسمی تخصیص افاده ایدر ﴿محصول بیت﴾ سنگ رخک شوق حافظک خاطرندن ایلدی حاصلی خاطرندن چیه قاردی و کیدردی کجه وردینی و سحرگاه در سنی یعنی حافظه عبادت و طاعتی اونوتوردی دیمکدر (وله ایضا) ﴿کریم ار در کوی آن ماه﴾ کردن نهادیم (الحکم الله) بویکی فضل بری برشته نظیره واقع اولمش یعنی ایکبسی یله بروزند و برقا فیده دوشمش ﴿محصول بیت﴾ اگر اول ما عک محله سنده قلیج یغارسه بویز قومیلز الحکم الله یعنی تیغ جانان دن قاجرز زبراجانان دن هر نه کاور سه عین سعادت در

اولمشز و دفنا الله اشبات

﴿ آیین تقوی مانیز دانیم ﴾ لیکن چه چاره با بخت کراه

تقوی اسلوبنی یزدخی یلورز لکن کراه بخته نه چاره واردر (مفردات) (آیین) اسلوب (تقوی) م (ما) ز (نیز) دخی (دانیم) (یلورز) لیکن (م) (چه چاره) نه چاره (با) اللایسه (بخت) طالع (کراه) از غون (معنای اشارتی) کرچه علم جهشتدن ورع و تقوی بولنی خوش یلورز لکن توفیق خد اوعتایات خاصان خدا اولدجه یو کراه و نامسا عد بخت ایل نه چاره ایدم تم توفیق و عتد یلستز ملک دخی اولسه و رقی سیاه اولور

﴿ ما شیخ و واعظ کتر شناسیم ﴾ با جام باد یا قصه کوه تا

بر شیخی و واعظی زیاده آکارز باشراب جامنی و بر یاقصه بی قیصه ایل (مفردات) (ما) بز (شیخ) م (واعظ) م (کتر) زیاده آ (شناسیم) (آکارز) جام (قدح) (باد) شراب (قصه) م (کوتاه) قیصه ایلدیک (معنای اشارتی) رنظ هر برست اولان شیخی و واعظی آکارز انلر رسوم اعلایدر اهل فائک صحبتی تحمل ایدم من زکده معاشر عاشقز بزم جامی اصلاح ایدرک باشراب عشق الهی کرک یا قصه و حوادث عالم دن سکوت ایل خانه قلبی حفظ کرک

﴿ من رند عاشق و انگاه توبه ﴾ استغفر الله استغفر الله

بن عاشق رند و ائدن صکره توبه حاشاک بن بونی ایدم (مفردات) (من) بن (رند) لا ابالی و بی قید (عاشق) م (وانگاه) آئدن صکره (توبه) حاشاک بن بونی ایدم (استغفر الله استغفر الله) م (معنای اشارتی) محمد الله بن قیصد دنیان و علاقه ما سوادن بی قید رعاشقم آئدن صکره حالات عشقندن و اذواق روحایتندن فی خیر اولان شیخ و واعظک منسج و نکارله حاشاک بن بوعشق الهی دن وراء معرفه الله دن فراغت ایدم حاشا اقم

﴿ عکسی زروبت برمانیقناد ﴾ آینه رو یا آه از دلت آه

سنگ یوز کدن زه بر عکس دوشمدی ای آینه یوز او آه سنگ قیبدکن آه (مفردات) (عکسی) بر عکس (ز) من (روی) یوز (ت) سنگ (رما) بزم اوزریم (نیفتاد) دوشمدی (آینه) م (روی) یوز (الف) دایه (آه) م (از) من (دل) کوکل (ت) سنگ (آه) م (معنای اشارتی) ای محبوب هنوز سنگ انوار جلالکدن یزه بر عکس و بر برتو شماع عکس و ظهور ایلد منکشف اولدی آه سنگ تجلیات صفات متقابل لکدن و آه سنگ صفات استغنا کندن که دایما عاشقک عزیمتینی قسح ایدر سمن

﴿ الصبر مر و العرفانی ﴾ بایست شعری حتی م الفاء

صبر آجیدر و عرفانیدر نه اولیدی بنم علم اولیدی نه وقت بن اکاملاقی اولورم (مفردات) (الصبر) م (مر) ای (والعرفانی) م (بایست) نه اولیدی (شعری)

(آیین تقوی مانیز دانیم) لیکن چه چاره با بخت کراه ﴿محصول بیت﴾ تقوی آیین و اسلوبنی یزده یلورز اما بخت کراه نه چاره یعنی عله بخت مساعده ایلز یوخسه تقوی طریقنی خوب یلورز ﴿ما شیخ و واعظ کتر شناسیم﴾ با جام باد یا قصه کوه تا ﴿کتر شناسیم﴾ هیچ اکر زدی کدر نه کیم مراله مرور ایلشدر ﴿محصول بیت﴾ بر شیخ و واعظ اکر زدی یعنی انلرک ملازمتنه مقید کلر بس یز با جام باد و بر یاقصه بی کوتاه ایلد حاصلی یز با جام باد صون و یا اوزاتنه مقاماتی (من رند و عاشق و انگاه توبه) ﴿استغفر الله استغفر الله﴾ ﴿محصول بیت﴾ بن رند و عاشق ایل و توبه کار اولقی استغفر الله یعنی بن بویه ایش ایشلم دیمکدر یعنی رند لکدن و عاشق لکدن فراغت ایدوب توبه ایلیم (عکسی زه هرت برمانیقناد)

آینه رو یا آه از دلت آه (عکسی یا حرف وحدت و باتکیر مهر یونده ایهام طریقه و اقددر ﴿محصول بیت﴾ سنگ کونش یوز کدن و با بختکدن بزم اوستن عکس دو شمدی یعنی یز نظرک واقع اولدی ای آینه یوزلی جانان آه سنگ یولاد کی یز یوز کدن یعنی آه سنگ مر جستن کو کالکدن (الصبر مر و العرفانی) بایست شعری حاتم الفاء (مصراع اول ایکی جمله) سیددن مر کیدر وضو خندن اعراب ایلکه احتیاجی یوق اما مصراع ثانیسی ان شاه الله اعراب ایلد لم با حرف نداشادی مدخوفدر به ضلر قوم و اصحاب و صحب و یونلردن غیری انظاظ تعیین یوزدیله و بعضا صراحه اظنی تعیین ایلدی کسر حایله خلاف قیاس اوزره صاحبی دن مر ختم صاحب بار معناسته در و یا ضبر مجرور متصل کنایدر منکلمدن پس با صراح دیمک ای یار دیمکدر ایت لامک و تانک فکدر یله و سکون بایله حروف و حروف مشبهه بالفملدن تمی معنایسی افاده ایدر یعنی برنستنی آرزو بایله دیمک شعری تقدیرا منصوب اسمی شهر و شهر و مصدر ل در علم معناسته یعنی برنستنی یتلک پس افته شاعر دیمک عالم دیمکدر و یا ضبر مجرور متصل منکلم واحددن کنایندر حتی یونده حرف جر در می معناسته یعنی حرف نه لیلدر و مهم مفتوحه ماه استغفامدن مجرور اولوب الی حذف او اقد فصره حالی اوزر ینه قالدی اصلنده حتی م ایلدی معلوم اوله که ماه استغفام مجرور او اده اللهک حذفی واجبدر نده که نظم شریفده بلغیس قصه سنده و اقددر (فسا ظریفیم رجوع المرسلون) هم اصلنده بما ایلدی بایله مجرور اولد یغیون الی ساقط او ایدی و دخی

عم یتساهلون اصلنده عن ما ایدی مجرور اولد یغیون الی دو شوب هم قالدی معلوم اوله که حتی ک و علی ک والی ک آخری میه اتصال حیننده الف شکنده یا یلور یا شکنده یا زلز حاتم و علام والام دبر ل خواجه یوزدیگی کی الفاء فعل مضارع منکلم و حده در لقی بلیق بایندن یعنی علم بایک ناقص بلیق سندن بولقی معناسته ﴿محصول بیت﴾ عاشقه عشق و محبتک بلاسته صابر اولقی اجیدر یعنی مشکدر و عمر ده فایدر یعنی صبر زمان مدید کرک عکرده ایه امتداد یوق که عاشق آمده صبرله امید وصال ایلد حاصلی عشق دردیده صبرک آجیافتدن و عمرک سرعت مروردن شکایتدر نه اولیدی بنم علم اولیدی جانانی بولقی ییچون ؟

بِئْسَ عِلْمٌ اُولٰٓئِیْهِ (حَقِیْمٌ) حَتّٰی مَادَنْ مَخْفَعْدٌ كِهْ حَرْفِ جَرْمَیْهِ مَتَّصِلٌ اَوَّلَهِ الْفِ حَذْفِ
اَوَّلُورِ حَتّٰی مَانِهْ وَقْتُ (الْقَاءِ) بَنَ اَكَا مَلَاقِیْ اَوَّلُورِ (مَعْنَاۤیْ اِشَارَتِیْ) بِصِیْرَتِ قَابِلِهْ
بِوَعَالِهْ اَنْوَارِ جِبَالِ اللّٰهَیْ كُورِ مَكِهْ وَاَعْلَمَتْ عَشْرَتْنِهْ جُزْءَهْ بِالْعَابِدِ شَهِدِ اَعْمَكِهْ
صَبْرِ زَبَادِ بِكَ اَجِیْدِ وَمَشْكُورِ وَحَالُوكِهْ عَمْرَهْ فَاَیْدِرْ نَهْ اَوَّلِیْدِ بِئْسَ عِلْمٌ اَوَّلِیْدِ كِهْ
نَهْ وَقْتُ بِنِ اَوَّلِ مَحْبُوكِ اَنْوَارِ جِبَالِهْ مَلَاقِیْ اَوَّلُورِ

﴿ حافظ چه ناله کر وصل خواهی * خون بایدت خورد در کاویکا ﴾

ای حافظ نه ناله ایلر سن اگر وصات ایسترایسک سکا دئم وفتلی وقتسز قان بک کر کدر
(مقررات) (حافظ) م (چدناله) نه ناله ایلر سن (کر) (اکر) (وصل) م (خواهی)
ایسترایسک (خون) قان (باید) کرلا (ت) سکا (خورد) بک (درگاه) وقتده (بیکاه)
وقتسز (معنای اشارتی) ای حافظلوش بره ناله ایلر سن رقوری ناله ایله عطا لوه ایره مر سن
اگر وصات الی الله ایسترایسک (المجاهدة ثورث المشاهدة) سرنجیه نیجه مدت ریاضات
و مجاهدات الیه مشقتلر چکوب هر دئم قانر بوتیق کر کدر که (والذین جاهدوا
فینا لنهدینهم سبلنا) آیت کریمه سی سرنجیه مظهر لطف الهی اولوب
واصل الی الله اوله سن

﴿وله ايضاً﴾

عیدست و موسم کل ساقی چار باد. * هنگام کل که دیده بی می قدح نهاده *

برام وکل زمانیدر ای ساقی شراب کتور کل وقتی کیم کورمشدر قدح شرابسر
فومش (مفردات) (عیدست) برامدر (موسم) زمان (کل) م (ساقی) م
(پیار) کتور (یاده) شراب (هنگام) وقت (کل) م (که) کیم (دیده)
کورمش (بی می) شرابسر (قدح) م (نهاد) فومش (معنای اشارتی) ای ساقی
کثر عشق انهی اولان بیرعد وصال و محبوب الیه انسیت و قربیت مانند زلال وقتی
شراب عبیق الهیه الیه قدح قلب و جامی پیر الیه محبوبه و صلت زمانی شراب قدحکنک
یوش اولسنی کیم لایق کورمشدر

زین زهد و پارسایی اگر فت خاطر من * ساقی بده شرابی تادل شود کشاده *

وزهد و بار ساقی بنم خاطر م یگرندی ای ساقی بر شراب ورتا که بزم کوکلز کشاده
اوله (مفر دات) (زبن) بوندن (زهـد) م (پار سایی) زاهدک (بگرفت)
طوتلدی و نفرت ایلدی (خاطر) م (من) بن (ساقی) م (بده) ویر (شراب) م
(با) و حدیثیه (تا) حتی (دل) کوکل (شود) اوله (کشاده) آچلش (معنای اشارتی)
بوریا و سعه ایله آوده اولان زهد و زاهد صوریدن کوکل یگرندی و نفرت ایلدی ای
ساقی شراب عشق الهی بر شراب لادنیدن و فیض و نفعات الهیدن بر شراب
ورتا که قلین: شرح و کوکلز کشاده اوله

صوفی کہ دی نصیحت میکرد عاشقانرا * امروز دیدمش مست تقوی بپا، داد، *

صوفی کہ دون عاشقوں نے نصیحت ایلر دی بو کون اتی تقواسنی بله و یرمش مست کوردم

(مفردات) (صوفی) م (دی) دون (نصیحت) م (میکرد) ایلردی (عاشقارا)
عاشقاره (امروز) بو کون (دیدم) کوردیم (ش) اتی (مست) م (تقوی) م
(بیاد) یله (داده) ویرمش (معنای اشارتی) من دخل دخل سرنبجه اول صوفی که دون
عاشقاره عشق ترکله نصیحت ایلردی لکن بو کون کندویه توفیق الهی ایله مشایخ
عظام بوزندن برفیض و برهت اریشوب آتی شراب عشق الهیه ایله مست و تقوی
صوریسی یله ویرمش و عاشق طاس ایلرکن کندویی عشق و درد الهیه یه
میتلا کوردیم

✽ این یک دوروزه دیگر کلراغنبی دان ✽ کرعاشقی طربجوی باساقیان ساده ✽

نورایی کوناک کلی بنه غنیت یل اگر عاشق ایسک محبوب ساقیلرله ذوق و طرب ایسته
(مفر دات) (این) بو (بک دو) رایکی (روز) (کوناک) (دیگر) بنه (کلرا)
کلی (غنیت) فرصت (یا) وحدتیه (دان) یل (کر عاشق) اگر عاشق ایسک
(طرب) ذوق (جوی) ایسته (باسا قیان) ساقیلرله (ساده) محبوب سادرو (معنای
اشارتی) بوسریعة الزوال اولان رایکی کونده اول محبوب حقیقی به وصلتی و تحصیل
قربیتی و کسب عشق و معرفتی فرصت و غنیت یل اگر عاشق صادق ایسک (اذا تخیرتم
فی الامور فاعینوا من اهل التور) خبری سر سنجیه نه لقات ماسوی الله دن مجرد
و ساده دل بوفاتی فی الله اولمش رجاله دن استهانت و ذوق روحانیت و عشق و معرفت
طلب الیه که سندیخی انترک نظر و همت الیه و اصل الی الله اوله من

کل رفت ای حریفان غافل چرا نشینید * بی بانک رود و چو کوبی بار و جام باده *

کلی کیتی ای حرفه لرنیچون غافل اوتورسر ساز سدا سنسر وچنک سز وبار سز
وشراب قد حسنر (مفردات) (کل) م (رفت) کتبی (ای حریفان)
ای مصاحبلر (غافل) م (چرا) نیچون (نشنید) اوتورسر (بی) نفی (بالک)
صوت و آواز (رود) ساز (چنک) آلت لهو (بی) نفی (یار) م (جام یاده) شراب
قدسی (معنای اشارتی) (الوقت سیف فاعل) سرنبجه ای عاشقلر عمر دو کتور محبوب
حقیقی به وصلت زمانی کیتی و کیده یور نیچون غافل اوتورسر علم و معرفت سز
و وعظ و نصیحت سز و ذکر و فکر خدا الیه القیت سز و شراب عشق الهیه بی تحصیل سز
و نیجه به دلک سرمایه و وصلت الی الله اولان جوهر عمری ضایع ایدرسز

✽ در مجاس صبحی دانی چه خوش نماید ✽ عکس عذار ساقی در جام می فزاید ✽

پلورمیں صبحی مجلسندہ بہ خوش کورنور ساقینٹ عذاری عکسی شراب قدحہ
دو شمش (معدات) (در) فی (مجلس) م (صبحی) صباح ایچانی شراب
(دانی) پلورمیں (چہ) نہ (خوش) م (نماید) کورنور (عکس) م (عذار)
یکافی (ساقی) م (در) فی (جام) قدح (می) شراب (فنا دہ) دوشمش
(معنی اشارتی) وقت سحر دہ و مہری اولان عشاقک مجلسندہ پلورمیں شراب
عشق الہی و نوال جذبات رح: نبی الہ تعالیٰ انوار ذات الہی عاشق صادق قدح

﴿ نى ﴾

(150)

(این يك دور و زده بكر كل را غنیمتی دان *
 كرامت قیام طرب جو ی با سابقان ساده)
 غنیمتی با حرف تنكبر عاشقی باضیر خطاب
 جو ی فعل امر مخاطب دلیله مناسبه
 و طرب مقدم مفعول * محصول یت *
 بو را یکی كوز دخی كلی غنیمت پیل اكر
 عاشق ایسك طرب به طالب اول ساده رو
 ساقبلرله یعنی كل زمانی را بكان كچور مه
 بلكه ساده رو ساقبلرله باده ایچمكه كچور
 (كل رفت ای حرف باز غافل چرا نشیند *
 بی بانك رود چنك و بی بار و جام باده) رود
 ونده س از قبلی مناسبه در * محصول یت *
 كل كندی ای باران نیچون غافل او طور رسز
 چنك قبلی آواز بنسز و بار سز و جام
 باده سز یعنی كل زمانی كچدی سز نیچون
 بویله او فائز كزی غفلتله كچور رسز
 س از و سز و بار و جام باده سز (در مجلس
 صبحی دانی چه خوش نماید * عكس
 عذار ساق در جام می فساد) دانی
 استفهامی متضمن فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر عكس عذار ساقی لایله در
 * محصول یت * صبحی مجلسنده بیاور بسن
 نه كوزل كوزنو جام میده در شمش ساقینك
 عذارى عكس یعنی زاده لطیف كوز نور

قلبته نه خوش واقع او اورونه کفیده انکشاف انوار جمال الله ظهور
ایسرکه تجلی حق ناکه آید اما بر دل آگاه آید و من طلب
العلی سهر الیالی

مطرب چو پرده سازد شاید اگر بخواند از طرز شعر حافظ در بزم شاهزاده

مطرب چونکه پرده دوز لایق در اگر اوقویه حافظ شمری طرز زدن شهرزاده
مجلسنده (مفردات) (مطرب) ساز جالان (چو) چونکه (پرده) م (مازد) دوز
(شاید) لایق (بخواند) اوقویه (از) من (طرز) علامت و کونه (شعر حافظ)
م (در) فی (بزم) مجلس (شاهزاده) م (معنای اشارتی) شول جواسیس
القلب اولان عارف بالله توجه قلب الیه اگر حافظک اسان غیبه شمر صورتند بیان
المذبحی اسرار طریقی و احوال عشاقی خلیفه الله اولان حضرت آدم علیه السلام
صالح و عارف بالله اولادری مجلسند اوقویه لایق در کالو و اولان عوام ناسک
مجلسند اوقویه اهل الله جند الله اولان کلامی فهم و ادراک استعدادی
یوقدر انکیچون اهل الله و اوردات الیه ظهور ایا این کلمات اسرار لایق لایق ظ هر نه
حل ایدوب ضلالت دوشه شلدر

وله ایضا

نصب من چو خرابات کرده است الله درین میانه بگو زاهد امر اچه کنه
چونکه خدا بنم نصیبی میخانه ایشدر ای زاهد بو اور تاده بنم کنه هم نه در (مفردات)
(نصب) م (من) بن (چو) چونکه (خرابات) میخانه (کرده است) ایشدر
(الله) خدا (درین میانه) بو اور تاده (بگو) سوله (زاهد) ای زاهد (مرا) بکا
(چه کنه) نه کنه و اردر (معنای اشارتی) ای زاهد خشک ازله و نجن قسم تاده
حق سبانه و معالی چونکه بنم نصیبی عشق و محبت و سودای مجنونیت ایشدر
(قل کل من عند الله) آیت کریمه سی سر بنجه نیچون هر بر ظهوراتی شئون حق
یلوب بکاطن و انکار ایلر سین ای زاهد بو اور تاده بنم کنه کنه وار که (الطرق الی الله)
بعد انقاس الخلاق (دینشدر)

کسی که جام میش در ازل نصب افتاد چرا بچشر کنند این کنه ازو در خوا
شول کیمه که ازله اکا جام می نصب دوشدی قیامتده بو کنه ای اندن نیچون سؤال
ایدرز (مفردات) (کسی) بر کیمه (جام می) شراب قدسی (ش) اکا (در ازل)
ازاده (نصب) م (افتاد) دوشدی (چرا) نیچون (بچشر) قیامتده (کنند)
ایدرز (این) بو (کنه) م (ازو) اندن (در خوا) سؤال (معنای اشارتی)
ای زاهد شول کیمه که ازاده اکا مقتضای عشق الهی اولان حالات واضطر ابا
و فریاد و فغان الیه صورت خرابات نصب دوشدی قیامتده بوسنک کنه زعم اید بک
حالات سینه لردن نیچون سؤال ایدرز ایتر که بوچون عشق سنک سکونت
پر با کدن مقبوسدر

بگو

(مطرب چو پرده سازد شاید اگر بخواند از طرز شعر حافظ در بزم شاهزاده)
نخواهد از طرز شعر حافظ در بزم
شاهزاده (پرده دن مر اد ساز دوزیدر
شاید اگر بخواند مصرع ثانی به
مر هوند طرز اسلوب و قاعده شاهزاده در
مراد سلطان منصورک اوغلیدر که
سابقا جوز اسخر قصیده سنده ذکر
کیمه بشدر * محصول بیت * مطرب
چونکه ساز نه دوز و پرده لایق در اگر
شاهزاده مجلسند حافظک شمری
طرز زدن بر ننه اوقویه دیکدر یعنی
حافظک شمری طرز زنده عاشقانه سوز ناک
بر شعر اوقویه شمری حافظ اوقویه
دیکدر (وله ایضا) (نصب من چو
خرابات) کرده است الله درین میانه
بگو زاهد امر اچه کنه * محصول بیت *
بنم نصیبی چونکه الله میخانه ایشدر
ای زاهد سوله بو اور تاده بنم کنه کنه هم نه در
یعنی قسم ازله چونکه بنم نصیب تاده
نوشلدر پس تاده ایچم کنه بنم کنه کنه هم نه در
(کسی که در ازل جام می نصب
افتاد * چرا بچشر کنند این کنه ازو
در خوا) کسی با حرف وحدت از نش شین
معناده نصیبه مقید در در خوا طلب
معناده در * محصول بیت * بر کیمه که
ازله اکا جام می نصب واقع اولدی
نیچون حشر ده بو کنه ای اندن طلب
ایدرز یعنی بر مصلحت که ازله مقدر و معین
اوله اول خصوص صد قولک نه کنه کنه
وار که اکا خطاب و عتاب ایا ل

بگو بصوفی سالوس خرقه پوش دورو * که کرده دست درازی و آستین کوتاه
ایکی یوزلو خرقه پوش مرانی صوفی به دی که دست درازی ایش و یکی فیصه
ایش (مفردات) (بگو) سوله (با) للملابسه (صوفی) م (سالوس) مرانی
(خرقه پوش) خرقه کچی (دورو) ایکی یوزلو (دست) ال (دراز) اوزون
(کرده) ایش (آستین) یک (کوتاه) فیصه (معنای اشارتی) اول هر بر مناهی
و متکراتی مرتکب اولوب و هر بر بحر مات و هر و هاته ان اوزادوب تقوی واجتناب
صورتی اظهار ایلین دیاه خرقه پوش و ایکی یوزلو مشفق صوفیه سوله مقول قول
بویت آتیدر

تو خرقه درازی برای با عمی پوشی * که تا بزرگ بری بندکان حق ازراه

سن خرقه بی ربا ایچون کبر سن که تا ربا الله حق تعالی که بندلانی اضلال اید سن
(مفردات) (تو) سن (خرقه در) م (ز) من (رای ربا) ربا ایچون (همی پوشی)
کبر سن (تا) حق (زرق) ربا بله (ری) ایل سن (بندکان حق) خدائک قولرینی
(ازراه) بولدن (معنای اشارتی) ی ضال و مضل اولان صوفی خرقه غیر الشکل
لاجل الاکل ایدوب سن خرقه بی ربا ایچون کبر سن و خنز بر صیدنه چقوب علم و دانش
بی خبر اولان عوام کانه و امی صید ایدوب صوبار سن و صورت حقده کور و یوب
حق تعالی که قولرینی از دیوب فسق و فجوره سوق ایدرسن

غلام همت رندان بی سرو پایم * که هر دو کون نیرزد به پیش شان یک کاه
بی سرو یارندلا همتک غلام که هر ایکی عالم انارک قنده بر صمانه دکن (مفردات)
(غلام) م (همت) م (رندان) لایق و بی قیدل (بی سرو پای) السزایا قمر
(هر دو کون) هر ایکی جهان (نیرزد) دکن (به پیش شان) آنارک او کنده
(یک کاه) بر صمان (معنای اشارتی) (رب اشعث) غبر او اقدم علی الله لایره
خبری سر بنجه شول عالم نیرزد ایدوب انجیق حضرت الله دن غیری مقصودری
اولوب عسلاقه دنیا دن بی قید و لایق بی سرو و با قلدران حقیقه نیرک غلامیم که ایکی
جهان آنارک قنده بر صمان چو بنه دکن که انتر (و هما خرا مان علی اهل الله)
مر تبه سنک اهلار بدر

مراد من زخرابات چونکه شد حاصل * دلم زدمر دس و کشت خانقاه سیاه

بنم مراد چونکه میخانه دن حاصل اولدی قلم مدرسه و خانقاه دن سیاه اولدی
(مفردات) (مراد) م (من) بن (ز) من (خرابات) میخانه (چو) چونکه
(شد) اولدی (حاصل) م (دلم) کوکام (ز) من (مدرسه) م (کشت) وادی
(خانقاه) نکیه (سیاه) م (معنای اشارتی) چونکه بکا قح و فتوحات وصات
ای الله حضرت الله عشق و محبت الیه دست و مستغرق اولان قندران حقیقه نیر
یوزندن اولجیق مدرسه اهلی علماء ظ هرک مغرور و متکبر نفسلر دن و خانقاهک تغیر
الشکل لاجل الاکل ایش مرانی وضال و مضل صوفیلر سنک مکر و تلبس انلر دن

دکن یعنی ایکی جهانی بر چو به آلر دنیا به کمال استغفارندن (مراد من زخرابات چرن که شد حاصل * دلم زدمر دس و کشت خانقاه سیاه)
* محصول بیت * بنم مراد چونکه میخانه دن حاصل اولدی کوکام مدرسه و خانقاه دن فرردی یعنی صوغودی و اوصادی دیکدر

(بگو بصوفی سالوس خرقه پوش دورو * که کرده دست درازی و آستین کوتاه)
دورو با حرف صله و اضافت لری بیاید لدر که حرف رابط صفت دست دراز وصف ترکیبی ال اوزونانی و با حرف مصدر کردنک
مفعول و او حرف عطف آستین

معطوفدر دست تقدیری و آستین کوتاه
کرده است * محصول بیت * ایکی یوزلو
خرقه پوش سالوس صوفی به سوله انجیلین
صوفی که ال اوزونانی و آستینی کوتاه ایش
یعنی یو ایکی ایشی ایلین صوفی به سوله
مقول قول کلجک بندر (تو خرقه در)
ز برای ربا عمی پوشی * که تا بزرگ بری
بند کان حق ازراه (که حرف بیان
و تا حرف تعابیل بزرگ با حرف سبب بری
فعل مضارع مفرد مخاطب ایلندن
دیکدر به کان مقول صریحی و بزرگی
غیر صریحی ازراه ده بوله در * محصول
بیت * ای صوفی سن خرقه کی ربا اشک
ایچون کبر سن ناکه الله قولرینی بولدن
ایلته سن یعنی ربا خرقه سنی کیدیک
بند کان خدایی اضلال ایلک ایچوندر
بلکه خدای بیله الدامق قصد ایدرسن
کندی زعم فاسد کاه (غلام همت رندان
بی سرو پایم * که هر دو کون نیرزد به
پیش شان یک کاه) غلام همت رندان
بی سرو پایم و بیاید در بی سرو پای
مقید اولوب بی پروا لایق کرن کیمه به
دیر که حرف تعابیل نیرزد فعل نفی استقبال
مفرد غائب دکن دیکدر به حرف ظرف
پیش شان اضافتی لامیه در شین ضمیر غائب
الف و تون ادات جمع ضمائر الف و توله
جمع اولور مثلاً پیش شان و پیش مان
و پیش تان دیرل و ضمائر ماضی مفتوح
واوزد انما الا ضرورت وزن ایچون
بعض مقامده ساکن او قورنه کیم
حضرت مولانا جامی سجده الابرارده
یکسینی بیله برینده جمع ایش بیت *
عشق بحر از دشتان سرو برزد * و آتش
شوقی بجان شان درزد * محصول بیت *
لایق و بی سرو یارندلا همتی قولی م که
ایکی عالم آنارک قنده بر صمان چو بنه
دکن یعنی ایکی جهانی بر چو به آلر دنیا به کمال استغفارندن (مراد من زخرابات چرن که شد حاصل * دلم زدمر دس و کشت خانقاه سیاه)
* محصول بیت * بنم مراد چونکه میخانه دن حاصل اولدی کوکام مدرسه و خانقاه دن فرردی یعنی صوغودی و اوصادی دیکدر

(برو کدای در هر کدای حافظ *
 مراد خویش نیانی مکر بشی * الله)
 کدای بلخی و فقیر کیمه به درل * محصول
 بیت * ای حافظ و ار هر فقیر کدای قبول
 دینچی سی اوله یعنی هر محتاجه محتاج
 اوله زیرا کندی مرادی یکی بولماز سن
 مکر شی * الله یعنی مرادی غنای
 معاینیدن بولور سن معاینیدن عربان
 و خالیدن بولور سن یعنی وصول الی الله
 دیر سک واصل او نلردن دله که فیض
 بوله سن شی * الله اصلی شایا الله در
 بر مقدر فکرمه و بولور اعطی و احسن لی
 شایا دیکدر پس کثرت استعانه الله عامل
 متبرک و معجزه او ابدی (وله ایضا)
 (ناکهان پرده بر انداخته یعنی چه *
 مست از خانه برون ناخته یعنی چه)
 پرده در مراد حجاب در قافیه و واقع اولان
 با ضمیر خطا بدر و همزه حرف توسل
 * محصول بیت * ناکهان پرده حجابی
 بر افش سن یعنی نه حاصلی بوله ایلیکن
 غرضک ندر دیکدر خانه دن مستانه
 طشره سرکش سن یعنی نه دیک ایسترسن
 حاصلی بوله ایلیکن غرضک نه (زلف
 در دست صبا کوش بفرمان رقیب *
 اینچنین با همه در ساخته یعنی چه)
 در ساخته امتراج و اختلاط ایش سن
 دیکدر * محصول بیت * زلفک صبا الله
 قوافل رقیب قوله در هر کله بونچیلین
 امتراج و اختلاط ایش سن یعنی نه دیک
 ایسترسن یعنی بوندن غرضک ندر
 (شاه خوبانی و منظور کدای شده *
 قدر این مرتبه نشاخته یعنی چه)
 و شده * ده یار ضمیر خطا بدر * محصول
 بیت * سن مجبور شاه سی و کدالک
 منظوری و مقبول اولش سن بومر تبه نک
 قدرین بیلمش سن نه دیک ایسترسن

کوکام نغرت ایدوب بکردی

برو کدای در هر کدای حافظ * کدای مراد نیانی مکر بشی * الله

پوری ای حافظ هر کدای قبول سنک سائلی اوله زیرا بومرادی بولور سن مکر
 شی * الله بولور سن (مفردات) (برو) کیت (کدای) سائل (در) قبول (هر کدای)
 هر فقیر (مشو) اوله (حافظ) م (این) بو (مراد) م (نیانی) بولور سن (مکر)
 الا (بشی * الله) الله قبول سن بولور سن (معنای اشارتی) پوری ای حافظ مسبب الاسباب
 اولان حضرت الاهی بلوب و حضرت الاهی اتکال و اعتمادی اولوب عوام
 قبولنده دینی دنیا به دشمنک سائلک ایدین علماء غافلار و مشایخ صور بلر قبول سنک
 سائلی اوله زیرا بولور سن مرادی بولور سن مکر حضرت الاهی قبول سنک
 و خاصان حق اولان اهل الاهی قبول سن سؤل و لایه و نیاز ایتمک بولور سن

وله ایضا *

ناکهان پرده بر انداخته یعنی چه * مست از خانه برون ناخته یعنی چه *

ناکهان پرده یعنی رفع ایش سن یعنی نیلدک خانه دن طشره مست ایش سن یعنی نیلدک
 (مفردات) (ناکهان) اکسزین (پرده) م (بر انداخته) بوقاری آیش سن (یعنی
 چه) نه (مست) م (از) من (خانه) م (برون) طشره (ناخته) ایش سن
 (یعنی چه) نه (معنای اشارتی) پیر شفیق و آگاه مریصد صافه تریه و نصیح
 باینده زجر و تو بخیاله پیور که ای ولد معزیم وای او غلج غم سن نفس و هوا که تابع
 اولوب اکسزین حیا پرده سن رفع ایش سن یعنی نه ایلدک خانه دن طشره مست و بی
 ادبانه ایش سن و سرعته کشسن یعنی نیلدک ایوبی ایلدک ظن ایدرسن

زلف در دست صبا کوش بفرمان رقیب * اینچنین با همه در ساخته یعنی چه *

زلفک صبا الله کوشک رقیب فرمانده جیمه سن بوله متابعت ایش سن یعنی
 نیلدک (مفردات) (زلف) م (در) فی (دست) ال (صبا) م (کوش) قولاق
 (یا) للملابسه (فرمان) امر (رقیب) م (اینچنین) بونچیلین (با همه) جیمه سن
 (در ساخته) دوزلشن (یعنی چه) نیلدک (معنای اشارتی) بی ادبکی کور که
 محل فیض خدا و منبع خلق غلیم و علم و حکمت لایحی اولان قلب هوای نفسانیه
 الله و کوشک نفس و شیطانی حکم و فرمانده بولور سن اولان نفس و عدومین
 اولان شیطانه بوقدر تبعیت و بوقدر رخصت و بر مکله یعنی نیلدک کندی بایوب
 زیاد خطا ایلدک

شاه خوبانی و منظور کدای شده * قدر این مرتبه نشاخته یعنی چه *

خو بلرک شاهین کدالک مجبوری اولش سن بومر تبه نک قدرین اکلا مشسن یعنی
 نیلدک (مفردات) (شاه خوبانی) کوزلر شاهین (منظور) محبوب (کدایان)
 فقیر (شده) اولش سن (قدر) م (این) بو (مرتبه) م (نشاخته) اکلا مشسن
 (یعنی چه) نیلدک (معنای اشارتی) ولقد کرمانی آدم و جلناهم فی البر و البحر

آیت *

آیت کریمه سی سر نجه ای سالک صادق سن ظاهر و باطن علوم لدنیه نک و اسرار
 غیبیه الیه نک محرمی تاج کر منایله جیع اخو بلرک شاهی و متصرف عالم اولغه
 مستعد سن علم و دیندن و فیض و عشق و معرفت الیه دن بی بهره اولان کدایان
 حقیقتلرک مغبوطی و محبوبی اولش سن بومر تبه عظمتلرک قدرین اکلیوب نفسک
 و شیطانه تبعیت ایل خطا ایدوب کندی خور و حقیر ایش سن یعنی نیلدک

نه سر زلف خود اول تو بدستم دادی * باز از پای در انداخته یعنی چه *

کندی زلفک اوجنی اول سن بنم الیمه و برمد کی کبر و بی ایاقدن آیش سن یعنی
 نیلدک (مفردات) (نه) نفی (سر) اوج (زلف) م (خود) کندی (اول) م
 (تو) سن (بدستم) الیمه (دادی) و برمدکی (باز) کبرو (م) بی (از پای)
 ایاقدن (در انداخته) آیش سن (یعنی چه) نیلدک (معنای اشارتی) اول اراده
 و اختیارک زمانی بنم الیمه و رطب اطاعت و متابعت ایلدک عاقبت هوای نفس نه تابع
 اولوب اول عهد و بیعتی بوزوب بی کولدن چیر مشسن یعنی نیلدک ایوب ایلدک

سخت رمن دهان گفت و کسر میان * و زمین تیغ عاخته یعنی چه *

سوز سنک دهانک رمنی و قوشاق سنک میانک سرنی دیدی و اور نادن بر تیغ چکمشسن
 یعنی نیلدک (مفردات) (سخت) سوز (رت) سنک (رمن) اشارت (دهان) اغر (گفت)
 دیدی (مکر) قوشاق (سر) م (میان) پیل (و زمین) دخی بلدن (تیغ) قیلچ (یا)
 (آخته) طشره چکمشسن (یعنی چه) نیلدک (معنای اشارتی) ای طالبی ادراک
 (و لغز فیه فی الحن اقول) آیت کریمه سی سر نجه سنک قولک و فعلک قیلچک اغوجاچنی
 و مرض و فسادنی خبر و بر که (کل اناء بر شحیمافیه) در (و لکن لا یحبون الناصحین)
 آیت کریمه سی سر نجه سکا شفت و نصیحت مژدن ایچون بزه قیلچکوب بغض و عدوات
 ایش سن یعنی نیلدک کندی جانکه قصدا ایدوب کندی کی هلال ایلدک

هر کس از مهر تو بنفش مشغول * عاقبت با همه کی باخته یعنی چه *

هر کس سنک محبتک سک سندن بر نقشه مشغول عاقبت جیمه سن اگری او نامشسن
 یعنی نیلدک (مفردات) (هر کس) م (از) من (مهر) سک و دامنه (مهر) محبت
 (تو) سن (بنفش) بر نقشه (مشغول عاقبت) م (با همه) جیمه سن (کی) اگری
 (باخته) او نامشسن (یعنی چه) نیلدک (معنای اشارتی) هر کس سکا حسن
 ظن ایدوب هر پری بوزدن سنده بر از حسن حال وارد در ملاحظه سیه سکا محبت ایش سن
 کانه سنک محبتکی قایلر سیه سکله الیه اور کی نفس ایش سن ایدوب عاقبت بوسنک نفس
 و شیطانه تبعیت سیه سکله فاسد اولوب سن انلر سو ظن و غرور ایتمکله
 صالحلر ارا سنده مغبوط اولش سن یعنی نیلدک کندی ایلدک

حافظ در دل تنگ چو فرود آمد یار * خانه از غیره برداخته یعنی چه *

ای حافظ یار چونکه سنک قلبک نزل ایلدی خانه بی غیردن تخلیه ایش سن
 یعنی نیلدک (مفردات) (حافظ) م (در) فی (دل) کول (تنگ) طار (ت) سنک

فی *

۱۲۶

(نه سر زلف خود اول تو بدستم دادی * باز از پای در انداخته یعنی چه) * محصول بیت * کندی زلفک اوجنی اول بنم الیمه

و برمد کی استفهام انکار بدر
 یعنی و بر دیکه ایا غمدن برا قدک
 یعنی نه دیک ایسترسن حاصلی اول بکا
 رعایب ایلدک صکره اهانت بس بوله
 ایلدک مرادک ندر (سخت سردهان
 گفت و کسر میان * و زمین تیغ عا
 آخته یعنی چه) سخت نای خطا ب
 معناده دهانه مقید در آخته فعل ماضی
 مقدر مخاطب آختن دن مشتق برای
 قیندن چیقار معنه درل * محصول بیت *
 کلامک سر دهانک سوبلیدی و قوشق
 سربلک و بویکیستک ارا سنده قیلچک
 بکاچکمش سن یعنی نه دیک ایسترسن
 یعنی بونلرک سرنی بن فاش ایلدک بکا قیلچ
 چکمشنک اسلی ندر (هر کس از مهر
 مهر تو بنفش مشغول * عاقبت با همه کی
 باخته یعنی چه) بونده مهره دن مراد
 زرد او بونده طاسد قود قیلر زاردر
 و نقشدن مراد زارک نقطه لیدر مهر دن
 مراد بونده محبتدر * محصول بیت *
 هر کیمه نک محبتک مهره سندن بر نقشه
 مشغولدر یعنی کیمی بیج و کیمی شش
 نقشه مشغولدر عاقبت جیع مشغوللرله
 اگری او نامش سن یعنی نه دیک ایسترسن
 یعنی احبابه جفا او بونی او نلادک حاصلی
 سکا محبت ایلدک جفا ایلدک اصلی ندر
 (حافظا در دل تنگ چو فرود آمد یار *
 خانه از غیره برداخته یعنی چه) فرود آمد
 فویدی دیکدر برداختن لفظ مشترکدر
 بر نشدن تمام ایلک و بوشالقی یعنی خالی
 بطلق بس ندر آخته خالی قیلمش سن دیکدر
 * محصول بیت * ای حافظ سنک تنک
 دلکه چونکه بارقوندی خانه دای
 اغیاردن خالی قیلمش سن یعنی نه دیک
 ایسترسن فارمیده یعنی چه دید کلری
 مقامه ترکیده یعنی نه درلر بس معنای
 یایلدک دینلر یعنی نیلدک دیکک کرک

(شی می گفت چشم کس ندیدست * زمر وارید کوشم در جهان به) مر وارید می کشی و رانک سگونله انجو به در کوشه اضافتی
لا میه در * محصول بیت * جانان بر کجه سو بارید که جهان به بنم قولانم انجوسی کی انجوی کیمه نک کوزی کورم شد یعنی بنم
مر وارید بی نظیر عالم در پس خواجه پیور که (سخن اندر دهان دوست کوهر * ولیکن گفته حافظا زان به) دوستدن مراد می گفتن فاعلی
اولان جاناندر کوهر کاصلی کوهرست در ضرورت وزن انجیون تخفیف قیلندی گفته حافظ لایمه مقول حافظ دیکدر یعنی نظم شریفی
از ان اشارتی مر وارید جانانه به در * محصول بیت * دوستک آغزنده سوز کوهر در زمر وارید کوشم دیش ابدی پس بارک سوزی

۵۰۴

ای اعمال صالحه لاله و ریاضات و مجاهدات الهی جهاد اکبر ده عدوی نفسی قهر
وزجر له خور و حقیر اندیجی عاشق صادق صادق صافن حال که مغرور اولوب طریقت
پیرلر نیک فصیحندن اعراض و کلاملرینه مخالفت ایله زیرا پیر آگاه رانی سنک
تخت جوانکدن و حسن تدبیر کردن بکدر بواحوال و اسرار راه عشق عقلاک
وراسته در همین پیر آگاهه تسلیم اوله سن

نهی می گفت چشم کس ندیدست * زمر وارید کوشم در جهان به

بر کجه دیدی کیمه نک کوزی کورم شد جهان به بنم قولانم اولان انجو دن یک
(مفردات) (شی) بر کجه (می گفت) دیدی (چشم کس) کیمه نک کوزی
(ندیدست) کورم شد (ز) من (مر وارید) انجو (کوشم) قولانم (در) فی (جهان)
(به) یک (معنای اشارتی) بر کجه محبوب دیدی کیمه نک کوزی کورم شد انجوسی
پیرلر نصیحندن بنم قولانم اولان مر وارید نصیحتی که جهان به اولیا و مشایخ
انجوسی لطیف نصیحتلرند ن کوزل بر جوهر یو قدر

سخن اندر دهان دوست کوهر * ولیکن گفته حافظ از ان به

دوستک دهانده سوز کوهر در ولیکن حافظ سوزی اندن یکسر (مفردات)
(سخن) سوز (اندر) فی (دهان) اغر (دوست) م (کوهر) م (ولیکن) م (گفته) سولمنش
(حافظ) م (از ان) اندن (به) یک (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقت ذات شریفه
قام اولان کلامی بر جوهر در که لایق له در لیکن اول ذات محبوبه قائم اولان کلامی
فیض وفائده جهتندن حافظ اول کلام اسرارانی اظهار ایلی اول کلام مکتم
اولسندن بکدر معنای الله باسرار کلامه القدیم بجهاد حبیه محمد المصطفی
صلی الله تعالی علیه و سلم

حرف الباء

ای دل بکوی عشق کذاری نمیکنی * اسباب جمع داری و کاری نمیکنی

ای کوکل عشق محله سته بر کذار ایلسن اسبابی جمع طوئارسن و بر کار ایلسن
(مفردات) (ای دل) ای کوکل (با) للالبسه (کوی) محله (عشق) م (کذاری)
بر کچید (نمیکنی) ایلسن (اسباب) م (جمع) م (داری) طوئارسن (کاری)
برایش (نمیکنی) ایلسن (معنای اشارتی) ای کوکل نیجه بر هوای نفس که تابع اولوب
باعث خلقت اولان عشق و معرفه الله تحصیل سستی ایلسن من بحمد الله جمعیت
قلب و تحصیل عشق و معرفه الله سیلری اولان صحت وجود و قوت و قدرت عمل
صالح و فراغت قلب و عدم موانع سته واریکن بوانعت عظمتی انجیون ماخلق
لهنه صرف ایلیوب آخرت عملن ایلسن

چوکان کام در کف و کوی نمی زنی * بازی چنین بدست و شکاری نمیکنی

مراد چوکانی الکنه و بر طوب اور من سن الکنه بونجیلین بر طوغان وار بر شکار
ایلسن (مفردات) (چوکان) م (کام) مراد (در) فی (کف) ال (کوی)

بر طوب

حاله رو با حرف عطف شکاری با حرف وحدت و با حرف تنکیر نمیکنی اخباره و انشایه متحملدر ایلسن و یا ایلسن * محصول بیت * دلنه
خطاب ایدوب پیور مراد چوکانی انده حال بو که طوب اور من سن یعنی کوی مقصودی چلرسن و یا چلرسن بونجیلین طوغان الکنه در
حال بو که شکار ایلسن و یا شکار ایلسن یعنی چوکان فرصت الکنه ایکن کوی مرادی فایز سن و یا فایز سن بونجیلین ریا الکنه
در و شکار دولت ایلسن و یا ایلسن مین یعنی باز مساعده الکنه در اما شکار وصال جانان ایلسن و یا ایلسن مین چنین الفظ کتابه دندر
یعنی فرصت و مساعده حاصلی مرادک حصوله قدرت و قوت و اراما سعی جیلده افعال وار

۵۰۵

بر طوب (نمی زنی) اور من سن (بازی) بر شاهین (چنین) بونجیلین (بدست)
الکنه (شکاری) بر صید (نمیکنی) ایلسن (معنای اشارتی) حکمت و لطف الهیه الیه
حصول مراده سبب اولان اراده و اختیار الکنه میبدان محبتده عبادات و طاعات
طوب اوروب مرادک حصوله سعی ایلسن الکنه بونجیلین بر شاهین قوی و بر
فرصت جلی واریکن انجیون بر صید معرفه الله ایدوب فریت کامله تحصیل
ایلسن سن

این خون که موج میرند اندر جگر ترا * در کار رنگ روی نکاری نمیکنی

بو خون که سنک جگر که موج اور بر نکارک بوزی رنگک ایشنه صرف ایلسن
(مفردات) (این) بو (خون) فان (موج) م (میرند) اور (اندر) فی (جگر) م
(ترا) سنک (در) فی (کار) ایش (رنگ) م (روی) بوز (نکار) محبوب (یا)
وحدتیه (نمیکنی) ایلسن (معنای اشارتی) بو جگر که طائفه اوران فان که
صو اوایوب دیدل کدن روان اولغله جالب رحمت الهی و باعث انکشاف اسرار
نامتاهی سنده اسناد واریکن کوز یا شلری جوهرنی کیمه و کوندز کوزل کدن
روان ایدوب عشق و معرفه الله ظهور رله مقبول در کاه الهی اوامسه
انجیون سعی ایلسن

مشکین از ان نشد دم خلقت که چون صبا * برخاک کوی دوست کذاری نمیکنی

سنک خلقت نفسی اول سیدن مشکین اولمدیکه صبا کی دوست محله سی خاکی اوزر
بر کذر ایلسن (مفردات) (مشکین) مشکلی (از ان) اندن (نشد) اولمدی
(دم) نفس (خاک) خلقت (ت) سنک (چون) ش (صبا) م (بر) علی (خاک)
ط. پراق (کوی) محله (دوست) م (کذاری) بر کچید (نمیکنی) ایلسن (معنای
اشارتی) تخلف و باخلاق الله و اتصفوا بصفات الله خبری سر نجه سندن اخلاق
جیده آثار لری اول سیدن ظاهر اولمدی که صبا کی در کاه حق بوز اوروب بوستان
حقیقه اوغرابوب وارث پیغمبر بر صاحب خاق عظیمه ظاهر اوطان تبیت کلیه اله
اقتضای اثر رسول الله ایلمش سن

ترسم کزین چون نبری آستین کل * کز کاشنش تحمل خاری نمیکنی

فور قمر که بوچندن بیکنی کل طوئاربوب ایلمش سن زیرا آک کاشنش بر شاره نحر
ایلسن (مفردات) (ترسم) فور قمر (زین چمن) بو باغچه دن (نبری) ایلمش سن
(آستین) یک (کل) م (که) زیرا (کاشنش) م (ش) آک (تحمل) م (خار)
دیکن (یا) وحدتیه (نمیکنی) ایلسن (معنای اشارتی) فور قمر که باغ وحدتدن
وروشه عشق و معرفه الله آستین قلبه بر کل معرفت حاصل اید مر من زیرا اول
محبوب حقیقت کلشن غیبه و راه عشق سنده (ما اوذی نی مشل ما اوذت)
حدیث شریفی سر نجه اذای حلقه و ریاضات و مجاهدات و طاعات و عبادات مشفته
تحمل و صبر ایلسن

حرف ی

۱۲۷

این خون که موج میرند اندر جگر ترا

در کار رنگ روی نکاری نمیکنی (که حرف
بیان و با حرف رابط صفت در کار رنگ
روی نکاری در حرف صله و اضافتی
لایمه رد رنگاری با حرف وحدت نمیکنی
اخباره و انشایه متحمل * محصول بیت *
بوقان که سنک جگر که موج اور آتی
رنگارک رنگ روی ایشنه صرف ایلسن
یعنی بر نکاره مبتلا اولوب انک محبتله
کوز کدن فان دو کوب آتی سرخ رو
ایلسن و یا ایلسن مین حاصلی خون
جگری جانانک ایشنه صرف انک کرک
(مشکین از ان نشد دم خلقت که چون
صبا * برخاک کوی دوست کذاری نمیکنی)
از انادات تعلیل انجیون دیکدر دم نفس
خلق خوی مناسنه در که حرف تعلیل
چون صبا مصراع ثانی بهر هوند
کذاری با حرف وحدت و یا تنکیر نمیکنی
بونده اخبار مناسنه در انجی * محصول
بیت * سنک خلقت نفسی انجیون
مشکین و خوشبوی اولمدی زیر خاک کوی
دوسته کدر ایلدک صبا کی یعنی صباک
نفسی خو شبوی اولد یعنی خاک کوی
دوستدن مر واریدوب اندن کسب
و باحظیه اولد بیکچو ندر (ترسم کزین
چون نبری آستین کل * کز کاشنش تحمل خاری
نمیکنی) ترسم فعل مضارع متکلم و حده
در قور قمر دیکدر کزین که حرف بیان
نبری فعل انی مستقبل آستین کل بیایه
کز که حرف تعلیل کاشنش شینی چنه
راجعه در تحمل خاری مصدرک فاعله
اضافه در نمیکنی اخبار در * محصول
بیت * فور قمر که بوچندن بیکنی
عشق دن کل یکنی ایلسن سن یعنی کلشن
متنعم اولز سن زیرا کلشن دن بر خار
تحمل ایلسن یعنی سکا وصال جانان
میسر اولز زیرا اغبار و رقیار حته
تحمل ایلسن

(ساغر لطیف و پریمی و می افکنی بخاک * واندیشه از بلای خجاری نمیکنی) ساغر لطیف میند او خبر و او حرف عطف

﴿ ۵۰۶ ﴾

﴿ ساغر لطیف و پریمی و می افکنی بخاک * واندیشه از بلای خجاری نمیکنی ﴾

ساغر لطیف و پریمیدر و آتی خاکه بر اغورسن رخسار بلاسندن فکر ایلرسن (مفردات)
(ساغر) قدح (لطیف) م (پریمی) شرابله طلو (افکنی) براغورسن (بخاک)
طبرغه (اندیشه) فکر (از) من (بلا) م (خجاری) سکر (یا) وحدتیه (نمیکنی) ایلرسن
(معنای اشارتی) سنک لطیف فایکده علم و معرفت و عشق و محبت استعداد و قدرت
وارد لکن سن جیفه دنیا بله و نه لقات ماسوا ایله و مشتهیات نفس و هو ایلله مغرور اولوب
(لاتقربوا الصلوة واتم سکارتی) آیت کریمه سی سر نجه سکران موته قدر آیلوب
درگاه حقندن جدا ایلدیمی غفات سر خوشافتنک بلاسندن تفکر ایلرسن

﴿ در آستین جان تو صد ناله مدرجست * واز افسدای طره باری نمیکنی ﴾

سنک جانک یکنده یوز ناله درج اولمشدر و آتی بر بارک طره سته فدا ایلرسن (مفردات)
(در) فی (آستین) بک (جان) م (تو) سن (صد) یوز (ناله) کوبک مسکی
(مدرجست) درج و ادخال اولمشدر (از) آتی (فدا) م (طره) اوک صابج که
زافسدر (بار) م (یا) وحدتیه (نمیکنی) ایلرسن (معنای اشارتی) سنک مظهر
انوار تجلیات ذات الهی اولان روح اطیفکده وصلت الی الله قابلیت و طبقات اعلائی
علیه واصل اولغه قدرت وارد ذات و نهاد کده وضع اولان استعداد فطره و کرامات
انسانیه و فطرات الهیه سبیله سعی و غیرت ایدوب (وایغوا الیه الوسیلة) آیت
کریمه سی سر نجه بر مرشد کامل و اوب وصلت الی الله تحصیلته جهد و نیت ایلرسن
و نجلی دایمی دولت و بولیم دیرسن

﴿ حافظ برو که بندگی بارگاه دوست * کر جله میکند تو باری نمیکنی ﴾

ای حافظ بوری که دوستک بارگاهی بند لکنی اگر جله ایدر حیف که سن ایتمه سن
(مفردات) (حافظ) م (برو) کیت (بندگی) قوللق (بارگاه) اجازت یری
(دوست) م (کر) اگر (جله) م (میکند) ایدر (تو) سن (باری) حیف
(نمیکنی) ایتمه سن (معنای اشارتی) وان من شیء الا یسبح بحمده و لکن لاتفههون
تسبیحه (آیت کریمه سی سر نجه ای حافظ هر مخلوق اسانجه و حالجه حضرت
الهی ذکر و معرفت اوزره اولوب سن اگر مخارقاتدن ایکن هر نفس حضرت الهک
ذکر و فکندن و طاعات و معرفتدن غافل اولورسک حیف و هلاک سنکیوندر
عصمت الله تعالی من شرور انفسنا و سببنا و حفظنا من الغفلة المهدکة لنا آمین
یا مبین بجهام سید المرسلین صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ ای دل آندم که خراب از می کلکون باشی * بی زرو کج بصد حشمت قارون باشی ﴾
ای کوکل اولدم که قمر می شراب ایله خراب اوله سن زرو خزینه سن یوز قارون عظمتیه
اولورسن (مفردات) (ای دل) ای کوکل (آندم) اول نفس (خراب) م (از) من
(می) شراب (کلکون) کل کبی (باشی) اوله سن (بی زرو) آتونسز (و کج) خزینه سن

﴿ یا ﴾

می کلکون قرینه سید و ارباشی فعل مضارع مخاطب حشمت قارون لامیه * محصول بیت * ای کوکل اولوقت کمی کلکوندن مست و خراب
اولور سن زرو خزینه سن یوز قارون حشمتیه اولور سن یعنی یوز قارون دکا و حشمت و عظمت صاحبی اولور سن حاصلی مستانه لک
سبیله دنیا و ما فیها دن بی نیاز اولور سن دیکدر

(در مقامی که صدارت بفقیران بخشند * چشم دارم که بجای از همه افزون باشی) مقامی یا حرف وحدت که حرف رابط صفت
صدارت صدر هر فتنه اوله دیرل یوندر که مجلسک باشنه صدر مجلس دیرل مصدوری صدارت کلور اما یوندر حشمت
و عظمت معنایه در چشم امید معنایه در که حرف بیان بجای یا حرف ظرف جاه منصدر * محصول بیت * بر مقامه که عزت
و حرمتی فقیرل بغشالر امیدم وار که منصبه جیبندن زیاده اوله سین یعنی فقری زیاده اوله رعایت زیاده اوله بوس بن افقر تاسم
بکار رعایت زیاده اولی کر کدر (در ره منزل
﴿ ۵۰۷ ﴾

(یا) لامیه (صد) یوز (حشمت) عظمت (قارون) م (باشی) اولورسن (معنای
اشارتی) ای کوکل اولدم که جکر لری خون ایدیمی شراب عشق ایلیدن مست و خراب
اولوب قانی فی الله و باقی بالله مرتبه سن بوله سن خزینه سن و آتون سن سلطان
حقیقت اولوب یوز در او عزت و عظمتله قارون کبی متصرف خزان عالم اولورسن
﴿ در مقامی که صدارت بفقیران بخشند * چشم دارم که بجای از همه افزون باشی ﴾

شول بر مقامه که صدارتی فقیرل بغشالر امید طو تارم که عزت و جاهله جله دن زیاده
اوله سن (مفردات) (در) فی (مقام) م (یا) وحدتیه (صدارت) دوات و سلطنت
(یا) لامیه (فقیران) م (بخشند) بغشالر (چشم) امید (دارم) طو تارم (بجای)
منصب ایله (از همه) جله دن (افزون) زیاده (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) (اذ نم)
الفقر فهو الله (حشمت شرابی سر نجه شول مقامه که فقر تابه ایشکله کتدوبه
دوات و سلطنت حقیقه بخش ایدل امید طو تارم که عزت و جاهله جله دن
زیاده اوله سن

﴿ در ره منزل لیلی که خطر هاست در آن * شرط اول قدم آنست که بخون باشی ﴾

ایلاک منزل یولنده که آند خطرل وارد اول قدم شرطی ایلدر که بخون اوله سن
(مفردات) (در) فی (ره) یول (منزل لیلی) م (خطر ها) خطرل (است) وارد
(در آن) آند (شرط اول قدم) م (آنست که) اولدر که (بخون) م (باشی) اوله سن
(معنای اشارتی) محبوب حقیقی اولان حضرت الهک عشق یولنده بی نهایت خطرل
وارد یو خطرل دن خلاصه واصل الی الله اولفتک اول قدمک شرطی عشق مجازیه
اولان بخون لیلی کبی مال و جاه دنیا و عقل معاشی ترک ایدوب کلی ماسوی الله دن
تجربله قانی فی الله مرتبه سن اوله سن

﴿ نقطه عشق نمودم بیهوشان سهو مکن * ورنه چون بنکری از دایره بیرون باشی ﴾

سکا عشق نقطه سنی کوسترم آگاه اول سهو ایلله یوخسه چور نظر ایدم سن داره دن
طشره اولور سن (مفردات) (نقطه) م (عشق) م (نمودم) کوسترم (بنو) سکا
(هان) آگاه اول (سهو) م (مکن) ایلله (ورنه) یوخسه (چون) چونکه (بنکری)
نظر ایدم سن (از) من (دایره) م (بیرون) طشره (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) ای عاشق
صادق بیت سابقک اشارتده عشق صادق و حقیقیک اصرارندن و نتیجه سندن
سکا بر نقطه و بر ذره کوسترم آگاه اول تفکر و یقین الیه موجبجه علم سعی ایلله سهو ایلله
یوخسه حقیقت حاله نهار ایدم سن دایره عشقندن طشره اولور سن

﴿ کاروان رفت و تودر خواب و بیابان در پیش * کی روی ده که پرستی چکی چون باشی ﴾

کاروان کندی سن خوابه سن بیابان او ککده در قیچ کیدرسن بولی کیدن صوررسن
نیلرسن نیجه اولورسن (مفردات) (کاروان) م (رفت) کندی (تو) سن
(در خوابی) او یقوده سن (بیابان) چول (در پیش) او ککده (کی) قیچ (روی)
کیدرسن (ره) یول (زک) کیدن (پرستی) صوررسن (چکی) نیلرسن (چون باشی)

بر بیابان وار پس کیدن کاروان آرد نیجه کتک لازم اما سن محض غفلتکدن تامل ایلرسن چن کیدر سن و بو بی حد و غایت
بیابانه بولی کیدن صوررسن و یولده بالکنه ایلله چکسین و نیجه اوله جقسین حاصلی غفلتکدن زاد آخرته مشغول دکدین دیکدر

لیلی که خطر هاست در آن * شرط اول قدم آنست که بخون باشی (که رابط
صفت و یا حرف بیان خطر یولنده خوف
معنایه در * محصول بیت * ایلینک منزل
یولنده کی آند نیجه در او خطرل وارد
اول یولده اول قدمک شرطی اولدر که
بخون اوله سین یعنی جانک عشق یولنده
اول قدمک شرطی جنوندر و اینکجه
شرطی سرمدن یکجکدر (نقطه عشق
نمودم بیهوشان سهو مکن * ورنه چون
بنکری از دایره بیرون باشی) نقطه عشق
نمودم اضافت بیابانه و مفهول صریحی
نمودم و بتو غیصر صریحی هان ادات تنبیه
سهو مکنست مقدم مفهولی و مکن فعل نفی
مفرد مخاطب در ورته و اگر نه دن مخفف
ادات استناد را لا معنایه بنکری فعل
مضارع مفرد مخاطبدر نظر ایلله سین
دیکدر * محصول بیت * سکا عشق
نقطه سنی و مر کزینی کوسترم یعنی عشقک
عین الله لیلی سکا تو لم ایدم بیت سابقده
ایمده کا اول غفلت ایلله والا چونکه نظر
ایلله سین داردن طشره قارون سین یعنی
نقطه عشق بنم سوزمدن آگاه والا دره
عشقندن خارج قلوب محروم اولور سین
(کاروان رفت و تودر خواب و بیابان
در پیش * کی روی ده که پرستی چکی
چون باشی) کاروان و او ایلله و بالیه لغتدر
زیرا و او ایلله بانک بنده تپا دل وار
کارواندن مراد یولده مونا و مراد کادر
اول حرف حال بیاباندن مراد سرای
آخر تدرز را کیمسه بتلر که آندم حالی
نه اوله جقسین که اسددر کیم معنایه پرستی
فعل مضارع مخاطب چون و او ایلله
کیف معنایه اسددر * محصول بیت *
کاروان کندی حال بو که سن خواب
غفلتمه سین و او ککدن بی نهایت و بیابان
بر بیابان وار پس کیدن کاروان آرد نیجه کتک لازم اما سن محض غفلتکدن تامل ایلرسن چن کیدر سن و بو بی حد و غایت
بیابانه بولی کیدن صوررسن و یولده بالکنه ایلله چکسین و نیجه اوله جقسین حاصلی غفلتکدن زاد آخرته مشغول دکدین دیکدر

(سافری نوش کن وجرعه برافلاک افشان * چند چند ازغم ایام جگر خون باشی) سافری باحرف وحدث جزیره تا کبد
لفظی قبلند ندر غم ایام لامیه جگر خون وصف ترکیبی قائل جگرلی دیمکدر * محصول بیت * برساغری باد نوش ایل و ذیق و صفادان
افلاک اوزره برجرعه صبح یعنی برساغری باد * عشق و محبت نوش ایل مقام افلاک کن یوقاری اولوب ذوق باده عشفدن اوزرکه
جرعه صبح زرا افلاک ازل دم سکانست زمین اوور نیجه برغم ایامدن جگر خون اوله سین * یعنی جگرک خون اوله حاسلی
باده * عشق نوش ایل بیجک غم ایامی

۵۰۸

فراموش ایدرسین (تاج شاهی ظلی
جوهر ذی غمای * ورخود از چهر
جشید و فریدون باشی) تاج شاهی بیانه
یا حرف نیت شده منسوب تاج یعنی
پادشاه ایدر کیدی مریض و مجوهر تاج
طلبی فعل مضارع مفرد مجزای
معنای شرطی متضمن و مابعدی جوابی
جوهر ذاتی بیانه ثانی فعل امر مجزای
کوستر دیمکدر و روا کردن محققدر
خود ادات تا کید جوهر بونده اصل
و فصل معنای در و جشیده اضافت لامیه
فریدون جشید معطوف * محصول
بیت * اگر شاهانه تاج طلب ایدرک
یعنی تاج دولت و سعادت ایسترسک ذلک
جوهر یعنی کوسر یعنی ذلک مامانکی
و مکسوبی اظهار ایل کر که جشید
و فریدون اوغلی اول کر که اوله یعنی
انسانکی اظهار ایل معرفت و کار
مکسوبی اظهار ایل زرا انسان بله
فخر کشیک ذاتیه فضیلت اولمز و ذنده
فضیلت دکل خواجه حضر تلیک
بویاتی زیاده اطیف پندی متضمندر
طاب تراه (حافظ از فقر مکن ناله که
کر شمر ایست * هیچ خوشدل نه پسندد که
تو محزون باشی) حافظ منادی مکن
فعل نهی مخاطب در ناله مفعول صریحی
واز فقر غیر صریحی که حرف تعلیل
کر شمر ایست تقریری شعری کر ایست
یا خود کر ایست شعر تو مصراع ثانی
مهر و ندر خو شدل وصف ترکبیدر
نه پسند فعل فی استقبال بکنز یعنی لایق
کورمن که حرف بی محزون اسم مفعولدر
حرندن معنوم دیمکدر * محصول بیت
ای حافظ فقر و اعلا سدن ناله ایل یعنی
شکایت ایل حاصلی فقر دن مضطرب اوله
زیرا کر بویازد شک شمرستک ایسه هیچ

نیجه اولور سن (معنای اشارتی) سعی و مجاهده اهلی کاروانی مقصود لری تحصیل
ابدوب بو عالم کندی سن هنوز خوب غلته سن او ککده پر خوف عقبات
و چوئلر وارد و علسر و رهبر سز بالکر قیچان کیدرسن و یولی کیدن صوررسن یلرسن
و نیجه اولور سن ملا حظله ایل سن

تاج شاهی طلبی کور ذتی غمای * ور خود از کور جیش و فریدون باشی
شاهاق تاجی طلب ایدرسک ذته منسوب کور کوسر و اگر خود جشید و فریدون
اصلدن اوله سن (مفردات) (تاج) م (شاه) م (یا) مصدریه (طلبی) طلب ایدرسک
(کور ذت) م (یا) مصدریه (تجی) کوسر (ور) و اگر (خود) کتسک (از) م (کور)
اصل (جشید و فریدون) یعنی پادشاه اسمیدر (باشی) اوله سن (معنای اشارتی)
(ولقد کرنا بنی آدم) آیت کریمسی سر نیجه تاج کرنا ایل مکر اولان حقیقت
پادشاه لریک تاجی طلب ایدرسک ذته مکر اولان کور روحانی و انوار معرفتی
اظهار ایلکه سعی ایل که (وان لیس الانسان الا ماسی) (در) فلا زنا ب انهم بومذ
ولا یسألون) آیت کریمسی سر نیجه اگر کتسک جشید و فریدون کبی پادشاه لریک
نسک ذک اولرک دخی فائده سی بو قدر

حافظ از فقر مکن ناله که کر شمر ایست * هیچ عاقل نه پسندد که تو محزون باشی
ای حافظ فقر دن ناله ایل زرا اگر شمر بو ایسه که سن دیمشک هیچ عاقل بکنز که سن
محزون اوله سن (مفردات) (حافظ) م (از) م (فقر) م (مکن) بله (ناله) م (که) زرا
(شمر) م (ایست) بودر (هیچ قول) م (نه پسندد) بکنز (نو) سن (محزون) م (باشی)
اوله سن (معنای اشارتی) ای حافظ (الفقر فی قصص من النار) حدیث شریفی سر نیجه کرچه
فقر آشدرا اما (اذا تم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نیجه فقرک نتیجه و عاقبتی پادشاه
حقیقت اوله سن فقر دن ناله و شکوی ایل ای حافظ که اسان غیبه شعر صورتده
بیان ایلدیک بوقدر علوم ربانی و بوقدر اسرار و معارف سبحانی جمله فقر
دوانی و برکت ایدر هیچ بر عاقل تحسین ایتمز که سن فقر ایچون محزون اوله سن که
(الفقر جهر و ماسواه عرض) در

وله

بر عاقل خوش طبع لایق و جائز کورمن که سن محزون و معنوم اوله سین یعنی بو یله معرفت و کماله سکا محزون اولی جائز دکل بلکه
بو نعمت عظمی و عطیه کبریه شا کر اولوب بو نکل فاعل اولی ککرتک حاصلی سیم و زرتک یوق ایسه بویه فاخر جواهر
نظمک وارنه بحضور اولور سین دیمکدر

(وله ایضا) (احمد الله علی معذلة السلاطین * احمد شیخ اویس حسن البخانی) احمد الله فعل و فاعل و مفعول صریح
یعنی احمد فعل مضارع متکلم و حده عن یأخذن و لفظ الله لفظ منصوب مفعول صریحی معذلت میک فقی و ذلک فقی و کسر لیه عدل
معنایه مصدر مجزای سلطانه اضافت لامیه در سلطانی ده الف حرف ردی و نون حرف روی و نون کسره سندن متواد اولان
بای ساکن حرف وصل احمد سلطانی عطف بیاید و این لفظی ایکی برده بله محذوف و تقدیری احمد بن شیخ اویس بن حسن
البخانی در تراکیده ابن لفظی حذف ایلک شایع در نته کیم کستانده واقعدر مصراع * بنام سعد بن ابی بکر بن سعد زنگیست * تقدیری
بنام سعد بن ابی بکر بن سعد زنگیست در
البخانی باحرف نسبت هلا کو سندن
اولان سلاطین اسلامیه به البخانیان دیلر
ننه کیم بزم پادشاهلریز عثمانیان دیلر
* محصول بیت * الله تعالی به جد ایدرم
پادشاهک عداوتی اوزره یعنی پادشاهک
عدالتیه جد و شکر ایدرم اول پادشاه
سلطان حسن اوغلو شیخ اویسک اوغلو
سلطان احمد در مجموع بیتک معنای
جد ایدرم سلطان عدلته که حسن اوغلو
احمد شیخ اویس در که البخانیان در دین
احمد شیخ اویس در دیدیکنده ابهام ایلش
(خان بن خان و شهنشاه شهنشاه نژاد *
آن که می زید اکبر جان جهانش
خانی) شهنشاه اصلده شاهان نشاء
ایدی و یونک اصلی شاه شاهان ایدی
پادشاهلر پادشاهی معنایه و میده
باشاله بکر یکی دیدکری کبی نژاد یونک
فقی و کسر لیه اصل معنایه در که حرف
رابط صفت و بیان می زید فعل مضارع
مفرد غائب بار ایدر دیمکدر جان جهانش
اضافتی لامیه در خانی فعل مضارع
مخاطب در اوقو یاسین * محصول بیت *
مذکور خان احمد خان اوغلو خان
و شهنشاه اصلی شهنشاهدر یعنی
ابا و جدادی سلاطیندر اول خان احمد
اگر جهانتک جانی و روحی دیک بار ایدر
یعنی بواقیه ارزانی و لایقدر (دیده) نادیده
باقابل توایمان آورد * مرجعایی بچنین
لطف خدا ارزانی (دیده) لفظ مشترکدر
کور معنایه و کور معنایه نادیده
کور معنایه در باقبال تو یا حرف صله
اضافت لامیه آورده معنای یعنی مفعول
غیر صریحی و ایمان صریحی مرجع
مفعول مطلق عالمی مقدر در نته کیم
نحو کتابلر نده میندر ای حرف ندا
مناداسی احمد در لیکن تمام بیت نصکره
نقدیرا و ثور نند کیم تصویر معنایه معلوم

۵۰۹

وله ایضا

احمد الله علی معذلة السلاطین * احمد شیخ اویس حسن البخانی

الله تعالی حضرتته جد ایدرم سلطانی عدلی اوزره اول سلطان حسن البخانی اوغلی
شیخ اویس اوغلی احمد در (مفردات) (احمد الله) بن جد ایدرم الله (علی معذلة
السلطانی) سلطانی عدلی اوزره سلطان احمد بن شیخ اویس حسن البخانی
(معنای اشارتی) (وبالعدل قامت السموات والارض) خبری سر نیجه شول
سلطان عادل که زمانده خاق نعم و راحت اوزره اولوب فراغت قلبه حضرت الله
عبادت و فریتلر بنه سبب اولد ییچون (من لم یشرک اناس لم یشرک الله) حدیث شریفی
سر نیجه اول سلطان عادل دعا و مدح و ثناء لریک انکیچون حافظ قدس سره زمانک
پادشاهی سلطان احمد ظاهر او باطن اهر و جهله مدح و ثناء و شکر و دعا به مستحق
اولد ییچون مدح و جبارت پیور شددر خصوصاً شول سلطان که قولاً و فعلاً و حالاً اثر
رسول الله تعالی تبعیت ایدوب ریاضات و مجاهدت و غل و غشدن و توابات نفسانیدن
صاف اولقله نفس میت و روحی ایلش و شهوت و حرص و هواندن پاک اولش
و جمیع کاری و فاعلی امر و الهام ربانیه اوله اول شاه پادشاه آگاهدر و خاصه در و خاصه الله در
واهل اللهک مدح و ثناء پیور دینی یونک کبی سلطان ندر بوخده (افاد مع الشقی) اهتر
عرش الله (خبری سر نیجه نفسک شهوت و هوا سندن قور تو یوب و بغیر حق خون
و مال مسلمانانه قصد ایلش شاه کسدر بلکه اول بر کلب عضو و بر سک در انددر
انک کبی ظالم و شقیقک مدحندن عرش الله دتر لرزان اولو و اهل الهک عندده
ظالمی مدح کفر در و انلر بقایله دعا معصیت و معبود بدر که (من دعا لظالم
بالبقاء فقد احب ان یعصی الله تعالی فی ارضه) حدیث شریفی اتی ناطقد ایکی جهانه
رغبی اولیان اهل الهک و عارف باللهک مدح و ثناء لریک الهام ربانیه در بوخده
اسیر نفس اولان دنیا پادشاهلرندن احسان امیدله و خوف سبیله دکلدر اهل الله
سوظن حرام و افترا در اعاذ الله منها

خان بن خان و شهنشاه شهنشاه نژاد * آنکه می زید اکبر جان جهانش خوانی
خان اوغلو خاندن و شهنشاه اصلا و شهنشاه هدر اول پادشاه بر اشر اکرانی جهانتک
جانی او فویه سن (مفردات) (خان) پادشاه (بن) اوغسل (خان) م (شهنشاه)
پادشاهلر پادشاهی (نژاد) اصل (آنکه) اولدیکه (می زید) بر اشر (جان جهانش) م (ش)
اکه (خوانی) او فویه سن (معنای اشارتی) اول نظام عالم و خلقت آسوده لکنه
وراحتیه سبب اولان احمد نام پادشاه عالمه جهانتک جانی و حیث عالت باعیدر
دیک لایق و مستحسندر

دیده نادیده با قائل تو ایم آورد * مرجعایی بچنین لطف خدا ارزانی
کور مش کیمه و کور مش کیمه سنک اقباله اقرار و تصدیق کتوردی مرجع
ای خدانتک بونجیلین لایق اولان پادشاه (مفردات) (دیده) کور مش (نادیده)

۱۲۸

وله

اولور بچنین باحرف صله ارزانی به متعلق لطف خدا لامیه ارزانی لایق دیمکدر * محصول بیت * کور کور مش ایکن سنک دولته
ایمان کتوردی یعنی شاهزاده ایکن خاق سی کور مکسزین دولت سلطنت سکانصب اوله جفته اقرار ایدوب حکم ایدر لری یاخود بر
واو تقدیریه معنی بویه اوله کسکی کورن و کور مین دولت شاهی سنک اوله جفته اقرار ایددی یعنی هنوز چایی ایکن سندن اولقدر الطاف
و احطاف صادر اولدی که کورن و ایشیدن حکم ایدر یککه دولت سلطنت شکدر دیومر جا ای اللهم بونجیلین لطف و احسانه
لایق خان احمد یعنی سلطنته لایق احمد

(ماه اگر بی تو برآید بدویش بزند * دولت احمدی و معجزه سبحانی) برآید بونده طلوع ایدر معانیده در بدویش با حرف تأکید
دویم ایکی باره دیکدر بزند بکنند معناسنی متضد در دولت احمدی بیایه اجد دن بونده مراد حضرت محمد در علیه السلام
واو حرف عطف معجزه سبحانی بیایه یار حرف نسبت در * محصول بیت * ماه فاک اگر سناک امر کسز طلوع ایدر سه آنی ایکی باره ایدر
دولت محمدیه و معجزه صمدیه یعنی سنک

کوریمش (با) للالبسه (اقبال) م (تو) سن (نعمان) م (آورد) کنوردی (مرحبا) م
(ای بچنین) ای بونجیلین (اطف خدا) م (ارزانی) لایق (معنای اشارتی) ای پادشاه
سنک اقبال ودولته واحسان و مر ومله نباهت شانک وشوکت نامک اواقدر اطراف
عالمه شایع اولشدر که سنک ظل الله فی العالم اولان وجود مسعودی ووجال محمودی
کورن وکور مین سنک عز و اقباله و کرم واحسانکه اقرار ایدوب هر وجهه سنی قبول
ایشلر وشکر و ثنا که ملازم اولشدر ذری خدانک بونجیلین اطف عمینه لایق اولان
پادشاه سکا صدمی حبا اولسون

ماه اگر بی تو برآید بدویش بزند * دولت احمدی و معجزه سبحانی
ماه اگر سناک طلوع ایدر ای ایکی باره ایلر اجد علیه السلام منسوب دولت وسبحان
تعالی به منسوب معجزه سنکیوندر (مفردات) (ماه) آی (بی تو) سنسز (پر)
بو فارو (آید) کله (با) لالبسه (دویم) ایکی باره (ش) آنی (بزند) اورر (دولت)
م (احمد) علیه السلام (یا) نسبه (معجزه) م (سبحان) م (یا) نسبه (معنای اشارتی)
ا تراحد علیه السلام کمال تعینده اولد یغکیون سکا حق تعالی اواقدر قوت قدسیه
وتصرف کرم ایشدر که علویات وسفلیات سنک قبضه حکمکه در حتی ماه اگر
سناک طلوع ایدر ای ایکی باره ایلر ز بر سنده اولقدر قوت پیغمبری واردر که
مخدوم جانک اولان اجد علیه السلام منسوب اولان دولت ونصرت وطرف حقندن
احسان اولان انواع کرامت سنکیون حاصل اولشدر

جلوه بخت تو دل میر دازشاه و کدا * چشم بدور که هم جانی وهم جانانی
سنک بخت جلوه سی شاه و کدادن کوکل ایلور چشم بدور اولسون ز را هم جانان
وهم جانانسن (مفردات) (جلوه) م (بخت) م (تو) سن (دل) کوکل (بیرد) ایلور
(از) من (شاه) م (کدا) م (چشم بد) کز تو نظر (دور) بعید اولسون (جان) م (با) خطابه
(جانان) محبوب (یا) خطابه (معنای اشارتی) (الوصوم من عصمه الله) کلایم سر نبجه
ظاهری و باطنی حق و شر یتمه رافق اولدر حق تعالی سکا احسان ایلدیک بخت
ودولتک جلوه وحسن واطافتی شاه و کدادنک علقارین حیران ایشدر سندن ودولتکندن
اصابت عین اراق اولسون ودولتک ابدی اولسون که هم جانسن وهم جانانسن

برشکن کاکل ترکانه که در طالع ناست * بخشش و کوشش خاقانی و جنگیر خانی
ترکانه کاکلی قبر و طافت که سنک طالعکده واردر خاقانه منسوب بخشش و جنگیر
خانه منسوب کوشش (مفردات) (برشکن) (برشکن) قیو برشان ایله (کاکل) م (ترکانه)
محبوبانه (که) ز بر (در) فی (طالع) م (تو) سن (است) در (بخشش) احسان
(کوشش) سعی (خاقان) ترکستان پادشاهی (جنگیر خان) برت پرست
پادشاهدر (یار) نسبه در (معنای اشارتی) دولتک وسلطتک زمانته ذاتکده
موجود اولان محاسن جلیله بی و اخلاق حیدر لیک و عطا و احسانکی نشروئز
و خلق عالمه افاضه ایله ز بر سنک طالعکده مدوح الصفات اولان پادشاهان سالفک

سعی
ایکی عظیم پادشاهک اخلاق و اطواری مندر جدر سخنا و کرم خاقانی و کوشش و فتح جنگیر خان کافر ابدی اما بعض انسانی
اسلامه کلوب عظیم عادل پادشاهلر اولدیلر

(کرچه دوریم بیاد تو قدح می نوشیم * بعد منزل نبود در سفر روحانی) * محصول بیت * کرچه سندن اراغرا اما سنک عشقه قدح نوش ایدر
یعنی ظاهر اسندن بعیدز اما غایبه ذکر جلیکه مشغولز ز بر اسفر رو حایده بعد منزل اولر یعنی ارواحه نسبت قرب و بعد متصور اولر
یعنی تم بونده اما جام آید در سلاطین ایلیه باز کولرند شیرازده و قیش کولرند بغدادده اولور ایمن ز بر شیرازیلاق نسبتی اما کندر
و بغداد خودز یاده ساحل پس خواجه بوغزلی سوبلد کده خان اجد بغدادده اولور مش وغزلی بغدادده ارسال بیورمش (از کل فارسیم
غنچه عیشی نشکفت * حبذا دجله * بغدادوی ریحانی) کل فارسی بیایه مراد آب وهوای فارسدر و با حرف نسبت غنچه عیش بیایه
و با حرف وحدت و بیکر حبذ فعلدر افعال

مدح من حب فعل و ذافا علی دجله بغداد
لامیه و مخصوص بالارح مبتدا جله فعلیه
مقدم خبری حاصلی اقسام اعراسندن
بر قسمی بود درخی اقسامی و اراما بمقام
اقسام اعرابی استیفا مقامی دکل دجله فی
بغدادده اضافت ایلدی ز بر ایشا ابرامخته
بغداددن غیری برده دجله دیمز لمی بختی
بیایه برنوع شرابدر * محصول بیت *
فارس کاشیدن بکعبش وصف غنچه سی
آچادی یعنی فارسک آب وهوای بکذوق
وصفا و برمدی نه خوشدر بغداد ابرامانی
وباده ریحانیسی حاصلی شاه اجد شیرازده
اوله قله آید حضورم بوق پس بغدادی
آر زوایدیم که خان اجد اند در وجیع
مرادات اک وجود شریفیه مقصودر
(سرعاشق که نه خاک در معشوق بود * سی
خلاصش بود از بخت سرگردانی)
سرعاشق لامیه که حرف رابطه صفت نه
ادات فی معناده بود فعلند مقید در ضرورت
وزن ایچون منفصل اولد بیچون های
رسمیه باز ایلدی قاعده لری مقتضا سنجده خاک
در معشوق لامیدر در خلاصش شین ضمیر
سرعاشقه راجه در بخت سرگردانی بیایه
سرگردان لغتد باشی چکر بین کیمسه در
بوکا حیرت لازم اولد بیچون حیران دینک
برده سرگردان در لرو با حرف مصدر
* محصول بیت * عاشق کله سی که جانان
قبوسنک ترابی اولیه اول کله سرگرداناق
مختندن فین خلاص او اور یعنی دور تاز
استقام انکاری طریقه ز بر اما مکه کله
صا غدر چکر نمکدن خالی دکل اما تراب
او انجسه چکر نمکدن خلاص بیور پس
سائر برده تراب اولمندن در جانانده اواق
اولی واحرار در مصر اع نایک معناسنی فین
خلاص او اورا کاسر گرداناق مختندن دیرین

سعی وغیری و بخشش و کرم و عطیه ایله خلق عالمی بنده خلفه بکوش انانک
قوتی واردر

کرچه دوریم بیاد تو قدح می کیریم * بعد منزل نبود در سفر روحانی
اگر چه اراغرا اما سنک ذکر کله شراب نوش ایلر روحانی سفرد منزل اراقلی
اولر (مفردات) (کرچه) م (دوریم) اراغرا (بیاد تو) سنک ذکر کله (قدح)
م (بی کیریم) طوتارز (بعد) اراقی (منزل) م (یا) مصدریه (نبود) اولر (در)
فی (سفر) م (روحانی) م (معنای اشارتی) کرچه صورته سنک مجلس فردوس
برین شاهانه کدن اراغرا لکن سنک شوق و محبت دل ناشادمن دن جدا دکلدر
کان چال فرح بخشکن کل غراه و عشی نظر بزمه در ز بر روحانی سفرد منزل
اراقلی اولر

موازل فارسیم غنچه عیشی نشکفت * حبذا دجله * بغدادوی ریحانی
فارسیه منسوب اولان کلدن بکا برعیش و غنچه اچادی نه کوزل بغدادد دجله سی
و آنک ریحانی شرابی (مفردات) (از) من (کل) م (فارس) م (م) بکا
(غنچه) م (عیش) م (با) وحدتیه (نشکفت) اچاسدی (حبذا) نه کوزل
(دجله) بغداد م (بی ریحانی) برنوع شرابدر (معنای اشارتی) دبار فارسیده اولان
مشایخ عظام یوزندن بچمون بر فیض و فتوحات ظهور ایلدی لکن جانب بغدادده
اولان پیران حقیقتک فیض جار بلری و بخشش علوم رانیلری و شراب عشق الهی
کرم ایلری نه کوزل اولدی

سرعاشق که نه خاک در معشوق بود * سی خلاصش بود از بخت سرگردانی
عاشقک باشیکه معشوقک قیوسی خاکی اولیه سرگرداناق مختندن اکا فین خلاص
او اور (مفردات) (سرعاشق) م (نه) فی (خاک) طبراق (در) قیو
(معشوق) م (بود) اوله (بی) فین (خلاص) م (ش) اکا (بود) اوله
(از) من (بخت) م (سرگردان) باشی دونجی (یا) مصدریه (معنای اشارتی)
برعاشق که معشوقک قیوسنده و راه عشقه جاب و باشی فدا اتجبه و محو وجود ایدوب
خاکه بکسان اولیه مقصودی حاصل اولد یغنه سرگرداناق و معجزک مختندن اکا
فین خلاصی منیر او اور و فین قلی الم واضطر ایدن سلامت بو اور بولر

ای نسیم سحری خاک در یار یار * تا کند حافظ از دیده دل نوری
ای سحره منسوب اولان نسیم بارک قیوسی حاکتی کنور تا حافظ اندن کوکل کوزنی
نورانی ایدر (مفردات) (ای نسیم سحری) ای سحریلی (خاک) طبراق (در)
قیو (بار) م (پسار) کنور (تا) حتی (کنند) ایدر (حافظ) م (ازو) اندن
(دیده) دل (کوکل کوزنی) نورانی م (معنای اشارتی) ای فیض و فضل الهی
زده حق تعالی کدر کا هنک محسو بلرینک خاک بالندن و برکات قدمه لردن برحاک
و بر جزد به سینه چاک کنور تا که حافظ اندن کوکل کوزنی نورانی ایدر

وسر گرداناق مختندن اکا فین خلاص او اور دیرین سابقک انججه کتمش (ای نسیم سحری خاک در یار یار * تا کند حافظ از دیده دل
نورانی) خاک در یار لامیه در تا حرف تعلیل از وضعیری خاکدره راجه در دیده دل لامید نورانی اسم منسوب نورلی دیکدر * محصول
بیت * ای سحر نسیمی خاک در یاری کنور تا کیم حافظ اندن کوکلی کوزنی روشن و مجلا ایلر ز بر کیم اول خاک کحل پندشدر

(وله ايضا) (ای پادشاه خوبان داد از غم تنهایی * دل بی تو بجان آمد و قست که باز آیی) پادشاه خوبان لامیه داد بونده نظم و شکایت
مناسبت در غم تنهایی لامیه و با حرف مصدر دل مبتدا بجان آمد خبری با حرف صله جاندن بزار اولدی ذیجک برده بجان آمد در لکه
حرف بیان باز بونده تا کید ایچوندر آیی فعل مضارع و فرد مخاطب کلاه سن دیکدر * محصول بیت * ای کوزلر پادشاهی داد و فریاد تنهایی
غمندن کو کل سنسنز جاندن اوصاف و

۵۱۲

وبارك جالني مشاهده ابدہ

وله ايضا

ای پادشاه خوبان داد از غم تنهایی * دل بی تو بجان آمد و قست که باز آیی

ای خسو بلرک پادشاهی تنهایی غمندن داد کو کل سنسنز زیادہ مضطرب اولدی
و قستدر که کبرو کلاه سن (مفردات) (ای پادشاه) م (خوبان) محبو بلر (داد)
امدادہ بنش (از) من (غم) م (تنهایی) بالکراتی (دل) کوکل (بی تو) سنسنز
(بجان آمد) جانی چیمه کلدی (و قست) و قستدر (باز) کبرو (آیی) کلاه سن
(معنای اشارتی) ای جمیع محبو بلرک پادشاه حق تعالی مدد سنک ذکر و فکر که انبسنز
کچن وقت غم و المندن بزی سن خلاص الہ و بزه اتوار ذات پاکک نجایسه دایم
تجلی الہ زیرا کوکل سنک اتوار تجلیک مشاهده سنز زیادہ مضطرب اولدی و قستدر که
کبرو کلاه سن و بزی تجلی * جلالک شرفیاب قیلہ سن

مشتاق و همجوری دور از تو چشم کرد * کر دست بخواد شد پایاب شکیبانی

مشتاق و همجوری شدن ابراق بنی انجیلین ایلدی که الدن کنسه کرک صبر طفتی
(مفردات) (مشتاق) م (همجور) م (یار) مصدر به (دور) ابراق (از تو)
شدن (چنان) انجیلین (م) بنی (کرد) ایلدی (از) من (دست) ال (بخواد)
استر (شد) کتمک (پایاب) قوت و طاقت (شکیبانی) صبرلیاق (معنای اشارتی)
ای محبو مشتاق و همجوری سنک ذات مقدسکدن ابراق اولسون بنی انجیلین
مضطرب و محبو ایلدی که الدن صبر طاقتی کنسه کرک یعنی صبر طاقت قالدی

ای درد توام درمان در پسترناکامی * وی باد توام مونس در کوشه تنهایی

ای محبو مراد سزاق دوشکنده بنم درمان سنک درد کدر وای محبو تنهایی
کوشه سنده بنم مونس سنک ذکر کدر (مفردات) (ای) حرف ندا (درد) م (تو)
سن (م) بنم (درمان) م (در) فی (پسترناکامی) مراد سزاق (باد)
ذکر (تو) سن (م) بنم (مونس) م (در) فی (کوشه) م (تنهایی) یادکر (یا)
مصدر به (معنای اشارتی) ای محبو سنک عشق و محبت الہ اولان اشتیاق
دردی بنم مراد سزاق لقمه اولان جله در دل یک درماندیر ای محبو خلوت و وحدت
کوشه سنده سنک ذکر و فکر که بنم جانک مونسدر

درد آره فرمان مانهظه تسلیم * اطف آچمه تواندیشی حکم آنچه تو فرمائی

فرمان دایره سنده بترتسیم نقطه سی براضف اولدر که سن و فکر ایدرسن حکم اولدر که
سن بیوررسن (مفردات) (در) فی (دایره) م (فرمان) امر (ما) بز (نقطه) م
(تسلیم) م (ایم) ایز (اطف) م (آچمه) اول سنسنه که (تو) سن (اندیشی)
فکر ایدرسن (حکم) م (آنچه) م (تو فرمائی) سن بیوررسن (معنای اشارتی) (تا)
عرضنا الامانة علی السموات والارض والجنال فاین ان یحکمنا واشفقن منها
وجلها الانسان انه کان ظلوما جهولا) آیت کریمه سی سرنجه بمحمد الله عون الہی

ایله

قسمت بیانیہ در مراد قسمت از لیدر ما مبتدا نقطه پر کار خبری و اضافت لامیه در * محصول بیت * قسمت از ل
دایره سنده بز پر کار نقطه سی از یعنی خدمتکنده ثابت قدم اولوب مطیع و منفاد پس اطف اولدر که سن فکر ایدرسن حکم اولدر که سن
بیوررسن یعنی حکمکه و امر یکہ هر وجهله محکوم و منفاد و فرما پذیرز

۵۱۳

ایله واستعداد فطر به مزله تکالیف شرعیہ بی عشق و محبت الہیہ بی تحمل و قبول
ایایوب دایره امر الہیہ بترتسیم نقطه سی بز و هر وجه الہ حکم و قضاء الہیہ
راضی زای محبو اطف و کرم اولدر که سن ای احسان ابدہ سن و حکم اولدر که سن
آئی امر بیوررسن که انجیق حاکم مطلق سنسن

فکر خود و خود را بی در عالم رندی نیست * کفرست درین مذهب خود بینی و خود را بی

عاشقانی عالمده کند و فکری و کند و رانی یوقدر بو مذهبده خود بدیک و خود را بیاق
کفردر (مفردات) (فکر) م (خود) کندو (خود را بی) کندو رایلک (در)
فی (عالم) م (رندی) عاشقانی (نیست) یوق (کفر) م (است) در (در) فی
(این) بو (مذهب) م (خود بینی) کندوی کوریجیک (خود را بی) کندو
رایلک (معنای اشارتی) ای عاشق بو عاشقانی عالمده و راه عشقه کندو وجودنی
فکر و کندو رانی اختیار و امر محبو به اعتراض یوقدر بز را عاشق الہیہ مذهبده
کندی کوریجیک و کندو رانی و تدبیری بکنجیک کفردر حسن و قبح کلیسی عقاید
شرعی دکلدر اعتقادی کفر اولدینی کی مرادنی حق مرادنه تابع قطیوب کندو
رانی خدایک امری اوزره ترجیح دخی کفردر دیدیلر

یارب بکده شاید گفت این نکته که در عالم * رخساره بکس نمود آن شاهد هر جایی

عجب بو نکته بی کیمدیک ممکندر که عالمده اول هر جایی محبو کیمسه به بوز
کوسترمدی (مفردات) (یارب) عجب (بکده) کیمه (شاید) ممکن (گفت) دیک
(این) بو (نکته) م (در) فی (عالم) م (رخساره) یکا فی (بکس) کیمه به
(نمود) کوسترمدی (آن) اول (شاهد) محبو (هر جایی) هر محله منسوب
(معنای اشارتی) عجب بو حرف و صوته صفعیان اسرار خدایی و تجلی * هویت جالی
الہی کیمدیک ممکندر که عالمده اول اون سکر یک عالمده محبو حقیقی اولان ذات
بعیون هر بر محله و هر بر کیمه به تجلی جالی ذات کوسترمدی و کیمه کورمه
طاقت کتورمدی که فلان تجلی ره لیل جملہ دکا و خر موسی صفا) آیت کریمه سی
تو کا شاهد در

دی شب کلاه زلف با دصبا کتم * کفتاغلی بکدر زین فکرت سودایی

دون کیمه سنک زلفک شکایتی باد صبا دیدم باد صبا دیدی خطا و غلط ایلرسن
بوسودایی فکرت فراغت الہ (مفردات) (دی شب) دون کیمه (کلاه) شکایت (زلف)
م (ت) سنک (با) لایله (باد صبا) م (کتم) دیدم (کفتا) دیدی (غلطی)
خطا ایلرسن (بکدر) کچ (زین فکرت) بوفکرت (سودایی) بی حاصل (معنای اشارتی)
دون کیمه ای محبو سنک تجلی * صفا کک احتجاب و جدا اولسندن اول منبع فیوضات
الہی اولان شیخ کرم بخشه شکایت و بوفکر و اندیشه نک دل نا شاد مد جولان خبر و بوم
اول دخی دیدیک اول صفات و ذات الہیہ ک هویت و حقیقتی فکرو و رای عقده اولانی
اندیشه و عقل بر سودایی بی حاصلدر بلکه خطا و غلط ایلوب اعتقاد باطله

۱۲۹

۵۱۴

(فکر خود و ر می خود در عالم رندی نیست)

* کفرست درین مذهب خود بینی
و خود را بی (فکر خود و ر می خود
لامیه در اصلده خود فکر و خود را بی
ایدی ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر
قیلندی عطف تفسیر بز در خود بین
و خود را بی وصف ترکیب در و بال حرف
مصدر لر در * محصول بیت * خود فکر
و خود را بی رندک عالمده یوقدر زرا
بو مذهبده خود بدیک و خود را بیلک
کفر در یعنی رندک طر بقصد غرور
نامعقولدر زرا خود بدیک و خود را بیلک
غرور دن ناشی اولور (یارب بکده شاید
گفت این نکته که در عالم * رخساره بکس
نمود آن شاهد هر جایی) یارب عجب دیکدر
بکده با حرف صله که اسمد کریم معناسنه
شاید لایق معناسنه در گفت بونده گفتن
معناسنه در که حرف بیان * محصول بیت *
عجب بو نکته بی کیمدیک ممکندر که عالمده
کیمه به بوز کوسترمدی اول هر جایی شاهد
یعنی هر جایی اوله و کیمه به بوز کوسترمه
بوغرب قصه در بونده شاهد هر جایدن
مراد ذات باریدر جل و علا (دی شب
کلاه زلف با دصبا کتم * کفتاغلی
بکدر زین فکرت سودایی) کلاه زلفش
لامیه در غلطی باضمیر خطاب سودایی
با حرف نسبت * محصول بیت * دون کیمه
زلفک شکایتی یعنی زلفندن شکایتی
باد صبا دیدم باد صبا دیدی خطا و غلطی
شکایت ایلرسن که بکاسر کشاکش ایدوب
جائمه میل ایلز باد صبا دیدی غلطسن
یعنی غلط ایدرسن بوسودایی فکرت کچ
یعنی زلفی مرغ هوا ییدر کیمه به میل ایلز
بوسودایی جنون کچ حاصلی بو بر بر
اولز سودا در بودن فارغ اول دیکدر
منسنده کلاه اولان همزه وحدت
ایچوندر دین اضافتدن بی خبر ایش

۵۱۵

۵۱۶

(صد باد صبا اینجا با سلسله می رقصند * اینست حریف ای دل تابانده بیایی) اینجا یعنی زلف جانانده حریفدن مراد جاناندر نادانان تنبیه نه بیایی فعل فنی استقبال مفرد مخاطبدر بادیه اقدن مراد امر محاله کوشش ایلکدر * محصول بیت * زلف جانانده یوز باد صبا زنجیره رقص ایدر یعنی زلف جانانده رفاصلی ایدر ای کوکل جانان اشته بودرا کاه اول زانده سودایه دوشوب یلوب یوپرمه یعنی زلفی آرزوی اولمز هوادر کیم آندن

۵۱۴

دوشر سن بوندن فراغت ابله که (تفکروا فی آلاء الله ولا تفکروا فی ذات الله) حدیث شریفی بونی ناطقد

صد باد صبا اینجا با سلسله می رقصند * اینست حریف ای دل تابانده بیایی

یوز باد صبا بومحمدن زنجیر ابله رقص ایدرل حریف بودر که ای کوکل زنهاریل اولحمیه سن (مفردات) (صد) یوز (باد صبا) م (زنجیر) بوزا دن (با) لایله (سلسله) زنجیر (می رقصند) رقص ایدرل (بندت) بودر (حریف) مصاحب (ی دل) ای کوکل (تا) حتی (یاد) یل (بیایی) اولحمیه سن (معنای اشارتی) بوداره عشقه و بومقام عرفانه نیچه یوز فوت روحانیت ابله باد صبا کبی سریع الانتقال اولان مشایخ عظام دور ورقص و عقال ادرالک ایلدیک کوا کوز حالات عشق اظهار ایدرل لکن جبه حالترنده زنجیر شریعت ابله مقید اولوب بر نفس سنت رسول الله صلی الله تعالی علیه وسله تبعیتدن فارغ اولمز حرکات وسکو ناری جبهه وفق شرع اوزره در ای کوکل سندی بو حریفلری بولدن طشره چقمه تاکه بی حاصل اولوب یل اولحمیه سن

ساقی چمن و گل رانی روی تورنکی نیست * شمشاد خرامان کن تاباغ یارانی

ساقی سنک یوز کسز باغ و کاک اصلارنکی یوقدر سر و بویکی خرامان ابله تاباغی زینت ایدر سن (مفردات) (ساقی) م (چمن) باغ (کلر) م (بی روی تو) سنک یوز کسز (رنک) م (یا) وحدتیه (بندت) یوق (شمشاد) سرواغاجی (خرامان) صالنجی (کن) ابله (تا) حتی (باغ) م (یارانی) یزه به سن (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الهی اولان یوزیم باغ قلبده واند اولان علوم واسرار وحالات وانوار کلارنده سنک راه مستقیمه اتر رسول الله صلی الله تعالی علیه وسله تبعیتده ثابتقدم اولان ذات شریفکه وراه مستقیمه تبعیتسز برنک ورونی یوقدر کر مکه یزه راه مستقیمه شویولرین اظهار ایدوب ارشاد ابله یزه دستگیر اول که تاباغ قلمری اسرار خدا ابله وعلوم ربانیر ابله زینت ایدر سن

دائم کل این بستان شاداب نمی ماند * دریاب ضعیفان رادروقت توانایی

بو بو ستاک کلی دائم تازه ولطیف فالز قدرت و تواناق وقتنده ضعیفله ابرش (مفردات) (دائم) م (کل) م (ان) بو (بوستان) باغ (شاداب) تازه ولطیف (نمی ماند) فالز (دریاب) اکله و ابرش (ضعیفان) م (در) فی (وقت) م (توانایی) قادرلک (معنای اشارتی) بو باغ عالمده هیچر کل تازه ولطیف و رونقلی فالز (العالم متغیر) درای پیرم حضرت لاهه قرینک و قوت قدسینک زمانده ضعیفله عون و نصرت ابله که شفقت خلقی اللهک سببیلله سنکدخی قرینک زیاده اوله

زین دانه مینا خونین جگر می ده * تاحل کنم این مشکل در سافر مینایی

بو کوکل صرجه فلکدن جگر م خون اولدی شراب ورتا صرجه قدحده بو مشکلی حل ایدم (مفردات) (زین دانه) بو فلکدن (مینا) صرجه (خونین) قائم منسوب

جگر

* محصول بیت * بوداره مینا یعنی فلکدن خونین جگر یعنی نمخن والمزدهم ای ساقی باده ورتا کیم بو مشکلی سافر مینا ده حل ایدم یعنی فلکدن نازل اولان بلایی شرح و بیان ایدم

(حافظ شب هجران شد بوی خوش صبح آمد * شادیت مبارک بادای عاشق شیدایی) حافظ منادی شب هجران بیایه بوی خوش صبح بیایه و لا میده درشد بونده رفت معنانه در شادیت با حرف مصدرعا شق شیدایی بیایه و با حرف نسبت * محصول بیت * ای حافظ هجران کیمه سی کندی و صبح وقتک کوزل قوقوسی کدی یعنی صبح وصال ظاهر اولدی پس شادیت سکا مبارک اولسون ای شیدایی عاشق یعنی وصال سروری سکا مبارک اولسون ای دیوانه عاشق (وله ایضا) (تتروایح ندالجی وزادغرامی * من المبالغ عنی الی سعاد سلامی) (انت فعل

۵۱۵

(جگر م) م (می) شراب (ده) ویر (تا) حتی (حل) م (کنم) ایدم (این) بو (مشکل) م (در) فی (سافر) قسح (مینایی) صرجه منسوب (معنای اشارتی) بو کوکل صرجه شبه فلکالتده تعلقات ماسوا الیه و غفلت و حجابله المانک اولوب جگر م خون اولشدر یوز شراب عشق کرم ابله که یوز جاجه قلبک مصباحی و دل و جانتک چراغی روشن اولوب و قلبم قدسی منور و روشن اولی سببیلله راه عشقک مشکلاقی بکا منحل و آشکاره اوله

حافظ شب هجران شد بوی خوش بار آمد * شادیت مبارک بادای عاشق شیدایی

ای حافظ هجران کیمه سی کندی بارک لطیف راحه سی کدی سرور سکا مبارک اولسون ای شیدایی عاشق (مفردات) (حافظ) م (شب) کیمه (هجران) آریانی (شد) کیدی (بوی) راحه (خوش) م (بار) م (آمد) کدی (شادی) سرور (ت) سکا (مبارک) م (یاد) اولسون (ای عاشق) م (شیدایی) دیوانه (معنای اشارتی) بحمد الله تعالی ای حافظ (وتوا قبل ان تموتوا) سری ظهور ایتکله فانی فی الله و باقی بالله دولته نائن اولمشله یزدن هجران کیمه سی کیدوب (انی لا جند نفس الرحمن من قبل الین) سر نجه بارک لطیف راحه سی کدی دماغ جانم معطر اولدی یوسرور سکا مبارک اولسون ای شیدایی و دیوانه عاشق

وله ایضا

تتروایح ندالجی وزادغرامی * من المبالغ عنی الی سعاد سلامی

قورینک دفته و عود اغاجنک راحه لری کلدی و نیم عشقمی زیاده ایلدی بشدن بنم سلامی سعاد کیم ابرشدر یجیدر (مفردات) (انت) کلدی (روایح) راحه لری (زند) دفته و عود اغاجی (حی) قوری (زاد) زیاده اولدی (غرامی) بنم محبتیم (من) قنغی کیمه (المبالغ) ابرشدر یجی (عنی) بشدن (الی سعاد) سعاد ادلی محبوبه (سلامی) بنم سلامی (معنای اشارتی) (لکل ملک حی و حی الله بخارمه) خبری سر نجه بحمد الله عود خدا ابله (الاجتناب افضل من الاکتساب) دیوب جراح ظاهره می معاصیدن و خایه نیجی اولان قلبی تعلقات ماسوی المهدن و خواطر ملبوسلدن پاک ایتک اوزره سخی ایتدیکز ایچون دماغ جانم نفس راحه نیه دن عود و غیره و فتحات الهیه دن راحه لری کلوب معطر ایلدی و نیم عشق و محبتی زیاده ایلدی یجی بو حال اوزره شایتم و دارینده سعادتم ایچون اول محبوبه یزی کیم رجالیلدر و حالری کیم بیان ایدر

پیام دوست شنیدن سعاد تست و سلامت * فدای خاکدر دوست بادجان کرامی

دوستک خبرنی ایشتم سعاد و سلامتدر محترم جان دوستک قبرسی خاکنه فدا اولسون (مفردات) (پیام) خبر (دوست) م (شنیدن) ایشتم (سعاد) م (است) در (سلامت) م (فدا) م (خاک) طبراق (در) قیو (دوست) م (یاد) اولسون (جان) م (کرامی) م (معنای اشارتی) محبوب حقیقینک شریعت و طریقت و حقیقت یوزندن هر نه بیان اولندیسه جله سنی ایشدوب قبول ایتک

ماضی مفرد مؤنث غایبه موز الفاعله متعل اللام اتی بانی دن یعنی ضرب یا بشدن کلدی دیکدر روایح اغضا مر فوع فاعل انت در راحه نک جچی کوزل قوقول دیکدر مضافدر زنده اضافت معنویه ابله زدر انت قنغی و تونک سکو نیله بیایه ده برخوش قوقوار اغاجک معطر اصبعی دن متقوادر که عود در زدن در مضافدر راحه اضافت حقیقه ابله و حی حانک کسری و عین قنغیه قوری به درلری قورده قوری نسمه چار و مستبستان کبی اما بونک کبی پر زده کوی جانان مر اددروا و حرف عطفر زانده فعل ماضی مفرد مذکر غایب ضرب یا بشدن اجوف یا یدر لازم مله متعدی بنشده مشترکدر لازم اولیجی غرامی تقدیر امر فوع فاعلی اولور و غرام بونده عشق و محبت معنانه در اما متعدی اولیجی فاعلی انت فعلند ن مستفاد انسان اولور یعنی اتیان رواج عشق و محبتی زیاده ایلدی دیکدر اولور من ادان استغهام واستغبار در مبالغ اسم فاعلدر تغیر یا بشدن ابرشدر یجی یعنی ایصال ایلدی معنانه من صدر الکلامی مقتضی مبتدا و مبالغ خبری عنی جار مع المجر و مبالغه متعلق الی سعادده مبالغه متعلقدر سعاد سنک ضمه اسم مشوقه غیر منصرفه رتائیت و علیت ایچون سلامی تقدیرا منصوب متعول صریحی مبالغه باضمیر متکلم بال حرف وصالدر * محصول بیت * جازندینک قوقولری کلدی و عشق و محبت زیاده اولدی و با آنک کلدی عشقمی زیاده ایلدی زیرا حیای جاناندر کلدی پس بشدن سعاد سلامی کیم ابرشدر یعنی عشق و محبتی هر ض ادوب سلامی جانانه کیم ایصال ایدر (پیام دوست شنیدن سعاد تست و سلامت * فدای خاکدر دوست بادجان کرامی)

پیام دوست لامیه و مفعول شاینددر فدای خاکدر دوست لامیه زدر جان کرامی بیایه کاف محبتیک کسری و ضمه عن بر معنانه در * محصول بیت * دوستک خبرنی ایشتم سعاد و سلامتدر دوستک قوقوسی زیاده فدا اولسون جان عزیز

(یا بشام غریبان و آب دیده مابین * بسان باده صافی در آبکینه شامی) بشام با حرف ظر فر پانه اضافت لامیه در آب دیده مابین
 لامیه در بسان باده صافیده بوله در آبکینه شامی بیانه آبکینه صرجه ظاهر شام ذکر ضرورت فافیه ایچوند رو الاعلاده مشهور
 حالب شیشه سدر که طرسوسده ایشانوب حبلده صایلور * محصول بیت * غریلرا خاشامده کل و بز آب دیده مزنی کور باده صافی کبی
 آبکینه شامیده کندی دیده سنی شیشه بهرقانی باشنی فرمزنی شرابه تشبیه ایشان مشاع اولک معنائی کل غریلرا خاشامده و بز
 کوزمن باشنی کور دینر بالک معنائی اشام ظلمنده کم بیلش (وار رغبت بخلد و صرت ناقص عهد * فا تطیب نومی و ما استطاب
 منامی) ان حرف شرط رغبت فعل ماضی

و هیچ برشته مخالفت اجتماع سبب سعادتمند و سلامت عاقبت در بنم بوعزیز جام دوستک
 قیومی خاکنه و راه عشقته فدا اولسون

یا بشام غریبان و آب دیده مابین * بسان باده صافی در آبکینه شامی
 کل غریلرا شامده و بز کوزمن باشنی کور شامی صرجه ده صافی شراب کبی (مفردات)
 (یا) کل (با) للابسه (شام) اشام (غریبان) م (آب دیده) کوز باشنی
 (ما) بز (بین) کور (با) للابسه (سان) کبی (باده صافی) م (در) فی (آبکینه)
 صرجه (شامی) شاهه منسوب (معنای اشارتی) ای محبوب سنک راه عشقته
 استقامت و تجلی انوار الجلی رؤیت آرزوسی اوزره آینه قرح صافیدن صافی شراب
 دو کیلور کبی خالص او جبهه الله کجبه زده کوزمن دن دو کیسان کوزمن ک باشنی
 کوزوب بوغریساره عون و نصرت الیه مقصود مزه نازل ایلیم سن

و ان رغبت بخلد و صرت ناقص عهد * فا تطیب نومی و ما استطاب منامی
 و اگر بن جسته میل ایدم و عهدی نقض ایدم اولم بنم نومی لطیف اولسون و بنم
 اوبو بحق یرم انیف اولسون (مفردات) (و ان رغبت) اگر بن رغبت ایدرم (بخلد)
 جسته (و صرت) دخی بن اولم (ناقص عهد) عهدی بوزجی (فا تطیب) طیب
 اولسون (نومی) بنم اوبوم (و ما استطاب) دخی طیب اولسون (منامی) اوبو به حق
 یرم (معنای اشارتی) ای محبوب (و ما احرامان علی اهل الله) حدیث شریفی
 سر نجه بنم مقصودم انیق سنک جمال بائک مشاهده سیدر اگر تفک مشتهای
 اولان جسته و نسیم جسته میل و رغبت ایدرم و عهد ازلیه می نقض ایدرم
 بنم نومی و محل نومی بکا خوش اولسون

اذا نغرد عن ذی الاراک طارخیر * فلا نغرد عن روضها این جامی
 قیسان مساواک اغابی اولان برک خیر قوشی اونسه سعادک باغچه لرندن کو کر جینلرک
 ناله سی ظاهر اولن (مفردات) (اذا نغرد) نغی اونسه (عن ذی الاراک) مساواک
 غابی لرندن (طارخیر) خیر قوشی (فلا نغرد) اوغز و ظاهر اولن (عن روضها)
 اول سعادک باغچه لرندن (این) ناله (جامی) کو کر جینلر (معنای اشارتی)
 نغین کند و لرندن شجره ارال کبی ثمره انوار روحانیت و عشق و معرفت حاصل اولمسان
 باشنی دکر می باغوش کبی اولان علامه ظاهرا غرض آمیز اولان کلام الیه تکلم اینسه
 اول محبوب حقیقتی سنک رو ضده وحدت سنک حاشاه کبی هین و این اولان
 عارف بالله لری کل اسان ایدوب اسرار و معارف الهیه لری اظهار و بیان ایلزل
 و عوامه سو ایلزل

بسی نماد که روز فراق ما بسر آید * رأیت عن هضبات الجمی قیام خیابی
 جوق قائم بکه یزم فراق کونی باشد کله جانک دهلرندن چادرلک قیامی کوردم
 (مفردات) (بسی) جوق (نماد) قائم (روز) کون (فراق) م (ما)
 یزم (بسر) باشد (آید) کله (رأیت) بن کوردم (عن هضبات الجمی) قور بنک

ایدرو اگر صول جانبه اوچارسه تنام ایدر ایدم صاغ جانبه اوچان مرغ طارخیر بر و وصول جانبه اوچانه طارخیر در فلا
 فاحرف رابط جواب شرط و لاحرف نغی نغرد مذکور کیدر روضها و روضه نکه جی چار و چن معنائی در صرجه و نغی مذکور سده
 زاجه درو یو بیت اول بیتک آردنجه بازلنی کرالیدی ایکن شارح لر تیه تابع اواق این همزه نکه قهی و نونک کسر الیه ناله در کادی
 معنائی نغردنک فاعلی جامی لفظا مجرور مضاف الیه در اینک هر قوش که بویی مطوق اوله یعنی خلته اوله اکا جام دیرلر مضافا و قری
 و نخته کو کر جینی و نولرندن غیری مطوق طیور جام دیرلر اسم جندر واحدی جامه کلور و احرف و وحدتدر جامی ده با حرف اطلاقدر که
 میک کسر نندن متولد رو بویه فن قافیه ده حرف و صل دیرلر مصراع اتی اخبار و انشایه معنادر * محصول بیت * فچین ذی الاراک

دیکله مسی اولان موضعدن طارخیر نغرد ایلسه سعادک روضه لرندن این جام نغرد ایلر و ناله سون یعنی اول اوتدیکنی وقت
 بونلر اوغز و ناله سون حاصلی آنک اصوات و نغماتی بونلر غالبدر بس اول اوتدیکنی زمانده بونلر اوغز و ناله سون کله فلا نغرد اصلنده
 فلا نغرد ایدی یعنی نغرد بایندن نغرد بایندن دکلر دین فاضل استعمالات لغت عربی عجب نغی ایشان (بسی نماد که روز فراق
 یار سر آید * رأیت عن هضبات الجمی قیام خیابی) بسی جوق یعنی جوق زمان نماد فعل نغی ماضی مفرد غائبدر قائمدر که
 حرف بیان روز فراق یار لامیه در سر آید آخر اوله دیکدر یعنی دو کله دیکدر ز بر سر اوچه دیرلر بس اوچه کله یعنی منتهی اوله
 دیکدر رأیت فعل ماضی متکلم و حده

دیه لرندن (قیام خیابی) چادرلک قیامی (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالیدن
 امیدوارم که عن قریب یزم روز فراق باش کله یعنی بشریت حجابی بزدن رفیع و اوبانوار
 جلال الهی مشاهد الیه بزخی مرفق الله دولته واصل اولور ز بر (اولیانی) نخت
 قیامی لایم فهم غیری) حدیث قدسی سر نجه قیام عزیز مستور اولان بعض
 عارف بالله لره ملاقات و انوارک صحبتله مشرف اولد یمنر اکا علامت اولدیر

خوشاد میکه در آبی و کویت سلامت * قدمت خیر قدم زات خیر مقامی
 نه خوش شولدم که کله سن و سکا سلامت سبیلده دیم کلدک خیر قدموله مقامک ایلوسنه
 قوندک (مفردات) (خوشا) نه خوش (دمی) شول نفس (در آبی) کله سن
 (کویت) دم (ت) سکا (با) سبیلده (سلام) م (ت) سنک (قدمت) کلدک
 (خیر قدم) خبر لو کلدک الیه (زات) قوندک (خیر مقام) مقامک ایلوسنه (با)
 اشباعیه (معنای اشارتی) ای مرشد عارف بالله یزه نه خوش شولدم که کله سن و شغفت
 و مرحمت الیه حال پر بشائره نظر عنایت بیورده سن و بندخی سنک یزه آشریف
 و سلامت سبیلده بشارت و سرور لره سکا دیم قدمت خیر قدم زات خیر مقام

امیدوارم که رویت بخت یک بینم * توشاد کشته بفرمان دهی و من بغلامی
 امیدوارم که سنک یوزکی ابوطاع سبیلده کورم سن فرمان و پر بختک الیه شاد اوله سن
 بن غلام لره شاد اولم (مفردات) (امید) م (هست) وارد (رویت) سنک
 یوزکی (با) للابسه (بخت) طالع (نیک) ابو (بینم) کورم (تو) سن (شاد)
 مسرور (کشته) اوله سن (با) للابسه (فرمان دهی) امر و بر جی یعنی افندی
 (من) بن (بغلامی) م (معنای اشارتی) امیدم وارد که سنک ذات شریفکده
 مستور و خزینه رحمان اولان قلبکده مکتون اسرار غیبیه و معارف الهیه لری ایوجه
 بخت و دوتم بکار اولمغه باله ایسته مشاهده ایدم سن افندی کهکی اظهار ایتکله شاد
 اوله سن و بندخی سکا غلام اولمغه شاد اولم

من ارچه هیچ ندارم سزای صحبت شاهان * ز بهر کار توام قبول کنی بغلامی
 بن اگر شاه لره صحبت لایق هیچ نشه طوتمز ثواب ایشدن اوزری بنی غلام لره قبول
 الیه (مفردات) (من) بن (ارچه) اگر چه (هیچ) بر نسته (ندارم) طوتمز
 (سزای لایق) صحبت شاهان (م) (ز) من (بهر) ایچون (کار) ایش (ثواب)
 م (م) بنی (قبول) م (کنی) ایدم سن (بغلامی) قولمغه (معنای اشارتی)
 کر چه بن شاهان حقیقت اولان عارف بالله لره صحبت لایق و عمل طوتمزدم لیکن
 اطف و شفاعت عاجز و مسکین اولانه در همین حضرت الیه دن اجر و ثواب یولقی
 ایچون یزی غلام لره قبول ایلوب ارشاد و تربیت الیه دوات و صلات الی الله قابل
 و مستعد ایلیم سن

بعدت منک و قد صرت ذابا کهلال * اگر چه روی چو ماه ندیده ام بنامی
 سندن اراق اولم و تحقیق هلال کبی اریجی اولدم اگر چه سنک ماه کبی یوز یکی

سلامت در این فتنه متعلق اوله یعنی در آبی سلامت و کویت دیک اوله قدمت فعل ماضی مفرد مخاطبدر علم بایندن کلدک دیکدر خبر
 منصوبدر مفعول مطلق اولقی اوزره قدمه اضافت سبیلده قدم مصدر در دخول و زنی اوزره کلدک معنائی زات فعل ماضی مفرد
 مخاطب ضرب بایندن قوندک دیکدر خبر مقامی اعراید خبر قدم کیدر مقامی بایستی حرف اطلاقدر یوایی بعض دوا و بن عریده
 ماقبلندن منه صل بازار و بهضنده هیچ ازمن که مان کسر میله اکتفا دیر * محصول بیت * نه خوشدر اول بر ساعته سن سلامتله
 ایجری کبر سن و بن سکا دیم خبری کلکله کلدک و خبری مقامه قوندک بوالفاظک ظهیری اخبارد اما مقصود دما در یعنی کلک
 و قوندک مبارک و فونلی اوله دیکدر مصراع اولک معنائی خوش اولدی ردم که ایجری کله سن و سکا دیم سلامتله دین و نه خوش ؟

تأشول دم که گاه سن وسکا سلامک سبيله ديه يم دين سلامت اولسونلرکات عجمده عجب منصر فلدر منه سنده بسلا منده اولان تا خطاب ايجوندر دين خطابه قابل دکل ايش (اميد هست که زودت بخت نيك بينم * توشاد کشته بفرمان ذهي ومن بقلامي) که حرف بيان زودتير ديمکدر و تاضير خطاب بخت با حرف مصاحبت نيکه اضافت بيانيه در فرمان ذهي ياي مصدر به ايله و ياي مصاحبت له وصف ترکيب يورق و بريجي معنائنه در بقلامي با حرف مصاحبت با حرف مصدر در * محصول بيت * ايدم وارذر که ابوطالع له سني تبر جک کورم سن يورق و بريجي که و ن قولقه شاد اولم يني سن بادشاه لاله و بن بند اولم له و سرور اولم (من ارچه * هيچ ندارم سزاي صحبت شاهانه * زهر کار نويم قبول کن بقلامي)

۵۱۸

سزاي صحبت شاهان لامبلدر * محصول بيت * اگر چه بنم بادشاهلر صحبتنه لايق ننه م يوقدر يعني شاهلر صحبتنه تقرب ائله که سر مايم يوقدر بر تواب ايشدن او توري بني غلامنه قبول ايله يعني الله ايجون بني بنده لکه قبول ايله هر قدر که ليا قتم يوغسه بوايکي يئنه قافيه لي بر اولدني دلالت ايدر که ريسي خواجه نك اولسه علي الخصوص که يانزده اولان نسخه لده بو بيت موجود دکن (به مدت مثک وقد صرت ذالبا کهلال * اگر چه روي چوماخت ندیده ام بتماني) به مدت حسن باندن فعل ماضی متکلم وحده و او حرف عطف و با حرف حال صرت افعال ناقصه دکن فعل ماضی متکلم وحده تاسمي و ذالبا خبری ذائب اسم فاعلر ذو باندن اريجي معنائنه ذاب يذوب دن يعني نصير باندن اجوف و او بستن هلا لیده با حرف اطلاق * محصول بيت * اي جانان سندن ابراقلشدم و ذائب اولدم هلال کي يعني فراقتدن يکي اي کي اريوب تحيف وضيف اولدم اگر چه که ماه کي يوز يکي ندميله کوردم م يني با تمام ره يکي کورم بيمکدن هلال کي اريدم معلوم اوله که بو بيتک ترکيبته ترکيب و ترتيبه تفکيک و ارفاعل (چوسلاک در خوشا بست نظم پاک تو حافظ * که گاه اطف سبقي ميرد نظم نظامي) سلاک سينک کسر يله دزي به و دزي ايله کنه درلر خوشاب آبدار يعني تازه و طري نظم پاک تو بيانيه و لاميه در حافظ منادي که حرف تعليل گاه اطف لاميه سبقي ميرد مقدم مفعولير نظم نظامي لاميه * محصول بيت * اي حافظ سنک نظم پاک در خوشاب دزي سني کيد رز بر اطف وقتنه نظم نظامي سبقي ايلتور يعني نظم نظامي اعلالدر زبانتک نظم سلس و آيد اردر و انت نظمسي منعقد

بالتام کورشم (مفردات) (بعدت) بن اراق اولدم (مثک) سندن (وقد صرت) و تحقيقي اولدم (ذالبا) اريجي (کهلال) ايلک هلاکي (اگر چه) م (روي) يوز (چوما) اي کي (ت) سئک (ندیده ام) کورشم (بتماني) م (معنای اشارتي) اي مير شفيقم سنک حضور شرفکدن و نظر حيات بختکدن اراق اولدم سندن حضور سعادته بولديقم ذوق روحانيت نقصان پذير اولوب تحقيق هلال ماه کي قبا و قابا ضيف بولم له (قد نافق الخظه) کلاميله فر باد و فغان اولدم اگر چه سئک ماه کي يوز يکي بالتام کورشم لکن اشتياق جالک دروغم آتشي شعله لدر مشدر

چوسلاک در خوشا بست نظم پاک تو حافظ * زروي اطف سبقي ميرد نظم نظامي * نازک و لطيف اينجو سايکي کيدر سنک پاک نظمک اي حافظ اطافت يوزندن نظاميک نماندن سبقت ايلتور (مفردات) (جو) مثل (سلاک) (دزي) (در) اينجو (خوشاب) نازک و لطيف (نظم پاک) م (نو) سن (حافظ) م (ز) من (روي اطف) م (سبقي) م (ميرد) ايلتور (ز) من (نظم) م (نظامي) بر شاعرک اسيمد ر (معنای اشارتي) اي حافظ سنک اسرار الهيه دن لسان غيله بيان ايلدک پاک نظمک اطافت يوندن نظاميک مجرد فصاحت الفظه معني حقيقتسر روحسز بن کي بيان ايلديکي نظمندن زباده خوشدر

وله بضاً

اي دل کرازان چاه زخندان بدرآي * هر جا که روی زوديشيان بدرآي * اي کوکل اگر اول چاه زخندان چيه سن هر ره که کيده سن تبريشيان چيه سن (مفردات) (اي دل) اي کوکل (کر) اگر (ازان) آندن (چاه زخندان) چاکه قيوبي (بدر) طشره (آي) گاه سن (هرجا) هر محل (روي) کيده سن (زود) تبريشيان بدرآي (م معنای اشارتي) اي کوکل اگر حضرت اللهک عشق و محبت يونده اولان درد و محن و بلا ره تحمل ايتوب قرب الهيدن و اذواق روحانيتدن فراغت ايدن سن هر ره که کيدرسک عاقبت بشيان اولورسن

شاید که بآي فلک دست نکيرد * کر نشه لب ارچشه حيوان بدرآي * لایق که فلک سکا بر ايجم آب و ريه اگر آب حیات چشمه سندن صوسر چيه سن (مفردات) (شاید) لايق (بآي) بر صوابه (فلک) م (ت) سکا (دست) ال (نکيرد) طويه (کر) اگر (نشه) صوسر (لب) طرداق (از) م (چشمه) حيوان) م (بدرآي) چيه سن (معنای اشارتي) اگر بوعالم فائده باعث خلقت اولان عبادات و لذت مناجاتدن و قابدن جريان ايدر شايع حکمتدن و باعث حيات ابدی اولان علم و معرفتدن سعی و غیرت ايله تحصيل ايتوب بوعالدين صفر ايلد و احوال بد اوزره کيده سن (ف بکت عليهم السماء والارض وما کانو منظرين) آيت کریمسي سر نيجه يوز يرفلکه بر يوز صوبه و بر عز نه لايق اولوب محل رحمت

و مرحت

ای دل کرازان چاه زخندان بدرآي * هر جا که روی زوديشيان بدرآي * اما بونک کي برلده چوقدر مراددر کافک فحيله کوم منسه بدر با حرف صله و در قيوبي فعل مضارع مخاطبدر کله سن ديمکدر پس قيوبه کلکدن مراد چيه قدر انکي ون چيه فله تعبير ايلدر که حرف بيان روی فعل مضارع مخاطبدر و رو بدندن کيدرسک ديمکدر زودتير ديمکدر * محصول بيت * اي کوکل اگر اول چاه زخندان چاهنه دن چيفارسک هر فني چاهه که وارر سک نيريشيان اولوب اول چاهدن چيفارسن بوجاه جانان آرزوسيله حاصلی چاه زخندان جاتانده اولان صفا غير بلر ده يوقدر ياخود ؟

مما بوجاهدن چيقدن صکره هر زويه وارر سک تبرجه جک بشيان اولوب کير و کاورسن ديمک اولور بس بوجاهي ترک ايدوب غيري به بل ايله (شاید که بآي فلک دست نکيرد * کر نشه لب ارچشه حيوان بدرآي) شاد فعل مضارع مفرد غايدر که حرف بيان بآي با حرف مصاحبت و با حرف وحدت بر ايجم صوابه ديمکدر فلکک تاي خطاب معناده دستنه مقيددر دست ديمکدر تشنه لب وصف ترکيبی افساندندر صوسر دوداقلي ديمکدر چشمه حيوان آب حیات ديمکدر که مراد آب چاه زخندان جاتاندر * محصول بيت * لايق وسزا واردرای کوکل اگر فلک بر ايجم صوابه سنک ائک طومر سه يعني لايق سن فلک سکا بر ايجم صوابه مر سه اگر چشمه حيواندن يعني چاه زخندان

۵۱۹

و مرحت اولملاق خونی واردر

هش دار که کر وسوسه نفس کنی کرش * آدم صفت از روضه رضوان بدرآي * نقل ايله که اگر نفسک وسوسه سني استماع ايدن سن آدم عليه السلام کي جنت باغيچه سندن طشره چيفارسن (مفردات) (هش) عقل (دار) طوط (کر) اگر (وسوسه نفس) م (کي) ايدن سن (کرش) قولاق (آدم صفت) م (از) من (روضه) باغيچه (رضوان) جنت اميري (بدرآي) م (معنای اشارتي) اگر اماره بالوس اولان نفسک هواسته تابع اولورسک نعم مالا بمحصادن معجور اولورسن ونچيه بلار کر يه ايله آه و فر باده محتاج اولورسن

جان میده از حسرت ديدار تو چون صبح * باشد که چو خورشید درخشان بدرآي * سنک ديدارک حسرتندن صبح کي جان و یرم اوله که خورشيددر خشان کي طشره چيه سن (مفردات) (جان) م (میده) و یرم (از) من (حسرت) م (دیدار) جلال کورمک (تو) سن (چون صبح) م (باشد که) اوله که (چو خورشید) کونش کي (درخشان) ضيا و بريجي (بدرآي) طشره چيه سن (معنای اشارتي) اي محبوب حقيقي سنک انوار جلالک مشاهده سي حسرت و اشتياقتدن صبح کي جان و یرم اوله که خورشيددر خشان کي آشکاره مشاهده ايدم

چندان چو صبر تو کارم دم همت * کر غنچه چوکل خرم و خندان بدرآي * سنک اوزريکه صباکي اوافدر همت نفسي حواله ايدم که غنچه دن کل خرم و خندان چيه يقي کي خرم و خندان طشره کله سن (مفردات) (چندان) اوافدر (جو) مشر (صبا) م (برق) سنک اوزريکه (کارم) حواله ايدم (دم) نفس (همت) م (ار) من (غنچه) م (جو) مثل (کل) م (خرم) شاد (خندان) کولجي (بدرآي) طشره کله سن (معنای اشارتي) اي محبوب سنک تجلي * جلالک مشاهده ايدنجه صباکي اولقدر درگاه عزتکده دعا و تضرع و نیاز ايدوب همت عالی ايدر که غنچه چيچندن کل خرم و خندان طشره چيه يقي کي (سرتون ربکم کاترون القمر ايله البدر) حديث شريفني سر نيجه بو عالمده بصيرت قبله بزه کنند يکي آشکاره کوسره سن

در تیره شب هجر تو جام بلب آمد * وقتست که همچون مه تابان بدرآي * سنک فراقک قرناق کيچي سندن جام لبه کلدی و قشيدر که مه تابان کي طالع ايدن سن (مفردات) (در) في (تیره شب) قراناق کيچيه (هجر) م (تو) سن (جام) م (بلب) طود اغه (آمد) کلدی (وقت) م (است) در (همچون) مثل (مه تابان) ضيا و بريجي اي کي (بدرآي) طشره کله سن (معنای اشارتي) اي محبوب بوجهاب بشریت ظلمتده سنک انوار جلالک مشاهده سندن هجرانده اولملاق ايله جان عز یرم چيه غمه کلدی اي رحيم و لطيف اولان محبوب و قشيدر که کرم و عتابکله تجلي * ذلک نوني اظهار ايدوب زوی بوجهاب ظلمندن خلاص ايدن سن

جانان تشنه لب چيفارسک يعني اندن مستغنی اولورسک فلککدن استغنا شه رجائيله حاصلی کوکلنه بند ايدر که چشمه حيوان چاه زخندان جاتاندر بس حیات ابدی استرسک اندن مثک اولمه (هش دار که کر وسوسه نفس کنی کرش * آدم صفت از روضه رضوان بدرآي) هش هو شدن محققدر اوص يعني عقل معنائنه دار فعل امر مفرد مخاطبدر دار بدندن طوط ديمکدر اوصک طوط يعني عقلک اوار حاصلی اوصلی اول ديمکدر که حرف بيان وسوسه نفس لاميه کي فصل شرط مفرد مخاطبدر ايلرسک ديمکدر وسوسه مفعول اولی و کوش مفعول ثانیسي وسوسه دحرج باندن مصدر در نفس سوزينه وسوسه دیرل صفت بونده تشبه معنائني افاده ايدر آدم کي ديمکدر روضه رضوان لاميه در جنت معنائنه رضوانه اضافت ادنی ملا بسه ايله در يعني بواني اولسد ايتيوند * محصول بيت * عقلاک اوباري يني اوصلی اول ديمکدر که اگر نفس وسوسه سني دکلر سک آدم کي روضه رضواندن چيفارسن يعني نفسک هواسته تابع او اور سک آدم صني حضرت تری کي باغ بستن چيفارسن زبائفس و شيطان بني آدمه دائمافرب و یرم کله سندر (جان میده از حسرت دیدار تو چون صبح * باشد که چو خورشید درخشان بدرآي) * محصول بيت * جانانه خطاب طريفه بيورر سنک ديدارک حسرتيله صبح کي جان و یرم صبحک جان و یرمسي تبر کيچيه سندر زيرا کونش طلوع ايلد که نصکره يوم ونهار دیرل صبح ديمر اوله که خورشيددر خشان کي سعادتخانه کدن چيه قوب طالع ايله سن يعني صبح ظاهر اوانجه هر کس حانه سندن چيه قوب رشده مقيداور بس بنده جان و یرمک انکيوند که خانه دن چيه قوب ميم اوزره کلوب سبرينه مشغول اوله سن (چندان چو صبر تو کارم دم همت * کر غنچه چوکل خرم و خندان بدرآي) * محصول بيت * اوافدر صباکي سنک اوزره که همت نفسي حواله ايدر که غنچه دن کل کي خرم و خندان چيفارسن يعني صباغسي غنچه به حواله ايدوب اندن کل ظ هر اولور بر اچيچک جنسي نفس باد صباچار بس بنده همت نفسي سکا حواله ايدرم تا کيم غنچه خانه کدن کل کي چيه قوب ظاهر اوله سن حاصلی همت ايدر که سني خانه کدن چيفاروب سیر ايدم (در تیره شب هجر تو جام بلب آمد * وقتست که همچون مه تابان بدرآي) تیره شب ترکیب منجي اصلنده شب تیرمادی قراکلی کيچيه ديمکدر هجر اضافت بيانيه و توبه اضافت لاميددر * محصول بيت * سنک هجرانک قراکلی کيچيه شده جام دوداغه کلدی يعني فراقکده جام چيفاروب و قشيدر که مه تابان کي طالع ايله سن

(بر خاك درت بسته ام از دیده دو صد جوی * نابو که تو چون سرو خرامان بدرآی *
 سنك خاك درك اوزره كوزم دن ایکی یوز ارماق جمع ایلدم تااوله که سن سرو خرامان
 کی طشمره چیه سن (مفردات) (بر) علی (خاك) طشپراق (در) قو (ت)
 سنك (بسته ام) بغلشم (از دیده) كوزم دن (دو صد) ایکی یوز (جوی) ارماق
 (نابو که) تااوله که (تو) سن (چون) مثل (سرو) م (خرامان) صانجی
 (بدرآی) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی (ان الله يحب المحین فی الدعاء)
 حدیث شریفی سر نیجه سنك قبو که ودرگاه عزت که یوزم طبرغه سورب صد هزار
 ذل وحقارزه وکرت بکایله جمال شریفك مشا هده سنی طلبده اولشم تااوله که
 سرو خرامان کی ظاهر اولوب کرم واطفکاه مقصود منه نائل ایلده سن

در خانه غم چند نشینی و ملامت * وقتیکه از دوات سلطان بدرآی *
 غم و ملامت خانه سنده نیجه براو طور رسن وقتیکه که سلطنت دولتدن طشمره
 کله سن (مفردات) (در) فی (خانه) م (غم) م (چند) نیجه (نشینی) او طور رسن
 (ملا مت) م (وقت) و قدر (از) من (دوات سلطان) م (بدرآی) طشمره
 کله سن (معنای اشارتی) ای کوکل چونکه مشاهده جلال الله دولتی طلب ایدرسن
 بانیچون غم و ملامت خانه سی اولان دیکه نه افاقتنه مشغول اولوب او طور رسن
 وقتیکه که سخی و غیرت ایدوب سلطان حقیقت اولان مشایخ عظام دن استمداد
 و طلب همت و معاونتله بوغم و ملامتدن خلاص اولوب سلامت قلب بوله سن

حافظ مکن اندیشه که آن یوسف مهر روی * باز آید و از کلبه احزان بدرآی *
 ای حافظ غصه لته ز بر اول آی یوزلو یوسف کبرو کلور و کلبه احزان دن طشمره
 کلور سن (مفردات) (حافظ) م (مکن) ایلده (اندیشه) فکر (که) ز بر (آن)
 اول (یوسف) علیه السلام (مهر روی) آی یوزلو (باز) کبرو (اید) کلور (از)
 من (کلبه احزان) حزن و رنجی حیره (بدرآی) طشمره کلور سن (معنای اشارتی)
 (وان لبس للانسان الاماسی) آیت کریمه سی سر نیجه ای حافظ غم چکه که مادام
 سن سخی و طلبده اولدقجه اول بزم السده آشنا اولدقک محبوب حقیقی کبرو کلور
 و جالی نور به سنی مسرور و منور قیلا ر و سنی غم و الم حیره سندن چیقاروبسته
 کندوبه بار و آشت ایلر

وله ابضا *
 ان غایله خط کروی مانامه نوشتی * کردون ورق هستی مادر نوشتی *
 اگر اول غایله خط بزم جانیزه نامه ارسال ایدیدی فلک بزم وجود من ورقنی طی ایلردی
 (مفردات) (ان) اول (غایله خط) مشکین خط (کر) اگر (سوی ما) بزم جانیزه
 (نامه) م (نوشتی) یازیدی (کردون) فلک (ورق) م (هستی) وجود (ما)
 ز (در نوشتی) دور من ایدی (معنای اشارتی) اگر اول مسک و عبودن لطیف
 محبوب بزم قلب و روحی انوار تجلی ذنبه نه و فیض بلا واسطه سنده مظهر ایدیدی

دوره ک زیاده ملائمدر

کوکل و جان حیات ابدی و سعادت سرمدی بو اوب دور فلک ایلده قطعاً وجود من
 و رفته فنا کزدی و وجود من دخی جان اولوردی

هر چند که هجران موصول برآرد * دهقان جهان کاج که این تخم نکشتی *
 هر نه دکلو که هجران وصال ثمری کتورر جهالت زراعی کاشکی بو تخمی زراعت
 ایدیدی (مفردات) (هر چند) هر نه قدر (هجران) فراق (نرم) میوه (وصل)
 م (بر) یوفارو (آرد) کتورر (دهقان) زراع و اکجی (جهان) م (کاج)
 کاشکی (این) بو (تخم) م (نکشتی) اکیددی (معنای اشارتی) عالم ارواحده
 جنود مجنده اولان ارواح قدسیدل دن ولدت خطاب عزت هویدن هجران و افتراقک
 المی هر نه قدر ثمره وصالی حاصل ایدرسه دخی کاشکی نه اولیدی زراع جهان
 اولان حضرت الله بو هجران تخمی اکیددی (لیت ای لم تلدی) خبری سر نیجه
 نه اولیدی بو جهانه کلیدم و بوالم هجرانی کورمیدم

کلکت که مرزاد زبان شکر بنش * مهر از تو بدار نه جوانی بنوشتی *
 سنك فلک که آنک شکر کی لذیذ زبانی دو کلهون سندن محبت کور مدی بوخسه
 بر جواب بازاردی (مفردات) (کلکت) قلم (مرزاد) دو کلهون (زبان) لسان
 (شکر بنش) شکره منسوب (ش) آنک (مهر) محبت (از تو) سندن (ندید)
 کورمدی (ارنه) بوخسه (جواب) م (با) وحدتیه (بنوشتی) بازاردی (معنای
 اشارتی) (اول ماخلق الله القلم) حدیث شریفی سر نیجه ارقام وجود عالمه سبب
 اولان فخر کائنات علیه افضل التحیات افند برك شکر دن لذیذ لسان در بارلندن
 اصدار بیوردی ارکان شریعت تاروز حشر نقصان پذیر اولسون ای محبوب سنك
 قلم ایلده تغییر بیوریلان حبیبک صلی الله ته لی علیه وسلم (ان هو الاوچی بوسی) سر نیجه
 جله تبلیغ احکام بیوردی بنی سنك امر واذنك ایلده و سنك عشق و محبتک ایلده در

معمار وجود از زدی نقش تو رعشق * دستان محبت کل آدم نسرشتی *
 وجود معماری اکسرسنک نقشکی عشق اوزره اور میدی محبت الیری آدم
 علیه السلام کلنی بوغر مزدی (مفردات) (معمار وجود) م (ار) اگر (زدی)
 اور میدی (نقش) م (تو) سن (بر) علی (عشق) م (دستان) الیری (محبت)
 م (کل) جامور (آدم) علیه السلام (نسرشتی) بوغر مزدی (معنای اشارتی)
 (کنت کتما مخفيا فاحیت ان اعرف خلقت الخالق لاهرف) وفی رواية (فقبضت
 قبضة من نوری فقلت لها کونی حییی محمدا) حدیث شریفی سر نیجه و (اولا ک
 اولاک لما خلقت الافلاک) حدیث قدسی سر نیجه یا حبیب الله خالق بیجون اولان
 باری تهالی اگر سنك (رحمة العالمین) اولان وجود مسعودک و ذات محبوبک عشق
 و محبتی ایجاد عالمه سبب قلیددی (خیرت طینه آدم پیدی اربعین صباحا) حدیث
 قدسی سر نیجه محبت و قدرت الیری آدم علیه السلام کلنی بوغر مزدی و بو قدر
 آثار جمال و جلال ظهوره کزدی (مثل محمد بن اسمعیل قدس سره هل کان طین

آدمک کلنی بوغر مزدی بهی اراده عشق و محبت اولیدی آدم صنی خلق اولزدی

(هر چند که هجران موصول برآرد * دهقان جهان کاج که این تخم نکشتی *
 اکجی یعنی کوکلی جهاته اضافت بیاید در کاج کاشکی معنای در نکشتی حکایت حال ماضی را اکیددی معنای * محصول بیت *

هر نقدر که هجران وصل میوه سنی حاصل ایدر یعنی وصله سبب او اورز را
 فراق واسطه وصالدر جهان دهقانی کاشکی بو تخمی اکیددی یعنی هجران
 هر نقدر که سبب وصال ایلده نه اولیدی
 دنیابه کلید که همان صافی وصال اولیدی اگر چه که اشیا ضربه متبیدر
 دهقان جهاندن مراد خدا در دین خدا بی بیلیش (کلکت که مرزاد
 زبان شکر بنش * مهر از تو بدار نه جوانی بنوشتی) که حرف پسان مرزاد
 فعل نفی غایبدر مراد دعا در دو کلهون معنای زبان شکر بنش پستاید شکر کلکه
 راجعدر کلکت شکرلی دیلی دیکدر
 مهر محبت جوانی با حرف وحدت و با تکبر بنوشتی بای تا کیدله فعل ماضی حکایت
 حال * محصول بیت * ای جانان سنك فلک که هر کز شکرلی دیلی دو کلهون
 یعنی چور بیوب دو کلهون سندن بزه محبت کورمدی بوخسه بر جواب بازاردی
 یعنی سکا ارسال ایلدکمر نامه ک جوانی بازاردی یعنی فلک بزه نامه یازمده مانلدر
 اما سنده مصادره کورمیبو افعال ایلدی (معمار وجود از زدی نقش تو رعشق *
 ذرات محبت کل آدم نسرشتی) معمار وجود یعنی خالق اشیاء اگر دن مخفف
 زدی تون حرف نفی زدی حکایت حال ماضی اورمز دی دیکدر نقشدن مراد
 صورت و شکلدر توبه اضافتی لامیه ذرات محبت پستاید کل آدم لامیه در
 سرشتی بوغر مزدی دیکدر * محصول بیت * جواجه غلو طریقیله بیورر که
 ای جانان وجود معماری سنك نقشکی عشق اوزره اور میدی یعنی عشقه
 سنك شکاک اولمیددی و عشق سنك صورت و شکلکه مشکل اولده حاصلی
 عشقه سنك صورت اولده محبت ذره لری

(زاهد مکن از نسبہ حکایت کہ بنقدم * یاریست جو حوری و سمرانی چو بهشتی) کہ بنقدم کہ باقل بنم دیکسدر یاری یا حرف وحدت حوری یا حرف تنکیر و او حرف عطف سمرانی یا حرف وحدت بهشتی یا حرف تنکیر * محصول بیت * ای زاهد و برهمنی چندن حکایت ایام یعنی بکاخرده اولہ چق جنتی و انک احوالتی حکایت ایلمد زیرا باقل بنم لہ بخور کی برابرم و جنت کی برستایم وار

یعنی حور و معادل جاناتم و بهشت معادل
اوم و اریس بکاتبه اوله جق جتی حکایت
ایله که بنم بافعال جسته اوله جق ذوق
و صفای حاصلدر بعض نسخه ده بویست
بویله واقع اولش (آمرزش نقدست
کسی را که در اینجا * بارست چو حوری
و سربای چو بهشتی) آمرزش اسم
مصدر در بار لغزش مقابله نقدست بافعال
حاضر دیکمدر کنی را یا حرف وحدت
و را حرف تخصیص که حرف رابط
صفت در اینجا حرف تأکید اینجا
یعنی بودنیا ده * محصول بیت * بافعال
مفقرت و غفرائی یعنی بار لغزشی حاصلدر
شول کیمه که بودنیا ده حور کی براری
و جنت کی بر معانی اوله یعنی بافعال الهک
معفو و مرضی عبیدر شول کیمه که
بودنیا ده بوناره مالکدر دیک او اور
(مفروش بیباغ ارم و نخوت شداد *
یک شیشه می و نوش ای و آب کشتی) یا حرف
مقابله و باغ ارم شداد که باید یعنی جنددر
و او حرف عطف نخوت تو نک و و او ک
فعلی و خای معجزه نک سکونیه تکبردن
کنایه در شاده اضافت لامیه در نوش
اب و وصف ترکیبی طائلی دیکمدر لب کشتی
لامیه و یا حرف وحدت * محصول بیت *
ارم باشته و شداد تکبر بنه صامه و شیشه
بادیه و بر نوش اب دلبری و را کین کنایه
یعنی بوناری نسبت ارم باغنه د کشته
حاصل اوله جق ذوقله د کشته (جهل
من و علم تو فلک راجه تفاوت * آنجا که
بصر نیست چنه خوبی وجه زشتی)
جهل من و علم تو لامیه در فلک را فلکه
دیکمدر یعنی فلکه نسبت خوبی و زشتی
باری حرف تنکیر در * محصول بیت *
خطاب عام طریقله بونور بنم جهلم
و شک علمک فلکه نه تفاوتی و اریستی

(تنهائمه نم کعبه دل بتکه کرده * دهر قدیمی صومعه هست و کشتی) کعبه دل بیابنه بتکه * بخانه یعنی کلیسا قدیمی با حرف و حدث کشتی با حرف و حدث * محصول بیت * همان بن کوکل کعبه سنی بخانه ایلم بلکه روی زمین که هر قدمده و آدمده بر صومعه و بر کشت وارد یعنی کافر و مسلمان هر قدمده ایسه خدایه عبادت ایدر واکانوجه ایدوب آندن مغفرت رجا ایدرنته کیم خواجه خسرو بیورر بیت * در صومعه و دیر رخت قبله داهاست * چون رو بتو دارنچه مسجد چه کشتی * و خواجه بیورم شد ر * بیت * انجا که حسن صومعه را جلوس میدهند * نافوس

تقدیر چنین بود چه کردی که نهشتی
هشت فصل ماضی مفرد تا بدید نهشتی
فصل حکایت حال ماضی صلی ورمیدی
دیکدر * محصول بیت * سوال و جواب
طریق قبله بیورر حافظتک سرزلفی
الذین نیچون صلیوردی یعنی سرزلفی
نه ترک ایلمدی جواب و پرر که تقدیر
خدا بولیده ای نه ایلمدی که صلیوردی
یعنی نیده قادر ایلمدی که الدن قومیدی
حاصلی تقدیر خدا اولیچون ترک ایلمدی
قادر دکل ایلمدی زیرا مقدر انبیه وجود
یو اور (وله ایضا) (ای که معجوری
عشاق روامیداری * عاشق راز برخویش
جدا میداری) ای حرف تدانای
مخدوف تقدیری ای جاناندر که حرف رابط
صفت معجوری با حرف مصدر عشاقه
اضافت اسم مفعول و لک قائم مقام
فاعله اضافه فی قبلند ندر وارا نک
فعلیه جائز مناسبت در برخویش لامیه
* محصول بیت * ای شول جانان که
عشاقک معجور رافنی جائز طوئار سن
وای شول جانان که عاشقاری کنیدی
بانگدن جدا طوئار سن یعنی عاشقاری الم
و محنت فراقه طوئار سن بویست تمام
منادیه صفت بدل طریقه و مقصود
بالند بوند فصره کان بیدر (تشنه بادیه
راهم بزلالی در باب * بامیدی که درین
ره بخدا میداری) * محصول بیت * عشق
باده سنک تشنه لری بر ذلالی وصال ایله
تفقد ایله یعنی وصالکله حالنی تدارک ایله
برامیده که بوطریق عشقه خدایه طوئار سن
یعنی طریق عشقه خدایه اولان امید کله
تشنه عشق زلال و وصالکله قادر مجموع
پیش معنائی باده صوسر بنه هم بر زلال
ایله ایرش بر امید حقیچون که بویاده
خدایه طوئار سن دین عنایت سوباده
عجب ماهر ایش

خرقه نک آلوده لکی جهانک خرابه بدی قتی بر پاک سرشت بر اهل دل سالک (مفردات)
(آلودی) ملوثک (خرقه) م (خراب) م (یا) مصدریه (جهل) م (است)
در (کو) قتی (راهرو) سالک (اهل دل) م (یا) وحدیه (پاک) م (سرشت)
طبیعت (یا) وحدیه (معنای اشارتی) (الدنیاجیفه و طلابها کلاب) خبری سر بنجه
بو حضرت الاله عبادت و طاعت ایچون خلق اولسان وجود نازیدنی شواغل
دنیایه و مقتضای نفس و هوایه صرف ایدوب غفلت ایله و جهل و عی ایله ملوث ایتک
جهانک خرابه سیدر قتی بولوشات تعاقبات دنیا دن و نفس و هوا دن
پاک سرشت بر مرد خدا ورسالک اهل دلکله بر همت و بر نظر ایله بزی بونفس
الذین خلاص ایلمه

از دست جراثشتی سرزلف تو حافظ* تقدیر چنین بود چه کردی که نهشتی*

حافظ نیچون زلفک اوچنی الدن قودک تقدیر الهی بولیده ای نه ایلمیدی که قومیدی
(مفردات) (از) من (دست) ال (چرا) نیچون (هشتی) قودک (سر) اوج
(زلف) م (تو) سر (حافظ) م (تقدیر) م (چنین) بولیده (بود) ایدی
(چه کردی) نه ایلمیدی (نهشتی) قومیدی (معنای اشارتی) ای حافظ بونفس
و هوادن وقید وجوددن خلاص اولوب متصف بصفات الله اولاق و قرین درگاه
بولیق ایچون روز و شب اضرع و نیازی درگاه حقه بیون اکوب ذل و حقارتله
مناجاتی نیچون الدن قودک تقدیر بولیده ای نه چاره دیرسک نه اولیدی ارحم الراحمین
اولان ریم بنی بو پریشان حال اوزره قومیدی دیو دامنما حضور حقه اضرع
و نیاز لاز منشد ندر نیچون ایلم سن

وله ایضا*

ای که معجوری عشاق روامیداری * بند کان راز برخویش جدا میداری*

ای کیمسه که عشاقک معجور افنی روطوئار سن بند لریکی کند و فتکدن جدا طوئار سن
(مفردات) (ای که) ای کیمسه که (معجوری) آریلیق (عشاق) م (روا) لایق
(میداری) طوئار سن (بند کان را) قولاری (ز) من (بر) عند (خویش) کندو
(جدا) آبری (میداری) طوئار سن (معنای اشارتی) ای مرشد راه حق اولان
پریم عشاق مشتاقک حضور شریفکدن و توجه دل آگاه اطفیکدن معجور افنی نیچون
روطوئار سن و بوسادق بند لریکی کندو فتکدن نیچون جدا طوئار سن

تشنه بادیه راهم بزلالی در باب * بامیدی که درین ره بخدا میداری*

باده صوسر بنه هم بر زلاله ایرش شول بر امید حقیچونکه بویولده خدایه طوئار سن
(مفردات) (تشنه) صوسر (باده) صحرا و چول (هم) دخی (یا) لایلا بیه
(زلال) صافی صو (یا) وحدیه (درباب) ایرش (امید) م (یا) وحدیه
(درین ره) بویولده (بخدا) خدایه (میداری) طوئار سن (معنای اشارتی)
بومار و از درله پراولش صحرای عشقک صوسر لریشه بر شراب عشق الهی بخش ایله

حق*

حق تعالی حضرت شدن طوئارک امید و آرزو حقیچونکه مراد کده
نازل اوله سن

دل بودی و بجل کردمت ای جان لیکن * به ازین دارنکاهش که مرامیداری
کوکلی قایدک سکا حلال ایلم ای جان اما بوندن یک اکا رعایت ایله که بکا ایلم سن
(مفردات) (دل) کوکل (ربودی) قایدک (بجل) حلال (کردم) ایلم سن (ت)
سکا (ای جان) م (لیکن) م (به) یک (ازین) بوندن (دار) طسوت (نکاه)
حفظ (ش) اتی (مرا) بنی (میداری) طوئار سن (معنای اشارتی) نظر و همت
ایله کوکلری جذب ایلمک بتدخی سکا حلال ایلم و جان و دل ایله تسلیم اولدم
ای جان لیکن سندی کر مکدن اول دیوانه و مضطرب کوکل قید ماسوادن حفظ
طوئارک بکا کرم ایلم سن

سماغر ما که حریفان دکر می نوشند * مانع ایلریم از تور و امیداری
بزم سماغر مزبکه غیری حریفانوش ایلر بر تحمل ایلر از کرسن روطوئار سن (مفردات)
(سماغر) قدح (ما) بز (حریفان) مصاحبلر (می نوشند) ایچرلر (ما) بز (تحمل)
م (بکنیم) ایلر (ار) اگر (تو) سن (روا) لایق (میداری) طوئار سن
(معنای اشارتی) بزم سندن امیدمن اولان شراب عشق الهیه بی یند سزک همت کزله
غیری مصاحبلر نوش ایدوب جذبه رجانه واصل اولمشلردن بر تحمل ایلر لکن سن
بزم مراد بیزک عدم حصول ایله محزون و مخیر و سرگردان اولدیم غیری روا طوئار سن
طوئار سن افند م

ای مکس حضرت سیرغ نه جولانکه تست * عرض خود میری و زجت مامیداری
ای مکس سیرغ غن حضو ری سنک جولانک بری دکلر کندو عرضکی کیدر سن و زه
زجت و پررسن (مفردات) (مکس) سکک (حضرت سیرغ) م (نه) ننی (جولانکه)
دونه جک پر (تو) سن (است) در (عرض) م (خود) کندو (میری)
ایلتور سن (زجت) م (ما) بز (میداری) طوئار سن (معنای اشارتی) ای ضعیف
کوکل سن حدود شرعیه دن تجاوز ایدوب راه حقه استقامت اوزره اولما دفعه
درگاه حقه مقبول اولوب معرفت الله میداند جولان اید من سن دعوی بجزدایله
لذت روحا نیشه واسرار الهیه واصل اوله من سن بوش بره عرضکی
کیده ررسن و زه زجت و پررسن و مر دان خدا لفتنده رسوای
اولور سن

تو تقصیر خود افتادی ازین در محروم * از کدی نالی و فریاد چرا میداری
سن کندو تقصیرکله بوقیودن محروم دوشدک کیمدن ایلمر سن و نیچون فریاد طوئار سن
(مفردات) (تو) سن (یا) لایلا بیه (تقصیر) م (خرد) کندو (افتادی) دوشدک
(ازین در) بوقیودن (محروم) م (از که) کیمدن (می نالی) ایلمر سن (فریاد) م
(چرا) نیچون (میداری) طوئار سن (معنای اشارتی) ای بیچاره کوکل سن آداب
ایلمدک کیمدن شکایت ایلر سن

حق*

(دل بودی و بجل کردمت ای جان لیکن * به ازین دارنکاهش که مرامیداری)
میداری) بجل یانک قحی و حای مهمله نک
کسر یله حلال دیکدر * محصول بیت *
کوکلی قایدک و بده سکا حلال ایلم اما
ای جان بزم کوکل بنی رعایت کدن یک
رعایت ایله یعنی بکا اولان التفات کدن
اکا رفق التفات ایله دیکدر زرا زیاده
نازک مزاجدر دکه التفاتله منلی
دکلدر (سماغر ما که حریفان دکر
مینوشند * مانع ایلریم از تور و امیداری)
* محصول بیت * بزم سماغر مزکی که
غیری باده نوشلر ایچرلر بر تحمل اید رز
ا کرسن روا طوئار سن یعنی بزه اوله جق
رعایتی که غیری به ایلر سن بوقبول ایلر ز
ا کرسن جائز طوئار سن (ای مکس
حضرت سیرغ نه جولانکه تست *
عرض خود میری و زجت مامیداری)
* محصول بیت * ای مکس عشقک
حضوری سنک جولانکاهک دکل یعنی
سن پروبال اوره جق بر دکل بس کنیدی
عرضکی ضایع ایلر سن و زه زجت
و پررسن یعنی ای رقب قرب جانان سکا لایق
مقام و منزل دکل ایلمدی صدقین کنیدی
عرضکی تلف ایدوب زه زجت و پررسن
حاصلی سنک تقر بکدن زیاده بی حضور
سیر غندن مراد خدا در دین خدایی
بتلذ ایش (تو تقصیر خود افتادی
ازین در محروم * از کدی نالی و فریاد
چرا میداری) تقصیر خود یا حرف سبب
واضافت مصدرک فاعله در که امید
کیم معنائیه * محصول بیت * رقب
مکس خطاب ایدوب پرورسن کنیدی
اکسکک سبیل بوقیودن درود و شدک
و محروم اولدک بس کیمدن ایلمر سن
و نیچون فریاد طوئار سن یعنی سن سکا
ایلمدک کیمدن شکایت ایلر سن

ای که بازلف روخ بار کذاری شب و روز * فرصت باد که خوش صبحی و شامی داری (کذاری فعل مضارع مفرد مخاطب کچور رسن دیمکر شب و روز مفعول که حرف تعلیل و با حرف بیان صبحی و شامی اولان یار حرف وحدت و تکیه داری فعل مضارع مفرد مخاطب طوتارسن دیمکر یعنی مالک سن * محصول بیت * لف و نشطر بقوله پور رای شول کیمه که جانانک رخ و زلفه شب و روزی کچور رسن یعنی جانانه کیمه و کوندز واصل سن فرصتک اولسون که کوزل صبح و شامک وار یعنی رخ جانان کی صبحک و زلفی کی شامک واری یعنی خدا فرصت و رسون ابو حالک وار

۵۲۸

(معنای اشارتی) ای عاشق عارف منکسه و جرد عالمی خراب اید بجسی عشق و معر فدا الله میخانه سنده بر مقام و بریات طوتارسن سن جم پادشاهی کبی دائم عمری صفوانت روحانیت ایل کچور و فتنکک پادشاهین اگر وحدت شرابین بر قدح نوش ایتمک قدس رت طوتارسن ایسک

خو ای که بازلف روخ بار کذاری شب و روز * فرصت باد که خوش صبحی و شامی داری * ای کیمه که شب و روزی بارک زلف و رخله کچور رسن سکافرست و قوت اولونکه لطیف بر صبح و بر شام طوتارسن (مفردات) (ای که) ای کیمه که (بازلف) (م) (رخ) یکاف (بار) (کذاری) (کچور رسن) (شب) (کیمه) (روز) (کوندز) (فرصت) (م) (ت) (سکا) (باد) اولسون (خوش) (م) (صبح) (م) (با) (وحدتیه) (شام) (اخشام) (با) (وحدتیه) (داری) طوتارسن (معنای اشارتی) ای عارف منکسه (فصیحو بکره) (اصلا) (آیت کریمه سی سرینجه حضرت الهک اسماء صفاته) (روا) (اد) (ایدلر) (بی) (ذکر) (ایله) (شب و روزی) (کچور رسن) (سکا) (فرصت) (قوت) (زبانده) (اولسون) (که) (سن) (مظهر) (اطف) (الهی) (اولمغه) (صبح) (و شامی) (برخوش) (حال) (اوزره) (طوتارسن)

خو ای که با وصل دلارام کزیدی خلوت * بغنیت شمر این لحظه که کاهی داری * ای کیمه که دلارامک و صلی ایله خلوت اختیار ایلدک بغنیت صای بو لحظه بی که بر مراد طوتارسن (مفردات) (ای که) ای کیمه که (با وصل) (م) (دلارام) (محبوب) (کزیدی) (اختیار ایلدک) (خلوت) (م) (با) (للابسه) (غنیت) (م) (شمر) (سای) (این) (بو) (لحظه) (م) (کاهی) (بر مراد) (داری) (طوتارسن) (معنای اشارتی) ای عارف منکسه کو کل راحتند ریجی محبوب حقیقک وصال ایله خانه تجلی اولان قلبکی ماسوا الیهدن تخنیه ایدوب خلوت حققی اختیار ایلدک بو بر لحظه وصال الی الله دوستی غنیت صای که بر مراد حقیقی طوتارسن

خو ای صبا و خکان بر سرره منتظرند * کز ازان بار سفر کرده پیامی داری * ای صبا با شملر بول با شنده منتظر زدر اگر اول سفر ایلمش یاردن بر خبر طوتارسن ایسک (مفردات) (ای صبا) (م) (سوختکان) (با شملر) (بر سرره) (بول) (باشی) (اوزره) (منتظرند) (کزیدی) (بیلدر) (کر) (کر) (ازان بار) (اول) (یاردن) (سفر) (م) (کرده) (ایلمش) (پیامی) (بر خبر) (داری) (طوتارسن) (معنای اشارتی) ای سا ایملرک دماغ جاننه نفحات الهیه دن رواج سکینه فیوضات لطیفه و اسرار عجیده بر اشد بریجی عارف آتش عشقه با شملر بول باشند و اول ساوکلرند تجلیات ربانیه نک ظهور بنه منتظر زدر اگر اول نظر دن غایب اولان محبوب حقیقه دن اذن ایله بر خبر طوتارسن انلره بر همت پیور بر مراد زیننه نال ایلید سن

خو کو بهنکام وفا کر چه ثبات نیود * میکنم شکر که در جور دوامی داری * دی وفا وقتند اگر چه سنک ثباتک اولز شکر ایدر که جورده بردوام طوتارسن (مفردات) (کو) (سوله) (با) (ظرفید) (هنکام) (وقت) (وفا) (م) (کر چه) (م) (ثبات) (دوام) (ت) (سکا) (نیود)

خو اولز

دوام مصدر در دام یدوم دن قائم و ثابت اولمق معنایه و با حرف تکیه * محصول بیت * صبا به خطاب ایدوب پیور ای صبا جانانه سوله که وفا ایلمک وقتند اگر چه ثبات و قرارک یوقر یعنی وفاده ثابت قدم دکل سن اما بن شکر ایدر مکسه جوور جفا اوزره دوام و ثباتک واری یعنی دائما جوور و جفا اوزره سن مصراع انیکه معنای شکر ایدر مکسه جورده بردوام طوتارسن دین بری ایکی بی فرق ایلمش

(خال سر سبز تو خوش دانه عیش و لی * بر کنار چنش ویه که چه دایمی داری) خال سر سبز بیانیه و توبه اضافت لامید در دانه عیش ده بوله در دانه دن مراد نخدر ولی مصراع اتی به مرهوندر کنار چنن لامید شین خاله راجعه در و و واهدن مخفف ادات محسر و قنایندر که حرف بیان چه ادات

۵۲۹

بالغددایم با حرف تکیه * محصول بیت * سنک تازه ویشل خالک کوزل تخم عیشدر اما چینی کنارنده حیف که نه عجب دامک واری یعنی عجب عیش و صفا تخمیدر اما طوزاغه قونلش دانه کبی دراندن احتراز کر کدر سبب هلاک اولمسه حاصلی دانه خالک فتنده دام زانک قونلش اندن حذر کرک

خو خال سر سبز تو خوش دانه عیش و لی * بر کنار چنش ویه که چه دایمی داری * سنک سر سبز خالک لطیف عیش دانه سیدر انکن انک چینی کنارنده واه که بردام طوتارسن (مفردات) (خال) (ک) (سر سبز) (باشی) (شل) (تو) (سن) (خوش) (م) (دانه) (م) (عیش) (عیش) (است) (در) (ولی) (لکن) (بر) (علی) (کنار) (م) (چینی) (باغچه) (ش) (انک) (واه) (حیف) (دام) (طوزاق) (با) (وحدتیه) (داری) (طوتارسن) (معنای اشارتی) ای محبوب حقیق سنک اتوار ذات بیجوونکک ظهوری مرغ دلک صید و غذای روحانیت ایله قوت بولمغه بنه سنک عشق و معرفت زنجیره مقید اولسته خوش دانه عیش و لطیف ر و شد ر لکن اول اتوار ذاتیه نک اسرار غیبدری روضه سنک کناری اوزره واه و حیفه که بنجید ایستاداماری طوتارسن و نیجه عقبات مشکاه و خوف و خطرل کو ستر سن عصمتا الله من مهالک طر بقی عشقه بیجا حبیبه صلی الله تعالی علیه وسلم

خو بوی جان از آب جانبخش قدح می شوم * بشنوی خواجه اگر زانکه مشامی داری * قدحک جانبخش لیدن جان را بحدسی ایشدیرم ایشت ای خواجه اگر اندن بر مشام طوتارسن (مفردات) (بوی) (رایحه) (جاده) (م) (ز) (من) (ل) (طوداق) (جانبخش) (جان و ریجی) (قدح) (م) (می شوم) (ایشدیرم) (ایشت) (ای خواجه) (م) (زانکه) (اندنکه) (مشامی) (بر دماغ) (داری) (طوتارسن) (معنای اشارتی) (اولیاء الله) (ایچون) (اعداد) (اتوان) (شراب) (عشق) (الهی) (محل) (جانبخش) (ایدیجی) (قدح) (فلک) (انکشافدن) (حیات) (ایدی) (را بحدسی) (ایشدیرم) (ای) (علوم) (ظاهره) (ایله) (غور و اولان) (خواجه) (اگر دماغ) (جانک) (صحیح) (اولوب) (امر) (حدفن) (اولان) (روح) (انسایدن) (استشمام) (واذت) (روحانیه) (دن) (ذوق) (نامقدار) (ایسک) (سن) (دخی) (ایشت) (اگر) (صحیح) (مشام) (طوتارسن) (ایسک)

خو لطیفی ارمی طند از تو غریبی چه شود * نوی امر و زدر ن شهر که نامی داری * بر غریب اگر سندن بر لغف طاب ایدنه اولور سندن بو شهر ده که بر نام طوتارسن (مفردات) (اطف) (م) (با) (وحدتیه) (ار) (اگر) (می طلبند) (ایسترسه) (ازتوق) (سندن) (غریب) (م) (با) (وحدتیه) (چه شود) (نه) (اولور) (تویی) (سندن) (امروز) (بو کون) (در بن شهر) (بو شهرده) (نامی) (بر آد) (داری) (طوتارسن) (معنای اشارتی) ای جوا سبب القلوب و متصرف القواد اولان قطب وقت ویر شفیق بر غریب اگر سندن نفس و عوادن خلاص اولوب مقام عرفانه واصل اولمق ایچون و رجیات ایدی بولمق ایچون بر اطف و بر عودن و نصرت طاب ایدنه اولور بو کون سن بو شهر عالمده خلیفه الله فی الاض ایله نامدار سن

خو بی

۱۳۳

نام سن سن پس سندن بر غریب نام طلب ایدرسه نشه لازم کلر مجموع یتک معنای اگر بر آد ایسترسه سندن بر غریب نوله سن سن بو کون بو شهرده که رآدک و ارد در دین معنای یتقی خوب نصو بر ایش عفا الله عنه نامی برینه لطیف بازوب مجموع یتک معنای بر غریب اگر سندن ر اطف طاب ایدنه اولور سن سن بو کون بو شهرده که بر نام طوتارسن دین تحقیق مقامده سابقک اثر نیجه تالی اولمش طیب الله انفاسه

(بش دعای سحر حارس جان خواهد بود * تو که چون حافظ شخبیر غلامی داری) سحر تازی خیره مناده جانیه مصر و قدر شخبیر و صفا
 تر کبیر خیزندند کجه فالنجی دیکد یعنی متعبد غلامی با حرف وحدت و یانکیر * محصول بیت * جوق سحر داری سنگ جانکه
 مونس او بس در حاصلی جانکی برامز دن حافظ و صان او بس در سنگ که حافظ کبی متی و متعبد بر قولک وارد یعنی سنگ که حافظ
 کبی بر دعا گو یک وارد جوق سحر داری سنگ جان عزیزی حارس و با بس از او بس در (وله ایضا) (ای که بر ماه از رخ

مشکین نقاب انداختی * لطف کردی

بش دعای سحر حارس جان خواهد بود * تو که چون حافظ شخبیر غلامی داری
 جوق سحر داری سنگ جانکه مونس او بس در سنگ شخبیر حافظ کبی بر غلام طوتارسن
 (مفردات) (بش) جوق (دعای سحر) (ت) سنگ (مونس) یولدش (جان) م
 (خواهد) (بش) (شد) اولی (تو) سن (چون) (ش) (حافظ) (شخبیر) کجه فالنجی
 (غلام) م (یا) وحدتیه (دری) طوتارسن (معنای اشارتی) بی پر چونکه سنگ
 مظهر احسان و نائل از مالک اولش حافظ شخبیر کبی (شکر المم علی المنعم علیه واجب)
 حسیجه سنگ یوز کدن ظهور ایدن نعمت معنوی لک شکر کنی ادا ایچون و سنگ جان عزیزی که
 مونس اواق ایچون جوق سحر دعاسی ایچینی بر غلامک وارد

وله ایضا

ای که بر ماه اوزره مشکین خطدن نقاب آتدک اطف ابلدک آفتاب اوزره بر سایه
 آتدک (مفردات) (ای که) ی کیمه که (بر ماه) آتدک اوزره (از) من (خط) م (مشکین)
 مسکه منسوب (نقاب) م (انداختی) آتدک (اطاف) م (کردی) ابلدک (سایه)
 بر کولکه (بر) علی (آفتاب) کونش (انداختی) آتدک (معنای اشارتی) ای صانع
 لم یزل سنگه (اولیاتی تحت قبای لایعرفهم غیری) حدیث قدسیه که سر منجه اولیا
 و انبیایک ماه و آفتاب کبی عالم ضیا و بر یچی ارواح قدسیه لری اسرارینی حجاب
 عظمی که نظر عوام ناسدن ستر ابلدک اطف ابلدک که مظهر انوار ذات بیچونک
 اولان ارواح قدسیه لری اوزره سایه پرد عصمتک آتدک و خانی دخی فتنه
 و تخیر دن امین ابلدک

تاجه خواهد کرد با ما آب ورنک عارضت * حالیا نیرنگ نقش خود بر آب انداختی
 سنگ عارضتک آب ورنکی عجب بزه نیلکه کر کدر حالیا کند و نقشک نیرنگی آب
 اوزره آتدک (مفردات) (ت) حتی (چه خواهد کرد) نه ابلدک (باما) بزه (آب)
 صو (رنک) م (عارض) یکانی (ت) سنگ (حالیا) م (نیرنگ) رسم و نقش و بر آتدک
 اصلی و هیولایی (نقش) م (خود) کند و (بر آب) سو اوزره (انداختی) آتدک
 (معنای اشارتی) ای صانع بیچون سنگ نیلی انوار ذات کر یک عجب بزی نه کوه محو و فنا نه
 کوه مخبر و سر کردن ابلدک کرک (الله نور السموات والارض) آتدک کریمه سر منجه
 سنگه نظر اولیا و ابصار ده حالیا ذرات عالمی انوار تجلیک عکسیه منور ابلدک و قلوب
 عارفینه انوار جمال با کالک منعکس اولفله مصنوعاته اولان خواص اشیاک عالمی
 بیلد بردک که (و علم آدم الاسماء کلها) آتدک کریمه سنگ سمری اظهار ابلدک

کوی خوبی بردی از خوبان عالم شاد باش * جام کبخسرو طلب کافر آسیاب انداختی
 عالم خوبان بدن خوباتی طوبی ابلدک شاد اول کبخسرو و جامی طلب ابله که افراسیابی
 آتدک و هلاک ابلدک (مفردات) (کوی) طوب (خوبی) محبوبی (بردی) ابلدک
 (از) من (خوبان عالم) م (شاد) مسرور (باش) اول (جام) قدح (کبخسرو) بر پادشاه
 عظیم (طاب) طاب ابله (افراسیاب) بر پادشاه (انداختی) آتدک (معنای اشارتی)

ای

از خوبان عالم شاد باش * جام کبخسرو و طلب کافر آسیاب انداختی
 جام کبخسرو و طلب کافر آسیاب انداختی (جامدن مراد جام جد و کبخسرو و قدیم الایام بادشاه لریدن بر مشهور
 با دشا در افراسیابده بویه در طلب فعل امر مفرد مختا طبر که حرف تعلیل انداختی با صبر خطاب آتدک یعنی یقینک دیکدر
 * محصول بیت * کرکک طوبی ابلدک فایده که جیب عالم خوبان شاد و خرم اول جام کبخسرو و طلب ابله یعنی جام پادشاه طلب ابله و بزم
 قور و ب مسرور اول ز بر افراسیاب کبی عالیشان پادشاهی یقینک یعنی هلاک ابلدک حاصلی خوباتی کوی عالم خوبان لریدن ابلدک یعنی
 حسنه جیب خوبان قلبه ایلک افراسیاب کبی قهار دشمنی هلاک ابلدک ایددی باده ایچوب مسرور اول بویتنک متعاسنه بعض
 کیمتک ترزق ناویلنه اعتبار اولنسون که صداع و بزم

ای عارف مستخ بومر تبه ده خون خدا ایله میدان محبتده محبوب خدا اواق دواتی
 طو بی فایده مسرور اول و دایم عند الله عظیم القدر اولان شاهان حقیقتی کبی شراب
 عشق الهیه بی نوش ایدوب مست و مستغرق انوار جمال الله اولوب کلی ماسوای
 الاهدن تجرد یله مقام غریبی و (الله هم زدی تعبیر افیک) حدیث شریفی سمری طلب ابله که
 اقلیم وجود کده متصرف اولان نفس اماره بالسوی بومر تبه ده هلاک ابلدک و اعدای
 عدودن نجات بولدک تا که شکر نعمتی ادا ابلدک

کنج عشق خود نهادی در دل و بران ما * سایه رحمت برین کنج خراب انداختی
 کند و عشق کنجی بزم و بران کولک زده قودک بو خراب بوجاق اوزره رحمت سایه سنی
 آتدک (مفردات) (کنج) (خزینة) عشق (م) (خود) کند و (نهادی) قودک (در) فی (دل)
 کولک (و بران) م (ما) بزم (سایه) کولک (رحمت) م (برین کنج) بو بوجاق اوزره (خراب)
 م (انداختی) آتدک (معنای اشارتی) ای واهب العطا با اولان رحمت (کت کنز الخفایا
 فاحییت ان اعرف فحقیقت الخلق لاعرف) حدیث قدسیه که سر منجه روز افزاده کال
 اطفکدن کندی عشق و محبتک خزن غنی سنی بو خاکی اولان طلسم وجودده وضع و نهان
 ابلدک و دل و بران غمی اول سبدن مهور و نظر کاه ابلدک بو خراب کوشه اوزره رحمت
 و کر مک سایه سنی آتدک (رب لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدینا وهب لنا من لدنک رحمة انک
 انت الوهاب) بحر مذهبیک محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

هر کسی با شمع رخسارت بوجهی عشق باخت * زان میان پروانه را در اضطراب انداختی
 هر بر کیمه که سنگ شمع رخسار که بروجه ابله عشق اوینادی اول اور تادن پروانه بی
 اضطرابه آتدک (مفردات) (هر کس) م (یا) وحدتیه (یا) لایله (شمع) م (رخسار)
 در کیمی یکانی (ت) سنگ (یا) لایله (وجه) یوز (یا) وحدتیه (عشق) م (باخت)
 اوینادی (زان میان) اول اور تادن (پروانه) م (را) م (در) فی (اضطراب) م (انداختی)
 آتدک (معنای اشارتی) ان الله خلق الخلق فی ظلمة ثم رشح علیهم من نوره فصار اصبا
 من ذلك النور اهدی ومن اخطأ فقد ضل حدیث شریفی سر منجه و استمداد فطر به لری
 سبیلله عابد و زاهد و عاشق و عارف و کافر و فاسق جمله سی هر بر کیمه سنگ شمع
 رخسار که و انوار جمال که بروجه عا شق اولوب مؤمن مسجده و کافر کلبساده
 یارب دهرک سکا اظهار عشق ایدوب سنی طلبده اولمشدر لکن اول اور تادن پروانه
 کبی مؤمن صادق افتخار از رسول الله ایدد بیکچون اصابت ایدوب کافر و فاسق عدم
 ایدادن خطا ایدوب ضلالتده فالشدر وینه حکمت متکدر

طاعت من کرچه از مستی خرام ردم کن * کاندین شغفه بامید ثواب انداختی
 اگر چه مستلکدن خرام بنم طاعتی ردا یله زوایتی بوشغفه ثواب امید یله آتدک (مفردات)
 (طاعت) م (من) بن (از مستی) مستلکدن (خرام) م (رد) م (مکن) ایلد (کاندین شغل)
 بوشغفه (م) بنی (یا) سبیل (امید ثواب) م (انداختی) آتدک (معنای اشارتی) یارب سنگ

(کنج عشق خود نهادی در دل و بران ما * سایه رحمت برین کنج خراب انداختی)
 * سایه رحمت برین کنج خراب انداختی
 کنج خزینة عشقه اضافت پسایه در
 و خوده لامیه نهادی فعل ماضی مفرد
 مخاطب قودک دیکدر دل و بران پیایه
 و مایه اضافت لامیه مایه رحمت پیایه
 کنج کاف عربی که صمیمیله بوجاق خرابه
 اضافت پسایه در * محصول بیت
 ای جهان کندی عشق کنجی بزم و بران
 کولک زده قودک یعنی زری کندیکه عاشق
 ابلدک بو خراب بوجاغه رحمت سایه سنی
 صالده ک یعنی سنگ عشق و محبتک که
 سایه رحمت اقی کولک صالده لطف
 ابلدک (هر کسی با شمع رخسارت بوجهی
 عشق باخت * زان میان پروانه را
 در اضطراب انداختی) * محصول بیت
 هر کیمه سنگ رخسار که شمع بروجه
 محبوب دوستی ایلدی اول ارادن پروانه
 بیچاره بی اضطرابه صالده یعنی رخک
 شمع هر کس عاشق در اما پروانه و ش
 کیمه باندی یعنی شمع رخسار که همان
 پروانه باندی (طاعت من کرچه از مستی
 خرام ردم کن * کاندین شغفه بامید ثواب
 انداختی) کر چه از مستی خرام جمله
 مترضه در طاعت ردم کتک مقدم
 مفعولیدر کاندین که حرف تعلیل
 * محصول بیت * بنم طاعتی ردا یله
 اگر چه که خرام مستلکدن زیرا بوجبت
 و عشق شغفه بنی ثواب امید یله براق
 بس طاعت ممدود او انچه توأم اولان

بجم • شاهد مقصود را از رخ نقاب انداختی) باده نوش فعل امر مفر مخاطب در باده مقدمه و لی جام عالمین دن را انجام چهار انگار نشه کیم
فصل بیان اول نشد رو بوجه مٹ عالم بینکاه و صفته بنائی سابق اولمشدر چو حرف تعلیل اورنگ جم لامید اورنگ بودند تخت معنائشدر
و جدن حضرت سلیمان پیغمبر مراد در که تختی اقلیم فارس ایدی اون جهشنددر که بر اورنگ جم پور مشرط هده مقصود بنایه و را ادات
مفعول • محمول بیت • ای شاه محی جام عالمین دن باده نوش ایله زیر تخت سلیمان اوزر • مقصود محبوبک رخندن نقابی آندک یعنی
مقابن پوزندر کید دکنی • مقصود محبوبی الکد کردی حاصلی • مقصود که ماناک اولندک پس شدر نکرو عیش و نوش ایدوب ذوق و صفه • و در
ز شهر آزاب شمشیرت که شبر ازاران • نشه لب کردی و کردار آداب انداختی) بعضی نسخهد نشه لب کشتی نه کار ایدر آداب انداختی ؟

یعنی او فواید کینی آتش لکه هلاک ابلدک و کینی صوبه آتدک یعنی صوبه غرق ابلدک حاصلی صوبه شمشیر قتل ابلدک دیکدرا ز بهار زاد نصره بای ساکنه ابله آمان معنایه درگاه اولور که با بی ترک ایدوب ز بهار در بر تنه کیم کاستانده ایکه سین بر مصراع ده جمع انش مصراع ز بهار از فرین بدز بهار آب شمشیر بیاید و بالامید در مجازا و تا ضمیر خطاب که حرف رابط صفت و با حرف تعلیل شیراز را ادا مفعول یعنی کردینک مفعول اولی و تشنه لب مفعول ثانیه ازان آن اسم اشارت در شمشیر کردی فعل ماضی مفرد مخاطب ابلدک دیکدرا کردان کاف عجمیت ضمی و رانک سو کونله کردک جعیدر که بهادر معنایه در الف و نون ادا م جعیدر محصول بیت ای شاه بجی امان سنک

۵۳۴

(شیران) ارسلان (ازان) اندن (نشنه) صوسز (اب) طوداق (کشتی) ابلدک (فهنکارا) تمساح که صو اسی دیدکاری آدم بود بجی بر نوع بالقدر (در آب) صوبه (انداختی) آتدک (معنای اشارتی) ای شاه حقیقت اولان پیر معنوم سنکه مظهر نقطه وحدت اولان (سد الله الغالب علی بن ابی طالب) رضی الله عنه سرنده سن قطعا معلومدر که سنک شمشیر حقیقت اولان فوت روحانیت ناثر اندن شیران عالم دنیای صوسز هلاک و زبون ابلدک و نیجه آدم بجی دهر یبری علوم ربانیه ابله غالب اولوب هلاک ابلدک و علوم رب العالمین در یاسته محو و تخریب ابلدک

وله بضایه

ای در رخ تو پیدا انوار پادشاهی در فکر تو پنهان صد حکمت الهی ای پادشاه که سنک بوز کده پادشاهی نورلی ظاهر در سنک فکر کده نور حکمت الهی پنهاندر (مفردات) (ای) م (در) فی (رخ) یکاق (نو) سن (پیدا) ظاهر (انوار پادشاهی) م (در) فی (فکر) م (پنهان) کبر لو (صد) یوز (حکمت الهی) م (معنای اشارتی) ای سرش کمال سیاهم فی وجوههم من اثر البجود آیت کریمه سی سر نجه سنک بوز کده پادشاهی نورلی بکه انوار محمددر ظاهر در سنک خزیند رحان اولان قلبک فکرند واردات خد ابله یوز حکمت الهی و علوم لدنی پنهاندر که کشتی ممکن دکلدر

کلک تو بارک الله بملک و دین کشاده صد چشمه آب حیوان از قطره سیاهی تحسین سنک قلبک که ملک و دین اوزره آفتشدر بر مرکب قطره سندن یوز آب حیات چشمه سنی (مفردات) (کلک) قلم (نو) سن (بارک الله) الله مبارک ابسون (بر) علی (ملک) م (کشاده) آچش (صد) بوز چشمه م (آب حیوان) م (از) من (قطره) م (سیاهی) مرکب (معنای اشارتی) اگر چه دل آکا مکرده اسرار الهی و علوم ربانی مکتو مدر لکن نه طب و عاقلی ترغیب و تهمیج ایچون بارک الله تحسین سنک قلبک که اسرار عالم ملکوتن و اسرار عالم ملکوتن و اسرار دیندن باذن خدا سیاه مرکب قطره سیله و رسائل و کتبه کتب و تسطیر ایدوب طالبین صادقین قلبنه حیات ابدی بخش ایدجی علوم ربانیه ابله مشکلات و عقبات راه عشقی بیان و مشکل بولاری آسان ایش سکر

براهر من تناید انوار اسم اعظم ملک آن تست و خاتم فرمای هر چه خواهی اسم اعظم نورلی شیطان اوزره بر اهرام ملک و خاتم سنک آنکدر پیور هر نه ایدوسنک (مفردات) (بر) علی (هر من) دیو و شیطان (تناید) طلوع ایقز (انوار) م (اسم اعظم) م (ملک) م (آن تست) سنک حظ و نصیبکدر (خاتم) م (فرمای) پیور (هر چه) هر نه (خواهی) دبلرسک (معنای اشارتی) لکن اهر من طبعیت و شیطان سیرت کالانعام اولان علوم اهل دنیایه و بشده نفس و هوا به نعوذ بالله امان طوعه اعجاب انوار اسم اعظم کور غمزده ان ایدوب نصیب اولان ای قطب زمان اولان

پیر

اهر من دیو ز یعنی ارکاک دیو تناید فعل فی مستقبل بذر اهر من یعنی اوزرینه بر توصف از انوار فاعل تناید در اسم اضافتی لامیه در مجازا و اعظمه اضافت بیانه ملک مبتدا آن تست لامیه و خبر مبتدا در خاتم ملکه معطوف تقدیری و خاتم آن تست در فرمای فعل امر مفرد مخاطب پیور دیکدرا هر چه خواهی خراهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بوند دبلرسک دیکدرا محصول بیت دیو اوزرینه اسم اعظم بر توصف یعنی اسم اعظم دیوالیه دوشبیک انده خاصه سی ظهرا و لمرنه کیم حضرت سلیمان خاتمی دیوالیه کبر دکه اثری ظاهر اولدی پس ملک سلطنت و خاتم شاهی سنکدر پیور هر نه دبلرسک یعنی اقدیم پارسه حاصلی سلیمان نخته ملک ازلدک هر نه دبلرسن پیور که عالم سکا مسخر اولدی

(در حشمت سلیمان هر کس که شک نماید بر عقل و دانش او خندید مرغ و ماهی) حشمت حای خطیک کسر به عجم عظمت و شوکت یعنی اولولوق معنایه استعمال ایدر سلیمان اضافه لامیه در محصول بیت حضرت سلیمانک عظمتند و او اولفته هر کیمه که شک کو سترسه آنک عقله و علمه مرغ و ماهی کوزلر یعنی استهزا ایدر حاصلی انساندن قطع نظر بر و بحرف حیواناتی ببله آتی تمسخر ایدر یعنی شک یوق که سن حشمت و عظمت صاحبی سلیمانک قائم مقامی سین پس سنک ساطنت کده شک اولان آنک ساطنتند شا کدر ایدر سلیمان مسخر اولان حیوانات اکا مسخریه ایدر وجهی وار (بازارچه کاه کاهی بر سر نهید کلاهی مرغان قاف دانند آیین پادشاهی) محصول بیت

۵۳۵

پیر ملک و خاتم شمدی سنک حظ و آنکدر اراده حق اوزره هر نه دبلرسک پیور سنکدر سنک حکمکه مقابله ممکن دکلدر

در حشمت سلیمان هر کس که شک نماید بر عقل و دانش او خندید مرغ و ماهی سلیمان پیغمبر علیه السلام شوکت و عظمتد هر کیمه که شک کو سترسه آنک عقل و علمه اوزره مرغ و ماهی کوزلر (مفردات) (در) فی (حشمت) شوکت و عظمت (سلیمان) علیه السلام (هر کس که) م (شک) م (نماید) کو ستره (بر) علی (عقل) م (دانش) علم (او) ضمیر (خندید) کوزلر (مرغ) قوش (ماهی) باقی (معنای اشارتی) ای خلیفه الله اولان پیغم (رب هبلی ملک لایب نهی لاحد من بعدی) آیت کریمه سی سر نجه حضرت سلیمان علیه السلام ساطنت و عظمتی نص قرآن عظیم بیان ایدر کن هر کیمه که شک و شبهه کو ستره آنک عقل و علمه نقصانند مرغ و ماهی کوا کدری کیمی سنک ساطنت معنویه که شک ایدن دخی بوبله ناقص العقلدر

بازارچه کاه کاهی بر سر نهید کلاهی مرغان قاف دانند آیین پادشاهی طوعن اگر چه کاه کاهی باشی اوزره کلاه قورقاف مرغی پیورلر پادشاهی آیینی (مفردات) (باز) طوغان (ارچه) اگر چه (کاه کاهی) م (بر سر) باش اوزره (نهید) قور (کلاهی) رتاج (مرغان) قوشلر (قاف) مشهور طایغ (دانند) پیورلر (آیین) رسم (پادشاه) م (یا) مصدریه (معنای اشارتی) اگر چه سعی و کوشش ابله و قوت طاعانه ارباب مر اقد اولان صوفیان عالی مقام و سالکان راه احسانر کاه و کاهی تجلیات انوار ذات الهیه مظهریت ابله ذوق روحانیت بولورلر لکن رازدرون بریده آشنا اولوب مظهر تجلیات دانمیده است و متعرق اولان ارباب شهو دک و ساطن حقیقت اولوب ساطنت مرتبه عین الیقینه مالک اولان سلطان عارفین لک پادشاه قلری آیینی بازار که من لم ینق لم یعرف

تو بینی که آسمانش از فیض خود دهد آب تنها جهان بکبردی منت سپهی شول بر قیلج که آسمان آکا کندی فیضدن صو ویره بوعسکره هانسز با کزجهانی طوئار (مفردات) (توغ) قیلج (یا) وحدتیه (آسمان) صاحب آسمان (ش) آکا (از) من (فیض) م (خود) کندی (دهد) ویر (آب) صو (تنها) بالکن (جهان) م (بکبردی) طوئار (بی منت) اختیاجسز (سیاهی) عسکر (معنای اشارتی) شول بر سیف الله و مؤید من نند الله اولان عارف بالله که آسمان کبی اجرام عایدلرک صاحبی حضرت الله آکا کندی فیضدن و فضل و کرمندن تأییدات و قوت و لایبت بخش و نصرت ایلید ذوالفقار ابله مؤید اولان اسد الله الغالب علی بن ابی طالب رضی الله عنه کیمی عسکره مجتاج اولان سمنزین یا لکن صوری و معنوی جهانی طوئار و غالب اولور

کلک تو خوش نوید در شان بارو اغیار تو بید جان فزانی افسون عر کاهی

اگر چه طعن کا کاه باشد کلاه قور یعنی اسکیف چکر اما رسم و آیین سلطنتی بیلز یعنی کاه باشد اسکیف قورقه شاه طوور اولمغه لایق اولور بلکه شایع ابله آیین و اسوایی عقیقه جسی پیور که بلاد و قرانی سار مرغان کبی کزمن بلکه نخل ساطنت قافده ثابت قدم اولوب ویرین بکلر و خانی عاله عظمتندن کندی کسرتن یعنی پادشاهانه سنک کبی عالیشان کیمه لا بقدر هر خفیف مزاج باشد اولمغه لایق دکلدر حاصلی تحت سلطنته سن لایق و سزاوارسن غیر بار دکل بمدرجی اولار پادشاهی عتقانه و سار وارث سلطنتی باز کلاه داره تشبیه ایش (تینی) که آسمانش از فیض خود دهد آب تنها جهان بکبردی منت سپهی (تینی) با حرف وحدت که حرف رابط صفت فیض بوند لایق و احسان معنایه در سپهی بای نیلنه بوند عسکر معنایه در محصول بیت بر قیلج که آسمان آکا کندی فیضدن صو ویر یعنی آسمان پادشاهی شمشیر جهانی بالاکر طوئار عسکر متسز یعنی بر کیمه که مؤید من نند الله اوله اشکر و سپاه و سواونته محتاج دکل دیکدرا سپهی یاسنی وحدت ایچون طوئال علقافه دن بی بهره ایش و معنایه در اطلای بیوشش (کلک) تو خوش نوید در شان بار و اغیار تو بید جان فزانی افسون عر کاهی شایع معنایه در حشمت سلیمانک عظمتند و او اولفته جازدر راس کبی بجم دائما افله استعمال ایدر بوند کبی حال معنایه در بریده اما فار سیده بر نیجه معنایه وار بوند یانی لازم دکل تو بید فیض ایلیدن مصدر در حفظ ابلدک معنایه اما بجم جابل معنایه استعمال ایدر پس جانه اضافه لامیه اولور جان فزاد وصف ترکیدر فرایندن جاز آرتیجی یعنی حیات و بریجی معنایه و بی ثانی حرف مصدر در افسون عر کاه و هر نه سز بوی یعنی سخر و مکر و حبله معنایه کاور عر کاه وصف ترکیدر کاه بیدن عر اکسلدیجی یعنی عمر نقصان و بریجی و با حرف مصدر محصول بیت ای پادشاه سنک فلک بار و اغیار حقند عجب کوزل بازار دوست حقند حیات افزای تو بیدی و عدو حقند جان کاهاق افسوننی یعنی پادشاه صصا جب سیف و قلدر ایدر سینی احوال و اوصافنی بیان پیور دی شمدی فلک هنزلرین بیان ایدر یعنی سنک فلک بر خط همایون بازار که فلان دوست بوقدر عطایا اعطایک که حیات حیات قانسن پس بو خط همایون دوسته تو بید جان اوادی و بر خط همایون بازار که فلان عدوی سیاست ایلک بی جان اولسون یعنی هلاک اولسون و بو خط همایون عدویه افسون جانکاه اولدی

(ای عنصر تو مخلوق از کیمیای عزت * وی دولت تو این از صدمت نباهی) ای حرف ندا منادی مذکور پادشاه در قصر در
 مردار ارکاندر یعنی خاک و آب و هوا و نار عنصر مبتدا و توبه اضافت لامیه در مخلوق خبر مبتدا از کیمیای مخلوقه متعلق وعزته
 اضافت بیانیه در بعضی نسخه‌ها کیمیایرینه کبریا و شمس عظمت معنائه ینه اضافت بیانیه در وی و او حرف عطف وای حرف ندا
 و منادی مذکور پادشاه در دولت تو لامیه این امین معنائه در صدم صدمه فقهی و دالک سکونیه جملیه یعنی کوده الیه اورق
 اما بونک کبی بر زده شدت و بلا معنائه در بعضی نسخه‌ها صدمت برین و صمت و اولک فقهی و صدمه سکونیه واقع در عیب معنائه
 صدمه تده کی تا علامت نقل در نباهی بای

بار و اغیار حقنه سنک فلک اظیف باز حیات زیاده اید بچاک حائلی عمر نقصان
 اید بچاک افسونی (مفردات) (کلک) قلم (نو) سن (خوش) م (نویسد) باز (در)
 فی (شان) حال (بار و اغیار) م (تعوذ) حائل (جان فزایی) جان از تجمیع
 (افون) دعا (عمر کاهی) عمر اکسید بچاک (معنای اشارتی) ای قلم من عند الله
 اولان پیر دلنبرم سنک واردات الهیه الیه اولان حسن تدبیر قلمی دوسته مروت دشمنه
 مدارا طریقی خوش یازد و بیان ایدر که طالبین صادقین حیات ابدی زیاده اید بچای
 احوال طریقی و اسرار حقیقی بیان ایدر و اغیار و منکر شدن کتم ایلوب کندو
 خواهشاری اوزره مدارا بولن بیان ایدر

ای عنصر تو مخلوق از کیمیای عزت * وی دولت تو این از صدمت نباهی

ای پیر سنک ذاتک عزت کبریا شدن خلق او فاشد وای پیر سنک دولت خرابی شدتند
 این اولشدر (مفردات) (ای) یعنی پیر (عنصر) وجود (تو) سنک (مخلوق)
 خلق اولش (از) من (کبریا) عظمت (عزت) م (وی) پیر (دولت) م (تو)
 سنک (ایمن) سلامت (از) من (صدمت) طوقا غمق (نباهی) خرابی (معنای
 اشارتی) ای پیر روشن ضمیرم (فیل من قبل فی الازل) حدیث شریفی سر نبجه حق سبحانه
 و تعالی سنک وجود مسعودی ازله ظل الله فی العالم اولیجی بر شاه عظیم فاشدر و سنک
 دوات و عزت معنویك زوال و خرابا شدن امین و سالم او لشدر که داد ازلی اولان
 دولت عرفانه زوال یوقدر

کر بر نوبی زیت بر کان و معدن افند * باقوت سرخ رو را بخشد رنگ کاهی

اگر سنک تیغ کن کان و معدن اوزره بر بر تو دوشه سرخ روی باقوت صهار رنگی
 باغشدر (مفردات) (کر) اگر (پرتو) عکس (با) وحدتیه (ز) من (تیغ) فیلیغ
 (ت) سنک (بر) علی (کان و معدن) م (افند) دوشه (باقوت) م (سرخ رو)
 فرمزی یوزلو (بخشد) باغشدر (رنگ) م (کاهی) صهار (معنای اشارتی)
 ای سیف خدا اولان پیر عزیم اگر سنک مطلع انوار محمدی اولان قلب آگاهک
 آفتاب شدن معدن صدق و صفای اولان طالب صادف قلب مستعدنه بر نورین منکس
 اوله اتی قید وجود دن و نفس بشده لکنند خلاص ایدوب باقوت کبی خون رنگو
 سرخ روینی از ایدانگله آکا عوض سبای صلاح و رنگ روی عشاق بافلاح اولان صهار
 رنگی باغشدر

عمر بست پادشاه کز می نهیست جام * اینک زنده دعوی و زحمت کواهی

بر عمر درای پادشاه که قدح شرابند بوشدر اشته برده بدن دعوی و محبتند شهادت
 (مفردات) (عمر بست) بر عمر در (پادشاه) ای پادشاه (از می) شرابند (نهیست)
 بوشدر (جام) بنم قدح (اینک) اشته (زنده) قورن (دعوی) م (وزحمت)
 و صوابشیدن (کواهی) شهادت (معنای اشارتی) ای پادشاه حقیقت اولان شجیم
 بتون عمرم هوای نفسله بکوب جام قلمده شراب عشق الهی بدن و اتوار معرفه الله دن
 نهیست جام * اینک زنده دعوی و زحمت کواهی

زمان معنائه در و با حرف وحدت کرمی که حرف بیان نهی تانک فقهی و کسر یله بوش معنائه در کواه شاهد در طابق معنائه
 پس * محصول بیت * بر زماندرای پادشاه که قدح باده بدن خالیدر یعنی خرجلم یوقدر که باده صائون آلوب ایچیم حاصلی باده نوش
 ایلکه و ستم یوقدر اشته بدن دعوی و محبتند شهادت یعنی محبت شاعدر که بن باده خرجه مالک اولد بغمه خواجه بند
 حسن طلب رعایت ابدی

(دائم دلت بخشد و بجز شب نشینان * کرمال من پیری از باد صبحگاهی) بخشد فعل مضارع مفرد غایدر اسر کر دیکدر بر بونده
 حرف صله بجز شب نشینان لامیه در شب نشین وصف ترکیبدر کیمیه اوطور بیجی معنائه یعنی احوالی لیل ایلن کیمیه و الف و نون
 ادات جمع در صبحگاهی با حرف نسبت مصرع ثانی شرط و مصرع اول جزادر * محصول بیت * یلورمکه کولک شب نشینلر
 بجز و افتخاریننه ترجم ایلرا کر صباح وقتی نسیدن بنم حالی صبور سک یعنی باد صبا بدن بنم حال صبور سک سکابنم ابر حال
 معلوم اولور و بوساطه الیه عرفه که رعاشی شب نشینک و ارایسه اکا مرحت ایدرسن بنم حاله قیاسله زربان محل ترجم
 صبحگاهی باسی وحدت ایچون طوون

بحالات سنیه تحصیل ایلدم اشتیاق منک بدخوا آمدن سنک حضور کده دعوی و شکوی
 ایلرم و بنم حال پریشان اهل حق و لایق دخی شهادت ایدر هر وجهه محل مرحت
 اولدم کرمکه حسن هنرک در باغ پیور میده سن

دائم دلت بخشد و بجز شب نشینان * کرمال من پیری از باد صبحگاهی

یلورم عاشق لک بجز سنک قلبک ترجم ایلرا کر و صباح وقتک بانسیدن بنم حالی
 صوره سن (مفردات) (دائم) یلورم (دلت) سنک کولک (بخشد) احسان
 ایدر (بر) علی (بجز) م (شب نشینان) کیمیه اوطور بیلر (کر) اگر (حال من)
 م (پیری) صوره سن (ز) من (باد) یل (صبحگاه) صباح وقتی (با) وحدتیه
 (معنای اشارتی) ای پیر شفیقم یلورم سرک کرم اخلاق کردن پریشان الحال اولان
 عاشق لک بجز حاله خانی عظیم و شفقت خلق الله الیه موصوف قلب رحیم کر ترجم ایلر
 اگر فیض و تجلی الهی ظهور ایتد کده بنم حال پریشانه با نظر پیور و روب
 صوره سن

ساقی بار آبی از چشمه خرابات * تاخر قها بشویم از عجب خانقاهی

ای ساقی خرابات چشمه سندن برصو کتور خانقاهه منسوب اولان بچیدن خرقة لی
 یو یلم (مفردات) (ساقی) م (بیلر) کتور (آبی) برصو (از) من (چشمه) م
 (خرابات) بچانه (تا) حتی (خرقة) م (ها) ادات جمع (بشویم) یو یلم
 (از) من (عجب) غرور (خانقاه) نیکه (با) نسید (معنای اشارتی) ای ساقی
 شراب عشق الهی اولان پیر محسن (احسن کما احسن الله الیک) آیت کریمه سی
 سر نبجه بچانه عشق الهی اولان دل پر فیض کزینایع حکمتن کردن بر علم فین کرم الیه
 تا که تکبیر زده و مرسه زده حاصل اولان عجب و ربان و کبر و غرور دن وجود من
 خرقة ربی یو یوب اوصاف رده لردن و هوای نفسانیه زدن کتور مزی پاک
 و اطهر ابد م

در دودمان آدم تا وضع سلطنت هست * مثل تو کس ندست این علم را کاهی

آدم علیه السلام نسلده مادامک پادشاهای وضعی و ایدر و علی حقیقی الیه شجین
 کیمیه بلدی (مفردات) (در) فی (دودمان) نسل (آدم) علیه السلام (تا) حتی
 (وضع) رسم (سلطنت) م (هست) وار در (مثل) م (تو) سن (کس)
 کیمیه (ندانت) بیلدی (این علم را) یو علی (کاهی) حقیقی الیه (معنای
 اشارتی) بلی خلیفه الله اولان حضرت آدم علیه السلام نسل با کنده الی یوم القیامه
 حایفه الله فی الارض لایق و پادشاه حقیقی وضعی و ایدر (و علما من لدنا علما)
 آیت کریمه سی سر نبجه یوسمیا ک اسم او خو صلیب و یو نسل کاملده اولان عاوم
 لدنیه بی حقیقتله شجین کیمیه بلدی

چو جور از فلک نیاید با تو ملک صفاتی * ظلم ز جهان بر من شد تو جهان پناهی

یعنی سنک کبی بر عادل ملک صفات پادشاهک وجود الیه فلکدن جور کلز یعنی فلک کیمیه جور و جفا الیه من اما جهاندن بنم اوز بجه
 ظلم واقع اولدی سن جهاندن ایکن حاسلی سنک کبی جهانی حبت اید بچی پادشاه و ارایکن جهان بکا ظلم ابدی نیاید فعلی نیاید
 بازوب معنایی فلکدن جور بیلر از من ملک صفاته دین معنایی روشن سولمش و مصرع اولک معنایی سن ملک صفاته
 فلکدن جور کلز دین بیک معنائه جور ایلش و مصرع ثانیه رافطنی من افطنه مضاف ایدوب معنایی ظلم جهاندن اولدی
 بنم فقه دین بیک معنائه بلکه بیک کندی ظلم ایلش و جهاندن بکا ظلم اولدی حال بو که سن پادشاه سن دین از نبجه کتیش

(جایی که برق عصیان بر آدم صنی زد * ماراچه کونه زید دعوی بی کثاهی) جایی با حرف و حدیث که حرف رابط صفت برق عصیان
نیایه آدم صنی ده بویله در برق شمشکه دیر کثاهی با حرف مصدر * محصول بیت * بر رده که برق عصیان آدم صنی اوزر بنه
آوردی یعنی بر رده که حضرت آدم پیغمبر ایکن الله عصیان ایلله یازم کی بیچاره ره کنه سزاق دعواسی نه وجهله باراشر
یعنی انبیا دن کنه صادر اولدنی برده بزه کنه سزاق دعواسی با قیمن یو بیت اتی مشعر در که خواجه دن بر مرقه صادر اولمش اوله
و بویته اعتذار ایلله (حافظ چو

۵۳۸

سن ملک صفتی فلکدن جور کلر جهاندن بکاظلم اولدی حال بو که سن جهان صفتی
جغی سن (مفردات) (جور) ظلم (از) من (فلک) م (نیاید) کلر (باتو) سکا (ملک) م
(صفات) م (با) خطایه (ظلم) م (از) من (جهان) م (برمن) بنم اوزر ده (شد)
اولدی (تو) سن (جهان) بنه (جهان) صفتی جغی (با) خطایه (معنای اشارتی)
(قدیم شیطانی) حدیث شریفی سر نیجه سن صفات بشریه و مقتضیات نفسیه دن
خلاص اولوب غذای رو حایت اولان انوار تجلیات الهیه لایله قوت قدسیه اوزره
سن عالم صورتن سکا جور و حجاب کلر لیکن بن ضعیف القلبه تقسم جهشتدن
ظلم جهان و انواع حجاب و نقصان حاصل اولدی ای جهان خالق صفتی جغی
پیرم حضرت الله عشفته زمامداد واطف و همت ایلله نصرت پیوره سن

جایی که برق عصیان بر آدم صنی زد * ماراچه کونه زید دعوی بی کثاهی

شول رده که عصیان برق آدم صنی اوزره آوردی بزه کنه سزاق دعواسی نیجه بر اشور
(مفردات) (جایی) بر (برق) ضیا عکسی (عصیان) م (بر) علی (آدم صنی) م (زد)
آوردی (مارا) زم ایچون (چگونه) نه کونه (زید) بر اشور (دعوی) م (بی کثاهی)
کنه سزاق (معنای اشارتی) بر رده که حال که برق قضا و عقلائی تغییر قلبی شهله
حکمت خدا آدم صنی علیه السلام اوزره آوردی بزه کنه سزاق و نقص نسزاق دعواسی
نیجه لایق اولور که اوصاف بشریت و نجس طماندن اثبات اعدای عدو اولان نفس
اماره با اسو زم ایلله در همان بزه اعتزاق تقصیر الله (رینا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا
و ترجنا لنكونن من الخاسرين) آیت کریمه سی سر نیجه تضرع و نیازدن غیره طریق بوقدر

حافظ چو پادشاهت که گاه میردام * رنجش ز بخت منما باز آبد ز خواهی

ای حافظ چو پادشاهت که گاه سنک نامکی باد ایلر بختکن انجمنک کوسرتمه عذر
خواهق ایلله کبر و کل (مفردات) (حافظ) م (جو) چونکه (پادشاه) م (ت) سنک
(که گاه) وقت وقت (میرد) بیلور (نام) اسم (رنجش) انجمنک (منما) کوسرتمه
(باز) کبرو (آ) کل (مذخر خواهی) عذر دلچسپک ایلله (معنای اشارتی) ای حافظ
لایم ز عن علم مثقال ذره اولان شاه حقیقت علام الغیوب ستار العیوب لغه هر وقت
سنک نامک و حال و شکلتک عیندن خارج دکدر بختکن انجمنک بجمع حالکدن
قضا سنه راضی و بلا سنه صبر ایتمکله درگاه عزتمده عذر خواهق ایلله و حسن ظن ایلله
(ان الله یغفر الذنوب جمیعاً انه هو الغفور الرحیم) آیت کریمه سنه اعتقاد و اعتقاد نام ایدوب
(یاقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک) حدیث شریفی اوزره تضرع و ابتهاج ایلله
نیاز شد اوله سن

جایی که برق عصیان بر آدم صنی زد * ماراچه کونه زید دعوی بی کثاهی

ای مخلوقات کثاهی ای احسان عطا ایدیمی رحم ایلله ترجمه ایتمکله بر قیقه که آکا عظیم بلار
حلول ایلدی (مفردات) (با) حرف ندا (ملجا) صفتی جغی (برایا) مخلوقات (با) حرف ندا
(واهب العطا) احسانلور و یجی (عطف) ای اعطف عطفه ایلله ترجمه ایتمکله

علی

بوندی کی دواهی دالک قحیله جمع داهیه در او اوله معنانه * محصول بیت * پادشاه ندا ایدوب پیور ای خلقک صفتی جغی
زیر اطل الله سن ای بختلر بختلجی زیر صاحب قدرت و مکت بر سخی پادشاه سن پس ای پادشاه بوقهری اسر که یعنی بنی اسر که
آنجیلن فقیر که اکا اولو بلار نازل اولدی و قوندی یعنی باشه اولو بلار کلدی بویته ده دلات ایدر که خواجه
روز کار دن بر مکره کور مش اوله

پادشاهت که گاه میردام * رنجش ز بخت منما باز آبد ز خواهی) پادشاهت
منما باز آبد ز خواهی) پادشاهت
تا معنی جهندن نامده مقبدر نامت تقدیرنده
رنجش اسم مصدر در انجمن معنانه
باز آلف مدوده لایله ذل امر مختار طبر
بعذر خواهی با حرف مصاحبت و عذر
خواه و صفت تر کسیدر عذر دلچسپ
معنانه و با حرف مصدر * محصول
بیت * ای حافظ چو نکده پادشاه که
گاه نامکی ایلر یعنی آدمی اکا رطالع کن
بمحصول رقی کوسرتمه که عذر دلچسپک
کل یعنی ایلدی بک کثا سبیلله عذر کتور
حاصلی ایلدی بک تقصیر دن عذر دله
بویته بیت سبیلله نافر در باز لفظی
بوند کبرو معنانه طوئال مستقیم معادن
کبرو کیتله لایله برنده تا کید محض ایچوندر
(یا ملجأ البرایا و اهب العطا) عطفه اعلی
مقل حلت به الدواهی) با حرف ندا ملجا
بونده اسم مکاندر لایله بجاندن یعنی قح
باندن صفتی جغی بر مکره مصدر میسیده
ملجا کاور بر ایانک قحیله خلق معنانه در
واهب العطا یا اسم فاعل معنانه
اضافه تدر و اهب اسم فاعل و هب
یهب دن بنه قح یا بند تدر معنانه
بغشلیجی معنانه عطا یا عطیه نیک جغی
بخشش دیکدر عطفه منصوب در صدر امله
تقدیری اعطف عطفه ایلدی عطف بونده
اشفاق معنانه در یعنی اسرک بومعنا
اولجه علی حرفله مستعالمدر بونده کی
کبی بس علی مصدره متعالمدر مقل لفظا
مجرور علی ایلله اسم فاعلدر اقل بقل دن
یعنی افعال بایک مضاعفدن اصلی مقل
ایندی ادغام ایلله مقل اولدی قهر معنانه
حالت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه
نصر باندن نازل اولدی و قوندی معنانه
بومعنا به اولجه حرف بالله مستعد در
بوندی کی دواهی دالک قحیله جمع داهیه در او اوله معنانه * محصول بیت * پادشاه ندا ایدوب پیور ای خلقک صفتی جغی
زیر اطل الله سن ای بختلر بختلجی زیر صاحب قدرت و مکت بر سخی پادشاه سن پس ای پادشاه بوقهری اسر که یعنی بنی اسر که
آنجیلن فقیر که اکا اولو بلار نازل اولدی و قوندی یعنی باشه اولو بلار کلدی بویته ده دلات ایدر که خواجه
روز کار دن بر مکره کور مش اوله

(وله ایضا) (ای قصه بهشت ز کویت حکایتی * شرح جلال حور زو روت و ابیتی) ای حرف ندا امندی جاناندر قصه بهشت لامیه حکایتی
یا حرف وحدت شرح جلال حور لامیه در روایتی با حرف وحدت بوغزانه واقع اولان حرف وصل وحدت ایچوندر اخر غزله وار نیجه
* محصول بیت * ای جانان جنت قصه سی سنک کو یکدن بر حکایتی یعنی نیجه حکایتی وار جنت ده حکایه لاندن بر حکایتی
حور کوزلکک شری سنک رو یکدن

۵۳۹

(علی مقل) بر فقیر اوزره (حلت) حلول و نزول ایلدی (به) اکا (الدواهی) عظیم بلار
(معنای اشارتی) نیازی درگاه عطفه قصر ایدوب دیه سنک ای مخلوقات صفتی جغی
ای قوللر بنه عطا احسان ایدیمی ریم بونفس و تبطن کی دشمن ایلله مبتلاقی
سبیلله عظیم بلار دو شمش فقیر بیچاره سن (سبقت رحمتی علی غضبی) کلام شریفک
سر نیجه رحمت واسعه کله رحمت ایلله و حاللرینی احسن حاله تیریل ایلله دیه سن

وله ایضا

جایی که برق عصیان بر آدم صنی زد * ماراچه کونه زید دعوی بی کثاهی

ای خدا جنت قصه سی سنک کو یکدن بر حکایتی در حورک جلال شری سنک یوز کدن
بر روایتی (مفردات) (ای) خدا (قصه) م (بهشت) جنت (زم) م (کوی) م (ن)
سنک (حکایت) م (با) وحدتیه (شرح جلال حوری) م (زم) م (روی) م (بوز) م (ن)
(روایت) م (با) وحدتیه (معنای اشارتی) (وهما حرامان علی اهل الله) حدیث
شریفی سر نیجه اهل الله نظرند جنت قصه سی بر حکایه کیدر حور بلوک حسن
و جلالک شری حضرت الله جل جلاله و انوار جلالک بروندن روایت بر باندن
* انفس عیبی از املات لطیفه * و آب خضر ز نوش دهانت کثایتی

عیسی علیه السلام انفسی سنک قرمزی لبکدن راطیفه درو آب حیات سنک
لذیذ دعا نرکدن بر کثا بهدر (مفردات) (انفس) نفس (عیسی) علیه السلام (ن)
من (اب) طوداقی (امل) قرمزی باقوت (ت) سنک (لطیفه) م (آب خضر) آب حیات
(ز) من (نوش) بال (دهان) آغز (ن) سنک (کثایت) م (ن) وحدتیه (معنای
اشارتی) حضرت عیسی علیه السلام مرده احباب ایدیمی انفس طیبه لری یاریم
سنک کندی به خطاب عزتک و فیض الاواسطه حضرت کدن بر آن و راطیفه بر باندن
و خضر علیه السلام حیات ابدی بخش ایدیمی آب حیات سنک باعث سعادت ابدی
اولان لذت روحانیکدن و بالادن و شکر دن لذیذ علوم لدنیه سکدن و اسرار
ممتویه کدن بر کثا بهدر

هر باره ازلدم بود از غصه قصه * هر سطر ای از خصال تو از رحمت آبتی

بنم قلمدن هر باره غصه دن بر قصه در سنک کوزل خو بکدن هر بر سطر رحمتدن
برایتندر (مفردات) (هر باره) م (از دلم) بنم قلمدن (بود) او اور (ز) من (غصه)
غم و کدر (قصه) م (هر سطر) م (با) وحدتیه (از) من (خصال تو) سنک خورلک (از)
من (رحمت) م (آبت) علامت (با) وحدتیه (معنای اشارتی) (رحمتی وسعت کل شی)
آبت کریمه سر نیجه ای بنم رحیم ریم بنم قلمده سنک عشق و محبت کدن و نور ایماندن
هر بر باره و مایه سعادت اولان سنک درد و غم قصه سی (و تخفوا یا خلق الله)
خبری سر نیجه کر مکن بزه احسان ایلدی بک سنک کوزل اخلاق کدن اولان اخلاق حیدر
بوجه محض سنک بزه رحمت واسعه کلا صا بک آثار و علامتیدر

هر سطر ای روحانیک شدی * کل را اگر نه بوی نو کردی رعایتی

از نیجه دیکدر زباده قو قو و بر مکن
کنایتدر ز برامک و عنبر و لعل و غیر یلری از اد کده زباده قو قو و برلر مجله و روحانیه اضافت لایمدر در شدی حکایت حال ماضی
معنانه افاده ایدر کل را را ادات مقل کله دیکدر نه ادات فنی کردی معنانه مقید در نکر دی دیکدر متغصیل بازلد یعنی چون هارسمی به
محتاج اودای کریده حکایت حال ماضی معنانه افاده ایدر * محصول بیت * فتن روحانیک مجله سنک عطر از نیجه سی اولوردی اگر کله سنک
یوبک رعایت ایلیدی یعنی کله سنک بولک ضم اولدی اول جهندن خوش قو قو اولدنی حاصلی قو قو سی سنک بوی بکدن معنانه در

(در آرزوی خاک ره بار سو ختم باد آوری

قیان رو حایر بحالت عطر سانی اولوردی کل اگر سنک بو بکه رعایت ایتمیدی
(مفردات) (ی) قیان (عطر سانی) عطر از بجی (مجلس) (روحانیان) هل الله
(شدی) او اور دی (کل را) (به) نفی (بوی تو) سنک راجحه (کردی) ایتمیدی
(رعایت) م (با) وحدتیه (معنای اشارتی) اول کل کی افاضله مقبول درگاه اولان
عالی جاهل براریم سندن توفیق و عنایتله آداب شرعه رعایت واسر ارجحی محاسن
اوزده اولمیدی قیان روحانی اولان اهل الهام بحسب عطر سانی که نفس رجاییه مک
و نفحات و شجاعت ریایه مک مظهر بقیه درگاه اهل الهام مقبولان اولوردی اولمیدی

در آرزوی خاک ره بار سو ختم باد آوری صبا که نکر دی حیاتی

یارک خاک راهی ارز و سنده باندی خاطره کتورای صبا که رجاییه (مفردات)
(در) (فی) (آرزو) م (خاک ره) بول طبرانی (بار) م (سو ختم) باندی (یاد) خاطر (آوز)
کتور (ای صبا) م (نکر دی) (حیاتی) (حیاتی) بر حفظ واحسان (معنای اشارتی)
زا اول محبوب حقیقک خاک ره می و مظهر قدم قدرتی اولان اهل الهام آرزو سنده
وانلرک صحبت جانفزارای اشتیاق سبیل باندی ای فضل الهی روز سن بشکوه احسان
ایلدک و نری رومرور ایلدک

در آتش ارخیال رخس دست میده ساقی بیا که نیست زدوزح شکایتی

آتشده اگر یارک رخ خیالی میسر اوله ای ساقی کلکه دوزخدن اصلا بر شکایت بوقدر
(مفردات) (در) (فی) (آتش) م (ارخیال) م (رخ) یکانی (ش) (دست) ال (میده)
ویره (ساقی) م (بیا) کل (یست) بوق (ز) م (دوزخ) (جهنم) (شکایت) م (با) وحدتیه
(معنای اشارتی) آتش دوزخده اگر مشاهده جل الله و ذوق روحانیت و صلت
الی الله بکا میسر اولوب شراب عشق الهیه الیه و انغراق انوار ذات ربانیه الیه مست
و مستغرق دوانی بکطرف حقندن کرم واحسان اولنه بنم ایچون قطعه دوزخدن و الم
دوزخندن برداوشکایت بوقدر

بوی دل کباب من آفاق را گرفت این سوزاندرون بکندهم سیرایتی

بنم آتش عشقه کباب اولش کولک راجحه سی عالی طوئدی بوسوزاندرون هم
بر سرایت ایلر (مفردات) (بوی) راجحه (دل) کولک (کباب) م (من) بن (آفاق)
اطراف عالم (را) م (گرفت) طوئدی (این) بوی (سوز) بانفاق (اندرون) ایچرو
(بکنده) ایله (سیرایت) تأثیر (با) وحدتیه (معنای اشارتی) (کل اناء یترشح
بما فیه) سرینجه بنم آتش عشق الهیه الیه یا نوب کباب اولش کولک
راجحه سی و ملک کی غماز اولان حرارتی عالی طوئدی و ظاهرا اولدی بوسوز
در و ن بر آتش الهیه در که مصاحب اولان بیجه قلوب جامده لره سرایت
ابدوب راه حقه اهدا و ارشاد ایلدک و رجعت خدای دخی طالب و جاذبدر

ای دل بهرزه دانش و عت زدست شد صدمایه داشتی و نکر دی کفایتی

ای کولک سنک علم و عت عت بره الدن کتدی بوز سرمایه طوئدک و بر کفایت

ایلدک

سرمایه ایدی سن بونلری عت به صرف ابدوب واسطه تحصیل عشق ایله مدک حاصلی مرادک حصوله بونلر سکا کفایت ابدی زی باعث به صرف اولدی

ایلدک (مفردات) (ای دل) ای کولک (بهرزه) عت بره (دانش) علم (عر)
م (ت) سنک (ز) من (دست) ال (شد) کتدی (صدمایه) بوز سرمایه (داشتی)
طوئدک (نکر دی) ایلدک (کفایتی) بر کفایت (معنای اشارتی) ای کولک علم
و عت کی هوای نفس و جلب دنیا به صرف ابدوب ماخلق لعل اولان عباداته
و عشق و معرفه الله صرف ایتمدک ایچون سنک علم و عت عت بره الدن کتدی
استعداد فطرتک ایله عشق و معرفه الله تحصیل سنده وافر قدرت وار ایدی لکن
دارینده سکا کفایت ابدی بر نسنده سی ایلدک

دانی مراد حافظ ازین درس غصه چیست از تو کرشمه و زخمسرو عتابی

بوغصه در سندن حافظک مرادی نه در یلورمسن سندن بر کرشمه و پادشاهدن
بر عتاب (مفردات) (دانی) (یلورمسن) (مراد حافظ) م (ازین) بوندن (درس)
م (غصه) م (چیت) ندر (از تو) سندن (کرشمه) ناز و کوز اوجیه نظر
(ز) من (خسرو) پادشاه (عتاب) م (با) وحدتیه (معنای اشارتی) بودرد
عشق و بوغصه و غم در سندن و جنود الله اولان علوم اهل الهیه توغلدن حافظک
مرادی نه در یلورمسن ای محبوب حقیق سندن بر شوهر و کوز اوجیه نظر احسان
و خاصان حقندن بر عون و عنایتدر که شاهروم بیت بی عتاب حق و خاصان حق
کر ملک باشد سیاهنش ورق

وله ایضا

این خرقه که من دارم در ره شراب اولی وین دفتر بی معنی غرق می ناب اولی

بو خرقه کی کین طوتارم شراب ره ننده اولدر بونی معنی دفتری صافی شرابه غرق
اولدر (مفردات) (این) بوی (خرقه) م (من) بن (دارم) طوتارم (در) فی
(ره) م (شراب) م (اولی) م (وین) دخی بوی (دفتر) م (بی معنی) معنای
(غرق) م (می ناب) صافی شراب (اولی) م (معنای اشارتی) بوخرقه وجودی
عشق خدایه تسلیم و مقتضای عشق و محبت اولان اطاعت و استقامت اوزره اولم
اولی و احق در و بواسطه کبردن اولان علوم ظاهر به توغلدن فراغت ابدوب
بوعلاقه ماسودن قطع و کال قرینت الهی ابرار اید بجی عشق و معرفه الله
سعی اولدر

چون عریه کردم چندانکه نکه کردم در کج خراباتی افتاده خراب اولی

چون عری تلف ایلم اوقدر که حفظ ایلم بر خرابات بو جاغنده خراب دوشمش
اولدر (مفردات) (چون) چو نکه (عر) م (نیکه) تلف (کرم) ایلم
(چندانکه) اوقدر که (نکه) حفظ (کردم) ایلم (در) فی
(کج) بوجاق (خراباتی) میخانه (افتاده) دوشمش (خراب) م (اولی)
م (معنای اشارتی) بوسرمایه سعادت و باعث طاعت و عبادت اولان جوهر
عری مقتضای هوای نفسله تبار و تلف ایلم تکرار کندوی حفظ و تدارک ایچون
اولدر که فکر و نظر ایلم اصلاح نفس و تحصیل عشق و معرفه الله ایچون عزت

تی

۱۳۶

(دانی مراد حافظ ازین درس غصه

چیت از تو کرشمه و زخمسرو عتابی)
دانی فصل مضارع مخاطبه و معنای
استفهامی متضمن یلورمسن دیکدر
درس غصه بیایه کرشمه یا حرف وحدت
و همزه حرف تامل سندن بر کرشمه
دیکدر ساقی به خطاب ابدوب بیور
محصول بیت یلورمسن حافظک
مرادی غم و غصه در سنی اوقومندن
ندر سندن بر ناز و شوهر و پادشاهدن
براطف و احساندر یعنی عشق در سنی
اوقومندن مرادی سندن بر انتفات
و پادشاهدن لطف و کرم حاصلی سن
عاشق در دیو کرشمه و ناز ابدیه سن
و پادشاه عاشق شاعر مدر دیو رعایت
ایله کرشمه اولان همزه وحدت ایچوندر
دین مخالف سولش (وله ایضا)

این خرقه که من دارم در ره شراب

اولی وین دفتر بی معنی غرق می ناب اولی)
محصول بیت بوخرقه که بن طوتارم
یعنی بنم مالک اولدرم خرقه شراب
ره ننده اولم اولدر یعنی مرهون باده
اولم یکدر زیرا اندن بوی ربا کلور
و بو معنی دفتر یعنی اوقودیم فائده سن
کتاب شرابه غرق اولم اولدر برا
درس عشقه آدن فائده بوی (چون
عریه کردم چندانکه نکه کردم در
کج خراباتی افتاده خراب اولی) محصول
بیت چونکه عری عت به فساد و پردم
اولدر که نظر ایلم بر میخانه بو جفنده
مست خراب بیفلس اولم اولدر یعنی
چونکه عری عشق در سنی تحصیل ایلم سز
ضایع ایلم بقیه عری بر میخانه کوشه سنده
مستانه کچور ملک بکر

(چون مصلحت اندیشی دور ست زد و بیستی * هم سینه پر آتش به هم دیده بر آب اولی) مصلحت اندیشی وصف ترک بیدار
اندیشیدن مصلحت فکر اندیشی و یا حرف مصدر درویشی و یا حرف مصدر در * محصول بیت * چونکه مصلحت اندیشک

۵۵۲

درویشک مرتبه شدن بر اقدار سینه

بر آتش دیده بر آب اولی یکدیگر یعنی
چونکه امور دنیا فکری درویشکدن
بیدار در در عشق و محبت سینه پر آتش و دیده
بر آتش اولی اولی در حاصلی عاشق
اولوب اهل سوز و کرب به اولی یکدیگر
(من حالت زاهد را با خلق نخواهم
گفت * کین قصه اگر کو بیجا و باب
اولی) * محصول بیت * بن زاهد حالی
خلق سو یلسم یعنی خلق عالم افشا ایل
زیرا بوقصه بی اگر سو یلسم چنگ وریا
سویک یکدیگر یعنی باده نوش اولوب چنگ
و چغنه ایل سو یلسم یکدیگر هر که عفتند
و فکر نه می کوز و ثابت اولسون (تانی
سرو با باشد اوضاع فلک زین دست * در سر
هوس ساقی در دست شراب اولی) تامادام
معاشه در زین دست بولک کبی دیکدر نه کیم
بهم نشنیده زینان دوشش معنای
بر در * محصول بیت * مادامکه اوضاع
فلک شمدیکی کبی بی سرو پا و له یعنی بر معین
وضع اوزرینه اولیه بلکه کاه نعمت و کاه
نعمت و پر اوله پس باشد ساقی آرزو
و هو می والده قدح باده اولی اولی در
یعنی مادامکه فلکدن انواع اوضاع
صا در اولوب باشد ساقی محبتی والده
جام باده اولی یکدیگر که فلک اوضاعی
هیچ وجهه معلوم اولیه زرامت اولان
احوال کر دوندن بخیر اولور (از همجو
تو دلداری دل بر نکم آری * کتاب کشم
باری زان زلف بتاب اولی) بر نکم قادریم
دیکدر آری اوت دیکدر تاب بونده حرارت
واضطراب معنای سینه در زلف بتاب بیایه
بولکلی زلف معنای سینه * محصول بیت *
سنگ کبی بر دلداری کونکلی قالد یروب
آنی ترک ایل زرا اگر عشق حرارت
واضطرابی چکر سم باری اولی بولکلی
زلفدن چکم اولاد یعنی عشق و محبت
آتش چکم لازم ا و لجه جانانک تابدار زلفدن
دل اگر بار کشد بار نکاری باری * و رکشی بار کند چو تو باری باری *

ناس ایدوب برخراپت بوجاننده آج و صوسن کوز باشلری دو کدر خراب دوشمک
اولیدر که (من خرب ظاهره عریاطنه) دیشندر

چون مصلحت اندیشی دور ست زد و بیستی * هم سینه پر آتش به هم دیده بر آب اولی
چونکه مصلحت فکر اید بیکدن درویشکدن دور در هم سینه پر آتش بیکدر هم دیده بر آب
اولیدر (مفردات) (چون) (چونکه) (مصلحت اندیشی) (مصلحت فکر اید بیکدن) (دور ست)
بیدار در (زدرویشی) درویشکدن (هم سینه) کوکس (پر آتش) (م) (به) (ک)
(هم دیده) (دخی کوز) (بر آب) (م) (اولی) (م) (معنای اشارتی) (المال حیه و الجاه اضر منها)
سرنجه چونکه بیست اولان قابله مال و جا و مصلحت دنیا فکر اید بیکدن (الفقر فخری)
بیرون سلطان اندیا صلی الله تعالی علیه و سلم طریقندن بیدار و صوکسز و قالد سز
بر بولدر بوراء عشق و معرفه الله ده هم سینه پر آتش اولی یکدیگر کثرت بکا ایل چشم
بر آب اولی اولیدر

من حال دل زاهد با خلق نغو هم گفت * این قصه اگر کو بیجا و باب اولی
بن زاهد کونکلی حالتی خلقه دیک ایستزم اگر بوقصه بی دیم چنگ وریا اولیدر
(مفردات) (من حال) (م) (دل) (کوکس) (زاهد) (م) (با) (للا بیه) (خلق) (م)
(نخواهم) ایستزم (گفت) (سویک) (این) (بو) (قصه) (م) (اگر) (م) (کوب) (دیم)
(با) (للا بیه) (چنگ وریا) (چالغی آللیدر) (اولی) (م) (معنای اشارتی) (بن
زاهد خشک قلب فاسدینک ریاضه سندن و رأس خطبه اولان حب دنیا سندن
اولان حال پریشانی خلقه دیک ایستزم اگر بوقصه بی درسم در دوغ عشقه و اشتیاق
رؤیت جمال الله ایل بلی بولکس و آتش عشقه جکر سوزان و تضرع و ابتهاج ایل
نالان و پرافغان اولان مردان خدایه سویک اولیدر که انلرد غرض نفسانی بوقدر

تانی سرو با باشد اوضاع فلک زین دست * در سر هوس ساقی در دست شراب اولی
مادامکه اوضاع فلک بولک کبیدن بی سرو پا اوله باشد ساقینک هوسی الهه شراب
اولیدر (مفردات) (نا) (مادامکه) (بی سرو پا) (باشن و ایا قسز) (باشد) (اوله) (اوضاع)
اطوار (فلک) (م) (زین دست) (بولدن) (در سر) (باشد) (هوس) (م) (ساقی) (م)
(در دست) (اله) (شراب اولی) (م) (معنای اشارتی) (مایام بی سرو پا دوار اولان
فلک ایچنده حب تده اولند یعنی مدینه و سبله و صلت الی الله اولان مرشد کاملک
محبت و خدمتده و شراب عشق الهیه بی نوش ایتک اوزره سعی اولیدر

از همجو تو دلداری دل بر نکم آری * کتاب کشم باری زان زلف بتاب اولی
سجیلین بر دلداری فزانت ایتم بلی اگر حرارت چکم باری اول بولکلو زلفدن اولیدر
(مفردات) (از) (من) (همجو تو) (سجیلین) (دلداری) (بر محبوب) (دل) (کوکس)
(بر نکم) (قو بارم) (آری) (بلی) (کر) (اگر) (تاب) (حرارت) (کشم) (چکم) (باری)
(کر) (زان زلف) (اول زلفدن) (با) (للا بیه) (تاب) (بولک) (اولی) (م) (معنای اشارتی)
لا محبوب الا الله سرنجه ای ایض و رحیم اولان محبوب بی نظیر سجیلین واحد

لا شریک

چکم یکدیگر که بی نظیر عالم در ته کیم خواجده سلمان بیور * بیت *
دل اگر بار کشد بار نکاری باری * و رکشی بار کند چو تو باری باری *

(چون بر شدی حافظ از یکده بیورن آری * رندی و هوسنای در عهد شباب اولی) * محصول بیت * چونکه پیر اولدک ای حافظ
میخانه دن چقی طشره کل یعنی میخانه بی ترک ایل زرا رندک و هوسناکک جوانانک زمانده اولی اولاد یعنی هوا و هوسه و آرزوی
نفسه جوانانک زمانک کرک پیرلک زمانک

۵۵۳

لا شریک له محبو بدن فراغت ممکن و متصور دکلدر اگر حرارت آتش عشق و الم
واضطراب چکر سم قانی ایچون چکم بلکه بزه سنک نیلی صفتک و انوار ذلک
واسرار باشک حصول ایچون زحمت چکم اولیدر

چو پیر شدی حافظ از یکده بیورن آری * رندی و هوسنای در عهد شباب اولی
چونکه پیر اولدک ای حافظ میخانه دن طشره کل رندک و هوسناکک بیکدن زمانده
اولیدر (مفردات) (چون) (م) (پیر) (قوجه) (شدی) (اولدک) (حافظ) (م)
(از یکده) (میخانه دن) (بیورن) (طشره) (آی) (کل) (رندی) (فتندرلک) (هوسنای)
عشق بازاق (در عهد شباب) بیکدن زمانده (اولی) (م) (معنای اشارتی)
ای حافظ غفور رحیم اولان حضرت الهه در کاهنه کلککلک اولی و آخری اولمزهره
زمان باب حقه صدقه رجوع ایدر سک (ع) (باب اچیق بول طوغر بدر ایوان عشقه
الصلا) همین پیرلکده و شبلفقه (لا احب الا ذین) دخی اوروب و نفی تقم شرابی
سر آب اولان میخانه دنیا فایده دن طشره کلوب (نی) وجهت وجهی للذی
فطر السموات والارض) آیت کریمه سی سرنجه هر نه وقت متوجه الی الله او اور
ایسک مقبول در کاه خدا اولور سک کرچه بیکدن زمانده عشق و محبت و انواع
طا عته سعی اولیدر

وله ایضا

ای کیمه که بزی قل ایگده هیچ مدارا ایلرسن سود و سرمایه بی بقارسن و میل و ترجم
ایلرسن (مفردات) (ای که) (ای کیمه) (در کشتن ما) (بزی قل ایگده) (هیچ)
قطعا (مدارا) (نکلی) (ایلرسن) (سود) (فائد) (سرمایه) (م) (بسوزی) (بقارسن)
(محباب) (عطا) (و حیه) (ترجم) (میل) (نکلی) (ایلرسن) (معنای اشارتی) (اقتلونی)
اقتلونی یا قساة * ان فی قلی حیاة فی حیاة) کلامی سرنجه ای پیر دلشیرم (فاقتلوا
انفسکم) آیت جلیله سی سرنجه بزم در کاه حقه مقبول و حیات ابدی بولمز
قصه ایدوب سیف ریاضتله بزم نفسی قتل ایگده هیچ مدارا ایلرسن بوره
عشقه سود و سرمایه بی بقارسن بزم بر میل و ترجم ایلرسنکه (ولا تأخذکم به حار آفة
فی دین الله) آیت جلیله سی حکیم احقاقی ایدرسن

در دمدن بلا زهر هلاهل دارند * قصدا بن قوم خطر باشد هان تانکلی
بلا در دلاوری زهر هلاهل طوتارل بوقوم قصده خطر در آکا اول زندهار قصد
ایچمن (مفردات) (در دمدن بلا) (بلا در دلاوری) (زهر هلاهل) (سم مهلاک)
(دارند) (طوتارل) (قصده) (م) (ان) (بو) (قوم) (م) (خطرات) (باشد)
اوله (هان) (آکا) (اول) (نا) (حق) (نکلی) (ایلرسن) (معنای اشارتی) (ای سناک)
صادق (من لم یرض بقضائی ولم یصبر علی بلائی فلیطلب ربا سرائی) حدیث
قدسی سرنجه حضرت الهه اطف و قهری عتدنده برابر اولان ورثه انبیا و علماء

مناسب دکل (وله ایضا) ای که در کشتن
ما هیچ مدارا نکلی * سود و سرمایه
بسوزی و محابانکلی (کشتن ما مصدرک
مفعول اضافه مدارا مفاعله باشند
مصدر در که بولک ناقصدن عجم تانی
حذف ایدر ته کیم سابقا مفضل بیان
اولدی محاباده مدارا کبی مصدر در ناقص
مفعول باشند بولک کبی برلده فایز
و پروا چکم معنای در * محصول بیت *
ای شول جانان که بزی اولدر مکده هیچ
بر وجهه مدارا ایلرسن بلکه مراد کیم
قتل ایدرسن سود و سرمایه عمر مزی
بقارسن و هیچ فایز من و پروا چکر من
یعنی دل و دین سرمایه سنی آتش عشقه
باقوب کنا عتدن قور فرسن بویشده
خطاب عام اولی روشندر دین خطابه
قابل دکل ایش (در دمدن بلا زهر
هلاهل دارند * قصدا بن قوم خطر
باشد هان تانکلی) زهر هلاهل بیاید
اضافه اسم الی الخاص قیادتندر زیر
هلاهل بالک زهر قاتل دیکدر پس
زهراندن اعدا دارند طوتارل یعنی
سم هلاهلای و ارجاعی زهر نالک طافند
زیرا دائما زهر عشق و محبت نوش ایدر
قصدا بن قوم مصدرک مفعول اضافه
بوقوم قصدا بیکدر خطر افند
اشراف علی الموت یعنی مویه قریب اولی
هان ادات تنبیه تاما فیلنی تا کید ایدر
* محصول بیت * بلاد دلیرینک سم
هلاهل و اربعی زهر عشق ایچمن
بر بولک طافند در پس زهر نالک اولش
ایندی بولر قصدا بیکدر خطر و خطا در
آکا اول غافل اوله بولرک علیته یعنی
ضمرل نه قصد ایلرسن زیر اسم و ملرد
ته کیم علما حقه * علوم العلماء معنای
واقع اولش پس بولر کده حاوی
معنای در زیر زهر عشق نوش ایدر

(رنج مارا که توان بردیك گوشه چشم * شرط انصاف نباشد که مداوانگنی) مداوا مصدر در دوا و علاج معناه است در
* محصول بیت * بزم مر ضری که بر گوشه چشمه ایلتک میکنند یعنی مر ضری که بر کوز او جبهه علاج ایلتک قابلدر حاصلی علاج

۵۴۴

ادنی التفتانه مو صواب در پس شرط

دین و مشایخ اهل بقیع (لحوم العلماء معومه) حدیث شریفی سر نبجه زهر
هلاهل طو تار از انله اذیتدن و مخالفتدن حذر اوزره اوله سکه (من بارز و لیا فقد بارزنی
ومن بارزنی فقد بارز الله) حدیث شریفی سر نبجه مشایخ عظامه و علماء دینه قصد
حضرت اللهه قصد در وزیاده خطر نا کدر آگاه اول زندهار انله قصد ایتمه سن
رنج مارا که توان بردیك گوشه چشم * شرط انصاف نباشد که مداوانگنی *

بزم رنج و المزی که بر گوشه چشم اله از له میکنند انصاف شرطی اولیه که علاج
ایلمه سن (مفردات) (رنج مارا) بزم المزی (توان) ممکن (برد) ایلتک (یک)
بر (گوشه چشم) کوز او جبهه (شرط انصاف) م (نباشد که) اولیه که (مداوا)
علاج (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ای پیر شفیع بزم امراض قلبیه مزی
و در دوشمزی که بر کوز او جبهه و بر نظر احسانیه از له ایلتک ممکن ایکن شرط انصاف
اولیه که بزم علاج بلیه سن بزمک اطفاسا لکزن ناز من انجیق سکا در
غیری قوی بلرز

دیده ما جوابید تود ریاست چرا * بفرج کذری براب دربانگنی *

بزم چشم چونکه سنک امید که در بادر نیچون تفرجیله دریا کنار نشسته کذر ایلمه سن
(مفردات) (دیده ما) بزم کوز بزم (چو) چونکه (بامید تو) سنک امید که (دریاست)
دکدر (چرا) نیچون (با) لاهلابسه (تفرج) سبران (کذری) بر بکدر (رول دریا)
دکدر کنار نشسته (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ای بزم پیر رحیم سنک اطف و کر مک
وفیض و احسانک امیدیه بزم چشم کثرت بکاسبیله دریا کبیدر سن کر مکله و خلق
عظیک مقتضا سنجیه بزم جان پریشان نظر بیوروب بزم بر فیض رحانی احسان ایلمه سنکه
بزمک او ککده کالیت بین بدی الفسال از

نقل هر جور که از خلق کریمت کردند * قول صاحب غرضانست تو آنهانگنی *

سنک کریم خلقکدن هر جور که نقل ایلمه سنک صاحب غرضانک سوزدر سن آتی ایلمه سن
(مفردات) (نقل) م (هر جور) م (از) من (خلق کریم) م (ت) سنک (کردند)
ایلمه سن (قول) م (صاحب غرضان) م (است) در (تو) سن (آنها) آناری
(نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ای بزم پیر سده ایلمه سن زه اعدای عدو اولان
نفس اماره بالسوءک شردن امین اولوب انوار نیلی ذات اللهه مظربت واستغراقیتز
ایچون صورتی قهر معنای اطف اولان ریاضات و مجاهدات و اعمال شاقه
و انواع طاعات نافلانکه بیورور سن اهل نفس و اهل هوا بونلری کریمه کور دکدرندن
سنک کریم خلقکدن هر جور که نقل ایلمه سنک صاحب غرضانک سوزدر پلورم
سن کریمه به جسور ایلمه سن لکن اهل نفس اولنلر عین اطف اولانی جسور
و ظلم اکثر لدر

بر تو کر جلوه کند شاهدا ای زاهد * از خدا جز می و مشوق نمائنگنی *

بزم

۵۴۵

بزم محبوبن اگر سکا نیلی ایله ای زاهد خدا دن می و مشوقدن غیری تناسا ایلمه سن
(مفردات) (بر تو) سنک اوزر که (کر) اگر (جلوه) نیلی (کشد) ایله (شاهد ما)
بزم محبوبن (ای زاهد) م (از) من (خدا) م (جز می) شرایدن غیری (مشوق)
م (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی) ای مانتشهیه الانفس اولان جنت طلب
ایلمه سن ایله زاهد اگر بزم محبوب حقیقین سکا انوار ذاتیه سندن و لذات جلال بیچونید سندن
و نیلی ایله نفسک آرزو و حظ ایلمه سن چنی ترک ایلمه سن خدا دن عشق الهیسن دن
و نیلی ذات الهیسن غیری تناسا ایلمه سن

حافظا سجده ابروی چو محرابش کنی * که دعای زسر صدق جز آنجانگنی *

ای حافظا ک محراب کبی ابروسنه سجده ایله زرا اندن غیری به صدق اوچندن بردعا
ایله مز سن (مفردات) (حافظا) م (سجده) م (ابروی) فاش (چو) مثل
(محراب) م (ش) آک (کن) ایله (که) زرا (دعای) بردعا (ز) من (سر)
اوج (صدق) م (جز) غیر (آنجا) اول محله (نکته) ایلمه سن (معنای اشارتی)
ای حافظ خدادن خدا نک غیری بی استیوب ظن فاسده دوشیده سن همان دائم متوجه
الی الله اولوب درگاه حقه سجده دن باش قالدرد میسن زرا درگاه حقه غیری به
صدق و خلاص اوزره دعا ایله مز سن و اغراض نفسانیه دن خلاص
اوله مز سن

وله ایضا *

ای بی خبر بکوش که صاحب خبر شوی *

تاراهر و نیاشی کی را هبر شوی *

ای بیخبر سعی ایله که صاحب خبر اوله سن مادا مکه سالک اولیه سن چن مرشد
او اورسن (مفردات) (ای بیخبر) م (بکوش) چاش (صاحب خبر) م (شوی)
اوله سن (تا) مادا مکه (راهر) بول کید بیچی (نیاشی) اولیه سن (کی) چاش
(راهر) بول ایلمه سن (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) ای اسرار دیندن
واذ واق روحا نیسده دن و حالات عشق الهیسن بی خبر اولان طالسب صادق
(المجاهدة ثورث المشاهدة) سر نبجه (والذین جاهدوا فینا انهد بهم سبکنا) آیت
کریمه سی سر نبجه مرشد کامله تبعیت پرله سعی ایله که صاحب خبر اوله سن مادا مکه
سالک اولیه سن چنان مرشد آگاه اوله سن

در مکتب حقایق پیش ادیب عشق *

هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی *

حقایق مکتبده عشق ادیبی او کنده آگاه اول ای پسر سعی ایله که بر کون بابا اوله سن
(مفردات) (در) فی (مکتب) م (حقایق) حقیقت و عرفان (پیش) اوله
(ادیب) ادبند رنجی (عشق) م (هان) آگاه اول (ای پسر) ای اوغل (بکوش)
چالش (روزی) بر کون (پدر) بابا (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) شریعت
و طریقت تحصیلند نصکره حقیقت و معرفت لله مکتبده ادیب و مرئی اهل عشق اولان

نی

۱۳۷

(حافظا سجده ابروی چو محرابش کنی * که دعای زسر صدق جز آنجانگنی *
سجده ابروی مصدرک معنونه اضافتیدر
چو محرابه اضافت بیایه در که حرف تعلیل
دعای با حرف وحدت * محصول بیت *
ای حافظ جانک محراب کبی ابروسنه
سجده ایله زرا صدق جهندن دعای
اندن غیری پرده ایلمه سن یعنی مستجاب
دعای جانک محراب ابروسنه اولان دعادر
بس عبادت و دعای محراب ابروسنه
ایله که مقبول اوله (وله ایضا) (ای بیخبر
بکوش که صاحب خبر شوی * تاراهر
نیاشی کی را هبر شوی) تا حرف توفیت
راهر و وصف تر کبیدر سالک معنانه
راهر و وصف تر کبیدر قولاغوز
معنانه * محصول بیت * خطاب عام
طریقیه بیورر ای بیخبر سعی ایله که
صاحب خبر اوله سن یعنی طریق عشقندن
آگاه اوله سن مادا مکه بولجی اولیه سن
یعنی طریق عشقه سالک اولیه سن
عشق یولنه قولاغوز و مرشد اوله مز سن
حاصلی بر کیمه بولنه کتمنبجه اول
بوله قولاغوز اوله مز عشق بولیده
بر یوار پس کر چکدن عاشق او اینجه
غیر بی عشق بولنه قولاغوز ایلمه سن
(در مکتب حقایق پیش ادیب عشق *
هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی)
مکتب حقایق بیایه ادیب عشقه
بوله در همان ادات غیبدر که حرف
تعلیل روزی با حرف وحدت * محصول
بیت * حقایق مکتبده عشق مؤدبی
فشنده آگاه اول ای اوغل سعی ایله
تا که بر کون آگاه اوله سن یعنی طریق عشقه
سعی ایله که مبتدیه کدن خلاص اولوب
بیرومفده ای عشق اوله سن

سکاء عرض جلال ایدرسه خدادن می و مشوقدن غیری نشسته ایلمه سن

بر سر شد کامله تسلیم اولوب آگاه اول ای اوغل خود بخوداته لکی ترک ابدوب
اول مرشدك حضورنده آنک رأی وارانہ سی اوزره سعی ایله که سنده برکون
رجال الله دن بر با با اوله سن

خواب و خوررت زمربنه عشق دور کرد
آنکه رسی بعشق که بی خواب و خور شوی

او یغو واکل و شرب سنی عشق مرتبه سندن دور ایلدی عشقه اول وقت ایر بشور سنکه
نومسز واکل و شرب سبز اوله سن (مفردات) (خواب) او یغو (خور) یکت و ایچمک
(ز) من (مرتبه) م (عشق) م (دور) بعید (کرد) ایلدی (آنکه) اول وقت (رسی)
ایر بشور سن (با) لاملا بسه (عشق) م (بی خواب) او یغو سز (خور) اکل
و شرب سز (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) (افضلکم عندالله اطولکم جوعا
و تفکرا و ابغضکم الی الله کل اکل شرب نوم کلسوا و اشربوا فی انصاف البطن
فانه جزء من النبوة) حدیث شریفی سرمنجه ای اوغل او یغو و یکت و ایچمک سنی عشق
و معرفه الله مرتبه سندن دور ایلدوب خانه انوار تجلی الهی اولان قلذکه غفلت ایراث
ایدر عشق و معرفه الله اول وقت ایر بشور سنکه نومی واکل و شرب بی ترک و تقبل ایلده سن

کر نور عشق حق بدل و جانت اوختد
بالله کز آفتاب فلک خوبتر شوی

اگر حق تعالیك عشق نوری سنك دل و جانکه دوشه الله حقیقونکه فلک آفتا شدن
زیاده خوب اولور سن (مفردات) (کر) اگر (نور عشق حق) م (با) ظرفیه
(دل) کوکل (جان) م (ت) سنك (اوقتد) دوشه (بالله) الله حقیقون (از)
من (آفتاب فلک) کولک کو نشندن (خوبتر) زیاده کوزل (شوی) اولور سون
(معنای اشارتی) ای اوغل ریاضات و مجاهدات سنی ایله آید قلیک صاف اولوب
اگر حق تعالیك عشق نوری سنك قلبکه و جانکه دوشه الله حقیقونکه سن نور حق
طوبغه مسجود ملائک او ابوب فلک آفتابندن زیاده افاضه نور ایتمکه خوبک اولور سن
(ان الله عبادا قلوبهم انور من الشمس و قلوبهم کفعل الانبیاء و هم عندالله بمنزلة الشهداء)
حدیث شریفه مظهر اولور سن

دست از مس وجود چومر دانره بشوی
تا کیبای عشق پسان و زر شوی

راه عشق مر دلی کی وجود باقرندن ال یوناعشق کیبای سنی بوله سن و التون اوله سن
(مفردات) (دست) ال (از) من (مت) باقر (وجود) م (چو) مثل (مردانره) بول
ارزی (بشوی) بو (تا) حتی (کیبای) م (عشق) م (پای) بوله سن (ذاتون) (شوی)
اوله سن (معنای اشارتی) (وجودك ذنب لا یقاس علیه ذنب آخر) حدیث شریفی سرمنجه
راه عشق مر دصادقاری کی بو خجای روح اولان کیف و خای و باقر کی بی قدر

وجوددن

(خواب و خوررت زمربنه عشق دور کرد
آنکه رسی بعشق که بی خواب و خور شوی)
محصول بیت * او یغو ایله اکل و شرب
سنی مرتبه عشقندن دور ایلدی یعنی سکا
عشق در سنی تحصیل ایله که مانع اولدی
بس عشقه اول وقت ایر بشور سون که
بی خواب و خور اوله سن یعنی عاشق
صادق اول زمان اولور سن که اکادن
و او یغو دن آزاد اوله سن حاصلی عاشق
کاملک مرتبه سنی اکل و شربیدن بری
اولقدر (کر نور عشق حق بدل و جانت
اوقتد) * والله کز آفتاب فلک خوبتر شوی)
نور عشق حق یسایه و لامیه در اوقتد
فعل مضارع مفرد غائب اوقتد دن
مصدر نندن و او ایله و او سز لغتدر
محصول بیت * اگر خداک محبتی نوری
سنك دل و جانکه دوشه یعنی خدای
جان و دلدن سور سك خدا حقیقونکه
آفتاب فلکدن کوزلرک اولور سن یعنی
خداک محبتی سنی نورانی ایدر (دست
از مس وجود چومر دانره بشوی *
تا کیبای عشق پسان و زر شوی) * محصول
بیت * الکی وجود باقرندن بول ارلی
کی بو یعنی وجود که تعلق ابدوب اکل
و شرب و خواب و خورله مقید اوله تا که
عشق کیبای سنی بولوب خالص التون
اوله سن یعنی طریق عشقک ما نعلرینی
کیدر که عاشق صادق اوله سن

وجود دن الکی یوناکه عشق الهی کیبای سنی بوله سن و زر خالص اوله سنکه مقبول
درگاه خدا اولوب انوار ذات خدایه مستغرق اوله سن

از پای نامسرت همه نور خدا شود
در راه ذوالجلال چو بی باوسر شوی

سنك چیسیم وجودك نور خدا اولور حق تعالیك یونکده چو نکه بی باوسر
اوله سن (مفردات) (از پای) ایاقدن (نامسرت) باشه دك (ت) سنك (همه)
جهله (نور خدا) م (شود) اولور (در) فی (راه) بول (ذوالجلال) حضرت الله
(چو) چو نکه (بی با) ایاقدن (وسر شوی) باشه اوله سن (معنای اشارتی)
(اللهم اجعل فی قلبی نورا و فی سمعی نورا و فی بصری نورا و عین یمینی نورا
و عین شمالی نورا و من فو فی نورا و محس فی نورا و اما می نورا و خلص فی نورا
واجعل فی نورا) حدیث شریفه مظهر اولوب سنك چیسیم وجودك نور خدا اولور
حق تعالیك یونکده چو نکه بی باوسر وجود اید و ب فانی فی الله اولور ایسك
باقی بالله اولور سن

یک دم غریق بحر خدا شو کان مبر * کز آب هفت بحر یک موی ترشوی
برنفس بحر خدایه غریق اول ظن ایله که بدی در یاب آندن بر مویله تراوله سن (مفردات)
(یک دم) برنفس (غریق) م (بحر) دکر (خدا) م (شو) اول (کان) ظن (مبر)
ایتمه (هفت بحر) بدی دکر (یک موی) برقیل ایله (تر) باش (شوی) اوله سن
(معنای اشارتی) (الدنیا ساعده فاجعلها طاعة) خبری سرمنجه اگر پور ساعه
و برنفس مقداری سر یغی الزوال دنیا ده حضرت اللهک انوار ذاتی در یاسنه و اسرار
عشق و توحیدی بحر نه غریق و مستغرق اوله سن ظن و شبهه ایله که دنیا ده اولان
یدی در بایک اوزرندن پور سیک بر قلیک اصلن قوت قدسیه و کرامت علیه ک ایله
بر توبیکه خطا کلن بایکه جمیع در یاسنک حکم و قصر فکده اولور

وجه خدا اگر شود نظر نظر ز بن پس شکی نماید که صاحب نظر شوی

وجه خدا اگر سنك نظر کان منظری اوله بوند نصکره برشک فالمدیکه صاحب نظر اولور سن
(مفردات) (وجه) ذات (خدا) م (شود) اوله (ت) سنك (منظر) محل نظر (نظر) م
(ز بن پس) بوند نصکره (شک) م (با) وحدتیته (نماید) فالمدی (صاحب نظر) م (شوی)
اولور سن (معنای اشارتی) (وهما حرامان علی اهل الله) حدیث شریفی سرمنجه
اگر عالی عمت اولوب دنیا و آخرتدن و جمیع ماسوی الله دن قطع نظر ایلدوب دائما قلبا
و قالبا ذات بیچون خدایه متوجه اولوب دل آگاهکه ماسوی الله دن بر خاطر و بر اندیشه
نفسا نه کتور من ایسك بوند نصکره شک و شبهه ایله که مرده دلاری احباید بیچی
بر صاحب نظر اولور سن

بنیاد هستی تو چو ز پروز بر شود * در دل کان مدار که ز پروز بر شوی

سنك وجودك بنیادی چو نکه خراب اوله فلیکده شک طو تمه که ز پروز بر اوله سن
لا یوتون حکمته داخل اولور سن

(از پای نامسرت همه نور خدا شود
در راه ذوالجلال چو بی باوسر شوی)
محصول بیت * باشند ایاغکه دك
هپ نور خدا اولور یعنی جمیع وجودك
نور حق اولور خدا بولنده اگر بی باوسر
اولور سك حاصلی طریق حقه طوب کبی
بی باوسر اولوب یو ال سز سك خدایک
مقبولی اولوب نور محض اولور سن (یکدم
غریق بحر خدا شو کان مبر * کز آب هفت
بحر یک موی ترشوی) بحر خدا تقدیری
بحر عشق خدادر که حرف بیان * محصول
بیت * برنفس حقه عشق بحر غرق
اول ظن ایتمه که بدی دکر صو شدن
بر قلیجه باش اوله سن یعنی خدایه عاشق
اولان بدی دکر طالسله بر قلی تراولر
فنده فالمدیکه کندنی غرق اوله حاصلی
عاشق خدای نه آتش بقارونه صوبوغار
(وجه خدا اگر شود نظر نظر
ز بن پس شکی نماید که صاحب نظر شوی)
محصول بیت * خداک وجهی اگر سنك
نظر که منظر اولور سه یعنی روی خدا
اگر سنك نظر کا هک اولور سه بوند نصکره
شک فالمدیکه صاحب نظر اولور سن یعنی
سکا خدا یتمه که و زینی و بر سر سه
شک بوق که صاحب نظر اولور سن (بنیاد
هستی تو چو ز پروز بر شود * در دل کان
مدار که ز پروز بر شوی) * محصول بیت *
سنك وارنك بنیادی یعنی انانیت و غرور و
که ز پروز بر اوله یعنی چونکه انانیت
و غرور ک کیده کولکده ظن ایله که
ز پروز بر اوله سن حاصلی وارنك فانی
اولیق سن فانی اولور سن بل که المؤمنون
لا یوتون حکمته داخل اولور سن

(مفردات) (بنیاد) (هستی) وجود (تو) من (چون) (زیر) (آشاهی) (زیر) یوفارو
یعنی خراب (شود) اوله (در دل) قلبه (چون) شك (مدار) طومعه (زیر و زیر) آشاهی
و یوفارو (شوی) اوله من (معنای اشارتی) اگر ریاضات و مجاهدات افشای وجود ایدوب
بنك و بین الله حجاب قوی اولان وجودك ملكی خراب و محو و ناب ایلر ایلک قلبه
شك طومعه که من اخس حالکی احسن حاله تبدیل ایتدیکه (بیدل الله سیئاتهم حسنات)
آیت کبری مدسی سرنبجه حق تعالی سنی ادنی مرتبه دن کلین اهل اللهک عالی
مرتبه دن ایرشدیر ریسرنا الله بجه صلی الله تعالی علیه وسلم

چو کردر سرت هوای وصالست حافظا * باید که خاک در که اهل نظر شوی
اگر سنك باشکده وصال هوایی واریسه ای حافظ کرک که اهل نظر کرک در کاهی خای
اوله سن (مفردات) (کی) اگر (در سرت) سنك باشکده (هوای) محبت (وصال)
م (است) در (حافظ) م (باید که) کرک که (خاک) طبراق (در کاه) حضور (اهل نظر)
م (شوی) اوله سن (معنای اشارتی) ای حافظ اگر سنك باشکده وصال الی الله
سوداسی واریسه (من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) سرنبجه
کرک که کیمیا نظر اولان اهل اللهک حضورند، خاک ایله یکسان و تسلیم و ارادتکی
محو او زره اوله سنکه باقرک التون اوله

چو له ایضا

چو بامدی مکرید اسرار عشق و مستی تا بختی ببرد در در خود پرستی

مدعی به دیگر عشق و مستی سر زنی ناخود پرستک درد ندن بختی اوله (مفردات)
(با) (لایله) (مدعی) م (مکویید) دیگر (اسرار عشق) م (مستی) م (تا) حتی (بختی)
خبر سز (ببرد) اوله (در) (درد) م (خود پرست) کندو به طایفه بچی یار مصدریه
(معنای اشارتی) شول اسیر نفس اولوب اکل و شربدن و نوم و غفلتدن و عیش
و عشرتدن فراغت ایتیبوب آداب شرعه مراعاتسز و انواع کراحتلری مرتکب
ایکن ینده کرامت و عشق و محبت خدا ایله مستببت دعواسن ایدن مدعی کذا بلره
و کلمات و اصطلاحات اهل الله دن براز کلام سرفق ایدوب صورنا شیخلاق و درویشک
دعواسن ایدن بدبختلره ای اهل حقیقت اسرار عشقندن و حقیقت مستلکندن
(لا تظن حوا الدرد علی افواه الکلاب) سرنبجه سوبلیک نا که حقیقتندن بختی اوله رفی
خود پرستک درد بله هلاک و مرد اوله

چو باضعف و ناتوانی همچون نسیم خوش باش * بیماری اندرین ره خوشتر ز تندرستی

باده نسیم کی ضعیف و ناتوانی الیه خوش اول بو یوده بیماری تندرستلکندن ز یاد خوشتر
(مفردات) (با) (لایله) (ضعف) م (ناتوان) قدر سز (همچو) مثل (نسیم)
سهریلی (خوش) م (باش) اول (بیماری) خسته لک (اندرین ره) بو یوده (خوشتر)
ز یاد اطیف (ز) من (تندرستی) تن و تنلکی که صحت و جود در (معنای اشارتی)
ای سالک صادق (المؤمنون هیئون لیون) خبری سرنبجه بورا عشفه افشای وجود ایدوب

چو باد

(کردر سرت هوای وصالست حافظا * باید که خاک در که اهل بصر شوی)
محصول بیت * ای حافظ اگر باشکده
وصال هوایی واریسه یعنی آرزوی
وصال جانان ایدرک کرکدر که اهل
بصر کرکدر کاهی طبراقی اوله سن حاصلی
واصل جانان اولان عشاقک ابائی ترایی
اوله سن (وله ایضا) (بامدی مکرید)
اسرار عشق و مستی * تا بختی ببرد در در
خود پرستی * محصول بیت * مدعی به
سوبلیک عشق و مستک اسرارینی یعنی
عشق و مستک سرندن آتی اکاه ایلک
تا که خود پرستک دردنده بختی اولسون
یعنی غرور و انانیت دردنده هلاک اولسون
(باضعف و ناتوانی همچون نسیم خوش
باش * بیماری اندرین ره خوشتر زنی
در مستی) * محصول بیت * ضعیف
و ناتوانی نسیم کی خوش اول یعنی
عدم قدرتله نسیم کی قانع و راضی اول
زیرا نسیم ضعیف اسر زرا بو یوده
خسته لک تن درستلکندن خوشتر قدر یعنی
طریق عشقه ضعیف و بیمارانی معتبر در
زیرا مقتضای عشق بو یوله در

باده کرک ضعیف و ناتوانی الیه و عجز و اضطرار الیه حلیم و سلیم و خوش اخلاقه
خو رو ذلیل اوله سن زرا بو یوده خسته لک تندرستلکندن و محو و فنا اولق مدعی
کذاب اولقندن خوشتر

چو در گوشه سلامت مستور چون توان بود * نازکس تو باما کویدر موزمستی
سلامت گوشه شده مستور اولق نیجه ممکندر مادامکه سنك چشمک بزه مستک
رمز زنی سوبیلر (مفردات) (در) (فی) گوشه سلامت م (مستور) کبر او (چون) ننه
(توان) ممکن (بود) ولق (تا) مادام (نازکس تو) سنك چشمک (باما) بزه (کویدر) دبه
(رموزمستی) مستک اشارت لری (معنای اشارتی) ای محبوب سنك نظر عشاقک بزه
شراب عشق الهیه نك اسرار مستی اعلام ایدیکه خلوت در انجمن طریقه کائن
و بان اولفده اذواق روحانیت و عیالات اسرار وحدت الیه مست و مسغرق قی رموزنی
بلدر دیکه اول بی ذوق اولان زاهد خشک کبی سلامت گوشه شده وریاوسمه
خانه شده مستور اولق نیجه ممکندر

چو عاشق شوارنه روزی کار جهان سراید * ناخواند نقش مقصود از کارگاه هستی
عاشق اول بو خسه بر کون جهانک ابشی باشه کاور و اراق دکاندن مقصود نقشی
اوقو عیش ایکن (مفردات) (عاشق) م (شو) اول (ارنه) بو خسه (روزی) بر کون
(کار جهان) م (سراید) باشکده (ناخوانده) اوقو عیش (نقش مقصود) م (از)
من (کارگاه) (هستی) و اراق (معنای اشارتی) ای طالب صادق همان
آخر هزل کبی موجب حرمان اولیان عشق و محبت الهی تحصیله سعی الیه بو خسه
(کل شیء هلاک الا وجهه) آیت کریمه سی سرنبجه بو وجودی فانی و سریمه الزوال
اولان عالمندن مقصود اصلی اولان عشق و معرفه الله نقشی اوقیوب جهانک کلکندن
مراد نه ایدو کین یادک بو جهانک ابشی و غشک حیلری دو کثور عر آخره تبوب
فر صت دخی فوت اولور عاقبت ناد م و یشتیمان اولورسون

چو در آستان جانان از آسمان میندیش * کز اوج سر بلندی افق بختک بستی
محبوبك آستانه آسمانندن فکر ایله زرا سر بلندی اوجندن الحاقی خاکنده دوشرسن
(مفردات) (در) (فی) (استان) (بشک) (جانان) محبوب (از) من (آسمان) کول (میندیش)
فکر ایله (که) زرا (از) من (اوج) بوجه و بو کسک (سر بلندی) باشی یوفارونک
و عالیک (افق) دوشرسن (بختک بستی) الحاق طبراقه (معنای اشارتی) لکن راه
عشقده و درگاه حقه انجیق مقصود و صلت الی الله در عشق و معرفت الیه و عبادت
و کرامت الیه عالی مقام و حفظ نفس اولان درجه عالییه واصل اولق لقی فکر ایله
زیرا لهدن اللهک غیری فی اسمک نقصا نافقد و عالی مقامدن اسفل سافلیه دوشرسن
چو خار ارچه جان بکاهد کل عذر آن نخواهد * سهاست تلخی می در جنب ذوق مستی

خار کرچه جان عالم و پر کل آنک عذرنی دبلرستک ذوقی یاننده شرابک آجیلنی سهدر
(مفردات) (خار) (دیکن) (ارچه) اگر که (جان) م (بکاهد) اکلدن (کل) م (عذر آن)
ذوقی عوض ایدر

چو نی

۱۳۸

(در گوشه سلامت مستور چون توان بود * نازکس تو کوید باما موزمستی) تا حرف توقیت ترکسندن مراد چشمه در باما با حرف صله
محصول بیت * سلامت گوشه شده مستور اولق نیجه ممکندر یعنی سلامت گوشه شده حضور ایلک نیجه ممکندر مادام که سنك چشم
مستک بزه مستک رموزنی شو بلریه
مستک مستانه چشمک بزه مستک اسرارینی
مادامکه سوبیلر سلامت گوشه شده
مستور و لمز بلیکه مستانه اولور ز
(عاشق شوارنه روزی کار جهان سراید *
ناخواند نقش مقصود از کارگاه هستی)
محصول بیت * عاشق اول بو خسه بر کون
جهانک ابشی دو کثور و نهائیه وارر یعنی
اجل کاور و اراق کارخانه سندن مقصود
نقشی اوقو عیشک یعنی عاشق اول بو خسه
روز کاردن مرادک آلفسز بن اجل کاور
وسنی نامراد کوئوردر (در آستان جانان
از آسمان میندیش * کز اوج سر بلندی
فنی بختک بستی) * محصول بیت * جانان
آستانه آسمانندن پروا کده یعنی فلکندن
قورقه زرا سر بلندی او جندن یعنی
کال رفعتدن آخلاق ترانه دوشرسک یعنی
آستان جانان که فلک رفعتلر ایدر مذات
ترانه دوشرسن اگر فلکندن پروا کرسک
حاصلی آستان جانان کبی مامن وار ایکن
فلکک مکرندن قورقنی کرک جا زدر که
بونده که میندیش فعلانی بیان اید فاعل
(خار ارچه جان بکاهد کل عذر آن
نخواهد * سهاست تلخی می در جنب ذوق
مستی) * محصول بیت * دیکن اگر چه
که جان عالم و محبت و پرما کل آنک عذرینی
دبلر یعنی دیکنک و بر دیکنی جفا بی تلافی
و مکافات ایدر یعنی دیکندن حاصل اولان
بلا بی کل عوض ایدر مصراع ثانی بی
بو کاه مثل ایدوب بیورر شرابک آجیلنی
سهدر مستانه لک ذوقی قنده حاصلی خار
خار درو کل ذوق مستی بس نیجه که کل
دیکندن ناشی اولان المی عوض ایدر
شرابک آجیلنی و خسارینی مستک
ذوقی عوض ایدر

انك عذرتي (بخواهد) ديلر (سهلست) قوليدر (تخلي) اجباقي (هي) شراب (در) في (جذب) بان (ذوق مستي) م (معناي اشارتي) كرجه بورا عشتهده نيجهه بانلر ونفسك كره كوردكي نيجه رياضات و مجاهداتلر آج و صومروز و كچه او يقوسن نيجه مشغول واردرلكن اول (لايصيح اجر المحسنين) بيورن محبوب حقوقي (فلان نفس ما اخي اهم من قره عين) آيت كرمه سي سر نيجه جال باكالنك مشاهده سي وهد كرمي ايله انك عذرتي ديلنچدر جال يوسف عليه السلام مشاهده سي ذوق و مستلكندن زنان مصر قطع المني دو مدقلى كبي انوار جال الهك ذوق و مستلكني باندنه صدرنار اجلا قلسه هلدن بلکه جفال عين صفادر

صوفي پيله بيمحافظ قرايه بردار * اي كونه آستينان ناي دراز دستي

صوفي پيله ايله شراب ايجر حافظ دستي ايله شراب ايجر اي قيصه بگلو دراز دستك قچانه دك (مفردات) م (صوفي) م (پيله) قدح (پيله) اوچليجي (حافظ) م (قرايه) دستي (بردار) فالدر ييجي (اي كونه) قيصه (آستينان) بگلول (ناي) خسانه دك (دراز دستي) اوزون البلاك (معناي اشارتي) صوفي حضرت الهك نعمته و جنتنه عشق و محبت ادر عالي همت اولان حافظ (و ماحرمان علي اهل الله) ديوب انجق جال الهه بلكه رضاي رحانه عشق و محبت ابراي قاصر همت او اوب وانجق حظوظ نفسانيه سه فائز او اوب عشق الهه دعواسني ايديجي مدعي كاذب قچانه دك بوي فائده اولان دعواي دراز مغرور اولورسن

وله ايضا

اي دل مباح خالي يك دم ز عشق مستي * زآنكه بروك رستي از نيتي و هستي

اي دل عشق مستلكندن بر دم خالي اولسه اندنصره يوري كه بوقلقدن و وارلقدن قورتلدك (مفردات) (اي دل) اي كوكل (مباح) اوله (خالي) بوش (يك دم) بر نفس (ز عشق مستي) م (زانكه) اندنصره (پرو) كيت (رستي) قورتلدك (از نيتي) بوقلقدن (و هستي) وارلقدن (معناي اشارتي) اي كوكل دارينده سلامت ايسرتمك روز و شب حضرت الهك عشق و مستلكندن بر نفس خالي اوله زيرا (العشق ناري القلوب تحرق ما سوى المحبوب) ديتلدر اندنصره يوري كه سني حندن مشغول ابدن دنياك بوقلقدن و وارلقن المنيدن قسور تلدك و كند و نفسك كبر و رياستدن دخی قورتلدك

كر خرقة پوش بيني مشغول كار خویش باش * هر قبله كه باشد بهتر ز خود پرستي

اكر خرقة پوش كوره سن كند و ايشكه مشغول اول هر قبله كه واردر خود پرستلكندن بركر كدر (مفردات) (كر) اكر (خرقة پوش) خرقة كچي (پيشي) كوره سن (مشغول) م (كار خویش) كند و ايشكه (باش) اول (هر قبله) هر راقبال اولنان شي (باشد) اوله (بهتر) زياده او بودر (ز خود پرستي) كند و به طبعي بقلقدن (معناي اشارتي) اي عاشق صادق اكر خرقة پوشي و بر نشان صورت بر كچه بي

كوره سن

كوره سن صفيين عجب و كبر و مغروراني ايله همان كند و ايشكه و حالكه مشغول اول زيراجيع اخلاق ذميه و افعال ناپسندنده مك ايچنده كبردن و عجب و غرور دن قبحرك بر حال بوقدر كه اكثر عباد و زهاد و علماء رسيدلر هلاكي بوكبر سبيله در (لا بدخل الجنة من في قلبه مثقال ذرة من كبر) حديث شريفي بوني ناطق در

در مذهب طريقت خاي نشان كفرست * آري طريقت رندي چالا كيت و جستي

طريقت مذهب خايع كفر نشانيدن بلي عاشق طريقتي چالاك لك و جنتك در (مفردات) (در) في (مذهب طريقت) م (خايي) م (نشان كفر) م (است) در (آري) بلي (طريقت) م (رندي) عاشق طريقتي (چالاكي) چالاك لك (است) در (جستي) چالاك لك (معناي اشارتي) سالك راه عشق محمدي اولان اهل طريقت مذهبده تبديل اخلاق ايتيوب اخلاق سني و اوصافي ذميه مجبوله بلي خايع كفر نشانيدن (بشت لائم مكارم الاخلاق) حديث شريفي سر نيجه سعي ايدوب تبر و قننده تبديل اخلاق و اوصافي محمديه ايله اتصافي عاشق صادق علامتيدن

تافضل و عقل بيني معرفت نشيني * يك نكته است بگويم خود را مين كدرستي

مادام فضل و عقلكه نظر ايلد كچه معرفتسن او طور رسن سكا بر نكته ديم كندوي كوره كه قورتلدك (مفردات) (تا) مادام (فضل) م (عقل) م (پيشي) كوره سن (بي) نني (معرفت) م (نشيني) او طور رسن (يك) بر (نكته) اسرار (ت) سكا (بگويم) ديم (خود را) كندوي (مين) كوره (رستي) قورتلدك (معناي اشارتي) مادامكه علم و فضلكه و عقل و كياستكه مغرور او اوب دهر بيلر و معتز ايلر كبي اثر رسول الله و اثر وارث رسول الله اولان مشيخ عظامه تابع اولوب خود بخودانه كيدر سكا اسرار معرفه المهدن محروم او اورسن الله ايجون سكا بر نكته سويليم قبول ايله بودر كه خود دنياكي ترك ايله اثر اهل الله تابع اول تاسكه ضلالتدن قور اوله سن

آن روز ديد بودم اين فتنها كه برخاست * كز سر كشي زماني باماني نشيني

اول كون كورم ايدم بوفته لري كه ظاهر اولدي كه سر كشي لككدن بزمان او طور مدك (مفردات) (آن روز) اول كون (ديد بودم) كورم ايدم (اين) بو (فتنها) فتنه ز (برخاست) قائمدي (از) من (سر كشي) باش چكيجي لك (زمانی) بزمان (باما) بزمله (نمي نشيني) او طور مدك (معناي اشارتي) اول كون كورم ايدم بوفته لري كه ظاهر اولدي و عجب و غرور پيدا وادي كه يارب سن كال استغنا كدن بزه توفيقك بار و ه اينك يولداش ايلدك

سلطان من خدا را زلفت شكست مارا * ناي كند سپاهي چندي دراز دستي

اي نم سلطانم الله حقيچون سنك زلفك بزي فسيري بر سپاهي دك بوقدر دراز دستك ايدر (مفردات) (سلطان من) م (خدارا) الله ايجون (زلف) م (ت) سنك (شكست) قيردي (مارا) بزي (ناي) قچانه دك (كند) ايدر (سپاهي)

(در مذهب طريقت خاي نشان كفرست * آري طريقت رندي چالا كيت و جستي) * محصول بيت * طريقت مذهبده و روشند خايع كفر علامتيدن رستي در و ايشلكندن بي بهره اولقي نشان انكاردر و انكار طريقتده آفر در بلي رندك طريقت چالاك و جسته كدر حاصل عا شقان و رندك بختلر كار يذر خايع ايشي دكادر (تاعقل و فضل بيني بي معرفت نشيني) يك نكته است بگويم خود را مين كدرستي * نادات توفيت بيني چاردر كه ذل مضارع مغرور طب اوله و جا زدر كه عقل و فضلاء و صف تركيبي اوله نكته است ناي خطاب معناد بگويم فتنه مقيددر كه حرفي بان * محصول بيت * مادامكه عقل و علمكي كور رسن يعني كند بكي عاقل و فاضل كور رسن يا خود مادامكه عاقل بين و فاضل بين سن معرفتسن او طور رسن حاصل بون اثر اسباب غرور دند و معرفت جالاه مانده در سكا بر نكته سويليم كند بكي كورمدك قور تلدك يعني اسباب غروري كه رفع ايلدك خلاص بولدك (آن روز ديد بودم اين فتنها كه برخاست * كز سر كشي زماني باماني نشيني) * محصول بيت * اول كون كورم ايدم بوفته لري كه بسيد اولدي سر كشي لككدن بزمان بزمله او طور مدك يعني كال استغنا كدن بزمله او طور و ب طور مد بگدن بويده اولان فتنه زي كور و ب بيلد م ايدم يعني بزه هر بلا كه نازل اولدي سنك استغنا كدن اولدي (سلطان من خدا را زلفت شكست مارا) ناي كند سپاهي چندي دراز دستي (سلطان من خدا را زلفت شكست مارا) ناي كند سپاهي چندي دراز دستي و حدت * محصول بيت * اي نم پادشاهم خدا ايجون مدد ايله كه سنك زلفك سوداسي نني شكسته حال ايلدي نيجه به دك بر سپاه بوقدر دراز دستك ايله اي حكمي سنك الكه در قومه كه بوقدر ظلم و تعدي ايله

رعسکر (چندین) بوقدر (دراز دستی) ال اوزو تلخی (معنای اشارتی) ای فعال
لایرید اولان رحیم واطیفرم (قل کل من عند الله) آیت کریمه سی سرنبه ذت پاک
حقیرون زه بوقدر مشکسرتک وبقدر یشانلق جله سی سنک حکم وفضالت الیه در
بوخسه برعظیم عسکر بلکه جیع خلق عالم سنک قضای رده و حکمی منه بختن قادر
اوله بلور اوله من (اللهم یاقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک بجا حبیبک محمد
صلی الله تعالی علیه وسلم)

دوش آن صنم چه خوش گفت در مجلس مقام با کافران چه کارت کربت نمی برستی
دون کجه اول محبوب مغر بچلنده بکانه خوش دیدی کافر لاله سنک نه ایشک وار در
اگر بته طایر سنک (مفردات) (دوش) دون کجه (آن) اول (صنم) بت (چه خوش)
نه کوزل (گفت) دیدی (در) فی (مجلس) م (مغان) کافران (م) بکا (با)
لاصلا بیه (کافران) م (چه) نه (کار) ایش (ت) سنک (کر) اگر (بت) م
(نمی برستی) طایر سنک (معنای اشارتی) دون کجه اول مرشد آگاه قباب عزتک
مستور لری اولان رجال الله بچلنده بکانه کوزل سوبلندی وینی مسرور ایلدی ای جان
جنسیت جهت جامعه در اگر سن حق پرست و عاشق دیدار حق اولیدک بومستور قباب
عزت اولان رجال الله لاله سنک نه ایشک وار در

از راه دیده حافظ تاد بد زلف پست با جله سربلندی شد پایمال پستی

چشم بولندن تا که حافظ سنک پست زلفی کوردی جله سربلندک الیه پست لکک
پایمال اولدی (مفردات) (از) من (راه) یول (دیده) کوز (حافظ) م (تا) حتی
(دید) کوردی (زلف) م (پست) الحق (ت) سنک (با) لاله لایه (جمله)
م (سربلندی) باشی بوقار باقی (شد) اولدی (پایمال) ایاق التده سورنجی (پستی)
الحقاق (معنای اشارتی) ای محبوب بصیرت قلب بولنده حافظ کوردی که سنک رضاک
وخوشنودانک عاشقک محو وجود الیه قانی وخور و ذایل اولنده در آنکچون بوقدر
علم وفضل الیه و عقل وکیاسته عاوقدر نمی راغوب پست ایکی وذل وحقارت الیه ایاقلر التده
پایمال اولمش بی نام و نشان و برمنفور خلق خراباتی اودامکه (رباشعت اغبرلوا قسم
علی الله لاره) حدیث شریفک سربلندک محرم اولم

وله ایضا

بوشنوا نکتته که خود از غم آزاده کنی خون خوری کر طلب روزی نهاده کنی
بونکتته بی ایشک که کندوی غمدن آزاده اید من اگر قسمت اولنمش رزق طلب
ایله ایسک فان برسن (مفردات) (بشنو) ایشک (این) بو (نکتته) م (خود را)
کندیکی (از) من (غم) م (آزاده) سلا مت (کنی) ایده سن (خون) فان
(خوردی) برسن (کر) اگر (طلب) م (روزی) رزق (نهاده) قونمش
(کنی) ایدرسن (معنای اشارتی) ای طالعاب حق و نصیحتی جان و دلدن استماع الیه

تا که

(دوش آن صنم چه خوش گفت در مجلس مقام با کافران چه کارت کربت نمی برستی)
محصول بیت دون کجه مجلس غنایه
اول صنم بکانه خوش دیدی یعنی قتی کوزل
سوبلندی کافر لاله نه کارکوار یعنی نه ایشک
وار اگر بته طایر سنک یعنی بت پرست دکل
ایسک بونکر لاله ایشک وار دیدی (از راه دیده)
حافظ تاد بد زلف پست با جله سربلندی
شد پایمال پستی محصول بیت کوزل وندن
حافظ سنک پست زلفی کوردی یعنی کوردی
زلف درازی کوردی کمال سربلندک
پستک با عیالی اولدی یعنی سربلند
عالیقدر ایکن الحقاق وزیوناق پایمال اولدی
پایمال اولان دیوانلرده بوغرلک اکثر ایاتی
عزل سابقه داخل واقع اولمش و بعضی
ایاتنک هیچ اصلی بوقدر اول جهندندر که
شرعی اجال او زره واقع اولدی
(وله ایضا) (بشنو) نکتته که خود از غم
آزاده کنی خون خوری کر طلب روزی
نهاده کنی که حرف تبیل روزی نهاده
بیانیه محصول بیت بونکتته بی ایشک
تا که کندوی غمدن آزاده اید من نکتته
مصراع ثانیکه مضونیدر یعنی فان ایچرسن
اگر قو نلمش رزقه طالعاب اولور سن
مقدرا و لیسان رزقه طالعاب اولور سن
زجت چکر سن

تا که کندوی غمدن آزاده سن اگر نحن قسماده وریسان رزقی وامر محلاتی طلب
ایدر ایسک فان برسن و بوش بره زجت چکر سن

آخر الامر کل کوزه کران خواهی شد حالیا فکر سبو کن که برآزاده کنی

عاقبت باردافجیلرک بالجنی اولسک کرک شمدی دستی فکری الیه که شرابدن پرایده سن
(مفردات) (آخر الامر) عاقبت (کل) جامور (کوزه کران) رد فجیلر (خواهی شد)
اولسک کرک (حالیا) شمدی (فکر) م (سبو) دستی (کن) الیه (پر) طلو (آزاده)
شرابدن (کنی) ایدرسن (معنای اشارتی) (منها خنقناکم و فیها نعیدکم و منها
نخر جکم تاره اخری) آیت کریمه سی سرنبه بو وجود خاک عاقبت اصله رجوع
الیه بوب باردافجیلرک بالجنی اولسک کرک شمدی وجودک سبوسی خاکه بیکان اولدن
فکر و سبوسی ایلوب اجسل غلدن قلبک قد حنی شراب عشق و معرفه الله
الیه پرایده سن

کران آدمیانی که بهشت هوسست عیش با آدمی چند پری زاده کنی

اگر اول آدمیلردن ایسک که سنک هوسست چند پری زاده آدمی الیه عیش
ایده سن (مفردات) (کر) اگر (ازان آدمیانی) اول آدمیلردن ایسک (بهشت)
جنت (ت) سکا (هوس) محبت (است) واردر (عیش) م (با آدمی) م (چند)
رفاق (پری زاده) م (کنی) ایدرسن (معنای اشارتی) ای طالعاب حق اگر جنت
عرفانه داخل اولقی استیابن کیمه لردن ایسک برعاشق صادق و پیر عارف بالله کیمه
الیه مصاحبت لازمدر بورا که دیاسنر کتک خطادر و سبب هلاکدر

تکیه بجای بزرگان نتوان زد بکذاق مکر اسباب بزرگی همه آماده کنی

کذاق و بوش بره اولورک برینه اوتورمق کن دکدر مکر جیع اولواق اسبابی مهیا
ایده سن (مفردات) (تکیه) اعتقاد (پر) علی (جای) محل (بزرگان) اولور
(نتوان) ممکن دکل (زد) اورتق (بکذاق) ووش بره (مکر اسباب بزرگی) مکر
اولواق سیلری (همه) جله سی (آماده) مهیا و حاضر (کنی) ایدرسن (معنای
اشارتی) (وان ایس للانسان الاماسی) آیت کریمه سی سرنبه مرتبه ولایت و مقام
عرفانه سعی و مجاهده سز و وصول ممکن دکدر مکر علم و عبادت و سعی و مجاهده
بروارث پیغمبری اولان مرشد کاناک ارشاد الیه اسباب معرفت و لایق تحصیل ایدوب
فیض بلا واسطه خدایه مستعد اوله سن

خاطر کی رقم فیض پذیرد هیاهات مکر از نقش بر آکنده ورق ساده کنی

هیاهات سنک خاطرک فچان فیض رقی قبول ایدر مکر پراکنده نقشدن ورق ساده
ایده سن (مفردات) (خاطر) م (ت) سنک (کی) بختان (رقم) م (فیض) م
(پذیرد) قبول ایده (هیاهات) بعید اولدی (مکر) م (از) من (نقش) م
(پراکنده) م (ورق) باوراق (ساده) پاک (کنی) ایدرسن (معنای اشارتی)
سنک خاند نیجلی اولان قلبک کبه سنی اصنام ماسوادن پاک انجکجه فیوضات الهی

نی

۱۳۹

(آخر الامر کل کوزه کران خواهی شد حالیا فکر سبو کن که برآزاده کنی) محصول بیت
اویسر سن یعنی چور یوب طبراق اولیسن سن و طبراغدن دستی و باده کو پلرینی پیدا ایدسر زدر بس شمدی صاغ ایکن دستی
فکری الیه که باده دن طو بطلو ایلده سن

یعنی اولمزدن اول باده نوش اول دیکدر
(کران آدمیانی که بهشت هوسست عیش با آدمی چند پری زاده کنی) آدمیانی
با حرف خطاب که حرف رابط صفت
آدم و آدمی ماعدد قد برادر و بهضابر
دیدیلر که با حرف نسبتدر آدمه منسوب
معنا سنه یعنی نسل آدم آدم می چند
بیانیه و بای ثانی حرف وحدت پری زاده
صفت آدمی محصول بیت اگر اول
آدملردن ایسک که جنت هوسکدر یعنی
جنت آرزو ایلان آدملردن ایسک نیجه
پری زاده آدملره عیش و نوش ایسک
کرکن یعنی حورصفلی کوزلرله صحبت
ایسک کرک حاصلی جنت دید کلری
دلبر الیه صحبتدر (تکیه بجای بزرگان
نتوان زد بکرانی مکر اسباب بزرگی همه
آماده کنی) تکیه نتوان زد معیددر
زدیونده زدن معناینددر بکرانی با حرف
مصاحبت کزانی کاف بجمینک ضلیه
آیاق معناینددر آمریب ایدوب حرف
دیرل اسباب بزرگی لایمیدوب با حرف مصدر
آماده پراقتش مهیا معناینددر محصول
بیت اگر مقامی آیاتی بره تکیه لک اولور
یعنی اگر بکرانی قولاینددر مجلس ایسک
ممکن دکل حاصلی اگر مقامند اولورمق
آسان دکل مکر اولواق اسبابی جیهما
حاضر و مهیا ایلده سن (خاطر کی رقم
فیض پذیرد هیاهات مکر از نقش
پراکنده ورق ساده کنی) رقم فیض بیانیه
ورق خاطر ت قدیدرنددر محصول
بیت خطاب عام طریقیله پیور سن
خاطرک فیض رقی بخت قبول ایدر همات
یعنی خاطرک هر کر فیض قبول ایلر سالی
هر کر مستفیض اولور مکر ورق خاطر کی
نقش پراکنده دن ساده ایلده سن یعنی
مختلف او همدن خالی ایلده سن حاصلی

خاطر کدن کدورات دینوبه بی کیدره سن یعنی کو کلکده هیچ برنسته به اتفاق اولمق کر کددر نورروی
جاناندن مستبر و مستفیض اوله سن

(خوش وقت بویا و کدایی و خواب امن * کین عیش نیست درخورا و زنگ خسروی) خوش اخباره و انشا به احتمال واریعی خوشد و یا خوش اولدون دیکدر وقت بویا و لامیه بویا بر درلو خضر در که فارغی قیشتدن اولور انی اکثر فقر استعمال ایدر زرا او جودر معهود حصردن کدایی به اضافت بیا به خواب امن لامیه و یا بیا به در اصلنده خواب امن ایدی امینکله او یقو دیکدر کین اصلنده که این ایدی که حرف تعلیل این مصراع اولک مضمونه اشارتدر عیش اول مضمونی تفسیر ایدر درخور لایق معنانه در اورنکه اضافت لامیه اورنک همزنک و رانک فتحه لایق بونده پادشاهار تختی می اددر خسروی به اضافت بیاید و یا حرف نسبت

محصول بیت * کدایه منسوب بویانک

و امینکله اریقونک و قتی خوشد زرا بوعیش و صفا پادشاه منسوب تخته لایق دکل یعنی کدایک بویا و زنده امینکله او یقوسی خوش مهتادر که بویله او یقو پادشاهار تخته لایق دکل زرا سلاطین خوفدن خالی دکلدر انکیچون اول زمان پادشاهلری کیچلدره کندوی بکلدردی نسه کیم ظهیرک بوییدن مفهوم مدر * بیت * بعد از هزار سال بیام زحل رسد * کر پامین قصر توستی کدرها بویله بکلنور کن بهض فدایلر کندله سرانیه کیروب بر پادشاهی قتل ایدر ایش پس بوقور قودن سلاطین تخته امینه او یقو او یومز ایش انکیچون بویا و زنده بایوب او بویان کدایک او یقوسی مدح ایدر خوشلخی و قده استاد مجاز عقلی قیلندر بویا و کدایک آرامنه و او عاظمه ایدر ایدر مذاق فارسیدن بی بهره امتیاز و کدایی با سنی حرف وحدت طوئان فرد ایش (چشید جز حکایت جام از جهان نبرد * زنهاردل میند بر اسباب دنیوی)

علوم لدیده نتیجه تغذی و تناول ایدجی مرغان باغ وحدت و حقیقت و همایان طائران اوج غیب هوبت قافیه صورتند اسرار توحیدی آشکاره ایدجیلری و بی تکلف بیان و بی قیاس رب الناسک جان ناسه انصالی بخش ایدجی غذای روح عاشقان اولان لطیفه ربانیه دن و انوار محمده دن خبر و بر یچیلر و سو یچیلر در تکه بومرغان باغ غیب هویک و عند لیان روضه وحدتک سردقزی سلطان العارفین بریز و دو جهاند دستگیر من مولانا محمد جلال الدین رومی اهل حقه صعب بولاری آسان ایدوب بوقدر غزلر ایه خصوص مغز قرآن اولان کتاب مشو بلریله اسرار توحیدی آشکاره ایشدر تا که بوشربا لاصابرین و حسرت علی آل فرعون و الکافرن ایه موصوف کتاب مشو بیک بیان پیورد یخی شراب عشق الهیه دن و شراب وحدت غریبه متاهد دن عاشق صادق قلوبش ایدر

خوش وقت بویا و کدایی و خواب امن * کین عیش نیست درخورا و زنگ خسروی * و رانک و کدایک و امن ایه اولان خوابک و قتی اظیفدر که بوعیش پادشاهاق تخته لایق دکلدر (مفردات) (خوش وقت) (م بویا) (حصیر) (کدایی) (عیش) (خواب امن) (امینت و راحت) (اولان او یقو) (این) (بو) (عیش) سرور و حضور (درخور) (لایق) (اورنک) (تاج و تخت) (خسروی) (پادشاهاق) (معنای اشارتی) (بوشربا عشق الهیه بی نوش ایدجی عاشق صادق قلوب اهل نفسک کریم کوردیکی پلاس ایچنده و حصیر اوزر نده آتش فقره تحمل ایه ماسودن فارغ و مهالک شهوات نفسانیه دن امین اوله رفی خوابلری اصحاب کهفک خوابی کبی بر اظیف خوابدر که بوعیش و بوقدر با دشا هاق تخته لایق دکلدر

چشید جز حکایت جام از جهان نبرد * زنهاردل میند بر اسباب دنیوی * چشید جهان ندن جام حکایتدن غیری ایلندی زنهاردنیوی اسبابه کو کل باغله (مفردات) (چشید) (جز) (غیر) (حکایت) (جام) (قدح) (از) (من) (جهان) (نبرد) (ایلندی) (زنهارد) (قطعه) (دل) (کو کل) (مبد) (باغله) (پر) (علی) (اسباب دنیوی) (معنای اشارتی) (دنیا پادشاهلرندن بری) (شلاجشید در زین قدحله و شراب شیطان الهی و سرایه الزوال اولان سلطنت دنیا و انواع لذت شهوات نفسانیه و هوازه مغرور اولوب بدرکله کندن عشق الهی شربان و لذت روحانیتدن و عبادات باعث سعادتدن محروم اولوب تکر یلق دعواسی ایدر که مر د اولشدر ای عاشق صادق زنهاردنای دنیا به واسباب دنیا به کو کل باغله سن و محبت ایدوب الدنمید سن

دهقان سالخورد چه خوش گفت با بایسر * کای نور چشم من بجز از کشته ندروی * اشاو دهقان بایسرینه لطیف دیدی که ای بنم کوزم نوری زراعت ایدر یککدن غیری بجز من (مفردات) (دهقان) (ایکجی) (و کربلو) (سالخورد) (باشلو) (چه) (نه) (خوش) (م) (گفت) (دید) (بایسر) (اوغله) (ای نور چشم من) (ای بنم کوزم نوری) (بجز) (غیر) (از کشته) (اکلشدن) (ندروی) (بجز من) (معنای اشارتی) (برایکجی)

کویا و

ضمیر حذف اولدی کای که حرف رابط مقول قوادر وای حرف ندادر نور چشم منی اضافلری لامیه دراز کشته اصلنده از کشتهات ایدی ضمیر ضرورت وزن ایچون ترک اولندی ندروی تون حرف فی و ضمیر خطاب یعنی ندری فعل فی استقبال مفرد مخاطب بجز من دیکدر اصلنده داله فتحه و کسره جائزدر اما بونده ضرورت وزن ایچون ساکن اوقور * محصول بیت * قوجه دهقان کندی اوغله نه خوش سوز بیدی یعنی اوسولید که ای بنم کوزم نوری کدی کندن غیری نسه بجز من حاصلی اکدی کبی بجز منک انیق بوسوزک معنای لازمی مشهور کلامدر که * الناس بجز یون باعناهم ان خبرا فخر و ان شرافتم * ترکیده ده درلر کس اکدی بجز

(چشمت بغمزه خانه مر دم سیاه کرد * محجوریت مباد که خوش مست میروی) بغمزه یعنی بیرو تیغ غزه محجوریت مباد کایک قبیله سنک محجور لنگ اولسون یعنی سکاغر و رخساری طاری اولسون که حرف تعلیل و یا حرف بیان خوش بونده محکم و زیاده معنانه در * محصول بیت * سنک چشمت خلق خانه سنی سیاه ایلدی یعنی خانه مانم ایلدی حاصلی خلقی قیرو بکوردی هر کس کاخسار طاری اولسون که قتی مست پیور سن یعنی بوقدر مر دمک خانه سنی سیاه ایلدی بیکدن سکا نکت و ندامت خساری واقع اولسون که زیاده مست غروب پیور سنک یعنی ایشد بیک ایشدن بی پرواسک (این قصه عجب شوازیخت و از کون * مار ایشکت

محصول بیت * کدایه منسوب بویانک

یار یاغاس عبوی (بخت و از کون سیاه و از باز معنانه در زرا و اوله بانک بینه بادل و تواخی وارددر مقضای کلام که از بخت و از کون مادر رابطه که و ماضیری ضرورت وزن ایچون ترک اولدی و بوعبارت مصراع ثانی به مر هوندر اغاس عبوی بیانه اغاس نفسک جعیدر عبوی بای نسبت کک سبیلله الف واوه قلب اولشدر ننه کیم مطامک شرحنده بیانی کیدی * محصول بیت * بوجیب قصه بی ایش که بنم باشی اشغی و منعکس طامعندن باری عیسا نفسلرله قتل ایلدی یعنی اغاس عیسا احیای موفی ایدر کن زده عکسی ظاهر ایلدی که قتلز سبب اواسی حاصلی بارک شربن تکلمی بزی هلاک ایلدی دیکدر یعنی بارک تکلمی ذوقندن اولدک (ساقی مکر وظیفه حافظ زیاده داد * کاشفته کشت طره دستار مولوی) کاشفته که حرف تعلیل و یا حرف بیان اشغی بر نشان دیکدر طره افتاده صاحبده مستعدار ننه کیم الف حرفده بیانی کیدی اما بونده مجازا د لیدک بیدندن عبارتدر دستار ضافت لامیه و مولوی به بیانه در * محصول بیت * ساقی کاه حافظ زیاده وظیفه سنی زیاده و پردی یعنی اهل مجلسک سارندن حافظه باده بی زیاده ایچوردی زرا مولوی دلبدلک پیشی بر نشان اولدی یعنی حافظک ملایه دایدنک پیشی بر نشان اولدندن معلوم اولور که ساقی قدحکار افتاده عدالت ایش (وله ایضا)

(بصورت بابل و قری اگر نوشی می * علاج کی کنت کاخر الدوا الکی) بصوت با حرف مصاحبت صوت آواز معنانه در بلبله اضافت لامیه و او حرف عطف علاج کی اضافتی لامیه و کنت مقدم مفعولی و تا ضمیر خطاب که حرف تعلیل آخر الدوا اضافتی لامیه و میند او کی خبری الکی کی بیله عریبدر داع معنانه ضرورت

وزن ایچون با تخفیف قیلندی * محصول بیت * خطاب عام طریقه یوررا کر بلبل و قری آوازله شراب ایچمر سنک یعنی فصل بهارده اگر باده ایلز سنک سکا داغ علاجی ایلزم زرا حدیث شرع بیدر آخر الدوا الکی یعنی بندنه بر مرض اوسه و انواع ادویه ایه علاج بذر اوسه داغ باغله علاج اولور پس یورر که اگر فصل بهارده باده ایچمر سنک دیوانه سنی داغی کرک که عهک باشکده کله زرادفع جنون ایچون باشد داغ بقار ایدی ترکیب معنای منظوم قیسی ضولک دوا دغدر دیکدر الکی کی افطنی فارسی ظن ایدر هوا ایلنار

فی

۱۴۰

وله ایضا

بصورت بابل و قری اگر نوشی می * علاج کی کنت کاخر الدوا الکی * اگر بابل و قری صوتله شراب ایچمه سن سکا فچان علاج ایدم آخر سکا دوا اوله داغقدر (مفردات) (بابل) (لالا به) (صوت) (م) (بابل) (م) (قری) (م) (اگر نوشی) (ایچمه سن) (می) (شراب) (علاج) (کی) (خبر) (کنم) (ایدم) (ت) (سکا) (آخر الدوا) (در دلک)

(چونکه نقاب برافکنند و مرغ زده و هو * منزه دست پالاهجه میکنی هی) * محصول بیت * چونکه کل نقابی برافندی یعنی آجلدی و مرغ چن یعنی بلبل فریاد و فغانه باشادی الکندن قدسی قومه هی هی نه ایشلرسن یعنی الدن پساله بی قومه که صکره پشیمان اولور سن هی هی تا کید افظی

۵۵۸

دو امینک آخری (کی) عر بدر آنشله داغلق معنا سنددر (معنای اشارتی) ای سالک اگر عاشق صادق و عارف بالله ایلرک اسرار دیندن خبر لری و چند من جنود الله اولان کلمات قدسیه لری سکا تا ثیرایدوب انلردن بر لذت عشق و بر جذبه رجائیه حاصل و نلذذایمیه سن معلوم اولور که سن غفلت و قسوة قاب مرض من منته گرفتار اولمشن سکا زهد و صلاحله و انواع طاعتله علاج اولر آخر سکا دوا آتش ریاضتله و آتش سلطان عشقه یا قوب داغلقندر

چو کل نقاب برافکنند و مرغ زده و هو * منزه دست پالاهجه میکنی هی هی

چونکه کل اچلدی و مرغ اندن هو و واسیله نفه به باشادی قدسی الدن قومه نه هی هی ایلرسن (مفردات) (چو) چونکه (کل) (نقاب) رده (پر) و قارو (فکندن) برافندی (مرغ) قوش (زد) اوردی (هو و) (منه) قومه (زدست) الدن (پالاه) قدسی (جد میکنی) (نه ایلرسن) (هی هی) (معنای اشارتی) چونکه کل کی محبوب خدا اولان عارف بالله سکا کشف اسرار ایلدی و مرغ سحری اولان عاشق صادق هو هو اسمیله ذکر الله باشادی سندخی انکاری ترک ایدوب المر صدق و اخلاصله تبعیت ایلدوب بر لذت روحانی و بر جذبه رجائی تحصیله سعی ایله نه هی هی دیو نحس و قطع امید ایلرسن

چو هست آب حیات بدست نشه میر * فلاحت و من الماء کل شیء حی

چونکه انکده آب حیات وارد و صومرز اوله و اوله حالبو که هر برشی* صودن دیردیر (مفردات) (چو) چونکه (هست) وارد (آب حیات) م (ت) سیک (بدست) انکده (نشه) صومرز (میر) اوله (فلاحت) اوله (ومن الماء) حالبو که صودن (کل شیء) هر برشی* (حی) دیردیر (معنای اشارتی) چونکه حق سبحانه و تعالی سکا باعث حیات ایلدی اولان عشق و مهر فقه الله و کسب علوم لدنیه و وصلت الی الله ایچون الیکه اراده و قدرت کرم ایلدی سن نیچون صرف اراده ایله تحصیله سعی ایلرسن و صومرز او اورسن (و جعلنا من الماء کل شیء حی) آیت کریمه سی سر نیجه علم و معرفت و عبادت و طاعت آب حیاتیه حیات ایلدی کسب اولمشدر همان سرمایه سعادت کینه سعی ایلرسن

چو ذخیره بنه ازرنک و بوی فصل بهار * کمی رسند ز رهزان بهمن و دی

فصل بهارک رنگ و بو شدن بر ذخیره قوز بر فصل بهار دندن بهمن و دی رهزانی ایشورل (مفردات) (ذخیره) زین (همزه) و حدیثه (بنه) قوز (ز) من (رنگ) م (بوی) قوزو (فصل بهار) م (که) ز (را) می رسند (ایشورل) (زین) (ارقه) دن (رهزان) بول اور ییچنلر (بهمن) اور نه قش آبی (دی) قش (معنای اشارتی) عمرک فصل بهار نده و حیات دنیاده (یا بااذ رجود دانسیفیه فان البحر عمیق و خذ الزاد کما لقان السفر بعید و اخلص العمل فان الناقه بصیر و خفف الحمل فان العقبة صعب شدید) حدیث شریفی سر نیجه آخرت ایلدی سعادت ایچون علم و معرفتدن عشق و محبت ایله اولان عبادتدن راز ازین قوز را بوسر یقه الزوال اولان عمر بهارینک آردندن تبر وقت

اجل

نصیحتدر مصرع ثانیته معناسنی که ایشورل آردچه قش و کوز بول اور و جباری دین و دی قش و بهمن اور نه قش آبی دینلر صوغرق سوباشلر

قیلنددر مقام نحس و تغابنه مستملدر ترکیبده هی نه ایشلرسن دیرلر هی هی عبارت لرینی ایتمه ایتمه دیک ایله تعبیر ایلندر عندی سوباشلر هی هی ایتمه ایتمه معنایه شرح اولدی و نحس ایچون دخی کاور معنی بویه اولور به لای الدن قومه نه نحس ایلرسن دین بو خصوصه غبن فاحش ایش (چو هست آب حیات بدست نشه میر * فلاحت و من الماء کل شیء حی) حیات تابی معناده دست مقید در میر فعل نهی مفرد مخاطب میر بدندن اوله دیکبر آب حیاتدن مراد بونده باده در فلاحت فاشرط محذوفک جوابده داخل اولمش ولایت فعل نهی مفرد مخاطب اوله یعنی هلاک اوله و احراف ابدان من الماء حی افظله متعادلر کل افطامه فوع مبتدا و اضافت پسانیه و حی خبری ضرورت وزن ایچون تخفیف قیلدی * محصول بیت * چونکه انکده آب حیات وار یعنی آب حیات اثرلی باده وار پس صومرز اوله یعنی باده ایچ حیات بوله سن زرا هر شیء آبدن زنده در حاصلی آب سبب حیات جمع ایشادر ایلدی بی آب نشه هلاک اوله شراب ایچ (ذخیره) بنه ازرنک و بوی فصل بهار * کمی رسند ز رهزان بهمن و دی) ذخیره باحرف وحدت و بانه کسب بنه فعل امر مفرد مخاطب که حرف تعلیل بی بای عجمینک قبحله ایزو آرد و صولک معنایه در رهزن وصف تر کیددر بول اور و حی معنایه و الف و نون ادات جمع در بهمنه اضافت پسانیه درودی دالک قبحله اول قش آبی و بهمن اور نه قش آبی * محصول بیت * فصل بهارک رنگ و بو شدن بر ذخیره قوز یعنی بازدن رازق صاقله زریا زدنصره قش حرامیلری ایشور که اولمان بهارک نه رنگی فالورونه بوی حاصلی ندرک اوزره اولمه دین و دی قش و بهمن اور نه قش آبی دینلر صوغرق سوباشلر

(زمانه هیچ بختشد که باز نستاند * مجوز سقه مروت که شینه لاشی) شینه ضمیری سقه به راجع در سقه سینگ ضعی و کسر یله لغتدر آلقی ودنی معنایه لاشی شنی دکل دیکدر یعنی هیچ نسته دکلدر * محصول بیت * زمانه هیچ بر نسته بغلنر که شینه آلیه یعنی وریدکنک عرضن آلور پس اچقندن مروت ایتمه که وریدیکی هیچ نسته دکل یعنی اچقندن وریدیکیه اچقندر کندی کی پس آندن احسان و مروت رجائیه (شکوه سلطنت و حکم کی ثباتی داشت * ز نخت جم سخنی مانده است و افسری) ثباتی باحرف تکبر سخنی باحرف وحدت افسری لامیه کی بر پادشاه اسمیدر * محصول بیت * سلطنت و حکم و عظمت و شوکتی چن ثبات طوئدی یعنی پادشاهلق و حکومت کیسه به باقی قائم شددر

۵۵۹

اجل قشبت صوبی و طول امل بولنی اور ییچی موتک برودنی کلوب سیک بهارک رونقی خراب و نار مارا بلر

چو زمانه هیچ بختشد که باز نستاند * مجوز سقه مروت که شینه لاشی

زمانه هیچ نسته و بریدی که کبرو آلیه آلور سقه دن مروت ایتمه ز رانک شانی لاشیدر (مفردات) (زمانه) م (هیچ) م (بختشد) م (باز) کبرو (نستاند) الیه (مجوز) ایتمه (ز سقه) اچقندن (مروت) م (که) ز (را) شینه (انک شینی) و احسانی (لاشی) م (معنای اشارتی) عمر زمانده متاع دنیا دن و جاه و مال و عز و اقبال جهاندن هر نه که وریدلر سینه کبر و آلورلر سیکله آخرته کیده چن یوقدر (کسر اب بقیه بحسبه انظما آن ماه) آیت کریمه سی سر نیجه بوسر اب کی وار کورینوب حقیقتدر بوقی وفای اولان سقه ودنی دنیا دن مروت ایتمه که آنک شینی و احسانی لاشی در

چو شکوه سلطنت و حکم کی ثباتی داشت * ز نخت جم سخنی مانده است و افسری

سلطنت و حکم عظمتی قیسان بر ثبات طوئدی چنک نخشدن و ایک تاجندن برسوز قاشدر (مفردات) (شکوه) عظمت (سلطنت) م (حکم) م (کی) قیسان (ثبات) م (با) وحدتیه (داشت) طوئدی (ز) من (نخت) م (جم) بر پادشاه (سخنی) برسوز (مانده است) قاشدر (افسری) تاج (کی) بر پادشاهدر (معنای اشارتی) بونعمی نعم شرابی سراب لب و لاهو اولان دنیا ک سلطنتی و جاه و منصب سببیه اولان حکم و حکومتی قرار و ثبات طوئدن کورمن مسین جم و کینسر و پادشاهلر و بولر کی صد عزار ملک و سلطنت و عظمت و شوکتی اولان پادشاهلر عده کیدوب نخت و تاجندن همان برسوز و بر قوری آدزی قاشدر

چو خزینه داری میراث خوارکان کفرست * بقول مطرب و ساقی بفتوی دفونی

میراث ییچیلرک خزینه دارلانی کفردر مطرب و ساقیک قولله ودف و نیک فتوا سیله (مفردات) (خزینه داری) خزینه طوئدیچلیق (میراث خوارکان) میراث ییچیلر (کفر) م (است) در (با) للملابسه (قول) م (مطرب) م (ساقی) م (با) تاملابه (فتوی) م (دف ودفی) م (معنای اشارتی) (الذین یکتزون الذهب و الفضة و لا ینفقونها فی سبیل الله فشرهم بذهب الیم) آیت کریمه سی سر نیجه عز و مال و جاه دنیا دن فارغ البسال و آزادده اولمش عاشقین و عارف باللهلر مذ عبده میراثله آنلر حلال مالی دخی الله بولنه انفاق ایتمه ب کفر و جوع ایله خزینه باغلق کفردر

چو نوشته اند بر ایوان جنت المأوی * که هر که عشوه دنیا خرید وای بوی

جنت المأویک ایوانی اوزره باز مشلدر که هر کیم که دنیا ک عشوه سنی صاتون آلدی هلاک اکدر (مفردات) (نوشته اند) باز مشلدر (بر) علی (ایوان) چار داق و او اوکنک سقی (جنت المأوی) م (هر که) هر کیم که (عشوه) ناز و جلیله (دنیا) م (خرید) صاتون آلدی (وای) ویل و علاک (بوی) اک (معنای اشارتی) جنت المأویک

هر نه وجهله اولورسه دنییه اضافتی لامیه در مجازا خرید خا ک و رانک کسر یله فعل ماضی مفرد غائب صاتون آلدی دیکدر بونده الداندی معنایه در وای عریده و بل معنایه در جهنمه و عذابه و بل دیرلر بوی باحرف صله ووی و اوک قبحله ضعی غائب مرفوع منفصل معنایه در * محصول بیت * جنت مأویک و فردوس اعلاک قصرینه باز مشلدر که هر کیم که دنیا ک فریب و خنده سنه آلداندی و بل آنک اولسون و یا و بل اکایه یعنی دنیا لذتیه مغرور و غافل اولان کیسه نکسر و بل ترکمن خرافات دنیویه به ترغیب و تخریضدر

(سخنماند سخن طی کتم شراب بکاست * بد بشادی روح روان حاتم طی) سخن گفت مفعول اولی و طی مفعول ثانیهی شراب میتدا
بکاست خبری باده قنده در دیمکدر بد با حرف تا کیده دالک کسریله فعل امر مفرد مخاطب و بر دیمکدر و بونده صون معنای
بشادی با حرف تخصیص و یا حرف مصدر روح و اضافت مصدرک فاعله اضافتی قبیلند در روانک روحه عطفی عطف الخاص علی
العام قبیلند در روان روح انساندر فقط و روح اعد و روانک حائنه اضافتی لامیه در حائنه طبعه اضافتی بویه در حاتم عریضه
اسم فاعلدر واجب معنای صکره بر شخصه علم ابلدیله نیک تانک کسریله حاتم دیدلر اما بجم فاعل وزنی اوزره اولان بهض اسعاده
تصرف و انصرف قصد ابلدیله و عین

الفلا بنی مفتوح او قودبار مثلاً عارض
وحاتم و کافر دربر عینک فحیله ننه کیم
حواشی رساله ده مفصل بیان اولمشدر
بعضیلر حاتمک تاسنه فحیه فی نجو بز
کوردم یار قوافی اشعاره شعوری اولدیغند
ننه کیم حواشی رساله ده بنیین اولمشدر
طی بر قبیلک اسمیدر که حاتم اول قبیله دندر
محصول بیت * سخا و کرم قالدی
سوزی دوره لم یعنی سوزی دراز ایلدلم
شراب قنده درای ساقی پیاله و برینه
قدح صون حاتم فیک روح و روانی
شاد لایچون زرا اول استغیای بنی زمان ایدی
بس غیریک سخا و کرم مندن کلامی دراز
ایله لم زیر حاتمک سخا ننه نسبت
هیچ ننه دگدر (بخیل بوی خدانشو د
بیاحافظ * پله کبر و کرم و زرو الضمان علی)
محصول بیت * بخیل خدانک قوت و سن
ایشتر دگله ای حافظ قدح نوش ایل
و کرم ایله ضمان بنم اوزریمه یعنی سنک
عصیا نیدن اللهک بحر رحمتی اوسدر
بس باده ایچوب سخا و کرم ایلچیه خدا
کنا عکی عفو ایلدیکنه بن کفیل ضمان
علی دیمک کفالت بنم اوزریمه حاصلی بن
کفیل دیمکدر (وله ایضا) (بفراغ دل
زمانی نظری بیا هروی * به ازان که تاج
شاهی هم عمرهای و هوئی) بفراغ
با حرف مصاحبت فراغ صدر در بوش
اولق یعنی خانی اولق معنایسته دله اضافت
لامیه زمانی با حرف وحدت نظری با حرف
تکبر بیا هروی با حرف صله ماهر وی
وصف ترکیبدر آری بوزل دیمکدر و یا حرف
وحدت به بانک کسری وهای اصلیه نک
سکونیه یک دیمکدر نظره مصر و فدر
بادشا هی با حرف مصدر های و هوئی
ساز آواز لینه و مستانه لک چاغر شسته
درز * محصول بیت * حضور فلب
وصفای خاطر لهر زمان و بر ساعت
بر ماهر و به نظر ایانک کشیک تمام عمر نیمه
بادشا هان و هوئی وهای ایلکدن یکدر

زیر ماهر و بادم جاندر بلکه تمام جاندر اما مذکور کول جاد مقوله سیدر (بخدا که رشکم آید بر رخ ز چشم خویشم * که نظر در رخ باشد بخندان
اطیفاروی) بخدا با حرف قسم که حرف بیان رشکم میم معنایه آید فعله تید در رشک آیدم تقدیرند رشک لغته کونی معنایسته در
یعنی قفا بحق بروحت با حرف صله رخکی دیمکدر آید مفعول غیر صریحیدر چشم خویش لامیه حرف ز آید فعله متلفذ و میم ضمیر میم
ساقی تا کیدایدر که حرف تعلیل نظر مبتدادر رخ باشد خبری بچنان اطفیف با حرف صله چنان اشارتدر بر مقدر اطفیف روی آتی بیان
ایدر اطفیف روی و وصف ترکیبدر کوزل بوزل معنایسته با حرف وحدت بر اطفیف بوزل به دیمکدر * محصول بیت * خدا حقیمون که
رخکی کوزلم کسری کوزمدن زرا نظر ظم و حیدر انجیلین بر اطفیف بوزل به یعنی جانان کی رکوزل بوزل به نظر صالقی ظلمدر زرا ناز کدر؟

نظره تاب و طاقت کنوره من بس لایچون کندی چشمه دن کو بلم انی که نظر دن منفعل و متأثر اولم دون دیو (دل من شودن انم
که چه شریب مارا * که گذشت عروانه خبری و هیچ سوئی) دل من لامیه شد رفت معنایسته و او حرف حال که حرف بیان چه ادا
استفهام شد بونده ضرورت ایچوندر اولدی معنایسته غریب مادن مراد دندر که حرف تعلیل و او حرف حال نامدا صانده نیامدایدی
با حذف اولندی سوی جانب و یا حرف وحدت مانده صومناستجی رعایت اولندی زرا انلر آه سودر لر سینه * محصول بیت * بزم کوزل
کندی و بزم مکه بزم غریب کوزل نه اولدی یعنی نه بره واردی نه حال اولدی زرا بر زمان کندی و هیچ بر جانیدن بر خبر کندی حاصلی
کوزل زرا نه برله کندی و نه حال او غرادی

که عمر من کچدی و اول غریب دن هیچ
بر کیمه بر جانیدن بر خبر کتورمدی (نفسم
باخر آمد نظر من ندید سیرت * بجز این
نماندا راهوسی و آرزوئی) باخر آمد
با حرف صله آخره کندی یعنی دو کندی
هوسی و آرزوئی یاری حرف تکبر * محصول
بیت * نفسم و عمرم آخره ابرشری سنی
طوبیج کورمدم بوندن غیری بزم هوس
و آرزوم قالدی یعنی آرزوم سنی طوبیج
کور مکر انجیق (مکن ای صبا مشوش
سر زان آن بریوش * که مرزبان حافظ
بغای تا موئی) * محصول بیت * ای صبا
اول پری کبی جانک سر زان مشوش
و بریشان ایله زرا یک حافظ کینک جانی
یعنی حافظ کبی عاشقک جانی جانانک رتار
موشه فدا اوسون و یا خود فدا در بوغزل
اون برد بونده و انندی اما برد بونده من
بولند بچون بر ممدار شرح اولندی (وله
ایضا) (بکرفت کار حسنت چون عشق
کالی * خوش باش زان که نبود این حسن را
زوالی) کار حسنت بیاتید کالی با حرف
تکبر زان بونده ادا تایلدر زوالی با سیده
حرف تکبر در * محصول بیت * سنک
کوزلکک حالی بنم عشقم حالی کبی کالی
طودی یعنی سنک حسنت کامل اولدی کبی
بنم عشقمه کالدر حاصلی سن حسنه
کامل اولدیغک کبی بن عشقمه کالدر
ای جانان خوش اول که بوجسنت زوالی
اولز یعنی سنک حسنت زوال و نقصان
کالدر حاصلی حسنت زوال پذیرا اواز دیمکدر
کالی وزوالی بالربنی وحدت ایچون
طو تاملرک مسدق فار سببی بوق ایش
عقالله عنهما (دروهم من نیاید کالدر
تصور عقل * آید بهیچ معنی زین خوبتر
جسالی) و هم من لایله کالدر که حرف
بیان تصور عقل مصدرک فاعله اضافتی
قبیلند در تصور افند مشر کسدر ادراک
معنایسته و بر سنک صورتی حاصل اولق
بس اولیکده بنسای مفعول مصدریدر
و نایله بنسای فاعل فاعل بهیچ معنی بهیچ وجه دیمکدر جسالی با حرف وحدت * محصول بیت * بنم و همه کز که علقک ادراکته
هیچ رووجهله بوندن خو برق برجل کله یعنی عقل بوندن کوزل جمال تصور ایلکه فادر کالدر زرا جانانک جالی اکندر بجموع
پینک معنایسته و همه صغیر که عقل تصورند هیچ معنی ایله بوندن خو برق مثال کله دین و همه صغیر که عقل تصورند هیچ
معنایسته بوندن خو برق بر مثال کله دین غریب تصور لر بیور مشلر (آندم که باتو باشم بکله هست روزی * و اندم که بی تو باشم
یک لحظه هست سالی) * محصول بیت * اولوقت که سنکله اولم بریل بکابر کوندن و اولیم که سنمزل اولم بکا بر ساعت بریلدر؟

و نایله بنسای فاعل فاعل بهیچ معنی بهیچ وجه دیمکدر جسالی با حرف وحدت * محصول بیت * بنم و همه کز که علقک ادراکته
هیچ رووجهله بوندن خو برق برجل کله یعنی عقل بوندن کوزل جمال تصور ایلکه فادر کالدر زرا جانانک جالی اکندر بجموع
پینک معنایسته و همه صغیر که عقل تصورند هیچ معنی ایله بوندن خو برق مثال کله دین و همه صغیر که عقل تصورند هیچ
معنایسته بوندن خو برق بر مثال کله دین غریب تصور لر بیور مشلر (آندم که باتو باشم بکله هست روزی * و اندم که بی تو باشم
یک لحظه هست سالی) * محصول بیت * اولوقت که سنکله اولم بریل بکابر کوندن و اولیم که سنمزل اولم بکا بر ساعت بریلدر؟

از زمان وصال هر قدر طویل باشد عاشق فصر کلاور اما زمان فراق هر قدر فصر باشد طویل در پند محفل الصدف صنعتی وارده است که به مبداء روزی خبری اوله و با عکسجه و یک لحظه مبداء اوله و سالی خبری و با عکسجه (شده حفظ حاصل برزان که با تو مارا هرگز به روزی روزی شود و صالی) شده بودند جواب شرط واقعه معلوم اوله که فعل ماضی شرط و با جواب شرط واقع اوله استقبال معنایه متحول اولور حفظ لامیه حفظ عمر دن مراد فائده و نتیجه عمر در کرزانکه اگر شوله که دیکدر با تو مارا مصراع ثانی به مریوند هرگز احاطه از منته افاده ایدر بمن با حرف ظرفی روزی یا حرف وحدت روزی بای اصلیه ایده

۵۶۲

لذق و نصیب معنایه در وصال یا حرف تنکیر * محصول بیت * حفظ حاصل او اور اگر شوله که سنگاه جیم عمره بر کون وصال حاصل اوله یعنی تمام عمره بر کون سنگاه وصال میسر او اور سه بکا حفظ حاصل اولور مجموع یتک معنایه عمر نصیبی حاصل او اور اگر سنگاه بزه بر زمانه عمره بر کون رزق اولور سه بروصال دین و عمر حظی حاصل اولور ابدی اگر اندن که سنگاه بزه شوبه که بر کون بروصال نصیب اوله دین تزریق سولدن عجب عمر حظین حاصل ایشلر (چون من خیال رویت جا با خواب بینم که خواب می نیند چشم بجز خیالی) چون و او اصلیه ایجه دیکدر کیف معنایه کن که حرف فعل خواب وند دوش معنایه در اما ایجه خواب او یغو معنایه در می نیند تقدیر می بیند در ضرورت وزن ایچون تقدیم و تاخیر قیودی خیالی یا حرف تنکیر * محصول بیت * ای جانان سنک رویک خیالی بن خوابه ایجه کوره پیاورم که خوابدن چشم خیالدن غیری نسته کورمن یا خود معنی او یغودن کورمن خیالدن غیری نسته کورمن یعنی کوزمن او یغو کورمن که دوش کوره زیرا دوش او یغو مقدر صکره او اور ابدی کوزمن او یغو کوزمن خیالی کورم انجق او یغونی کورمن حاصلی کوزمه او یغو کورمن (رحم ایدر بدل من کز بهر روی خوب * شد شخص ناتوانم باریک چون هلالی) رحم ایدر مقدم مقول صریحی و بدل من غیر صریحی بر حرف صله دل من لامیه کن که حرف تعلیل باریک انچه دیکدر هلالی یا حرف تنکیر * محصول بیت * بنم کوکله رحم کتور یعنی کوکلی اسره که زیرا سنک روی خوب کیچون یعنی روی خوب مهر و محبتدن بنم وجود نزار و ناتوانم هلال کی ایچلادی مصراع ثالث معنایه بنم ضعیف جسم

بر هلال کی

ایجه اولدی دین بری ایکی بی فرق ایلازمش (حافظ مکن شکایت کروصل بارخواهی * زن بیشتر یا دیر هجرت احتمالی) کروصل بارخواهی مصراع ثانی به مریوند و جازدر که بحر هلال قبلدن اوله تا ل احتمالی یا حرف تنکیر * محصول بیت * ای حافظ فراق جانان شکایت ایده اگر وصل باری دیرلرک هجرانه بوندن زیاده رک تحمل کر کدر یعنی هجران مستلزم وصالدر پس هجرانه صبرایله که وصاله ابره سن مصراع ثالث معنایه سکا فراقه بوندن زیاده رک بر تحمل کرک دین اسکی خطالری اوزره مصراولش (وله ایضا) (بیابا موز زان کینه داری * که حق صحبت دیرینه داری) بعضی نسخهده بیابینه بتساو اقدر موزر فعل نهی مفرد مخاطب و زین بوندن یرنه بی عادت و خوی ایدنک کینه دار و وصف ترکیدر کین طویلی معنایه و یا حرف مصدر ؟

اما

که حرف تعلیل حق صحبت دیرینه لامیه و بیابینه در داری فعل مضارع مفرد مخاطب طو تارسن یعنی سنک وار * محصول بیت * ای جانان کل زمله کینه دارلخی عادت ایدنه یعنی زمله کینه دار اوله زیرا بر زمله اسکی صحبت حق واردر یعنی سنکله اسکیدن صاحب و دوست از پس زمله کینه دار اوله (نصیحت کوش کن کین در بیسی به * ازان کوهر که در کینه داری) کین که حرف تعلیل این اسم اشارتدر فصیحه که در اندن کنایتدر که حرف رابط صفت کینه خزینه معنایه در * محصول بیت * خطاب عام طریقله پیورر نصیحت دکل ز برابو انجوسنک خزینه کده اولان جرهردن بکدر یعنی نصیحت انجوسنی سنک خزینه که اولان جوهر دن انقدر (بفر یاد خاز

۵۶۳

اما رندلر قچان یوز کو ستر سن سن که خور شید دن و ماعدن آینه طو تارسن (مفردات) (ولکن) (م) (ی) قچان (نمائی) کو ستر سن (رخ) یوز (رندن) لایالی قلدلر (تو) سن (از) من (خورشید) کونش (مه) آبی (آینه) (م) (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) اما (لی مع الله وقت لایسمنی فیه ملک مغرب و لا نبی مرسل) حدیث شریفی سر نجه نور حقه و نور محمدی به استغراق زمانه قچان غیر یوز کو ستر و انفات ایدر پیاور سن ایدر من سن همان وقت صحره شفقت خلقی الله پیورر راه حقه بچاره اولنره دستگیر اوله سن

در ندان مگوی شیخ و هوش دار * که با مهر خدای کینه داری

رندلر عینی سو ایدر ای شیخ واکله که خدایت دوستلرینه کین وعداوت طو تارسن (مفردات) (بد) عیب (رندان) قلدلر (سوکو) (سوکو) (ای شیخ) (هش) (عقل) (دار) طوت (که) زیرا (با مهر خدای) الله دوستلرینه (کینه) (م) (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) ای شیخ صوری عذکی باشد که جمع ایده سفین لایالی و قید دنیادن عاری اولان قلدلر ان حقیقلره حاللر بی بیاد بک یزدن کیندو زع کجه بر عیب نسبت ایدر زرا خدایت دوستلرینه کین وعداوت طو تارسن

نمی ترسی ز آه آتشیم * تو دانی خرقه بشیمه داری

بنم آتشین آمدن خوف ایتر بسن سن پیاور سن بو کدن اولمش خرقه طو تارسن (مفردات) (نمی ترسی) قورقزیمسن (ن) من (آتشین) آتشی آ (م) بنم (تو دانی) سن پیاور سن (خرقه) (م) (بشیمه) بو کدن (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) سن بو آتش عشق الهی ایدر جگری بانی عاشقانه آتشی بوندن خرقه ایتر بسن حال بو که استغراق ایدر اولسون انرک و رای عقده اولان حاللر بی پیاور سن و بو کدن اولمش اهل الله خرقه سن کبر سن

ندیدم خوشتر از شعر تو حافظ * بقرآنی که اندر سینه داری

سنک شعر کدر لطیف رک کوردمم ای حافظ شول قرآن حقیقونکه سینه کده طو تارسن (مفردات) (ندیدم) کوردمم (خوشتر) زیاده لطیف (از) من (شعر) (م) (تو) سن (حافظ) (م) (با) قسمیه (قرآن) (م) (با) وحیدیت (اندر) (نی) (سینه) (کو کس) (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) ای حافظ سنک اسان غیب ایده وار دات الهیه دن واسرار فرایندن بیان ایدر یک شعر کدر لطیف رک رش کوردمم شول قرآن عظیم حقیقونکه سینه کده حفظ ایدوب طو تارسن و جاکده لذت روحانید سن پیاور سن

در هلال ایضا

بچشم کردام ابروی ماه سیمین * خیال سبز خطی نقش بسته ام جایی

برای یوز اونک ابرو سینه نظر بغلشم بر پرده بر سبز خطی نقش بسته ام جایی (مفردات) (ب) (با) (الایسه) (چشم) (کوز) (کرده ام) (ایشیم) (ابروی) (قاش) (خیال) (سبز) (یشل) (خطی) (م) (نقش) (م) (بسته ام) (باغلشم) (جایی) (بر) (معنای اشارتی)

ترکی اوله و یاغیر خطاب * محصول بیت * ای شیخ رندلرک بر امر افنی سوله و عقلاک باشد که جمع ایده که خدای - و نلره کینک وار و یا الله دوستلرینه کین دار سن یعنی الله محبوبلرینه عداوت حاصلی خدا دوستلرینه عداوت خدا به دشمنیه بیابنه آتشیم * تو دانی خرقه بشیمه داری) نمی ترسی اخبار و انشایه معنایه در قورقز سن و با قورقزیمسن خرقه بشیمه بیابنه تقدیری که خرقه بشیمه داری ایدی ضرورت وزن ایچون که رابطه سی ترک اولندی بشیمه یا حرف نسبت و تون وها ادات تا کید بو که منسوب خرقه * محصول بیت * بیت ساقده شیخه خطا با بدوب پیورر قورقز سن و با قورقزیمسن بنم آتشی آهمدن سن پیاور سن ای شیخ که بشیمه خرقه ک واریمنی ای شیخ سن که بو کسیدن خرقه کبر سن بنم آتشی آهمدن قورق که ؟

مفعول اوله و یاغیر خطاب * محصول بیت * ای شیخ رندلرک بر امر افنی سوله و عقلاک باشد که جمع ایده که خدای - و نلره کینک وار و یا الله دوستلرینه کین دار سن یعنی الله محبوبلرینه عداوت حاصلی خدا دوستلرینه عداوت خدا به دشمنیه بیابنه آتشیم * تو دانی خرقه بشیمه داری) نمی ترسی اخبار و انشایه معنایه در قورقز سن و با قورقزیمسن خرقه بشیمه بیابنه تقدیری که خرقه بشیمه داری ایدی ضرورت وزن ایچون که رابطه سی ترک اولندی بشیمه یا حرف نسبت و تون وها ادات تا کید بو که منسوب خرقه * محصول بیت * بیت ساقده شیخه خطا با بدوب پیورر قورقز سن و با قورقزیمسن بنم آتشی آهمدن سن پیاور سن ای شیخ که بشیمه خرقه ک واریمنی ای شیخ سن که بو کسیدن خرقه کبر سن بنم آتشی آهمدن قورق که ؟

(در ز شوق برانند ماهیان به بنار * اگر سفینه حافظ رسد ربابی) در دالک ضعی و رای اولک قحیله درک جبهه در یعنی اینجور برآرد چقار در دیکدر ماهیان جانلی اولدیفچون الف ونوله جمع اولدی بنار باحرف تخصیص تار یچون دیکدر سفینه لغته

۵۶۶

بر محبوب علی الاعلان آتش عشقک داغله کیدرز (من احب لقائه الله احب الله لقاءه) حدیث شریفک راهن کودرز

در ز شوق برانند ماهیان به بنار * اگر سفینه حافظ رسد ربابی

ماهیلر شوقلرندن تار انجور کتوردر اگر حافظک سفینه سی بدر یاهه ابرشته (مقرات) (در ز شوق) من (شوق) م (برانند) کتوردر (ماهیان) بالقلر (به بنار) صاحبی به (سفینه) کی (حافظ) م (رسد) ابرشته (بدریابی) بدر یاهه (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک عشق و شوق غلبه سیه ماهیان دریای حقیقت اولان مردان خدا معارف الهی و اسرار نامتاهی انجور بن تار ایدرلر اگر حافظک سفینه جانانی دریای حقیقت ابرشته

وله ایضا

بجان او که کرم دست رسی بجان بودی * کینه پیشکش بدکانش آن بودی

آنک بقای حقیقون اگر جان لار شک اولیدی آنک بدد کینه پیشکش اول اووردی (مقرات) (با) فیه (جان) ذات (او که) آنک که (کر) اگر (م) بنم (دست رسی) ال ابریشیلاک (بجان) جان (بودی) اولیدی (کینه) ادنی (بدکانش) هدیه (بدکان) قولار (ش) آنک (آن) اول (بودی) اووردی (معنای اشارتی) اول ذات باری تعالی حقیقون اگر اسرار جان و انوار روحانیه الیم ابرشتک میسر اولیدی اول محبوب حقیقیک بدد کینه جانانی فدا ایدر دم

اگر دلم نشدی پای بند طره او * کیم قرار درین تیره خاکدان بودی

اگر کوکام آنک طره سینه بغلش اولیدی بوتیره خاکدانه بکاخان قرار اووردی (مقرات) (دلم) کوکام (نشدی) اولیدی (پای بندی) ابانی بغلش (طره) اولک صاج (او) آنک (کی) بکا (قرار) م (در بن) بوند (تیره) بولاق (خاکدان) طیراق بری (بودی) اووردی (معنای اشارتی) اگر کوکام و وطن اصلندن جدا اولان غریب جانم فضا وحکم خدائک باغلتشی و محکومی اولیدی بوظلت بشریه آرتر پی و کشی حقن و مقام عالی اولان وطنندن جدا ایدیمی بوفره کو و سحر و غار جهاند بکاقرار بجان اووردی

در آمدی زدم کاشکی چوله نور * که بردودید من حکم اوروان بودی

کاشکی قبومدن ایچروکلیدی نور لعلی کی که آنک حکمی بنم ایکی چشم اوزره راون اولیدی (مقرات) (در آمدی) ایچروکلیدی (زدم) قبومدن (کاشکی) م (جو) مثل (لعل) ضیا (نور) م (بر) علی (دودید) ایکی (کوز) من (بن) حکم (م) او (انک) روان (فیهی) بودی (اولیدی) معنای اشارتی (بحمد الله) رحمان و رحیم اولان خالق بچونک قضا سته راضی و بلا سته صابر اما کاشکی بوظلت ایچنده اولدیفمه کوره خانه تجلی الهی اولان کوکام ایچنده انوار ذات الهی لمعانی دائم و ثابت اوله رق جناب حق و صلت میسر اولوب خدامک حکمی

ایکی

بر ساعت قرار ایلزدم (در آمدی زدم کاشکی چوله نور * که بردودید من حکم اوروان بودی) محصول بیت * کاشی قابومدن نایچری کیریدی نور ضیای کی تا کیم ایکی کوزم اوزره انک حکمی جاری اولیدی یعنی کوزتوری کی ایکی کوزمه حاکم اولیدی مصرع نیک حکمی بنم ایکی کوزمه روان ایدی دین بیت معنای روان سوبلش

۵۶۷

ایکی کوزم اوزره روان اولیدی

برخ چومهر فلک فی نظیر آفاقت * بدل دروغ که کذره مهربان بودی

رخله فلکک آفتابی کی عالمک فی نظیر بدر حیفکه کوکل ابله رذره مهربان اولیدی (مقرات) (برخ) بکاغه (جو) مثل (مهر) کونش (فلک) م (فی نظیر) م (آفاق) کوزک کتاری (نیت) در (بدل) کوکل ابله (دروغ) حیف (کذره) رذره (مهربان) محبت (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) (الله نور السموات الارض) آیت کرمده سی سر بنجه فی نظیر اولان آفتاب فلک ارضی و اطراف سمایی محیط اولدیفی کی اول نور جلال الله جمع عالمی محیط و منوردر حیفکه اول فی نظیر محبوب حقیقی محض کرم و لطیفدن دل و جانم اول نور ذاتیه سندن رذره نور بخش ایتکه بزم مهربان اولیدی

بخراب نیرتمی بنفش چه جای وصال * جوان نبد و ندیدم باری آن بودی

آنی دوشده دخی کورمزم نه وصال برید چونکه بولیدی و کورمده باری اول اولیدی (مقرات) (بخراب) دوشده (نیر) دخی (نیمی بنم) کورمزم (ش) آنی (چه) نه (جای وصال) وصال بری (جو) چونکه (این) بو (بود) اولیدی (ندیدم) کورمده (باری) نه اولیدی (آن بودی) اول اولیدی (معنای اشارتی) بخراب بچساره اول محبوبک انوار جانانی دوشده دخی کورمده نیت وصال بریدر چونکه بورقیت اولیدی و کورمده باری دل و جانم رذره نور جانندن بخش ایتکه بزم مهربان اولیدی یاخود چونکه وصال اولیدی دوشده کورمده باری اولیدی

به بندی قدش سرو معترف کشی * اگر چوسوس آزاده اش زبان بودی

آنک قبیک بند لکنه سرو معترف اووردی اگر سوسن آزاده کی انک زبانی اولیدی (مقرات) (به بندی) قولغسه (قدش) آنک بونک (سرو) م (معترف) قرار ایدیمی (کشتی) اولور دی (چوسوسن) آزاده آزاده سوسن کی (ش) آنک (زبان) دل (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) اول محبوبک نعم لایحه صاسنه و خصوصاً اسرار لدیده دن اولان عطاسنه واصل الی الله اولان عارف بالله معترف و بیان ایدیمی اووردی (من عرف الله کل لسانه) سر بنجه اگر اول عارفک سوسن آزاده کی اساقی اولیدی

ز پرده ناله حافظ برون کی افتادی * اگر نه همدم مرغان صبح خوان بودی

حافظک ناله سی خجان پرده دن طشره دوشردی اگر صبح خوان مرغلر همدم اولیدی (مقرات) (ز) من (پرده) م (حافظ) م (برون) طشره (ی) خجان (افتادی) دوشردی (نه) نفی (همدم) یواش (مرغان) قولار (صبح خوان) صباح اوقویچی (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) حافظک ناله جانوسزی وراز درونی خجان پرده دن طشره چقاردی و اسان غلبه بوقدر معارف بیان اووردی اگر سحر خیز اولان مرغان باغ حقیقت و عاشقان میدان محبتک همد می واقرب

(برخ چومهر فلک فی نظیر آفاقت * بدل دروغ که کذره مهربان بودی)

برخ باحرف مصاحبت بدل باحرف ظرف * محصول بیت * جانان رخیله فلکک کونشی کی فی نظیر آفاقت حیف که کوکلنده رذره دکلو مهربان اولیدی یعنی نولیدی کوکلنده رذره قدر محبتی اولیدی مصرع انیک معنای کوکلنده حیف که رذره مهربان اولیدی دینلر حروفک معنای بنی بیلر ایش (بخواب نیرتمی بنفش چه جای وصال * جوان نبد و ندیدم باری آن بودی) چه جای وصال نه وصال محطدر یعنی وصال ممکن دکل این اسم اشارتدر وصاله و آن اسم اشارتدر خوابده کورمده محصول بیت * جانانی خوابده ده کورمزم فتنه قادی بکه بکا وصال منبر اوله چونکه وصال اولیدی و آندن نشان کورمده باری اول اولیدی یعنی چونکه وصال میسر اولیدی باری آنی دوشده کورمده (به بندی) قدش سرو معترف کشی * اگر چوسوسن آزاده اش زبان بودی * * محصول بیت * جانانک قولغسه سرو معترف اولور دی یعنی قولی اولدیفنه اقرار ایدیدی اگر سوسن آزاده کی دل اولیدی یعنی تکلعه مالک اولیدی بند سی اولمغه قائل اولور دی (ز پرده ناله حافظ برون کی افتادی * اگر نه همدم مرغان صبح خوان بودی) اگر نه همدم مرغان صبح خوان بودی یعنی پرده ایهام طریقه ذکرا و نیشد یعنی انعمه و سزا و عرض بردی همدم مرغان صبح خوان اسم قاعلاک معنای اضفنی قبیلنددر و بیانی در صبح خوان وصف ترکیبدر صباح و فتنه اوقویچی معنای * محصول بیت * حافظک ناله سی پرده دن طشره فچن دوشردی یعنی فچن مشهور عالم اولور دی اگر سحر خزان طبوله همدم و هم آواز اولیدی یعنی فریاد و فتنه قادی عالیه داستان اولور دی اگر بلبلر همدم آهنگ اوبسیدی

(وله ايضا) (چند بودی اردل آن یار مهربان بودی * که حال ما نه چنین بودی ارچنان بودی) * محصول بیت * نه اولیدی اگر اول بارک کوکلی محبتی و شوقی اولیدی زیر ارم حالم بویه اولیدی یعنی حالم بویه مشت اولیدی اگر مهربان اولیدی (کرم زمانه سرافراز داشتی و عزیز * سر بر عزم آن خاک آستان بودی * کرم میم مناجات جستن سرافراز مقید در سرافراز داشتی تقدیر بدست بر عزت بیاید خاک آستان لایمیدر * محصول بیت * اگر زمانه بی سرافراز و عزیز طو تابدی یعنی زمانه بی معزز و مکرم طو تابدی حاصلی بکارت و حرمت و برک مری اولیدی * سر بر عزم یعنی عزیز و شریف سر بریم جانانک ایشکی طهرانی اولوردی ز براعت و شرف آند در (عیان شدی که بها چیست خاک پایش را * اگر حیات کرمیاه جاودان بودی) * محصول بیت * آشکاره اولوردیکه ابائی طهر غشک بهاسی ندر یعنی خاک پایش قیمتی معلوم او اولوردی اگر اگر بهالی حیات ابدی اولیدی خاک پایش بهاسی عمر عزیز او اولوردی اگر باقی وثابت اولیدی حاصلی خاک پایش بهاسی بوقدر زربازاده عزیز در (بگفتی که چه ارزندیم طره دوست * کرم بهر سر و پی هزار جان بودی) بگفتی حکایت حال ماضی که حرف رابط مقول قول ارزند فعل مضارع مفرد غائب در از بدیدن بهایه دکن معانیدر نسیم طره دوست لایمیدر زدر کرم میم مئاده جانیه مقید در جاتم تقدیر بدست و پی با حرف وحدت * محصول بیت * بن سویردم که نه در دوستک طره سی فوقوسی یعنی بهاسی تعیین ایدرم اگر هر بر قلم اوچنده یک جاتم اولیدی یعنی بوی طره سی نیجه کرم بوی یک جانیه دکر (برات خوشدلی ماچه کم شدی یارب * کرش نشان امان از بد زمان بودی) برات خوشدلی ماچه کم شدی یارب * کرش نشان امان از بد زمان بودی

طرق اولان صحبتلری بر کانتک بحری اولیددی که صحبت مؤثره و طبیعت سارق در

وله ایضا

چند بودی اردل آن یار مهربان بودی * که حال ما نه چنین بودی ارچنان بودی * نه اولیدی اگر اول بارک کوکلی مهربان اولیدی بزم حالم بویه اولیدی اگر انجلیان اولیدی (مفردات) (چه) نه (بودی) اولیدی (ار) اگر (دل آن یار) اول بارک کوکلی (مهربان) محبت او (بودی) اولیدی (حال ما) بزم حالم (نه چنین بودی) بویه اولوردی (ارچنان) اگر انجلیان (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) نه اولیدی اول اصف و رحیم اولان محبوب حقیقی بزم حالم و احسانیه اولان تجلیسی دایم اولیدی اگر انجلیان اولیدی بزم حالم بویه پریشان اولوردی

کرم زمانه سرافراز داشتی و عزیز * سر بر عزم آن خاک آستان بودی

اگر زمانه بی عالی قدر و عزیز طو تابدی بزم سر بری اول آستانک خاکی اولوردی (مفردات) (کر) اگر (م) بی (زمانه) م (سرافراز) باشی بوجه بی عالی قدر (داشتی) طو تابدی (عزیز) م (سر بر) نخست (عزت) م (م) بزم (آن) اول (خاک) طهرانی (آستان) ابشک (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) اگر اول صاحب زمان اولان محبوب بی تجلی دایم بویه عالی قدر و عزیز طو تابدی بزم عزم نغنی درگاه حقه سده زار دل و حقارت روز و شب لذت مناجاتی بواب بوزم خاک درگاه سوره لک اولوردی

بگفتی که بها چیست خاک پایش را * اگر حیات کرمیاه جاودان بودی

دیر ایدم که آنک خاک پایش بهاسی نه در اگر زیاده بهالو حیات جاودان اولیدی (مفردات) (بگفتی) دیر ایدم (بها) م (جست) نه در (خاک پایش را) آنک ابائی طو پراغته (حیات) م (کرا نایه) آخر بهالو (جاودان) ابدی (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) دیر ایدم که بودرگاه حقه و راه عشقه خاکه بکسان اولوب بوزل و حقارت ایچنده بولسان لذت مناجاتک و تجلی دایمیک بهاسی نه در اگر زیاده اگر بهالو حیات جاودان و دوات ابدی اولیدی اگر اباها اولوردی که آن و برنه نان جان و برنه جان بها و برل

برات خوشدلی ماچه کم شدی یارب * کرش نشان امان از بد زمان بودی

بزم خوش دل لک بر ارمز عجب نه اکسور دی اگر اکازماک ضرر زدن امان نشانی اولیدی (مفردات) (برات) م (خوش دلی) کوکل خوشانی (ما) بزم (چمکم) نه اکسک (شدی) اولوردی (بارب) عجب (کر) (ش) اکا (نشان) م (امان) م (از) من (بد) کوکل (زمان) م (بودی) اولیدی (معنای اشارتی) (المعصوم من عصه الله) سر نیجه جذب قدر الهی بدن عون و عصمت اولیجی جمعیت خاطر اباه تجلی دایم و فیض بلا واسطه دولت و طهارت نقصان کلیوب بر خوش دل لک حاصل او اولور که حیرا دت دهر دن و زمانه خلقک ضرر زدن حضور و صفای قلبه

برشی

قلین و آنک زمانه ضرر زدن امان طهرانی اولیدی یعنی دایم صفای خاطر اوزره اولسق نه نقصان کلوردی بویئت معنا سنده صعوبت او ادبانی اجلدن بوجهله شرح اولندی دین خوب ادایه مالک ابش طبیب الله انفاسه

(زیرده کاش رون آسندی چو قطره اشک * که برد و بدید ما حکم اوروان بودی) کاش شبیه و چیه لغتدر کاشکی معنای سنده که حرف تعلیل روان جاری معنایه در * محصول بیت * کاشکی جانان برده دن طشره کلیدی یعنی چقایدی قطره اشک کبی یعنی قطرات اشک برده دیدن دن طشره چقایدی کبی جانان طشره چقیده کندی سر ایندن تا کیم ابکی کوزم اوزره حکمی روان و جاری اولیدی یعنی طشره چقیده و بزم اوزرمزه حکمتی اجر ابلسه کاشکی (اگر نه دایره عشق راه برستی * چو نقطه حافظ بیدل نه در میان بودی) اگر نه ادات فی معناده برستی به مقید در نبرستی تقدیر بدست نه در میان نه ادات فی بودی به مقید در نبودی تقدیر بدست * محصول بیت * اگر عشق

برشی مانع اوله من

اگر نه دایره عشق راه برستی * چو نقطه حافظ مسکین دران میان بودی

اگر عشق دایره سی بول باغلیدی نقطه کبی مسکین حافظ اول اور تاده اولور می ایدی (مفردات) (نه) فی (دایره عشق) م (راه) بول (برستی) باغلیدی (چو) مثل (نقطه) م (حافظ مسکین) م (دران میان) اول اور تاده (بودی) اولور می ایدی (معنای اشارتی) (العشق ناری اقلوب بحرق ماسوی المحبوب) سر نیجه اگر عون بارله آتش عشق الهی ماسوی الهی احراق ایدوب دایره عشق ماسوی بولار بن باغلیدی حافظ مسکین نقطه اسرار توحید بویه واصل اولوب دایره عصمته اولور میدی بوجهله کرم و عون و عصمت خدادار

وله ایضا

تو مکر بر آب آبی بهوس نشینی * و نه هر فتنه که بدی همه از خود بدی

سن مکر هوسله بر آب کتازنده اوتور میدسن بوخده هر فتنه که کورسن جله سنی کند کندن کورسن سن (مفردات) (تو) سن (بر آب آبی) برصو کتاری اوزره (بهوس) محبت ابه (نشینی) اوتور میدسن (ورنه) بوخده (هر فتنه) که م (بدی) کورسن سن (همه) جله (از خود) کند کندن (بدی) کورسن سن (معنای اشارتی) ای سالک مکر سن ظاهری شریعت ابه آراسته و باطنی انوار حقیقت ابه پیراسته بر عالم و عارف بالهنگ حضورند و صحبتند محبت ابه اوتور مش سین آنکچون خود کاملک سنی بدناملفه چکوب هر نه دراو فتنه که کورسن جله سنی کند خود بنده کندن کورسن

بخندای که تویی بنده بکریده او * که برن چاکر دیرینه کسی نکرینی

اول خدا حقیقونکه سن آنک مقول بنده مبینکه بواسی جا کرا اوزره بر کیمه بی اختیار اینجی سن (مفردات) (با) قسمیه (خدا) م (با) وحدتیه (تویی) سنسن (بنده) قول (بکریده) مختار (او) آنک (برن) بونک اوزره (چاکر) غلام (دیرینه) اسکی (کسی) بر کیمه (نکرینی) اختیار ابه سن (معنای اشارتی) ای عارف بالله اولان مرشد اول خدا حقیقونکه سن آنک مقبول در کاهسن کرم و احسان ابلیوب بوجهله دن زیاده مسکین و محتاج بنده قدیمک اوزره اطف و احسانه و نظر عتایدیه بر کیمه بی اختیار و تقدیم یتیمه سن

بعد ازین ماو کدانی که بسر منزل عشق * رهروا را نبود چاره بجز مسکینی

بوند نصکره بر کدانی ابه بویه بزم عشق سر منزلده سالکیه مسکین لکدن غیری چاره بوقدر (مفردات) (بعد ازین) بوند نصکره (ما) بزم (واد) مع معنایه (کدانی) فقیرانی (با) ظرفیه (سر منزل) قوناقی باشی (عشق) م (رهروا را) بول کدیجیاسر (نبود) اولور (چاره) م (با) لایله (جن) غیر (مسکین) م (با) مصدربه (معنای اشارتی) امری شده تسلیم و اقرار و راه عشق اختیار

نی

۱۱۳

تا کید کزیده اسم مقول اورند نشن معنایه که حرف ربط قسم چاکر دیرینه بیایه در کیم و چوقدن معنایه در با حرف نسبت و نوز و هاداد تا کید نسبت کسی نکرشک مقدم مقول دیرنکزی فعل فی استقبال مفرد مخاطب اورند لیه سن یعنی اختیار ابلیه سن * محصول بیت * شول الله حقیقونکه سن آنک مختار و کزیده قولسن که بواسی خدمت کارک اوزره کیمه اختیار ابلیه سن یعنی بنی ترک ایدوب غیره التفات ابلیه سن زرا اکابراننده قدیمی قولک اعتباری آرق اولور (بعد ازین ماو کدانی که بسر منزل عشق * رهروا را نبود چاره بجز مسکینی) * محصول بیت * بوند نصکره بر کدانی ابه بویه بزم عشق سر منزلده رهروا یعنی عاشقانه مسکین لکدن غیری چاره بوقدر یعنی طریق مشقه کبرن عشاقه جانیه مسکین و تضرع ابلیک لازمدر تا که حاله رحم ابلیه

(ادب و شرم تراخسرو مهر و بان کرد * آفرین بر تو که شایسته صد چندی) خسرو مهر و بان لامبده مهر و وصف ترکیبیدر
 آی یوزلی دیکدر والف و نون اداات جمدنر بر بونده حرف صله در که حرف تملیل شایسته یانث فحشی و کسر یله لایق معناسنددر
 سده اضافت اسم فاعلک مفعولنه اضافتی

(۱۰۰)

(نازینی چوتو پاکیزہ دل و بالہ نھاد * بہتر آئنت کہ با مردم بد نشینی) نازینی یا حرف وحدت جو ادات تشبیہ پاکیزہ دل و بالہ نھاد و صف
ز کیل در * محصول بیت * سنک کبی بالخلق و پاکیزہ دل بر نازنین اول یکدر کہ بر امر مر دہ لاہ اوتور میدسن یعنی سنک کبی بر پاک
و پاکیزہ دامن جوان اولان بر امر لہ

حقیقت کو پہنچی (یا) خطیبہ (معنی اشارتی) ای سالت اگر حضرت اللہ دن
عون و نصرت ایستہ ایسک بو محصل بندہ دن برسوز ورنصیحت استماع الہی کیمہ
چونکہ طاب مطلوبہ انکیون سن حقیقت بین اولان اولوزک منظور
و محمد و یسن

(سالمطان و فکر لشکر و سودای کج و تاج * درویش و امن خاطر و کج قلندری) فکر لشکر مصدر ک مفعولش اضفیذ سودای کج و تاجده بوله درامن خاطر مصدر ک فاعلش اضافتیدر و اول معیت معناسنی افاده ایدر کج کافی عرینک ضمیمه بوجق و با کاف عجمیک فقیله خرنه و مال قلندر عجم ابدالارندن بر نوع مباحی طائفه در خذلهام الله خواجده ک مرادی در و بشاند قافیه ضرورتی چون قلندری ذکر ایشدر و با حرف نبت * محصول بیت * پادشاه لشکر فکر یله و خرنه و تاج و تحت سوداسیله در یعنی فکر و تدبیر امور سلطنتن بر دم آرام و قراری بوقدر امداد و بشامن خاطر و قلندر منسوب بوجفله در و با قلندر منسوب فاخر بنه سبله در

۵۷۴

حاصلی اهل فنا ذوقده و پادشاهلر

الم و تشویش عسکر و کج مال اینده در * بیت * عالمک ذوق و صفاسن بر کدا سورر همین * پادشا * دهر اولان ایق قوری غوغا جگر * نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری نیل مراد مصدر ک مفعولش اضافتیدر نیل نونک فقیله ایشدر ک معناسنه در حسب مقدار در توفیق من مراد توفیق خدادار * محصول بیت * مراد ایشدر ک فکر و همت مقدار بنجه در یعنی بلند همت و انور مرتبه به و مراد عظیمه و اصلدر پس شاهدن خبر ایلیکی نذرانک کرک و توفیق خدادان عون و نصرت طاب ایش یعنی پادشاهک نیتی خبر اولجه الهک توفیق اکابار و اورا اولور دیکدر (ک حرف صوفیانه بکرم اجازه هست * ای نور دیده صلح به از جنگ و داوری) * محصول بیت * صوفیانه بر حرف صوبایه بی یعنی بر نصیحت دیده مجازت و اربانه دیده چکی مصراع ثانی مضمو نیدر ای نور دیده صلح بکدر جنگ و خصوصیتن یعنی عداوت و خصوصیتن و جنگ و مقاتله دن بار بشتاق اولی و احرار معلوم اوله که مختصره مفید نصیحتن بر و با یکی حرفه تعبیر ایدر زنته کیم الف قافیه سنده ایکی فقره دن ایکی حرفه آهیر ایش یعنی با و ستان تلطیف بادشمنن ممداراد بپور مش (حافظ غبار فقر و قناعت زرخ مشوی * کین خالک بهر از عمل کیمیا کری) * محصول بیت * ای حافظ فقر و قناعت غبار بی یوز کدن بومه یعنی فقر و قناعتن اعراض ایدوب غنا به طاب اوله زرا بونک فقر و قناعت کیمیا کرک عمندن بکدر یعنی حقیقتده فقر غنادن اولی و احرار شمار که انبیا و اولیاد و غنا و ثروت کشتی اترا نام و وفوقه او شدر حاصلی غنا و ثروتله حظ نفس حاصلدر و فقر و قناتله حظ روح سعادت اوله که به که فقر و قناعتن خط آله اما بومرتبه دکه

کسته نک حال دگدر بر آشدن پرهندر

نوک بکنیکله و نجر دایله کچه کده سن

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

مراده ایشدر ک فکر و همت حسی اوزره در شامدن خبرنذر و توفیقندن عون و نصرت (مفردات) (نیل مراد) م (ر) علی (حسب) مفضضا (فکر و همت) م (است) در (از) من (شاه) م (نذر خبر) م (ز) من (توفیق) م (اوری) یاردم (معنای اشارتی) عشق و محبت اله و صلوات الله اولان آخرت مراد ایشدر ک هر کس سعی و فکر و همتی حسی اوزر در و شاه حقیقتندن دخی قولته خبر مراد ایدوب توفیق و هدایت معین و ناصر ایشدر

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

صوفیانه بر سوزدیم اجازت دارمیدر ای کوزم نوری صلح جنگ و خصوصیتن بکدر (مفردات) (یک) ر (حرف) سوز (صوفیانه) م (بکرم) م (دیم) (اجازت) اذن و ارمیدر (ای آورده) ای کوزم نوری (صلح) م (به) یک (ر) من (جنگ) م (داوری) خصوصیت (معنای اشارتی) دخی اقرب طرف الی الله ایدن صوفیانه بر سوزم بایم اگر اجازت اولور مده ای کوزم نوری حق اله و خلق اله جنگ و خصوصیتن نفسی ترک ایدوب محو وجود ایشدر صلح و تسام و تقوی ایشدر

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

ای حافظ فقر و قناعت عبارتی یوز کدن بومه زرا بونک کیمیا جاق عمندن بکدر (مفردات) (حافظ) م (غبار) توز (فقر و قناعت) م (ز) من (رخ) یکافی (مشوی) بومه (که) ز (را) بن (بونک) طبراق (بهتر) بکدر (از) من (کیمیا کری) کیمیا جاق (معنای اشارتی) (ما زال عیدی بقرب الی بال و اقل حتی احبه) حدیثی سر بنجه صوم و صلوات و سارنوافلاته عبد تقرب الی الله ایدوب (سیماهم فی وجوههم من اثر السجود) آیت کریمه سله مدوح و مقبول درگاه اولیجی حافظ فقر و قناعت عبادات و طاعات غبار و اتری بیز کدن بومه زرا بونک عبادات خای اولان صفرت وجه کیمیا جاقی عمندن عمندن الله بکدر

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

ایکی عاقل بار و اسکی شربادن رایکی بطمان رفراغت و بر کتاب و باغچه کوشه سی (مفردات) (دو) ایکی (بار) م (زیرک) عاقل (ز) م (بار) شراب (کهن) اسکی (دومی) رایکی بطمان (رفراغت) م (با) و حدیث (کتاب) م (با) وحدت (کوشه) م (چن) باغچه (با) وحدت (معنای اشارتی) (تواضع الی الله و التواضع الی الله) آیت کریمه سی سر بنجه دیار ارباب حقیقتن رایکی بار غار و (کنت کثر) مخفیاً فاحیث ان اعرفی) معنی غنه ازین سندن برفاق قدح شراب عشق الهی قوی و خانه نجلی اولان قاب ماسوای الله ن فارغ و رکاب الله که قرآن عظیم و رکوشه روضه خلوت خانه

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

مکر که کولکده از محبت حق ثابت اوله اوله ایض (دو بار زک و از باده) کهن دومی * فراغتی و کانی و کوشه چنی) دومی اصلندن منادر الله عجم تصرف ایدوب نونی مگسور و قودیلر الف باه مغلب اولوق ایچون منابکی بطمنه دیر لئونک تشدیدله ده اقدردن دیر لئنه منامه مناسنه فراغتی با حرف شکیر و کانی با حرف وحدت و کوشه چنی یاسیده بوله در * محصول بیت * خواجه بیور که ایکی زک مصاحب اوله و با یکی منا مقداری اسکی شربادن اوله رفراغت خاطر داوله و رکاب شراب داوله و بر چن کوشه سیده اوله آفر صوکلر ایدله اوله بولیت بوند نصکر کلن پنه مره و ندر (من این مقام بدنی و آخرت ندهم * اگر چه در بیم افتد در بیم انجمنی) در بیم افتد بدنی غیبت و مساوی ایدر دیکدر روزمره زند بوعبارتی غیبت و همت و قناعت استمال ایدر انجمن درک در یعنی جاعت معناسنه و با حرف وحدت * محصول بیت * خواجه بیور که ب؟

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

۵۷۵

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

نیل مراد بر حسب فکر و همت * ارشاد نذر خبر و توفیق باوری

(نکار خویش بدست خدایان همی بینم * چنین شناخت فلک حق خدمت چو منی) * محصول بیت * کندی نکار می الحقلانده کوردم یعنی نکارم ادانی الله و شمش کوردم فلک بر بنم کینک حق خدمتی یونجین یلری عکسی مراد در یعنی بنم حق خدمتی رعایت ایلمدی و جازرد که مصراع ثانی معنای استفاده می متضمن اوله یعنی یونجین می یلری فلک بنم کینک حق خدمتی (بصبر گوش توای دل که حق رهانکند

واقعہ کونده غنی شرابه دیمک کرک ز بر یونک کبی بر زمانده کیمه به اعتماد یوقدر (مفردات) (با) للابسه (روز) کور (واقعہ) (م) غم (با) للابسه (شراب) (م) (بابد) کرک (کفت) سو بیک (اعتماد) (م) بکس (کیمه) (نیت) یوق (در) (ف) (چنین) یونجین (زنی) بر زمان (معنای اشارتی) دنیاغی و معنای فکری خانه تجلی اولان قلبه واقع اوله قدہ شراب عشق الهی نوش ایله که عشق الهی غیر دنیاغی دفع ابدیجی رکیمه یوقدر

نکار خویش بدست کسان همی بینم * چنین شناخت فلک حق خدمت چو منی * کند و نکاری کیمه لائده کوردم یونجین خدمت حق فلک بویه اکلدی (مفردات) (نکار) محبوب (خویش) کند و (بدست) الله (کسان) کیمه ل (همی) دایم (بینم) کوردم (چنین) یونجین (شناخت) اکلدی (فلک) (حق خدمت) (م) (چو منی) بنم کبی (معنای اشارتی) کندی محبوب اولان قلبی دایم غیر کیمه لائده کوردم بنم کینک یونجین راه عشقه خدمت حق فلک بویه اکلدی حال بو که بنم قلبه قضه قدرت الهیه در که (قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن یقابله کیف یشاء) پیور لمشدر

بصبر گوش توای دل که حق رهانکند * چنان عزیز نکینی بدست اهر منی * سن صبر چاش ای کوکل که حق قوم انجین رعز ز نکینی بر اهر منک الله (مفردات) (با) للابسه (صبر) (م) کوش (چاش) ای دل (ای کوکل) (حق) (نکینی) (م) (ره) ترک (نکند) (ایلز) (چنین) (انجین) (عزیز) (م) (نکین) یوزک فاشی یونده مراد خاندن (بدست) الله (اهر من) شیطان (با) وحدتیه (معنای اشارتی) ای کوکل بوراه مشفده نفسک کر به کوردیکی طاعات و عبادات و انواع بلا و محنت صبره سعی ایله سلیمان علیه السلام خاتمی و ملکی شیطان الله قومد یعنی کبی رحمان رحیم اولان حضرت الله سلطان عشق ملکی و خانه تجلی الهی اولان قلبک انجین بر عزیز خاتمی و مفتاح خزینة رحمان بی بر شیطان الله قومز که (والذین جاهدوا فینا لئلا یتهم مبائنا) پیور لمشدر

زنده باد حوادث نمی توان دیدن * در بن چن که کلی بوده است یاسنی * حوادث محکم بلندن کورمک ممکن نکلدن یوچند بر کل بار سن اولمشدر (مفردات) (ز) (م) (تبداد) (قصرغه) (حوادث) (م) (نمی توان) (م) (کل) (دیدن) (کورمک) (در بن چن) یوباغده (کل) (با) وحدتیه (بوده است) (اراشدر) (با) (زید) (م) (رآق) چچیک (با) وحدتیه (معنای اشارتی) اگر حضرت الهی توفیق و عون و نصرت اولسه قلبه ضروری کلان یوحوادث فکار فاسد لرتند یادندن روضه قلبه خضوع و خشوع و ذوق روحانیتدن رکک و انجلا نقاب ایله انوار تجلی ذات الهیه دن بر سن کورمک ممکن نکلدن

ازین سموم که بر طرف بوستان بگذشت * عجبکه رنگ کلی مانده است و یاسنی * عجبکه رنگ کلی مانده است و یاسنی

طرف بوستاندن کیمدی یعنی بوستاندن مرورایان سمودن عجبدر که بر کل رنگی و بار نترک قوقوسی قلمشدر یعنی عجبدر که مذکور فتنه دن کوزلرده رنگ روووی زلف دلاور قلمشدر حاصلی کوزلرده کوزلاک اری قلمشدر باغیرلر خو فندن

(مزاج دهر تبه شد در بن بلا حافظ * کجاست

فکر حکیمی ورآی بر همنی) مزاج دهر لامید در مجازات تبه شد فاسد اوای دیکندر حکیمی و بر همنی یازی وحدت ایچوندن بر همن هندستان حکیمه اطلاق ایدرر محصول بیت * ای حافظ دهر لمرابی مذکور بلادن فاسد اولدی فتنه در بر حکیم فائق فکری و بر ما هر همن رأی که مزاج دهری حسن تدبیر له اصلاح ایلله لرحا سلی اوزر میزدن یو بلایی رفع ایلله حسن تدبیر عقلا و علما کر کدر (وله ایضا)

در همه درمغان نیست چومن شیدایی * خر فده جایی کره یاده و دفتر جایی * شیدایی و جایی یازی وحدت ایچوندن کروکاف عجبیک کمری و رانک فتنه له رهن معاشنه در یعنی طوقی یاده به اضافت لامید در دفتر دن مراد کیندر * محصول بیت * جیم مغر کایسار لنده بنم کبی رشیدا یاده نوش یوقدر مصراع ثانی شیدایی

یار ایدر خر فده بریده یاده به مرهوندن وکنام بریده یعنی خال اولیوب دانما یاده نوش ایدرم شو مرتبه ده که اسبابم جیم یاده به مرهوندن (دل که آینه شاهست غباری دارد * از خدای طلبم صحبت روشن رأی) (دل مبتدا که حرف رابط صفت آینه شاهست یسانه و دله صفت و با حرف نسبت غباری دارد خبر مبتدا و با حرف تنکیر صحبت روشن رأی اضافتی لامیه در روشن رأی وصف ترکیب در روشن فکری معنای و با حرف وحدت * محصول بیت * کوکل که بادشاهه منسوب آینه در غباری واریعی مکدر در پس خدا دن پر روشن رانک صحبتی طلب ایدر مکده دادن غباری کدروب روشن و مصیقل آینه حاصلی پر روشن فتنه جلی کیمه استر مکده داک کدربنی کیدره

بوسمودن که بوستان طرفه اوغردای عجب که بر کلک ویا بر سنک رنگی قالمشدر (مفردات) (ازین سموم) بوسام بلندن (بر) علی (طرف) (م) بوستان (با) (بگذشت) اوغردای (عجبکه) (م) (رنگ کل) (م) (با) وحدتیه (مانده است) (قالمشدر) (یاسنی) (اخرد) آق کل قالمشدر (معنای اشارتی) بوسام بلی کبی اولان شواغل دنیا و فکار فاسد ماسوی روضه قلبه بر طرفدن اوغردای و کادی عجبکه اول قلبه صبغه الله رنگی و ذوق ایمان ولذت روحانیت اری وظلت و حجاب قلبی ازاله ابدیجی نور محض الهی اولان ذکر الله ایله کلان اشراج و افتتاح قالمشدر قلمز که (الضدان لایحتمسان) در مکر (رجال لاتلهیهم تجارة ولا بیع عن ذکر الله) مرتبه سنده اوله

مزاج دهر تبه شد در بن بلا حافظ * کجاست فکری حکیمی ورآی بر همنی * بولاده دهر لمرابی خراب اولدی ای حافظ فتنه در بر حکیم فکری و بر همنک رأی (مفردات) (مزاج) طبیعت (دهر) زمان (تبه) خراب و فاسد (شد) اولدی (در بن بلا) بولاده (حافظ) (م) (کجاست) فتنه در (فکر) (م) (حکیم) (م) (با) وحدتیه (رأی) تدبیر (بر همن) اهل هند حکیمه در (م) (معنای اشارتی) ای حافظ بولاده انای دنیاک و مغروران آرایش و زینت جهالت احوالی خراب و جیمع افکاری فاسد اولدی ای حافظ اول عارف الله اولان حکیم فکری و طیب الهی اولان مشایخ کبارک رأی فتنه در که انلر مؤید من عند اللهدر

وله ایضا

در همه درمغان نیست چومن شیدایی * خر فده جایی کره یاده و دفتر جایی * جله درمغاندن بنم کبی رشیدا یوقدر خر فده بریده و کتاب بریده شرابه رهندر (مفردات) (در) (فی) (همه) (جله) (دیر) (کلیسا) (مغان) (کلور) (نیت) یوق (چومن) بنجین (شیدایی) بر دی (خر فده) (م) (جایی) بریده (کرو یاده) شرابه رهن (دفتر) کتاب (جایی) بریده (معنای اشارتی) (الدنیا سجن المؤمن وجنة الکافر) سر بجه بودیر مغانده و بوجهانده بنم کبی بر دیوانه یوقدر که بحمد الله شراب عشق الهیک تحصیل و ثباتی ایچون خر فده و جود دی بر اقوب باعث کبر و غرور اولان علوم ظاهره عقلیه قیدندن خلاص بولمشدر

دل که آینه شاهست غباری دارد * از خدای طلبم صحبت روشن رأی * کوکل که شاهه منسوب بر آینه در بر غبار طراتار خدادن بر روشن رأیک مصاحبتی طلب ایلرم (مفردات) (دل) کوکل (آینه) (م) (شاه) (م) (با) وحدتیه (است) (در) (غبار) توز (با) وحدتیه (دارد) طو تار (از) (من) (خدا) (م) (می طلبم) (ایسترم) (صحبت) (م) (روشن) (م) (رأی) (م) (با) وحدتیه (معنای اشارتی) بو کوکل که شاه حقیقیات انوار جلالک تجلی و مشاهده سنه بر آینه در شول وقت که غبار ماسودن بر برده و بر استنار واقع اوله حیرنده اولوب (اذا تحیرتم فی الامور فاستعینوا من اهل القبور) سر بجه خدادن بر روشن رأی یار صادق مصاحبتی طلب ایلرم که (کلام اهل الله

(جویها بسته ام از دیده بدامن که مکر در کنارم بنشانند سهی بالایی) جوی ابرمانی وها ادات جع از دیده تقدیری ازاشک دیده در بدامن تقدیری تابدامن در که حرف تحلیل مکر ادات نمی در کنارم باده دیک در پشت تا کبد نشانند فعل مضارع جمع غائب در دیک در دیک سهی طو غری دیکدر مستقیم مناسند بالا بونده بوی مناسند در ویا حرف وحدت و سهی بالا وصف ترکیبدر طوغری قاتلی مناسند * محصول بیت * کوزم باشند انکه دیک ابرمان را با غلشم اوله که یاند طوغری قاتلی و سرو بولی بر جانان دیکدر یعنی یاند.

۵۷۸

چند من جنود الله در واول غبار انك صحتی بر کانیله زائل او العیبر

چو چو یما بسته ام از دیده بدامن که مکر در کنارم بنشانند سهی بالایی

چشم من دامن چایر با غلشم که مکر بنم کنارم دیکدر بر سر وفاتی (مفردات) (جویها) ابرمقل (بسته ام) با غلشم (از دیده) کوزم (بدامن) انکه (مکر) م (بر کنارم) قوجاغ (بنشانند) دیکدر (سهی بالایی) بر سر وفاتی (معنای اشارتی) باعث رحت و میراث پدر اوان بکاشد ایله کره ایلوب کوزم من حسرت ایله ابرمقل اقتد که مکر بر صاحب کرم حاله مرحت ایلوب ر ضة قلبدن غبار ما وایی از له ایلوب سرو کی تجلی داشتید و مشاهده نوار الهیه بی ثابت قدم ایستادید چون بر نظر عنایت و حیات ابدی بخشش المدیجی بر همت پیورده

چو کشتی باده پیور که مرانی رخ دوست * کشته هر گوشه از غم دل دریایی

شراب کین کین کین کین که دوستک بوز نسز بنم چشمک هر گوشه سی کوکل غم من بردیا اولش (مفردات) (کشتی) کبی (باده) شراب (پیور) کینر (مرا) بنم (بی رخ دوست) دوستک بوز نسز (کشته) اولش (هر گوشه) م (چشم) کوز (از) من (غم) م (دل) کوکل (دریایی) بر بحر (معنای اشارتی) ای مرشد روشن ضمیر مدد الله ایچون بزه صفة شفقت خلقی الهی که شراب عشق الهی در رفوی مر دافکی شراب کینر که محبوب حقیقی انوار جلالی مشاهده سر بنم چشمک هر گوشه سی کوکل قبض واستنای غم من دریا و ایلشدر

چو کرده ام توبه بدست صنی باده فرمش * کد کرمی بخورده بی رخ زم آرای

بر باده فروش محبوبك الله توبه ایلشم که بزم آرائك جالند غریب شراب ایچیم (مفردات) (کرده ام) ایلشم (توبه) م (با) المصلابه (دست) از (صنی) بر محبوب (باده فروش) شراب صنیجی (دگر) غیری (بی) شراب (بخورم) ایچیم (بی) فنی (رخ) بکافی (بزم آرا) مجلس زینلندریجی (با) وحدتیه (معنای اشارتی) اول بر توفیق و عنایتله شراب عشقی بخش و احسان ایدیمی محبوب حقیقی که قدرتمده عالم انده شوله بهر دویمان ایشم که قوس عاشقینی انوار جلالیه منور قلیجی محبوبك جالند غیری به عشق و محبت ایلیم ثبت الله بالقول الله بت بجه حبه صلی الله تعالی علیه وسلم

چو سران نکتہ مکر شمع بر آرد بزبان * ورنه پروانه ندارد بسخن پروانی

بونکتہ سرنی مکر شمع سوبله یوخسه پروانه سوزه اصلا طافت طومر (مفردات) (سر) م (این) بو (نکتہ) م (مکر شمع) م (پروانه) یوقارو (آرد) کنوره (بزبان) دل ایله (ورنه) یوخسه (پروانه) م (ندارد) طومر (بسخن) سوزه (پروا) طافت (با) وحدتیه (معنای اشارتی) بو احوال عشق و نکتہ او حیدد سرنی آتش عشقه باغش مظهر انوار ذت الهی اولان عارف بالله باذن خدا سوبله

چو یوخسه

در آرد بزبان * ورنه پروانه ندارد بسخن پروانی) نکتہ دن مراد نکتہ عشق بسخن با حرف صله پروا بونده میل و رغبت مناسند در ویا حرف تنکیر * محصول بیت * بوعشق نکتہ سرنی مکر شمع دبلند کنوره یعنی مکر شمع اظهار ایلوب سوبله یوخسه پروانه سوزه میل و رغبتی یوقدر یعنی پروانه کاتم سر نکتہ عشق که آغزین خبر آلتز مصراع نالینک مناسنی یوخسه پروانه سوزه بر طافت طومر دین ادای مناسند عجب بی طافت ایش و منه سنده زبان فتح زابله فصیحدر دین فصیح سوبله ایشدر دیک کز ایدی

(سخن غیر مکوبان معشوقه پرست * کزوی وجام میم نیست بکس پروانی) * محصول بیت * خطاب عام طریقه پرور جانان (سخن غیر مکوبان معشوقه پرست سوبله زیرا جانان وجام میدن غیری که ایله تقدیم یوقدر یعنی جانان وجام میدن میل و رغبت اندن غیره دکلدر پس جانانک سوزدن غیری سوزی بکا سوبله مصراع نالینک مناسنی زیرا اندن وجام میدن بکا که ایله پروا یوقدر دین فنی بی پروا سوبله (نر کس از لاف زد از شوه چشم تو مرچ * نرود اهل نظر از بی نایدانی) * نالینک با حرف تنکیر * محصول بیت * نر کس اگر سیک چشمک شوه سندن لاف اورده ایچیمه یعنی جانانک چشمی شوه سی بنم چشمه و اردن در سه ایچیمه زیرا اهل نظر یعنی اهل بصیرت و بصیرت و نالینک آردنجه کز حاصلی نالینک تابع اولوب سوزن دکلدر (این حدیثم چه خوش آمد که سحر که میگفت * بر در میگفت بادی ونی ترسیانی) ترسیانی با حرف وحدت * محصول بیت * بوسوز بکا نه خوش کلدیکه سحر وقتند بر ترسادی ونی ایله بر بختانه قبولنده سوبله دی یعنی ساز و سوز ایله آشکاره بی پروا سوبله دی سوبله یکی غلض بیتک مناسند من سنده میگفت * ده اولان همزد وحدت ایچون در دین اسکی خطای اوزره مصر اولش (کر مسلمانان نیست که حافظ دارد * آه کزانی امروز یوقدر دانی) ازین یونک کی رزاد ادات تشبیه در که حرف بیان فردان مراد آخرت و قیامت * محصول بیت * ترسادی کی اگر مسلمانان یونک کی نسته که حافظک و اردن یعنی مسلمانان حافظک مسلمانان کی ایسه آه که یونک نندسکره یعنی یونکون آرد نجه ایله اولور سه یعنی دیاد نصکره آخرت و قیامت اولد قده نجه ایلور حافظک حالی یعنی صراطه و میرانده باخته نه کله جکدر مجموع بیتک مناسنی اگر مسلمانان اول اسلو بدن ایسه که حافظک و اردن آه که یونکون ایچون اولدی بار نلق دین و اگر مسلمانان اوله ایسه که حافظه و اردن آه که یونکون ایچون بر فریاد یعنی قیامت ییلا و اردن بیتک مناسند قیامت قو بار مشر

۵۷۹

یوخسه آتش عشق اطرافتی جولان ایدن عاشق مجذوبک اسرار تو حید سوزنده اصلا طافتی یوقدر

چو سخن غیر مکوبان معشوقه پرست * کزوی وجام میم نیست بکس پروانی

بن معشوقه پرست غیری سوزن سوبله زیرا اندن وجام میدن بکا که ایله بر میل یوقدر (مفردات) (سخن) سوز (غیر) م (مکو) سوبله (من) بن (معشوقه پرست) محبوبه طایبجی (که) زیرا (کزی) اندن (و جام می) شراب قرچندن (م) بکا (نیست) یوق (بکس) کیمه ایله (پروا) میل و طایر من (یا) وحدتیه (معنای اشارتی) (لا دایمان من لا یبقیه) ثلاث مرات پیور بلان حدیث شمرانی سر نجه (و حب الشیء یعنی بصم) کلامی سر نجه بو محبوب حقیقی ذات بیچونه محبت و پرستش ایدن عاشق ایچاربه محبوبك ذات علیه سندن غیری بر کلام سوبله زیرا اندن واک عشق و محبتدن غیری ماسوا لادن (صم) کم عی فهم لایم تاون (مرتبند) آه ایلوب بر کیمه ییل و بالانم یوقدر یوقدر یوقدر عاشق ذات محبوب مراد در نالینک مراد کلددر

چو نر کس از لاف زد از شوه چشم تو مرچ * نرود اهل نظر از بی نایدانی

نر کس اگر سیک چشمک شوه سندن لاف اورده ایچیمه اهل نظر اولشدر بر اعی نث سوزنه مقید اولوب بچضور اولشدر (مفردات) (نر کس) م (ار) اگر (لاف زد) لاف اورده ایچیم (از) من (شیره) جلاو (چشم) کوز (نر) سن (مرچ) ایچیمه (نرود) کینر (اهل نظر) م (از) من (پی) ارقه (نایدانی) اعی (یا) وحدتیه (معنای اشارتی) عاشق مجذوب اگر عشقک غلبه ییله سنک نظر حیات بخشک شوه و نالینک لاف اورده ایچیم سن آئی عفو ایله زیرا اهل نظر اولشدر برای پروانه آتش اولوب مغلوب العقل اولان مجذوب بیتک سوزنده مقید اولوب مؤاخذه ایچول

چو این حدیثم چه خوش آمد که سحر که میگفت * بر در میگفت بادی ونی ترسیانی

بو وز کانه خوش کلدیکه سحر و فنی سوبله دی بر بختانه قبولی آوزره دف و نیله بر ترسی (مفردات) (این) بو (حدث) سوز (م) بکا (چه) نه (خوش) م (آمد) کادی (سحر) م (که) وقت (میگفت) دیدی (ار) عدلی (در) قبه (میگفت) ایچیمه (با) المصلابه (دف) م (ترسا) نصار (معنای اشارتی) لکن نصح و نلید یوندن بوسوز بکا زاده خوش کلدی که فیض وقتند بر بر آ کاهک آستانه سندن بر قلندر و صاحب نجه ایلد آشکاره دیدی سوبله یی بودر

چو کر مسلمانان از انست که حافظ دارد * آه اگر از بی امر و زود فردانی

اگر مسلمانان او ایسه که حافظه و اردن آه که یونکون ایچون بر فردا اوله (مفردات) (کر) اگر (مسلمان) م (یا) مصدریه (از انست) اندنر (حافظ) م (دارد) طوآر (آه) م (از بی امر و زود) یونکون ایچون (بود) اوله (فردانی) بر بارین (معنای اشارتی) ای حافظ اگر مسلمانان یو عوای نفس ایله و اعلی ماسوا ایله مقید

(وله ايضا) (دیدم بخواب دوش که ماهی برآمدی * که عکس روی او شب هجران سرآمدی) بخواب مضاف اولمقی اولاد مضاف اولمقدمه جائز ماهی با حرف وحدت برآمدی حکایت حال ماضی طوغردی یعنی طلوع ایدردی دیکدر که حرف ربط صفت عکس روی او لامیدل در شب هجران بیانه سر آمدی حکایت حال ماضی دو کتور دی یعنی منتهی اووردی * محصول بیت * دون کیچه دوشده کورد که بر ماه طالع ایدردی انجیلین ماه یوزی عکسندن هجران کیچه سی دو کتوردی یعنی نهایت بواب آخر اولوردی مجموع بیتک معناسنی دون کیچه دوشده کورد بر آئی طوغردی که آنک یوزی عکسندن فراق کیچه سی باشد کلدی دین خبلی خواب ادا ایش (تعبیر چیست یار سفر

۵۸۰

کرده میرسد * ای کاج هرچه زوتر از در در آمدی) تعبیر چیست سؤال یار سفر کرده میرسد جواب ای حرف ندا منادی مخدوف در تقدیری ای بار دیکدر کاج و کاش کاشکی دیکدر هر چه زودتر هر نه که تیز تر که ایسه قبولدن ایچری کلیدی حاصلی زیاده اشتیافدن تیز کلینی منی ایدر * محصول بیت * بویست مظلومه کوردیکی دوشی تعبیر در یوزر که تعبیر ندر یعنی مذکور دوشک تعبیری ندر سفر ایش بار ایشور ای بار نه اولیدی هر نه دکلوتیر رک ایسه قبولدن ایچری کیریدی یعنی کاشکی اکلمیوب همان قبولدن ایچری کلیدی (ذکرش بشیر ساقی فرخنده فال من * کرد

وله ايضا

دیدم بخواب دوش که ماهی برآمدی * که عکس روی او شب هجران سرآمدی * دون کیچه دوشده کورد که بر آئی طوغردی که آنک یوزنک عکسندن فراق کیچه سی باشد کلدی (مفردات) (دیدم) کورد (بیت و اب) دوشده (دوش) دون کیچه (ماهی) بر آئی (برآمدی) یوزارو کلدی (از) من (عکس) م (روی) یوز (او) آنک (شب) کیچه (هجران) بر آئی (سرآمدی) باشد کلدی (معنای اشارتی) به نا بالله اصحاب کف کبی حضرت الله رجوع الیوب مای الیهدن کوز یومق خواب * و ایستاده بر وارث پیغمبری اولان بر کال یوزندن بر انوار محمدی ظهور ایلدیر که آنک جالی نور ینک عکسندن هجران کیچه سی باشد کلدی و وصات نشانی کوردی * تعبیر چیست یار سفر کرده میرسد * ای کاش هر چه زودتر از در در آمدی * تعبیر ندر سفر ایش بار ایشور ای کاش که هر نه دکلوتیر رک ایسه قبولدن ایچری کلیدی (مفردات) (تعبیر) م (چیت) ندر (یار) * (کرده) ایش (میرسد) ایشور (ای کاش که) منی (هر چه) هر نه (تیز تر) تیز رک (از در) قبولدن (درآمدی) ایچری و کلدی (معنای اشارتی) اول خوابک تعبیری بود که اول حجاب بشریت سببه نظر دن غائب اولان یار کاور ایشور ای کاش که هر نه دکلوتیر کاور سه اول نور محض دل و جامت ایچته بر قدم اقدم کلیدی بو عالمده قبل الموت انکشاف و وصات انوار جلال الله تیرجه حاصل اولیدی

ذکرش بشیر ساقی فرخنده فال من * کرد مدام باقدح و ساغر آمدی * ای، بنم ساقی فرخنده فال آنک ذکر خیر له اولسون که قبولدن دائم قدح و ساغر له کاور دی (مفردات) (ذکر) م (ش) آنک (یا) الایسه (خیر) م (ساقی) م (فرخنده) قو تالو مینارک (فال) تقابل (من) بن (از در) قبولدن (یا) الایسه (قدح و ساغر) م (آمدی) کاور دی (معنای اشارتی) اول شراب عشق الهی بخش ایدیمی بنم مبارک تقابلو شیخ شفیقمک ذکر خیر له او لسونکه یزد تم فیض بخش ایتک ایچون قبولدن عشق و محبت ایله کاور دی و عالی همت قیلار دی

خوش بودی از بخواب بدیدی دیار خویش * تا یاد صحبتش سوی ما هر آمدی * خوش اووردی اگر دوشده کتود یارنی کوردی تا که اکا مصاحبت یادی زم جانیزه رهبر اولیدی (مفردات) (خوش) م (بودی) اولیدی (ار) اگر (بخواب) دوشده (بدیدی) کوردیدی (دیار) شهر (خویش) کندی (تا) حتی (یاد) ذکر (صحبت) م (ش) آنک (سوی ما) زم طرغزه (رهبر) قولوز (آمدی) کلیدی (معنای اشارتی) اول شیخه کندی وطن اصلیبی اولار عالم ارواح جانبدن رانکشاف و فیض روحانیت ظهوری

وقتی

مقددر رهبرش تقدیرنده * محصول بیت * نه خوش اووردی اگر کندی دیار بینی دوشده کوردیدی تا کیم بزمه مصاحبت یادی زم جانیزه اکا قولاز کلیدی یعنی نه اولدیر که شهر شیرازی دوشده کوردیدی تا کیم بزمه صحبت ایلدیر که یادیشه کلوب بزم جانیزه اکا دلیل کلیدی یعنی کلینه سبب اولیدی

(آن کوتر ایدر کلدی کرد رهفون * ای کاشکی که باش بسنی رآمدی) متکدل وصف ترکیبدر طاش بور کلی دیکدر و با حرف مصدر رهفون و رهنما قولاز غوزه دیرل ای حرف ندا منادی جانان باش شین ضمیر رهفون اولان کیچه سی راجعدر بسنی با حرف صله و بر یاک معناسنی تا کید ایدر * محصول بیت * اول کیچه که سکا طاش

۵۸۱

بور کلید که رهبر و رهفون اولدی یعنی سکا جفا کارانه قولاز غوز اولدی ای جانان کاشکی که آنک ایانی بر طانه طوقولیدی یعنی سکا بو جاید کلدی مانع اولان کاشکی ایانی طاشه طوقونوب سقط اولیدی (فیض ازل یوزر و زرار آمدی بدست * آب خضر نصیبه اسکندر آمدی) نصیبه ده های رسمی نی نقادن دومقددر * محصول بیت * الالهک لطف و فیض از ایسی اگر زور و زله اله کلیدی آب حیات اسکندر نصیب اووردی زیرا تم دنیا مالک پادشاه ایدی و زور و زری بی حد و بی قیاس ایدی (جانش نثار کردی آن دلنواز اگر * چون روح محض جلوه کتاند در برآمدی) جانش شین ضمیرا اضار قول اند کر طریقله دلنواز راجعدر دلنواز وصف ترکیبدر ککو کل اوخشیایی یعنی خاطره رعایت ایدیمی اگر مصرع ثانی به مریه و ندر روح محض بیایه جلوه کنی وصف ترکیبدر جلوه ایدیمی یعنی عرض جلال ایدیمی معناسنی الف و نون ادات مبالغه در جلوه ایدیر که دیکدر در حرف صله و رفق یعنی عتده مناسنه اسعدر * محصول بیت * اول دانوازه جائی نثار ایدردم اگر روح محض کبی جلوه ایدیرک بانه کلیدی مصرع ثانیست معناسنی اگر روح محض کبی جلوه ایدیرک سینه کلیدی دینار سنده محض خطا ایشور (آر عهده ایداد که از بام و در مرا * دائم پیام بار و خط دایر آمدی) پیام بار لایمه و خط دایره لایمه و بیایه مختلفدر خط دایره ایهام وار * محصول بیت * اول زمان اکلسون که قبولدن و دمندن بکا دایمبارک خبری و دایر خطی کاوردی یعنی اکلسون اول زمان که از مزده مکاتبات و مراسلات واقع اووردی

وقتی زیاده لطیف اووردی تا که اکا اول انسیبت صحبت محبوب ازل بی ذکر اله انشراح بزم جانیزه رهبر لکه سبب اولیدی

آنکو تر ایدرک دلی کرد رهفون * ای کاشکی که بایش بسنی در آمدی * اول کیچه که اوسکا سکندل لکه دلیل اولدی ای کاشکی که آنک ایانی بر طاشه طوقولیدی (مفردات) (آنک) اول کیچه که (ترا) سکا (بسنک دلی) طاش کوکالولکه (کرد) ایلدی (رهفون) یول کوستر بچیلک (ای کاشکی) م (بای) ایانی (ش) آنک (بسنکی) بر طاشه (درآمدی) کلیدی (معنای اشارتی) ای شیخه اول کیچه که حسد و نفاق له سنک ن دیوانه مشتاق که و محرم و بیچاره که عدم رغبت که و قطع نظر از آنکه دلیل اولدی ای کاشکی که آنک ایانی بر طاش طوقولیدی و بنم کبی بردوشگون و بیچاره اولیدی اول دخی بزم حالمز * رحه ایدردی

فیض ازل اگر زور و زرار آمدی بدست * آب خضر نصیبه اسکندر آمدی * فیض ازل اگر فوت و انون اله کلیدی آب حیات اسکندرک نصیبی کاوردی (مفردات) (فیض) عطای (ازل) م (زور) قوتله (زر) انون (آمدی) کلیدی (بدست) اله (آب خضر) آب حیات (نصیبه) م (اسکندر) بر پادشاه (آمدی) کاوردی (معنای اشارتی) اگر عطای ازل انونله و قوت سلطنت له کلیدی اسکندر بوقدر پادشاه خلق و سلطنت له و بوقدر جمیع اسبابی مهیا ایدوب ظمانه کتیبله سعی و کوششی هبایه کتزدی عاقبت آب حیات نصیب و محبوب سعی فایده و برمدی

جانی اکا نثار ایدردم اول دانوازه اگر روح محض کبی جلوه ایدرک سینه به کلدی (مفردات) (جان) م (ش) اکا (نثار) بخش (کردی) ایدردم (آن) اول (دانوازه) کوکل اوخشیایی (چون) ش (روح محض) م (جلوه کتاند) جلوه ایدیمی (در بر) سینه به (آمدی) کلیدی (معنای اشارتی) اول کوکل اکلجده سی و قلوبه انشراح و انفتاح و بریحی محبوب ازل اگر دل مشتاقه و سینه نالاندا انوار جلال کشف و عرض ایتکله روح محض کبی جمیع وجودی و قلبی لذات روحانیت ایله احاطه و انوار ذاتیه سینه مستغرق قلیق ایله بر جلوه ایدیدی جائی اکا نثار ایدردم و راه عشقند و وجودم افسا و وحی قد ایدردم

آر عهده ایداد که از بام و در مرا * دائم پیام بار و خط دایر آمدی

اول عهده ایداد اسونکه طامدن و قبولدن بکا دایمبارک خبری و دلبرک خطی کاوردی (مفردات) (آن) اول (عهده) م (یاد) ذکر (یاد) اواسون (از) من (بام) طام (در) قبول (مرا) بکا (دایم) م (پیام) خبر (بار) م (خط دایر) م (آمدی) کاوردی (معنای اشارتی) انوار تجلی الهی جهات سنی احاطه ایدرک نظهوری بعدد کلدی که عالم عهده استند اولان جلوه لری و طهوراتی بر کره خاطر کنور و فکر ایله که اول دایر حقیقت خطباتی عزتی و تجلیات انوار ذات علویه سی بکا جمیع جوانی احاطه ایدرک ظهور ایدردی

نی

۱۱۶

(کی باقی رقیب تو چندین مجال ظلم * مظلومی ارشبی بدر داور آمدی) مظلومی با حرف و حدیث آرا کردن محققدر شبنم با حرف و حدیث داور حاکمہ دبر مراد زمانہ پاشاہدیر * محصول بیت * سنک رقیبک ظلمہ بوقدر قدرت و مجال فحش بواوردی بر مظلوم بر کیجہ اگر حاکم قبوسنہ کلوب نظلم ایاسہ یعنی فریاد و فغانی دکاوردی و حاکم فور فوسدن کیمہ کیمہ ظلم ابدہ مریدی (خامانہ رفته چہ دانسد ذوق عشق * در بادلی بجوی و دلیری سرآمدی) دل دلیری و سرآمدی یاری وحدت ایچوندر دلیر بہ سادہ سرآمد ماهر و کامل در * محصول بیت * عشق طریقہ کتمش خاملر یعنی عاشق اولمش و عاشقانی ایلمش خاملر ذوق عشقی

نه بلور پس برد باد و بر بهادر و برماهر
و کمال عاشق ایسته مصاحبت عشق ایلکه
دیکدر (ور دیگر بشیوه حافظ زدی
رقم * مقبول طبع شاه هنر ور آمدی)
بو بیت کی با نیتی بتند نصکره یازلق کرک
ایدی اما اشار حله تابع اولوب بوترتیده
رعایت ایلدک لیکن صکره پشیمان اولدق ور
واکردن مخففه قدر دیگر یاحرف وحدت
بشیوه باحرف مصاحبت شیوه صنعت
حافظه اضافت لامیه در زدی حکایت
حال ماضی او رایدی دیکدر رقم مقبول
صریحی و بشیوه غیر صریح بد مصرع
ثانی جواب شرط واقعه در مقبول طبع
شاه هنر ور لایه و بیاید در هنر ور
وصف ترکید در هنر سلیجی معناسنه
یعنی اهل هنر دیکدر * محصول بیت *
واکر برغیری کیسه حافظک طرز و طریقه
رقم او رایدی یعنی نظم شعر ایدوب
باز ایدی حاصلی اگر حافظ کی برغیری
کیسه بوبله آبدار روح افزا شعره مالک
اولیدی اهل هنر شاهک طبع و مقبول
کلور دی حافظک شری مقبول کلامی
کبی پادشاهی مقادیر ناسی پاور دیکله
تعریف ایدر (وله ابضا) (روز کار بست که
مازان کران میداری * بند کارانه بوضع
دکران میداری) روز کار بست یاحرف
وحدت که حرف بیان مار ایدار بنک
مفعول اولی و نکران مفعول ثانیه نکران
صفت مشبهه در منتظر معناسنه بند کارانه
میدار بنک مفعول صریحی نه اذات نفی
معناسنه میدار یه مقید در تقدس
نمی داری در ضمه رت وزن و قافیه ایچون
های رسمیه منفصل یازلدی * محصول
بیت * جانانه خط سبب ایدوب پور که
بر زماند که بزی منظر طوئارسن قولر کی
غصیر و وضع و ترتیبه طوئارسن یعنی
عشاق پیدلره اغیاره ایلد ملک التفات

سنگ رقیب بوقدر ظلمه بجان بولوردی بر مضاموم بر کچھ اگر حاکم قبوسنه کا بدی
(مفردات) (کی) بجان (بانی) بولوردی (رقیب) م (تو) سن (چندین) بوقدر
(بجمل ظلم) م (یا) وحدتہ (ار) اگر (شی) بر کچھ (بدر داور) حاکم قبوسنه (آمری)
کا بدی (معنی اشارتی) ای کوکل وای سالک عہد از لدہ بجانا سکا بوقدر
احسان ایدن حضرت الالہدن امیدی کہہ ور رقیب اولان اعدال دن خوف ایتمہ
ہمان درگاہ حقن برآن جدا اولہ سنگ رقیب اولان نفس و شیطان بوقدر ظلمہ
بجان بجمل بولوردی بر مضاموم بر کچھ صدق و اخلاص لہ اول حاکم مطلق قبوسنہ
نضرع و نیاز ایلہ کا بدی

طریق عشقه سلوک الباقین خاملر عشق قدری نه یلورلر بدریادل و راهی باشه
بشمش بر بهوان ایسته (مفردات) (خامل) (ره زفند) یول کتمش (چهداشند)
یلورلر (قدر عشق) م (دریادل) ردکن کوکلو (بجوری) ایسته (دلبری)
بهوان (سرآمدی) باشه گلش (معنای اشارتی) طریق عشقه سلوک ایتموب تضرع
نیازلر ایلد لذت مناجات طاعتیان خاملر من لم یبق اهدر (سر نجه عشق قدر فی بیان
تعاو نواعلی البر والنقوی) سر نجه سن بر لاله تحمل اید یچی دریادل و راه
شعده اعمال شافه لرله و آنش فقره صبر الیه سلوک کنی باشه جبقار مش بر بهوان الیه کور

کر رغبر شاعر حافظک شیوہ سہلہ رقم اور دی ہنر پرور بادشاہک طبع نہ مقبول کلوردی
مفر دات (دور) واکر (دیکری) رغبر (با) ملا بہ (شیوہ) جلوہ (حافظ) م (زدی)
ریدی (رقم) م (مقبول طبع شاہ) م (عز پرور) معرفت بسلیجی (آمدی) کلوردی
معنای اشارتی (لجہ ہۃ تورات المشہدۃ) سرنجد حافظک سعی و مجاہدہ سی آناری
ردات الہیہ المظہور بالین نظم حکمت آمیزی کبی رغبری شاعر رقم اور یدی اول دخی
حافظک شعری کبی شاہ حقیقتک در کاغذہ مقبول اولوردی

مژد روزگار بست که ما را انکران میداری * بند کا زانه بوضع دکران میداری

کوشه چشم رضایی بنت یازند * این چنین عزت صاحب نظران میداری *

واعتباری این رسن خواجه جانانسه تعریض طریقیه بهر که مقادیر نامی بتلخیص بکشد اغباری بارآورده ترجیح بدرسن (کوشه چشم رضایی بنت باز نشد * اینچنین عزت صاحب نظران میداری) کوشه چشم رضایه و بیایه در باحرف تنکیر بنت باحرف صله مصرع ثانی معنای استغفار می نمیشد * محمول بیت * سنک رضناک چشمی کوشد سی بکاآچلدی یعنی بکارضا کوزله باقرک صاحب نظر عاشقک عزتی بویه می طوئارسن یعنی اهل نظر عاشقانه بویه می التفات بدرسن رضایی یاسنی حرف نسبت طوئوب معنای مصرعی سنک رضایه منسوب کوزک کوشد سی بکاآچلدی دین بیکد معاشقه عین رضایه بقممش

(نه کل ازداع غت رست نه بلبل درباغ * همه راجا مدد در ان نعره زنان مباری) درباغ گاه و بلبله میدد در جاهه در وصف ترکیبدر در بیدنن والفو نون ادات مبالغه در جامه برتغان یسینی باسنی پاره لیچی نعره زده در وصف ترکیبدر والفو نون ادات مبالغه در نعره اورغان معنائنه * محصول بیت * الف و نشر مرتب طریقله پیورسنتک غنک داغدن باغده نه کل خلاص بولدی ونه بلبل بلکه - بنی جامه دران نعره زنان طوتارسن

سنتك بكار و رضاك چشمك كوشه سي آچلدي صاحب نظرله عرتي بويله ي طونارسن
مفردات) (كوشه) م (چشم) م (رضا) م (يا) و حديثه (بن) بكا (ت) سنتك
باز) اچق (نشد) اولدور (اين چين) بويله ي (عزت صاحب نظران) م (ميداري)
و تارسن (معني اشارتي) اي محبوب رحيم عشاقك ازاده نصيبي كر چن در د و بلاد
رد را و يلا كه و قضا كه راضيه ليكن سنتك بشدن راضي اولديغكه بنده بر اثر ظاهر
ولدي نظري دامن تد اولان صاحب نظرله عرتي بويله ي طونارسن كرم و عنايت
بيوروب بزي شوق افاكله و انوار جلاله مولي بيورارسن

ہذا داغ غمخیزانہ کہ کل تہ بلبل قورتلدی جبہ سی جامہ برتبی نمرہ اور بیچی
و تارس (مفردات) (نہ) نفی (کل) م (از) م (داغ غم) م (ت) س (ت) (رست)
و رتلدی (نہ) نفی (بلبل) م (در) فی (باغ) م (ہمہ را) جبہ سی (جامہ درار) لباس
نیچی (نمرہ زر) نمرہ اور بیچی (میداری) طو تارس (معنائ اشارتی) یو باغ عالمہ
عارف باقہ و تم عاشق الی اللہ جبہ سی س (داغ آتش عشق) غمخیزانہ و درد و المند
و زلش یو قدر کہ ہری بر حال اوزرہ و ہری مرتبہ سنجہ بدر لو خوف اللہ
بزر بملدرد بین خوف و الرجاء لہذا فی محبوب سن جبہ سی خوفند باشتیافتند
جامہ سن برتبی و در کاہکدہ فریاد و فغان اید بیچی طو تارس

لیک کہ ساعدی اور تیدسن جو تکہ سن حسادن اوتری رھنزک کوکلی قائنہ
طونارسن (مفردات) (ساعد) پلاک (آن) اول (بہ) بک (نپوشی) اور تیدسن
چو (چونکہ) (نو) سن (از) من (بهرنگار) حسادن اوتری (دست) آل (در) فی
خون دل کوکلی قائی (ہر) طلو (ھزان) معرفتاور (میداری) طونارسن (منہای
شارتی) (قاب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحان) الخ حدیثی سرنبجہ چونکہ کر مکا
ی محبوب عاشقین وعارفین تکہ متصف بصفات اللہ اولیٰ الہی ایچون خوف وشوق فقلہ
رخون اولمش قابلہی دست قدر تکہ جانب عزتکہ تغلیب ایدرسن (بامقاب القابوب
بت قلبی علی دینک) حدیث شریفی سرنبجہ قلبمزی کر مکا دینک اوزرہ
ثابت اولہ سن

آخر سن تجربه بابا یسین ای کوکل نه سبیدن بو بسرلردن مهر و وفا میدنی طوئارسن
(مفردات) (در بابا تجربه) م (آخر) م (تویی) سنن (ای دل) ای کوکل (ز جدر و)
نه یوزدن (طبع) م (مهر) محبت (وفا) م (زین بسرا) بو او غلاردن (میسداری)
طوئارسن (معنای اشارتی) ای کوکل جوق جوق تجربه ابدلک و یابدلک که سکا حضرت
اللهدن غیر بدن فایده بوق و (کل من علیها فان) در نه یوزدن ونه سبیدن بو بی بقا

مهر، مصداق مفعولند، اضافی، صدر پسرانند، مراد دلبر اندر، محصول بیت، ای کوکل تجربه بیایستی من این نه وجه بدن و نه چهندن بو پسر لردن، مهر و وفا، امیدین طوئارسن یعنی من مجرب عالم ایکن نه، همچون بویی وفادار لردن وفاداری امیدینی طوئارسن

(کبسه سیم وزرت بالذی اید پرداخت * زن طعمه ها که نواز سیم بران میداری) کبسه سیم لایحه پرداخت بونده پرداخت معناه: در زیر افعال مضارع معنی: مقدار در خیال فاعل یعنی: و شائق معنای: سیم بران تقدیری دایران سیم براندر * محصول بیت * کبسه سیم وزری پاک بوشائق کرکس بوطمه لردن که سن سیم بران لردن طوئار سن یعنی: سیم بران لردن و صلیحون بقیه و التوئکی او بشتاق کرکس حاصلی دایر لردن و صائل طمع ایدرسک ماه ملکک بولرینه بذل ایلک

کر کسن (دل و دین رفت ولی راست نیارم
گفتی * که من سوخته در آتو بران میداری)
راست بودند طوغری و کرچک معنانه در
نیارم فعل افی مستقبل متکلم واحد قادر
دکام دیکر روز را بار االسع قدرت معنانه که
حرف بیان آن اسم اشارت در دل و دین رفته
* محصول بیت * دل و دین جانانک عشقند
آندی یعنی تاف او ای اما کرچک سوبلکه
قادر دکام ز بران سوخته دلی سن اول بی دل
و دین اوزره طو تار سن یعنی اگر چه که دل
و دین عشق جانانه صرف اولدی اما کرچک
دیه مزم که بن سوخته دلی سن اول بی دل
و دینک اوزره طو تار سن یعنی بی دل
و دین یلند که بوسه افتا ایلزم حاصلی
شکایت قادر دکام مصراع ثانی که معنایی
که بن کوکلی یا نمشی سن اکا طو تار سن دین
و که بن سوخته دلی سن آنک اوزر رفته طو تار سر
دین معنای پسته واصل اولد قلر ندن
ایهام ایلشله (کرچه رندی و خرابی کند
ماست همه * عاشق گفت که تو بنده بران
میداری) رندی یخ را بی یازی حرف مصدر
درلر * محصول بیت * کرچه رندک و خرابی
بزم کنا هم در جیه بر عاشق جانانه
دیدیکه عاشق بنده بی رندک و خرابی اوزره
سن طو تار سن یعنی عاشق هجرانه تحمل
ایده مدیکندن کاه باده و کاه بر غیر کیفیت
دو سر بس رند و خراب ایلان عاشق معشوق
فرا قیدر (آی که در داق ملع طللی ذوق
حضور * چشم سری عجب از بخیر ان
میداری) داق ملع دلق مرقع کبی نیجه دور او
پاره دن دیکامش خرقه به درلر طللی فعل
مضارع مفرد مخاطب طلب ایلرسن دیکر
ذوق حضور تقدیری ذوق حضور قاب
وصه ای باطن دیکر چشم سری لامیه
و با حرف وحدت چشم امید معنانه در
عجب سره صفتدر * محصول بیت * ای
اول کسه که داق ملع صاحبند ذوق
حضور باطن طلب ایلرسن بر سر عجب امید بی بیخ
جانان اولر پس ذوق حضور باطنه فنده مالک او

(نرکس باغ نظر چون توی ای چشم و چراغ * سرچرا بامن دلخسته کران میداری) نرکس باغ نظر لایمه و بیتید در توی باغ
خطب توی تا کبید ایدر چشم و چراغ عطف تفسیری سرمه غول اول سر بخیر مبدارینک و کران نایمی و بامن غیر صریحی
و با حرف صله دلخسته وصف ترکیبی افسانمندندر * محصول بیت * نظر باغ نرکسی چونکه سن سن ای چشم و چراغ نه ایچون
بن دلخسته به آغ باغ لایق کو مستروب

استغنا و بکریا درسز یعنی چونکه ترکس کبی
باغ نظرک منظوری سن نیجون انفسات
ایدوب ن دلخسته به عین عسائته نظر
الترسن (ناعبا بر کل و بلبل ورق حسن
توخواند * همه را شفته حال و نکران
میداری) تابندای غایت ایچوند زمانده
هذکبی عریده بر حرف صله ورق حسن نو
بیایه و لامیه در ورق خواندک مفعول
صریحی و رکلی غم صریحی شفته
و آشفته بر مینایه در بونک کبی برلدر بریشان
معناشده در و کله مصر و قدر و کران بابله
* محصول بیت * اول و فندنبیری که صبا کل
و بلبله سنک حسنک و زقنی اوقودی یعنی
آئینه سنک کوز لکک عرض ابدی
جمله سنی بریشان حال و منتظر طواریسن
یعنی کل حسنک شوقسن بریشان حال
و بلبل باغه قدمه که منتظر در (کوهر جام
جهان کان جهانی در کست * توغناز کل
کوزه کران میداری) جهانی یایی
حرف وحدت کل کوزه کران لامیه در
کوزه کران ایچدر * محصول بیت * جام
جک اصلی و جوهری بر غیر جهانک
معناشده در سن ایسه اول جوهری
بردا فحیلر باخفندن معنی ایدرسن بوبیت
دایق ملع میشد فصره بازاق کرک ایدی
لیکن شارح لمره تابع اولوب یونده بازاق
اگرچه که یونجه مناسبتی بوقدر (مکذران
رو ز سلامت بسلامت حافظ * چد توقع
ز جهان کذران میداری) مکذران فعل
یعنی مختصط کذراته بدندن کچورمه
دبکر روز سلامت لامیه و مکذرانک
مفعول صریحی و بسلامت غیر صریحی
حافظ منادی توقع فعل یابندن مصدر در
امید معناشده کذران صفت مشبهه در
کچکن معناشده * محصول بیت * ای حافظ
سلامت کوئی ملائله کچورمه یعنی
دول الامور فلکدن و جهاندن نه اطف
ایک حاصلی سلامته بکنمکه قیود دنیان

(وله ایضا) (رفتم بیاغ صبحی تاچنم کلی * آمد بکوش ناکه ام آواز بللی) صبحی یا حرف وحدت و تا حرف تعلیل چنم

۵۸۶

سر بعد از زوال اولان دنیان نه امید طو تارسن کنند و کی عالی همت ایدوب همان مرقد الله کشته سعی ابله سن

وله ایضا

رفتم بیاغ صبحی تاچنم کلی * آمد بکوش ناکه ام آواز بللی

بر صبحا وقتی باغی کتدم تا که بر کل درم ناکه بنم قولاغنه بر بلبل آوازی کلدی (مفردات) (رفتم) (بیساغ) (باغ) (صبحی) (بر صبحا) (وقتی) (چنم) دیو شرم ضرورت وزن ایچون یا حذف اولندی (کلی) (بر کل) (آمد) (کلدی) (بکوش) (قولاغنه) (ناکه) (اکسزین) (م) (بنم) (آواز بلبل) (م) (یا) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (بر صبحا) (وقتی) (مراقبه) (باغ) (عشق) (کتدم) (تا که) (اول) (محبوب) (حقیقتیک) (روایح) (مسکین) (ذاتی) (سندن) (وکل) (جالی) (مشهد) (سندن) (دماغ) (جانه) (بر راجحه) (لطیفه) (اله) (کترم) (ناکه) (بنم) (کوش) (هوشند) (بر بلبل) (مانندی) (عاشق) (نالانک) (آوازی) (و فریاد) (و فغانی) (کلدی)

مسکین چومن بهشک کلی کشته مبتلا * و اندر چنم فکند ز فریاد غغلی

مسکین بلبل بخلیج رکک عشقه مبتلا اولمش و باغده فریاددن بر غغل بر افش (مفردات) (مسکین) (م) (چومن) (بخلیج) (با) (لله) (لا لایس) (عشق) (کل) (م) (کشته) (اولمش) (مبتلا) (م) (و اندر چنم) (دخی) (باغده) (فکند) (بر افش) (ز فریاد) (فریاددن) (غغلی) (بر صدا) (و بر صوت شدید) (معنای اشارتی) (اول) (عاشق) (بلبل) (بخلیج) (رکک) (عشق) (مبتلا) (اولمش) (اول باغ و وحدتیه) (معنای اشارتی) (اوسکت) (هلاک) (سر نیجه) (مقتضای) (عشق) (آروزی) (وصلت) (محبوب) (ایچون) (مسکین) (بچاره) (فریاد و فغاندن) (بر غغل) (و بر غوغا) (بر افش)

میکشتم اندران چنم و باغ دمدم * میگردم اندران کل و بلبل ناملی

اول چنم و باغده متصل دوندم و سیر ایدم اول کل و بلبلده بر نامل ایدم (مفردات) (میکشتم) (دوندم) (اندران) (آند) (چنم) (باغ) (م) (دمدم) (م) (میگردم) (اندران) (آند) (کل) (م) (بلبل) (م) (نامل) (تفکر) (یا) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (اول) (عشق) (الهی) (ازلی) (ولم یزل) (اولان) (باغ) (و باغچه) (سند) (بر عرد و ندن) (درد) (عشق) (سیران) (ایدم) (حق) (سجانه) (و تعالی) (اول کل و بلبل) (عجانه) (کونا) (اسرار) (وضع) (ایادی) (دیو) (نامل) (ایدم)

کل بار خار کشتد و بلبل قرین عشق * این را تغیری نه و آن را تبدلی

کل خار بار اولمش و بلبل عشقه قرین اولمش بو که بر تغیر یوق واکه بر تبدل یوق (مفردات) (کل) (بار خار) (کل) (دیکنه) (مقارن) (کشته) (اولمش) (بلبل) (م) (قرین) (عشق) (م) (این را) (بو که) (تغیر) (م) (یا) (وحدتیه) (نه) (نی) (آن را) (اکه) (تبدل) (م) (یا) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (کورد) (مکه) (اوباغ) (وحدتیه) (محبوب) (و یحیونه) (آیت) (کریمه) (سرنیجه) (عاشق) (و معشوق) (و عشق) (غیری) (رشی) (بو قدر) (که) (کل شی) (هلاک) (الا وجهه) (در لکن) (کل) (معشوق) (اطراقی) (خار) (بلا) (و محدود) (اول خار) (بلا) (و نیش) (محنه) (داغ) (نیشان) (و تحمل) (ایمان) (معشوقه) (واصل) (اوله من) (انکیچون) (عاشق) (بچاره) (دام) (فریاد)

و فغان

اصلانده چنم در ضرورت وزن ایچون

یا حذف اولندی کلی یا حرف وحدت و تا حرف تعلیل چنم

و تا حرف ناکه میم معناده کوشه معنادر بللی یا حرف وحدت * محصول بیت * بر صبحا وقتنه باغده واردم تا که کل دیو شرم ناکا. قولاغنه بر بلبل آوازی کلدی و بیت مابعدی بیت مر هوند (مسکین) (چومن) (بهشک) (کلی) (کشته) (مبتلا) (و اندر چنم) (فکند) (ز فریاد) (غغلی) (غغلی) (یا حرف) (تکبیر) (محصول) (بیت) (مسکین) (بلبل) (بنم) (کبی) (رکک) (عشق) (مبتلا) (اولمش) (دخی) (چنه) (فریاد) (و فغاندن) (غغل) (بر افش) (یعنی) (کستان) (فریاد) (و فغانده) (طو ایدم) (م) (میکشتم) (اندران) (چنم) (باغ) (دمدم) (م) (میگردم) (اندران) (کل) (و بلبل) (ناملی) (محصول) (بیت) (چکر نیوب) (طو ایدم) (اول باغ) (کشته) (چنده) (دام) (کل) (و بلبل) (مانند) (ظفر ایدوب) (ملاحظه) (ایدم) (یعنی) (کل) (و بلبل) (احوانه) (نامل) (ایدم) (و حال) (یعنی) (فکر ایدم) (بیت) (معنای اشارتی) (ایات) (سابقه) (به) (مصرف) (و فغاندن) (کل) (بار خار) (کشته) (و بلبل) (قرین) (عشق) *

این را تغیری نه و آن را تبدلی (کل) (مبتدا) (بار خار) (اسم) (فاعل) (مفعول) (اضافه) (فیدر) (و کشته) (بله) (خبر) (مبتدا) (و او حرف) (عطف) (و بلبل) (مبتدا) (به) (معطوف) (و قرین) (خار) (خبره) (تقدیری) (بلبل) (قرین) (خار) (کشته) (در این) (اشا) (رتدر) (بلبله) (و آن) (کاه) (اف) (و فغاندن) (غیر) (مرتب) (طریق) (له) (محصول) (بیت) (کل) (و بلبل) (حاله) (نامل) (بدنجه) (کورد) (کل) (دیکنه) (و بلبل) (عشق) (قرین) (اولمش) (یعنی) (کل) (خار) (مصاحبه) (و بلبل) (عشق) (در دینه) (مبتلا) (اولمش) (نه) (بلبل) (تغیری) (کاه) (تبدل) (وار) (حاصلی) (دنیا) (ک) (اولدن) (آخرین) (قدر) (هر فصل) (بهاره) (کل) (بر صورت) (جلو) (ایدر) (و بلبل) (بر شکله) (نغمه) (سرادر) (یعنی) (ایکیتی) (بله) (رحال) (و بر نوال) (اوزره) (کوب) (کیدر) (بیت) (ده) (مابقه) (مصرف) (و فغاندن)

محصول بیت * بر صبحا وقتنه باغده واردم تا که کل دیو شرم ناکا. قولاغنه بر بلبل آوازی کلدی و بیت مابعدی بیت مر هوند (مسکین) (چومن) (بهشک) (کلی) (کشته) (مبتلا) (و اندر چنم) (فکند) (ز فریاد) (غغلی) (غغلی) (یا حرف) (تکبیر) (محصول) (بیت) (مسکین) (بلبل) (بنم) (کبی) (رکک) (عشق) (مبتلا) (اولمش) (دخی) (چنه) (فریاد) (و فغاندن) (غغل) (بر افش) (یعنی) (کستان) (فریاد) (و فغانده) (طو ایدم) (م) (میکشتم) (اندران) (چنم) (باغ) (دمدم) (م) (میگردم) (اندران) (کل) (و بلبل) (ناملی) (محصول) (بیت) (چکر نیوب) (طو ایدم) (اول باغ) (کشته) (چنده) (دام) (کل) (و بلبل) (مانند) (ظفر ایدوب) (ملاحظه) (ایدم) (یعنی) (کل) (و بلبل) (احوانه) (نامل) (ایدم) (و حال) (یعنی) (فکر ایدم) (بیت) (معنای اشارتی) (ایات) (سابقه) (به) (مصرف) (و فغاندن) (کل) (بار خار) (کشته) (و بلبل) (قرین) (عشق) *

این را تغیری نه و آن را تبدلی (کل) (مبتدا) (بار خار) (اسم) (فاعل) (مفعول) (اضافه) (فیدر) (و کشته) (بله) (خبر) (مبتدا) (و او حرف) (عطف) (و بلبل) (مبتدا) (به) (معطوف) (و قرین) (خار) (خبره) (تقدیری) (بلبل) (قرین) (خار) (کشته) (در این) (اشا) (رتدر) (بلبله) (و آن) (کاه) (اف) (و فغاندن) (غیر) (مرتب) (طریق) (له) (محصول) (بیت) (کل) (و بلبل) (حاله) (نامل) (بدنجه) (کورد) (کل) (دیکنه) (و بلبل) (عشق) (قرین) (اولمش) (یعنی) (کل) (خار) (مصاحبه) (و بلبل) (عشق) (در دینه) (مبتلا) (اولمش) (نه) (بلبل) (تغیری) (کاه) (تبدل) (وار) (حاصلی) (دنیا) (ک) (اولدن) (آخرین) (قدر) (هر فصل) (بهاره) (کل) (بر صورت) (جلو) (ایدر) (و بلبل) (بر شکله) (نغمه) (سرادر) (یعنی) (ایکیتی) (بله) (رحال) (و بر نوال) (اوزره) (کوب) (کیدر) (بیت) (ده) (مابقه) (مصرف) (و فغاندن)

بیت ده مابقه مصرف و فغاندن

۵۸۷

و فغانه عشقه قرین اولمش در تقدیر ازادن بو آه قدر نه بو کاه تغیر و آنه اکا تبدل و آنرا آن کاکان در

چون کرد در دلم اثر آواز عنایب * کشتم چنانکه هیچ ندانم تحملی

چونکه عنایب آوازی فغانه اثر ابلدی ایچون اولد مکه هیچ بر تحمل قالدی (مفردات) (چون) (چونکه) (کرد) (ايلدی) (دردلم) (کوله) (اثر) (م) (آواز) (م) (عنایب) (بلبل) (کشتم) (اولدم) (چسانکه) (ایچون) (که) (نساند) (قالدی) (م) (بکا) (تحمل) (م) (یا) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (آتش) (عشق) (چکر) (سوز) (و نالان) (و کرین) (عنایب) (عاشق) (بکل) (مرحت) (اولد) (فغاندن) (آتش) (بانی) (آوازی) (فغانه) (اثر) (ايلدی) (بندخی) (ایچون) (بندم) (که) (هیچ) (بر تحمل) (قالدی)

بس کل شکفته می شودان باغ راوی * کس بی بلای خار نیجده است از وکلای

بو باغ جوق کلی اچاش اوارور لکن بر کیمه بلای خار سزاندن بر کل درم شد (مفردات) (بس) (جوق) (کل) (م) (شکفته) (اچاش) (می شود) (اوارور) (این) (بر) (باغ) (یا) (باغ) (وکل) (نکل) (کسی) (بر کیمه) (بی) (بلا) (بلا) (سزاندن) (خار) (دیکن) (نیجده) (است) (درم شد) (زرد) (تدن) (کلی) (رکل) (معنای اشارتی) (بو باغ) (عشق) (چون) (اسرار) (وحدتیه) (کلی) (وارد) (لکن) (بو آه) (اولان) (خار) (بلا) (و محدود) (محماسز) (بر کیمه) (بر کل) (و رلذت) (بوی) (رحان) (درم شد) (و دماغ) (جانه) (بر راجحه) (لطیفه) (ایر شد)

حافظ مدار امید فرح زین مدار کون * دارد هزار عیب و ندارد تفضلی

ای حافظه عکس دوتن جهاندن فرح امیدن طومعه هزار عیب طو تار و برهنر و فضل طومع (مفردات) (حافظه) (م) (مدار) (طومعه) (امید فرح) (م) (زین) (بوندن) (مدار) (دوتن) (کون) (فک) (دارد) (طو تار) (هزار) (عیب) (م) (ندارد) (طومع) (تفضل) (فضل) (و معرفت) (یا) (وحدتیه) (معنای اشارتی) (ای حافظه) (لرا حقه فی الدنيا) (سرنیجه) (بوم) (کوس) (و محسوس) (بی بقا) (دنیا) (ای حافظه) (عشق) (الهی) (دین) (غیر) (فرح) (امیدی) (بو قدر) (که) (بودن) (واهل) (دنیا) (کلا) (بدر) (و معلوم) (دخی) (صد هزار) (عیب) (بله) (محبوب) (و مر) (دودر) (مانند) (و جاعنده) (واهل) (دنیا) (بفضل) (و عنایله) (جناح) (بهوضه) (قدر) (بر قدری) (بو قدر)

وله ایضا

زین خوش رقم بر کل رخسار میکشی * خط بر صحنه بل و کلار میکشی

بو اطفاف رقم زین رخسار اوزره چکر سن کل و کلزار صحنه سی اوزره خط چکر سن (مفردات) (زین) (بوندن) (خوش) (م) (رقم) (م) (ر) (علی) (کل) (م) (رخسار) (بکافی) (میکشی) (چکر سن) (خط) (م) (ر) (علی) (صحنه) (م) (کل) (م) (کلزار) (م) (میکشی) (چکر سن) (معنای اشارتی) (ای صانع) (لم یزل) (محبوب) (صور) (بارک) (کل) (کبی) (اطفاف) (و دلکش) (عنازی) (اوزره) (اول) (خوش) (رقم) (دلر) (بی) (چکر سن) (و عشقانی) (سر کردن) (ایدر سن) (لا محبوس) (الاله) (سرنی) (اظه) (سار) (ایچون) (کل) (کلزار) (کبی) (صحنه)

یعنی بو را یکی انرا احتیاج یوق حاصلی رخسار خط شک افشانه بونری نسخ ایلدی میکشی فغانی چنانکه اسناد ابلک ادعای بقیله در

(چون کرد در دلم اثر آواز عنایب * کشتم چنانکه هیچ ندانم تحملی) معنای چنانکه هیچ ندانم تحملی معنی جهتدن تحمله معنی در و یا حرف تکبیر * محصول بیت * چونکه کوکله عنایب آوازی اثر ایلدی ایچون اولد مکه هیچ تحمل قالدی یعنی بلبل آوازی بی شفته

حال ابلدی شو به که تاب و توانم قالدی

(بس کل شکفته می شودان باغ راوی * کس بی بلای خار نیجده است از وکلای)

محصول بیت * بو باغ عالم کلی جوق

آجی سر در اما هیچ کیمه بلای خار سزاندن بر کل درم شد (مفردات) (بس) (جوق) (کل) (م) (شکفته) (اچاش) (می شود) (اوارور) (این) (بر) (باغ) (یا) (باغ) (وکل) (نکل) (کسی) (بر کیمه) (بی) (بلا) (بلا) (سزاندن) (خار) (دیکن) (نیجده) (است) (درم شد) (زرد) (تدن) (کلی) (رکل) (معنای اشارتی) (بو باغ) (عشق) (چون) (اسرار) (وحدتیه) (کلی) (وارد) (لکن) (بو آه) (اولان) (خار) (بلا) (و محدود) (محماسز) (بر کیمه) (بر کل) (و رلذت) (بوی) (رحان) (درم شد) (و دماغ) (جانه) (بر راجحه) (لطیفه) (ایر شد)

اسم مکان و مصدر می اواند قابل در

کوندن مراد فیکدر تفضل بوند اطفاف

واحدان معنای سزاندن * محصول بیت *

ای حافظه یوق چرخ در و نون فرح و فرج

ایچون طومعه یعنی فکند شاد بلی و شادک

ایچون طومعه زین یک عیب وار و برهنر

و اطفاف و احسانی یوق حاصلی یک درد

و یک بلای وار و بر در مان و بر دواسی

یوق (وله ایضا) (زین خوش رقم) (بر کل)

رخسار میکشی * خط بر صحنه بل و کلزار

میکشی (زین) (اصلانده) (از این) (ایدی) (تغییر)

ایچون زین دندیلر بوند مقام قالدی

واقعه در خوش ابو دیکندر رقم بازیدر

بوند خط جاندن کنایه در که حرف

رابطه صفت بر کل رخسار میکشی فغانه

متعلقه زین خوش رقمه خط بوند

شول کشیده در که مهب و خطا اوزره

چکر ل میکشی فغانه مفعول صریحیدر

و بر صحنه غریب صریحی کاه اضافت

پایه در و کلزار کله معطوف * محصول

بیت * چنانکه خطاب ایدوب بیور که

بو کوزل رقم از و نری که رخسار کلی

اوزره چکر سن یعنی کل کبی رخسار اوزره

نفسه کبی خط اظهار ایلدی که نکل و کلزار

صحنه من خط بطلان چکر سن

یعنی بو را یکی انرا احتیاج یوق حاصلی رخسار خط شک افشانه بونری نسخ ایلدی میکشی فغانی چنانکه اسناد ابلک ادعای بقیله در

(اشك حرم نشین نهائخانه مرا * زان سوی هفت پرده باز می کشی * اشك حرم نشین نهائخانه مرا * اضافت قری بیانیه و لامیه در حرم نشین وصف ترکیب در حرمه * و نور بجای دیگر نهائخانه مجزئه در لری یعنی آنچه و التون و غیر نشنه یعنی معتبر اولان اسباب قود قلمی بره در لری عربچه کالخدع در لری اسم آلت و زنی او زو * زان سوی هفت پرده اضافتی لامیه در یدی پردنك اوتنه جان بنشن و اوتنه بانشدن دیمکرم * معلوم اوله که سابقا ذکر اولمشیدی که کوزده یدی طبقه و اوج صو و ارس پرده بیوردینی اول طبقه لره اشارت بریه زابا حرف صله بازاره * هود * محصول بیت * بنم نهائخانه مک حرم نشینی اولان اشکمی یعنی یدی کوز پرده لرندن ایچری اولان اشکمی یدی پردنك اوتنه بانشدن بازاره چکر سن

مقدار داسار اوزره برخه اسود چکوب حسن صوري فاني اولدينغن بلدير سن

نیم نهانخانه ک حرم نشینی اشکمی اولیدی پرده جانتیدن بازاره چکر سن (فردات)
(اشک) کوز باشی (حرم نشین) حرمه، اونور بجی (نهانخانه) کبر لوان (مرا)
نیم (زان) آدن (سوی) جانب (هفت) بدی (پرده) م (یا) لالایسه
(بازار) م (دیگشی) چکر سن (معنای اشارتی) بار نه عجب سنک حسن وچالاک
آرزوسله نیم حرم ایچنده خلوتخانه زده دو کدی کم کوز باشلرینی کوز بیک بدی
طبقه سندن دائم نهر جاری. ایدوب بازاره چکر سن ودر و نمده بخنی اولان عشق
و بجی شاهد عدل اولان دمو ع عینم سیلان ایدرم. ککه خلق عالمه افشا
واعلان ایدرسن

انصبا کی بجایگی زلف راحہ سیلہ ہر دم زنجیر قیدیلہ ایشہ چکر سن (مفردات)
 کابل رو) سریم المئی وچا پٹ معناسدن عبارتہ را (با) وحدتیہ (چو) مثل
 باد صبارا) م (بیوی زلف) زلف راحہ سیلہ (ہر دم) م (با) للملابسہ (قید) م
 اسلہ) زنجیر (درکار) ایشہ (میکشی) چکر سن (معنا اشارتی) ای رحیم رب
 من کر مکدن توفیق وھایت یار اید بک قولک (وسا وعو الی مغفرۃ من ربکم
 جنتہ) الخ آیت کریمہ سی سرنجہ اسما وصف، اتک روضہ عطر کاھندن دماغ
 جانتہ راحہ لذت دوسا نیت بخش ایتکلہ ہر نفس زنجیر محبت قیدیلہ آتی اعمال
 صالحہ لڑہ سعی ایلہ عشق و عرفۃ اللہ ایشہ چکر سن

مهرم اول فرمزی ابك و مست چشمت ياديله خاوندن بنى مبروشك خانه سنه چكر من
(مفردات) (هردم) هرفنس (با) لاله لابه (ياد) ذكر (آن) اول (اب ميكون)
مراب رنكلى طوداقى (چشم مست) سرخوش كوز (از) من (خلوت) م (م)
بنى (با) لاله لابه (خانه) م (خوار) شراب صديجى (ميكنى) چكر من (معناى
شارقى) هرفنس كرمكه بزم البسته اولان انت خطاب و نظر رجعت و عنبايه
ظهور شده اولقى اينچون بنى خود بخود انه ايتديكم خاوندن عشق و معرفت الله بخش
ايتديجى شيخ كا لك خانه سنه ادنكسوزينه چكر من

ملك حنت باشك نرم فزاكن باشغنش اولسى لايقدن آندن اكر سن بو بوكلت زحمتى
 كر يك (مفردات) (كفتى) ديدك (مترق) سناك باشك (بسه) باغوا (فواك)
 كى (ما) بز (سزد) لايق (سهلست) آندرتو (سن (زحمت)م) (اين) بو (باز) بوك
 بيشكى (چكر سن (معناى اشارتى) (ونبش اليه تبيل) آيت كر يمه سى مرنجه يارب
 ن بيورد ككه باشكى و جانكى بشرا مشه بم مجيم بولنده فدا اليه و دل دردمندى

من یعنی انشد، اکاشوق و ررمن که آنک سیبیه چاک اولور دین بیتک معنا سنده
 و یرمکن حاصل معنی بودر که طاعته شوق و سرعنی اولیانه اسرار کله شوق
 اسرار بیندن بخبر ایش (هر دم بیاد آن آب میگون و چشم مست * از خلوتی بخانه خیار
 و یامیه و یابیه در چشم مست یابیه و بخانه خیار با حرف صله و اضافت لایمه در
 خانه بی * محصول بیت * هر دم و هر ساعت اول مست چشمک و اول آب میگونک
 و ورنکه، و نولر شرابه یکن دیگه کون بی اختیار مخسانه به مائل اولور به بیتک ۲

یعنی اشکمى اظهار ایدرسن حاصلی بنی

آشکاره ایدرسک مصرع نایذک معناسی
اول بدی پرد جانبدن باره چکر سن
دینتر سوظن ابشدر (کاهل روی چو باد
صبارا بیوی زاف • هر دم بقید و سلسله
رکار میکنی) کاهل کاف عربله وقع • ایله
بجم بر مصلحتده جست و چاک اولمیدر
لوا معناسد کاهل رووصف ترکیدر سست
ووریشلی معناسه و باحرف وحدت چو
نات تشبیه یاد صبا بیانیدر آدات مفول
بیوی زاف باحرف سبب واضافت لایمیدر

وفا عیبه درلر و سلسله رنجیزه بعض
سخنه قدسسه اضافنه واقع اولش
تقریه قید باغ معنایه اولور قدسسه
حرف مصاحب درکار در حرف صله
محصولیت * باد صبا کبی سست یوریش اولری
روز افصاب له هر ساعت قدسسه ایله
ایاقاید سلسله ایله ایله چکر سن ایشدن مراد
سیدر و سلسله ایله ایله چکر سن مراد
سه آهسته آهسته سیدر ز برامتید و مقرر
لال حرکت آهسته آهسته ایدر باد صبا نك
تقیف آهسته سنی الی وایغی بلکد بونید
قد اولان کیمه نك حرکت قید ایش
براصبا آهسته آهسته معرف و موصوف
کیم شاعر ورور * مع راع * صبا با بخش
لوب هر دم اسر آهسته آهسته * وخواجد
بیانی ضعیف اسد کچون بیاره تشبیه
ش نده کیم دال حرفده یوروش * بیت *
ضعیفم ازان میکشد بلرف چن * که
نظمی له بیاری * صبا ایدر * مجروح بدت
ناسنی لفظ کامل روی وصف ترکیبدر
باد صبا کبی کامل کیدیمی مراد تفسیر
تقیض استر ایله باد صبا کبی چابکی دیگر
نك کی چابکی زاف فروری ایله هر دم
یوریاغی ایله ایله چکر سن دین اوصاف
ادن یخیز ایش و مجموع بدت معنای
ادوب ایله اوله باد صبا کبی و کامل

کامل زولک ایلس مذکور تقریر دیکھ کر
عزت و برسر کطاعتہ جان و دل دن سعی ابد
(مثنوی) یاد آن اب میگون با حرف سبب و اضافہ
روم بالغہ ابلہ اسم فاعل در شراب صا بیجی یعنی
سینیدلہ مبنی حلو تندن میخانہ بہ چکر من یعنی او

۴ معانده خطاب خدا به در دین خطابی خلافت صرف ایش (کفّی سرتو بسته فقرات ماسرد * مهلت اگر تو زجت این بار می کشی) سرتو بسته فقرات مالا به در زجت این بارده بویله در * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب پیور که سن دید که سنک باشک ای حافظ بزم فقرات کلبی اولغه با بقدر یعنی ترکیزده اولغه مناسبر خواجه پیور که بو معناسهلدر اگر سن بویو کلت زجتی چکر سک یعنی سن بوزجتی اختیار ایدر سک بویله الیه که بن حظایدم بویلمده خطاب خدا به در دین سوز کلبی سهلدر (باچشم و ابروی توجه تمبیردل کنیم * ووزین کمان که

چشم و ابرو کله کله نه تدبیر ایدم * وه زین کان که بر دل بیمار میکشی که
بوکاندن که بن بیاره چکر سن اتی یعنی
چشم و ابرو کدن داد و فریاد که هر دم
دلی هر فترتیر بلا و جفا ایدر س (بازا که
چشم دز رخت دور میکشم * ای تازه کل که
دامن ازیں خار میکشی) باز یونده ادات
ناکیددر و آلف عموده الی فعل امر در
آیدندن کل دیمکدر که حرف بیان
و با حرف تعلیل چشم بد بیانیه و میکش
مفعول اول و دور مفعول ثانی و ز رخت

و ما بعدی جمله معترضه تقدیری بار آ
تازه کل که حرف رابط صفت دامن
میکشند مقبول صریحی و ازین خان
غیر صریحی • محصول بیت • کل که
سنت رخکدن را هنر کوزی ارفاقد را
یعنی عین کمال دکت ایچون سکا بعض
خواص او قوه ای تازه کل که اندک

ای حافظ نغمہ دہر دن کہو نہ طالب ایدرسن شراب نوش ایلرسن و دلدارک طرہ سن
چکر سن (مفردات) (حافظ) (م) (دکر) کہو (چہ) (یطلبی) (نہ) (بستر سن) (از) (م) (نغمہ) (م)
(دہر) (زمانہ) (می) (شراب) (یکشی) (چکر سن) (طرہ) (اولا) (صاحب) (دلدار) (محبوب) (میکشی)
چکر سن (معنای اشارتی) ای حافظ مہن عشیت صاحبی اولان حضرت اللہک
در کاہندہ دایم نیاز مند اول نیچہ برنگ مہادی اولان نغمہ دینیای طالب ایدرسن اگر
شراب عشق الہیہ بی نوش ایدر ایسک حضرت اللہک عون وانصرت ونجایات
صفا شدہ ظہر اولورسن

مثنوی ز دلبرم که رساند نوازش قلبی * بکجاست یک صبا کرهی کند آرمی

دلبرم بدن بکا کیم بر مکتوب ایرش در یک صبا فتنه در اگر بر کرم ایرسد (مفردات (رز
 من (دلبرم) م (که) کیم (رساند) بریش در (نوازش) و خنماق (قلبی) بر فغا (بکجاست)
 فتنه در (یک) رسول (صبا) م (کر) اگر (همی) دائم (کند) ایده (کرمی) م (معنای
 اشارتی) ول محبوب حقیقین کیم بز بر فیض و برا حسن نیجلی کرم ایرش در رفتند در
 اول صبار فز اولان می شد که ز بر کرم ایایه

والفنون اذات تعدیه در کیم ابرش در دیکدر نوازش اسم مصدر در او خدایش معنائیه و قلمه اضافت لامیه در مجازا و با حرف و حد
یک صبا بیانیه و مؤخر مبداء و کجاست مقدم خبر و جمله اسمیه جزا مشروط کرم کند که مفعول و با حرف تنکیر • محصول بیت • دایره •
بکار بقرآن نوازشی کیم ابرش در یعنی بقرآن کتابی حاصلی دلبریدن بکار مکتوبی کیم ایصال ایدر یک صبا فاعله در اگر کرم ایدر سه
یک صبا دلبریدن مکتوب ایصال ایلمکه قادر در اگر کرم ایدر سه حاصلی جانندن بکار قسبیه مکتوبی اول ایصال ایلمکه مالکدر اگر کرم ایدر

(نمی‌کنم کلامی، لیکن ابر رحمت دوست * بکشته‌ار جگر نشکان ندادمی) کلامی با حرف تنکبر و همزه حرف توسل ابر رحمت دوست پیایه
ولایه زدن کشته‌ار اکیناک یعنی تاراج جگر کشنه وصف ترکیبی اقامند در صوسز جگر لی دیتکدر والف ونون ادات ج در نمی
یا حرف وحدت و یا تنکبره محصول پیت * شکایت ایللم اما دوستک ابر رحمتی صوسز جگر لیله کشته‌ار بنه نم و برودی یعنی عشاق
جگر نشنداره التفات ابدوب مرحمت یلیدی بس بنم مقصودم شکایت دکدر عرض حالد که جگر نشند لک بر سید، بنم یو بنده بازی
وحدنه تخصیص ایلله لذوق کلامدن بخیرا یشار (قیاس کردم تدبیر عقل در عشق * چوشنیت که بر بحر میکشورقی) تدبیر عقل
مصدر لک فاعله اضافت در و کرد مک

مفعول اولی و قیاس مفعول ثانیهی و در دره
عشق ظرف مکان ششم کجچه یغان چه
و یا حرف وحدت که حرف رابط صفت
رفعی یا حرف تنکیر • محصول بیت • عشق
بولند، عقل تدبیری قیاس ایدلم رقوطره
چه کبیر که بحر اوزر، رقم چکمهکن
مراد دریا اوزره منتشر اولوب یا بسیدر
حاصلی عشقه نسبت عقل دریا به نسبت
ششم کبیر کردم فعلند نصکره و او ایراد
ایدنر معنای بنده واصل اولامه شلر مصراع
اولک معنای قیاس ایدلم و عقل تدبیر
ایدلم دین و قیاس ایدلم و عقل تدبیری
عشق بولنده دین معناده تدبیر و تصرفی
بوقیامش مصراع ثانی • معنای ریشتم
کبیر که دریا اوزره بر رقم چکر یعنی اصلا
فائده سی بوقدر دین فائده سز سوبلش
(یا که خرفه کن که چه وقف بیکه هاست •
ز مال وقف تبیینی شام من درمی) یا خطاب
عام در که حرف بیان درم دالک کسری
و رانک فحیله افیده در و یا حرف وحدت
• محصول بیت • کل که بنم خرقم اگر چه
که بختله و وفقیدر و وقف ما شمن بنم آمده
بر افچه کورمز سن یعنی اگر چه که خرقم
وقف بیکه لر در و بندخی باده نوشم لیکن
وقف ما نندن بنم آمده بر افچه بولمز سن
حاصلی هر نه عالم وار ایدسه وقف اتمکین
بیمزد بیکدر (چرا بکنی قدش نمی خرد
انکس • که کرد صد شکر افشانی ازنی قلی)
یک یا حرف مقابله فی قد لامیه شکر فاشی
دبیکدر و شین ضمیر که راجعه در ضمیر
قبل الذکر طریق به که که حرف رابط صفت
شکر افشان وصف و کبیر شکر صاچیمچی
دیدکدر و یا حرف مصدر فی قلم لامیه و یا
حرف وحدت • محصول بیت • اول
که بی نیچون بر شکر فامشته صا تون
الزل که قلم فامشندوز بوز شکر افشانلق

(طیب راه نشین درد عشق نشناسد * رو بدست کن ای مرده دل مسیح دمی) طیب رادنشین پیانه یولده او طور میخی طیب یعنی یولرده با سلطان یابوب طبابت ایلین سلطان بازید حریمینک طبیلری کی درد عشق لامبه و نشناسد مقدم مغول بدست کن اله کتور دیمکدر ای حرف ندا مثادی محذوف مرده دل وصف ترکیبی افه ساندندر مسیح دمهده یوله در و با حرف وحدت * محصول بیت * طیب رادنشین عشق دردینی اکلامز پس ای مرده دل وارعباسفلی رجانان اله کتور یعنی اطبادر دشته چاره ابد مرز بلکه اول دردک درمانی

(سزای قدرتوش اهداست حافظ نیت * جز نیازش و دعای صبحمی) - مرالابی معنات - اسمر قدیره اضافت اسم فاعل
مفعول و اضافت در توبه اضافت لایه در شاهنامدی الف حرف تدا در بدست حافظ با حرف و اضافت لایه در نیازش بیانه
و با حرف نیت و با حرف تنکیر و او حرف عطف دعای صبحم اضافتی فی معنات در و با حرف تنکیر * بحصول نیت * ای اهداست
سنگ قدر بتدی که لایق حافظك الله

نستند یو قدر کچھ نیازدن و صباح وفتی
دعاسندن غیری یعنی سکالایق تحفه
وهدیه حافظك الله کچھ لده نیازدر
و کو تذر لده دعادر حاصلی حافظر روز و شب
دعا کو یکدر مصراع ثانیثک معناسنی
کچھ به منسوب اولان نیاز دن و صباح
وقته منسوب اولان دعا دن غیری دین
علم قافیه دن بی بهره ایمش زیرمای وحدت
و تکبر بانه الله جمع و الملق عیوب قافیه دندر
(وله ایضا) (زکوی یاری آید نسیم باد
نوروزی * از بن بادار مدد خواهی چراغ
دل برافروزی) کوی بار لایه نسیم باد
اضافه الخاص الی العام در زیر نسیم بونده
بوی خوش معناسند نوروزی به اضافه
بیانیدر و با حرف نسبت چراغ دل بیتیه
برافروزی بر حرف تا کید افروزی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر بالکند در سن
دیمکدر * محصول بیت * یارک محلاسندن
نوروز به منسوب بادک نسیمی کلورا کر
مدد دیلرسک بویاد دن کوکل چراغنی
بالکند در سن زیر باد آتشی او فلکله
چو غلدر یعنی زیاده ایدر (چو و کل
کر خرده زرداری خارا صرف عشرت
کن * که قار و زا غلطها داد سودای
زرا اندر زی) خرده یا حرف تشکیر خدا را
را حرف تخصیص صرف عشرت
مصدرك مفعولنه اضافه تیدر کی فعل امر
مخاطب الیه دیمکدر که حرف تعلیل قارون
معروف ورا دآت مفعول دادک مفعول اولی
و غلطها ثانیهی وسو دا فاعلی سودای
زرا اندوزی اضافه فتی مصدرک مفعولنه در
زرا اندوز وصف ترکیبدر اندوز بدندن
التون قرانیجی و یا حرف مصدر * محصول
بیت * اکر کل کبی التون خرده سنه مالک
ابک الله ایچون اولسون عشرته صرف
الیه زارفا زونه غلطلر و خطا و وردی

(می دارم چو جان صافی و صوفی میکند عیش * خدا یا هیچ عاقل را مبادا بخت بدروزی) بی با حرف وحدت روزی با اصدیه در رزق و نصیب متناسد * محصول بیت * جان کبی صافی شراب وار صوفی اکا عیب ابدی یعنی بهانه باووار بارب هیچ عاقله بر امرن طالع نصیب اولسون یعنی صوفی بد بختنقدن صافی شراب عیب ابدی مصرع ثانیه * معناسنی ای خدا هیچ عاقله بدروزان بخنی اولسون دبین بدروزان ایش (طریق کام جستن چیست ترك کام خود کردن * کلاه سروری آفت کز این ترك بدروزی) مصرع اول سوال و جوابی متخندن

خوبی می دارم چونان صافی و صوفی میکند عیش
خدا با هم عاقل را مباد اینست بدروزی

(مخزن در پرده میگویم ز خود چون غنچه بیرون آید که بیش از پنج روزی نیست حکم میروزی) سخن در پرده میگویم که مقول فواید که حرف تعلیل بیش بای هر یک کسر به زیاد معما شده در پنج روزی از اجاق زماندن کتابت درو یا حرف تنکیر حکم میروزی لامیه بیانیه درو یا حرف نسبت • محصول بیت • خطاب عام طریق به پرور که سوزی رده ده سو بارم یعنی سکا مستور نصیحت ابرم غنچه کبی کنند کندن طشره جتی بهی تکبر

۵۹۱

اگر صبر اید سن و اگر با سن (مفردات) (جدا) آری (شد) اولدی (بارشیرین) م (ت) سنک (کنون) شمعی (تنها) بالکن (نشین) اوطور (ای شمع) م (که) زیا (حکم) م (آسمان) کوک (ایست) بودر (اگر سازی) دوزوله سین (واکر سوزی) با سن (معنای اشارتی) ی نور اینه ساله نور اولان کوکل چونکه (قلوب الا حرار بین العجلی والاستار) سرنجیه سنک بی ش اولان لطیف مجبر یک سکا قبض وابستار ایله معمله بیورد قبحه صاقینه بر نفس سخی و طلبدن فارغ اوله که حکم خالق آسمان بودر اکر صبر اید سن و اگر آتش عشتله با سن همان حکم خدایه تسلیم کر کدر

سخن در پرده میگویم ز خود چون غنچه بیرون آید که بیش از پنج روزی نیست حکم میروزی

سوزی مستور سو بارم غنچه کبی کند کندن طشره کل ز برانوروز سلطانیک حکمی بش کوندن زیاد دکلدر (مفردات) (سخن) سوز (در) فی (برده) م (میگویم) سو بارم (ز خود) کند کندن (چون غنچه) م (بیرون) طشره (آی) کل (که) ز بر (بیش) ز باه (از پنج روزی) بش کوندن (نیت) دکل (حکم) م (میر نوروزی) نوروز سلطانیک (معنای اشارتی) بو سوزی مستور سو بارم ای کوکل غنچه کبی اراده حق تسلیم اول نفسک و هو نیک حکمندن طشره کل و خود بینگی ترک ایله ز بر او عمر کریمه سرینه از زالد نوروز سلطانیک کبی حکمی بش کوندن زیاد دکلدر

بجبه فضل نتوان شدن اسباب طرب محروم بیاسنی که جاهل راهبیت میشود روزی

فضل بجبه اسباب سرور دن محروم اولی اولن کل ای ساقی که جاهله نصب ابورک ابریشور (مفردات) (با) لاله لایسه (بجبه فضل) م (نتوان) ممکن دکل (شد) اولی (ز) من (اسباب) سبیلر (طرب) ذوق و سرور (محروم) م (بیا) کل (ساقی که) م (جاهل را) م (بهیتر) ابورک (میشود) اولور (روزی) رزق (معنای اشارتی) ای دل علم و فضل سبیله عجب و غرور ایدوب مشیخ عظامه تسلیم اولمغه و عشق و محبت بولیک درد و بلاسته و فقر و فنا ایله رسا باغنه تحمل ایقبوب اسرار دیندن و انوار معرفه الهی بدن محروم اولی عاقل کاری دکلدر ای ساقی کل که جاهلک دماغنه علم و فضل غروری اولدی بی اجلدن جاهله فیض و ذوق روحا نیت زباده جه ابریشور

بروی نوش ورندی و رزق زرق کن ای دل کزین بهتر عجب دارم طریق کر یا موزی

بوری شراب ایچ ورنلکه چاش و ربانی ترک ایله ای کوکل که عجب طورتارم اکر بوندن ابورک بر طریق او کدر نه سن (مفردات) (برو) بوری (می نوش)

شراب

که صد دانادر و حیران نماد (بروی نوش ورندی و رزق زرق کن ای دل کزین بهتر عجب دارم طریق کر یا موزی) رندی و رزق مقدم مقولید و رزق فعل امر مفرد مخاطبدر و رزیدن عادت ایلک وسعی و کوشش ایلک ترک زرق مصدرک مفعولاه مضافدر و کن فعلک مقدم مفعولی کزین که حرف تعلیل و این اسم اشارتدر مصراع اولده مذکور طریق یا حرف وحدت • محصول بیت • ای کوکل واریاده ایچ ورنلک ایله و رزق و ربانی ترک ایله ز بر ایچ طورتارم اکر بوندن بکرک ایدرسک نجب ایدرم

۵۹۰

(بستان رو که از بابل روز عشق کیری یاد)

بجاس آکه از حافظ غزل گفتن بیا موزی • محصول بیت • کوکلند خطاب پیورر بستانه و رکه بلبلدن عشق رموزینی از بر لایسن مجله کل که حافظدن غزل سولیکی او کر نه سن یعنی بابل نعمتاند نیجه که استاد ماهر اید غزل سولیده حافظه و بیه استا دکا ملدر بیت سابقه بو یلک قافیه سی را اولدی غندن و د بوانلدره موجود اولدی غندن معلوم در که بیت سابق خواجه نیک اولمیه (وله ایضا) (زان می عشق کز و بخته

بستان آ کز بلبل نوای عشق کیری یاد • بجلس رو که از حافظ غزل گفتن بیا موزی

بستانه کل که بلبلدن عشق توانی از بر لایسن مجله بوری که حافظدن غزل دیکبی او کر نه سن (مفردات) (با) لاله لایسه (بستان) باغ (آی) کل (زبلبل) م (نوا) قلمه (کبری یاد) خاطره طوته سن (بجلس) م (رو) کیت (از) من (حافظ) م (غزل گفتن) غزل سولیک (بیا موزی) او کر نه سن (معنای اشارتی) اکر حضرت الهیک عشقنی ایدر ایلک باغ وحدتده اولان عاشقده مصاحب اولکه المردن اسرار وحالات عشقی او کر نه سن اکر لسان غیله اسرار طریقتدن و حقیقتدن غزل سولیکی او کدر نمک استر یک حافظک مجله کل که صحبت مسوثره و طبیعت سا رقصه در

وله ایضا

زان می عشق کز و بخته شود عر خانی • کر چه ماه رمضان است بیا ورجای

اول عشق شرابند نکه اندن هر بر خام بخته او اورا کر چه ماه رمضاندر برجام کتور (مفردات) (زان) اندن (می) شراب (عشق) م (ازو) اندن (بخته) بشمش (شود) او اور (هر خام) م (با) وحدتیه (کر چه) م (ماه) آی (رمضان) م (است) در (پاور) کتور (جای) بر قدح (معنای اشارتی) ای عاشق صادق همان اقرب طریق الی الله اولان عشقه و عشقه حاصل اولان اذواق روحا نیتده سعی ایله که هر بر خام عشقندن بخته او اورا کر چه رمضان آیدر رمضان صومیه لاکتفا ایدرم دیمه بهر حال بنده عشق الهی به سعی ایله

روز هارفت که دست من مسکین نکر فت • ساقی شمشاد قدی ساعد سیم اندامی

کونلرمور ایدر بکه بن مسکینک الی طومندی ر شمشاد قدک ساقنی بر سیم اندامک ساعدنی (مفردات) (روزها) کونلر (رفت) کندی (دست) ال (من مسکین) م (نکر فت) طومندی (ساق) اینجک (شمشاد) سرو (قد) بوی (با) وحدتیه (سعد) یلک (سیم اندام) کومش بدنی (با) وحدتیه (معنای اشارتی) عمر کر غمناهی دن نیجه که باریکندی اول محبوب حقیقی یک

بجاس آکه از حافظ غزل گفتن بیا موزی • محصول بیت • کوکلند خطاب پیورر بستانه و رکه بلبلدن عشق رموزینی از بر لایسن مجله کل که حافظدن غزل سولیکی او کر نه سن یعنی بابل نعمتاند نیجه که استاد ماهر اید غزل سولیده حافظه و بیه استا دکا ملدر بیت سابقه بو یلک قافیه سی را اولدی غندن و د بوانلدره موجود اولدی غندن معلوم در که بیت سابق خواجه نیک اولمیه (وله ایضا) (زان می عشق کز و بخته شود هر خانی • کر چه ماه رمضان است بیا ورجای • زان می عشق کز و بخته شود عر خانی • کر چه ماه رمضان است بیا ورجای • اول عشق شرابند نکه اندن هر بر خام بخته او اورا کر چه ماه رمضاندر برجام کتور (مفردات) (زان) اندن (می) شراب (عشق) م (ازو) اندن (بخته) بشمش (شود) او اور (هر خام) م (با) وحدتیه (کر چه) م (ماه) آی (رمضان) م (است) در (پاور) کتور (جای) بر قدح (معنای اشارتی) ای عاشق صادق همان اقرب طریق الی الله اولان عشقه و عشقه حاصل اولان اذواق روحا نیتده سعی ایله که هر بر خام عشقندن بخته او اورا کر چه رمضان آیدر رمضان صومیه لاکتفا ایدرم دیمه بهر حال بنده عشق الهی به سعی ایله • روز هارفت که دست من مسکین نکر فت • ساقی شمشاد قدی ساعد سیم اندامی • کونلرمور ایدر بکه بن مسکینک الی طومندی ر شمشاد قدک ساقنی بر سیم اندامک ساعدنی (مفردات) (روزها) کونلر (رفت) کندی (دست) ال (من مسکین) م (نکر فت) طومندی (ساق) اینجک (شمشاد) سرو (قد) بوی (با) وحدتیه (سعد) یلک (سیم اندام) کومش بدنی (با) وحدتیه (معنای اشارتی) عمر کر غمناهی دن نیجه که باریکندی اول محبوب حقیقی یک

(کهای صوفی شراب آنکه شود صاف * که در شیشه برآرد از بینی) که حرف رابط مقول قولدر برآرد از بینی برار بین چینهاره
دیکدر * محصول بیت * ای صوفی شراب اولوقت صاف اولور که شیشه اینجده برار بین چینهاره یعنی آنکور هور عصر
اولد انصره فرق کون کچمک کرک که

(رهر وی) بر سالك (در) فی (سر زمینی) بر اوچنده (همی) دائم (گفت)
دیدي (این) بو (معنا) م (باقرینی) بر صاحبته (معنی اشارتی) فیض وقتي
اولان سحر کاهده کوشه خلوتده رسالك مجاهد بوامرار طریقتدن اولان معانی
بحرم اسرار اولان بر فضا جنبه دلمی

کهای صوفی شراب آنکه شود صاف * که در شیشه برآرد از بینی

ای صوفی شراب اول وقت صافی اولور که شیشه برار بین چینهاره (مفردات)
(ای صوفی) م (شراب) م (آنکه) اول وقت (شود) اولور (صاف) م (در شیشه) م (بر)
بوقارو (آرد) کنور (ار بین) م (با) وحدتیه (معنی اشارتی) (من اخلص)
لله اربین صباحا ظهیرت بنایع الحکمة من قلبه علی اسانه (حدیث شریفی سرینجه
ای صوفی قلبه عشق الهی اول وقت صافی و صافی اولو و بنایع حکمت و غذای
معنوی اولان اوار ذات احدیت ظهور ایدر که کوشه خلوتده بنیجه ریاضات و مجاهدات ایله
اربینلر جیه ارمقه حاصل وثابت اولور

کرانکشت سلیبی نیاید * جد خاصیت دهد نقیض نکینی

اگر سلیمان پیغمبر سلیبه السلام بار معنی اولیه همان رنگین نقیض نه خاصیت و در
(مفردات) (کر) اگر (انکشت) پار مسق (سلیمان) م (با) نسیه
(نیاید) اولیه (چه) نه (خاصیت) م (دهد) و نه (نقش) م (نکین)
بوزک فاشی (یار) وحدتیه (معنی اشارتی) بر منظر حق اولان قلبه داند اخلص
وصفوت ایله اسرار معرفه الله استمدادی اولیه همان بر نقش صورتده و اعمال ظاهره
و خلوت صورتده خاصیت و منفعت اولور اولور

خدا زان خرقه بیز ازست صدبار * که صدمت باشدش در آستینی

خدا اول خرقه دن بوزکر برآرد که آنک بر یکنده بوزت اوله (مفردات) (خدا)
م (زان) آدن (خرقه) م (بیرار) معرض (است) در (صدبار) بوزکر (صدمت)
بوزسم (باشد) اوله (ش) آنک (در آستینی) بر یکنده (معنی اشارتی) خدا تعالی
ریاله اولان اعمال ظاهره دن و ماسوا الصنایله و افکار فاسده و حب دنیا ایله ماولمش
قانون عاطفه و باطله زدن بوزکر اعراضه در و مقول حق دکلدر

درو فهایره شد باشد که از عیب * چراغی بر کند خلوت نشینی

در و نلر کسدر اولدی اوله که غیبیدن بر خلوت نشین بر چراغ او باره (مفردات)
(درو فهایره) کوکالر (تیره) بولاق (شد) اولدی (باشد) اوله (از) من (غیب)
م (چراغ) م (با) وحدتیه (بر) بوقارو (کند) ایلد (خلوت نشین) خلوتده
اولور بیچی (با) وحدتیه (معنی اشارتی) بوافکار فاسده و حب دنیا بلا سندن
خانه تجلی الهی اولان کوکالر کسدر اولدی اوله که رجال غیبیدن بر یکنده همت ایله
کوکلر چر غنی شمه لدره و قلین نورنی ضیائند یروب (افق) شرح الله صدره للاسلام
فهو علی نور من ربه) آیت کریمه سی سرینجه مظهر ایلله

مروت

یعنی عشاق کو کلسری فراق جانان قرار دی اوله که بر مستجاب الدعوه همتله و سال جانانه سبب اوله
(مروت) کرچه نامی فی نشانت * نیازی عرضه کن بر نازنینی) مروت افته ارکسدر اما بونده سخا و کرم مراد در نای باحرف وحدت
نیازی باسیده بوله در نازنینی دبوله در * محصول بیت * خطاب عام طریقله بیورر مروت کرچه نشا ندر برآرد در یعنی اسمی وارر سمی
بوقدر اما سن بر نازنینه عرض نیازی قبول ایلدون کر کسه ایل و ن حاصلی اگرچه قیظ مروت زمانه در اما سن عرض

نیازی الدن قومه باشد که جانان کوکله تأثیر ایلله (ثواب باشد ای دارای خرمن * اگر رحمی کنی بر خوشه چینی) داری خرمن اسم فاعلک
منه و نه اضافت دارا صفت مشبهه در طو ناغن معنائه اما بونک کیلر اسم فاعل معنائه و برر یعنی دارنده طونجی معنائه
رحمی باحرف تنکیر خوشه چین و صفاتر کیدر چینیندن بشاق دیوشیر بیچی معنائه و باحرف تنکیر * محصول بیت * ای خرمن
طونجی یعنی ای خرمن صاحبی و مالکی سکا ثواب حاصل اولور اگر خوشه چینه رحیم ایلر سکا یعنی ای حسن و جمال صاحبی جانان
سکا ثواب و خیر حاصل اولور اگر عاشق دبدار اولان دردمندر بکه انتظت ایلر سکا دیکدر (نمی یتیم نشاط و عیش در کس * نه درمان
دلی نه درد دینی) نشاط نونک قحله سونک

مروت کرچه نامی فی نشانت * نیازی عرضه کن بر نازنینی

مروت اگرچه نشانت بر نازنینه بر نازنی عرض ایلله (مفردات) (مروت)
(نامی) برآد (بی نشانت) وجود سوز (است) در (نیازی) م (عرضه) م (کن)
ایلله (بر) علی (نازنین) محبوب (یار) وحدتیه (معنی اشارتی) رجال الملهک
شفقتی و مروتی ظاهرده وجودی یوق بر نامدر لکن (اذا تحیرتم فی الامور فاستعینوا
من اهل القبور) حدیث شریفی سرینجه همان نازنین خدایه عرض نیازی کرکدر که
انلر دخیل بوقدر

ثواب باشد ای دارای خرمن * اگر رحمی کنی بر خوشه چینی

سکا ثواب اولور ای خرمن حاکی اگر بر خوشه چینه بر رحیم ایلد سن (مفردات)
(ثواب) م (ت) سکا (باشد) اولور (ای دارا) ای حاکم (خرمن) م (اگر رحمی)
م (کنی) ایلد سن (بر) علی (خوشه چینی) بشاق دیوشیر بیچی (یار) وحدتیه (معنی
اشارتی) ی دوات معرفه الله ایلد غنی اولان بیروش ضمیم و بریشان کوکالر حاکی
اولان عن زیم اگر بودوش کو ن فقیر محتاج که بر رحیم و بر نظر عشاق ایلر ایلک سکا
اجر جزیل اولوب (من احبها فکاننا احی الناس جعها) ثوابی بولور سن

نمی یتیم نشاط و عیش در کس * نه درمان دلی نه درد دینی

کیمده نشاط و عیش کورمزم نه بر کوکل درمانی نه بر دین دردنی (مفردات)
(نمی یتیم) کورمزم (نشاط) سرور (عیش) م (در کس) کیمده (نه) ننی
(درمان) م (دل) کوکل (با) وحدتیه (نه) ننی (درد دین) م (با) وحدتیه
(معنی اشارتی) مردان خدا متصف بصفات الهیه در یاقی و صومر طایلر
و پیچاره زه رحیم ایلر زما بر کیمده کوکل درمانی و دین دردنی نشاط و عیش ایلله
جان و دلدن طلب ایلر کورمزم یوخسه طیب الهیه در اهلته دوا ایلتری محقردر

در میخانه بنما ناپرس * مال خویش را از پیش پئی

میخانه قبوسنی کوستر تصور کند و عاقبتی بر اهل نظر دن (مفردات) (در) (قبو)
(میخانه) م (بنما) کوستر (نا) حتی (پرسیم) صورم (مال) عاقبت (خویش را)
کند و مک (ن) من (پیش بین) اولک کور بیچی (با) وحدتیه (معنی اشارتی)
ای بر کماله واصل اولوب دردینه درمان بولان عاشق یزدردمندله دخی اول خای
نظر ایلله کوهر ایلد بیچی و مرده دلتاری احسا ایلد بیچی مرشد و طیب الهیه قبوسنی
کوستر تا که اول اهل نظر دن حقیقت حالی و عاقبت ما آبی سوال ایدوب نیازله جد
و سهیه اقدام ایلد م

اگرچه رسم خونی تندخو است * چه باشد که بسازد باغینی

اگرچه خد بلغک عادی بدو خو با قدر نه اولور اگر بر غنکین ایلله مصاحبت ایلد
(مفردات) (اگرچه) م (رسم) عادت (خوبی) کوکالر (تند) غضبوا (خوی)
اخلاق (است) در (چه باشد) نه اولور (کر) اگر (بسازد) دوزوله (باغینی) بر غ
منسوب ایلله (معنی اشارتی) اگرچه اول طیب الهی و محبوب خدایک محبوب ایلک
نمونه اولد بر بکا میخانه قبوسنی کوستر

تا که کندی عاقبت کار می بر پیشین مبصر دن سوال ایلدیم یعنی انقلاب دورا نه احوال نیجه اوله جفین صور ایم حاصلی
پیر معاندن عاقبت امر می استفسار ایلدیم زیرا بواطواری آدن ایو یاور بوقدر (اگرچه) رسم خوبان تندخو است * چه باشد
کر بسازی باغینی) تندابنی یعنی ککین معنائه تندخو وصف ترکیبدر ابیتی خو بی دیکدر و باحرف مصدر بسازی بایله مؤکد فعل
مضارع مفرد مخاطب منفق و مخاطب اولک با مع معنائه در غنیم باحرف نسبت و نون حرف تأکید غنی دیکدر * محصول بیت *
اگرچه خوبلرک عادی تندخو با قدر امانه اولور دی اگر بر غشاکه مصاحب و موافق اولک یعنی هر نه که خوبلرک شاندند
بدخو یاقی نسته لازم کلر اگر بر غنیده عاشقه رحیم ایلدوب انتظت ایلک غنیدن مراد کندیدر

(بناساقی بدو رطل کرانم * سقا الله من کاس دهاقی) رطل رانک قحقی و کسرله و طانک سکو تله نصف بطماندر
 اما بونده مراد یارم بطمان شراب الان قد حدر کرانه اضافت بیانه در کاس ایچنده شراب اولان قد حدر دیرلر و دهاقی دالک
 کسرله مملو معنانه در یعنی طو بطاو کاسه صفتدر * محصول بیت * ای ساقی کل بکا آفر قدح و برالله تعالی سنی شرابدن طلو
 قد حدرن و باطلو قد حله صوارسون دهاقی معرف باللام ارادایدوب کاسی اکا اضافت ایابن نه کاسی یلورمش نه دهاقی دهاقی
 یاسی حرف اطلاقدر (دیمی بایکخواهان متفق باش * غنیمت دان امور اتضاقی) دم نفس وساعت معنانه در با حرف مصاحبت
 نیکخواه وصف تر کییدر خواهی بدندن

بناساقی بدو رطل کرانم * سقا الله من کاس الدهاقی

کل ای ساقی بکارطل کران و برالله تعالی سنی طلو قد حدرن صوارسن (مفردات) (بیا)
 کل (ساقی) (م) (بدو) (رطل) یوز بکرمی سکر در هدر (کران) (اگر) (م) (بکا) (سقا الله)
 الله سنی صوارسن (من کاس الدهاقی) برطلو قد حدرن (معنای اشارتی) (ای ساقی)
 کوثر عشق یوز بر عظم و قوی عشق الهی بخش ایله که (و هما حرامان علی اهل الله)
 سر نجه حضرت الهک ذاتی انواریه مستغرق اولوب دنیا و آخرتدن بنده برار قومه
 حضرت الله تعالی ساینده جنت شرابله صوارسن

دیمی بایک خواهان متفق باش * غنیمت دان امور اتضاقی

بردم دوستلره متفق اول اتفاق امر لری غنیمت ییل (مفردات) (دیمی) بر نفس
 (با) (للاسه) (نیک خواهان) ایلک دلیجیلر (متفق) (باش) (اول) (غنیمت) (م)
 (دان) (یل) (امور) (م) (اتفاق) (م) (معنای اشارتی) (ی سالت) (الجماعة) (رحمة) (سر نجه)
 یوز برسا عتله تمیز اولان دنیاده مر دان خدالره اتفاق و اتحاد قاییده اولو بو اتفاق
 غنیمت یلایوب بر نفس مر دان خدائن صحتدن جدا اوله تاسخی مر د خدا اوله سن

ربیع العمری مرعی حاکم * حاکم الله با عهد التلاقی

عمرک بهاری سزک قور یکر و تلاغند در الله تعالی سنی حفظ ایلسون ای وصال زمانی
 (مفردات) (ربیع) (بهار) (عمر) (م) (فی) (نظرفیه) (مرعی) (اتلاق) (حی) (قوری) (م)
 سزک (حاکم الله) (الله تعالی سنی حفظ ایلسون) (با عهد التلاقی) (ی وصال زمانی)
 (معنای اشارتی) (ای مر دان خدا وای الله دوستلری بو عمری بقامزک لطافتی و منفعتی
 سزک یزم کی دوشگون بیچاره نظر و همتله غذای روحانیت و علم و معرفتله تربیه
 ایدوب یزی حفظ و حیا به کز مر عانند در همان حضرت الله سزک و یزک
 وصال زمانه یزی حفظ و پروام ایدوب چله مر ی هجران آتشته یانمندن این
 ایلله بیجا حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

مضت فرص الوصال و ما شعرنا * وانی الان فی عین الفراقی

وصال فرصتلی یقیدی و یزک و تحقیق بن شمدی عین فراقه (م) (مفردات)
 (مضت) (یکدی) (فرص) (فرصت) (الوصال) (م) (و ما شعرنا) (یزک) (وانی) (تحقیق)
 بن (الآن) (شمدی) (فی عین الفراقی) (م) (معنای اشارتی) (وان لبس لانا نسان
 الامامی) (آیت کریمه سی سر نجه سنی و مجاهده ایل حضرت الله و صلت و قریت ممکن
 ایکن ایکی جهان فیتی اولیان جو عمر عرک قدرتی یزک هوای نفس تبعیت ایل وصال
 فرصت یی قوت ایلک تحقیق بن شمدی عین فراقه بیکه هنوز نفس و هوالندن
 خلاص اولدم

عروسی بس خوشی ای دخترز * ولی که که سزاوار طلاقی

ای دخترز زاده لطیف بر کلینن اما کاه کاه طلاقه لایق سن (مفردات) (عروسی)
 بر کلینن (بس) (زاده) (خوشی) (لطیف سن) (ای دخترز) (ای اوزم چو غنی قزی

دلی

یعنی عمرک صفای اولدر که سزک وصال کرد واقع اوله ای وصال جانان خداسنی زوالدن صاقیله امامد کور نسخه نیک معناسی
 رعیتا فعل ماضی منکلم مع غیره در قحی بایندن او تاردق دیکدر عشب تازه و باش اوت رعیتا نیک معقول صریحیدر و مابعدی غیر صریحی
 * محصول بیت * نازه چاروچون او تاردق سزک جا کن او تلاغند یعنی سزک وصال کن چنده نازه صفر سوردرک پنده صنعت
 انتفات وار (مضت فرص الوصال و ما شعرنا * وانی الان فی عین الفراقی) مضت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در ضرب بایندن
 فرص فانک ضمی و رانک فحیه فرصتک جمعیدر وصاله اضافت لامیه در و او حرف حال و ما حرف نفی شعرنا شینک و عینک قحدر یله
 فعل ماضی منکلم مع غیره در قحی بایندن حال بو که بتلک دیکدر و او حرف ابتدا ای ان حرف در حروف مشبهه بالهالندن و یا صبر

۲ منکلم وحده مجلا منصوب اسمی الآن ایچنده او آدینک زمانک اسمیدر یعنی زمان حاضرک اسمیدر که معرفه واقع اولمش طرف غیره منکند
 والف ولامی تعریف ایچون دکلدر لکه وضعی بویه در فی حرف جر مقدر کاشه متعلق عین مجرور در فی ایله فراقه اضافت لامیه در و یاسی
 حرف اطلاق وجهه نظرفیه خبران و ان اسمیه و خبر ایله اعرابدن محلی بوقی چله * مستأفقه * محصول بیت * وصال فرصتلی مر و رابلدی
 حال بو که قدر یی یلکدن و بن الآن عین فراقه هم یعنی فرصت وصال قدر یی یلکدن اجلدن شمدی فراقدم (عروس بس خوشی ای
 دخترز * ولی که که سزاوار طلاقی) اکثر نسخه در عروسی یای خط ایله ازارا مایز نسخه فی اختیار ایلک بس مابعدیه اضافت بیانه او اوز
 خورشید یا صبر خط ایلر سزاوار طلاقی اسم
 فادک معنوله اضافتی قبیلنددر و یا صبر
 خط ایلر سزاوار طلاقدن مراد کاه کاه
 ایچمکدر ملار مضاده و بعض ایلر شریفه کی
 * محصول بیت * ی دخترز زاده کوزل
 کلینن اما کاه کاه طلاقه و انقضیه لایق سن
 ایچمکدر لایق سن بو کلام ادعا یلدر اما حقیق
 ایچمکدر لایق سن (مسیحی مجرور ابرازد
 با خورشید سازد هم وانی) مسیحی و مسیح
 حضرت عیسی سرانجه ادم شر بیدر
 مجرور صفتدر یعنی اضافت بیانه در و را
 حرف صله عیسی حضرت لری بنی نجه یله
 وصف ایلر ز را تا اهل ایلدر و و امور
 دنیو به دن هیچ رسته به مالک اولمندر حتی
 بلکه عروج ایلد کد بر سوزندن غیری فتنه
 یله کونور مدی یعنی رابکنه یله کونور مدی
 اسکیلرین متعلق ایچون حتی دیرلر که اول
 ایلکده به اتفاق سبیله چرخ چا مده قرار ایلدی
 والا حضرت محمد کی ع شده عروج ایلدی
 نجابتی پور که بیت * سوزن داد و ز
 غم کز بکا حائل اولان * بوخه ایلدم
 نجه رقصه یی عیسی کی * راز دایک فحیه
 و ضمیمه ذیل مضارع مفرد غائب راشور
 دیکدر که حرف یار با حرف مصاحبت
 ساز دایله معنانه وانی اولک کسر یله
 قصه معنانه در یعنی کوشک و با حرف
 مصدر * محصول بیت * عیسی مجرور
 راشور که کونش ایلهم وانی اوله یعنی
 جا داقداش اوله یعنی جهاناله اود اشتقاق
 الیکه آرزوی طمع و هوای نفسدن عیسی کی
 مجرور اولمق کرک والا هر نایک آک وصاله
 رازنده دکلدر خورشیده هم وانی پور دینی
 ایچمکدر که عیسی ده خورشید ده
 چرخ چارمده در (نهانی الشیب من وصل
 العذارى * سوی تقییل وجهه واعتاقی)
 ذمی فعل ماضی مفرد غائب نهی ایلدی
 دیکدر و نون حرف و قایه و یا صبر منصوب
 متصل الشیب لفظ مر فوع قایلی شیب
 متبک قحقی و یانک سکو نیله پیرلک
 معنانه در من حرف جر نهاییه متعلق

(دلی) اما (که که) وقت وقت (سزاوار) لایق (طلاقی) (م) (با) خطایه (معنای اشارتی)
 ای نفس حضرت الهک عشق و محبت و وصلت ذاتیه سنه سنک یوز کدن اولان محنت
 و بلالر صبر و تحمل ایل نائل اولمقدنه عبت دکلسن بر لطیف کلینن اما اخنی من دیب
 النمل اولان مکر و حیلکدن امین اولمقدنه ممکن دکلدر همان کاه کاهی طلاقه لایق سنکه
 حقیق خلاقی اولان رله سکا مخالفت فرض لازمدر یونفس انسا نه لطیف و هر قدر در

مسیحی مجرور ابرازد * که با خورشید سازد هم وانی

مجرور عیسی به راشور و لایقدر که خورشید یله هم عجره اوله (مفردات) (مسیحی) عیسی
 عاید السلام (مجرور) (م) (بر) (زاند) (آزد) (ارزدن) (تحقیق) (ارز) (نیلدن) (لایق) (معنانه)
 (با خورشید) (کونش ایله) (سازد) (دوز) (هم) (دخی) (و نایق) (خاله) (و حیر) (با) (اشباع
 ایچمکدر (معنای اشارتی) کدورات بشر به دن صفوت و کمال و صلت و قریت نجه رده
 عیسی شرب اولان روحه لایقدر که (فی) (مقد صدق) (عندک) (مقدن) (آیت کریمه سی
 سر نجه بی تکلف و بی قیاس ایلره رق شمس حقیقته اتصال و وصلت نام ایچق روحک
 صفت ایلر و قوت و حیثیت ایلر

نهانی الشیب من وصل العذارى * سوی تقییل وجهه واعتاقی

فوقه لایق یی یارکه قزک وصالندن نهی ایلدی یوز او عکدن و معانقه دن غیری
 (مفردات) (نهانی) (بنی منع ایلدی) (الشیب) (فوقه لایق) (من وصل العذارى)
 یارکه قزله وصالدن (سوی) (غیر) (تقییل وجهه) (یوز او عک) (اعتقاق) (یون یونه
 فوقه لایق (معنای اشارتی) ضمه روحانیت یزی محبوب ازلیه به وصال کاه دن
 ولذا انداسرار غیب هویتدن نهی ایلدی تو جه قلبیه حضور به دن و ر بط و اعتقاقی
 و اتصال معنویه سنه منشرحه دن غیری

دموعی بعدکم لا تحقروها * فکم بحر جهن من السواقی

بنم کوزم باشلری سزدن صکره ای خور کور مکز ز را ساقیلر دن چوق بحر جهن اولمکدر
 (مفردات) (دموعی) (بنم کوزم باشلری) (بعدکم) (سزدن صکره) (لا تحقروها) (سزنی
 تحقیر ایتکدن) (فکم بحر) (چوق بحر) (جهن) (اولمکدر) (من السواقی) (ایرما قلدن ساقیه نیک
 جهن در نهر صغیر معنانه (معنای اشارتی) ای اهل روحانیت وای ارباب وصال
 سزدن صکره بنم دیده کر بایندن حسرت باشلری بیکه آزارا فرسزائی - غیر کور مکز که
 (قنره قنره آب جوها غایت در باشد) سر نجه نهر صغیرلر دن چوق بحر عظیم جمع
 اولمکدر بنم دخی نقصانم اوزره روز و شب کریمه دن بر بحر حاصلدر

وصال دوسن روزی مانیت * بکو حافظ غزلهای فراقی

دوستلرک وصال یزم نصیبم دکلدر ای حافظ فراقه منصوب غزل دی (مفردات)
 (وصال) (م) (دوستان) (م) (روزی) (ما) یزم نصیبم (نیت) دکلدر (بکو) (سویه) (حافظ)
 م (غزم) (م) (عنا) (آت جمع) (فراقی) (م) (یا نصیب) (معنای اشارتی) ای حافظ چرنکه
 یوز رجال الاهدن اولان ارباب وصال وصال یزم نصیبم دکلدر سن همان فراقی غزل یی

وصل العذارى لامیه عذارى رانک قحقی و کسر یله عذرا نیک جمعیدر قز اوغلان معنانه اولیچن وسین مکسور
 و یا مضوم اولیچن آخرند الف مقصوره در اما مفتوح اولیچن الف مدوده در تقییله اضافت لامیه در تقییلک وجهه مصدرک معنانه در
 و او حرف عطف و اعتقاقی افعال بایندن مصدر درر یکمه تک یونم قول طر لایق حاصلی قوچققی تفاقیه معنانه در در معطوفدر
 تقییل و یا حرف اطلاق * محصول بیت * پیرلک یی نهی ایلدی قیر اوغلان وصالدن یوز او عک و معانقه ایلکدن غیری
 یعنی پیرلک یی قیر اوغلانک بوس و کاردن غیری بایندن نهی ایلدی (دموعی بعدکم) (فکم بحر جهن من السواقی)
 دموع دهک جمعیدر کوز باشلری دیکدر تقدیر امر فوع مبتدا بعده مقدر کاشه متعلق خبر مبتدا در و کم کافک ضمیمه ضمیر مجرور ؟

متصل جائه راجع در تعظیم طریقه لادآت نهی تحقروا لایله منهی و علامت جزم نون جمل سکوطی حاصلی فعل نهی جمع مخاطب در ضرب باشند بر نشه بی صغیر و حقیر اعتبار اینک و هاضم منصوب متصل دموعه راجع در وجهه فعلیه جواب شرط محذوف در فکرم قاحرف تعایل و کم خبر به محلا مرفوع مبتدا بحرفه نا محذوف و خبری چمن فعل ماضی جمع مؤنث غایبه مبنی الفعول مجتمع اولدی دیکدر من حرف جر چمن فعلیه متعلق سواقی ساقیدنک جعی در صدد و لا بی و کو چک ابرماقی • محصول بیت • بنم کوزمک یا شلری سزک آر دیکر جدر پس آنلری صغیر و حقیر صایک یعنی از احق و جزوی اعتبار اینک زیرا فیه ردن نیجه در با حاصل اولور یعنی بنم کوزمک یا شلری صغیر و حقیر صایک زیرا

۶۰۴

سوز دل ایله دیو - سعی و غیرت ایله طلبه اواکه عاقبت جوینده باند، در

وله ایضا

سهر بیاد میکتم حدیث آرزو مندی

خطاب آمد که واثق شو باطاف خداوندی

سهر وقتی باده اشتیاق سوزنی دیدم خطاب کا به که خداوندک لطف لایله اعتمادا بدیجی اول (مفردات) (سهر) م (بیاد) به (میکتم) دیدم (حدیث) (کلام) (آرزو مندی) اشتیاق لایق (خطاب) م (آمد) کادی (و ثقی) اعتمادا بدیجی (شو) اول (با) (لایله) (الطاف) (لطف) جعی (خداوندی) • (کادی) (معنی اشارتی) اشرف اوقات اولان وقت سهر ده افیحات و فیوضات الهی ظهور اید که انشاء الله تعالی اشتیاق احوالی دیدم و عرض اشتیاق ایدم خطاب عزت کا به که کندو مرادی ترک ایله و مالک مالک اولان حضرت الهی لطف لایله اعتمادا دایله و تسلیم اول

قلم را آن زبان نبود که سر عشق گوید باز

ورای حدتقریرست شرح آرزو مندی

فلک اول دیلی اولان که عشق سرنی آشکاره دیه تقریر خدایک افه منده در اشتیاق شرحی (مفردات) (قلم را) م (آن) اول (زبان) دل (نمود) اولان (سر عشق) م (گوید) به (باز) آشکاره (ورا) ارفه (حدتقریر) م (است) در (شرح) م (آرزو مندی) • مشتافق (منشای اشارتی) سر عشق جان و داندن ایچرو در و مورد ذوقیه دندر قلم زبانیله و قیل و قال ایله بیان اولان که عشق و اشتیاق شرحی حدتقریرک ورا مننده در

دل اندر زلف ایلی بندو کار از عقل مجنون کر

که عاشق رازبان دارد مقالات خرد مندی

کو کادی لایلاک زلفه باغیه وایشی مجنونک عقندن ایله زیرا عاشقه خرد مندلک سوزلی زبان طوتار (مفردات) (دل) کوکل (اندر) فی (زلف ایلی) م (بند) باغیه (کار) (یش) (از) من (منجل مجنون) م (کی) ایله (که) زیرا (عاشق را) م (زبان) م (دارد) طوتار (مقالات) سوزر (خرد مندی) • (معنی اشارتی) ای عاشق کو کادی محبوب حقیقت صفات جلیه منده و اراده علیه منده بند ایلی کدو اراده کی و عقل عاشقی ترک ایله اگر عشق و معرفه الله کارنی تمامه ابرشد بریم دیر اییک عقلی مجنونک عقندن ایله که لا وجود الا الله سرنی بولوب کلی ماسوادن منطع اوله سن زیرا عاشق صادق عقلاقی سوزلی زبان طوتار

الای یوسف مصری که کردت سلطنت مشغول

پدر رباب بر سر آخر کجا شد مهر فرزند

آکا اول ای یوسف مصری که سلطنت سنی مشغول ایلی پدری کبر و صور آخر فرزندک محبتی فتنه کندی (مفردات) (آکا) اول (ای) یوسف مصری م (کرد) (فرزندک) محبتی فتنه کندی

۱۵۲

اولدی که اتصال ایدر بعض نسخه ده مصراع نانی بوسلم نزد کانی داد الطاف خداوندی • دوشمش بوسلم باحرف صله مژدگان و مژدگان مشتاق ایچون ویریلان نشه • محصول مصراع • بکا و صله مژدگان و بردی خدایک الطاف بلاغیه سی (قلم را آن زبان نبود که سر عشق گوید باز) • ورای حدتقریرست شرح آرزو مندی (قلم را) حروف تخصیص که حرف بیان سر عشق لایله و کویدک مقولی بازادآت تا کید و جازدر که بونده واضح و روشن معنای اوله و رانسته ک آردی و اکاریسی دیکدر و رای حدتقریرست اضافت لری لایله زدر شرح آرزو مندی مصدرک معنای اضافت و رابحرف مصدر • محصول بیت • فلک اول دیلی بوقدر که سر عشق سوبلیه زپا آرزو مندلک شرح و بیانی حدتقریردن اکاریدر یعنی بی حد و پایاندر (دل اندر زلف ایلی بندو کار از عقل مجنون کن

۲ که عاشق رازبان دارد مقالات خرد مندی • دل بندک مقدم معنای راندن رادآت صله زلف ایلی لایله بند فعل امر مفروض مخاطبدر بقله دیکدر و او حرف عطف از بوند بای مصاحبت معنای در کار ک فلک معنای صریحی و از عقل مجنون غیر صریحی و اضافت لایله و بیایا بند در مجازا که حرف تعلیل عاشق ادا کرد معنای اولی ز بان نایسی و مقالات فاعلی خرد مندا و صلی و با حرف مصدر • محصول بیت • کوکلکی لیلی زلفه بقله وایشی مجنون عقلیه ایله یعنی عاشق اول و عقل مجنون ایله عمل ایله ز را عاشق اولان کیمیه اوصاف و ز بان طوتار یعنی ز بان ایلر حاصلی عاشق عشقه عل ایلی کرک و عقله او معنی کرک (الای یوسف مصری که کردت سلطنت مشغول • پدر رباب بر سر آخر کجا شد مهر فرزند) که حرف رابط صفت کردت

۶۰۵

یلدی (ت) سنی (سلطنت) م (مشغول) م (پدر را) بیایا (باز) کبر (برس) صور (کجا) فتنه (شد) کندی (مهر) محبت (فرزند) اولاداق (معنای اشارتی) ای بوقدر که سلطنت و زلفه دنیایه مشغول او اوب و ط - ن اسلبسی و عاقبت حضور منویسنه رجوع اید جعی محبوب حقیقتی فراموش ایلین کیمیه آکا اول غنائی ترک ایله واصل و مرجه کی صور آخر سکا ویریلان محبت از لایله و عهد و پیمان لم زلفه فتنه کندی

بهر غمزه فشان دوا بخش و درد انکیر

بچین زلف مشک افشان دلارامی و دلیندی

فتار غمزه سحر به دوا بخشایی سن و درد پیدا ایدجی سن مشک افشان زلف بوقلیله دلارامین و دلیندین (مفردات) (با) (لایله) (سحر) م (غمزه) کوز اوبی (فتن) فتنه ایدجی (دوا بخشایی) سن (درد انکیر) درد قو بار بچین (با) (لایله) (چین) بوقلم (زلف) م (مشک افشان) • مشک صاچجی (دل آرام) کوکل راحتدر بچینی (دلیندی) کوکل بچینی سن (معنای اشارتی) (واقدر کرمانی آدم و حلتاهم فی البر و البحر) آیت کریمه سی سر بجه بند آکا اول که سن ذنکه مظهر انوار و منظر نظر غفار و ستار اولقی سبیلله در دره دوا بخش ایدجی سن و غافل کوکلارده درد عشق الهی پیدا ایدجی سن و فیوضات غیبیه الهیه ایله جانلر دماغنه جذبات رحمانیه ممکن ابرشدن بچینی بر محسوسین و دائم حضرت الهی الهی الهی و انبیه دلیند سنین

جهان پیر رعنا تراحم در جلیات نیست

ز مهر اوجده میجوی درو همت چه می بندی

بوقجه مجوز جهاتک ذانده تراحم بوقدر آنک مجتهدن نه ابرسن اکامت نه باغ لرسن (مفردات) (جهان) م (پیر رعنا) قبه مجرزه (تراحم) م (درجات) ذانده (نیست) بوق (زهره) آنک مجتهدن (چه میجوی) نه سترسن (درو) اکه (امت) م (چه می بندی) نه باغ لرسن (معنای اشارتی) سن بوقدر عزت کرامت و ارادین نیچون بوقانی غدار دنیایه بیل و محبت اید سن بوقجه مجرزه جهاتک ذات و خلقتده تراحم بوقدر اول سر پامه الزوال دنی دنیاتک مجتهدن نه فائده ابرسن سنین و بقاسی اولمیه نیچون کوکل باغ لرسن

درین بازارا کرسود بخت بادرویش خرسندست

خدا با منعم کردان بدرویشی و خرسندی

بوازارد اگر فائده واریسه فانع درویشیه درای خدا بنی درویشاک و فاعله غنی ایله (مفردات) (درین) بو (بازار) م (سود بخت) فائده واریسه (با) مع (درویش) م (خرسند) فانع (است) در (خدایا) م (منعم) نعمتیش (م) بی (کردان) ایله (با) (لایله) (درویش) م (خرسند) فناعت (بال) مصدریه (معنای اشارتی) بوعشق

۱۵۳

پایه ل در رعنا راک فقیه ایکی یوزلی دیکدر و رادآت تخصیص جلیت خلقت معنای در مهر او مصدرک معنای و فاعله اضافه تعلیمی وارد و در حرف صله و او خبری جهانه راجعدر • محصول بیت • ایکی یوزلی پیر جهاتک خلقتده تراحم بوقدر یعنی باراد بلی خیان و وفاسزاق اوزر در پس آنک مجتهدن نه دیرلسن و آگاه همت بغلرسن یعنی آندن نه رجا لیرسن (درین بازارا کرسود بخت بادرویش خرسندست) • خدایا منعم کردان بدرویشی و خرسندی (این بازاردن مراد دنی بازار بدرویشی باحرف وحدت درویش خرسند پاییه منعم میم خبر معنایه کردانه بقدر منعم کردانه تقدیرده الف و نون ادات نموده در زیر اگر اصلده لازمدر اول معنایه بدرویشی باحرف مصاحبت و باحرف مصدر خر سنفانع دیکدر و باحرف مصدر • محصول بیت • بودیا بازاردن

۴ اگر بر فائده و آرایسه قانع درویشانه در آمدی باری صاحب نعمت ایله درویشانه و قناعتله یعنی باری باری درویش قانع ایله منعم اسم مفعولدر که منعم علیه تقدیر شده در که جار مع انحرورک مدنی جماعیدر دین جاهل لغت عربی در غرب متصرف امش (دعای صبح و آه شب کلید کج مقصودست * بدین راه و روش میرو که بادلدار پیوندی) دعای صبح اضفتی معنای در و مبتدا و آه شب ده بویه در کلید کج مقصود خبر مبتدا و اضافه لایله و بیانیه در بدین دال همزه دن مقلیدر روش اسم مصدر در یورش معنای منعمه میروی حرف تا کید و رو فعل امر مفرد مخاطب در کیت معنای که حرف تعلیل با حرف صله دلدلار وصف تر کیدر محبوب معنای پیوندی فعل مضارع مفرد مخاطب در اولاه سن

دعای * محصول بیت * صباح دعا سی و کجیده آهی مقصود خزینه سنگ مفتاح حیدر بوی طریقه و آه بویه کیت تا که دلدلاره اولاه سن یعنی صباح دعا سنه و آه شب مشغول اول که جانا نه واصل اوله سن که کج مقصود اولدر (همای چون تو عالی قدر حرص استخوان نای * دروغ آن سایه دولت که برنا اهل افکنند) همای با حرف وحدت حرص استخوان مصدر ک مفعول اضافه اضافت سدر تا آنها ی غایت ایچوندن الی معنای سایه دولت بیانیه که حرف رابطه صفت افکنندی فعل ماضی مفرد مخاطب بر افکندی * محصول بیت * سنگ کبی برعایه درهما استخوانه حرص نیجه به ذک یعنی سن عایقه دار برهما اوله سن استخوانه حرص اولی خندد که دروغ اول سایه دولت که تا اهل اوزرینه صالده یعنی سن که بر شریف جانا نه اوله سن و ادانی به میل ایله سن حیف که سایه ها بویکی نا اهل اوزرینه صالده سن (بخوبان دل مده حافظ بین آن بیوفایها که باخوار زمین کردند ترکان سمرقندی) که حرف تعلیل با حرف صله خوار زم سمرقند دن اونه بر شهر ک اسید رو با حرف ذبت و الف و نون ادات جمع ترك تا تار جسنه درل سمرقندی با حرف ذبت ملوم اوله که بویبت تلجیدر اول قصد به که سمرقندیلر خوارزمیلر ایلدیلر اصل قضه بودر که هلا کوخر جند نسکره سمرقند پادشاهیلر خوارزم پادشاهی بینده شقاق و خلاف واقع اولدی بده سمرقند پادشاهی صلح اختیار ایلدی مگر غرضی حیلله امش تمام مصالحه دفعه بر کون ایلغار صالار و خوارزم پادشاهی عاقل ایکن با صوب باشی کسوب مملکتی غارت ایلدر * محصول بیت * محبوبله کوکل و برمه ای حافظ و اول و فاسز قلری کور که سمرقند ترکلی خوارزمیلر ایلدیلر یعنی سده شیراز ترکلیه کوکل و برمه که بونلر غدار و بوقال در

سجلین عالی قدر برهما استخوان حرصی قیامه ذک حیف اول دولت سایه سنه که نا اهل اوزره رافدک (مفردات) (ع) م (با) وحدتیه (چون تو) سنجلین (عالی قدر) م (حرص) م (استخوان) کت (نای) خفته ذک (دریغ) حیف (آن سایه) اول کولکه (دولت) م (ر) علی (نا اهل) م (افکنندی) رافدک (معنای اشارتی) ای عاشق صادق سن اوج علاقه معده صدق مقامت هم اسپن (الدنیا جیفه و طلبها کلاب) خبری سر نیجه اهل دنیا کلابری کبی استخوان مثابه سنده اولان دنیا جیفه سنه حرص ایلدر سن حیف اول سایه دولت و عمری قیمه که تا اهل اوزره و هوای نفس یولانه صرف ایلده سن و فیتن بلیه سین

بخوبان دل مده حافظ بین آن بیوفایها که باخوار زمین کردند ترکان سمرقندی

خوبیلر کوکل و برمه ای حافظ اول و فاسز قلری کور که سمرقند ترکلی خوارزمیلر ایلدیلر (مفردات) (با) (الابسد) (خوبان) م (دل) کوکل (مده) و برمه (حافظ) م (بین) کور (آر) اول (بیوفایها) و فاسز قلر (باخوار زمین) خوارزمیلر (کردند) ایلدیلر (ترکان سمرقندی) سمرقند شهر بک محو بلری (معنای اشارتی) دنیا اعلایه و دنیا محبوبلر به کوکل و برمه ای حافظ بوقدر اهل آخرت سلطانی انبیا و اولیای اهل دنیا کلابر بک ابتد کاری و فاسز قلری و انواع اذیتلری کور که حتی حبیب الله رسولن و سید من محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم (مار ذی نبی مثل مار ذیت) پیور مشدر

وله ایضا

ساقیا سایه برت و بهار و لب جوی * من نکوم چه کن اراهل دلی خود تو بکوی

ای * رقصند و می غلطند * سیه چشمان کشمیری و ترکان سمرقند کشمیر بر مملکت اسمندر که کوزلری قاره کوزلی و قاره قاشلی اولورده * محصول بیت * حافظ شیراز که شری سیله رقص ایلدر و بالتور کشمیر منسوب قاره کوزلر یعنی حافظ شری بونلر بر جذبه صالار کبی اختیار کبی رقص ایلدر و کینی بالتور (وله ایضا) (ساقیا سایه ابرست و بهاری و لب جوی * من نکوم چه کن اراهل دلی خود تو بکوی) ساقیه منادی سایه ابر لایله معلوم اوله که سابقا اشارت اولمشدیکه مقامات حریر بکری در دنجی مقامه سنده اشارت و از در که فصل ربهده که کون بونلی اوله و بولیده بلند اوله بلکه بیاض اوله که باران احتمالی اولیه باده نوش ایلک معتبر در خواجه نکهده سایه ۶

۶ ابر بهار ذکر می مذکور معنای شعر در و لب جوی بو خصوصه تر قیدر خود نیاز در که بونده تا کید فاده ایلله و جا زدن که کنند معنای اوله * محصول بیت * ای ساقی بولت کولکه سیدر و بهار کونی و ابرماق کناری بویه او لیجی بن سکا دیمزم که نه ایشله اراهل دل ایست سن کندک سوله نه ایلله جککی یعنی بویه بکونده و بویه برده باده ایچمکی سوله حاصلی باده ایچمک و قتی و کونیدری (بوی بکری ازین نقش نمی آید خبر * دلق آلوده * صوفی بی ناب بشوی) بوی بکری بیانیه در و با حرف مصدر نقشندن مراد صورت در خیر فعل امر مفرد مخاطب در خیر بندن قاقی دیکدر مصراع ثانی بهر هوندن دلق آلوده صوفی بیانیه و لامیه در بی ناب با حرف صاحب و اضافت بیانیه در * محصول بیت * بکر تکک و ساد. لك قوقوسی یونقشندن و صورندن تاز خطاب عام طریقه بیه یورر قاتی صوفیک ربایله ملوث دافنی باده خالصه بویوب تطهر ایلله یعنی شراب اگر چه که حرامدر مرانی صوفیک ربایسندن اولادر بلکه اطهر در ز بر ربایکفر در و باده ایچمک فسقه در (سغه طبعهست جهان بر کر مش نکیه مکن * ای جهان دیدن ثبات قدم از سغه بجوی) سغه سینک ضعی و کسیر بیه و قانک سکونیه عاویک عینک ضعی و کسیر بیه و لامک سکونیه نقیضیدر بونده آلیق دیکدر دلق معنای ای جهان دیده مصراع اوله و ثانی به صرف ایلله قابل در سحر حلال طریقی اوزره ثبات عدم مصدر ک فاعله اضافت فیدر و بجویک مفعول صریحی و از سغه له غیر صریحی * محصول بیت * جهان سغه طبعه نلدر آنک کرمنه اعتقاد ایلدای جهان کورمش یعنی ای سیاح عالم آتقندن ثبات قدم دیله یعنی کرم ایلدر سده کرده ثبات قدم اواز زرا غار و بیوفادر حاصلی سغه طبعندن کرم و احسان کلز کاور سده کرده ثبات قدم اولن (کوش بکشی ای که بلبل بغان میگوید * خواجه تقصیر مفرما کل توفیق بیوی) کوش بکشی بکمشای که بلبل بغان میگوید * خواجه تقصیر مفرما کل توفیق بیوی * مفعول که حرف تعلیل بال مبتدا بغان با حرف مصاحبت میگوید متناق و جله فعلیه خبر مبتدا در خواجه متادی تقصیر مفرما کل توفیق بیوی * محصول بیت * خطاب عام طریقه بیه یورر قولا غک آج که بلبل فغانه سوبلر یعنی بلبل ترغانه و نغمه سوله بویه ای خواجه تقصیر پیورمه کل توفیق قرفله حاصلی سعی ایدوب اهمال ایلله توفیق و قبض خدایه مظهر دوش (دو نصیحت کنت بشنو و صد کج ببر * از در دیش در آو بره عیب میوی) * محصول بیت * سکا بکی نصیحت

ای ساقی ابر سایه سیدر و بهار و لب جوی در دیمزم نه ایلله کراهل دل ایست سن کندک دی (مفردات) (ساقیا) م (سایه) کولکه (ار) بلوت (است) در (بهار) م (لب جوی) ابرماق کناری (من) بن (نکوم) دیمزم (چه کن) نه ایلله (ار) اگر (اهل دلی) کوکل اهل ایست (خود) کندک (تو) سن (بکوی) سوله (معنای اشارتی) می مرشد حیات بخشیم سایه لطف و کرم و مرده دلره بهار کبی حیات بخشک و علم و معرفه الله سنکله درین نه استرسم اتی ایله دیمزم سنکه اولو الابصار دن بر اهل دلین بزم رانیم باقه کندک هر نه مراد پیورر ک اتی سوله بر تاسیم

بوی بکری ازین نقش نمی آید خبر * دلق آلوده * صوفی بی ناب بشوی

بوی بکری تکک رانیم سی کلز قاتی صوفیک ربایله آلوده اولمش دافنی صافی شراب ایلله بوی (مفردات) (بوی) رانیم (بکری) بر نکولک (زین) بوندن (نقش) م (نمی آید) کلز (خیر) قاتی (لق) بامدی خرقه (آلوده) ملوث (صوفی) م (با) لایله (بی) شراب (ناب) صافی (بشوی) بوی (معنای اشارتی) بونقش ظاهر در و صورت بر تنلکدن بکر تکک و اهل دل و اهل معرفه الله واصل اولدیغی اسرار توحید رانیم سی کلز قاتی اول صوفی خشک ربایله آلوده اولان قلب معشوشنی شراب صافی عشق الهی ایلله و غلله

سغه طبعهست جهان بر کر مش نکیه مکن * ای جهان دیدن ثبات قدم از سغه بجوی

جهان سغه طبعدر انک کرمنه اعتقاد ایلله ای جهان دیدن سغه دن قدم ثباتی استه (مفردات) (سغه) الحقی (طبعهست) م (جهان) م (بر) علی (کرم) م (ش) آنک (تکید) اعتقاد (مکر) ایلله (جهان دیدن) جهان کورمش (ثبات) م (قدم) م (از) من (سغه) م (بجوی) استه (معنای اشارتی) اسرار توحیددن بی خبر اولان اهل جهان سغه طبع و معرفه الله دن غافلدر انلر صورت حقه اولان کرم بر غرضلرینه اعتقاد ایلله انلر قضا طریقه قدرای مؤمن کبس و بمر جهان دیده سغه ناس اولان اهل دنیا دن حقی اوزره قد منک ثباتی استه که غرض نفس الهی ایمی القلوب ایلشدر اعاذنا الله منه

کوش بکشی که بلبل بغان میگوید * خواجه تقصیر مفرما کل توفیق بیوی

کوشی آجکه بلبل فغانه درای کشی تقصیر پیورمه توفیق کللی قوفله (مفردات) (کوش) قولا ق (بکشی) آج (بلبل) م (بغان) م (میگوید) نیر (خواجه) ای کشی (تقصیر) م (مفرما) پیورمه (کل توفیق) م (بوی) قوفله (معنای اشارتی) ای سالک جان قولاغنی آج مردان خداک آتشتک و بکر سوز کلابی استماع ایلله نه درای کشی سعیده قصور پیورمه (والذین جا هدا و فینا لهد یهد یهدم سبانا) آیت کریمه سی سر نیجه توفیق الهی کللی قوفله و هدایت ربانی رانیم سن بواغه غیرت ایلله

دو نصیحت کنت بشنو و صد کج ببر * از در عیش در آی و بره عیب بیوی

ایده ی ایش و ایکویز کج و خزینه کونور یعنی ایکویز خزینه به مالک اول اول ایکی نصیحت مصراع ثانیک مضبوطدر که عیش قیوسندن ایچری کبر و عیب یوانه کتمه یعنی ذوق و صفه اوله و کیمه بی تعیب ایلله یعنی کنددی حضور کده اول و عیب بین اوله ستر عیوب ناس اول که سکا بوندن انفع نسته بوقدر عالمده

(فجك راحتي في كل حين * وذكرك مونسى في كل حال) فجك فاحرف ثعلبدر يت سابقه مذکور اشتياقه و معنى * وصاله حب حاك ضيله مصدر در محبت مناسبه اعرابن لفظا مفعول متبدا مضاعف كاذه وكاف محلا مجرور مضاعف اليه در راحت تقدرا مفعول خبر متبداه وايضا مفعول متكلم محلا مجرور مضاعف اليه في حرف جر متبدا مضاعف جار مع المجرور محلا منصوب مفعول فيه غير صريح بحد راحتك حينه مضاعف اليه بذكر لكن حرف جر معين اليه در نوعا صوبت وار واجتبه تنوين ن مبدا لرحال وقفه اما ما بدیده وصل اوله بنه منون اوقفور واو حرف عطف ذكرك مونسى جمله اسميه سى حبك راحتي جمله اسميه سنه

معطوف و اعرابى اول موال اوزره در في كل حال اعرابيه في كل حين اعرابى كيدر بلا تفاوت * محصوليت * اى جانان سكا شتاق اولوب بشيرك خبرينى معنى ايلديكم آنچوندر كه سنك محبتك راحتر هر حينه و هر وقته وسى آكام مونسى وارمدر هر حاله و هر طورده حاصلى سكا محبت و اشتياق افراطه در خواجه غيبتن خطابه التفات ايلدى (سوداى دل من تاقيات * مباد از سوز و سوداى تو خالى) سودا نصفه سودا در يور كل اوزره سنسد اويوشمش قار قانه در دلده و منه اضافت لاميد در تالتهاي غايت ايجوندرالى مناسبه مباد فعل فهى مفرد غائب سودا بونده محبت مناسبه در وسویدا اليه صنعت اشتياق واقدر * محصول بيت * بنم دلک ايجي قيامت دلک سنك سوز و سودا کدن خالی اولسون يعنى عشق کور کدن حالی و کور کلمه عشق کدن نهی اولسون حاصلی کور کلمه مر کوز اولان جانان مسافری منزله حضور ده منزل ابدوب پورر که قيامت دلک کور کدن محبت زائل اولسون يعنى نسخده از سر سوداى تو واقع اولمش اضافت فله وائل وجهه (بکايام رسال چون نوشاهى * بن بدنام و روند لاابالى) بام فعل مضارع مفرد غائب ايلدنن و يم ضمير فاعل فند بولورم ديمکدر وصال چون توصافتي لاميه در شاهى باحرف وحدت من بدنام پايانه بدنام وصف ترکيدر برامز آدى ديمکدر رنده اضافت پيسته در رندک لاابالى به ده بويه در لاابالى قول نقي امتثال متکلم وحده در مفاعله بايندن مضارعى پيالى و مصدرى مبالا کاوراغت عريده بن قايرم ديمکدر اما اصطلاحه قايرم مناسبه در ليکن بونک کبي مقامه بن پروا مناسبه در * محصول بيت * سنک کبي بر باد شاهک وصالنى فنده بولورم يعنى فنده بولايورم بن لاابالى وى پروا بدنام رند يعنى بن بدنامک اول نيکنامه مناسبى يوقدر زير انعام نقيضى واقع اولمش مصراع ثابده ايکى و او عطفه ايراد ايدنلر نامراد لرامش (زخمت صدجال ديگر افزود * که عمرت باد صدسال جلالي) زخمت ناسى معناده جلاله مقيددر زخمت صدر جلاله تقديرند ديگر بونده دخی غيرى معنانه مفعولر افزود فعل ماضى مفرد غائب افزودنن لازمه متعدى پيسته مشترکدر اما بونده لازمه آرندى يعنى زياده اولدى ديمکدر که حرف رابط دعا عرت ناسى معناده باده مقيد در سال جلالي اضافت پيسته در جلالي باحرف

(معناى اشارتى) بن اول محبوبك اشتياقندن اولور و دائم بيت الاحزانده كوز ياشلرى دو کرم نه اوليدى بنم علم اولديکه نه زمان بشير وصالدن خبر و بروب بزي اولوا الابصار دن ايليه

فجك راحتي في كل حين * وذكرك مونسى في كل حال

سنك محبتك بنم راحتر جميع زمانه سنك ذكرك بنم مونسدر هر حاله (مفردات) (فجك) سنك محبتك (راحتى) بنم راحتر (في كل حين) جميع زمانه (وذكرك) سنك ذكرك (مونسى) بنم بولداشدر (في كل حال) هر حاله (معناى اشارتى) اى محبوب سنك محبتك جميع زمانه بنم قلبك راحتي و سكونتيدر (الايد كر الله قطعتن القلوب) آيت كريمه سى سرجه سنك ذكرك هر حاله بنم روحك مونسى و غذا سيدر

سوداى دل من تاقيات * مباد از سوز و سوداى تو خالى

بنم قلبك سوداى قيامت دلک سنك سودا ک سرندن خالی اولون (مفردات) ((سودا)) قلبه اولان قار قان (دل) کوکل (من) بن (تا) انتها ايجوندر (قيامت) ميساد اولسون (از) من (سر) م (سودا) م (تو) سن (خالی) م (معناى اشارتى) اى محبوب بنم قلبك اب و قبرى قيامت دلک سنك سوداى عشقك سرندن بر نفس خالی اولون

بکايام وصال چون نوشاهى * من بدنام و روند لاابالى

سجلین برشا عك وصالنى فنده بولم بن بدنام و روند لاابالى (مفردات) ((بکاي)) افند (بایم) بولم (وصال) م (چون تو) سجلین (شاه) م (با) وحدتیه (من) بن (بدنام) رسواى (رند) فاسق (لاابالى) کندوى قايرم (معناى اشارتى) اى محبوب سجلین برشا حقیقیه وصالنى فنده بولم بنکه ظاهر اوباطنا جيع عيوبه معيوب و بر قصور کندوى قايرم رعبدر وسه هم مکر سن رحمت واسعه کله عفو و اطف و کرم پوره سن

زخمت صدجال ديگر افزود * که عمرت باد صد سال جلالي

سكا خطدن بوز حسن دخی زياده اولدى كه سنك عرك بوز جلالي پيل اولسون (مفردات) ((ز)) من (خط) تازه لحه (ت) سكا (صد) بوز (جلال) حسن (ديگر) دخی (افزود) زياده اولدى (عمر) م (ت) سنك (باد) اولسون (صدسال) بوز سنه (جلالي) جلال الدين سلجورقيدن رتار بخدر (معناى اشارتى) اى محبوب مظاهر اسمك والان آثار صفات قدیمدر کدن سنك حسن و جلالک بي نظير اولدى ينى ظاهر اولشدر ديلر مکه سنك بن بخش و احسان ايلد بکک عمر جلالک مشاهده سيله نيجه بوز سنه ل مبد و باقى اولسون

بر آن نقاش قدرت آفر بن باد * که کرده کشد خط هلالی

اول قدرت نقاشنه تحيين اواسونکده ماهک اطرافنه هلاله منسوب خط جکر (مفردات) ((بر)) على (آن) اول (نقاش) م (قدرت) م (آفرن) تحيين (باد) اولسون (کرده)

آيك

اول نيکنامه مناسبى يوقدر زير انعام نقيضى واقع اولمش مصراع ثابده ايکى و او عطفه ايراد ايدنلر نامراد لرامش (زخمت صدجال ديگر افزود * که عمرت باد صدسال جلالي) زخمت ناسى معناده جلاله مقيددر زخمت صدر جلاله تقديرند ديگر بونده دخی غيرى معنانه مفعولر افزود فعل ماضى مفرد غائب افزودنن لازمه متعدى پيسته مشترکدر اما بونده لازمه آرندى يعنى زياده اولدى ديمکدر که حرف رابط دعا عرت ناسى معناده باده مقيد در سال جلالي اضافت پيسته در جلالي باحرف

نسبت معلوم اوله جشيد زمانندن برى عظيم الشان بادشاه که تحت سلطنته جلوس ابدردى اول کوفى تاريخ ايدردى بزد جرين شهر بار بن کسرايه کلجه که آخر ملوک بجمدر که تحت سلطنته جلوس ايلسى هجرت نار بخشک اون برنجى سنه سنک ربيع الاولين بکرمى اينکيجى کرى ايش و بوناربخ مستر اولدى سلطان جلال الدين ملک شاه سلجوقى که الب ارسلان اوغلي سدر آنت جلوس سلطنته دلک پس علمای ارضاد مبار کباد و اردبيلر جمله دن برسى عرخيام ايد بکه اصحاب از باجک بر يسيدرو اتفاق ايلد بيلر که بونک جلوسى تاريخ ايلد لشدده اول کون نقضه جمله داخل اولمش ايش و اتفاق ايلد بيلر که هر شده اول کون شلک و سرور و شدما ناملر اوله و بوناربخ سنه شمسه

آيك اطرافنه (کشد) جکر (خط) م (هلال) م (با) ذبييه (معناى اشارتى) (قدردان الله احسن الخالقين) آيت كريمه سى سرجه اول قدرت نقاشنه تحيين اواسونکده قلوب عارفين و عاشقين اتوار بخدر به يله احاطه ايدوب (ار الله عبادا قلوبهم انور من الشمس) حديث شريفته مظهر ايلشدر

تومى بايد که باشى ورنه سهاست * زبان مابه جاهى و مال

کر که سن اوله سن يوحسه سهاست چاه و مال و ماله منسوب اولان سر مابه نك زباني (مفردات) (تومى بايد که) کر که سن (باشى) اوله س (ورنه) يوحسه (سهاست) آساندر (زبان) م (مابه) سر مابه (جاهى و مال) م (باز) ذبييه (معناى اشارتى) اى محبوب حقيقى سنك عون و نصرتك و توفيق و عشايت بنه اولمى کر که يوحسه توفيقك بزمه اولد بجه ديسانك مال و جاهى ترك ايدوب سنك اتوار ذابنه ککه مظهر ايلمى سنك قدرتک نسبت آساندر

خدا داد که حافظ را غرض چیست * و علم الله حسي من سواى

خدا ياور که حافظ غرضى نه در والله تعالىك على بنم سو لادن بکا کافيدر (مفردات) ((خدا)) م (دادن) ياور (حافظ) م (غرض) م (چيست) ندر (علم الله) م (حسي) بکا کافى (من سواى) بنم سو لادن (معناى اشارتى) عالم السر و الخفيات اولان خداى لم يزل ياور که حافظ غرضى و کوکلى مرادى ندر (لا يرب عنه مثقال ذره) آيت كريمه سى سرجه الله تعالىك على بنم سو لادن بکا کافيدر مرتبه احسانه مقصودى سوال و خدا دن غير خدايى دليلك ظن و افند و نقصان و خطا دندر

وله ايضا

سلامى چوبوى خوش آشتى * بدان مردم دمه روشنايى

آشناك لطيف رايحه سى کبي بر سلام اول روشنائى چشمتك مر دمه (مفردات) ((سلام)) م (با) وحدتیه (چو) مثل (بوى) رايحه (خوش) م (آشنا) م (با) وحدتیه (بدان) اول (مردم) کوز بيکى (ديده) کوز (روشنائى) آيدنائى (معناى اشارتى) محبوب از اينک و آشنائى بزم السنك خطاب عزنى و نفس رحانيه سى و لطيف رايحه سى کبي بنه اول محبوبدن اول نور ايله منور اولان چشم بصيرت مر دمه اتوار ذابنه سنن نورعلى نور اواق ايله حق اليقين روشنائى تحصيل ايجون بر سلام و بر قبض سعادت انجم استمر بر سرنا لله بکرمه اللهم

درودى چونور دل بارسانان * بدان شمع خلوتکه بارسانى

بارسانك کوکلى توري کبي درود او بارسانى خلوتکا هنك شمعنه (مفردات) ((درودى)) بر سلام (چو) مثل (نور) م (دل) کرکل (بارسانان) زاعدر (بدن) اول (شمع) م (خلوتکه) خلوت برى (بارسانى) زاهدك (معناى اشارتى) بار سى عارفانک غرضدن و حجاب بدن سالم اولان کوکلى نور کبي زاهدك

اوزره وضع اولد بکه اوچوز التمش بش کوزور يع بومد و ايلر نك اسماسى بر ذجر ايلر نك اسماسى کيسدر پس کوش که رأس حله داخل اولدى فرودين ماهک اولنى آدن اعتبار ايلد بيلر اند نصکره ارد بهشت ماهک اننه کيم نظهله ايراد ايلشدر * نظم * زفر و دين چوبکذ شتى مه ارد بهشت آبد * بمان خرداد و تبرانکه که مر دات همى بايد * پس از شهر بود از مهر و آب آن آزودى دان * که بر من جرا سفندار مدهاى يفر ايد * پس خوجه انک سال جلالي پيورد بغي دور شمش اوزره موضوع اولان سال جلالي ايدرو بوناربخشه جلالي و ملکشاهى و خانى و جديد ديونسيه ايدر و اول برينه بزد جردى وقد يم ديونام ايدر بر پس جلالي قبدى احتراز ايجو ندر بزد جرددن * محصول بيت * جانانک خطنى کله يکته دعا ايدر پورر که خطدر بوز کوز لکک آرندى يعنى سنك نيجه قات زياده اولدى حاصلى خطک بوز و جهله اسباب حسنکدن اولدى شاهه عرك بوز سنه جلالي اولسون جانانده طول بقا ايله دعا پيورد بغي جانان ممر اوون ديمکدر (بر آن نقش قدرت آفر بن باد * که کرده کشد خط هلالى) * محصول بيت * جانانک رو بى ماهه و خطنى هلاله تشبيه ابدوب پيورد اول قدرت نقاشنه بوز آفرين اولسون که ماه کبي رخسار اطرافنه هلال کبي خط جکر يعنى جانان ساده روايکى خط آدر ايلدى آي بوار کي بات دلالت ايدر که جانان سفره ساده رو کدوب خط آور کلى اوله (تومى بايد که بشى ورنه سهاست * زبان مابه جاهى و مال) م ي بايد فعل مضارع مفرد غائب کر که ديمکدر بايى فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سن ديمکدر ورنه والا مناسبه در سهل آسان مناسبه در اما بونک کبي رله در جروى مراد در بار مابه جاهى لاييد و پايانه در و مال معطوف در جاهى به

وايکى باحرف نسبتدر * محصول بيت * جانانه پيورد که شايسته و بایسته اولدر که سن ايله سن يعنى سنک وجودک صاغ اوله والا مال و منصب سر مابه سى زباني جزو بيدر حاصلى سنك حياتك کر که مال و جاهى زباني حير اعتبارده دکل بويت دلالت ايدر که جانان واردينى سفره بر خسارت کورمش اوله (خدا داد که حافظ را غرض چیست * و علم الله حسي من سواى) که حرف بيان و را ادات تخصیص و او حرف ابتدا علم الله لاييه و مبدأ حسي خبر مبدأ استعاده افعالند در يکفنى و کافی مناسبه در من سواى جار مع المجرور حسي به متعلق و يا ضمير متکلم محلا مجرور و مضاعف اليه بيدر * محصول بيت * جانانه پيورد که خدا ياور که سنندن حافظ غرضى ندر و سو لادن اللهک على کافيدر يعنى بنم نه ديباد بکدن خدا نك على کفايت ايدر حاصلى مرادم اللهک معلوم بيدر (وله ايضا) (سلامى چوبوى خوش

آشنایی * بدان مردم دیده روشنی با حروف و حذت و بانیکی روی خوش آشنایی بیایه در آشنایی با حروف مصدر بدان دال
همه در بدلدرو با حروف صله مردم دیده روشنی لایه رو با حروف مصدر * محصول بیت * آشنایک کوزل قوقوسی کی سلام ارسال ایدرم
اول آیدنای کوزم دمنده بی کوزل سلام ایدرم اول کوزم مردمی اولان آشنایانه (درودی چونوردل پارسایان * بدان شمع
خاوتکه پارسای) درود دالک و رانک ضمد لایه عربیده نیت معناسند که تر کچه استلک در رو با حروف و حذت و بانیکی روی دال پارسایان

۶۱۲

و متفیک خلو تکامی اولان قلم شمه بر صافی نور و بر سلام سلامت انجسام
صاحب النور استرم

نمی بینم از همدان هیچ رجای * دلم خون شد از غصه ساقی بکجایی

مصابیردن هیچ بر سنی برنده کورم کوکلم غصه دن خون اولدی ای ساقی فتنه سن
(مفردات) (نمی بینم) کورم (از همدان) مصا حیلردن (هیچ) قطعاً (رجای)
رنده (دلم) کوکلم (خون شد) قان اولدی (از غصه) غمدن (ساقی) م (بکجایی)
فتنه سن (معنای اشارتی) (نما و نوا علی البر و النقی) سر نجه دین و مساوی
مصا حیلردن هیچ بر سنی برنده و ظاهرده کورم ای صاحب النور اولان ساقی
شراب عشق الهی یرم فتنه سنکه دین بولداشی بولم صبا اولدی فتنه و دین غریب
اولدی فتنه کوکلم خون اولدی

می صوفی افکن کجایی فروشد * که در تلم از دست زهد ریایی

صوفی بی بیغی شرابی فتنه صائر که ریایه منسوب اولان زهد الدن حرارتده
(مفردات) (می) شراب (صوفی افکن) صوفی بیغی (کجایی) فتنه (می فروشد)
صائر (در تلم) حرارتده (از) من (دست) ال (زهد) م (ریایی) ریایه
منسوب (معنای اشارتی) اول صوفی نظهر سنک ریایه منسوب قلع و محوایدی
شراب عشق الهیدی حضور پیردن غیری فتنه صائر که ریایه منسوب اولان زهد
خشکاک ضرری الدن حرارتده واضطرارده عسکه بهر حال عود و همت
مر شده محتاجز

رفیقان چنان عهد صحبت شکند * که کو بی نبودست خود آشنایی

رفیقار مصاحبت عهدنی انجلین قیودیلر که در سن خود آشنای اولمشدر (مفردات)
(رفیقان) م (چنان) انجلین (عهد) م (صحبت) م (شکند) قیودیلر (کو بی)
در سن (نبودست) اولمشدر (خود) کندو (آشنا) م (با) مصدریه (معنی
اشارتی) عشق الهی لذت المیسان و حالات عشق بلیسان صوفی رفیقار قیودیلر
نیات اولمشد یعنی ایچون عهد صحبتی انجلین قیودیلر که در سن خود هیچ
آشنای اولمشدر

زکوی مغان رخ مگردان کانیجا * فروشد مفتاح مشکل کشایی

مغز محله سندن یوز جورمه زیرا آند مشکل کشای مفتاحی صائر (مفردات) (ز)
من (کوی) محله (مغان) کاوور (رخ) بکاف (مگردان) دوندومه (کانیجا) آند
(فروشد) صائر (مفتاح) م (مشکل کشایی) مشکل آچیبی (با) مصدریه
(معنای اشارتی) ای عاشق سن نظر عوا مدن مستور اولان فتنه ران حقیقتار
و فارغان دو جهان اولان عاشقان حضرتلر محله سندن و صحبت حیا بخشارندن
یوز جورمه زیرا آند مشکل کشای و حقیقته آشنای مفتاحی صائر

عروس جهان کر چه در حد حسنت * زحدمی برد شیوه بی وفایی

جهان

تر کیدر مشکل آچیبی معناسند * محصول بیت * کوی مغان یوز یکی دوندومه که آند مشکل آچیبی مفتاحی صائر یعنی شراب
که مشکل کشاد را آند بیع اولور پس آند اعراض الیه (عروس جهان کر چه در حد حسنت * زحدمی برد شیوه بی وفایی) عروس جهان
بیایه حد حسن لایه * محصول بیت * جهان کللی کر چه حد حسنه در یعنی کمال جلاله در لیکن وفاسمغلی حددن آشرب یعنی
زیاده بی وفادری که کیمیه مر حقی اولور

لایه در بار سا عاید دیر لائق و نون
ادات جمدر شمع خاوتکه پارسای لایه در
و با حروف مصدر * محصول بیت * پارسایک
کوکلی نوری کی محبت و درود ارسال
ایدرم اول پارسایک خاوتخانه سنک شمع
یعنی اول عابد و زاهد جانا درود و نیت
ایدرم جا زرد که بو غزل غزل سابقه
مذکور اولان مسافر جانا ارسال اولنه
(نمی بینم از همدان) هیچ رجای *
دلم خون شد از غصه ساقی بکجایی (ساقی)
متادی بکجایی با حروف خطاب * محصول
بیت * مصا حیلردن هیچ بر سنی برنده
کورم یعنی یاران بزی قوبوب کند بلر
یوز کم قان اولدی تنها لقتدن و غمدن
ای ساقی فتنه سن کل تره همد ملک الیه
(می صوفی افکن) کجایی می فروشد * که در تلم
از دست زهد ریایی (می صوفی افکن)
بیایه و صوفی افکن و صف تر کیدر
افکندندن صوفی بیغی شراب می فروشد
فعل مضارع جمع فاعل صائر معناسند
که حرف تعادل تاب حرارت واضطرار
معناسند زهد ریایی بیایه و با حروف نسبت
* محصول بیت * صوفی بیغی یعنی
مت او کارایدی شرابی فتنه صائر بکا
دلالت الیه زرا حرارت واضطرارده ریایه
منسوب زهد دن پس باده نوش الیه
عسکه ریایه آشکاره اولسون زیرا باده نوشا غله
زهد اضداد دنددر (رفیقان چنان عهد
صحبت شکند * که کو بی نبودست خود
آشنایی) * محصول بیت * رفیقار عهد
صحبتی شویله صیدیلر که دیدک که هرگز
آشنای اولمشدر یعنی رمزیه بدهدک
ایلدیلر کانه که آرمزده هیچ آشنای بوقدر
(زکوی مغان رخ مگردان) کانیجا * فروشد
مفتاح مشکل کشایی (که انجا مصراع
ثانی به مر هونددر مفتاح مشکل کشایی
بیایه مرادشدر مشکل کش و صف
تر کیدر مشکل آچیبی معناسند * محصول بیت *
که مشکل کشاد را آند بیع اولور پس آند اعراض الیه
بیایه حد حسن لایه * محصول بیت * جهان کللی کر چه
حد حسنه در یعنی کمال جلاله در لیکن وفاسمغلی حددن
آشرب یعنی زیاده بی وفادری که کیمیه مر حقی اولور

(دل خسته من کرش همتی هست * نخواهد زسنگین دلان مویایی) دل خسته من بیایه و لایه همتی با حروف و حذت و بانیکی روی

۶۱۳

جهان کللی کر چه حد حسنه در اما وفاسمغلی شیوه سنی حددن ایلنور (مفردات)
(عروس) کلین (جهان) م (کر چه) م (در) فی (حد) نهایت (حسن) م
(است) در (زحد) سنوردن (می برد) ایلنور (شیوه) ناز (بی وفایی) وفاسمغلی
(معنای اشارتی) عروس جهان حقیقت و حضرت الله کال قریب تحصیل اولمغلی
ومن رعه آخرت اولمغلی یوزندن زیاده حسنه لیکن زینت و مشتهیات نفسانیه سنه
مشغول اولمغله خدا دن غافل اولمغلی و انک حدسز شیوه نازی وفاسمغلی الدائم
جهن شدن سبب هلا کرد

دل خسته من کرش همتی هست * نخواهد زسنگین دلان مویایی

اگر اول بنم خسته کو کلک بر همتی وار ایسه سنگین دلار دن بر مویا استرم (مفردات)
(دل) کوکل (خسته) م (من) بن (کر) اگر (ش) انک (عنتی) بر همتی (هست)
وار ایسه (نخواهد) استرم (زسنگین دلان) طاش ککولور دن (مویا) معرف
بردارودر که اعضا دن بر بر صنه اتی ایچورور (با) وحدتیه (معنای اشارتی) علو الهیه
من الاعیان) سر نجه کر بنم درد عشق خدا الیه خسته کوکلک مظهر نیلیات اسرار الهی
اولیم دیو کندوبه برعالی عمن وار ایسه (الدنیا جیفه و طلابها کلاب) سر نجه اول
طاش کوکلی اهل دنیا کلا بلزدن در دینده دوا و صفتلرینه بر مویا استرم زیرا
دنیا زهر مهلکدر

بیاموزمت کیمیای سعادت * زهم صحبت بدجدایی جدایی

سکاسه ابدت کیمیای سعادت بیاموزم بر امر مصاحبیدن ابراققدر ابراققدر (مفردات)
(بیاموزم) او کر دیم (ت) سکا (کیمیای سعادت) م (ز) من (هم صحبت)
مصاحب (بد) کوتو (جدایی) ابراق (جدایی) ابراق (معنای اشارتی)
ای سالک سکاسه ابدت کیمیای سعادت بیاموزم بودر که اخلاقی و اعمالی قیج اولان
مصا حیلردن ابراق اولمقدن بر طبیعت سارقه و نفس میاله اولمغله سنی دخی قیج ایدر

مرا کر تو بگذاری ای نفس طامع * بسی پادشاهی کنم در کدایی

ای طامع نفس اگر بی قویه سن کدالقه چوق پادشاهی ایلرم (مفردات) (مرا)
بی (کر) اگر (تو) سن (بگذاری) قویه سن (ای نفس) م (طامع) طمع ای بیجی (بسی)
چوق (پادشاه) م (کنم) ایدم (در) فی (کدالقه) مصدریه (معنای اشارتی)
(من استغنی عن الخلق اغناء الله) خبری سر نجه ای طامع نفس بوندن قیج نه وارد که
رزاق اولان منعم حقیقی بی اونودوب قول قبول نه عرض احتیاج ایدرسین اولنجه
احتیاج بدن قورتلرسن اگر کنز لایفنی اولان قناعت او زره اوله سن کدالقه چوق
پادشاهی ایلرم که حضرت الاهدن غیری بی بطرا و اورم

مکن حافظ از جور دوران شکایت * چه دانی توای بنده کار خدایی

نی

۱۵۴

سنگین دلان الف و نون له جمع اولمش وصف
تر کیدر و با حروف نسبت و نون حرف
ناکید طاش یوز کلی دیکدر مویا انسان
قدیدی یعنی با صدر مده سی و با حروف
مصدر ر بونده مراد دوا و در ماند
* محصول بیت * بنم خسته و مجروح
کوکل اگر همتی و غیری وار ایسه طاش
یوز کلی مر جنسز کیمیه ردن مویایی
دیلز یعنی اخسا و ناکسندن دوا و در مان
استن حاصلی بنم مجروح کوکلم اگر بلند
همت ایسه ارادل و اسافلدن مر هم استن
دیکدر مویایی با سنی وحدت ایچون
طواتلر حروف قافیه دن بهیج اولمقدن
غیری مستقیم معنایه و اصل دکالراش
(بیاموزمت کیمیای سعادت) زهم صحبت
بدجدایی جدایی (بیاموزمت با حروف
ناکیدر و آموزم فعل مضارع اخباره
و انشایه متصل و ناخبر خط سبب کیمیای
سعادت بیایه هم صحبت بداسم فاء لک
مفعولیه اضافتیدر جدایی بدجدایی ناکید
لفظی قییدنددر بر فعل تقریریه یعنی
جدایی کن * محصول بیت * سکا و کرده
و با و کرده یعنی سعادت کیمیای بر امر
هم صحبت بدجدایی الیه جدایی الیه یعنی
کیمیای سعادت بر امر مصاحبیدن احتیاج
و احتیاج زدن (مرا کر تو بگذاری) ای نفس
طامع * بسی پادشاهی کنم در کدایی
* محصول بیت * ای طامع نفس
اگر بی قویه سنی کدالقه چوق
پادشاهی ایدرم کدالقه صور تنده یعنی
نفس طامع بکامانغ و مائل اولور سه
کدالقه چوق پادشاهی ایلرم اما نفس
کدالقه راضی دکل (مکن حافظ از جور
دوران شکایت * چه دانی توای بنده
کار خدایی) * محصول بیت * ای حافظ
دوران و زمان جورندن شکایت ایلرم سن
نه پلور سن ای بنده خدایک ایشنی یعنی
چور و جفا و مهر و وفا خدایک ارادتیله در
پس دوراندن شکایت فائده سی بوقدر

اولینجه عشق مرحله سنی قطع ابلکه قصد ابله زرا بوطریق ظلمتدرا از غولاق خطریدن صفین حاصلی عشق بولنه قولاغوزسین
کیر موز راونه سنی قراکو اقدر بولدن آزارسن غافل اولد (حافظخام طبع شرمی ازن قصه بدار) عقلت چیست که من دش دو جهان
مخواهی (حافظمنادی و اضافتی بیایه خام طبع وصف ترکیبدر شرمی با حرف تنکیر ازن این اشارتدر من ددو جهان طلبنه من دمیکن
ضلیله اجرت یعنی کر امانتسنه در محصوریت ای خام طبعی حافظبو قصه دهن شرم طوط یعنی اوتان عکاکدر که اکایکی جهانی اجرت
دیلسن یعنی نه ایش ایشلدن که اکایکی عالمی جزاوعوض استرسن پس بواشدن اوتان (نودر فقرندانی زدن از دست مد) سند خواجکی
و مجلس تواران شاهی در فقر لامیه در

بجای زانانی بونک کبی بر رده نتوان
معناسنه در یعنی قادر دکلن ازست مده
مصراع ثابته می هو ندر مستدامم نکندر
نکیده گاه معنا سنه یعنی سویکسه جگ
بر خواجکی دن مراد وزا رند ر مند
خواجکی اضافتی بیایه در توران شاه شاه
شجاعک وز برا عظمی اولمشدر نته کیم
رسالهده مفصل بیان اولمشدر * محصول
بیت * خواججه تنزل طریقله نفسنه خطاب
پوررسن فقر قیو سی فلقه قادر دکلن
یعنی فقر چکمه محمل اوارسن پس الکلن
وزارت مستدینی و توران شاه مجلسی و یرمه
یعنی ای حافظسن فقر و فحشه طاقت کنوره
من سن ایدی وزیرک ملازمتی ترک ابله که
سکافتنا حاصلی اوله خواججه نک مرادی
حسن طلبد رمقصود خواججه به واصل
اولمیر شخصیت یعنی مذکور بیتدن
مؤخر ایراد ایشلر عفاالله تعالی وعنههم
(وله ایضا) (سنه مالا مال در دستای
در ریضا می همی * دل ز تنهایی بجان
آمد خدایا همی) (مالا مال طوطاو
دیگر رای حرف نمانادی محذوف
ای یاران دیکدر دریغ حیف معناسنه در
یعنی ادات تعاقب وائف حرف ندبه و جائز
در که مادی دریغا اوله مندوب و طریقله
ای دریغا دیک اوله پس ای عربیده و
معناسنه اولور می همی با حرف وحدت
دل میسدا ایجان آمد خبری ز تنهایی
و بجان آمده متعلقدر خدا یا منادی همی
همدم مصاحب و با حرف وحدت خدایی
ندا ایلمکدن مراد نمی در * محصول بیت
سنه در دله مالا مالدر ای دریغ بود دره
بر می هم اولسه یعنی درمان اولسه کوکل
تنهالقدن چانه کلدی یعنی جاندن بگرندی
واوصاندی یارب بکار همیدن که بنی
تنهالقدن خلاص ایله خواججه الم عشق

مکن (بله) ظلمات) م (است) در (بترس) قدرق (از) من (خطر) م (کراه) از غوز
(معنای اشارتی) بوسه رفقه الله بوی نهایت اولان اولودرگاه بولنه خضرروش بر مرشد
کاملسن و بر می بسز سلوک ایله زرا بوی بولنه ظلمات بشیریت و صدهزار عقبات مهلکه
واردر بانکن کیدنار کراهق و خطرناک اولان محالده هلاک خو فی وار در
نودر فقرندانی زدن از دست مده * مسند خواجکی و مجلس تواران شاهی
سن فقر قیو سنی فاقعی بیله من سن الدن قومه افتد بک مسندنی و توران شاهه منسوب
اولان محاسنی (مفردات) (توس) (در) قیو (فقر) م (ندانی) (تلز سن) (زدن) اورمق
(از دست) (الدن) (مده) و یرمه (مسند) (مقام) (خواجکی) (افتد بک) (مجلس) (م) (تورانشا)
بر پادشا هدر (معنای اشارتی) ای سالک سن سبب سعادت سرمدی اولان فقر تام
سلطنته خود بخودانه ابره من سن و خطریدن وضلاتدن قوتلوب مقصوده ابره من سن
(من اراد ان یجلس مع الله فی مجلس مع اهل التصوف) سر نجه حضرت الهیه
کمال قربت ایله دوات ابدی حاصل اوله جق مسندی و شاهان حقیقت اولان اهل اللهک
صحبت و محاسنی الدن و یرمه و ترک ایله

حافظخام طبع شرمی ازن قصه بدار * عقلت چیست که من دش دو جهان می خواهی
ای خام طبعه حافظبو قصه دن رجا طوط سنک عکاک نه در که اکامره دایکی جهانی
استرسن (مفردات) (حافظ) م (خام طبع) م (شرمی) (رحی) (ازین) بولدن (قصه) م
(بدار) طوط (عل) م (ت) سنک (جست) نه در (مزد) اجرت (ش) کال (دو) یکی
(جهان) م (می خواهی) استرسن (معنای اشارتی) ای حافظدو جهان مزدمی اولیوب
ما به الا قصه رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم اولان فقر تام سلطنته ابرمه سن
نه عکاک وار که خام طبع ایدرسن بوقصه دن رحی ایله همان حقندن و خاصان حقندن
توفیق و عنایت طلب اید سن

سنه در دله مالا مالدر ای دریغا بر می هم و بر کوکل تنهالقدن زباده مضطرب اولدی
ای خدا بر همدم و یر (مفردات) (سنه) (کوکس) (مالا مال) طولو (در) م (است)
در (ای دریغا) ای حیف (مرهم) م (یا) وحدتیه (دل) کوکل (ز تنهایی)
بالکرافدن (بحان آمد) زباده مضطرب اولدی (خدایا) م (همدمی) رمصاحب
و یر (معنای اشارتی) سنه در دله عشقه پردر ای رحیم اولان زیم و سنکله بزم بر می هم
صار کوکل بالکرافدن و خوف و خطریدن زباده مضطرب و غمناک اولدی ای خدا بزه
بر یاز غار و بر مرشد * مر جتکار کرم ابله سن

چشم آسایش که دارد از سهر تیز رو * ساقی جامی یا ورتا بیاسیم دمی چشم آسایش لامیه چشم امید
ساقی جامی بیاسیم فعل مضارع نفس متکلم وحده دمی دم بونده نفس وساعت معناسنه * محصول بیت
سهر تیز رودن آسایش و راحت امیدن کیم طوتار یعنی کیمه آندن حضور امیدن طوتار پس ای ساقی بر قدح باده کورتا کیم بر نفس
و وساعت آسایش و خضوریاده می

سرعتله
دستگیر نشود دست تهیق چه کنیم * محصول بیت * اول چکل محبوبدن اتری صبر چاهنده باندن یعنی جانتان ایچون صبر اید اید
هلاک اولدم شاه ترکان یعنی جانتان بزم احوالزدن غافلدر قنی برستم یعنی قنی ربار عشق که بی الم فراقدن خلاص ایدوب وصال جاتانه
سبب اوله رستم بیژنی چاهدن خلاص ایدوب وصال سروره سبب اولدینی کبی محبوبی چکله تخصیص پیوردی زراشهر چکل
ترکستانده در وافر آسایش ترکسان پاد شاهی ایدی

(خبر) تلخاطر بدان ترک سمرقندی دهیم * کر نسیمش بوی جوی مولیان آید همی (خبر) خطاب عام فانی دیکدر تا حرف تعلیل خاطر دهیم
مفعول صریحی و بدان غبر صریحی ترک سمرقندی بیایه سمرقندی پیوردینی تشبیه طریقله اولمق جائز و حقیقتا اولمق جائز دهیم فعل
مضارع متکلم مع غیره و افعال امر متکلم مع غیره کن که حرف رابط صفت نسیم بونده یل در باده معناسنه و شین صبری ترک زراجه در ویا سمرقنده
بوی جوی مولیان لامیه و بیایه در جوی

سرعتله دور ایدیمی فلکدن آسایش امیدن کیم طوتار ای ساقی بر جام کنور نبر نفس
دکاتم (مفردات) (چشم) امید (آسایش) راحت (که) کیم (دارد) طوتار
(از) من (سهر) فلک (تیر کرد) سرعتله دونیمچی (ساقی) م (جامی) بر قدح (یاور)
کنور (تا) حتی (بیاسیم) دکاتم (دمی) بر نفس (معنای اشارتی) (لارا حقه فی الدنیا)
سر نجه بوسریعه الزوال جهاندن کیم راحت و بقا امیدن طوتار ای می شد شفیقم
شراب عشق الهیدن بزم بر جام کرم و احسان ایله (الدنیا ساعه الخ) سر نجه و بر نفس
اولان عمرده دل ناشادمن اضطرابدن کدیوب ذکر و انس حق ایله مطمین
اولوب دکانه

خبر تلخاطر بدان ترک سمرقندی دهیم * کر نسیمش بوی جوی مولیان آید همی

فانی تا اول سمرقندی محبوبه عاشق اولدم که آتش باد نسیمدن مرایان ایرماغشک رابحه سی
کلور (مفردات) (خبر) فانی (تا) حتی (خاطر) کوکل (بدان) اول (ترک) محبوب
(سمرقندی) م (دهیم) و یرمه (از) من (نسیم) طیفیل (ش) آت (جوی) رابحه
(جوی) ایرماق (مولیان) بر ایرماق اسمیدر (آید) کلور (همی) دم (معنای
اشارتی) ای سالک فرداش فانی بوخانه تجلی اولان کوکری انجیق اول باقی ولاشیرک
له اولان محبوب حقیقی و یرمه که زرا انک نفس رجاییه سندن و فیضات انسیه سندن
دل جاننه دائم فیض و راحت رابحه سی کلور

زیری را کتم این احوال بین خندیدو گفت * صعب رازی بوالعجب کاری بریشان عالی

بر عافله دیدم بواحوالی کور کولدی و دیدی مشکل کوندرو العجب ایشدر بریشان
عالمدر (مفردات) (زیری را) بر عافله (کتم) دیدم (این) بو (احوال) م
(بین) کور (خندید) کولدی (گفت) دیدی (صعب) کوک (روزی) کون
(بوالعجب) زباده عجب (کاری) برایش (بریشان) م (عالم) م (یا) وحدتیه (معنای
اشارتی) بوراه عشقک احوال و عقباتدن بر مرشد کامله سوا ایدم و کوردیم
برشکر خنده ایدوب پیوردیکه بوراه بر مرشد سز و رهبر سز صعب کوندرو زباده عجب
امر در و بر بریشان عالمدر که عدومین اولان شیطناک زباده حبله و مکر ایدوب چوق
عاشق صادقلری بو بولده هلاک ایشدر

سوختم در چا صبر از بهر آت شمع چکل * شاه ترکان غافلست از حال ما کور سنی

صبر چاهنده اول شمع چکلان اتری باندن شاه ترکان بزم حالزدن غافلدر قنی برستم
(مفردات) (سوختم) باندن (در چا) قیوده (صبر) م (از) من (بهر آت) نیکچون
(شمع) م (چکل) محبوبی چوق پیوردی (شاه) م (ترکان) محبوبله (غافل) م (است)
در (از حال ما) بزم حالزدن (کو) فنی (رستم) بر بهاوان مشهوردر (یا) وحدتیه

دستگیر نشود دست تهیق چه کنیم * محصول بیت * اول چکل محبوبدن اتری صبر چاهنده باندن یعنی جانتان ایچون صبر اید اید
هلاک اولدم شاه ترکان یعنی جانتان بزم احوالزدن غافلدر قنی برستم یعنی قنی ربار عشق که بی الم فراقدن خلاص ایدوب وصال جاتانه
سبب اوله رستم بیژنی چاهدن خلاص ایدوب وصال سروره سبب اولدینی کبی محبوبی چکله تخصیص پیوردی زراشهر چکل
ترکستانده در وافر آسایش ترکسان پاد شاهی ایدی

(در طریق عشق بازی امن و آسایش بلاست * ریش باد آن دل که باد را تو خواهد مر همی) طریق عشق بازی بیایه عسقه از محبوب دوست
مناسنه در و با حرف مصدر ریش یار در اما بونده مجروح مناسنه در که حرف رابط صفت مر همی با حرف تشبیه * محصول بیت *

۶۰۸

محبوب دوست طریق یافته امن و آسایش

بلادر یعنی بوطر بقدر حضور و صفای بوقدر بلکه همان در در بلاد ریس مجروح اولسون اول کول که سنگ درد که مر هم است یعنی عشق درد بنه در مان استین کول درد دن خلاص بولسون (اهل کام و ناز رادر کوی زندان راه نیست * رهروی باید چها نوزی نه خامی بی غمی) ناز را ادا صل و در بای صل مناسنه در ره و وصف ترکیبیدر بوله کید بچی یعنی سالک عشق و با حرف وحدت جهان سوزده و صف ترکیبیدر جهان یاندر بچی معنا سنه یعنی چها ندن مستغنی حاصلی تارک دنیا دن عبار تد و با حرف وحدت خامی بی غمی یار بده وحدت ایچوندر * محصول بیت * مراد و ناز اهلته رندل محله سنه بول بوقدر یعنی بونلر ندرله یارو بولاش اولنلر حاصلی رندل بشقه فرقه و بونلر بشقه در پس بوطریق عسقه بز عاشق سالک جهان سوز کرک یعنی دنیا ده کچمش بر عاشق کرک بر عسخر خام کرک یعنی عشق درد و غمی اختیار ایلمن خام کرک مصراع ثابده بازی حرف مصدر طوطوب معناسنی سالک که جهان ترک ایلمن کرک خاماق عسخر کرک کز دین معنای بیتن وفا فیده دن بهر ایش (آدمی در عالم خامی نمی آید دست * عالمی دیگر بیاید ساخت و زو آدمی و زو آدمی) با حرف وحدت عالم خامی بیایه و با حرف نسبت عالمی با حرف وحدت و زو آدمی با حرف وحدت و با تشبیه * محصول بیت * عالم خامی ده بر آدم اله کز یعنی او کیسه اله کلمن حاصلی او آدم بولنلر پس بر عیر عالم خلق ایلمن کرک و یکدن بر عیری آدم خواجه مرد ملک و کرم کلور آدم بولنلر بقدن شکایت ایدر یعنی ایلمن کلور کیسه ثابده رنده سنه اولکی آیدمید با حرف نسبت در دین اصابت ایلمن

(معنای اشارتی) (الله تورا السموات والارض) آیت کریمه سی سر بنجه جالی نور بیه عالمی منور قلبی محبوب حقیقیک جالی مشاهده سنک آرزو سیله بوسجین دنیا ده آتش عسقه بایدم اول شاه حقیقت بزم حالزدن مستغنی در فنی بزم بر جلال الهی بولان معنوی که قوت قدسیه سیله بزی مراد منزه نازل ایلمه و بزی بوسجیندن خلاص ایلمه

در طریق عشق بازی امن و آسایش بلاست

ریش باد آن دل که باد را تو خواهد مر همی

عسقه از طریق یافته امن و آسایش بلاد مجروح اولسون اول کول که سنگ درد که بر مر هم استیه (مفردات) (در فنی) (طریق) (م) (عشق بازی) (عشق او بایچاق (امن) (م) (آسایش) (راحت) (بلا) (م) (است) (در) (ریش) (یار) (باد) (ولسون) (آن) اول (دل) (کول) (یادرد تو) (سنگ دردیکه) (خواهد) (استیه) (مر همی) (معنای اشارتی) و عشق طریق یافته مکر الهی بولان اولوب راحت دنیا طلب ایلمن چانک بلا سیدر و سبب حرماندر مجروح اولسون اول کول که سنگ دردیکه در مان استیه زرا درد و محنت مایه سعادت سرمد در

اهل کام و ناز رادر کوی رندی راه نیست

رهروی باید چها نوزی نه خامی بی غمی

مراد و ناز اهلته عاشق محله سنه بول بوقدر سالک که جهان ترک ایلمن کرک خاماق عسخر کرک (مفردات) (اهل) (کام) (مراد) (نازرا) (م) (در کوی رندی) (بی قید و لا بالبر محله سنه) (راه) (بول) (نیست) (بول) (رهروی) (بول) (کید بچی) (بیاید) (کرک) (جهان سوزی) (جهان یافچیق) (نه) (نفی) (خام) (م) (بی غمی) (عسخر) (معنای اشارتی) نفس هوا سنه تابع او اب دایم نفسی مرادین و رنلره و ناز و استغنا ایدوب جفا کچمیلره فانی فی الله باقی بالله و نه لغات ماسوی الهی بولان اولنلر جلال الله محله سنه بول بوقدر زرا سالک صادق جان و جهانی ترک ایلمن کرک و مراد سزاق کرک خاماق و عسخر کرک

آدمی در عالم خامی نمی آید دست

عالمی دیگر بیاید ساخت و زو آدمی

عالم خاکیده بر انسان کامل اله کیرمن بر عیری عالم و یکدن بر آدم خلق ایلمن کرک (مفردات) (آدمی) (بر آدم) (در) (فنی) (عالم خامی) (دنیا) (نمی آید) (کلن) (بدست) (اله) (عالمی) (دیگر) (بر عیری) (عالم) (بیاید) (کرک) (ساخت) (دوزمک) (وزو آدمی) (و یکدن بر آدم) (معنای اشارتی) (وجود خاکینه بنده و نفس و هوا سنه افکنده اولان کیمسدر ایچنده انسان کامل بولنلر بوعالم وجود غیری بر عالم روحانیت و ریاضات و مجاهداته وجود کده اولان فان سود اولن ایچون بختک بر فرزند نوطوغو رب عالم معشاده کندوی یکیدن بر آدم (لن یلج ملکوت السماء من لم یولد مرین) حدیث شریفی سر بنجه کندوی ملکوت سمایه داخل اولیچی بر انسان کامل ایلمن کرک

کره

(کره حافظ چه سجد پیش استغنی عشق * کاندزین طوفان نماید هفت دریا شبنمی) کر به حافظ لایه سجد فل مضارع مفرد غائب طارنار دیکد یعنی نه وزن کنور و نه تأثیر ایدر استغنی عشق لایه کاندزین که حرف تعلیل و این استغنی عشق اشارتدیر طوفان صوبک طاشمسی شبنمی یا حرف وحدت * محصول بیت * عشق استغنی قنده حافظ کره سی نه وزن کنور یعنی نه اعتباری وار زرا بوطوفان استغنی جانانده بدی در بار شبنم کور بوز یعنی در بای استغنی جانان قنده حافظ کره سنک

۶۱۹

کره حافظ چه سجد پیش استغنی عشق

کاندزین طوفان نماید هفت دریا شبنمی

حافظ کره سی عشق استغنی قنده نه طارنار که بوطوفانده بدی دریا بر شبنم کور بوز (مفردات) (کره) (اغلق) (حافظ) (چه) (نه) (سجد) (طارنار) (پیش) اولک (استغنی عشق) (م) (اندزین) (بونده) (طوفان) (م) (نماید) (کور بوز) (هفت دریا) بدی ذکر (شبنم) (چه) (معنای اشارتی) (حق نه ایلمن عاو و استغنی نسبت حافظک اغلق سنک و فریاد و فغانک عثایت الله اولد قنده نه قدری و نه تأثیری وار ایکن کوز یاشی و جگر آتشی بر نعمت عظمه ادر که بدی در بایک عسقه بوقدر قدر قدری بوقدر

وله ایضا

ساقی بیا که شد قدح لاله پرزی * طامات نایچند و خرافات نابکی

ای ساقی کلکه لاله ک قدحی شرابدن پر اولدی طامات نیجه بدک و خرافات نایچند (مفردات) (ساقی) (م) (بیا) (کل) (شد) (اولدی) (قدح لاله) (م) (پرزی) (شرابدن) (طامات) (طامات) (قواعد و رسوم) (نایچند) (نیجه بدک) (خرافات) (نامقول کلمات) (نابکی) نایچند (معنای اشارتی) ای مر شد هادی سزک نظر و سزکله اشتیاقه لاله و ش خون اولد اولان قلم قدحی شراب عشق الهیه ایله پر اولدی (العاشق) (اوسکت هاک و العارف) (لوظق هاک) (سر بنجه مرتبه عرفانه و اصل اولماز ایچون دخی بر همت بیور که بوقواعد و رسوم نیجه بدک و بونامه قول کلمات نه زمانه بدک بوحادث کونیدی ترک ایلمن و انوار حقه مستغرق اولدم

بیکدر ز کبر و ناز که دید ست روزگار * چین قبای قیصر و ترک آلاه می

کبر نازدن کچ زرا روزگار کور مشدر قیصر ک فتنای بوکلی و یک کلاهی ترکی (مفردات) (بیکدر) (کچ) (ز) (من) (کبر و ناز) (م) (که) (زیرا) (دید ست) (کور مشدر) (روزگار) (زمان) (چین) (بوکلم) (قبا) (فتنای) (قیصر) (برادشاه) (ترک) (ترک) (وقولنه) (که تیور دن تاقیه در چنکه) (باشه کبر) (کلاه) (م) (کی) (برادشاه) (معنای اشارتی) ای کول بوره حقه کبر و نازدن و عز و جلا و مالدن کچ و حضرت الهیه معرفت تحصیلنه سعی ایله زرا بوسریعه الزوال اولان روزگار نیجه قیصر وی بادشاهلرینک عز و جانی و تاج و تختی فتنایه و یروب یشنه کبر و فالمشدر

هشیار شو که مرغ چن مت کشت هان * بیدار شو که خواب عدم در پست هی

عافل اولکه مرغ چن مت اولدی آگاه اول اویانق اولکه خواب عدم ایز کد در غافل اولسه (مفردات) (هشیار) (عاقل) (شو) (اول) (مرغ) (قوش) (چن) (مت) (م) (کشت) (اودی) (هان) (آگاه) (اول) (بیدار) (اویانق) (شو) (اول) (خواب) (اوغو) (در) (فی) (ایز) (است) (در) (هی) (غافل) (اوله) (ادات) (زجر در) (معنای اشارتی) (عافل) (اولکه) (عشق و معرفت الله باغتنک بلالاری سعی و غیرت ایله شراب

برقطره جه خبری و اعتباری بوقدر حاصلی حافظک اغلقی استغنی جانانده تأثیر ایلز (وله ایضا) (ساقی) (بیا) (که شد قدح لاله پرزی) * طامات نایچند و خرافات نابکی (ساقی) (منادی) (که حرف بیان قدح لاله بیایه طامات رسوم و عادات صوفیه و حکایه لاله دیرل نایچنده الی معناسنه در خرافات خاک ضلیله کچمیلر زده سولشان قصد ره و حکایه لاله دیرل بونده مراد بودر بر معناسنی دخی وار در که سابقا میم قافیه سنه ذکر کچمیلر بیت * خیر تاخر قده صوفی بخرافات بریم * شطیح و طامات بازار خرافات بریم * دیدیکنده * محصول بیت * ای ساقی کل که لاله قدحی مبدن طوطو اولادی یعنی فصل بهار کلدی لاله ک قبرار منی شرابله طوطو صر چه قدح بکرتش لاله رسوم و عادات صوفیه نیجه بدک و کچمیلر قدح لاله و افغانه لری فیچندک یعنی اولور اولر نایچنده لره عری کچورمک نیجه بر پیر یاده کنور که عشق و محبتدن مصاحبت ایلمن (بیکدر ز کبر و ناز که دید ست روزگار * چین قبای قیصر و ترک آلاه می) بیکدر خطاب عام و باید کور ساقیه خطاب اوله که حرف تعلیل دیدست اصانده دیده است در نته کیم نیجه کره مرور ایلمن در روزگار فاعلی چین قبای قیصر لایمیل در و چین مفعول دیدست در و بوکلم و بوکلم معناسنه در ترک آلاه می ده لایمیل در روم بادشاهلرینه قیصر اصطلاح ایدر لوی بر او او بادشاهک استیدر * محصول بیت * کبر و نازدن کچ یعنی کبر و نازی ترک ایلمن زرا روزگار قیصر بادشاهک فتنای بوکلی یعنی دور ایدکنی وی بادشاهک کلاهی ترکی کور مشدر یعنی نیجه بادشاهلر کور من قوجه فریدر حاصلی چوق کویکدن آرتش مجوزدر (هشیار شو که مرغ چن مت کشت هان * بیدار شو که خواب عدم در پست هی) هی حاضر اول یعنی غافل اوله * محصول بیت * مخاطب سابقه خطاب بیورر هشیار اول یعنی آیل زرا مرغ چن یعنی بلبل کل عسقله مت اولدی آگاه اول و خواب غفلتن اویان زرا خواب عدم کبر و ناز یعنی بایل شراب عشق کلاه مست اولمش یعنی بر حیوان ایکن عشق و محبتدن خالی دکلدر پس اکاد اول باد عشق مستی اولقدن غافل اوله و بیدار اول که عدم اویقوسی آردم زده در پس عری حیوانات کبی غفلتله کچورمه بلبل کبی محبت جانانده کچور

(خوش نازکانه میجی ای شاخ نو بهار * کاشتنکی مبادت از آسب بادی) چنی فعل مضارع مفرد مذکر صائب و سبب
شاخ نو بهار لایه که حرف رابط دعا آشفته پریشان و قرش دیکدر کافی های رسمیدن بدادر بای مصدریه ایچون مبادت
تاخیر خطا بدر شاخ نو بهار آسب لغته یان باشی کله که دیرل امابو کبی برزده اضطراب و مشقت مراد در بادی لایه تاریخ
جلالیددی قشک اول آینهک اسبدر

۶۲۰

اما بونده مراد قدس * محصول بیت *
ای نو بهار شاخ خوش نازکانه صائب و سبب
قش بلی شدتندن سکا ضرور پریشانلق
اولسون بادی تخصیص شاخ اعتباریه
در که مراد جانتندر والا جانانه دعا عوم
اوزره اوللق لازمدر (برمهر چرخ و شیوه
او اعتماد نیست * ای وای بر کسی که
شدا این زمکروی) مهر چرخ لایسه
محبت چرخ دیکدر ای حرف ندامتادی
مخدوف ای باردیکدر وای فارسیده
عربیده ویل معنانه در عذاب وجهنم
دیکدر که حرف رابط صفت این همزک
ویمک کسر لایه امین معنانه در مکروی
لایه دروی واولق فتحیه ضعیف با در او کبی
محصول بیت * چرخ محبت و شیوه
اعتماد دیکدر یعنی اعتماد جا زد کل ای باران
وای بر کسی که آنک مکرندن امین اولدی
(فردا شراب کوثر و حور از برای ماست
* امر و زینر ساقی * مهروی و جام می)
محصول بیت * ارته جنده شراب
کوثر و حور بزم ایچوندر بو کون دخی
آی بوزنی ساقی و جام می بزم ایچوندر یعنی
دنیا و آخرت ذوق و صفای مؤمنان ایچوندر
حاصلی مؤمنان حقیق (باد صبا زنده
صبا یاد میدهد * جان دارویی که غم
ببرد درده ای صبی) عهد بدوند، زمان
معنانه در صبا صبا کسر لایه صبا بوند
میل معنانه اما بوند کبی برزده اوغلانلق
مراد در جان دار و جان اونی دیکدر
یعنی جان علاجی اصنانده داروی جان
ایدی اضافله تقدیم و تاخیرله ترکیب
مزجی ایلدیلر و با حرف وحدت که حرف
رابط صفت صبی صبا دک صبی و بانک
فتحیه صبتک تصغیر اوغلانلق معنانه
محصول بیت * باد صبا زمان صبا دن
یاد و بر یعنی تازه آنک زمانی اکدر حاصلی
تازه بهار زماندر پس ای اوغلانلق برجان اونی که غم و غصه بی کیدر و بر یعنی باده صون ایچم که غم و غصه مزنی کیدر و سون

عشق الهیدایله و انوار معرفتله مست و مستغرق اولدی سندخی آکا مول و خواب
غفلتدن بیدار اولکه اجل دائم ایز که سنی خواب عده یار و غم سعیده در
غافل اولسه

خوش نازکانه میجی ای سرو نو بهار * کاشتنکی مبادت از آسب بادی *
اطیف نازکانه صائب و سبب ای نو بهار سروی که سکا فیش یلک ضررندن پریشانلق
اولسون (مفردات) (خوش نازکانه) م (می جی) (صانور سن) (ای سرو) م
(نو بهار) م (آشفتنکی) پریشانلق (مباد) اولسون (ت) سکا (از) من (آسب)
طوقنقی (بادی) قش بلی (معنای اشارتی) (ولقر کرمانی آدم) آبت کریمه سی
سر نیجه ای کوکل اکرم مخوفانندن اولدینکه نظر ایله خدا ناک رجعت واسعه سنی
کورب بر آن عمله و طاعت سعیدن فارغ اوله که (وون لیس للانسان الاماسی) در رجحان
رحیمدن دیلمر که سکا نفس و شیطنت ضررندن پریشانلق اولسون و امر آخرتی
نسان ایله سبب هلاک اولان غفلت کسون

برمهر چرخ و شیوه او اعتماد نیست * ای وای بر کسی که شدا این زمکروی *
فلک محبتی و آنک شیوه سی اوزره اعتماد و قدرای وای شول کیمده که آنک مکرندن
امین اولدی (مفردات) (بر) علی (مهر) محبت (چرخ) فلک (شیوه) ناز (او)
آنک (اعتماد) م (نیست) بوق (ای وای) هلاک (بر کسی که) بر کیمده اوزره که
(شد) اولدی (ایمن) امین (ز) من (مکر) م (وی) آنک (معنای اشارتی)
دنیا ناک عز و جاهنه و مال و اولادله یوزیکه کولدیکنه اعتمد بوقدر هلاک و خسران
شول کیمده که دینک و نفس و شیطانت مکرندن امین اوله و طول امل ابدوب
باعث سعادت ابدی اولان طاعت و عشق و محبت تحصیلندن غافل اوله

فردا شراب کوثر و حور از برای ماست * امر و زینر ساقی * مهروی و جام می *
بارین کوثر شرابی و حور ری بزم ایچوندر بو کون دخی مهرو ساقی و شراب جامی
(مفردات) (فردا) بارین (شراب کوثر و حور) م (از) من (رای ما) بزم ایچون
(است) در (امروز) بو کون (نیز) دخی (ساقی) م (مهروی) آی بوزلو
(جام) قدح (می) شراب (معنای اشارتی) کرچه لطف بی نهایت خدا تعالی
بالا غراض دکله در لکن جریان عاده الله مسیاتی اسبابنه ربط پیوروسی اعتباریه
خوفا و طمع ماسعی عمل و طاعت و عبادت ایلک کر کدر بونقد برجه (فلا تعلم نفس
ما آخنی ایه من قره اعین جزاه بما کانوا یعمالون) آبت کریمه سی سر نیجه یارین
کرر شرابی و حور جنان و جمال الله و لقاء رجحان بزم ایچوندر بو کون دخی ساقی
کوثر اولان حضرت الله انوار جالی و مشاهده انوار محمدی و شراب عشق الهی
بزم ایچوندر

باد صبا صبا عهد صبا یاد میدهد * جان دارویی که غم ببرد درده ای صبی *
باد صبا صباوت زمانندن یاد و بر شول برجان علاجیکه غم کیدر و برای جو جوق
(مفردات)

(چشمه مبین و سلطنت کل که کسزد * فراش باد هر و رفس را بزیری) تقدیر کلام حشمت و سلطنت کل مبین در که حرف تعلیل
کسزد فعل مضارع مفرد ثانی دیکدر بعضی نسخه ده کسزد برینه بسپرد دوشمش بانک صبی و کسر لایه لغتدر چکزه معنانه
ایکی وجهه یله قرینه وار فتا مل فراش باد صبا ییایه هر و رفس شین خیر کله راجعدر را ذات مفعول بزیری با حرف صله و اضافت
لامیه در پی پایدن محققدر ایاق معنانه * محصول بیت * کلک حشمت و سلطنته باقه که فراش باد آنک هر و رفس ایاق آتته دوشر
و آفاق آتته چکزه یعنی ظاهر الطافت و صفاسنه باقه زیاد سربع الزوالدر (درده بیاد حاتم طی جامیک منی * تانامه سیاه بخیلان
کنیم طی) درده در حرف تا کیدر و ده
دک کسر لایه فعل امر مفرد مخاطب و بر
دیکدر یک منی سابقا بیان اولاندی که
اصلنده متابیدی الفله عجم تصرف ایدوب
منی بدیدی عیسایه عیسی و مر سایه موسی
دیدکاری کبی حاصلی جامیک منی ایکی
بطمان مقداری شراب آنقده دیرل
تا حرف تعلیل نامه سیاه بخیلان ییایه
ولایه در نامه سیاه دفتر اعمال سباندن
کنا تدر بخیلان یونده خسیان معنانه در
نامه کشیک مفعول اولی و طی مفعول
ثانی بدیدی دورمک معنانه در * محصول
بیت * خطاب عام طریقه پیور حاتم طی
یایه جادیک منی و بر یعنی ایکی بطمان
شراب آور قدسی و برنا کیم بخیلانک
واحدک فایه دفتر بنی طی ایدلم یعنی
آنره عرض حاجتی ترک ایدلم یعنی اول
مجرمله احتیاج کو سزیدلم مصراع اولک
معنانه و بر حاتم طی یایه بر معنانه
قدسی دین و حاتم طریقه شرفه بر بطمان
جام و بر دین حق ادایی و بر شلر آن می که
دادرنک و اطافت بارغوان * بیرون فکند
لطف مزاج از رخس بخوی) که حرف
رابط صفت بارغوان با حرف صله آن می
مبدأ بیرون فکند خجری لطف مزاج
لامیه و فکند فاعلی و مفعولی مقدرنک
و لطف رخس شین خیر ارغوانه راجعدر
بخوی با حرف مصاحبت خوی و اور سبیله
در در عرق معنانه * محصول بیت *
اول می که ارغوانه رنگ و اطافت و پردی
اول می ارغوانک رخندن لطف مزاجله
رنگ و اطافتی عرقله طشره برافندی
یعنی دراله طشره دو کدی یعنی ارغوانک
رنگ و اطافتی که وار ایچوندر باده
اضاف مزاجله عرقله طشره چقمشدر
حاصلی ارغوانک رنگ و اطافتی ایچوندر
باده آنک اثریدر که دراله رخندن ظاهر

۶۲۱

(مفردات) (باد صبا) (سحر بی (ز) من (عهد) زمان (صبا) صبیلاک (یاد) ذکر
(میدهد) و بر (جان دارویی) (رجحان علاجی) (غم) م (بپرد) ایلنور (درده)
ور (ای صبی) (تصغیر صیدر جوقی دیکدر (معنای اشارتی) فیض سحری انکشافه
صباوت زمانتک آسوده لکندن و راحت و فراغت حالندن خبر و بر ای وارث محمدی
وای اطفال الله اولان ولی الله و مر شد آکا شول بر دو جهان غنی ازاله ابدیجی
جان علاجی بزه احسان ایله که دو جهانندن فارغ اولوب مرتبه رجال الله
واصل اولهلم

حشمت مبین و سلطنت کل که می برد * فراش باد هر و رفس را بزیری *
کلک عظمت و سلطنته باقه زرا ایلنور بل فراشی آنک جیسع ورقنی ایز وایاق الله
(مفردات) (حشمت) عظمت (مبین) کورمه (سلطنت کل) م (که) زرا
(می برد) ایلنور (فراش باد) بل سو پر جیسی (هر ورق) جله یاراق (ش) آنک
(بزیری) یزالتنه (معنای اشارتی) ای کوکل اهل دنیا تن و جاهله کل کبی
نازکات و رونق و فقر انظار ایلنورک عظمت و سلطنته نظر و اعتبار ایله زرا فراش
تقدیری ازلی اتی سر بر زواله و روب و نابود و ناپیدا ایایوب کندوبی و سلطنتی
خراب ایدوب ایاق آتته خاکسار ایلد کر کدر

درده بیاد حاتم طی جامیک منی * تانامه سیاه بخیلان کنیم طی *
حاتم طریقه شوقنه بر بطمان جام و بر تانایلرک سیاه نامه سنی طی ایدلم (مفردات)
(درده) و بر (با) الملاسه (یاد) ذکر (حاتم طی) سخا ایله مشهور بر کیمده در
(جامیک منی) بر یوک قدح (تا) حتی (تانامه سیاه بخیلان) م (کنیم) ایدلم (طی)
دورمک (معنای اشارتی) یی پی شیفم حضرت الهیک بولنه حاتم طی کبی جانی فدا
ایزین عاشقان و عارفان عشقه قابدن کلی ماسوایی اخراج ایدوب بزی عشق الهی ایله
مست و مخمیر ایدیمی بر فیض رجحان و بر شراب عشق زدن کرم و احسان ایله که تاجاله
بخل یلین اهل دنیا لک سیاه نامه لری و کند و لری ذوق ایمانندن محروم یابین اندیشه
فاسده زینتی محو و نایاب ایدلم

آن می که داد حسن و اطافت بارغوان * بیرون فکند لطف مزاج از رخس بخوی *
اول شرابکه ارغوانه حسن و اطافت و پردی مزاجنک اطافتی یوزندن آتی عرقله
طشره برافندی (مفردات) (آن می) اول شراب (داد) و پردی (حسن) م (لطافت)
م (با) الملاسه (ارغوان) فرمزی ریچیکدر (بیرون) طشره (فکند) برافندی
(لطف مزاج) م (از) من (رخ) یکلق (ش) آنک (بخوی) تراله (معنای اشارتی)
اول شرابی احسان ایله که (سیاهم فی وجوههم من اثر السجود) آبت کریمه سی سر نیجه
حسن و اطافتی عارفین و عاشقینک سیمالزده و حسن اخلا قارنده اول شراب الهیک
آثار لری طهر اوله

سند بیاغ بر که بخندمت چو بندکان * استاده است سر و کر بسته استنی *
اولشدر (سند بیاغ بر که بخندمت چو بندکان * استاده است سر و کر بسته استنی) سند تکیه کلام معنانه در بیاغ با حرف صله
بر فعل امر مفرد مخاطب ایات دیکدر که حرف تعلیل بخندمت با حرف تعلیل و با حرف ظرف چو بندکان مصراع ثانی به مرهوندر
استاده فعل مضارع مصدر طهر و ش معنانه کر یونده قوشق معنانه در بیل معنانه اولغه قابلدنی فامشدر * محصول بیت *
تکیه کا هکی باغه ابات که سنک خدمتک ایچون و یا سنک خدمتکده قولر کبی سرو باغ اوزره طور مش
ونی کر بملش یعنی سنک قدو مکه متظر در

۱۵۶

فی

اولشدر (سند بیاغ بر که بخندمت چو بندکان * استاده است سر و کر بسته استنی) سند تکیه کلام معنانه در بیاغ با حرف صله
بر فعل امر مفرد مخاطب ایات دیکدر که حرف تعلیل بخندمت با حرف تعلیل و با حرف ظرف چو بندکان مصراع ثانی به مرهوندر
استاده فعل مضارع مصدر طهر و ش معنانه کر یونده قوشق معنانه در بیل معنانه اولغه قابلدنی فامشدر * محصول بیت *
تکیه کا هکی باغه ابات که سنک خدمتک ایچون و یا سنک خدمتکده قولر کبی سرو باغ اوزره طور مش
ونی کر بملش یعنی سنک قدو مکه متظر در

(بشنو که مطربان چن راست کرده اند * آهنگ چنک و بریط و آواز عودونی) راست کرده اند یعنی او پدر مشلر و دوزن و بر مشلر

۶۲۲

تختی باغده اینتکه خدمت بندگی سروایغ اوزره طور مشدر و فی قوشاق باغشدر
(مفردات) (مست) تخت (باغ) م (بر) ایل (بخدمت) م (چو) مثل (بندکان)
قولار (استاد است) طور مشدر (سرو) م (کر) قوشاق (بسته است) باغشدر (نی)
قاش (معنای اشارتی) ای سالک تخت و فرار کاهی اسرار وحدت و اتوار معرفت
باغنه اینتکه اول باغ وحدت رجاتی سروکی ثبات واستقامت بیله تجلیات الهی ایل
دام سبز دازاقده و فی کبی خدمت یل باغده قلی ایچون کتدول دن صادر اولان
نغمه و اسرار جله واردات الهی ایل اولمشدر

بشنو که مطربان چن راست کرده اند * آواز چنک و بریط و طنبور و نای و فی

اینکه چن مطربلری راست ایلشدر چنک قپوز و طنبور و دودک و فی آوازی
(مفردات) (بشنو) ایلش (مطربان) چالغیچلر (چن) باغچه (راست) طوغری
(کرده اند) ایلشدر (آواز) م (چنک) ناقور (بریط) قپوز (طنبور) م (نای)
دودک (نی) قاش (معنای اشارتی) روضه توحید مرغان حقیقترین و مشایخ
شفیقترین استماع ایل که کشف اسرار ایلوب نه خوش سولشدر که (وان من شی)
الایح بحمد و لکن لانتفهون تسبیحهم) آیت کریمه سی سرنجه توحید اهاتک
نظر و مشاهد سنده جیسع اشیا حضرت الهی ذکر و تسبیح در
وجیع اشیا الله ایل در

حافظ حدیث سحر فرب خوشت رسید * نادم مصر و چین و باطراف روم و ری

ای حافظ سنک لطیف سحر فرب شهر ابرشدی مصر و چین حدینه دک و روم و ری
اطرافنه دک (مفردات) (حافظ) م (حدیث) شهر (مهر فرب) سحر الدایچی
(خوش) م (ت) سنک (رسید) ابرشدی (تا) حق (حد) سنور (مصر و چین) م
(باطراف روم) م (ری) بر شهر اسمیدر (معنای اشارتی) ای حافظ سنک اسرار
غیبه دن و علوم اندیددن اسان غیبه شهر صورت سنده بیان ایلدیکک لطیف کلامک
سیردن زیاده عقلاری عاجز قیله رفی اطراف عالمه شایع و منتشر اولمشدر

وله ایضا

شهریست بر ظریفان و زهر طرف نکاری * یاران صلا صلا عشقت کر میکنید کاری

ظریفانه بر بر شهر در و هر طرفدن بر محبوبی وارد ای بار عشق صلا صلا اکر برایش
ایدرسه کر: (مفردات) (شهریست) بر شهر در (بر) طلو (ظریفان) م (ز) من
(هر طرف) م (نکاری) بر محبوب (یاران) م (صلا صلا عشق) م (است) در
(کر میکنید) اکر ایدر سه کر: (کاری) برایش (معنای اشارتی) بو عشق
شهری آداب حقله مؤدب اولش ظرفا و جلیسه الله ایل طلو اودر و هر طرفه مرشد
کامله ن بر مؤید من عند الله محبوب خدا وارد ای عشاق جلال الله اولانلر اکر عشق
و معرفه الله تحصیل مراد ایدر سه کر: باب اچیق یول طوغری ایوان عشقه کلام الصلا

چشم جهان نبیند زین تازه تر جوانی * دردست کس نیفتد زین خوبتر نکاری

جهان

* محصول بیت * ادعای طریقه بیور

ایست که چن مطربلری اویدر مشلر
ودوزن و بر مشلر چنک و قپوز آهنگنه
و عود و فی آوازیته بعضی مرغان چن
هر بریسی بر دورلو نغمه ایدوب هم ساز
و هم آواز اولشدر همان سمع عبرت کرک که
ایشیدوب پند آله مطربان چنی نباتات
مناسنه اخذ بایلین مؤاخذه و انقی کرک
(حافظ حدیث سحر فرب خوشت رسید

* نادم مصر و چین و باطراف روم و ری

حافظ حدیث سحر فرب خوشت رسید
پایه لدر سحر فرب وصف ترکیدر
فر بیدندن سحر الدایچی معنا سنده
یعنی سحر سنک سوز کلک مصوری
و فریفتندی در رسید مصرع ثانی به
مر وندر تانتیه های غایت ایچوندر ای
مناسنه باقصای باحرف صله و رومه
اضافتی لامیددوری بر شهر ک اسمیدر

رومه معطوف * محصول بیت * ای حافظ

سنک سحر فرب ایدوب الدایچی کوزل
سوزک مصر و چین سر حدینه دک و روم
وری غایتنه دک ابرشدی یعنی تمام عالمه
منتشر اولدی (وله ایضا) (شهریست)
بر ظریفان و زهر طرف نکاری * یاران
صلا صلا عشقت کر میکنید کاری (خواجہ
شهر شیرازک آدم لرینی طرافنه وصف ایدر
محصول بیت * شهر منظر فادن
طو بطلو بر شهر در و هر جانبدن بر نکار

پیدا در ای یاران عشقه صلا صلا اکر برایش
ایشلر سکر یعنی اکر عاشق ایدر سکر
مخاید (چشم جهان نبیند زین تازه
تر جوانی * دردست کس نیفتد زین
خوبتر نکاری) چشم جهان لامیه تقدیری
چشم اهل جهاند * محصول بیت *
اهل جهاتک کوزی بوندن تازه رک بر جوان
کوز من بره و د جوانه اشارت ایدر
و کیمه نک آنه کبر من و دو شمن بوندن
خوب رک بر نکار

جسمی که دید باشد از روح آفریده * زین خاکیا مباد بر دامنش غباری) جسمی باحرف وحدت که اسمدر کیم مناسنه خاکیا مدن

۶۲۳

جهان خلقک کوزی بوندن تازه رک بر جوان کوز من کیم سنک الله بوندن زیاده
کوزل بر محبوب دوشمن (مفردات) (چشم) کوز (جهان) م (نبیند) کوز من (زین)
بوندن (تازه) م (ز) زیاده (جوان) م (با) وحدتیه (دردست کس) کیم سنک الله
(نیفتد) دوشمن (زین) بوندن (خوبتر) زیاده کوزل (نکاری) بر محبوب (معنای
اشارتی) (لافی الاعلی) سرنجه بوشهر عشقه جهان خلقک کوزی مظهر اسرار
علی رضی الله عنه اولش مرشدلر کبی بر جوان بخت کوز من و کیم سنک الله بومعین
وراهبر اولان مرشدلر دن زیاده بر محبوب دوشمن معنای الله بیکانهم القدسیه اللهوتیه
آمین بجهت المرسلین صلی الله تعالی علیه و علی آله و سلم تسلیما کثیرا

جسمی که دید باشد از روح آفریده * زین خاکیا مباد بر دامنش غباری

روحدن خاق اولش بر جسم کیم کوز مشدر بوخا کیلدن آک دامن اوزره بر غبار
اولسون (مفردات) (جسمی) بر جسم (که) کیم (دید) کوز من (باشد) اوله
(از روح) روحدن (آفریده) خلق اولش (زین خاکیا) بو طیر غشه منسوب
اولانلر دن (مباد) اولسون (بر دامنش) آک آنکی اوزره (غباری) بر توز (معنای
اشارتی) بو مؤید من عند الله ولان مرشدلر کبی بو صورت عالمه روح مصور کیم
کوز مشدر حضرت الله من دیرم آک دامن پاکنه بودنیارست خام صوفیلر دن
و علماء رسولر دن بر کدر ویر انقباض اولسون

چون من شکسته را از پیش خود چهره رانی * کفایت توقع بوسیت با کناری

بجلین بر شکسته کنی کند و حضور کدن نه سور رسن زینا بنم امیدمک غایتی ربوس
یار کنساردر (مفردات) (چون من) بجلین (شکسته) بر کنسری (از) من
(پیش) اولک (خود) کندو (چهره رانی) نه سور رسن (که) زین (م) بنم (غایت)
نهایت (توقع) امید (بوس) اوپوش (با) وحدتیه (است) کدر (با) کناری
یار فوجا قدر (معنای اشارتی) ای پر شفیقم کر مکدن بجلین منکسر القاب و بریشان
الحال بنده مسکینی سنده عشق و معرفه الله استعداد یقدر دیو کندی حضور کدن
ردایله و کیمیای نظر کدن دور ایلله زینا بنم سندن نهایت امیدم بر قرب و بر لذت
روحانیت یار تحصیل اسرار معرفه الله در

می غشت بشتاب وقتی خوشست در باب * سالی دکر که دارد ایدنو بهاری

شراب صافدر ابو بر اطفیف و قندر فهم و تدارک ایلله رغبری بیله کیم برنو بهار امیدنی
طوتار (مفردات) (می) شراب (بی غش) کدر سر (است) در (بشتاب) ابو
(وقتی) م (خوش) م (است) در (در باب) اکله (سالی) بر سسته (دکر) غبر (که)
کیم (دارد) طوتار (امید) م (نو بهار) م (با) وحدتیه (معنای اشارتی) (الوقت)
سیف قاطع (سرنجه ای کوکل سنخ تسوین و طول امل ایلله عمری بوش بره
خرج ایلله کتدوکی و حالکی اکله و بیل و تدارک ایلله که وقت شر بفدر تحصیل
اوله جق شراب عشق الهی صافی و مجید عقلادن اولان کیم بر غبری سنده برنو بهار

مراد خاکده قرار ایلشدر زینا باحرف

نسبتد روا السفو تون ادات جمع خاکه
منسوبلر دیمکدر مباد الفله و مباد الفسز
لغز ر اولسون دیمکدر دعهه مستعمل
نهی غائب شکاید غباری باحرف تکبیردر
محصول بیت * روحدن بر دامنش بر جسمی
کیم کوز مش اوله یعنی کیم کوز دی
بوخا کیلدن دامننه غبار اولسون یعنی
دامن پاکنه اغیار دن توز قوشمون
عدم تلوی بندن کتاید (چون من شکسته
را از پیش خود چهره رانی * کفایت توقع بو
سیت با کناری) شکسته باحرف وحدت
و هم حرف توسل و ادات معقول رانی
فعل مضارع مفرد مخاطب سو رسن
دیمکدر رانیددن که ک حرف عامل و مهم
منکلم معند توقعه مقیددر توقع نقد برنده
بوسی بانی حرف وحدت یا بو نم حرف
عطفدر عریده اووام معنا سنده کنساری
باسیده وحدت ایچوندر * محصول بیت *
بنم کبی بر شکسته کنی کندنی باندکن نه
سور رسن یعنی بنی باندکن سور مدز برانایت
توقع و امیدم سندن بریوسدر و بابر کنار
پس بو قدر جزئی نشه ایچون بنی باندکن
سورمک انصاف دکلدر (می) یغشت
بشتاب وقتی خوشست در باب * سالی
دکر که دارد ایدنو بهاری) غش غیش
کمری و شبن مشدله چرک مناسنه اسادر
نصر باندن مصدری غشاش کلور غیشک
کسر یله اما بجم غش او قور غیشک فحیه
بند چرک مناسنه وقتی بانی حرف تکبیردر
در باب اکله و تدارک ایلله معنا سنده سالی
دکر باحرف وحدت که امیدمک مناسنه
نویهاری باحرف تکبیر * محصول بیت *
می صافدر پس ایچو کد بجهت ایلله وقتد
خو مشدر تدارک اوزره اول یعنی وقتک
قدر بنی بیل بر بیل دخی نو بهار ایدن کیم
طوتار بهار دخی ایرشک کیم امیدنی وار
پس بوییل نو بهار دخی می یغشی نوش ایلکی
غشیت بملک کر کدر

(در بوستان حریفان مانند لاله و گل * هر يك گرفته جامی برادروی باری) جامی و باری باری وحدت ایچوندر * محصول بیت * بوستانه
 باده نوش لاله و گل کبی هر برسی ببارک روی باده بر جام طومش یعنی هر برسی برنکارک روی شوقه پاله نوشدر لاله بی باقلى قدحه
 وکلی ایاقسن قدحه تشبیه ایشلر (چون این کره کشایم وین راز چون نمایم * دردی و سخت دردی کاری و صعب کاری) چون و اواصلیه

۶۲۴

ایمیدن طوتار (هناك المسوقون) خبری سرنجه عاقل اولان کله چکی دوشنوب وقتی
 ضایع ایلر و فرصتی فوت ایلر

در بوستان حریفان مانند لاله و گل * هر يك گرفته جامی برادروی باری

بوستانه مصاحبه لاله و گل کبی هر برسی ببارک بوزی شوقه بر جام طومش
 (مفردات) (در بوستان) باغده (حریفان) مصاحبه (مانند) مثل (لاله و گل) م
 (هر يك) (هر بری) (گرفته) طومش (جامی) (برقدح) (بر) علی (یاد) (ذکر) (روی)
 یوز (بار) م (یا) وحدتیه (معنای اشارتی) عشق و معرفه الله باغده سالک راه عشق
 اولان هر یزدان مختصرو مصاحبه لاله و گل کبی هر برسی ببارک بوزی شوقه بر جام طومش
 سبیل قدح قلبلر نه شراب عشق الهییدن و مشقه اوار ذات ربانیدن بر لذت
 روحانی و بر جاشنی طومش لردر

هر یک این کره کشایم وین راز چون نمایم * دردی و سخت دردی کاری و صعب کاری

بوعقدی بخن حل ایدم و یورازی نیجه فاش ایدم درد در مشکل درد در بر ایشدر
 و صعب بر ایشدر (مفردات) (کی) (خنان) (این) (بو) (کره) (دوک) (کشایم) (اچم)
 (وین راز) (بوسر) (چون) (نه) (نیم) (کوسرم) (دردی) م (سخت) (فتی) (دردی)
 م (بال) و حدتیه (کاری) برایش (صعب) م (کاری) م (معنای اشارتی) ببارک بورا
 عشق پر خوف و دزدان پوسوده در و عقیبات مهله که در لایحه در بن ضعیف ناتوان
 پیر کا ملک و خاصان حق عون و عتایتش بوعقدی خود بخوداته خن حل ایدم و بو
 رازی ناخرمه نیجه فاش ایدم بودرد بر مشکل درد در و بوایش زباده صعب بر ایشدر

هر تار موی حافظ در دست زلف شوخی * مشکل بود نشستن در اینچنین دباری

حافظک هر رموی بر شوخ زانی انده در بونک کبی بردارده او تورمق مشکدر
 (مفردات) (هر) م (تار موی) قبل نلی (حافظ) م (در) فی (دست) ال (زلف) م
 (شوخی) (مطبوع) (مشکل) م (بود) در (نشستن) او تورمق (در) فی (اینچنین) (بونچلین)
 (دیار) م (یا) وحدتیه (معنای اشارتی) خصوصاً حافظک هر بر تار موی بو عالم
 ناسونده بر هوادار اولان مطبوع محبوب زانی انده در و هر بار قبود ماسوا دن بر قید
 ابله قید در بونک کبی دیار بی وفاده و محل بی بقاده او تورمق و اعافات ماسوا ابله
 تحصیل عشق و معرفه الله ایتک زباده مشکدر ناخو وجود ایتدیکه عشق حقیقی به
 وصلت ممکن دکادر

وله ایضا

صبا تو نکست آن زلف مشک بوداری * بیاد کار یعنی که بوی اوداری

ای صبا سن اول مشک قو قواو زلفک را بجه سنی طوتار سن یاد کاره قاله سن زیرا آنک بونی
 طوتار سن (مفردات) (صبا) م (تو) سن (نکست) را بجه (آن) اول (زلف) م
 (مشکبوی) (مشک) قو قواو (داری) طوتار سن (یا) لاله لایسه (یاد کار) اکدر بچی
 (یعنی) قاله سن (بوی او) ایتک را بجه سنی (داری) طوتار سن (معنای اشارتی)

ای

مائی فعلی اخباره و انشا به تمکدر حاصلی
 مائی فعلی بکر رسن معناسنه اخذ ایدن معنایی بکرده ممش

(دل که کوهر اسرار حسن و عشق دروست * توان بدست تو دادن کرش نکوداری) که حرف زابط کرش شین دله راجعدر
 کوهر اسرار حسن بیایه و لامیه در * محصول بیت * بنم کوکلم که اسرار حسن و عشق جوهری آند در آتی سکا و یرمک او اور
 اکر ایو طوتار سک یعنی کوکلم حسن
 ۶۲۵

ای فیض الهی و تفحات سبحانی به حیات ابدی بخش ایتک ایچون فضل الهی ابله
 کله سن مسکوبله دماغ جانی معطر قلبی تجلیات صفات الهیه را بجه سنی طوتار سن
 همان سن زلزله یاد کار و مذکر اوله رقی باقی قاله * نکه نفس رحمان را بجه سنی طوتار سن

دل که کوهر اسرار حسن و عشق دروست * توان بدست تو دادن کرش نکوداری

قلبه که حسن عشق اسرار نک کوهری آند در آتی سکا * سبیم ایتک ممکنه در اکرانی ایو طوتار
 ایتک (مفردات) (دل) (کوکلم) (کوهر) م (اسرار) م (حسن و عشق) م (دروست)
 آند در (توان) ممکن (بدست تو) سیک الیک (دادن) و یرمک (کر) (اگر) (ش) آتی
 (نکو) (ایو) (داری) طوتار ایتک (معنای اشارتی) ای محبوب کوکلم سنک اسرار حسن
 جلاک و انوار عشق لازلیک کوهر نک خزینه سبدر که انوار جلاک آند مشاهددر
 سنک عون و عتایتکه اتی سکا * سبیم ایتک ممکنه در اکرانی قبول ایدوب خوش طوتار ایتک
 هر وجهله لطف و احسان سنکدر

قنای حسن فروشی ترا بر ازدو بس * که همچو کل همه آیین رنگ و بوداری

حسن فروشی قنای انجق * سکا بر اشور زراکل کبی جله رنگ و بو آیینی طوتار سن
 (مفردات) (قنای) (قنایان) (حسن فروشی) (حسن صانعین) (ترا) سکا (برازد) (براشور)
 (بس) (انجق) (که) (زیرا) (همچو) (مثل) (کل) م (همه) (جمله) (آیین) (زینت) و عادت
 (رنگ) م (بو) (فوق) (داری) طوتار سن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی عارفین
 و عاشقین لباس تقوی ابله مزین ایدوب قلوبلر بی انوار ذات احدی دینکله مزین
 ایدیمچلاک انجق سکا لا بقدر ز براسن بر فیض مطلق سنکه کل کبی جله رنگ سبغه الله
 و بوی فیض و تفحات انوار الله بخش ایدیمچلاک انجق سنک قضا قدر تکدر در

دم از مالک خوبی چو آفتاب زدن * تراسزد که غلامان ماه روداری

خوبای ملک لردن آفتاب کبی دم اورمق سکا لا بقدر ز راما روی غلاملر طوتار سن
 (مفردات) (دم) (نفس) (از) (من) (مالک) (ملک لردن) (خوبی) (کوزلک)
 (جو) (مثل) (آفتاب) (کوش) (زدن) (اورمق) (ترا) سکا (سزد) (لایق) (که)
 زرا (غلامان) م (ماروی) آتی بوزاو (داری) طوتار سن (معنای اشارتی) (الله) و
 السموات والارض) آیت کریمه سی سرنجه ملک انسانی ده جیع عارف بالاهلرک
 آفتاب قلوبلر بی منور قلبی بقله سن دم اورمق انجق سکا لا بقدر که (انامن نور الله و المؤمنون
 من نوری) حدیث شریفی بو کاشاهددر آنکیچون جله عارف بالاهلرک نوری نور محمدیدن
 مقبوس و مستفاد اولد یغیچون جله سی ماهرو محبوب خدا و ملشدر در

دران شمائل مطبوع هیچ نتوان گفت * جز این قدر که رقیبان تند خوداری

اول مقبول شملده عیدن هیچ سوز سوز یات ممکن دکدر بو قدر دن غیر بکه بدخور قیلر
 طوتار سن (مفردات) (دران) آند (شمائل) کوزلک اخلاق (مطبوع) (مقبول) (عج)
 قطعا (توان) ممکن دکل (گفت) (سوزلک) (جز این قدر) بو قدر دن غیر (رقیبان) م

۱۵۷

فی

غیری که باوز خوبلر قیلرک وارد که کیمه بی بانکه یا قشدر مهرل
 دخل و تعرض جائز دکل بو قدر دن
 غیری که باوز خوبلر قیلرک وارد که کیمه بی بانکه یا قشدر مهرل

(نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری) * محصول بیت * ای کل بلبک نوا و نغمه سی
سکافین مقبول دوشربانی بلبک ترنماتی قند بکنورسن که عقل قولاغنی زواید سوبلیجی قوشاره طونارسن حاصلی حافظک نعمات
ورنماتی قند بکنورسن شک کوش

۶۶۶

(تند) غضوب (خو) اخلاق (داری) طونارسن (معنای اشارتی) ای لطیف
بعباده اولان رحانم سنک اول مقبول اولان صفات ذنبه کنده و عباد که اولان فیض
واطف واحسانکنده هیچ برنقصان نسبت ایتک ممکن دکلدر یوقدردن غیر که عدوی
بد خواولان نفس و شیطن یله بی مبالا ایلدک لکن فی الحقیقه حکمت جلبله واسرار
خفیه مقضا سنج اولدخی بزه نفع محضدر

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری
بلبلک نوا سی سکای کل قدسه مقبول دوشر که عقل قولاغنی هرزه کوی مرغله طونارسن
(مفردات) (نوا) (نغمه) (بلبل) (م) (ت) (سکا) (ی کل) (یک) (قند) (پسند) مقبول
(افتد) (دوشر) (کوش) (قولاغنی) (هوش) (عقل) (با) (للا) (پسند) (مرغان) (قوشار) (هرزه) (کو)
عبث سوبلیجی (داری) (طونارسن) (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی کیجه و کوندر
سنک اطف واحسانک امیدله و عشق و شوق جلاله فر بادو فغان ایدن عاشق زارک
سنک بی نهایت اولان دریای حکمتکه نسبت ذره قدراری اولان قصوری سبیله تضرع
و نیازنی و آوارسحر بیستی مقبول ایترسن ای رحمن رحیم سنک و عباد بیچاره لک عدوسی
اولان شیطانت و نفس اماره یالسو لک مراد لری حصایله انلری مسرور ایدوب سنی
توجید و تصدیق ایلین بیچاره مؤمن قولرک محزون و درگاه عزتکدن مجبور و مطرود
اولسنی شان غرنکه لایق کور رسین حبیب محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم
عشقنده بی درگاهکدن دور و محجور ایلده (ربنا لاترغ قلوبنا بعد اذهابک و هب لنا
من الدنک رحمة انک انت الوهاب)

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری
سنک جردک ایلنه بنم مست اولدی سکافین مقبول دوشر که عقل قولاغنی هرزه کوی مرغله طونارسن
کندوسی عجب فتنی کوبدندر (مفردات) (با) (للا) (پسند) (جرعه) (م) (تو) (سن) (سرم)
باشم (مست) (م) (کشت) (اولدی) (نوش) (بار) (ت) (سکا) (باد) (اولسون) (خود) (کندو) (کدام)
فتنی (خم) (کوب) (است) (در) (انی) (بو) (درسو) (دستیده) (داری) (طونارسن) (معنای
اشارتی) ای محبوب محمدالله سنک برجرعه شراب عشقکدن بخش ایتک سبیله بنم باشم
مست او اوب علاقه ما و بی فراوش ایلدم بو عزم سنک مقبول درگاهک اولسک یارب
بو وجودم دستبسته اولان جرعه شراب حقیقته سندندر عجب فتنی عارف باللهک خم
قلبی یوزندن فیضان ایتشد

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری
نی جو بیار سرروی کندی سرکش لکک ایلنه نازانه زبیرا کر آ که ایلر بشته من شرمیدن
باشکی آشاغ طونارسن (مفردات) (با) (للا) (پسند) (سرکش) (باش) (چکچی) (خود)
کندی (ای سرو) (م) (جو بیار) (صو کناری) (منان) (نازانه) (که) (زیرا) (کر) (اگر) (باو) (آکا)
(رسی) (ار شه سن) (از) (من) (شرم) (جی) (سرفرو) (باش) (اشای) (داری) (طونارسن)
(معنای اشارتی) ای جو بیار دریای بی نهایت علم الهیده سرو کبی استقامت و طعنه

اولان

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری

(دعاش کردم و خندان بزرگ میگفت * که کبیتی تو من چه گفت و کوداری) میگفت مصراع ثانی به هر هوند که حرف رابط
مقول قول کبیتی یا صبر خطاب سن کسن دیکدر و اول حروف عطفدر گفت و کوسوز و صاوم و ناسنه در * محصول بیت * جانانه
دعا ایلدم اولده دوداق التدن کوله رک مو بیلدی کسن کیمن و نمله نه سوزک صاوک واری یعنی نمله مناسبک یوق بکاد ایلک ندن کاور
(ز کج صومعه حافظ مجوی جوهر عشق * قدم برون نه اگر میل جست و کوداری) * محصول بیت * ای حافظ صومعه
بو جفدن عشق جوهرینی استه یعنی صومعه دارل عشقه مالک دکلدر پس آنلر دن عشقه طالب اوله ایددی قدمک طشره قو
یعنی صومعه ددن جیق اگر عشق ارا یوب
ایر مکه مبلک واریسه یعنی طالب تحصیل
عشق ایلک صومعه ددن جیق یوب میکدیبه
وار که جوهر عشق آند بولور (وله ایضا)
(طفیل هستی * عشقند آدمی و پری *
ارادتی بنم تاسه سادی بیری) (طفیل و طفیلی
صورت تصغیرده افتده دعوتسز ضیافته
واران کیسه بدیرل امامت ماله ضیافته
دعوت اولنن کیسه بدیرل تابع و تاسه
هستی و ارا قدر اما بونده وجود مراد در
عشقنده نون و دال استک جیدر آدمی
میتا و پری اکامه طوف و طفیل مضاف
الیدر یله مقدم خبر و اضافت لایمدر در
ارادتی یا حرف وحدت و یا تنکیر و تناک
مقدم مفعولیدر و تنابای تا کیده فعل
امر مفرد مخاطب ارادت کستر دیکدر
تا حرف تعلیل سعادتی یا حرف تنکیر بیری
بای تا کیده فعل مضارع مفرد مخاطب
* محصول بیت * عشق و وجود سنک
طفیلدر انسان و پری یعنی بونلر محبت الله
ایچون خلق اولمشدر حاصلی انسان
وجن عشق ایچون خلق او لمشدر عاقله
عشق و محبت اولسه بونلر اولر دی پس
خیالینک بویتی مذکور مدعایه مخالفدر
بیت * کله عاشاق صائز کسادی وار فنی
* ایشلر اولدی محبت شهریک سرخانه سی *
محبت ایشله کائنات فضا به وار ردی
جیع حیواناتده محبت واردر تنه انسانه
مخصوص دکل ایددی بو مدعایه ارادت
کنور تاسعادت ایلته سن یعنی اهل عشق
اول تاساحب سعادت اوله سن (چومستعد
نظر نیستی وصال مجوی * که جام جم نکند
سودوقت بی بصری) مستعد اسم فاعلدر
استعمال بایندن قابلیت صاحب مستعد
دیرل نظره اضافتی اسم فاعلک مفعولیه
اضافیدر مجوی فعل نپی مفرد مخاطب
استه دیکدر وصال مقدم مفعولیدر که

۶۶۷

اولان کیسه اسباب کبر و غرور اولان علم و معرفتله تفاخر ایلنه زبیرا کر علم الهیده و حضور الله
ایریشه سن حیا دن باشکی اشاغ طونارسن

دعاش کردم و خندان بزرگ میگفت * که کبیتی تو من چه گفت و کوداری
اکادما ایلدم و نهانی خنده ایلرک ایتدی کسن کیمن و نمله نه مصاحبت طونارسن
(مفردات) (دعا) (م) (ش) (آکا) (کردم) (ایلدم) (خندان) (کولجی) (بزرگ) (طوداق
التدن) (میگفت) (دیددی) (کبیتی) (کیمن) (تو) (سن) (بامن) (نمله) (چه گفت و کو) (نه
مصاحبت) (داری) (طونارسن) (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی به کندوک انسانی
و قریبی ایچون دعا و نیاز ایلدم کائن معناد دیدیکه (الکبریا ردای و العظمه ازاری فن
نازنی قبه افتد فی النار) سر نجه کندکده اولان عجب و غروری و اظهار وجودی
محو و فنا ایتدیکه و وجودی بنم وجودده محو ایتدیکه سن کیسه که نمله مصاحبت
و قرب و انسیت طونارسن

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری
ای حافظ صومعه بو جاعنده عشق کوهرنی استه اگر جست و جویملی طونارسن
صومعه بو جاعندن طشره کل (مفردات) (با) (للا) (پسند) (کج) (بوجاق) (صومعه)
م (حافظ) (م) (مجوی) (استه) (کوهر عشق) (م) (قسم) (باق) (برون) (طشره) (نه) (قو
(اگر میل) (م) (جست و جو) (طلب) (داری) (طونارسن) (معنای اشارتی) ای حافظ
عشق و معرفت الله کوهرنی ظاهر برست اولان مرآت صورت پرست زاهدک صومعه سی
بو جاعنده طلب ایلنه اگر انسیت حق و معرفت الهی جست و جو به بلبک واریسه کندوک
بر صومعه و بر مقام معین تعیین ایتدیر (الصوفی کائن و بان) سر نجه خلق ایچنده
فانی فی الله اولوب تعاقبات بشریه دن قلبه مجرد و منسلخ اوله سن

وله ایضا

نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری

عشق و ارغلتک طفیلدر آدمی و پری ارادت کوستر تاسعادت ایلته سن (مفردات)
(طفیل) (تابع) (واو) (یونتی) (هستی) (وارانق) (عشق) (م) (اند) (ادان) (جم) (آدمی) (م) (پری) (م
(ارادت) (تسلیم) (با) (وحدتیه) (بنما) (کوستر) (نا) (حتی) (سعادت) (م) (با) (وحدتیه) (بیری)
ایلته سن (معنای اشارتی) (کنت کنز الخیافا) حبیب ان اعرف فطانت الخاق لاعرف)
حدیث قدسی سر نجه آدمی و پری عشق و محبت الله سبیله خلق اوانوب یته انس
وجن دخی طاعت و معرفت الله تحصیله تمین اولمشدر آنکیچون آدمی و پری عشق
وار لکک طفیلدر عشق و معرفت الهی اراده و آکاسلیم سبب سعادت ابدیدر دیکدر
نوی بلبت ای کل یکا پسند افتد * که کوش هوش برغان هرزه کوداری
چونکه صاحب نظر دکلسن وصال استه زبیرا بصر سزاق و قتی جام جم قائده ایلر
(مفردات) (جو) (چونکه) (مستعد) (قابل) (نظر) (نیستی) (دکلسن) (وصال) (م) (مجوی)

حرف تعلیل * محصول بیت * چونکه نظره قابل دکلسن یعنی چونکه نظرک بوقدر وصال جانانه طالب اوله زبیرا جام جم
بصر سزاق و کوز سزک و قنده قائده ایلر یعنی جام جم آینه کبی بصر استر که کوستر دیکنی کوره یله ایددی اهل نظر اولیان وصال
جانانه طالب اولمق کوز سنر کسته آینه به و جام جم نظر ایلک کیدر یعنی قائده سی بوقدر

استه (جام) قدح (جم) بر باد شاه (نکند) ایلز (سود) فائده (وقت) م (بی بصری) کوز سزلک (معنای اشارتی) ای سالک طاعت و معرفتله تحصیل بصیرت ایدوب نظره مستعد اولد قبحه وصال استمد بر منظر شاه حقیقت اولان آینه قلب سعی و ریاضات و مجاهدات ایلله مجلا و مصفی اولد قبحه بصیرت حاصل اولز و بصر سزلق وقتی جام جم کبی صافی قلبه اولان اطمانی مشا هده اینکله قادر اولز و عشق و معرفت نتیجه سی نه اولد یقن یلرز

می صبح و شکر خواب صبحدم تاچند
بعذر نیم شبی کوش و کرمه سحری

صباشرانی و صباوقتک لذیذ خوانی نیجه به دک برنیم شب عذر یت و بر سحر کریمه سته جاش (مفردات) (می صبح) صباح ایچیان شراب (شکر خواب) طاتوا و یقو (صبحدم) صباح وقتی (تاچند) نیجه به دک (با) لعلابسه (عذر) اعتذار (نیم شبی) کیمه بار یتنه منسوب (کوش) جانش (کریمه سحری) سحره منسوب آغند (معنای اشارتی) ای اسیر نفس و هوا سنی حقدن دور ایدیمی اکل و شرب و نقل و شراب و صباح وقتک طاتوا و یقوسی نیجه به دک (نوم الصبحه بمنع الرزق) در یونلر سنی رزق معنوی اولان نور بصیرتدن محروم ایدیمیدر (ثم اللیل نصفه اوانعص) امری سر نیجه (وبالاسحار هم یستغفرون) آیت کریمه سی سر نیجه وصال و رؤیت الاله باعث نصف اللیلده نیاز و اعتذار و وقت سحرده کریمه و استغفارده سعی بر قرار در

پسا و ساطنت از ما بخر بمایه حسن
وزن معامله غافل مشو که حیف خوری

کل و زدن حسن سرمایه سیله سلطنت صاتون ال و بو معامله دن غافل اوله که حیف بر سن (مفردات) (با) کل (سلطنت) م (ازما) بزدن (بخر) صاتون ال (با) لعلابسه (مایه) سرمایه (حسن) م (زن معامله) بویع و شرادن (غافل) م (مشو) اوله (حیف) ندامت (خوری) بر سن (معنای اشارتی) (ان الله اشترى من المؤمنین انفسهم بأنهم الجنة) آیت کریمه سی سر نیجه درگاه حقه تضرع و نیاز و کل و نفس و جانکی راه حقه فدا ایلوب اعمال حسنه سرمایه سیله جنت عرفانی و رؤیت جلال الهی صاتون المغه سعی ایلله و بویع و شرادن غافل اوله که صکره یشتیان اولوب حیف و ندامت بر سن

یکوش خواجه و از عشق بی نصیب مباح
که بنده را نخر د کس بعیب بی هنری

سعی ایلله کئی و عشقندن نصیب اوله ز بر اهن سزلک عیبی ایلله کیمه بنده صاتون المز (مفردات) (یکوش) چالش (خواجه) ای کئی (از) من (عشق) م (بی) نفی (نصیب) م (مباح) اوله (که) بر ا (شده را) قول (نخرد) صاتون المز (کس) کیمه (بعیب) عیله (بی هنری) هنر سزلک (معنای اشارتی) ای سالک عشق و معرفت الله

تحصیلته

(می صبح و شکر خواب صبحدم تاچند)
بعذر نیم شبی کوش و کرمه سحری
شکر خواب طاتوا و یقودن کنا بتر شبی
و سحری یاری حرف نیتدر * محصول
یت * صباح وقتنه ایچیان باده و صباح
وقتنه طاتوا و یقو نیجه به دک پس دون
بار یتنه منسوب عذر و سحره منسوب
کریمه کوشش ایلله یعنی نصف لیلده
اول ایلدیکک معاصی به عذر و استغفار ایلله
و سحر وقتنه کریمه به مشغول اول (پسا
و ساطنت از ما بخر بمایه حسن * وزن
معامله غافل مشو که حیف خوری)
* محصول یت * جانانه خطاب بیورر
کل و زدن ساطنت آل حسن سرمایه سیله
و بو معامله دن غافل اوله که حیف بر سن
یعنی کل و کوز لکک بزمه مصاحبه
صرف ایلله و باد شاه اول و بویع و شرادن
غافل اوله که حیف و یشتیاناق بر سن
(یکوش خواجه و از عشق بی نصیب
مباح * که بنده را نخر د کس بعیب
بی هنری) خواجه منادی * محصول یت *
ای خواجه سعی ایلله و عشقندن نصیب
اوله ز بر اهن سزلک عیبی ایلله
کیمه صاتون الماز یعنی عشق بر عظیم
هنر آندن خالی اوله که معزز و مکرم اوله سن

تحصیلته سعی ایلله عشق و معرفت الاله دن نصیب اوله ز بر اهن سزلک عیبی ایلله کیمه بنده صاتون المز و عشق الیه دن بی بهره اولان مقبول حق اولز

چوهر هنر که توداری دری بخت داشت
ازین سپس من و مستی و وضع بختبری

چون هر هنر که سن طوئارسن حیرته برقبو طوئدی یوندن صکره بن مستاک و بختبرک
وضعی ایلیم (مفردات) (چو) چونکه (هر هنر که) م (نو) سن (داری) طوئارسن
(دری) برقبو (بختبر) حیرته (داشت) طوئدی (ازین سپس) یوندن صکره (من) بن
(و مستی) مستاک ایلله (وضع بختبری) خیر سزلک وضعی ایلیم (معنای اشارتی) لکن
هر بر علم و معرفت و عمل و طاعتکه ایشلر سن آکا مغرور اوله که موجب جنت و موجب
مقبولیت اولد یقودن حیرت زیاد لندر بختبر یوندن صکره بن شراب عشق الیه مستاک
و کند مدن و عالمدن بی خیرک وضعی طوئوب اراده می حقه اراده سنده محو ایدیم

تو خود چه ایتی ای نازنین شبدیم باز
نه در برابر چشمی نه غائب از نظری

سن خود نه ایتی سن ای حقه باز نازنین نه چشم بر اید سن نه نظردن غائب سن (مفردات)
(تو) سن (خود) کندک (چدلعتی) نه او یونه منسوب سن (ای نازنین) م (شبدیم باز)
قره کوز او یوننی او نیلیمچی (نه) نفی (در) فی (برابر چشمی) کوز قار شوشنده سن
(نه غائب از نظری) نه نظردن غائب سن (معنای اشارتی) (ما رأیت شیدا الا و قدر رأیت
الله فیه) کلامی سر نیجه (لا موجود الا الله) الاله امرار تو حیددی پسان ایدوب اکد
اولان عوامت عقولنی متعیر و سر کردن فیلیجی محسوب حقیقی نه عجب صنع عجیب
صاحبی سنکه و رای پرده دن انواع حکمتلر و اصناف صنعتلر اظهار ایدر سن اما ذات بیچونکده
نه در برابر چشمه سن نه نظردن غائب سن

هزار جان مقدس بسوخت زین غیرت
که هر صباح و مسامحه خاوت د کری

بو غیرتدن هزار جان مقدس باندی که هر صباح و هر اخشام بر غیری خاوت شمع سی سن
(مفردات) (هزار) بیک (جان) م (مقدس) پاک (بسوخت) باندی (زین) یوندن
(غیرت) م (هر صباح) م (مسا) اخشام (شمع) چراغ (خاوت) م (د کر) غیر (یا)
خطابیه (معنای اشارتی) بو امرار توحید هر بر کیمه به مکشف و منیر اولد بختبر
ماسوی الاهدن بخترباله روز و شب سعی و مجاهده ایدوب تحلیله بعد التخلیه ترکیده
نفس ایلاین صدهزار جان مقدس بو غیرتدن باندیکه نیجه عارف بالاله لک صباح و مسا
انوار تجلی ذات الهی خانه تجلی اولان قلوبلرینی شمع وار و روشن فاشدر دیو
متعالله انوار هم

دعای گوشه نشینان بلا بر داند
چرا بکوشه چشمی بماسی نکری

۱۵۸

(چوهر خبر که شایدم دری بخت داشت)
* ازین سپس من و مستی و وضع بی خبری
دری یا حرفی تکبیر بخت با حرف صله
سپس سینک فحشی و کسر لاله آرد و صوک
منا سدر اس کبی و اوله بیت معنا سنی
افاده ایدر نه کیم مکرر بیان اولمشدر
مستی و بختبری یاری مصدربه ز در
* محصول یت * چونکه هر خبر که
ایشندم قیوسی حیرته ایدی یعنی چونکه
عشق خصوص سنده ایشندیکم خبر حیرت
و پر شد نکر و بن مستاک و خبر سزلک
وضعیله حاصلی چونکه اوله سی خبردر
پس بن مست و بختبر اوله بی یعنی بختبرک
اختیار ایدیم (تو خود چه ایتی ای نازنین
شبدیم باز * نه در برابر چشمی نه غائب
از نظری) لکن لامک ضعیله قرقله و کوچک
قبر او غلغله پیدا ایلد کار یی بو بختبر
و یا حرف خطا ب شبدیم باز قرقله بی
و حقه باز * محصول یت * سن نه
اعت سن ای حقه باز نازنین کده کوز
قر شوشنده سن و نه نظردن غائب سن
حاصلی بخارات خیله بر حالت انباش سن که
نه کوز قر شو سنده سن و نه نظردن
غائب سن بعضی نسخده د مصرع
اول بویه واقعه * ز شجر و وصل تو در
حیرت چه چاره کنیم معنی ظاهر در (عزار
جان مقدس بسوخت زین غیرت * که هر
صبح و مسامحه مجلس د کری) مجلس د کری
بیانیه و یا لامه در یعنی بر غیری مجلسک
و یا بر غیرتک مجلسک * محصول یت *
یک جان پاک بو غیرتدن باندی که هر صباح
و اخشام بر غیری مجلسک شمع سن و یا
بر غیرتک مجلسک شمع سن یعنی تازه تازه
مجلسلری روشن و متور ایدر سن (دعای
کوشه نشینان بلا بر داند * چرا بکوشه
چشمی بماسی نکری) چشمی یا حرف
و حدت و یا نکری فعل نفی استقبال مفرد
مخاطب باقر و نظر ایلر سن دیکدر * محصول

یت * خواجه کندینی گوشه نشین ادا ایدوب بیورر کوشه نشینانک دعای که چک بلای الالهک امر یله دوند و ربی نزول اید جنت قضای
دفع ایدر یعنی عون خدا ایلله قضایه سپر اولور پس جانانه خطاب بیورر چونکه حال بویه در نیچون بر کوز اوجبله بزه نظر ایلر سن حاصلی
بلادن سالم املق استرک بزدن عین عیالکی در یغ بیورره

(زمن) حضرت آصف که می برد پیغام * که
 یاد کرد و مصرع زمن بلفظ دری
 آصف بوده و بر اضطرر که اسیر کیم
 معنای پیغام میبرد که مفعول که حرف
 بیان یاد کرد که مفعول ثانیه در و د
 و مصرع مفعول اول بلفظ دری با حرف
 مصاحبت و اضافت بیانیه دری فارسی
 دیگر در دو مصرع چو در دینی کلجک
 بیتک ایکی مصرع بعد در مصرع افله
 و الف سر نصف بیت معنای سینه در
 * محصول بیت * بدن حضرت وزیر
 کیم خبر ایلور که ای وزیر از بر بدن
 ایکی مصرع فارسی نظم به معنی بدن
 بر بیتک مضمونی از بر که اول بیت بود
 (کلاه سروریت که مباد بر سر حسن *
 که زب بخت و سزاوار تخت و تاج زری)
 کلاه سروریت بیانیه و با حرف نسبت
 و با حرف مصدر و تاضیر خطاب که اگر
 که مباد بر سر حسن خوش و میخدر که
 بیان زب بخت مصدر که مفعول و اضافت
 سزاوار تخت اسم فاعل مفعول و اضافت
 لایق تخت معنای سینه و او حرف عطف
 تاج زری بیانیه و تاضیر خطاب * محصول
 بیت * حسنک اوزرند سرور و منسوب
 کلاه که اولسون یعنی روزگار دن
 کلاه که خلل کلون زیرا طالع زینتی
 و تختک لایق و تاج زرک سزاواری سن
 حاصلی سکا دعا ملک لازم در زرا وزارت
 سلطنته لا یقسن که هم عادل و هم سخنی
 و کریم (بیا که وضع جهان را چنان که من
 بینم * گرامتجان بکنی می خوری و غم نخوری)
 * محصول بیت * کل که جهانک وضع
 و طورینی انجیلین که بن کورم اگر امتحان
 ایدرسن باده ایچرسن و غم و غصه بیزسن
 حاصلی جهانانی بن کورم که کی امتحان
 ایدرسن می نوش ابدوب غم بیزسن

کوشه نشینک دعا سی بلای ردایر چون زه بر کوشه چشم اله نظر ایلرسن (مفردات)
 (دعا) م (کوشه نشینان) خلوتده اوتور یچیلر (بلا) م (بگرداند) دوندور (چرا)
 نچون (کوشه چشمی) بر کوز اوجیه (بنا) زه (نمی نگر) نظر ایلرسن (معنای
 اشارتی) کوشه عزت اختیار ایلین عارف بالله ملک دعا سی (اولیایا هست قدرت ازاله
 * تبرجسته باز کرد اندر زاه) سر نیجه بلای ردایر کر ملردن نچون زه بر کوز وجیه
 نظر ایلر عجب بزم دخی دل ناشاد من احیا ابدوب تجلی دائمی به وصول ایلچون کوشه
 چشمه زه بر نظر ایدر لی

زمن حضرت آصف که می برد پیغام *
 که یاد کرد و مصرع زمن بلفظ دری

بدن حضرت کیم خبر ایلور بوله دیو که افظ دری اله بدن ایکی مصرعی
 یاد طوط (مفردات) (زمن) بدن (با) اللایسه (حضرت آصف) سلیمان علیه السلام
 وزیری (که) کیم (می برد) ایلور (پیغام) خبر (یاد کرد) حفظ اله (دو) ایکی (مصرع)
 م (زمن) بدن (بلفظ دری) قبویه منسوب اولان فارسیه فصیح دریه لفظیه
 (معنای اشارتی) بدن اول خلیفه الله فی الارض اولان شیخ و قطب زمانه کیم خبر ایلور
 و بوشامی کیم فاده ایدر بوله دیو که (ان اهل الجنة العربیة و الفارسیة الدریة)
 حدیث شریفی سر نیجه فصیح فارسی لفظیه بویکی مصرعی بدن طوط

کلاه سروریت که مباد بر سر حسن *
 که زب بخت و سزاوار تخت و تاج زری

حسن پاشی اوزره سرور لکک کلاهی اگر ای اولسون زیرا تختک زینتسن و تختک
 و اتون تاجک لا یقسن (مفردات) (کلاه) م (سروری) او اواق (ت) سنک (کج)
 اگر (مباد) اولسون (بر) علی (سر) باش (حسن) م (که) زیرا (زب) زینت
 (تخت) دولت (سزاوار) لایق (تخت) م (تاج زر) اتون تاج (با) خطایه (معنای
 اشارتی) ای شیخ سنک شمع انوار معرفه الله حسنک پاشی اوزره سرور لکک
 کلاهی اگر ای اولسون و عصمت خداده باقی و دائم اولوب علو قدر که نقصان عارض
 اولسون زیرا سن ارشاد اله نیجه بچاره لک تختک و دولت ابدی و سعادت سرمد یلرینک
 زینتی و سبب سن و تخت و لایق و تاج زر که منک لا یقسن

چرا که وضع جهان را چنان که می بینم *
 گرامتجان بکنی می خوری و غم نخوری

کلکه جهانک وضعی آنجیلین که کورم اگر نیجه باده سن شراب ایچرسن و غم بیزسن
 (مفردات) (بیا) کل (وضع) اسلوب (جهان را) م (چنان) انجیلین (بینم) کورم
 (کر) اگر (امتحان) م (بکنی) ایلر سن (می) شراب (خوری) ایچرسن (غم) م
 (نخوری) بیزسن (معنای اشارتی) ی سالک کلکه نمی نفهم و شرابی سراب اولان
 جهانک وضع و اسلوبی کورم سنکه فایدر و توفیق ربانی اله فاسنی نیجه به مشاهده

ایلیه سن

ایلیه سن عمری حضرت الهک عشق و محبتیله کجیروب بدورلو دنیاغنی بیزسن
 و دائم خدایان عصمت طلب ایدرسن

طریق عشق طریق عجب خطرناکست *
 نعوذ بالله اگر ره بیا منی نبری

عشق طریق عجب خطرناک بر طریقه نعوذ بالله اگر رحل امنیت بول ایلرین سن (مفردات)
 (طریق عشق) م (طریق) م (با) وحدتیه (عجب) م (خطرناک) خطری (است) در
 (نعوذ بالله) بر الله صغور (ره) بول (بمانی) بر امنیت و سلامته (نبری) ایلیه سن
 (معنای اشارتی) بهر ابر بکرینکه بی پیران سفر * هست بس بر آفت و خوف و خطر *
 سر نیجه بوطریق عشق اقرب طرق الی الله اولان بیچون نفس و شیطان و هواد و شمنی
 بوزندن چسوق آفت و خوف و خطر و ایدر حضرت الهک و خاصان حق عون
 و انصرته محتاجدر نعوذ بالله توفیق ربانی رفیق اولوب بر محل امنیت و رسلا منه
 بول ایلیه سن

بیوی زلف و رخت می روندوی آیند *
 صبا بغالیه سانی و کل بچلوه کری

سنک زلف و رخت امیدیه کیدرز و کلورل صبا غالیه سایه و کل جلوه کر لکه
 (مفردات) (با) اللایسه (بیوی) امید (زلف) م (رخ) یکلق (ت) سنک (می روند)
 کیدرز (وی آیند) کلورل (سبا) م (با) اللایسه (غالیه سانی) سنک از بچیلک (کل)
 م (با) اللایسه (جلوه کری) ناز اید بچیلک (معنای اشارتی) ای مظهر تجلیات صفات
 صمدیه که حاجات مردان خدا اولان برم زوایج مسکینه نفحات الهیه الله دماغ
 جانی صبا کی مظهر اولان عشاق اهل صفا و محبوبیت مرتبه سنده اولان عرفای اهل
 وفا سنک خلافت حق اله و یذ ذات و صفات کدن فضیلتی امیدیه حریم بزم فیض
 بچشکه کلورل و کیدرل که (من دخله کان آمنا) سر نیجه مظهر اولر

چنین هست حافظ امید هست کد باز *
 اری اسامی ایلای ایلای القری

حافظت همی غنله امید وارد که کبر و مشوقه آی ایدری کجیه سی مصاحبت ابد کورم
 (مفردات) (با) اللایسه (من) برکت (است) حافظ (امید) م (هست) وارد (باز) کبر
 (اری) کورم (اسامی) مصاحبت ابد (ایلای) مشوقه می (ایلای القری) آی ایدری
 کجیه سنده (معنای اشارتی) (علو الهی من الایمان) سر نیجه حافظت عالی همی بر کایتیه
 امید وارد که عالم ارواح و بشریت حجابیه کند و سندن محبوب اولدیم ذات
 معشوق حقیقی بی انوار قلبک لعلیه مشاهده ابد و فیض بلا واسطه سنده نازل اولم

وله ایضا

ای باغم تومارا پیوند لازالی * قد ضاع فی هواک عمری ولا ابالی

ای محبوب سنک غمکله بزه ابدی اتصال وارد تحقیق ضایع اواسی بنم عمرم سنک

(طریق عشق طریق عجب خطرناکست * نعوذ بالله اگر ره بیا منی نبری) طریق عشق لامیه طریق باحرف وحدت ره مفعول
 صریحی و بمان غیر صریحیدر نبرینک نبری فعل فی استقبال فعل شرط و نعوذ فعل مضارع متکلم مع الفیردر نصربانک اجوفدن
 مقدم جواب و جزای شرطدر * محصول بیت * عشق طریق طریق بر عجب قور قج طریق بقدر نعوذ بالله اگر برمانه بول ایلرینک یعنی
 طریق عشق تکمیل ابدوب مقام امنه واصل اولرینک نعوذ بالله حاصلی بونقصاله کیدرسنک غن فاحش ایلش اولورسن زیرا
 عشقی تکمیل ایلین خوفدن بریدر که وصال جائه لایقندر (بیوی زلف و رخت می روندوی آیند * صبا بغالیه سانی و کل بچلوه کری)
 بیوی زلف و رخت باحرف مصاحبت

و اضافت لامیه در بیوی امید معنای سینه در
 غالیه سا و صف ترکیبدر سایدنن غالیه
 از بیچی دیمکدر و باحرف مصدر ملامتدر که
 سنک و غیر و غالیه و خنجه و بونلر کی
 خوش قوقواو سنده ز ازل کده زیاده
 قوق و زرا یکی رده به باحرف مصاحبتدر
 جلوه کر صالجبی معنای سینه و عرض جلال
 ایلکدر در و باحرف مصدردر * محصول
 بیت * بدستدلف و انشمر مرتبه رعایت
 ابدوب بیور سنک زلف و رخت ایدر
 کلورل و کیدرل صبا غالیه از بچیلک
 و کل صانوب عرض جلال ایلکله یعنی
 صبا زلف که اویکتک ایلچون غالیه سایدر
 و کل رخت که اویکتک ایلچون صانوب عرض
 جلال اید بچیدر مصرع تائینک معنای
 صبا غالیه سالیه و کل جلوه کر لکه دین
 بدک معنای واصل اولمش (چنین هست
 حافظ امید هست کد باز * اری اسامی
 ایلای ایلای القری) که حرف بیان
 باز مصرع ثانی به مرهوند اری فعل
 مضارع متکلم و حده صیده سیدر فتح
 با بنم بونده کورم دیمکدر اسامی فعل
 مضارع متکلم و حده در مفاعله با بنم
 مسامه کجیه آید نلقده مصاحبت در
 لایلا بر مشهور مشوقدر تقدیرا منصوب
 مفعول اسامی در ایلای لفظا منصوب مفعول
 فید اسامی در قره اضافتی لامیه و باحرف
 اطلاق * محصول بیت * حافظت همی
 بر کیتیه و امید وارد که سنده آیدنای کجیه ده
 لایله مصاحبت اولم یعنی کجیه آیدنلقده
 جائاله مصاحبت امید وارد حافظت
 بنم هستله حاصلی امید وارد که بوله
 کجیه ده کندمی ایلایه مسامی کورم
 (وله ایضا) (ای باغم تومارا پیوند لازالی
 * قد ضاع فی هواک عمری ولا ابالی)
 ای حرف ندانمادی محذوف ای جانان
 دیمکدر باغم توباحرف مصاحبت
 و اضافت لامیه در پیوند لازالی بیانیه
 لازال فعل فی استقبال مفرد غائب زائل

اولر دیمکدر و باحرف نسبت لازالی ابدی معنای سینه در ضاع فعل ماضی مفرد مذکر غائب ضایع اولدی دیمکدر فی حرف جر هوا
 تقدیر ایچرو فی الهه مضافدر که و کم ضمیر جمع مخاطب محلاچرور مضاف الیهیدر هواک عمری تقدیرا مر فوع فاعلیدر ضاعنک
 و باضمیر متکلم و حده و او حرف حال باحرف عطف ضاعف اوزره لا ابالی فعل مستقبل متکلم و حده در مفاعله با بنم میلالت ایلیم
 یعنی قایم دیمکدر * محصول بیت * ای جانان سنک غمکله بزم پیوند و وصلنر ایلدر و ابدی اواسه کر کدر یعنی هرگز نمکدن
 مفارقت ایلیم تحقیق محبتکرده عمر ضایع اولدی لیکن قایم خواجیه قد ضاع پیور دیننده اعتراض ایلشدر که جانان نمکنده
 کچن عمر ضایع دگدر بلکه آنک هوا سنده کچن عمر اعز و اشرف عمر دمر کیم ضاع بهر معنای تضمین ایلدر و ایلایه معنای سینه یعنی یکدی

(عیش سسکان کویت هر بی خبر چه داند * بالیت لی بحالاً فی ذلک الحوالی) عیش سسکان کویت لامیه زدر با حرف ندانندی
مخذوفند باصاح دیکدر لب حرف در مشبهه بالفعول ذلی جار مع المجرور اعرابیدن محلا مرفوع مقدم خبری و بحالاً انظما
منصوب مؤخر اسمی فی حرف جر ذلک

محبته و قارمز (مفردات) (ای) منادی محبوب (باغ نو) سنک غمکه (مارا)
زه (پوند) اتصال (لازلی) ابدی (قدضاع) تحقیق ضایع اولدی (فی هواک) سنک
محبته (عمری) بنم عمر (ولا بالی) حال بوک بن قارمز (معنی اشارتی) ای
محبوب تحقیق سنک مایه شادی و سر مایه سادت سرمدی اولان غمکه زه بحمد الله اتصال
ابدی وارد تحقیق سنک محبت بوانده بنم عمر ضایع اولدی بن قارمز زه بحقیقنده
ضایع دکل بلکه محضاً لطف واحسان خدا در

عیش سسکان کویت هر بی خبر چه داند * بالیت لی بحالاً فی ذلک الحوالی
سنک کو یک سکلنک ذوقنی هر بی خبر نه یلور یارنی تولیدی اول حوالی به بکاجمال اولیدی
(مفردات) (عیش) سرور (سکان) کلابلر (کوی) محله (ت) سنک (هر بی خبر) هر خبر سر
(چه داند) نه یلور (بالیت) ای تولیدی (لی) بنم ایچون (بحالاً) قدرت اولیدی نه یه
(فی ذلک الحوالی) اول اطرافه (معنی اشارتی) ای محبوب (عطیل ذلی ذل الهود)
سر نیجه سنک عشق و محبت افتاده لری سنک جور و جفایک و یمن و بلارک کندولر
عین ذوق و سرور اولدی بیخون نفس لر نی سکلر کی خور و ذابلی ایشلور در اول
حضرت الله ایچون ذل و حقار تده بولان اذواق روحانیه لری هر بر بیخبر نه یلور
(من لم یذق لم یرف) باریم تولیدی اول حوالی به بکاجمال اولیدی

از آب دیده یاران شد رازم آشکارا * ارحم علی دموعی یامن عمت حالی
ای یاران کوزم باشند سرم آشکاره اولدی بنم کوزم باشلر نه ترجم ایله ای شول
کیمسه که بنم حالی بیلدک (مفردات) (از) من (آب دیده) کوزیانی (باران) م (شد) اولدی
(رازم) سرم (آشکارا) م (ارحم) سن مرحه ابله (علی دموعی) بنم کوزم باشلری
اوزده (یامن) ای شول کیمسه که (عات) سن بیلدک (حالی) بنم حالی (معنی اشارتی)
آتش عشقه جگرم قاتی غلبان ایدوب بنی محل مرحت و درد در و نمده صحت قلی
ایچون دیده کر بامدن آب صافی اولوب غزاق ایچون روان اولغه ای یاران بنم
کیز او سر لرم آشکاره اولدی ای محبوب چونکه بنم حال سنک معلومکدر (رحمتی
سبقت علی غضبی) حدیث قدسی شریفنک سر نیجه بنم کوزم باشلر نه ترجم ایله
خوبان وفاند ارند ای جم پاکبازان * لا ترقبوا وفاء عن صاحب الجمالی

ای پاکبازلر خوبان رجاعتی و فاعل و تمیز حسن و جمال صاحبندن وفا کوزتمک و او بکاز
(مفردات) (خوبان) م (وفا) م (ندارند) طومر (ای جم) م (پاکبازان) پاک
او بونلور (لا ترقبوا) کوزتمک (وفا) م (عن صاحب الجمالی) جمال صاحبندن
(معنی اشارتی) ای پاکبازلر اولان عاشقان صادق قلمچو بان حقیقتلرک (عسی ان تکرهوا
شیئا و هو خیر لکم) آیت کریمه سر نیجه لطف لری قهر ایچنده و محبت لری جور ایچنده
اولدی ایچون وفاء و رن طومر حسن و جمال معنوی صاحبندن هوا کره موافق و فانی
کوزتمک و او بکاز

ما تشنه لب کد شنب برآب زند کانی * باساقیا اغثنی من شربة الزلالی

تشنه لب یعنی صومسن کچدک ای ساقی
بکامد ابله شربت زلالدن یعنی بنی
مناسنه در دین زلالی بلز ایش

اسم اشارت محلا مجرور فی ابله جار مع
المجرور متعلقدر بحالاً حوالی تصدیق
مجرور صفی و با عطف بیانی در ذلک
اطراف و جوابب مناسنه * محصول
بیت * سنک محبت ابلر نیک عیش و صفاسنی
هر بیخبر نه یلور ای یاران نه اولیدی
بنم بحال اولیدی اول اطرافه یعنی
نه اولیدی کو یک اطرافه سکان کو یکله
بنم جو لا نکاهم اولیدی که عیش و صفاده
آلله یله محشور اولیدم (از آب دیده
یاران شد رازم آشکارا * ارحم علی دموعی
یامن عمت حالی) بارا منادی دموع
دمک جعبدر کوزم باشلری دیکدر
* محصول بیت * ای یار آب دیده دن
راز شقم آشکاره اولدی کوزلرم باشنه
رحم ابله ای شو کیمسه که بنم حال بیلدک
مصراع اولدی یارانی یاران ظن ایلین
ظنده قائمدر (خوبان وفاند ارند ای جم
پاکبازان * لا ترقبوا وفاء عن صاحب
الجمالی) پاکباز عشق پاک صاحبند دیر
لا ترقبوا فعل نهی جم مذکر مخاطب
امید ابلر یعنی اومک وفاء و مصلحتی
عن صاحب غیر صریحی جمله اضافت
لامیه در و با حرف اطلاق * محصول
بیت * ای پاکبازلر جمعی خوبلرک وفاسی
اولر پس صاحب جلدن وفاء ایلدن ایلک
واو بکاز (ما تشنه لب کد شنب برآب
زند کانی * باساقیا اغثنی من شربة الزلالی)
ساقیا منادی نکره اغثنی فعل امر مفرد
مذکر مخاطب بکامد ابله دیکدر اغاث
یغیثدن افعال بانک اجوف و او یسندن
من شربة اغثنی به متعلق مقول به غیر
صریحدر زلاله اضافت لامیه در زلال طماطر
صویه دیرل بونده مراد باده در و با حرف
اطلاق * محصول بیت * بزآب حیواندن
تشنه لب یعنی صومسن کچدک ای ساقی
بکامد ابله شربت زلالدن یعنی بنی
مناسنه در دین زلالی بلز ایش

(من ترک دین و دنیا کردم زارزویت * جاوزت فی هواکم عن حب جاه و مالی) جاوزت فعل ماضی منکام و حده در مفاعله بایندن کچدم
دیکدر فی هواکم جاوزت به متعلق محبت کردد دیکدر عن حب جاه و مالی جاهد اضافت لامیه و مالی با حرف اطلاق
واو عطفی اسلوب بحمد ابراد ایلدیکنه

بزآب حیات اوزره صومسن کچدک ای ساقی زلال شر بندن بکامد ابله (مفردات)
(ما) بز (تشنه لب) صومسن (کد شنب) بکدک (رآب) زند کانی (دیرک) صومی اوزره
(باساقیا) ای صوابیچی (اغثنی) بکامد ابله (من شرب الزلالی) لذیذ شر بندن
(معنی اشارتی) بزآب حیات ابدی اولان علوم ربانی صاحبی مشایخ عظامک
حضور سعادتلرندن هنوز حرارت قلمز سکن اولدی ای ساقی کوزم وحدت زلالی شراب
عشق الهی بندن بکامد بقطره مدد ابله

من ترک دین و دنیا کردم زارزویت * جاوزت فی هواکم عن حب جاه و مالی
بن سنک آرزو کدن طمع و دنیایی ترک ایلدم سنک محبت کردد جاه و مال محبتندن کچدم
(مفردات) (من) بن (ترک) م (دین و دنیا) م (کردم) ایلدم (ز) من (آرزو) م (ت) سنک
(جاوزت) بن کچدم (فی هواکم) سنک محبت کردد (عن حب جاه) منسوب محبتندن (مالی)
م (معنی اشارتی) (کامدن تمان) ای کافه عمل تجزی (خبری) سر نیجه بن سنک شراب
عشقک آرزو سینه کد و اختراع اولان فاعل لری و افعالات دنیایی ترک ایلدم بحمد الله
و عونه سنک محبت کردد و الله جاه و مال محبتندن کچدم

حافظا کریمدر در خاک آستان * قدصار ذاحیا کانت بلازوالی
حافظا کر سنک آستانه ک خاک کیده اوله تحقیق زوالی یوق حیات صاحبی اولو (مفردات)
(حافظ) م (کریمدر) اوله (در) فی (خاک آستان) سنک ایشکک لمراغنه (قدصار) تحقیق
اولدی (ذاحیا) حیات صاحبی (کانت) اولدی (بلازوالی) زوالسن (بال) اشباع ایچوندر
(معنی اشارتی) (اقتلونی) افتاونی باغده * ان فی قلی حیاة فی حیاة (سر نیجه) اگر حافظ
سنک درگاه عزتکده جان فدا ایدوب (موتوا قبل موتوا) سر نیجه مظهر اولور سه
تحقیق زوالی اولمان حیات ابدیه یه و سادت سرمدیه یه نازل او اور

ای زشرم عارضت کل غرق خوی * بر عرف پیش عقیقت جام می

ای محبوب سنک عارضتک شرم من کل عرف قدر قدر سنک عقیق کی قرمز ای بک او کده
شراب قدسی بر عرف قدر (مفردات) (ای) حرف تدای (ز) من (شرم) حیا (عارض) م
یکانی (کل) م (غرق) م (خوی) ز (بر عرف) تراله طولو (پیش) اولک (عقیق) معروف
بر قرمز طاش (ت) سنک (جام می) شراب قدسی (معنی اشارتی) ای محبوب حقیق
سن کر مکدن حسن انوار جمالکدن پردلری رفع ایدوب عرض جمال پیور دقد انس
و ملک سنک بلا کیف اولان انوار جمالک مشاهده ایتد کده حیا نندن جمله عرفه غرق
اولدی و سنک کلام بی نظر کدن و فیض بلا واسطه کدن سنک حضور و مویه کده عارفین
و عاشقین بر عرف و انواع علوم ربانیه به بلا ورق عالم و عارف بالله اولمشلر در

زله برلاست با رکل کلاب * بار آتش آب پروت خوی

لاله اوزره زله میدر باکل اوزره کلاب میدر با آتش اوزره آب میدر با سنک بوزک اوزره
عرف میدر (مفردات) (زله) چه (بر) علی (لاله) م (است) در (یا) زردید ایچوندر

اعتراض ایشلر فی الواقع محل اعتراض در که
دفعه هیچ چاره یوقدر فاعل * محصول
بیت * بن دین و دنیایی سنک آرزو کدن
ترک ایلدم یعنی سنک محبت سینه دین
و دنیادن کچدم سنک محبت کردد جاه و مال
سودا سندن کچدم یعنی هر نسته دن کچدم
(حافظا کریمدر در خاک آستان *
قدصار ذاحیا کانت بلازوالی) سارک
اسمی تحننه حافظه راجع ضمیر در
ذالفاظ منصوب خبری حیات لفظ مجرور
مضاف ایلد کانت اسمی تحننه
مستتر حیاته راجع ضمیر در بلازوال جار
مع مجرور و اعرابیدن محلا منصوب خبر بدر
و جمله فعلیه اعرابیدن محلا مجرور صفت
حیاتدر و با حرف اطلاق * محصول بیت *
حافظا کر سنک خاک آستانه اولور سه
تحقیق زوالسن حیات صاحبی اولو یعنی
سنک آستانه اولک دیرل کدر (وله ابضا)
(ای زشرم عارضت کل غرق خوی *
بر عرف پیش عقیقت جام می) شرم
عارض لامیه و تاضیر خطاب کل مبتدا
غرق خوی خبری خوی جانمک فغنی
و او رسمیه عرق مناسنه در یعنی
در عقیق من مراد لبر تشبیه کنایه طریقه
* محصول بیت * ای جان سنک عارضتک
شرمند کل عرقه غرق قدر آنکچون آندن
عرق آورلر یعنی کلاب جامده سنک ایش
فتنه بر عرف قدر آنکچون آندن عرق آورلر
(زله برلاست با رکل کلاب * بار آتش
آب یار پروت خوی) روت اسلنده و روت در
باضرورت وزن ایچون حد ف اولدی
* محصول بیت * نیجه طریقه یور
لاله اوزره زله میدر بوخسه کل اوزره
کلاب میدر با آتش اوزره صومدر بوخسه سنک
رخک اوزره عرق قدر ماسلی سنک رخسار
عرق ساکک او سنده زله قرمش لاله
و کلاب قرمش کاه و آب دوشش آتش بکزر

(میشد از چشم آن کان ابرو و دل * از پیش میرفت و کم میکردی) میشد میرفت معنای در کان ابرو و وصف ترکیدر پای قاشلی معنای
واو حرف عطف و دل مبتدا و مصراع ثانی به مر هوند و ما بعدی خبری کم میکرد بتردی دیگر بی ایزم معنای در و میکرد مفعول
اولی و کم مفعول ثانیه در * محصول بیت *

۶۳۱

(ر) علی (کل) م (کلاب) کل صوبی (با) زردیه (ر) علی (آتش) م (آب) سو (با) م (ر)
علی (روت) رویتن مخفف بوزلایک (خوی) تر (معنای اشارتی) (فلجی) ربه الجبل
جمله دکا و خرموسی صفا آیت جلیله سی سر نیجه ای محبوب کشف حجاب ایدوب
انوار جلالک مشاهده سن عرض و تجلی بورد قدح جیل وجود عدم تحملدن باره باره
اولوب عقل و جان موساری و خبر و سرگردان اولغله ادراک و شعور و لرز و محو و نایاب
و مست و مستغرق اولوب انوار قدسیه لاهوتیه الهیه کفایتی بیانده عاجز و اشلردر

می شد از چشم آن کان ابرو و دل * از پیش میرفت و کم میکردی *

اول کان ابرو چشمه من غائب اولدی و کوکل آنک اردندن کندی و ایزنی ضایع ایلدی
(مفردات) (می شد) کندی (از چشم) کوزدن (آن) اول (کان ابرو) بای قشلو (دل)
کوکل (از پیش) آنک اردندن (میرفت) کندی (کم) ضایع (میکرد) ایلدی (بی) ایز
(معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین التجلی والاشاره) سر نیجه اول انوار غیب هویت
نظر دن غائب اولوب انوار واقع اولیجی اول بیچاره کوکل کندی بی احاطه ایلین لذت
مشاهده انوار جمال الهیه عجب عارض اولیجی کمال حیرتدن ایزنی ضایع ایلوب اوزنی
آتش حسرتله محو و فنا ایلشدر

می امشب از زلفش نخواهم داشت دست * روموذن بانک می زن کوی سی *

بو کیجه آنک زلفندن ال چکک استم یوری مؤذن بانک اوز سی دی (مفردات) (امشب)
بو کیجه (از) من (زلف) م (ش) آنک (نخواهم) استم (داشت) طوئق (دست) ال
(رو) یوری (مؤذن) م (بانک) صددا (می زن) اورد (کوی) سی (کوی) کلاوک
(معنای اشارتی) (بوشب دنیا به هر نه قدر تجلی ذاتن تختجیب اولد قدح تجلیات صفات
الهییه مشاهده دن متفک اولیز که عارفک قلبی جلال و جلالت و لطف و قهرده بر آن
خدادن جداد کادر ای مؤذن (الصلاة معراج المؤمنین) دیو ندا ایل که عارف صلا
دائمه در زغالاردخی بل و اقبال ایلدر

چنک رادر دست مطرب ددی * کورکش بخراش و بخروش زنی *

چنکی بر نفس مطربک الله و بر مطرب به دی آتی چال و آنک اردنیجه تریم ایل (مفردات)
(چنک را) آت اهوری (در دست مطرب) مطرب الله (ده) ویر (دی) بر نفس (کو)
دی (رکش) آنک طمرنی (بخراش) طمرله (و بخروش) مضطرب و نغمه ایل (ش)
آنک (زنی) اردندن (معنای اشارتی) یارب قطب زمان اولان عارف باللهک دست
قدرتیه قوت قدسیه و فیوضات جلیله ک بخش ایلوب شفت لائق الله اوزره بزاجن
و افتاده لره همت عاید سیله عون و نصرت ایلله و کندی مؤید قبول قلیله آگاهلی
و بیان اسرار معارف الهیه ایلله انبیاهاق احسان ایتکله بزی مسرور ایلله

عود بر آتش نه و متقل بسوز * غم مدار از شدت سرمای دی *

عودی آتش اوزره قوه منقذی باقی قیش پروتک شدندن غم طومعه (مفردات)
(عود) م (بر) علی (آتش) م (نه) قو (منقل) م (بسوز) باقی (غم) م (مدار)

طومعه

اول کان ابرو کوزدن کیدردی و کوکلم
آردنیجه کیدردی و ایزنی بخوریدی تا کیم
جانان آردنیجه کند بکنی کیمه بیلسون
(امشب از زلفش نخواهم داشت دست)
رومؤذن بانک می زن کوی سی (کوی) سی دن
مراد مؤذنک سی علی الصلاة و سی علی
الفلاح دید بکیر * محصول بیت *

بو کیجه جانانک زلفندن الم طومعه سرم
یعنی زلفی الدن قوه سرم ای مؤذن وار سن
سی علی بانک سوله یعنی اذ انکله خوابده
او لئلی بیسار ایلله که بی بیسارم قلیله
احتیاجم یوقدر (چنک رادر دست مطرب
نه دمی * کورکش بخراش و بخروش زنی)
نه فعل امر مفرد مخاطب قودیکردی

با حرف وحدت کو مطرب به سوله رکش
زانک و کاف بحیثیت قلمه لایله طمر
معنای در بونده مراد چنک قلیدر
شین ضمیر چنکه راجع در بخراش بای
تا کیدله فعل امر مفرد مخاطبدر طمرله
معنای یعنی دوزن و روبر چادرکش
بخراشک مقدم مفعولدر و او حرف عطف
بخروشش ضمیر معنای به مقیددر
زیش تقدیرند بونده خروندن مراد ترغات

و نغماتدر * محصول بیت * چنکی بر نفس
مطربک الله قوه یعنی الله و رومطرب به
دی که طمرینی طمرله یعنی دوزن و روبر
چال آندنصره خروش ایلله یعنی ایلله
حاصلی مطرب به دیکه چنکی چال و یا نیجه
ایلله بی بونده ابه سامدن خالی دکل زرا
سکرده بی دیر (عود بر آتش نه متقل
بسوز * غم مدار از شدت سرمای دی)

عود هر افتاده دیر و هندن کان خوش
قو قوی افتاده علم اولشدر سرمای دی
لایسه در دی بونده قیش معنای در

* محصول بیت * عودی آتش اوزره
قو منقذی باقی و غم و غصه طومعه قیش
صوو غینک شدندن عود بونده ابهام طریقله واقعدر

۶۳۰

طومعه (از) من (شدت) م (سرما) صغوف (دی) قیش (معنای اشارتی) ای عاشق
سند و وجودک عودینی آتش ریاضت و مجاهدات اوزره قو و قلبک منقذی دخی آتش
عشقله یا فکه عشق قلیله ماسوی الهی یا قیچی بر آتشدر بوند نصکره قلیله غفات
قیش صوو غینله خراب اولمش عوام کالهوامک مالا یعنی اولان غافلانه کلامرینک
شدت پروتک شدن غمعه

باز کوزدر حضرت دارای ری *

بوند نصکره اگر فلاک سکا حقارت ایدری پادشاهنک حضورند آشکاره دی (مفردات)
(باتو) سکا (زنی) پس (بوند نصکره) (کر) (کر) فلاک (م) (خواری) خواق (کند)
ایده (باز) آچی (کو) بوله (در) فی (حضرت) حضور (دارا) پادشاه (ری)
بر شهر اسمیدر (معنای اشارتی) بوند نصکره اگر سکا ماسوی الهیه و خواطر
ملتبسه دن رغبت و پراخت عارض اولور سه همان پادشاه حقیقی عالم پناه اولان
حضرت الهیک درگاه عزتند و حضور معنوی به سنده صد هزار نضرع و ابتهاج ایلله
آنک دفعه سبی ایدر سن

خسرو آفاق بخش آن کز سخا * نامه حاتم و نامش کرد طی *

عالمه احسان ایدیمی پادشاه اول پادشاهکه سخادن حاتمک نامه سنی و نامنی طی ایلدی
(مفردات) (خسرو) پادشاه (آفاق) بخش (عالمه) احسان ایدیمی (آن) اول (از)
من (سخا) م (نامه) م (حاتم) بر سخنی کیمه (نامه) آنک ادنی (کرد) ایلدی (طی)
دورمک (معنای اشارتی) (وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها) آیت کریمه سی
سر نیجه خاق عالمه کرلرزق صوری کرلرزق معنوی بخش و احسان ایدیمی پادشاه
اول پادشاهکه صد هزار حاتم کبی سخیلرک نامه سنی و نامنی دور مشدر و بر سلطان
حقیتدر کیم رزاق عالمدر که نان استیانه نان جان استیانه جار غذای نفس استیانه
غذای نفس غذای روح استیانه غذای روح و بریمی و بخش ایدیمی

آنکه بهر جرعه جان می دهد * جان او بستان و جای ده بوی *

اول کیمه که بهر جرعه ایچون جان و بر آت جانی آل واکبرجام ویر (مفردات)
(آنکه) اولکله (بهر جرعه) ایچون (جان) م (می دهد) ویر (جان)
م (او) آنک (بستان) آل (جایی) رقدح (ده) ویر (بوی) آکا (معنای اشارتی)
(علاوه) من الايمان سر نیجه شول عاشق عالی همت که خرغذایی اولان غندی
نفسی ترک ایدوب بهر جرعه شراب عشق الهی و غذای روحی ایچون عزیز جانی الله
یونته بذل ایلله ای رحیم و لطیف ریم سن آنک جانی قبول ایلوب مرادنی حاصل
ایلله سن و شراب لایزانی بخش ایدر سن

جام می پیش آروچون حافظ محور * غم کی کی بوده و کاوس کی *

شراب جامی او ککه کتور و حافظ کبی غم بیه که کی خن اولشدر کاوس خن اولشدر
(مفردات) (جام) می (شراب) قری (پیش) اولک (آر) کتور (چون) مش (حافظ) م

(باز کوزدر حضرت دارای ری) * کوزدر

باز کوزدر حضرت دارای ری) بانو با بونده
حرف صله در خواری یا حرف مصدر در
بازادات تا کیدد اراحا کم وری بر مشهور
شهرک اسمیدر نسبت سنده رازی دیرل
* محصول بیت * بوند نصکره اگر فلاک
سکا حقارت و جفا ایدر سه حضرت دارای

ر به یعنی ری حاکمه فلاکدن شکایت ایلله سنک
انتقام و انتصافک آلدون (خسرو) آفاق
بخش آن کز سخا * نامه حاتم و نامش
کشت طی (خسرو) آفاق بخش بیانه آفاق
بخش و صف ترکیدر آفاق بخش ایدیمی یعنی
ملکت احسان ایدیمی حاصلی ایدیه و فخر
اعطا ایدیمی در کز که حرف رابطه
صفت بخشش شین ضمیر خسرو راجعدر

کر سخا مصراع ثانی به مر هوند

* محصول بیت * دارای ری آفاق بخش
بر پادشاهدر اول که آنک سخا و کرمدن
حاتمک نامه سی یعنی صبت و صداسی و آدی
طی ایلدی حاصلی سخا و نامه سی و نامی
یونک زماننده دورادی که عجب آنک اولدی
یعنی دارای ری استیانی عالمدر (آن که بهر
جرعه جان می دهد * جان او بستان و جان
می ده بوی) * محصول بیت * حاکم به خطاب
یورر که اول که بهر جرعه ایچون سکا جان ویر

یعنی ادنی انفات ایچون جان و کوکلدن سکا
فرمان اولور آنک جان و کوکلدن سکا کبی
قبول ایدوب حالند نذر ایلله جان ایلوب
جام ویرمکدن مرادانی خدمتکده قبول ایدوب
انفات ایلکدر (جام می پیش آروچون
حافظ محور * غم کی کی بوده و کاوس کی)
* محصول بیت * پادشاه به خطاب ایدوب
یورر جام می ایلره کتور یعنی او ککه کتور
و حافظ کبی غم بیه که کی خن اولشدر
و کاوس خن یعنی اسلاف سلاطین نه زمانده
ونه وقتده کادی دیوب بانک ایچون حافظ
کبی غم بیه حاصلی حافظ بوی ایچون غم

بیدوی کبی سنده غم بیه که نقد و فکده کدر و برسون

(سینه خواهی شرحه شرحه از فراق تا بگویم شرح درد و اشتیاق) سر نجه بواسری
اول کیمه به سوله که فرا ق و اشتیاق محنتی چکمشدر

وله ایضا

چو ای باد نسیم بارداری * زان نفحه مشکبار داری

ای بادبارک راجحه طیبه سنی طونار سن اول سیدن مشکبار و مشکوی نفحه طونار سن
(مفردات) (باد) (نسیم) (راجحه طیبه) (بار) (داری) طونار سن (زان) اول سیدن
(نفحه مشکبار) (مسک باغدریجی) (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای معراج حقیقت
سرریع السیر فی الله اولوب مظهر فیوضات ربانی اولان پیرم سن بارک راجحه طیبه سنی
طونار سن اول سیدن دماغ جانی معطر قلیجی علوم لدینه دن واسرارر باینه دن
نفحه مشکبار طونار سن

چو زنه ارمکن دراز دستی * باطره او چه کار داری

زنهار دراز دستک ایله آنک طره سیله نه ایش طونار سن (مفردات) (زنهار)
قطعه (مکن) (ایله) (دراز دستی) (ال اوزونلغی) (باطره او) آنک اول صاجبله (چه کار)
نه ایش (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای سالک صادق (رحم الله امری) اعرف
قدره ولم تعد طوره (سر نجه قطعه احد کدن زیاده تجوزک ایله اول مرادن خدایک
اسرار و حالانی کوروب بنده دخی اول حالات وار در زعبله (ما بشارایشان بشر)
دوب مسرک دعواسیله کندوی ضلالت و انلردن سکا کس اولان حالانی کند کدن
ظن ایلیوب کاتب وحی کی کند وی هلاک ایتیه سن

چو ای کل تو بکجا و روی زیباش * او مشک و تو بار خا داری

ای کل سن قنده و آنک زیبا یوزی قنده او مشک طونار سن خار بو کن طونار سن
(مفردات) (ای کل) (م) (تو بکجا) سن قنده (و روی زیباش) آنک کوزل یوزی (او مشک)
(م) (تو) سن (بار خا) دیکن یوزی (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای مردان
خدا به محبت و صدق بر کاتیله محبوب القلوب اولان سالک سن اسیر نفس قنده و اول
متصف بصفات الله اولان ذات قنده اول دماغ جانلری معطر قلیر مسک کبی فیض
طونار سن نیش اخلاق ذمیه ایله جانلر خراش اید یجی خار بو کنی طونار سن

چو ریحان تو بکجا و خط سبز نش * اوتازه و تو غبار داری

ای ریحان سن قند و آنک سبز خطی قنده اوتازه در و سن غبار طونار سن (مفردات)
ریحان (ای ریحان) (تو) سن (بکجا) قنده (خط) (م) (سبز) (یشل) (ش) آنک (اوتازه) (م)
(تو) سن (غبار) (تو) (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای ریحان کبی نفسانیت
تخمینی باشند طونجی سن قنده سن شامت نفس و هوادن خط سبز کبی آزاد اولمش
اول پیر قنده او بشیرتی روحانیه تبدیل اولغله انوار ذات الهیه ایله تازه در سن غبار تلویحات
بشریت ایله آوده لک طونار سن

چو تر کس تو بکجا و چشم مستش * اوسر خوش و تو خا داری

چو ای

ای تر کس سن قنده سن و آنک چشم مستی قنده اول سر خوشدر و سن خا طونار سن
(مفردات) (تر کس) (ی تر کس) (تو) سن (بکجا) قنده (چشم) (کوز) (مست) (م)
(ش) آنک (اوسر خوش) (م) (تو) سن (خا) (باش اغریسی) (داری) طونار سن
(معنای اشارتی) ای تر کس کی قلبی سیاه و بصیرتی محجوب سن قنده سن و چشم
بصیرتی مشاهده انوار جمال الله ایله مست و مستغرق اولمش پیر قنده اول شراب عشق
و معرفه الله ایله سر خوشدر سن یوش بره و قوری هو ایله باش اغریسی طونار سن

چو ای سر و تو باقد بلندش * در باغ چه اعتبار داری

ای سر و سن آنک بلند قدیله باغده نه قدر و نه اعتبار طونار سن (مفردات) (ای سر و)
(تو) سن (باقد بلند) (بو کسک بویه) (ش) آنک (د) (باغ) (چه) (نه) (اعتبار)
(داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای سر و کی علم و فضل ایله تبار و علو و استکبار ایدن
سن اول مؤید من عند الله اولان شیخ کمالک علو قدری قنده باغ کرامت و باغ
امرار و حدتد عشق و معرفه الله نتیجه سی اولیان علم و فضل نه قدر و نه اعتبار طونار سن

چو ای عقل تو با وجود عشقش * در دست چه اختیار داری

ای عقل سن آنک عشق و وجودیله الله نه اختیار طونار سن (مفردات) (ای عقل) (م)
(تو) سن (با) (لایله) (وجود) (عشق) (م) (ش) آنک (در دست) (الله) (چه) (نه) (اختیار)
(داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای قاصر همت اولوب صو کسز اولان عقل
عاشقده مغرور اولان کیمه اول ولینک عشق و معرفت حقا نیسی وجودی عتیده
الله نه اختیار طونار سن و نجه آکامقابل اولور سن و نجه (ماله سالر سول باکل اطعام
و بمشی فی الاسواق) آیت کریمه سی مفهوم سو یار سن آهوی مسک ایله آهوی بشک
بر میدرو زنبور نیش ایله زنبور نیش بر میدر

چو روزی بر سی یوصل حافظ * کر طاقت انتظار داری

بر کون وصاله ایشور سن ای حافظ اگر انتظار طره طقت طونار ایسک (مفردات)
(روزی) (بر کون) (برسی) (ایریشور سن) (یوصل) (وصاله) (حافظ) (م) (کر) (کر) (طاقت)
(م) (انتظار) (کوزنک) (داری) طونار سن (معنای اشارتی) ای حافظ اگر راه عشق
الهیده او امر و تواهی خدایی استقامت وجهی اوزره بر بنه کوروب و یمن و بلا بای
عشق تحمل و صبر و طاقت طونار ایسک خلیفه الله اولان مردان خدایک و حضرت
الالهک وصاله ایریشور سن

وله ایضا

چو بد آمد رسوم بی وفایی * نماد باکس نشان آشنایی

و فاسزلق رسملری ظاهر اولدی کیمه ایله آشنایق نشانی قالدی (مفردات) (بدید)
ظاهر (آمد) (کلدی) (رسوم) (م) (بی وفایی) (فاسزلق) (نماد) (قالدی) (باکس) (کیمه)
ایله (نشان) (م) (آشنایی) (آشنایق) (معنای اشارتی) ای سالک متیقن معلوم اولونکه
(اندین بد اعر یا و سید و غریبا) حبری سر نجه (اوفوا بالعهود) سرینه مخافت

(ای سر و تو باقد بلندش * در باغ چه اعتبار داری) * محصول بیت * ای سر و باغده
آنک قد بلند یله نه اعتبارک وار یعنی آنک
قد بلند سدی وار ایکن باغده سنک کبی
اودونه کیم بقار (ای عقل تو با وجود
عشقش * در دست چه اختیار داری)
* محصول بیت * ای عقل سن آنک عشق
وار ایکن الکده نه اختیار طونار سن یعنی
الکده اختیارک یوقدر حاصلی آنک عشقده
مغلوب سن (روزی برسی یوصل حافظ *
کر طاقت انتظار داری) * محصول بیت *
بر کون وصاله ایشور سن ای حافظ
اگر انتظار طره طقت کوزنک یعنی
هجراته تحمل ایدر سن بر کون وصاله
ایریشور سن (وله ایضا) (بدید آمد رسوم
بیوفایی * نماد باکس نشان آشنایی) بدیدیم
بالله اوقورلر و روملر بای عریله اوقورلر
رسوم رسمک چه عید عادت معناسند
قافیده و وقع اولان بالک اکثری مصدر بدر
* محصول بیت * آشنایق عادتلری
کیردوب و فاسزلق عادتلری ظاهر
و آشکاره اولدی کیمه ده آشنایق قالدی
یعنی وفادار کیمه قالدی خلق عالم
هپ جفا کار اولدی

(وله ایضا) (ای باد نسیم بارداری *
زان نفحه مشکبار داری) نسیم خوش
قوقو معناسند در نفحه ده خوش قوقو
معناسند در * محصول بیت * ای باد سنده
نسیم بار واردر یعنی نسیم باره مالکسن
سند اول مسک باغدریجی نفحه وار در
یعنی اول نفحه دن بره سده مالکسن
جائزدر که داری قلماری معنای استغهای
متضمن اوله (زنهاره کنی دراز دستی *
باطره او چه کار داری) * محصول بیت *
باده خطاب ایدوب چور زنه ارمکن اوزونلغی
ایله جانانک طره سیله نه ایشک واردر
یعنی جانان طره سده طولشه که سنک آنکله
مصلحتک یوقدر (ای کل تو بکجا و روی
زیباش * او مشک و تو بار خا داری)
* محصول بیت * ای کل سن قنده سن
و آنک روی زیبای قنده یعنی ارا کرده
مناسبت یوقد زرا اول مشک کبی زلف
طونار یعنی زلفه مشکبار مالکدرو سن
خار بو کنه یعنی روی مشک بو کنی
طونار سن خار بو کنی طونار سن حاصلی
او پر مشک و سن رخا رسن (ریحان
تو بکجا و خط سبز نش * اوتازه و تو غبار
داری) ریحان منادی * محصول بیت *
ای ریحان سن قنده و جانانک خط سبزی
قنده یعنی ارا کرده مناسبت یوقد زرا
اول خط سبز تازه در و سنک غبارک وار
حاصلی اول طری و تازه در و سن ایسه
غباردار سن (تر کس تو بکجا و چشم مستش
* اوسر خوش و تو خا داری) تر کس منادی
* محصول بیت * ای تر کس سن قنده سن
و چشم مست جانان قنده یعنی ارا کرده
بعد واردر اول سر خوشدر و سنک خا
واردر یعنی اول مستانه در و سن ایسه
خا دار سن باده به مالک دکلسن که
خا دارک رفع ایله

ووفاسزاق رسملری ظاهر اولدی و کیمسه ابله بزم الست آشنالغی نشانی قالمدی
برنداز فاقه نزد هر خبسی * کنون اهل هنر دست کدایی

فقر و احتیاج بدن هر برخسبک گفته ایلنور ل شمدی اهل هنر کدائی و احتیاج الی
(مفردات) (برند) ایلنور (از فاقه) فقردن (نزد) گفته (هر خبسی) هر بردنیک
(کنون) شمدی (اهل هنر) اهل علم (دست) ال (کدایی) سئالک (معنای اشارتی) حضرت
الله ابله اولان عهد و بیعت و وفاسزاقی کور که فقر و احتیاج اوچندن معطی و رزاق حقیقی
اولان حضرت الله ک قوسنی قوبوب (الدنيا جيفة و طلاها کلاب) خبری سرخه
اهل دنیا کلا بلری هر برخسب و دینلرک گفته واروب شمدی اهل علم اولنلرید سفلیک
یلدوب هر ض احتیاج ابله اول کلا بلر آوج آچرل و دور بلدان ایلدوب کدالک
ایله در یوزه ایلرل

کسی کو فاضلست در دراهم روز * نمی بیند زغم یکدم رهایی

شول بر کیمسه که بو کون زمانه ده فاضلدر غدن بر نفس خلاص کورمز (مفردات)
(کسی) بر کیمسه (افاضل) م (است) در (در دره) زمانه (امروز) بو کون
(نمی بیند) کورمز (زغم) غدن (یکدم) بر نفس (رهایی) بر خلاص (معنای اشارتی)
(انما یخشی الله من عباده العلماء) آیت کریمه سی سرخه حضرت اللهدن خوف ایدییی
علمه تقین و متورعین و تکلین کل فضلارندن الله ک غیری به عرض احتیاج ایلنور
منصب وراثت محمدی محافظه اوزره فقر و فاقه به تحمل ابله غدن بر نفس خلاص
کورمز لود دینلری دنیا به ویرمز ل عمننا الله من شرور انفسنا
و سبنا انما لنا

ولیکن جاهلست اندر تم * متاع اوچوست ان دم بهایی

ولیکن جاهل ذوق و تمعه در آنک متاعی چونکه بودم قیلنور (مفردات) (ولیکن)
م (جاهل) م (است) در (اندر) فی (تم) نعمتک (متاع او) م (چو) چونکه
(هست) در (ان دم) بو نفس (بهایی) ذی قیمت (معنای اشارتی) لکن جاهلک
و حقندن عافاک عتندن جوهر دن اوچوز و جیفه دنیا قیلنور اولد یغندن تون عمری
لذا د دنیا و منتهیات نفس و هوا ابله تمعه کجوروب ذوق ایمندن ولذت طاعات
و ایقندن شرم و فاشلدر

اگر شاعر بگوید شعر چون آب * که درازان فرازید و شتابی

اگر شاعر آب کی شعر سویله که قلبک اندن روشنائی زیاده اوور (مفردات) (اگر شاعر)
م (بگوید) سویله (شعر) م (چون آب) صو کی (درا) کوکله (زان) اندن
(فرازد) آرر (روشنایی) روشناک (معنای اشارتی) ان الله خزائن تحت العرش
و مقانیها السعده الشعراء) خبری سرخه اگر اسان مفتاح خزائن رحمان اولان شاعر
ارشاد ایچون اسرار شریعتدن کوکلی روشن قلبی آب حیات کی بر شمر و قلبلری
آگاه ایدییی بر معارف الهی و بر نفعت پیغمبری سویله

نمی بیند

نمی بیند جوی از بخل و امساک * اگر خود فی المثل باشد ستابی

بخل و امساکدن اول جاهل آکا بر جوا احسان ایلنورضا اگر خود اول شاعر ستابی اوله
(مفردات) (نمی بیند) احسان ایلن (یک) بر (جو) آربه (ش) آکا (از) من (بخل) م
(امساک) بخل (خود) کندو (فی المثل) شلده (باشد) اوله (ستابی) بر مشهور و معتبر
شاعر در (معنای اشارتی) معارف الهی و نفعت پیغمبری یولکه مانی و جانی فساد
و سخاوتک ذوق ایمان اماره سیدر که فراخ دست فراخ فایندر اول قلب فاسی جاهل
حکیم ستابی کی اهل الله کلامن اینستسه دخی آنک کالحجاره قایده عدم زایلرندن
بخل و امساک ایلدوب بر جوه مقداری احسانه دخی قادر دکادر

خرد در کوش هوشم دی همی گفت * برو صبری بگر درنی نوابی

خرد دون بنم هوشم قولانغه دیمی یوری فقیر لقه بر صبر ابله (مفردات) (خرد) عقل
(در) فی (کوش) فلاق (هوش) عقل (م) بنم (دی) دون (همی) دایم (گفت)
دید (رو) کیت (صبر) م (یا) وحدت (یکن) ابله (درنی نوابی) فقیر لقه
(معنای اشارتی) عقل معاد عقل معاش قولانغه دون دیدر که ای قاتی دنیا و نفس
و هوا دیرنده عمری ضایع ایدییی و ایشتمیلر کی فقر ابله فقر ایلدوب آتش فقره صبر
و تحمل ایتمکله (اذا تم الفقر فهو الله) حدیث سرخنی سرخه مطهر شد سعی ابله که
(علو الهمة من الایماندر)

قناعت را بضاعت سازوی سوز * درین درد و غنا چون بی نوابی

قناعتی بضاعت ابله و بان بودرد و غنا ده چونکه فقیر سن (مفردات) (قناعت را)
م (بضاعت) سرمایه (ساز) دوز (می سوز) بان (در) فی (این) بو (درد) م
(غنا) زحمت (چون) چونکه (بی نوابی) فقیر سن (معنای اشارتی) قناعتی سرمایه ابله
چونکه دولت فقر نال اولدیم در سن (الفقر فیض من نار) خبری سرخه بودرد
و غنا ده فقر آتشته بان و صبر ابله

بیجا حافظ بچان این بند بشنو * که گرازا بدارافتی با سر آبی

کل ای حافظ بو بند کی جان ابله دکله که اگر بافندن دوشه سن باشه کلور سن (مفردات)
(بیجا) کل (حافظ) م (بچان) جانله (این بند) بو نصیحتی (بشنو) ایش (کر) اگر
(ازبا) بافندن (دارافتی) دوشه سن (با سر) باشه (آبی) کلور سن (معنای اشارتی)
ی سعادتمند حافظ کل بو بند کی جانله دکله اگر اصحاب صفت رسول الله صلی الله علیه و سلم
کی فقر اختیار ابله نفسی هر یوزدن زبون و بیچاره قیلار ایک سندخی انلر کی دولت
و سعادت ابدیه نال اولوب مقام عالیله واصل اوور سن

وله ایضا

بروزاهد بامیدی که داری * که دارم هیچ تو امید واری

وری ای زاهد بامید حقیچونکه طوئارسن که سنجلین امید و اراق طوئارم (مفردات)

(نمی بیند جوی از بخل و امساک * اگر خود فی المثل باشد ستابی) ستابی سلطان محمود بن غزنوی عصر نده اولان شهر اندر و حذیفه نام کتاب
آنک تصنیفیدر * محصول بیت * بویله شهر سویلین شاعر کال بخل و امساکلرندن بر آربه چه جائز ویرمز ل اگر خود ستابی ده اولور سه
یعنی ستابی که بر همین شاعر در اکابر بر شاعر اولسه و زمانه ارباب دولته شهر سویلده هیچ نسته احسان ایلنور (خرد در کوش هوشم
دی همی گفت * برو صبری بگر درنی نوابی)

* محصول بیت * عقل هوشم کوشه
دون دیدی وار نواسر لقه و فقیر لکه
صبر ابله یعنی فقر و فاقه به تحملی ایلدوب
صبر اول (قناعت) بضاعت ساز و بسوز
* درین درد و غنا چون بی نوابی (بضاعت
سرمایه نوابی باسی خبر خطا بدر بو بند
مقول قول خرد در * محصول بیت *
قناعتی سرمایه ابله و بان و باقل بو فقر
درد و غنا شده چونکه بی نوابی یعنی
چونکه فقیر سن قناعتی سرمایه ایلدوب
بان و باقل و صبر ابله خدا اگر بیدر سزمندیک
بدن قناعت بایلر (بیجا حافظ بچان
این بند بشنو * که گرازا بدارافتی با سر آبی)
* با سر آبی با حرف صله باشه کلور سن
دیدر * محصول بیت * کل ای حافظ
جانله بنم نصیحتی ایش که اگر بافندن
دوشه سن باشه جغار سن یعنی بنم
نصیحتی قبول ابله که مزاجه قدم واقع
اوور سه داورا قوب قانقه قادر اوله سن
دیدر عصرع انک معنای که اگر
بافندن دوشه سن باشه شاعره کلور سن
بدن حاله کرفار اولور سن دین بر حاله
دوشه سن الله بفرندن صفت رسول الله (وله ایضا)
(بروزاهد بامیدی که داری * که دارم
هیچ تو امید واری) بامیدی با حرف
صحت و با حرف خصیصه آتشته
ضرورت وزن ایچوندر و با حرف وحدت
که حرف رابط صفت داری فعل مضارع
مخاطب و که حرف تملیل و با حرف صله
امید وار بولک کی برلده نسبت معنای
افاده ایلر و با حرف مصدر در * محصول
بیت * واری زاهد طوئاریک امید ابله
یعنی شول امید که واردر امید که کیت
بنی اینجسته و با واری زاهد امید ایچون
یعنی طوئاریک امید ایچون دیک اوله
حاصلی بکار زحمت و بره و امید که کیت

ز را بنده سک کی امید وارنم واردر حاصلی سک امیدک اودایی کی بنده امیدم واردر پس بکا دخل و تعرض ابله کندی
امید که اول مصرع اولک معنای یوری ای زاهد شول امید حقیچون که طوئارسن دین امیدم قسم به طوئارده مفرد ایش

(پرو) کیت (زاهد) م (با) قسبه (امید) م (با) وحدتیه (داری) طوئارسن (که) زبرا (دارم) طوئارم (همچو تو) سنجیلین (امیدواری) امیدواک (معنای اشارتی) (ولایت) عابدون ماعبد لکم دینکم ولی دین (آیت کریمه سی سرنجه یوری ای زاهد) (وفیه) مانشد الانفس وتلد الاعین) اولان جنت نملرندن طوئارنگ امیدواری چون بره طعن ایله زبرا بندخی سنجیلین برامیدلوق طوئارم لکن منک امیدک وعبادتک جنانه در بنم امیدم خالق جنانه در که (وهم احرامان علی اهل الله) در

بجز ساغر چه دار دلاله در دست * بیاساقی بیاور ناچه داری *

لاله لاله ساغر در غیری نه طوئار کل ای ساقی نه شینک وار ایسه کتور (مفردات) (با) لاله لاله (چن) غیر (ساغر) قدح (دارد) طوئار (لاله) م (در دست) (الده) (با) کل (ساقی) م (بیاور) کتور (تا) حتی (چه) نه (داری) طوئارسن (معنای اشارتی) بولاله کی تعلقات ماسوی الیهدن خالی وخون اشتیاقله درونی مالی اولان عاشق انده محل فیض الهی اولور برساغر مجلادن غیری نه طوئار کل ای ساقی حقیقی سن اول ساغر مراد علیه وجهی اوزره هر نه فاضله ایدر ایسک کتور که سنک شراب ششک قطره سی دو جهان دن یکدر

مراد درسته دیوانکان کش * که مستی خوشترست از هو شیاری *

بنی دیوانه ل صفته چک زبانتاک هو شیاری قدح خوشترست (مفردات) (مرا) بنی (در) فی (رسته) صف (دیوانکان) دیوانه ل (کش) چک (که) زبرا (مستی) مستک (خوشترست) زیاده خوشترست (از هو شیاری) عقلی بار اولقدن (معنای اشارتی) ای ساقی بی چون عشقه سرکردان اولان دیوانه ل و مجذوب الیهل صفته چک زبرا شراب عشق الهی الیه مست وحیران اولوق عقل ایله حقندن دور اولقدن خوشتر

برهیز از من ای صوفی برهیز * که کردم توبه از برهیز کاری *

فراغت الیه صوفی بندن فراغت الیه زبرا برهیز کاراقدن توبه ایدم (مفردات) (برهیز) فراغت الیه (از من) بندن (ای صوفی) م (برهیز) م (که) زبرا (کردم) ایدم (توبه) م (از) من (برهیز کاری) برهیز کاراقدن (معنای اشارتی) ای ظاهر پرست اولان مرآت صوفی بز دیوانه لردن فراغت الیه طعن و تعرض الیه زبرا (لارهبانیه فی الدین) خبری سرنجه بر سنک کی برهیز کاراقدن توبه ایدم سنک سنک کتور حال لکه اول عشق اهلتک و رای عقده اولان احوال عجید لینه مانع و منکر اولیه سن

بیادل درخیم کیسوی اویند * اگر خواهی خلاص ورستکاری *

کل کوکابی آنک کیسوی بوکنده باغله اگر خلاص ورستکاری استر ایسک (مفردات) (بیا) کل (دل) کوکل (در) فی (خن) بوکلم (کیسو) زلف (او) آنک (بند) باغله (اگر خواهی) استر ایسک (خلاص) م

رستکار *

(رستکار) بیسی قورنیش (با) صدریه (معنای اشارتی) کل ای زاهدی حاصل و بی ذوق اولان علکه مغرور اووب اسرار عشق و کرامات اهل الهی انکار ایله اگر بویجب واستکباردن واعی دل اولقدن خلاص اولوق استرک و جودک مذکبی خراب ایدوب کوکلکی غیب هویتد و اسرار ذات احدیتد باغلید سن

بدر کل خدارا توبه بشکن * که عهد کل ندارد استواری *

کل دورنده الله ایچون توبه بی قیرز راکل زمانی محکماک وثبات طوئار (مفردات) (با) ظرفیه (دور کل) م (خدایا) الله ایچون (توبه) م (بشکن) قیر (که) زبرا (عهد کل) م (ندارد) طوئار (استواری) محکماک (معنای اشارتی) بویجب بیت و درگاه حقه مقبولیت تحصیل اولوق حق منزه آخرت اولان دنیای دنی سریمه الزوالده بوکنده ذوق ایمان حاصل اولوب ان زهد الیه قاله عالی همت اووب وصلت الی الله سبب اولان عشق و معرفه الله کسب الیه که بود نیک نیتی بوقدر فرصتی فوت الیه سن

عزیزان توبه یار عمر بگذشت * چو از طرف چن باد بهاری *

ای عزیز زل عمرک توبه یاری یکدی چن طرفدن باد بهارک یکدی کی (مفردات) (عزیزان) م (توبه یار) یکی بهار (عمر) م (بگذشت) یکدی (چو) مثل (از) من (طرف) م (چن) باغجه (باد بهاری) بهار یکی کی (معنای اشارتی) ای سالکان راه عشق اولان عزیز (الد نیاساعده فاجعه طاعه) سرنجه بونا مساعد اولان عمر باغجه طرفنده بل کچر کی سریمه یکجید برعنه سعی ایدم که عاقبتی وصلت الی الله اوله و بر یوله کیده لکه نهایی درگاه شاهه وار

بی حافظ شراب اهل کن نوش * چرا عمرت بغفات میگذاری *

کل ای حافظ فرمزی شراب نوش الیه نیچون عمری غفلت الیه کچور رسن (مفردات) (بی) کل (حافظ) م (شراب) م (اهل) م (فرمزی) کن (ایله) نوش (چرا) نیچون (عمرت) عمری (بغفات) م (میگذاری) کچور رسن (معنای اشارتی) ای حافظ کل جگر فانی کوز کندن دو که مکصد علی اولان وصلت الی الهی و مشاهده جلال الهی طالب الیه نیچون بونا لک عمری عشق و معرفه الله سر غفلت الیه کچور رسن

وله ایضا *

ترا که هر چه مرادست در جهان داری *

چه غم ز حال ضعیفان ناتوان داری *

سنک که جهاند هر نه مرادک واریسه طوئارسن قدر تسز ضعیفانک حالندن نه غم طوئارسن (مفردات) (ترا که) سنک که (هر چه) هر نه (مرادست) مراد کدر (در) فی (جهان) م (داری) طوئارسن (چه) نه (غم) م (ز) من (حال ضعیفان) م (ناتوان) قدر تسز (داری) طوئارسن (معنای اشارتی) ای بنم قادر نیچون اولان رحیم و لطیف رحیم (یفعل الله ما یشاء و بحکم ما یرید) سرنجه دو جهاند هر نه مراد علیه ل واریسه سن ایشا رسن بوضیف و عاجز و ناتوان و رجحه

(بدر کل خدارا توبه بشکن * که عهد کل ندارد استواری) خدارا را حرف تخصیص که حرف نه ایل استوار محکم دیکدر و با حرف مصدر * محصول بیت * خطاب عام طریقله بیورر الله ایچون کل دورند توبه کی صی یعنی شکست الیه زرا کل زمانتک استقامتی اولون یعنی ایام کل نیز کچر اکثرن (عزیزان توبه یار عمر بگذشت * چو از طرف چن باد بهاری) عزیزان توبه یار عمر بگذشت * چو از طرف چن باد بهاری باسی حرف نسبت * محصول بیت * ای عزیز زل عمرک توبه یاری چن جانندن بهار یکی کی کچدی یعنی شویله تیر کچدی که دو بولندی حاصلی بل کی سریمه کچدی (بی حافظ شراب اهل کن نوش * چرا عمرت بغفات میگذاری) کن نوش * چرا عمرت بغفات میگذاری * محصول بیت * کل ای حافظ شراب اهل نوش الیه نیچون عمری غفلت الیه کچور رسن یعنی باده نوشنده کچمین عرضا ایدر بس عمر ناز نیک ضایع بر صرف ایله (وله ایضا) ترا که هر چه مرادست در جهان داری * چه غم ز حال ضعیفان ناتوان داری * محصول بیت * سنک که هر نه مرادک واریسه طوئارسن یعنی هر نه که جهاند مراد کدر سکا حاصل در سنک و ارد در حاصلی دیوی مراد آنک حاصلدر بس ناتوان ضعیفانک حالندن نه غم واری یعنی سنک مراد آنک حاصل اولد نیچون غیری ناتوان لک مراد آنکه نفید ایل سن

محتاج قولر يكك احوال وافعال لرندن مستغنی سن ویلورسن

بخواه جان و دل از بنده و روان بستان
که حکم بر سر آزادگان روان داری

بنده دن جان و دل است و فوری آلز را آزاد لک باشی اوزره حکمکی جاری طو تارسن
(مفردات) (بخواد) اسه (جان) م (دل) کوکل (از بنده) قولدن (روان) فوری و تبرجه
(بستان) آن (که) زرا (حکم) م (برسر) باش اوزره (آزادگان) (روان) جاری
(داری) طو تارسن (معنای اشارتی) (لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم) سر نهجه
ای نیم عز بزوقوی رم قبل الاجل بر عاجز بندز کدن جان و دل می آلوب کند و دیک
اوزره بزی ثابت قدم ابله و بران و بر ساعت حضور معنویه کدن جدا ابله و شکامری
آلوب بزی کند و اراده کده و عشق و معرفت کده و محو و فنا لک کدن مقلب القلوب سن
ازاده لک باشی اوزره حکمکی جاری طو تارسن

میان نداری و دارم عجب که هر ساعت
میان مجموع خوبان کنی میا نداری

میان طو تارسن و تعجب ابله که هر ساعت خوبان جمعی اور تا سنده میاندار لک المرسن
(مفردات) (میان) اوزره (نداری) طو تارسن (دارم) طو تارم (عجب) م (هر ساعت)
م (میان) اوزره (جمع) محل جمعیت (خوبان) محو بلر (کنی) ابله سن (میاندار لک)
اوزره طو تارسن (معنای اشارتی) ای نیم حلق بیچون رم (انس کشه شی)
سر نهجه مشک و نظیرک بوقدر و تعجب ابله که مظهر اسرار توحید اولان بهض مردان
خد (مارأیت شیا الاوقدر أبت الله فید) پیور دینی و حضرت جامینک (یامن بدا
جسالة فی کل ما بدا) با دا هزار جان مقدس تر افدا (پیور دینی) کلام و رنی عقلم
در (من لم ینق لم یعرف) همان باب سنک علمک جمیع اشیا بی محیط در سنگیون ابتدا و انتها
و مثل و مکان متصور دکار دیک اولدر

بیاض روی را نیست نقش در خوار از آنک
سوادی از خط مشکین برار غوان داری

سنک بوزک بیاضه نقش لایق دکلدر اول سیدر که ارغوان اوزره خط مشکیندن
رسواد طو تارسن (مفردات) (بیاض) م (روی) بوز (تر) سنک (نقش) دکل (نقش)
م (در خور) لایق (از آنک) آندک (سوادی) برسیه (از) م (خط) م (مشکین) مسکه
منسوب (بر) علی (ارغوان) برقر می چیکدر (داری) طو تارسن (معنای اشارتی)
کر چه مشایخ عظام قدس سرهم کند و آینه لرینه کوره مشاهده لری سیله سنک انوار
نجایانکه بیاض و شل و صاری و سیدر دیو نقش و لون بیان ایدر لکن سنک اوندن
جاری اولان ذات بیچونک نوره مستقر قین اولان عارف بالله لرقشه بر نقش نسبت ایتک
دخی لایقدر دکلدر حق آن نور حق ورا نیان کا ندران بحر نهجه چون ماضیان
یدت رعنا لک پیرمن حضرت مولانا قدس سره اول نوره اشاعت پیور مشلدر

بخواه جان و دل از بنده و روان بستان

بخواه جان و دل از بنده و روان بستان
که حکم بر سر آزادگان روان داری

شراب ایچکه مدام سبک روح حسن ای ظریف خصوص اول دمه که سر کران اوله سن
(مفردات) (بنوش) ایچ (می) شراب (سبک روحی) بکنی روح حسن (ای ظریف مدام)
م (علی الخصوص) م (دران دم) اول نفسه (سر کران) باشی آغر (داری) طو تارسن
(معنای اشارتی) (طهرا بیتی لطائفین) آیت کریمه سی سر نهجه ای ریاضات و مجاهدات
ایله خانه نجلی اولان قلبی ماسوای الیه ن پاک ایدینی سالك ظریف اگر بواسرار
انوار الهیه بی پاکده و محو و سر کران اولور ایسک همان علی الدوام شراب عشق نوش
ایوب معرفه الله و ذوق روحانیت کشته سخی ایلنه سن و محانت قبضه سر کران
اولور ایسک بنه شراب عشق نوش ایلنه سن

مکن عتاب ازین پیش و خون مکن دل من
بکن هر آنچه توانی که جای آن داری

بوندن زیاده عتاب ایتد و نیم کوکلی خون ایلله اهر اول نسته بی که قادر سن ز بالا بی سن
(مفردات) (مکن) ایله (عتاب) م (ازین) بوندن (پیش) زیاده (خون) قار (مکن)
ایله (دل من) نیم کوکلی (بکن) ایله (هر آنچه) اهر اول نسته بی که (توانی) قادر سن
(جای آن) آلم برینی (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) بجا نکه حقندن بر حساب
و بر اقباض ظهور ایتد کده بجا نکه حقدر رجوع ایدوب نیاز ایدنه سنکه ای نیم رحیم رم
هر اول نسته بی که دیر سینیشا که قادر سن و لایق سن لکن عتاب شکنده اولان حجاب
و انقباضی بوندن زیاده ایلله و نیم جکر خون ایلله دبه سن

باختیارت اگر صد هزار تبر جفاست
بقصد جان من خسته در کان داری

سنک اختیارکله اگر بوزیک جفا تیری و ارایسه بن خسته نک جانی قصد یته کانه
طو تارسن (مفردات) (باختیارت) سنک دیکلکک ایله (صد هزار) بوزیک (تیر)
اوق (جفا) م (است) و ارایسه (با) لایلاسه (قصد) م (جان من) نیم جانم (خسته)
م (در کان) یاده (داری) طو تارسن (معنای اشارتی) عاشقانه شوق کشته لدر
ای محبوس سنک اختیار و اراده کله اگر بوزیک جفا تیری و ارایسه بن خسته و عاجز لک جانی
قصد یته کان اراده کده طو توب جانی بلال بکه سیر ایدر ایسک سنک جله قضا که
راضیم و بلا که صابرم

بکش جفا رقیبان مدام و خوش دل باش
که سهل باشد اگر بار مهربان داری

دائم رقیبانک جفا سنی جک و خوش دل اولکه بو حال سهدر اگر شفتا و طو تار ایسک
(مفردات) (بکش) جک (جفا) م (رقیبان) خوش (مدام) دلم (دل) کوکل (باش)
اول (سهل) آسان (باشد) اوله (اگر بار) م (مهربان) شفتا و (داری) طو تار ایسک

(بنوش می که سبک روحی ای ظریف
مدام * علی الخصوص درین دم که
سر کران داری) * محصول بیت

ای ظریف باد ایچ که دائم سبک روح حسن
خصوصا بودمده که خداردن سر کران سن
یعنی هر دمده سکا باده ایچکه مناسبت
خصوصا شمدی که باشک خداردن
آغر لئشدر (مکن عتاب ازین پیش
و جور بدل من * بکن هر آنچه توانی که
جای آن داری) * محصول بیت

بوندن آرتق بکعتاب و کوکله جور ایلله
و هر نسته بی که قادر سن ایشله که محالدر
یعنی عشا فقه قادر و اندیشه کی ایشله که
اکالاقسن (باختیارت اگر صد هزار
تبر جفاست * بقصد جان من خسته در کان
داری) جفاست سین و نامنا جهتده
اختیاره مقید در باختیارتست تقدیرنده در
مقدم جزا واقع اولشدر مؤخر شرطیده
قصده کجانه اضافتی مصدرک
مفوائد اضافتدر و جانک مشه لایمده و مشک
خسته به بیانیه * محصول بیت * سنک
اختیارکله در اگر بوزیک جفا و قنی بن
خسته نک جانی قصد یته کانه طو تارسن
یعنی بن خسته نک جانی قصد یته بوزیک
جفا اوقنی کزادک ایسه اختیار سنکدر
استرسک جان ناشادی اوقله و استرسک
فراغت ایله اختیار سنکدر (بکش جفا
رقیبان مدام و خوش دل باش * که سهل
باشد اگر بار مهربان داری) * محصول
بیت * خطاب عام طریقه پیور رقیبانک
جور و جفا سنی جک و دائم خوش دل اول
زیر اسهدر اگر بار مهربانک و ارایسه
یعنی محبتی و شفقتی بارک و ارایسه رقیبانک
جور و جفا سنی ضرر و برمن چکمه کرک

(معنای اشارتی) ای عاشق بوراه عشقه رقیلک جفلر بنه تحمل الیه وخلق عالمک اذاسنه صبر الیه که حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افتد بمن (ما اوزی نبی مثل ما اودیت) بیور مشلدر بوحال آساندر اگر بارمهربان اوله ویر آن فیض حق سندن منقطع اولیه اول وقت بوجفاعین صفا و ذوق و سرور مالا بصادر

بوصل دوست کرت دست میرسد یکدم
برو که هر چه مرادست درجهان داری

دوستک وصاله اگر بر دم سنک الیک ابریشه یوریکه جهاند هرنه مرادک وار اینه طونارسن (مفردات) (با) للملاسه (وصل دوست) م (کر) اگر (ت) سنک (دست) ال (میرسد) ابریشه (یکدم) بر نفس (برو که) یوریکه (هر چه) هرنه (در) فی (جهان) م (داری) طونارسن (معنای اشارتی) ای عاشق اگر بر دم وصالت الی الله و مشاهده جلال الله سنک الیکه کبرسه یوریکه دوجهانده هرنه مرادک وار اینه طونارسن و نائل اولورسن

چو ذکر اعل لبش میکنی و میشنوی
حدیث باشکرت آنچه در دهن داری

چونکه آنک قمری لبی ذکر ایدرسن واستماع ایلرسن شکر او سوز در آتی اغز که طونارسن (مفردات) (جو) چونکه (ذکر) م (اغل لب) قمری دودانی (ش) آنک (میکنی) ایدرسن (میشنوی) ایشدرسن (حدیث) سوز (باشکرت) شکر اودر (آنچه) اول نسته که (در دهن) اغزده (داری) طونارسن (معنای اشارتی) (من) اخلص الله اربعین صباحا ظهیرت بنایع الحکمه من قلبه علی اسائه حدیث شریفی سرنبه اول محبوب حقیقینک خلق عالم مثلنی اتیاندن عاجز اولدیغی لطیف کلامی اخلاص قبله ذکر و تلاوت ایدرسن و آثار اخلاص اولان فیض بلا واسطه الهیه به مظهر اوله سن اسانکدن و اغز کردن شکر دن لذت بنایع حکمت و علوم لذت ربانی جربان ایدر

چو کل بدامن ازین باغ میری حافظ
چه غم ز ناله و فریاد باغبان داری

چونکه بو باغدن دامن الیه کل ایلورسن ای حافظ باغبانک ناله و فریاددن نه غم طونارسن (مفردات) (جو) چونکه (کل) م (بدامن) الیک الیه (ازین باغ) بو باغدن (میربی) ایلورسن (حافظ) م (چه) نه (غم) م (ز) من (ناله و فریاد) م (باغبان) باغبان (داری) طونارسن (معنای اشارتی) ای حافظ چونکه بو باغ عالیدن ما خلق لهک اولان معرفه الهیه کسب ایدوب وصلت الی الله و مشاهده جلال الله حاصل ایلدک بو باغ دنیاک باغبانی ابلرس تلبیسک و توابع ابلرس اولان اعل دنیاک ظاهرا و باطنا و سوسه و اضلائندن نه غم طونارسن سنکه خدای لم یزل سنک معینکدر

وله ایضا

وله ایضا

چو سرواگر بشرای دمی بکاراری * خورد ز غیبت روی تو هر کلی خاری

سرو کبی اگر بر دم بر کارزاره صالنه سن سنک یوزک غیبتدن هر بر کل بر خارب (مفردات) (جو) مثل (سرو) م (بشرای) صالنه سن (دمی) بر نفس (بکاراری) بر کل باغچه سنه (خورد) م (ز) من (غیبت) م (روی تو) سنک یوزک (هر کلی) با وحدتیه (خاری) بر دیکن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اگر ریشه کارزار وحدت اولان قاب عاشقه داتماسیر و مستقیم اولان سرو کبی انوار تجلی ذکله برنجلی بیوروب جهانک نوریه بر نفس سنور قبلارایست سنک ذات شریفک ظهیری نور یزک غیبتدن ذات بشریه انوار قدسیه و اخلاق ذمیه اخلاقی چیده به تبدیل اولوب کوکل مالکی هر وجهه معصوم و آبان اولور

ز کفر زلف تو هر حلقه و آشوبی * ز مهر چشم تو هر گوشه و بیماری

سنک سیاه زلفکدن هر بر حلقه و بر فتنه سنک چشمک سحرندن هر بر گوشه و برخسته (مفردات) (ز) من (کفر زلف) زلفک سیاهلغی (تو) سن (هر حلقه) با وحدتیه (آشوب) فتنه و اضطراب (با) وحدتیه (ز) من (مهر) م (چشم) کوز (تو) سن (هر گوشه) م (بیماری) برخسته (معنای اشارتی) ای محبوب درگاه مشایخه بوقدر حلقه ذکر و بوقدر فتنه و اضطراب و فریاد و فغان جله سنی سنک یزک مینا قلدیفک ظلت بشریه نک دفعی ایچوند و بوقدر گوشه وحدت و عزات اختیاری و بوقدر ریاضات و مجاهدات اله ضعیف و تحیف خسته دل و محزون القلب اولمق جله سی سنک عقلاری حیران و کوکلری معصوم و آباد قلبی تجلی انوار ذانک امیدندن ایچوند

مرو چو بخت من ای چشم مست بار بختوب * که در پست زهر گوشه آیداری

ای یارک مست چشمی بنم بختم کبی خوابه کتمه ز راهر گوشه ددن بر بیدارک آهی اردیکه در (مفردات) (مرو) کتمه (جو) مثل (بخت من) بنم طایم (چشم) کوز (مست بار) م (بختوب) او یقویه (که) ز پرا (در پست) اردیکه در (ز) من (هر گوشه) م (آه) م (بیداری) براویاتی (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقینک نظر عتیبتی و توفیق و هدایتی بنم او یومش و خوابه کتمش بختم کبی بز بچاره زدن کف نظر و غصص بصر ابله که هر گوشه بر بیدارک آهی اردیکه در و هر ردل آگاه اولان عشاق و مشتاق اید و آرزوسی هر بر مر تیده سنک توفیق و عنایتکدر

نار خاک رخت نقد جان من هر چند * که نیست نقد روان را بر تو مقداری

بنم جام نقدی سنک حاک راهکه نثار اولسون اگر چه سنک قنکه جان نقدنک بر مقداری بوقدر (مفردات) (نار) فدا (خاک رخت) سنک بولاک طبر اغنه (نقد جان) م (من) بن (هر چند) هرنه قدر (نیست) بوق (نقد) م (روان را) جانک (بر تو) سنک قنکه (مقدار) م (با) وحدتیه (معنای اشارتی) ای محبوب هرنه قدر جان نقدنک سنک قنکه قدری و اعتباری بوق اینه ده صد هزار جان عزیز سنک حاک

نقد را بچک و نقد جانک سنک قنکه مقداری بوق اینه صلی بولاک طبر اغنه بن جانی نثار ایدیم کرک قبول ابله و کرکده ابله

(وله ایضا) (چو سرواگر بشرای دمی بکاراری * خورد ز غیبت روی تو هر کلی خاری) بخاری فعل مضارع مفرد مخاطب در می با حرف وحدت بکاراری با حرف صله و با حرف وحدت حور و فعل مضارع مفرد مخاطب در می با حرف وحدت و خاری با حرف وحدت

ایچو ندر * محصول بیت * سرو کبی اگر

بر نفس و بر ساعت بر کارزاره صالنه سنک رو یک غیبتدن هر بر کل بر دیکن بر یعنی هر بر کل بر دیکنه صیقلور حاصلی هر بر کل باره باره اولوب بریشان حال اولور (ز کفر زلف تو هر حلقه و آشوبی * ز مهر چشم تو هر گوشه و بیماری) حلقه با حرف وحدت و مهر حلقه و آشوبی و او حرف مع آشوبی با حرف وحدت گوشه حلقه کبی رد بیماری با حرف وحدت * محصول بیت * سنک کفر زلفکدن هر بر حلقه الیه بر آشوب و بر فتنه وار یعنی هر بر حلقه سنه بر فتنه و غوغا وار و سنک چشمک سحرندن هر بر گوشه ابله بر بختار وار یعنی هر گوشه ده بر بختار و نور (مرو چو بخت من ای چشم مست بار بختوب * که در پست زهر گوشه آیداری) چشم مست بار بختوب و لایمه در که حرف تعلیل بی بونده اردمه ناستند دراه بیداری لایمه در و با حرف وحدت * محصول بیت * ای چشم مست بار بنم بختم کبی خوابه اورمه ز پرا سنک اردیکه در هر جانکدن بر بیدار آهی یعنی هر جانکدن بر عاشق بیدار سنکچون که چکریس بیدار اول و تبر اه عاشقندن صفیق (نثار خاک رخت نقد جان من هر چند * که نیست نقد روان را) از آنجا بر تو مقداری (نثار حاک مصدرک مفهونه اضافتیدر و رده اضافت لامیددر نقد جان بختوب و مؤخر مبتدا و نثار مقدم خبر نقد جان نثار خاک رخت باد نقد بر نده در منه اضافت لایمه در هر چند مصراع ثانی به مر هوند که حرف بیان نقد روان بیانیه و را دات تخصیص نقد روان بونده اینهم طریقه ذکر اولمشدر جان و رانج معناستدر فتا مل بر تو اضافتی لایمه در سنک قنکه دیکدر مقداری با حرف تکبیر * محصول بیت * جان نقدی سنک حاک ر هکه نثار و فدا اولسون هر نقد که نقد را بچک و نقد جانک سنک قنکه مقداری بوق اینه صلی بولاک طبر اغنه بن جانی نثار ایدیم کرک قبول ابله و کرکده ابله

(دلا همیشه مرز رای زلف دلبران * چو تیر رای شدی کی کشاید کاری) رای فکر رای زلف مصدرک معنونه اضافت در
و دایند انه اضافت لامیه در دلبد وصف تر کبیدر کوکل بغایچی معنانه یعنی عشاق دانی کنندی به تعابق الیدجی و الف و نون
ادات جعد ر تیر بوند * ظلمت در یعنی قرا کلق تیر رای ظلمت فکر لی دیکدر حاصلی قاره فکری دیکدر کاری یا حرف تنکیر
* محصول یت * ای کوکل دایمحبوبلرک

(سرسری از سر کوی تو نیارم برخاست * کارد شوار نکبند بدین آسانی) سرسری قولاینه دیگدر نیارم فعل فی استعجال متکلم
 وحده کارد شوار یاینه آسانی یا حرف مصدر * محصول بیت * سنک محکک اوچندن قولاینه قافعه قادر دکلم یعنی آسان وجهله
 قافه مزم زیرا مشکل ایثی یوقولاینه

طو قمرزل یعنی کوچ ایشی بویله آسانغاره
طو قمرزل حاصلی سنک سرککو بکدن
فالتمق کو چدر بس بویله چت ایش
آسان وجهه طو قمرز مصرع اولده تیارم
بریند نئخواهم بازان معنای یتنه واصل
اولامش (خام را طاقت پروانه برسوخته
نیست) نازکازا نرسد شیوه بیان افشانی
خام را اداات تخصیص طاقت پروانه
برسوخته لایله و بیسانیه در برسوخته
فئادی باغش نازکا زارا اداات معقول
نرسد لابق دکل معناسنه در شیوه بیان
افشانی بیسانیه جال افشان وصف ترکیبدر
جان ندر ابدیمعی معناسنه و باحرف مصدر
* محصول یت * خام کیمه نک فئادی
باغش پروانه کبی ط قتی یوقدر یعنی پروانه
باند یعنی آتشنه تحمل ابد مز بر انازکله
جال فدا ایشک شیوه سی ایشک حاصلی
نازکازا جان بولاند جان بدل ابد مز یعنی
عاشق اهل ناز و تنعم پیشدسی دکلر بلکه
بلا کش مختصر دهر ایشدر (بی تو آرام
کرفتن بوداز ناکامی * باقو کستانخ نشستن
بوداز حیرانی) ناکامی و حیرانی بازی
مصدر به لرزد ناکامی لغت مراد منرا قدر
اما بونک کبی یرده ضرورتدن عبارت
* محصول یت * ای جانان سمنز آرام
وقر از طو قمرز ضرورتدن اولو؛ یعنی سندن
دور و مجبور و اولمق اختیار ی دکلر
اضطرار یدر و سیکله کستانخ و بی پروا
او تور مق حیرانلقد در یعنی سیکله کستانخ
بحالسه ابلک زیاده حیرت عشتند
حاصلی عاشق افعالده بی اختیار اولد یغندن
جانانته قرب ایدر والا فغانده مختار اولان
تقر به تحمل ابد مز (فالش کردند رقیبان
توسر دل من * چند پوشیده بختد سخن
پنهانی) نهانی باحرف نسبت * محصول
یت * سنک رقیبارلک بنم کوکلم سرینی
آشکاره ابلد بلر بس نیچیده دکل اور تاوقاله
کیزی روز آخر فاش اولسی ضرور یدر

ایدر یلر مخنی سوز و خواطر ملتبسد کو کلدن نیجه بر مستور قالور قالن عاقبت غیرت عشقه
سر اوروب میدانه کاور

تا بماند ترو شاداب نهال قد تو واجب آفت که بر چشم منش بشتانی

تاسک نهاله بکرر قدک ترو نازه قاله واجب اواندر که آتی بنم چشمم اوزره دیکه سن
(مفردات) (تا) حتی (بماند) قاله (تر) باش (شاداب) تازه (نهال) فدان
(قد تو) سنک بویک (واجب) م (آفت) اواندر (بر چشم من) بنم کوزم اوزره
(بشتانی) دیکه سن (معنای اشارتی) ای محبوب (نور هم یسعی بین یدیهیم و بایمانهم)
آیت کریمه سی سر نیجه سنک تجلیک نورنی و شعله ابدی باقی قالن ایچون اول توری
بنم کوکلم کوزی اوزره ثابت و کر مکن ابدی دائم قله سن که ایکی جهان ظنلر ندن
خلاص و نجات بولام

در خن زلف تو دیدم دل خود را روزی گفتش چونی و چون می زنی ای زندانی

بر کون کندو کوکلی سنک زلفک بولکلده کوردم اکا دیدم نیجه سن و نیجه دیر باور سن ای
محبوس (مفردات) (در) فی (خن) بولکل (زلف) م (تو) سن (دیدم) کوردم (دل خود را)
کندو کوکلی (روزی) بر کون (گفتم) دیدم (ش) آکا (چونی) نیجه سن (چون)
می زنی (نیجه دیر باور سن) (ای زندانی) ای محبوب (معنای اشارتی) بر کون کندو کوکلی
لذت مشاهده انوار الهیه به مستغرق کوردم اکا دیدم نیجه سن و بوسجن دیناده شمیدی نه
کونه دیر باور سن و نه حال اوزره سن

کنت آری چه کنی کر نبری رشک بمن هر کدار انبود مر تبه سلطانی

کوکل دیدی بلی نیرسن اگر بکار رشک کنور میدس هر کدایه سلطانی مر تبه سی اولز
(مفردات) (گفت) دیدی (آری) بلی (چه کنی) نیرسن (کر) اگر (نبری) ایلمه سن
(رشک) حسد (من) بکا (هر کدارا) هر قهره (نبود) اولز (مر تبه) م (سلطانی)
م (معنای اشارتی) کوکلم دیدی (و بنسون التیم اذراوه) کلاسی سر نیجه نیرسن بر لذت
و ذوق مشاهده جمال الهیه مستغرق که ایکی جهانک لذتی آنک باننده لاشیدر سکا
دیسیم بکا حسد ایدوب الکی قلبیه اوزر سن بوانوار ذات الهیه به استغراق مر تبه سی
بردولت عظمی و بر سلطنت کبری در که هر بر کدایه منیر اولز

راستی حد تو حافظ نبود صحبت ما بس اگر بر سر این کوی کی سبکبانی

طوغریسی بزم صحبت سنک حدک دکادر ای حافظ کفایت ایلرا کر بوسر کویده سبکبانی
ایلمه سن (مفردات) (راستی) صحیح (حد تو) سنک لایقک (حافظ) م (نبود) دکادر
(صحبت) م (ما) بر (بس) کفایت ایلرا (کر) م (بر سر این کوی) بومحله نک باشنده
(کنی) ایلمه سن (سبکبانی) کو یکجیالک (معنای اشارتی) ای حافظ طوغریسی بوجان
صحبتی و وصالت الی الله مر تبه سی سنک حدک دکادر همان سکا نفس و شیطان
کلا بلرینی کوزه دوب کندو کی انلرک شرنندن حفظ اوزره راه حقده
استقامت سکا کفایت ایلر

وله ایضا

وله ایضا

چون در جهان خوبی امروز کامکاری

شاید که عاشقان را کامی زاب بر آری

چونکده خوب باقی جهانده بو کون کامکار سن لایق در که لیک ن عاشقنرک بر مرادی
حاصل ایلمه سن (مفردات) (چون) چونکده (در) فی (جهان) م (خوبی) کوزلک
(امروز) بو کون (کامکاری) مرادی ایلمه سن (شاید که) لایق که (عاشقان را)
م (کامی) بر مراد (زب) دوداقدن (را) یوقاری (آری) کنور سن (معنای اشارتی)
(لا محبوس الا الله) سر نیجه ای محبوب حقیقی بو خوبانی تحصیل اولک جق جهانده بو کون
سن فمال لمایرید سن شان عزیز که لایق بودر که بیچاره عاشقنرک مرادی قبل الموت
حاصل ایلمه سن

عاشقان بیدل تا چند ناز و عشوه

بر بیدلان مسکین نای جفا و خواری

فی دل عاشقنه نیجه به دک ناز و عشوه مسکین عاشقنه نیجه به دک جفا و خواری (مفردات)
(با عاشقان) م (بیدل) کوکلسر (تا چند) نیجه به دک (ناز) م (عشوه) غرور (بر)
علی (بیدلان) عاشقنر (مسکین) م (نای) نیجه به دک (جفا) م (خواری) خواری
(معنای اشارتی) سنک عشق و درد که کوکلی آنده اولیان عشاق و مشتاقنر که
نیجه به دک مرادی و بر محبوب ناز و اشتیاق پور سن و بو مسکین عاشقنر اوزره نیجه به دک
جفا و خواری چکدر سن

تا چند همچه چشت در عین ناتوانی

تا چند همچه زلفت در تاب بقراری

نیجه به دک سنک چشت کبی تمام ناتوانده نیجه به دک سنک زلفک کبی بولکلده بقرار اقلده
(مفردات) (تا چند) نیجه به دک (همچه) مثل (چشت) کوزلک (در) فی (عین) م
(ناتوانی) قدر تر سنک (تا چند) نیجه به دک (همچه) مثل (زلفت) سنک زلفک
(در تاب) بولکل و حرارت (بقراری) فرار سر لافده (معنای اشارتی) نیجه به دک
سنک وصلت ذاک ایچون تمام عاجز لکنده اولر و نیجه به دک سنک غیب هوبتن تجلیات
انوار صفات امیدیه حرارت واضطرار ایلر

دردی که از تو دارم جوری که از تو بینم

کر شمه بدانی دائم که رحمت آری

بر درد که سندن طونارم بر جور که سندن کورم اگر رشمه سنی یله سن یاورم که ترجم
کنور سن (مفردات) (درد) م (با) وحدتیه (از تو) سندن (دارم) طونارم
(جور) م (با) وحدتیه (از تو) سندن (بینم) کورم (کر) اگر (شمه) بر ذره
(بدانی) یله سن (دائم) یاورم (رحمت) ترجم (آری) کنور سن (معنای اشارتی)
ای محبوب شول بر درد عشقه سندن طونارم و شول بر جور که سنک راه عشقه که

اگر رشمه سنی یلسک باورم که بکار رحمت ایدرسن یعنی سندن و محبت کدن چکدکم جور و جفایی یلسک البته بکار رحمت ایدوب بل ایدر دک

(وله ایضا) (چون در جهان خوبی امروز کامکاری * شاید که عاشقان را کامی زاب بر آری) جهان خوبی بیایه کامکار کم
مراد در و کار کاف مجمله ادات فاعل در مرادی معنایه ستمکار سنجی و جفا کار جفایی دیکدر کام اولور که الفنی حذف ایدرب
ستمکار و جفا کر دیرلر و یا ضمیر خطاب شاید

لایق معنایه در فعل مضارع مفرد غائب
که حرف بیان کامی یا حرف تنکیر براری
بر ادات استعلا در و آری فعل مضارع مفرد
مخاطب ایکسک ترکیندن حاصل ایلمه سن

معنایه مستفاد اولور * محصول بیت *
چونکه کوزلک عالمده بو کون کامکار سن
یعنی صاحب مراد سن حاسلی چونکه
مرادیکه سن لایق در که عاشقنرک مرادینی
لیکن حاصلی ایلمه سن یعنی ششاقک
مرادینی لیکن و بر سن (با عاشقان فی دل
تا چند ناز و عشوه * بر بیدلان مسکین
نای جفا و خواری) یا حرف صله عاشقان

بیدل بیایه تا نه های غایت ایچوندر الی
معنایه بر ادات صله بیدلان مسکین بیایه
تا نه ایکی کبی در خواری یا حرف مصدر
* محصول بیت * بیدل عاشقنه نیجه به دک
ناز و عشوه مسکین بیدلر نیجه به دک جفا
و حقارت (تا چند همچه چشت در عین
ناتوانی * تا چند همچه زلفت در تاب
بقراری) تا نه ایکی کبی در عین ناتوانی
بیایه و یا حرف مصدر تاب بونده بو کلوب
بورلق معنایه در یعنی اضطراب دیکدر
بقراری یا حرف مصدر * محصول بیت *

نیجه به دک چشت کبی عین ضربه اولم
نیجه به دک زلفک کبی اضطراب و بقرار اقلده
اولم یعنی نیجه به دک بی بلا و محنت
طونار سن مجموع بیتک معنایه تا نیجه به دک
کوزلک کبی ناتوانی عینده سن تا نیجه به دک
زلفت کبی بولکلده سن و بقرار سن دین
هر کر شمه لذتی دماغند دو شمش
(دردی که از تو دارم جوری که از تو بینم *
کر شمه بدانی دائم که رحمت آری) دردی
یا حرف وحدت که حرف رابط صفت جور
کده بولر شمه یا حرف وحدت و همزه
حرف توسل * محصول بیت * بر درد که
سندن واردر بر جوریکه سندن کورم

کوردم اگر بنم احوال پریشانم نظر عتابتله برزده نظر ایدرسن بلورم. رحت واسعه کله
بکار رحت ایدوب قریت ووصالتکله هر درد عده درمان ایدرسن وظ هر و باطن
هر باره مد مرهم صابر سن

اسباب عاشقی را بسیار مایه باید *
دلایلی همچو آتش چشمان رودباری *

عاشق اسبابه چوق سر مایه کرک آتش کبی کوکله زباده کره ایدبچی چشملر (مفردات)
(اسباب عاشقی را) م (بسیار) چوق (مایه) سر مایه (باید) کرک (دلها) کوکله
(همچو) شل (آتش) م (چشمان) کوکله (رودباری) ایرماق یاغدر بچی
(معنای اشارتی) عاشق صادق قلقلک اسبابک وجود نه چوق سر مایه کرک اول علم عقاید
همچو نایب علم اخلاق ثالثا اعمال را و ما من غیر فتور عمل صالح بودند نصکره آتش
کبی باقی کوکل و زباده کره ایدبچی و ایرماق کبی آفبچی چشم کرکدر

در هجر ماند، بودم یاد صبار ساید * از بوستان وصلت بوی امید واری *

فراقده قالمش ایدم یاد صبار ایشدر دی سنک وصالک بوستاندن امید واری
راوند سنی (مفردات) (در هجر) فراقده (مانده) قالمش (بودم) ایدم (یاد صبار)
صباری (رساید) ایشدر دی (از) من (بوستان) یاغچه (وصلت) م (بوی)
راشید (امید واری) ایدر لولک (معنای اشارتی) و باغچه (ایه الوسیله) آیت کریمه سی
سرنجد عشق و معرفه الله علم و عمل ایلله خود بخودانه حاصل او اور ظنیه نیجه زمان
هجران المنده قالمش ایدم بحمد الله بر مرشد مظهر فضل ازهی کلوب سنک وصالک
بوستاندن دماغ جانم امید واری راغچه رجانبه شدن بر راغچه طیده ایشدر دی

کرچه بیوی وصلت در حشر زنده کردم * سر بر نیارم از خاک از روی شرمساری *

کرچه سنک وصالک ایدم یله قیامتده دیری او اورم شرمساری بوزندن قبر دن
باش قادر مزمن (مفردات) (کرچه) م (با) لایله (بوی) امید (وصلت) م
(در حشر) قیامتده (زنده) دیری (کردم) او اورم (سر) باش (بر) بوقارو (نیارم)
کنورم (از خاک) طبراقندن (از) من (روی) بوز (شرمساری) او تانق
(معنای اشارتی) (الاعند ظن عبدی) حدیث شریفی سرنجد ای بنم رجیم
و لطیف مولام کرچه سنک رحت واسعه کدن امید و حسن ظن ایلله قیامت کوننده
سنک وصالک امید یله دیری او اورم لکن بحسب البشریه اولان قصور یک کثرتدن
سنک حضور معنوی که خجالتدن باشمی بردن قادر مقامه حیا ایدم

از باده وصالک کر جرعه نوشم * نازنده ام نورزم آیین هو شیری *

سنک وصالک شرابدن اگر بر جرعه نوش ایدم مادامکه دیری هم هو شیری عادتند
سعی الیزم (مفردات) (از) من (باده) شراب (وصال) م (ت) سنک (کر) اگر
(جرعه) بر جرعه (نوشم) ایچم (نازنده ام) مادامکه دیری هم (نورزم) او زغمز
(آیین) عادت (هو شیری) عتلا بقی (معنای اشارتی) ای بنم معطلی بلاعت اولان

کریم

کریم بوعالمه سنک وصالک شرابدن اگر بر جرعه نوش ایدم حیاتده اولدیم
مدنجه عقل مقتضاسی اولان سنک غیر یاره میل و رغبت ایلوب تا که لفا که واصل
اولنجه به دل سنک عشق ایلله مست و حیران اولیم

ما بنده ایم و عاجز تو حاکمی وقادر * کریم بکشی بزورم ورمیکشی بزاری *

ز بنده بزور عاجز سن حاکم و قادر سن اگر بنی زور ایلله چکه سن واکر زار بقی ایلله
اولدور سن (مفردات) (ما) بز (بنده ایم) قوز (عاجز) م (تق) سن (حاکمی) حاکسن
(قادر) م (کر) اگر (میکشی) چکر سنک (بزورم) بنی زور ایلله (ور) واکر (میکشی)
اولدور سنک (بزاری) زار بقی ایلله (معنای اشارتی) ای کریم رحیم رحیم رحیم رحیم
محکومکر و عاجز و محتاج کر سن حاکم مطلق سن و قادر لایزال سن اگر بن عاجز و محتاج قولکی
توفیق و عتباتکله جانب عزتکله چکه سن و بن روسیاهی رحتکله مظهر ایدم سن محض الطف
و کریمکندر واکر خشم و غضب ایلله زار بقی ایلله هلاک ایدم سن بنده حکم سنکدر سن
حاکم مطلق سن و قادر سن لکن سنک (رحمتی سبقت علی غضبی) حدیث قدسیکدن و رحت
واسعه کدن امید ایدر زوسکا حسن ظن ایدر زک بز عاصی و بیچاره ربکی عفو و مغفرت
ایدرسن (رب لا ترغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحت انک انت الوهاب)

آخر ترجی کن بر حال زار حافظ * ناچند ناامیدی ناچند خاکساری *

آخر حافظ زار و خراب حالی او زره بر ترجم ایلله نیجه به دلک بحر و ملق نیجه به دلک خوراق
(مفردات) (آخر) عاقبت (ترجی) بر رحت (کی) ایلله (بر) علی (حال) م (زار) خراب
(حافظ) م (ناچند) نیجه به دلک (ناامیدی) امید سنک (ناچند) نیجه به دلک (خاکساری)
خوراق (معنای اشارتی) ای لطیف به باده هم حافظ زار و خراب و ویران حالی
او زره بر ترجم و بر اطف و کرم ایلله سن کافره دخی مراد بنی و بر کن سعت رحتکدن
واطف بی نهایتکدن بو بنده سر کرد انکی نیجه به دلک ناامید ایدرسن و نیجه به دلک
خور و ذلیل ایدرسن

وله ایضا *

ساقی اکرت هواست بای * جز باده میار بیش ماهی *

ای ساقی اگر سنک شرابه هوسک و ارابه زنهار زم او کومزه شرابدن غیری کتورمه
(مفردات) (ساقی) م (اگر) م (ت) سنک (هواست) هوسک و ارابه (بای) شرابه
(جز باده) شرابک غیری (میار) کتورمه (بیش ما) زم او کومزه (هی) صاقین (معنای
اشارتی) ای شیخ صوری اگر سنک ظاهری خراب باطنی همور ایدبچی عشق و محبت
الاهی تحصیل هوسک و ارابه صاقین زنهار زمه شرابدن جنود العاشقین باننده (کلام
اهل الله جند من جنود الله) سر نیجه قلوبه انشراح بخش ایدبچی شراب عشق
الهدین غیری بر کلام سوبله

سجاده و خرقه در خرابات * بفروش و بار جرعه می *

سجاده و خرقه بی میخانه ده صات و شراب جرعه سنی کتور (مفردات) (سجاده) م

نی

١٦٤

(مانده) ایم و عاجز تو حاکمی وقادر * کریم
کشی بزورم ورمیکشی بزاری * محصول
بیت * بنده بزور عاجز سن حاکم و قادر
اگر قوتله بنی کنده که چکر سن واکر زار لاله
قل ایدرسن یعنی یوم مثال ده حاکم قادر سن
(آخر ترجی کن بر حال زار حافظ * ناچند
ناامیدی ناچند خاکساری) آخر ادا ت
تا کید ترجی یا حرف وحدت و یانکبر
حال زار حافظ بیانه و لامیه در ناامیدی
و خاکساری یاری مصدر به زر * محصول
بیت * ای جانان حافظک حال ذلکده ترجم
ایلله نیجه به دلک امید سنک چکه و نیجه به دلک
خاکساری چکه یعنی نیجه به دلک وصالکدن
ناامید و ما یوس اوله و نیجه به دلک حقیر
و ذلیل اوله حاصلی نیجه به دلک حقارت و ذلت
چکه (وله ایضا) (ساقی اکرت هواست
بای * جز باده میار بیش ماهی) ساقی منادی
اکرت ناامنده میده مقیدر بای یا حرف
صله هی ادا ت تنبیه * محصول بیت *
ای ساقی اگر میه محبتک و ارابه زم
او کومزه باده دن غیری نسته کتور مه اکله
اول غافل اوله (سجاده و خرقه در خرابات
* بفروش و بار جرعه می) * محصول بیت *
سجاده و خرقه بی میخانه ده صات و شراب
جرعه سن کتور

(خرقه) م (در) فی (خرابات) بخانه (فروش) صلت (بیار) کنور (جرعه) م (بی) شراب (معنی اشارتی) ای صوفی اسباب ریا و اولان سجاده و خرقة فی و بوزهد و صلاح صوری بی دو جهان قطع نظر ایلین عاشقین صادقین مجلسند بر جرعه شراب عشقه صلت و حال تباہی عشق لایزال به تبدیل ایل

﴿ کرزنده دلی شتوزمستان * درکاشن جان ندای باجی ﴾

اگرزنده دل ایسک مستلردن ایش جان کاشنده باجی نداسنی (مفردات) (کر) اگر (زنده) دلی قلبی دیریلدن ایسک (شتو) ایش (زمتستان) مستلردن (در) فی (کاشن جان) م (ندا) م (باجی) م (معنی اشارتی) اگر محبة الله ایل قلبت حیات بولوب دل آکا ایسک مستان شراب عشق الهی اولان جان کاشنده باجی نداسنی ایش سندی حیات ابدی تحصیل ایچون برایش ایت یعنی اسم اعظم اولان باجی باقیوم اسمته مشغول اول باخود کلین اهل الله لازم اولدیغی (الله وهو) اسمار به مشغول اول

﴿ بادر در ابسوی درمانی * کونین نکر به عشق لاشی ﴾

در دیکه درمان جان به کل عشق الهی ایل ایکی عالمی لاشی کور (مفردات) (با) لایلاسه (در) م (درای) کل (سوی) جانب (درمان) م (کونین) ایکی جهان (نکر) باقی (با) لایلاسه (عشق) م (لاشی) برشی دکل (معنی اشارتی) سرور ابدی مایه سی وجیع درد لک دواسی اولان دردغم عشق خدای تحصیل ایل و عشق الهی ایل ایکی عالمی لاشی کوروب (وهما حرامان علی اهل الله) مرتبه سندان اوله سن

﴿ اسرار دلست درره عشق * آواز سماع و ناله فی ﴾

عشق بوانده کوکل سرل بدر سماع آوازی و ناله سی (مفردات) (اسرار) م (دل) کوکل (است) در (در) فی (ره) بول (عشق) م (آواز) م (سماع) نغمه (ناله فی) م (معنی اشارتی) عشق بوانده نظم و نغمه ایل آواز کلمات قدسیه اهل الهی استماع و محرک عشق و آتش دل اولان ناله فی اسرار قلوبی منکشف و ابواب دل عشاقی انشراح ایل منفتح قلیچدر

﴿ یک مفلس بالدرره عشق * بهتر ز هزار حاتم طی ﴾

عشق بوانده بر یک مفلس هزار حاتم طیدن بکر کدر (مفردات) (یک) م (مفلس) م (بال) م (در) فی (ره) بول (عشق) م (بهر) بکرک (ز) م (هزار) یک (حاتم طی) سخا ایل مشهور بر کیمسه (معنی اشارتی) ماسوای اللهدن قلبی بالکلی مجرد اولغله دنیادن قطع علاقه ادب و فقر تامه ابر مکله بوراد عشقه افلاسی ثابت اولان ربانک مفلس صدهزار حاتم طی کی حلال مال ایل سخا ایل غنی شاگردن عندالله بکر کدر که قلینده حضرت اللهدن غیری اولیان ایل قای دنیا به مشغول اوللرک بینی بین السماء و السمکدر

﴿ سلطان صفت آری بت پری رو * می آید و خاق شهر در پی ﴾

سلطان کی اول پری بوزاو محبوب کاور و شهر خاق اردنجه (مفردات) (سلطان صفت) م (آن) اول (بت) محبوب (پری رو) پری بوزاو (می آید) کلور (خاق شهر) م (در پی) اردنجه (معنی اشارتی) (اذا تم الفقر فهو الله) کلای شریفی سر نجه اول انوار صفات الله ایل و صوف اولان فقیری الله عالی جاه مؤید من عندالله اوله رق کلوب و خلق عالم آکا نبیت و اندن استداد ایل سعادت دارن و ملشدر

﴿ مردم ﴾

﴿ مردم نکران بروی خویش * وز شرم گرفته عارضش خوی ﴾

خلق آک خوب بوزنه نظر ابدیجی و شرمیدن آنک عارضی ترلش (مفردات) (مردم) خلق (نکران) یا قی (با) لایلاسه (روی) بوز (خوب) م (ش) آک (ز شرم) حیان (گرفته) طوتش (عارضش) آک یکاغی (خوی) تر (معنی اشارتی) خلق عالم اول قطب اعظمک ذاتده اولان قوت قدسیه سی و بوعالده اولان تصرفات عجیبه لری کوروب مقید بر دل اولدی بر دم و بر آن حضرت اللهک نظر عنایتدن و حضور معنویه سندن جدا اولوب حیا سندن وجه و جیشدن مرقر سیلان ایشدر

﴿ حافظ زغم تو چند نالد * آخر دل من شکسته تاکی ﴾

حافظ سنک غمکدن نیجه ناله ایلر آخر بنم قلبم خنده ک شکسته اولور (مفردات) (حافظ) م (ز) م (نو) سن (چند) نیجه (نالد) ناله ایلر (آخر) م (دل من) بنم کوکلم (شکسته) قیرق (تاکی) خنده ک (معنی اشارتی) می محبوب حافظ سنک غم عشقه کدن و شوق وصال کدن نیجه ناله و فغان ایلون و بوقلب پریشانم خنده ک شکسته اولوب وادی هجرانده مخبر و سرگردان اولسون

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ خوشتر از کوی خرابات نباشد جای * که به پیرانه سرم دست دهد ما وای ﴾

مخانه محله سندن لطیفترک بر اولور اگر پیرلاک و فتنده بکآنده بر مکان میسر اوله (مفردات) (خوشتر) لطیفترک (از) م (کوی) محله (خرابات) مخانه (نباشد) اولور (جای) بر (کر) اگر (به پیرانه سرم) پیرلاک و فتنده (م) بکا (دست دهد) میسر اوله (ما وای) بر مکان (معنی اشارتی) (من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) سر نیجه بوعالم جای تحصیلده فیض باب اولغله اهل عشق و اهل معرفه الله مجلسدن غیری لطیفترک بر اولور اگر پیرلاک و فتنده بر مکان میسر اوله عین سعادتدر و حصول مراده علامتدر

﴿ آرزویی بکنم از تو چه پنهان دارم * شیشه باده و جانی تر و زیبای ﴾

بر آرزو ایلرم سندن نه پنهان طوته یم بر شیشه شراب و بر صبره پرورزی با محبوب (مفردات) (آرزو) م (با) وحدتی (بکنم) ایلرم (از تو) سندن (چه پنهان) نه کبر او (دارم) طوئارم (شیشه) م (همه) وحدتی (باده) شراب (جایی) بر (تر) سبر و خرم و لطیف (زیبای) بر کوزل (معنی اشارتی) ای سالك راه عشق اولان قدش سندن نه پنهان طوته یم بنم آرزوم صافی قلیده شراب عشق حصولی و نور حقه قلبک انفتاح و انفساحی و بی نظیر محبوب زیبا که مشتاقده مهر بان اوله

﴿ جای من دیر مغاضت مروح وطنی * رأی من رأی بتانست مبارک را بی ﴾

و خبر مبتدائی مؤخر مبتدای و با حرف تکبیر مبارک و مقدم خبر و جمله اسمیه رای بتانی مدح ایچون کله در و جازدر که بواکی جمله مضمره نک اولر ینسه برچه لفظی تقدیر اوله تقدیری چه مروح وطنی و چه مبارک را بی اوله ینسه ماسبقه لری مدح افاده ایلر و لکل وجهه * محصول بیت * بنم یم دیر مغاضتد زیرا وطن مفرح و مروح و بنم فکر محبوب یلر فکر بدر که فکر مبارک و میوند باخودنه وطن مفرح و مروح و نه فکر مبارک و میوند بر تقدیر چه جمله انشایدلر اوور

(مردم نکران بروی خویش * وز شرم گرفته عارضش خوی) * محصول بیت * خلق عالم روی خویش ناظر در آنک ایسه اوتانده سندن عارضی خوی طوتش یعنی مردم روی خوبنه ناظر و نکران اولد یفتدن اوتانوب عارضی ترلش (حافظ زغم تو چند نالد * آخر دل من شکسته تاکی) * محصول بیت * غمکدن تکلمه التفات ادب و پرور حافظ سنک غمکدن نیجه به ک ابکلیه یعنی نیجه بر ابکلیه بنم کوکلم سندن خنده ک شکسته اوله یعنی کوکلی خنده ک شکسته ایلر سن (وله ایضا) (خوشتر از کوی خرابات نباشد جای * که به پیرانه سرم دست دهد ما وای) (پیرانه سر پیرلاک و فتنه وزمانی دیکدر ما وای اسم مکندر صفتی بره دیرل جانی و ما وای باری وحدت ایچوندر * محصول بیت * مخانه محله سندن خوشترک بر اولور اگر پیرلاک و فتنده آنده بر ما وای الیور رسد یعنی پیرلاکده مخانه محله سندن بر مسکن الیور رسد آندن او بر اولور بکا (آرزو میکنم از تو چه پنهان دارم * شیشه باده و جانی تر و زیبای) میکنم دال ضرورت وزن ایچون نباشدر زیرا علامت غمکدن مقام ایسه تکلم مقام ایلر که مبع ضمیری اکالات ایلر تقدیری میکنم در شیشه باده اضافتی لایله در ادنی ملایسه ایل باده ایچنده اولد یفتدن اما اولی بودر که مضاف اولیه و با حرف وحدت و هم حرف توسل اوله جایسده با حرف وحدت تره نوبت قضی و زانک کسری و های اصایله عربیدر اصلانده صودن و چندن اراق یره دیرل اما عجم پاک و خرم معنائنده استعمال ایلر بونده جایه صفت واقع اولشدر جای خرم معنائنده در اولر حروف عطفدر زیبای باسی حرف وحدت موصوف محذوقدر تقدیری محبوب زیبایدر مصرع نالده مذکور و آرزو و میکنمک معقولریدر * محصول بیت * خطاب عام طریقه یوررسندن که کبر ایلیم رشیشه باده و برجای خرم و بر نیسا محبوب آرزو ایلرم الله میسر ایلد (جای من دیر مغاضت مروح وطنی * رأی من رأی بتانست مبارک را بی) جای من لایله و مبتدایدر معنائنده لایله و خبر مبتدائی مؤخر مبتدای و با حرف تکبیر مبارک و مقدم خبر و جمله اسمیه رای بتانی مدح ایچون کله در و جازدر که بواکی جمله مضمره نک اولر ینسه برچه لفظی تقدیر اوله تقدیری چه مروح وطنی و چه مبارک را بی اوله ینسه ماسبقه لری مدح افاده ایلر و لکل وجهه * محصول بیت * بنم یم دیر مغاضتد زیرا وطن مفرح و مروح و بنم فکر محبوب یلر فکر بدر که فکر مبارک و میوند باخودنه وطن مفرح و مروح و نه فکر مبارک و میوند بر تقدیر چه جمله انشایدلر اوور

بنم برم در مغائر که راحت و برنجی پروتندر بنم رآیم محبو بلرک رآیدر که مبارک رآیدر (مفردات) (جای من) بنم برم (در مغائر) کاورلک کلیسیا (است) در (مروج) راحت و برنجی (وطن) م (یا) وحدتیه (رأی من) بنم فکرم (رأی بنافست) محبو بلرک رآیدر (مبارک) م (رأی) رأی وفکر در (معنای اشارتی) (الدنیا سجن المؤمن و جنة الکافر) سرنجه شمدی بنم برم کرجه در مغائر (لکن الدنیا امر قوی) سرنجه جانه صفار و حد غذا اولان عشق و معرفت الله کند و تحصیل اوله حق پروتندر (کل الطرق مسدودة الا من اقتنی اثر الرسول) سرنجه بنم رآیم دخی محبوب خدایک رآیدر که اثر رسول الله تبعیت رأی بر مبارک رآیدر و سعادت دارن انکه در

﴿ چه کنی نوش که در در چومن شیدا نیست * نیست این جز سخن بوالهوس رعنایی ﴾ نه لاف اورر سکه درده بخاین شیدا بودر بوسوز بر بوالهوسک و رعنتک غیری دکدر (مفردات) (چه کنی نوش) نه لاف ایدرسن (در) فی (در) کلیسا (چومن) بخاین (شیدا) دیوانه (نیست) بوق (نیست) دکل (این) بو (جز) غیر (سخن) سوز (بوالهوس) هوا اعلی (رعنا) خبه (یا) وحدتیه (معنای اشارتی) بودر دنیاده بنم کی اسرار عشق و مسئله آشتا بر مجذوب الهی بودر دیووش پره نه لاف و دعوی اوررسن بوسوز اهل هوا اولان عوام طریقت و مغلوب النفس اولان فحبه سفهاریک کلامدر که راه عشقه دعوی مجملکدر و بی ادبکدر

﴿ باد باد باش که هر کس نتواند گفتن * سخن پیر مکر برهمنی یارانی ﴾

ادب الیه اول زیرا هر کس دیکه قادر اولن مرشدک سوزنی مکر بر برهمنی یارانی اوله (مفردات) (باد باد) ادب الیه اول (که) زیرا (هر کس) م (نتواند) قادر اولن (گفتن) سوزنیک (سخن) سوز (پیر) مرشد (مکر) الا برهمن (هند لغتجه حکیمه دیور) (یا) تردید ایچوند (رأی) اهل هند بادشاهلرینه دیور (یار) وحدتیه در (معنای اشارتی) مثنوی (از خدا خواهیم توفیق و ادب * فی ادب محروم کشت از لطف رب) سرنجه ای عاشق صادق سن ادب او زره اول زیرا هر کس مشایخک وارداته سوبلدیکی کلامی تقلید و دعوی الیه سوبلدیکه قادر اولن مکر جذبات رجانیه غلبه سبله بی اختیار کند و در صادر اولان سالک منتهی اوله بامظهر تجلیات الهی اولان اولیاء الله اوله حضرت بابزیدک بی اختیار (سبحنی ما اعظم شانی) کلامی کی

﴿ صفا غیر تو در خاطر مایک کجید * که مرانیت بغیر از تو بکس پروای ﴾

ای محبوب بزم خاطر مزه سندن غیری چن صغر زیرا بکا سندن غیری کیمه الله پروا بودر (مفردات) (صفا) ای محبوب (غیر) م (تو) سن (در) فی (خاطر) م (کی) کجید (خان صغر) (که) زیرا (مرا) بکا (نیست) بوق (یا) للمعلا بیه (غیر) م (از تو) سندن (بکس) کیمه الله (پروای) بر قارمق (معنای اشارتی) ای محبوب محمد الله وجود من سنک وجود که محو اولندر بزم خاطر مزه سندن غیری چن صغر (کل شیء هالک الا

(چه کنی نوش که در در چومن شیدا نیست * نیست این جز سخن بوالهوس رعنایی) که حرف بیان سخن بوالهوس رعنایی لامیه و بیانه در بوالهوس مسالقه الیه اهل هوس دیکدر رعنا یکی یوزلی به دیور و با حرف وحدت * محصول بیت * نهوش ایدرسن که دعوی ایدرسن که در مغائر بنم کبی بودر بوالهوس رعنایی بوالهوسک سوزندن غیری دکدر یعنی بویه سوز سوبلین و مغرور بوالهوس سدر بوخسه اهل انصاف بویه سوز سوبلین حاصلی نه باده نوش ایدرسن که سندن بویه سوزل صادر اولور (باد باد) باش که هر کس نتواند گفتن * سخن پیر مکر برهمنی یارانی (مصرع ثانی) قول قول واقع اولش برهمن اصطلاح هند حکیمه استعمال ایدر یعنی اکادیرل و رای اصطلاح توار بنده هند بادشاهنه دیور و بار وحدت ایچوند * محصول بیت * ادب اول که هر کس پیر سوزینی سوبلدیکه قادر دکدر یعنی پیرانه کلمات ایلکسه قادر اولن مکر برهمنه حکیمی اوله و بارهمنه حاکمی والا غیری کیمه له بوسوز دو شمن یارانی عبارتی بر کله ظن ایدوب مکر بر حکیم اوله قدرتی دین یا حرف عطف اولد یعنی بلیوب حکمت سوزسو تاش (صفا غیری تو در خاطر مایک کی کجید * که مرانیت بغیر از تو بکس پروای) * محصول بیت * ای صنم سندن غیری کیمه بنم خاطر مزه چن صغار یعنی صغماز استفهام انکار پدر زیرا بنم سندن غیری کیمه الیه پروا بودر یعنی خاطری سنک محبتک استیجاب و احاطه ایلندر پس آند غیره کجایش بودر

(رحم کن بر دل مجروح و خرابی حافظ * زانکه هست از بی امر و زین فردای) * محصول بیت * جالانه بیورر حافظک مجروح و خراب کولکنه رحم الیه زیرا بو کوند نصکره البته یارین و اربعینی آخرت واردر که هر کسک حتی آند آثور پس بکارحم الیه که آند سندن انصاف الیه ل دیکدر

الوجهه) آیت کریمه سی سرنجه سنک خانه تجلیک اولان فلبرده من باقی لایزالدن غیری به رغبت و میل بودر

﴿ رحم کن بر دل مجروح و خرابی حافظ * زانکه هست از بی امر و زین فردای ﴾ حافظک مجروح و خراب کولکنه رحم الیه زیرا بو کوند نصکره شکمن بر یارین واردر (مفردات) (رحم) م (کن) الیه (بر) علی (دل) کوکل (مجروح) یاره ل (خرابی) م (حافظ) م (زانکه) اندنکه (هست) واردر (از بی امر و زین) بو کوند نصکره (زین) شکمن (فردای) بر یارین (معنای اشارتی) ای لطیف بعباده اولان رب حافظک سنک عشقه مجروح و خراب کولکنه رحم الیه (یوم تبلی السرار) له من قوه ولانصر) آیت کریمه سی سرنجه کر مکله بو کوند و بو کوند نصکره شهمه سز کله جک یارنکی کوند سن حافظه و جله مزه عون و نصرت الیه آمین بامعین

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ صحبت و ژاله میچکد از ابر بهمنی * رک صبح ساز و بده جام یکمنی ﴾ صبا حدر و بهمنه منسوب ابدن چه ظالم صبا شرانک تدارکن الیه و بر بولک طولو قدح و بر (مفردات) (صحبت) صبا حدر (ژاله) چه (میچکد) طاهر (از) من (ابر) بوات (بهمن) اورنه قیش آبی (یا) نسیمه (رک) آرق (صبح) صبا ح (شرابی) ساز (دور) بده (ور) جام (قدح) رکمنی (بر طهمان) (معنای اشارتی) صبح قیامت قریدر هنوز راه حقن صوغوب عشق و محبة الله در دور ایدنجی بارد طبیعت عوام ناسک صحبتی و الفتی اندی یغموری کی دروغه باغور ای شیخ شفیقم بوافکار فاسد دل دن خانه قلی پاک ایتک ایچون بزم عشق الهی و بر جذبه رحمانی و بزی کلی ماسودن قطع اید جک بر قوی لذت روحانی تدارکن الیه سن و بخش اید سن

﴿ خون پیاله خور که حلاست خون او * در کار باده باش که کار بست کردنی ﴾ پیاله قانی ایچ زیرا آنت قانی حلالدر شراب ایشنده اولن را ایلسی لازم بر ایشدر (مفردات) (خون) قان (پیاله) قدح (خور) ایچ (که) زیرا (حلال) م (است) در (خون او) آنت قانی (در) فی (کار باده) شراب ایشنده (باش) اول (که) زیرا (کار بست) بر ایشدر (کردنی) ایتک (معنای اشارتی) ای سالک سندی شیخک جکر قانیله تحصیل ایدوب واردات الهیه الیه پیاله بنایع قلبدن ظهور بدن امرار عشق و عاوم و حکمتلری قبول الیه زیرا ایتک نفسک کریمه کوردیکی کلمات قدسیه لری حلالدر و واقع موافق در (جذبه من جذبات الرجان توازی عمل الثقلین) حدیث شریفی سرنجه عشق الهی و جذبه رجانی کسب ایتک جله عملتک افضلی و انفعیدر و اقرب الی الله اولان راه مستقیم

﴿ کر صیعدم خیار ترا در سردهد * پیشانی خیار همان به که بشکنتی ﴾ اگر صبا ح وقتی خیار سکاصداع و بر همان اول یک که خیارک الثنی قبره سن (مفردات)

محصول بیت * اگر صبح و قنده خیار سکاباش آغریسی و بر سره خیارک پیشانی اول یکدر که کمر الیه سن یعنی خیری باده الیه دفع الیه سن

(وله ایضا) (صحبت و ژاله میچکد از ابر بهمنی * رک صبح ساز و بده جام یکمنی) بهمنی * رک صبح ساز و بده جام یکمنی (صحبت مبتدای محذوفه خبر در تقدیری این وقت صحبت در و او حرف حال ژاله مبتدا و میچکد خبری ابر بهمن بیانه بهمن یاک و میچکد فعل له و هانت سکونیه اورنه قیش آبی و با حرف نسبت رک صبح لایمه و مبتدا صبا ح و قنده ایچن شرابک براغی یعنی اسبابی دیکدر ساز فعل امر مفرد مخاطب خبر مبتدا و او حرف عطف بده فعل امر مفرد مخاطب پدر دهنیدن و بر دیکدر جام یکمنی بیانه و مقول بده منی نک معنای سابقا مکرر بیان اولندر * محصول بیت * سانی به خطاب بیورر بوقت صبح در حال بو که ابر بهمنندن قراغی باغ امدی صبح اسبابی تدارک الیه و بر طهمان آثور قدح و بر یعنی ایچکی زمانیدر بزم اسباب عشرت تدارک الیه حاصلی بزم اسبابی که مزه و باده در احضار الیه ظاهر بودر که ماه بهمنده برف یغائر ژاله باغ مکر مجازا ژاله الیه رفون تعبیر اوله زیرا ایتک شبر از زیاده قیش بریدر (خون پیاله خور که حلاست خون او * در کار باده باش که کار بست کردنی) ایچ کرده یله که تمایل ایچوندن کاری بای حرف وحدت کردنی با حرف نسبت * محصول بیت * پیاله قانی ایچ که قانی حلالدر باده ایشنده اول که بریشانی ایشدر خوندن مراد باده در و حلال بیور دینی ادعایدر یعنی بودیدن غیری ادبانه حلال اواد یعنی چون و بعض نسخه ده مصرع ثانی در کار بارباش که کار بست کردنی معنای در (کر صیعدم خیار ترا در سردهد * پیشانی خیار همان به که بشکنتی) پیشانی آن معنای در بشکنتی فعل مضارع مفرد مخاطب پدر

(ساقی بدست باش که غم در کین ماست * مطرب نگاهدار همین ره که میرتی) ساقی منادی بدست باش نیز اول دیکدر که حرف

۶۵۸

(کر) اگر (صبحدم) صباح وقتی (خار) سرخوشانی (ترا) سکا (در دسر) باش آفریسی (دهد) ویره (پیشانی) آن (خسار) م (همان به) بك (بشکنی) قیردن (معنای اشارتی) اگر صباح کبی تجلی و انکشاف وقتی سکا در دسر ویر برانقباض و بر حجاب عارض او اورده اول انقباض و استتاری شراب عشق خدا الیه دفع و اول صدای عشقه باشکدن رفع ایده سن

ساقی بدست باش که غم در کین ماست * مطرب نگاه دار همین ره که میرتی

ای ساقی تیر اول که غم زرم کمین زده درای مطرب حفظ الیه بوقامه یک چهار سن (مفردات) (ساقی) م (بدست باش) تیر اول (غم) م (در) فی (کین ماست) زرم بوصوم زده در (مطرب) م (نگاه) حفظ (دار) طوت (همین ره) بو یولی (میرتی) اوررسن (معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق اولان م شد شفیقم (عجلا و بالصاوة قبل الفت) سرنجیه کر مکله زری رفقم اقدم معراج حقایقه ایرشدر که نفس و شیطان یوزندن غم و انقباض بوصوم زده و کبر او مزده در ای معرف الهیه الیه قلبه سرور و بریجی بو معراج حقایق مقامند زری حفظ الیه که بخش الی شسن

می ده که سر بکوش من آورد چنگ و کفت * خوش بگذران ویش توازی پر مکنی شراب ویر که چنگ باشی بنم قولانغه کتوردی ویدی خوش بکین و بو بکوش بکردن ایش (مفردات) (می) شراب (ده) ویر (سر) باش (بکوش من) بنم قولانغه (آورد) کتوردی (چنگ) بو بکوش سازدر (کفت) دیدی (خوش) م (بگذران) بکورو بکین (بشو) ایش (ازین پر) بو بکردن (مکنی) بلی بکوش (معنای اشارتی) ای ساقی شراب وحدت زده دام شراب ویر زری اول راه صعلری قطع ابواب بزه یولی آسان ایدجی ظهیری منقبض اولمش پر بنم جام قولانغه ایشدردی ویدی عمری ذوق عشقه خوش بکورو ورنسته ایچون غم غمه و عشق و معرفه الله کلامانی پیران حقیقتدن دکه مدعیردن استماع الیه

حافظه بنی نیازی مردان که می بخور * تابش نوی زصوت مغنی هو الی

ای حافظ عشاق استغناسی حقیقو نکه شراب ایچ نامتدنگ صوتندن هوا لغنی ایشیده سن (مفردات) (حافظ) م (با) قسیمه (بی نیازی) استغنا (مردان) عشاق (می) شراب (بخور) ایچ (تابش نوی) ایشیده سن (ز) من (صوت) م (مغنی) نغمه ایدجی (هو الی) م (معنای اشارتی) ای حافظ مردان خداک استغناسی واثوار قلوب الیه اولان غناسی حقیقون عشق شرابی ایچ واکاه دل اول حتی اهل الله هر یک کلامندن (هو الی ذوال حقه) صوتنی استماع ایده سن و بر نفس خدادن جدا اولیه سن

وله ایضا

عمر بگذشت بهی حاصلی و بوالهوسی

ای بصر جام میم ده که به پیری رسی

عمر

تعلیل کین بوصور هدن بونده مراد پرده در که حرف رابط صفت * محصول بیت * ای ساقی تیر اول که غم زرم بوصوم زده در ای مطرب رعایت الیه بو پرده بی که چالارسن یعنی بو چاندیغ پرده دن چقه حاصلی بو پرده بی چال بوندن غیری پرده بی چاله (می ده که سر بکوش من آورد چنگ و کفت * خوش بگذران ویش توازی پر مکنی) بگذران الف و نون ادات تصدیق و مفعول محذوف قدر تقدیری خوش بگذران روز کاردر پر مکنی بیایه معنی اسم فاعلدر افعال با بندن انگش و بکوش معنای استدر * محصول بیت * ساقی به خطاب بیور باده ویر زری چنگ باشی بنم قولانغه کتوردی ویدی ایش و اوقاتکی خوش بکورو بو بلی بکوش بکردن ایش یعنی باده ایچ کلامانی ایش حاصلی بو سوزنی قبول الیه بو پر مکنی دیکدر (حافظه بنی نیازی) زردان که می بخور * تابش نوی زصوت مغنی هو الی * محصول بیت * ای حافظ زرد نیاز سزانی حقیقون که شراب ایچ تا کیم مغنی صوتندن هو الی افغانی ایشیده سن یعنی الله غنی در دیکدر (وله ایضا) (عمر بگذشت بهی حاصلی و بوالهوسی) ای بصر جام میم ده که به پیری رسی (بوالهوس ابوالهوس سدن مخففدر مبالغه طریقه هوس بابایی دیکدر زیاده هوا و هوسدن تعبیر در اوج پایه حروف مصدر بهل در که حرف رابط دعا در برسی فعل مضارع مفرد مخاطبدر و باضمیر خطاب * محصول بیت * عمر حاصل سزانه و بوالهوسلکه بکدی یعنی ضایع ره بکدی پس ای بصر بکا جام می ویر که بپر لکه ایریشه سن یعنی ایچ بکینز کچن عمر ضایع در ابدی جام می ویر که بقیه عمر ضایع ره کچمه شاله بپر لکه ایریشه سن یعنی پیر اوله سن

(لمع البرق من الطور و آنتست به * فاعلی لك آت بشهاب قیسی) لمع فعل ماضی مفرد مذکر غائب بلا بدی و یلدرادی دیکدر برق لفظا مر فوع فاعلدر شمشک معنایه من الطور من جانب الطور تقدیرند بونده طور دن مر اذ کوی جاناندر و بر قدن ائروصلدر جار مع المجرور لمع به متعلق مفعول به غیر صر میخدر و او حرف عطف آنتست فعل ماضی نفس متکلم و حده در افعال با بندن کوردم دیکدر ابصرت معنایه آنتست و آنتست به در بر یعنی بالیه ده باند زده مستعاده در فعلی فارا بط جزای شرط محذوف قدر تقدیری اذ آنتست به فاعلی لمع حرف ترجیدر حروف مشبهه با فاعلدر و باضمیر متصل علام منصوب اسمی و لک جار مع المجرور مقدم خبر وات اسم فاعل نفس متکلم و حده تقدیر امر فوع مؤخر میتدا جمله اسمیه

۶۵۹

عمر حاصل سزاق و بوالهوسلک الیه بکدی ای بصر بکا شراب جام می ویر که بپر لکه ایریشه سن (مفردات) (عمر) م (بگذشت) بکدی (بی حاصلی) حاصل سزاق الیه (بوالهوسی) هوا به تبعیت الیه (ای بصر) ای اوغل (جام) م (می) شراب (میم) بکا (ده) ویر (به پیری) قوجده سن (برسی) ایریشه سن (معنای اشارتی) بو عمر سن بر طاعات و عبادت سز و عشق و معرفت سز نفس و هوا به تبعیت الیه بکدی ای مرشد عارف بالله بکا شراب عشقندن بر قدح ویر که کال بپر لکه ایریشه سنکه (هل جزاء الا حسان الا الاحسان) بیور لشد

لمع البرق من الطور و آنتست به

فاعلی لك آت بشهاب قیسی

طوردن برق یلدرادی و آتی کوردم اوله که سکا کتوردیجی اولم بر شعله او قس (مفردات) (لمع) یلدرادی کیم (البرق) شمشک (من الطور) طور طغیدن (آنتست) بن کوردم (به) رقی (فاعلی) رجا ایدر مکه (لک) سنکیچون (آت) کتوردیجی اولم (بشهاب) بر شعله او (قیسی) بر آتش پارسی (معنای اشارتی) جبال را حنات کبی راه حقه استقامتله ثابت قدم اولان عارف بالله بنده انوار تجلی الهی لعان ابلدی و آتی کوردم ای قابل انوار تجلی اولان روح بنایه الله سکا کندن بر بار شعله او آتش کتورم که نازک عین نور و وصلت الی الله الیه قلبک مسرور اوله

چچه شکر هاست درین شهر که فایده شده اند

شاهبازان طریقت بمقام مکی

عجب شکرل وارددر پوشهرده که فایده اولمشدر طریقت شاهبازانی مکملک مقامند (مفردات) (چچه) عجب (شکر هاست) اندیشکرل وارددر (درین شهر) پوشهرده (فایده) م (شده اند) اولمشدر (شاهبازان) شاهینلر ساطاتی (طریقت) م (با) لالا به (مقام) م (مکس) سکک (با) مصدریه (معنای اشارتی) پوشهرده شده واره و صلته ظلمه آب حیات اولدیجی کبی (افتلونی اقلونی باثفاة) ان فی قسلی حیات فی حیات (سرنجیه ریاضات و مجاهدات الیه وجودنی محو و فنا ایلین عشاق بلا کشر و زدن مستلر ایچون اول بلا ایچنده شکر دن لذت عجب اذواق روحانیدل و اسرار معنوی بهز وارددر لکن شاهبازانی صوفیان عالی مقاملر و زاهدان عزت خواه اولان مرانی خاملر بو طریق اهل اللهده مکس کبی ادنی مقامه فایده اولمشدر و لذات جسمانی به مقتون اولوب عوام مرتبه سنده قالمشدر

دوش در خیل غلامان درس میرقم

کفت کای بی کس بیار تو باری چه کسی

دون کیجه آت قیزی غلاملر نیک باو کشته کتدم دیدیکه ای بیبار بی کس سن باری نه کیجه سن (مفردات) (دوش) دون کیجه (در) فی (خیل) جماعت (غلامان) م

مفعول قول در یکس بیچاره بیایه در باری هله دیکدر چه کسی چه ادات استغنام و باضمیر خطا بدر * محصول بیت * دون کیجه جانانک قیوسی قوللری ارا سنده کیدرم دیدیکه ای بیچاره یکس هله سن کیسن که بنم قوللر ارا سنده کیدرم حاصلی جانان بیچاره طریقه بیورر که بن سنی بیلم سن کیسن در لفظی بای صله معنایه اخذ ایلین بتلر ایش

(در) قبو (ش) آتک (میرفتیم) کتدم (گفت) دیدی (ای بی کس) م (بیمار) خسته
(تو) سن (باری) م (چه) نه (کسی) کیسه سن (معنای اشارتی) محو و فنا و لایق امید به
دون کیجه اول محبوب حقیقتک عباد مختصری جاعلی ایجه کتدم کال استغنا سندن
دیدیکه ای بیباری کس سن باری نه کیسه سنکه بنم وصلتی غنی ایدرسن و جانکی فدا
اینگه هوس ایدرسن

تاچو بچر نفسی دامن جانان کبرم *
دل نهادیم بر آتش زنی خوش نفسی *

تاچو بچر بر نفس جانانک دامننی طوم خوش نفسکدن ایچون آتش اوزره کوکل قودق
(مفردات) (تا) حتی (چو) مثل (جگر) بخوردان (نفس) م (یا) وحدتیه (دامن)
اتک (جانان) م (کبرم) طوم (دل) کوکل (نهادیم) قودق (بر) علی (آتش) م (ز) من
(نی) تملیل (خوش نفسی) خوش رایجه ورمک (معنای اشارتی) تاوال مرتبه فنا
فی الله وبقا بالله حاصل اولق ایچون و نفاس طیبه اهل الههک ظهوری ایچون
بچر کی یا نوب و مر جل کی قیتوب برغده جانانک حضورنده محو و فنا اولم دیو
کوکلری آتش اوزره قودق و انواع بلالره صبره عن بت ایدرک

چو بادل خونشده چون نافه خوشش باید بود *
هر که مشهور جهان کشت بشکین نفسی *

اول کیسه به چون اولمش کوکل اله نافه کی خوش اولق کرک هر کیسه مشکین نفسک
ایله جهانک مشهوری اولدی (مفردات) (با) لایله (دل) کوکل (خون) فان
(شده) اولمش (نافه) کوکل (خوش) م (ش) اک (باید بود) اولق کرک (هر که)
هر کیسه (مشهور جهان) م (کشت) اولدی (مشکین نفسی) م (معنای اشارتی)
هر کیسه کلام طیبه و سخن امیر اسرار حقیقت اله جهانده دماغ جانلری مظهر قلبی
مشکین نفسک ایله مشهور اولمش استرسه اول کیسه خون اولمش کوکل اله
سک نافه کی خوش اولق کرک یعنی بلالره صبر و تحمل اله و خوش اخلاقه متصف
بصفات الله اولق کرک

کاروان رفت و تودر خواب و بیابان در پیش *
وه که بس بخبر از این همه بانک جرسی *

کاروان کندی و سن خوابده سن و بیابان او کده در واه که بوجه جرس بانکدن
زباده بخبر سن (مفردات) (کاروان) م (رفت) کندی (تو) سن (در) فی (خواب)
اوغو (بیابان) صحرا (در پیش) او کده (ود) حیف (بس) چوق (بخبر) م (از بن
همه) بوجه دن (بانک) صوت (جرس) چاک (با) خطایه (معنای اشارتی) کاروان
عمر کندی سن هنوز خواب غفانه سن او کده بوقدر بخوف و خطر او صحرال وار
حیف سکا که بوقدر انبیا و اولیا دنیانک فی بقا اولدیندن (وان لیس للانسان
الاماسی) آیت کریمه سی سرین صوت اعلی الیه خبرل ویرش ایکن واه سکا که زیاده

بی خبر *

(تاچو بچر نفسی دامن جانان کبرم * دل نهادیم بر آتش زنی خوش نفسی) ناداد
تعلیلدر بچر اسم آتدر چره دن که آتش
قورینه درل حاصلی بخوردان دیکدر
نفسی باحرف وحدت بی بونده ادات
تعلیلدر خوش نفس وصف ترکیبدر
وباحرف مصدر * محصول بیت * ناکیم
بچر کی بر نفس جانانک انکنی طو تاوز دیو
کوکلری آتش اوزره قودق خوش نفس
اولق ایچون یعنی جانانک دامنه تشب
ایلك ایچون کوکلکی خوش نفس اولق
ایچون یعنی عود و حصلان کی خوش
قودق اولق ایچون آتش عشق اوزره
قودم مالمدر که بچری اتن التله آلورل
ایچنده اولانک قو قوسی اوابنه سک
ایچون اما بونده آتش عشقه بافتدن کنایه در
(بادل خون شده چون نافه خوشش
باید بود * هر که مشهور جهان کشت
بشکین نفسی) خوشش ضمیری مصراع
ثابده که به راجعدر ضمنا ر قبل الذکر
طریقته * محصول بیت * نافه کی فان
اواش یورکه خوش اولق کرک هر اول
کیسه که مشهور جهان اولدی مشکین
نفسکله یعنی معرفت و کمال اله مشهور
اولترا اثر پامال حوادث روزگار درلر زرا
اهل فضل بخرو مدرته کیم خواجه نیجه برده
بومعنا فی تصریح یور مشدر خواجه نک
بوغزنده قافیه مکرر واقع اولمش بس
مالمدر که بوغزلی سکر حالتده سولمشدر
زیرا حالت سکوده سولسه قافیه بی تکرار
ایلمدی (کاروان رفت و تودر جای کین
کا: بخواب * وه که بس بخبر از غفل
جرسی) محصول بیت * کاروان کندی
حال بو که سن بوسو یرنده او بقوده سن
واه که زیاده بخبر سن بوقدر جرسک
غفلتدن یعنی بوغدر نفوس آخرته کندی
سن ایسه خواب غفلتده سن حیف که
بوقدر مرشدک کلانندن بخبر سن حاصلی
بونداد ثابته ایدر که زاده آخرته مفید اولوک
سن ایسه زیاده غفلتدن منته اولرسن

(بال بکشا و صغیر از شجر طوی زن * حیف باشد چو تو مرغی که اسیر نفسی) صغیر صغلقدر و طوفان جنسینک آوازی شجر طوی
بیانیه زن فعل امر مفرد مخاطب اوردیم کدر مرغی یا حرف وحدت وقفید یا ضمیر خطاب * محصول بیت * همت قنادینی آج
وطوبی شجرندن صغلق اور حیفدر سنک کی بر مرغ که اسیر نفس اوله سن یعنی سنک مقامک عالم بالادر سن ایسه بوسقاید
قرار ایش سن حیفدر سن کی بر مرغ بومقام (چند بود بهوای تو بهر سو حافظ * بسر الله طریق یا ملتقی) بسر فعل ماضی
مفرد مذکر غائب تفعیل باشدن قولای
ایلسون دیکدر الله افظه مرفوع فاعلی
طریقا لفظا منصوب مفعول صریحی
وبک جار مع الجرور مفعول غیر صریحی
یا حرف ندا ملتقی اسم مفعول وادر افتعال
بایدن منادی و باجمل جرور غیر متکلم
وحد: مضایق الیه * محصول بیت *
نیجه به دل حافظ سنک محبتک سبيله
هر جابه بلریو بر الله تعالی حافظه سنک
جانبکه بر یول میسر ایدیه ای بنم مطلوب
یعنی الله اکا سکا وصول یوانی میسر ایدیه
ای بنم مرادم اولان جانان (وله ایضا)
(کتبت قصه شوقی ودم معی باکی *
بیا که بی تو بجان آدمم زغنائی) کتبت
فعل ماضی متکلم وحده و نافع علی وقصه
فانک کدر لیه لفظا منصوب مفعول
مضافدر شوقه شوقه ضمیر متکلمه
واو حرف حال مدع ایکی معیت قعبله
اسم مکذوم مع یعنی کوزباشی طور اچر
حاصلی کوز مراددر مضاف اولمشدر
ضمیر متکلمه و تقدیرا مرفوع مبتدا
وباکی اسم فاعلدر یکی یکی دن اغلیجی
معناسته تقدیرا مرفوع خبر مبتدا در

بخبر وزباده عاقل سن

بال بکشا و صغیر از شجر طوی زن * حیف باشد چو تو مرغی که اسیر نفسی *

برواز ایله وطوبی اغاجندن صغیر اور حیف اوله سنجلین بر مرغکه قفس اسیری
سن (مفردات) (بال) قناد (بکشا) آج (صغیر) اصاق (از) من (شجر)
اغاج (طوبی) م (زن) اور (حیف) یازق (باشد) اوله (چو تو)
سنجلین (مرغی) رفوش (اسیر نفسی) م (معنای اشارتی) ای (واقدر کرنا) ناجيله
مکرم اولان مرغ خدا بمن و بلالر ایله بمنزج اولدیفیچون باعث رقی و اعمال ملائکه دن
افضل وسدره متهدیدن برتولان مقام مشغله رقی بولق ایچون بال همک کشا
(عندملیک مقدر) شجره طوبی بونده (لا اعبد ربالم اراه) صغیرنی اورونجلی دانشی
ایله شرفیاب اولغه سعی و غیرت ایدرسن حیف اوله سنجلین بر مرغکه وجود کشف
قفسنده اسیر سن

چو چند بود بهوای تو بهر سو حافظ * بسر الله طریق یا ملتقی *

نیجه بر یولر سنک محبتکله هر جابه حافظ الله تعالی سکا بر طریق میسر ایدسون ای بنم
مطلوب (مفردات) (چند) نیجه (بود) یله (بهوای تو) سنک محبتکله (بهرسو)
هر جابه (حافظ) م (بسر الله) الله تعالی میسر ایدسون (طریقا) بر طریق (بک)
سکا (یا ملتقی) ای بنم مطلوب (معنای اشارتی) (و بمنزج اقرب الیه من جبل الورد)
آیت کریمه سی سر نیجه ای بزه یزدن بقین اولان محبوب بو حافظ سنک محبتکله هر جابه
نیجه بر یولر و نیجه بر اوزافنده آزار ای بنم مطاوب و مقصودم حضرت الله کدو که
وصلته آسانلق ایله زه بر طریق میسر اله آمین بجا رسیده المراسین صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا *

کتبت قصه شوقی ودم معی باکی * بیا که بی تو بجان آدمم زغنائی *

شوق قصه سنی یازدم حال بو که بنم چشم کره ایدجی ایدی کاکه سنسز غمناک لکدن
مضطرب اولدم (مفردات) (کتبت) یازدم (قصه شوقی) شوق قصه سنی
(ودم معی) حال بو که بنم دم محلی اولان کوزم (باکی) بکا ایدجی (بیا) کل (بی تو)
سنسز (بجان آدمم) جانم چغمه کادی (زغنائی) غمناک لکدن (معنای اشارتی)
کال شوقدن بلا اختیار حضرت موسی عایه السلام کی مشاهده حال الله اظهار
اشتیاقه (ربانی انظر الیک) ما آتی بو چشم ضعیفم کره ایدجی اولدیفی حانده
کاکه سنسز غمناک لکدن زیاده مضطرب اولدم دیدم

چو بسا که گفته ام از شوق باد و دیده خویش * ایامنازل سلی فان سلاکی *

ای چوقکه شوقدن کندو ایکی کوز مدعشم ای سلاک منزلری سلا کر قنده در
(مفردات) (بسا) چوق (گفته ام) دیمشم (از) من (شوق) م (باد دیده)
ایکی کوز مدع (خویش) کندی (با) ای (منازل) قوناقلر (سلی) محبوه (فان)

فی *

۱۶۶

بوقا خبره داخل اولور بس بونده این خبر و سلی تقدیرا مرفوع مؤخر مبتدا در قاعده عریث اوزره مضاف اولمشدر ضمیر خطاب که
منزله راجعدر و با کاف صبرک کمره سندن متولد حرف اطلاقدر * محصول بیت * چوق که شوق و اشتیاقدن ایکی کوز مد
سولشم ای سلاک منزلری نیجه اولدی سلا کر یعنی ایکی کوزم که سلاک منزلری در آنره دیدم نیجه اولدی سلا کر حاصلی هر دم
سزده قرار ایدوب ثابت اولان جانانه نیجه اواسی خواجه کنایه له فراق جانان شکایت ایدر منازله راجع اولان ضمیر مؤنث
ضمیر اولدیفی کل جمع مؤنث اعتبار یله در

صانعی معاشه و انفاق و نون ادات چه در دوزخ چه در بهشت یک چرخ بیخای با حرف مقابله و با حرف وحدت * محصول بیت *
 بن کدادن پادشاهلر قشهر بر خیر کیم ایلنور یعنی سلاطینه بنم خبر کیم ایصال ایدر که میفر و شلر محله سنده ایکی یک چرخ بر قدح در
 یعنی اندر رند عاشق و واردر که دنیا پادشاهلر بی بر قدح بادیه الملز حاصلی دنیا سلاطینی بانترنده حیر اعتبارده دکل بر قاج برده
 کچمه شدر که جدرن مراد حضرت سلیمان پیغمبر در بس بو کلامده نونا معنای و ارمر که مراد سلاطین دنیا اوله ذکر ایدر بکمر کبی
 (شده ام خراب و بدنام و هنوز امید

شده ۶۶۴

دارم * که بهمت عزیزان برسم به نیک می) بعض نسخه ده امید وارم دوش شدر و او ایله معنای مقابله و نیک نام و صف ترکیب در یو آدی معاشه و با حرف وحدت * محصول بیت * خراب و بدنام اولشم و هنوز امیدم واردر که عزیزان همبسه بر نیک نام ابریشم یعنی هر قدر که بدنام اسم بر مستجاب اللهونه راصل اولمه رجاء واردر نیک نامی با سنی حرف مصدر اعتبار ایدر حر و ف قافیه دن آگاه دکلوردر (تو که کیمیا فروشی نظری بقلب ما کن * که بضاعتی نداریم و فکند ایم دایمی) کیمیا فروش وصف ترکیب در کیمیا صانعی و با ضمیر خطاب نظری با حرف وحدت و با تکریر بقلب ما با حرف صله و اضافت لامیه در قلب بوند ایهام طریقله واقع اولمش دغل و دل معاشه که حرف تعلیل بضاعت بانگ کسریله سرمایه معاشه در و با حرف وحدت فکند ایم ماضیک بر قسمندن متکلم مع غیره در بر افش و صالشنر دیکدر دامی با حرف وحدت و با تکریر * محصول بیت * سن که کیمیا صانعی یعنی صاحب اکسیر و حجر مکر سن زیم قلبه نظر ایله حاصلی زیم منشوش و ناسره حالز انفات ایله زیم سرمایه من یوق و طوزاق صالشنر بوند دامن مراد حبله در یعنی کیمیا کرک اسباب یوق و کیمیا کرلر کبی حبله طوزاغنی قورمش خلقی الدامق ایچون (زهرم میفکن ای شیخ بدانهای تسبیح * که چومرغ زیم رفتند بهیچ دایمی) بدانهای تسبیح با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در که حرف تعلیل مرغ میدا زیم رفتند خبری بوند افتد واقع اوله دیکدر رفتند فعل انقی استقبال دوشمن دیکدر دامی با حرف وحدت * محصول بیت * ای شیخ بنی تسبیح دانه لریله بولدن برافه یعنی اضلال ایلد زیم چونکه مرغ

بن کدادن شاهلر قشهر بر خیر کیم ایلنور که می فروشلر محله سنده ایکی یک چرخ بر جاده در (مفردات) (که) کیم (رد) ایلنور (با) المالبسه (زد) عند (شاهان) (م) (زمن) بندن (کدا) فقیر (پسای) بر خیر (یکوی می فروشان) شراب صانعیلر محله سنده (دو هزار) ایکی یک (چرخ) پادشاه (پسای) بر قدح در (معنای اشارتی) فارون کبی دنیانک عز و مالی سودا سنده و چرخ کبی سلطنت و مشتهیات نفسی هواسنده اولان صد هزار دنیا پادشاهلری عذرلرند بر قدح شراب شسته دیکان (و هما حرامان علی اهل الله) دیوب ایله ایکی عالم عذرلرند بر صمان چوبی مقداری اولیان شاهان حقیقلره بن کدادن بر خیر کیم ایلنور و بنم حال پریشان اول کان مر جتله کیم افاده ایدر شده ام خراب و بدنام و هنوز امید وارم * که بهمت عزیزان برسم به نیک نامی *
 خراب و بدنام اولشم و هنوز امید وارم که عزیزان همبسه نیک ناملره ابریشم (مفردات) (شده ام) اولشم (خراب) م (بدنام) قبیح آدام (هنوز) شمدی (امید وارم) امید لوب (بهمت عزیزان) م (برسم) ابریشم (بیک نامی) ابو آدلوانه (معنای اشارتی) کرچه نفس و هوا اندن خراب و بدنام اولشم لکن الان به شفاعت مجرمه در دیوب اول معدن شغلوردرن امید اویمکه اول عزیزان همبسه اهل سعادت مر تبه سنده ابریشم * تو که کیمیا فروشی نظری بقلب ما کن * که بضاعتی نداریم و فکند ایم دایمی *
 سنکه کیمیا فروشن زیم قلبه بر نظر ایله که بر بضاعت طوزن و بر طوزاق بر افش (مفردات) (تو) سن (کیمیا فروشی) کیمیا صانعی (نظری) بر نظر (با) المالبسه (قاب) بکمر لایحه (ما) ز (کن) ایله (بضاعتی) و سرمایه (نداریم) طوزن (فکند ایم) بر افش (دایمی) بر طوزاق (معنای اشارتی) ای کیمیا نظر ایله خاک کشی خالص آتون قلبی پیرموتوی سنکه کیمیا فروش سن زیم منشوش اولان قلبه بر نظر عنایت ایله که کدورات ماسودان خالص و مجرد دل آگاهله سرمایه سعادت اولان بر عشق و محبت تحصیل ایتمدن بوش بر طوزاق بر افش که طوزاق انده بولدن غیری نسته یو قدر * زهرم میفکن ای شیخ بدانهای تسبیح * که چومرغ زیم رفتند بهیچ دایمی *
 ای شیخ بنی تسبیح دانه لریله بولدن چیتارمه چونکه مرغ زیم واقع اوله هیچ بر دامه دوشمن (مفردات) (زهر) بولدن (م) بنی (میفکن) دوشورمه (ای شیخ) م (بدانهای) دانه لریله (تسبیح) م (که) زرا (چو) چونکه (مرغ زیم) عقلی فوش (افتد) دوشور (رفتد) دوشمن (بهیچ دایمی) بر طوزاغه (معنای اشارتی) ای تغیر الشکل لاجل الاکل ایلیوب ظاهری ثاب و باطنی ذناب و لایچی شیخ سوری زراق دانه تسبیح نه داد بنی مغربی ذوقی اولان طاعات و اوراد ایله بزیم جاده راه اهل الله اولان عشق و محبت بولندن چومرغ چونکه مرغ زیم قضیه الهیه دوشور لکن بعون الله هیچ بر وجهله مر ایلر دامنه دوشمن *
 بروید پارسایان که رفت پارسای * نامی بدر کشیدیم و رفت نیک نامی *
 کیدک ای پارسا که پارسای کندی صافی شراب نوش ایلدک و نیک نامی کندی

مفردات

بن مرغ زیم سنکه رزق و ربا که الدائم حاصلی دیک حبله و خدعه ایله مغرور اولوب سکامطیع اولم دیکدر اولمکی دامن مراد حبله در و با یکجیدن طوزاق که تکرار قافیه لازم کلیه (بروید پارسایان که رفت پارسای * می ناب در کشیدیم و نیک نامی) بروید فعل امر جمع مخاطب کیدک دیکدر یعنی بنی کندی حاله قویک که حرف تعلیل رفت کندی پارسای با حرف مصدر یعنی غایبک و زاهدک کندی نیک نامی با حرف وحدت و با تکریر * محصول بیت * ای پارسا وارک کیدک بنی قویک کندی حاله زرا پارسای کندی یعنی زهدی و تقوی ترک ایلدیم زرا خاص باده چکیم یعنی نوش ایلدیم و نیک نامی و نیک نامی کندی قالدی

(عجب از وفای جانان که نفقدهی نغمه بود * نه بخامه سلامی نه بنامه پیامی) نفقدهی با حرف وحدت و با تکریر بخامه سلامی با حرف * محصول بیت * جانانک وفادار لغندن مصاحبت و اضافت لامیه در بنامه پیامده بوبله در و با حرف وحدت

شده ۶۶۵

عجبدر که بنده سنی نفقدهی ایلدی یعنی یوقلدی نه بر سلام خامه سینه نه بر پیام نامه سینه یعنی بنی نه سلامه متسلی قلبی و نه پیامه حاصلی هیچ بر وجهله حالی نفقدهی ایلدی (سر خد مت تو دارم بخرم باطف و مغرور * که چوبنده کتر افتد بباری غلامی) سر خدمت تو لامیه در بخرم باطف با حرف تا کید خرناک کسریله فعل امر مفرد بخامه طبر و میم متکلم ضمیر منصوب متصل مفعولی باطف بخرمه متعلق مفعول غصیر صریحی و او حرف عطف مغرور فعل فیهی مفرد مخاطب که حرف تعلیل جوادات تشبیه شده دن مراد خواجه کشید کتر افتد هیچ دوشمن دیکدر بباری با حرف مصاحبت و با حرف ظرف و با حرف مصدر غلامی با حرف وحدت * محصول بیت * سنک خدمتک سوداسن طوتارم یعنی سنک خدمتکی آرزو ایدرم بنی لطفه کله صائون آل و صائمه مبارک لکدر بر غلام (سر) هوس (خدمت) م (تو) سن (دارم) طوتارم (بخمر) آل (م) بنی (لطف) لطفه (مفروش) صائمه (که) زرا (چو) چونکه (بنده) قول (کتر) آزرک (افتد) دوشور (بباری) مبارک لکدر (غلامی) بر غلام (معنای اشارتی) ان الله اشترى من المؤمنین انفسهم و اموالهم بان اهدم الجند) آیت کریمه سی سر نجه ای رجبم ورثه اولان مولام (واعبد ربك حتى يأتيك اليقين) آیت کریمه سی سر نجه سنک اقا که واصل اولانجه خدمت و طاعت کنده دایم اولوب حضور معنویه کدن بر آن جدا اولماق هوس و قصدنی طوتارم بنی لطفه کله صائون آل و صائمه زرا بوبنده ک کبی مبارک کادن بوبله رومشانی غلام آزرک دوشور *
 بکجا برم شکایت بکه کویم این حکایت * که لبت حیات مابود و نداشتی دایمی *
 شکایتی قنده ایتم حکایتی کیمه دیم که سنک لبت زیم حیات ابدی و دوام طومری (مفردات) (بکجا) نند (برم) ایتم (شکایت) م (بکه کویم) کیمه سوایم (این) بو (حکایت) م (لبت) سنک دوداغ (حیات) م (زیم حیات) بود (ایدی) نداشتی (طومری) دوام (یا) وحدتیه (معنای اشارتی) ای مثلی و نظری اولیان رجاء سنک (لا یبطل عافیل) بیوردی حکمتکدن شکایتی قنده ایتم و بوحال پریشانمندن حکایتی کیمه دیمکه سنک توفیق و هدایتک و فیض و عنایتک زیم حیات ابدی سبی ابدی لکن دوام طومری اوخانه تجلیک اولان کوکام حوادث دهر دن بر سلامت بولدی

نی

۱۶۷

(اگر این شراب خامست و کر این حریف بخت * بهر زار باز بهر زار بخت خای) خام شول شرابه درل که کویده و با فیه فینایوب کو پک آتشی بکشمش اوله یعنی هنوز فیتامده اوله حریفدن مراد باده مصاحبه در بهر زار با فیه ضرورت وزن ایچون

بار بونده کره معاشنه در بخت بونده ایهام

طریقیه مذکور در زیر بخت به پیش معاشنه و قینامسی تمام اولمش شرابه درل

یعنی خام مقابلی خای باسی حرف وحدتدر * محصول بیت * اگر بوشرب خام ایسه و اگر بوحریف بخت ایسه بیک کره برخام بیک بختدن بیکدر یعنی بر شراب خام بیک بخت شرابدن و یا بخت باده نوشدن بیکدر ظاهره خامدن دل شیر مراددر که خواجه ادعای طریقه آتی اسکی شرابدن

تر جمع ایدرز بر اوصوفیل طائلی شیر دیو آتی ایچوب مست او کار او اولور بونده خامدن مراد آتش کورمش شرابدر بدین خام خای و بختدن بیکدر (بکشای تیرز کان و بر بختون حافظ * که چنین کشنده رانکند کس انتقامی) بکشای فعل امر مفرد مضارع بحسب لغت آج دیکدر اما اصطلاحه کشته کشته بر دیکدر که او فده مستعملدر آتقی معاشنه تیرز کان بیستیه که حرف تعلیل کشنده کاف عربیک ضمیمه اسم فاعلدر کشیدن دلیلی معاشنه انتقامی باسی حرف تنکیر * محصول بیت * تیرز کان که کشادو بر و حافظ کان دوک زرا بونجین فاندن کیمه انتقام آتقی یعنی بویه قاتلی کیمه انتقام ایلر خالصی بویه فاندن دیت وقصص آتقی بکه قتل ایلدی هدر اولور

(وله ایضا) گفتد خلایق که تویی یوسف ثانی * چون نیک بدیدم بحقیقت به ازانی * چون نیک بدیدم بحقیقت به ازانی) که حرف رابط مقول قولدر تویی سن سن دیکدر یوسف ثانی بیستیه ازانی اوج کله دن مر کبدر ازدن و آن دن ویای خطا بدین آن اسم اشارتدر و سه * محصول بیت * خلایق بدیدلر که سن یوسف ثانی سن چونکه ابو نظر ادوب کور دم حقیقتله با حقیقتده سن آندن ایوسن یعنی یوسفدن اعلاسن تنه کیم

اگر این شراب خامست و کر این حریف بخت * بهر زار باز بهر زار بخت خای

اگر بوشرب خامدر و اگر بوحریف بخت در یک کره بیک بخت دن برخام بیکدر (مفردات) (اگر این شراب خام) م (است) در (این) بوشرب (حریف) مصاحب (بخت) بختش (بهر زار) بیک کره (بهر زار) بیک (بخت خای) م (معنای اشارتی) اگر بومقام عشقه و اگر مراتب عرفانده کرچه (من عرف الله کل اسانه) در لکن صد هزار بخت و اهل سکون دن برخام در دناک و صاحب سوزدر و بیکدر (بیت عصار) ذره در دانه آفاق به * ذره عشق از همه عشاق به

بکشای تیرز کان و بر بختون حافظ * که چنین کشنده رانکند کس انتقامی مر کان تیرنی آت و حافظک خونی دوک زرا انجیلین بر قاتله کیمه انتقام ایتر (مفردات) (بکشای) آج (تیر) (دق) (مر کان) (بیکر) (برین) دوک (خون) فان (حافظ) م (که) زرا (چنان) (انجیلین) (کشنده) را (بر قاتله) (نکند) ایتر (کس) کیمه (انتقام) م (با) و حدیثه (معنای اشارتی) ای اطیف و رحانم کرم و عنا تنکله بزه بود در عشفه کدن و چون شو قکدن بر قح باب ایدوب بوحافظک اعدای عدو و ام الفساد اولان نفسی قتل ایل بر سلامت و بر فراغت قلب احسان اید سنکه بویه قاتله انتقام یوقدر زرا بوقلده حیات فی الحیات وارد در

وله ایضا

گفتد خلایق که تویی یوسف ثانی * چون نیک بدیدم بحقیقت به ازانی

خلایق بدیدلر که یوسف ثانی سنسن چون امان نظر ایلدم شک قائم بیکه حقیقتده آندن بیکسن (مفردات) (گفتد) بدیدلر (خلایق) م (تویی) سنسن (یوسف ثانی) م (چون) نیک (ابو) بدیدم (کوردم) (با) نظرفیه (حقیقت) م (به ازانی) آندن بیکسن (معنای اشارتی) (لولاولاولا) لما خلقت الافلاک (شاندن) بیور یلان رسول اکرم و نبی محترم حبیب خدا محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و سلم حضرت تیری حقیقتده عوام ناس حقیقت محمدیه بی بد کارندن بار رسول الله سکا یوسف ثانی بدیدلر چونکه سنک عالم رحمت اولان ذات بی شک جاتنه نظر ایلدم شک و شبهه قائم بیکه جله عالم سن نور الهیدن خلق اولاند یچون حقیقتده سن جله رسل و انبیادن بیکر و افضل سن صلی الله تعالی علیه و سلم

شیرین ترازنی بشکر خنده که کویند * ای خسرو خوبان که توشیرین زمانی

شکر خنده اله آندن شیرینک سنکه بدیدلر ای خوبلرک بادشاهی که سن زمانک شیرینی سن (مفردات) (شیرین تر) زیاده لذت (ازانی) آندن سن (بشکر خنده) طائلو کولشه (کویند) دیرل (ای خسرو) ای بادشاه (خوبان) محبوبلر (تو) سن (شیرین زمانی) زمانک محبوبی سن (معنای اشارتی) (انک اعلی خالق عظیم) آیت جلله سبله سنی خدایم زل و صف ایلدی سندی رأفت و مرحله و کور یوز و طائو اول ایل خلق عالمی کندو که قول ایلدک ای محبوبان الهینک بادشاهی سن شیرین زمان و محبوب بزدان سن صلی الله تعالی علیه و سلم

صبا

شاعر دیر مصراع * یوسفی بطریم اما سنی اعلا بطورم * (شیرین ترازنی بشکر خنده که کویند * ای خسرو خوبان که توشیرین زمانی) * محصول بیت * شکر خنده سبیله آندن شیرین رکن که دیرل یعنی بدیدلر شیرین رکن ای کوزلر بادشاهی که سن زمانک شیرینی سن خسرو شیرین مناسبتدن غیر شیرین زمانی ده ایهام وار نامل تدیر

تشیبه دهانت نتوان کرد بغیبه * هر کن نبود غیبه بدین تنک دهانی

سنک دهانت غیبه تشبیه ایلت اولمز هر کن غیبه بو تنک دهانتق ایل اولمز (مفردات) (تشیبه) م (دهانت) سنک فکی (نتوان) ممکن دکل (کرد) ایلک (با) الحلابه (غیبه) م (هر کن) قطعا (نبود) اولمز (غیبه) م (بدین) بو (تنک) طار (دهان) آغز (معنای اشارتی) یاز رسول الله سنک جیع علوم اولین و آخرین و حکمت اسرار اندید و معراجیه و مکثونه و غیبه کندودن جریان ایلین دهان مبارکک غیبه کله تشبیه ایلک ممکن دکلر لکن هر بر غیبه غم او اوب فصاحت و بلاغت اهلی اولاند بو (ان هو الاوحی بوحی) اسراری قطعا اولمز و بولمز

کر سرو بماند از قدو رفتار تو برجای * بخرام که از سرو گذشتی بروانی

سرو اگر سنک قد و رفتار کن برنده فالورسه صالنه رفتار ایل سرودن سبقت ایلدک (مفردات) (کر سرو) م (بماند) فله (از) من (قد) بوی (رفتار) منی لطیف (نو) سن (برجای) برنده (بخرام) صالنی (از سرو) م (گذشتی) یکدک (بروانی) بر رفتار ایل (معنای اشارتی) ای سیر و سلو کشنده ملائکه نیکه ییلده واره مدیغی راهی رفتارله برده قطعه ایدیمی (ما زاغ البصر وما طغی) سلطانانی افتدم اگر قد و رفتارله مراج روحیه ده مقامنده فالوب سن خرامان رفتارله مقام قاب قوسینه عروج ایل جله بی سبقت ایلدک صلی الله تعالی علیه و سلم

صدبار بگفتی که دهر زین دهنتم کام * چون سوسن آزاده چرا جله زبانی

بوز کره دیدککه بود دهنتم سنک مرادی و بریم سوسن آزاده کبی نیچون جله داسن (مفردات) (صدبار) بوز کره (بگفتی) دیدک (دهم) و بریم (زین دهن) بو فدن (ت) سنک (کام) مراد (چون) منل (سوسن) م (آزاده) م (چرا) یچون (جمله) م (زبانی) دلسن (معنای اشارتی) ای ضعیف امتلرشد رؤف رحیم اولان رسول و سیدم یزاجز و محتاجلر بیکه شفقت و مرحت کدن سلامت و حصول مراد اتمه نائل اولمز ایچون ازلدن اید و دنیا و آخرت امتی امتی دیو صدبار بر بجهاره لریکی یاد ایلدک سوسن آزاده کبی بو قدر دل اولد بگفتی (رحملا المین) اولد بگفتد نفعنا الله بشفا عنه صلی الله تعالی علیه و سلم

گفتی بدیم کامت و جانت بستام * رسم ندهی کام و جانت بستانی

ایندککه سنک مرادی و بریم و جانتی آورم قور قرم مرادی و بریم سن و جانتی اله سن (مفردات) (گفتی) دیدک (دهم) و بریم (کامت) مرادی (جانت) جانتی (بستام) آورم (رسم) قور قرم (ندهی) و بریم سن (کام) مرادی (جانت) جانتی (بستانی) اله سن (معنای اشارتی) ای جان عالم اولان حبیب الله افتدم صلی الله تعالی علیه و سلم کلام الله ایل (انی اذبحک فانظر ماذا تری) بیورمش ایلدک طفل جانت فرحیاب او اوب (یا ابت افعل ما تؤمر سنجدنی ان شاء الله من الصابرن) آیت کریمه سی سر نجه

(تشیبه دهانت نتوان کرد بغیبه * هر کن نبود غیبه بدین تنک دهانی)

دهانتی باسی حرف تنک و یا حرف مصدر در

* محصول بیت * سنک دهانتی غیبه

تشبیه ایلک اولمز زرا غیبه هر کن بوطان

آغزله اولمز یعنی غیبه بویه تنک دهان اولمز

که سن سن یا خود بویه تنک دهان نقد اولمز

(کر سرو بماند از قد و رفتار تو برجای * بخرام که از سرو گذشتی بروانی)

با حرف سب و یا حرف مصدر * محصول

بیت * اگر سرو سنک قد و رفتار کن

برنده فالورسه یعنی جبریدن یا جفا قالدیسه

خرامان اول که سرودن رواننده یکدک

یعنی سرو انجی خراماندر اما سن هم روان

هم خرامانسن بس سروی رفتار قائمده

یکدک (صدبار بگفتی که دهر زین دهنتم

کام * چون سوسن آزاده چرا جله زبانی)

* محصول بیت * بوز کره دیدککه

بوده آمدن سکا کام و بریم سوسن

آزاده کبی نیچون باشند باشه دبل سن یعنی

قولی فله کتور مرز سن یعنی دهانکدن

بکا کام و بریم سن کام بونده ایهام طریقیه

مذکور در قسامل (گفتی بدیم کامت

و جانت بستام * رسم ندهی کام و جانت

بستانی) * محصول بیت * ای جانان

دیدک که سکا کام و بریم و جانتی آورم

قور قرم که جانتی آاسن و کام و بریم سن

حاصلی قور قرم که بویع و شراده بی آلدیاسن

(چشم تو خدنگ از سپر جان گذرند * بیمار که دیدست بدین سخت کانی) خدنگ افتده فان انا جنة درل صکره آندن دوز یلن اوقه خدنگ دیدلر کز اوقه ده خدنگ درل یعنی قوشه آتیان اوقه سپر جان بیایه گذارند کچورر دیمکدر فعل متعدی کدرانیدن

الف ونون ادات تعدیه در که اسدر کیم

مناسنه دیدست اصلده دیده است در نته کیم مکرر ذکری کچمشدر بیمار مقدم مفعولیدر سخت کانی وصف ترکیبیدر بک یابی دیمکدر و یا حرف مصدر در * محصول بیت * سنک چشمک خدنگ اوقتی جان سپردن کچورر بویه بک یابی بیمار کیم کورمشدر حاصلی بویه بک یابی چکر خسته کورمش دکدر راسته سلام انکاری طریقه (چون اشک بندد ازیش از دیده * مردم * آترا که دی از نظر خویش برانی) بندد ازیش فعل مستقبل مفرد مخاطب بای خطاب مفتوح اولی ضرورت وزن یچوند و شین ضمیر ضمائر قبل الذکر طریقه مصرع ثانیده آن لفظنه راجع در ورا ادات مفعول که حرف بیان دی یا حرف وحدت * محصول بیت * اشک کبی دیده * مردمن اتارسن یعنی خلفک کوزندن دوشمرسن اول کیمه بی که بردم کندی نظر کردن سورسن حاصلی سنک مردودک اولان خلایکده مردود ددر (در راه تو حافظ چو قلم کردز سر با * چون نامه چرا یکدمش از لطف نخواستی) نخواستی فعل نفی استیال مفرد مخاطبدر * محصول بیت * سنک بولایکده حافظ قلم کبی باشدن ایاق ایلی یعنی سنک عشقک یوانده کال تعضیدن قلم کبی باشی اوزره بورر پس نامه کبی نیچون لطفکدن آتی بردم اوقومزن سن یعنی بر نفس یانکه دعوت ایترسن (وله ایضا) (لش می بوسم و در می کشم * باب زندگانی برده ام بی) لش ضمیری داده مرکز اولان جانه راجعدر میو شک مقدم مفعولی و او حرف عطفه در حرف تأکید می کشم فعل حال متکام وحده چکر دیمکدر یعنی نوش ایدرم می مفعولی باب زندگانی

حصول مرادی یچون جان فدا ایتش ایلی قورقرمکه جان کیده جانان اله کبریه (بیت مولانا) عاشقان جام فرح آنکه کشند * که بدست خویش محبوبان کشند *

چشم تو خدنگ از سپر جان گذراند * بیمار که دیدست بدین سخت کانی *

سنک چشمک خدنگی جان سپردن کچورر بویه بک یابی چکر خسته کیم کورمشدر (مفردات) (چشم تو) سنک کوزک (خدنگ) اوق (از) من (سپر) قلقلان (جان) م (گذراند) کچورر (بیمار) خسته (که) کیم (دست) کورمشدر (بدین) بویه (سخت) محکم (کانی) کانه منسوب (معنای اشارتی) ای ذات نور خدا و قدرت و قوت باری تعالی اولان محبوب خدا افندم صلی الله تعالی علیه وسلم سنک نظر شفتک جانلردن برده بی رفع ایدوب جلال الهی مشهده مستعد و بیچاره امتزک درگاه حقه مقبول فیجیدر وسنک (مازاغ البعر و ماظنی) تحلیله مجلا و مستانه دیدار خدا چشمک مثالی کیم کورمشدر حضرت الله عشقه بو بیچاره امتزک دخی نیم نکا هکله مقبول درگاه ایله سن

چون اشک بندد ازیش از دیده * مردم * آترا که دی از نظر خویش برانی *

اشک کبی آتی خلقت چشمندن اتارسن اول کیمه بی که بردم کندی و نظر کردن سورسن (مفردات) (چون) مثل (اشک) کوزباشی (بندد ازیش) اتارسن (ش) آتی (از) من (دیده) کوز (مردم) آدم (آترا که) اول کیمه بی که (از) من (نظر) م (خویش) کندو (برانی) سورسن (معنای اشارتی) ای متصف بصفات الله حبیب الله اولان افندم صلی الله تعالی علیه وسلم بر کیمه بی که قهرایله نظر کردن سورسن آتی دنیا و آخرت خلق ارانده مردود و رسوای ایترسن

در راه تو حافظ چو قلم کردز سر با * چون نامه چرا یکدمش از لطف نخواستی *

سنک بولایکده حافظ قلم کبی باشدن ایاق ایلی یعنی سنک عشقک یوانده کال تعضیدن قلم کبی باشی اوزره بورر پس نامه کبی نیچون لطفکدن آتی بردم اوقومزن سن یعنی بر نفس یانکه دعوت ایترسن (وله ایضا) (لش می بوسم و در می کشم * باب زندگانی برده ام بی) لش ضمیری داده مرکز اولان جانه راجعدر میو شک مقدم مفعولی و او حرف عطفه در حرف تأکید می کشم فعل حال متکام وحده چکر دیمکدر یعنی نوش ایدرم می مفعولی باب زندگانی

ازیش مران حافظ غمیده خود را * در عشق رخت داد دل و دین و جوانی *

کند و غمکین حافظی حضور کدن سورمه دل و دین و جوانی سنک بوزک عشقه ویدی

وله ایضا *

لش می بوسم و در می کشم * باب زندگانی برده ام بی *

آنک ایلی او برم و شراب چکر آب حیانه ایز ایتشم (مفردات) (اب) دوداق (ش)

چون آنک *

با حرف صله و اضفت لامیه در و یا حرف مصدر بی بونده یول و ایز مناسنه در * محصول بیت * جانانک این او برم و باده ایچرم حاصلی آب حیانه یول ایتشم یعنی لبی و باده آب حیانه ایز ایتشم یله وصول بولشم

چون ۶۶۹ *

آنک (می بوسم) او برم (در می کشم) چکر (می) شراب (با) للملابسه (آب زندگانی) آب حیات (برده ام) ایتشم (بی) ایز (معنای اشارتی) بحمد الله کلام الله اسرار ذوقنی و عشق و معرفت الله لذتی دماغ جامعده حاصل ایلدیم زیرا باعث حیات ایلی اولان توفیق و عنایه الله نائل اولدم

نه رازش می توانم گفت با کس * نه کس را می توانم دید باوی *

نه آنک سرنی کیمه بی دیمکه قادرم نه کیمه بی آنکله کورمه قادرم (مفردات) (نه) فنی (رازش) آنک سرنی (می توانم) قادرم (گفت) دیمکه (با کس) کیمه بی (نه کس را) نه کیمه بی (می توانم) قادرم (دید) کورمه (باوی) آنکله (معنای اشارتی) نه اسرار الهی کشفه قادرم و نه یچون اولان حضرت الله ایله بر کیمه بی کورمه قادرمکه (حب الشی * یعنی و یصم) دینشدر عندا عارفین غیر نظر شرک و ارتداد در بیط اولان قلب شرکت قبول ایدیمی دکدر دیدلر

لش می بوسد و خون میخورد جام * رخس می بند و کل میکند خوی *

جام آنک لبی او پرو فان ایچر کل آنک رخنی کورر و خچا لندن زلر (مفردات) (اب) طوداق (ش) آنک (می بوسد) او بر (خون) فان (میخورد) بر (جام) قدح (رخ) بکاف (ش) آنک (می بندد) کورر (کل) م (میکند) ایدر (خوی) تر (معنای اشارتی) ای طاب حق اول کلام الله اسرار ذوقنی شون آینه قلبی کدورات ماسوی اللهیدن مجلا اولان عاشق چشیده ایدر که راه عشقه دائم درد و بلاز ایله جگری فانی یچی اوله و جلال الهی مشاهده ایدن عارف باللهلر غیریدن قطع نظر ایدوب حیا لندن ترلر دو کرل

کل از خلوت بیاع آورد منند * بساط زهد را چون غنچه کن طی *

کل نمختی خلوتدن باغه کتوردی زهد بساطنی غنچه کبی طی ایله (مفردات) (کل) م (از) من (خلوت) م (با) للملابسه (باغ) م (آورد) کتوردی (منند) نمخت (بساط) دوشک (زهد را) م (چون) مثل (غنچه) م (کن) ایله (طی) بولک و دور (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر پرست اگر عشق و معرفت الله نائل اولم استرایک خلیفه الله فی الارض اولان مرشد کامل مؤید من عند الله اوله رقی خلوتدن باغ عالمه ارشاد یچون ظاهر اولدی سن زهد بساطنی دورر بورا خضرنا کده مرشده تسلیت ایله قطع مراتبه سعی ایلیه سن

بید جام می واز جم مکن یاد * که میداند که جی بود و کی *

شراب جامنی ویر و جیدن یاد ایله کیم یلور که جی فنی وی چنان ایلی (مفردات) (بده) ویر (جام می) شراب قدحنی (از) من (جم) یادشاه (مکن) ایله (یاد) ذکر (که) کیم (میداند) یلور (جم) یادشاه (کی) چنان (بود) ایلی (کی) یادشاه (کی) چنان (معنای اشارتی) ای مرشد عالمه بزمی و صورت عالندن تجرید ایدیمی شراب عشق خدایی و پرو جهان پادشاهلغندن خبر و برمه که آخر دوات و آخر دوات ناردن

چون ۶۷۰ *

چون ۱۶۸ *

(نه رازش می توانم گفت با کس * نه کس را می توانم دید باوی) * محصول بیت * نه کیمه بی رازش دیمکه قادرم نه کیمه بی آنکله کورمه قادرم حاصلی بویکی منساده عاجزم (لش می بوسد و خون میخورد جام * رخس می بند و کل میکند خوی) * محصول بیت * جام لبی او بر و فان ایچر کل رخسارینی کورر و عرق دو کر یعنی جام لبی حسرتندن فان بودار و کل رخسارندن شرم ایدوب عرق دو کر (کل از خلوت بیاع آورد منند * بساط زهد را چون غنچه کن طی) * محصول بیت * کل خلوتدن باغه کتوردی مستدینی یعنی کتم عده ایدوب غنچه اولوب و آچلوب کل اولوب موجود اولدی حاصلی فصل بهارده کل ظهور ایلدیکته اشارتدر پس زهد بساطنی غنچه کبی طی ایله یعنی کل زمانه بدر زهدی ترک ایدوب باده نوش ایله دیمکدر (بده جام می واز جم مکن یاد * که می داند که جی بود و کی) اولکی که اسدر کیم مناسنه و ایکچی حرف پیاندر و اولکی که بر پادشاهک اسیدرو و ایکچی فنی معنا سنه در * محصول بیت * ای ساقی بکجام می ویر و جیدن یاد ایله یعنی جی آکه زیرا کیم یلور که جی فنی ایلی وکی سلطان فنی یعنی سلاطین اسلافک ذکر بی ترک ایدوب باده نوش ایله که انتری ذکر ایله مسکافاده معنده بها مترتب اولن

(بزن در چنگ چنگ ای ماه مطرب * رکش بخراش تا بخروشم ازوی) اولی چنگ ساز اولان چنگدر وایکجهشی برنجی حیوانات قیناخی اما بوند ال مراد در ماه مطرب بیایسه رکش شین خبر چنگه راجه در بخراش فعل امر مفرد مخاطب طرمله دیکدر بوند مراد چنگ قیلارینه مساسدر یعنی کر شاربنی اودرمک تاحرف تعلیل بخروشم فعل مضارع متکلم وحده چو قرایم یعنی فغان وناله ایلم دیکدر حاصلی چنگه یانجهدار لایم وی خبری جاناته راجع اولجه از حرف ابتدا ایچوند اما چنگه راجع اولجه سبب معناسنی افاده ایدر من اجلیه کبی * محصول بیت * ای ماه مطرب چنگه چنگک اور یعنی چال مصراع ثانی چنگه چنگ اور معنی بیان ایدر طمر بنی طرمله یعنی قیلارینی اودر تاکیم جانان در دندن ناله وافغان ایدم یاخود چنگک فریادی ایچون ناله ایدم حاصلی انک آوزیله ناله ایدم (چو چشم مست را بخمور مگذار * بیاد لعلش ای ساقی بده می) * محصول بیت * ای ساقی جانانک چشمی کبی مستی بخمور قومه بلکه انک لعلی بادیه باده و بر یعنی بز که انک چشمی کبی مستی بخمورز انک اب لعلی بادیه یعنی انک لعلی شوقند بز باده صون (نجو بد جان ازان قالب جدایی * که باشد خون جامش در رک و بی) قالب صریده و بجمعه لامک قفله مستعمل لفظ در بوند قالب انسان مراد در که عجم اکا کالبد در لامک قفله جدایی یا حرف مصدر که حرف رابط صفت خون جامدن مراد باده در رک رانک قفلی و کافی بجمعه طر معناسند در و بی سکر معناسند در * محصول بیت * اول قالبدن جان آریلق استز که جامک قانی یعنی باده اول قالب رک و پییده اوله حاصلی برتن که باده ایله مربی اوله جان اول تندن آریلق استز (چو مرغ صبح میکود که هوهو * منه از دست جام باده هی هی) مرغ صبح لامیه در هوهو بونده اصوات طیور دن کنایتدرو هی هی ادات تنبیه لرد و تکراری تا کید ایچو ندر * محصول بیت * چو نکه صبح مرغی اصوات و نغماته باشلیه یعنی ترنات ایلمه جام باده بی الدن قومه البته بهار فصلنده طیورک نغمات و زمیله باده ایچمه که ترغیدر

کیم یاور که چو وی کبی پادشاهلر نه زمان کچدی و بوساطنت عالمدن ندامت و خسرا ندن غیری نه کوردی

چو بزن در چنگ چنگ ای ماه مطرب * رکش بخراش تا بخروشم ازوی چنگه ال اورای ماه مطرب آتی چال تا که آدن جوش و خروش ایدم (مفردات) (بزن) اور (در چنگ) سازه (چنگ) ال (ای ماه مطرب) (رکش) (آنک طمرنی) (بخراش) طرمله (تا بخروشم) تا که اضطراب ایدم (ازوی) (آندن) (معنای اشارتی) ای مطرب دل همچون ماه وای مرشد عالی جاه بحرک عشق اولان اسرار معرفه الهی بدین خبر و وطن اصلین دن و انوار لاهوتیه لردن جد القلبر عز احوال جگر سو زل زدن سو یله که تاجوش و خروش ایدوب بوعالم کون و فساد دن کلی اعراض و وطن اصلین اقبال ایدم

چو چو چشم مست را بخمور مگذار * بیاد لعلش ای ساقی بده می مستی چشمک کبی بخمور قومه ای ساقی آنک لعلی بادیه شراب و بر (مفردات) (چو چشم) کوزک کبی (مست را) (مستی) (بخمور) (لایعقل و حیران) (مگذار) (قومه) (بیاد لعلش) آنک لعل کبی لعلی بادیه (ای ساقی) (م) (بده) (و بر) (معنای اشارتی) ای ساقی مازاغ البصر ایله بینا اولان شیخیم بن مستکی یوقبض و حجاب ایچنده مخبر و سرگردان قومه ای ساقی شراب وحدت عالم استده اولان لذت خطاب رب العالمینی یاد ایتمک ایچون بزه شراب عشق الهی بخش و احسان ایله

چو نجو بد جان ازان قالب جدایی * که باشد خون جامش در رک و بی جان اول جسددن جدالق استز که آنک طمرندن و سکر ندن جامک قانی اوله (مفردات) (نجو بد) (جان) (م) (ازان قالب) (اول قالبدن) (جدایی) (آریلق) (باشد) (اوله) (خون جام) (قدحک قانی) (ش) (آنک) (در رک) (طمر ند) (بی سکر) (معنای اشارتی) جمیع بدنه روح حیوانی قانی کبی ساری اولوب جان بوقالبدن جدالق استدی کبی یوجانک جانی اولان روح انسانی دخی انوار ذات الهی ایله و فیض بلا واسطه خطاب (ارجعی الی ربک) اذ اند روحانیه لایله حیات ایدی بواد ایچون روح انسانی دخی نور حقدن بر آن جدالق استز

چو مرغ صبح می کوبد که هوهو * منه از دست جام باده هی هی چو نکه صبح مرغی هوهو دبه زنه زنه شراب جامنی الدن قومه (مفردات) (چو) (مرغ صبح) (صبح) (صبح) (کوبد) (دیه) (هوهو) (منه) (قومه) (از دست) (الدن) (جام باده) (شراب قدسی) (هی هی) (زنهار زنهار) (معنای اشارتی) (چون) (وان من شی) (الا یصبح بحمد الخ) آیت کریمه سی سر نبجه وقت سحر زده هر مرغ و ماهی هو هودبو کند و لاله رنجیه حضرت الهی تسبیح و ذکرده اولبجی سنکه اکرم بخاوقانندن انجی معرفه الله ایچون خالق اولندک بر آن و بر ساعت حضرت الهیه ذکر و عبادتدن فارغ اوله که حیواناتدن نماز اولوب بولند روحانیه یه و بو انوار ذات الهیه یه نائل اولوب قریب بیت کامله بوله سن

زبانست

(زبانست در کش ای حافظ زمانی * زبان بی زبان بشنوازی) * محصول بیت * زبانکی چک ای حافظ بر زمان بس دلسزل دلبانی ی دن اوکرن یعنی ظاهرا بی زباندر اما کف و کودن خالی دکلدر حاصلی خواص انسانیک بعضی که نطقه درانی بعضی جساددن تحصیل ایلمکه اشارتدر

(وله ایضا) (بخمور جام عشقم ساقی بده شرابی * برکن قدح که بی می مجلس ندارد آتی) (بخمور جام عشقم لا میسه و بیاید در ساقی منادی شرابی با حرف وحدت و یانکبر ایچوند که حرف تعلیل آبی با حرف وحدت و یانکبر بوند آدن مراد اولان رونقدر ننه کیم اغت عریده رونق السیف ماء دیرز * محصول بیت * عشق جامینک بخموریم ای ساقی شراب و بر قدسی بر ایله که باده سز مجلس رونق یوقد ریه سنی باده سز مجلس صفاورمز (عشق رخ چوماهش در برده راست ناید * مطرب بزن نوازی ساقی بده شرابی) بوند عشق محبت معناسند در رخه اضافت مصدرک مفهونه اضافت تفسیر و چوماهه اضافت بیایسه در و مطرب منادی نوا بر نغمه نیک امید بر رفوع سازنده نوا در بر بوند ایچکسنده مخمدر و با حرف وحدت و یانکبر ساقی منادی شرابی با حرف وحدت و یانکبر در * محصول بیت * جانانک ماه کبی رخنک عشق و محبتی برده اولق راست کلز یعنی اکا کیرلی محبت آنک مناسب دکل حاصلی عشق فاش اولق کرک ای مطرب آنک عشقه نوا فمده سنی و بانوا سازینی چال وای ساقی شراب و بر آنک عشقه نوش ایدلم حاصلی عشق جانان مستور قالدسون فاش اولسون مصراع اولک معناسنی آنک ماه کبی رخنک عشق برده راست کلز یعنی مستور اولوز دبین زیاده مستور سولش (شد حلقه قامت من تا بعد ازین رقیبت * زین درد کر ناندما را بهیج بانی) بزم قائم حلقه اولدی ناصکره سنک رقیبک بوقیودن کبرو بزی بهیج بروجله سورمه (مفردات) (شد) (اولدی) (حلقه) (م) (قامت) (من) (بزم) (تا بعد ازین) (ناندما را بهیج بانی) (بهمیج بانی) با حرف سبب و با حرف صله و با حرف وحدت * محصول بیت * بزم قائم حلقه اولدی تا کیم بوند ناصکره سنک رقیبک بوقیودن بهیج بروجله سورمه یاخود بوقیودن بهیج بروجله سورمه حاصلی قامت حلقه اولدن غرض قیو کدن ابراهقدر قیونک حلقه سنی کبی

زبانست در کش ای حافظ زمانی * زبان بی زبان بشنوازی

ای حافظ بر زمان سکوت ایله نبدن بی زبانلر سوزنی استماع ایله (مفردات) (زبانست) دلکی (در کش) چنگ (ای حافظ) (م) (زمانی) (بر زمان) (زبان) (دل) (بی زبان) (دلسزل) (بشنو) (ایشت) (ازنی) (بدن) (معنای اشارتی) ای حافظ (من عرف الله کل اسانه) سر نبجه بر زمان سکوت ملازمت ایله تا که اشراقیون اهل ایمان عارف باله لکری درونی ماسوی الیه دن خالی و اسرار معرفه الله ایله مانی انسان کاللاک قلوب محرن اسرار یه لردن بی زبان علوم لدیدلر و اسرار غیدلر استماع ایلمدن

وله ایضا

چو بخمور جام عشقم ساقی بده شرابی * برکن قدح که بی می مجلس ندارد آتی جام عشقک بخموریم ای ساقی بر شراب و بر قدسی بر ایله ز بر شراب سز مجلس طومر (مفردات) (بخمور) (مست) (جام) (قدح) (عشق) (م) (م) (بن) (ساقی) (م) (بده) (و بر) (شراب) (م) (با) (و حدیثه) (بر) (طلو) (کن) (ایله) (قدح) (م) (بی می) (شراب سز) (مجلس) (م) (ندارد) (طومر) (آتی) (بر اضافت) (معنای اشارتی) (مامن) (قوم) (قوم) (ممنون) (من) (مجلس) لایذ کرون الله فیه الاقامه و اعن مثل جیفه حارو کان لهم حشره یوم القیامه) حدیث شریفی سر نبجه ای شراب عشق الهیک ساقی بی سر نبجه بن جام عشقک بخموریم بکا بر شراب عشق الهی احسان ایله و هر مجلسده بزم قدسی بر ایله عشق و محبت سز و ذکر الله سز اولان مجلسده بر اضافت اولوز

چو عشق رخ چوماهش در برده راست ناید * مطرب بزن نوازی ساقی بده شرابی آنک ماه کبی رخنک عشق برده راست کلز ای مطرب نوا مقامندن ساز چال ای ساقی بر شراب و بر (مفردات) (عشق) (م) (رخ) (یکانی) (چوماه) (ای کبی) (ش) (آنک) (در) (بی) (برده) (م) (راست) (طوغری) (ناید) (کلز) (مطرب) (م) (بزن) (اور) (نوازی) (نوا مقامندن) (ساقی) (م) (بده) (و بر) (شرابی) (م) (معنای اشارتی) (اول) (محبوب) (حق بقیه) (انوار) (جانانک) (عشقی) (سرا لیک) (مکن) (دکلدر) (قلوبه) (انوار) (عشق الهی) (ایله) (افتتاح) (و انشراح) (و جزبات) (علم) (فتاح) (حاصل) (اولق) (ایچون) (ای) (بحرک) (عشق) (اولان) (مر) (دخدا) (ارحمن) (یابلل) (حدیث شریفی) (سر نبجه) (سن) (کلمات) (اهل الله) (ایله) (نغمه) (ایله) (ای) (ساقی) (سند) (شراب) (فیض) (الهی) (احسان) (الله)

چو شد حلقه قامت من تا بعد ازین رقیبت * زین درد کر ناندما را بهیج بانی بزم قائم حلقه اولدی ناصکره سنک رقیبک بوقیودن کبرو بزی بهیج بروجله سورمه (مفردات) (شد) (اولدی) (حلقه) (م) (قامت) (من) (بزم) (تا بعد ازین) (ناندما را بهیج بانی) (بهمیج بانی) با حرف سبب و با حرف صله و با حرف وحدت * محصول بیت * بزم قائم حلقه اولدی تا کیم بوند ناصکره سنک رقیبک بوقیودن بهیج بروجله سورمه یاخود بوقیودن بهیج بروجله سورمه حاصلی قامت حلقه اولدن غرض قیو کدن ابراهقدر قیونک حلقه سنی کبی

زبانست

(در انتظار رویت ما و امیدواری * در عشوه وصال ما و خیال و خوابی) * محصول بیت * سنگ رویت انتظارند بر امیدوار لعل یز
یعنی امید من و ارد که سنی کور و وصالک عشوه سنده بر خیال و خیال یعنی سنگ و وصالکدن بزه حاصل اولان خیال و خوابد
حاصلی وصالکی مگر دو شمع زده کور و و
و بار وصالک خیالی کور و و بوحسه وصال
قد بر سر او و مصرع اولی در انتظار
رویت ما و امیدواری باز نرسد صحیح نسخدر
مخالف باز مشاعر (مخمور آن دو چشم
آخر کم از سوالی * بیمار آن دوله آخر کم
از جوانی) ایکی مصرعه بیه اخراجات
تا کید در کم از سوالی و کم از جوانی بونلرک
معنای سوالی و جواب بده اکسک میم
یعنی بر سوال و بر جواب دکر میم حاصلی
بر سوال و بر جواب لائق دکر میم دیکدر
* محصول بیت * اول ایکی چشم مخمور میم
پس حالتی صور مغنه دکر میم اول ایکی
اول لک بیمار میم بر جواب دکر میم یعنی
دکر و لا نه استقام انکاری طریق
حاصلی سوال و جواب هر وجه
سر او و دیکدر (حافظ چه می نهی
تودل در خیال خوابان * کی تشنه سیر کرد
از لعل سیرابی) در خیال خوابان در حرف
صله و اضافت لامیه در سیر طوق معنای در
کرد او و دیکدر فعل لازم در او و
معنای یعنی صبر و معنای افاده ایدر
لعل سیرابی لامیه و یا حرف و حدت
بر سراب بالجه سی یعنی بار لعل سی * محصول
بیت * ای حافظ محبوب بلر خیال نه نیچون
کوکل قورسن یعنی نیچون کوکل با غلرسن
بر سراب معنای تشنه چن فانه یعنی
دلبر لک خیالی معنای سراب بکر که اندن
تشنه خیال آبدن غیری نشسته حاصل اولر
(وله ایضا) (می خواه و کل افشان کن
از دهر چه میجوی * این گفت سحر که کل
بلبل توجه میجوی) خطاب عام طریق
پورری خواه شراب است کل افشان کن
کل مطلقا چیکدر افشان کن صاج
دیکدر یعنی تشنه ایله یعنی جمله چیک
صاحب باده نوش ایله کن فعلک مفعول اول
کل و مفعول ثانیه افشاندر * محصول
بیت * باده استه و کل صاج دهر دن و روز کار دن نه دیرلر یعنی دهر دن و روز کار دن نه شکایت ایدرسن سحر وقتند
کل بونی سوبلدی ای بابل سن نه دیرلر یعنی بوسوز سنده قائلمی سن

شمد نصکره نفس و شیطان سنگ رحمت قبولستدن بنی بروجهله سورمه و جدا ایتمکه
فادر اولر که (المعصوم من عصمه الله) در

در انتظار رویت ما و امیدواری * در عشوه وصال ما و خیال و خوابی *

سنگ بوزک انتظارند بزه امیدلوق و ارد در سنگ وصالک عشوه سنده بزه بر خواب
خیالی و ارد (مفردات) (در) (فی) (انتظار) (م) (روی) (بوز) (ت) (سنگ) (مارا)
بزه (امیدواری) (امیدلوق) (در) (فی) (عشوه) (ناز) (وصال) (م) (ت) (سنگ) (مارا)
بزه (خیال) (م) (خیالی) (خوابه) (منسوب) (معنای اشرفی) (اخشوشوا و اخشوشوا
فامشوا حقه عراة حتی ترون لله جهرة) حدیث شریفی سرچیده بواسطه سنگ
جانی رویت انتظارند بزه امیدلوق و ارد (و تحسبهم ایضا و هم رفود) آیت
کریمه سی سرچیده سنگ عشق و محبت و وصال حضرتک شوه سنده بزه خیال
خواب عما سوی الله امیدی و ارد

مخمور آن دو چشم آخر کم از سوالی * بیمار آن دوله آخر کم از جوانی *

اول ایکی چشم مخمور میم آخر بر سوال دن کم میم اول ایکی لب خسته سیم آخر
بر جواب دن کم میم (مفردات) (مخمور) (مت) (آن) (اول) (دو چشم) (ایکی کوز) (م) (بن
(آخر) (م) (کم از سوالی) (بر سوال دن کم میم) (بیمار) (خسته) (آن) (اول) (دول) (ایکی طوداق
(م) (بن) (آخر) (م) (کم از جوانی) (بر جواب دن کم میم) (بیمار) (خسته) (آن) (اول) (دول) (ایکی طوداق
(معنای اشارتی) ای محبوب سنگ توفیق و عنایت نظر لک مت و حیرانیم
آخر سنگ لطف و کر مکن بر سوال دکر میم و سنگ صفات متضاده اولان لطف
و قهر لک بیماری و مشتاقیم فیض بلا واسطه ک ایله وقت نیازمده بر جواب دکر میم
بنم و لامله حسن ظن هم سوال ایدر و هم جواب و بر که غفار الذنوب در

حافظ چه می نهی تودل در و فای خوابان * کی تشنه سیر کرد از لعل سیرابی *

ای حافظ خوب لک و فاسده نه کوکل قورسن صوسر بر سراب لعل سندن چنان قاز
(مفردات) (حافظ) (چه) (نه) (مینهی) (قورسن) (تو) (سن) (دل) (کوکل) (در) (فی) (وفا) (م
(خوبان) (م) (کی) (چنان) (تشنه) (صوسر) (سیر) (طوق) (کرد) (اولور) (از) (من
(لعل) (شله) (سراب) (سحر) (صوکبی) (کور) (شان) (یا) (و حدیثه) (معنای اشارتی)
ای حافظ عمل موجب جنت دکر کنی عا که کوکل با غلر رحمت جبار کوکل
قواجر و ثوابه کوکل با غلر لطف خدایه کوکل قورسنر کیمه سر ایدن قائم دینی کبی
امید جنت و خوف ناردن ایچون عل ایلین لذت مشاهده جلال الله دهن بهره دار اوله من

وله ایضا *

می خواه و کل افشان کن از دهر چه میجوی *
این گفت سحر که بابل تو چه میجوی *

شراب ایچ و کل صاج دهر دن نه استرسن سحر و فنی کل بونی دیدی ای بابل

سن *

بیت * باده استه و کل صاج دهر دن و روز کار دن نه دیرلر یعنی دهر دن و روز کار دن نه شکایت ایدرسن سحر وقتند
کل بونی سوبلدی ای بابل سن نه دیرلر یعنی بوسوز سنده قائلمی سن

(مسند بکستان بر تاشاهد و ساقی را *
اب کبری و رخ بوسی می نوشی و کل بونی)
بر فعل امر مفرد مخاطب ایلت دیکدر
بر بندن مسند مفعول صریحی و بکستان
غیر صریحی تاحرف تعلیل شاهد و ساقی
مصرع ثانی به مر هوند و را اادات مفعول
* محصول بیت * تکیه کاهکی کلستانه
ایلت تا کیم شاهدک لینی طوئاسن یعنی
امدسن و ساقینک رخن بوس اید سن
و شراب ایچوب کل قوقله سن حاصلی
مسند ی کلستانه نقل ایلمکدن بوقدر
فانده ل مرتب او اور (تا غنجه خندان
دولت بکه خواهد داد * ای شاخ کل رعنا
از بهر که میروی) * محصول بیت *
جانانه خطاب ایدوب پورر عجبسانک
غنجه خندانک یعنی دهانک دولتی کیمه
و بر سر در حاصلی کیمک اولوب و کیمه
نصیب او لیسر در ای کل رعنا بدایغی
کیمک ایچون برسن یعنی بیویوب چکدیکک
بوی کیمک ایچوندر (شمشاد خرامان کن
و آهنگ کلستان کن * نامرو بیاموزد
از قدنو دلیونی) * محصول بیت *
شمشاد کبی قامتی خرامان ایله یعنی صالان
و کلستانه قصد ایله تا کیم سرو سنگ
قد کدن دلیولا او کورنه یعنی
کوکل المخی تحصیل ابایه

سن نه دیرلر (مفردات) (می) (شراب) (خواه) (استه) (کل) (م) (افشان کن) (صاج
(از دهر) (زماندن) (چه میجوی) (نه استرسن) (این) (بو) (گفت) (دید) (سحر که)
سحر و فنی (کل) (م) (بیل) (م) (تو) (سن) (چه) (نه) (میگوی) (دیرسن) (معنای اشارتی)
ای عالی همت اولوب و صلت الی الله استیانت طالب منظر حق اولان قلبی عشق
و معرفه الله ایله آراسته و لسانکی ذکر الله و علم و حکمت ایله بهر استه ایله حوادث
دهر دن نه استرسن سحر و فنی بر عارف بونی دیدی ای عاشق سن نه دیرلر

مسند بکستان بر تاشاهد و ساقی را *
لب کبری و رخ بوسی می نوشی و کل بونی *

تختی کلستانه ایلت تاشاهد و ساقینک لینی ابصره سن و بوزنی او به سن شراب ایچدن سن
و کل قوقله سن (مفردات) (مسند) (تخت) (بکستان) (م) (بر) (ایلت) (تا) (حتی
(شاهد) (محبوب) (ساقی را) (م) (اب) (دوداق) (کبری) (طونه سن) (رخ) (بکاف) (بوسی)
او به سن (می نوشی) (شراب ایچدن سن) (کل) (م) (بونی) (قوقله سن) (معنای اشارتی)
(من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) سرچیده ای سالک دائم اهل
اللهک مجلسنده و صحبت چار فرالند حاضر اول تا که محبوب حقیقینک و عارف
بالله لک کلامی اسرارنی بیه سن و جهان کورده سن و عشق حقیقی به ابره سن و ریح
رحماندن بهره باب اوله سن

تا غنجه خندان دولت بکه خواهد داد *
ای شاخ کل رعنا از بهر که میروی *

سنگ غنجه خندانک عجب دولتی کیمه و بر سه کر کدر ای رعنا کل بوداغی کیمدن او تری
بترسن (مفردات) (تا) (عجب) (غنجه) (م) (خندان) (کو لیمی) (ت) (سنگ) (دولت) (م
(بکه) (کیمه) (خواهد) (استر) (داد) (و یرک) (شاخ) (بوداق) (کل رعنا) (م) (از) (من
(بهر که) (کیمک) (ایچون) (میروی) (بترسن) (معنای اشارتی) (ای پیر شفیق) (سنگ
معارف الهیه ایله حیات جاودان بخش ایدیمی قلبک و لسانک عجب دولت عرفانی کیمه
و بر سه کر کدر ای لطیف عباده اولان خندانک خلیفه سی سن بوعالم کونه فنی باشی
دولتو قولک ارشادی ایچون ارسال اولندک

شمشاد خرامان کن و آهنگ کلستان کن *
نامرو بیاموزد از قدنو دلیونی *

شمشاد خرامان ایله و کلستان قصدن ایله نامرو سنگ قد کدن موزونلق او کر نه
(مفردات) (شمشاد) (سرو) (خرامان) (صالتیچی) (کن) (ایله) (آهنگ) (قصد
(کلستان) (م) (کن) (ایله) (تا) (حتی) (سرو) (م) (بیاموزد) (او کر نه) (از قدنو) (سنگ
بو یکدن (دلیونی) (کوکل) (طلب ایدیمیچی) (معنای اشارتی) (ای ظاهری و باطنی آداب
شرعه موافقت ایله) (فاستهم کاهرت) (آیت کریمه سی سرینک مظهری اولان پیرم
علوم و اسرار انیهک اظهار ایدوب تحلیله بعد التخلیه اولش قلوب طالبین افاضه

نی *

۱۶۹

(امروز که بازاری پر جوش خریدار است * در باب وینه زادی از مایه نیکویی) که حرف بیان جوش خریدار اضافتی لامیه در خریدار وصف ترکیب در صائون آلیجی معنای است یعنی مشتری در باب آله و تدارک آله و او حرف عطف زادی با حرف وحدت مایه نیکویی لامیه مایه سرمایه معنای است و نیکویی بای مصدریه آله ایلاک دیکدر * محصول بیت * بو کون که بازارک مشتری جوشیدن یعنی کثرتن طوبی طور و تدارک آله و ایلاک سرمایه سندن بر آرق فو یعنی بو کون که هر کس سکا راغب و طسالبدر

۶۷۴

ایله تا که آداب شرعیه و دین اولدر سندن و صلت الی الله یولنی او کر نهل

امروز که بازاری پر جوش خریدار است *
در باب وینه زادی از مایه نیکویی *

بو کونکه سنک بازارک مشتری جوش و کثرتله پردر فهم آله کوزلک سرمایه سندن بر آرق فو (مفردات) (امروز) بو کون (بازار) سنک بازارک (پر جوش) کثرتله (خریدار) مشتری (است) در (در باب) آله (بند) فو (زادی) بر آرق (از مایه نیکویی) ایلاک سرمایه سندن (معنای اشارتی) بو کون سنک بازار عشق و معرفتک حرارتی مشتری جوش سندن (هل جزاء الا احسان الا الا حسن) آیت کریمه سی سر نجه بزم کی بر نجه مفلس و بیچاره احسانه و علم و معرفتله ارشاد آله ایلاک سرمایه سندن بر آرق فو باده شرف حاصل آله سن

چون شمع نیکو روی در رهگذر بادست *
طری سیری بر بند از مایه نیکویی *

چونکه خوباق شمع یل اوغراغند در ایلاک سرمایه سندن بر مقدار بر سر تحصیل آله (مفردات) (چون) چونکه (شمع) (نیکو روی) ایو یوزلک (در رهگذر بادست) یل اوغراغند در (طری) بر مقدار (سیری) بر بند (باغیه) از مایه نیکویی (ایلاک سرمایه سندن) (معنای اشارتی) عصمت و ماوینیت معلوم اولدقجه کشتی هر نه قدر کشف و کرامتله عالی مرتبه ده اوورده دخی خوف زولدن خالی دکلدر همان لایق اولان ایلاک و سلامت یولنی ایچون دائم عباد الله احسانه اولق بر سرمایه سعاددر

آن طره که هر جمدش صد نافه چین ارزد *
خوش بودی اگر بودی بوییش ز خوش خوبی *

اول طره که آنک هر قورجینی یوز چین نافه سندن در لطیف اولوردی اگر خوش خویلقدن آنک بر رایحه سی اولیدی (مفردات) (آن) اول (طره) اولک صاج (هر جمدش) آنک هر قورجینی (سود) یوز نافه (سک) (چین) مملکت (ارزد) دکر (خوش) م (بودی) اولیدی (اگر بودی) اگر اولیدی (بوی) بر رایحه (ش) آنک (ز) من (خوش خوی) کوزل اخلاق (با) مصدریه (معنای اشارتی) اول بر اعمال صالحه و اوصاف حیدر که انلرک آتاری اولان کرامات و خارق عادات هر برری یوزیک نافه چینه دکر حقیقتد خوش اووردی اگر خوش خویلقدن آنک بر رایحه سی اولیدی یعنی ظهردی خوشاق علم ازلی به موافق اولیدی انکیچون بر مرتبه ده غرور و توقف و قدر

هر مرغ بدستانی در کاشن شاه آید *
بلبل بغزل خوانی حافظ بدعا کوئی *

هر مرغ بر ترغله شاهک کلشنه کلور بلبل غزل خوانلق آله حافظ دعا کو یلاک آله (مفردات) (هر مرغ) هر قوش (بدستانی) (در کاشن) باغچه به (شاه) م (آید) کلور (بلبل) م (با) لامیاسه (غزل خوانی) غزل او فو یجلیق (حافظ) م

بدعا *

در کلشن شاه در حرف صله و اضافت لامیه در بلبل مرغدن بدل و مبتدا بنواسازی با حرف مصاحبت و بنواساز وصف ترکیب در نوادوز یجی معنای است و با حرف مصدر و مجموع ترکیب خبر بلبلدر حافظده مرغدن بدل مبتدا بدعا کو بی بنواسازی کبی در * محصول بیت * هر مرغ بر حکایه و قصه آله شاهک کلشنه کلور بلبل نغمه پرداز نافه یعنی ترغله و حافظ دعا کو یلاک حاصلی حافظ شاهک دعا کو پیدر پادشاه دعا کو یلغین عرض ایلر مقصود حسن طلبدر

۶۷۵

(بدعا کوئی) دعا و یجلیک آله (معنای اشارتی) (وان من شی الا یسبح بحمده و لکن لاتفقهون تسبیحهم) آیت کریمه سی سر نجه اول مذکور بکل لسان اولان محبوب حقیقی بی هر مرغ رذکر آله اول شاه حقیقتک کلشن وحدتله کلور بلبل غزل خوانلق آله حافظ دعا کو یلاک آله ذکر ایدر

وله ایضا *

نو بهارست دران کوش که خوشدل باشی *
که بیسی کل بدمد باز تو دور کل باشی *

نو بهاردر اکاسی آله که خوشدل اولسن زبراکبرو جوق کل بتروسن کل ایچنده اوورسن (مفردات) (نو بهار) م (است) در (دران) اکا (کوش) چاش (خوشدل) کوکلی مسرور (باشی) اولسن (که) زبرا (بیسی) جوق (کل) م (بدمد) بتر (باز) کبرو (در کل) طور اقدله (باشی) اولورسن (معنای اشارتی) کند و سندن ازهار معرفتله حاصل اولدق عالم بهارنده سی آله قریت نام آله و انوار تجلیات الهیه به استغراق آله خوشدل اولسنکه عالم بی بقادر زبراق جوق کل بتروسن و بدن نیجه محبوب اولدر حاصل اولورسن خاگ ایچنده نابید اوورسن

چنک در پرده همین میدهدت بدولی *
وعظت آنکاه کند سود که قابل باشی *

چنک پرده ده سکا همین بو پندی و بر لکن وعظ سکا اول وقت فائده و پر که قابل اولسن (مفردات) (چنک) بلی بوکک ساز (در پرده) پرده ده (همین) دائم (میدهد) و بر (ت) سکا (پند) نصیح (ول) لکن (وعظ) م (ت) سکا (آنکاه) اول وقت (کند) ایدر (سود) فائده (قابل) م (باشی) اولسن (معنای اشارتی) ای سلاک اول بر سالخورده یعنی مرتبه صحوده سکا همین بو پندی و بر لکن سن مغلوب هوا اولدیغدن قبول ایترسن سکا نصیحت اول وقت تأثیر ایدر که ریاضات و مجاهدتله نفسکی خور و ذلیل ایدوب قابل نصیح اولسن

من نکویم کنون با که نشین وجه بنوش *
که تو خود دانی اگر ز پرک و عاقل باشی *

بن دیمز مکه شدی کیم آله اوتورونه نوش آله زبراسن کندوی یاورسن اگر ز پرک و عاقل اولسن (مفردات) (من) بن (نکویم) دیمز (کنون) شدی (با که) کیم آله (نشین) اوتور (چند) نه (بنوش) ایچ (که) زبرا (نو) سن (خود) کندک (دانی) یاورسن (اگر ز پرک و عاقل) م (باشی) اولسن (معنای اشارتی) بن سکا شدی دیمز مکه کیمکله اوتورسن اوتور و هر نه بر و ایچرسک بی و ایچ زبراسن کندوی یاورسن اگر عقلت کندو که بار ایه ذوالجا حین اولان ارباب حقیقتله و عالم عاقله مصاحب اول واکل و شریکی سنت رسول الله وجهی اوزره آله همان طریقک عوامندن حذر اوزره اولسن

(وله ایضا) (نو بهارست دران کوش که خوشدل باشی * که بیسی کل بدمد باز تو دور کل باشی * محصول بیت * زما نو بهاردر اکادرش که خوشدل اولسن یعنی نو بهارده کوکل خوشلغه سخی آله زبرا ینه کل جوق تبوب آچیلور وسن کله اوورسن یعنی دنیا دورده بهار وکل زمانی کلور وسن اولوب طسابق الله اولسر سن پس صاع اولدیغکجه نو بهار ده بر حالت آله که خوشدل اولسن (چنک در پرده همین میدهدت بدولی * وعظت آنکاه کند سود که قابل باشی * محصول بیت * چنک پرده ده یعنی خفیه مذکور بیک مضمونی سکا بند و پر اما سکا وعظ اولوقت فائده و پر که قابل اولسن یعنی سکا بند اولوقت تأثیر ایدر که بنده مستعد اولسن چنکله پرده ذکر نه اطف خنی وار (من نکویم که کنون با که نشین وجه بنوش * که تو دانی که اگر ز پرک و عاقل باشی * محصول بیت * بن سکا شدی دیمز مکه کیمکله او طور و نه ایچ یعنی یوزمانده بن سکا فلانله اختلاط آله و فلان نشین ایچ دیمز زبراسکا دیه چکیم سن یاورسن اگر ز پرک و عاقل اوورسک

(درچن هرورقی دفتر حال دگرس * حیف باشد که ز حال همه غافل باشی) ورقی با حرف و حدت و دفتر حال لایمه در و با حرف و حدت * محصول بیت * چنده هر پرورقی بر اوز که صورت و حال دفتریدر بعضی هر بر براق صاندهک بر نوع صنونی بیان ایدر دفتر در حاصلی هر بر براق اللهک صنعتدن بر دفتر در نه کیم شیخ سعدی حضرت تری بیور مشدر بیت * برک درختان سبز در نظر هو شیار * هرورقی دفتر معرفت کرد کار * پس چونکه چنده هر پرورقی صاندهک بر صنفه دلالت ایدر دفتر در حیف در که سن جبینک حالتدن غافل اوله سن بعضی

(نیم صبح سعادت بدان نشان که تودائی * گذر بکوی فلان کن در آن زمان که تودائی) نسیم منادی صبحه اضافت لایه در
و سعادت اضافه بیایه در بدان با حرف مصاحبت که حرف بیان و با حرف رابط صفت آخر غرله ك یو یله در * محصول یت *
ای سعادت صاحبك نسیم اول

نشانه که سن یا اور سن جانان کو بنه
گذرایله یعنی او غره اول زمانده که سن
یا اور سن یعنی کوی جانانه وار یچی
زمانی سن یلو ر پس اول زمانده وار
(تویک خلوت رازی و دیده بر سر
راست * مرد می نه فرمان چنان
بر آن که تودانی) رازی یاسی ضمیر خطاب
واو حرف حال سررا اضافتی لامیه در
بول اوچی و بول باشی دیمکدر مرد می
با حرف مصاحبت و با حرف مصدر بران
فعل امر مفر دخطاب سور معنائنه یعنی
بزرگیت دیمکدر * محصول بیت * نسیم
خطاب پیور که سن راز خلوت تنک
یکی سن حال بو که کوز مزده بول اوچنده
منتظر در پس مرد ملکه بو رقه دکل
شویله کیت که سن یلور سن یعنی چونکه
راز خلوت پکی سن ایندی جتان دن
و خبری نیز کتور که سر راهده منتظر
امابو خصوصه سکا می دکلدر مرانیمز
بلکه متدر (بکو که جان ضعیفم زدست
رفت خدارا * زامل روح فرازت بخشش
آن که تودانی) خدارا مصراع ثانی به
مروندر ورا ادات تخصیص اهل روح
فرا بیانیه روح فرا وصف ترکیبدر
روح آتیمی دیمکدر بخشش شین ضمیر
خواجده به راجعدر انفسات طریقیله
ضعیفم ده میم ضمیر برینه شین ضمیر اولسه
نسب ایدی * محصول بیت * نسیم خطاب
پور رای نسیم جانانه شویله که جان
ضعیفم الدن کندی خدا ایچون روح فرا
لکن اکافشله اول نسنده کی یا اور سن
یعنی لکن شکر بوسه ر بوشله (من این
تروف نوشتم چنان که غیر ندانست *
مهم ز روی کرامت چنان بخوان که
تودانی) * محصول بیت * بن بو حروفی
ن دم شویله که کیسه بنده سنده کرامت

(چنان) (انجمن) (بخوان) (وقو) (تودانی) سن یلور سن (معنای اشارتی) یارب
یونیز و یونیا جانی اجانبه قریب اولای ایچون اخلاص وجهی اوزره قلم ایچنده انجمن
کیرلدم و سترایدم که غیری برکیمه بط ی سندجی کرم و احسان بوزندن انجمن مرادم
بخش ایله که اطف و کر مکه لایق اولانی سن یلور سن

چو امید در کر ز کشت چگونه نیندم *

دقیقه ایست نکارا دران میان که تودانی *

سنگ زرکش کر که نیجه امید باغلیم ای محبوب اول میانه ردیفه وارد کر که سن یلور سن
(مفردات) (امید) م (در) فی (کر) قوشاق (زرکش) آتون چکی (ت) سنگ
(چگونه) نه درلو (نبدنم) باغلیم (دقیقه) براسرار (است) وارد (نکارا) ای محبوب
(دران میان) اول اورته ده (تودانی) سن یلور سن (معنای اشارتی) اول محبوب
حقیقیک انوار دشته و صلت امیر بن باغلیم (یا بن آدم خلقت الاشیاء لاجلاک و خلقتک
لاجلای) حدیث قدسی سرنجه بزی کندو و صلتی و معرفتی ایچون خلق ایادی
ای محبوب حقیقی سکا حسن ظنم بودر که بزندن کیمز سن اول اراده برسر وارد کر
سن یلور سن

چو خیال تیغ تو باما حدیث تشنه و آبست *

اسیر خویش کرفتی بکش چنان که تودانی *

سنگ تیغ خیالی بزه تشنه و آب سوز بدر کندو اسیری طوتدک قتل ایله آنجا نیکه
سن یلور سن (مفردات) (خیالی) م (تیغ) قیلج (تو) سن (باما) بزه (حدیث) سوز
(تشنه) صوسز (آب) صو (است) در (اسیر) م (خویش) کندو (کرفتی) طوتدک
(بکش) قتل ایله (چنان) (انجمن) (تودانی) سن یلور سن (معنای اشارتی) یارب سنگ
اطف و جلاک و قهر و جلاک سیف قاطنک ناثرینک فکری و خیالی بزه تشنه که آبه
اشتیاقی و آب تشنه به تأثیراتی کلای کیدر که هر وجهه لطف و قهر سنگدر بزنک
قبضه قدر نک اسیری بزی سن کر مکن بزی (موتوا قبل ان تموتوا) سرنجه مظهر ایله
تا که سنگ غیر بلری بلایم و کور میلم بوند نصکره سندن کلان لطفه خوش فهرده
خوشد رو ظاهر و باطن بر در

چو بکیست ترکی و تازی درین معامله حافظ *

حدیث عشق بیان کن بهر زبان که تودانی *

بو معامله ده ترکی و عربی بردای حافظ عشق سوزنی بیان ایله هر ز بان ایله که
سن یلور سن (مفردات) (بکیست) بر در (ترکی) م (تازی) عربی (درین) بونده
(معامله) م (حافظ) م (حدیث عشق) م (بیان) م (کن) ایله (بهر زبان) هر درل ایله
(تودانی) سن یلور سن (معنای اشارتی) (و لقد کرمانی آدم و جانشاهم فی البر
والبحر) آیت کریمه سنده ای (فکشفنا لهم العلوم الظاهرة والباطنة) تحقیق سرنجه

چو بعد *

بعد الوصول والتکین مقام معرفته ظاهر و باطن بر در ای حافظ حدیث عشق مسترشدین
اولتر بیان ایله هر ز بانله که سن یلور سن

چو وله ایضا *

چو نوش کن جام شراب یکمنی * تابدان بهنج غم زدل برکنی *

بربطمان شراب الور قدحله شراب ایچ تا آنکه کوکاکدن غم کو کئی قو پاره سن
(مفردات) (نوش کن) ایچ (جام) قدح (شراب) م (یکمنی) بر بطمان (تا)
حتی (بدان) آنکه (نیش) کوک (غم) م (ازدل) کوکاکدن (برکنی) قو پاره سن
(معنای اشارتی) راه عشقه استقامت ایله بر قوی و مؤثر عشق تحصیل ایله تا که
(العشق نار فی القلوب نحر قی ماسوی المحبوب) سرنجه غم و آلامی و کدورات
ماسوایی قلبن بالکلیه اخراج ایله سن

چو دل کشاده دار چون جام شراب * سر کرفته چند چون خم دنی *

شراب جامی کبی قلب کشاده طوت دنی کوپ کبی نیجه برسر کرفته سن (مفردات)
(دل) کوکل (کشاده) اچیق (دار) طوت (چون) مثل (جام) قدح (شراب) م
(سر کرفته) باشی طوتلش (چند) نیجه (چن) مثل (خم) کوپ (دنی) الحقی
(معنای اشارتی) (افن شرح الله صدره للاسلام) الایة (کی قسا قلبه) تفسیری
سرنجه شراب قدسی کبی قلبی انوار عشقه و شرح و اسرار عشقه متفتح و منفتح
ایله اغری باغلی دنی و سیاه کوپ کبی قسوت قلبه نیجه بر مطبوع القاب اولوب ریونات
ماسوانک اجتماع و تراکبه اعمی القلوب دن اولور سن

چو چون زخم بهنجو دی رطلی کشی * کمزنی ازخویش لاف منی *

چونکه بهنجو دلاک کو پندن بر رطیل چکه سن کند کدن بکلا لافنی از اور سن
(مفردات) (چون) چونکه (زمن) کوپ (بهنجو دی) کند و لکسر (رطل)
بارم بطمان (با) وحدیه (کشی) چکه سن (کمزنی) از اور سن (ازخویش)
کند کدن (لاف منی) بکلا لافنی (معنای اشارتی) چونکه شیخ کامله واصل اولوب
ریاضات و مجاهداته وجود ملکیتی خراب ایدوب اول صاحب فیض بوزندن بر عشق
قوی و برجذبه معنوی حاصل ایده سن قانی فی الشیخ بلکه قانی فی الله اولوب بردخی
کند کدن لاف اور من سنکه اول وقت حکم و تصرف خدانکر

چو سنز سان شودر قدم فی همچو آب * جله رنگ آمیزی و تردامنی *

ایا فده طاش کبی اول آب کبی اوله جله رنگ آمیز رنگ و تردامناک آبه در (مفردات)
(سنگ سان) طاش کبی (شو) اول (در قدم) ایاقده (نی) اوله (همچو آب)
صو کبی (جمله) م (رنگ آمیزی) بکی قاریشیجی (تردامنی) انکی یاشاق صوده در
(معنای اشارتی) همان راه عشقه استقامت و بلا کشد که جلال راسخه کبی ثابت
قدم اول صو کبی اوصاف تغیر قبول ایدندن و انجاس ماسوایله ملوث اولادن اوله

چو دل بی در بند تامله وار * کردن سالوس و تقوی بشکنی *

اوله یعنی صو کبی انواع رنگره کیوب تردامن اوله بلکه طاش کبی ایاقده فالوب رباروهر جفا به صابو و تحمل اول که کمال کسر

نفس بونده در (دل بی در بند تامله وار) * کردن سالوس و تقوی بشکنی * * محصول بیت * کو کلکی باده به و یاباده ایله
مقید قیل تا کیم مر دل کبی سالوس و تقوی کردنی کسر ایلیه سن یعنی زرق وریا عرضی قبر سن

(وله ایضا) (نوش کن جام شراب یکمنی * تابدان بهنج غم زدل برکنی) جام شراب یکمنی لایمه و پیانیه در بر بطمان شراب
آلور جام دیمکدر ناخرق تعلیل بدان یا حرف مصاحبت و ان اسم اشارتدر جام شرابه بهنج غم پیانیه در برکنی قو پاره سن دیمکدر
* محصول بیت * بر بطمان شراب آلود جامی نوش ایله تا کیم انک سبیل غم کو کئی کوکاکدن قو پاره سن یعنی آتی نوش ایله کله
غم دن خلاص بوله سن (دل کشاده دار چون جام شراب * سر کرفته چند چون خم دنی) سر کرفته باشی طوتلش و برکیش
معنا سنده در معلوم اوله که تازه شیرینی کو به

طولدر در قد نصکره آغزینی محکم کر پیله
و بلطفله صیوارلر تا کیم قیاد فده طاشوب
طشره دو کلیسه اول کو به خم سر کرفته
دیرل خم دنی پیانیه خم بجمده مطاق
کو به دیرل امدان نونک تشدیده عربده
اشاغیسی سیوری مزفت یعنی ایچی
صر چله کو به دیرل پس اضافه العام
الی الخ ص قیلنددر و یا صبر خطاب
اولور * محصول بیت * جام شراب کبی
کوکاککی کشاده طوت نیجه دکن کبی
طو کتون باشی اوله سن حاصلی نیجه
بر باشی طوتفون و منفص خاطر اوله سن
بونده دنی ذنات معنا سنده آوب دنی کوپ
کبی یعنی آتی کوپ دینا لایق قاجارلر قامل
(چون زخم بهنجو دی رطلی کشی) *
کمزنی ازخویش لاف منی (خم بهنجو دی
بیانیه خم ده تشدید ضرورت وزن ایچو در
رطلی یا حرف وحدت کشی چکه سن یعنی
ایچه سن * محصول بیت * چونکه بهنجو دلی
کو پندن بر بطمان باده ایچه سن هر کر
کند کدن بکلا لافنی اور من سن حاصلی
چونکه بهنجو دلی شرابی نوش ایله سن
انایت و غرور لافنی کلک سارک ایدور سن
(سنگ سان شودر قدم فی همچو آب) *
جمله رنگ آمیزی و تردامنی (سان ادات
تشدیده در طاش کبی دیمکدر شوشنک
قتیله فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر
رنگ آمیز و صفت ترکیبدر رنگ فاشدر بیجی
معنا سنده و یا حرف مصدر صوبک کام بوانق
و کله صافی اولمندن کنتا در تردامن
وصف ترکیبدر بحسب لغت باش انکلی
معنا سنده در اما اصطلاح حلزنده ذنات
والحفاقدن کنایت ایدر و یا حرف
مصدر در * محصول بیت * طاش کبی
ایاقده اول صو کبی اوله که باشند باشه
رنگ آمیز رنگ و تردامناک صفتیله متصف

کو کلبی شرابه باغله نامر دز کی سالوس و تقویٰ بونی قبره سن (مفردات)
 (دل) کوکل (بمی) شرابه (در بند) باغله (تا) حتی (مردانه وار) آدم کبی
 (کردن) بون (سالوس) مرانی (تقوی) (بشکنی) قبره سن (معنای اشارتی)
 (رجال لاتلهیم تجاره ولا یبع عن ذکر الله) آیت کریمه سی سر بنجه مردان خدا رکبی
 قابکی انجی حضرت الله عشق و محبت باغله ریا و صورت تقوی ایله تغییر الشکل
 لاجل الاکل المدن حبله کار عوام منصوفه دن اوله

خیر و جهدی کن چو حافظ نامر * خویش را در پای معشوق افکنی *
 قالی و حافظ کبی رجهد ایله نامر کند یکی معشوق باغله راغنه (مفردات)
 (خیر) قالی (جهدی) برسی (کن) ایله (چو) مثل (حافظ) م (نامر) م
 (خویش را) کند یکی (در) (ف) پای (باقی) معشوق (م) افکنی (راغنه سن
 (معنای اشارتی) ای سالک قالی حافظ کبی ماسوی اللهدن قنبی تیرید ایله عشق
 الهی بوند باش و جانی ترک ایله که سعی ایله نامر کندوی درگاه حقه لایق و وصلت
 الی الله و مشهده انوار جمال الله مستعد قیل سن

وله ایضا *
 وقت را غنیمت دان آن قدر که بتوانی *
 حاصل از حیات ای جا را این دمست تادانی *

وقتی غنیمت بیل اول قدر که قادر سن حیاتدن حاصل ای جان بودمدر تایل سن
 (مفردات) (وقت را) م (غنیمت) م (دال) بیل (آن قدر که) م (بتوانی) قادر سن
 (حاصل) م (از) م (حیات) م (دیریک) ای جان) م (این دم) و نفس (است)
 در (تادانی) ایل سن (معنای اشارتی) (وما خلت الجن والانس الا بحدون) آیت
 کریمه سی سر بنجه ای سالک (انوقت سیف قاطع) در کوجک بیتی قدر وقتی
 غنیمت یابوب طاعت و عبادت سر بوش وقت بکوره زرا حیاتدن حاصل و باعث
 خنقت انجی عبادتدر

چو کام بخشی کردی عمر در عرض دارد *
 جهد کن که از دوات کام عیش بستانی *

فلک مراد بخشای عمری عوضه طونار جهد ایله که دولندن عشق مرادینی
 اله سن (مفردات) (کام بخشی) مراد و بر بیک (کردن) فلک (عمر) م (در) فی
 (عوض) م (دارد) طونار (جهد) م (کن) ایله (از) م (دولت) م (کام عیش)
 معیشت مرادی (بستانی) الله سن (معنای اشارتی) ای سالک فرداش دنیا مرادندن
 بر مراد حاصل اولجده معرفه الله ایچون و بریلان جوهر عمر دن و انفس طیه دن
 بنجه عمر عز و بنجه انفس لطیف قذیه کیدوب ضایع اولور سرمایه سعادت اولان
 عمر فایده سن و بنجه سز قانی دنیا به صرف اولجده عاقبت کار خسران و تداوند
 جهدوسی ایله که عیش باقی دولندن مراد یکی و حظ و نصیبی اله سن (من کان یرید

حرث

(خیر و جهدی کن چو حافظ نامر * خویش را در پای معشوق افکنی) خیر
 فعل امر مفرد مخاطب قالی دیکدر
 و او حرف عطف جهدی یا حرف وحدت
 و یا حرف تنکیر نامر مصراع ثانی به مرهوند
 * محصول بیت * قالی و جهد ایله که
 حافظ کبی کندی جانان باغنه برافه سن
 یعنی جانان یوانده خاک اوله سن (وله ایضا)
 (وقت را غنیمت دان آن قدر که بتوانی *
 حاصل از حیات ای جان این دمست
 تادانی) وقت دانک معقول اول و غنیمت
 معقول ثانیه ورا ادات معقول که حرف
 بیان تابونده ادات تیه در دانی فعل
 مضارع مفرد مخاطبدر * محصول بیت *
 صحت و فنی غنیمت بیل و اقدر که قادر سن
 زرا حیاتدن حاصل بودمدر تایل سن
 یعنی حیاتدن مقصودم صحتدر شوبله
 بیل سن (کام بخشی) کردی عمر در عرض
 دارد * جهد کن که از دولت داد عیش
 بستانی) کام بخش وصف ترکیبدر مراد
 بغشلیجی معنای با حرف مصدر
 کردونه اضافت لامیه در کام مبتدا و عمر
 مایه ایله خبری داد عیش لامیه در
 * محصول بیت * فلک مراد بخشای
 عوضه عمر طونار یعنی بر کیمه به مرادین
 و بره آردنجه هلاک ایدوب عمرین آلود
 حاصلی کیمه به رایگان نسنه و بر مر
 ننه کیمه شمع عطار حضرت ناری بیور * بیت *
 چرخ مردم خوارا کر روزی دومر دم
 پرورست * نیست از شفقت مکر پرواره او
 لاغرست * بس بوبله اولجیق جهد ایله که
 دولندن عیش دادینی اله سن یعنی عیش
 و صفایه عدالت و بره سن حاصلی دولندن
 ذوق اله سن دیکدر یعنی عمر در بقا و ایچون
 باری ذوق و صفایه صرف اولاق کرک

(بند عاشقان بشووز در طرب بازی * کین همه نمی ارزد شغل عالم فانی) بند عاشقان لامیه در طرب بیانیه باز حرف تأکید آی الف
 مدوده ایله فعل امر مفرد مخاطب کل دیکدر کین که حرف تعلیل و این همه اشارتدر کردونک کام بخشای معنی ارزد دکر دیکدر
 شغل عالم مصدرک معنایه اضافتدر فی معنایه وفاتی به اضافت بیایددر * محصول بیت * عاشقار بندینی ایشیدوب قبول ایله
 و طرب قبولندن کل یعنی شتک و شادی ایله حاصلی دنیا ایچون غم و غصه چکه زرافانک و بر دیک دولت عالم فانیک شغل دکر
 یعنی کردون و بر دیک رفت و عزت عالم فانیده تحصیلدر چکدیکک مشقه دکر (پیش زاهد از زندگی دم مزن که نتوان گفت *
 باطیب نامر حال در دینهای) دم مزن
 فغانک معقول صریحی و از زندگی غیر
 صریحی و پیش زاهد معقول فیه که حرف
 تعلیل نتوان گفت مصراع ثانی به مرهوند
 گفت بوند گفتن معنایه در باطیب
 نامر با حرف صله و اضافت بیایددر
 وجهه سی کنتک معقول به غیر صریحدر
 و حال در دینهای صریحی و اضافتدر
 لایه و بیایددر در دینهای با حرف نسبت
 * محصول بیت * زاهد او کده زندگن
 دم اورمه یعنی قشدر ندک مصاحبتی ایله
 زرا طیب نامر معنایه فانی اولان حال دردی
 سو بک اولز به سی زاهد زندگن
 مصاحبت آچق نامر طیبه کبرلی
 آفرینی عرض ایلک کیددر طیب یرینه
 طیبسان اراد ایل سن موزون و ناموزونی
 فرقی ایلر دکل ایش (باغبان چوم من
 زنجبکدر حرمت باد * کر بجای
 من سروی غیر دوست بنشانی) باغبان
 منادی حرمت باد مصراع ثانی به
 مرهوند * محصول بیت * ای باغبان
 چونکه بن بودن بادن کیم یعنی فوت اولم
 سکا حرام اولسون اگر نیم برده یعنی
 مقبره دوستدن غیر بر سر و دیگرک
 یعنی قبرم اوسته دوستدن غیر بر سر و
 دیکمسون حاصلی مرادم اوزره اجبانا
 جانان کلوب او طوروب رمقه دارا قرار
 ایلدیک سرور یرینه قائم اولور غیر دوست
 یرینه غیر دوست بازان عجب خوب و موزون
 ایش (خیم شکن نمی داند این قدر که
 صوفی را * جنس خانگی باشد همچو امل
 رماتی) خیم شکن وصف ترکیبدر
 شکستدن کوب قریحی یعنی کسر ایدیک
 معلوم اوله که بنجه کره بیان اولمدر که
 امر معروف ونهی منکر ییچم دیارنده
 مبتدا ایلدر پس خیم شکن ایلدر مختص
 اولور و بن دیارنده بو خدمتی صواب ایلدر

حرث ادبیا نؤته منها و ماله فی الآخرة من نصیب) زمره سندن اولمدر سن
 بند عاشقان بشووز در طرب بازی *
 کین همه نمی ارزد شغل عالم فانی *
 عاشقار بندینی استماع ایله و سرور قبولندن کبر و کل زرا بوجله دولت عالم فانی
 آک شغل والته دکر (مفردات) (بند) اوکت (عاشقان) م (بشو) ابشت (ز) من
 (در) قبو (طرب) سرور (باز) کبرو (آی) کل (که) زرا (این) بو (همه) جمله
 (نمی ارزد) دکر (شغل) م (عالم فانی) م (معنای اشارتی) اگر سعادت ابدی استدر
 ایلک الله عاشقار بک نصیحتی طوت حرص حرث دینایی و سرور و معیشتی و شهوات
 نفسانیه لینی ترک ایله زرا بونمی نعم و شرابی سر آب اولان فانی عالمک دولت و عزتی
 بهوده اولان شغل والته دکر

پیش زاهد از زندگی دم مزن که نتوان گفت *
 باطیب نامر حال در دینهای *

زاهد او کده عاشقارندن سو بیل زرا بیک اولز نامر طیبه نهانی در دک حالی
 (مفردات) (پیش) اولک (زاهد) م (از زندگی) عاشقارندن (دم) نفس (مزن)
 اورمه (که) زرا (نتوان) ممکن دکل (گفت) دیک (یا) لامیه (طیب) م
 (نامر) اجنبی (حال در) م (نهانی) کبر او (معنای اشارتی) زاهد خشک
 او کده و قطاع طریق اولان شیخ ناقص او کده احوال عشقندن و اسرار عشقندن
 سو بیک اولز زرا نهانی اولان در دک حالی نامر اولان طیب ناقصه سو یایوب
 عرض ایلکده قائده بوقدر که نیم فقیه دین برد * نیم طیب جان برد *

باغبان چوم زنجبکدر حرمت باد *
 کر بخاک من سروی غیر دوست بنشانی *

ای باغبان چونکه بن بودن بادن کیم سکا حرام اولسون اگر نیم مقبره دوستدن غیر
 بر سر و دیگرک سن (مفردات) (باغبان) م (چو) چونکه (من) بن (زنجبک) بورادن
 (بکترم) کیدم (حرام) م (ت) سکا (باد) اولسون (کر بخاک من) اگر نیم مقبره
 (سروی) م (غیر دوست) م (بنشانی) دیکدر (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار
 قبور الاسرار) سر بنجه روضه قلوب باغبانی اولان طیب الهی فضل الهی ایله
 چونکه بن (موقوفیل انعموتو) سرینه مظهر یرینه بو عالم فایتدن کدر ایدریم سکا
 مرتبه حرامده اولسونکه بنم قایمه دوستک اتوار و اسرار لدیه سندن غیر یی
 قویمه سن حاله مرحت ایدوب خانه تجلی اولان قلبی حفظ ایل سن

خیم شکن نمی داند این قدر که صوفی را *
 جنس خانگی باشد همچو امل رماتی *

کوب شکست ایدیک بوقدر بیلر که صوفیک خانه ده پیدا ایش امل رماتی کبی
 شرابی واردر (مفردات) (خیم شکن) کوب قریحی (نمی داند) بیلر (این قدر)

نی

ایشلر و مختصبار نرجه متاق مصلحتدن غیر ایش فرشمز که حرف بیان صوفی را مصراع ثانی به مرهوند ورا ادات تخصیص
 جنس خانگی تقدیری جنس شراب خانگی در اوده حاصل اولان فتنه خانگی در لری با حرف نسبتدر امل رماتی بیاید و با حرف
 نسبت انارونده سی کبی امل دیکدر لعلی رماتی باغله وصف ایلدی زرا بورنکی معبردر غیر رنگرندن * محصول بیت * مختص
 بوقدر بیلر که صوفیک لعلی رماتی کبی شراب خانگی واری یعنی اوده حاصل اولم اعلای قمری شرابی واری دیکنی بیلر صورت
 برست مرابی صوفیله تعریضدر

(میری و مژگان خون خلق میریزد * تندمیری جانارسمت فرومائی) تندافتاده ابی معنایست در یعنی کسین بونده مراد
تبر لکدر رسمت تاضیر منصوب متصلدر اما معناده ضمیر مرفوع منفصل مقانده در فروماید فروادات تا کید درمائی فعل مضارع
مفرد مخاطبدر فله سن و قالورسن معنایست در اما بونده پوریاوب فالقندن عبارتدر * محصول بیت * جانانه خطاب بیور
سن کیدرسن و کرپکار خلق فانی دو کرتی تبر پوررسن ای جانان قورفرمکه پوریاوب فله سن یعنی شمدی دلبر لکک حکمی
زیاده نافذدر و قورفرمکه خطک کلچک

۶۸۲

بوقدر (صوقرا) م (جنس) م (خانگی باشد) خانه ده پیدا ایش (همچو املرمانی)
یعنی خانه ده دوزنش قمری شرابی واردر (معنای اشارتی) احکام شرعی اجرا
ایدوب خانی مناهیدن منع ایدویی والی ولایت صوقی محک سلطان عشق غلبه سبیل
ظاهر شرع مخالف کورین دورورقص وسائر احوال عشق منع وانکار ایدر اما خانه
قلده اولان اسرار عشق بنظر عشق درونی منع وازاله ایدم

میری و مژگان خون خلق میریزد * تندمیری جانارسمت فرومائی

کیدرسن و سنک مژگان خلق فانی دو کر کسین کیدرسن ای جان قورفرم
پوریاوب قالورسن (مفردات) (میری) کیدرسن (مژگان) سنک کپکارک (خون)
فان (خلق) م (میریزد) دو کر (تبر) کسین (میری) کیدرسن (جانا) م (رسم)
قورفرم (ت) سن (فرومائی) پوریاوب قالورسن (معنای اشارتی) ای محتسب کرچه
ظاهر شرع اوزره کیدرسن لکن خبری فنادن نمیر ایدر بصیرت وکیاستک اولدیقندن
خلق فانی دو کرسن ووبائی آورسن و کیدوکلک جاء و عزتکه مغرور اولوب اهل
دلرک قلوبی یقرسن ای جان قورفرم سلامت ایمان بوله مرسن و بوله قالورسن

جانانای شخیران ای شکر دهان مستیر * در پناه یک اسمت خاتم سلیمانی

شخیرانک دعاسیله عتادشده ای شکر دهن سلیمانه منسوب اولان خاتم و سلطنت
براسک پنهاندر (مفردات) (با) لایله (دعا) م (شخیران) کجه قانچیلر
(ای شکر) م (دهان) آغز (مستیر) عتادشده (در) قی (پناه) حفظ (یک) بر اسم
م (است) در (خاتم سلیمانی) م (معنای اشارتی) ای انذا لفاظ اولان کله طیبیه ایل
حلاوت ایمان بولان کجه درگاه حقه متعالیه احیای لیل ایلیان جگری بانقلرک
دعاسیله عتادشده مقرون بالا جاه اولان بد دعالتن خوف ایله زرا شخیر اولان
عارف باللهو مظاهر اسم اعظم بلکه مظاهر جمیع اسماء الهی کورم مرسن سلیمان
علیه السلام ملکی و سلطنتی خاتمه اولان بر اسم اعظمک حفظیله بایدار اولشدر

دل زناوک چشم کوش داشتم لیکن * ابروی کاندارت می رده پیشانی

کوکلی سنک چشمک ناوکندن حفظ ایدم اما سنک کاندار ابروک آتی بهلوانانی
ایله ایتور (مفردات) (دل) کوکل (ز) من (ناوک) اوق (چشم) سنک کوکل
(کوش) حفظ (داشتم) طوتم (لیکن) م (ابرو) فاش (کاندار) بای طویچی
(ت) سنک (می رود) ایتور (به پیشانی) بهلوانانی ایله (معنای اشارتی) ای مرد
خدا اولان مرشد حالی جاء بحمد الله ظهرا سنک عین غضب ایله نظر کدن کوکلی
حفظ ایدم لکن منظر رحمان اولان قلبک اکل سندن وانجوب بقلیدن زباده
خوف ایدم زبرامردان خداتک قوت قدسیه صاحبی اولان قلباری رنجیده اولغله
نیجه کجه ل هلاک اولشدر (بیت مولانا) * هیچ قومی را خدا رسوا نکرد
تادل مرد خدا ناید بدر

یوسف عزیم رفت ای برادران رچی * کرغش عجب دیدم حال پیر کنعانی

رفت ای برادران رچی * کرغش عجب دیدم حال پیر کنعانی (یوسف عزیم زبانه رچی باحرف وحدت و بانیکی بر مفسد رفعاک
مفولیدر تقدیری رچی کنیددر کر که حرف تعلیل غش شبن ضمیر یوسفه راجعدر حال پیر کنعانی لایله و پاسباندر پیر کنعانی
حضرت یعقوب بنیدر بونده کنیدن کنایت ایدر * محصول بیت * یوسف عزیم کندی یعنی جانان سفره عزیم ایلدی ای قزداشلر
بکارم ایلک که انک فراقی غندن پیر کنعانی حالی عجب کوردم یعنی فراقه بی قرار و بی اختیار کوردم حاصلی مجزون و غناک کوردم

بنم

(زاهد پیشانی را ذوق یاده خواهد کشت * عاقلان مکن کاری کاورد پیشانی) زاهد پیشانی بیایه ورا آدات مفول ذوق یاده لایله کشت
بونده کشت معنایست در عاقلان مکن کاری باحرف وحدت کاورد که حرف بیان و بارابطه صفت پیشانی باحرف مصدر * محصول بیت *
توبه ایلکدن پیشانی اولان زاهدی می ذوق اولدر سر در پس ای عاقل برایش ایشله که پیشانیق کتور یعنی پیشانیق و بره جک ایشی
ایشله یعنی ای زاهد چونکه پیشانی اولدر بریدن بیچون توبه ایدر دک (از درم در آروزی نازم زشادی دست * روشنی بمن پیوست راستی
بمهانی) از درم میم ضمیر مجرور متصل
منسوب منفصل معنایست در آدات در
تا کیدو آلف مدوده ایله کل دیکدر تنه کیم
تکرار کلددر روزی باحرف وحدت
ناحرف تعلیل زیم فعل مضارع متکلم
وحده در زشادی باحرف مصدر دست
زیم مفول صریحی و زشادی غیر صریحی
روشنی مابعد یله مقام تعلیله یا خود
مقام بیاندر بمن باحرف صله پیوست
واصل اولدی دیکدر راستی محقق دیکدر
بمهانی باحرف مصاحبت و باحرف
وحدت و باحرف مصاحبت و باحرف مصدر
* محصول بیت * بر کون بکا قیودن
ایچری کبرناکیم شلکدن ال اورام و دیم
بکارمه هاله و بامهمانقاه روشناک واصل
اولدی یعنی سنک لککله بکانور و سرور
واصل اولدی دیو شلکدن از قرصام
مصراع ثانیک معنایست روشناک بکا
اولا شدی استقامت قو نقلیه دین و بکا
استقامت حصوله روشناک اولشدر یعنی
راستناک سبب سرور اولور دین راست معنا
ورعشدر جمع کن باحسانی حافظ بریشانی *
ای شکیج کسویت جمع بریشانی باحسانی
باحرف مصاحبت و باحرف تکبیر ای
حرف نامنادی محذوف تقریری ای جانان
شکیج کسولایله و مبتدا جمع بریشانی ده
لایله و خبر و باحرف مصدر * محصول
بیت * حافظ بریشانی احسانکله جمع ایل
ای شکیج کسوک جمع بریشانی اولان
جانان (کر توفارغی از من ای نکار سنکین
دل * حال خود بخوادم کنت پیش آصف
ثانی) * محصول بیت * ای نکار سنکین دل
اگر سن بدن فارغ ایش کندی حامی
سویلمسرم آصف ثانی قتده یعنی بدن
فارغ و آزاد اولورسک وزیر اعظمه سندن
شکایت ایدسر مکه سندن انتصاف ایلله
وله ایضا (خواخواه توام جانان میدانم که
میدانی * که هم نادیده می بینی و هم نتو

۶۸۳

بنم عزیم یوسفم کنسی ای برادر ز بررحم ایلکدن زرا کشفانه منسوب پیرک حالی
آنک غنغن عجب کوردم (مفردات) (یوسف عزیم) م (رفت) کندی (ای برادران)
م (رحم) م (با) وحدتیه (از غش) آنک غنغن (عجب) م (دیدم) کوردم (حال پیر)
م (کنعانی) م (معنای اشارتی) (انما المؤمنون اخوة) الا کینه سرنجیه یار عزیم
ارلان حضور قلب و انبساط وانکشاف درون قصورم سبیله بنیدن جدا اولدی
ای برادر ز بررحم و بر عمت کرم ایلکدن زرا آنک افتراق و انقباض واستری غنغن
پیر کنعان مشابه سنده اولان روح و قلبی عجب برایشان حال ایله کوردم

از درم در آروزی نازم زشادی دست * روشنی بمن پیوست راستی بمهانی

بر کون قیودن ایچروکل نامر و رمدن ال اورم بکا استقامت حصوله روشناک
متصل اولدی (مفردات) (از درم) قیودن (در آروزی) بر کون ایچروکل (نازم)
تا که اورم (زشادی) سرور دن (دست) ال (روشنی) آبدنلق (بمن) بکا (پیوست)
متصل اولدی (راستی بمهانی) بمهانی راستی تقدیرند در استقامتک مهمانقاه
دیکدر (معنای اشارتی) ای یار عزیم اولان تجلی و اغتساح حضرت الالهک عون
و عتایدن قح باب ایله خانه تجلی اولان قلم ایچنه کل تا که سرورمدن دست زنان
و پای کوپان رقص ایلیم بحمد الله استقامت سبیله بکار و شتاک حاصل اولدی
دیوشاد و خندان اولم

جمع کن باحسانی حافظ بریشان را * ای شکیج کسویت جمع بریشانی

بریشان حافظی را احسانه جمع ایلله ای محبوب سنک کسوک بوکلی بریشاننک
جمعیدر (مفردات) (جمع) م (کی) ایل (با) المایله (احسان) م (حافظ) م
(بریشان را) م (ای) محبوب (شکیج) بوکل (کسو) زلف (ت) سنک (جمع) م
(بریشانی) م (معنای اشارتی) ای محبوب حافظ بریشان قلبی احسان و کر مکه
سن جمع ایلله زرا قبض و بسط ایلله واستنار وانکشافه قلوب عاشقان متلون اولق
سنک صفات متقابله تجلیسی آثار بدر (نمود بالله من الحور بدالککور) بیچنه حبیبه
محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

خوله ایضا

هوادر توام جانان میدانم که میدانی * که هم نادیده می بینی و هم نتوشته میخوانی

سنک محبم ای جان یلورم که یلورسن که هم کورلمشی کوررسن و هم یازلمشی
اوقورسن (مفردات) (هوادر توام) سنک محبم (جانان) ای جان (میدانم) یلورم
(میدانی) یلورسن (هم نادیده) کورلمش (می بینی) کوررسن (نتوشته) یازلمش
(میخوانی) اوقورسن (معنای اشارتی) (لایم زب عنه شقال ذرة) آیت کریمه سی
سرنجیه ای عالم السر و الخفیات اولان ربم سنک محبم یلور مکه یلورسنکه هم
کورلمشی کوررسن و هم کلز دن اول کله جکی یلور و خبر و رسن

شته میخوانی (خواخواه توام بهلدر سنک هوای استیجی بمعنی محبم که حرف تعلیل * محصول بیت * ای جانان سنک محبم و یلورم که
سودکی یلورسن زبراهم کورلمش نشه لری کوررسن و هم یازلمش نشه لری اوقورسن یعنی سنده استعداد و قابلیت بر می نبوده در که
محبکی بک نظرده یلورسن

ملک در سجده آدم زمین بوس توبیت کرد که از حسن تو چیزی یافت پیش از حد انسانی

ملک آدم سجده ابتدا کند سنگ زمین بوسی نیت ابدی زیر انسانه منسوب اولان
حد دن زیاده سنگ حسنکندن برنسنه بولدی (مفردات) (ملک) م (در) فی
(سجده آدم) م (زمین) بر (بوس) او بنگ (تو) سن (نیت) م (کرد) ابدی
(که) زیر (از) من (حسن) م (تو) سن (چیزی) برنسنه (یافت) بولدی (پیش)
زیاده (از حد انسانی) انسانه منسوب اولان حقیقتندن (معنای اشارتی) آثار علم الهی فی
کور که ملک آدم علیه السلام سجده ابتدا کند سکا تعظیم و تجلیه نیت ابدی زیر
ملانکه انسانک حقیقتندن زیاده آدم علیه السلام سنگ حسنکندن و انوار ذاکندن
برنسنه بولدی انکیچون حضرت آدمی قبله ایدوب سنگ نور که سجده ابدی برهنه
(یت مولانا) آدمی کونور کبریا خدا هست مسجود ملک زاجتا

خیم جعدت بنامبر دکنون مجموعه دلهاست از ان باد ایمنی بادت که انکیز دیریشانی

سنگ زلفک خننه نخبه که شمعی کواکبر مجموعه سیدر اول بادن سکا امینک
اواسونکه بریشانی قویار (مفردات) (خیم) بولکم (جعد) قورجی زلف (ت)
سنگ (بنامبر) محسن (کنون) شمعی (مجموعه) م (دلهای) کواکبر (است) در
(از ان باد) اول بادن (ایمنی) امینک (باد) اولسون (ت) سکا (انکیز) قویار
(بریشانی) یا صدر به (معنای اشارتی) ای محبوب سنگ مظاهر ذات الهی اولان
ایمانه و صفاتر که نخبه که شمعی کواکبر مجموعه سیدر ای کواکل حضرت الله بریشانی
قویار باد مخالفندن سنی امین اولسون و زیاده لکن صکره نقصانندن حفظ اولسون

امید از نیت میدارم که بکشام کبرش خدارا ای فلک بامن کره بکشازیشانی

نختمدن امید طوتار مکه آنک قوشانی چوزم الله ایچون ای فلک عداوتی ترک ایدوب
بکباشا کوسر (مفردات) (امید) م (از) من (نیت) م (میدارم) طوتارم (بکشام)
آچم (کبریش) آنک قوش غنی (خدارا) الله ایچون (ای فلک) م (بامن) بنه
(کره) دوکم (بکشا) آج (زیشانی) انکندن یعنی انکندن پوروشنی کیدر
(معنای اشارتی) بکادولت ایمان بخش ایدینی رحماندن امید طوتار مکه آنک وصلت
و قریننه نائل اولم ای متصرف عالم و مقاب الاحوال اولان رم ذات پاکک حقیچون
انوار ذاکندن پرده ری رفع ایدوب مشاهد جلاله بزی شاد و مسرور ایلیم سن

یفتن زلف و صوفی را بازی و رقص آور که از هر رقصه دافش هزاران بت یفتانی

زلفکی سلاک و صوفی بازی به رقصه کتور که آنک دلفنت هر بامه سندن هزاران
بت سلاک سن (مفردات) (یفتان) سلاک (زلف) م (صوفی را) م (بازی) اوپونه
(رقص) رقصه (آور) کتور (از هر رقصه) هر بامه سندن (دافش) آنک خرقة سنگ
(هزاران) نیجه بیک (بت) م (یفتانی) سلاک سن (معنای اشارتی) فلانجیلی ربه الجبل
چمله دکا و خر موسی صفا آیت کریمه سی سر نیجه یارب نور تجلیا کندن روزه
نجلی و از کشف بیور غله صرفیک جلی وجودی رقص و حرکت ضروری به کتور که

ملک در سجده آدم زمین بوس توبیت کرد که در حسن تو چیزی یافت پیش از طور انسانی * محصول بیت * ملک سجده آدم سنگ زمین بوسلکنه نیت ابدی یعنی آدم سجده ن مراد حقیقتده سکا سجده ابدی زیر سنگ حسنکنده برنسنه بولدی طور و عادت انساندن زیاده یعنی سندن برنسنه بولدی که اول نسته نوع انسانده بولنر اما آدمده وجود ابدی پس بوجوهله اکاه سجده ابدی (خیم جعدت بنامبر دکنون مجموعه دلهاست از ان باد ایمنی بادت که انکیز دیریشانی) خیم جعد لامیه ز را جعد شکنج و شکندن تجرید او توب زلف معنا سنده در بنامبر دهقام دعاده و نخبه مستعمل لفظ در * محصول بیت * سنگ خیم زلفک الله تالی برامن کوزدن صاف اولسون شمعی کواکبر مجموعه سیدر یعنی دالر قرار کاهیدر اول بادن سکا امینک اولسون که بریشانی قویار یعنی بریشانی ابراث ایلین بادن خدا خیم زلفکی و سنی امین طوتارون (امید از نیت میدارم که بکشام کبرش خدارا ای فلک بامن کره بکشازیشانی) کره بکشازیشانی یعنی بکاشا و بکاشا شت کوسر زرا آن بورشد و مق برنسنه کره کور مکدن اولور حاصلی عدم رضادن تعبیر در یعنی بنه عداوتی ترک ایلد دیکر * محصول بیت * طاعتدن امیدواردر که قوشانی چوزم یعنی بکاو صالی نصیب اولدیس الله ایچون ای فلک بنه عداوت و کراحت اوزره اولد یعنی لک و صالچون بکا حد ایلد (یفتان زلف و صوفی را بازی و رقص آور * که از هر رقصه دافش هزاران بت یفتانی) * محصول بیت * زلفکی سلاک و صوفی بی رقصه ولعه کتونا گیم خرقة سنگ هر بامه سندن نیجه بیک بت سلاک سن یعنی سنگ سودا که دوشوب رسوای اوله وجع ایلد یکی زرق وریا ظهوره کله

(چراغ افروز چشم مانسیم زلف خوبانست * مباد این جمع را یارب غم از یاد پریشانی) چراغ افروز وصف تر کبیردر چراغ اویار بجی دیکدر چشمه اضافت اسم قاعک مفعولنه اضافتی قیلند ندر و مایه

اضافت لامیه در چراغ افروز مبتدا و نسیم خبری نسیم زلف خوبان لامیه در مباد نهی غالب صورتنده دعادر این جمع زلف خوبانه اشارتدر بادریشانی بیانه * محصول بیت * بزم کوزم چراغنی روشن ایلین کوزلرین زلفنک نسیمدر یارب بوجوهله بریشانی بادنن غم اولسون یعنی هر کز بریشان اولسون مجموع اولسون (ملا متکوچه در یابدر از عاشق و معشوق * بنیند چشم نابینا خصوص اسرار پنجهانی) ملا متکو وصف تر کبیردر از ارجی معنایسته چه در یابدره اکر دیکدر زیر یابدرله مستعمل اواسه فهم و ادراک معنایسته در * محصول بیت * ملا متکو راز عاشق و معشوقدن نه اکر یعنی عشق و محبتی اول نه یلور ز را کورک کوزی نسته کورم خصوصاً که کیری رازی حاصلی آشکاره بی کور من قنده قالدیکه کیری نسته لری (مولود از هر هان بودن طریق کار دانی نیست * بکش دشواری منزل پیاد عهد آسانی) * محصول بیت * بولداش لردن مولود اولمق ایش بلچیکل طریق دکل یعنی کار دانی اولان بولداش لردن مولود اولمز بس منزل دشوار یعنی چک آسانلق زمانی بادیله حاصلی و اراجفین برده زمان حضور و صفای فکر ایلک سبیله منزلک صعبونی چک (دریغ آن عیش شکیری که چوز یاد صبر بکشدت * بدانی قدر و وصل ای دل چودر هجران فرومانی) * محصول بیت * حیف اول کیچه ده اولان عیش و عشرت که باد سحر کبی کیدی ای کواکل وصل قدرینی یلور سن چونکه هجرانده عاجز قالد سن حاصلی فراق المین چکدیکده وصل قدرینی یلور سن یعنی عیش شکیرک قدرینی اولوقت یلور سن که شب فراق الله دوشه سن

حر قسه سنگ هر بامه سندن هزاران ریا و شرک بیلری دو کیلوب حالات اهل الهی انکار دن فراغت ایتمکله کندن ویه نور بقین حاصل اوله

چراغ افروز چشم مانسیم زلف خوبانست * مباد این جمع را یارب غم از یاد پریشانی

بزم چشممن چراغنی نورلندیر بجی محبوب بلوک زلفی فسیدر یارب بوجوهله به بریشانی بادنن غم اولسون (مفردات) (چراغ افروز) چراغ نورلندیر بجی (چشم ما) بزم کوزم بزم (نسیم) رابحه (زلف) م (خوبان) م (است) در (مباد) اولسون (این جمع را) بوجوبلر جاعسته (یارب) م (غم) م (از) م (بادریشانی) بریشانی بادنن (معنای اشارتی) (الان فی ایلد هر کم نفعات الافر ضواها) خبری سر نیجه بزم چشم بصیرت می نورلندیر بجی محبوبان خدا اولان مشایخ عظام همیله ظهور ایلین نفعات الهی و نسیم رحاندر یارب سن بو وارث محمدی اولان مشایخ هادی سبیلری عصمتده قبل که بریشانی بادن مخالفندن کتوزده برغم طاری اولسون

ملا متکوچه در یابدر راز عاشق و معشوق * بنیند چشم نابینا خصوص اسرار پنجهانی

عاشق و معشوق رازندن ملا متکوچه فهم ایلر اعانک چشمی کورم خصوصاً مخفی سر لری (مفردات) (ملا متکو) ملا مت سوبلیجی (چهدر یابد) نه فهم ایلر (ز) م (راز) سر (عاشق و معشوق) م (بنیند) کورم (چشم نابینا) اعانک کوزی (خصوص) م (اسرار پنجهانی) م (معنای اشارتی) عاشق ایلد معشوق ارا سنده اولان حالات عشقی و اسرار مشایخی ایمی دل اولان ملا متکور و اسرار اهل الهی منکر اولان عوام کاهوا ملر فهم ایلر و کورم من خصوصاً مخفی سر لری کور مکدن محروم لردر

مولود از هر هان بودن طریق کاروانی نیست * بکش دشواری منزل پیاد عهد آسانی

بولداش لردن مولود اولمق کاروانلق طریق دکلدر آسانلق زمانی شوقنه منزلک رحمت و صعبونی چک (مفردات) (مولود) م (از هر هان) بولداش لردن (بودن) اولمق (طریق کاروانی) م (نیست) دکل (بکش) چک (دشواری) کوچک (منزل) م (با) لامایسه (یاد) ذکر (عهد) زمان (آسانی) سلامت (معنای اشارتی) راه عشقده شریعت و طریقت و حقیقت آداب لری اوزره تعاون و نظاهر ایلین اخوان طریقندن بحسب البشیریه بر ریخ ویرالم واقع اولور سه اکاتحمل ایلد انجمنه طریق بولداش لردن انجمنک و مولود اولمق آداب طریق دکلدر آخرت و ایمان سلامتکیچون ارباب طریقک و مشایخ لری جورنی و راه عشقک زجت و صعبونی چکمک لازمدر

دریغ آن عیش شکیری که در خواب سحر بکشدت * بدانی قدر و وصل ای دل ولی وقتی که درمانی

(خیال چنبر زلفش فریت میدهد حافظ * نکر ناحله اقبال نامکن نجیبانی) خیال چنبر زلفش لامیه و بیایه زرد نکر فعل امر مفرد مخاطب نظر ایله دیکدر تادات تعلیلادر حلقه اقبال نامکن بیایه زرد نجیبانی

۶۸۶

فعل ثنی مستقبل مفرد مخاطب در تمیسه سن

دیکدر * محصولیت * جانانک زانی
چنبری خیالی سکا فریب و بر برای حافظ
یعنی سنی الدار نظر ایله که ممکن اولیان
دونک حلقه سنی در تمیسه سن یعنی حاصل
اولر دولته کوشش ایله سن حاصلی آنک
حلقه زانی حاصل اولر دولته حلقه سیدر
ایندی اکایا بیته که سکا آندن قح باب
میسر اولر (وله ایضا) (هزار جهد
بکرم که بار من باشی * مراد بخش دل
بفرار من باشی) مراد بخش وصف ترکیبدر
دله ضافت اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر
و بفرار اضافت بیایه * محصولیت *
هزار سنی ایله مکده بنم یارم اوله سن
بنم بفرار کوکله مراد بغشلیجی اوله سن
یعنی کوکله مراد بنی و بره سن (دی بکله
احزان عاشقان آبی * شعی انیس دل
سو کووار من باشی) دی باحرف وحدت
بکله باحرف صله و کلبه کاف بجه مک
ضمیله بونده هجره مناسند در احزانه اضافت
لامیه در مجازا و عاشقانه اضافت لامیه در
تحقیقا آبی فعل مضارع مفرد مخاطب
کله سن دیکدر شعی باحرف وحدت انیس
دل اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر
و سو کووار اضافت بیایه در سو کووار ما
نمزد یعنی باسلی کیمه * محصولیت *
بویت بیت شایقندن بدلدن یعنی هزار
جهد ایلمکه بر دم عاشقانه کلبه احزانته
کله سن بر کیمه بنم مانمزد کوکله انیس
اوله سن یعنی بر کیمه بکایار و صاحب اوله سن
(چراغ دیده شیرنده دار من کردی *
انیس خاطر امیدوار من باشی) * محصول
یت * بنم شیرنده داردیده مه چراغ اوله سن
یعنی کیمه او بویسان کوز مه چراغ
وضیا اوله سن بنم امیدلی خاطر مک
انیسی اوله سن یعنی هزار جهد
ایلمه که بویه اوله سن

حیفکه اول صباحه دلک اوله جق عیش سحر او یقوسنده کجی وقتک قدرنی یلور سن
ای دل اما شول وقت یلور سنکه عاجز قالدن (مفردات) (دریغ) حیف (آن عیش)
اول عیشت (شکری) کیمه طوینی (در خواب) او یقوده (سحر) م (بگذشت)
کجی (بدنی) یلور سن (قدر وقت) م (ای دل) ای کوکل (ولی) نکر (دقتی که)
بر وقتک (درمانی) عاجز قالدن (معنای اشارتی) شب تاب سحر خواب غفلته اولوب
حیات قبه و چراغ قبه سبب اولان طاعات و لذات مناجات لیلایلی ترک ایدوب
بتون کیمه لری نوم غفلت ایله کچور مک حیف و خسر اندر وقتک قدرنی یلور سن
اما اجل وقتک عاجز قالدن اول وقت یلور سن

خیال چنبر زلفش فریب میدهد حافظ *

نکر ناحله اقبال نامکن نجیبانی *

آنک زانی چنبر نک خیالی سکا فریب و بر برای حافظ نظر ایله تاحاصل اولر دولت
حلقه سنی در تمیسه سن (مفردات) (خیال) م (چنبر) حلقه (زلف) م (ش) آنک
(فریب) الدامق (میدهد) و بر (حافظ) م (نکر) نظر ایله (ناحله) م (اقبال
نامکن) اولیان دولت (نجیبانی) در تمیسه سن (معنای اشارتی) ای حافظ بوهیم
و خیال و سر ربه الزوال اولان ظلمات کونیده عدو نفسک مستلذات شهوانیه لری
سنی مفرور ایدوب آدامسون امان نظر ایله بوی حاصل و بقاسز دنی دنیانک دولتی
و عز و اقبالی عاقبتی هلا کدر صفین بویه دولته حلقه سنی در تمیسه سن

وله ایضا *

هزار جهد بکرم که بار من باشی * مراد بخش دل بی قرار من باشی *

یک جهد ایلمکه بنم یارم اوله سن بنم قرار سن کوکله مراد باغشلیجی اوله سن
(مفردات) (هزار) یک (جهد) م (بکرم) ایلم (یار من) بنم یارم (باشی) اوله سن
(مراد بخش) مراد باغشلیجی (دل بی قرار) قرار سن کوکله (من) بن (باشی)
اوله سن (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی هزار جهد و سنی ایلمکه دائم حضور
معنویکده طورم و دائم بکایار اوله سن و بنم قرار سن کوکله انوار ذاتکه استغراقله
مراد باغشلیجی اوله سن

دی بکله احزان عاشقان آبی * شعی انیس دل سو کووار من باشی *

بر نفس عاشقانه کلبه احزانته کله سن بر کیمه بنم یاسلو کوکله انیس اوله سن
(مفردات) (دی) بر نفس (باله لایسه) کلبه احزان (حزن هجره سنی) عاشقان
م (آبی) کله سن (شعی) بر کیمه (انیس) بولدش (دل) کوکل (سو کووار) یاسلو
(من) بن (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) (الدنیاساعة) الخ سر نجه بر نفس
بو عاشقانه خانه تجلیک اولان محزون قلبی بی انوار ذاتکله منور قیابوب بر کیمه
بنم مانمزد اولان یاسلو و غمگین کوکله انیس اولمغه مسرور ایلمه سن

چراغ دیده شب زنده دار من کردی * انیس خاطر امیدوار من باشی *

بنم *

۶۸۷

بنم کیمه ایله او بویجی چشمک چراغی اوله سن بنم امیدوار خاطر مک انیس اوله سن
(مفردات) (چراغ) م (دیده) کوز (شب) کیمه (زنده دار) دیری طوینی
(من) بن (کردی) اوله سن (انیس) م (خاطر) م (امیدوار) امیدوار (من) بن
(باشی) اوله سن (معنای اشارتی) بجمده الله کرم کله کیمه زده او بویجی چشمک
انکشافی انوار جلاله چراغی اوله سن (اناجلیس من ذکر کنی و انیس من آتشی)
کلام شریفک سر نجه بنم امیدوار خاطر مک انیس اوله سن

من این مراد بینم بخواب نیشی * بجای اشک روان در کنار من باشی *

بن بومرادی نیشب خواننده کورر مبه اشک روان برینه بنم کنار مده اوله سن
(مفردات) (من) بن (این) بومرادی (مراد) م (بینم) کوررم (بخواب نیشی) کیمه
بار بسی او یقوسنده (بجای اشک) کوز باشی برینه (روان) افیجی (در کنار من) بنم
قوجانمده (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) بومرادی اولان رؤیه الله آشکاره کوررم
ممکن دکل بجای نیشب خواننده رؤیاده کوررم که کوز مدن قوجانمده اقان باش برینه
سینه نالانمده و صدره فشر حیده اوله سن مشکات قلبمده مصباح انوار ذاتک رخشان
وشعله دار ایله سن

ازان عقبی که خونین دلم ز عشوه او * اگر کنم کله رازدار من باشی *

اول عقیقندن که آلمه عشوه سندن خونین دلم اگر رشکات ایدم بنم رازدارم اوله سن
(مفردات) (ازان) اندن (عقبی) م (خونین دلم) کوکلی قانلویم (ذ) من (عشوه)
ناز (او) آنک (اگر کنم) ایدم (کله) رشکات (رازدار من) بنم سرم طوینی
(باشی) اوله سن (معنای اشارتی) اول عشق و شوق آتشله خونین اولمش کوکله
سنگ فیض بلا واسطه که عشوه و سطوت و هیبتندن اگر عدم تحمل ایله شکایت ایدم
بنم رازدارم و معین و ناصر اوله سن

چو خسروان ملاحه بندگان نازند * تودرمیانه خداوند کار من باشی *

چو نکه ملاحه پادشاهلری بندلریله تفاخر ایدلر سن اورته ده بنم سیدم اوله سن
(مفردات) (چو) چونکه (خسروان) پادشاهلر (ملاحه) کوزلک (ببندگان)
قوللریله (نازند) تفاخر ایدلر (تودرمیانه) سن اورته ده (خداوند) ملک امی (کار من)
بنم انیم (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) چونکه ملاحه سلطانلری اولیاء الله
تشریف آنده لری کمالیله تفاخر و غیر بیلرک تبعی ایچون اظهار نعمت ایدلر ای توواب
رحیم سن اورته ده بنم سیدم اوله سن و بلا واسطه بنی سن تریه ایلمه سن

شود غزاله خورشید صید لاغر من * کرا آهوی چوتوب یکدم شکار من باشی *

غزاله خورشید بنم لاغر صیدم اولور اگر سنجابین بر آهوی بدم بنم شکارم اوله سن
(مفردات) (شود) اولور (غزاله) جیران (خورشید) کونش (صید) او (لاغر)
ارقی (من) بن (آهوی) جیران (چوتوب) سنجابین (یکدم) بر نفس (شکار من) ایدم
آوم (باشی) اوله سن (معنای اشارتی) باب (بی یسع و بی یصرو بی بنطق) کلام
مرامات نظیردر

(من این مراد بینم بخواب نیشی *
بجای اشک روان در کنار من باشی)
بینم استنهام معناسنی حاضندر کوررمی
دیکدر * محصولیت * بن بومرادی
کوررمی عجب دون یار یسنده دوشمنده که
اشک روان برنده کنار مده اوله سن یعنی عجب
بکایار مراد ادا و برمی که کوزم باشی برنده
سینه مده اوله سن (ازان عقبی که خونین
دلم ز عشوه او * اگر کنم کله رازدار من
باشی) عقیقندن مراد ایدر که حرف رابط
صفت * محصولیت * اول عقبی بدن که
آنک عشوه سندن خونین دلم اگر شکایت
ایدر سن رازدارم اوله سن یعنی بومرادی ده
دون یار یسنده دوشمنده کوررمی
(چو خسروان ملاحه بندگان نازند *
تودرمیانه خداوند کار من باشی) بندگان
باحرف صله و باحرف صاحب * محصول
یت * چو نکه ملاحه پادشاهلری
بندلریله و باندلر بنم فخر ایدلر سن
ارالنده بنم خداوند کارم یعنی افندم
اوله سن (شود غزاله خورشید صید
لاغر من * کرا آهوی چوتوب یکدم شکار
من باشی) غزاله خورشید اضافت العلام
ای انحصار در زیر غزاله لفظ مشر کدر
نجه معنای کله و پوده خورشید اضافت
تخصیص کسب ایلامی زرا کونشده
عرب غزاله در صید لاغر بیایه آهوی
باحرف وحدت * محصولیت * غزاله
خورشید بنم لاغر صیدم اولور یعنی
جزوی صیدم اولور اگر سنگ کبی بر آهوی
بنم شکارم اولور و سنی سن بنم شکارم
اولور سنگ غزاله خورشید بنم کیشکارم
اولور غزاله و صید و آهوی و شکار ذکر
مرامات نظیردر

(خوی تو کن کرد هرگز دگر نه کرد * عاشق در بن جوانب و عارف در بن حوالی) کن کرد مصراع ثانی به مهر و ندر اولی نکرد
 آمدن عبارت در و اینکجینی چکنک * معانسه در * محصول بیت * اگر سگ خویک دوغزه یعنی ملازم و یواش اولزه هرگز عاشق
 ۶۰۰

آلک الندن (ز) من (ناز) م (چشم) کوز (مست) م (ش) آلك (اودیت) اذا اولندم
(بالزبا) مصیترلله (ما) نهشی (لاهوی) محبت ایچون (ما) نهشی (لی) بنم ایچون
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقینک عشق الندن نظر عنایتله نظر ایتمده استغناسی
الندن کوکلم خون اولادی باعث ترقی اولان محن و بلا یالیه و انواع مصائبه الیه نیجه
عجیب حائله گرفتار اولدم و نیجه فرج بخش اید بجی اذال الیه اید اولندمکه محبده
نه حالت وار بنم ایچون نه کونه حالات وار کیمه نیل دی راه عشقه اولان بلا و اذال
عین ذوق و صفادر امانم (لم ینق لم یعرف) در

عاشقِ درین جوانبِ عارفِ درین حوالی ❁

سنگ خویک دوغیه هرگز کبر و طولانیه عاشق بو جانلره عارف بو طرفلره (مفردات)
(خوی تو) سنگ اخلاق (نگردد) دوغیه (هرگز) قطعاً (دگر) غیر (نه کرد)
طولانیه (عاشق) م (دربن) بو (جوانب عارف) م (دربن) بو (حوالی) م (معنای
اشارتی) ای محبوب سنگه اطف و زحم ایله معامله ایتمه سن و توفیق و عنایت بارانیه سن
سنگ قهرک عین اطف و محن و بلازک و دردغک عین ذوق و شادبانی اولدیش برکیمسه
یلوب عشق و معرفت تحصیل ایچون نه عاشق بو جانیه طرلانور و نه عارف بو طرفه
طرلانور ایچون مقلب ایقاب سنه

ان زاق اہل نجد کلام بحسب حالی

ای را بیکه بنم عهدمدن و مر شده من بری اولورسن اگر بنجد خلفته ملاقی او اورسک
بنم حسب حالی انلره سویله (مفردات) (بارا که) ای بنجی (تبری) اعراض ایتمدی
(عن موثقی) بنم عهدمدن (هاندی) دخی بکاهدایت و بر بنجیدن (ان تلق) اگر ملاقی
او اورایسک (اهل نجد) دیار عریده رقبيله نك اسمیدر (کلم) سویله (بجسب حالی)
بنم حسب حالی (معنای اشارتی) (تارک الورد ملهون) خبری سر بنجه ای اهل المله
اقرار و ربوب بعدالیت و انسلوک رادعشک در دو بلائنه تحمل ایقبوب نقض عهد
ایکله مردان خدادن اعراض ای دیجی اگر مردان خداره و هادی اولان مر شدله
ملاقی اولورایسک بنم یولاریشه اقرار و ربوب بورا عشقه هر دراو بلا و جفا به تحمل ایله
ثابت قدم اولد یغری انلره سویلیه من

فتویٰ شرعیہ - ونست ای زمرد موالی

دلبهر عشقبنز لقمه بنم قائمی حلال یلیدی ای موالی بلوی شرعک فتواسی نیجه در
(مقررات) (دلبر) م (بعشقبنز) عشق اوینا بیجاق یله (خونم) قائمی (حلال) م
(دانست) یلیدی (فتویٰ شرع) م (چو دست) نیجه در (ای زمزمه) م (موالی) علماء
(معنای اشارتی) قال الله تعالی فی الحدیث القدسی (من احبنی قتله ومن قتله فعلى دینه

دانت * فتویٰ عشق چو است ای زمره
 (والی) زمره باوک معانسه در * محصول بیت * دلبر محبوب دوستلتم سبیلہ فانی حلال بیلدی ای . والی زمره سی عشق فتواشی
 نیچه در یعنی چانه فام حلالیدر حاصلی بنی قتل ایندجه دیت و باقصاص دوشمری جواب و پروب مثاب اولسنز

(العين ماتت شوقاً لاهل نجد * والقلب ذاب وجداني دانه العضالي) العين لفظاً امر فوع مبتداً محارف نني ثمانه فعل ماضى مفرد مؤنث غائبه ايويومدى ديمكر جله فعليه اعرابدن محلامر فوع خبر مبتدا در شوقا فعل متفبكه مفعول لهيدر لاهل نجد لام حرف جر شوقه متعلق واضافه لايه والقلب لفظاً امر فوع مبتدا ذاب فعل ماضى مفرد مذكر غائب اربدى ديمكر وجدان لفظاً منصوب تميز در ذاب فاعل تندن جله فعليه اعرابدن محلامر فوع خبر مبتدا در في دانه جار مع المحرور ذاب فعلته متعلق در دانه در واليه ديرل وضهرى قلده راجع در عضال لفظاً امر و

ومن علی دینه فانادیته) سر نیجه اول محبوب حقیقی عشقی و محبتی بولنده بنم قائمی حلال
فیلدی ای علماء دین فتوای شرع نیجه در حضرت الله مقولانه جمال مشاهد رسن
احسان الهی خوش دکلمیدر

والقلب ذاب وجدا في دأئه المضالي *

هل نجد اولاً شوق ايجون چشم او بومدی وقلب وجدندن اربدی عشق او کلز
رد و بلا سنده (فردات) (العين) کوز (مانات) او بومدی (شوقا) شوق ايجون
(لاهل نجد) نجد قيله سي ايجون (والقلب) قلب (ذاب وجدان) وجدندن اربدی
(في دانه) دردنده (العصا) او کلز (معي اشارتي) المشاهدة تحصل بقدر المجاهدة
سرنجه عارف بالله اولارك واصل اولدغي لقاء الله شوقا ومشاهده جمال الله
شوقا قانئت مناجاته بر کيجد چشم او بومدی قلم دخی وجدواضطراله انواع شدت
والماله ما بين منسجم ومضطرمل اولوب (ان ری احد کمره حتی موت) حديث شريفك
سرسنه مظهره سعي ادرزه ثابت اولدم

الله ایچوندر ذات رمل اوله ذات رملکه حبیب اند، در غزالک بر نظرندن عقلا رجیعا
 وجدی (مفردات) (الله) الله ایچوندر (ذات رمل) بر موضع سمیدر (کان) اولدی
 (الخبیب) م (فیها) اده (طرر) اوچسی (العقول) م (طرا) جله سی (من نظرة)
 نظر اینک لکندن (الغزالی) جبران باوریسی (معنای اشارتی) قال الله تعالی (فأرأیته
 کبره و قطعن ایدیهن) آیت کریمه سی سر نبجه ای مر دان خدا الله ایچون
 اول قد سبک احتراق ایدوب تحمل ایده هر یکی محبوب حقیقت مشاهده انوار
 عالی مقامند، اول محبوب بی نظیرک بر نظر عنایتند و بر تحلی ذاتندن صد هزار موسار
 یران اولوب ونجه عقول طائر و ضایع و سرگردان اولسه کرکدر که اول مقامده
 زهمت و عون و نصرت ایلیدسن

درد نه دین فراغت ایته اگر عاقل وزیرک ایدک امن وصافی شراب و معشوق و خالی بر
مفردات) (کر) کر (عاقلی وزیرک) عقلای ایسک (از چار چیز) درد نه دین
مکنذر) یکمه (امن) م (شراب) م (بی غش) صافی (معشوق) م (جای حال)
خداوت بر (معنای اشارتی) اگر اول مقام مشاهده بی طلب اید بجای عاقل و دانا ایسک
شو درد نه دین فراغت ایله نفسی میت و روحی حی ایسک کله نفس و شیطا ندن امن
ولمن و غل و غش دین صافی شراب عشق نوش ایسک و دائم رضا معشوقی کند و مرادی
اوزره ترجیم ایسک و اغیار دین خداوت ایسک

می‌دهد که اگر چه کشتن نامد سبزه عالم * نوبدی که توان بود از فضل لایزالی *
شراب ویر که اگر چه عاتک نامد سیاهی اولدم الله تعالی که فضل من بخار نوبد اواق

امن و شرابی غش معشوق و جای خالی
 * محصول بیت * اگر عاقل و زربك ایست درت نسندهن كچمه امین بر و صافی شراب و معشوق و غالی كرده كه اغیار انكل اولیه
 حاصلی عاقل ایست بودرت نسندهن منفك اولیه (می ده كه كچه كشم نامه سیاه عالم * نویسدی توان بود از لطیف لایزالی)
 نامه سیاه و سیاه نامه مجرم و كناهكاره دبرل * محصول بیت * باده و برای ساقی اگر چه كه عالم كناهکاری و رسوایی اولدم
 اللهك اطف از نسندهن قچن نا امید اولاق او اوریده نی هر نقدر مجرم و كناهكار ایسم اللهك رختندن امید می قطع انلم

(ساقی یار جامی و ز خلوتم برون کن * نادر بدر بگردم فلاش و لا ابالی) * محصول بیت * ای ساقی بر قدح کتور و بینی خلوتدن طشره ایله یعنی بینی خلوتدن سورتا کیم قیوقیو فلاش و لا ابالی چکنزیم کمال کی فلاش مفلسه دیرلر و لا ابالی بی پروا کرن کسبه دیرلر یعنی بینی مست ایله تا کیم عالمی مست

۶۹۲

اولور (مفردات) (می ده) شراب ویر (کرچه) م (کنیم) اولدم (نامه سیاه) قره دفتری (عالم) م (نومید) امیدسز (کی تواری) چکن ممکن (بود) ولقی (ان) من (فضل لایزال) م (معنای اشارتی) ای صاحب کرامت اولان مردان خدا حضرت الله ایچون و سوزله اولان انوار ذات الهیه بی مشاهده کر نعمتی شکرانه سیچون بزه دستگیر اولوب بو فایده عون و نصرت ایله سز که هر نه قدر کتهکار و نامه سیاه اولسیده حضرت الله کی فضل و احساندن امیدم کسزیم که رحمتی غضبانی سابقدر و فیاضده بختل بو قدر

ساقی یار جامی و ز خلوتم برون کن * نادر بدر بگردم فلاش و لا ابالی

ای ساقی جامی کتور و بینی خلوتدن طشره ایله نازند و لا ابالی دیردر کزیم (مفردات) (ساقی) م (یار) کتور (جامی) بر قدح (ز) من (خلوت) م (م) بینی (برون) طشره (کن) ایله (تا) حتی (دیردر) قیوقیو (بگردم) طولانم (فلاش) رند (لا ابالی) قایرمن (معنای اشارتی) ای ساقی کتور عشق اولان پیرم بزه رجام و جنددن شراب الهی بخش ایله که خلوت در انجمنده (الصوفی کائنات) سر بنه مظهر بنه ملا مین محفل زمره سندن اولوب نادر بدر فلاش و لا ابالی وار ربا و سوره خلوتکا هندن طشره اولم

چون نیست نقش دوران بر هیچ حال ثابت * حافظ مکن شکایت نامی خوریم حالی

چونکه دورانک غشی هیچ رجال اوزره ثابت دکدر ای حافظ شکایت ایله تاشدی شراب نوش ایدلم (مفردات) (چون) چونکه (نیست) بوق (نقش) م (دوران) زمان (بر هیچ حال) هیچ رجال اوزره (ثابت) م (حافظ) م (مکن) ایله (شکایت) م (نامی) تاشراب (خوریم) ایچدم (حالی) شمدی (معنای اشارتی) ای حافظ (کل شی) هالک (سر بنه بوضوور عالم نقشنده هیچ رجال ایله ثبات یوقدر همان دوراندن شکایت ایتوب شراب عشق الهی نوش ایدوب هر نفس ترقی اوزره معرفه الله و قربیت درگاه آله محصلنه سعی اوزره اوله سز

صافست جام خاطر در دور آصف عهد * قم فاسقنی رجفا اصفی من الزلال

خاطرم جامی صافدر آصف زمانک دو رنده قاتی بی زلالدن صافی رجبق ایله صوار (مفردات) (صافست) م (جام) قدح (خاطر) م (در) فی (دور) زمان (آصف) وزیر (عهد) زمان (قم) قاتی (فاسقنی) بی صوار (رجبق) جنت شرابیه اوله رجبقه (اصفی) صافی رک (من الزلال) زلالدن (معنای اشارتی) (نعمتان) معجون فیهما کثیر من الناس الصحة و الفراغ حدیث شریفی سر بنه آصف زمانک دورنده قلبن فتنه آخر زماندن فارغ و صافدر ای ساقی قاتی بی جنت عرفانک زلالدن صافی رجبق شرابیه صوار و بزه شراب عشق الهی بخش ایله

الملك قدیاهی من وجده وجده * یارب که جاودان باد این قدر و این معالی

ملک آنک شوق و اقبالندن تحقیق تفاسر ایدر بارم سندن دیرلر که بوقدر و بومعالی ابدی اولسون (مفردات) (الملك) م (قد) تحقیقی (بیاهی) تفاسر ایدر (مر) وجده

انی

دیمکدر * محصول بیت * مملکت وزیرک محبت و اشتیاقیه و طالع و دولتیله فخر ایدر بالله که ابدی اولسون بوقدرلر و بوقدرلر و بوقدرلر یعنی عالمه وجودی رفعت و شرفدن منفک اولسون ایدا

(مسند فروز دوات کان شکوه و هیبت * برهان ملک و ملت بونصر بومعالی) مسند فروز وصف ترکیب در دولته اضافت اسم فاعلاک مفعولنه اضافه فاعل در کان شکوه لایه برهان ملک لایه بونصر بومعالی تفهیری بونصر بن و المعالی در ابو المعالی اوغلی ابو نصر دیمکدر

۶۹۳

* محصول بیت * مذکور وزیر دولت

نخسته ضیا و نور و برنجیدر شکوه و هیبت معنای اشارتی ملک و ملت برهان بونصر بومعالی اوغلی ابو نصر در حاصلی روزی در که بواوصافله موصوف و بواوصافله معر و قدر (وله ایضا) (سبت سلی بصدغیه افوادی) و روحی کل بوملی بنادی

لی بنادی بر بنه فی بنادی و قدر تادی نفاعل باندن مصدر در صیانه لایا دال مکور فیلشدر لانی سی نادر چاغر من معنای سبت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه سی ایلدی یعنی اسیر ایلدی سی بیسی دن یعنی ضرب باندن سلی غدر بر امر فوع فاعلیدر بصدغیه صدغ صادق صادق و غین مجیه الی زاف معنای سبت در بوند نشیه واقع اواش اضفله نون تنید سا قاطولش و ضمیر سبیه راجعدر چار و مجرور مفعول غمصر مجیدر سبت فعلک فوادی قدر بر منصوب مفعول صر مجیدر فوادی کوکادر قلب معنای سبت واضحیر متکلم و او حرف جال و روحی تقدیرا مرفوع مبتدا اکل بوم لایه طر فیتله منصوب درل چار و مجرور بنادی به متعلقدر بنادی فعل مضارع مفرد مذکر غائب مفاعله باندن بکاندا ایدر یعنی چاغر فریاد و فغان ایدر جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در * محصول بیت * سلی ایکی زافله کوکلی اسیر ایلدی یعنی کوکلی الی حال بو کوکروحم هر کون بکاندا زاف سماندن شکایت ایدوب نادر باخود نادر بدهدر (خدا را بر من بیدل بخشای * و واصلنی علی رغم الاعادی) خدا را را اادات تخصیص الله ایچون دیمکدر و او حرف عطف و اصل فعل امر مفر دحا طبر مفاعله باندن نون حرف وقایه و با ضمیر منصوب متصل بی واصل قبل دیمکدر علی رغم چار و مجرور و واصله متعلقدر رغم رشک معنای سبت در که ترکیه کوراکله امیر ایدر

سبت سلی بصدغیه افوادی * و روحی کل بوملی بنادی

سلی ایکی زافله بنم قلبی اسیر ایلدی و بنم روح هر کون بکاندا ایدر (مفردات) (سبت) سی و اسیر ایلدی (سلی) محبوبه (بصدغیه) ایکی زافله (فوادی) بنم قلبی (و روحی) حال بو که بنم روح (کل بوم) هر کون (لی) بنم ایچون (بندی) ندا ایدر (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقیک انوار ذات بیجو نبه سی قابض و باسط و جلال و جمال کی صفات متقابلیه بنم برشان کوکلی اسیر ایلدی رو حک قلبه تعلق کلبی اولقانی سبیله کان مجیدن هر کون قلبه نظر و ندا ایدوب دیر که ای قاب صافن باعث سعادت ابدی اولان انوار الهی بنم غیری بی قبول ایله در

خدا را بر من بیدل بخشای * و واصلنی علی رغم الاعادی

ای خدا بن عاشقه احسان ایله و بنی کندو که واصل ایله دشمنلرک رخنه (مفردات) (خدا را) ای خدا (بر من) بنم اوزریمه (بی دل) عاشق (بخشای) احسان ایله (و واصلنی) دخی بی واصل ایله (علی رغم الاعادی) دشمنلرک رخنه و کورلکنده (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین اولان اللهم بن عاشق دلخسته به محضا کر مکدن عون و احسان ایلوب نفس و شیطان و حزب شیطان عدولنک رخنه و کورلکنده بنی کندو که واصل ایله اطف و کر مکدن بزی کندو کدن بر نفس جدا ایله سن

انی

۱۷۴

اجادی به ضافت لایه در عدولک جیمیدر * محصول بیت * ای جانان خدا ایچون بن بی دله طرح ایله و بنی کندیکه صد و لک کورلکنده ایصال ایله به بی بکا واصل اول

(امن انكرتني من عشق سلی * تراول رویکی لولی بوادی) امن همزه حرف ندامن اسم موصول منادی انكرت فعل ماضی مفرد مخاطب افعال بایندن تون حرف وفایه ویاخیر منصوب متصل عن عشق سلی جار و مجرور فعله متعلق سلی به اضافت لامیه بوغزل عربله شیرازه مخصوص بریدل ایله ملعد تراول تانك ضمیمه تومعناسته در فارسی تولا و لدر سن اولدن دیمکر رویکی اصلنده روی یکی ایدی لولی برطاشه در که انتره اولیان دیرل مفردی لولیدر سابقا مکرر بیانی کیمشدر بوادی بانك ضمیمه بوایدل معناسته ویدی بدی معناسته در * محصول بیت * ای شول کیمسه که سلا تانك عشقندن بکامنکر اولدک یعنی سلا به بنم عشق و محبتی

امن انكرتني من عشق لیلی * تراول رویکی لولی بوادی

ای شول کیمسه که ایلیك عشقندن بکامنکر ایلدك سن اولدن بر محبوبك یوزنی کورمك كرك ایدی (مفردات) (همزه) حرف ندا اقرب ایچوندر (من) منادی ای کیمسه دیمك (انكرتني) سن بنی انكار ایلدك (عن عشق لیلی) ایلا تانك عشقندن (تو) سن (زاوول) اولدن (رویکی لولی) رویك لولی معناسته در (روی) یوز (ك) بر (اولی) محبوب (بوا) بیاید معناسته (دی) دیدن (بوادی) کورمك كرك ایدی دیمك (معنای اشارتی) ای اول محبوب حقیقیتك عشقندن بکامنکر ایلدك کیمسه سن اول محبوبك اتوار جانی ولدت عشقنی کورمك كرك ایدی اگر احوال عشقندن خبردار اولدك بکامنکر اولدك * بالائی فی الهوی العذری مذر * منی الیک ولو انصفت لم تلم *

که همچون مت بیون دل واره * غریق العشق فی بحر الودادی

بنم کبی سنك كوكك کیدیدی وخیبر اولدك محبت در یاسنده غریق عشق کبی (مفردات) (همچون من) بیجین (ت) سنك (بیون دل) كوكك کیدیدی (واره) منجیر اولدك (غریق العشق) م (فی بحر الودادی) محبت در یاسنده (معنای اشارتی) ای بکامنکر اولان کیمسه محبوبك جانی مشاعده سله اگر بنم کبی سنك دخی كوكك الدن کیدوب منجیر و سرگردان اولدك و محبت در یاسنده غریق عشق کبی اولوب بنم حالمی یلیدك انكار ایلاز ایلدك

به بی ماچان غرامت بسپرین * غرت يك دی روشنی ازامادی

ایاغکه جانی زعوض تسلیم وشار ایلاز اگر یزدن سکا براد بسرلک کوردك ایدسه (مفردات) (به بی) ایاغکه (ما) بز (چان) جان (غرامت) عوض (بسپرین) تسلیم ایلاز (غرت) اگر ترا معناسته اگر سکا (ك) بر (دی روشنی) بی ادبی معناسته براد بسرلک (ازاما) ازما معناسته یزدن (دی) دیدی معناسته کوردك (معنای اشارتی) ای یارا اگر یزدن سکا براد بسرلک واقع اولدیه بی آگاه ایله ایاغك توزینه جانی عوض وشار ایلاز براراه عشقندی ادبلاک افیج قیایچندندر و باعث مجرور ویدر (یت مولانا) ار خدا خواهیم توفیق ادب * بی ادب محروم کشت اراطف رب *

غم بارت بوقت خورد ناچار * وغرنه واینی آنجت نشادی

البته سکا بارك غمی تانك كرك وكرته کیمو کوررسن اول نسنه بی که سن اکا قادر اولرسن (مفردات) (غم بار) م (ت) سکا (بوانی) بیاید معناسته كرك (خورد) يك (ناچار) بالضرور (وغرنه) وكرته معناسته بوخسه (وا) کیمو (ینی) بیی معناسته کوررسن (آنجت) آنجه تومعناسته انی که سن (نشادی) نتوانی معناسته قادر

اولرسن

ایسه انك عوض و جراسنه ایاغکه جان سپارش ایدلم (غم این دل بو ت خورد ناچار * وغرنه واینی آنجت نشادی) بوانت بانك ضمیمه بیاید ترا سکا کر کدر دیمکر و او حرف عطف غرات شرطه فارسیدر والا معناسته واینی واینی معناسته در آنجت فارسیدر آنجه ترا دیمکر نشادی تونك قحی و کسریله شیراز دیمکر * محصول بیت * بو کو کاک غمی سن بیك کر کسن ناچار والا کوررسن اول نسنه بی که سکا کانی کورمك لایق دکل یعنی کوكك قیدینی کوربوخسه سکا کورمسی لایق اولیانی کوررسن

اولرسن (معنای اشارتی) (لابو من عبد حتی یحب لایحه لنفسه) حدیث شریفی سر نجه البته بارك غمی تانك ونفسکه استدیکی مؤمن قنداشکه استك بانك نفسك اوزرته ترجیح وایلاز ایلك بوراه عشقده سکا بالضرور لازم ولایددر والا بوخسه درگاه حقندن برمرودیت و بر بعدیت کوررسنکه انی رده قارا اولرسن یعنی نفسکی اختیار ایدوب غیریلری نسیان ایلك سبب بعدیتدر

نکار ادرغم سودای عشق * توکلنا علی رب العبادی

ای محبوب سنك عشقك سودای غمیده رب العباده توکل ایلدك (مفردات) (نکارا) ای محبوب (در) فی (غم) م (سودای عشق) م (ت) سنك (توکلنا) یز توکل ایلدك (علی رب العبادی) عبادك ربی اوزره (یا) اشاعدر (معنای اشارتی) ای رب العباد اولان محبوب حقیق سنك سودای عشقك غمیده (الجات ظهري اليك) سر نجه سنك انك اوموب انجق سکا توکل ایلدك سن یز توفیق وهدایت وعون ونصرت ایله سن

دل حافظ شد اندر چین زافت * بلیل مظلم والله هادی

حافظك كوكلي سنك زلفك بوکله کندی لیل مظلمه والله هادیدر (مفردات) (دل) کوکل (حافظ) م (شد) کندی (اندر) فی (چین) بوکلم (زافت) م (بلیل مظلم) قرأتی کیمه ده (والله هادی) الله تعالی هدایت ایدیدر و یول کوسر بیجیدر (معنای اشارتی) (لا تغفلوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم) آیت کریمه سی سر نجه ای غفار الذنوب وای ستر العیوب اولان محبوب حافظ سنك انجق اطف و مغفرت در یاسنه امید طو توب سکا حسن ظن اوزره در که بو ظلت بشر به ده و بو عالم کون مظلمه بنم اللهم هادیدر وایکی عالده بزی عصمتده فیلوب رحمت سابقه وواسعه سنه مظهر ایلر که ارجمال احین در دیو بی حییتك محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم حرمتنه حسن ظن زده ثابت ایلوب زحمتکه مظهر ایله سن

خخش حافظ که دست غیب ناکا * چنان سازد که خواهی روزشادی

خاموش اول ای حافظ که غیب الی ناکا آنجلین ایلر که سرور کونی استرسن (مفردات) (خخش) ساکت اول (حافظ که) م (دست) ال (غیب) م (ناکا) اکسزین (چنان) آنجلین (سازد) دوزر (خواهی) استرسن (روزشادی) سرور کونی (معنای اشارتی) ای حافظ خوش اول و حسن ظنکه ثابت اولکه اول در بای رحمت بی نهایت نسبت جمیع عالم خلقك جرم و کناهی ذره قدری اولیان رحمن رحیم (وجودیومثناضرة الی ربها ناظره) رعد کریمجه وحیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمك (سترون ربکم کاترون انقریلله البدر) حدیث شریفی تیشبر نجه لطیف عباده اولان رؤف رحیم

(نکار ادرغم سودای عشق * توکلنا علی رب العبادی) العباد عبدك جمیدر قولر دیمکر سیوطی تلخیص منظومه سنك شرحنده بکری جمعی ایراد الیش اما بومقام استیغاسی دکل و باحرف اطلاقدر * محصول بیت * ای نکار سنك عشقك سودای غمیده قولرک افندی سنه توکل ایلدك یعنی خدایه توکل اولدق حاصلی سنك عشقك غمیده حالمی الالهه طبر شدق (دل حافظ شد اندر چین زافت * بلیل مظلم والله هادی) شد بونده رفت معناسته در اندر بای صله معناسته در بلیل ده باحرف ظرف هادی به متعلق مظلم میك ضمیمه اسم فاعلدر افعال بایندن اظم اللیل دیرلر کیمدر کوانی قبلدی دیه جک برده و او حرف ابتدا الله افظا مرفوع مبتدا وهادی تقدیرا مرفوع خبری هادی اسم فاعلدر هدی یهدی دن یعنی ضرب باینک ناقص بایبندن دلیل یعنی قول اغوز معناسته * محصول بیت * جاتانه خطاب پیور حافظك كوكلي سنك چینه کندی یعنی زافتکده کم اولدی قراکلی کیمده الله تعالی دلایلدر حاصلی سنك زلفك که لیل مظلمدر یعنی قراکلی کیمدر در کوکلم انده کم اولدی خدا اکا اول لیل مظلمدن رهگذار بونده اخبار مقام افشاده واقعدر یعنی اتی اول ظنندن الله قورناره دیمکر غزلیات بونده ختم اولدی * بیت * ختم الله لنا بالحسنی * وهو ولا ناعم المولا * شارحارک رباعیات شرحلربك اراسته بوغزل بواندی که رباعی دیو یاز مشاعر اما عجیب خطا الیشلر

در بزدن اومار که دست کر میله جیع کناه لری عفو و محو ایدوب آتچین ابر که
جوار قدسند و جیع انیا و اولیا قولرینه جال باکالی کشف و عرض بیوردی
استدیکم سرور کونده بر سر بیچاره لری دخی حبیبی محمد المصطفی
صلی الله تعالی علیه وسلم عشقه رویت جال المهدن بهره باب
ایدوب دوستلرندن جدا الیه بحرمة جیع
الا نبیاء والمرسلین صلوات الله علی
نبینا وعلیهم اجمعین

۲۲

۲

مولا ناشارح اشهر ینک لسان تصوف اوزره قله الدینی شرحی ترجمان الفی بومخلده
ختم پذیرا و اوب مولا ناسودی مر حومک اختیار ایتدیکی حافظه نسجه لنده بر نیجه
ایات زانده بولمقله سودی مر حوم دخی لایق وجه اوزره شرح ایتدیکندن بوندنصرکه
درج صحایف قلندی

(وله ایضا) (نور خدا نماید آینه مجردی * از درمادرا اگر طالب عشق سرمدی)
نماید تاهضیر نماید مفعول اولی و نور خدا مفعول ثانسی و آینه فاعلی مجردی به
اضافت بیایه در و با حرف مصدر و درمادیه در آدر ادات تا کید و آلف مدوده الیه
کل دیکدر پس در آ ایجری اکبر دیکدر طالب عشق اسم فاعل مفعول و نه اضافت در
وسرمده اضافت بیایه و باضمر نسبت * محصول بیت * مجرد دل آینه سی سکا نور
خدای کوسر بر پس بزم فیومز دت ایجری کیرا اگر سرمدی عشقه طالب و راغب ابلک یعنی
دوات سرمدی به واصل اولی استرک بزم آستانه مزه ملازم اول (پاده بده که دوزخ
ارنام کاه مارد * آب زندر آتش مجزه مجردی) * محصول بیت * خطاب عام طرفیله
بیور که باده ویر که دوزخ اگر بزم کاهمز آدینی ابلتور سه یعنی سن باده ایچدک سزاوار
دوزخ سن در سه الک آتش مجزه مجردی صواور یعنی خطایامزه شفیع او اوب بزی
آتش دوزخیدن خلاص ایدر دیکدر (شعبه بازی کتی هر دم و نیست این روا
* قال رسول ربنا ما ناقط من ددی) شعبه باز وصف ز کییدر حقه باز معنا سنه
بونک بیانی مکرر مرور باشد رای اول حرف مصدر و بای ثانی حرف وحدت و ایتدیگر در
واو حرف عطف و با حرف حال روا جدواز معنا سنه در مصراع ثانی مقام تعلیلده
واقدر رسول ربنا لایمه در ما حرف ننی در ایل معنا سنه در لب معنا سنه در یعنی او یون
تقدیری ذی دد و با حرف اطلاق * محصول بیت * خطاب عامله بیور سن حقه
بازای ایدرسن همیشه اما بوجازد کل زرا دیکر رسول دیدی بن هر کز او یون صاحبی
دظلم یعنی ابله مشغول دظلم پس اتمده او یونه مشغول اولمه ق کرک (کر تو بدین
جبال و فر سوی چمن کتی کذر * سوسن و سرو و کل بتو چله شوند مقتدی)
* محصول بیت * اگر سن بوجبال و ره نقله چمن جایتده کذر ایدر سنک سوسن
و سرو و کل چله سی سکا اقتدا ایدر یعنی هب سکا تا ایدر در حاصلی سنک فر مانده
مطیع ایدر (مرغ دل تو حافظا بسته دام آرزو ست * ای متعلق خجل دم مزین
از مجردی) مرغ دل تو بیایه و لایمه در بسته دام آرزو و لایمه و بیایه در
متعلق خجل بیایه در تقدیری دنیا به متعلق خجل در خجل صفت مشبهه در
اونا نفسان دیکدر مجردی بای حرف مصدر در * محصول بیت * ای حافظ سنک
مرغ دلک آرزو طوزا غنک باغلیسیدر یعنی باشد علایقدر ای خطام دنیا به متعلق
شر مسار مجردی لکن نفس اور مه یعنی بن مجرد م دیو دعوا ایلله تم الغزل

وله ایضا

فی المفضلات (دل منه بردنی و اسباب او * زانکه ازوی کس وفا داری ندید)
* محصول بیت * دنیا و اسبابه کوکل قومه یعنی باغله ز برا کیمه اندن وفاداران
کور مدی حاصلی دنیا به قلمی ترک ایلله که کیمه به وفا ایلدی که سکا ایلله (کس عمل
بی نیش ازین دکان نخورد * کس رطب بی خارا زین بستان نمید) نیش آرنک و غیر ینک
صوقدینی عضونه دیرل رطب رانک ضمیمه و طانک قحیله تازه خرما * محصول بیت *
بودنیا دکاندن کیمه نیش سز عمل بیدی و بوستان دنیادن کیمه دیکنسر رطب
دیو سرمدی یعنی کسکه المزدوقه مالک اولدی (هر بابی چراغی بر فروخت *
چون تمام افروخت بادش دردمید) بابی ده با حرف ظرف و با حرف وحدت چراغی

یا حرف وحدت بر فروخت بر حرف تا کید فروخت فعل ماضی مفرد غائب افروختن دین
همزه ایله و همزه سز لغت در لازمه متعدی پیشده مشترک در بونده متعدی بالکندر دی
معناسته فاعلی تحتیده دنیا به راجع ضمیر در بادش ضمیر بده دنیا به راجع صدر در دمید
در حرف تا کید دمید فعل ماضی مفرد غائب بونده اسدی دیکدر فاعلی تحتیده باده راجع
ضمیر در * محصول بیت * هر بر ایامده که بر چراغ بالکندر دی چون تمام بالکندری
یل اسدی و چراغی سویدردی یعنی رنجیه کون که بر کیمیه به عزت و حرمت ایدوب
ذروه کاله ایرشردی تمام کال بولد قدده آتی بره چالوب فایه و بر * بیت * چرخ مردم
خوار اگر روزی دو مردم پرورست * نیست از شغف مکر پرواره * اولوغرست (بی تکلف
هر که دل بروی نهاده * چون بدیدی خصم خود می پرورید) * محصول بیت * تکافسز
هر کیمیه که کوکلی اکاقوب باغلدی چونکه امعان نظر ایلدک کندی خصمی تربیه
ایلدی یعنی دنیا به تعلق ایلین دشمنه تعلق ایلر زیرا عاقبت اتی فایه و بر (شاه غازی
خسرو کیتی ستان * آن که از شمشیر او خون میکید) شاه غازی دین مراد شاه منصور در
واضافت بیایه در خسرو کیتی ستان شاه غازی دین بدادر و اضافت بیایه کیتی ستان
وصف ترکیب در ستاید دین جهان آلیجی خسرو دیکدر * یکیک حکایت حال ماضی
طهردی دیکدر * محصول بیت * غازی شاه جهان آلیجی پادشاه اول شاه که انک
شهر بندن قان طهردی یعنی زیاده شجیع و بهادر ایددی (که یک حله سپاهی میشکست *
که بهوی قلبکاهی می درید) سپاه دین بونده عسکر مراد در میشکست حکایت حال
ماضیدر کسر ایدردی یعنی سردی دیکدر بهوی با حرف مصاحبت در که سبیت
معناستی افاده ایدر هویدن مراد نمره در قلبکاه عسکرک اورته سنه دیرل که پادشاه ایلر
و سردارل مقامیدر میدرید حکایت حال ماضیدر درید دین بر تاردی یعنی آلایلر
طغردی یا راجعیا وحدت ایچوندر * محصول بیت * مذکور شاه غازی کاه
بر حله ایله بر عسکری سردی و کاه بر نمره ایله بر قلبکاهی بر تاردی حاصلی زیاده بهادر
ایدی (سرور اوابی سبب میگرد حبس * کردناز اوابی کته سرمی برید) سرور ااندن
مراد اکابر ناسدر و کرد نادن عاقلقدار صاحب جاهلر در ایکسیده ارباب
دوات وارکان حضریدن عبارتند * محصول بیت * شاه غازی سرورلری سبب
حبس ایدردی عاقلقدارلر کناهنسز باشن کسردی حاصلی هر وضعی خلاف عقل
وعادت ایددی (از نهیش بجه می افکند شیر * در بیابان نام او چون میشنید)
نهیب نونک فتحیله قورقیدر بجه باوری در تشدید ضرورت وزن ایچوندر می افکند
حکایت حال ماضی راغوردی دیکدر شیر فاعلی * محصول بیت * مذکور شاهک
خوفندن ارسلان یاور یسن راغوردی بیایده چون که آدین ایشدردی مصراع
اولده بجه برینه پنجه بازوب معناسته خوفندن ارسلان پنجه سن راغوردی دین
بجه ایله پنجه فی فرق ایلز ایش (عاقبت شیراز و تبریز و عراق * چون مسخر کردو
وقتش در رسید) شیراز و تبریز و عراق کردک اول مغولر ایدر و مسخر نایبی
وقتش در رسید بیت آتی به مرهوندر * محصول بیت * شاه غازی عاقبت شیراز و تبریز
و عراقی چونکه مسخر ایددی وقتی دخی ایشدی (انکه روشن بد جهان بنش از او *

* میل در چشم جهان بنش کشید) جهان بنش تقدیری چشم جهان بنش در
ضرورت وزن ایچون چشم حذف اواندی جهان بین وصف ترکیب در جهان
کور یچی معناسته در چشم در ادات صله در با معناسته * محصول بیت * اول
کیمیه که شاه منصورک جهان کور یچی کوزی اندن روشن ایدی یعنی اول که اوغلی
ایدی شاه منصورک جهان کور یچی کوزینه میل چکدی حاصلی اوغلی باباسنک
کوزینه میل چکدی معلوم اوله که اوغلی دخی بهادر ایدی اما بابای کبی ظلم
دکلی ایدی و او غلثت بهادر لغنه قصبیده مییه ده شبل لاسد دیکدر اشارت
پرور شدیدی حاصلی بابای بی رحم او را یچیچون اوغلی اکا ظفر بونجه رحم ایلدی
زیرا من لا یرحم لایرحم در (وله ایضا) قطعه (سابقا باده که اکسیر حیانتت بیار *
تانی خکی * من عین بقا کردانی) اکسیر حیات لایمیه در تن خاکی و عین بقا بیایدلر در
کردانی ایلیده سن دیکدر رابیکی مفعول آور صبر کبی * محصول بیت *
ای سابق باده که اکسیر حیانتت کنور تا کیم بنم خا که منسوب اتی عین بقا ایلیده سن
یعنی بقا پیکاری ایلیده سن حاصلی باده آب حیانتت بکا آتی ایچور که خضر کبی زنده
جاوید اولدیم (چشم پر دور قدح دارم و جان بر کف دست * بسر خواجه که
تا آن دهی نستانی) بسر با حرف تخصیص خواجه به اضافت لایمیه در نستانی
تقدیری این نستانیدر * محصول بیت * کوزم دور قدح در و جانم آوچده خواجه ننگ
باشیچون مادامکه قدحی و یرمیه سن آوچده که جانی آله من سن یعنی قدح باده بی
ور و جان عزیز آل (همچو کل در چمن از باد میفشان دمن * زان که در پای
تو دارم سر جان افشانی) میفشان فعل نهی مخاطب سلکمه دیکدر زان ادات ایل
که حرف بیان سر هوا و سود معناسته در جان افشانی به اضافت بیایدلر در جان افشان
وصف ترکیب در جان نثار ایددی معناسته و یا حرف مصدر * محصول بیت * کل
چمنده باددن انکین سلکدیکبی کبی سن بندن انکک سلکمه زیرا که سنک ایامکه جان
نثار ایدر سودا سندن بم یعنی بندن اعراض ایله که سنک خدمتکده جان بذل ایلمک
آرزو سندن بم (بر مثانی و مثالت بنوازی مطرب * وصف آن ماه که در حسن ندارد
ثانی) مثانی مثنی ننگ جمیدر و مثالت ننگ جمیدر بونده ایکی قبیلای و اوج قبیلای
ساز معناسته در که سابقا بیانی کیمشدر بنوازی بونده چال دیکدر که حرف رابطه صفت
* محصول بیت * ای مطرب ایکی قبیلای و اوج قبیلای سازله اول نایبی اولیان ماهک
وصفنی ایرله یعنی شول بی مانند جانانک حسنی وصفنی ساز ایله ایرله دکلام و طرب
و شاد بلیق ایلیده لم (وله ایضا) قطعه (بکوش هوش رهی منهی * ندارد داد * ز حضرت
احد لا اله الا الله) بکوش هوش رهی با حرف صله و اضافت لایمیه ز در رهی رانک
فتحی و هانک کسر یله یوش اوغلانیه دیرل که روم ایایده اکادر اوغلانی دیرل
نونک کبی برلده مراد قولدر اصلد یا حرف نسبتدر رهی منسوب دیکدر خدمت
ایچون بوله یوشه کندیکیچون رهی دیدیلر منهی اسم فاعلدر افعال باشند مصدری
انها کاور مخبر معناسته بونده مراد هتقدر پای ثانی حرف وحدتدر حتی بعض
نسخه ده هاتی واقعدر ندارد دادند اچفره قدردر حرف تا کید دادوردی یعنی ندا

و بر دی حاصلی چغردی ز حضرت احد ز حرف ابتدادر من معنایه و اضافت بیانی
 احدك مابعد بنه اضافتیده بویه در لاله الا الله بو کلامك بیانده نیجه رساثل یاز لشدر
 معنای اندن کور یله بومقام استقامتد محمل دکل * محصول بیت * بنده نك عقلی
 قواغه برهاتف نداوردی حضرت احد لاله الا الله دن یعنی جانب خدادن
 بکالهام اولدی و الهام اولان بیت ثانیك مضمونیدر (که ای عزیز کسی را که
 خوار بست نصیب * حقیقت آن که نیاید بزور منصب و جاه) که حرف بیان
 انهادر * محصول بیت * ای عزیز برکسته نك که نصیبی هوان و حقارتدر
 حقیقت کلام اولدر که زورایله منصب و جاه بولنر یعنی جانب حقندن و بر نیجه زورایله
 ایش بمن و حاصل اولان (باب زمزم و کور سفید نتوان کرد * کلیم بخت کسی را که
 یافتند سیاه) سفید و سپید بیاض معنا سنه در فایله بانك تبادلیه کلیم بخت کسی بیانی
 و لایه در ورا دات مفعول یافتند فعل ماضی جمع غائب طوقو دیار دیکدر * محصول
 بیت * آب زمزم و کورله آغارتمق اولان برکسته نك که طالعی کلیمنی سیاه طوقو دیار
 یعنی برکسته که بد بخت خلق اولدی سعی و کوششله نیکبخت اولان حاصلی نظر تقدیر
 ازلی یه در (و له ایضا) قطعه (دل مبدای مرد بخرد بر سخای عمرو وزید * کس نمی
 داند که کارش از بختا خواهد کشاد) مرد بخرد بیانی بخت دبانك که سر به و خانك سکونی
 وارنك فتحیه عاقل معنایه در * محصول بیت * ای مرد عاقل کو کاکی زید و عمروك
 سخا و کرمنه با غله یعنی هیچ کسه نك احسانه نه لایله زرا کسه بتلر که ایشی نه بردن
 آچلبه سر در یعنی سز مدیکك بردن الله تعالی فتح باب ایدر (روتوکل کن نمی دانی که نوک کاک
 من * نقش هر صورت که زدر نك در کیرون فتاد) روفدل امر مفرد مخاطب وارد دیکدر
 زویدندن نمی دانی استفهام انکار ایدر بتلر میسن یعنی یلورسن دیکدر که حرف بیان نوک
 کاک من لایله در نوک نوک فتحی و ضمیمه هر سنه نك سیوری اوجی کاک مکر بیان
 اولمشدر نقش هر صورت لایله که حرف رابط صفت رنگ در کیر بیاید بیرون فتاد طشره
 دوشدی یعنی ظاهر اودای * محصول بیت * خطاب عام طریقله بیور وار توکل ایله بتلر میسن
 که بنم قاحك اوجی هر صورتك نقشی که اوردی بر غبری رنگ ظ هر اولدی یعنی صله
 و جائزه امید یله نیجه صاحب سعاده اشعار باز دم عاقبت اندن بر فائده کور میوب سز مدیکم
 یردن نیجه انعام و احسانلر و کرملر کوردم تنه که کلجک بیت آتی جان ایدر (شاه هر موزم
 ندیده بی سخن صدا طاف کرد * شاه پر دم دیده و مدحش کردم و هیچم نداد) هر موزده
 و اوضرورت نظم ایچوندر ندیده ده های رسمی حرف تربدر کور و بوب و کور مدین دیکدر
 بی سخن بلا آلام دیکدر یعنی آدینه شعر و مدح سوزلکسز بن دیکدر * محصول بیت *
 شاه هر مزینی کور مدین یعنی کور مکسز بن بلا کلام یوز لطف ایلدی اما شاه زدی بنی کوردی
 و آتی مدح ایلدم یعنی آدینه شعر سوزلدم و بکا هیچ نسته و برمدی حاصلی امید ایلدیکم
 یردن کلمدی و اما امید ایلدیکم بردن کادی (کار شاهان اینچیشین باشد تو ای حافظ مرنج *
 داور روزی رسان توفیق و نصرت شان دهاد) کار شاهان لایله مرنج فعل نهی مخاطب
 اینچمنه دیکدر داور روزی رسان بیانیه داور حاکم دیرل روزی یای اصلیه ایله زرق
 معنایه در روزی رسان وصف ترکیبدر رزق بنشدر بیچی معنایه نصرت شان ناده

سکون ضرورت وزن ایچوندر ضمیرك ماقبلی بودله مفتوح اولورد هاد فعل امر غائب
 شککنده دعا در ورسون دیکدر * محصول بیت * پادشاهلرک ایشی بونجیلین او اورسن
 ای حافظ اینچمنه رزق بنشدر بیچی حاکم انلر توفیق نصرت و بر یعنی گاه اولور که شعرله
 و مدحله صله و جائزه و بر منزل و گاه الور که رایگان انعام و احسانلر ایدر بلکه سواکش
 سببیه خلعتلر کیدر لر (و له ایضا) قطعه (روح القدس آن سروش * فرح برقه طارم
 زرجد) قدس دلک ضمیمه و سکونیه لغتدر روح القدس حضرت جبریل امینه دیرل سروش
 فرشته دیرل فرح مبارک معنایه طارم رائك ضمی و قبحله لغتدر دریم او بنه دیرل که
 کوچر اولی ترکیه نك خانه سیدر زرجد بریشل جوهر در نیجه حاضیه سی وار اما بومقام
 بیانی دکل اضافتله یانیه در * محصول بیت * اولبارک فرشته جبریل امین زرجدر نك
 طارم کبه سی اوزره یعنی یشل فک قبده سی اوزرنده (می گفت سحر کهان که یارب *
 در دوات و حشمت مخلص) می گفت سوزلردی یعنی روح القدس سحر کهان الف و نون مفعولدر
 ضرورت وزن ایچونر کلشدر کاستانده بامدادان کبی که یارب مصراع ثانی به مر هوندر
 مخلص مؤبد معنایه در * محصول بیت * روح القدس سحر وقتنده سوزلردی که یارب
 مؤبد دولت و حشمت یعنی ابدی دولت و عظمتنده (بر مستند خسروی بمآد * منصور
 مظفر محمد) مستند خسروی بیانیه بمآد فعل امر شکانده دعا در منصور بن مظفر بن محمد
 * محصول بیت * بویست روح قدسك مفعولدن به ضرر یعنی ابدی دولتند پادشاهلر
 نختند فالسون منصور بن مظفر بن محمد (و له ایضا) قطعه (به همد سلطنت شاه شیخ ابو
 اسحاق * شیخ شخص عجب ملک فارس بود آباد) به همد سلطنت شاه با حرف طرف و اضافتله
 لایله در شیخ ابواسحاق شاهك عطف بیانی در و ابواسحاق کینت شیخ حاصلی شبراز
 پادشاهلر نك بر بنه شیخ ابواسحاق دیرلر تنه که دال حرفنده بیانی یکم شد در شخص عجب
 مضاف اولسه عجب شخصه صفت اولور و مضاف اولسه آباده قید اولور * محصول بیت *
 شاه شیخ ابواسحاق سلطنتی زماننده ملک فارس بش شخصه عجب معمر ابدی (شخت
 پادشاهی همجو او و لایتنخش * که جان خویش پرورد داد عیش بداد) پادشاهی با حرف
 وحدت و لایتنخش و صف ترکیبدر مملکت بغشلیچی دیکدر که حرف رابط صفت جان
 خویش لایله پرورد با حرف تا کید پرورد فعل ماضی مفرد غائب بسلدی دیکدر داد عیش
 لایله عیش و صفایه تمام نظام و وردی دیکدر یعنی عیاش بر پادشاه ابدی * محصول بیت *
 اول بش شخصك او اکیسی مملکت بغشلیچی ابواسحاق کی بر پادشاهدر که کندی جائینی
 کوزل نعمتلرله بسلدی و عیش و صفایه تمام و یردی یعنی عرینی عیش و عشرتله کچوردی
 (دکر مرینی * اسلام شیخ مجدالدین * که قاضی به از و آسمان ندارد بیدان) مرینی * اسلام
 اسم فاعلک مفعولته اضافتله یعنی اهل اسلامی و با اسلامی تربیه اید بیچی ابدی
 شیخ مجدالدین عطف بیاندر مرینی * اسلامك که حرف رابط صفت قاضی با حرف
 وحدت و همزه حرف توسل ندارد بید خاطر ندیه بوق دیکدر * محصول بیت *
 اول یشک بر بسده مرینی * اسلام شیخ مجدالدین در که اندن ابوقاضی آسمانك خاطر ندیه
 بوقدر یعنی دنسایه بوندن ابوقاضی کلمه شد (دکر بقیه ابدال شیخ امین الدین *
 که بن همت او کار های بسته کشاد) بن بانك ضمی و میك سکونیه برکت معنایه در

همه اضافت لامیه در کارهای بسته باینه * محصول بیت * برسیده ابدال حلق
بقیه سی شیخ امین الدین در که انک همی برکتی باغلی ابشاری آچاردی یعنی مستجاب
الدعوة برولی ایدی (دکر شهنشه دانش عضد که در تصنیف * بنای کار موافق
بنام شاه نهاد) شهنشه دانش لامیه در دانش اسم مصدر در بیلش مناسبه
اما بونده مراد نفس علمدر عضد عطف بیان یعنی اسم مصنف متن موافق در که حرف
رابط صفت در تصنیف مصراع ثانی به مرهون بنای کار موافق لامیه ل در
* محصول بیت * برسیده علم پادشاهی عضد در که تصنیف موافق کار
بناسی شیخ ابواسحاق آدینه قودی یعنی موافق بوبادشاهک نامنه سویدی ته کیم
موافقک دیاجه سنده بیورر محرز مملک الا کاسره بالارث والا مستحق جلال المله
والدینا والدین ابواسحاق (دکر کریم چو حاجی قوام دریادل * که نام نک برداز جهان
بخشش و داد) کریم چو حاجی قوام دریادل باینه ل در که حرف رابط صفت نام
نیک باینه و ببردک مقدم مفعولی * محصول بیت * بریده حاجی قوام کی دریادل
کریمدر که جهاندن بخشش و دادله ابواد ابلندی یعنی آخرته ابوادله وادی
(نظیر خویش نبکذاشتند و بکذاشتند * خدای عز وجل جله رایسا مرزاد)
نظیر خویش لامیه در نبکذاشتند نون حرف نفی و باحرف تا کید حاصلی فعل نفی
مستقبل و او حرف عطف بکذاشتند فعل ماضی جمع غائب در بیا مرزاد فعل امر غائب
سکندره دعادر * محصول بیت * مذکوریش کیمه کنندی نظیر لینی قومدار
و کتدیلر خدای عز وجل جله سنی یار لغاسون یعنی الله تعالی جمیع سته رحمت ایلسون
(وله ایضا) قطعه (کدا اگر که پاك داشتی در اصل * براب نقطه شرمش مدار
بایستی) آب بونده عرض مناسبه در یعنی آب روی ضرورت وزن ایچون تخفیف
قلندی نقطه شرمه اضافت باینه در مدار اسم مکمل در دور اید جک بر مناسبه بایستی
حکایت حال ماضی کرک ایدی دیمکدر * محصول بیت * کدناک اگر اصلنده که پراکی
اولیدی یعنی اصل اولیدی حیثه نقطه سی عرضی اوزره مداری کرک ایدی حاصلی
اوتانوب دینمزدی یعنی ناسدن دینمکی نرک ادوب حیا و ادب اوزره قرار ایدردی
(ور آفتاب نکر دی فسوس جام زرش * چرا تهی ز می خوشکوار بایستی) فسوس
من لیمک و تمسخر ایلکه دبرل * محصول بیت * واکرافتاب فسوس و مسخره لقی ایلیدی
جام زری یعنی التون قدسی نیچون می خوشکواردن بوش کرک ایدی یعنی آفتاب سائر
کواکبی ضیاده بکیموب من لیمیدی انک التون قدسی باده خوشکواردن بر کرک ایدی
اما بوحالندن اوتوری قدحنه کیمه باده طولدر من (و کرسرای جهاترا سرخرابی
نیست * بنای اوبه ازین استوار بایستی) * محصول بیت * واکر جهسان سرایک
خراب اولفه میلی بوغیسه انک بناسی بوندن محکم کرک ایدی یعنی حقنده العالم متغیر
دینمزدی حاصلی جهاندن انواع احوال و اطوار ظهور ایلزدی یعنی انده بوقدر احوال
متضاده ظاهر اولمزدی (زمانه کرنه سرقاب داشتی کارش * بدست آصف
صاحب عیار بایستی) قلبدن مراد دغلدر یعنی ناسره کارش مصراع ثانی به مرهوندر
بدست آصف صاحب باحرف ظرف و اضافت لامیه و باینه در عیار عینک کسریله

مفاعله باینن مصدر در اما بونک کی پرلده ترکیجه طره دیدکریدر یعنی پرلنده
فقطار ایله و باراز و ایله ثقلنی و خفتنی بیلکه دبرل صاحب عیار وصف ترکیبی اقسامنددر
* محصول بیت * اگر زمانه نک قلب و دغل سوداسی و اکامیلی اوایدی انک ایلشی
یعنی جمیع احوالی آصف صاحب عیار وزیرک الله کرک ایدی یعنی زمانه قلب و دغل
اولمه آصفک نصر فنده اولق کرک ایدی (چو روزگار جز این یث کریم بیش نداشت
* بهر مهلتی از روزگار بایستی) بعضی نسخه ده کریم برینه عزیز واقعدر ایلکسیده
متقارب المعنی در بهر باحرف ظرف و باحرف صله مهلتی ده باحرف وحدت * محصول
بیت * چونکه روزگارک بو بر کریمدن و یار عزیزدن غیری بوق ایدی یعنی روزگار
بو کاهمصر در بوندن غیری کریمه و غریزه مالک دکل ایدی ایدی بو کریمک و یا
بو عزیزک عمرنه مهلت کرک ایدی یعنی بر زمان بشابوب اولمک کرک ایدی مشهور
مثله در ابول اولمک کرک ایدی دبرل خواجه بر کیمه بی رنایدن اما نامنی یاد ایلر
مصراع اولک معناسی چونکه زمانه بر کریمدن غیری اراتق طوئیدی دین طوغری
معنایی استاددن طوئمش (وله ایضا) قطعه (بسمع خواجه رسان ای ندیم وقت
شناس * بخلاق که در واجبی صبا باشد) بسمع باحرف صله و اضافت لامیه در رسان
فعل امر مفرد مخاطب ابرشدر دیمکدر الف و نون ادات تعدیه در و ندیم وقت شناس
اضافت بایننددر وقت شناس وصف ترکیبدر وقت بیلچی معناسنه بخاوتی باحرف
ظرف مصراع اولده رسامه متعلق و باحرف وحدت که حرف رابط صفتدر و ضمیر غائب
خاوته راجعدر صبا مبتدا و باشد خبری اسمی تحتاده صبا به راجع ضمیر در و خبری اجنبیدر
* محصول بیت * ای وقت بیلچی ندیم خواجه نک سمعه ابرشدر بر خاوتده که انده صبا
اجنبی اوله یعنی شویله تنها اوله که صبا آند انکل اوله حاصلی آند صبا اوله بر اصبا
نشر اخبار ایله معروف و موصوفدر مصراع ثانی نک معناسی بر خاوتده که اجنبی صبا
اوله یعنی شویله تنها اوله که صبا دن غیری کسه اجنبی اوله دین اجنبی سوز سوزباش (لطیفه
بیان آرو خوش بخندانش * بنکته که دلش را دران رضا باشد) لطیفه باحرف وحدت
و همزه حرق نوسل بیان باحرف صله آره متعلق و آراف ممدده المله فعل امر مفرد مخاطب
کنور دیمکدر آریدنن که مخفقدر آوریدنن و او حرف عطف خوش بونده کوزل
معناسنه در بخندانش باحرف تا کید و الف و نون ادات تعدیه و و شین ضمیر خواجه به
راجعه در خواجه بی کولدر دیمکدر بنکته باحرف مصاحب بخندانه متعلق نکته کلام
دقیقه دبرل و باحرف وحدت و همزه حرق نوسل که حرف رابط صفت و باحرف
بیان دلش ضمیری خواجه به راجعه در و را حرف تخصیص آن اسم اشارتدر نکته به
* محصول بیت * ای ندیم بر لطیفه اورنایه کنور و خواجه بی خوش کولدر بر نکته
ایلکه که کولک انده رضاسی اوله (بس انک هس ز کرم این قدر بلطف بپرس * که کروظیفه
تقاضا کنم روا باشد) انک هس ضمیری خواجه به راجعه در که حرف بیان روا باشد
استفهام معناسی متضاد روا اووری یعنی جائز می دیمکدر * محصول بیت * اندنصره
خواجه به کریمدن بوقدر اطفله صور که اگر وظیفه می تقاضا ایدر رسم روا میدر خواجه
دن مراد و زراعه مدر که قوام الدین در که خواجه ایچون بر مدرسه بنیاد ایلش ایدی

پس بوقطعه ده خواجه اندن ندریس و طیفه سی طالب پیور (وله ایضا) قطعه (توبك
وید خود هم از خود پیرس * چراد بگری بایدت محتسب) * محصول بیت * خطاب عام
طریقیه پیور سن کند بک انو خصلتی ویرا من خصلتی ینه کند کن صور یعنی
کندی احوالی کند کن اگاه نیچون برغیری کسه سکا محتسب اولی کرک یعنی سنک عیبکی
وهمزی سن کند کن بنگ کر کن سکا خاق سوبك لازم دکل (ومن بتق الله بحمل له *
ورزقه من حیث لا یحتسب) من اسم شرط بتق فعل شرط اصلی یوقی ایدی اعلال
ایله بتق اولدی لام الله لك سقوطی علامت جزم در فاعلی تحتسبه منه راجع ضمیر در
و مفعولی اسم جلالدر بحمل فعل مضارع مفرغ غائب جزمی جواب شرط اولیله در
فاعلی تحتسبه الله راجع ضمیر در و مفعول اولی مخرج جاد و نانیسی له در یعنی جار و مجرور
واو حرف عطف برزقه بحمل فعله مفعول قدر قافك سکونی جزم ایچوندرله و برزقه
و محتسب ضمیری بیت اولده منه راجع در من حیث جار و مجرور برزق فعله متعلقدر
حیث یونك کی رل ده جهت و مکندن عبارتدر لا یحتسب فعل نفی مستقبل ظن ایلمدی بکدر
* محصول بیت * هر کسه که الله من قور قر الله اکا بر مخرج قیلور واکا رزق و بر
سرمه بیکی بردن یعنی خدا دن قور قافك ایشی خدا ایسر و جوهله قیلور به مضار بو معنایی
یوندن اسان وجهله نظم ایلمدر در قطعه * چه نادان بودم دم مکتسب * که از بهر
روزی شود مضطرب * نداند که دادار هفت آسمان * و برزقه من حیث لا یحتسب
(وله ایضا) قطعه (بر تو خواهم زد فقر اخلاق * آیتی دروفاور بخشش) دفتر اخلاق دن
مراد کتب اخلاق قدر آیتی با حرف وحدت آیت نشان معنای در * محصول بیت *
خطاب عام طریقیه پیور سکا کتاب اخلاق دن بر آیت او قویام و فوا بخشش باشد (هر که
بخراشدت جگر بجفا * همچو کان کریم ز بخشش) بخراشدت با حرف تأکید خراشد
فعل مضارع مفرغ غائب طرملیه دیکدر ر نامنا ده جگر مقید در جکرت تقدیرنده
بجفا با حرف مصاحبت خراشده متعلق کان کریم بیانیته ز بخشش مقدم مفعول ایدر
ماوم اوله که بوقطعه دنك اوج بیستده شین ضمیرك ماقبلی مکسور او قور ضرورت قافیه
ایچون فن قافیه ده بواسطه معمول دبرل نیجه نوع اولور پس بوقطعه بی یلیوب رفعل
تقدیر ایدر فن قافیه دن عاری ایش * محصول بیت * هر کسه که جگری جفا ایله
طرملدی کریم معدن کی اکالتون باغشده نه که کانك ایچور سنی کولنك وقازمه ایله
خراش ایدرل والتون اخراج ایدرل معصراع نانیك معناسنی کریم معدنی کی دین
کان مراده واصل اولماش (کم مباح از درخت سایه فکن * هر که سنکت زندم
بخشش) درخت سایه فکن بیانیته در سایه فکن وصف ترکیبدر کول که صالبحی معنای
سنکت ناسی معناده زنده مقیددر زنده تقدیرنده مضرارع مفرغ غائب اور دیکدر
ممراتنک و میث فقهه لیه میوه معنای در (محصول بیت) سایه صالبحی درختن
اکسک اولمدیغنی اندن قاله مصراع ثانی مبین اولدر حاصلی هر کسه که سکا طاش اوزر سه
اکامیوه باغشده نه که درخته طاش و یاغاج آتسه لمیوه سی بره دو کاور یعنی سکا جفا
ایده سن و فایله دیکدر (از صدنی یاد گیر نکتة حل * هر که بدسرت کهر بخشش)
* محصول بیت * صد فدن خاطر که طسوت حل نکتة سنی یعنی جفا به فحمله آندن

او کرن هر کیمسه که باشك كمر سه اکا کهر باغشله زیرا صد فك باشنی کسمیجه
ایچندن اینجو آلتز حاصلی صدق باشندن آچیلور انکندن آجلز (وله ایضا) قطعه
(سرای و مدرسه و بحث علم و طاق و رواق * چه سود چون دل دانا و چشم بینا نیست)
دانا و بینا صفت مشبهه لدر یلکن و کور کن معنای * محصول بیت * سرای و مدرسه
و علم بحثی و کرو چار طاق یعنی یونلرک وجودی اولی نه فائده ایدر چونکه صاحبند دل
دانا و چشم بینا اولیه یعنی یونلر مالک اولی فائده ایله چونکه کشتی ده عقل و بصیرت
اولیه (سرای قاضی * زدار چه منبع فضیلت * خلاف نیست که علم نظر در انجانیست)
سرای قاضی * زدار چه منبع فضیلت لامیه منبع اصلنده صو چیق دینی بره دیرل مثلا
یکار باشلری کی صکره مطلق محل معنای استعمال ایدر بلر که حرف بیان علم نظر
اضافت عام الی الخاصدر علم نظر دن مراد علم جدادر که خلافت ایدن بحث ایدر خلاف
ذکری بو که قرینه در و جائزدر که علم نظر دن بصرو بصیرت مراد اوله * محصول بیت *
زده شهرتک قاضیسی او ای اگر چه منبع فضیلت اما خلاف یوقی که علم نظر انده یوقدر
یعنی قاضی فاضل کیمسه در اما خلافت ایدن بحث مالک دکدر بیتک نتیجه سنده مراد
بودر که زده شهرتک قاضیست کوزی صحیح دکل ایش اکا نه برض ایدر دین و مراد
ظرافته زده قاضیستک چشمه دخل ایدر یکن بیاندر دین علم نظری بتلزل ایش (وله ایضا)
قطعه (حسود خواجه مارا بکو که بدیدند * و کرنه دور زمان جز بدت جزاندهد)
* محصول بیت * زده خواجه منک حسودینه سوبله که حقنه یار امر لایق کورمه یعنی حقنه
رارمن سوبله واکا رارمن ایش لایق کورمه حاصلی خواجه به دشمنک ایله والادور زمان
سکایرمن دن غیری جزا و برمن (مکن سیر که هر کر به قل و فکر فضول * فلانک زمام تصرف
بدست ماندهد) * محصول بیت * عناد و سرکشک ایله که زیاده عقل و فکرله یعنی عقل
و فکر چوقلنی سبیلله فلانک تصرف زمانی برمن و برمن حاصلی عقل و فکر ازدیادی
سبب دوات اولر پس فلانک عاقل آتک منصبی بکا لا بقدر دیک جارزدکل (بان که
در نظر جم جهان یار آید * بترک جوهر جام جهان ماندهد) بان با حرف سبب بترک با حرف
زائد ضرورت وزن ایچون کلشدر * محصول بیت * اول سبیلله که جک نظرند جهان
زده یعنی نظرند جهانی من اینک سبیلله جام جهاننما جوهری بترک ترکیبی و برمن
حاصلی جهانی ترین ایدوب و رسد جام جهاننما جوهرینی اکاد کشم یعنی هزارمکر
و حبسه ایله خواجه اختیار لیه سکا منصب و برمن (نه و بالله اگر تبر آسمان بارد *
که بار در حرم کبریای ماندهد) که حرف بیان باراجازت و یول معنای در یونده تقدیر
الام که بار مادر حرم کبریای ماندهد * محصول بیت * الله صفا سون اگر آسمان اوق باغسه که
خواجه لك حرم کبریایه بن یول و برمه یعنی انده وار مفعول بره مانع اواسه
(بحق نعمت حاجی قوام ما کر قدر * زبهر مصلحت خود بدین رضاندهد) * محصول بیت *
بیت سابقه متعلقدر برمن حاجی قوامک نعمتی حنیچونکه رفعت قدرندن و علوهنمندن
کندی مصلحتی ایچون حرم کبریایه وار مفعول رضایرمن یعنی بره حرم کبریایه وار مفعول
رمانم ظهور ایله و کندیك مصلحتیه موافق اولسه اولو که رضایرمن یعنی برمن حرم

کبریا سینه وار مد بغمه راضی دکل بوا یکی بیت که بری بر نشه مر بو ط
و منوطد ر شارحار مغنرینه و بونلر دن شاعرک مر ادبشه هیچ واصل اولمشلر
انکیچون تقدیر لرینی یازمیوب ترک ایلدم (وله ایضا) قطعه (شاهامبشری زیهنتم
رسیده است * رضوان سر بر حورش و سلسیل موی) مبشر اسم فاعلدر تفعیل یاندن
مژده بی معناسنه و یا حرف وحدت زیهنتم تقدیری زیهنتم طبعمدر مبشردن مراد
شعریدر رضوان سر بر وصف ترکیبدر رضوان تختلی یعنی شعرمک جتنده رضوانک
سر بری کی سر بری وار خوروش یعنی حور کی کوزلدر سلسیل موی وصف ترکیبدر
سلسیل صاجلی دیمکدر خواجه یوتشیده مختر عدد زرا کیمسه موی آبه تشیمه
ایلمشدر والا اتیس عشاق صاحبی ذکر ایدردی پس سلسیل موی مجعد و مسلسل
موی معناسنه در زیر اوصافدینی جینه زنجیر شکل اولور * محصول بیت * ای پادشاه
بکاجشدن بر مژده بی ابر شمشدر رضوان سر بری یعنی مر صم و مجوه سر بری وار که
بنم علوم و معارفله مزین کوکدر و حور جنت کی مقبول و مطبوعدر و مسلسل و مجعد
مویدر یعنی سطور شعرم زنجیر مودلره بکر حاصلی جنت طبعمدر و لطیف مجوه
بکر شعر ظهوره کادی (خوش لفظ و پاک معنی و موزون و دلپذیر * صاحب جلال
و نازک و بکر و لطیفه کوی) * محصول بیت * مذکور مبشر خوش لفظدر و پاک معنادر
و موزون و دلپذیردر یعنی آنی کوکل قبول ایدیمکدر صاحب جلال و نازک و بکر و لطیفه
کویدر شریسته لطیفه کوی دیدی مجاز مرسل طریقه کندی لطیفه کوی اولدیمکدر
و بکر یوردینی ناز ظهوره کادی کیچوندر (آتم بدین سر اچه ز بهر چه آمدی * کفتار بهر
مجلس شاه فرشته خوی) * محصول بیت * مبشره دیدم که بو سر اچمه نه ایچون
کادک یعنی عالم غیبدن عالم ظهوره کیمک ایچون کلدک دیدیکه ملک خویشی پادشاهک
مجلسی ایچون یعنی آنک بزمنده بی اوقیوب یازار دیو کلدیم (اکون ز صحبت من مفلس
بجان رسید * نزدیک خویش خوانش و کام دلش بجوی) * محصول بیت * شندی
مذکور مبشر بن مفلسک صحبتدن جانندن اوصاندی یعنی زیاده مضطرب و مضطرب
یعنی افلاسمدن رعایتنه قادر اولدیمکدر بدین نفرت ایلدی پس سعادتلی پادشاهم
کندی فتنه آنی دعوت ایدوب ککو کلی مرادینی سوال ایله حاصلی نام شریفکه
سویلد بکم شعری استدعا بیور و کوکلم مرادینی اندن اذعان ایله سلسیل موی برینه
سلسیل بوی یازان مویله بوی فرق ایلز ایش و مبشردن مراد قلبیدر دین مراده
و اصل اولمش مجموع ابیاتک آخرند مراد الهام الهی و املکی کلوب و یا رملک صفت
مکنه شاهه نصیحت ایتک استدیکن تعریضدر دین الهام الهی ایله سولش حاصلی
معنا کند بی زیاده پریشان دل و پراکنده خاطر اولدیمکدر پادشاه هدن رعایت
و احسان طلبیدر دین زیاده پریشان سولش (وله ایضا) قطعه (بدین ظلت سمراتای
بوی دوست بنشینم * کهی انکشت دردندان کهی سر بر سر زانو) * محصول
بیت * بو ظلت اوند که دنیا در نیچه به ذک دوست امیدله اوتورم کاهی بارمغم دندامده
و کاهی باشم دیزم اوزرنده یعنی حسرت جانان الدن نیچه به ذک کاه بارمغم ایصرم
و کاه غم و غصه دن باشم دیزمه ایتدرم (تناهی الصبر مذحلت بیاوی الاسد سرخان

وطار العقل اذ غنت یعنی الورق غربان (تناهی فعل ماضی مفرد مذکر
غائب تفاعل یاندن نهایت بولدی یعنی دو کندی دیمکدر الصبر لفظا مر فوع فاعلی
مذابتدای غایت ایچوندر زمانده حات فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در نزول ایلدی
یعنی فوندی بیاوی با حرف ظرف ماوی اسم مکندر صغیح بر معناسنه مضاف اولمشدر
اسمه که جمع اسندر یعنی ارسلان سرخان سنک کسریله قورده در لر فاعل حلتدر
وطار و مطوفدر تناهی به اوچدی دیمکدر عقل لفظا مر فوع فاعلدر اذادات تعلیل
غنت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در تفعیل یاندن تغنی ایلدک یعنی ایلدی دیمکدر
بمعنی با حرف ظرف مغنی مکان معناسنه در یعنی دوراچق پرورق و اوک ضربه و رقانک
جمعیدر حرآه و زق اوزره تخنه کوکرجینه در لر غربان غربانک جمعیدر قرغه به در لر
بویت تنوخینک بر قطعه سنک ایکی بیتدر ربحر هزجدن که بونک هر مصرعی انک
بر بیتدر * محصول بیت * صبرم متناهی اولدی یعنی دو کندی ارسلان برینه قورد
نزول ایدوب قونالی عقلمه اوچدی کوکرجین برنده قرغه لر اوتدیمکدر یعنی اشراف
و اعیان ناس برینی ارادل و اسافل طوندیمکدر صبرم دو کندی و عقلم طاعلدی
حاصلی عالی برینی ادانی طوندیمکدر حالدر کوکون اولدی دیمکدر (بیاسای طار
فرخ یاور مژده دولت * عسی الایام ان رجمن قوما کالذی کانوا) طار فرخ بیاسیه
مژده دولت لامیه عسی فعلدر افعال مقاربه دن برخبرک رجوا امید جهتدن یقیغانه
دلالت ایدر یونده کی کی الایام افظا مر فوع اسمی وان رجمن محلا منصوب خبری
قوما رجمن نک مفعول ایدر ان بردن قوما دیمکدر یعنی قومی دوندره کالذی موصولی
مخذوفدر تقدیری کالایلاف والاتفاق الذی کانوا فعل ماضی جمع مذکر غائب افعال
ناقصه دن اسمی و اوضیبر و خبری مخذوفدر تقدیری کانوا ایدی یعنی کانوا علیه من قبل
دیمکدر بو مصراع تمام بریت در بحر هزجک اول و زندن نه که بیت سابق ایکی بیت
ایدی بو بچردن و بویت فند زمانی نکدر که حسه نک ایکنجی قطعه سیدر که حرب
الیسوس قصه سنده دیمشدر که عرب اراننده مشهور حر بدر که فرق بیل مقداری
ممتد اولمشدر نه که حاسه شرحلرنده و مقامات حریری شرحلرنده مفصل بیان
اولمشدر * محصول بیت * ای مرغ فرح کل ودوات مژده سن کتور امید واردر که
ایام و زمان قومی اولکی ایتلاف واتفاق اوزرنده دوندره بو بیت ماقبلنده کی بیت
مر بو طدر * بیت * صفحنا عن بنی ذهل * و قلنا القوم اخوان * بنی ذهلدن مراد بنی
تغلبدر که مذکور فندک قبیله سیله فرق بیل مقداری صواش ایلدی اما بنه بری
برینه خصم و قوم ایدی ایدی فند دیر که بنی تغلب حر شدن اعراض ایلدک و قوم
تغلب فردا شازمزد در دیدک امید واردر که ایام انلری اولکی ایتلاف واتفاق اوزره
دوندره یعنی مقاله دن فراغت ایدوب مصالحه ایدلر دیمکدر (وله ایضا) قطعه (ساقیا
بیانه برکن زان که صاحب مجلس * آرزومی بخشد و امرار میداردنکاه) بجا است تاسی
معناده بخشده مقید در آرزومراد معناسنه در * محصول بیت * ای صافی بیانه بی طوادر
زیرا که صاحب مجلس مرادی باغشدر و اسراری صافلر (جنت نقدست اینجا عبش
و عشرت تازه کن * زان که در جنت خدا برنده تنوید کنه) * محصول بیت * یونده

جنت حاضر در عیش و عشرتی تازه ایله یعنی ذوق و صفای تازه را جنته خدا قول
اوزره کنه باز من یعنی جنته هر کشتی نه ایشلر سه اکا حساب و عذاب اولر (سازچک آهنگ
عشرت صحن مجلس جای رقص * خال جانان دانه دل زلف ساقی دام راه) سازچک
لامیه و مبتدا آهنگ عشرت لامیه و خبری آهنگ ابهام طریقله مذکور در فناء مل صحن
مجلسه لامیه و مبتدا جای رقص لامیه و خبری مصراع نایده بونوال اوزره در
* محصول بیت * چکک دوزنی و آوازی عشرته آهنگدر یعنی عشرته دعوت ایدر
صحن مجلسه رقص بریدر جانان خالیده دانه دلدر ساقی زلفیده دام راهدر یعنی
بوجمیع اوصاف مجلس مذکور در (دوستانان دوستکامند و حریران بادب *
پیشکاران نیکنامند صف نشینان نیکخواه) دوستدار و صف ترکیبدر آدمی دوست
طوبیجی حاصلی محب و الف و نون ادات جمع محبدر دیکدر دوستکام دوست مرادلی
یعنی دوستک مراد نجه اولیجی حاصلی دوستلر استدیکی کی اولیجی حریفان بادب
باده نوشلرده مؤیدر پیشکار صندر مجلسه او طور نلره دیرلر الف و نون ادات جمع
نیکام و صف ترکیبدر ابو آدی معناسنه و نون و دال استک ادات جمعیدر صف نشین
و صف ترکیبدر مجلسک صفنده او طور یجی و الف و نون ادات جمع نیکخواه و صف
ترکیبی محب معناسنه * محصول بیت * دوستدارلر دوستکامدرلر باده نوشلر مؤدب
صدر مجلسه اوللرده نامدار و ابو آدی کیسه درلر و صفوف مجلسه او طور نلره
محب و دوستلر در (دور ازین بهتر نکرد ساقیا عشرت کزین * حال ازین خوشتر
نیاشد حافظا ساغر بخواه) * محصول بیت * دور زمان بوندن بکرک دوزن ای ساقی
عیش و عشرت اختیار ایله یعنی ذوق و صفایه مشغول اول حال عالده بوندن خوشلر
اولر ای حافظ ساغر ایسته میم قافیه سنده بوقطعه به متقارب بر بیت سابق اولشدر
* بیت * صف نشینان نیکخواه و پیشکاران بادب * دوستانان صاحب اسرار
و حریفان دوستکام * (وله ایضا) قطعه (بادشاهها لشکر توفیق همراه تواند *
خبر اگر بر عزم تسخیر جهان ره میکنی) * محصول بیت * ای بادشاه توفیق
خدا لشکری سکا بولد ایشلر در یعنی خدا سکا معین و ظهیر در قالی اگر جهان تسخیری
نیت بول ایدرسک یعنی اگر نصرفکه جهانی کتور مکه قصدک و ارایسه قالی کیت
ضبطکه آل (باچین اوج جلال از پیشگاه مسکنت * آکهی و خدمت دلهای آ که
میکنی) اوج جلالدن مراد اوج سلطنتدر یعنی رفعت سلطنت پیشگاه مسکنت بیانیه
صدر مسکنت دیکدر * محصول بیت * بونجلین رفعت و عظمتله صدر مسکنتدن
آ که سن و آ که دلره ده خدمت ایدرسن یعنی هم فقر و مسکنتدن آ که سن و هم اهل
اللهه خدمت ایدرسن پس نصرت و فرصت سنکدر فتح ممالک ایله (بافریب رنگ این
این نیلی خم زنکار فام * ککار بروفق مراد صبغه الله میکنی) بافریب رنگ این
یام صاحب ایچوندر و اضافله لامیه لدر رنگدن بونده مراد حیل و مکر در نیلی خم
ترکیب مزجیدر زنکار فامه اضافت بیانیه در زنکار فام و صف ترکیبدر زنکار لونلی
دیکدر مراد فلکدر کار مبتدا و مابعدی خبری وفق مراد صبغه الله لامیه لدر بونده
صبغه دن مراد فطرتدر اگر چه که لغته اون و رنگ معناسنه در * محصول بیت *

بوژنکار فام چوتلی کوپ حیل سی فریبله یعنی بوچویت رنگلی فلکک حیل سی
الهامیه حاصلی بوژنکار کون خم نیلینک حیل سی والداه سیله الدائموب ایشتی
اللهک فطرتنه موافق ایشلرسن یعنی سنی خلق ایلمکدن مرادینسه موافق ایشلرسن
حاصلی اراده اللهه موافق ایشلرسن یعنی فلکک دورلو دورلو حیلله سنه فریفته
اولیوب خدائک ارادتنه موافق و مطیع ایش ایش ایشلرسن دیکدر (آن که ده باغفت
ونیم آورد پس سودی نکرد * فرصت بادا که هفت ونیم باده میکنی) بوییت معایدر
یعنی اول زمانده احوال تجارتی هر کس دو عمر دن اول بدی بیچق ایچله اون ایچله
فائده ایلدر یعنی بدی بیچق ایچله اون اولسه که ایکی بیچق ایچله فائده اولور تمام فائده در
دیرلر دی اما هنده سفرا یلسه لاون ایچله بدی بیچق ایچله ریح ایلدر فائده در دیرلر دی
زیرا شیراز یلرک هنده تجارتی هر مزدن اولوردی که هنده در یاسنک برابره سیدر
واندن هنده تجارت آسان ایدی * محصول بیت * بادشاهنی فتح ممالکک تحریر بص
ایدوب بیورر اول بازار کاتک که تجارتده بدی بیچق ایچله اون ایچله اولدی زیاده
فائده ایلدی زیرا اوج ایچله الی بولله پراچله ایکی بول فائده ایدر اما فتح ممالکک سنک
فرصتک اولسونکه اون ایچله ایله بدی بیچق فائده ایدسن هنده سفرا یلن تاجر کی که
ایکی ایچله پراچله ایله ایکی بول فائده ایدر حاصلی فتح ممالکک قالی که اضف مضاعف
فائده ایدسن زیرا فتح مملکتده اگر چه خزان صرف او انور اما ارتفاع ممالکک
بیجه دورلو فائده لعل و حظدر (وله ایضا) قطعه (ای معرا اصل عالی جوهرت از حقد
و حرص * وی مبرازات میمون اخترت از زرق و ربو) معرا اسم مفعولدر تفریدل
بایندن نعره دندر که چیلانی معناسنه در بونده خالی معناسنه در اصل عالی جوهرت
بیانیه در بونده جوهر دن مراد نسلدر اصلک عالی نسب دیکدر حقد حاک کسری
و قافک سکونیه کین معناسنه در مبراده تفعیل بایندن اسم مفعولدر تیره دندر بری
و سالم اولق معناسنه ذات میمون اختر بیانیه در میمون اختر و صف ترکیبدر
مبارک اخترلی ذات دیکدر بو حیل معناسنه در * محصول بیت *
ای اصل عالی نسبی حقد و حرصدن مراد ذات شریف و ای زرق و حیلدن مبرامبارک
اخترلی ذات بوییت مابعدنده کی بیت مرهوندر (دیر زریکی روا باشد که تشریفات را
* از فرشته باز کبری وانگهی بخشی بدیو) تشریفات تشریفک جمعیدر بوند
احسانات و عطایا مراددر * محصول بیت * اکا برانکه یقین جائزوله که تشریفات
فرشته دن اله سن و دیوه باغشلیه سن بوییت دلالت ایدر که برکته احساناتی بر صالح
کسه دن آلوب طالحه و بر عابدن آلوب فاسق و فاجر و بره (وله ایضا) قطعه (حسن این
نظم از بیان مستغنیست * با فروغ خور کسی جو بدلیل) خواجه بوقطعه بی برکته نک
نظمک مقبوللغه امضا طریقله بیورر * محصول بیت * بونظمک حسن و صفای
بیاندن مستنددر هیچ کونش ضیاعه برکته دلیل و برهان استری یعنی استراسته فهم
انکاری طریقله حاصلی بونظمک لطافتی ظاهر و باهر در دیکدر (آفرین برکات
نقاشی که داد بکر معنی راچین حسن جیل) * محصول بیت * آفرین بر نقاشک فائده که
بکر معنایه بونجیلن کوزل حسن و بردی یعنی آفرین شول شاعره که بکر معنای بونجیلن

لطیف و مقبول صورتده اظهار ابلدی (عقل در حسنش نمی یابد بدل * طبع در لطافتش نمی یابد بدل) * محصول بیت * عقل حسن و اطافده اول نظمك بدانی بولاز یعنی بی بدل نظم در طبع دخی لطیف و صفاده اكا بدل و نظیر کورمز حاصلی بی ذمیر نظم در (معجز ست این نظم یا سحر حلال * هاتف آوردان سخن یا جبریل) * محصول بیت * بونظم معجزه یدر بوخسه سحر حلال می بوسوزی هاتغمی کتوردی بوخسه جبریل می یعنی طوق بشردن خارج نظم در بونظم (کس نیارد گفت رهزی زین نمط * کس نداند سفت دری زین قبیل) * محصول بیت * کسه قادر دگادر بو اسلوبدن بر رمز سولیکه زیرا سحر حلال مرتبه منده دروکه بونك کی دری دله بیلزیرا سرحد اعجاز فریدر حاصلی بر شاعر بونجایین نظمه مالک دکل دیمکدر (وله ایضا) قطعه (خسروا داد کرا بحر کف اشیر دلا * ای جلال تو با توایع هزار زانی) * محصول بیت * ای خسروای عادل ای دگر آیه ای ارسلان یورکلی ای عظمت و جلالک انواع هنر لایق بادشاهی (همه آفاق گرفت و همه اطراف آشاد * صبت مسعودی و آوازه شه سلطانی) مسعود بر پادشاهک اسیدر وشه سلطان لقبی * محصول بیت * جیع آفاق طوندی و جیع اطراف قح ابلدی مسعوده منسوب صبت و شاه سلطانی نه منسوب آوازه یعنی اسم شریفك صبتی و لقب میونك آوازه سی تمام عالمه فاش اولوب دنیایی طوندی یلری حرف مسدر طونانلر اصابت ابله مشار (گفته باشد مکرر ملهم غیب احوال * این که شد وز منبرم چو شب ظلماتی) ملهم غیب اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و گفته نك فاعلی و احوال مفعول قول مصرع ثانی احوالی بیاند که حرف بیان روز منبر بیانه منبر روشن معناسنه در شب ظلماتی بیانه و با حرف نسبت * محصول بیت * سکاملهم غیب احوالی دیش اوله بو که روز روشن شب ظلماتی کی ابلدی یعنی عالم یا شمع شب نار اولد یعنی ملهم غیب سکادیمش اوله (در سه سال آنچه باند و ختم از شاه و وزیر * همه ربو دیکم فلاك چو کانی) * محصول بیت * اوج یلده اول نسته بی که شاه و وزیر دن قراندم یعنی کسب ایلدم جیعنی بر ساعتده فلاك چو کانی قایدی حاصلی اوج یللی محصولی غصب ابلدی چو کانی ده با حرف نسبتدر اسب چو کانی دبرلر چوکان او بونی او نادقنری آنه اما فلكه چو کانی دیمك چوکان باز معناسنه در زرا اسبابك فاعله سنی اكا اسناد ایدر (دوش در خواب چنان دید خیالم که سحر * گذار افتاد بر اصطبل شهم پنهانی) بر اصطبل بر حرف صله اصطبل آن آخوری پنهانی با حرف نسبت * محصول بیت * دون کیچه دوشنده خیالم شویله کوردیکه سحر وقتند شاهک آخور نه کدرم واقع اولدی پنهانی یعنی هیچ کیسه نك خبری و غیکن (سته در آخر اواسرمن چو بخورد * تیره افشاند و بمن گفت مرا میدانی) بوبیت چنان دیدك مفعولیدر اسر قاطر آخرائف ممدوده و خانك ضمیمه آخوردن محققدر آخر معناسنه تیره ده نانك ضمیمه و بانك سکونیه تور به دن محققدر و او حرف عطف * محصول بیت * خیالم دوشده کور دیکه بنم قاطرم شهك آخرنده باغلی آره بر ایدی توره سن سلکدی و بکاد دیکه بنی بیلور مین آخور تری و آخر فارسیدر دین حیوان آخوری بیلزاعش (هیچ تمیز نمی دانمش این خواب که چیست * تو بفرمای که دو فهم نداری ثانی) * محصول بیت * هیچ بود و شک تمیز بینی

بازمکه ندر پادشاهم سن پیور که فهم و فراستده نظیرك بوقدر یعنی فهم و ادرا که سکا ثانی بوقدر یعنی منسوب اولان قاطرم سنك آخور که باغلی طور احسانکدن پیور که قاطرم بکاو برسولر بوقطعه نك مضبوطی بودر که فیهت اولان اسبابیدن بر اسیده قاطرمدر که سنك آخور سکده در احسان پیور که قاطرم بکا و برسولر بنم (وله ایضا) قطعه (قوت شاعره من سحر از فرطه لال * متفر شده از بنده کر زبان میرفت) فرط افرا معناسنه در یعنی زیاده متفر فعل با بدن اسم فاعلدر نفرت ایدجی معناسنه کر زبان صفت مشبهه در چهره رقی معناسنه میرفت کیدردی * محصول بیت * بنم شاعر لکم قوتی سحر وقتنده زیاده اضطراب و ملالدن بدن متفر اولوب خد رقی کیدر دی (نفس خوارزم و خیال لب جیچون می بست * باهرا ران کله از ملک سلیمان میرفت) نقشیدن بونده مراد تصویر در خوارزم ترکستانده بر عظیم شهرک اسیدر که اكا بر علما اندن چوق کلددر جیچون سمرقند ابله خراسان پندده بر صوبك اسیدر ملک سلیماندن مراد ملک شبرازدر * محصول بیت * بنم قوت شاعرم خوارزم تصویرنی و جیچون نگاری خیالی باغلردی یعنی اولجانبوره کتمك فکرینی ابلدی نیچه بیک شکایتله ملک سلیماندن کیدردی (میشد انکس که جزا و جان سخن کس نشناخت * من همی دیدم وازکا لبدم جان میرفت) کالبد جسددر یعنی تن * محصول بیت * کندی اول کیمسه که سوز جانی یعنی روح کلامی اندن غیری کیمسه انگدی بن کندیکنی کورردم و بدندن جانم کیدردی حاصلی نمندن جانم کندیکنی کوردم (چون همی گفتش ای مونس دیرینه من * سخت میکفت و دل آزده و کران میرفت) * محصول بیت * چونکه قوت شاعره ده دیدم ای بنم اسکی مونسیم بک سوبلیدی و دل آزده و کران کندی (اقتم اکنون سخن خوش که بگوید با من * کان شکر لهجه خوشخوان سخنندان میرفت) شکر لهجه وصف ترکیبدر شکر دیلای دیمکدر حاصلی طساتلی دیلای معناسنه خوشخوان وصف ترکیبدر کوزل او قویچی معناسنه * محصول بیت * قوت شاعره ده دیدم شمعی کوزل سوزی بکاکیم سوبلر زوا اول شکر دیلای کوزل او قویچی سوز بلیجی کندی یعنی قوت شاعره ابدی غله هر وجهله مصاحبت ایلین شمعی اید اول کندی پس غله کوزل مصاحبتی کیم ایلر (لا به بیار نمودم که مر و سود نداشت * زانکه کار از نظر رحمت سلطان میرفت) لا به بالوارمغه دبرل * محصول بیت * چوق لا به و منت کوسردم که کتمه دیو فائده طوتمدی زیرا ایشی پادشاهک نظر رجتندن سکندی یعنی سلطان مرحمت نظریله التفات ایلز اودای انکیچون کندی (پادشاه از سر لطف و کرم بازش خوان * چه کند سوخته کز غایت حرمان میرفت) * محصول بیت * ای پادشاه لطف و کرم جهتندن قوت شاعره می دعوت ابله نه ایلسون سوخته که غایت حرماندن کندی خواجه پادشاهک کال استغناسندن بلکه عدم قدرشنا سلغدن شکایت ایدوب استعطاف پیور حاصلی بانی رعایت ابله و بارتک دیار ایدرم دیمکدر (وله ایضا) قطعه (فساد چرخ نبیند و نشوند همی * که چشمها همه کورست و گوشها همه کرد) فساد چرخ مصدرک فاعله اضافتیدر نبیند و نشوند فعل نی مستقبلدر کورمزلر و ایشترلر دیمکدر همی صلی سبیل البدل هر بر فله مقیددر محض ناکید افاده ایدر که حرف تعلیل چشمها و گوشها لطف و نشر می تب طریقله مذکوردر * محصول بیت *

خلق عالم یعنی غافل و مغرور چرخ فسادین کور مرل وایشتر زرا کوزلی کور
و قوافلی کرد حاصلی بصیرترین هوای نفسانی سترایش که تغییرات عالمی مشاهده
ایده مرل (بسا که ما و مهربانش بالین * بعاقبت زکل و خشت کردش بستر)
بسا بسیار معنائی که در کسالف ادات مبالغه در نه چوق کیمه دیکدر که حرف بیان
باشدش شین ضمیر کسایه راجع در بالین بصدق بعاقبت باحرف تا کید کل کاف عجمینک
کسر یله با لقی معنائی که در خشت خای عجمینک کسری و شینک سکویله کریم معنائی که در
کرد کاف عجمینک قحیله و رانک سکونی و دال اولک قحیله فعل مضارع مفرد غائب
اولور دیکدر شین ضمیر نه عین سابق پستردوشک بونده مراد قید در * محصول بیت *
فتی چوق کیمه که ما و مهر دن بالینی اولور عاقبت کل و خشتدن پستری اولورمه
و مهر دن بالین اولوق رفعت شاندن کنایت در یعنی التونلی یصدق بصداقتدن عبارت در
(چه فائده نزره با کشاد تبرقضا * چه منفعت ز سپربانقاز حکم قدر) کشاد تبرقضا
لامیه لر در مجازا کشاد بونده اوق یا بدن چه مقدار نفسان نونک قحیله کیمه ک مثلاً اوق
بر نسته دن بکیمک و بویرق کیمه دده مستعمل در نقاد حکم قدر یو فیله ندر
* محصول بیت * تبرقضا کشادینه ز رهدن نه فائده حاصل در یعنی تبرقضا که بر کیمه
آله اکازره مانع اولمز حاصلی تبرقضا به نسته مانع و حائل اولمز دیکدر و حکم قدر نفوذ نده
سپرفائده این یعنی حکم قضایی نسته مانع و دافع اولمز حاصلی امر خدایه هیچ نسته مانع
اولمز (اگر ز آهن و پولاد سور حصن کنی * حواله چون برسد زود اجل بگو بددر)
سور دیوار در حصنه اضافت لامیه در حصن حائل کسری و صادق سکویله حصار
معنائی در حواله دن مراد خدا نیک امری و حکمیدر واجدان حضرت عزرائیل بگوید
فعل مستقبل مفرد غائب دو کر یعنی قافار دیکدر در قیو بگوید مفعول * محصول بیت *
اگر حصارک دیواری قاره دمر دن و چلیکدن ابلرسک چونکه حکم خدا ابرشه عزرائیل
قیو قافار یعنی قبض روح ابلکه کلور (دری که رنو کشاند در هوا مکشای * رهی که
باتو نماید در هوس مسیر) دری باحرف وحدت که حرف رابط صفت بر تو بر حرف صله
در هوادر حرف صله رهی باحرف وحدت باحرف صله در هوس در حرف صله مسیر
فعل نهی مفرد مخاطب سپردندن بر نسته بی آقبه بصدق و چکنک بونده مراد کتمکدر
* محصول بیت * بر قیوی که سکا آچار لسن آنی هوا به آچه یعنی سکا که
جانب حقدن بر قیو آچیله سن اول قیوی هوا به آچه یعنی اول قیو دن هوای
نفسانی جانبته واره و بر یولی که سکا کوستره ل اول بوله نفس هوسیه کتمه حاصلی حفظ
نفسه اول بوله واره مصرع اینک معنائی بر بول که سکا کوستره ل هوسیه صاهره دین
ایو بوله کتمش (غبار چرخ بین و نهاد دور نکر * بساط حرص نور و لباس آز بدر) غبار
جرح لامیه در مجازا کدورت و الم جرح دیکدر نهاد بونده اسعد طبع و خلقت معنا
سنه دوره اضافت لامیه در مجازا نکر نونک کسری و کاف عجمینک قحیله فعل امر مفرد
مخاطب نظر ابله دیکدر بساط حرص بیایه نورد نونک ضمی و قحیله و واولک قحیله
و رانک سکویله فعل امر مفرد مخاطب در دور و دیوشتر معنائی در مثلاً ش و بعض
اثواب دورمک کی لباس آزده بیایه در آلف مدوده ابله حرص معنائی در بدر باحرف

تا کید در دالک قحیله فعل امر مفرد مخاطب در در بدندن برت یعنی چال ابله دیکدر * محصول
بیت * چرخ کدربنی کور و دور زمانک طبعه نظر ابله پس حرص بساطی دور و دیوشتر
و آز و طمع لباسی چاک ابله حاصلی چرخ تغییرات و تقلباتی سیر ابله و حرص و طمعی
زلک ابله دیکدر بیت آخر نده بدر لفظی کسر یله بدر چیقاروب فتح یله معنائی چیقار
دین معنائی ابو چیقار ممش (وله ایضا) قطعه (بن پیام فرستاد دوستی دی روز که ای تیجه
کلکت سواد پتانی) بن باحرف صله فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیکدر
دوستی باحرف وحدت که حرف یل تیجه دوه طوغرمق و دوه کوشکی کلکه اضافت
لامیه در سواد قرالتی پتا صفت مشبهه در کوره کن دیکدر و باحرف مصدر کور کلک
دیکدر * محصول بیت * دونکی کون برد و ست بکا خیر کوندردیکه ای حافظ
سنک قلم تیجه سی کور کلک سواد بدر یعنی مردم چشندر حاصلی کوز قاره سندر
(پس از دو سال که بخت بخانه باز آورد * چرا خانه خواجه بدر نمی آبی) که حرف
بیان بخت نای خطاب معناد بازه مقید در بازت تغیر نده * محصول بیت * ایکی
یلد فصر که بخت سنی کبر و او بیکه کنوردی نیچون خواجه نیک سرانندن طشره کلرسن
یعنی چیقار سن (جواب دادم و اکتبم بدار مذورم * که این طریقه نه خود کامست
و خود رایی) * محصول بیت * مذکور دوسته جواب وردم و دیدم بی معذور طورت که
بو خواجه نیک سرانندن جیه صق طریق خود کامق و خود رایی دکلدر یعنی تکبر مدن
و غرور مدن دکلدر حاصلی خلق خواجه به اندازی زیاده در دیک ایچون دکلدر
(وکیل قاضیم اندر کدر کین کردست * بکف قبالة دعوی چومارشیدایی) وکیل قاضی دن
بوند مراد محضر در میم ضمیر معناد کینه مقید در قبالة قاضی ممکی مارشیدایی
انکرک یلانی کین کدر نسته متعلق در * محصول بیت * قاضی محضری بکید مده
واو غراغده بوصو قور مشدر انکرک یلانی کبی الله دعوا بجتی جیه بغم کبی بی قاضی
خضور بنده ایلنور (که کر برون نهم از آستان خواجه قورم * بکیردم سوی زندان برد
رسوایی) * محصول بیت * که اگر خواجه آستاندن طشره قدم قویم یعنی طشره
جیقار بی وکیل طوئار و زندانه ایلنور رسواییله (جناب خواجه حصار منست کرانجا
* کسی نفس زندانم دم تقاضایی) تقاضایی باحرف نسبت و اضافت بیایه در
* محصول بیت * جناب خواجه بنم حصار مدر اگر متقاضی مرد مدن بر کیمه
انده نفس اور رسه یعنی بکادین ایچون زجت و ررسه (بمون قوت بازوی بند کان و زبر *
بلیش بشکاف دماغ سودایی) عون یاردمدر اضافت لامیه لر در سبلی طسایجه که
ز کیمه له و هپاز دیرل دماغ سودایی بیایه و باحرف نسبت * محصول بیت * وزیرک
قولری بازوسی قوتی عوبله سله ابله سودایی دماغی شکاف ایدرم یعنی باشن برارم
(چه جای این که ز پیوند کاف و نون مارا * بجز ملازمتش نیست علت غایی) پیوند کاف
ونوند مراد امر کن در مراده را ادات تخصیص بزم دیکدر علت غایی آخر علل در مثلاً
پادشاه لر او تور دینی نختک علت مادیسی نختلر و انجا لر دروعات فاعلیسی نجا در یعنی
دولکر و علت صورسی نختک تمام اولد قد نصکره اولان شکایدر و علت غاییسی پادشاه لرک
اوررنده او تور مسیدر مصوعانک جیع ایشلرنک احوالی هب و لوله در * محصول بیت *

نه بولك بریدر یعنی خواجه لك سرانی دائن قور قو سندن بکلمزم بلکه کاف ونون
ترکیندن بری یعنی عالم خلق اوله لی خواجه به ملا زمندن غیر علی غایب بوقدر
حاصلی سائر علل بررینه در علت غایبه جنبانه ملازمندر (همیشه باد کشاده درش
بکام وزه هر * کربند کیش بسته چرخ میانی) زمهر مصراع ثانی به مرهوند چرخ
میانی بیایه و یا حرف نسبت میالفظ مشترک در بوندیشل صرجه مراددر * محصول
بیت * خواجه قیوسی دایما مراد نجه آجق اوله یعنی مراد نجه آجلسون و کال محبتندن
چرخ میانی قوللنده کربسته اولسون یعنی فلك دایما خدمتده اولسون صنعت غلوه
رعایت ابدی خواجه بر مقدار دیار غریبه اکتوب شهرت کاد کد نصکره قوام الدین
حسن بونی سرایند آلوب بر زمان طشره چقمقه مانع اولور ز را ارالنده زیاده
نود د و ابدی حتی خواجه ایچون برمد رسته بنیاد ایشیدی که سابقا تفصیلی
مرور ابدی پس دائن خوفندن طشره چقمقمه پیور دینی حسن طایدر که
خواجه قوام دینسی ادا ایلسون دیو (وله ایضا) قطعه (کلفند شهر من ز بنفشه شکر
رباست * زان غیرت طبرزد و کعب الغزال شد) کلفند و کاشکر و کل بشکر و کل باشکر
بر منایه در شعره اضافت بیایه در و مندلایه ز بنفشه تقدیری ز شراب بنفشه در ضرورت
وزن ایچون ترك اولندی شکر ربا وصف ترکیدر ربا بنددر شکر قایچی دیمکدر راده
فتحه و ضمه جائزدر زان ادات دلیل در ایچون دیمکدر غیرت طبرزد مصدرک فاعله
اضافیدر طبرزد شکر برماق دیدکاری شکرک اسمیدر زیاده محکم اولد یغندن بالطه ایله
کسر اصلنده نبرزد ابدی بالطه ایله کسدکلر ایچون صکره تابی طایه قلب ایلدیلر
کعب الغزال شکر نبردید کلیدر * محصول بیت * بنم شرم کل شکری شراب بنفشه در
شکر قایچیدر یعنی اندن اعلادر انکیچون شرم طبرزد و کعب الغزال رشکی اولدی
یعنی لذتده و خلوتده و اطافنده بونلر بنم شرمه رشک ایدرلر (بادادهانش تلخ که
عیب نبات کرد * خاکش بسر که منکر آب زلال شد) دهانش نوک سکو نیله ضرورت
وزن ایچون که عیب نبات کرد تقدیری آن که عیب نبات کرد در شین ضمیر مقدر اولان
ان لفظنه راجعه در اضماع قبل الذکر طریقله که منکر اصلنده آنکه منکر ابدی بنه ضمیر
اضمار قبل الذکر طریقله آنه راجعه در منکر آب اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر وزلاله
اضافت بیایه در * محصول بیت * دهانی آجی اولسون اول که نباته عیب ابدی
بددعادر زرادهان یا امر اصدن و یا غوم و همومدن آجی اولوز آب زلاله منکر اولانکده
طریق باشند اولسون یعنی بنم شرمی عیلق شکری و آب زلالی عیب ابدوب منکر اولمقدر
شکر مقابلی آجی ذکر قضا طریقیله در و آب زلال اکثر طریق التندن چبقار
(هر کس که کور زاد مادر بمرخویش * ی شتری شاهد صاحب جلال شد)
بمرخویش مصراع ثانی به مرهوند مشتری شاهد اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر
شاهد صاحب جلال بیایه * محصول بیت * هر کیمسه که اتاسندن کور طوغندی
کندیك عمرنده حق صاحب جلال محبوبك مشتری سی اولدی ایمدی بنم شرم
محبوبدر اما کور مادر زاد کورمز (وله ایضا) قطعه (بگذشتن فرصت ای برادر *
در کرم روی چومغ باشد) * محصول بیت * ای برادر فرصتک بکمه سی تبر بویچی لکه

بولت کیدر یعنی فرصت تبر بکمه کده بولت کیدر (در باب که عمر پس عز برست *
کر فوت شود دریغ باشد) * محصول بیت * تد ارك ابله واکله که عمر زیاده عز بردر
اگر ضایع بره فوت اولور سه حیدر حاصلی عمر یکی ضایع ربه ربه دیمکدر (وله ایضا)
قطعه (صباح جمعه بدو سادس ربع نخست * که از دل رخ آن ماه روی شد زائل)
بدبونده بودند محققدر ربع نخست ربع الاول دیمکدر که حرف بیان رخ آن ماه روی
وصف ترکیدر آبی بوزلی * مناسنه * محصول بیت * جمعه کونی صباحی ابدی و ربع
الاولک التخی کونی که اول ماه روی بوزی کوکلدن و کوزمندن زائل اولدی بوقطعه
خواجه لك اوغله مرتبه سیدر رخ برینه غم یازان کسدنک هیچ معنایه وصولی بوق
ایمش (بسال مقصد و شصت و چهار راز هجرت * جواب کشت بمن حل حکایت
مشکل) * محصول بیت * بدیوز التمش درت سنه ده شجرتدن بکاسوکی حل اولدی
مشکل حکایت (دریغ و درد و ناسف بکاده سودی * کنون که عمر یاز بجه رفت
بیمحصل) سودی یا حرف تکبیر یاز بجه تصغیر یاز بویونجی دیمکدر * محصول بیت *
دریغ و درد و ناسف قنده فائده ویر شمدیکه عمر او بونجه حاصلمر کندی بوقطعه
اوغلك و فائده تاربخدر (وله ایضا) قطعه (ان میوه بهشتی کام بدست ای جان *
در دل چرا نکشتی از کف چرا بهشتی) بهشتی یا حرف نسبت که حرف رابط صفت
چرا نکشتی فعل ثانی ماضی مفرد مخاطب صالیو ردک یعنی ترك ایلدک * محصول بیت *
ای جان اول بهشته منسوب میوه که الکه کلدی ابدی یعنی مالک اولدک کوکاده آنی
نیچون ایلدک یعنی الکن نیچون صالیو ردک یعنی الکن نیچون قودک (تاریخ این
حکایت کرا تو باز پرسند * سرچله اش فروخوان از میوه بهشتی) * محصول بیت *
بو حکایتک تاریخی اگر سندن صور لر سه جیمینی میوه بهشتیدن اوقو یعنی حروف
ایجد اوزره که اکاجل کیدر لر بدیوز یتش طغوز اولور بونده مراد بودر که میوه
بهشتی نک حرف لر که جل صغیر اعتبارله بدیوز التمش درت اولور دین ایکی رده خطا
ایمش تأمل تدبر و مراد بودر که میوه بهشتی لفظیک حرفی جل صغیر اعتبارله
حساب اولیجی جیمینی بدیوز یتش درت اولور دین مذکور کی ایکی رده خطا ایمش
تأمل تدبر (وله ایضا) قطعه (برادر خواجه عادل طاب مشواه * پس از پنجاه و نه سال
از حیاتس) خواجه عادل برادرک عطف بیاید طاب مشواه حله دعایه مشواه و مقامی
طیب اولسون یعنی جنت طور اغی اولسون دیمکدر * محصول بیت * خواجه عادل
نام برادرم الی طغوزیل جیانشد نصکره یعنی الی طغوز باشند نصکره منه سنده برادر
مضاف اولمندن قطع نظر اولمشدن وزننن اتوری دین عجب نه بلا حفظه
ایلمشدن (بسوی روضه رضوان روان شد * خدا راضی ز افعال
وصفاش) برادر مبتدا و مصراع اول خبری بسوی یا حرف صله و روضه به
اضافت لایم رضوانه اضافنده بوبله در مصراع ثانی جله دعایه * محصول بیت *
خواجه عادل بوقدر باشند نصکره روضه رضوان جاننه روان اولدی خدا انک افعال
وصف اتندن راضی اولسون (خیال عادل پیوسته برخوان * وزانچاهم کن سال وفاتش)

عادل با حرف تکرار تاریخ حسابته داخل دکلدر حاصلی خلیل عادل تاریخیدر که
بدیوز بخش بشدر * محصول بیت * برادره دائما خلیل عادل او قوی یعنی اتی بواسطه
دعوت الیه اندنصرکه بواسطه فهم الیه سال وفاتی (وله ایضا) قطعه (رحن لایموت
چو این بادشاه را * دید انچنان کزو عمل الخیر لایموت) * محصول بیت * ابدی حیات
صاحبی اولان الله چونکه یو پادشاهی کوردی انجلین که اندن عمل خیر فوت اولمز
یعنی چونکه کوردیکه خبرانه ساعیدر (جانش قرین رحمت خود کرد ناشود * تاریخ این
* معامله رحن لایموت * محصول بیت * جانی کنیدی رجسته قرین ابدی تا کیم یو معامله نک
تاریخی رحن لایموت اوله که بدیوز سکان بشدر بیتک نتیجه سندن مراد بودر که
رحن لایموت افطنتک حروفی جل صغیر الیه بدیوز سکان بش اولور دین جل صغیری
و کیری بیاز امش و یو * معامله نک تاریخی رحن لایموت حرفلر بدر که جل صغیر حسابی
اوزر بدیوز سکان بش اولور دیننده جل صغیر و کیری بیاز امش (وله ایضا) قطعه (آصف
دور زمان جان تورانشاه * که درین مرزعه جزانه خبرات نکشت) * محصول بیت *
دور زمانک آصفی جهانک جاتی تورانشاه که بودنیا مرزعه سنده دانه خیراندن غیری
اکدی (ناف هفته بدواز ماه رجب کاف والف * که بگلشن شدو این کلخن بردود بهشت) ناف
هفته لامیه هفته اورنسی دیمکدر کاف والف یکرمی پردر بگلشن با حرف صله کلشندن
مراد جتدر شدرفت معنانه در کلخن پردود بیانه در کلخن کاف عجمینک ضمه در
مراد کلخن پردودن دنیا در بهشت با حرف تا کبد هشت فعل ماضی مفرد غائب
قودی دیمکدر یعنی ترک ابدی * محصول بیت * هنته اورنسی ابدی و ماه رجبدر
یکرمی رنجی کون که جتده کندی و یو پردود کلخن ترک ابدی (آن که میاش سوی حق
بی و حق کونی بود * سال تاریخ وفاتش طلب از میل بهشت) بدی و کوبی یاری حرف
مصدر در حق بین و حق کوی وصف ترکیبدر * محصول بیت * اول آصف که مبلی
حق کویتک و حق بیتک جابنه ابدی انک وفاتی تاریخک سالی و سنه سنی میل
بهشتدن طلب الیه که بدیوز سکان بدیدر (وله ایضا) قطعه (بهاء الحق والحق طلب مشواه
* امام سنت و شیخ جماعت) بونک کبی برلده حق لفظنی تعظیما اراد ابدی
بهاء الدین در امام سنت و شیخ جماعت اقلردر * محصول بیت * امام سنت و شیخ جماعت
بهاء الدین جنت طور اغی اولسون (چومیرفت از جهان این بیت * بچواند * براهل
فضل و ارباب راعت) بهاء الحق میندا و این بیت خبری راعت اقران اراسته فایقغه
دیرل * محصول بیت * چونکه بهاء الدین دینادن کیدردی ارباب فضل و راعت بوییتی
او فوردی که (بطاعت قرب ایزدی توان یافت * قدم در نه کرت همت استطاعت)
* محصول بیت * طاعت سبیله قرب خدایی بولای او اور بس طاعت قدم قوا کر استطاعتک
و ارایسه (بدین دستور تاریخ وفاتش * برون آراز حروف قرب طاعت) * محصول بیت *
وفاتی تاریخی بوقانو له اخراج الیه حروف قرب طاعتدن که بدیوز سکان ابکی
اولور (وله ایضا) قطعه (مجد دین سرور سلطان قضات اسماعیل * که زدی کلک زبان
آورش از شرع) نطق قضات قاضینک جمیع اسماعیل عطف بیان که حرف رابط صفت
زدی حکایت حال ماضی کلک زبان آوریانه زبان آور وصف ترکیبدر متکلم و فصیح

کسه به دیرل شین ضمیرا اسماعیل را جعفر نطق نونک وطنک فحیدر الیه کلام و تکلم
معنانه در حاصلی نطقه دیرل * محصول بیت * قاضیلر سلطانینک سروری مجد دین
اسماعیل که انک زبان آور قلی شرعدن نطق اورردی یعنی قبل شرعدن تکلم ابدردی
قله اسناد مجاز بدر مراد کنیدر (ناف هفته بدواز ماه رجب پنج و سه روز * که برون
رفت ازین خانه بی وضع و انسق) * محصول بیت * هفته اورنسی ابدی و ماه رجبدر
بشله اوج کون ابدی که مجموعی سکر کون اولور که طشره کندی بوخانه بی وضع و نسق
یعنی بوقانو نسز واسا و بسز خانه دن که دنیا در اندن جیقیدی (کنف رحمت حق
منزل وی دان وانکه * سال تاریخ وفاتش طلب از رحمت حق) کنف کافک و نونک
قطعه (له صغیر یومعنه در * محصول بیت * حق رحمتی صغیرینی اکامزل یل
اندنصرکه وفاتی تاریخک سالی رحمت حق در طلب الیه یعنی تاریخ وفاتی رحمت حقدر که
بدیوز الی التیدر بونار بخلوده جل کیری رینه جله صغیر اراد ابدی در حساب نجومیدن
کلیا بی بهره ایشلر (وله ایضا) قطعه (اعظم قوام دولت و دین آن که پردر * از بهر
خاکوس نمودی فلک * مجود) اعظم قوام بیور دینی قوام الدین حسندن اول وزیر
اعظم ابدی خاکوس وصف ترکیبدر طیراق او بیچی * محصول بیت * دولت و دینک اعظم
قوامی اول که قبوسند * طیراغین اویتک ایچون فلک * مجود کوسر دی یعنی سجودی
بهانه ایدردی طیراغین اویتک (با آن جلال و آن عظمت زیر خاک شد * در نصف ماه
ذی القعدة از عرصه وجود) * محصول بیت * اول جلال و عظمتله خاک آتیه
کندی عرصه وجود دن نصف ماه ذی القعدة یعنی نصف ماه ذی القعدة * ده
وفات ابدی (تاکس امید جود ندارد دکر زکس * آمد حروف سسال وفاتش امید
جود) * محصول بیت * نادخی کیمیه کیمیه در جود و بهاء ابدی طویمه وفاتی سالیکن
حروفی امید جود کسری یعنی تاریخ وفاتی امید جود حرفلر بدر امیدک ذالی حرف مجید
اولد یعنی بلیلر جودی بهاء الیه تاویل ابدوب تاریخ ابدیلس امید جود حسابده
بدیوز التیش درندر (وله ایضا) قطعه (ایام بهارست و کل ولاله ونسرنی * از خاک
رآیند و تودر خاک چرای) مصراع اول ثانی به مرهوندر برآیند چیقارل چرای
باضیر خطاب بوقطعه * خواجه نک اوغانه مرثیه سیدر * محصول بیت * بهار
آمیدر جال بو که کل ولاله ونسرنی خاکدن چیقارل روغن فچون خاکدسن (چون
ابر بهاران بوم زار بکرم * برخاک توچندان که تواز خاک برآی) * محصول بیت * بهارل
باودی کبی واروب سنک قبرک اوزره اغلبیم اولقدر که خاکدن چیقارل سن یعنی کریمه مدن
ترانکی اولقدر نمناک ایدیم که لاله ونسرنی کبی خاکدن چیقارل سن (وله ایضا) قطعه (آن
کیمست تاب حضرت سلطان ادا کند * کز جور دور کشت شتر کر بهاید) * محصول
بیت * اول کمر که حضرت پادشاه ادا الیه یعنی تقریر و تعیین ابلیه که دور فلک
جوړندن شتر کر بهل آشکار اولدی یعنی ناسزاوار و ناسزا ایشلر ظهوره کلدی شتر کر به
انواله رامن فارشق ارفقه دیرل اکثری شرده مستعملدر یعنی بشدر که بعض ایاتی
اعلا و بعضی ادنی واقع اداسه اکاشتر کر به دیرل دوه کدی دیمکدر (رندی نشسته
در سر * مجاده * قضا * حیزی دکر بمرتبه سروری رسید) * محصول بیت * بوابات

شتر کره لری بیان ایدر برزنده نوش قضا سجاده سی اوزره اوتورمش یعنی بر قاسق
قاضی اولش بر خبر دخی اکابرک مرتبه سنه ایرشش یعنی اکابر شهر در اولش (آرند
گفت چشم و چراغ جهان منم * و آن خبر گفت نطمه دارایم و فرید) * محصول بیت *
اولرند دیدیکه جهساك چشم و چراغ و اول خبر دیدیکه بن دارا اولادندم و فرید
زمانم داران بهمن اسکندر فیلقوسك باباسیدر نه کیم نوار بخند مثبدر (ای آصف
زمانه زیهر خدا بگو * یا خسروی که دولت اوباد بر من بد) * محصول بیت * ای زمانه
وزیری الله بچون سوله بر پادشاهه که انک دولتی زیاده اوله (شاعر اروم دار که
مفعول من اراد * کرد در روز کار تو فعال ما برید) * محصول بیت * مفعول قول و زبرد
ای پادشاه و اکورمه که هر استینک مفعولی یعنی هر خبر سنک ایامکده استیدیکن اشلیچی
اوله (وله ایضا) قطعه (زان حبه خضر اخور کز روی سبک هضی * هر کو برزند یک
جو بر سیخ زند سیرغ) حبه خضر ایسانیه خضر اخضرک مؤنثی دریشل دیکدر که
حرف رابط صفت روی سبک هضی لامیه سبک هضم وصف ترکیبدر پینی هضلی
یعنی تیز هضم اولیچی یا حرف مصدر جو جیمک قعبله اربه سخ شیش سیرغ ایهام
طر بقله مذکور در یعنی اونوز طاق و عتقا انکیچون سی ايله مر غدن ترکیب اولندی
حبه خضرادن مراد اسراردن دوز بلن حبه در * محصول بیت * اولیشل حبه دن
بی که تیر هضم اولقندن هر کسه که اربه مقداری اندن یه شبسه اونوز طاق صبحار
(زان لقمه که صوفی رادر معرفت اندازد * یک ذره و صد مستی یک دانه و صد سیرغ)
* محصول بیت * اول لقمه دن که صوفی بی معرفت بر افه اندن رذره و دوز مسکناک
و بردانه و یوز سیرغ یعنی حبه خضرادن صوفی بذر مقداری اکل المسه در او
دورلو خیالاته دو شوب معرفت سولیکه باشل و بردانه اول حبه دن بوتسه سیرغ
لاف و کرافه قاف او اور حاصلی اتی اکل ایلك سبیلک کوم کومک اوایا اوایوب ولایت
و کرامت صانع باشلرک بین صوفیله تعریفدر شرانک دأشنددر صوفیله
هر وجهه تعریف ایلك تنکه سابقا بیان اولندی (وله ایضا) قطعه (سال وفال و حال
و مال و اصل و نسل و نخت و نخت * بابت اندر شهر یاری برقرار و بردوام) بوسکر نسته که
ذکر اولندی پادشاه لقمه برقرارک و بردوامک اولسون (سال خرم فال نیکو حال سلم
مال پر * اصل ثابت نسل باقی نخت عالی نخت رام) سالک خرم وفالک ابواله و حالک
کدردن و غم و غصه دن سلم اوله و مالک چوق اوله و اصلک ثابت اوله و ذلک باقی اوله
و نخت و مملکتک عالی اوله و نخت و طالعک سکا رام اوله خواجه بویکی پشده تفسیر
جلی صنعتی رعایت ایش (وله ایضا) قطعه (سرور اهل عایم جمع انجمن * صاحب
صاحبقران حاجی قوام الدین حسن) اهل عایم اکثر علماده مستعالمدر اما بونک کی
مقامده اهل حکم بر منت اکبری مراد در عایم عماده ک جمیدر عینده قعده و کسره
اغندر شمع بزم انجمن لایله در تقدیری شمع بزم انجمن اسلامدر اسلام جاعتک
مجلسی شمع دیکدر صاحب صاحبقران اسم فاعلک مفعولته اضفیدر صاحب بوند
مقارن و مصاحب معاشنه در صاحبقران شول کیم در که وجوده کلد که سببه
سیارک ایکیسی بر رنده و در درجه ده و بر دقیقه ده بولنه نهایی قننی ایکیسی جمع

اولورسه اسکوره حکمن و بررل مثلاً زحاله مرغی جمع اولورسه زیاده شمع
و بهادر اولور شوبله که مقلبه سنه کسه قانر اولیه و شستری ايله عطارد جمع
اولورسه زیاده اهل علم و کتاب اولور ساریده بو که کوره در سرور اهل عایم
مبتد او قطعه * نك آخر بیتی خبری و ما پینلری القاب و تار بخدر * محصول
بیت * اهل عیالک سروری و صاحبقران اولان شاه شجاعک وزیری قوام
الدین حسن که خواجه حافظک مرید سیدر (هفتصد و پنجاه و چار از هجرت خیر
البشر * مهر راجوزامکان و ما را خوشه وطن) * محصول بیت * حضرت خیر
البشر هجرتندن بدیوز الی درت تار بخنده کونش مکانی برج چوزا که فصل بهار
بر چلرک او خنجیسیدر و ما عک وطنی برج سنبله در که بای فصلک بروچک او خنجیسیدر
(سادس ما ربع الاخر اندر نیم روز * روز آذینه بحکم کرد کار ذوالمن) * محصول
بیت * ربع الاخر آیدک آلتجی کونی کون اورتنه سنه جمعه کونی منتر صاحبی فاعل
مطلقک حکمیه (مرغ روحش کوههای آسمان قدس بود * شد روی باغ هشت
از دام ابن دارالحین) مرغ و وحش بیایه کو که حرف رابط صفت و ضمیر غائب مرغ
روحه راجعه در همای آسمان قدس لایله و بیایه در شد و رفت معاشنه محن محنتک
جمیدر * محصول بیت * مرغ روحی که آسمان قدس هماسی ایدی باغ بهشت
جانبه کندی بو بخنخانه عالم دن جنته واردی (وله ایضا) قطعه (کوفرستی که خدمت
پیرمسان کنم * وزند پیر دولت خود راجوان کنم) بونک کی قطعه قطعه دیک
بجایدرز را قطعه شول شمرده درلر که مطلق اولیه پس بوا عتبار ايله مقطعات
فرق بر او اور * محصول بیت * قنی رفرصت که پیرمغانه خدمت ایدم و پیر مغانک
پندندن یعنی نصیحتندن کنندی دوانی جوان ایدم یعنی قنی رفرصت که بویه ایدم
(من سالها مجاور میخانه بودم * باقی عمر خدمت آن آستان کنم) * محصول بیت *
بن نیمه یلارله میخانه مجاوری اولشم عمرک باقیسنده اول آستانه یه خدمت ایدرم
(دی شیشه دیدمان و بشکست محتسب * می بهد از بن بز بر مرقع نهان کنم)
* محصول بیت * دور محتسب بنگله شبشینی کوردی و صدی شمد نکر و باد بی مرقع
التدنه نهان ایدم یعنی صاقلرم (وله ایضا) قطعه (حکیم فکر من از عقل دوش کرد
سوال * که ای بکانه الطافی خالق رحان) حکیم فکر من بیایه و لامیه در * محصول
بیت * بنم فکر حکیمی دون کیچد عقلدن سوال ایدم که ای خالق رحانک الطافی
یکانه سی (کدام کوه رنظمست در جهان که ازو * شکست قیمت بازار او انعمان)
* محصول بیت * فغنی نظم کوه ریدر که جهانده اندن او انعمان بازاری شکست بوانی
یعنی بهاسی و قیمتی شکست اولدی (جراب داد که بننوز من ولی مشنو * که این
قصیده فلان گفت و این غزل بهمان * محصول بیت * عقل جواب و پردیکه سوزک
کچکی بدن ایش ولی بوسوزی ایشنه که بوقصیده بی فلان سوبادی و بوقزلی
فستان سوبادی (مرآمد فضلی زمانه دانی کیست * ز روی صدق و یقین نه زاره
کذب و کمان) * محصول بیت * بویبت مقل قول عقلندر زمانه فضلاست سروری
و سرآمدی بیاورم بسن کدر صدق و ضفا جهشتنه نه کذب و کمال طریقتندن

(شهشه فضلا پادشاه ملك سخن * جال ملت و دینی خواجه جهان سلمان) * محصول
بیت * یعنی سرآمد فضلا شهشه فضلا پادشاه ملك سخن ملت و دینك جال جهانك
خواجه سی سلمان یعنی سلمان ساویدر که سلاطین ایلخانیه ك مداحیدر خواجه ك
نمیرفندن ملك رفعت مقامی بلك نمکدر (وله ایضا) قطعه (دریغا خلعت روز
جوانی * کرس بودی طراز جاودانی) دریغا حیفا دیمکدر خلعت روز جوانی
پایه در کرس شین ضمیر خلمه راجعه در طراز طانك کسر یله علم و نشان معناسنه در
جاودانی طرازك مضاف الیهیدر بیایه ابله ابدی دیمکدر * محصول بیت * حیفا جوانانق
کونی خلمه ك اگر طراز جاودانیسی اولیسی یعنی جوانلق زمانی مؤید اولیسی
بوقطه دینی رباعیلر ارانسته یازوب و بو که رباعی دینلر عجب بی تمیز و بی تشخیص وجودلر
ایمش (دریغا حسرتا دردا کز بن جوی * بخواهد رفت آب زندگانی) * محصول
بیت * ای دریغ و حسرت و درد که دنیا جویندن و بایدن جویندن حیاتن آبی کینه
کر کدر یعنی فوت اولیسرز (همی باید برداز خوش و پیوند * چنین رقت حکم
آسمانی) * محصول بیت * دریغ که قوم و قبیله دن کسلیدر بویله واقع اولمشدر حکم
آسمانی یعنی دنیاده کیمه باقی قالمز (وکل اخ مفارقه اخوه * لعمرا بیک الافرقدان *
کل اخ بیایه و مبتدا مفارقه خبری های ضمیر اخدر راجعه در اخوه لفظا مر فوع مفارقه
فاعلی و ضمیر نه اخدر راجعه لعمرا بیک لام ادات قسمدر انکیچون عین مفتوح اوقفور
واضافه لامیه در بلیك عمری و بقایسی حقیچون دیمکدر الادات استنفا فرقدان قطب
شمالی فربنده ایکی کو کدر * محصول بیت * بیت سابقک مضمونی تئویر ایدریور که
هر قدداش قدداشدن آر بیلیدر بایك عمری و بقایسی حقیچون انجیلن هر قدداش که
فرقداندن غیرددر یعنی قیامتدك فرقدان بری برندن ابراز اما سائر قدداش لره هر کون
ابرمددر حاصلی بری برندن ابراشمددر (وله ایضا) قطعه (ای باد صبا اگر توانی *
از راه وفا و هربانی) * محصول بیت * ای باد صبا اگر قادر ایك وفا و شفقت جهشندن
(از من بیری خبر یارم * کان سوخته تودرنهائی) * محصول بیت * بندن یارمه خبر یارم
که سنك سوخته عاشقکدر کبر لجه (می مرد و زاشتیاق میکفت * کای بی نوحرام زندگانی)
* محصول بیت * سنك سوختك اووردی و اشتیاقدن سویدر دیکه ای جانان سن سز
بکادیرك حرام اولسور (وله ایضا) قطعه (بعلمت آدمی انسان مطلق * چو علمش
نیت شد حیوان مطلق) * محصول بیت * علمه آدمی انسان مطلقدر چونکه
علی اولیه حیوان مطلقدر مصراع اولده مطلق برینه منطق بازوب مندرسنده منطق
اسم مفعولدر دین بوییتی مطلق بطلمش (علی علم باشد جهل مطلق * بجهل
ای جان نشاید یافتن حق) * محصول بیت * علمش عمل جهل مطلقدر ای جان
حق جهله بواق اولز یعنی هر نسنه به علم لازمدر بوقطه ده رباعیدر دیور بابسات
اراسته یازانلرک غریب تشخیصلری واریش (وله ایضا) فی الریایات (من حاصل
عمر خودندارم جرغم * در عشق زینك و بدندارم جرغم) حاصل عمر خود لامیه در
* محصول بیت * بنم عمرم حاصلی غمدن غیری بوقدر عشق انجیده ایودن و برامزدن
ننهم بوق غمدن غیری (ك ممددم دمسازندارم نفسی * لك مونس نامزدندارم

همدم دمساز بیایه یار موافق دیمکدر نفسی یا حرف وحدت مونس نامزد
بیایه مونس غمگسار نامزد نشانی یعنی معین * محصول بیت * بر نفس یار موافق
همدم بوقدر غمدن غیری برمعین مونسیم بوقدر رباعی (مردی ز کشته در خیر برس *
واسرار کرم ز خواجه قنبر برس) مردی یا حرف مصدر کشته اسم فاعلدر قوپار بیچی
معناسنه در خیر لامیه خیر حجازده برملک استمیدر که نیجه قلمه بی شاملدر حضرت
پنجمیدر قلمه سنی فتح ایلدی کشته در خیر اسم فاعلک مفعولاه اضافیدر برس
باه عجبیت ضمیمه ورايك سکونیه فعل امر مفرد مخاطب صور دیمکدر مفعول
صریحی مردیدر و غیر صریحی ز کشته واسرار کرم و او حرف عطف و اضافت
لامیه خواجه قنبر لامیه در مراد امام علی در بونده واسرار کرم برس فاعلک مفعول
صریحیدر و ز خواجه قنبر صریحی * محصول بیت * مردی کی خیر قلمه دمسازك
قبوسنی قوپار بچندن صور اسرار کرمی ده قنبرك افندبندن صور (کر نشسته فیض
حق بصدق حافظ * سرچشمه آنز ساقی کوثر برس) نشسته عطشان معناسنه در برس
فیض اضافت اسم فاعلک مفعولاه اضافیدر و فیضك حقه اضافتی مصدرک فاعله
اضافیدر بصدق یا حرف مصاحبت و یا ضمیر خطاب حافظ منادی سرچشمه آن
لامیه سرچشمه بیکرباشی و برسك مفعول صریحی و ز ساقی غیر صریحی ساقی کوثر
اسم فاعلک مفعولاه اضافیدر * محصول بیت * اگر صد قلمه فیض حقه نشسته ایك
ای حافظ انك سرچشمه سنی ساقی کوثر دن صور یعنی بوند کولری حضرت علی
مرتضادن صور رباعی (کر همچومن افتاده این دام شوی * ای بس که خراب باده
و جام شوی) دامن مراد دام عشقدرای حرف نهادنی محذوف ای یار دیمکدر
* محصول بیت * اگر بنم کی بودام هشته فتاده اوورسك یعنی گرفتار اولورسك ای یار
چوق که باده و جامك خرابی اوورسك یعنی زاده باده نوش و خرابی اوورسك
(مامست و خراب و رند عالم سوزیم * بامانشین و کر نه بدنام شوی) * محصول بیت *
ز مست و خراب و رند عالم سوزیم بزمه اوطوره بو خسه بدنام اوورسك یعنی
بزدنام اولدیمز کی سنده بدنام اوورس رباعی (دم سبلس آویختم از روی یاز *
آتم من سودازده راجاره بساز) آویختم افنده لفظ مشترکدر آصدم و آصدم دیمکدر
ماونك کی پرلده بایشق معناسنه در سبلس در حرف صله * محصول بیت *
جانانك سبلس زلفنه یا بشدم نیاز جهتندن دیمکه بن سود ازده به چاره اله (گفتا که
ایم بکبر و زلفم بگذار * در حبش خوش آویز نه در عمر دراز) * محصول بیت * جانان
دیمکه ایم طوت و زلفم زکاله ابو عیش و صفایه بایش عمر درازه بایشه یعنی ابودبر که
هوس اله عمر درازه هوس ایلده دیمکدر رباعی (چون غمجه کل قرابه پرداز شود *
ز کس بهوای می قد حساز شود) قرابه پرداز وصف ترکیبدر قرابه پوشه الیچی
یعنی غمجه لکدن چقبوب مطبق کل اولیچی اوله قرابه فافولاق دیدکلری بیوکد سبندر
صراحی به ده درلر قد حساز وصف ترکیبدر قدح دوزیمچی معناسنه یعنی ترکس
آچایوب قدح شکنده اوله * محصول بیت * چونکه کل غمجه سی قرابه پرداز اوله
یعنی مطبق کل اوله ترکس دخی می آرزومیه قدح ساز اوله یعنی آچایوب قدح کی اوله

(فارغ دل انکسی که مانند حساب * هم با سمری خانه برانداز شود) فارغ خوش
 دیگر خال معنای دل آن لایه کسی یا حرف وحدت و بیکری که حرف رابط صفت
 و یا حرف بیان مانند حساب لایه حساب حاکم فقیه صوفیاری جانی سمری لایه خانه
 برانداز و صف تر کبیر خانه بیعی یعنی خراب ابدیجی معنای * محصول بیت *
 غنچه کل و زکس مذکور حاله کبر کده اول کیمه ک کوکلی غم و غصه دن فارغدر که
 حساب کبی می سودا سیله خانه برانداز اوله یعنی خانه خراب اوله حاصلی اولز مانه
 خانه سنی بیع ایدوب شرابه و بره رباعی (زان باده درین دهقان پرورد * درده که طراز
 عمر نو خواهم کرد) باده درین دهقان پرورد بیایه و لایه در درین دهقان
 پرورد و صف تر کبیر دهقان زبیه ابدیکی باده دهقان انکسی و کوبلی دیگر
 درده در ادات تا کیدک بر نو عید روده دالک کسر به فعل امر مفرد مخاطب و پر دیگر
 مصدر نده و سائر مشتقاده دالی مفتوح اوفو مقدمه طراز عمر بیایه طراز علم معنای در
 که زمان سابقه لایه اولور دی اما بوزمانده مهجور و متروکدر * محصول بیت *
 خطاب عام طریقله پیورر اول دهقان زبیه ابدیکی اسکی باده بی بکاویر که عمر طراز بی
 یکلیم کرک حاصلی تازه جوان اولق استرم (ستم کن و بخت ز احوال جهان *
 تا سر جهان بگویم ای سره مرد) سره مرد ابو کبشی * محصول بیت * بنی مست
 و بخت بایله احوال جهان تا کیم سکا سرچهای سولیدیم ای بختی کشتی یعنی لایه قل
 اوایوب بی پروا اسرار کاشانی فاش ایدیم رباعی (ای آن که نهفته مهر و ماه از کین *
 برخاک جناب تو شب و روز جبین) تمکین قدرت و عظمت معنای در * محصول بیت *
 ای شول کسه که کال تمکین و قدر نکردن کیه و کوندز مهر و ماه خالک جناب که جبین قورر
 یعنی سکا عظمت ایدوب بوزلنی آستانک ترانه سورر (بادست وزبان و دل تنگ منشان *
 بر آتش انتظار و فارغ منشین) تنگ لفظی دسته و زبانه و دل قید و اقدر منشان الف
 و نون ادات نعبه در او تورمه مصراع اول ثانی به مره وندر * محصول بیت * دست
 تنگ و زبان تنگ یعنی دست قاصرله و دل تنگ یعنی دل پر غله بنی آتش انتظار و زره
 او تورمه و فارغ او تورمه یعنی بنی اضطراره صالوب فارغ او تورمه رباعی (باد و ست
 نشین و باده جام طلب * بوس از آب آن سرو کل اندام طلب) * محصول بیت *
 دو ستله او تور و باده جام طاب ایل اول سرو کل اندامدن بوسه طاب طلب ایل یعنی
 دو داغندن بوسه دیله (مجروح چو راحت جراح طاب * کواز سریش این جام
 طلب) جراح جیمک کسر به یاره به دیرل حجام افتده مبالغه ایل اسم فاعلدر
 فان آلیجی معنای این حجام اوغلی دیگر که خواجه نک زمانده عمر نام بر مجوبک
 لقبی ابدی * محصول بیت * مجروح کیمه چونکه جراحند راحت طلب ایل یعنی
 اول مجروحه دیگر راحتی این حجامک نشتر جوردن طلب ایل رباعی (تاحکم قضای
 آسمانی باشد * کار تو همیشه کامرانی باشد) تا ادات تو قید و مادام معنای حکم
 قضای آسمانی بیایه و لایه در و یا حرف نسبت کامرانی و صف تر کبیر را بیدندن مراد
 سورجی دیگر و یا حرف مصدر باشد فعل مضارع شکنده دعادر * محصول بیت *
 مادام که حکم قضای آسمانی اوله سنک ایشک دائما کامرانی اوله یعنی همیشه

کامرانقده اوله سن (جایی که زدست تقنون می نوشی * سرمایه عیش جاودانی
 باشد) تقنون ناک ضعی و قافک سکونی و نای نایک فنی و میک ضعیله شاه شجاعک
 سا قیسیدر اولاد تر کدن غایبده کوزل جوان ایش هم خواننده و هم سازنده ایش
 سرمایه عیش جاودانی لایه و بیایه در و یا حرف نسبت و باشد فعل مضارع شکنده
 دعادر * محصول بیت * برجایی که تقنون اندن نوش ایلر سن عیش و صفای جاودانی به
 سرمایه اوله رباعی (نی دولت دینی بسنم می ارزد * نی لذت هستی بایم می ارزد)
 مصراع اوله ادات نفی لر ردیف وقع اولان فعله مقید در نمی ارزد تقدیر نده
 * محصول بیت * دنیا دولتی ستمه دکر و اراق و وجود لذتیده المئه دکر یعنی دنیا
 بر قاجکون موجود اوایوب و اراق حکمه داخل اولق ایشک المئه دکر (نی هفت هزار ساله
 شادی جهان * این محنت هفت روزه غم می ارزد) دنیا ک عمر نده یعنی تفاوت بوتنه بدی
 یک ییل مقداری عمر و بر مشل مصراع اول اکا اشارت در محنت هفت روزه غم لایه در
 از اجق مدتدن کاه پنج روز و کاه شش روز و کاه هفت روزه تعبیر ایدر * محصول بیت *
 بدی یک یلاق جهان سروری و جبری بودی کونک عمرک غم و غصه ستمه دکر یعنی
 تمام مدت دنیا برای کون چکد یکک غم و هم و منه دکر رباعی (امشب ز غمت میان
 خون خواهم خفت * وز پست عافیت برون خواهم خفت) * محصول بیت * بو کجه
 سنک غمکدن قان ارا ستمه بانسم کرک یعنی محنت واللله کجه لسم کرک دخی عافیت
 وزهد و تقوی پستندن طشره بانسم کرک یعنی زهد و پرهیزدن آیر لسم کرک (باور نکنی
 خیال خود را بفرست * نادر نکرد که بی تو چون خواهم خفت) باور کردن اینست
 باور نکنی معنای شرطی متضمن در اینان سنک دیگر نادان ادات اعلی در ادات تا کید نکرد
 فعل مضارع مفرد غایبدر که حرف بیان * محصول بیت * بیت سابقه مذکور زی
 اینان سنک کندی خیالی کوند تا کیم نظر ایلده که سنسز نیجه ونه و جهله بایدرم
 یعنی کجه بی سنک فراقکده نیجه بچورم تحقیق ایلسون رباعی (در آرزوی بوس
 و کثارت مردم * وز حسرت لعل آبدارت مردم) * محصول بیت * سنک بوس
 و کثارت آرزو ستمه اولدم دخی ایدار لب لعلک حسرتندن اوادم (قصه چه کنم در
 از کوتاه کنم * باز آیی که باز انتظار مردم) بازای بازونده تا کید افاده ایدر ابکی
 باز جازدر که تا کید ایچون اوله و جائزدر که به معنای افاده ایلده * محصول بیت *
 قصه بی نه اوزا دایم کوتاه ایدیم کل کل که انتظار کده اولدم رباعی (جانا چو شبی
 بانو بروز آوردم * کرنی تودمی را آورم نامردم) * محصول بیت * ای جان
 چونکه بر کجه بی سنکه صباحه کتوردم یعنی بر کجه که سکا و اصل اولدم اگر سنسز
 بر نفس چقارسم نامردم یعنی سنسز بر ساعت عمر سورسم نامردم (ازمرکترسم بس
 ازین کاب حیات * از چشمه نوش آبدارت خوردم) کاب که حرف تعلیل آب حیات
 مصراع ثانی به مره وندر چشمه نوش آبدار بیایه لدر * محصول بیت * بوندن نصکره
 اولومدن قورقزم ز براسنک آبدار طاتلی لبک چشمه سندن آب حیات ایچدم و باب لعلک
 طاتلی چشمه سندن نوش ایدلم آب حیات ایچن خود اولز پس شده اولم مصراع ثانی بی
 از چشمه نوش لب لعل تو خوردم دین عجب ناموزون چشمه دن نوش ایش رباعی

(نای بود این جو زو جفا کردن تو * بهوده دل خلاق آزدن تو) * محصول بیت * چفته دك
 او اور سنك بوجور و جفا ايلك زاندره خلايقك كوكان اينجمنكك (تبعست بدست
 اهل دل خون آلود * كر بر نور سد خون تور در کردن تو) * محصول بیت * اهل دل انده
 خون آلود قلع و ارا اگر سكاريش و رسه فاك بونكه ننه كه تركيده مظلك بوننه در بر رباي
 (لب باز مكيكر زمان از اب جام * تا برداري كام جهان از لب جام) * محصول بیت * لبيكي رزمار
 لب جامدن فالدرمه يعني باده ايجمكي ترك ايله تاكم لب جامدن جهانك مراديني حاصل
 ايله من يعني جهانك مرادينه واصل اوله من (در جام جهان چو تلخ و شيرين بهمست
 * اين از اب بارخواه و آن از لب جام) جام جهان بيانيه بهمست بيله در مناسنه اين
 اسم اشارت در شيرينه و آن اسم اشارت در تلخه كه باده در * محصول بیت * جام جهانده
 چونكه تلخ و شيرين بيله در پس شيريني لب ياردن استه و تلخي دخی اب جامدن يعني چامدن
 باده استه رباعي (كفتي كه تراشوم مدار اندیشه * دل خوش كن و بر صبر كار اندیشه)
 * محصول بیت * جانانه خطاب بيورر ديدك كه سنك او اورم اندیشه طومنه يعني قايرمه
 كوكلي خوش ايله و اندیشه و فكر كي صبره حواله ايله يعني صابر اول (كو صبر و چوچه دل
 كايجه دلش بخواني * بك فطره * خونست و هزار اندیشه) * محصول بیت * قني صبر و كوكل
 نه يعني دل يوقدر زير اول نسته بي كه سنك كوكل او قورسن بر قطره قاندر و هزار اندیشه
 حاصل يوقدره قاندر ويك دور او فكر زير اكوكلك حالي بويه در رباعي (عشق رخ
 بار من زار مكيكر * برخسته دلان خرده يكيكر مكيكر) * محصول بیت * بارك رخی عشق
 و محبتي بن زارك اوزرينه طومنه يعني بكا سن رح باره عاشق * دعه خسته دل را و زرينه
 برا و غور دن خرده طومنه يعني عشق خرده لريني بكا استاد ايله حاصل يوقدره سن عاشق سن ديو
 بكادخل و تعرض ايله (صوفي چو نور رسم ره روان ميداني * بر مر دم رند نكهت بسيار مكيكر)
 * محصول بیت * اي صوفي چونكه سن سالكلرك رسم و راهني بي اورسن رند مر دم
 اوزرينه چوق نكه طومنه يعني رند ي عشق عييله منتهم ايله اگر چه كه رند رفته
 عشق عيب دكله اما افشامي صيد در پس عشق و محبت لريني افشا ايله رباعي (ني قصه
 آن شمع چكلى توان كفت * ني حال دل سوخته دل توان كفت) شمع چكلى لاميه چكلى چين
 ولايتنده بر كيسانك اسيد در كه ماني نقاش آني كندى استخراج ايلديكي نفوس غريبه
 ايله نقش ايلش هر بار كه شمع چكلى ديسه ل اضافه مراد اولوقت اول كنسانت خدمه سي
 اولان تازه ككشيش دلبر در اما نونك كبي برلده تشبيه طريقه دلبر مراد او اور
 اما چين و چكلى ديسه ل اولوقت چكلى مراد اول كلسا اولان ملكت در حال دل
 سوخته دل لاميه لدر يوركي بانمشك كوكلى حالي ديمكدر * محصول بیت * نه اول شمع
 چكلى قصه سن سونك اولور يعني انك جو و جفا من المنى اولر * نه يوركي بانمشك كوكلى
 حالي سونك اولور يعني جانانه عرض حال ايلكه ممكن دكل (غم در دل تنك من از آنست
 كه نيت * بك دوست كه باوى غم دل توان كفت) دل تنك من بيانيه ولايه در * محصول
 بیت * بيم دل تنكده غم انكيچوندر كه بر دوست يوقدر كه اكاكو كل غنى ديك اوله
 يسي عالمه بر بار صادق بونمز كه عاشق اكادر ديني اظهار ايله رباعي (خوبان جهان صيد
 توان كرد برز * خوش خوش برايشان بتوان خورد برز) بر اشان لاميه در * محصول

بیت * جهان خوب لر بني النوله صيد ايلك اولور كوزل كوزل انلرك ميوه سن اننوله
 يلك اولور يعني مال قوتيله و صلت لرينه مالك اولق مكندر (تركس كه كله دار جهانست
 بين * كونيچه كونه سردر آورد برز) * محصول بیت * تركس كه جهانك الا هاري
 و سرور بدر كور سير ايله كه اولد خي نه وجهله باش ايندر دى زره يعني تركس انده اولان
 رفعت شانله زره مائل اولوب اكاسر فرو ايلدي تركسك ايجنده مي صريجه قدحه زر
 اطلاق ايلش سردر آورد برينه سر بر آورد يازوب * مناسني اولد خي نيجده باش فالدردي
 و توجه ايلدي التونه ديلر نهنه لره مخالف بازم قدن غيري اصطلاح دن قافلا ايلش * رباعي
 (ماهي كه قدش بمر و مياندر است * آينه بدست و روي خود مي راست) * محصول بیت *
 رماه كه قدى محقق سرو بهكر آينه انده و كندى وزين زردى يعني انده آينه آوب كندى
 رويي ترين ايندردي ديمكدر مصراع ثانياً * مناسني انده آينه كندى يوزيني زرايدى دين
 * مناسني ابوجه بزم ممش (دستار چه پيشكشي كردم كفت * و صلم طلي زهي خيالي
 كه تراست) دستار چه قصه مرد ستاردر كه دابنده و يا غلغه ديلر طلي فعل مضارع مخاطبدر
 * مناسني شريطي متضمن زهي اصلنده ادات تحسندر اما بونك كبي برلده تحسندر استه زراي
 متضمن اولور خيالي با حرف و حدوت و با حرف تنكير كه تراست كه سنكدر ديمكدر * محصول
 بیت * اول ماهه بر دلبند جت و بار باغ ايجي پيشكش ايلدم اولده ديدى اكر و صلم طالب ايدر
 ايسن آفرين رخيله كه سنكدر يعني بومقدولى جزوي نسته ايله وصل دلبر ط ايسن زهي
 فكر و فراست كه سنكدر مصراع ثانياً * مناسنه زهي رخيال كه سكا در دين وزهي رخيال كه
 سنكيچوندر دين حق اداني خيله كتور مملر * رباعي (قسام بهشت و دوزخ آن عفته كشتي
 * مارانكدارد كه در آيم زباي) * محصول بیت * جنت و جهنم قسامي اول مشكل
 آچيچي نزي قديم كه اياقكلا و زرينه نزي حفظ ايدوب قورس كه اياقون سورچوب
 دوشه وز حاصل يوقدره زرينه صاعقه مصراع ثانياً * اينك مناسنه عنديات سويللرك
 مندياته اعتبار او لنسونكه ژر بافلدر (نای رودان كر كراباني بنى * سر بنجه
 دشمن افكن اي شير خيالي) رود بونك كبي برلده صادر و واقع اوله ديمكدر كر كر
 باوصف تركيبدر و با حرف مصدر قورر دقيقيق ديمكدر ظلم و قهيدن كنياندر
 بخا مصراع ناي به مرهوندر سر بنجه دشمن افكن بيانيه سر بنجه قوت و قدر دن كنياندر
 دشمن افكن و وصف تركيبدر دشمن يقيچي ديمكدر شير خيالي حضرت امام علي
 مراددر * محصول بیت * زمانينك ظلمدن شكيت ايدوب بيورر خنسه دك بو كر كر
 بالي صادر و واقع اوله يعني عالمه بوظلم خنسه دك بوي به دشمن يقيچي قهر
 سر بنجه سني كوستري شير خدا يعني ظهوره كل و بوعالي ظلمدن خلاص ايله
 وعدا الله پرايه * رباعي (جز نقش نودر نظر نيابد مارا * جز كوي نور هكندر نيابد
 مارا) * محصول بیت * سنك نقشكدر غيري بزم نظر من * كز يعني كوزمه سندن غيري
 كوزل كور غم سنك محلكدن غيري رهكندر كز بزم يعني بزم نظر كاه و سبرنكاه من سنك
 كويكدر انجق اندن غيري به او غرامنر (خواب ارچه خوش آيد * هه رادر عهدت
 * حقاكه بچشم در نيابد مارا) * محصول بیت * اگر چه او بغوهر كسه خوش كاوا
 سنك زمانكه اما حق بودر كه بزم كوز من * كز يعني او بقوا و بومر زبا خود سنك خيال كاه

کوزمزه او یقو کبرمن یعنی او یقو به بلقرز رباعی (چشم که فزون ورنک میباردازو *
 زنه که تیغ جنگ میباردازو) رنک بونک کبی برده حیلہ معنایه در * محصول بیت *
 سنک کوزک که سحر و حیلہ بفاراندن امان که تیغ جنگ بفاراندن (بس زود ملول کشتی
 از همتان * آه از دل تو که سنک میباردازو) * محصول بیت * زیادہ نیز ملول اولدک
 مصاحبت کردن آه سنک کوکل کردن که اندن طاش بفارپوری بی رحم اولفدن کنایتدر
 رباعی (هر دوست که دم زداز وفادشمن شد * هر پا کروی که بود تر دامن شد)
 تر دامن ناپاکدن کنایتدر پالکرو آنک * مقابلیدر * محصول بیت * هر دوست که وفادن
 نفس آوردی دشمن اولدی یعنی وفادارلق لافنی اوران بی وفا اولوب دشمن اولدی
 هر بر پا کروی که واریادی تر دامن اولدی یعنی پالک دامن کچینلر تر دامن چیقدی
 (کویند شب آبتن غیبت عجب * چون مر دندید از که آبتن شد) * محصول
 بیت * دیرل که کجہ احوال غیلہ یوکلیدر یوکلیدر چون ار کورمدی کچدن یوکلای
 اولدی عرب اللیلہ حبلی در تنه کیم شاعر دیش بیت * دنیا که حادثا له هر کجہ
 یوکلیدر * کون طوغدن نلر طوغه کیم یلہ ناکهان * ار کورمدی دیمکدن غرضی
 یعنی بر مرد کرم کورمدی دیمکدر رباعی (ای باد حدیث من فہانش میگو * سوزدل
 من بصد زبانش میگو) * محصول بیت * ای باد جانانہ بنم سوزی فہان سوبلہ
 آشکارہ سوبلہ بنم کوکلم بانقنی یوزدل الہ سوبلہ و یوزدور او بسان الہ (میگونه بدان
 سان که ملالش کبرد * میگو سخنی و در بیان میگو) * محصول بیت * جانانہ سوبلہ
 اما انجیلین سوبلہ که آنی ملال طوتہ یعنی آنجیلین سوبلہ کہ اینجند برسوز سوبلہ اما
 مصاحبت اراستہ سوبلہ شوبلہ کہ آلتیہ حاصلی برو جہلہ سوبلہ کہ کوزکدن اینجمنید
 رباعی (کہتم کہ لبث کہت ایم آب حیات * کہتم دھنت کہت زہی حب نیات)
 * محصول بیت * جانانہ دیدم کہ لبث ندر دیدیکہ آب حیاتدر دیدم دھنتک ندر دیدی
 اعلا حب نیاتدر (کہتم سخن تو کہت حافظ کفتا * شادی همه اطفیغہ کو بان
 صلوات) ایکی کستہ برسوز سوبلہ یعنی سوزلی متفق و بری بر بند موافق اولہ
 دیرل شادی همه اطفیغہ کو بان صلوات پس بوندہ وقتا کہ جانان ایم آب حیات و دھنم
 حب نیاتدر دیدمہ خواجہ بیوردیکہ حافظ دہنتک سوزک سوبلہ یعنی لبکہ آب حیات
 و دھنتکہ حب نیات دیر جانان دیدیکہ شادی آہ * محصول بیت * جانانہ دیدم کہ حافظدہ
 سنک سوزک سوبلہ اوادہ دیدی شادی آہ منہ منہ کہت ثالث مضافدز دیرین یعنی کہت
 حافظدہ مضافدر دیمکدر سوزا کلایانہ معلومدر کہ زائد سوبلش رباعی (ماہم کہ رخس
 روشنی * خور بکرفت * کرد خط اودامن کوثر بکرفت) ماہ روشنی مبتدا و کہ حرف
 رابط صفت و مصراع ثانی خبر مبتدا در کہ جہلہ اسمیہ دن مر کدرا تامل تدبر ماہ روشنی *
 خور بکرفت ایکی معنایہ در بر بسی کونشک روشنی طوتدی یعنی کونش کبی مضی
 و تابان اولدی بر سیدہ کونشک ضیاسنہ مانع اولدی یعنی جانانک رخنی ضیاسنہ غالب
 و باہر اولدی تامل کرد خط اضافنی پائینہ در کرد کافک قحیلہ توزہ معنایستہ کوثر دن
 مراد یوزیدر کہ روی جانانی آہ تشبیہ ایلش * محصول بیت * بنم ماہم کہ یوزی
 کونش ضیاسنی طوتدی آنک کرد خطی دامن کوثر ی طوتدی یعنی آب کوثر

کبی پالک روینی کرد خط طوتدی بوندہ ترکیبی تغییر ابدوب فسخہ لغہ مخالف
 یازانلو کردی کاف عجمیک کسریلہ او قیوب معناینی اطراف دینلر معنایک
 اطرافندہ چکر نمشدر (دلاہا سہمہ در چاہ زنجہدان انداخت * وانکہ سر چاہ
 بہنر بکرفت) دلہا مبتدا و ماہمدی خبری وجہلہ اسمیہ خبر بعد الخبر در مبتدای
 اولک و جا زدر کہ کرد خط رخس افطندن بدل اولہ و مذکور جہلہ اسمیہ خبر مبتدا
 اولہ * محصول بیت * بنم ماہم عشاق دلرینی ہب چاہ زنجہدانہ بر اقدی اند فصرکہ چاہنک
 باشنی عنبرلہ طوتدی یعنی عنبرلہ بغلدی عنبردن مراد خطیدر کہ چاہ زنجہدانی اور نمشدر
 خواجہ نک بوندن نازک رباعیسی دخی نکدی * رباعی (چون چاہہ زتن بر کشد آن مشکین
 خال * ماہی کہ نظیر خودندار دجہال) بر کشد اخراج اربابہ یعنی چیقارہ ماہی با حرف
 وحدت کہ حرف رابط صفت بجمال با حرف مصاحبت و با حرف ظرف * محصول بیت *
 چون کہ اول مشکین خال نندن چاہہ سنی چیقارہ بر ماہ کہ جانانہ کندیکن نظری یوقدر
 یومصراع بیت آتی بہ مر ہوندر (در سبتہ داش زنازی بتوان دید * مانندہ سنک خارہ
 در آب زلال) * محصول بیت * اول ماہک سبتہ سبتہ کال تراکندن دلنی کورمک او اور
 آب صافینک اینجندہ فارہ طاش کبی یعنی آب صافیدہ سیاہ طاش کور ندیکہ کبی آنک
 کوش کبی صافی نندہ فارہ طاش کبی پورہ کی آنجیلین کورینور * رباعی (سیلاب کرفت
 کرد پورانہ عمر * و آغاز پری نہاد پیرانہ عمر) * محصول بیت * عمر و پیرانہ سنک اطرافنی سیلاب
 محنت و بلا طوتدی و دخی طولفہ باشلدی عمر پیرانہ سنی یعنی خانہ عمر خرا بہ و پیرانہ عمر
 طولفہ یوز طوتدی حاصلی عمر آخر اولفہ باشلدی (عشیار شوای خواجہ کہ خوش
 خوش * بکشد چال زمانہ رخت از خانہ عمر) * محصول بیت * بی خواجہ ہشیار اول کہ
 کوزل کوزل چکر زمانہ چالی خانہ * عمر دن رختکی یعنی زمانہ چالی نیچہ کسدنک خانہ *
 عمرندن رخت و پختنی باد فنیہ و رمش سنکدہ رخت و پختنی باد فنیہ و پیردیکدر * رباعی
 (از چرخ بہر کونہ ہمی دارامید * وز کر دش روزگار بیلر چون پید) بہر کونہ
 با حرف صلہ و با حرف مصاحبت ہر وجہلہ و ہر وجہلہ دیمکدر ہمیدار با حرف
 ناکید و میدار فعل امر مفرد مخاطب امید مفعول صریحی و از چرخ و بہر کونہ
 غیر صریحی و ز کردش روزگار و او حرف صطف و زاحرف ابتدا و اضافت لامیہ میلر
 فعل امر مفرد مخاطب دترہ پید سکوت اتناجی * محصول بیت * فلکدن ہر وجہلہ
 امید طوت یعنی فلکدن ہر کز ماہوس اولہ دخی کردش روزگار دن سکوت کبی دترہ
 یعنی خوف اوزرہ اول حاصلی فلکدن قطع رجائیلہ و حرفندہ خالی اولہ یعنی بین
 الحروف و الراجا اول (کہتی کہ پس از سیاہ رنگی نبود * پس موی سیاہ من چرا کشت
 سپید) * محصول بیت * خطاب عام طریقہ بیور رسن دیدک کہ سیاہدن اعلارنک
 اولر یعنی سیاہ رنگرک سلطانیدر چونکہ یوبلہ در بنم فارہ صا چمنیچون اغاردی یعنی
 سیاہ قالوب اغارمق کرک ایدی رباعی (چشم تہ کہ سحر باہست استادش * بار بکہ فسو
 نہامر واد از بادش) کہ حرف رابط صفت سحر بابل لامیہ یعنی ملک بابلد واقع اولان
 سحر کہ ہاروت و ماروتند اند قالش در یارب بوندہ بالہ دیمکدر مقام تضرعدر کہ
 حرف بیان فسو نہا افسو نہادن مخففدر یو کول و مکر و حیلہ ل دیمکدر مر واد فعل

فهی مفرد غائب مقام دعا و اقامه در معنی کتیبه دیکدر * محصول بیت * جانانه خطاب
 پرور سگ چشمک که اسنادی سحر بایلدن معنی سحرارخی الک سحره سندن تعلم ایله در یارب
 سندن تصرع ایلم که خاطر ندن افسونری کتیبه معنی سحرارخی اونویه بهض نسخده
 پرواد و اقامه در ایستقبال ایله کنسون معنایه پروادی پرواد بازوب معنایه عجب افسونلر
 بدرمی انک یاد ندن دین سحرایش (و آن کوش که حلقه کرد در کوش جال * اویزه
 زدر نظم حافظ بادش) که حرف رابط صفت آویزه صالقم کوبه به در بر در نظم حافظ
 بیایه و لامیه در بادش شین ضمیر کوش اوله راجه در * محصول بیت * دخی اول کوش که
 کوش جاله حلقه کچوردی معنی جالی حلقه بکوش وینده سی ایله ی حاصلی کوزلک
 اکا مطیع منقاد اولدی اول کوشک کوبه بی در نظم حافظدن اولسون معنی همیشه در
 نظم حافظ قواخته کوبه اولسون حافظک کلامی استماعدن عبارت در مصراع
 اولک معنایه تحقیقند * معنی اول فواق صاحبی که کوزل قراخته حلقه قبلدی دین
 استادن معنای قولته ابوطه ما مش غام بیک معنای تحقیقند مراد بود که صاحب
 حسن اوله غروری ترک ایدوب نصیحت پذیرا لسه را ولی در دین بیتک معنای تحقیق
 اید * معنی رباعی (بای بکنار جوی میاید بود * وز غصه کاره جوی میاید بود) بکنار جوی
 با حرف ظرف کاز جوی لامیه و او حرف عطف کتاره جوی وصف ترکیب در کنار
 بستنجی معنایه بر صحرای کتاره طاب اولمندن کنایت در * محصول بیت * باده ایله ارمای
 کتارنده اولق کرک معنی ارمای کتارنده باده ایچمک کرک دخی غصه دن کتاره جوی اولق
 کرک معنی باده ایچوب غم غصه دن رطوف ولق کرک حاصلی غمدن خلاص اولق
 کرک (ان مدت عمر ما چو کل ده روزست * خندان اب و آزه روی میاید بود) ده روزست
 اصلانده ده روز است در ضرورت وزن ایچون تحقیف قبلدی خندان لب وصف
 ترکیبی افسانده ندر کواکن دودافلی و او حرف عطف تازه روی ده وصف ترکیب در
 * محصول بیت * بزم بوعمر منک مدت و زمان ای اون کونلکدر معنی آذر حاصلی قلت
 مدت کنایت در پس بویه اولجه خندان لب و تازه روی اولق کرک معنی بوزاجق عمر
 غم و غصه ایله کچور میوب هشت و شش شته کچورمک کرک * رباعی (ای شرمزده
 غنچه مستور از تو * جبران و نخل ترکس مخمور از تو) غنچه مستور بیایه غنچه به
 مستورک صفتی بشل ظرف ایچنده اولدی بچوندر ترکس مخمور بیایه ترکس
 مخمور راق صفتی سرفرو اید بچوندر * محصول بیت * ای جانان غنچه مستور سندن
 شرمزده در معنی شرمند در ترکس مخمورده سندن جبران و نخلدر معنی غنچه ده نکلدر
 شرمزده در معنی غنچه شرمنده اولدی بچوندر پرده دن طشره چیمز و ترکس چنه کدن
 جبران و نخلدر (کل بانو برابری کجا بارد کرد * کونورمه داردومه نوراز تو) * محصول
 بیت * کل سکه برابر که قند قادر اولور زرا اول نوری مهندن آورو سندن معنی کلک
 و سار شکوفه نک رنگی مهندن مستفاد در و مهک نوروضیا سی سگ رو بکن رباعی
 (اول بوفای وصال درد داد * چون مست شدم جام جفا بر سر داد) * محصول بیت * اول
 وفاء ایله بکا باده وصال ویردی چونکه مست اولدم جام جفا و ست ویردی معنی می وصال
 اوزر به جام جفا بچوردی حاصلی اول بکا محبت کونوردی کوکام ایچمه صکره جفایه

باشدی نته که محبوب لک عادت بوبله در (بآب دودیده و دل پر آتش * خاکره او شدم بیادم
 درد داد) مصراع اول ثانی به مرهوندر * محصول بیت * دل پر آتش و آب دودیده
 ایله جانانک خاکره ای اولدم بنی باده ویردی بیدند * صفت آضا دوطباقی رعایت اولمندر
 رباعی (بامر دم نیک و بد نمی باید بود * در باده دیوود دغنی باید بود) * محصول بیت *
 ابو آدم لاله یار امر اولق کرک سحراده دیوود اولق کرک کرد دال اولمک قهیه رنجی
 حیوانا ته در ارسلان و قیلار و قورد کی حاصلی انسان ملام و آدمی سیرت کرک رنجی
 حیوان کی مرخی کرک (مقنون * ش خود نمی باید شد * غرور بغضل خود نمی باید
 بود) * مقنون معاش اسم مقنولک قائم مقام فاعله اضافیدر و خوده اضافت لایمید در
 * محصول بیت * کشی کندی معنی مقنون اولمق کرک و کندی فضله غرور اولمق
 کرک حاصلی کشی کندی * اشیه از غیب ایدوب عاوم و معاری و صلاح و تقوای ترک
 ایلمک کرک بچوع بیتک معنای مراد خفت اختلافدن حاصل اولار شامتی و بد خویش
 قباحتی ضرر محض ایدو کن بیتدر دین بیتک معنای ابویان ایلمش مذکور
 رباعیده شرو بود لفظ لری مصدر معنایه در * رباعی (ای سایه سنبلیت سمن پرورد *
 باقوت لب در عدن پرورده) سنبلیت مراد زلفدر و سمن عارض و در عدن دندل
 * محصول بیت * ای جان سگ سایه سنبلیت تریه ایله در معنی سایه سنبلیت سمن مری
 اولمندر و باقوت لبکدر در عدن تریه ایله در معنی باقوت کی لبکدر در عدن کی دندل
 مری اولمندر (همچون لب خود مدام جانی پرور * زان راح که روح سست بدن
 پرورده) می پرور فعل امر مفرد مخاطب بدن پرورده با حرف ظرف دن کوپ اصلی نوک
 نشد بله در سابقاد نک * معنای فصل یان ایلمش * محصول بیت * کندی لبک کی مدام
 جان بسله اول باده دن که کوبه * سلسلش رروح در معنی جاک باده ایله بسله دائما رباعی
 (هر روز دلم زرباری دگرست * در دیو * من ز سحر خای دگرست) * محصول بیت *
 هر کون نم کوکام رغبری و کاک لنده در معنی دلم در دغش دن هر کون برلا و مشقنده در
 نیم کوزمده * هج دن براوز که خار واردر معنی کونیم هجرا دن بحث و المده در
 (مر جهد همی کم قضای بکود * بیرون ز غایت تو کاری دگرست) * محصول بیت *
 بن جهد ایلمکه خار هجرتی دفع ایدم اما قضا و حکم زل در که سنت سعی و کد بتکدن
 طشره رایش واردر معنی خار هجرتی چاکم سکا حکم ایلدر سنت سعی و جهد کاه
 منرفع اولمزد دیکدر * رباعی (چون باده زغم چه ایدت چوشیدن * بالشکر * نمی توان
 کوشیدر) * محصول بیت * باده کی غم سکا نه فیماق کرک معنی باده کی غم ط شوب
 کوپرک کرک زغم لشکر بله مقابله ایدوب جالشقی اولم حاصلی غم * عارضه جازد کل
 (سیرست لب ساغر از دور مدار * می راب سبز خوش بود نوشدن) * محصول بیت *
 لب سیردر اندن ساغری اراق طومعه معنی لب * کله * یسر دی باده ایچمکدن خالی اولم
 زیر سبز کثر زنده باده نوش ایلمک خوشدر * رباعی (بام شب بستی شراب اولمتر * هر غزده
 مست خراب اولمتر) * محصول بیت * ایام جواندر شراب اولادر معنی یکنلک زعاید در
 شراب ایچمکدن ایچمک اولادر هر بر غم * غزده * مست خراب اولق اولادر معنی
 غمدن خلاص اولق ایچون مست خراب اولق بکر کرد عالم * صریر سر حرابت

و بیاب * در جای خراب هم خراب اولیتر * محصول بیت * عالم باشند باشد خراب
و بیابدر پس خراب رده خراب اولی بکر کدر رباعی نتیجه سی بود که غم عشق و محبتدن
خلاص اولی ایچون باد ایچمک کرک رباعی (باز آئی که جانم بجمالت نکرانست * باز آئی که
دل در غم هجرت بفرغانست) باز نوک کی بر رده تا کید افاده ایدر انجق * محصول بیت *
ای جان کل که جانم جالکه ناظر در کل که کوکلم غم هجر کده فغانه در حاصلی نالان
و کر باند (باز آئی که بی روی تو ای بار عزیز * سیلاب ز چشم من سر کشته روانست)
* محصول بیت * ای بار عزیز کل که سنگ روی کسز بن بن سر کشته مک چشمندن
سیلاب رواندر یعنی دانا کریان و نالام * رباعی (بر کبر شراب طرب انکیز و بیا * پنهان
ز رقیب سفله مستیز و بیا) بر کبر حرف تا کید کیر فعل امر مفرد مخاطب طوط دیمکدر
شراب طرب انکیز بیاید طرب انکیز و صف ترکیید رانکیزند ندن طرب قویار بیچی
یعنی شلک پیدا اید بیچی رقیب سفله بیاید ز رقیب پنهان نه متعلق و پنهان بیا فعلنه
و مستیز جله معترضه * محصول بیت * شراب طرب انکیز ی آل و کل یعنی شراب
کل عتاد ایله و الحق رقیبندن پنهان کل یعنی کبر لی کل (مشنوم من خصم که بنشین
و مرو * بشنوم من ای نکر که رخبر و بیا) مشنوم فعل نهی مفرد مخاطب ایسته و دیکامه
دیمکدر مشنوم خصم لامیه و مفهولی مشنومدر که حرف بیاید رایی برده یله * محصول بیت *
ی جانان خصمک سوزینی دیکامه که و تورو کته یعنی قرار ایله کته دیکامه سوزینی ایسته
بندن ایست ای نکر که قالی و کل یعنی طور و کل حاصلی بنم سوزی دیکامه رقیب سوزینی
دیکامه دیمکدر * رباعی (هجرت که بجان من درویش آمد * کو بی نمکی بر چکر ریش
آمد) که حرف رابط صفت بجان من درویش با حرف ضله و اضافت لامیه و بیاید در
کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب دیمکدر نمکی یا حرف تکبیر بر چکر ریش
بر بونده بای صله معنایه در و اضافت بیاید در * محصول بیت * سنگ هجرانک که بن
درویشک جائه کلدی یعنی جائه کار ایلدی کویا که مجروح جگر طوز کلدی یعنی دل
مجروحی تازه لدی (ترسید می من کز تو شوم روزی دور * دیدی که همان روز بدم
پیش آمد) * محصول بیت * قور قور بدم بن که سندن اراق اول یعنی فراقکدن قور قور بدم
کور دکی که همان بر امن کون او کوه کلدی یعنی سندن دور و هجور دوشدم
حاصلی قور قور بدمه او غرام مصراع اوله من لفظانی ترک ایدنلر خوب ناموزون ایملر
رباعی (شیر بن دهان عهد بیابان نبرد * صاحب نظران ز عاشق جان نبرد)
* محصول بیت * شیر بن دهن محبوبلر عهد لرینی پایا نه ایلتز لر یعنی عهده و فایلتز لر
صاحب نظر عاشق لرد عاشق لردن جان ایلتز لر یعنی درد عشقندن جان خلاص ایدم مرز لر
حاصلی عمری عشق و محبت کیر (ممشوفه جو بر مراد و رای تو بود * نام تو میان
عشقا زان نبرد) * محصول بیت * جانان چونکه سنگ رایک و مرادک او زره اوله عشق بازل
اراسته سنگ آدک ایلتز لر یعنی عشاق اراسته سنگ آدک اکلار ز را عاشق آرزوی
طبع و هوای نفسا ندن کچمک کرک که اکا عاشق صادق دهر رباعی (زافین تو بیج
و خم و تاب از چه گرفت * آن چشم خراب تو خواب از چه گرفت) جار بن با حرف
نسبت و نون حرف تا کید * محصول بیت * سنگ ایکی زلفک بیج و خم و تاب ندن طوندی

یعنی ندن بوکلم بوکلم اولدی و سنگ اول نمورانه چشمک خوابی ندن طوندی یعنی
ندن او بودی حاصلی چشمک فتنه کرد خوابه ندن واردی (چون هیچ کسی بر که کلی
بر توند * سرتافد مت بوی کلاب از چه گرفت) * محصول بیت * چونکه هیچ بر که
بر کل پیراغی سکا اورمدی سرتافدمک یعنی باشند یاغده دک جسمک ندن کلاب فوقوسن
طوندی حاصلی تنکده کی کل فوقوسی ندن رباعی (راه طلب تو خار عها دارد * کو
را هروی که ابن قد مها دارد) راه طلب تو را هک طلبه اضافتی لامیه در و طلبک
توبه مصدرک معنایه خار عها بیاید راهرو وصف ترکییدر بولاری دیمکدر و با حرف
و حدت که حرف بیان و با حرف رابط صفت * محصول بیت * سنی طلب ایلتک بوانک غم
دیمکدری ار یعنی سنی ار مقدمه غم و غصه چوق چکیا و رفتی بر بولاری که انده بوقدملر
اوله یعنی سنی اراق قدملری اوله (دانی که که روشناس عشتست آن کو * بر چهره
جان چراغ دمه دارد) روشناس مشهور معنایه در عشقه اضافت لامیه در چهره
جان بیاید در چراغ دمه دارد بیاید * محصول بیت * یلور مین که عشقک مشهوری
و نامگذاری کیدر اول کسه در که جانی چهره سند عاشق لرقسی چراغی اوله
یعنی چهره جائه عاشق لرقمتی و نفسی نشانی اوله حاصلی عاشق لرا کاهمت ایلتش اوله
دیمکدر * رباعی (بردار دل از مادر دهرای فرزند * بانصف اخیر شوهرش در پیوند)
* محصول بیت * دهراناسندن کو کلکی قاندر ای اوغل یعنی دهره و روزگار
قلبکی عقد ایله زرا کسبه وفا یلمشدر که سکا ایله انک کویکی سنگ نصف اخیر نه
واصل اول یعنی صو کتی کور که هیچ اعتباری بوقدر زیرا شوهرینه دشمنر البتد
افنا ایدر (بی قلب ندانی اینچنین شخصی را * چون حافظ اگر شوی برویش خرسند
رویش ضمیری مادر دهره راجعه * محصول بیت * شوهر مادر دهری صاحب
قلب اولیجه بیلرسن یعنی مادر دهرن منقطع اولیجه طالبی و شوهری کیم اولدیغی
بیلرسن اگر حافظ کی رویله قانع اولورسن یعنی حافظ کی ظاهر له فریفته اولورسن
شوهر و طالب دنیا کیم و کیم دیکدر بیلرسن * رباعی (من با کز تو در میان کردم دست *
پنداشتش که در میان چیمری هست) پنداشتش شین بخیری معنایه در میان مفید در
* محصول بیت * بن سنگ میا نکده قوشا غمکه ال اوردم صاند مکه میانکه بر نسته
وارد یعنی کرک میا نده بر نسته وار در صاندم (پنداست کز ان میان
چه بر بست کر * تا من ز کز چه طرف بر خواهم بست) * محصول بیت *
ظ هر در که اول میاندن کر نه فایده بغلای تابن کردن نه فایده بغلایم کرک یعنی کر میاندن
رفایده ایلت کر کدر که بدخی کردن رفایده ایام * رباعی (مقبول دل خواص و مشهور
عوام * خوش لهجه و موزون حرکت بدرتمم) * محصول بیت * خواصک کوکلنک
مقبولی و عوامک مشهوری لهجه می کوزل حرکتی موزون بدر تمام (در خطه شیراز
بناست و نشان * رود اور حاجی حافظ احمد نام) رود اور وصف ترکییدر سرود آورده معنایه
ابرکتور بیچی حاصلی ابر لا بیچی حاجی حافظ آبی واحد اسمی * محصول بیت *
خطه شیرازده نام و نشانه در ابرکتور بیچی احمد نام حاجی حافظ یعنی احمد نام حاجی حافظ که
رود آورده مشهور در خطه شیرازده نامدار و نشانددر * رباعی (آواز پر مرغ طرب
مینوم * با نقه کلزار ارب میشوم) آواز پر مرغ طرب لامیه و بیاید لر در نفعه خوش

قو قو کارار ارب بیایه ارب همزه نك و رانك قحه ليله حاجتد ر ارب واربه
و ماربه واربه حاجت معناسنه در * محصول بیت * طرب مرغك قنادی آوازینی
ایشیدرم یا حاجت کارارینك خوش قو قو سنی ایشیدرم یعنی حصول حاجت آثارینی
ایشیدرم (یا یاد حدیثی زبانش میگوید * القصه روایتی عجب میشوم) * محصول بیت *
بوخسه لبكس باد بر حدیثی سوبلر القصة عجب روایت ایشیدرم رباعی (باشاهد شوخ
وشك ویا مطرب ونی * كنجی و فراغتی و بك شیشه می) شاهد شوخ بیایه شاهد
محبوب شوخ بوند ایسیحق قاتلی معناسنه در وشك مطبوع و مقبول معناسنه در كنجی
و فراغتی بازی حرف و حدیث در * محصول بیت * شوخ وشك محبوبه و مطرب بر بوجی
و فراغتی خاطر و رشیشه باده (چون كرم شود زیاده مارارك و بی * منت نبرم بك
جواز خاتم طی) * محصول بیت * چونكه نرم طعمرن و سكرمن باده دن كرم اوله یعنی قهوه
خاتم طی کبی سخنی به براربه چه منت ایلم یعنی هیچ كسیه سخنی چون منت ایلم دیکدر
رباعی (در هیچ تومن زشمع افزون كرم * دایم چر صراحی اشك كلكون كرم)
* محصول بیت * شك هجر كده بن شده در زیاده اغلرم دایم صراحی کبی اشك كلكون
اغلرم یعنی قال اغلرم (چون ساغر باده ام كه از دل تنگی * چون ماه چك بشوم خون
كرم) * محصول بیت * باده ساغری کبی بم كه كوكل طارلقدن چونكه چك آوازی
ایشیدرم قان اغلرم رباعی (عییست عظیم بر كشدن خود را * وز جله * خاق بر كزیدن
خود را) * محصول بیت * ر عظیم صیدر كند و بی یوقاری چكك یعنی كند و بی
یوقا ریدن طوفی و جیع خلقدن كند و بی مختار و را جم طوئق حاصلی خنقدن
كند و بی املی طوئق عیب عظیمدر (از مر دمك دیده باید اموخت * دیدن همه كس را
و ندیدن خود را) * محصول بیت * مر دمك دیده دن او كك رنگ كرك هر كسی
كوروب و كند و بی كور نمکی یعنی دیده هر كسی و هر نسنه بی كور اما كند و بی
كور من مكر آینه ده * رباعی (جانم بدهای آن كه او اهل ود * سر در فد مش
كر انهی سهل بود) بورباعی خیام كدر كه بلیتلر بوند یا زمشر * محصول بیت * جانم
اول كسه لك فدا سی اولسون كه اهل اوله حاصلی جانم اهل فدا اولسون اگر اهل
یاغنه باش فورسك سهلد و یعنی اهلك یاغنی او بك منزل دكدر تر فعدر بفدك
باسی حرف زائد در ضرورت وزن ایچو كلسدر (خواهی كه بدانی یقین دوزخ را *
دوزخ یقین صحبت نا اهل بود) صحبت نا اهل مصدرك فاعله و یاغنه وانه اض فیدر
* محصول بیت * دبلر میسن كه كر چك كن دوزخی بيله سن دوزخ جهاند نا اهلك
صحیدر حاصلی نا اهلك اختلا طی جهند ر بورباعیه بود افظی ادات خبر در
رباعی (سرتاسر آفاق بهاون سودن * نه طاق فلك بخون دل اندودن) سو دن
سورتك وازمك معناسنه در * محصول بیت * باشند باشه آفاق هاونده دو كوب
ارم و طوقوز فلكی پورك قاتله صیوائق تمام مشقت والمین ككایدن (صد سال
دكر اسیر زندان بودن * بهزان كه دمی همدم نادان بودن) * محصول بیت * یوزیل دخی
زندانه اسیر و لاق نادانله بر نفس همدم اولقندن یکدر یعنی جیع مذکور مختلردن پردم
نادانله مصاحبت آرتقدر بورباعی خسرو دیوانده موجود در * رباعی (ناكار بكام
دل محروح بود * ناك تهم بی ملك روح بود) * محصول بیت * مادام كه دنیا ایشی محروح

كوكلت مراد نجه اوله و مادام كه ملك بزم سلطان روحسز اوله یعنی اولنجه (امیدمن
آنت زدرگاه خدا * كآواب سعادت همه مفتوح بود) * محصول بیت * درگاه خدادن
بزم امید اولدر كه جیع سعادت قبولی مفتوح اوله یعنی رحمت خدادن مایوس دكلم
رباعی (ای دوست دل از چغای دشمن در كش * باروی نكو شراب روشن در كش)
* محصول بیت * ای دوست كوكلتی دشمنه جفا ایلكدن چك یعنی دشمنه جفا ایلكدن
فارغ اول روی نكوله شراب روشن چك یعنی صفای چهره اله اعلایه نوش اله
(نا اهل هنر كوی کر بیان بكشی * و زنا اهلان تمام دامن در كش) کوی کر بیان بقه
او عاسیدر * محصول بیت * اهل هنر کوی کر بیانی آج یعنی انله التفات و اعتبار
ايله و نا اهل اولنردن تمام اتكك چك یعنی التفات و اعتبار ايله رباعی (ای كاج كه بخت
سازگاری كدی * بادور زمانه باز باری كدی) * محصول بیت * ای باركاشی كه بخت
موافقت ایدیدی یادور زمان بولد اشاق ایدیدی یعنی معاونت ایدیدی حاصلی یا بخت
بكاموافت ایدیدی یادور زمان معاونت (از دوست جوانیم چور بود عثان * پیری
چور كك پایداری كدی) بر بودك فاعلی پیر بدر سحر حلال طریق اوزره ركاب
اوزنكی * محصول بیت * چونكه پیر لك جوانلغم اتدن عنانی قایدی تولیدی ركاب
کبی پایدارق ایدیدی یعنی چونكه جوانلغم كندی اری پیر لكك * بانی اولیدی دسته
نسبت عنان وایه نسبت ركاب خوب واقع اولش دست و پای و عنان و ركاب صنعت
تناسب طریقه در مصراع اولك معناسنی جوانلق چونكه عنانی المین قایدی دین
معنای مرادی المین قاید مش * رباعی (عمری زبی مراد ضایع دارم * وز دور فلك
چیسست كه نافع دارم) عمری یا حرف تنكبر * محصول بیت * عمری مراد ایچون
ضایع طونارم یعنی مرادم اله كبرمك ایچون عمری ضایع ایدرم دخی دور فلكدن
نه در كه فائده لی طونارم یعنی مرادم اله كبرمك ایچون نه فائده ایدرم (با هر كه بكفتم
كه ترادوست شدم * شد دشمن من وه كه چه طالع دارم) * محصول بیت * هر كیمه كه
سكادوست اولدم دیدمسه بكادشمن اولدی وه كه نه رامن طالع واردر * رباعی (باران
چوبهم دست در اغوش كنید * این كردش چرخ را فواوش كنید) باران منادی
كنید فعل مضارع جمع مخاطبدر * محصول بیت * ای باران چونكه بری بر یكزله
فوجوشه سز یعنی معانقه ایدیشه سز بو كردش چرخ را فواوش اید سز (چون دور
بمن رسد غمتم برجای * ریاده من آن دور بقا نوش كنید) غمتم برجای یعنی اولم كیدم
بقام صدر در باقی معناسنه * محصول بیت * چونكه دور بكا ایدیشه برمد قالم یعنی اولم
كیدم بزم شوقه دور باقی نوش ایلک كنید بوند فعل امر جمع مخاطبدر ایلک
دیکدر * رباعی (امر وز درین زمانه عهد شك * كودوست كه عاقبت نكرد دشمن)
زمانه عهد شكن بیایه عهد شكن وصف تركیدر عهد صبی معناسنه * محصول
بیت * بوكون بو عهد شك زمانه ده فنی بردوست كه عاقبت دشمن اوله (تنهایی
را از ان ككرفتم دامن * تادوست نیندم بكام دشمن) تنهایی ده یا حرف مصدر
* محصول بیت * تنهالفك انكیچون دامننی طوندم یعنی بالكرتلفك انكیچون اتكنی
اختیار ایلدم تا كیم دوستم بنی دشمن مراد نجه كورمه رباعی (ای دوست بكام

دشمنانم کردی * بودم چو بهار چون خزانم کردی * محصول بیت * ای دوست بنی
 دشمنانم مراد بجه ایلدک بهار کی ایدم بنی خزان کی ایلدک یعنی جوان ایکن بنی
 پیر ایلدک (در کیش تو من راست بدم همچون تیر * قربان شو مت چرا کام کردی)
 کیش بونده ایهام طریقه بقیله مذکور در یعنی مذهب و ملت و تیر کش قربانده ایهام
 طریقه مذکور در معروف در و پای طوران طرف یعنی صدق * محصول بیت * سنک
 مذهب بکده بن اوق کی طوغری ایدم قربانک اولهیم نیچون بنی پای ایلدک یعنی مستقیم
 قامت ایکن بنی معنی قامت ایلدک حاصلی قهرله لم بو ایلدک * رباعی (از عاجری و سلیمی
 و مسکنی * وز کبر و رز کواری و خود بینی) * محصول بیت * لف و نشر مرتب طریقه
 بیورر عاجز لفتن و سلیم لکدن و مسکن لکدن و تکر لکدن و اولوافتدن و خود پینلکدن
 (رأش اگر نشانیم بنشینم * براسب اگر نشانت نشستی * محصول بیت * مصراع
 اول مصراع اوله و ثانی ثانی به مصروف در یعنی عجز من آه بنی آتش اوزره او نور دیک
 او نورم و کال تکبردن آه سنی آت اوزرینه دیکسم او نور من سن یعنی آت بین دیم
 بنز سن * رباعی (غافل منشین ای یار از تیری * آه * کانش رسدت زانش انگری * آه)
 * محصول بیت * ای یار آهک ایلکندن یعنی کینلکندن غافل او توره یعنی آه
 عاشقن غافل اوله ز برا آهک آتش پیدا ایلدک سندن سکا آتش ایشور حاصلی آه
 سنی یا قوب باندور (تادر سر کوی خود بنشداری سهل * شبکر دی * کر به و سحر
 خیزی * آه) تا حرف تنبیه نینداری فعل فی مستقبل مفرد مخاطب صامیه سن دیکدر
 سهل قولای دیکدر شب کرد وصف ترکیب در کیه چکر نیچی * مناسبه و با حرف
 مصدر و کر به به اضافت لامیه در سحر خبر وصف ترکیب در و با حرف مصدر آه
 اضافت لامیه در * محصول بیت * مصراع اول ثانی به مرهوندر آکا اول صقین
 سر کوبیکه جزوی ظن ایلدک سن کر به شبکر دلکنی و آه سحر خبر اتفاقی یعنی سر کوبیکه
 کیه عشاق کر به ایدوب آه چکد کارندن غافل اوله * رباعی (ردل غم روز کار نای
 داری * بگذار جهان و هر چه دروی داری) * محصول بیت * کوکله * روزگار
 غمی نیچمه بدهک طونار سن یعنی کوکله کی نیچمه بر غنائک طونار سن ترک ایلدک جهانی
 و مرینه که جهانده مالک ایلدک یعنی دنیا و مافیهای ترک ایلدک که غم چکمه سن (باری
 و شرابی طلب و پای کلی * در دست کنون که جرعه می داری) باری یا حرف وحدت
 و شرابی یا حرف تنکیر طلب فعل امر مفرد مخاطب ایسته دیکدر پای کلی لامیه
 و با حرف وحدت که حرف بیان جرعه می بیایه داری فعل مضارع مفرد مخاطب در
 * محصول بیت * بریار و بر شراب و بر کل دینی طلب ایلدک که الکده جرعه می وارد
 رباعی (من جای غم تو در دل خویش کنم * درد تو دوا می جگر ریش کنم) * محصول
 بیت * بن کندی کوکله سنک غمکه بر ایدم یعنی غمکی کوکله صافلم سنک دردی
 مجروح جگر مه دوا ایدم (چندان که تو دردم جفا پیش کنی * من بر سر آم که
 وفا پیش کنم) * محصول بیت * اولقدر که سن کوکله جفا فی زیاده ایدر سن بن اول
 هوا و سودا اوزره بکه وفا فی زیاده ایدم * رباعی (کتم که چه خالست بدین شیرینی *
 افتا تو سلیم و ساده و مسکنی) * محصول بیت * دیدم که نه خالدر بویه شیرین لکله

یعنی بولدت و شیرین لکله بک کوردم در دیکه سنن سلیم و ساده و مسکن
 سن یعنی سن مسکن و ساده دلککدن آتی خال صانور سن (در آینه
 جمال ما خالی نیست * نورم دم چشم خود دران می بینی) * محصول بیت *
 جانان دیدیکه بزم آینه جمالزده خال بوقدر بلککه سن کندی کوزک مر دمی آینه
 جمالزده کورر سن و آتی خال صانور سن * رباعی (اشکم جورخ نکار من کلکون شد *
 وز خون دلم خانه چشم خون شد) * محصول بیت * بنم اشکم نکارمک رخی کی کلکون
 اولدی یعنی قزل اوادی دخی خون دلمدن خانه چشم خون اولدی یعنی خون دلم خانه
 چشمه چیقوب خون آلود ایلدی (محبوب من از ناز چین گفت مرا * کای یار عزیز
 حال چشمت چون شد) * محصول بیت * بنم محبوبم نازدن بکلیله دیدیکه ای یار
 عزیز کوزک حالی نیچدا اولدی یعنی خوندن کوزک حالی نیچه اولدی یوربای اول معنای
 کوسه تر که خواجه نک کوزری رمد دار اولمش اوله و جانان کوزری احوالندن
 سوال ایلش اوله رباعی (در غربت اگر کسی بماندماهی * کر کوه بوداز و نماد کاهی)
 * محصول بیت * بر کیمه غربته اگر برای فالسه اگر طاع کی قوی اولسه اندن
 بر صمانجه قوت قالمز یعنی بی تاب و توان اولور (بیماره غربت اگر چه ساکن باشد *
 چسون باد وطن کند بر آرداهی) * محصول بیت * بیماره غربت اگر چه رشهرده
 و یار کوبیده ساکنده او اورسه چونه و نکه وطنک یاد ایلدک آه کنور یعنی وطنک آکنجه بر آ
 چکر حسرتندن * رباعی (یارب چو برارنده حاجات نوی * هم قاضی و کافی * مهمات
 نوی) * محصول بیت * یا الله چونکه حاجات خاق حاصل ایدیمی سنن هم قاضی
 و مهمات کفایت ایدیمی سنن یعنی قضای اوطار خلاقی ایدین سنن (من سر دل
 خویش بنوی گویم * چون عالم اسرار خفیات نوی) * محصول بیت * بن کندی
 کوکله سربنی سکاچن سویلم چون سن اسرار خفیات عالم سن یعنی چونکه سن کبرلی
 اسرار واقف و عالم سن سکا کوکله اسرار بنی عرض ایلدک ادب و تحصیل حاصلدر
 (وله ایضا) فی المثنویات (آلای آهوی وحشی بکجایی * مر ایا تست بسیار آشنایی)
 الاحرف افتتاح آهوی وحشی بیاید بکجایی یا ضمیر خطاب مر اینم دیکدر باتوست سین
 و نامعنه آشنایه قیددر آشنایی یا حرف مصدر * محصول بیت * ای وحشی آهرفنده سن
 که بنم سنکله آشنالقم چوقدر جانانه خطاب ایدوب بیورر (دو شهر و دوسر کردان
 دو یکس * دودام در کین از پیش و از پس) نههار و وصف ترکیب در رو بدنن ایکی
 تنها یور بیچی مناسبه دودام بر نیچی حیوانانده * مستعمر * محصول بیت * سنکله
 ایکی تنها یور بیچی ایکی سر کردان ایکی یکس دودام بوصومزده در او کدن و آرددن
 (پسا نال حال بکدیکر بدانیم * مر ادهم بجویم ارتوانیم) * محصول بیت * آهوی
 وحشی به خطاب ایدوب بیورر کل که ری بر عرک حالی یله لم ری بر عرک مراد بنی ایسته به لم
 قادر او اورسک یعنی ری بر عرک مراد بنی حاصل ایدم قادر او اورسک (کمی بنم که این
 دشت مشوش * چرا کاهی ندارد خرم و خوش) که بیت سابقه حرف تعالیدر می بنم
 شمدیکی حاده کوررم که حرف بیان دشت مشوش بیاید مشوش پریشان و نامهموار
 دیکدر چرا که اوتاق و با حرف وحدت * محصول بیت * ای آهوی وحشی کل که
 کوررم که بود دشت مشوش دیکک دنیا ک خرم و خوش بر چرا کاهی بوقدر یعنی

دنيا آسوده حال اوله جق مقام دكدر (كه خواهد شد بكويدای رفیقان * رفیقی
 كسان بارغریبان) كه اسدركیم معنایه خواهد شد اولسردر ديكدر فاعلی رفیقدر
 بی كسانه اضافت اسم فاعلك معنایه اضافتیدر بارغریبانده بویه در وقتد خبر
 قبلنددر * محصول بیت * ای رفیقار سوبلیك كه بیکساره رفیق یعنی بولدایش و غریباره
 یارب یعنی صاحب کیم اولسردر یعنی بیکساری و غریباری کیم تفقداید (مکر خضر مبارک
 بی در آید * زمین همتش کاری برآید) خضر مبارک بی پاسبیه در مبارک بی وصف تر کیددر
 مبارک از بی دیکدر عن همت لامیه در و شین ضمیر خضره راجعدر کاری یا حرف وحدت
 و بابتکیر برآید حاصل اوله * محصول بیت * بیکساره کیمه رفیق و بار اولمز مکر مبارک
 از بی خضرگاه که یعنی همتدن بر کار حاصل اوله یعنی مذکور صحرای مشوش مکر خضرک
 بولدا شغلیه قطع اوله والاغریب لرا آید ازار (مکر وقت عطا پروردن آمد * کفالم
 لاتذرنی فردا آمد) مکر بونده کانه معنایه در وقت عطا پروردن لامیه در عطا پروردنک
 مقدم معنایه در که حرف تعلیل و یا حرف بیان فالم مبتدأ و مابعدی خبری لا تذرنی لاتذرنی
 نهی مفرد مخاطبدر و نون حرف و قایه و یا ضمیر متکلم و حده یعنی ضمیر منصوب متصل فردا
 مفرد معنایه حالدر ضمیر متکلمدن * محصول بیت * کوبا که عطا و قایه اید جهك
 وقت کادی که بنم فالم لاتذرنی فردا آیت کریمه سی کادی آیت کریمه نک معنایه بی
 بالکز قومه دیکدر پس دلالت ایدر که الله تعالی اکابر بار و اور کونده جهكدر
 (بوقتی رهروی درسره بینی * بلاطغش گفت رنده نشینی) بوقتی یا حرف ظرف
 و یا حرف وحدت رهروی یا حرف وحدت سرزمین سرحد دیکدر و یا حرف وحدت
 بلاطغش شین ضمیر رهروه راجعدر رند گفت فعلک فاعلی و مقول قلی بوند نصکره کان
 بیدر ره نشین وصف تر کیددر و یا حرف وحدت اکثری دیکجبارده استعمال ایدر
 اما بولک کبی برزده رنده لا بالیدن کنایه در * محصول بیت * بروقتد برعاشق سالک
 بر سر حده کا اطفاله بر رنده نشین سوال ایلدی و دیدی (که ای سالک چه در انبانه داری *
 بیادای بنه کردانه داری) که حرف رابط مقول قولدر انبانه و انبان طغارجده دیرل
 ای یا حرف وحدت بنه فعل امر مفرد مخاطب قود دیکدر انبانه دن مراد کولیدر
 و دانه دن مراد تخم معرفتدر که ک و واسطه سیله خلقی کشیده میل ایتدیر که اندن دامله
 تمیر ایدر * محصول بیت * رنده نشین دیدیکه ای سالک عشق کولک طغارجنده
 نک وار کل طوزاق قوا کردانه طوتارسک یعنی اگر سرمایه معرفت و ارایسه اظهار ایله
 خلق منفع اولسون (جوابش دادو گفتدانه دارم * ولی میرغ میباید شکارم)
 جوابش ده شین ضمیر رنده راجعدر و دادک فاعلی رهرو او حرف عطف و گفتداده
 معطوف قدر دانه آخر بیتد مقول قولدر * محصول بیت * رنده جواب و ردی و دیدیکه
 دانه معرفتم وارد و لی شکارم میرغ کر کدر یعنی دانه معرفتله قابلار و مستد عدل
 شکارم اولاق کرک هر ناقابل عرض معرفت ایلیم یعنی کوندله اظهار معارف ایدوب
 کشیده مائل و راغب الیزم مصراع ثانیك معنایه سیرغدن مراد باری تعالی در
 تشبیه طریقله دین تشبیه خطایبش و مصراع ثانیه دانه برینه دام یازان سباق
 کلامدن اکاه دکل ایش (بگفتا چون بدست آری نشانش * که از مای نشانست
 آشیانش) بگفتا قائل رنده نشیندر نشانش شین ضمیر سیرغ راجعدر که حرف تعلیل

آشیانش ضمیر رنده سیرغ راجعدر * محصول بیت * رنده دیدیکه نیجه اله کتور رسن
 نشان عتقایی که بر دن بی نشاند یعنی عتقا موجود الاسم معدوم الحسد پس آتی نیجه
 اله کتور رسن (مده جام می و پای کل از دست * ولی غافل مباش از دهر بدست)
 * محصول بیت * چونکه مذکور کیددر یعنی چونکه عتقا نابید در پس اکا طالسب
 اولیوب جام می و پای کلی الدن و بره حاصلی عیش و صفایه مقید اول امدادر
 بدستدن این اوله یعنی هر نفسدر که ذوق و عشرته مشغول اولور سک روزگارک
 غدارفتدن غافل اوله که زیاده بیرجدر که هیچ کیمیه شفت ایلان بلکه سنی برکون
 ناکهانی فتک ایدر یعنی قتل ایدر (جوان سروسهی شد کاروانی * ز شاخ سرو میکن
 دیده بانی) سروسهی پاسبیه شد کاروانی یا حرف نسبت شاخ سرو لامیه دیده بان
 کوزجی معنایه در و یا حرف مصدر * محصول بیت * چونکه اول سروسهی
 کاروانی اولدی سرو داندن و بداغندن کوزجیلک ایله یعنی بر بلند مقامدن ناظر اول که
 نه جابه کندی مصراع ثانیك معنایه بوسک بره جیقوب انک قدومنه منظر اول
 دین کلی کیددن فرق ایلزمش ز شاخ سرو برینه چو شاخ سرو بازوب معنایه
 سرو بدانی کبی کوزجیلک ایله دین ابوجه دیده بانلق ایلزمش (برفت و طبع خوش
 باشم جزین کرد * برادر برادر کی چنین کرد) خوش باش وصف تر کیددر خوش
 اولیجی معنایه یعنی غم و غصه سز بکنیجی حاصلی ذوق و صفا ایله اولیجی دیکدر
 * محصول بیت * جانان کندی و بنم خوشباش و بی غم و غصه طبعی حزن ایلدی
 قرداش قرداشه فخر بویه ایلدر یعنی بی قویوب کندی (چنان بیرحم زد تیغ
 جدایی * که کو بی خود نبودست آشیانی) تیغ جدایی پاسبیه یا حرف مصدر در
 * محصول بیت * جانان سفره کتکله جسدالقی قلجی رحیمز شویله اوردی که کوبا
 هر کر آشتالقی اولمش یعنی بی هیچ اسر کدی کندی (نثار من چه وزن آرد بدین ساز *
 که خورشید غنی شد کبسه پرداز) * محصول بیت * بنم نثارم نه وزن و نه مقدار کتور
 بوطر زو طریقله زرا خورشید غنی کبسه پرداز اودای یعنی جانان بولنه بنم نثارمک
 بوجهله نه اعتباری وار که غنی خورشید کبسه سنی قهی ایلدی نثار ایدله حاصلی
 خورشید بوقدر سیم وزره مالک ایکن جانانه نثار ایدرک دو کندی پس بنم نثارمک
 نه مقداری وار که دو کتیه کبسه پرداز کبسه بوشالدیجی معنایه در پرداختن
 و پردازیدن بر نسنه بی بوشالتفه دیرل (لب سرچشمه بک طرف جویی * نم اشکی
 و با خود گفت و کو بی) یا حرف وحدت * محصول بیت * چونکه جانان سفره
 کندی صبره ایه چاره بوق ایلدی سکار بیکار باشی کناری و برابر ماق طرفی
 و کوز باشی نمی و کشد کله گفت و او کرک یعنی فراق جانانه بونلرله اکلنمک کرک
 (بیدار فکان و دو ستداران * موافق کرد با بر بهاران) بیدار فکان یا حرف صله
 و اضافت لامیه در دو ستدار وصف تر کیددر محب معنایه کرد فعل امر مفرد
 مخاطب اول دیکدر فعل مضارعی کردد کلور کاف مجعینک فقهیه اولور
 معنایه * محصول بیت * سفره کیدنلر یادینه و دو ستدارل شوقنه موافق اول
 بهارلر بلودیه یعنی چوق کریان و نالال اول بهارلر بلودی کبی (جونالان آیدت

آب روان پیش * مدد بخشش ز آب دیده خویش * محصول بیت * چونکه
آب روان او که که نالان کله یعنی چغلائی کله کشدی آب دیده کندن اکامد بفسله
یعنی کوز کندن ابرماق کبی باشلر آفت که آب روانه مدداوله (نکردن همدم دیرین
مدارا * سلمانان مسلمانان خدارا) * محصول بیت * اول همدم دیرین و اول یار قدیم مدارا
ایلدی مسلمانلر ای مسلمانلر ای مسلمانلر الله ایچون بکادرمان ایلک (مرابکذشت اب فرقت
از سر * بدین حالمدار انیست درخور) * محصول بیت * ای مسلمانلر آب فرقت باشندن
آشدی بو حالده بکا مدارا لایق دکلدر یعنی فرقت بکا کمال مرتبه تاثیر ایلدی
شمندر و مدارا به مجال قالدی (مکر خضر مبارک بی تواند * که این تنها بدان شهنارساند)
تنها ایکی رده بیله بالکنر دیمکدر * محصول بیت * مکر مبارک ایزلی خضر قادر در که بوالکری
اول بالکنر ابرشدره یعنی وصالن سبب اوله (چرا با تحت خود چندین ستیرم * چرا از طالع
خود میگیریم) * محصول بیت * نیچون کشدی طالعمله بوقدر عنادلشم نیچون کشدی
طالعمدن چام یعنی مقدر اولان احوالندن نیچون اعراض ایدم (هم اکون راه کوی دوست
کیرم * اگر میرم هم اندر راه میرم * محصول بیت * شدی همان دوستک محله سی بوالن
طوتادم یعنی اول جانبه کیدرم اگر او اورسم یارک محله سی بولنده اوله هم (غریبانی که
حال من پیشند * زمانی بر سر خاک نشینند) * محصول بیت * شول غریبلر که بنم حال
کوررل بر زمان قبرم اوچنده اوتورال یعنی بن شهیدک باشی اوچنده خدا ایچون برنسته
اوقویار (غریبنا غریبان یاد دارند * که ایشان یکدک کرایاد کارند) * محصول
بیت * غریبلری غریبلر کارلر ز برابونلری برینک یاد کاریدر یاد کارا کیچی واکدر یچی
معناشند در زرا یاد اکتدر و کار ادا فاعلدر یاد کی دیمکدر (خدا باچار * بیچارگانی * مرا
وجز مرا چاره تودانی) * محصول بیت * یارب سن بیچاره له چار سن بکاو بندن غیری به
چاره بی سن بیلور سن حاصلی بزم و بزم کینک درمانی سندندر (چنان کز شب بر آری روز
روشن * ازین آینه بر آری شادی من * محصول بیت * انجیلن که کیچه دن روز روشنی
چیتار سن بوغصه دن بنم شاد انعمی چیتار سن یعنی اکا قادر اولد یغک کبی بو که
قادر سن (ز هجرانش بسی دارم شکایت * نمی کنیچدر بجهان حکایت) * محصول بیت *
جانان هجرانندن شکایت چوقدر بو حکایت بو مقامه صغیر یعنی بو دفتره صغیر (تو کوهر
بین و ازخر مهره بکدر * زطرزی کان نکرد دشهره بکدر) * محصول بیت * خطاب
عام طریقه بیورر سن کوهری کوراشک بو نجهندن کچ برطرز و بر طریق که مشهور
اولیه اکا اوغرامه اندن کچ بلکه اکا اوغرامه (چومن ماهی * کلک آرم بخر بر * توازنون
وقلم میرس تفسیر) نون لغت عربیده بالغه دیرل * محصول بیت * چونکه بن قلم بالغنی نخر بر
کتورم سن نون و القلندن سوال الیه بونک تفسیرینی حاصلی نخر برم آیت کریمه موافق
و مطابقدر (رفیقان قدر یکدیگر بداند * چو معلومت سرح از برنخوانند) * محصول
بیت * ای رفیقلری بریکر کقدرینی بیکر چونکه شرح معلوم کرد مفهومی از بر اوقویک
(مقالات نصیحتکو همینست * که حکم انداز هجران در کینست) مقالات نصیحتکو
لامیه در نصیحتکو وصف ترکیبدر همینست بودر انجی دیمکدر که حرف بیان حکم
انداز هجران بنابه حکم انداز وصف ترکیبدر اول تیر انداز درل که حکم ایلدیکی بره اوره
* محصول بیت * نصیحتکو یک مقالاتی همان بودر که هجران حکم اندازی پوصیده در

یعنی وصاله مغرور اولوب فراقی حاضر بیک کرک (روان را با حرد در هم سر شتم * وزان
تخمی که حاصل اکت کشتم) * محصول بیت * عقلی جلاله بر برده بوغردق واندن
برنخم که حاصل اولدی اکدک یعنی عقله روحک اجتماعندن حاصل اولان نتیجه بی حفظ
ایلدک حاصل عقل و روح جانبته میل ایلدک (فرج بخشی درین ترکیب پیداست * که
مغز شعر و مغز جان و اجزاست) فرج بخش وصف ترکیبدر فرج بفسلجی که حرف
تعابیل مغز شعر لامیه در مجازا مغز جانده بولیه در واول حرف عطفدر اجزادن مراد
اعضادر تنه که بعضی نسخده واقعه در * محصول بیت * مذکور پندره عقله روح اجتماعندن
حاصل اولان ترکیبدر بر فرج بخش حاصلدر یعنی بر صفا پیدادر زیرا بو ترکیب مغز شعر و مغز
جان و مغز اعضادر حاصلی بونلردن مرکب اولدنیچون فرج بخشدر (یاوز نکست این
طیب امید * مشام جان * مطر ساز جاوید) * محصول بیت * خطاب عام طریقه بیورر کل
و بو طیب امیدک کوزل و خوش قوقو سندن جان دماغنی ایلدی معطر الیه (که این نافه
زچین جیب حورست * نه زان آهو که از مر دم نفورست) که حرف تعابیل نافه دن مراد
مذکور طیبدر چین جیب لامیه یقه بو کلی دیمکدر حوره اضافت لامیه در نفور فمول
یعنی فاعلدر نفرت ایدجی معناست * محصول بیت * زرا بو طیب امید نافه سی حورک
یقه سی چیتند ندر اول آهودن دکلدر که مر دمندن نفرت ایدجیدر (درین وادی
بیانک سیل بشو * که صدمن خون معصومان یک جو) وادیدن بونده مراد وادی
عشقدر * محصول بیت * بو وادی * عشقه سیل بانکیله ایشک که بوز طمان معصومان
قانی برار به دانه سنده در معصومدن مراد محرماتدن اجتناب ایدلردر (برجبریل را انجاسو
زند * بدان تا کودکان آتش فروزند) برجبریل را بر قناد و بیک اضافت لامیه در
و راداد تحبص اینجاسو زند اینجادن مراد وادی * عشقدر بدان تقدیری تا کودکان
بدان آتش فروزند تا حرف تعابیل کودکان جمع کودکدر اوغلنچقلر دیمکدر * محصول
بیت * بو وادی * محبت و عشقه جبریل امیک قنادینی بقارل تا کیم عاشقنر آنکله آتش
بالکندرل بعضی نسخده مصراع ثانی بولیه واقعه در * که تازان کودکان آتش فروزند *
(سخن گفتن کرا با راست اینجا * تعالی الله چه استغناست اینجا) * محصول بیت *
بونده سوز سوزلکه کینک قدرتی وار در منزله الله نه استغنا در بونده یعنی زیاده
استغناسی وار خدایک (رو حافظ درین معرض مرزن دم * سخن ککو تا کن
والله اعلم) * محصول بیت * واری حافظ بو مقامده سوز سوز بله زرا قولله مصلحت
بترعل کرک پس ایلدی سوزی کوتاه الیه یعنی قصه او زانمه الله اعلمدر هر عالمدن پس سا
بونده سوز سوزلک لایق وسرا وارد کل (وله ایضا) ساقی نامه (بیاساقی آن می که حال
آورد * کرامت فرا بیکال آورد) * محصول بیت * کل ای ساقی اول می که حال کتورر
کرامت زیاده ایدر و کمال کتورر (بمنده که بس بیدل افتاده ام * وزین هر دو بیجاصل
افتاده ام) هر دو دن مراد کرامت و کمالدر * محصول بیت * ای ساقی مذکور باده بی بکاو بر که
زیاده بیدل دوششم و بوا یکسندن بله بیجاصل دوششم (بیاساقی آن کیمیای فوخ * که
با کنج فارون دهد عمر نوح) * محصول بیت * کل ای ساقی اول کیمیای فوچی که کنج فارون
الیه عمر نوح و برر یعنی ایچنی اغنیادن ایدر (بده تاروت کشا بند باز * در کامرانی و عمر دران)

(محصول بیت) ای ساقی کیمیای فتوحی و بر تا کیم سنک رو یکله کامر انلق قیوسنی
و عرنوچی آچار که عرد را زانندن عبارتند (بیاساقی آن آتش نابتک که زردشت میگویدش
زبرخاک) زردشت آتش پرستکی پیدا بدین حکمیدر * محصول بیت * کل ای ساقی
اول تابناک آتشی که زردشت آتی طهراق آتشد آر (بمنده که در کیش زندان مست
* چه آتش پرست و چه دنیا پرست) * محصول بیت * بکاوری که مست رندل مذهبند
آتش پرست نه دنیا پرست نه یعنی ایکسیده ضلالتند در (بیاساقی آن می کروجام جم
زند لاف پیدایی اندر عدم) * محصول بیت * کل ای ساقی اول می که اندن جام جم پشانی
لافنی اورر عدمده (بمنده که باشم بتا پیدجام * چو جم که از سر عالم مدام) * محصول
بیت * بکاوری که ناید و تقویت جامه جم کی سرعالمه مدام اکاه اولم (بیاساقی آن جام
جمده مرا * نعلل مکن دمبدم ده مرا) * محصول بیت * کل ای ساقی اول جام جمی و بریکا
نعلل ابله دمبدم صون بکا (که خوش گفت جشید باناح و کنج * که یک جونیر ز دسرای
سینج) * محصول بیت * که تاج و کنج صاحبی اولان جشید دیدی که بر آریه دانه سده دکر
بوابی قبول سرای یعنی دنیا (بیاساقی آن جام چون سلسیل * که دل را بر دوس
باشد دلیل (محصول بیت) کل ای ساقی اول سلسیل کی اولان جامی که کوکله جسته
دلیل او اور (بمنده که طنبور خوش گفت و نی * که یک جرعه می به زدیهم کی) * محصول
بیت * اول جامی بکاوری که طنبورونی کوزل دیدیلر که بر جرعه می کی پادشاهک تاجندن
بکدر یعنی سلطنت کیدن یکدر (بیاساقی آن بکر مستور مست * که اندر خرابات دارد
نشست) * محصول بیت * کل ای ساقی اول بکر مستور مستی که خراباتدر نشستی یعنی فراری
(بمنده که بدنام خواهم شدن * خراب می و جام خواهم شدن) * محصول بیت * اول
بکر مستوری بکاوری که بدنام اولبسم می و جامک خرابی اولبسم (بیاساقی آن آب
اندیشه سوز * که کر شیر نوشد شود پیشه سوز) * محصول بیت * کل ای ساقی اول فکر
یاقبجی آبی که اگر ارسلان ایچر سه میشه بی یاقبجی اولور یعنی شوقندن میشه به آتش اوور
(بدنه ناشوم و فلک شیر کیر * هم بر زم دام این کر لیر) شیر کیر و صف تر کیدر بهادر معانسته
* محصول بیت * ای ساقی اول آب اندیشه سوزی بکاوری تا فلک بهادر کیدم بو پر قوزدک
طوزاغنی قرش مور ش ابده یعنی افلاک و رو جی بری بریند اوور هم مصراع اولک
معناسنی و بر تارسلان طونجی فلک اوزره کیدم دین ظاهر در که فلکی شیر کیر مضاف
ایدوب مصرامی ناموزون ایدر و مصراعک تحقیقند فلک شیر کیر اولسی اسد بر جی
اولسی اعتبار یله دردین قول اولنی تحقیق الیاشد (بیاساقی آن می که خور بهشت
* عبیر ملانک درومی سرشت) * محصول بیت * کل ای ساقی اول می که جنت حوری
عبیر ملائکی انده یوغوردی یعنی ملک لک خوش فوقو سنی اول میله تریه ایلدی (بدنه
تابخوری بر آتش فهم * دماغ خرد تا بد خوش کم) * محصول بیت * اول باده بی
و بر که تا آتش اوزره بخور قوم عقل دماغنی ابده دک خوش ایدم یعنی دماغ عقلی
مؤید ماطر ایدم (بیاساقی آن می که عکس زجام * به کبخسرو و جم فرست پیام)
* محصول بیت * کل ای ساقی اول می که جامدن انک عکسی کبخسرو و وجه خبر کوند در
(بدنه تابکوم باوازی * که جشید کی بود کاوس کی) * محصول بیت * اول باده بی
و بر که اواز نیله سوبلیه بکه جشید بخن ایدی و کاوس بخن (دم از سیر این دیر دیر بنه زن

(صلابی بشاهان پیشینه زن) * محصول بیت * ای ساقی بودیر دیر بنه نیک سیرندن
سوبله اولکی پادشاهله صلابله یعنی انلر یکدی کند ی بردخی انلرک آرد نیجه البته
کیدرز (بیاساقی آن می که شاهی دهد * بیکی * اودل کوامی دهد) * محصول بیت *
کل ای ساقی اول می که شاهلق و بر رانک پاک کشته کر کل کواهلوق و بر یعنی طانلق (بمنده که
سلطان دل بوده ام * کنون دورم ازوی که آوادم) * محصول بیت * بکاوری که
کر کل سلطانی اولشم اما شمدی کوکلدن ایرانم زبردنیا تاویدله ملونم (میدم مکر
کردم از غیب پاک * شوم این از فکر هولناک) * محصول بیت * ای ساقی بکامی و بر
اوله که مذکور تلوبشدن پاک اولم و فکر هولناک کدن امین اولم یعنی تلوبشدن حاصل اولان
عبیدن پاک اولوب قور قیج فکر دن قورنم (شرابم ده و روی دولت بین * خرابم کن
و کنج حکمت بین) * محصول بیت * ای ساقی بکا شراب ویر و دولت یوزینی کور یعنی
دولت و اصل اول بنی باده ابله خراب ابله و کنج حکمتی سیر ابله زرا کنج خرابه ده اولور یعنی
بن خراب اولنجه کنج حکمت ظهور ایدر (جوشد باغ روحانیان مسکنم * در بنجام
چراغ نخته بندتم) * محصول بیت * چو نکه مسکنم باغ روحانیان اولدی یعنی عالم
ملکوت اولدی بو عالم کون و فسادده نیچون تن نخته بندم یعنی نیچون قید بدله مقیدم
(من آنم که چون جان کبرم بدست * بینم در آن آینه هر چه هست) * محصول بیت *
بن اول کسه بکه چونکه جام باده بی اله آلم اول آینه ده هر نه که عالمه و ارایسه کورورم
زرا کیتی نمادر (بستی در پارسانی زخم * دم خسروی در کدایی زخم) * بستی با حرف
مصاحبت و یا حرف ظرف در پارسانی اضافت لامیه و یا حرف مصدر زخم فعل مضارع
متکلم و حده اورام یعنی قائم دم خسروی بیانی و یا حرف نسبت و یا حرف مصدر کدایی
یا حرف مصدر * محصول بیت * مستلکده پارسانلق قیوسنی فاقرم کدالقدده پادشاهلق
سوزینی سوزلم یعنی المدهام آنچه بویله ایلرم (که حافظ چو مستانه سازد سرود *
ز چرخش دهد رود زهره درود) * بوییت بیت سابقه مقام تعلیده و افعدر که حرف
تعلیل سرود ایدر در رود بونده ساز معانسته در و درود نعت و اسلکدر بونده مراد
نخبندر * محصول بیت * که حافظ چونکه مستانه ایر پیدا ایلر فلکدن زهره نك سازی
اکا تحسین و بر یعنی آفرین دیر حاصلی چونکه حافظ مستانه خواننده لک ابلیه زهره
بسنده ایدوب اکا تحسین ایدر (بیاساقی از یو فانی عمر * بقوس وزمی کن کدایی عمر)
* محصول بیت * کل ای ساقی عمرو فاسر افسدن قورق و شرابدن عمر دینجی ایلر
یعنی شراب ایچون اندن تازه عمر تحصیل ابله زرا شراب عشق جان قنار (که می
عمرامی بیفزایدت * دری هر دم از غیب بکشایدت) که حرف تعلیل را ادات مفعول
می حرف تا کید بیفزاید فعل مضارع مفرد غائب آرتر دیکدر تا ضمیر خطاب معناده عمر
مقید در عمرت ایدر دری یا حرف وحدت * محصول بیت * میدان عمر کدالغنی ابله
زرا می عمری زیاده ایلر هر دم سکاغیدن رفقاچار حاصلی میدان تازه عمر تحصیل او انور
و تازه تازه فیض حاصل او اور (بیاساقی از می بنه مجلسی * که دنیا ندارد و ظایا کسی)
* محصول بیت * کل ای ساقی میدان بر مجلس قوی یعنی پرزم قور زرا دنیا نك کسبه و فلسفی
بو قدر یعنی کسبه باقی دکلدر پس بیوب ایچمک کرک (حباب میت داد ازین نكته باد

که چون بر دیاد افسر کعباد (حباب می لامیه و تازی ضمیر معناده باده مقید در که حرف بیان چون و او اصلیه ایله کیف معنائه در افسر کعباد لامیه کعباد بر پادشاهک اسمیدر * محصول بیت * شرابک حبابی سکا بونکتی دن یاد و بردی یعنی سکا بونکتی بی آکوردی که یاد افسر کعبادی نیجه ایلندی یعنی کیه بادک تاج و تختی نیجه فنا اولوب یله واردی حاصلی حباب که تاجه بکرو آتی بل کوثر عاقبت بل آتی فناء و ورزنده که تخت ملیانی و افسر کعبادی فناء و بردی (بیاساقی از می طلب کلم دل * که بی می ندیم من آرام دل) * محصول بیت * کل ای ساقی کوکل مراد بی مبدن طلب ایله زیرا میسر آرام دل کور مدم یعنی صفای قلب و آرام خاطر شرابله در پس ایچمک کرک (کراز و صل جان تن صبری کند * دل از می تواند که دوری کند) * محصول بیت * اگر جانه واصل اولمقدن تن صبور اقی ایدرسد یعنی تن جانسز صبر ایدرسد کوکل شرابدن ایر اقلق ایلمکه قادر اولور یعنی ایکی حال یله حیر امکانده دکل (بیاساقی این جام پر کن ز می * که کویم ترا حال کسری وکی) * محصول بیت * کل ای ساقی بوجامی مبدن پر ایله که سکا حال کسری وکی سوبلیه می یعنی سنی انلرک حالتدن آگاه ایدیم (بیاساقی این چه باشی زده * بر آنت کت خون بر زده بفر) کت که ایله تازی ضمیردن مر کبدر کافده قنجه و کسره جاژدر * محصول بیت * ای ساقی کل دهر دن نیچون امین اولور سن زیرا دهر اول هوا اوزره در که قانکی قهرله دو که پس اندن امین اولمق ککرک (بیاساقی باما مکن سر کشی * که از خاکی آخر نه از آنتی) بار ضمیر خطاید * محصول بیت * کل ای ساقی بزمه عناد و سر کشلک ایله ذرا خاکد نسن آتشدن دکل سن شیطان کبی (قدح پر کن از می که می خوش بود * خصوصاً که صافی و بی غش بود) * محصول بیت * مبدن قدحی پر ایله که می خوشدر خصوصاً که صافی و بی غش اوله یعنی می مطلقاً خوشدر و علی الخصوص که صافی و خالص اوله (بیاساقی آن راح ریحان نسیم * بمن ده که نه زرم اندنه نسیم) * محصول بیت * ای ساقی کل اول ریحان فوقول راحی بکاویر که نه آنتون قاله نه کوش یعنی مست اولوب زر و سیمی بذل ایدیم مصراع ثانیستک معناسنی بکا ویر که اول شراب نه زره و نه سیم بکزر دین معنایی ابوجه بکرده عیش ماند بونده مانستن دن اولقی زیاده روشن در دین معنایی بیی روشن بیلز ایش (بیاساقی آن باده اعل صاف * بده تازی از شید و تزویر و لاف) شید مکر و حیل معنائه در * محصول بیت * کل ای ساقی اول اعل کبی فرمزی صافی شرابی بکا ویر نیجه بهدک مکر و حیل و تزویر و لافدن یعنی نیجه بر تزویر و لاف اوررسن (ز تسبیح و خرقه اولم تمام * بمنی رهن کن هر دورا و السلام) * محصول بیت * تسبیح و خرقه دن تمام ملوم ایکی سنی بیله شرابه رهن ایله و السلام (بیاساقی از کنج دبر مغان * مشودور کا بخت کسج روان) * محصول بیت * کل ای ساقی دیر مغان بوجفتدن دور اوله که کنج روان بونده در یعنی کنج دیر مغانه ملازمت ایله که کنج روانه مالک اوله سن (ورت کس بگوید مرسوی دیر * جوابش چه کوبی بکوشب بخیر) ورت واکرت تقدیرنده در * محصول بیت * واکر سکا که دیر جائیده کتبه دیرمه اکا جواب نه دیر سن دی که شب بخیر یعنی کیچمک خبرله اواسون دیمکدر بوعبارت مقام و داعده مستعملدر یعنی بوله دینه و داع ایلوب مکاله ایله (بیاساقی آن ارغوانی

قدح * که دل زو طرب باید و جا فرح) قدح ارغوانی دیدیکی ایچنده قرمز شراب اولقی اعتبار یله در که حرف رابط صفت * محصول بیت * کل ای ساقی اول ارغوانی قدحی که کوکل اندن طرب و شنگ بولور و جان فرح و شادلق (بمن ده که از غم خلاصم دهد * نشان رزم خاصم دهد * محصول بیت * اول ارغوانی قدحی بکا ویر که غمدن بکا خلاص ویر یعنی بنی غصه دن قورتره بکا خاص بزم بولنه نشان ویر یعنی مجلس خاصه قوللا و زلیله (بیاساقی آن می که جانپر ورست * دل خسته راهمچو جان در خورست) در خور لایق معنائه در * محصول بیت * کل ای ساقی اول می که جان بسلجیدر یعنی جانه جان قنار و خسته کوکله جان کبی لایق در (بد کز جهان خیمه بیرون زیم * سر پرده بالای گردون زیم) خیمه تقدیری خیمه تندر یعنی خیمه وجود سر پرده دند مراد بودر * محصول بیت * اول جانپرور می بکا ویر که خیمه وجود می بوجه اندن طشره قورام یعنی مستانه اولوب براوز که عاله و ارایم سر پرده وجودی فک اوزره قورایم حاصلی عالم بالا به عروج ایدیم (بیاساقی آن جام چون مهر و ماه * بده تازیم برفلک اراک) * محصول بیت * ای ساقی کل اول مهر و ماه کبی جامی بکا ویر تبارکاهی فک اوزره قورایم یعنی آنت شرقیه فکله عروج ایدیم (بیاساقی از بادهای کهن * بچشم پیانی مراست کن) * محصول بیت * کل ای ساقی اسکی بادلردن بی جام پیاییله مست ایله یعنی مکرر قدحله سرخوش ایله حاصلی بری بری آرد نیجه قدح ایچور مکله بی لایق ایله (چو مستم کنی از می بیغشت * بمنستی بکویم سرود خورش * بیغش چر کسز صافی و خالص معنائه در بمنستی با حرف مصاحبت و با حرف ظرف سرود ایر معنائه در * محصول بیت * چونکه صافی شر بکدن بی مست ایلیه سن سرخوشانده و یا سر خوشانله سکا بر خوش ابرایم حاصلی سکا قول و غزل او قوبایم (بیاساقی آکون که شد چون بهشت * ز روی تو این بزم عنبر سرشت) * محصول بیت * کل ای ساقی شمدی که جنت کبی اولدی سنک رو بکدن بزم عنبر سرشت یعنی بزم عنبر خلقنی بچشم سنک رویک صفاسندن جنت کبی اولدی (خذ الجام لانتخس فیه الجناح * که در باغ جنت بود می مباح) خذ خاتک ضمی و ذلک سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر الجام لفظاً منصوب مفعولی لانتخس فعل نهی مفرد مخاطب قورقه دیمکدر فیه جار مع المجرور اعرابدن محلاً منصوب مفعول به غیر صریحیدر لانتخس نک الجناح نزاع حافظه منصوب مفعول صریحیدر لانتخس نک نهایی وزن و قافیه ضرور نیچون آخری ساکن اوقوز جناح کنایه معنائه در که حرف تعلیل مباح بونده حلال معنائه در * محصول بیت * جای الکه آل قورقه اند کنایه دن یعنی بزم جنت کبی بزمزده باده نوش ایلمک مباحدر زرباغ جنتده می مباحدر یعنی جنتده ایچن شراب حلالدر (بیاساقی از می ندارم کزیر * یک جام بانی مرادست کبر) کزیر کاف بجمینک ضمی وزای معجه ک کسریله عریده بد معنائه در یعنی ضروری ناداخل اولمغه ناگزیر او اور عریده لابد معنائه بولفظک معناسنی تمام کاستانک چو چنک آوری بیتک رساله سنده

تحقیق ایشترانده نظر اوله * محصول بیت * کل ای ساقی که میدن بدم بوقدر یعنی
 یکای لازم در پس برجام می باقیله بنم الم طوت یعنی رقدح میله بکامین اول (که از دور
 کردون بجان آمدن * روان سوی دیر معان آمدن) * محصول بیت * ای ساقی رقدح
 بادایله دستگیرم اول زیرادور کردونن جانده کلام یعنی جانن بیزاز اولدم پس قوری
 در معان جاننه کلامکه دست اولوب جورددور کردونی طومیم (ببساطی آزاده
 ذوق بخش * بد نالینیم بر پشت رخس) باده ذوق بخش بیایه ذوق بخش و صفت ترکیبدر
 بخشیدن ذوق بغشلیچی معناسنه پشت رخس لامیه رخس زستم زال آتلردن
 رینک اسیدر * محصول بیت * کل ای ساقی اول ذوق بخش باده بی و برتار رخس
 آرقه سته اوتور الم یعنی باده ایچوب سوار اولدم حاصلی رخس باده به سوار اولدم (تهمت
 صفت رو عیدان کنیم * بکام دل آهنگ جولان کنیم) تهمت رستم زالک اسیدر به ضیار
 دبیلر که رستک افندیسی اوغلتک اسیدر والالم عند الله * محصول بیت * رخسه
 خوب میدانه توجه ایدلم کوکل مرانجه جولانه قصد ایدلم یعنی رخس باده به
 سوار اولوب عزم میدان ایدلم (ببساطی آن جام یاقوت وش * که بدل کشاید در وقت
 خوش) جام یاقوت وش بیایه در وقت خوش بوده بیایددر * محصول بیت *
 کل ای ساقی اول یاقوت کبی اولان قرمزی شرابک جامی انجیلین جام باده که کوکله
 خوش وقت قیوسی آچار یعنی دله باب سرور و جهور فتح ایدر (بد ناخردرا قلم در کشم
 * زمینی بهالم علم در کشم) * محصول بیت * اول یاقوت وش جامی بکاور تا کیم
 عقله فلم چکیم یعنی عقله لاد فترندن آتی طرح ایدوب اخراج ایدیم مستلک سبیله عالم
 علم بکوب مشهور اولدم یعنی مستلکه داستان اولدم (زجام دمامد زبیم * زمی آب
 بر آتش غم زبیم) جام دمامد من مراد پیایی جام دردی با حرف وحدت بر ساعت
 دیمک ردم نفس بونده مراد تکلم در آتش غم بیایه * محصول بیت * یاقوت وش
 جام ویر که جام دمامد من بر نفس تنفس اورالم یعنی بر ساعت جامدن مصاحبت ایدلم
 میدن آتش غم اوزره آب اورالم یعنی غم آتشنه میدن صومعه لم (که امری وزبایکد گرمی
 خوریم * چو فرصت نیاشد دگری خوریم) * محصول بیت * کل ای ساقی که
 بوکون بری بریزله می ایچم چونکه بوکون فرصت اولب می ایچمکه دخی فن ایچم
 یعنی وقتی بوکوندر همان ایچمک کرک (که آنان که بزم طرب ساختند * بزم طرب هم
 پرداختند) * محصول بیت * زیرا انلر که شتک مجلسی دوز دیلر هم بزم طربله قانع
 اولدیلر یعنی دنیا ذوقنه مقبدا اولدیلر (ازین دامکه دیولاخ مغناک * رفتند و بزدند
 حسرت بخناک دیولاخ) دیولک دیمکدر لاخ مبالغه ایچوند * محصول بیت *
 بودیولک چقوری طوز اغندن یعنی دنیادن کتدیلر و طیراغنه حسرت ایلندیلر یعنی
 حسرت ایلر اولدیلر (برین تخت پیروزه پیروز کبست * برین کاخ ده روزه بهروز کبست)
 پیروزه و فیروزه برکوک کوه در که فلکی اکاتشیه ایلر ده روزه اون کونلک دیمکدر
 های رسمی بولک کبی برلده نسبت و تخصیص افاده ایدر * محصول بیت * بو تخت
 فیروزه ده مراد به ظفر بولش کیمدر یعنی بو عاقله مراد به کیم واصل اولدی
 بواون کولک کوشکده سستند و بهروز کیمدر یعنی دنیا اولنده بهروز و بهر مند

کیم اولشد استفهام انکار بیدر بهروز کونی کوندن یک اولنه دیرل (در یفا جوانی که
 بر باد رفت * خنک آن که با انش و داد رفت) مصرع ثانی بوستندن تضمیندر
 * محصول بیت * حیف که جوانلق یله کندی سعادتی اول که علم و عدله کندی خنک
 سعادتی معناسنه در (بده ساقی آز می که تادم زبیم * قدم بر سر هرد و عالم زبیم)
 * محصول بیت * ای ساقی اول می ویر که نفس اورنجه یعنی بر ایچم ایچنجه ایکی عالم
 اوزره قدم اورا و زبیم ایکی عالم پشت و پا اوروب حاصلی ایدن کچوب اتی رلا ایدلم
 (سبک باش ورطل کرانیمده * و کرفاش نتوان نهانیمده) * محصول بیت * تیر اول
 بکارطل کران ویر یعنی بر بطمان باده آاور قرحی باده ایلر و پروا کر آشکاره قادر دکل
 ایسک کیرنی ویر سبک بولک کبی برلده تیر معناسنه در (کسی کوزدی کوس بر پشت
 پیل * زندش بشاکام کوس رحیل) هند پادشاهلری و سلطان محمود غزنوی
 طبلخانه لرینی فیل اوزره بولکدوب چارل دی * محصول بیت * شول کیمده که کوسی
 فیل ارقه سی اوزره چارل دی بالضروری اکا کوس رحیلی چالیدلر یعنی آخرته کوچک
 کوسی چالیدلر یعنی اولدی کتری (تباشر صبح از طبقه های نور * بکوش آیدم هر دم
 زلفظ حور) تباشر صبح اضافتی بیایه در تباشر صبحدن مراد طسک اقلیدر
 * محصول بیت * نوز طبقه لرندن طسک اقلیدر هر دم قواغمه حور لفظی کلور یعنی
 صباح و فتده الهام ربانی و هاتف غیبی آوازی قواغمه کلور (که ای خوش نوا مرغ
 شیرین نفس * بچشای پروبال و بشکن قفس) لفظ حور دن کلن بولنک مضنونیدر
 * محصول بیت * که ای خوش نغمه لی شیرین نفس مرغ پروبال کبی دهرت و قفسی
 کسرایله یعنی وجودک و غرورک قفسی کسر ایدوب جانب مولایه متوجه اول
 (برایوان شش طاق اخضر نشین * بمنزله کجای نشین نشین) ایوان شش طاق
 اخضر بیایدلر در نسخ کرده شش موجود در اما قیاس هفت اولق ایدی زیرا افلاک
 اهل شرع قولی اوزره بدیدرانی دکلدر بمنزله کجای نشین با حرف ظرف و اضافت
 بیایه در جان نشین وصف ترکیبی افساننددر جان اوطورانی دیمکدر زیرا نشین
 اوطور اجاق بر دیرل * محصول بیت * مرغ شیرین نغمه خطاب پیور که قفس تنی
 کسر ایدوب الی کرلی یشل کوشک اوزره اوطور جان اوطورانی منزلت کده اوطور
 یعنی مقام ارواح شهداده قرار ایلر (که فیروز روزی منوچهر چهر * شبیدی که در عهد
 بوزر چهر) که حرف اعلیل و با حرف بیان فیروز روزی منادی حرف ندا محذوفدر
 ای رزق ظفرلی یعنی رزقنه ظفر بولش منوچهر چهر و صفت ترکیبی افساننددر منوچهر
 صورتلی دیمکدر منوچهر به مشهور محبوبک اسیدر و بوزر چهر نوشروان و زراستندن
 برینک اسیدر * محصول بیت * که ای رزقنه ظفر بولش منوچهر صورتلی ایشندکی
 بوزر چهر زماننده (نوشند برجام نوشروان * ازان پیش کرمانیانی نشان) * محصول
 بیت * بوزر چهر زماننده نوشروانک قدحنه یاز دیلر یازیلن بوندن صکره کلندر یعنی
 ازان پیش آمدن اول که زدن نشان بولمسن یعنی زاولمزدن اول (زمانه شتوایی پند
 و آوز کار * یکی نکته از کردش روز کار) * محصول بیت * بو نصیحتی بزدن ایش
 وایش او کرن یعنی بو نصیحتله متصح اول و کردش روز کار دن برایش و بر نکته

تنگیر * محصول بیت * که دوران چونکه جامی چماندن قایدی اگر عالم انک اولور سه
اندن اگانه قائده یعنی چک اعتباری جامه در جام کیدیچک جهته اعتبار وار (بده ساقی
آن آب افسرده را * بمی زنده سازین دل مرده را) آب افسرده دن مراد شیشه در
* محصول بیت * ای ساقی اول آب افسرده بی و برمله زنده ایله بودل مرده بی (که
هر پاره خشتی که بر منظر بست * سر کفپادی واسکندر بست) * محصول بیت *
زیرا هر پاره کریم که بر کوشکده در بر کفپادک و بر اسکندرک کله سیدر یعنی عالمه
کسیان کریم هب تراب اولان انسانک اعضا سیدر (بجز خون شاهان و برین طشت
نست * بجز خاک خوبان درین دشت نیست) * محصول بیت * بو طشت عالمه شاهان
خونندن غیري نسته بو قدر و دخی بودشت عالمه محبوبلر خاکندن غیري بر نسته بو قدر
(شندیم که شوریده می پرست * بمخانه میگفت جامی بدست) جامی بدست جله *
حالیه در * محصول بیت * ابشتم که بر می پرست شوریده * بمخانه ده قدح الله ایکن
سویلدی * قول قول بوند نصکره کلن بیتدر یعنی (که کردون کردان که دون
پرورست * ازو شاد تر هر که نادانترست) * محصول بیت * که کردون کردان که دون
پروردر یعنی سهله تواذر آندن شادیرک نادانرک اولان کیمه در یعنی دنیاده اهل سرور
اهل جهل اولان کسه در تنگیم نیچه کره مرور ابشدر (بده ساقی آن تلخ شیرین کو *
که شیرین بود باده از دست بار) * محصول بیت * ای ساقی اول کوزل هضم اولیچی
آجی بی و برز راباده یارک آندن شیریندر یعنی یارک آندن هر انچی طایبدر (که دارا که
دارای آفاق بود * بدار ندی در جهان طاق بود) * محصول بیت * که دارا که عالم
پادشاهی ابدی حکومته جهاند طاق ابدی یعنی پادشاه بقده بی مثال ابدی (بدست
اجل از فلک دز بود * که بدار ی هر کردر اینجا بود) * محصول بیت * اجل الیه
بوفلک آتی قایدیکه صانورسن که هر کز بو عالمه اولمش یعنی کویا که بود دنیا به کلمشدر
(بیا ساقی از من برو پیش شاه * بکوان سخن کای شه جم کلاه) * محصول بیت *
کل ای ساقی بدن کیت شاه فتنه بوسوزی سویله و دیکه ای جم کلاهلی پادشاه (دل بی
نویان مسکن بجوی * پس آن گاه جام جهانبین بجوی) * محصول بیت * بدخوا
مسکینلرک کولکنی اله کتوبوب نسلی الیه اند نصکره جام جهانبین استه یعنی اند نصکره
جام جهانبین الیه باده بیما اول (غم این چهار کز و نیست نفع * بمی میتوان کردن
از خواش دفع) * محصول بیت * بوجها نک غنی که آندن هیچ نفع بو قدر اول غنی کشتی
کنند بدن یله دفع ایلک اولور یعنی دافع غم باده در (باقبال دارای دیهیم و تخت *
بهین میوه خسروانی درخت) بو بیت بیت سابقه ناظر در باقبال با حرف ظرف دارا به
اضافتی لامیه در دیهیمه اضافه بویه در دیهیم تاجه در ز بهین بکرک دیکدر * بویه
خسروانی لامیه * محصول بیت * میله غنی دفع ایلک اولور تاج و تخت صاحبی اولان
پادشاهک دواتده که خسروانی درختک یکرک میوه سیدر یعنی سلاطینک کز بده سی
و مختار بدر (خدیو زمین پادشاه زمان * مه برج ذوات شه کامران) خدیو خای
میجه تک و دالک کسر یله او او پادشاهدر زمینه اضافه لامیه در مه برج دولت لامیه
و بیانه در شه کامران بیانه * محصول بیت * مذکور دارای تاج پرورنک سلطانی زمانک

پادشاهدر برج دولتک ماهی شه کامراندر (که نمکین اورنک شاهی زواست * تن آسانی
مرغ و ماهی ازوست) نمکین قدرت اورنک اضافه لامیه و شاهی به بیانه تن آسانی با حرف
مصدر تن آسانی حضور در آندن کنایتدر * محصول بیت * انجاین خدیو که پادشاه
منسوب تخت قدرت و قوتی آندن مرغ و ماهینک حضور و راحتی آندن (فروغ دل
ودیده * مقبلان * ولی نعمت جله صاحب لایق) * محصول بیت * مقبلانک دل
ودیده سنک ضیاسی و نور بدر جله صاحب دلرک ولی نعمتدر حاصلی جیع اشیاء آندن
راضیدر (جهاندار و دین پرور داد کر * کز و تخت کی کشت بازب و فر) جهاندار
و دین پرور وصف ترکیبدر در جهان طوبیچی و دین بسلیچی داد کر عادل دیکدر
کزو که حرف رابط صفت تخت کی لامیه در زب زبفت و فروز نغدر * محصول بیت *
مذکور خدیو جهاندار و دین پرور و داد کرد که آندن تخت کی زبب و زینت صاحبی
اولدی (چه کویم دهم شرح آثار او * که عقلت حیران در اطوار او) * محصول بیت *
نه سویلم که انک اناری شرحنی دیم یعنی حقیقه اتی مدح و ثنا ایلکه قادر دکل زبرا
عقل حیراندر انک اطوار و احوالنده (چوقد روی از حد و صفت پیش * سراندازم
از عجز و تشویر پیش) * محصول بیت * چونکه انک قدری حد و صفتدن زیاده در
عجز و خجالتدن باشم او که بر انغم یعنی آتی اکالایق مدحله مدح ایلکه قادر اولدیغ
خجالتدن باشم او که صلازم حاصلی او ناندیندن باشمی فالد ربوب خلق بوزینه بقمه مزه
(بر آرم باخلاص دست دعا * کم روی در حضرت کبریا) * محصول بیت * دعا الی
اخلاصه فالد بررم یوزمی حضرت کبریا به ایلرم یعنی خدایه تضرع ایلرم (که یارب
بالا و نعمای تو * باسرار اسمای هستی تو) آلا الف ممدوده الیه الانت جعیدر الف
مقصوره الیه و نعماء تو نیک فحی الیه جمع نعمتدر * محصول بیت * یارب سنک آلا و نعماءک
حقیقون و سنک اسماء حسناتک اسرار حقیقون (بحق کلامت که آمد قدیم * بحق رسول
و بحق عظیم) * محصول بیت * یارب سنک کلامت حقیقون که قدیمدر و سنک
رسولک حقیقون و انک خلق عظیمی ایچون رسولدن مراد حضرت محمددر مذکور
قبایل کلجک ایپاته مرهوندر (که شاه جهان باد فیروز تخت * باقباش آراسته تاج
و تخت) * محصول بیت * یارب که شاه جهان فیروز تخت اولسون یعنی طالعی مظفر
و غالب اولسون انک دولت و اقبال الیه تاج و تخت مزین و مکرم اولسون (زمین تابود
مظهر عدل و جور * فلک تابود مرنع جدی و نور) نا حرف توقیدر ایکی مصرعه
یله مرنع اسم مکاندر راع برقعدن یعنی قبح پاشدن اولوق یعنی طوار اولتیچی برجی
اغته او غلقدر اما بونده برج جدی مراد در ثورده افنده او کوزدر اما بونده برج
ثور مراددر * محصول بیت * مادامکه بر یوزی عدل و ظلمک مظهردر یعنی ربوزنده
عدل و ظلم اولدیجه و فلک نامده برج جدی و ثور اولدیجه یعنی یوم قیامتدک (خدیو
جهان شاه منصور باد * غبارغم از خاطرش دور باد) خدیو جهان لامیه و مبتدا
شاه منصور باد خبری غبارغم بیانه و مبتدا و مابعدی خبری * محصول بیت *
تمام جهانک اولو پادشاهی شاه منصور اولسون غم غباری خاطرندن دور اولسون یعنی
غم کوکانه غمسون حاصلی هر کز غمناک اولسون (بمحمد الله ای خسرو جم نکین

* شجاعی بمیدان دنیا و دین (جهنکین سلیمان پیغمبردن کنایت سلیمان نیکبلی دیمکدر
 شجاع بهادره دیرلر و یا ضمیر خطابدر * محصول بیت * الحمد لله ای جهنکینلی پادشاه
 دنیا و دین میداند بهادر سن یعنی حفظ دین و سلطنته شجاع سن حاصلی دین اسلامی
 رعایتده و امور سلطنتی رعایتده بهادر سن (بمنصوبیت شددر آفاق نام * که منصور
 بودی بر اعدا امدام) بمنصوبیت یا حرف مصدر در شدرفت معنایه در آفاقدن مراد
 عالمدر که حرف تعلیل * محصول بیت * عالمه نامک نصر تله مشهور اولدی زبرا
 اعدا اوزرینه دائما منصور اولدک یعنی آدک منصور اولدینی کی ذاتکده منصوردر
 زبرا اسمک معنایه تأثیری اوور (فریدون شکوهی در ایوان بزم * نه همت نبردی
 بمیدان رزم) فریدون شکوه وصف ترکیبی افسانمنددر فریدون هیتلی دیمکدر و یا ضمیر
 خطابدر ایوان بزم به سببیه همت نبرد و وصف ترکیبی افسانمنددر رستم صواشلی
 معنایه و یا ضمیر خطاب بمیدان رزم با حرف ظرف و اضافت لامیه در * محصول بیت *
 فریدون هیتلی سن بزم ایوانده رستم صواشلی سن صواش میداند یعنی بزمه فریدون
 و چنکه رستم سن (فلک را کهر در صدق چون تونست * فریدون و جم را
 خلف چون تونست) خلف خانک و لامک فخرله ابو اوغله دیرلر اما خانک فخری
 و لامک سکونله بر امر اوغله دیرلر * محصول بیت * فلک صدقده سنک کی کوهر
 یوقدر فریدون و جک سنک کی قائم مقام اوله جق اوغلی یوقدر (نه تنه اخراجت
 ده: از فرنگ * که مهراج با جت فرستد زنگ) مهراج قاهره پادشاهنده دیرلر زنگدن
 مراد قاهره و یا بیدر * محصول بیت * بالکن فرنگدن سکا خراج کوندن مرز بلکه
 زنگستاندن مهراج سکا باج کوندن حاصلی تمام عالم سکا مطیعدر (اکرتک و هندو
 و کرروم و چین * چو جم جله داری بز برنکین) * محصول بیت * اکرتک و هندو
 اکرتوم و چیندر سلیمان پیغمبر کی جله سی نیکینک التده در یعنی هب سنک امریکه
 مطیعدر (زحل کترین هندو بیت در و واق * سهرت غلامی مر صغ نطق) هندو بیت
 تقدیری غلام هندو بتدر و واق ایوان یعنی کوشک نطق تونک کسرله قوشاق معنایه در
 * محصول بیت * زحل بلدی ایوانکده الک الحق هندو قولکدر فلکده مر صغ قوشاقلی
 بر قولکدر (هما بیت جرت همایون اثر * که دارد بیط زمین زیر پر) * محصول بیت *
 سنک جرتک مبارک اثری بر همادر که بر یوزینی قتادی التده طواری یعنی تمام عالم عدالتی
 قتادی التده در (سکندر صفت روم تاجین تراست * کراوداشت آینه آیین تراست)
 * محصول بیت * سکندر کی روم چینده دک سکندر اکراک آینه سی و آینه آیین
 سلطنت و قانون حکمت سکندر (بجای سکندر بمان سالها * بدانادلی کشف کن حالها)
 * محصول بیت * بیلا سکندر برنده سلطنتده قال یعنی سکندر کی دنیا الک التده اوله
 کوکل دانا غلبه احوال عالمی کاشف اول یعنی کوکل علیه مشکلات عالمی کشف الیه
 (چو دریای وصفیت ندارد کنار * مدیحت کم بردعا اختصار) * محصول بیت * چونکه
 وصفک در باب سنک کناری یوقدر یعنی وصفک حد و پایان یوقدر مدحی دعا الیه اختصار
 ایدم یعنی دعا که مشغول اولیم (نظم نظامی که چرخ کهن * ندارد چواو * چرخ زیبا سخن)
 * محصول بیت * نظم نظام میدن که چرخ کهنک انک کی زیبا سخن یوقدر یعنی عالمه

بوجایلین کوزل سوزلی که کله صدر (یارم بتنهیت سه بیت متین * که نزد خرد به زدر
 متین) * محصول بیت * نظم نظامیدن تضمین طریقله اوج محکم بیت کتوررم که عقل
 قنده قیمتی ایچکودن یکدر حاصلی نظامینک اسکندر نامه سندن اوج بیت تضمین
 ایدرم (زان بیشتر کاوری در ضمیر * ولایت ستان باش و آفاق کبر) * پیش پای عربله زیاده
 معنایه در کاوری که حرف بیان ولایت ستان وصف ترکیبدر مملکت آلبانی دیمکدر
 آفاق کبریه وصف ترکیبدر آفاق طویحی معنایه * محصول بیت * ضمیر که کتور دیککدن
 زیاده رک ولایت آلبانی و آفاق طویحی اول یعنی خاطر یک کتور دیککدن زیاده قبح
 مملک الیه (زمان تازمان از سپهر بلند * به فتح کرباش فیروز مند) * محصول بیت * زمان
 تازمان یعنی دائم سپهر بلنددن بر غیر مکر رفیعله منصور و مظفر اول یعنی دائما منصور
 و مظفر اول (از ان می که جان داروی هوش داد * مرا شربت و شاه را نوش باد)
 * محصول بیت * اول میدن که جان عقله دار و یعنی دواوردی بکاشربت و شاهه نوش
 دار و اولسون یعنی بکافصا و شاهه ذوق و راحت و یرسون مصراع اوله جان داروی
 هوش جان دار یعنی سلاحدار معنایه حکم ایلین و هم فاحش ایلش (وله ایضا) معنی
 نامه (معنی بجای بکلمات رود * بناد آور آن خسروانی سرود) بکلمات رود مصراع
 ثانی به مرهوندر رود قبل و برزاز اسیدر * محصول بیت * ای معنی قنده سن رودک
 بلند آوازله خاطر مرز کتور پادشاهله لایق سرودی یعنی ایری (بستان تو بد سرودی
 فرست * بیاران رفته درودی فرست) نویدمده معنایه در سرودی با حرف وحدت
 و یا حرف تنکیر یاران رفته بیانده درودی با حرف وحدت و یا تنکیر * محصول بیت *
 ای معنی مستلزه سرود مرده سنی کوندن کتش بارانه نیت و سلام کوندن (وقتی نوای
 طرب ساز کن * بقول و غزل قصه آغاز کن) * محصول بیت * ای معنی شتاک نوا سنی
 ساز الیه قول و غزل الیه قصه به آغاز الیه قول و غزل فن نغمه دن بر نوعک اسیدر (که
 بارغم بر زمین دوخت پای * بضرب اصولم بر آور ز جای) بارغم بیانده میم متکلم معنایه
 پایه مقیدر بضرب اصول با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در و میم معنایه جابه مقیدر
 * محصول بیت * زیر اغم یوکی ایاغی بره میخادی بس ضرب اصول الیه یعنی یرمدن
 چیقار یعنی شوقه کاوب رفص ایدم (معنی ازان پرده نقشی یار * بین تاجه گفت از حرم
 برده دار) پرده دار قیچی به دیرلر * محصول بیت * ای معنی اول پرده * عشقندن بر نقش
 کتور یعنی بر نقش ابرله کور که حرم عشق پرده داری نه سواددی یعنی عشقندن نه خیر
 و بردی (چنان برکش آواز خنیا کری * که ناهید چنکی برقص آوری) خنیا کر ابر لا بجی
 و خنیا بر و با حرف مصدر که حرف تعلیل ناهید زهره بلدی ناهید چنکی بیانده * محصول
 بیت * ای معنی ایر لا بجی اوازینی چک یعنی فالدر که ناهید چنکی رفص کنوره سن
 یعنی ایر لا بجی اوازینی رفع ابدنجه زهره شوقه کلوب رفص ایدر (معنی دف و جک
 راسازده * بیاران خوش نغمه آوازده) * محصول بیت * ای معنی دف و چنکه دوزن
 و بر یعنی بری برینده او بدر یعنی خوش نغمه لایله بارانه آواز بر خبردار اولسونلر که دف
 و چنکه آهنگ طونسونلر (رهی زن که صوفی بحالت رود * وصالش بمستی حوالت رود)
 رهدن مراد پرده و نغمه در که حرف رابطه صفت صوفی مبتدا بحالت رود خبری

وصالش مبتدا و مابعدی خبری * محصول بیت * برده چال که صوفی حالت و وجوده واره
وصالی مستلکه حواله اوله یعنی مست او اوب جائه واصل اوله حاصلی وصال مستکه
اوله (مغنی بزنجك در ارغنون * بیر از دلم فکر دنیای دون) * محصول بیت * ای مغنی
الکی ارغونه اور یعنی ارغنون چال کو گلدن دنیای دون فکرینی ایلت (مکر خاطر م یابد
آسایشی * چون بود ز غم باوی آسایشی) * محصول بیت * ای مغنی ارغنون چال اوله که خاطر م
بر آسایش و راحت بوله چونکه غم آنکه آسایش اوله یعنی خاطر م که غم آن آسایش
اوله آسایش بواور (مغنی بمانت چنك نیست * کفی بردی نه کرت چنك نیست) کفی
با حرف وحدت و با حرف تنکیر در د فی با حرف وحدت * محصول بیت * ای مغنی کل
تله سنك چنكك و صواشك یوقدر الکی برده قوا کر چنك و جفاك بو غیسه یعنی
چنكه مالك دكل اسك دقله سر و دایله (شیدم که چون می رساند کز ند * خروشدن
دق بود سودمند) * محصول بیت * ابشتم که چونکه شراب ضرر ایرش در دق
چو قرامنی قائده لی اولور یعنی ضرر خجاری دفع ایدر (مغنی بکابی که وقت کاست * ز بلبل
چنهاراز غلغلست) * محصول بیت * ای مغنی قنده سن که کل و قنیدر یعنی عیس
ونوش زمانیدر بلبلدن چنلر غنقلدن پردر یعنی بلبل آوازندن چنلر طوطو بطاودر (همان
به که خونم بچوش آوری * دی چنك را در خروش آوری) * محصول بیت * اول یکدر که
قائم جوشه کتوره سن یعنی قائم قیناداسن بر نفس چنکی خروشه کتوره یعنی چنکی
چالقی الیه ذوق و شوقدن خونم جوشه کله (مغنی بیاعد و بر ساز کن * نوایین نوایی نو
آغاز کن) * محصول بیت * ای مغنی کل عودی دوزن اوزره الیه یعنی عود که دوزن
و بر یکی اسلوبی بر صورت جدید آواز الیه (یک نغمه در درمرا چاره ساز * دلم نیر چون
خرقه صد پاره ساز) * محصول بیت * بر نغمه الیه بنم درده چاره الیه کو کلی خرقه م
کبی یوز پاره الیه یعنی بر نغمه الیه که شوقدن خرقه می پاره پاره ایدم (مغنی چه باشد که لاطنی
کنی * زنی بازم آتش بدل افکنی) * محصول بیت * ای مغنی نه اولور که رلطف ایاسك
نیدن کو کله آتش بر افسك یعنی نای چالوب کو کله شوق آتشی بر افسك لطف ایدر دك (برون
آری از فکر خود یکدم * بهم برزی خاتمان غم) * محصول بیت * بینی طلسره چبقار سن
کندی فکر مدن بر ساعت غم خاتمانی قرش مورش ایدوب فایه و بر سك لطف ایدر دك یعنی
بسن غمی کیدر سك زیاده احسان ایدر دك (مغنی بکابی نوایی بز * بمای نوایان صلابی بز)
* محصول بیت * ای مغنی قنده سن بر نواورده جال بزنی نواره بر صلابه یعنی سازد کله
خبر الیه (چو خواهد شدن عالم از ماتهی * کدابی بسی به که شاهنشهی) * محصول بیت *
چونکه عالم بزدن خالی اولیسردر یعنی چونکه او ایسرز کدالقی چوق یکدر پادشاهلقدن
زیرا کدالك دنیاده نشسته سی قالد که انکیچون حسرت چکمه اما پادشاهلک بونك
عکسجه در یعنی حسرت و نداشت چکه جکاری بی نهاده در (مغنی بکو قول و بردار ساز
* که بیچارگان را تویی چاره ساز) قول بونك بر قفسیدر چاره ساز وصف تر کییدر چاره
ایدیچی معناست * محصول بیت * ای مغنی قول او قو و سازی قالد یعنی سازی اله آل ز برا
بیچاره لک چاره سازی سنسن (تو بخای و امراقم برود * که بنام از دیده من زنده رود)
برود با حرف مصاحبت و رود ابرماق و ساز قلی و بر سازك اسمیدر و زنده رود اصفهان

ایرمانی برود ایهام طریقله واقعدر زیر اشبرازدن اصفهان بر ابرماق کنار الیه کیدر بلور
* محصول بیت * ای مغنی سن بکا اصفهان بولای رودله کوستر یا خود نغمه عراقی رود
سازیله کوستر تا کیم بن کوزمدن زنده رود ابرماغنی کوستریم یعنی چوق کر به و بکا الیهیم
(مغنی بیابستو و کار بند * ز قول من این شد دانایستد) * محصول بیت * ای مغنی کل
ایشت وایش ابدین بنم قولدن بودانا بکنه جك قولی و پندی یعنی بنم سوزمدن بو پندی
قول الیه (چو غم لشکر اردیبار آصنی * بچنك و ربای و نای و دنی) ربای بای حرف
تنکیر در * محصول بیت * چونکه غم لشکر کتوره یعنی چونکه سکا غمرا و شوب یوز کوستر
سند صف زینتله چنکله و ربایله و نای و دقله یعنی غمی بونلرله دفع الیه (مغنی توسر مرا
محرمی * زمانی بهی زن دم همدمی) * محصول بیت * ای مغنی سن بنم سر مه محرم سن
بر زمان نله همدم ملک دینی و نفسی اور یعنی نله ناله غمزه همدم و بار اول (بمی دور کن
از دلت کر غمبست * دمی در دنی زن که عالم دمبست) * محصول بیت * باده الیه دور الیه
یعنی ایراقلشدن را کر کو کله برغم واریسه بر نیه بر نفس اور یعنی او فله که عالم بر دمدر یعنی
بر نفس در حاصلی بودنیاعالیده کسبه بایدار دکلدر (مغنی بکابی بزنی بریطی * بیاساقی
از باده بر کن بطی) بریط ایکی بانك قحه لیه قبوزه در یزوبط شراب یاتنی * محصول بیت *
ای مغنی قنده سن قبوز چال ای ساقی سنده کل باده دن یاتنی پر الیه یعنی دستی ویا تنی
طواور (که با غم نشینیم و عیشی کنیم * دی خوش بر آرم و طیشی کنیم) طیش سویتکن
حاصل اولان خفته درلر * محصول بیت * ای ساقی یاتنی طواور که بری بر نله او نورلم
و عیش و صفایده لم بر خوش نفس چبقارلم و شلاك ایدلم یعنی شلاك ایدوب عیش
و عشرت ایدلم حاصلی حضور لیه نفس ایدلم (مغنی زاشمار من يك غزل * باهنك چنك
آوراند رعل) * محصول بیت * ای مغنی بنم اشعار مدن بر غزل چنك آهنگیله عله کتور
یعنی چنك آهنگیله بر غزل ایرله (که ناو جدر اکاری سازی کنیم * برقص آیم و خرقه بازی
کنم) * محصول بیت * بوله الیه که وجود و حاشه کار سازاق ایدم بر قصه کام و خرقه بازاق
ایدم یعنی خرقه بی چبقاروب بیانه آتیم (بستی توان در اسرار سفت * که در بخودی رار
توان نهفت) * محصول بیت * مستکله در اسرار دلك ممکندر ز برا بخود لقمه راز
کبرلك اولر یعنی مستك خاطرینه هر نه که کله کیرلیوب سوبلر (مغنی ماو لم دوتابی بز
* بیکنای * اوسه تابی بز) * محصول بیت * ای مغنی ملولم ایکی قبلی ساز چال الیهک راکی
حقیقون اوج قبلی ساز چال حاصلی ایکی قبلی و اوج قبلی ساز لکه کیرسه چال (مغنی
بساز این بو آیین سرود * بکو باحر بفان با وازرود) * محصول بیت * ای مغنی بو بکی
اسلوبی ایره دوزن و بر و حر بفان آواز رودله سوبله (روان بزرگان ز خود شاد کن * ز پرویز
واز بارید باد کن) پرویزدن مراد خسرو و درو بار بدبای اندك قحیله خسروک مشهور
سازنده سیدر * محصول بیت * ای مغنی اکا رک روحنی شاد الیه خسرو دن و بار بددن
باد الیه یعنی کچن سلاطین و سازنده لرینی باد الیه که دنیاده کله باقی دکل حاعلی دنیا
کسبه و فالیاخشدن برده ایلر دیمکدر (سرفتنه داردد کر روزگار * من و مستی
و فتنه چشم یاز) * محصول بیت * بنه روزگار ک فتنه سودا سی وار یعنی
فتنه به میلی و انیس بن و مستك و فتنه چشم یازدر یعنی بن مستلکدن و فتنه چشم

یاردن آبرلم (درین خون نشان عرصه سنجیده * تو خون صراحی و ساغر برز) * محصول
 بیت * یوفان صاجی قیامت میدانی ایچنده یعنی میداند سنی صراحیك و ساغر
 قانی دوك بودا ایکی معنایه محامدر صراحی و ساغر قانی دوك یعنی یونلرك شرابی ایچ
 ديك اوله و با خود قانی دوك یعنی یونلری کسر ایله که شرابی بیانه دو کسون (همی
 بینم از دور کردن شکفت * ندانم کراخاک خواهد گرفت) شکفت بونده شینك و کاف
 عربینك کسر ایله در شینك و کافك ضمیمه ده لغتدر حاصلی حرکترا فیه به نابعدر * محصول
 بیت * دور کردن عجب طوئرم یعنی تعجب ایدرم بتلرم کیمی خاکده طومق استر یعنی
 کیمی اولدر و ب در کور ایدر بصر در حاصلی هر کسه فطاطار بدر امام معلوم دکلدر که
 کیم نه وقت اولور (فرب جهان قصه روشنت * بین تاجه زاید شب آبستنت)
 * محصول بیت * جهانك فرب و مکرری روشن قصه در یعنی جهان حیل کار اولدینی
 هر کسه معلومدر کورنه طوغرر کیچه بوکلدر بومصون ساقی نامه ده ضرور ایلدی
 (بیادر جهان دل منه زینهار * کسی برسر پل ندارد قرار) * محصول بیت * کل
 بوجهان زینهار کوکل با علمه زینهار کس کیری اوزرنده قرار طومق یعنی جهان قراریده جك
 رد کلدر البته کلن کیدر (همان منز است این جهان خراب * که دید ست ایوان
 فراسباب) * محصول بیت * اول منزلدر بوخراب جهان که ایوان افراسیابی کور مشدر
 یعنی بوجهان چوق پادشاهلر کور مشدر (همان منز است این بیابان دور * که کم شد
 درواشکر سلم ونور) * محصول بیت * اول منزلدر بویابان بعد یعنی بواوزون اوزاق
 منزل اولدر که آمده سلم و تورك لشکر کی اولدی سلو تور و ارج اولاد فریدوندر اما ارج
 قوسندن باشلی ابدی و تحت فریدونه اول البق ابدی ایکی برادرندن پس حسد ایدوب
 و نور ارجی قتل ایلدیلر اما ارجك قزیندن منوچهر نام و ولدی قالدی و عاقبت بیابان قتل
 ایلدیلر قتل ایلدی بعض نوار بخنده بویله بازار (بکارای پیران لشکر کشش * بکاشیده
 ترك خنجر کشش) پیران بهلولانلردن برینك اسمدر افراسیاب عسکرینده پیران دیرلر
 و شیده افراسیابک بریهادر اوغلونك اسمدر * محصول بیت * لشکر چکیچی پیرانك رای
 و تدبیری فنده کدی خنجر چکیچی تركشید، فنده کدی یعنی جچی فنا اولد بلز هیچ
 کسه جهاند باقی قالدی (نه تنها شد ایوان و قصرش بیاد * که کس دنجه آش هم ندارد
 بیاد) دنجه عربیده حده مناسنه در * محصول بیت * مذکورلدر هر برینك بالکر ایوان
 و قصری یله کندی که هیچ کسه قبرنی هم یادنده طومق یعنی هیچ برینك قبرنی کسه بیارنه
 برده در (یکی راقم زن کند روزگار * یکی راده تیغ در روزگار) روزگار ایش کونی
 یعنی صواش کونی * محصول بیت * روزگار برینی قلم زن ایدر یعنی کاتب
 و منشی ایدر و وینه صواش کونی قلمچ و بر یعنی هر کس برنسته ایچون مخلوق قدر
 حاصلی خد اخلاقی بری برنه خدمتکار ایشدر یعنی کینی درزی و کینی باشمچی و کینی
 انمچی و آشچی ا (وله ایضا) منوی (سك بر آن آدمی شرف دارد * که دل دوستان
 بیازارد) * محصول بیت * ایتك اول انسانك اوزرنده شرفی واردر که دوستلرك
 کوکلنی اینجیدر (این سخن را حقیقتی باید * ناهائی بدل فرود آید) * محصول بیت *
 بوسوزك حقیقتی و ماهیتی کرکدر تا کیم معانی کوکله اینوب باقیسه (کآدمی باتودست

در مطهر * سك زیرون بر آستان محروم) * محصول بیت * زیر آدمی یکی سنکله بیله بیر
 اما سك طشرده اشکده محرومدر اگر بر آغخوان و بر سك بیرون سك صبر ایدر علی کل
 حال آستاك قویوب کتز (حیف باشد که سك وفادارد * و آدمی دشمنی روا دارد) * محصول
 بیت * حیفدر که سك وفاسی اوله و آدمی دشمنکی رواطونه یعنی حیفدر که سك وفادار
 اوله و آدمی بیوفالوله (وله منوی) (ایاریم الصبا قلی کتیب * مشای من بخورک بیه طیب)
 کتیب فعل یعنی فاعلدر غلی و غصه دل دیکدر قلبی تقدیر امر فوع مبتدا و کتیب فاعلا
 مر فوع خبری مشای تقدیر امر فوع مبتدا و یستطیب خبری و من بخورک بیه طیب به متعلق
 * محصول بیت * ای صبا یلی بنم کوکل غصه دار و غنا کدر دماغم سك بخور کدن خوش
 قو قو لیدر بخور قح با ایله در ضمیمه بکلشدر (کذاری کن سحر بر طرف کلزار * بسر و وکل
 زما پیغام بکراز) * محصول بیت * ای باد صبا سحر و فتنه طرف کلزاره اوغره سر و وکله
 بزدن پیغام ادا ایله پیغام پیوردینی بوند نصکره کلن ایکی بیتدر لف و نشر طریقه (تو
 بارویش ز حسن ای کل مزین لاف * که زردوزی نداند بویاف) * محصول بیت * ای کل سن
 جانانک رویله کوزل لکدن لاف اورمه یعنی بن آنک کبی کوزل دبعه ز را بور باطوقویان ذر
 دوزلک بیلر یعنی سن بویاف و جانان زردوز کیدر (منزای سرو با لاش از فند * که باقدش
 یقین می افی از حد) * محصول بیت * ای سروانك قدیله و بالاسیله قد و قامتدن فخر ایله یعنی
 انك و وزون قدی و ارایسه بنده و اردیعه ز راقین بودر که انك قدیله حددن دوش سرك
 یعنی مقدارك بیلدیک کدن مقام اعتدالدن ساقط اولور سك (بیاساقی که ایام بهارست *
 برغم او که او برهیز کارست) * محصول بیت * ای ساقی کل که ایام بهار در اول
 کیمسه نك رنجه که اول برهیز کاردر (شراب ارغوانی باغرانی * همی خورتا توانی
 می توانی) شراب ارغوانی بیایه با حرف مصاحبت غوانی جمع غایبه در نازك اندام
 صورتی دیر حاصلی کوزل لکدن زینته محتاج اولیان عورت همی خور فاعل امر مفرد
 مختاطبدر تا حرف توقیت می توانی توانیدن بدلدن ایکی توانی فعل مضارع مفرد
 مختاطبدر بار ضمیر خطا بلدر * محصول بیت * قرمزی شرابی مادامکه قادر سك
 نازك اندام نکارلله نوش ایلد غوانی جمع غایبه در که ایلایچی محبوبه عورتلر معنانه در
 دبین و هم ایش (مده در کوش و پند ادیبان * چه پندشان چه آواز خطیبان)
 * محصول بیت * ای ساقی غوانیله باده ایچ قوا که ادیبلر پندینه بول و برمه یعنی
 سوزلرن دیکلمه زبانه انلرك پندی نه خطیبلرك آواز نه یعنی خطیبلر آوازینی قولغه که
 قویمد بلك کبی پند ادیبانده قوا که قومه دیکدر (همین میگوید در باغ بلبل * که
 جام از کف منه در موسم کل) * محصول بیت * باغده بابل سکامسان بوی سولر که
 موسم کله جام باده بی الدن قومه یعنی کل موسمنده باده نوش اول (غنیت دان وصال
 کل غنیت * می خوردن مصمم کن عزیمت) * محصول بیت * وصال کل غنیت بیل
 غنیت می ایچمه که نیکی مصمم و مقرر ایله یعنی البته می ایچد بیکدر (مشوغافل که فرصت
 میشود فوت * دمادم وقت عشرت میشود فوت) * محصول بیت * غافل اوله که
 فرصت فوت اولور دامتا وقت عبث و عشرت فوت اولور یعنی وقت عشرت دائمی دکل
 فرصتی فوت ایللمك كرك (زحافظ کوش کی این پندیکدم * همی زن جام می والله اعلم)

محصول بیت * حافظدن بو پندی بر ساعت ابشت یعنی قبول الله باده قدحین اور الله اعلمد یعنی باده ایچ که اسرار خفیه خدا اعلمد کیم مغفور اولور و کیم اولر الله اعلمد * مشوی (هر که آمد در جهان برزخ شور * عاقبت میبایدش رفتن بکور) * محصول بیت * هر کیم که بوغوغا وفتنددن طولوعالمه کلدی عاقبت اکا کوره کتک کرک یعنی عاقبت اولوب قبره کیره کرک (در ره عقباست دنیا چون پلی * بی بقاجانی و ویران منزل) * محصول بیت * آخرت بولنده دنیا کبری کبدر بر بقاسزیر و پروبران منزلدر یعنی کبری قرارگاه اولمدیخی کبی بودنیاده دار قرار دکلد (دل منه براین پل پرترس و بیم * بر که سازو شوا بجه مقیم) * محصول بیت * کوکلکی بو فورقوالله طوبطلو کبری به قوم یعنی کوکل باغله بول براغنی تدارک ابدوب بونده مقیم اوله حاصلی زاد آخرته مقید اولکه دنیا زیاده فانیدر (نزد اهل معنی این کاخ سبج * هست چون وراثه خالی ز کج) * محصول بیت * اهل معنی فتنه بوابکی فیولی عاریتی سرای که دنیا در کج و مالد خالی و وراثه کبدر (راستی در حقیقت سفته اند * عارفان کین خانه لاخان گفته اند) * محصول بیت * تحقیق در حقیقت دلش در یعنی کوه کبی سوز سوز باشلردر عارفلر که بو خانه دنیا به خان دیمشدر یعنی دنیا او بی خانه تشبیه ایدنلر خوب پیور مثلر (خان اقامت را نشاید در گذر * این جهان با کس نمائند در گذر) * محصول بیت * بو بیت بیت سابقه حکم تعلیمه در کچیدر برده خان اقامت لایق دکل یعنی مرور مقامنده خان اقامت بر امر بو جهان کسبه به باقی فالز بوندن کج یعنی بونده قرار فکرینی ایله که مقام قرار وثیات دکلد (دور باش از دوستی مال و جاه * زان که مالت مار و جاهت هست چاه) * محصول بیت * مال و منصب دوستلندن کج یعنی بوسودانی ترکاله زبر مال سکامار در و منصب چاهدر یعنی زندان (من گرفتم خود توبی بهرام کور * خواهی افتاد آخر اندر دام کور) * محصول بیت * بن طوتایم که سن بهرام کور سن به سنی فرض ایدیم بر اولو پادشاه سن عاقبت قبر طوزا غنه دوشک کرک یعنی عاقبت اولک مقرر در (کر نه کوری کوری بین گفت * یک زمان بی کار منشین گفت) * محصول بیت * اگر کورد کل ایسک قبری کور سیرایله دیدم سکایه سنی عاقبت وارا جفک ری فکراله بر زمان بی کار او تورمه دیدم سکایه یعنی زاد آخرته مشغول اولمک طورمه دیمکدر (هیچ کس را نیست زین منزل کرر * از کدا و شاه واز برنا و پیر) * محصول بیت * هیچ کیمه نک بو منزل قبردن بدی بو قدر یعنی لاید هر کس بو منزل قبره نزول ایدر اگر کدا و اگر پادشاه و اگر بکت اسکر پیردر کز بر یوق یعنی نا کز بر در حاصلی لاید دیمکدر گلستان بیتک رساله سنده کز بری ونا کز بری خوب تحقیق ایلمشم دبلین انده کورسون (ای که بر ما بگذری دامن کشان * حافظ الحمدی همی خواهد بخوان) * محصول بیت * ای شول کیمه که بزم قبر مز اوزر ندن انکک چکرک اکا برانه کچر سن حافظ سندن بر فانه دیلر قبری اوزره بر فانه او قو یعنی رو حیچون فانه دی (قصیده) خواجه بو قصیده بی شاه شجاعک مدحنده پیور مشدر (شد عرصه زمین چو بساط ارم جوان * از برتوسعادت شاه جهانسان) عرصه زمین بیانه بساط ارم لایمه شاه جهانسان بیانه جهانستان وصف ترکیبدر ستانیدن

جهان الیچی یعنی جهان قتح ایدیمی * محصول بیت * میدان زمین بساط ارم کبی جوان اولدی یعنی بهار کلدی و بر یوزی بشردی جهان الیچی شاهک سعادت بر توندن یعنی اثار سعادت بر یوزیسه رونق و فرو بردی (خاقان شرق و غرب که در شرق و غرب اوست * صاحبقران و خسرو شاه خدایکان) اصطلاح توار بخنده خاقان چین پادشاهنه دیرلر روم پادشاهنه قیصر دیدکری کبی و خسرو عجم پادشاهنه دیدکری کبی شاه خدایکان بیانه خدایکان اولو معناسته در * محصول بیت * مذکور پادشاه خاقان شرق و غرب بدر که شرق و غرب ده اولدر صاحبقران خسرو اولو پادشاه یعنی تمام عالمه بر اولو پادشاهدر (خور شیده ملک پرور و سلطان دادگر * دارای داد کستر و کسری * کی نشان) خورشید ملک پرور بیانه در ملک پرور و وصف ترکیبدر ملک بسلیمی یعنی مملکت تربیه ایدیمی سلطان دادگر بیانه داد کر عادل دیمکدر دارای داد کستر بیانه در دارا بونده حاکم معناسته در اگر چه که سلف پادشاهلر ندن بر پادشاهک اسمیدر داد کستر و وصف ترکیبدر عدل دوشیمی معناسته ساعلی عادل دیمکدر کسری * کی نشان بیانه کسری خسروک معر پسر رانی مکسور او قومق اسلوب عجمدر اما عرب قتح رایله او قوری نشان و صف ترکیبدر کی نشانالی دیمکدر کی بر پادشاهک اسمیدر جازدر که نشان بونده نشانی دندن اوله تخته او طور دیمیچی معناسته اوله یعنی پادشاهلق و یریمی * محصول بیت * ملک پرور خورشید در و عادل پادشاه عدل دوشیمی دارادر و کی نشان کسریدر (سلطان نشان عرصه اقلیم سلطنت * بالانشین مستدایوان کن فکان) سلطان نشان و صف ترکیبدر پادشاه نصب ایدیمی یعنی پادشاهلق و یریمی معناسته مابینه اضافتی لامیه در عرصه اقلیم سلطنت بیانه لدر بالانشین و صف ترکیبدر صدر مجلسده او طور یریمی مننده اضافه ای اسم فاعلاک مفعولنه اضافتی قیلدندر ابوانه اضافتی لامیه در و کن فکانه اضافه ایانه در کن فکان عناصر و افلاکدن عبازندر * محصول بیت * اقلیم سلطنت عرصه سنگ سلطان نشاندیر ابوان کن فکان منبذت صدر نشیندر (اعظم جلال دینی و دین آن کور فتمش * دارد همیشه توسن ایام زبر ران) * محصول بیت * دنیا و دینک اعظم جلالیدر که انک رفعتی توسن آبابی داتما اولدی التده طوتار یعنی توسن ایام مفعولیدر جلال الدین لقبی و شجاع اسمیدر (دارای دهر شاه شجاع آفتاب ملک * خاقان کامکار و شهنشا نوجوان) * محصول بیت * دهر حاکی شاه شجاع آفتاب ملک خاقان کامکار و شهنشا نوجواندر یعنی مذکور القابله ملقب شاه شجاعدر (ماهی که شد بطاعتش افروخته زمین * شاهی که شد بهمتش افراخته زمان) * محصول بیت * شاه شجاع بر ماهدر که طلعتله یعنی رویله بر یوزی روشن اوادی بر شاهدر که همته زمان رفعت بولدی یعنی اعلی اوادی (سیمرغ و هم را نبود قوت عروج * انجما که باز همت اوسازد آشیان) سیمرغ و هم بیانه قوت عروج مصدرک مفعولنه اضافه ایقدر باز همت بیانه * محصول بیت * وهم عفا سنده عروج قوتی اولر اولر که انک همتی بازی آمده آشیان ایلر یعنی آنک همته قوت واهمه واصل اولر (حکمش روان چو باد باطراف بر یو بحر * مهرش نهان چو روح در اعضای انس و جان) * محصول بیت * حکمی باد کبی

رو بخرد جابر محبتی روح کبی انس و جانك اعضا سنده نهاندر یعنی هر کسك
 قلبنده محبتی مضمر در حاصلی هر کس آتی سور (ای صورت تو ملک جلال و جمال ملک
 وی طلعت توجان جهان و جهان جان) * محصول بیت * ای پادشاه سنك صورتك
 ملك جلال و جمال ملکدر یعنی کوزلك ملکشدر و سلطنت جلالیدر و سنك طلعتك
 جهانك جانی و جانك جهانیدر حاصلی جان جهان و جهان جانین (نحت تور شك
 مستند جشید و کیقباد * تاج توغبین افسردار و اردوان) * محصول بیت * سنك تخنك
 جشید و کیقباد مستندینك رشکیدر یعنی انلرك تکیه کاهی سنك تخنك رشك ایدرز را
 انلرك تختند اعلی و زیاده و سنك تاجك دار و اردوان تاجك زباید یعنی سنك تاجك
 انلرك تاجنه رونق و فر قومی یعنی اعتباردن قالدیلر (کردرخبال چرخ قند عکس
 تیغ نو * از یکد کر جدا افتد جزای تو امان) تو امان رج جو زادر * محصول بیت *
 اگر چرخك خیالنه سنك قلیچك عکسی دوشرسه جو زانك اجزاسی بری برندن جدا
 دوشر خوفدن جو زاقوشا قدن یوفری ایکی کوده لی بر شخصه بکزر نه کیم سابقا
 تحقیق اولندیدی مراد پادشاهك قوت قاهره سنی بیاندرفی الواقع بهادر پادشاه ایش
 نه کیم سابقا بیان اولندیدی (تو افتاب ملکی و هر جا که میروی * چون سایه از قفای تو دوات
 بود دوان) دوان صفت مشبهه در د و بدندن بلکن معانسه * محصول بیت * سنك ملکك
 آفتابی سن و هر بره که کیدرسن سایه کبی دولت سنك اردبکجه بلرك کیدر یعنی دولت سندن
 منك اولز (ارکان نبر ورد چو تو کوهر * هیچ قرن * کردون نیاورد چو تو اختر بصد قران)
 ارکان مراد عناصر را بعد در * محصول بیت * هیچ برقرنده ارکان سنك کبی کوهر تریه
 ایلز فلکده سنك کبی اختری یوز قرانده کتور من حاصلی هر خصوصده سن بی مثال
 و بی نظیر سن (بی طلعت توجان نکراید بکالید * بی نعمت تو مغز بندد در استخوان)
 نکراید فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر کالید قالدیلر یعنی جسم مغز بینی و ایلک بندد فعل
 نفی مستقبل مفرد غائبدر باغلنر یعنی حاصل اولز * محصول بیت * سنك یوز کسر
 جان جسده میل ایلز سنك نعمت کسر که کده ایلک باغلنر (هر دانشی که در دل دفتر
 نیامدست * دارد جواب خامه تو بر سر زبان) دانش اسم مصدر در یلش معانسه
 بوند مراد علمدر دفتردن مراد کتابدر نه کیم بر قاج کره مرور ایلشدر * محصول بیت *
 هر علم که کتابده کلمشدر سنك قلمك جوابی اتی دبی اوجنده طوتار با خود سنك قلمك
 آنک جوابی دبی اوجنده طوتار حاصلی قلمك اوجنده جوابی حاضر در (دست ترا با
 بر که بارد شبیه کرد * چون قطره قطره این دهد و بدره بدره آن * محصول بیت *
 سنك الکی بلوده کیم قادر در آشیه ایلکه یعنی کسه قادر دگادر زیرا باود قطره قطره
 و بر اما سنك الکی بدره بدره و بر یعنی کیسه لوله بدره ایلک آغچه به درلر (بایا به جلال
 تو افلاک پایمال * وز بحر جود دست تو در دهر دستان) * محصول بیت * سنك عظمتك
 پایه و مرتبه سیله افلاک پایمالدر یعنی سنك جلالك مرتبه سی افلاکدن بوجه در و سنك
 الکی مختامی در باو بخرندن دهرده داستان حاصلدر یعنی پایه جلالك افلاکدن اعلا
 وجود و سخاوتك دریادن ازید و اشهر در (بر چرخ علم مهری و بر فرق عقل تاج * در چشم
 فضل نوری و در جسم ملک جان) * محصول بیت * علم فلکی اوزره کونش سن

و عقل دیه سی اوزره یعنی کله سی اوزره تاج سن فضل کوزنده نور سن جمع
 سلطنت و مملکتده جان سن ملک میک ضعی و لامک سکویله افطه مشترکدر پادشاهلق
 و مملکت بیننده (علم از تو با کرامت و عقل از تو با فروغ * شرع از تو در حایت و دین
 از تو در امان) * محصول بیت * علم سندن کرامتیدر یعنی سنك سبیکله مکرم
 و معزز در عقلده سندن فروغله در یعنی سندن منور و ضیاء اردر شرعه سندن
 حایتده در یعنی شرعی حامی سن دین اسلامده سندن امن و امانده در یعنی سندن
 غیر و تبدلدن مصون و محفوظدر (ای خسرو منبع جناب و رفیع قدر * وی داور عدیم
 مثال و عظیم شان) منبع بونده بلند معانسه در پایه منبع و پایگاه منبع درلر بلند معانسه
 جنبه اضافتی اسم فاعلک فاعله اضافتیدر رفیع قدرده بونده در داور عدیم مثال پایه
 عدیم مثاله اسم فاعلک فاعله اضافتیدر عظیم شانه بونده در * محصول بیت *
 ای جنابی منبع و قدری رفیع پادشاه وی عدیم مثال و عظیم شان حاکم (ای آفتاب ملک
 که در جنب همت * چون ذره حقیر بود کج شایگان) زمان قدیمده بر عظیم دینه
 ظاهر او اور بر رده اکا کج شایگان درلر اندر صکر هر وافر ماله قشیه طریقه کج شایگان
 دیدلر * محصول بیت * ای ملکک کونشی که سنك همتك فتنده کج شایگان حقیر
 ذره کیدر یعنی هیچ اعتباری بوقدر کج شایگان پادشاهلر لایق اولان کجبه یعنی
 وافر خزینه به کج شایگان درلر دین کج شایگان بی نظیر ایش (در جنب بحر جود تواز
 قطره کمزرت * صد کج شایگان که بخشی برایگان) * محصول بیت * سنك سخاک در یاسی
 فتنده قطره دن کمز در بوز کج شایگان که رایگان باغشلسن یعنی بوز اولو خزینه که مفت
 باغشلسن سنك جود و سخاک فتنده قطره دن اکسکر کدر (عصمت نهفته رخ بسرا
 پرده ات مقیم * دوات نهاده رخت بقا ز بر کنده لان) عصمت پاکك و برهیر کارلق
 کنده و کنده لان او بجه معانسه در که روده اکا تو مرق درلر اما کنده لان کاف
 عجمینك ضحیه بوک یعنی اورتی دوشك بیعق بره درلر * محصول بیت * عصمت سنك
 سر پرده کده رخن کرلیوب مقیمدر یعنی سنك سر پرده کده دایما عصمت و عفت مقیمدر
 حاصلی سر پرده کدن عصمت منك اولز و ولند و بقارختنی سنك بارخانك آلتیه قومش
 یعنی دوتك باقیدر که خاندانکدن منك اولز (کردون برای خیمه خورشید فلکده ات *
 از کوهر و ابرسا خسته ناز و ساجیان) * فلکده بونده چادرکده سنده چادر دیری یکدیگی
 دگر می تخته در که اکا چادر کو بکی دیرلر ناز برا سکمله که اوستنده او نورلر و جاجم که
 حصیر اوسته قال آلتیه دوشلر * محصول بیت * فلک سنك خورشید فلکده لی چادرک
 ایچون کوهدن اسکمله و بلویدن ساجیان ایش حاصلی فلک سنك چادرکده مهتریدر
 هرته که بیورسك آتی ایشلر دایما (وین اطلس منقش نه نوی زر نیکار * چتر بلند بر سر
 خرگاه خویش دان) اطلس منقش نه نوی دن مراد افلاک نه کانه در * محصول بیت *
 بو طغوزقات ز نیکار منقش اطلسی کندهی خرگاهك اوزرنده بلند چتر بیل که خرگاهکه
 سایه سالر (بعد از کیان ملک سلیمان نیافت کس * این سارا و این خزینه و این لشکر کران)
 کیان یک جمعیدر عجم پادشاهلر نه کیقبا ددن فیاقوسه کلنجه کیان درلر مثلاً کیکاوس
 و کج خسرو و کیقباد بونلره کیان درلر ملک سلیمان مملکت شیراز مراد در * محصول بیت *

پیت * کیساند نصکسر * ملک سلیمانده بو را غی و بو خزینه بی و بو آخر عسکری
 کسه بولدی حاصلی سکا مینر اولان سلطنت کسه به میسر اولمش
 سلاطیندن (بودی درون کلشن واز پردلان تو * درهنده بود غفل
 ودر زنگ بدفغان) پردل بهادره دیرل * محصول پیت * سن کلشن ایچنده ذوق
 و صفاده ایدک که سنک بهادرل کدن هند ستانده غلغله و فریاد و زنک ستانده فغان
 و غریو واریدی یعنی تمام عالم سندن خوف اوزره در (دردشت روم خیمه زدی و غریو
 کوس * نداشت هند رفت و بیابان سیستان) * محصول پیت * سن روم صحرانده چادر
 قوردک و کوسک فریاد و فغانی هند صحرانده دك و سیستان بیابانده دك کندی سیستان
 بر مملکت اسمیدر حاصلی سنک صیت و صداک تمام عالمی طوندی (ناقصر زرد ساخته
 رزه افتاد * در قصرهای قیصر و در خانهای خان) تا ابتدای زمان ایچوندر قصر
 زر دشا شجاعك بهشت و نام باغچه سنده اولان کوشکدر که اور توسی صارودر
 * محصول پیت * سن قصر زردی پیدا ایدلی رزه و زلزله دوشدی قیصر کوشکرینه
 و تاتارخان خانه لرینه یعنی رشک و حسد دن بونلر متزلزل اولدی (آن کیست تاتارک کند
 باتو هسری * از مصر تاروم و زچین تاجیروان) قیروان ابکی شهرک اسمیدر که بری
 مشرقده و بری مغربده دز * محصول پیت * اول کسدر که ملکده سنکله برابرک ایلله
 مصر دن رومه دك و چیندن قیروانه دك یعنی تمام دنیا ده سکا همسر یوقدر قیرواندن
 مراد مغربدر دین قیروانی بیلزایش (سال دکر ز قیصرت آرند تاج سر * و زچین
 آورند بدر که خراج خان) * محصول پیت * کلجک ییل سکا قیصر دن باشی تاجنی
 کنورر لر و چیندن درگاهک خراج خانی حاصلی جیجی عالم سکا مطیع و متقاد اولور
 (توشا کری ز خالق و خالق از تو شا کردند * توشادمان بدوات و خالق از توشادمان)
 * محصول پیت * سن خالقدن شا کر سن خلقده سندن شا کر در سن دولکله شادمان سن
 و خالق سندن شادماندر (اینک بطرف کلشن و بیستان همی روی * بایند کان
 سمند سعادت بز پروان) * محصول پیت * ایشته شمدی بیستان و کلشن جاننده قولرکله
 کیدرسن حال بو که سمند دولت اویلاک التده در یعنی سمند دولته سوار کیدرسن
 (ای ملهمی که از صف کرو بیان قدس * فیضی رسد بخاطر پاکت زمان زمان)
 ملهم اسم مغولدر افعال بابتدن الهام اولان کسه زمان زمان یعنی هر زمان * محصول
 پیت * ای شول بر ملهم که قدس ملکزی صفندن سنک خاطر که هر دم بر تازده فیض
 ایریشور یعنی سنک پال خاطر که دائمی ملانک مقربند فیض جدید ایریشور کروی کافک
 قبحی و رای مضومک تشدیدله ملانک مقربنده دیرل (ای آشکار پیش دلت هر چه کرد کار *
 دارد همی پرده غیب اندوزون نهان) ای حرف نما منادی مقدرای پادشاه
 دیمکدر کرد کار کاف اول عربی و مفتوح در ورا و دال ساکنلدر و کار کاف عجمیله
 جی * مناسنه در پس کرد کار بحسب لغت ای شجعی دیمک اولدی اما استعمالده فاعل مطلق
 معناسنه در حاصلی پروردگار دن عبارتدر * محصول پیت * ای پادشاه سنک کوکلک
 قنده آشکاره در هر نشانی که خدا پرده غیب ایچنده کبرلی طوتار یعنی خلقدن نهان
 ایلدیکی نسنه بی سنک کوکلک اوکنده آشکاره ایدر (داده فلک عتبات ارادت بدست تو
 * یعنی که من کیم براد خودم بر آن) * محصول پیت * فلک عتبات ارادت سنک الکه

و برمش یعنی که بن کیم بنی کندی مراد بکده سور یعنی بنی کندی مراد کچه استخدام
 الیه حاصلی اختیار سنک الکه در دیمکدر (کر کوششیت افتد برداده ام بتر * و زنجشیت
 باید زرداده ام بکان) بونده کوششیدن مراد صواشدر * محصول پیت * بوییت مقول
 فلکدر را کرد سنکله جنکک واقع ولورسه جنک ورزیمی تیرونی که و برمش یعنی عدویه
 انلر کافدر سن هیچ زحمت چکمه و اگر سکا بخشش لازم اولورسه کانه زر و برمش اندن
 آل و صرف الیه (خصمت بجاست در کف پای خودش فکن * یار تو کیست بر سر و
 چشم منش نشان) * محصول پیت * بونده مقول فلکدر دیر که سنک خصمک قنده در
 آنی ایغک طباقی آکنه براق یعنی باعمال و هلاک اولسون و سنک بار و بارک کچدر آنی بنم
 باشم و کوزم اوزره نصب الیه یعنی باشم و کوزم اوزره یری وار حاصلی اکا تعظیم ایدرم
 (هم کلام من بخدمت تو کشت منظم * هم نام من بخدمت تو کشت جا و دان)
 * محصول پیت * خدوا چه پیورر بنم مرادم سکا خدمت ایلاک سیبیله منظم اولدی
 بنم ناعمه سنی مدح الیک سیبیله ایدی اولدی یعنی سنک نامکه اشعار سولیک سیبیله آدم
 عالمده باقی قالدی و جیجی مراد منظم اولدی حاصلی سنک مدحکله عالمده داستان
 اولوب شهرت بوادم (وله ایضا) (قصیده) بوقصیده بی قوام اکبر که محمد بن علی در
 آنک ناعمه دیمشدر (زدلبری نتوان لاف زد با ساقی * هزار نکته درین کار هست نادانی)
 تا حرف تنیه در * محصول پیت * دلبر لکدن آسانلغله لاف اورمقی اولمز یعنی بن کوکل
 آلیجیم دیمک آسان دکل زیرا بواشده هزار نکته و ارا بته بیک کرک یعنی عشاقک کوکل
 آلان بالکر کوزلک دکلدر و اندن غیری نیجه حالت وار (بخیر شکر دهنی مایه است خوبی را
 * بخشایم نتوان ز ددم سلیمانی) بخشایم یا حرف و خدمت سلیمانی یا حرف مصدر
 * محصول پیت * شکر دهنگ کدن غیری خوباگک سرمایه لری وار برخاسته فقط
 سلیماناق سوزینی سولیک اولمز یعنی سلیمانک جیجی اشیاده تصرفی بالکر خاتله دکلدر بلکه
 بوکنده به مخصوص بر حالتدر حتی اول خاتمی دیو آلدقده اول تصرف اکا بصر
 اولدی دیرل دهان ذکر خاتم اعتباریله در زیرادهانی خاتمه تشبیه ابلعشدر در
 (هزار سلطنت دلبری بدان رسد * که در دلی بهز جویش را بکنجانی) * محصول
 پیت * بیک دلبرک سلطنتی اکا ابرشمن یعنی اکا برادر دکلدر که بر عاشق کوکلنده هزاره
 کندی صغدره سن یعنی بر عاشق کوکلنه کیرمک بیک دلبر لکدن اولی و احاری در
 (چه کرد ها که برانگینتی ز هستی من * مباد خسته سمندت که تیر میرانی) * محصول
 پیت * نه مبالغه توزلر که بنم وجود مدن قوردرک یعنی وجودی قنابه ویردک سنک
 خسته اولسون که تیر سوررسن یعنی بیک پیوررسن تیر پیورومک تکبر و غرور دن عبارتدر
 (به هم نشینی زندان سری فرود آور * که بکنهاست در بن بی سری و سامانی) سری
 یا حرف تکبر * محصول پیت * زندلر هم نشینلکه باش ایدر یعنی مصاحبان برینه تنزل الیه
 زیرا بو سر سزلکده و سامانلر لقه نیجه خرنشله لروار یعنی بونلرله صحبتده چوق
 فوائد وار حاصلی بونلرله اخلاطده نیجه نفع وار (یار باد رنکین که صد حکایت خاص
 * بگویم و نکم رخنه در مسلمان) * محصول پیت * رنکین باده کنور که بوز خاص
 حکایت سولارم و مسلمانلرده رخنه الیز یعنی مسلمانلغه ضرر و برم (بخاک پای صبحی

کنان که تا من مست * بکوی میکده استاده ام بدر بانی * محصول بیت * صبوحی
ایده بیکارک ایامی طهرانی حقیقونکه تان مست میخانه محله سنده دریا نغله طوره شمش
یعنی میکده در بانی اولی (بسیج زاهد ظاهر برست نکذشتم * که زیر خرقه نه زانار
داشت پنهانی) * محصول بیت * میکده در بانی اولی * بسیج بر زاهد ظاهر برسته
اوغرامدم که خرقه الله کبرنی زانری اولیه یعنی بخانه در بانی اولی ظاهر برست
زاهدرك کبرنی کفرینه مطلع اولدم (بنام طره دلبد خویش خیری کن * که تا خدات
نکه دارد از بریشانی) * محصول بیت * کندی کوکل بغلیجی طره که آینه بر خیرایله ناکه
خداسنی بریشانلقدن حفظ ایلله یعنی الله تعالی سنی طره که کبی بریشان اولقدن صیانت
ایلله (مکبر چشم عنایت زخال حافظ باز * و کر نه حال بکوم با صفت ثانی) * محصول
بیت * اصطلاحده بواسطه تشبیه دیرلر یعنی قصیده اولده غزل ایراد ایلله که حاصلی
کوزله شعر سولمکه تشبیهه تشبیهه دیرلر شتله و سینه خواجه بیوررحال حافظدن
عین عنایتی کبرو طوممه یعنی دریغ ایلله والا آصف ثانی به حالی سولم که یعنی عرض حال
ایللم اصطلاحلرند بویله پنه کرز گاه دیرلر یعنی تغزلدن القاب بمدوحه به عدول ایلله که
کرز گاه دیرلر (وزیر شاه نشان خواجه زمین وزمان * که خرست بدو حال انسی
وجانی) وزیر شاه بیایه شاه نشان وصف ترکیبدر بادشاه نصب ایدمچی * مناسبه
یعنی سلطنت و برنجی که حرف رابط صفت انسی وجانی باری حرف نسبتدر * محصول
بیت * مذکور آصف ثانی وزیر شاه نشاندر و خواجه زمین وزماندر که اندکله انس
وجانک حالی خرملردر (قوام دوات و دینی محمد بن علی * که می درخشدش از چهره
فرزدانی) * محصول بیت * مذکور وزیر قوام الدین لقبی محمد بن علی در که چهره سندن
نور و فرزدانی بلدرار (زهی حیده خصالی که گاه فکر صواب * ترارسد که کنی
دعوی * جهانبانی) رسد بونک کبی پرده لیاقت * مناسبه در جهانبان حافظ جهان
مناسبه در * محصول بیت * نه خوش حیده اخلاقسن که فکر صواب محله سکالا تقدیر که
جهانبانلق دعواسنی ایلله سن یعنی حامی و حافظ عالم دیو دعوی ایللسک سکالا تقدیر
(طراز دوات باقی تراهمی زیسد * که همت نبرد نام عالم فانی) طراز علم مناسبه در
دولت باقی به اضافت لامیه در مجازا و دوات باقی بیایه همی زبید فعل مضارع مفرد
غائبدر را شور دیمکدر که حرف تعلیل * محصول بیت * دولت باقی نشان و علائقی
سکالرا شورز براهمک عالم فانی نامنی یاد ایلز یعنی بانکده حکم اعتبارد دکل (اگر نه کج
عطای تودستگیر شود * همه بسط زمین رونهد بوریانی) * محصول بیت * اگر سنک
احسانک خزینتسی دستگیر و معین اولسه جیع ریوزی خرابه بوز قوردی یعنی خرابه
متوجه اولوردی (توبی که صورت جسم ترا هیولی نیست * ز جوهر ملکی در لباس
انسانی) هیولی بوند ماده جسم * مناسبه در * محصول بیت * سن شول ذات شریف
و عنصر اطلقسن که سنک صورت جسمک هیولاسی بو قدر یعنی سائر اشیا در صورت
هیولابه عارضدر اما سن بویله دکلسن بلکه سن انسانه منسوب لباسده جوهر ملکدسن
یعنی سائر اجسام هیولی و صورتدن هر کیدر اما سنک جسمک ماده ملکدندر صورت
عارض او اور هیولاسی بو قدر حاصلی سن ملک خلقسن بشر شکانده (کدام پایه

تعمیم نصب باید کرد * که در مسائل فکرت نه برتر از آنی (مسالك مسلکک جمیدر
سلوک ایدمک محال یعنی مقامات آنی اسم اشارندر بعیده و باضیخ خطاب * محصول
بیت * فنی تعظیم مرتبه سنی نصب ایلک کرک که فکر مسلکرنده اندن برتر و بالاتر
دکلسن یعنی سنجیون بر پایه تعظیم تعبین اوانسه که اول پایه مستحقسن دیو
فکر مسالککنده اندن بلند پایه مستحق بولورسن یعنی فکر حکم ایدر که اندن
بوجهرک مرتبه به مستحقسن دیو (درون خلوت کروپان عالم قدس *
صر بر کلسک تو باشد سمع روحانی) سمع بونده آواز * مناسبه در شته کیم مکرر
مذکور در روحانی یا حرف نسبت * محصول بیت * عالم قدس فرشته لری
خلوقی ایچنده سنک فلک صریری و آوازی روحانی آوازدر حاصلی ارواح اندن حظ
ایدر (ترارسد شکر آویز خواجه می کر جود * دو آستین بکرمان عالم افشانی) رسد لائق
مناسبه در شکر آویز وصف ترکیبدر لغتده شکر آصیحی مناسبه در اما اصطلاحده
بر آیمه برهنه ایشاسه که محل نحسین اواسه اکا شکر آصدی دیرلر خواجه به اضافت
بیایه در کافی حرف توسط و یا حرف نسبت کرک که حرف تعلیل زجود مصرع ثانی به
هر هوند * محصول بیت * وزارت شکر آویزی سکالا تقدیر که سخاو کرمدن ایکی
آستینکی عالم کرملرینه سبیلکرسن یعنی انلرک کرملرینه اعتبار ایلرسن حاصلی کرده
واحسانده انلره فالسن دیمکدر (سوابق کرمت راجه کونه شرح کنم * تبارک الله
ازان کار ساز رحانی) سوابق سابقه تک جمیدر کرمه اضافت لامیه در * محصول بیت *
ای وزیر سنک کرمت سابقه لری نه وجهله شرح ایدم بیایه شرح ایدم تبارک الله بورحانه
منسوب کار ساز دن حاصلی آفرین سندن ظهوره کلان محساو کرمه که حدیشر
دکلدر یعنی سن خدایه لائق کار سازسن زیرا بو کرمه انجیق خدا مالکدر (صواعق
سخطت رایان چه کونه کنم * نعوذ بالله ارا فتنهای طوفانی) صواعق صاعقه تک
جمیدر یلدرم مناسبه و اضافت بیایه در * محصول بیت * محصول بیت *
سنک غضبک یلدرمی نیچه بیان ایدم نعوذ بالله اول طوفانه منسوب فتنه لردن یعنی
غضبک قیامتدر اندن استعاذه ایدرم (کنون که شاهد کل شد بحجله گاه چن * جزاز
نسیم صبانست همدم جانی) شاهد کل بیایه حجله گاه چن ده بویله در نسیم صباده
بویله در همدم جانیده بویله در و یا حرف نسبت * محصول بیت * شمدیکد شاهد
کل چن کردک خانه سته کندی یعنی چن سیرانکاهنه واردی نسیم صبادن غیری همدم
جانیدی بو قدر یعنی یار جانیدی و همدم مونسی نسیم صبادر (شقایق از بی سلطان کل
بسا ز دیاز * بدست باد صبا کلهای نعمانی) شقایق لاله نعمانه دیرلر نعمان بن منذر
عرب بکلرندن بر قهار بکه دیرلر حکایت اولور که الک بر کون که سروری کونیدر اول
کون یانه کله البته احسان ایدردی و بر کون که سخت و غضبی کونیدر اول کون
یانه کلنی البته قل ایدردی و کردیکی برده که بر کوزل چارلی و چمنلی بره اوغراسه بونم
قوروم اولسون دیر ایدی پس هیچ کسه اول برده نه صید ایلکه قادر ایدی و نه آغاج
کسمکه و نه اوتین اولتغنه پس مذکور لاله انک قور یلرند چرق اولد یعنی چون اکا اضافت
ایدوب لاله نعمان دیرلر یعنی عرب شقایق نعمان دیرلر کلهای نعمانی بیایددر که

کاف عر پتک کسری ولام مشددایله لغده برددر اما بونک کی پرده هودجسارینه
و محفلینه اورندکری قاره آلهلی فرمزی کلیددر * محصول بیت * شقایق کل
سایانچون صبالیله نعمانی پرده پیدا ایدر که کل اول پرده ایچنده آسایش و حضور
ایلیوب راحت اوله دیو (بدان رسید ز سعی نسیم باد بهار * که لاف میرتداز لطف روح
حیوانی) سعی نسیم باد لامبه و پیانه در بهار رسیدک فاصلیدر ویا بهار میتدو بدان
رسید آه مقدم خبری که حرف بیان میرتدک فاعلی تختنده بهار راجع ضمیردر لطف
روح حیوانی لامبه و پیانه در * محصول بیت * نسیم باد صبانک سعیندن فصل بهار
و بانفس بهار اول مرتبه به ابرشدیکه روح حیوانی لطفندن لاف اوردر یعنی بن روح
حیوانی کی لطیفم که احیای موتی ایدرم دیو دعوی ایدر حاصلی روح بخشیم دیو دعوی
ایدر مجموع پتک مناسبی اکابرشدی بهار بلیک کوپک قوفول سعیندن که لاف اوردر
لطفندن روح حیوانی دین و بهارک نسیمی سعیندن اسکالرشدیکه بر حیوان روح
لطفندن لاف اوردر دین مضمون بینه واصل اولیوب لاف زائد اوردر مشار (سحر کهم
چه خوش آمد که بلبل کبانک * بغچه میردومیکفت در سخنزانی) سخنزان وصف
ترکیدر سوز سوربخی و یا حرف مصدر سوز سوربجیلاک دیگدر * محصول بیت *
بکاسحر وقتنده نه خوش کلدیکه ز بلبل غنچه به کلبانک اوردری و سوق کلامده
دیردی (که تنک دل چه نشینی ز پرده بیرون آی * که درخست شرابی چوله لرمائی)
* محصول بیت * بلبل غنچه به دیدیکه تنکدل نه اوتوررسن پرده دن طشره کل که
کوپده لعل رمانی کی بر فرمزی شراب وار که سنی تنکدلکدن خلاص ایدر (مکن که
می نخوری بر حال کل یکماه * که باز ماه دگر میخوری بشیامی) * محصول بیت * بوییت
مقول بایلدندر غنچه به دیر که کلک جالی شوقه برآی باده ایچمک ایله یعنی باده ایچ
کل شوقه زرا ایچمزنسک اول برآی یعنی کلجک آی بشیامتی برسن یعنی کل زمانده
ایچمزنسک انک اردنجه کلجک آید کل زمانده ایچمدیکه ندامت چکر سن (بشکر
تهمت تکفیر کز میان برخاست * بکوش کز کل و مل داد عیش بستانی) * محصول
بیت * تهمت تکفیر که آرادن فالقدی انک شکرانه سیچون سعی ایله که کل و ملدن
عیش و صفا دادینی آله سن حاصلی سعی وجدایله که ذوق کامل ایله سن (جفانه شیوه
دین پروران بود حاشا * همه کرامت و لطفست شرع بزدانی) * محصول بیت * دین
پرورل شیوه سی جفا دکدر حاشا یعنی حاشا که اهل دین و دیانت جاقی و جوار اوله زرا
شرع بزدانی هب کرامت و لطفدر جور و جفا دکدر (رموز سرانا الحق چه داند آن
غافل * که منجذب نشد از جذبه های سبحانی) * محصول بیت * انا الحق سرینک رموز بیتی
اول غافل نه یلور و نه اکلار که اللهک جذبه لایله منجذب اولدی یعنی جذبه خدایه مظهر
دو شمین انا الحق سرینک رموزندن خبردار دکل (درون پرده کل غنچه بین که میسازد
* ز بهر دیده خصم تو لعل پیکانی) لعل پیکانی وصف ترکیدر لعل دمر نی یعنی فرمزی
دمر نی و یا حرف مصدر فرمزی دمر نیلاک دیگدر * محصول بیت * کل پرده سی ایچنده
غنچه بی کور که سنک خصمک دیده سیچون لعل پیکانلق ایشلر یعنی سنک عدوک کوزنچون
فرمزی پیکان ایشلر (طربسرای وزیرست ساقیا مکذار * که غیر جام می آنجا کند گرانجانی)

طربسرای شلک اوی دیگدر وزیره اضافت لامبه در گرانجان آخر جانلی دیگدر
و یا حرف مصدر جامی جسده و شرابی جانیه تشبیه ایشلر پس قدح که شرابله طلو اوله
گرانجان اولور * محصول بیت * ای ساقی بوویرک شلک اویدر قومه که بونده جام
میدن غیبر بسی آخر جانلیلق ایلیه یعنی قومه که بونده جام میدن غیبر بسی نقلت ایلیه
قدحک طلو اولستندن کنایتدر یعنی همان قدح آخر جانلی کرک (تو بودی ای دم صبح
امید کز سر مهر * برآمدی و سرآمد شبان ظلماتی) دم صبح امید پیانه زرد
شبان ظلماتی پیانه یا حرف نسبت * محصول بیت * ای امید صبا حنک نفسی سن ایدک که
محبت جهتنن طلوع ایدک وظلت کچه لری دو کندی یعنی سنک ظهورک سبیله
ظلمات ظلمتالمدن رفع اولدی بوییت دلالت ایدر که وزیر سرفرده اوله و ظلم عالی طوته
و کلی سبیله ظلمات ظلم رفع اوله (شیده ام که زمن یاد میکنی * که کاه ولی مجلس خاص
خودم می خوانی) * محصول بیت * وزیر خطاب بیورر ایشتم که بنی کاه کاه اکارسن
امایتی مجلس خاصکه دعوت الیزسن (طلب نمی کنی از من سخن جفا اینست *
و کر نه باتوجه بحث در سخندانی) * محصول بیت * بشدن سوز طلب الیزسن
جفا بودر یو خسه سنکله نه بحثم وارد در سخنداندقده یعنی بته سویشترسن یو خسه
کوریدک که سوزده بحث نیجه اولور (ز حافظان جهان کس چو بنده جمع نکرد *
اطائف حکمی بانکات قرآنی) حافظان دن جائزدر که حافظ مخلصله مخلص اولنلر
مراد اوله و جائزدر که حافظ قرآن اولنلر مراد اوله و اطائف حکمی پیانه یا حرف
نسبتدر نکات قرآنیده بویله در * محصول بیت * جهان حافظلرندن بنده کی
کیسه اطائف حکمی بی قرآن نکته لایله جمع ایلدی (هزار سال با بخشدت مدایح من
* چنین متاع نفیسی بچون توارزانی) متاع نفیس پیانه و یا حرف وحدت بچون یا حرف
صله ارزانی تقدیری ارزانیست ضرورت قافیه ایچون سین و تارک اولندی * محصول
بیت * بیک یل سکا باعشر بنم مدحلم یعنی مادا مکه بنم شرم اوقنور سنک نامک
حیات بو اور زرا عمد و حسن و شرمده نامک مسطور و مذکوردر پس بونجیلن بر نفیس
متاع سنک کی به لا بقدر یعنی بنم مدایح سکا لا بقدر و بن سندن خبری بی مدح ایلم دیگدر
(سخن دراز کشیدم ولی امیدم هست * که ذیل عفو برین ماجرا بیوشانی) * محصول
بیت * سوز می اوزاندم اما امیدم وارد که عفو اتکنی بوماجرایه اورنه سن یعنی امیدم
وارد که بونکاهمدن کجه سن (همیشه تابهاران صبا بصفحه باغ * هزار نقش نگارد
ز خط زبانی) * محصول بیت * مادا مکه دائما بهار زده یعنی فصول بهار زده
صبا باغ صفحه سنه بیک دور لونقش بارز ز بختی خطدن سن باغدر بختان زیاده مناسب
واقع اولش (بیاض ملک ز شاخ امل بعمردراز * شکفته باد کل دولت با ساقی)
باغ ملک پیانه در شاخ امل ده بویله در عمردرازده بویله در کل دولته بویله در
* محصول بیت * سلطنت باغده و یا ملکت باغده امید شاخندن عمردرازله کل دولت
آسانقله شکفته اوسون یعنی دولت و سعادتک آسانقله مریور اوسون هر کز روز کاردن
نشویش کور میهن (وله ایضا) فی الخمس (در عشق توای صنم چنانم * کز هستی
خویش در کانم) * محصول بیت * ای صنم سنک عشقکدن شو بایم که کندی وارنمندن

کانهیم یعنی سنک محبت غلبه شدن وجود من خبردار دگم (هر چند که زار و ناتوانم *
 کردست دهد هزار جام * در پای مبارکت فشانم) * محصول بیت * هر قدر که
 زار و ناتوان ایسم اگر یک جان ایچ کبر رسد جبعی سنک مبارک ایچکه نشا ایدیم
 (کو بخت که از سرنیازی * در حضرت چون بود دلنازی) * یوننده قافیه یاری
 حرف و حدیث * محصول بیت * فنی اول طالع که بر نیاز جهتن سنک کی بر دلنازک
 حضورنده (مروض کم نهفته رازی * هیئات که چون تو شاهبازی * شریف
 دهد باشیانم) * مروض مصدر در عرض معانسه * محصول بیت * سنک کی بر دلنازک
 حضورنده بر کبرل رازی عرض ایسم هیئات که سنک کی بر شاهباز بنم آشیانم
 شریف و بره یعنی بنم خانه می مشرف ایلیه (هر چند ستکری تراخوست * کم کن
 توبدی که آن نه نیکوست) * محصول بیت * هر قدر که ظالمک سنک خوبکدر
 بر املی ترک ابلی که بر املی ابودکدر (کز آنکه دلت نه زاهن و دوست * آخر
 بسم کدر کس ای دوست * انکار که خاک آستانم) * محصول بیت * اگر شوبله که
 کولک دمردن و توجیدن دکل ایسه البته باشم اوزره اوغره ای دوست
 فرض ایله که آستانک طراغی یم آستانک ترابی چیکه نرسن بنی کدو یا اول
 زاب ظن ایله و باعمال ایله (کفتم که چو کشیم زاری * زین پس ده مرحت سپاری)
 * محصول بیت * چونکه بنی زار اغله فنل ایلدک دیدمکه بوند نصکره مرحت بولنده
 کیدرسن یعنی قلد نصکره بنی اسر کرسن دیدم (بر دل رقم وفانکاری * تو خود سروصل
 مانداری * من طالع و بخت خویش دلم) * محصول بیت * دیدمکه کولککه وفارقی
 بازار سن سن خود بزم وصلن سوداس طومرسن یعنی بزم واصل اولرسن بن طالع و بخت
 کراهمی پلورم یعنی واصل اولدیفکی طالع مدن پلورم (ای بسته کمر دور و نزدیک
 * بر هیچ بخون ترک و تاجیک) تاجیک عجمه دیر * محصول بیت * ای اراقدن و قیندن
 ترک و تاجیکک بلا سبب خونه بیل بغلن جانان (کر خانه محقرست و تارک * در مسکن
 اخلاص المایک * ردیده روشنت نشانم) * ایلیک مملو کک جعبدر قولر دیمکدر
 * محصول بیت * اگر خانه من محقر و تارک ایسه اخلاص المایکک مسکنده منی کندی
 آبدین کوزم اوزره نصب ایدیم (من از تو مجز و فانیوم * بیرون زکل وفانیوم) * محصول
 بیت * بنسندن وفادن غیره نسته ایسم سنک وفاک کلندن غیره بی قولم یعنی سکا
 وفادن غیره ایسم بوقی (الاره بنده کی نیوم * اسرار تویش کس نکوم) * و اوصافی
 تویش کس نخوانم) * محصول بیت * سنک وفادارکم الا قولی بولندن غیره بوله
 بیام سنک اسراری کیمه فتند سولیم و سنک اوصافی کیمه اوکنده اوقومام (کیرم
 نه در وفا کشودیم * نه مهر بهر برفزودیم) * محصول بیت * طونام که وفاقو سنی
 آچمه شز و محبتی محبت اوزره آرتر ممشر یعنی فرض ایدم که وفادار اولوب محبت
 کولندن کونه زیاده دکل ایسم (نه بود هر آنچه می نمودیم * آخره من تو یار بودیم) * عهد
 تو شکست و من هم نام) * محصول بیت * اولدی هر اول نسته که کوسر دیک یعنی سعی
 و کوشش کوسر دین اما مراد حاصل اولدی هله بن سنکله یار و بولداش دکلیدک
 سنک عهدک سندی امان اولکی کی یم یعنی وفادارم (کر میری بیغ تبرم * اگر باشی

کسکین قلیله کسرسک * از کوی وفات برنجیم * و رزان که کشدر یوزریم) در بزم اصلنده
 رزه در ضرورت وزن وفایه ایچون های رسمی ترک اولندی * محصول بیت * سنک
 وفاک محله سندن فالقم یعنی وفا کی ترایلم اگر شوبله که بنی رزه رزه ایدم (من مهره
 مهر تو بزم * الا که برزد استخوانم) * محصول بیت * بن سنک محبت مهرینی دوکم
 یعنی ضایع ایلم مکر که استخوانم دوکله یعنی مکر که اولم (انها که نشان عشق جویند
 * جز راه من ارمین نیوبند) * سنکله ده انها واقعدر اما قیاس آنان ایدی * محصول
 بیت * شونلر که عشق نشان استرلیم من ارم بولندن غیره بوله یلوب کسولنر (خاک
 من زار چون بیوبند * کر نام تو بر سرم بکوبند * فریاد بر آید از روانم) * محصول بیت * بن
 زارک خاکنی چونکه قوقلیدر اگر سنک نامی باشم اوزره سوبله لبم رواندن فریاد
 و فغان چیقار (کر بکدر دم زبیش خیلی * هر یک بصفایه از سهیلی) * محصول بیت *
 اگر او ککدن بر لولک جاعت کور کچرسه که هر برمی سهدن صفاده یک او اسد (از تو
 نکتم بغیر میلی * بخونم اگر بهای لیلی * ملک عرب و عجم ستانم) بغیر با حرف صله میلی با حرف
 تنکیر * محصول بیت * سندن غیره میل ایلم دیوانه یم اگر لیلی بهاسنه ملک عرب و عجمی
 آوزسم (کشم صنادر آرزویت * آشفته و تیره دل چومویم) * محصول بیت * ای صنم
 سنک آرزو کنده موک کی آشفته و تیره دل اولدم (هر چند می رسم بکویت * شب نیست
 که از فراق رویت * زاری بفاک میسمانم) * محصول بیت * هر قدر که سنک محله که
 ایشترسم کیمه بوقد که رویک فراندن فریاد و فغانی فلکه ایشترسم یعنی هر کیمه
 فریادم کو که ایشتر (ای وصل تو وصل شادمانی * مانی بنشاط جاودانی) * محصول بیت *
 ای جانان سنک وصالک شادمانلغ اصلی و سرمایه سیدر ایدی نشاط و سرور له فله سن
 یعنی دائم سرور و نشاط له اوله سن عالدله (بر حافظ خود چه می فشانی * هر حکم که بر سرم
 برانی * سهاست زخویشتن مرا نم) * محصول بیت * کندی حافظک اوزره
 نه نثار ایدرسن هر حکمی که باشم اوزره سوررسن قولاید رهمان بنی
 کند کدن سوره الحمد لله علی الاختتام والصلوة علی افضل الانام و علی
 عترته ثم السلام الی قیام الساعة
 و ساعة القیام

۴۴

۴

طبع فی المطبعة العامرة

سنه ۸۹ ربيع الاول فی ۷